

Thần

Tiên

Đạo

Là

Thần

Tiên Đạt

Webtruyen.com

Mục lục

<u>Chương 1: Tử Vong Cùng Được Chọn</u>
<u>Chương 2: Hệ Thống</u>
<u>Chương 3: Trọng Sinh</u>
<u>Chương 4: Nửa Năm Biến Hóa</u>
<u>Chương 5: Điều Tra Và Thời Gian Không Ngừng Trôi</u>
<u>Chương 6: Chuẩn Bị Nhập Học</u>
<u>Chương 7: Kinh Ngạc</u>
<u>Chương 8: Cử Hy Sâm Lâm</u>
<u>Chương 9: Trùng?</u>
<u>Chương 10: Tạo Thần</u>
<u>Chương 11: Tuyệt Đối Thần Phục</u>
<u>Chương 12: Đề Thăng</u>
<u>Chương 13: Mở Lĩnh Vực</u>
<u>Chương 14: Sát Thủ</u>
<u>Chương 15: Tru Diệt Ba Nhà</u>
<u>Chương 16+10 Năm, Tốt Nghiệp, Tứ Long Ngũ Quốc</u>
<u>Chương 17: Tinh Anh</u>
<u>Chương 18: Đấu, Thăng</u>
<u>Chương 19: Cấp 120. Rời Đi</u>
<u>Chương 20: Sơ Ngộ Đấu La Đại Lục</u>
<u>Chương 21: Mạn Đà La Xà</u>
<u>Chương 22: Nhập Học Sử Lai Khắc</u>
<u>Chương 23: Vào Nội Môn. Bán Thần</u>
<u>Chương 24: Mục Lão</u>
<u>Chương 25: Mã Tiểu Đào</u>
<u>Chương 26: Tà Hòa</u>
<u>Chương 27: Giang Nam Nam. Từ Tam Thạch</u>
<u>Chương 28: Cựộc</u>
<u>Chương 29: Thắng Cựộc. Tiêu Tiêu</u>
<u>Chương 30: Ba Tháng</u>
<u>Chương 31: Đi Ăn Cá. Làm Quá</u>
<u>Chương 32: Võ Hồn Dung Hợp Kỹ</u>
<u>Chương 33: Không Có Cách</u>
<u>Chương 34: Cuộc Thi Thăng Cấp Hạch Tâm</u>
<u>Chương 35: Thi Thăng Cấp Hạch Tâm (Tiếp)</u>
<u>Chương 36: Trò Chuyện</u>
<u>Chương 37: Thương Bảo Hội</u>
<u>Chương 38: Một Phương Tàn Sát</u>

Chương 39: Lên Bếp
Chương 40: Tập Luyện
Chương 41: Thảm Kịch Chẳng?
Chương 42: Cuộc Thi Đấu Hồn Đại Tái
Chương 43: Bắt Đầu
Chương 44: Vang Vọng
Chương 45: Đùa
Chương 46: Tiện Nhân
Chương 47: Nghiêm Túc
Chương 48: Từ Tam Thạch Vô Song
Chương 49: Cảnh Giác
Chương 50: Hồn Đạo Khí
Chương 51: Hồn Đạo Khí (2)
Chương 52: Hồn Đạo Khí (3)
Chương 53: Đấu Giá
Chương 54: Phệ Linh Khắc Dao
Chương 55: Ta Ra Một Triệu
Chương 56: Tiếp Một Trận
Chương 57: Khó Khăn?
Chương 58: Đánh Thiên Linh
Chương 59: Đánh Thiên Linh (2)
Chương 60: Khủng Bố Thiên Linh
Chương 61: Ra Tay
Chương 62: Thắng Thiên Linh
Chương 63: Tìm Hiểu
Chương 64: Trận Kế
Chương 65: Chiến Chính Thiên
Chương 66: Huyền Vũ Giác Tỉnh
Chương 67: Thắng Đợt Đầu
Chương 68: An Toàn Trên Hết
Chương 69: Siêu Tụ Năng Hồn Đạo Đại Pháo
Chương 70: Cương Nghị Tiêu Tiêu
Chương 71: Khai Hòa
Chương 72: Nhận Thua
Chương 73: Phi Linh Lên Đài
Chương 74: Thông Thả Chiến
Chương 75: Thông Thả Chiến (2)
Chương 76: Mạnh Mẽ Thực Lực
Chương 77: Kiêu Ngạo Sử Lai Khắc
Chương 78: Kiêu Ngạo Sử Lai Khắc (2)
Chương 79: Đình Cắp Đấu Giá
Chương 80: Đình Cắp Đấu Giá (2)

Chương 81: Ta Có Thể Cho Các Người
Chương 82: Băng Bạo
Chương 83: Hồn Cốt Vấn Đề
Chương 84: Hồn Thú Trùng Tu
Chương 85: Tuyệt Đế Phôi Thai
Chương 86: Cạnh Tranh
Chương 87: Trước Bán Kết
Chương 88: Tuyệt Đối Linh Độ
Chương 89: Công Bằng Chiến
Chương 90: Thần Vật?
Chương 91: Bữa Ăn Trước Bán Kết
Chương 92: Bán Kết
Chương 93: Chiến Tinh La
Chương 94: Chiến Tinh La (2)
Chương 95: Chiến Tinh La (3)
Chương 96: Thân Thể Người Cũng Được A
Chương 97: Chung Kết
Chương 98: Đoàn Chiến
Chương 99: Đoàn Chiến (2)
Chương 100: Kinh Sợ
Chương 101: Xâm Nhập Thần Thức
Chương 102: Hai Băng Đế. Rời Đi
Chương 103: Đây Là Đâu?
Chương 104: Nữ Hóa
Chương 105: Đến Lớp
Chương 106: Đến Luyện Đan Sư Công Hội
Chương 107: Dương Hân
Chương 108: Hiếu Lầm
Chương 109: Ca Này Căng
Chương 110: Đe Dọa
Chương 111: Lôi Giáng Phong Hành
Chương 112: Dự Giờ
Chương 113: Yếu Nhất Học Viên
Chương 114: Suy Luận
Chương 115: Biến Cố
Chương 116: Án Binh
Chương 117: Thám Hiểm
Chương 118: Tối Trước
Chương 119: Mộ
Chương 120: Phòng Chứa Kho Báu
Chương 121: Chen Ngang
Chương 122: Phát Hiện Hang Ổ

Chương 123: Lên Đường
Chương 124: Thần
Chương 125: Thao Tung Tự Nhiên
Chương 126: Hắc Thạch Thành
Chương 127: Đập Tan
Chương 128: Yêu Chủ
Chương 129: Rắc Rối Tới Cửa
Chương 130: Phòng Ngừa
Chương 131: Diệt Thần Thánh
Chương 132: Chuẩn Bị
Chương 133: Mộng
Chương 134: Ngưng Nhi Lần Đầu Thực Chiến
Chương 135: Thú Triều
Chương 136
Chương 137: Một Lần Nữa Đến Hắc Thạch Thành
Chương 138: Tiến Vào
Chương 139: Thi Giao
Chương 140: Thi Giao Giải
Chương 141: Vào Cổ Mộ
Chương 142: Long Khư Giới Vực
Chương 143: Hệ Thống Mâu Thuẫn
Chương 144: Ném Thử Đi!
Chương 145: Khảo Thí Đầu Tiên
Chương 146: Tiến Vào Hắc Viêm Tháp
Chương 147: Hăm Dọa
Chương 148: Bạch Sắc Thiếu Nữ
Chương 149: Giải Quyết Nỗi Buồn?
Chương 150: Hoàn Thành Khảo Thí
Chương 151: Thiên Linh Viện
Chương 152: Cân Đo Tiềm Lực
Chương 153: Nổ Thiên Linh Cầu
Chương 154: Cực Phẩm?
Chương 155: May Là Không Hiểu Lầm
Chương 156: Vào Lớp
Chương 157: Yêu Nghiệt
Chương 158: Đến Cổ Thị
Chương 159: Lập Thế Lực
Chương 160: Tiến Vào Thánh Linh Tiên Cảnh
Chương 161: Lọt Top
Chương 162: Ứng Nguyệt Như
Chương 163: Thấp Hèn?
Chương 164: Thách

Chương 165: Cố Chấp
Chương 166: Lưu Manh
Chương 167: Phiên Sao? Ta Không Ngán
Chương 168: Thiên Diễn
Chương 169: Đột Kích
Chương 170: Ta Đập Hắn Rồi
Chương 171: So Sức
Chương 172: Đối Luyện
Chương 173: Người Từ Đâu Chui Ra?
Chương 174: Huyết Mạch Mới
Chương 175: Huyết Mạch Mới (2)
Chương 176: Tam Đại Thần Tông
Chương 177: Long Thiên Minh
Chương 178: Có Biến
Chương 179: Xuyên Việt Giả
Chương 180: Big Bang
Chương 181: Iilyasviel. Triệu Hồi
Chương 182: Khế Ước
Chương 183: Chạm Trán
Chương 184: Phi Linh Vs Saber
Chương 185: Đối Chiến 3 Người
Chương 186: Truy
Chương 187: Đi Chơi
Chương 188: Xâm Nhập
Chương 189: Phi Linh Vs Gilgamesh
Chương 190: Nhà?
Chương 191: The Creato
Chương 192: Dụ Dỗ
Chương 193: Tiểu Chén Thánh
Chương 194: Mất
Chương 195: Liên Minh
Chương 196: Mở Đầu Kế Hoạch
Chương 197: Lancer Vs Archer
Chương 198: Ác Liệt
Chương 199+2 Chiến Trường
Chương 200: Saber Tái Giao Ước
Chương 201: Archer Emiya
Chương 202: Emiya Shirou Vs Archer Emiya (1)
Chương 203: Emiya Shirou Vs Archer Emiya (2)
Chương 204: Xuất Biến
Chương 205: Xuất Biến (Tiếp)
Chương 206: Dark Servant

Chương 207: Saber Vs Saber Alter
Chương 208: Ruler Đến
Chương 209: Gặp Gỡ Ruler
Chương 210: Avenger-Class Gorgon
Chương 211: Chén Thánh Bị Vấy Bẩn
Chương 212: Trận Chiến Cuối Cùng.(1)
Chương 213: Trận Chiến Cuối Cùng.(2)
Chương 214: Trận Chiến Cuối Cùng.(3)
Chương 215: Trận Chiến Cuối Cùng.(4)
Chương 216: Trận Chiến Cuối Cùng.(5)
Chương 217: Trận Chiến Cuối Cùng.(6)
Chương 218: Sức Mạnh Của Thật Sự Của [Ninety-Nine Heaven Type]
Chương 219: Điều Ước Được Thực Hiện?
Chương 220: Eriserine, Witch Of Success
Chương 221: Q&A Ss1, Eri-Oneechan Sẽ Dạy Mọi Người Một Số Thứ
Chương 222: Tình Thân. Cô Bé Chân Tổ
Chương 223: Evangeline. Chiến Tranh
Chương 224: Hành Trình Đến Coatbridge (1)
Chương 225: Hành Trình Đến Coatbridge (2)
Chương 226: Hành Trình Đến Coatbridge (3)
Chương 227: Không Có Manh Mối Mới
Chương 228: Đi Glasgow (1)
Chương 229: Đi Glasgow (2)
Chương 230: Tiếp Tục Tìm Kiếm
Chương 231: Cùng Lần Theo Dấu Vết
Chương 232: Lạc
Chương 233: Kết Giới (1)
Chương 234: Kết Giới (2)
Chương 235: Hắc Pháp Cùng Cây Tiễn Lạ
Chương 236: Cô Gái Chấn Cừu
Chương 237: Phá Sản!
Chương 238: Trước Khi Rời Đi
Chương 239: Thám Thính
Chương 240: Không Gian Pháp Sư
Chương 241: Truy Tìm Thư Viện
Chương 242: Bị Chuyển Đi. Thành Camelot
Chương 243: Đột Nhập. Trốn
Chương 244: Quỷ Vương
Chương 245: Chuyện Chưa Kể 1 (1)
Chương 246: Chuyện Chưa Kể 1 (2)
Chương 247: Danh Tính Mới
Chương 248: Stardust Dragon

Chương 249: Illya Sinh Từ Chiến (1)
Chương 250: Illya Sinh Từ Chiến (2)
Chương 251: Future Witch
Chương 252: Chuyện Chưa Kể 2 (1)
Chương 253: Chuyện Chưa Kể 2 (2)
Chương 254: Eva-Chan Cô Đơn
Chương 255: Eva-Chan Dị Biến!!!
Chương 256: Thức Tỉnh
Chương 257: Tăng Tốc Đến Chính Truyện
Chương 258: Chuẩn Bị Đi Dạy Nào!
Chương 259: Cuộc Sống Thường Ngày?
Chương 260: Đi Kiểm Việc Làm Thêm Thôi, Chi Làm 2 Ca Thì Tiêu!
Chương 261: Thầy Giáo Nhỏ Tuổi Đến Rồi!
Chương 262: Eri Và Illya-Chan Gia Nhập
Chương 263: Hình Như Chưa Có Chuyện Gì Lớn Xảy
Chương 264: Một Vài Vấn Đề Thường Gặp Ở Nhà Của Phi Linh
Chương 265: Học Kỳ Mới, Sự Kiện Mới
Chương 266: Quý Xuất Hiện!
Chương 267: Tham Thực Quý
Chương 268: Negi Vs Quý
Chương 269: Giao Chiến
Chương 270: Đe Dọa
Chương 271: Đóng Kịch
Chương 272: Eri Chính Nghĩa, Trong Trường Hợp Đây Là Đóng Kịch
Chương 273: Hình Như Sắp Được Đi Chơi Rồi!
Chương 274: Sắm Sửa Đi Chơi. Banzai!!!
Chương 275: Hẹn Hò Ở Đèn Shibamata
Chương 276: Thần Giáng Thiên!!!
Chương 277: [Sấm] Vs [Khởi Nguyên]
Chương 278: Phạm Thích Thương!!!
Chương 279: Cá Cược Cùng Thần Chiến Tranh
Chương 280: Cả Một Ngày Dài...
Chương 281: Cũng Ngày Hôm Đó (1)
Chương 282: Cũng Ngày Hôm Đó (2)
Chương 283: Cũng Ngày Hôm Đó (3)
Chương 284: Chuẩn Bị Khởi Hành!!!
Chương 285: Khởi Hành
Chương 286: Chuyển Đi Đây Cũng Khá Rắc Rối?!
Chương 287: Giúp Đỡ
Chương 288: Có Chuyện Bất Thường?
Chương 289: Cứu Trợ
Chương 290: Eri Ham Vui

Chương 291: Tham Quan Nara
Chương 292: Náo Loạn “Nhỏ” Trong Nhà Tắm
Chương 293: Tạm Thời Không Có Chuyện Lớn
Chương 294: Biến Cố Tại Hiệp Hội Kansai (1)
Chương 295: Biến Cố Tại Hiệp Hội Kansai (2)
Chương 296: Biến Cố Tại Hiệp Hội Kansai (3)
Chương 297: Biến Cố Tại Hiệp Hội Kansai (4)
Chương 298: Đến Rồi!
Chương 299: Xuất Hiện Đi! Tenma Dourin!
Chương 300: Nghịch Lý Thời Gian?!
Chương 301: Lễ Hội Mahora
Chương 302: Cùng Đón Lễ Hội Nào!
Chương 303: Đại Hội Võ Thuật
Chương 304: Đi Giành Giải Thưởng!
Chương 305: Một Trận Thôi, Hết Minh Nào!
Chương 306: Đùa Giỡn À!!!
Chương 307: Tiệc Bí Mật
Chương 308: Rắc Rối Tới Rồi!
Chương 309: Cao Trào
Chương 310: Hóa Anh Linh, Kỹ Năng Mới!
Chương 311: Kinh Biến?
Chương 312: Nhầm Lẫn Rồi! Thế Giới Hỗn Loạn!
Chương 313: Illya The Spy Kid!!!
Chương 314: Làm Nguội Cái Đầu Một Chút
Chương 315: Phương Thức Tu Thể
Chương 316: Đến Anh Quốc. Bạch Công Chúa
Chương 317: Cùng Bàn Bạc
Chương 318: Kẻ Ngốc
Chương 319: Hội Ngộ Cùng Hắc Hoàng Tử
Chương 320: Tiến Hành Sát Thần
Chương 321: Thánh Tổ. Mời Ám
Chương 322: Một Sát Thần Giả Chết? Đến Gặp Giáo Chủ
Chương 323: Cùng Luo Hao Đụng Mặt
Chương 324: Từ Từ Giải Quyết
Chương 325: Nói Xấu A~
Chương 326: Nghịch Thời?!
Chương 327: Thí Nghiệm

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Tử Vong Cùng Được Chọn

“....”

Trong bóng tối mơ hồ, một thiếu niên mặt mũi khá tuấn tú đang nằm bất động không biết sống chết, mà thực tế là chết rồi.

“Ừm... m..mình bị gì vậy nè ???”

Thiếu niên ngồi dậy nhìn xung quanh mình không khỏi cảm khái nói.

“... Oách, đau đau.”

Cậu chạm vào đầu mình bỗng dưng xuất hiện cảm giác nhói ở đầu.

“Haizz... chắc là chết mất rồi, tỉ lệ sống đâu có cao khi bị xe tông cơ chứ.”

Thiếu niên dường như nhớ ra cái gì sau đó thở dài.

Trước khi thiếu niên qua đời.

Sáng sớm tinh mơ, trong một thành phố đông đúc tấp nập người qua lại, cậu thiếu niên khoác trên mình bộ đồng phục sinh bình thường, áo trắng sơ-mi quần tây xanh đen,

mà kì nghỉ hè sắp tới và thời tiết càng ngày càng gay gắt.

“Haizz... nóng quá.”

Thiếu niên chịu đựng cơn nóng hành hạ mình mà cảm thán.

“Ôi, Phi Linh.”

Một giọng nói trong trẻo cất lên hướng về chàng thiếu niên. Cậu trai trẻ này tên Phi Linh.

“Ô, Eri cậu làm gì thế không đến trường à ?”

Phi Linh quay lại, một cô gái với mái tóc dài ngang lưng, làn da trắng nõn, khuôn mặt nhìn xinh xắn, tóc đen mang theo dòng máu người Nhật truyền thống, đúng cô gái là người Nhật, mang đồng phục có phù hiệu giống hệt Phi Linh. Cô tên Eri Kousaki.

“Mồ, cậu làm như cậu không đi học ấy, cứ ở đó đi từ từ.”

Eri Kousaki bất mãn nói.

“Chứ không phải cậu nói tôi phải đợi cậu đến trường cùng sao, haizz... 17 tuổi tới nơi rồi còn không trưởng thành một chút được sao.”

“Teehee...”

Eri Kousaki cười nói.

Eri Kousaki là bạn thuở nhỏ của Phi Linh, khi cậu chuyển đến Nhật bản lúc 6 tuổi, cô là người đã tiếp cận cậu và giúp đỡ cậu rất nhiều, nhất là về khoản ngôn ngữ.

Còn về phần Phi Linh, cậu khá dễ gần, cậu là thiên tài trong lĩnh vực học tập lẫn võ nghệ, cậu đã đoạt vài cái cúp vàng trong các giải thể giới về võ thuật. Cậu có một bí mật mà cậu không mún nói với ai là cậu đã từng được luân hồi sang một đời mới.

Còn giờ hai người họ đang trên đường đến trường như mọi ngày.

Đến một đoạn đường đông xe qua lại, Eri Kousaki nhìn lại đồng hồ của mình, cô thấy cũng không trễ lắm và muốn mua một số thứ.

“Này, mình muốn đi mua vài món đồ, muốn đi chung không?”

Eri Kousaki quay sang hỏi Phi Linh.

“Hừm, cậu nói muốn đi học chung mà thế thì đi mua đồ chung luôn đi dù sao cũng chưa tới giờ.”

Phi Linh suy nghĩ thoáng rồi nói.

Eri Kousaki nghe được mỉm cười rồi chạy tới trước đúng lúc đèn xanh hiện lên.

“Này, nhanh lên cậu không theo nhanh là tôi bỏ lại đấy.”

“Rồi rồi.”

Đột nhiên có một chiếc xe màu đen chạy vượt đèn đỏ chạy thẳng hướng về phía Eri Kousaki.

Phi Linh nhìn thấy đồng tử co rút, lập tức phóng tới vị trí của Eri Kousaki. Lúc này, tốc độ chiếc xe khoảng 60 km/h mà khoảng cách tới Eri Kousaki chỉ vào khoảng 10 m Phi Linh thì chạy tới cô còn 4 m. Ngay khi cậu vừa chạm tới người cô thì chiếc xe chỉ còn cách họ nửa mét. Eri Kousaki cũng nhận ra chiếc xe và hành động của Phi Linh.

Khung cảnh lúc ấy cứ như ngưng đọng lại.

“Haizz... cậu đâu cần phải như vậy.”

Eri Kousaki thầm nghĩ. Do cô đã có cảm tình với Phi Linh trong những tháng ngày ở chung với nhau tính ra thì hơn 10 năm rồi.

Nàng cười với vẻ mặt hạnh phúc và thỏa mãn trước mặt Phi Linh vì Phi Linh cố xông lên để cứu nàng.

“Haizz... có vẻ nhưng mình đến chậm 1 giây rồi.”

Phi Linh thầm than. Do cậu chạy tới Eri Kousaki thì thấy biểu của Eri Kousaki tràn ngập ấm áp. Cậu cũng hiểu đó là ý gì.

Ầm....

Tiếng va chạm thật lớn.

Và hiện trường đã được xác lập, nhưng đáng lạ là chỉ có mình Phi Linh nằm trên mặt đất với vết thương trên đầu phần cánh tay bị gãy do chỉ vướng nửa thân vào chỉ xe.

Hiện tại.

“Hey ít ra cũng phải để ta cùng Eri nắm tay nhau đi xuống chứ sao lại chỉ có mình mình.”

Phi Linh ức chế than. Cậu không hề biết là chỉ có mình cậu chết trong vụ tai nạn đó.

“Mà đây là đâu đừng nói là âm phủ nha, hừm, trông không giống lắm nhỉ, toàn bóng tối không có lấy một tên chèo thuyền gì gì đưa hồn qua sông hay thằng đầu trâu mặt ngựa gì đến kéo mình đi nhỉ.”

Phi Linh thắc mắc nói.

“Haizz... không biết giờ nàng như thế nào có được đưa đến bệnh viện kịp thời không.”

Phi Linh không khỏi khuôn mặt Eri Kousaki mỉm cười hạnh phúc lúc ấy.

“Ừ...Ừ... giá như mình nhanh hơn nữa không phải để nàng phải bị tổn thương rồi.”

Đột nhiên dòng lệ trên hai hàng mi cậu chảy xuống. Thực tế thì cậu cũng thấy Eri Kousaki hạnh phúc nhưng cậu muốn nàng sống không bị thương. Cậu nào biết nếu cô bé Eri Kousaki ấy nếu như được cậu cứu vừa kịp lúc mà cậu thì ra đi thì cô nàng cũng tan biến trên thực tại. Nói là bốc hơi thì đúng hơn, không còn tồn tại, không biết đến sự hiện diện của nàng. Mà đối với Phi Linh thì tình cảm dành cho Eri Kousaki đều tồn tại trong thâm tâm cậu không hề biến mất, tình cảm dung đắp hơn 10 năm đâu phải ngăn.

“Chết thật, không lẽ cứ ngồi chờ đợi trong vô vọng như vậy sao, mình nhớ lần trước mình luân hồi cũng đâu có cái cảnh này.”

Phi Linh lau nước mắt của mình sau đó bực dọc nói.

Lần luân hồi trước cậu là chuyên gia về võ thuật nên kiếp này cậu có những thành tựu vượt trội nhờ nó. Ngoài ra, do cậu luân hồi mà vẫn giữ ký ức nên tinh thần lực của cậu sớm siêu việt người thường. Điều đó giúp cậu có khả năng học tập và tư duy rất nhanh và linh hoạt (văn võ song toàn ấy). Kiếp này cậu đã trau dồi kiến thức rất nhiều, y học, dược học, toán học, vật lí, hóa học, thiên văn, quân sự, chế tạo máy,... cậu đã nhồi cả mớ kiến thức vào đầu từ lúc 1 tuổi. (lúc đó anh biết nói rồi). Bất cứ một bộ môn cậu học cậu cũng không thua bất kỳ 1 giáo sư của bộ môn đó.

Nói có vẻ phi lý nhưng thực tế năm giữ tinh thần lực 2 kiếp khiến điều đó dễ dàng. Tiện thể thì cậu cũng là 1 Otaku không thừa nhận bởi chính mình (mà, không làm quá và không cdsht ấy).

Quay lại chuyện chính, trong lúc đang ngồi đó thờ thần thì trước mặt Phi Linh xuất hiện 1 điểm sáng.

“Hửm ???.... Ách.”

Lúc cậu để ý thì điểm sáng càng lúc càng tỏa sáng làm cậu chói mắt và hoảng hốt mà thốt lên.

Trong điểm sáng đó dần xuất hiện một bóng người. Phi Linh dần mở mắt ra do ánh sáng chói lóa làm cậu không thấy đường và nhắm mắt lại. Cậu nhìn thấy bóng người đó, một nhân ảnh quen thuộc. Đồng tử cậu co rụt lại khi thấy bóng người này. Đúng, là nàng, là Eri Kousaki, người bạn thuở nhỏ của cậu.

“Này này, không phải mình nhìn nhầm chứ, sao Eri lại phát sáng rồi mặc trang phục trắng. Cứ như thiên sứ ấy mà hình như thiếu đôi cánh nhỉ.”

Phi Linh tỏ vẻ bất ngờ và trầm nghĩ.

“Bộ không có gì để hỏi sao mà cậu ngăn người ra thế ?”

Eri Kousaki mở mắt ra, hai con mắt sáng long lanh thanh khiết, đôi môi mỏng mấp máy hỏi.

“Ừm, bất ngờ thì có đấy, cậu trông đẹp như tiên nữ giáng trần ấy, mà sao cậu lại xuất hiện ở đây ? Đừng nói là cậu nhớ tôi rồi không chịu vào bệnh viện rồi theo tôi đánh nhé.”

Phi Linh suy nghĩ thoáng sau đó nói đùa.

“...”

Eri Kousaki nghe vậy, mặt chợt có chút đỏ ửng, nói không ra lời. Tình cảm của cô dành cho Phi Linh không phải không tồn tại, nó là thực không phải giả, chỉ là cô bé không phải người của thế giới đó.

“Ồ, sao không nói gì thế ? Mà đây là đâu không phải địa ngục chứ Eri-san~”

Phát hiện mặt Eri Kousaki đỏ lên, Phi Linh nhanh trí chuyển chủ đề.

“À, suýt nữa quên. Chào mừng đến với Chủ không gian, giới thiệu lại một lần nữa ta là Sáng Thế Chi Thần, người quản lý không gian này, cậu là người được chọn để làm Chủ của các vị diện, và dĩ nhiên nếu cậu cố gắng cậu sẽ có được phần thưởng từ ta. Fufu...”

Eri Kousaki trở lại bình thường đáng vẻ yêu kiều hoạt bát, có chút chí cao khí thế nói, sau đó kết thúc với nụ cười thần bí.

“Ừm... có chút bất ngờ đấy. Khi người bạn thân của mình là thần mà mình không hề hay biết gì. Thế cậu giải thích sao về cái phương thức để kế tục cái ngai vị kia, và còn cái phần thưởng của cậu là gì ?”

Như mong đợi của một có kinh nghiệm từ một đời người. Phi Linh không mấy bất ngờ lắm với những gì cô bạn thuở nhỏ của mình vừa nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Hệ Thống

“Ừm, trông cậu không mấy bất ngờ, đúng là người sống 2 đời có khác. Như vậy không câu giờ nữa. Để mình đi vào vấn đề chính. Như đã nói đây là Chủ không gian do mình tạo ra mà mình là thần sáng thế đời kế nhiệm từ các vị thần trước thôi nên mình cũng chỉ đi theo cái hệ thống đã đặt ra hồi trước thôi. Giờ mình chỉ giao lại cho cậu và giúp cậu như một người hướng dẫn. Còn phần thưởng thì đó là bí mật.”

Eri Kousaki trầm ngâm miêu tả hệ thống và cách mà cô trở thành thần. Kết thúc bằng một câu khiến người ta sốt ruột mong chờ.

“Thế cái hệ thống mà cậu nói nó như thế nào ? Haizz... lúc nào cũng mập mờ mấy cái vụ quả cáp thế. Phiền phức thật.”

Phi Linh nhìn ra Eri Kousaki đang cố giấu cái phần thưởng, gãi đầu rồi nói.

Thực tế thì cậu cũng mập mờ đoán được đó là gì. Kinh nghiệm 2 kiếp đầu để trưng.

“Đing, chúc mừng người thừa kế đã kích hoạt hệ thống Thần Tiên Đạo.”

Đột nhiên trong đầu Phi Linh vang lên một giọng nói băng lãnh.

“Thần Tiên Đạo... nghe quen thế. À, cái game mình vừa mới bỏ cách đây nửa tháng. Này đừng nói cái hệ thống có liên quan đến cái game đó nhé Eri-san~.”

Phi Linh nghe được cái tựa game quen thuộc mà mình đã từng chơi và từng mạnh nhất các cụm máy chủ giờ đây lại xuất hiện làm cho cậu bất

ngờ.

Thần Tiên Đạo là webgame do nhà phát hành TQ điều hành, game này nói về các nhân vật tu tiên do người người chơi tự mình cày cuốc để lên cấp. Tựa này rất nổi tiếng gần như toàn thế giới chưa kể nhiều tính năng độc đáo mà đồ họa cũng được thiết kế bắt mắt thu hút nhiều game thủ và fan của dòng game nhập vai thực tế ảo.

“Hề, ai mà biết được. Cậu tự đi mà tìm hiểu chứ tới cấp nhất định thì mình giới thiệu thôi~.”

Lại một lần nữa, Eri kousaki lại ra vẻ ngớ ngẩn và mờ ám.

“Aaahhhh.... Thật tình đấy cậu đã sống lâu tới bao lâu rồi mà tính cách cứ như thế hả ?”

“Này, bất lịch sử vừa thôi chứ, mình cũng là con gái chứ có phải là không vật thể không xác định giới tính đâu.”

“Rồi rồi, giờ thì tôi phải làm gì để tiếp quản cái ngai kia đây chứ đừng ngần ngại không tuy rất cao hứng nhưng không ăn được thì chỉ vô bổ thôi.”

“Hừ...bây giờ hệ thống vẫn ở giai đoạn đầu cho nên cậu chỉ có thể nhận được trang bị tân thủ dạng ấn thôi. Các chức năng sẽ theo cấp bậc tăng trưởng. Tiền từ các vị diện sẽ được chuyển đổi tự động, cậu có thể dùng tiền đó sử dụng các chức năng tiêu hao của hệ thống.”

“Khoan, ý cậu nói “ các vị diện” là tôi phải đi tới các thế giới khác để cày cấp à ?”

“Uhm.”

Phi Linh nghe Eri Kousaki nói thì xoa xoa huyệt thái dương của mình.

“Vậy mấy cái vị diện là thế giới nào ?”

Vì đã từng là Otaku nên cậu cũng đọc rất nhiều các tiểu thuyết xuyên không và các nhân vật có hệ thống hỗ trợ việc trở nên mạnh hơn.

“Uhm, cũng không có gì chủ yếu là đến các vị diện để nhập vai vào các tình tiết ấy mà, và cậu là nhân vật chính.”

“Này nói thế thì tôi làm gì mới có được mấy cái sức mạnh đây nhờ nó quá sức tôi thì làm sao.”

“À quên, ngoài hệ thống chính còn có 2 hệ thống phụ trợ việc qua ải cho cậu nữa, teehee.”

“...”

Nghe được những lời này Phi Linh không biết nói gì ngoài việc giữ im lặng. Cô nàng này thật hết thuốc chữa.

“ Hai hệ thống gồm trao đổi cùng rút thưởng. Nói vậy chắc cậu hiểu rồi chứ, Otaku-san~.”

“Ách... biết rồi cũng đâu cần phải nói ra như thế.”

“Fufu...”

“Vậy tôi có bao nhiêu điểm có sẵn để trao đổi và bao nhiêu lần rút thưởng.”

“Hừm để xem 100 điểm với hai lần chắc ổn nhỉ.”

“... Cái này không phải quy định sao còn phải xem quyết định cho bao nhiêu nữa sao.”

Phi Linh nghe được Eri Kousaki đang tính toán việc điểm số sau đó trán nổi gân xanh nói.

“Hừ, mình muốn có lợi cho cậu thôi, không thì thôi vậy lấy 50 với 1 lần đi.”

“Ôi, khoan, cho mình xin lỗi Eri-sama. Đừng làm như thế, lỗi của mình.”

“Hừ lúc có lỗi thì mới mở miệng thân thiện được một chút, sao cậu có thể thân thiện các cô gái khác mà với mình lại làm cái thái độ đó thế, mị lực của mình không đủ sao.”

“À... cái này... mình muốn tạo cái không gian riêng cho người mình yêu thương nhất ấy mà.”

Phi Linh bối rối kiểm một lời giải thích cho phù hợp tình cảnh.

“Tsk... miệng lưỡii lạnh lẽ, được rồi, tha lỗi cho cậu vì cái “yêu thương nhất” của cậu đấy. Biết ơn đi.”

Eri Kousaki nghe được mặt có chút đỏ rồi quay đi nói.

“Eri, mở bảng trao rút thưởng cho mình đi.”

Xoạt.

Một bảng thông tin hiện lên trước mặt cậu và Eri Kousaki. Bảng có hình vuông và vòng tròn có cái kim nhô ra. Xung quanh có 7 khung phần thưởng. Lần lượt là Rinnegan, thập vĩ, vectơ thao túng, tạo tác thần thuật, huyết mạch thần thú, công pháp thần cấp.

“Hừm... nhìn cái nào cũng là hàng tốt nhỉ.”

Tích.

Phi Linh thấy vậy cũng không phiền bấm nút ở giữa. Chứ có ai ngại hàng tốt bao giờ, hàng xỉ người ta còn ngại chứ.

Cây kim di chuyển liên tục, sau một hồi thì dần chậm lại.

“Đing, chúc mừng người thừa kế nhận được “vectơ thao túng” từ vòng quay may mắn. “vectơ thao túng” sẽ tiến hóa dựa vào quá trình khai phá não bộ của người thừa kế. Người thừa kế còn một lượt quay, có xác nhận quay tiếp.”

“Xác nhận.”

“Đing, người thừa kế nhận được “tạo tác thần thuật”. Do người thừa kế đã sở hữu siêu năng lực, mà “tạo tác thần thuật” là dạng ma pháp không thể kết hợp với siêu năng lực nên ma pháp sẽ bị ẩn đi.”

“Ách... còn vụ nữa hả ? Này Eri, thế lúc nào mới có thể sử dụng được ma pháp.”

Thông báo vang lên làm Phi Linh xuất hiện nan đề quay về phía Eri Kousaki thắc mắc.

“Khi nào cậu sở hữu khống chế được thần cách. Chắc vậy.”

“Mà các vật tìm được trong các vị diện có được sở hữu khi quay về không.”

“Tất nhiên có thể.”

“Ừm, giúp mình mở bảng trao đổi đi.”

Xoạt.

Một cái bảng hình chữ nhật hiện lên trước mặt cậu với nhiều vật phẩm xa lạ.

“Ồ, có mấy cái công pháp đáng chú ý này.”

Trên bảng trao đổi. Phi Linh nhìn trúng một vài bộ công pháp để tu luyện.

Tích.

“Người kế thừa có xác nhận đổi thiên thần thôn phệ quyết với giá 40 điểm ?”

“Xác nhận.”

Một trong những bộ công pháp cậu nhìn trúng là Thiên Thần Thôn Phệ Quyết. Thiên Thần Thôn Phệ Quyết là công pháp dành cho quang minh hệ cùng hỏa hệ chân khí. Bộ công pháp chia làm chín tầng. Mỗi tầng tăng cao khí tức sinh mệnh cùng khả năng chữa thương, miễn dịch với các loại hiệu ứng tiêu cực. Ngoài ra, chữ “thôn phệ” cũng như ý nghĩa hấp thụ các loại năng lượng chuyển hóa thành năng lượng của chính mình tăng cao thực lực bản thân.

“Người kế thừa có xác nhận đổi Hải quân lục thức với giá 50 điểm ?”

“Xác nhận.”

Hải Quân lục thức. Là 6 kỹ năng thể thuật vượt qua giới hạn của nhân loại. Kỹ năng thể thuật này được áp dụng trong One Piece, một bộ manga nổi tiếng của Nhật.

“Có vẻ ổn rồi. Khi nào ta có thể xuất phát Eri.”

Sau khi đã chuẩn bị xong, Phi Linh quay lại hỏi hỏi Eri Kousaki.

“Bây giờ cũng có thể đi, nếu cậu muốn. A, cậu cũng có thể chọn ba kỹ năng cơ bản của hệ thống chính.”

Xoạt.

Eri Kousaki nhớ ra cái đó sau đó quẹt tay sang 1 bên, một bảng thông tin gồm 3 khung xuất hiện trước mặt Phi Linh.

“Ngự Kiếm Thuật của Kiếm Linh, Phi Vũ Tiễn của Phi Vũ, Băng Kính của Võ Thánh... Hừm hay vẫn là ngự kiếm thuật đi, vẫn luôn theo kiếm đạo thì skill này là phù hợp rồi.”

Phi Linh trầm ngâm một lúc sau đó nói.

“Đừng người thừa kế đã nhận được kỹ năng ngự kiếm thuật.”

Băng lãnh giọng nói vang lên trong đầu Phi Linh.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Trọng Sinh

Trong một gia viên rộng ước chừng một trăm mét vuông.

-Phu nhân cố gắng lên, một chút nữa là ra rồi.

-Ừ...Ừ...

Một người phụ nữ có thai đang nằm và một cô gái trẻ đang bận rộn. Người phụ nữ có thai đang cố gắng trong đau đớn sinh đứa con của mình, cô gái trẻ là nô tỳ của người phụ nữ này phụ trách việc đỡ đẻ.

Người phụ nữ với khuôn mặt đau đớn nhưng vẫn toát ra vẻ ngoài quý phái là một người có nét con nhà thế gia cao thượng mà hiền hòa, cảm giác ở với bà làm cho người ta cảm thấy ấm áp, tóc đen tuyền dài. Cô gái trẻ vóc người thon gầy khí tràng bình thường khoảng 11, 12 tuổi khuôn mặt hình trái xoan, là một mỹ nữ tương lai nếu cánh mày râu quan sát được.

-...Oa...oa...oa

-Ra rồi phu nhân, là bé trai, phu nhân ơi, cuối cùng cũng có người nối dõi tông đường rồi, chúc mừng phu nhân.

Sau một lúc vất vả chịu đau đớn khôn xiết, đứa cũng được sinh ra, cô gái trẻ mừng rỡ nói với người phụ nữ.

-Tiểu Tiên,... mau cho ta xem mặt con trai của ta nào...

-Đây phu nhân.

Người phụ nữ cười một cách gượng gạo bởi cơn đau vẫn còn dư âm để lại mà lên tiếng trong sự kiệt sức. Cô gái trẻ tiểu Tiên gấp gáp bế đứa trẻ nhỏ tay trao tay cho người phụ nữ.

-... hờ sao tối thui vậy trời.

Phi Linh bất ngờ tỉnh dậy trong hoàn cảnh khó khăn cơ thể di chuyển không có sức lực, mắt mở ra khó khăn, miệng không thể phát ra lời thăm nghĩ.

-Phu nhân, bé trai này mình đặt tên là gì đây?

-Bé trai? Tên? Này Eri, đừng với mình là mình mới được sinh ra đây.

Phi Linh nghe được câu nói trong mơ hồ nhất thời không biết nói gì, trầm ngâm truyền thông điệp cho Eri Kousaki.

-Ủm cậu vừa mới trọng sinh sang một thế giới khác bắt đầu cuộc sống mới. Sau này cuộc hành trình của cậu sẽ dài lắm nên cố gắng tiếp thu một chút đi.

Eri Kousaki trả lời lại thông điệp của Phi Linh.

-Đứa nhỏ nhìn cấu kỉnh đáng yêu làm sao. Tiếc là cha của nó đã không về nhà 3 tháng làm công tác ở Bắc Vũ rồi. Thôi thì cha nó họ Phi, lấy tên của ta là Linh đi. Sau này nó sẽ tên là Phi Linh.

-Phi Linh...Tên rất dễ nghe phu nhân thật có khiếu a.

Người phụ nữ tên Linh hơi có chút mệt mỏi nghĩ một hồi lại nói. Tiễn Tiên nghe xong lại nói.

-Phi Linh, có trùng hợp đến vậy không?

Phi Linh nghe được tên mới được đặt mà cảm thán.

-Phu nhân ơi, đứa bé lạ quá, vừa nãy mới khóc mà giờ đã nín rồi không khóc nữa.

-Vậy sao.

Tiểu Tiên để ý có điều kỳ quái từ đứa trẻ mà kinh ngạc nói với Tuyết Hoàng Linh, đây là tên người phụ nữ, Tuyết gia cùng Phi gia là hai đại gia tộc có tiếng ở Tây Sương.

Tây Sương là một trong năm khu vực của Vũ Thần đại lục, trong đó còn có Bắc Vũ, Thiên Tinh, Chung Cực, Hồn Khư. Vũ Thần đại lục là đại lục lấy thực lực vi tôn, học thức chỉ là thứ yếu trong thế giới này. Ở đại lục này tồn tại pháp thuật, võ thuật, hồn thuật và đấu thuật. Trên con đường tu luyện, các cấp bậc được chia theo: sư, đại sư, tôn, tông, tông sư, vương, đế, hoàng, tiên, thần, thánh. 11 cái cảnh giới, mỗi cảnh giới cách nhau 9 cái tiểu cảnh giới. Sau 11 cái cảnh giới này thì tới nay Thánh cấp cửu trọng đã là cực hạn của nhân loại, chưa có bất cứ ai từ xưa vượt qua được giới hạn ấy, có lời đồn đại sau Thánh cấp cửu trọng là thành thần linh, điều đó có thật hay không thì không có ai biết được.

-U...U...

Phi Linh giơ tay lên hướng mặt của Tuyết Hoàng Linh vẫy vẫy như muốn làm gì đó miệng thì cố gắng nói chuyện.

-Phu nhân, có khi sau này đứa nhỏ sẽ trở thành thiên tài đấy. Ngừng khóc lúc sinh, phản ứng mạnh mẽ mới mẹ nó như vậy.

-Ừm, ta cũng mong là như vậy, haizz nếu thật như vậy thì quá tốt, thế giới này lấy thực lực vi tôn, nếu con ta sinh ra mà không có điểm năng lực tu luyện nào thì chỉ khổ cho nó, bản thân làm mẹ ta cũng mong muốn sau này nó có thể trở nên mạnh mẽ để không bị ai khi dễ.

Lam Tiên sau khi nói ra những lời kia thì Tuyết Hoàng Linh không khỏi thở dài nói.

-Này Eri, mình xem trạng thái hiện tại của mình ở đâu.

-Câu tự niệm trong đầu “bảng trạng thái, mở” là được rồi.

-Ồ, bảng trạng thái, mở.

Xoạt.

Một bảng thông tin hiện lên trước mặt Phi Linh.

Người thừa kế: Phi Linh

Tuổi: 1 ngày

Cấp: 1

EXP: 0/10

Chủng tộc: nhân loại

Thuộc tính hồn khí: Tinh Thần(chưa Trúc cơ)

Thuộc tính ma pháp: Vô Thượng Ma Thể

Độ kiếp: luyện thể nhất trọng

Huyết mạch: không có

Thăng tiên: không có

Công pháp: Thiên thần thôn phệ quyết (tăng một: Phi Thăng)

Kỹ năng chủ động:

Vectơ thao túng Lv5 (kích hoạt): có khả năng điều khiển phương hướng của các vectơ động năng, nhiệt năng, điện năng,... bất cứ thứ gì chuyển động hoặc có lực tác dụng.

Ngự kiếm thuật: sử dụng kiếm thuật điều luyện chém ra 2 luồng kiếm khí gia tăng sát thương 200%.

Hải quân lục thức: 6 thể thuật vượt giới hạn của nhân loại.

Tạo tác thần thuật (chưa kích hoạt): sáng tạo mọi vật nhờ tưởng tượng và điều động ma lực trong cơ thể. Người dùng có thể tạo ra bất kì vật gì nếu đã nắm giữ được cấu tạo và cơ chế. Vật phẩm tạo ra giới hạn vĩnh viễn.

Thôn Phệ: Công pháp nhận được. Hấp thụ vạn vật chuyển hóa 100% năng lượng thành năng lượng của bản thân.

Thiên thần quang: Công pháp nhận được. Chữa thương cho bất kì sinh linh.

Kỹ năng bị động:

Lĩnh ngộ võ đạo: tăng 300% sát thương cho bất kì vũ khí nào mà người dùng sử dụng.

Lĩnh ngộ thần cách: lĩnh hội tinh hoa trong thiên địa từ đó thao túng thiên địa. Sau khi lĩnh hội 100% người dùng chính thức có thần cách nửa bước thành thần.

Tự chữa thương: Công pháp nhận được. Khả năng tự hồi phục mạnh mẽ giúp người dùng hồi phục bất kì vết thương, miễn dịch bất kì hiệu ứng nào.

Võ: 50

Kỹ: 50

Phép: 40

-Hừm, nhiều nhỉ, chọn cái công pháp kia đúng là lựa chọn chính xác a.

Phi Linh một lát5 dòng trạng thái không khỏi cảm khái.

Trong lúc Phi Linh đang trầm ngâm ở trong ý thức thì Lam Tiên đã đặt mình vào một cái nơi, còn Tuyết Hoàng Linh thì nghỉ ngơi dưỡng sức.

-Có vẻ cơ thể mới này chưa được rắn chắc nhỉ, phải tập các bài tập cơ bản dành cho trẻ sơ sinh để đề cao sự rắn cho cơ thể nhỉ. Mà bảng trạng thái bảo Ma Thể, vậy chẳng phải trên thế giới này có pháp thuật sao. Hừm... nếu ta tập luyện ngay từ nhỏ thì có thể phát triển dung lượng chứa đựng của ma lực trong cơ thể không nhỉ.

-Hế, trông vậy mà cậu cũng thông minh đấy nhỉ, đúng vậy, cậu có thể tăng cao ma lực trong cơ thể qua việc rèn luyện cơ thể, mà cơ thể trẻ em là cơ thể có thể phát triển ma lực nhanh nhất.

-Này ít ra mình cũng là người sống 2 kiếp đấy vậy mà không thông minh sao.

Phi Linh nhất thời nghĩ ra phương pháp tập luyện cơ thể mà cậu đã từng đọc trong lúc rảnh rỗi để giải trí. Còn Eri Kousaki nghe được cũng không khỏi kinh ngạc mà nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Nửa Năm Biến Hóa

Trong nửa năm, Phi Linh đã tập đứng và biết nói chuyện. Điều này làm bất kì ai cũng phải lấy lòng kinh hãi. Đứa bé chỉ chào đời trong nửa năm đã có đứng, đi lại và nói chuyện được thì còn gì khác ngoài yêu nghiệt để diễn tả.

Trong 1 tháng đầu tiên, cậu đã phát ra được từ đầu tiên khi Lam Tiên đang bế bồng cậu ngân nga tiếng hát cho cậu nghe.

-Lam...Tiên...

Lam Tiên nghe được mà sửng sò, vừa kinh ngạc vừa không biết làm gì.

-Phu nhân, phu nhân Phi thiếu chủ đã nói được rồi, cậu ấy gọi tên của con này.

-Hả? Làm sao Phi Linh biết nói sao?

Ngay khi Lam Tiên kể lại cho Tuyết Hoàng Linh sự tình vừa mới xảy ra, Tuyết Hoàng Linh chảy mồ hôi xoay sang bế Phi Linh lên.

-Con yêu của mẹ, con kêu “mẹ” xem nào.

-...mẹ...

Nghe được Phi Linh nói, Tuyết Hoàng Linh đột ngột chết lặng, hai dòng nước mắt tự nhiên chảy xuống.

-Con tôi biết nói, quả thật biết nói rồi.

-Phu nhân, con đã nói với người mà, thiếu chủ chính là thiên tài trời sinh.

-Ừm, nhà ta quả thật có phúc được trời phù hộ.

Sau một hồi nói chuyện trong vui mừng, sự tình Phi Linh đã cất tiếng đầu tiên đã lan truyền cho tất cả gia tộc Phi, Tuyết 2 nhà. Tin tức này trở nên động trời như thế, ngay cả Phi Lăng, cha của Phi Linh cũng được Phi Thiên Long, ông nội của Phi Linh triệu gọi về để ăn mừng. Phi Thiên Long còn thông báo cả thông gia.

Tin tức này cũng đã lan truyền cho các gia tộc khác ở xung quanh, nó làm nên một sự náo động từ trước đến nay chưa từng có. Một số gia tộc đối lập với 2 nhà Phi, Tuyết thì trở nên âm trầm hơn.

Ở trong một căn phòng nhỏ, có 3 người đang ngồi vừa uống trà vừa đàm đạo cái gì đó.

-Tổng huynh, huynh thấy chuyện này thế nào?

-Mặc huynh, chuyện nhà Phi, Tuyết có con đã là chuyện chèn ép 3 nhà chúng ta nhiều rồi nay còn chưa tới nửa năm biết nói thì cái này đúng là họa diệt môn đây.

-Không cần các người nói ta cũng hiểu được, chúng ta cần phải làm cái gì đó để diệt trừ mối họa này. Phải giết chết mối họa này từ trong trứng nước.

3 người này là gia chủ của 3 nhà Tống, Mặc, Kỷ. 3 gia tộc thượng lưu cùng chống đối 2 gia tộc Phi, Tuyết.

Người đàn ông tóc trắng xen kẽ chút đen là Mặc Tâm. Người đàn ông đang uống trà vừa nêu lên vấn đề là Kỷ Xuyên. Người đàn ông luôn miệng kêu “mối họa” là Tống Trần.

-Sắp tới cũng là ngày tổ chức tiệc đầy tháng cho tên nhóc kia, chúng ta sẽ phái người đi giết tên nhóc đó, diệt trừ mối họa này.

-Như vậy có được không? Ngày đầy tháng chúng ta cũng phải tham gia vào nếu như nó mà chết thì mọi trách nhiệm có thể bị nhìn trúng chúng ta đầu tiên.

-Người yên tâm, ta có một kế hoạch. Hà hà.

Sau đó 3 người ngồi xúm lại bàn bạc một kế hoạch gì đó rồi cùng nhau gật đầu.

Sau khi tin tức truyền ra, Phi Linh đã có thể đứng và đi lại được nhờ vào các bài tập luyện cơ thể mà cậu nghĩ ra nhưng cậu chưa cho ai biết. Tin tức này quá chấn động không phải ai cũng có thể đi lại sau 1 tháng mới sinh được.

Cũng nhờ tập luyện thường xuyên ma lực trong cơ thể Phi Linh đã phát triển nhanh chóng. So với bất kì đứa trẻ thiên tài lên 8 tuổi nào đều gấp 5 lần. Lượng ma lực mà cậu tích lũy ngày càng dồi dào, chưa kể đến việc cơ thể Phi Linh có hệ thống nghịch thiên khiến cho việc tu luyện ma lực đồng thời tu luyện các loại đặc thù lực khác như võ lực, đấu khí, hồn lực. Đây chính là nghịch thiên đúng nghĩa về mọi ý nghĩa.

Sau đó vài ngày, trong Phi gia ngày càng náo nhiệt hơn vì chuẩn bị đầy tháng cho tiểu thiếu gia. Vì dịp này Phi Lăng cũng đã trở về từ công tác để đầy tháng con mình.

Tối hôm ấy.

-A, chúc mừng Phi gia chủ, hôm nay là ngày đại hỉ a, sớm như vậy đã được làm ông, đúng là phúc đức a.

-À, Thành chủ Hà Khương, ngài tới rồi, đúng a, quay qua quay lại thấy mình đã thành ông rồi, huynh cũng mau mau hối thúc Hà Giang nhà huynh mau mau có cháu để bông đi. Hahaha...

Lúc Phi Thiên Long đang tiếp khách thì Hà Khương thành chủ, bước đến cùng Phi Thiên Long trò chuyện.

Lúc này, Phi Linh đang nằm trong phòng được Lam Tiên chăm sóc.

-Nào tiểu thiếu chủ “a” nào.

Lam Tiên tay trái cầm chiếc chén nhỏ, tay phải cầm chiếc thìa đang múm cho Phi Linh ăn.

-Này Tiên tỷ, là biết tự mình ăn rồi không cần tỷ phải múm cho ăn như vậy đâu.

Phi Linh bất mãn nói với Lam Tiên.

-Không được ta phải chính mình cho người ăn dù gì người cũng mới 1 tháng tuổi. Dù sao cũng không được được.

Cạch Cạch Cạch.

-Ai?

Đột ngột ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa, Lam Tiên nghe được liền hỏi.

-...

Lam Tiên đợi một lúc không có ai trả lời thì bế Phi Linh cùng đi ra mở cửa.

Kèn kẹt.

-Ai vậy...

Xoẹt.

Ngay lúc Lam Tiên mở cửa một đường ánh kim xẹt qua người cô. Lam Tiên thân là một pháp sư cũng cảm nhận được luồng sát khí mau chóng lùi lại né tránh vệt sáng đang chém xuống.

-Người là ai? Làm sao lại tới đây cầm đao chém xuống người ta biết không có ý kiến của phu nhân là không được vào không?

Thích khách không trả lời cô. Biết đòn công kích của mình thất bại có chút ngạc nhiên. Sau đó tiếp tục điên cuồng công kích.

Xoẹt xoẹt xoẹt.

Lam Tiên vừa bế Phi Linh vừa né tránh một cách cật lực. Thân là pháp sư, thể lực và độ dẻo dai của cơ thể không thể nào so với vũ sư, đấu sư và hồn sư mạnh hơn nên chỉ có thể né tránh chật vật có vài chỗ bị công kích của tên thích khách chém sượt qua.

-Tiên tỷ mau buông ta xuống để ta xử lý hắn.

-Làm sao có khả năng chứ tiểu thiếu chủ mới 1 tháng tuổi thì làm được gì, dù biết nói thì có làm được gì? Thủy Trảm.

Phi Linh thấy Lam Tiên né tránh một cách chật vật mà thấy đau lòng. Dù ở chung cũng chỉ 1 tháng nhưng cậu thấy được nét đáng yêu của Lam Tiên, cậu cũng thấy quý điều đó. Trong lúc tranh luận, Lam Tiên dùng

Thủy Trảm, phép thuật cơ bản của pháp sư thủy hệ. 1 cái hình cung làm bằng nước hướng thích khách bay tới.

Ầm.

Thích khách thấy Lam Tiên bắt đầu phản công cũng đề cao cảnh giác. Phi, tên thích khách nhảy lên né được đòn công kích Thủy Trảm của Lam Tiên.

-Shigan.

Trong không trung, đột nhiên xuất hiện một lượng khí ngưng tụ lại tại 1 điểm rồi phóng thẳng tới mi tâm của tên thích khách đang nhảy.

Xoạt.

Viên đạn không khí trực tiếp xuyên qua bộ não của tên thích khách. Rầm, tên thích khách nằm trên ngã trên mặt đất không còn động đậy nữa.

-Đing, giết thành công 1 vũ sư, nhận được 300 điểm exp, thành công tấn cấp 5, đề thăng thối thể ngũ trọng, cấp kế tiếp còn 500 exp.

Do quá bất ngờ nên Lam Tiên vẫn đang thất thần. Dù không thấy được Phi Linh ra chiêu số là cái gì nhưng cô khẳng định ra cậu đã ra tay. Đường đạn không khí Shigan chính là một trong 6 thức hải quân.

-Tiên tỷ chuyện xin giữ kín cho đệ, đây là bí mật giữa 2 chúng ta xin đừng đem chuyện này nói ra ngoài.

Lam Tiên xoay đầu nhìn xuống Phi Linh. Phi Linh thì nhìn về phía cô. 2 đôi mắt nhìn nhau. Đôi mắt thăm thúy của Phi Linh làm Lam Tiên có một cảm giác mê man, chột mặt của cô đỏ lên, quay đầu đi.

-Mình... mình làm sao vậy nè? Đây là tiểu thiếu chủ không được mình không được có cảm giác như thế. Cậu ấy còn quá nhỏ.

Lam Tiên chợt nghĩ ngợi cái gì trong đầu rồi lắc lắc tự nhủ bỏ cái ý tưởng đó ra khỏi đầu cô.

-Ừm nếu cậu chủ đã nói vậy thì nô tỳ sẽ không nói chuyện này cho ai.

Rầm rầm rầm.

Vừa nói xong, một tiếng bước chân nháo nhào chạy tới phòng của Phi Linh.

-Làm sao? Làm sao? Chuyện gì vừa mới xảy ra? Sao lại ồn ào ở trong này vậy?

Một đám người xông vào phòng của Phi Linh. Chính là đám gia môn cùng với Phi Thiên Long cùng Phi Lăng, Tuyết Hoàng Linh còn có Tuyết gia chủ Tuyết Sương Kiếm và vợ ngài Hà Duyên. Lam Tiên thấy đám người này có chút kinh ngạc, nàng cũng vừa định chạy đến chỗ của họ để báo cáo sự tình, không nghĩ đến sự tình làm ra âm thanh lớn như vậy.

-Khởi bẩm gia chủ, Tuyết gia chủ vừa rồi có thích khách muốn ám sát Phi tiểu thiếu chủ. Vừa mới bị xử lý xong.

Lam Tiên đáp lại một đồng câu hỏi của mọi người.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Điều Tra Và Thời Gian Không Ngừng Trôi

-Hả? Là ai dám cả gan phái thích khách tới ám sát cháu trai ta?

Tuyết Sương Kiếm tức giận quát to. Luồng khí tức bá giả hoành han ngoại phóng làm mọi người xung quanh phải ngừng thở.

-Đây là khí thế của vũ vương sao? Thật là nghiền áp khí thế.

Nhiều người xung quanh bàn luận về Tuyết Sương Kiếm.

-Ông thông gia, ông bình tĩnh lại chúng cũng là người nhà có gì từ từ nói, thu khí áp của mình lại đi.

-Bình tĩnh, giờ này ông còn bình tĩnh không phải đối phương chỉ phái một vũ sư đi thì không thể nào may mắn hơn như vậy đâu.

-Ông thông gia, tôi cũng tức giống ông vậy, nhưng ông xem thả khí tràng ra như vậy thì có ai ngoài tôi và ông nói chuyện về việc này được đây.

2 người cãi cọ một hồi thì Tuyết Sương Kiếm thu lại khí áp của mình bình tĩnh trở lại.

-Tiểu Tiên, mau mau thuật lại sự tình vừa mới xảy ra cho chúng ta nghe.

Sau đó, Lam Tiên bắt đầu kể lại việc mình trông coi Phi Linh sau đó có tiếng gõ cửa, mình chạy ra mở cửa và bị công kích, sau đó xử lý tình huống. Lam Tiên vốn thông minh nên đã lách léo loại bỏ việc Phi Linh hạ sát thủ với tên thích khách.

-Ông thấy thế nào, ông thông gia? Đây đích thị là cố tình dàn dựng kế hoạch vậy mà còn đợi vào hôm nay mới thực hiện.

-Ừm, mặc kệ là ai, bất kì ai dám đụng tới cháu của ta đều không thể bỏ qua. Khả nghi nhất chính là những gia tộc chống đối chúng. Rất có thể là 3 nhà Tống, Kỷ, Mặc làm ra.

-Rất có thể là như vậy. bọn chúng rất có thể nhận thấy cháu trai chúng ta là mối họa sau này của chúng mà ra tay, cầu giàu sang trong nguy hiểm.

Sau đó, mọi người đều trở lại phòng khách chiêu đãi khách mời như bình thường. Nhưng đã bắt đầu tăng thêm bảo vệ, canh gác càng lúc càng cảnh giác.

-Phi huynh, làm sao vậy, sao lại đi vào trong lâu thế?

Hà Khương chờ một lúc lâu mới thấy mấy người chủ sự quay lại thắc mắc hỏi.

-À, thành chủ thật có lỗi, lúc nãy vừa xảy ra sự tình ngoài ý muốn nên phải để ngài đợi lâu.

-Không có gì, không có gì, chỉ thắc mắc nên hỏi thôi, đều là huynh đệ với nhau chúng ta cần tính toán gì mấy cái nhỏ nhặt sự tình.

-Vậy thì tốt quá. Chỉ sợ thành chủ chịu không được chờ đợi. Vậy chúng ta quay lại đi. Hôm nay chúng ta không say không về.

2 người tán gẫu xong thì dắt nhau lại bàn ngồi vừa uống rượu vừa nhắm đồ ăn vừa bàn chuyện xưa.

-Mặc huynh, có vẻ sự tình lần này thất bại rồi.

-Ta hiểu, chắc phải án binh bất động một thời gian thôi. Lần này đã thảo kinh xa nhất định đã bị đối phương chú ý.

-Đúng vậy, phải đợi một khoảng thời gian để đối phương không còn đề phòng nữa mà thả cho đứa nhóc kia một mình.

3 nhà Tống, Kỷ, Mặc ngồi ở 1 góc bàn tán về sự tình mới làm.

Sau đó, bữa tiệc được tổ chức thành công mỹ mãn. Không có bất kì trục trặc gì nữa.

Trong phòng của Phi Linh. Sau khi mọi người dời đi chỉ còn 2 người trong phòng, Lam Tiên cùng Phi Linh.

-Tiên tỷ, tỷ không thắc mắc gì sao?

-Có chứ, ta tất nhiên rất thắc mắc nhưng ta cũng đâu thể nói gì. Bản thân là nô tỳ, biết nhiều quá thì có ích lợi gì.

2 người đàm thoại 1 cách tự nhiên.

-Sao lại nói vậy tỷ là tỷ, mặc dù tỷ là nô tỳ của ta nhưng tỷ luôn đối xử với ta như 1 người tỷ ruột, làm sao lại nói mình không nên biết nhiều. Ta luôn quan sát tỷ, từ cử chỉ đến tính cách, mọi thứ đều rất đáng yêu.

-Cái này...tiểu thiếu chủ không chê ta chứ?

Lam Tiên nhất thời cảm động trước những lời của Phi Linh, đỏ mặt hỏi.

-Ân, ta hứa với tỷ sau này sẽ không để tỷ bị tổn thương đâu. Cho nên tỷ không cần phải tự mình gánh vác mọi việc đâu.

Phi Linh với vẻ mặt con nít cười cười nói.

Cứ như thế thời gian cứ trôi nửa năm, rồi lại 7 năm.

Trong thời gian 7 năm rưỡi, Phi Linh dần dần trưởng thành, ngày càng tuấn tú, cao ráo hơn. Chưa kể đến thiên phú võ nghệ. Trong 7 năm rưỡi, Phi Linh đã nhồi nhét mọi kiến thức về thế giới này vào trong não bộ. Nhờ thiên phú về học tập lẫn võ nghệ, có nhiều người đồn rằng cậu là đứa con của trời,... sau đó đặt biệt hiệu cho cậu là Thiên Tử.

Phi Linh vẫn luôn phát triển mạnh mẽ về cơ thể lẫn ma lực. Cho tới bây giờ lượng ma lực của cậu có thể so sánh với một pháp tông thiên tài còn muốn vượt trội hơn.

Hằng đêm cậu đều nhập định chiêu nạp linh khí từ thiên địa áp súc cho công pháp ngày càng tiến nay đã tiến lên đệ tam tầng: Liên Vũ. Ngoài ra, cậu cũng chỉ rèn luyện các chỉ số võ, kỹ, phép nhờ có chức năng luyện đan các mà cậu mở 3 năm trước.

Người thừa kế: Phi Linh

Tuổi: 7 tuổi

Cấp: 5

EXP: 500/1000

Chủng tộc: nhân loại

Thuộc tính hồn khí: Tinh Thần(chưa Trúc cơ)

Thuộc tính ma pháp: Vô Thượng Ma Thể

Độ kiếp: luyện thể tứ trọng

Huyết mạch: không có

Thăng tiên: không có

Công pháp: Thiên thần thôn phệ quyết (tăng ba: Liên Vũ)

Kỹ năng chủ động:

Vectơ thao túng Lv5 (kích hoạt): có khả năng điều khiển phương hướng của các vectơ động năng, nhiệt năng, điện năng,... bất cứ thứ gì chuyển động hoặc có lực tác dụng.

Ngự kiếm thuật: sử dụng kiếm thuật điều luyện chém ra 2 luồng kiếm khí gia tăng sát thương 200%.

Hải quân lục thức: 6 thể thuật vượt giới hạn của nhân loại.

Tạo tác thần thuật (chưa kích hoạt): sáng tạo mọi vật nhờ tưởng tượng và điều động ma lực trong cơ thể. Người dùng có thể tạo ra bất kì vật gì nếu đã nắm giữ được cấu tạo và cơ chế. Vật phẩm tạo ra giới hạn vĩnh viễn.

Thôn Phệ: Công pháp nhận được. Hấp thụ vạn vật chuyển hóa 100% năng lượng thành năng lượng của bản thân.

Thiên thần quang: Công pháp nhận được. Chữa thương cho bất kì sinh linh.

Phong ám quyền: Quyền pháp cao cấp. tụ hội phong nguyên tố từ xung quanh tạo thành lực công kích bạo phát. Tăng 120% sát thương.

Kỹ năng bị động:

Lĩnh ngộ võ đạo: tăng 300% sát thương cho bất kì vũ khí nào mà người dùng sử dụng.

Lĩnh ngộ thần cách: lĩnh hội tinh hoa trong thiên địa từ đó thao túng thiên địa. Sau khi lĩnh hội 100% người dùng chính thức có thần cách nửa bước thành thần. Tiến độ: 5%

Tự chữa thương: Công pháp nhận được. Khả năng tự hồi phục mạnh mẽ giúp người dùng hồi phục bất kì vết thương, miễn dịch bất kì hiệu ứng nào.

Võ: 1151

Kỹ: 1005

Phép: 1100

Tại Phi gia gia viên.

Ầm Ầm.

-Linh nhi, mau mau lại trưa rồi, cơm tối rồi.

-Vâng.

Phi Linh đang tập luyện bộ quyền pháp mà cha cậu Phi Lăng truyền cho cậu. Dưới sự quan sát của Lam Tiên. Thì bị Tuyết Hoàng Liên kêu vào ăn cơm.

-Sao này Linh nhi hôm nay, có lĩnh ngộ được gì không?

Tuyết Hoàng Linh mỉm cười ôn nhu nói với Phi Linh.

-Cũng không có gì, thực ra con cũng vừa mới phát hiện ra 1 điểm kì quái từ bộ quyền pháp của cha. Mỗi lần cha đánh ra đều 4 hưởng. Nhưng còn lại đánh được có 3 hưởng nếu nói như vậy thì sau này sẽ còn xuất hiện bao nhiêu hưởng. Điều này làm con thắc mắc.

Phi Linh thực chất không có gì để nói nên chỉ lấy đại một vấn đề ngây thơ để trả lời lại câu hỏi của Tuyết Hoàng Linh.

-Thật sao, điều này cũng có thể xuất hiện, mà thôi ăn cơm đi con.

-Mời cả nhà ăn cơm. Tiên tử cùng ăn luôn đi.

-Thôi không cần đâu tiểu thiếu gia. Ta ăn sau.

-Mà, đừng ngại mau lại đây.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Chuẩn Bị Nhập Học

Nghe xong Lam Tiên cũng chỉ gượng gạo chấp nhận. Mỉm cười đồng ý lời nói của Phi Linh. Trong 7 năm rưỡi, tình cảm của cô đối với Phi Linh ngày càng rõ ràng, cũng rất mơ hồ, như thể là một người chị, có lúc lại giống một cô gái đang yêu, lại có lúc lại nghiêm khắc với bản thân như một nô tỳ.

-Tiên tỷ, sao tỷ không đi học, không phải đi học sẽ biết được nhiều kiến thức hơn sao.

Phi Linh bất chợt hỏi. Trong thời gian trưởng thành, cậu cũng đã giúp đỡ Lam Tiên trong việc tu luyện rất nhiều. Vừa chỉ bảo, vừa cho nàng phép được mà cậu luyện chế từ luyện đan các. Nay nàng đã là pháp tôn ngũ trọng đỉnh phong. Gợi ý của Phi Linh cũng làm Tuyết Hoàng Linh bất ngờ.

-Linh nhi, nếu con muốn đi học thì ta sẽ thu xếp để con cùng tiểu Tiên đến, dù sao thì tiểu Tiên chưa đến trường bao giờ.

Tuyết Hoàng Linh nở nụ cười, nói với Phi Linh rồi nhìn sang Lam Tiên.

-Vâng, cảm ơn mẹ. Mà con sẽ theo học ở học viện Tiên Chính sao mẹ. Nghe nói học viện ấy là học viện song môn hồn, pháp nhĩ, cũng tốt đấy.

-Ừm, để 2 đứa học cùng nhau ta mới yên tâm.

2 người đàm đạo với nhau như không có ai vậy. Lam Tiên bất đắc dĩ cười.

Sau đó, quyết định được thống nhất. Phi Thiên Long cũng không có ý kiến. Bắt đầu tiến hành làm thủ tục để 2 người dự thi khảo sát nhập học.

Vài ngày sau, cuộc khảo sát thức tỉnh võ hồn dành cho hồn sư và khảo sát pháp sư dành cho bên ma pháp sư được tiến hành.

Thức tỉnh võ hồn là đến độ tuổi xác định thì mọi người đều có khả năng thức tỉnh võ hồn nhưng chỉ có khoảng 25% số người trên Vũ Thần đại lục có khả năng trúc cơ ra võ hồn cho nên hồn sư cũng là chức nghiệp khá nổi tiếng và hiếm ở thế giới này. Khảo sát Ma pháp sư chính là khảo sát thuộc tính để phân bang. Bất cứ 2 hệ hồn, pháp đều quy định học sinh nhập học dưới 25 tuổi phải có ma, hồn lực đạt trên cấp sư.

-Này Tiên tử, tỷ chuẩn bị tốt rồi chứ, sắp đến tỷ dự thi rồi đấy.

-Nào có sợ hãi, tiểu thiếu gia chăm sóc, giúp đỡ ta như vậy mà không được thì xấu hổ đối thiếu gia a.

-Hahaha, cũng đâu có gì, tỷ có được như vậy là nhờ tỷ cố gắng mà thôi.

Phi Linh cùng Lam Tiên cùng trò chuyện, an ủi nhau.

-Ôi da, đây không phải Phi thiếu gia sao? Đến đây khảo sát nhập học à?

Đột nhiên đang nói chuyện thì có một đám người lại gần chỗ 2 người.

-Mặc Liễu, người đến đây làm gì? Kiểm chuyện sao?

Đây là Mặc Liễu, thiếu niên khoảng chừng 21 tuổi, là con cháu của Mặc gia.

-Ôi da, Lam Tiên cô nương, hôm nay ta nhận nhiệm vụ của Tiên Chính học viện đến để trông coi an ninh của cuộc khảo sát a.

-Hừ hóa ra cũng chỉ làm bảo vệ mà dám hách lối.

-Người...

Lam Tiên thấy tên Mặc Liễu này rất khó ưa, xưa nay vẫn cứ qua qua lại lại, vờn vờ xung quanh nàng.

-Ta thì sao?

-Này mọi người mau mau tập trung sắp bắt đầu khảo sát võ hồn.

2 bên sắp triển khai một trận đấu võ mồm thì một lão sư từ xa gọi mọi người tập chung chuẩn bị tiến hành khảo sát.

-Hừ người cứ đợi đấy. Chúng ta đi.

Mặc Liễu cùng một đám đi sau cũng quay đầu rời đi.

-Haizz, sao chúng cứ tới quấy rồi chúng hoài thể không biết?

-Còn phải hỏi sao do tỷ xinh đẹp quá người ta thích chứ sao.

-Thiếu gia, người đừng nói thế, ta ngại lắm.

Phi Linh nói xong làm cho Lam Tiên xấu hổ hận không có cái hố để chui đầu xuống dưới.

-Thôi không đùa chúng ta đi sang bên đó đi.

Vừa nói Phi Linh vừa chỉ tay về nơi tập chung.

Vừa đi tới nơi, khảo sát cũng bắt đầu.

Rồi từng cái tên được gọi lên.

-Tiêu Chuẩn.

-Lâm Hải

-Tây Lương

....

-Hà Tử Tình

Cho đến cái tên “Hà Tử Tình” được gọi lên làm nhiều người bàn tán.

-Thần nữ kia, thần nữ kia.

-Qua đúng là tiểu mỹ nhân a.

Hà Tử Tình, vóc người chưa phát triển, khuôn mặt tinh xảo, tóc đen, khoác lên mình bộ váy nhỏ ngắn có tất dài màu trắng, ánh mắt nhìn xung quanh lạnh như băng. Đây là con của Hà Giang, là cháu gái của thành chủ Hà Khương, sau ngày đầy tháng lần đó Hà thành chủ cũng về mà thúc con mình mau mau sinh con để có cháu mà bông.

-Con gái thành chủ à.

Phi Linh nhìn thấy Hà Tử Tình sau đó thầm nghĩ.

Hà Tử Tình bước vào vòng tròn được vạch sẵn để thức tỉnh võ hồn. Bất kì ai nếu đã được thức tỉnh võ hồn thì có thể trực tiếp bỏ qua bước này và tiến hành bước đo hồn lực. Vòng tròn với đầy kí tự phức tạp. Cô bé bước vào giữa vòng tròn. Vị lão sư bắt đầu niệm pháp quyết khởi động trận pháp.

Dần dần cơ thể của Hà Tử Tình phát sáng đằng sau lưng bắt đầu duỗi ra 2 đôi cánh, đôi cánh trắng noãn ngày càng vươn dài ra tới khi đạt ước chừng 2 mét.

Mọi người đều choáng ngợp trong bất ngờ, kinh ngạc.

-Là Võ hồn thiên sứ, là võ hồn thiên sứ.

Vị lão sư bất ngờ nói khiến mọi người quay lại từ trong sự thất thần.

Võ hồn thiên sứ là sao? Là người được thiên sứ phụ thể bởi thiên sứ, có thể nói là một người thuần khiết đến cỡ nào mới có thể được thiên sứ phụ thể. Thiên sứ thiên về quanh mình pháp tắc, rất nhạy cảm với hắc ám pháp tắc, nhất là với hồn sư sa đọa hay còn gọi đọa hồn sư. Đọa hồn sư là những người đã nhục chí trên con đường phấn đấu trở nên mạnh mẽ chính thống và theo một con đường tắc để dễ dàng nắm giữ sức mạnh.

Pháp trận dần tản mát đi ánh sáng, Hà Tử Tình cũng từ trong nhắm mắt tỉnh dậy. Sau đó cô bé bước xuống dưới và tiến hành đo hồn lực. Chỗ đo hồn lực là một quả cầu đường kính 1 mét. Cô bé chạm tay lên quả cầu và làm theo yêu cầu của lão sư bắt đầu truyền hồn lực vào quả cầu.

Bên trong quả cầu bắt pháp sáng, nhiều điểm sáng nhỏ ngày càng dày đặc, những điểm sáng có màu vàng tinh khiết, sáng lạn. Đặc trưng của người mang hệ quang minh.

Dần quả cầu hiện lên con số 19. Chứng tỏ Hà Tử Tình cấp 19 Hồn sư cửu trọng. Do một quy tắc phức tạp nào đó mà hồn sư đều có thể không cần tiến hành săn giết hồn thú để bổ sung hồn hoàn đến từ cấp dưới cấp 20. Nói trắng ra là mỗi thập cấp đều phải bổ sung 1 hồn hoàn để có tiếp tục thăng cấp nhưng ở cấp 9 lên 10 vẫn chưa cần bổ sung hồn hoàn. Đến cấp 19 lên 20 sẽ phải bổ sung 2 hồn hoàn không thì sẽ không thể thăng cấp.

Sau khi Hà Tử Tình hoàn thành xong trắc thí thì bước xuống đợi đến khảo sát ma pháp.

-Lam Tiên

Đến lượt Lam Tiên lên thức tỉnh võ hồn.

Cũng như trước Lam Tiên bước vào vòng tròn. Lão sư niệm chú. Lam Tiên phát sáng. Trong tay bắt đầu hình thành một đường sáng hình dạng

không rõ ràng.

Lúc đã rõ ràng thì nhìn thấy đó là một cây trượng được đính một viên ngọc ở đỉnh.

-Là khí võ hồn

Võ hồn được chia là 2 loại khí võ hồn và thú võ hồn. Khí võ hồn là những võ hồn có hình dạng đồ vật còn thú võ hồn là dạng các loại thú phụ thể, có thánh thú,...Còn một dạng đặc thù nữa là bản thể võ hồn. Dùng chính bộ phận trên cơ thể để tiến hành giác tỉnh tỉ như con mắt, bàn tay,...

Sau đó, Lam Tiên lại đi tới nơi đo hồn lực. Đưa tay lên quả cầu. Quang mang sáng lên, màu xanh da trời điểm sáng. Chứng tỏ thủy hệ ma pháp đặc trưng.

Dẫn quả cầu hiện lên con số 19.

Cũng giống như Hà Tử Tình vừa nãy. Do thiếu thốn hồn hoàn nên Lam Tiên không thể bước qua cấp 20 trở thành đại hồn sư.

Cô bước xuống dưới và nhường chỗ cho người khác gọi lên trắc thí.

-Phi Linh.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Kinh Ngạc

-Phi Linh.

Tiếp theo đó, Phi Linh được vị lão sư gọi tên để thức tỉnh võ hồn.

-Này người thấy không, Thiên Tử đấy.

-Thiên Tử đúng là Thiên Tử a.

-Trông rất tuần tú a.

Trong lúc Phi Linh bước vào vòng tròn pháp trận. Nhiều đợt bàn tán xôn xao nổi lên.

Vị lão sư bắt đầu niệm phép. Vòng tròn sáng lên xung quanh cơ thể Phi Linh bắt đầu xuất hiện vầng quang.

Lúc này, Phi Linh cảm thấy một trận rung động kịch liệt trong không gian xung quanh. Dần dần từng đợt từng đợt đau từ con mắt cậu hướng theo từng dây thần kinh đi tới não bộ. Cơn đau dần qua đi, Phi Linh chợt thở phào, sau đó mở mắt ra. Từ ngoài nhìn vào thì thấy được mắt cậu tỏa sáng. Còn bản thân cậu thì chỉ cảm thấy mình có nhìn rõ ràng hơn mọi sự vật xung quanh, từ các chi tiết vi mô đến vĩ mô. Nhưng điều kì lạ xuất hiện không phải ở con mắt không mà nó còn xuất hiện ở từng hệ thần kinh lan truyền tới não bộ của Phi Linh. Nó giống như võ hồn của cậu là hệ thần kinh chứ không phải linh mâu.

-Là bản thể võ hồn linh mâu.

Vị lão sư cũng bất ngờ mà báo cáo với người giám khảo. Bản thân vị lão sư này không hề biết sự biến hóa ở trong cơ thể Phi Linh nên chỉ nói ra cái thấy bề ngoài.

Phi Linh cũng sửng sốt 1 chút sau đó cũng đi sang chỗ quả cầu đo hồn lực. Cậu đặt tay lên. Bắt đầu truyền hồn lực vào trong. Quả cầu xuất hiện vô số đốm đen, những đốm đen này làm mọi người cảm thấy mơ hồ, vô định. Sau đó con số mơ hồ xuất hiện.

51. Con số hiện lên là số 51. Chứng minh cậu đạt được Hồn Tông Sư.

Khi con số hiện lên. Không chỉ những người đi trắc thí há hốc mồm mà cả vị lão sư đứng kế bên và ban giám khảo cũng thất thần.

51 a 51. Cỡ nào thiên tài a. Sau đó ban giám lại xem lại tuổi tác của vị thiếu niên thiên tài này. Không hề có hồn hoàn bổ sung mà lại vượt sang cấp 20 hơn nữa còn vượt đến tận 30 cấp bậc. Nhìn lại thì chỉ thấy phiếu dự thi điền chưa tới 8 tuổi. Điều này là cỡ nào khủng bố.

Phi Linh đi sang một bên tụ hội lại với Lam Tiên ở chỗ khảo sát ma pháp.

-Tiểu thiếu gia, cậu thật lợi hại a. Làm ta cũng giật mình luôn đấy. Nếu về kể chuyện này cho phu nhân và gia chủ nghe đảm bảo sẽ khiếp sợ cho xem. Tiếc là lần này không có hồn hoàn bổ sung không thì ta cũng làm người khác kinh ngạc cho xem.

-Ừm, được rồi sắp tới chúng trắc thí ma lực rồi nhanh nhanh xếp hàng đi.

-Ừm.

Nói xong hai người xếp hàng ngay ngắn theo quy định. Mà phía trước hai người là Hà Tử Tình, do Lam Tiên ở lại một hồi xem Phi Linh trắc thí

nên mới biết được sự tình của Phi Linh còn Hà Tử Tình thì một mạch đến đây nên cũng không biết được chuyện gì.

-2 người các người làm sao lại đến trễ như vậy ta còn tưởng rớt rồi chứ.

Hà Tử Tình bất mãn nói.

Thực tế, Hà Tử Tình cũng khá cô đơn bởi vì là cháu gái thành chủ nên cô không thường có bạn chơi cùng, cũng chỉ có 2 người Phi Linh cùng Lam Tiên thường đến nhà nàng chơi do đi theo Phi Thiên Long đến chơi nhà Hà Khương. Bản chất của nàng cũng rất mềm yếu a. Đừng nhìn nàng lạnh lùng mà không bắt chuyện với ai, chỉ có người sợ nàng mà không bắt chuyện thôi. Còn vì sao mà sợ thì chỉ có cái chức cháu gái thành chủ với cái băng lãnh khí áp xung quanh nàng.

-Tử Tình, người không biết đầu tiểu thiếu gia vừa này làm một chuyện động trời a. Lúc trác thí hồn lực đạt 51 a.

-Hả!!! Có chuyện như vậy cơ à?

Hai cô gái cứ hú hí hú hí to nhỏ với nhau. Nghe được sự tình của Phi Linh, Hà Tử Tình rất kinh ngạc. Nàng cũng là người rất thông minh, đã nghe giảng nhiều về hồn sư nên nàng biết sự tình của Phi Linh là khó tin cỡ nào.

Sự tồn tại của Phi Linh là không hợp với lẽ thường. Vì sao lại nói như thế? Ví dụ như tu vi của một người cấp đại sư là cái ly và nước rót vào bên trong là khí, lực mà họ tích góp được. Tu vi tăng trưởng cũng như cái như chiếc ly tăng thể tích. Mà nước đã đầy chính tràn ra ngoài cho nên khi đạt được cấp bậc cửu trọng đỉnh phong của mỗi đại cảnh giới thì phải tìm hồn hoàn để giải khai thêm diện tích. Còn trường hợp của Phi Linh như có chiếc ly nhưng nước lại không rót vào ly mà là rót vào một cái ống nghiệm dài đặt vừa khít với phần bên trong của chiếc ly và cứ rót nước vào trong khi không cần lo lắng việc giới hạn. Vì vậy cái ly chỉ biểu hiện sự phát triển

cấp bậc mà Phi Linh đạt được từ hệ thống Thần Tiên Đạo là cấp 5, Tôi thế ngũ trọng.

Bên trắc thí ma pháp cũng là một quả cầu nhưng quả cầu lần này thì nhỏ hơn, chỉ khoảng hai mươi centimét bán kính. Do không có hạn chế như hồn lực và đa số mọi người trên thế giới này đều có thể sử dụng phép thuật, đến người thông thường nhất cũng có thể sử dụng phép cơ bản nên khi đo ma lực ta có thể biết được chính xác ta sở hữu bao nhiêu ma lực.

Lần lượt từng người trắc thí, người thì 20, người thì 30...

-Hà Tử Tình.

Lần này cũng tới lượt Hà Tử Tình đến. Nàng bước lên chạm tay vào quả cầu. Quả cầu lóe sáng từng đốm nhỏ màu vàng nhạt, rồi một con số hiện lên. Con số hiện lên là 29.

Đại pháp sư cửu trọng cũng không phải là kém cỏi gì nhưng ở tuổi gần 7 thôi thì nó quá là kinh khủng. Đương nhiên đây là không nói đến trường hợp của Phi Linh.

Cũng như võ hồn Thiên sứ của Hà Tử Tình, quang minh hệ là dạng đặc thù của thiên sứ cho nên nàng ma pháp cũng là quang minh hệ.

Tới lượt Lam Tiên lên thì cô nàng này mấy ngày trước đã đột phá đến cấp 36, pháp tôn lục trọng nên cô bé dạo gần đây tinh thần cũng khá thoải mái.

Lam Tiên đặt tay lên trên quả cầu. Quả cầu sáng lên, quang mang màu xanh da trời. Màu sắc làm mọi người cảm thấy thoải mái, êm dịu, nhưng kèm theo đó quang mang lại có chút chấn động chứng tỏ cô nàng cũng là công kích ma pháp sư chứ không phải chỉ chuyên về chữa trị thủy hệ. Con số 36 dần hiện lên. Ở tuổi 20 của Lam Tiên thì cấp 36 cũng là bình thường không đáng phải dạng thiên tài nhưng cũng không bình thường. Bởi thủy

hệ được chia làm 2 loại đặc thù là công cũng chữa mà Lam Tiên lại có thể thực hiện cả hai thì cũng tính là thiên tài rồi.

Trắc thí xong thì cô đi xuống nhường chỗ cho Phi Linh. Đến lúc Phi Linh lên thì có một vị lão sư lạ mặt chưa từng xuất hiện đứng ở kế ban giám khảo lúc nào không hay. Ban giám khảo nhìn sang thì thất kinh. Đây là viện trưởng a. Làm sao lại xuất hiện ở đây? Rồi họ bắt đầu nhìn về phía Phi Linh mà suy nghĩ cái gì đó.

Phi Linh đưa tay đặt lên quả cầu truyền ma lực vào cú thể quang mang phát sáng lên chuyển từ màu đen sang màu vàng nhạt qua màu vàng đậm sang màu đỏ rồi đến màu xanh lá cây chuyển sang màu xanh da trời cuối cùng chuyển sang tử sắc rồi quay về màu đen hắc sắc như ban đầu. Người viện trưởng thấy vậy đồng tử một trận co rụt, khóe miệng nhếch lên mỉm cười như nhặt được bảo. Xung quanh ban giám khảo lúc này cũng đứng lên không tin vào mắt mình nữa.

-Vô thượng ma thể, là vô thượng ma thể.

Một người trong ban giám khảo cất tiếng nói phá vỡ sự im lặng đầy quỷ dị.

Bản thân Phi Linh biết mình có thể chất gì nhưng cậu cũng chẳng biết như thế nào để nhận biết loại thể chất này. Không nghĩ đến cái quả cầu này cũng có khả năng nhìn ra. Cậu nghĩ người tạo ra quả cầu cũng không phải đơn giản.

bonus cuối cho ngày :)) ae ủng hộ nhiều wa tks ae

nếu thấy chán thì quay sang đọc thần cấp tiên giới hệ thống a. mình đang cv bộ dok mai mình up tới

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Cừu Hy Sâm Lâm

Sau khi biết được thể chất của Phi Linh. Mọi người lại để ý con số ở trên quả cầu. Con số hiện lên là 51, y như lần trắc thí hồn lực.

Phi Linh rời tay khỏi quả cầu đi về phía của Lam Tiên cùng Hà Tử Tình một cách tự nhiên. Còn người người thì nhìn cậu với cặp mắt như nhìn quý, muốn rút ra ngoài. Các giám khảo thì cặp mắt người nào người ấy lóe sáng. Viện trưởng thì biến mất lúc nào không hay.

-Wow, Phi Linh, người thật giỏi a. Làm sao có thể tu luyện lên cấp 51 chỉ mới gần 8 tuổi a.

Hà Tử Tình xích lại gần Phi Linh sửng sốt hỏi. Nàng cũng rất cố gắng trong vấn đề tu luyện ma pháp mà tại sao lại chênh lệch lớn đến như dù chỉ thua có gần một năm.

-Haha, cái này ta cũng không biết a, ta chỉ tu luyện như mọi người thôi chắc có thêm được vào nên hơi nhỉnh hơn một chút.

-Ách, cái gì mà hơi với một chút, ta cũng dùng được tại sao không thấy giống người.

-Mà mà, để sau này ta đưa người dùng thử xem có hiệu quả hơn không.

-Được a.

Hà Tử Tình liên tục bắt mắt làm Phi Linh cũng không biết phải nói gì cho phải nhưng tính cách của cô nàng khá dễ thương, Phi Linh nghĩ vậy.

Sau khi hoàn thành các loại trắc thí thì nhưng người đậu sẽ được phát một chiếc thẻ chứng nhận thân phận và được bảo là quay về đợi 3 ngày sau sẽ bắt đầu đến trường.

Phi Linh dự định đến Cửu Hy sâm lâm để tìm cho mình hồn hoàn thích hợp bổ sung trong 3 ngày tới. Cậu dự định rủ thêm Hà Tử Tình và dầy Lam Tiên đi cùng để tìm hồn hoàn cho cả 2.

Phi Linh quay trở lại phủ của mình. Sau đó báo cáo với gia đình một tiếng. Cả nhà cũng gật đầu. Ai bảo Phi Linh đã đạt được cảnh giới Hồn Tông sư làm mọi người shock mà gật đầu. Chuẩn bị khoảng 2 giờ thì nhóm của Phi Linh xuất phát.

Cửu Hy sâm lâm là khu rừng sinh sống dành cho hồn thú. Nó được định vị tại trung tâm của năm nước. Và từ phủ của Phi Linh đến nơi ấy cũng không lâu cũng chỉ khoảng 1 giờ đi bộ. Do nơi cậu sinh sống là thành Tự Ngân là gần với trung tâm với Cửu Hy sâm lâm nhất.

Trên đường đi, Phi Linh cũng bồi tiếp 2 cô gái trẻ chơi này chơi nọ. Chỉ đi dạo phố thôi mà 2 cô nàng đã hưng phấn như vậy, Phi Linh cũng chỉ cảm thán.

-Đing, hoàn thành nhiệm vụ “ Nhập học”. Thưởng 100 điểm cùng 1 lần rút thưởng.

Đột nhiên trong đầu Phi Linh vang lên 1 giọng nói băng lãnh.

Trong lúc đi dạo, Phi Linh trong đầu niệm, bảng trạng thái mở ra trước mặt cậu. nhưng do chỉ mình cậu thấy nên cũng rất thoái mái không sợ ai nhìn ra có gì đó kì lạ.

Người thừa kế: Phi Linh

Tuổi: 7 tuổi

Cấp: 5

EXP: 500/1000

Chủng tộc: nhân loại

Thuộc tính hồn khí: Tinh Thần(chưa Trú cơ)

Thuộc tính ma pháp: Vô Thượng Ma Thể

Độ kiếp: luyện thể ngũ trọng

Huyết mạch: không có

Thăng tiên: không có

Công pháp: Thiên thần thôn phệ quyết (tăng ba: Liên Vũ)

Kỹ năng chủ động:

Vectơ thao túng Lv5 (chưa kích hoạt): có khả năng điều khiển phương hướng của các vectơ động năng, nhiệt năng, điện năng,... bất cứ thứ gì chuyển động hoặc có lực tác dụng.

Ngự kiếm thuật: sử dụng kiếm thuật điều luyện chém ra 2 luồng kiếm khí gia tăng sát thương 200%.

Hải quân lục thức: 6 thể thuật vượt giới hạn của nhân loại.

Tạo tác thần thuật (kích hoạt): sáng tạo mọi vật nhờ tưởng tượng và điều động ma lực trong cơ thể. Người dùng có thể tạo ra bất kì vật gì nếu đã nắm giữ được cấu tạo và cơ chế. Vật phẩm tạo ra giới hạn vĩnh viễn.

Thôn Phệ: Công pháp nhận được. Hấp thụ vạn vật chuyển hóa 100% năng lượng thành năng lượng của bản thân.

Thiên thần quang: Công pháp nhận được. Chữa thương cho bất kì sinh linh.

Phong ám quyền: Quyền pháp cao cấp. tụ hội phong nguyên tố từ xung quanh tạo thành lực công kích bạo phát. Tăng 120% sát thương.

Kỹ năng bị động:

Lĩnh ngộ võ đạo: tăng 300% sát thương cho bất kì vũ khí nào mà người dùng sử dụng.

Lĩnh ngộ thần cách: lĩnh hội tinh hoa trong thiên địa từ đó thao túng thiên địa. Sau khi lĩnh hội 100% người dùng chính thức có thần cách nửa bước thành thần. Tiến độ: 5%

Tự chữa thương: Công pháp nhận được. Khả năng tự hồi phục mạnh mẽ giúp người dùng hồi phục bất kì vết thương, miễn dịch bất kì hiệu ứng nào.

Võ: 1160

Kỹ: 1020

Phép: 1107

Cậu nhìn thấy các kỹ năng và chỉ số của bản thân không khỏi nói:

-Cái hệ thống này đúng nghịch thiên a.

-Eri, mở bảng trao đổi cho mình.

Phi Linh truyền tin tức cho Eri Kousaki, yêu cầu mở bảng trao đổi.

-Haizz... 7 năm mà mới có 110 điểm trong khi Rinnegan lại tới 500 điểm thì làm sao đổi. Còn cái nhiệm vụ thì bây giờ mới hoàn thành được cái đầu tiên trong khi mình lại không biết nhiệm kế tiếp là thế nào.

Eri Kousaki cũng đáp ứng yêu cầu của Phi Linh mở ra bảng trao đổi. Phi Linh thở dài nói. Trải qua 7 năm, thân là người xuyên việt mang theo hệ thống nghịch thiên, điểm trao đổi không phải dễ kiếm mà nhiệm vụ thì xuất hiện đột ngột mà không báo trước cũng không cho biết trước. Điều này làm Phi Linh khá buồn bực.

Lí do mà cậu có thể sử dụng ma pháp mà không bị tác dụng phụ là do không kích hoạt siêu năng lực. Cậu đã cho chuyển sang trạng thái chưa kích hoạt và chuyển sang dùng Tạo tác thần thuật.

-Đến rồi a.

Sau hơn 1 giờ đi bộ, nhóm của Phi Linh cũng đến trước Cửa Hy sâm lâm. Khung cảnh tràn đầy sinh mệnh khí tức, màu xanh tinh khiết của rừng cây đập vào mắt người đến. Phi Linh cảm nhận sinh cơ của cánh rừng dồi dào khiến cậu có cảm giác quen thuộc, thân thiết mà cậu thì không biết vì sao.

-Lúc đi vào thì ta đi bên cạnh nhau không nên tách ra, bên trong có rất nhiều hồn thú nguy hiểm phải cẩn trọng mới an toàn.

Phi Linh giảng giải nguy cơ trước khi đi vào cánh rừng bát ngát có khí tức sinh mệnh dồi dào nhưng cũng hiển hiện ra khí tức nguy hiểm. Phi Linh cảm nhận được điều đó. Chí tử sinh mệnh, chí mệnh sinh tử. Đó là vòng tuần hoàn rất cơ bản trong tự nhiên.

-Có vẻ như không có nguy hiểm nhỉ.

Sau một lúc khi nhóm Phi Linh đã vào trong khu rừng. Lam Tiên không khỏi nói.

Xoạt.

Vừa dứt lời, một bóng đen từ trong bụi cây xuất hiện chặn trước họ.

-Ồ, Tộc Lang 100 năm.

Hà Tử Tình hiểu biết rộng rãi quan sát hình thái của bóng đen vừa xuất hiện không hỏi kêu nhẹ.

Tộc Lang là một hồn thú sống theo bầy, nhưng vì lí do gì đó con Tộc Lang này lại tách khỏi bầy và đánh hơi được mùi con mồi là nhóm Phi Linh mà rình mồi.

Sở trường của Tộc Lang tựa như tên của nó, là tốc độ, lấy tốc làm kiêu, xuất kỳ nhập hóa, quỷ dị du kích. 100 năm cũng biểu thị cho tuổi thọ của hồn thú, hồn thú sống càng lâu càng cường đại. 10 năm, 100 năm, 1000 năm, 1 vạn năm, đó là những ranh giới sinh tử của bất kỳ hồn thú nào. Khi đạt được đến các ngưỡng trên, hồn thú phải gánh chịu lôi kiếp để chuyển sinh thành một bộ dạng mới, có thể nói là tiến hóa, thành công thì mạnh hơn và sống tiếp còn thất bại thì xanh cỏ.

-Hai người lui lại, để ta đối phó với nó.

-Không được, thiếu gia cậu còn quá nhỏ để làm vậy. Nó là hồn thú 100 năm a. Tuy biết hồn lực của cậu mạnh mẽ nhưng cũng không được.

Lam Tiên nghe vậy, liên tục phản đối. Còn Hà Tử Tình thì đứng kế bên nghe.

-Thế phải làm sao? Không lẽ chạy sao? Là Tộc Lang a. Nếu là ta thì có thể chạy nhưng bỏ lại các người.

Phi Linh nghe cảm thán sau đó hỏi ngược lại.

-Cái này... chúng ta có thể phối hợp để đánh nó.

Lam Tiên do dự một chút thì Hà Tử Tình chen vào nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Trùng?

-Được, vậy hai người các người ở sau hỗ trợ ta, ta lên chém giết nó.

-Cái này thì có khác gì cậu tự mình xử lý nó. Cậu cần chiến quần lấy nó thì chúng ta đứng xem à.

Phi Linh vẫn muốn hai người ngồi một chỗ. Còn Lam Tiên thì phát hiện ý đồ bất mãn nói.

-Ách, cái này, hà hà bị phát hiện. Haizz, thôi các người cầm lấy cái này dùng thử xem.

Phi Linh thừa nhận bản thân ý đồ, sau đó dẹp cái tình huống dở khóc dở cười này sang một bên. Tay phải tay trái hướng phía hai người Lam Tiên, một quầng sáng hiện lên. Sau đó mỗi tay hiện lên một thứ đồ vật rất kì quái, hình dạng như hai cái hình lăng trụ dẹp cái dài cái ngắn gắn lại theo góc 90 độ màu thì cái đen cái bạc. Hai người nhìn thắc mắc không biết đó là cái gì hỏi:

-Cái này là gì?

-Cái này súng ma pháp.

Phi Linh đã dùng tạo tác thần thuật cùng kiến thức vô cùng vô biên của mình, cậu phân tích từng chi tiết của cây súng, tưởng tượng từng cấu trúc, cơ cấu, cách hoạt động của nó. Sau đó tạo ra hai cây súng này.

-Súng ma pháp là gì? Sao cầm lại khá nặng vậy?

Hai người tiếp mỗi người một cây súng, thì lại hỏi tiếp. Bản thân con gái vốn mềm yếu, thân là thiên kiều thì họ cũng không khác người. Súng là thức không nên có ở thế giới này, nhưng bởi vì Phi Linh mà sau này thế giới này sẽ phải nổi loạn dành giật quyền có được loại vũ khí kinh khủng này.

-Các người chỉ cần truyền ma lực vào cây súng này sau đó cái nòng này về phía đối tượng muốn công kích rồi kéo cò.

Phi Linh từng bước từng bước hướng dẫn hai người cách sử dụng cây súng ma pháp mà cậu vừa mới chế ra mà chưa được thử nghiệm. Thực tế, nói chưa thử nghiệm cũng không hoàn toàn chắc chắn vì bộ não của Phi Linh chính là còn vượt xa tính toán lượng so với Accelerator của Toaru series. Bộ não tính toán lượng có thể vượt xa 10 vạn cái đầu cùng suy nghĩ. Làm sao có thể sai sót?

-Như thế này.

Phi Linh muốn làm thử một lần cho cả hai xem nên lại tạo thêm hai cây súng lục ma pháp. Nhằm tới hướng của con Tốc Lang. Con Tốc Lang cũng không hiểu gì nhưng bản tính hoang dã của nó cảnh báo 3 người phía trước rất nguy hiểm và bắt đầu cảnh giác.

Đoàng.

Phi Linh truyền ma lực lôi hệ vào cây súng, kéo cò. Vút. 1 viên đạn như lôi quang xẹt đi với tốc độ 10km/s. Một âm thanh kì lạ chói tai vang lên. Kèm theo cảnh tượng tiếp theo làm hai người đứng sau lưng cậu không thể ngờ được.

Con Tốc Lang mặc dù cảnh giác, nhưng là nó cũng không có khả năng thuấn di, chỉ có thể ăn một đòn ngay mi tâm ngã gục tại chỗ mà không biết cái gì vừa giết mình.

Ngay tại con sói đáng thương ngã gục thì đằng sau một bầy cây rừng bị đốn đổ sạch, khoảng hơn 10 cây bị đổ ước chừng.

-Đing, giết thành công 100 năm hồn thú, nhận được 500 exp. Thành công tấn cấp 6. Cấp kế còn 2000 exp.

Băng lãnh âm thanh vang lên trong đầu Phi Linh.

-Ồ, giết hồn thú cũng được exp à. Như trò chém giết lên cấp ấy.

Hai người sau lưng cậu vẫn chưa hoàn hồn, cứ đứng đấy chết lặng. Làm sao không chết lặng cho được trong khi thứ súng gì gì đó kì quái này có thể tạo ra một cái khủng bố như vậy lực công kích. Hai người tỉnh lại trong cơn say mà cúi đầu nhìn cái súng trên tay mình. Hai mắt trở nên kiên định. Đùa, có thứ này thì sợ gì các loại dưới 1000 năm hồn thú, thậm chí 1000 năm cũng phải kiêng kị với lực công kích cỡ đó.

-Này 2 người đừng kinh ngạc thế mỗi loại người có một nguyên tố nhất định sẽ sản sinh hiệu ứng khác nhau như này công kích kia là do ta dùng lôi ma lực xúc tác mà thành tốc độ. Thực tế nếu sử dụng bình thường thì chúng cũng chỉ được khoảng 30m/s thôi.

Thân là vô thượng ma thể, Phi Linh có thể sản sinh bất kì hệ ma lực mà cậu muốn. Phi Linh nhìn thấy cảnh này không khỏi giải thích.

Hai người nghe xong cũng không có vẻ mặt thất vọng bởi ai biết được hai người hai nguyên tố quang minh cùng thủy sẽ ra được hiệu ứng gì.

-Như vậy đi hai người các người đi chung nói nhau để tìm cho mình hồn hoàn thích hợp đi, ta sẽ tự mình tìm, có cái súng này thì các người không lo cái loại phụ cận hồn thú tấn công rồi.

-Ừm, vậy cũng được ta cũng muốn thực chiến một chút để xem thực lực của mình ra sao.

Hà Tử Tình đồng ý ngay khi trầm tư một hồi.

Sau đó. Phi Linh tách khỏi nhóm người Lam Tiên mà đi về hướng của con Tắc Lang xuất hiện.

-Hừm, con Tắc Lang này có vẻ như không bình thường, bọn chúng là động vật theo bầy thì không thể nào lại đi riêng lẻ. Chắc chắn có cái gì đe dọa bọn chúng hoặc hấp dẫn con sói này đến.

Phi Linh chạy như bay về phía trước vừa nghĩ.

Ngày càng đi sâu vào trong rừng rậm, Phi Linh cảm thấy có một loại khí tức mạnh mẽ hướng phía cậu tiến đến.

Phi Linh dừng lại, thả ra cảnh giác, hai cây súng cậu đã đặt chúng vào hai cái bao nằm ở hai bên hông mà cậu làm. Tay phải giơ ra, xuất hiện trong tay cậu là trang bị tân thủ mà cậu nhận được từ hệ thống, giáng ma kiếm.

Đợi một lúc, rốt cuộc có một tiếng động dưới lòng đất ngày càng gần hướng tới chỗ Phi Linh.

Mặt đất từng đợt dội lên theo một hàng hướng phía cậu. Trong đầu Phi Linh đột ngột vang lên một giọng nói kì lạ:

-Oan cuối cùng cũng tìm được người có võ hồn hệ tinh thần a. Ca mừng muốn khóc a mà ca sẽ không khóc đâu.

Một con tầm từ trong đất chui lên. đường kính khoảng 1 thước. Thân hình tròn vo, dài màu bạch nhìn rất khả ái. Trên người có nhiều hoa văn màu ánh kim nhìn rất bắt mắt. Xung quanh cơ thể nhiệt độ dần trở nên lạnh hơn.

-Thiên Mộng Băng Tầm!

Phi Linh quan sát hình dáng của con hồn thú vừa xuất hiện nói. Cậu vốn là xuyên việt giả nên cậu không lạ gì chú hồn thú đáng yêu xuất hiện trước mặt cậu là hồn thú 100 vạn năm trong truyện Tuyệt thế đường môn.

-Ô, người biết ca sao. Chúng ta dường như chưa từng gặp nhau a.

-A, chỉ là biết qua trong điển tịch thôi.

Thiên mộng băng tầm bất ngờ về sự xuất hiện của mình không làm đối phương giật mình hay gì.

-Không thể nhìn bề ngoài mà nói được a. Cứ nhìn người cốt linh cũng chỉ tầm 8 tuổi thôi, làm sao có thể có sung túc hồn lực như vậy a.

Thiên mộng băng tầm quan sát Phi Linh cảm thán nói.

-Sao người lại tới tìm ta?

-Ai, nói ra chuyện dài lắm. Thật ra là như thế này...

Thiên mộng băng tầm bắt đầu thuật lại quá trình mà nó sống sót sau khi bị săn. Thiên mộng băng tầm gần như là một loài vô hại chỉ để làm mồi cho các hồn thú khác. Nhưng con tầm này thì lại may mắn thoát khỏi truy lùng mà rơi xuống một động tuyết, nơi đó nó phát hiện một cái vạn năm hàn băng ngọc tủy. Con này mừng rỡ ăn vào không do dự. Nhưng là, bản thân nó lại không chịu đựng được năng lượng khổng lồ trong đó nên đã bị rơi vào trạng thái ngủ đông trong 100 vạn năm. Giờ đây mới xuất hiện trước mặt Phi Linh.

-Vì vậy cho nên ca muốn cùng sinh sống, giúp người đạt được hồn hoàn, còn ca sẽ kí túc trong tinh thần hải của người. Sau này sẽ hỗ trợ người.

-Được a. Nếu người không ngại.

Sau khi nghe xong câu chuyện của Thiên mộng băng tằm. Phi Linh chẳng có bất ngờ gì ngược lại đồng ý. Đùa. Chú băng tằm này mạnh mẽ tinh thần lực phải lấy làm kiêu. Bất kì hồn thú nào cũng muốn hấn kí túc vào cơ thể để trở nên mạnh mẽ hơn. Ngay cả Đế Thiên còn muốn nữa là. Đế Thiên là hồn thú dạng long, là hồn thú mạnh nhất trong Cửu Hy sâm lâm. Đứng thứ nhất trong bảng thập đại hung thú ở thế giới này. Thật ra vẫn còn một cái Đế Thiên nữa ở trong Tuyệt thế đường môn nhưng Phi Linh không biết Đế Thiên ở đây và trong truyện có gì khác nhau không.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Tạo Thần

-Đing, thành công mở đầu tiên hồn hoàn, trực tiếp thăng cấp 11. Cấp kế còn 10 vạn exp.

Sau khi nói chuyện, thì Thiên mộng băng tằm cũng tiến hành dung hợp với Phi Linh, thành công kí túc trong tinh thần hải của Phi Linh, nhưng trong quá trình bởi hệ thống tồn tại nên Thiên mộng băng tằm chỉ có thể chiếm một góc trong tinh thần hải. Quá trình dung hợp diễn ra suôn sẻ. Phi Linh hiện hồn hoàn lên màu bạch kim cực kì ống ánh, nó khác hoàn toàn với màu trắng của hồn hoàn 10 năm.

-Này có nên hay không chiếm luôn thập đại hung thú hồn hoàn nhỉ.

Phi Linh chợt nghĩ lên một ý tưởng điên rồ.

Dung hợp thành công, Phi Linh có hai hồn kỹ mới, thần nhãn và tinh thần cộng hưởng, đây là hồn kỹ dùng trong chiến đấu vô cùng có lợi. Có thể nhìn thấy được những động tác trong tương lai nhờ đó có thể xác định chính xác hành động tiếp theo của địch nhân. Còn Thiên mộng băng tằm thì lâm vào ngủ say.

Phi Linh thực tế muốn cách nhanh nhất để trở thành thần, nắm giữ 100% lĩnh ngộ thần cách.

Vừa dung hợp xong, Phi Linh mở bảng trạng thái thì phát hiện mình lĩnh ngộ ngoài hai hồn kỹ ra thì độ lĩnh ngộ thần cách đã tăng lên 10%, đấy là một bước dài.

Phi Linh nhảy đi biến mất trong hư không. Cậu ý đồ rất rõ ràng, đi vào sâu trong rừng để tìm tiếp theo hồn hoàn, cậu suy tính rằng sẽ làm cho Đế Thiên hoặc bất kì hai ba cái hung thú trên bảng xếp hạng thập đại trở thành cậu hồn hoàn. Trước đó, Phi Linh hoán đổi vectơ thao túng về dạng kích hoạt. Do bản thân trước đó không biết thân thể vô thượng ma thể có thể làm cậu phân tích được những dòng ma pháp ẩn trong các ma pháp. Từ đó giúp Phi Linh có thể điều khiển được các dòng ma pháp ấy. Nếu nói cần Rinnegan để nhìn ra dòng ma pháp, thì cậu thậm chí không sở hữu Rinnegan mà vẫn có thể phân tích chúng mà không có bất cứ hạn chế.

Hơn 1 giờ, Phi Linh cứ sử dụng Geppo đạp không mà chạy, ý định của Phi Linh rất đơn giản, nữ thì mời chào còn đực thì đánh tới khi nào chúng hàng phục thì thôi. Kết thúc đoạn đường của Phi Linh là một cái hồ.

-Đại nhân có nhân loại khí tức đến gần chúng ta.

Tại một nơi gần bờ hồ, một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện bên người một người thanh niên gương mặt tuấn tú nói.

-Hừ, đã bao lâu ta không thấy có người dám cả gan đến trung tâm của Cửu Hy sâm lâm a. Khách đến phải đích thân ra đài mới được. Bích Cơ, người đi gọi thêm Hùng Quân cùng Xích Vương đến luôn đi. Để ta xem xem ai lại có gan lớn như vậy.

-Vâng đại nhân.

Vút.

Nói xong người thanh niên cùng người phụ nữ xinh đẹp lướt đi theo hai hướng khác nhau mà người thanh niên thì hướng phía Phi Linh cùng bờ hồ đi tới.

-Sao cơ, Bích Cơ người có chắc là đại nhân triệu tập chúng ta. Ngài ấy sắp làm gì thế?

-Có nhân loại xâm nhập trung tâm Cửu Hy sâm lâm.

Người đàn ông trung niên cao to, hướng phía Bích Cơ hỏi. Người đàn ông này là Hùng Quân biến hóa thành hình người, Hùng Quân là hung thú đứng thứ 6 trong bảng xếp hạng.

-Có cái gì? Làm gì có chuyện còn người vào được trung tâm khu rừng cơ chứ.

-Nhân loại a. Ta cũng muốn gặp thử một lần a.

-Tiểu Nghê, người cái tính trẻ con này, có thôi đi không. Chúng ta là hồn thú không nên tiếp xúc với con người. Dù gì thì chúng cũng chỉ giết chúng ta để thu thập hồn hoàn thôi.

Sau đó, xuất hiện một người trung niên cao gầy mới tóc đỏ, xung quanh cơ thể nhiệt độ cao hơn bình thường. Đây là Xích Vương đứng thứ 5 trong bảng xếp hạng. Đi theo hắn là một cô gái nhỏ tóc vàng kim, khuôn mặt vô cùng đáng yêu, vừa đi vừa hỏi.

Ngay tại thời điểm này Phi Linh đã đứng tại kế bên bờ hồ, ngắm cảnh thường thức vẻ đẹp thiên nhiên.

-Không hiểu sao ta có cảm giác rất quen thuộc ở nơi này, có lẽ do khí tức sinh mệnh nơi đây dồi dào chăng? Không hồ là Sinh Mệnh hồ a.

Phi Linh tự lẩm bẩm.

Ầm.

Đột nhiên Phi Linh cảm nhận được ma lực ba động, một quả cầu màu đen hướng phía cậu đánh tới.

-Ồ, chưa chết à.

Đòn đánh đánh trúng Phi Linh, bụi bay mù mịt, nhưng Đế Thiên cảm nhận vẫn có khí tức của Phi Linh tồn tại nên cảm khái nói.

-Này này, người có phải thần thú không thế? Một đứa trẻ 8 tuổi như ta người cũng không do dự mà đánh sao?

Bụi phai đi để lộ ra thân ảnh không một chút xay xác nào, thậm chí quần áo cũng không bị xém đi một mảnh. Điều này làm cho Đế Thiên bất ngờ. Nhân loại này có phải 8 tuổi như lời hắn nói hay không làm sao có thể chịu đựng được đòn 1 thành lực của mình. Đế Thiên lấy tu vi hơn 8 vạn để đếm chỉ phất tay một cái thì ngay cả cấp Thần cũng bị thổi cho trọng thương chứ nói gì một đứa trẻ 8 tuổi tu vi bề ngoài mới hồn sư.

-Người 8 tuổi sao? Nhìn có chút không giống a.

-Sao không giống chiều cao cân nặng... đều là của một đứa 8 tuổi a.

Đế Thiên nói trên vẻ mặt lộ ra thần sắc phức tạp. Phi Linh tiếp tục nói một cách thản nhiên.

-Người đến đây có ý đồ gì? Ta nhìn người trông không giống đến đây ngắm cảnh đâu.

Đế Thiên mặt âm trầm hỏi Phi Linh.

-À, cũng không có gì, ta đang trên đường đi tìm hồn hoàn tiếp theo cho mình.

-Hừ, tiếp theo hồn hoàn, ta thấy người chỉ hồn sư cấp 11 thì lấy chỗ đâu ra mà chứa hồn hoàn.

-Nếu ta nói ta không phải cấp 11 thì sao?

Đế Thiên mặt khinh thường nói với Phi Linh, cậu cũng đáp lại Đế Thiên bằng một sự tự tin. Sau khi đã dung hợp lượng hồn lực cậu có đã đề thăng

tiến lên cấp 55, nếu tìm thêm hồn hoàn thì không chừng có thể đề thăng đỉnh cấp. Vừa nói xong trên người Phi Linh toát ra một luồng hồn lực.

-Không có khả năng, người bề ngoài tu vi chỉ hồn sư làm sao hồn lực lại lớn như vậy.

Đế Thiên bất ngờ đến không tưởng nói.

-Nếu ta nói cho người biết vậy chịu cúi đầu kí túc trong ta, làm hồn hoàn của ta chứ.

Phi Linh cười cười nói. Đùa. Đệ nhất thiên hạ hồn thú làm sao có khả năng chịu khuất phục chỉ với cái này.

-Hừ, không biết trời cao đất dày, dám mơ tưởng có được bản để thỏa thuận kí túc sao. Chính là dẹp bỏ cái ý tưởng này đi. Giờ thì bởi vì tội ngông cuồng của người ta sẽ cho người lưu lại đây luôn.

Đế Thiên khinh thường nói, trong cơ thể lực lượng tản mát ra khiến xung quanh bắt đầu không khí trở nên nặng nề khó thở.

-Có hay không cái bản lãnh ấy thì người tới thì biết thôi. Ta sẽ đập người tới khi nào người chịu thì thôi.

Phi Linh cười lạnh, thân ảnh của cậu vẫn đứng đó, không nao núng.

-Đế Thiên đại nhân lực lượng. Không lẽ Ngài ấy đang cùng nhân loại kia đánh sao?

Bích Cơ đi đến khu vực gần bờ hồ, phát hiện một lượng áp lực lớn nói.

-Chúng ta mau nhanh lên giúp Ngài ấy trừ tên nhân loại kia.

Hùng Quân nóng nảy muốn chiến đấu nói. Tên này cũng phải tốt lành gì, luôn là ghét nhân loại, không có ưa gì nhân loại cả.

-Thế nào người không muốn thành thần sao? Tại sao lại từ chối thẳng thừng như vậy. Người phải biết rằng hồn thú hầu như không có khả năng thành thần, chỉ có thể cùng ta, mong ước của người mới thành hiện thực.

-Người nói sao? Theo người có ta thể thành thần sao? Người cho rằng người là ai? Tiếp của ta một chiêu đi rồi nói.

à nếu các bạn hỏi tại sao mình lại lấy tên hung thú trong dấu la thì mình trả lời là cái này có thể giống tên nhưng dạng như một thế giới không có Đường Tam hay ai hết :)) thế nhé.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Tuyệt Đối Thần Phục

Ầm.

Một cỗ lực lượng to lớn từ Đế Thiên hướng Phi Linh nhào tới.

-Tiểu tử, không biết an phận.

Đế Thiên nhìn thấy trong bụi bay khoảng đất không có sinh mệnh khí tức khinh thường nói.

-Có vẻ như hơi lơ là rồi.

Phi Linh đột ngột Soru xuất hiện sau lưng Đế Thiên. Hai tay cầm đôi súng ma pháp. Cậu thực hiện chiến pháp gun-kata. Gun-kata là chiến pháp đấu súng cận chiến.

Cậu giơ súng hướng Đế Thiên.

Đoàng.

Cảm nhận sát khí, Đế Thiên cẩn trọng dịch chuyển. Biến mất trước mắt Phi Linh.

-Hừ, có thể điều khiển không gian sao.

Phi Linh bĩu môi nói.

Đoàng.

Tay phải bắt chéo hông bên trái, Phi Linh đã nhìn thấy được vị trí không gian mà Đế Thiên muốn xuất hiện nhờ Linh mâu và tính toán lượng thần

tốc của cậu. Phi Linh kéo cò.

Tại vị trí Đế Thiên xuất hiện. Oành. Lớp lân giáp của Đế Thiên xuất hiện 1 vết lõm nhỏ không đáng kể.

-Hừ cái lân giáp phiền phức.

Phi Linh hừ lạnh một tiếng. Sau đó tiếp tục nổ súng. Từng viên từng viên tốc độ 10 km/s vọt tới người Đế Thiên.

Ầm Ầm Ầm.

Tiếc thay toàn bộ công kích đều hướng hư không đánh vào sau đó đánh nổ từng mảng rừng. Trong những nơi bị công kích có nơi tồn tại nhiều hồn thú mạnh mẽ cũng bị miểu sát. Nhiều âm thanh băng lãnh vang lên trong đầu Phi Linh.

-Đây là sức công kích của một hồn sư sao? Làm sao có khả năng? Không, tu vi hẳn có đột phá cấp 16! Làm sao nhanh như vậy?

Đế Thiên cũng lạnh lẽo sống lưng với những đòn tấn công như điện xẹt của Phi Linh mà lấm bầm.

-Đại nhân chúng ta đến hỗ trợ ngài.

Đột nhiên, ba giọng nói vang lên phía sau Đế Thiên, Bích Cơ, Hùng Quân và Xích Vương xuất hiện sau lưng Đế Thiên.

-Thật không ngờ tên nhân loại, này lại lợi hại như thế nhìn cốt linh chỉ tầm 8 tuổi thôi mà lực sát thương có thể so với cấp Đế cũng không kém.

-Là do cái thứ vũ khí quỷ dị kia sao, cái cách hấn cận chiến với đại nhân, nhìn vô cùng lạ, có thể cận cũng có thể xạ.

Cả ba đều kinh hãi với khả năng chiến đấu hung mãnh của một tên nhóc 8 tuổi. Cùng bàn tán với nhau với vũ khí lẫn cách chiến đấu của Phi Linh.

-Các người nói xong chưa? Tiếp của ta chiêu kế tiếp đi.

Nói xong Phi Linh chạy tới phía nhóm người của Đế Thiên. Vừa chạy, Phi Linh vừa chĩa súng về phía Đế Thiên lẫn Bích Cơ bọn họ.

Đoàng Đoàng Đoàng.

Một loạt những viên đạn ma pháp được bắn ra, có màu tím, đỏ.

-Huyền thuật luân hồi cho ta phong.

Những viên đạn màu tím phát sáng lên, Oành. Sau đó nổ hóa thành màn sương màu tím bao trùm đám Đế Thiên.

-Đây là cái gì ảo trận? Làm sao có thể vây khốn được ta?

Huyền thuật luân hồi là ma pháp tử hệ vô cùng cao cấp có thể tạo ảo ảnh vây khốn đối phương. Thuật này có thể so với Tsukuyomi của Itachi Uchiha còn lợi hại hơn.

Sau đó hàng loạt những viên đạn màu đỏ hướng Đế Thiên bắn tới.

Ầm Ầm Ầm.

Vụ nổ so với khi Phi Linh dùng lôi hệ còn khủng bố hơn. Đây là viên đạn được Phi Linh truyền hỏa hệ ma lực vào cho nên lực công phá của nó đã tăng gấp bội lần nhưng không được tốc độ như của lôi hệ.

Đế Thiên kịp thời phân ra nhiều cái lân giáp bảo vệ được đám Bích Cơ. Sau vụ nổ lân giáp của Đế Thiên phần lớn chỉ còn là mảnh vụn. Số còn sót lại chỉ có thể nói là thê thảm. Đế Thiên nhìn thấy cảnh này sắc mặt khê biến. Lần này Đế Thiên đã điên thật rồi.

-Tiểu tử, sai lầm của ta khi xem thường ngươi. Nhưng ngươi đã quá phận lắm rồi. Xem ta toàn lực giết ngươi đây.

Tức giận Đế Thiên gào lên nói.

-Hắc Long gầm thét.

Đế Thiên rộng to hướng phía Phi Linh. Phi Linh cũng dừng lại, trên mặt cười lạnh một tiếng hứng toàn bộ chiêu thức của Đế Thiên.

Ầm.

Từng cơn chấn động trên mặt đất làm Bích Cơ đám người đổ mồ hôi lạnh. Phía trước vụ nổ có thể oanh toạc bất kì ai trong bọn họ mà họ đã tu vi 40 50 vạn năm rồi, có thể so với cấp Tiên thậm chí cấp Thần còn muốn mạnh hơn.

Dùng chiêu này, Đế Thiên đã dùng 6 thành lực, coi như là cấp Thánh trong truyền thuyết cũng không muốn cùng Đế Thiên chiêu này đối cứng.

Bụi mù mịt bay lên, kết thúc chịu thức Đế Thiên thở dốc. Ánh mắt trở nên cảnh giác nhìn về phía bụi bay kia. Xem xem là tên nhân loại yêu nghiệt này đã chết chưa.

“...” một âm thanh kì lạ vang lên xóa tan bụi bay.

-Hề, chiêu thức này lực sát thương không tồi. Nhưng như vậy chưa đủ a. Vốn muốn để yên cho cái hồ nường xem ra ngươi đã phá nó đi. Thế thì ta cũng không khách sáo rút một phần sinh mệnh chi kim của cái hồ này sử dụng một chút cũng tốt.

Thân ảnh Phi Linh hiện lên trong làn bụi bay, quần áo không hề có bất cứ một điểm tổn hại nào. Điều này làm Đế Thiên không thể tin tưởng được vào mắt mình nữa.

Phi Linh nhắc chân lên, khẽ giẫm đất một cái.

“...” âm thanh kì lạ vang lên.

Mặt đất bắt đầu nứt ra hình mạng nhện lấy chân của Phi Linh làm trung tâm lan truyền ra.

Mặt đất nơi Đế Thiên, Bích Cơ bọn họ đang đứng bắt đầu rung lắc dữ dội.

-Cái này làm sao có thể? Hắn còn là nhân loại sao?

Bích Cơ nhìn thấy cơn địa chấn này biến sắc nói.

Phi Linh giậm chân nhẹ một lần nữa. “...” âm thanh kì lạ lại phát ra, Phi Linh hướng Đế Thiên đánh tới. Phi Linh giơ quyền ra chuẩn bị đâm thẳng vào người Đế Thiên. Đột ngột Xích Vương cùng Hùng Quân xuất hiện trước mặt Đế Thiên dự định đón đỡ đòn đánh của Phi Linh đối với Đế Thiên.

“...” âm thanh kì lạ vang lên.

Ầm Ầm.

Âm thanh đánh vào như đánh vào hai chiếc bao cát. Cả hai Xích Vương cùng Hùng Quân đều bị năm đấm của Phi Linh đánh văng. Cả hai bay như điện xẹt vào cánh rừng, làm khu rừng xuất hiện hai khoảng trống thẳng dài hơn 100 mét.

-Xích Vương, Hùng Quân.

Đế Thiên cùng Bích Cơ cùng nhau la thất thanh. Còn một cô bé Tiểu Nghê đang núp ở một mảng rừng quan sát trận đấu cũng run rẩy trước sức mạnh vô cùng áp đảo của Phi Linh.

Đế Thiên và Bích Cơ quay lại nhìn về phía Phi Linh, ánh mắt ẩn chứa sự sợ hãi cùng kiêng kỵ. Vào này, Phi Linh từ trong túi móc ra một đồng tiền xu nhỏ. Đế Thiên nhìn thấy vậy cũng không hiểu là sao nhưng cũng vô cùng cảnh giác bởi bất kì hành động nào tên nhóc này làm đều làm cho hắn cảm thấy quý dị kèm theo là bản năng sợ hãi không ngừng.

Phi Linh tung đồng xu lên, “Keng”. Đồng xu bay lên, xoay tròn rồi từ rơi xuống hướng ngón tay Phi Linh. Còn ngón tay Phi Linh thì hướng phía Đế Thiên, có vẻ như Phi Linh đang cố né đi, tránh không tổn thương Bích Cơ. Phi Linh bản thân là một người theo chủ nghĩa phụ nữ, hắn vô cùng không muốn tổn thương bất cứ mỹ nhân nào.

“...Xèo” Lại một âm thanh kì lạ vang lên, tiếp đến là một luồng nhiệt lượng cực nóng tản ra, một đường laser màu vàng đỏ nhìn như có điện quang bao bọc vào hướng Đế Thiên bắn tới.

Bản thân Phi Linh nắm giữ vectơ thao túng, cậu đã thành thực trong việc thao túng mọi thứ cậu chạm vào. Vào thời điểm ngón tay Phi Linh chạm vào đồng xu, Phi Linh đã tính toán lực nén, lực bạo phát để công phá hần lớp lân giáp của Đế Thiên, làm cho lớp lân giáp ấy bị phá hủy. Sau đó, truyền động năng vào đồng xu khiến đồng xu mang sức công phá vô cùng mạnh bạo với tốc độ lên đến 100 m/s. Với tốc độ này, tuy chưa bằng tốc độ khi Phi Linh dùng lõi hệ kết hợp với súng ma pháp, nhưng có thể so với hỏa hệ còn vượt trội hơn về tốc độ lẫn lực công phá.

Đế Thiên hứng chịu phải đòn tấn sát này, cả thân thể hướng phía sau 100 mét nhiều bay đi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Đề Thăng

-Đại nhân!

Bích Cơ đồng tử co rụt, quay lại nhìn về phía bay xa Đế Thiên la thất thanh. Chiến trường ai mà tin được chỉ có một cái nhân loại, thậm chí là một tên nhóc tám tuổi lại có thể tạo thành một phương diện tàn sát. Đây là không thể tưởng tượng đối với bất kì ai. Đặc biệt là đối với đệ nhất thiên hạ hồn thú Đế Thiên.

-Còn lại một mình người thôi. Sao nào người sẽ đến đánh với ta chứ.

Một khoảng không trầm lặng, Phi Linh bỗng cất tiếng nói với Bích Cơ.

-Người rốt cục là đến đây làm gì?

Bích Cơ xoay người về phía Phi Linh, sắc mặt âm trầm đầy sát khí hỏi Phi Linh.

-Này, tiểu thư cô là không hiểu tình huống rồi, tình thế của cô là đang bị đe dọa đấy. Không nên tỏa sát khí ra như thế a.

Nghe được Phi Linh nhắc nhở có chút ân cần, Bích Cơ trong đầy nghi hoặc, bắt đầu thu liễm sát khí, mắt vẫn một mực nhìn Phi Linh.

-Haizz, như ta đã nói, ta muốn các người hợp tác với ta, cùng trở thành hồn hoàn của ta.

-Hừ, trở thành hồn hoàn của người thì chúng ta có khác gì bị người giết, hợp tác ở chỗ nào mà không thấy bên ta có lợi.

-Tiểu thư, cô hiểu lầm a. Cô nhận ra người này chứ.

Nói xong, Phi Linh khẽ động, trong tinh thần hải bắt đầu xoay chuyển. Thiên mộng băng tâm nhận ra tín hiệu nên bắt đầu hiện hình kể bên Phi Linh.

-Người...Người là Thiên mộng băng tâm.

Bích Cơ nhìn thấy Thiên mộng băng tâm xuất hiện. Sắc mặt kinh ngạc nói.

-Ồ, Phi Thúy Thiên Nga a. Sao ngươi lại ở đây. Ủa mà đây là đâu? Phi Linh không phải ca nói là ca phải ngủ sao làm sao lại gọi ca ra ngoài. Còn để một trong thập đại hung thú thấy ca a. Chết ca rồi!

Thiên mộng mở mắt ra thấy Bích Cơ liền nhận ra Bích Cơ là nhân vật ra sao. Bích Cơ là Phi Thúy Thiên Nga trong bảng xếp hạng hung thú đứng thứ 4 a. Có lúc Đế Thiên đã khuyên Thiên mộng băng tâm dung hợp cùng hãn để Đế Thiên có thể vượt qua giới hạn của thiên địa này đặt ra, nhưng đều bị từ chối. Ai cũng ham muốn cái tu vi 100 vạn năm của Thiên mộng băng tâm, đặc biệt là tinh thần lực khổng lồ mà hãn nắm giữ.

-Không ngờ ngươi lại chấp nhận dung hợp với tên nhân loại này, hãn có gì tốt hơn đại nhân mà ngươi lại từ chối ngài hết lần này đến lần khác. Lần này lại dung hợp với tên này.

-Uwa, Bích Cơ a, ta nói ngươi đừng nhìn tên nhóc này mà so sánh với những tên nhân loại khác a. Phi Linh không hề tầm thường.

-Đúng là hãn không hề tầm thường, ngươi xem hãn đã làm gì với đại nhân, cả Xích Vương cùng Hùng Quân nữa.

Càng nói, Bích Cơ càng phần nộ chỉ tay về phía mảnh hỗn độn do Phi Linh tấn công ba người Đế Thiên, Xích Vương cùng Hùng Quân.

-Uwa, Phi Linh a. Ca vốn tưởng ca đã xem trọng người, không ngờ người lại làm ra chuyện kinh thiên như vậy a. Đế Thiên a là Đế Thiên a, hẳn bị người làm cho ra đến mức này.

-Ha hả, cái này bình thường a.

Nhìn thấy Phi Linh cung Thiên mộng băng tầm khoái trá cười nói. Bích Cơ lại lần nữa gân xanh nổi lên trán:

-Các người có thôi đi không? Mau mau, giúp đại nhân a. Oa...

Đột nhiên hét lên, Bích Cơ bảo hai người giúp Đế Thiên, rồi ngồi bịch xuống òa khóc. Đùa. Đây là đệ tứ thiên hạ hung thú sao? Nàng lúc náy vô cùng tuyệt vọng. Sở trường của nàng là chữa thương nhưng tay chân run lẩy bẩy trước sức mạnh áp đảo như thế thì ai còn tinh thần gì mà bàn đến khả năng của mình.

-Thế nào người, có chịu hợp tác với ta không? Bản thân ta không bạc đãi với mỹ nữ bao giờ a. Cùng nhau trở thành thần, đây là điều kiện vô cùng mê người đấy.

-Thành thần, có thể sao?

Bích Cơ ngớ ngẩn suy nghĩ. Nàng đến sau nên không hề nghe được cuộc đối thoại của Phi Linh cùng Đế Thiên. Nàng suy nghĩ một chút về Thiên mộng băng tầm, nếu lời Phi Linh nói là thật thì Thiên mộng băng tầm là nhân chứng rõ ràng nhất.

-...Được, ta đồng ý với người. Nhưng người phải thả Đế Thiên đại nhân.

-Không được, ta không thể buông bỏ hẳn cũng không thể bỏ người.

-Người... người không thể nói lí hay sao? Ta hy sinh rồi làm sao không tha cho ngài?

-Đây là không có khả năng, mục tiêu của ta là hấn và cả cửu đại hung thú còn lại. Quan trọng nhất là người có cảm tình với hấn, mặc dù là cấp thấp tôn sùng cấp cao nhưng cũng không tránh khỏi là người có tình cảm.

-Cái...cái này!

Sau khi nghe được lời này của Phi Linh. Bích Cơ sửng sốt. Nàng đối với Đế Thiên ra sao? Là chủ tớ tôn sùng. Không phải loại tình cảm nam nữ. Sống biết bao nhiêu năm nàng đã không có nói qua tình cảm này. Thân phận nàng cao quý không ai sánh được với nàng. Việc này làm nàng chỉ chôn cất đi cái cảm xúc này. Nay, lại để tên nhóc tám tuổi gọi ra làm nàng không biết nên làm sao ngoài cà cà lâm lâm, mặt thì đỏ ửng một màu hồng vô cùng đáng yêu, quyến rũ.

-Thôi không nói nữa, người từ giờ là người của ta, không có sự cho phép của ta, không cho nghĩ tới tên kia.

Phi Linh dùng Geppo, đứng trên không trung, đối diện Bích Cơ, tay nâng cằm nàng lên. Cả hai người mắt nhìn nhau, mắt Bích Cơ thì mong lung, mắt Phi Linh thì thâm thúy vô cùng vô tận.

-À, cho cắt đoạn tình cảm này, Đế Thiên sắp tỉnh a.

Khung cảnh đang lóe lóe màu hồng mờ ảo, Thiên mộng băng tâm đột nhiên mở miệng cắt mất đoạn hay.

-Giờ người thả lỏng tinh thần, cùng ta dung hợp, sau này là người một nhà, người yên tâm cánh rừng này là sẽ quản hạt. Cả tộc nhân của người và hồn thú trong rừng này.

Bích Cơ nghe vậy, không khỏi nhú mào, Cửu Hy sâm sâm để nhân loại bảo vệ, có mấy phần nắm chắc là sẽ 100% an toàn.

-Haizz, người yên tâm, sau khi ta dung hợp cùng các người, ta có khả năng mở ra một không gian bao la. Có thể đem cả khu rừng này vào trong đó. Đến lúc đó các người không cần lo lắng nữa.

Phi Linh nói ra lời. Đó là hẳn chắc chắn sẽ có khả năng bởi vì thân là game thủ đã chơi đến cấp tối đa Thần Tiên Đạo. mọi chức năng cậu đều thuộc lòng, mà trang viên là không thể thiếu trong đó. Mà vào đẳng cấp 25 chức năng này sẽ được kích hoạt. Trang viên là một không gian riêng biệt dành cho người chơi Thần Tiên Đạo. Kích thước vô cùng vô tận. đây là chức năng vô cùng được ưa chuộng trong game đối với bất cứ game thủ nào. Nó cho phép người chơi có thể xây dựng một thế giới cho riêng mình nếu họ có đầu tư, cố gắng.

-Thật sao?

Thiên mộng băng tâm và Bích Cơ cùng thắc mắc hỏi.

-Thật a. Không giấu gì các người. Ta là người kế thừa của Sáng Thế Thần Vị. Ta trọng sinh tại thế giới này là để tiếp thu kinh nghiệm a. Ta muốn giúp các người có một chỗ đứng tại Chủ không gian sau này. Sao nào có thể theo ta chứ?

Phi Linh nói ra bí mật mà mình chưa bao giờ nói ai. Chân thành nhìn về phía Bích Cơ, nói.

Nhìn thấy Phi Linh vẻ mặt, Bích Cơ có chút đắn đo. Nàng không thể tự thân quyết định việc này. Thân chỉ là đệ tử hưng thú, nàng phải nghe theo đệ nhất Đế Thiên.

-Chúng ta sẽ tin lần này.

Không gian đang yên ắng, bỗng giọng nói trầm thấp vang lên phá vỡ sự im lặng.

-Đại nhân!

Nhìn thấy thân ảnh của Đế Thiên. Bích Cơ hơi cứng lại. Không ngờ cả đại nhân cũng bị thuyết phục.

-Vậy được. Hiện tại cấp của ta là 16 sau khi dung hợp cùng các người thì cấp cũng sẽ tăng lên khoảng chừng 30. Đủ để mở khả năng “trang viên” rồi.

Không thể không nói. Phi Linh không thể nói bản thân mình không có khả năng “trang viên” mà là từ chức năng của hệ thống. Có bao giờ, một người xuyên không nào lại nói ra bí mật nghịch thiên như thế cơ chứ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Mở Lĩnh Vực

Sau khi thỏa thuận thành công, Phi Linh cùng tứ đại hung thú đều bắt đầu dung hợp. Bản thân là nhân loại. Phi Linh bị một thành phần trong bốn người không đồng ý. Đó chính Hùng Quân. Hắn vô cùng phản đối việc làm của Đế Thiên. Do đó, Phi Linh cũng chỉ có thể tạm thời phong ấn Hùng Quân vào trong cơ thể. Khiến cho bản thân cưỡng chế tiêu hao sức lực vô cùng.

-Phù, cuối cùng cũng xong a. Thu hoạch hôm nay không ít a.

Cuối cùng dung hợp với tứ đại hung thú. Phi Linh cũng ngơi nghỉ dưỡng sức xong xuôi. Bản thân cấp bậc đã tăng lên đến cấp 40. Điều này nằm ngoài kiến của cậu. Mà tự thân hồn lực đã tăng đến cấp 65, bước vào hồn lực cấp Vương.

-Cơ thể lực lượng ngày càng trở nên tinh thuần a.

-Đing, Người thừa kế mở chức năng Trang viên.

-Đing, Người thừa kế mở chức năng Võ hồn.

-Đing, Hệ thống luyện công đã có thể nhận thêm võ hồn.

Một loạt giọng nói băng lãnh vang lên trong đầu Phi Linh.

-Ồ, này hệ thống võ hồn này không hề cần tiến nhập phụ bản a. Tiện lợi thật.

Võ hồn là một hệ thống giúp người lĩnh ngộ pháp tắc chi lực trong thiên địa, nắm giữ chương khống các nguyên tố. Thường thì sẽ nhận thông qua

phụ bản. Nhưng hiện Phi Linh không có xài phụ bản, mà bản thân thực tế đã ở trong thách thức. Cho nên hệ thống đã cải tiến để thuận lợi với người thừa kế là Phi Linh trên con đường kế nhiệm thần vị.

-Giờ thì, ta phải làm như thỏa thuận a. Để xem ta đi nên đi xem qua một chút sinh mệnh chi kim nhĩ.

Nói xong Phi Linh vừa động, nhưng có thứ khiến cậu chú ý, đó là có một loại khí tức sinh mệnh gần gũi khiến cậu không lam cách nào vứt nó ra khỏi đầu mình.

-Này có ai đang núp mau mau đi ra a.

Lời vừa dứt. Chỉ còn lại một mảnh im ắng.

Soạt soạt.

Trong bụi rậm bước ra là một cô bé tóc vàng khoảng chừng sáu bảy tuổi sắp xỉ với Hà Tử Tình. Trên tóc vàng của cô bé còn có đôi tai, như đôi tai gấu vậy, hình dạng vòng cung nửa hình tròn. Xa xa nhìn lại, Phi Linh thấy cô bé này vô cùng sợ sệt. Cô bé này Đế Hoàng Thụy Thú Tam Nhân Kim Nghê. Mà lúc trước còn được Xích Vương gọi là tiểu Nghê. Cô nàng này, sau khi chứng kiến từ đầu tới cuối sự việc cũng vô cùng sợ hãi, mặc dù muốn khám phá nhiều điều là tính cách của nàng nhưng nàng cũng không tin là nhân loại mà nàng muốn gặp lại đáng kinh như thế.

-Tiểu thư, người như thế đi lạc a.

-Người... người bắt Xích thúc đi đâu a?

-Xích thúc?

Phi Linh nghe Tam Nhân Kim Nghê hỏi. Ngần người. Đùa. Hẳn nào biết cô bé, này là cô bé mà hẳn vô cùng yêu mến trong truyện Tuyệt thế

đường môn. Vì tình yêu mà hy sinh mình, Phi Linh rất yêu mến loại cô gái như thế.

-Đúng a, Xích thúc, Thiên thúc, Hùng thúc, còn có Cơ a di nữa a.

Tam Nhân Kim Nghê mặt nước nở như sắp khóc nói.

-A, thì ra cô bé đi chung với họ à. Không sao, họ đi theo ta không có việc gì. Muội mau lại đây, ta không có làm hại muội a.

Ai, cái này là tình huống gì? Phi Linh nghĩ, Xích Vương thậm chí còn không nói với hẳn cái này a. Phi Linh làm ra khuôn mặt ôn hòa đầy khả ái và ngây ngốt lòng người, dụ dỗ Tam Nhân Kim Nghê tới chỗ của mình.

Tam Nhân Kim Nghê nghe vậy, vẻ mặt có chút do dự. Cái kia nhân loại bắt đi cả 4 người thân của nàng, làm sao biết được hẳn sẽ làm gì. Nghĩ quần một lúc, cô nàng chọn lựa tin tưởng một lần như Thiên thúc của nàng đã từng làm. Từ từ từng bước từng bước, cô bé rụt rè hướng tới Phi Linh đi tới.

Bản thân Tam Nhân Kim Nghê đã có tu vi hơn 10 vạn năm cho nên nàng mới có khả năng hóa nhân, thành hình dạng của một con người.

Xoa xoa.

Khi Tam Nhân Kim Nghê, tới kế bên Phi Linh, cô bé nhìn lên cậu nhóc chỉ cao hơn mình một chút. Phi Linh duỗi tay ra, Tam Nhân Kim Nghê thấy thế sợ sệt nhắm mắt lại. Lúc mở mắt ra thì phát hiện tay của Phi Linh đã đặt trên đầu nàng, xoa xoa cái đầu nhỏ với mái tóc vàng của nàng. Nàng cảm nhận được cái cảm giác ấm áp đến từ bàn tay Phi Linh. Nàng không hề ghét cảm giác này, thậm chí có chút thích Phi Linh xoa đầu nàng.

-Ừm.

Tam Nhân Kim Nghê có vẻ như vô cùng thoải mái, ưỡm một cái. Lúc phát hiện ra thì chỉ thấy Phi Linh cười hiền hòa. Còn cô thì vẻ mặt bắt đầu đỏ lên vì xấu hổ. Bản thân chưa bao giờ phản ứng như thế bao giờ làm Tam Nhân Kim Nghê có phần ngượng ngùng.

-Này muội muội, muội tên gì?

-Ta, ta là Tam Nhân Kim Nghê.

Tam Nhân Kim Nghê có chút yếu ớt nói.

Làm Phi Linh bất ngờ là cô bé này chính là cô gái trong tiểu thuyết mình yêu mến, mà tính cách lại vô cùng trái ngược với trong truyện. Trong truyện, cô nàng rất cứng rắn, giống như tsundere một dạng, vô cùng đáng yêu.

-Muội không có tên a.

-Ta không có, các thúc và a di đều gọi ta là tiểu Nghê.

-Hừm, hay là như vậy. Ta đặt một cái tên cho muội nha.

Tam Nhân Kim Nghê gương mặt khó hiểu nhìn Phi Linh. Tiểu Nghê không phải dễ nghe sao?

-Huynh thử cho muội một cái đi.

Tam Nhân Kim Nghê cảm giác thấy thú vị tiếp tục nói.

-Ừm...lấy họ mẹ ta là Tuyết đi, còn gọi tên là Nghê Thường đi. Nghê trong tiểu Nghê. Thường trong vô Thường. Cái tên nói lên muội không phải bình thường, muội lúc nào cũng mạnh mẽ, huynh mong muội sau này có thể cứng cỏi hơn.

-...

Tam Nhân Kim Nghê nghe vậy, miệng mỉm cười. Nhưng nàng không nói gì. Trong lòng tự dừng cảm giác hạnh phúc. Cả hai đều không biết do Tam Nhân Kim Nghê là vận mệnh chi thú mà Phi Linh là vô thượng thể chất, cơ thể nắm giữ tất cả nguyên tố trong tự nhiên bao gồm cả vận mệnh. Sự kết hợp này làm nên sự gắn bó vô hình giữa hai người.

-Muội có thể đi theo ta, nếu muội muốn. Ta sẽ mang muội đi ngao du thiên hạ a. Muội có thích ngao du không?

Phi Linh ngón tay vuốt vuốt má ngượng ngượng hỏi.

-Thật a. Tốt quá ta muốn ra ngoài du ngoạn a. Ở đây thật chán.

-Tốt, vậy ta sẽ dắt muội đi.

Tam Nhân...à không bây giờ phải là Tuyết Nghê Thường mới đúng đồng ý làm Phi Linh tinh thần vô cùng cao hứng.

Sau đó, cuộc nói chuyện kết thúc, Tuyết Nghê Thường đã dẫn gia nhập dàn hậu cung của Phi Linh. Phi Linh hướng phía bờ hồ đi tới. Như ý định trước, cậu dự định rút một phần sinh mệnh chi kim để nâng cao thực lực bản thân.

-Nguồn sinh mệnh dồi dào bắt nguồn từ đáy hồ. Phải lặn xuống xem sao.

Phi Linh tự lặn bắm.

-Tiểu Nghê, ta lặn xuống dưới một chút. Muội đợi ta ở đây. Đừng đi đâu cả.

-Ừm, Linh ca đi a. Mau về.

Tuyết Nghê Thường tựa như cô vợ tiễn chồng mình đi làm vậy. Điều này làm Phi Linh suýt chút chảy máu mũi.

Túm.

Phi Linh trực tiếp nhảy xuống Sinh Mệnh hồ.

Tiếp cận độ sâu 200 mét, Phi Linh rốt cuộc cũng thấy đáy. Ở một góc tối có một khối to lớn đá màu vàng kim óng ánh.

-Ồ Sinh mệnh chi kim. Thật to. Thử lại gần xem.

Quyết định lại gần. Phi Linh đậm chân vào trong dòng nước. Dòng nước dưới chân Phi Linh tạo thành hai cái xoáy nước đẩy cậu lên hướng phía khối vàng kim đi tới.

-Cái thứ sao lại mềm như vậy, ta chạm vào đã đứt ra một khối rồi. Mình nhớ trong truyện nó cứng vô cùng mà.

Phi Linh vừa chạm đến mảnh kim loại nhô ra. Cộc. Cậu vô tình bẻ gãy một mảnh Sinh mệnh chi kim. Không phải bởi vì Sinh mệnh chi kim mềm, mà là do thể chất đặc thù của cậu đã làm cho nó suy yếu nên mới dễ dàng bẻ gãy như vậy.

Đột ngột mảnh Sinh mệnh chi kim nhỏ trên tay Phi Linh sáng lóe lên, sau đó biến mất kèm theo đó là giọng nói băng lãnh vang lên trong đầu Phi Linh:

-Đing, nhận được Sinh mệnh chi kim, do Người thừa kế có vô thượng ma thể nên đã mở ra Lĩnh Vực.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Sát Thủ

-Lĩnh Vực? Thế nào Lĩnh Vực?

Phi Linh bất ngờ không khỏi nói.

Lĩnh Vực là sao? Là bản thân lĩnh ngộ ở một võ học, một sở trường nào đó đạt đến đẳng phong tạo cực trình độ và phải có ngộ tính vô cùng tốt mới có thể lĩnh ngộ Lĩnh Vực.

Trong đầu niệm mở bảng trạng thái.

Người thừa kế: Phi Linh

Tuổi: 7 tuổi

Cấp: 40

EXP: 2.200/1.000.000

Chủng tộc: nhân loại

Thuộc tính hồn khí: Hệ Thần Kinh

Thuộc tính ma pháp: Vô Thượng Ma Thể

Độ kiếp: luyện thể thất trọng

Huyết mạch: không có

Thăng tiên: không có

Công pháp: Thiên thần thôn phệ quyết (tăng ba: Liên Vũ)

Kỹ năng chủ động:

Vectơ thao túng Lv5 (kích hoạt): có khả năng điều khiển phương hướng của các vectơ động năng, nhiệt năng, điện năng,... bất cứ thứ gì chuyển động hoặc có lực tác dụng.

Ngự kiếm thuật: sử dụng kiếm thuật điều luyện chém ra 2 luồng kiếm khí gia tăng sát thương 200%.

Hải quân lục thức: 6 thể thuật vượt giới hạn của nhân loại.

Tạo tác thần thuật (chưa kích hoạt): sáng tạo mọi vật nhờ tưởng tượng và điều động ma lực trong cơ thể. Người dùng có thể tạo ra bất kì vật gì nếu đã nắm giữ được cấu tạo và cơ chế. Vật phẩm tạo ra giới hạn vĩnh viễn.

Thôn Phệ: Công pháp nhận được. Hấp thụ vạn vật chuyển hóa 100% năng lượng thành năng lượng của bản thân.

Thiên thần quang: Công pháp nhận được. Chữa thương cho bất kì sinh linh.

Phong ám quyền: Quyền pháp cao cấp. tụ hội phong nguyên tố từ xung quanh tạo thành lực công kích bạo phát. Tăng 120% sát thương.

Nguyên Tố Linh Vực: tự thân linh ngộ. Trải rộng vùng trường không của thân. Có thể kết hợp với các nguyên tố khác tạo thành tấn lĩnh vực.

Kỹ năng bị động:

Lĩnh ngộ võ đạo: tăng 300% sát thương cho bất kì vũ khí nào mà người dùng sử dụng.

Lĩnh ngộ thần cách: lĩnh hội tinh hoa trong thiên địa từ đó thao túng thiên địa. Sau khi lĩnh hội 100% người dùng chính thức có thần cách nửa bước thành thần. Tiến độ: 25%

Tự chữa thương: Công pháp nhận được. Khả năng tự hồi phục mạnh mẽ giúp người dùng hồi phục bất kì vết thương, miễn dịch bất kì hiệu ứng nào.

Hỏa võ hồn: tăng sát thương hỏa hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thiên hỏa bùng cháy.

Võ: 1600

Kỹ: 1546

Phép: 1489

Ngoài ra, Phi Linh đã hoàn toàn lĩnh ngộ hỏa pháp tắc từ hệ thống võ hồn. Hỏa hệ pháp tắc, điều khiển lửa, đây là đầu tiên pháp tắc mà cậu lĩnh ngộ. Sau này sẽ còn không ngừng lĩnh ngộ thêm nữa. Nhưng tới đâu thì hay tới đó.

Phi Linh quay về, sau đó trời lên khỏi mặt nước, thấy Tuyết Nghê Thường đang ngồi ngước nhìn bầu trời. Phi Linh thấy thế cười cười. Cô bé này quá ngây thơ, thuần khiết a. Làm sao hấn nữ vậy bản cô bé này đây. Phi Linh nghĩ vậy.

-Tiểu Nghê, mau lại gần huynh.

Phi Linh vừa gọi vừa vẫy vẫy tay, bảo Tuyết Nghê Thường tới chỗ của Phi Linh.

-A, Linh ca người về.

Tuyết Nghệ Thường nghe thấy giọng của Phi Linh. Đình chỉ ngấm trời, quay lại hướng giọng nói. Thấy Phi Linh, mừng rỡ chạy lại.

-Bây giờ huynh sẽ làm một việc nữa thì hai ta sẽ quay về nhà huynh được chứ.

-Ừm.

Tuyết Nghệ Thường gật đầu.

Phi Linh thấy vậy an lòng, sau đó khụy một chân xuống tay đặt trên mặt đất. Trong thân thể mộc ma lực bắt đầu vận chuyển. Bởi vì Phi Linh nghĩ nếu mà thu cả Cửu Hy sâm lâm vào trong trang viên thì cánh rừng này sẽ biến mất, tạo nên sự huyền bí a. Cho nên cậu bắt đầu chiến dịch vừa thu vừa trồng. Thu cả khu rừng và hồn thú bên trong, sau đó trồng lại cánh rừng mới nhưng chỉ có điều không có quá nhiều hồn thú đặc thù, chỉ có phổ thông không có quý hiếm.

Trong đầu niệm một cái. Toàn bộ khu rừng trở nên rung động. Lúc này, hai cô gái Phi Linh đã tách ra, Lam Tiên cùng Hà Tử Tình đã thu thập được hồn hoàn của mình cũng cảm nhận được sự rung chuyển này. Trong mắt hai người đột nhiên choáng một cái. Cứ như điện xẹt vậy, xung quanh cỏ cây đang bằng tốc độ mắt thường có thể thấy được, biến mất đó lại xuất hiện. Cả hai đều ngớ người không hiểu chuyện gì xảy ra.

-Phù, xong a. Cửu Hy sâm lâm này quá rộng. Nó khiến mình tốn khá nhiều sức. Phải hội hợp với đám của Lam Tiên a.

Sau 1 ngày thời gian, Phi Linh cũng hoàn tất thỏa thuận của mình và Đế Thiên. Đã xác định được vị trí của Lam Tiên hai người lúc xử lý tình trạng của khu rừng. Phi Linh bắt đầu nhớ hai người họ nói.

Xóc một cái. Phi Linh cõng Tuyết Nghệ Thường trên lưng, bắt đầu phóng người bay lướt đi.

Tại cổng vào của khu rừng, Lam Tiên và Hà Tử Tình đã trở ra. Cơn địa chấn làm hai người vẫn còn choáng váng. Cứ như gặp ma vậy.

Xoạt xoạt.

Bỗng dừng tiếng sào sạt từ gần nơi họ đứng. Hai người xoay người lại phía âm thanh phát ra.

-Yo, Hai người các người vẫn tốt a.

-Phi Linh (Thiếu gia).

Cả hai người đều kêu lên. Họ không biết cơn địa chấn ấy, Phi Linh có bị gì không nên khá lo lắng. Nhìn sau lưng cậu còn có một cô bé tóc vàng, gương mặt hai người trở nên kì quái, Lam Tiên hỏi:

-Thiếu gia, cô bé sau lưng người?

-A, không có gì, cô ấy sẽ là người một nhà của chúng ta sau này. Ta vừa mới đặt tên cho nàng, nàng tên Tuyết Nghê Thường.

-Ách... sống chung? Mới có một ngày không gặp người đã đi đâu a.

Hà Tử Tình khá bất ngờ hỏi.

-Mà mà, không bàn chuyện này nữa. Các người có vẻ như đã thu thập được tự thân hồn hoàn a.

-Ân, ta được 1 cái 400 năm, 2 cái 1000 năm a. Nhờ vũ khí người tặng chúng ta đấy.

Hà Tử Tình vui vẻ khoe khoang thành tích của bản thân. Hà Tử Tình cùng Lam Tiên đều thu thập như nhau. Một hồn hoàn trăm năm và hai cái

hồn hoàn ngàn năm.

Trên đường quay về, Phi Linh luôn có cảm giác mình bị theo dõi. Tuyệt Nghiê Thường có vẻ đã hòa đồng hơn với Lam Tiên và Hà Tử Tình, đặc biệt Hà Tử Tình, cả hai đều nhìn ngang tuổi nhau, cả hai nói chuyện rất nhiều.

Xẹt.

Một cái ám khí màu đen từ trong một góc tối phóng ra hướng phái Phi Linh.

“...” âm thanh kì lạ quen thuộc vang lên. Ám khí đàn hồi theo hướng vuông góc cắm thẳng dưới chân Phi Linh. Phi Linh xoay người nhìn phía góc tối, hừ lạnh nói:

-Rất cuộc động thủ. Ta xem người hôm nay ăn gan hùm a.

Phi Linh nhoáng một cái Soru hướng tên sát thủ núp trong góc tối. Tên sát thủ thấy cảnh này hoảng hốt. Tiếp theo đó là một cái chân hướng bụng hấn lấn tới.

Ầm.

Chân Phi Linh dính vào bụng tên sát thủ, âm van kinh thiên kể đến là rắc rắc âm thanh xương gãy vỡ. Tên sát thủ trực tiếp ngất đi vì đau.

Phi Linh lấy tay chạm vào đầu tên sát thủ nằm trên mặt đất. Siêu năng lực kích hoạt.

-Hừ, Tống gia, Mặc gia, Kỷ gia. Các người sống đã không biết nhẫn. Vậy ta sẽ tiễn các người một đoạn đường.

Tên sát thủ này là người của ba nhà Tống, Mặc, Kỷ phái đi để theo dõi và ám sát cả Phi Linh, lẫn Lam Tiên cùng Hà Tử Tình. Đã đánh chủ ý lên hấn thì thôi còn đánh chủ ý lên cô gái bên cạnh hấn. Điều này làm hấn sôi

máu. Phi Linh quyết định diệt trừ ba nhà này, hơn nữa 8 năm trước chúng đã đánh chủ ý lên Phi Linh, là hãn đã nhịn không xuất thủ, lần này thì không thể tah thứ.

Sau đó Phi Linh bảo Lam Tiên cùng Hà Tử Tình quay về trước, Lam Tiên cũng mang Tuyết Nghê Thường về trước. Cả ba hỏi thì hãn nói đi có việc.

Mắt thấy bóng người cả ba biến mất, Phi Linh cũng biến mất trong bóng tối.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Tru Diệt Ba Nhà

Tại Mặc gia.

-Mặc huynh, người nghĩ xem lần này có thành công hay không? Chúng ta đã dự định hơn bảy năm. Đây đúng là mầm họa. Làm cho ta không lúc nào ăn ngủ yên.

Tống Trần nhìn về phía Mặc Tâm hỏi. Vẻ mặt lúc này vô cùng lo lắng, sắc mặt hắc so với 8 năm trước đã tiêu tụy đi khá nhiều.

-Tống Trần, người không cần lo lắng như vậy. Hắc dù cũng chỉ là một tên nhóc làm ăn được gì. Lần này phải đi trưởng lão Mặc Kha, hắc nhưng là cấp Vương. Lần này chắc chắn 10 phần thành công.

-Ai, ta nhưng có cảm giác không lành a.

Nghe được Mặc Tâm nói thế, nhưng Kỷ Xuyên vẫn không hề mất cảm giác lo lắng.

-Không hay lão gia, không hay rồi lão gia.

Đột ngột có một tên nô tài chạy vào la thất thanh với cả ba.

-!!! Người cái tên bất tài này, có chuyện gì?

Quát lớn lên, Mặc Tâm bị tên này làm cho sợ hết hồn.

-Có người từ Tống gia cùng Kỷ gia cấp tốc báo tới. Cả hai nhà đều bị một người thần bí cho diệt môn cả rồi.

-Hả? Người nói cái gì?

Cả ba nghe được chuyện này. Tim nhảy dựng lên. Không lẽ lần này thất bại sao?

-Lời người nói có mấy phần là thật!

-Lão gia là mười phần thật. Có Kỷ Tinh Kỳ trưởng lão cùng Tống Tà trưởng lão tới đây bảm báo a.

Nghe xong lời của tên nô tài. Cả hai Tống Trần cùng Kỷ Xuyên sắc mặt trắng bệch như thiếu máu nói:

-Xong, xong gia tộc của ta rồi.

Cả hai đều như gặp tận thế một dạng đồng thanh nói. Còn Mặc Tâm thì sắc mặt âm trầm.

-Mau, mau cho triệu gọi các trưởng lão khác tập trung, chuẩn bị tinh thần sẵn sàng nghênh địch.

-Ồ, các người nghĩ còn có thời gian sao?

Vừa dứt lời, Một âm thanh trong trong vang lên.

-Ai? Là người nào? Dám giả thần giả quỷ trước mặt ta?

Nghe được giọng nói như ma này. Mặc Tâm vừa tức vừa sợ quá.

-Ồ, cảm đảm nhĩ? Người như người cũng có thể nói câu này sao? Dám phái người năm lần bảy lượt ám sát ta còn nói không sợ ta đến đòi mạng.

Nói xong, một thân ảnh thấp khoảng một mét tư xuất hiện trước cửa phòng. Chính là Phi Linh.

-Người...tiểu súc sinh, người gan cũng lớn lắm dám đến nhà của ta làm càn.

Mặc Tâm thấy bóng người của Phi Linh. Mặt đỏ bừng bừng quát.

-Hừ, xem ra các người vẫn chưa thức tỉnh a. Đã vậy ta sẽ cho các người ta có cái gì tu bản để giết các người.

Nói xong, Phi Linh chân khễ giậm xuống đất. “...” âm thanh siêu năng lực kích phát vang lên.

Ầm Ầm Ầm.

Toàn bộ mặt đất nứt ra, xung quanh chấn động như động đất giật cấp 5. Phi Linh trong tay thanh chu tước kiếm. Do đã kiếm được tài liệu trong bảo khố Tống gia cùng Kỷ gia. Phi Linh đã thành công chế tạo chu tước trang bị cấp 40, vọt người tới chỗ của ba tên kia.

Nhưng cả ba không phải ăn chay, thế thủ nghênh đón. Lặng lẽ truyền ma lực vào trong pháp khí của mình.

Đang.

Phi Linh đòn chém tới chưa chạm tới người của Tống Trần thì bị một cái vòng sáng màu vàng chặn lại. Phi Linh thấy vây khễ nhúu mày.

-Hừ, Pháp khí sao? Để ta xem người có thể chịu đựng ở bao nhiêu lực.

Tiếp đó, Phi Linh dồn lực. Trên vòng sáng xuất hiện vết rách. Tống Trần thấy thế chưa kịp phản ứng. Choạt một tiếng. Thân ảnh của Tống Trần chia ra làm hai nửa, kết thúc cuộc đời của một Tông sư cửu phẩm. Trong đầu Phi Linh thông báo có exp từ việc giết Tống Trần.

-Người... người giết Tống Trần. Mau, Kỷ Xuyên hản đã dùng như vậy lực phá pháp khí hộ thân. Hản như nổ mạnh hết đà. Mau mau, giết chết hản

trừ mối họa.

Thấy Tống Trần bị Phi Linh một kích miểu sát, chấn động tinh thần, quay sang Kỷ Xuyên nói.

-Ân, Mặc huynh ta cùng huynh lên.

Kỷ Xuyên cũng hốt hoảng nói.

-Nỏ mạnh hết đà? Cùng lên sao? Các người thử xem. Dám đánh chủ ý lên cô gái ta quan tâm. Ta không có dự định cho các người toàn mạng đâu.

Nói xong, Phi Linh dồn lực đâm xuống đất, Hỏa pháp tắc kỹ năng lĩnh ngộ phát động.

-Thiên hỏa bùng cháy.

Một ngọn lửa từ vết nứt Phi Linh đánh xuống đất bắt đầu bốc lên, sau đó đại địa xuất hiện vết nứt màu đỏ lan rộng hết cả khuôn viên Mặc gia.

Ầm.

Một tiếng động vô cùng lớn vang lên. Từ mặt đất, một cột lửa rộng lớn trồi lên trên thiên không. Ngọn lửa cuộn cuộn với nhiệt độ lên hơn 3000 độ có thừa. Mà cả quá trình diễn ra chưa đến ba cái hơi thở.

Trong đó có Mặc gia gia nhân đều chết trong cột lửa. Còn hai nhà gia chủ vẫn còn bình yên nhưng khá chật vật. Mặc dù có cực phẩm pháp khí hộ thể nhưng nhiệt độ cũng không hề phấn tán bao nhiêu làm cho bọn hãn tửn sức lực để chịu đựng cơn nóng khủng khiếp ấy.

Chiêu số hồi kết. Xung quanh bán kính bao trùm toàn bộ khu nhà của Mặc gia đều không còn thấy bóng dáng. Trong đầu Phi Linh vang lên mấy lần giọng nói băng lãnh thông báo đã có exp từ việc giết người.

-Người...người làm sao có thể có như thế chiêu số? Không phải Phi gia dụng chân khí làm chính sao làm sao lại có như vậy phép thuật.

Mặc Tâm đồng tử co rụt nhìn xung quanh khung cảnh hoang tàn. Toàn bộ gia sản đều tan thành mây khói trong một khắc. Hắn bây giờ biết được rằng mình đã từ lâu đã trúng một cái tường sắt vô cùng lớn. Sự sợ hãi hiện lên khuôn mặt, hắn không còn gì ngoài việc run rẩy, đây là thứ yêu nghiệt gì? Sức mạnh áp đảo này không phải hắn có thể đối phó.

-Hừ, giờ là tới lượt các người.

-Khoan đã, ta có tài sản vô cùng nhiều. Làm ơn tha cho ta.

Nghe Phi Linh sát khí đầy mình nói. Kỷ Xuyên run run nói.

-Ồ, tài sản sao? Ta thu hết rồi. Người không còn tư bản nào để cầu xin cả.

Phi Linh khinh bỉ hừ lạnh. Kế đó, Phi Linh hất chân một cái vừa nói:

-Rankyaku.

Một đường trăm không từ chân Phi Linh bay ra hướng Kỷ Xuyên bắn tới. Do pháp khí hộ thể đã tổn thương tới bản nguyên không thể sử dụng được nữa nên Kỷ Xuyên chỉ còn bị chặt ra làm đôi. Lúc chết về mặt còn hiện lên vẻ khó tin.

-Đing, giết địch thành công, nhận được 500.000 exp thành công tấn cấp 42, cấp kế còn 1.200.000 exp.

Băng lãnh giọng nói vang lên trong đầu Phi Linh.

-Hí...tha cho ta, tha cho ta. Van cầu người, ta chưa muốn chết, ta chưa sống đủ.

-Tha cho người. Được, nếu người tiếp được một kiếm của ta.

Nói xong, Chu tước kiếm trong tay biến mất, sau đó trong tay sáng lên thành một cây kiếm, kiếm dài hơn một mét. Kiếm chỉ có một lưỡi, thân kiếm thon vô cùng mà còn nhìn rất mỏng manh. Đây là một thanh katana, kiếm được sử dụng phổ biến tại Nhật Bản. Phi Linh bậc thầy về võ thuật nên bất kì vũ khí cậu đều hứng thú và katana cũng là một trong số. Giờ đây cậu muốn phơi bày ra lãnh ngộ của cậu cho một kẻ sắp chết. Một hành động khá nhân từ a.

Bên hông Phi Linh xuất hiện một vỏ kiếm, Phi Linh bỏ thanh katana vào vỏ. Ra thế thủ chuẩn bị xuất kiếm. Mặc Tâm thấy Phi Linh không hề tỏ ra sát khí từ tư thế ấy, tâm thần tạm lắng. Tư thế thủ bày ra.

Vút.

Phi Linh nhỉnh chân chạy tới phía Mặc Tâm vô cùng bình thường. Mặc Tâm thì cảnh giác. Khi cậu chạy gần tới, Mặc Tâm đánh ra một quyền hướng cậu chạy tới nói:

-Tiểu súc sinh, tiếp người một kiếm sao. Người là quên cái ý tưởng này đi.

Thế nhưng quyền đánh vào chỉ là một cái tàn ảnh.

Xoang xoang xoang.

Mang theo âm thanh ấy, cảnh tượng như dừng lại kể cả Mặc Tâm. Phi Linh thì xuất hiện sau lưng Mặc Tâm.

-Hừ, sống không biết nhẫn.

Nói xong, trong tay kiếm katana gần đút vào vỏ.

Cạch.

Phi Linh hành động hoàn thành tra kiếm vào vỏ. Cùng lúc thân thể Mặc Tâm xuất hiện ba đường kiếm trí mạng, đường kiếm lan ra, máu phun tứ tung. Ầm. Mặc Tâm cuối cùng ngã xuống đất, sinh cơ đứt đoạn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 16+10 Năm, Tốt Nghiệp, Tứ Long Ngũ Quốc

Sau đó mấy ngày, tin tức Tống gia, Mặc gia, Kỷ gia bị toàn diệt gây ra nhiều “cơn bão”. Đặc biệt là Hà thành chủ Hà Khương, phải đi giải quyết từng cái đồng bừa bộn.

Phi Linh sau khi trở về nhà. Cũng giới thiệu với cả nhà về việc Tuyệt Nghiê Thường sẽ ở chung tại nhà mình, còn có việc cậu coi cô như em gái.

Tháng ngày đi học của Phi Linh kéo dài đến năm 18 tuổi.

10 năm thoáng chốc trôi qua.

Trong 10 năm, Thiên mộng băng tâm cùng các tứ đại hung thú bên trong thức hải của Phi Linh hợp tác với cậu, cung cấp cho cậu về tin tức, vị trí của các hung thú khác để thuận lợi cho việc tìm kiếm.

Đầu tiên là Băng đế, Băng Bích Đế Hoàng Hạp. Người mà Thiên mộng băng tâm thầm mến thương. Phi Linh phải vất vả đi đến Cực Nam Tuyệt Kinh sơn tìm. Sau đó lại phải bầy này bầy nọ, để Băng đế mò ra nói chuyện cùng Thiên mộng băng tâm và Đế Thiên. Do thể chất đặc thù, Phi Linh có thể tiếp nhận được cực chí chi băng của Băng Đế. Thành công giúp Băng đế dung hợp cùng Phi Linh.

Kế đến là Băng Thiên Tuyệt Nữ, Phi Linh vô cùng háo hức với chuyến đi này, bởi cậu vô cùng yêu thích Tuyệt đế. Nhưng cô nàng vô cùng ương bướng, làm Phi Linh phải tốn chút sức đấu tay đôi với nàng sau đó thua và chấp nhận dung hợp với Phi Linh.

Tiếp đến là Tà đế, Lôi đế cùng Ảnh Đế (note: Lôi đế với Ảnh Đế là mình chém ra, do không biết hạng 7 hạng 9, 10 của thập đại hung thú). Quá trình thu thập vô cùng thuận lợi.

Thu thập đủ 10 con thú Phi Linh cấp bậc cũng bước lên tầm cao mới. Cấp 109. Trong thời gian lên cấp, vô cùng nhiều chức năng từ Hệ Thống Thần Tiên Đạo trao cho cậu như cấp 55 mở độ kiếp, cấp 56 mở tàng kinh các, cấp 70 mở nuôi hồn thú, cấp 90 mở thập nhị cung phụ bản, 106 mở ra thần thông.

Bất kì hung thú mà cậu thu thập cậu đều thu nơi ở của chúng vào trang viên để tiện việc chăm sóc các hồn thú theo lời hứa.

Về mặt lĩnh ngộ võ hồn pháp tắc lực, lần lượt là thổ, kim, thủy, mộc.

Bảng trạng thái Phi Linh sau 10 năm.

Người thừa kế: Phi Linh

Tuổi: 18 tuổi

Cấp: 109

EXP: 2.000/900.000.000

Chủng tộc: nhân loại

Thuộc tính hồn khí: Hệ Thần Kinh

Thuộc tính ma pháp: Vô Thượng Ma Thể

Độ kiếp: Đại thừa hậu kỳ

Huyết mạch: không có

Thăng tiên: không có

Công pháp: Thiên thần thôn phệ quyết (tầng sáu: Thượng Thiên)

Kỹ năng chủ động:

Vectơ thao túng Lv5 (kích hoạt): có khả năng điều khiển phương hướng của các vectơ động năng, nhiệt năng, điện năng,... bất cứ thứ gì chuyển động hoặc có lực tác dụng.

Ngự kiếm thuật: sử dụng kiếm thuật điều luyện chém ra 2 luồng kiếm khí gia tăng sát thương 200%.

Hải quân lục thức: 6 thể thuật vượt giới hạn của nhân loại.

Tạo tác thần thuật (chưa kích hoạt): sáng tạo mọi vật nhờ tưởng tượng và điều động ma lực trong cơ thể. Người dùng có thể tạo ra bất kì vật gì nếu đã nắm giữ được cấu tạo và cơ chế. Vật phẩm tạo ra giới hạn vĩnh viễn.

Thôn Phệ: Công pháp nhận được. Hấp thụ vạn vật chuyển hóa 100% năng lượng thành năng lượng của bản thân.

Thiên thần quang: Công pháp nhận được. Chữa thương cho bất kì sinh linh.

Phong ám quyền: Quyền pháp cao cấp. tụ hội phong nguyên tố từ xung quanh tạo thành lực công kích bạo phát. Tăng 120% sát thương.

Nguyên Tố Linh Vực: tự thân lĩnh ngộ. Trải rộng vùng trường không của thân. Có thể kết hợp với các nguyên tố khác tạo thành tấn lĩnh vực.

Tàng kinh các: -Kiếm Linh: Hỗn độn trấn áp.

-Phi Vũ: Vô trùng sinh hữu.

-Võ Thánh: Bội thủy nhất chiến.

Kỹ năng bị động:

Lĩnh ngộ võ đạo: tăng 300% sát thương cho bất kì vũ khí nào mà người dùng sử dụng.

Lĩnh ngộ thần cách: lĩnh hội tinh hoa trong thiên địa từ đó thao túng thiên địa. Sau khi lĩnh hội 100% người dùng chính thức có thần cách nửa bước thành thần. Tiến độ: 60%

Tự chữa thương: Công pháp nhận được. Khả năng tự hồi phục mạnh mẽ giúp người dùng hồi phục bất kì vết thương, miễn dịch bất kì hiệu ứng nào.

Hỏa võ hồn: tăng sát thương hỏa hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thiên hỏa bùng cháy.

Thổ võ hồn: tăng sát thương thổ hệ. Kỹ năng pháp tắc: Vỡ thạch liệt địa.

Kim võ hồn: tăng sát thương vật lý. Kỹ năng pháp tắc: Kim quân nô kích.

Thủy võ hồn: tăng sát thương thủy hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thủy mộ thiên hoa.

Mộc võ hồn: tăng sát thương mộc hệ. Kỹ năng pháp tắc: Diệt vũ phi nhẫn.

Võ: 4953

Kỹ: 4890

Phép: 4864

Thoáng 10 năm trôi qua, nhiều sự kiện xảy ra trong cuộc đời Phi Linh. Về hôn sự của cậu và Hà Tử Tình đã được Hà thành chủ cùng Phi Thiên Long đồng ý. Lam Tiên cũng biểu lộ tình cảm mình với Phi Linh, Phi Linh đồng ý. Còn Tuyết Nghê Thường vẫn luôn như một đứa em gái dễ thương mà cậu luôn yêu thương. Nàng cũng có chút tình cảm phức tạp với Phi Linh. Nhưng do tính cách ngại ngùng về sau mà không có nói trắng ra.

Quay qua quay lại chỉ con vài ngày là tốt nghiệp, học viện Tiên Chính. Cậu khá gắn bó với học hiện vì học luôn bồi bổ cậu như sinh vật lạ.

Tại một góc trong sân học viện, có bốn cái nhân ảnh đang ngồi dùng bữa với nhau, đây là Phi Linh cùng ba cô gái Lam Tiên, Hà Tử Tình và Tuyết Nghê Thường.

-Linh ca, Linh ca cũng muốn đi tốt nghiệp a.

Tuyết Nghê Thường không nhéo nói.

-Aizz, tốt nghiệp thì có gì để xem, phải kiểm tra này nọ nữa. Phiền phức lắm.

-A, ta chỉ muốn ở gần huynh thôi a.

-Cái nay, muội không phải ngày nào cũng ôm ta ngủ sao?

-Hả? Còn mỗi ngày ôm ngủ.

Nghe Hà Tử Tình hỏi. Mặt của Tuyết Nghê Thường cùng Lam Tiên đỏ chót. Bản thân là người Phi Linh yêu thích, các nàng cũng tự nguyện ngủ, hầu hạ kể bên cậu. Quan sát mặt của hai cô gái, Hà Tử Tình nghĩ cái gì đó, sau đó mặt cũng đỏ đỏ nói:

-Ta, ta cũng muốn ngủ chung với người.

-Ah, người có thể đợi sau khi kết hôn được không? Người mà ngủ chung với ta thì thành chủ giết ta mất.

-Hử, giết người? Người không giết ông nội thì thôi, người đã là Thần cấp cửu trọng rồi tùy thời có thể đột phá a.

-Cái này... thật ra ta Thánh cấp ngũ trọng rồi.

-Cái...

Cả đám cứng họng. Sau khi đạt cấp 109 trong vòng 2 tháng, Phi Linh đã đi đến hải vực tìm một được một cô công chúa hải nhân tộc cung dung hợp. Đây cũng là từ trong tiểu thuyết mà Phi Linh đi tìm.

Thân là 18 tuổi Thánh cấp, Phi Linh là người trẻ tuổi đạt đỉnh Thánh cấp, là tâm điểm của cả 5 đại lục đều bàn tán. Với tốc độ lên cấp bàn thờ, tu luyện từ trong bụng mẹ. Chắc chắn kỳ Tứ Long Đoàn Tranh Bá sẽ gây choáng ngạt cho nhiều tuyển thủ.

Vài ngày sau, Kiểm tra tốt nghiệp của Phi Linh vô cùng thuận lợi. Chỉ đơn thuần là khảo sát hồn hoàn cùng ma pháp cực cấp. Do không muốn cho mọi người biết mình có 10 cái chực vạn năm hồn hoàn. Phi Linh đã ẩn đi màu sắc chỉ để lại 4 cái màu đen , 2 cái màu tím cùng một cái màu vàng. Một cái cấp Đế vương giả.

Còn phần ma pháp cực cấp Phi Linh cho một màn hỏa pháp tắc kỹ năng “Thiên hỏa bùng cháy” khiến cho ai cũng khắc sâu ấn tượng vào trong đầu.

Ngày cuối cùng ở học viện Phi Linh cũng để lại một màn kinh điển khiến nhiều học sinh đều hâm mộ. Chứng tỏ sau này tương lai cậu vô cùng sáng chói.

Trang bị cấp 110 của Phi Linh có tên Đăng Long. (ai chơi chân long thì biết)

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tinh Anh

Tứ Long Ngũ Quốc là đại hội luận bàn của cả năm nước Bắc Vũ, Thiên Tinh, Chung Cực, Hồn Khư, Tây Sương. Mỗi một nước lại thiên về một hoặc hai khả năng như Tây Sương là Hồn sư cùng Ma Pháp sư, còn Bắc Vũ là Đấu sư, Thiên Tinh là Vũ sư, Chung Cực là thuần túy ma pháp, Hồn Khư là Hồn sư. Mỗi một nơi đều tụ hội những đặc tính để thuận lợi cho mỗi cá thể phát triển khả năng bản thân. Vũ Thần là một vị diện vô cùng cao cấp nơi tụ hội vô cùng nhiều khả năng phát triển.

Mỗi một quốc gia đều có nhiều cá thể vô cùng xuất sắc, thiên chi kiêu tử nhiều vô số kể. Mà kỳ Tứ Long ngũ quốc lần này tổ chức ở Tây Sương.

Tại việc tổ chức sẵn sàng, các nhóm thi đấu đã tụ hội đông đủ. Tại cuộc thi này, mỗi nước sẽ cử ra một đội ngũ xuất sắc nhất để tranh tài cùng các cường địch của các nước khác. Mỗi một đội ngũ được cử bốn người.

Tinh anh nhiều vô số kể, Tây Sương, Phi Linh đã đồng ý tham gia cùng với cả ba cô gái trẻ nhà mình. Bắc Vũ là một đội ngũ gồm một đấu sư hỏa hệ, một đấu sư lôi hệ, hai cái băng hệ. Thiên Tinh là bốn cái thuần túy Vũ sư. Chung Cực có một cái tinh hệ vô cùng khó đối phó. Hồn Khư thân là hồn sư, chức nghiệp hiểm thấy nên được chú ý khá nhiều.

Ai ai cũng đến để hoàn tất việc ghi danh. Tổng cộng năm đội, cả năm sẽ bốc thăm vé dự thi, trong đó có một vé trống, sẽ được bước thẳng vòng sau. Mỗi một vòng sẽ các một ngày để nghỉ ngơi.

Ngày đầu tiên của hội thi.

Hôm nay đều sự tập trung đầy đủ của cả năm đội ngũ, khán giả thì đông đúc, ai cũng háo hức đến xem. Đại hội này 10 năm mới tổ chức 1 lần.

Mỗi đội đều có người cao cấp nhất như Phi Linh báo danh tên của mình cấp 73 Đế cấp. Bắc Vũ là một thanh niên khoảng chừng 20 trẻ tuổi to con cấp 71 Đấu đế. Chung Cực là một cô gái mới 18 tuổi xuân cấp 69 Pháp vương. Thiên Tinh là một cái 25 tuổi thanh niên cấp 68 Vũ vương. Còn Hồn Khư là một người cô gái khoảng chừng 18 giống Phi Linh cấp 75 Hồn đế.

Tại nơi tập chung.

-Hừ, tưởng rằng cấp cao là mạnh sao? Ta sẽ cho chúng thấy thế nào là thách thức với đấu sư.

Một người trong đội ngũ Bắc Vũ nói với đội trưởng của mình. Người đội trưởng của đội ngũ này tên là Quách Trường.

-Người nói đúng chúng ta có dị hỏa làm chỗ dựa. Kỳ này chức quán quân chúng ta nắm bẫy thành. Chỉ xem xem cái cấp 75 kia là các dạng gì người.

Quách Trường nghe thế cười cười nói.

-Này, người thấy Thiên Tử cùng Thánh Nữ chưa?

-Sao Thiên Tử Phi Linh và Thánh Nữ Nguyệt Sương sao?

-Đúng a. Cả hai đều bước vào cảnh giới Đế cấp rồi hơn nữa một người là song tu hồn pháp, còn một người là Pháp đế thuần túy a.

-Lần này chúng ta phải cảnh giác hơn mới có cơ hội.

Nhiều lời bàn tán về cô cái trẻ 18 tuổi Nguyệt Sương ở Hồn Khu đội cùng Phi Linh. Trong giới Thiên kiều cả hai đều đối tượng tâm điểm của sự

chú ý. Cảnh giới không thể với tới đối với nhiều người.

-Nguyệt tử, người xem tên Phi Linh này thế nào? Có thể đối phó không? Mặc dù tự tin với võ hồn Cực hạn chi hỏa phượng hoàng của tử nhưng là thấy tên này không đơn giản.

Một cô gái nhỏ tuổi hơn Nguyệt Sương thậm chí với Nguyệt Sương.

-Phi Linh này, chắc phải có bí mật gì đó, 10 năm trước có tin đồn thần bí nhân diệt ba nhà Tống, Mặc, Kỷ nhưng ta nghĩ rằng người thần bí kia phải là cùng với Phi Linh này có quan hệ.

-A, còn có việc này sao?

Cô gái sửng sốt hỏi.

-Lăng Hương, người không phải rất lo sao? Tại sao lại không tìm tình báo về gia cảnh của hắn?

Nguyệt Sương nói với Lăng Hương.

Trong đội ngũ của Phi Linh.

-Phi Linh a, ta nói tại sao người áp chế tu vi làm gì? Ít nhất người cũng áp chế đến Hoàng cấp để chúng chịu một chút áp lực chứ.

Hà Tử Tình bất mãn nói. Thân là hôn thê của Phi Linh nàng hiểu Phi Linh cũng giống như Lam Tiên cùng Tuyết Nghê Thường. Hiện tại Hà Tử Tình đã đạt đến cấp 72 Đế cấp, Lam Tiên thì thua thiệt một ít, cấp 69 Vương cấp đỉnh phong tùy thời đột phá, còn Tuyết Nghê Thường, thân là huyết mạch Kim Long, là rồng vô cùng mạnh mẽ, nàng đã đánh bước ngoặt đạt Hoàng cấp cửu trọng cấp 89 nhưng vì tham gia nên nàng cũng áp chế tu vi mình xuống để không làm kinh động người khác.

Tới lúc bốc thăm, bốc thăm là một cái quả cầu, rút thăm từ 1 đến 4 cùng một phiếu trống, đều tùy vào vận mệnh của mỗi đội. Lên rút thưởng Phi Linh cho Tuyết Nghê Thường lên rút bởi nàng là vận mệnh thú nên có thể điều khiển được vận mệnh rút được phiếu trống. Đội ngũ của mình ít xuất hiện nhất thì tốt hơn. Phi Linh nghĩ.

-Tây Sương vé trống.

Tuyết Nghê Thường rút được thẻ trống, quay về phía Phi Linh mỉm cười. Phi Linh gật đầu đáp lại nụ cười của Tuyết Nghê Thường.

-Tiểu Nghê thật hại a, thiếu gia.

-Ân nàng nhưng là vận mệnh thú không phải cái tên đặt chơi.

Hồn Khư cùng Thiên Tinh chung một bảng bắt đầu cạnh tranh, còn lại là Chung Cực cùng Bắc Vũ.

Hồn Khư có cực chí chi hỏa, Bắc Vũ có dị hỏa, riêng hai kia không quá khả quan gì.

-Linh ca, người xem bốn đội ngũ này ai là đối thủ cạnh tranh của chúng ta?

-Tiểu Nghê, người vẫn còn quá ngây thơ a. Người nghĩ xem ai có thể là đối thủ của Phi Linh.

-Đúng a, thiếu gia nhà chúng ta là vô địch.

-Thôi nào, ba người các người từng có từng bốc ta như thế.

Cả ba cô gái cứ nói chuyện miết làm Phi Linh cũng không biết làm sao. Trong đầu nhất niệm, Phi Linh lại nhìn thấy thân ảnh quen thuộc mà 10 năm cậu không hề nhìn thấy.

-Lâu rồi không gặp Eri, cậu trông vẫn đẹp như ngày nào a.

-Hừ, tất nhiên rồi. Mình đâu phải ăn chay. 18 năm nay cậu hú hí với nhiều người quá rồi nhì.

Eri Kousaki nhìn Phi Linh bất mãn, phồng hai bên má giận hờn nói.

-Mà mà, cậu luôn là số một a. Mình không để vị trí vợ cả cho ai ngoài cậu đâu.

Phi Linh nghe vậy. Gãi đầu cười cười nói. Đã từ lâu trong thâm tâm Phi Linh đã xác định rằng, Eri Kousaki chính là người mà yêu nhất và không có gì thay đổi được điều đó.

-Lần này mình đến nói với cậu một tiếng. Cấp của cậu một khi đạt 120 thì sẽ phi thăng thành tiên, đạt đến cực hạn của thế giới này. Sở hữu khí chất của thần. Quá trình cậu đã đi được 1 phần 3 rồi. Sau này lĩnh ngộ thần cách đạt 100% sẽ lên được 2 phần 3 còn 1 phần thì chỉ có thể trui rèn qua nhiều thế giới. Trui rèn thân thể thần.

Nói xong, Phi Linh đi tới chỗ Eri Kousaki, hôn nàng một cái trên trán trần loáng bóng của nàng. Sau đó, nhất niệm quay về hoàn cảnh thực tại.

Bắc Vũ cùng Chung Cực sẽ lên đài đầu tiên.

-Đội trưởng Bắc Vũ, Quách Trường xin chỉ giáo.

-Đội trưởng Chung Cực, Triệu Yên.

-Cả hai đội vào vị trí.

Sau màn chào hỏi của hai đội trưởng, cả hai đội được trọng tài nhắc nhở vào vị trí.

-Bắt đầu.

Trọng tài vừa nói xong, cả thân ảnh biến mất nhường lại đấu trường cho hai đội trở tài.

-Vũ động tinh không.

Triệu Yên quát nhẹ một tiếng. Từ trên đầu cô xuất hiện nhiều điểm tinh quang. Sau đó cô nói tiếp:

-Taurus.

Các vì sao trên đầu cô chuyển động, một luồng sương mơ hồ bay ra hình thành một cái đầu trâu hình người.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Đấu, Thắng

-Ummm...

Con đầu trâu hình người rống lên, sau đó chạy thẳng về phía Quách Trường.

Oành.

Quách Trường nâng quyền cứng đối cứng với quyền của Taurus. Để làm điều đó, Đấu khí của Quách Trường phải tích tụ ở năm đấm. Quyền rời nhau, cả hai đều lùi về hai bước, có vẻ như không ai chiếm được thượng phong.

-Nộ hỏa trùng thiên.

Năm đấm của Quách Trường bao trùm bởi ngọn lửa. Trực tiếp đâm thẳng vào ngực Taurus.

Ầm.

Lửa từ trong ngực tràn ra. Lửa xuyên thủng người Taurus.

-Ummm....

Taurus rống lên đau đớn sau đó dần biến mất.

Quách Trường nhảy lui về sau. Kế đó, Lôi Chiến, lôi hệ đấu sư tiến lên cùng 2 tên băng hệ đấu sư Đăng Long, Đăng Huyền.

Bên Chung Cực, Băng Thiềm, Vũ Linh, Tuệ Sang. Ba cô gái đứng sau xem hai đội trưởng giao phong cũng lên hỗ trợ Triệu Yên.

-Triệu tỷ, chúng ta cũng tới.

-Ân.

-Diệp long linh vũ.

-Thủy kinh phong bạo.

-Thổ linh hùng quân.

Lần lượt theo lời triệu hồi của từng người. Băng Thiềm triệu hoán ra một con rồng xanh bằng lá cây. Hường Đăng Huyền phóng tới.

Ầm Ầm.

Băng Huyền né tránh đòn tấn công, hướng phía Quách Trường lùi về. Quách Trường quyền hướng thẳng con rồng đánh.

-Phần thiên hỏa.

Trong tay hắt, ngọn lửa màu vàng oanh tạc con rồng xanh. Con rồng bị đốt cháy không còn một mảnh. Thấy bản thân chiêu thức bị phá Băng Thiềm nhú mày nhìn về Triệu Yên.

Phong bạo do Vũ Linh tạo ra hướng Lôi Chiến san bằng mọi thứ xung quanh. Lôi Chiến lấy tốc độ hơn người. Lướt tới phong bạo sau đó biến mất. Vũ Linh thấy thế cảnh giác nhìn xung quanh.

Xẹt.

Như điện một quyền từ sau lưng của Vũ Linh đánh tới. Nhưng là, lúc quyền hướng đánh đến một viên thiên thạch nhỏ hướng Lôi Chiến đánh tới.

Làm hẳn phải rút lui khỏi cái kế hoạch của mình.

Vũ Linh thấy thế, quay sang Triệu Yên, Triệu Yên mỉm cười, ra hiệu cố gắng.

Tuệ Sang đứng trên con người khổng lồ làm bằng đất của mình, chống đối với Đăng Long. Đăng Long dùng “Băng san” làm sàn đấu lan ra một cái sàn bằng khiến cho người khổng lồ khó vững vàng mà đứng được.

Chứng kiến khung cảnh quan chiến, Phi Linh cũng chán nản nhìn từng chiêu, từng chiến thuật mà các đội sử dụng. Cái này quá hỗn loạn a.

Phi Linh quyết định rời quan chiến. Về tu luyện tiếp. Sau vài ngày, với số exp mà cậu nhận được mỗi ngày trong trang viên nó khiến cậu tiếp cận tiên cấp, nay đã 118. Chỉ một chút nữa là cậu có thể phi thăng. Phi Linh mong đợi việc thì thăng cậu có thể đi đâu ngoài 18 năm rông ở cái vị diện này cày cuốc lên lv.

Trong phụ bản Thập nhị cung, Phi Linh thí luyện bản thân với vô số tinh anh giáp nguyên, tỳ, sưu, dần,... nhận kim tinh cường hóa tu vi bản thân.

-Đing, giết dịch thành công nhận 200.000. Thành công tấn cấp 119. Cấp kế còn 1.000.000.000.

-Ồ, còn 1 cấp nữa có lẽ sau trận tỷ thí lần này nhận được Nghịch Thiên Đan có thể đề thăng thành tiên rồi.

Phi Linh nghe giọng nói băng lãnh vang lên trong đầu không khỏi cảm khái.

Vì trận đấu này quá tốn thời gian của cậu. Phi Linh dự định đến ban tổ chức, kèm lên một điều kiện. Là của cậu sẽ chấp nhận sự chèn ép của cả hai đội chiến thắng của ngày hôm nay vào hai ngày kế.

Dưới áp lực của Phi Linh, các nhà tổ chức cũng chỉ sợ hãi chấp nhận cái điều kiện này. Họ mơ hồ cảm nhận được khí tức của cường giả Thánh cấp trên người Phi Linh, nên họ ngoài phục tùng thì không dám manh động.

Trận đấu của Bắc Vũ cùng Chung Cực, Bắc Vũ đã đảo ngược tình thế nhờ Phần Thiên Hỏa phụ thể và dành được phần thắng. Nhưng vẻ mặt của Quách Trường khá là khó chịu bởi vì lá bài tẩy của Bắc Vũ là dị hỏa mà hắn đã dùng ra thì nay lại khốn cùng không còn gì để đánh chủ ý lên tinh thần của đối phương tiếp theo.

Nhưng là, ban tổ chức lại thông báo rằng đội ngũ của Phi Linh, yêu cầu cuộc chiến sẽ diễn ra nghiêng về một phương. Còn hai đội ngũ sẽ có thể hợp tác. Điều này khiến nhiều người sửng sốt. Nguyệt Sương cũng khó chịu nhan mày. Gì mà sẵn sàng nghênh đón. Đúng là tạo sự chú ý. Nàng nghĩ.

Ngày kế tiếp, xôn xao cũng không hề lắng xuống. Nhiều người cũng quan tâm về vấn đề này. Phi Linh ngược lại đóng kín cửa không hề ra ngoài.

-Ai, Linh ca, người dự định làm gì? Ta thấy người hơi gấp a.

Tuyệt Nghi Thường thắc mắc hỏi. Phi Linh quyết định các nàng không chống đối nhưng ít nhất phải cho các nàng biết nguyên nhân.

-Haizz... cái này, thực ra ngày hôm qua ta vừa đột phá cấp 119 Thánh cấp cửu trọng. Ta dự định đoạt viên Nghịch Thiên đan, giúp ta phi tiên.

-Cái này...

Phi Linh nói xong cả đám biến sắc, phi tiên. Không hề tốt đẹp như mọi người thường nói. Phi tiên nhưng là rời bỏ mọi thứ, cả gia đình bước đi trong con đường lên thượng thiên vô cùng huyền bí.

-Cái này, không như các người nghĩ a. Ta phi tiên nhưng là không bỏ các người cùng gia đình ta, ta sẽ dẫn tất cả các người theo. Các người yên tâm.

-Oa...oa.

Cả ba đều biết cảm xúc hiện tại trong lòng mình. Dù có vẻ chỉ là níu kéo nhưng trong giọng nói của Phi Linh, các nàng thấy được Phi Linh nói làm được thì cậu sẽ làm được. Cả ba tâm động lệ chảy dài trên đôi má. Cả ba nhào đến trên người Phi Linh vừa ôm vừa khóc.

Ngày hôm sau.

Khán giả đông đảo còn hơn ngày hôm trước. nhưng là, nó vô cùng yên lặng. Như đang chờ đợi một cơn bão vậy.

Nhóm của Phi Linh bước lên võ đài. Đối diện là Bắc Vũ đội cùng Hồn Khư đội ngũ đã chiến Thiên Tinh ngày hôm trước. Nhiều người cũng mong đợi trận chiến của Thiên Tử và Thánh Nữ.

-Mong một trận thú vị a, Thánh Nữ đại nhân. Hai trận trước thật làm ta chán ngán cái cảnh các người phối hợp a. Hôm nay ta sẽ cho các người biết thế nào là áp đảo.

Vừa nhìn Nguyệt Sương vừa cười cười khinh bỉ.

-Hừ, tên khốn kiếp người quá kiêu ngạo rồi.

Nguyệt Sương nghiêng răng nói.

Sắc mặt Quách Trường thì càng ngày càng khó chịu. Bị bơ có dễ chịu gì.

Chuẩn bị vào vị trí cả hai đội Bắc Vũ cùng Hồn Khư hướng phía Phi Linh đội ngũ sẵn sàng tiến công.

-Bắt đầu.

Trọng tài nói xong lại biến mất.

Phi Linh lui về sau, cả ba cô gái trẻ đứng lên phía trước. Các nàng đã được Phi Linh giúp rất nhiều nay là lúc các nàng chứng tỏ bản thân. Đây là yêu cầu của các nàng trước khi lên thi đấu.

-Hừ, người chỉ biết núp sau váy của phụ nữ thôi sao.

Nguyệt Sương hừ lạnh nhìn Phi Linh.

-À, ta không giỏi tranh miệng lưỡi với người, người chú ý chút a.

Vừa dứt lời, luồng kiếm quang màu vàng nhạt hướng Nguyệt Sương phóng tới. Nguyệt Sương để ý lời nói của Phi Linh kịp thời né tránh đòn đánh, sau đó nhìn về Hà Tử Tình. Còn Hà Tử Tình trừng mắt nhìn Phi Linh, suýt chút nữa nàng có thể đã thương được thành phần quan trọng của phe địch vậy mà do Phi Linh nên thất bại.

-Ách... cái này xin lỗi a haha.

Phi Linh gãi gãi đầu có chút xấu hổ nói.

Dứt lời Hà Tử Tình cũng không để ý Phi Linh nữa tập chung vào trận chiến.

Lam Tiên thì đứng phía sau Tuyết Ngê Thường cùng Hà Tử Tình hỗ trợ họ. Lúc thì sử dụng ma pháp cao cấp lúc thì hồn hoàn của nàng sáng lên chứng tỏ nàng sử dụng hồn kỹ. Trên mặt mỗi người đều vô cùng kiên định, các nàng quyết định thắng trận này như là muốn được Phi Linh thưởng một dạng.

Phi Linh thì ở sau phát động hồn kỹ Thần nhân cùng tinh thần cộng hưởng hỗ trợ các nàng trong phương diện phòng thủ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Cấp 120. Rời Đi

-Ya....

Tuyệt Nghệ Thường khẽ quát. Nàng là thiên phú là cận chiến, với sức mạnh vô cùng mạnh mẽ của Kim Long. Tuyệt Nghệ Thường không hề thua Phi Linh một chút nào. Tuyệt Nghệ Thường Hoàng Kim Long thương hướng Quách Trường đâm tới. Quách Trường nghiêng người né tránh, trường thương làm xước một chút trên cơ thể hắn, cùng lúc đó hắn cảm giác sinh cơ của mình bị hút đi.

-Đây là cái gì công kích có thể thôn phệ sinh cơ của ta.

Quách Trường biến sắc nói.

-Người là cái thá gì? Ta sao phải nói cho người biết.

Nói xong, Hoàng Kim Long thương ầm một cái hướng phía mặt đất chỗ Quách Trường đứng đập tới.

-Người đúng là nữ bạo long, sức mạnh còn lợi hại hơn cả Cấp Tiên.

-Vậy sao, người ném thử thì biết ngay có phải hay không.

Tuyệt Nghệ Thường cười cười quỷ mị tiếp tục công kích.

-Phần Thiên Hỏa.

Quách Trường chật vật vận dụng dị hỏa Phần Thiên. Nhưng là, Tuyệt Nghệ Thường là Kim Long huyết mạch.

-Long hóa.

Hồn hoàn thứ 6 của Tuyết Nghê Thường sáng lên. Toàn thân nàng sáng lên, quanh nàng là một màu vàng kim óng ánh.

Cả cơ thể Tuyết Nghê Thường chìm trong ngọn lửa màu vàng kim kia.

Oành.

Lúc ngọn lửa đang cháy thì quỷ dị âm thanh phát ra. Quách Trường từ trong ngọn lửa bị oanh ra rớt xuống đời. Bấy giờ Quách Trường trong trạng thái bất tỉnh do bị tác động bởi một lực quá lớn. Bên trong xương đã gãy đi vài mảnh.

Mọi người nhìn mà sửng sờ.

Còn phần thành viên trong đội ngũ Bắc Vũ cũng bị Tuyết Nghê Thường cho ăn thiệt hại vô cùng lớn, cũng không kém đội Quách Trường là mấy.

Còn Nguyệt Sương của đội Hồn Khư thì đang giao chiến với Hà Tử Tình, hai người này như nước với lửa nhưng thuộc tính không hề tương khắc.

Phi Linh quan sát cả ba người, cậu cũng thấy nhẹ lòng, bởi ba cô gái đều là người hãn yêu thương, nếu như một trong đó bị thương thì có thể hãn sẽ đập tan cái lôi đài này.

Càng đánh càng hăng, cả ba đều chiếm thượng phong. Nguyệt Sương lúc này ức chế vô cùng. Cả đội ngũ của nàng lại bị ba cô gái phe địch dẹp sạch qua hình thức du đấu làm nàng chỉ ghen ứ ra nước mắt. Cứ như bị bắt nạt một dạng.

-Tên khốn kiếp người có gan thì ra đại chiến ba trăm hiệp với ta.

Nguyệt Sương chịu không được nữa quát lớn.

Phi Linh nghe được nhú mảy. Hắn lập tức truyền âm cho cả ba người Lam Tiên dừng lại.

-Người muốn đấu với ta sao? Ta xem tình trạng của người thì đấu làm sao. Hay là ngồi chữa thương chút đi, ta và người một chọi một.

Phi Linh ném viên chữa thương cực phẩm đan cho Nguyệt Sương. Cho nàng chữa thương.

Đợi nửa canh giờ, Nguyệt Sương hồi phục đỉnh phong trạng thái.

-Xong rồi chứ?

Phi Linh cười cười hỏi. Nguyệt Sương mặt lạnh quan sát Phi Linh.

Bỗng dưng áp lực xung Phi Linh tăng cao. Khán giả xung quanh cảm giác sự ngột ngạt. Nguyệt Sương thì bắt đầu sợ sệt. Còn có một số Thần cấp quan sát trận đấu cũng đứng dậy quan sát thiếu niên này.

Sau lưng Phi Linh xuất hiện 11 cái hồn hoàn, 1 bạch kim sắc cùng hồng sắc chói lóa. Ai nhìn thấy cảnh này cũng đứng tim. 10 cái chục vạn năm hồn hoàn. Đây chính là không tưởng.

Thần cấp cường giả giờ đây ngưng thở không thể tưởng tượng được trước mắt mình sự tình nữa. Họ còn nghĩ đây là một gã quái vật đội lốt thiếu nữa.

-Băng tuyết lĩnh vực.

Hồn hoàn thứ 6 cùng thứ 7 sáng lên. Toàn bộ lôi đài nhiệt độ đều bắt đầu hạ xuống một cách khủng khiếp.

-Cực...cực chí chi băng.

Một Thần cấp đang quan sát run run nói.

Bản thân hồn sư ở thế giới này không như trong Đấu la đại lục. Hồn sư nơi đây đặc biệt hơn ở chỗ mỗi hồn hoàn còn có chức năng chứa hồn kỹ. Ý nói là có thể chứa hơn hai hồn kỹ. Mà Phi Linh hồn hoàn là trên chục vạn năm nên toàn bộ hồn kỹ của thập đại hung thú, Phi Linh đều có khả năng thi triển.

Giờ đây, Nguyệt Sương chỉ có tuyệt vọng trên khuôn mặt. Trước mặt nàng không phải một Đế cấp mà là Thánh cấp. Là chênh lệch giữa trời và đất. Làm sao có thể so sánh.

-Rồi người có thể chịu thua.

Thấy xung quanh im lặng, Phi Linh thu liễm kỹ năng lại. Dùng các hồn kỹ chục vạn năm vô cùng nguy hiểm đối với người xung quanh.

-Ta...ta chịu thua.

Nguyệt Sương nhưng từ bỏ hy vọng còn con vừa được thắp sáng một chút, lập tức bị lực áp mà chịu thua.

Phi Linh nhìn về phía trọng tài. Trọng tài đứng im tĩnh lại. Đưa ra kết quả cuối cùng.

Và phần thưởng cho quán quân là Nghịch Thiên đan. Nghịch Thiên đan nhưng là thần dược giúp những người kẹt ở bình cảnh tiến thêm một cấp, thậm chí cả Thánh cấp cường giả cũng thèm muốn.

Phi Linh tiếp nhận, sau đó ăn vào.

-Đing, Thành công tấn cấp 120. Người thừa kế có 1 ngày chuẩn bị để phi tiên. Cấp kế còn 1.200.000.000.

-Đing, thành công mở chức năng dị thú. Từ nay hồn thú có thể triệu hoán như sủng vật và có thể dung hợp với bản thân thành hình dạng mới

nâng cao lực chiến.

-Haizz... cuối cùng cũng 120. 18 năm ròng cũng đạt tới. Cũng phải thông báo với gia đình thôi.

Phi Linh dự định thu cả gia đình mình vào trang viên để tiện việc không phải rời xa họ.

Sau khi trở về, Phi Linh làm mọi chuẩn bị. Nào là bí mật gì gì đó đều nói ra. Ai nghe cũng choáng váng, chưa định thần lại được.

Sinh hoạt thoáng qua. Phi Linh nhìn về phía ba cô gái.

-Ta là giữ lời mà, ta không muốn xa các người. Ta yêu các người.

Nghe Phi Linh tỏ tình, cả ba đều mặt đỏ ửng.

-Hừ, người nói cái gì.

Eri Kousaki hừ lạnh trong đầu Phi Linh.

-Ách... ta nói rồi ta yêu người nhất a. Đây là không dối a.

Eri Kousaki mặt đỏ lên. Quay mặt đi hừ lạnh nói:

-Hừ, lẻo mép.

Phi Linh thấy thế cũng chỉ gãi gãi đầu. Cũng biết mình đào hào nhưng đây là tính cách khó tránh được. Nhưng nếu cậu có thực lực, cậu sẽ có thể bảo vệ bất kì người con gái nào mà Phi Linh muốn.

Kết thúc, sau đó Phi Linh sắp xếp ổn thỏa mọi chuyện. Vận dụng thần cách chưa hoàn chỉnh của mình, khéo léo tách toàn bộ Tự Ngân thành khỏi hệ thống thông tin từ dòng không gian thời gian bỏ vào trong trang viên không gian. Bản thân là không gian hoàn chỉnh, Phi Linh không phải lo cái

gì gọi là thời gian pháp tắc tại trang viên. Mọi nơi, mọi vật Phi Linh thu vào đều có thể sinh hoạt bình thường còn thậm chí phát triển mạnh mẽ hơn bởi thiên địa chi khí trong trang viên là cao cấp nhất, dồi dào nhất.

Đã chuẩn bị xong một luồng sáng đánh dọc xuống từ không gian mở ra một cái cổng màu đen, có một vài dòng điện lượn lờ qua lại xung quanh cái cổng. Đây là cổng không gian xuyên thứ nguyên. Phi Linh có chút cảm giác không lành về con đường phía trước nhưng Eri Kousaki bảo không sao nên Phi Linh cũng chọn tin tưởng mà bước vào. Cánh cổng dần dần đóng lại biến mất trong hư không.

Kể từ giờ sẽ cuộc hành trình xuyên không sang các vị diện khác bắt đầu.

Bảng tạng thái Phi Linh tính đến hiện tại.

Người thừa kế: Phi Linh

Tuổi: 18 tuổi

Cấp: 120

EXP: 0/1.200.000.000

Chủng tộc: nhân loại

Thuộc tính hồn khí: Hệ Thần Kinh

Thuộc tính ma pháp: Vô Thượng Ma Thể

Độ kiếp: Tiên nhân cấp 1 sơ kỳ

Huyết mạch: không có

Thăng tiên: Địa tiên kỳ

Công pháp: Thiên thần thôn phệ quyết (tầng sáu: Thượng Thiên)

Kỹ năng chủ động:

Vectơ thao túng Lv5 (kích hoạt): có khả năng điều khiển phương hướng của các vectơ động năng, nhiệt năng, điện năng,... bất cứ thứ gì chuyển động hoặc có lực tác dụng.

Ngự kiếm thuật: sử dụng kiếm thuật điều luyện chém ra 2 luồng kiếm khí gia tăng sát thương 200%.

Hải quân lục thức: 6 thể thuật vượt giới hạn của nhân loại.

Tạo tác thần thuật (chưa kích hoạt): sáng tạo mọi vật nhờ tưởng tượng và điều động ma lực trong cơ thể. Người dùng có thể tạo ra bất kì vật gì nếu đã nắm giữ được cấu tạo và cơ chế. Vật phẩm tạo ra giới hạn vĩnh viễn.

Thôn Phệ: Công pháp nhận được. Hấp thụ vạn vật chuyển hóa 100% năng lượng thành năng lượng của bản thân.

Thiên thần quang: Công pháp nhận được. Chữa thương cho bất kì sinh linh.

Phong ám quyền: Quyền pháp cao cấp. tụ hội phong nguyên tố từ xung quanh tạo thành lực công kích bạo phát. Tăng 120% sát thương.

Nguyên Tố Linh Vực: tự thân lĩnh ngộ. Trải rộng vùng chưởng khống của thân. Có thể kết hợp với các nguyên tố khác tạo thành tân tẫn lĩnh vực.

Tàng kinh các: -Kiếm Linh: Hỗn độn trấn áp.

-Phi Vũ: Vô trùng sinh hữu.

-Vô Thánh: Bội thủy nhất chiến.

Kỹ năng bị động:

Lĩnh ngộ võ đạo: tăng 300% sát thương cho bất kì vũ khí nào mà người dùng sử dụng.

Lĩnh ngộ thần cách: lĩnh hội tinh hoa trong thiên địa từ đó thao túng thiên địa. Sau khi lĩnh hội 100% người dùng chính thức có thần cách nửa bước thành thần. Tiến độ: 70%

Tự chữa thương: Công pháp nhận được. Khả năng tự hồi phục mạnh mẽ giúp người dùng hồi phục bất kì vết thương, miễn dịch bất kì hiệu ứng nào.

Hỏa võ hồn: tăng sát thương hỏa hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thiên hỏa bùng cháy.

Thổ võ hồn: tăng sát thương thổ hệ. Kỹ năng pháp tắc: Vỡ thạch liệt địa.

Kim võ hồn: tăng sát thương vật lý. Kỹ năng pháp tắc: Kim quân nô kích.

Thủy võ hồn: tăng sát thương thủy hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thủy mộ thiên hoa.

Mộc võ hồn: tăng sát thương mộc hệ. Kỹ năng pháp tắc: Diệt vũ phi nhẫn.

Võ: 5269

Kỹ: 5132

Phép: 5112

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Sơ Ngộ Đấu La Đại Lục

Tại vùng đất kế bên có một khu rừng.

-Oa, con cá này ngon quá.

-Nào, tiểu Nhã ăn chậm thôi. Tiểu huynh đệ kia chưa ăn đấy.

-Huynh nói gì thế? Ta tức rồi nhá. Một lát nữa giúp cậu ấy bắt lại được mà. Phải không?

-Ừm, tỷ giúp đệ một chút là được.

Nơi đây có ba nam nữ thiếu niên đều có. Một cậu bé tóc xanh khoảng chừng 11, 12 tuổi còn có một cô gái và một chàng trai. Trai thì lịch thiệp còn cô gái tiểu Nhã rất nhí nhảnh, sôi động.

-Đai ca ca, huynh ăn đi.

Cậu bé mời thiếu niên ăn cá giờ giờ que xiên cá hương thiếu niên nói.

-À, tiểu huynh đệ người ăn đi, ta chưa có đói lắm, mà mấy con cá này do cậu bắt được à?

-Không sao a, đệ sẽ nướng tiếp.

-Ồ, vậy cảm ơn a.

Thiếu niên cầm xiên cá lên ngồi xuống kế bên cậu bé. Còn tiểu Nhã cô gái thì đang ăn ngấu nghiến.

-Rất hân hạnh được gặp đệ, ta tên Bối Bối, còn nàng tên Đường Nhã. Người tên gì?

Do mới gặp lần đầu nên, Bối Bối đã giới thiệu tên mình và của cô gái Đường Nhã đi chung với mình.

-Ta...ta họ Hoắc, gọi Vũ Hạo.

Cậu bé có chút do dự một chút, sau đó nói.

Bối Bối quan sát vẻ mặt cậu. Hoắc Vũ Hạo nhìn có chút buồn.

Sau đó cả ba người tập trung vào việc ăn.

-Uwa, ngon thật a! cá nướng Vũ Hạo tiểu đệ làm ngon quá. Là lần đầu tiên ta ăn ngon như vậy đấy. Cậu có muốn làm đầu bếp không?

-Này cậu không lẽ dự định mời cậu ấy làm đầu bếp cậu chứ, cậu có tiền không?

Đường Nhã hưng phấn nhìn Hoắc Vũ Hạo nói. Nghe được vậy Bối Bối nói với Đường Nhã.

-Sau này sẽ có, người ý kiến hoài vậy?

Đường Nhã tức giận nói với Bối Bối, còn Bối Bối thì chỉ biết đồ mồ hôi nghe mắng.

Đúng này, Hoắc Vũ Hạo nói:

-Đại ca ca, Đại tỷ tỷ. Ta có việc phải đi trước đây.

-A, người phải đi sao?

Đường Nhã hỏi với vẻ mặt buồn. Cô nàng đang suy nghĩ là cá ngon bay mất.

-Đệ đệ à, nơi khá hoang vắng. Hơn nữa Tinh Đấu rừng cũng không xa, cậu muốn đi Tinh Đấu rừng à?

Bối Bối cười hỏi Hoắc Vũ Hạo.

-...Ân, cảm ơn đã quan tâm, không sao a. đệ đi đây.

Suy nghĩ cái gì đó, Hoắc Vũ Hạo cười nói với cả hai. Sau đó tạm biệt cả hai và lên đường hướng vào Tinh Đấu rừng.

-Này, không phải hấn vào Tinh Đấu rừng sao?

-Ta cảm thấy hồn lực hấn rất yếu, chắc hấn đến đó nhưng có vẻ như cậu chỉ đi một mình.

-Hấn là hồn sư! Vậy sao không cho hấn gia nhập Đường Môn của chúng ta luôn nhỉ?

Bối Bối cùng Đường Nhã nói chuyện một cách nghiêm túc.

-Ồ, chắc là để có cá ăn.

-Ách, bị phát hiện rồi. hề hề

Bối Bối nhìn ra ý đồ của Đường Nhã không khỏi nói.

-Ta thấy tiểu đệ đệ này là người từng trải, từ ánh mắt cho ta thấy điều đó. Và lại hấn khá chín chắn.

-Sao nào người đồng ý rồi sao?

-Ai, cái này, người là môn chủ a, ta chỉ phân tích người này có thích hợp hay không thôi. Mà nhìn cách ăn mặt của hấn thì hấn không phải người có gia cảnh. Hiện tại Đường Môn rất khó khăn, chúng ta nên nhận người như hấn.

-Ân quyết định thế đi.

Cả hai phân tích một hồi quyết định chiêu Hoắc Vũ Hạo vào Đường Môn. Đường Môn là một môn phái vô cùng có tiếng tại vị diện này. Có lịch sử vô cùng lâu đời. Nay đang ở tình trạng biên giới diệt môn.

Lúc này gần đó xuất hiện một cái động màu đen có điện quang lượn lờ. Có một thân ảnh quần áo khá rách rưới bị hất tung ra ngoài.

-Này bên kia có cái gì đó lạ lạ, chúng ta qua xem a.

Đường Nhã nhìn cái động đen bằng mắt có thể nhìn thấy, quay sang hỏi Bối Bối.

Chạy lại chỗ cái động đen biến mất, Đường Nhã cùng Bối Bối thấy được một cậu thiếu niên đang nằm trên mặt đất với vẻ ngoài tàn tạ, hết sức thảm mỹ.

-Nga, Bối Bối người xem một chút hẩn đi, nhìn tàn tạ như vậy có khi nào bị thương.

Đường Nhã nhìn nhìn chỉ chỉ về phía cậu thiếu niên 18 tuổi này. Đây chính là Phi Linh lúc đang phi hành trong đường hầm không gian bị cơn không gian phong bạo thổi ập xuống vị diện này. Ngoài ra khi vào vị diện này trong cơ thể lực lượng của xuất hiện hai lớp phong ấn.

-Hẩn không sao chỉ là quần áo hơi có chút tàn.

Đi qua kiểm tra, Bối Bối thấy Phi Linh vẫn ổn nên không nói không có gì.

-Ừ...

Bối Bối đứng kế bên thấy Phi Linh có động tĩnh, để ý.

Lấy tay để lên đầu, Phi Linh choáng váng lắc đầu nói:

-Đây là đâu?

Cả người Bối Bối cùng Đường Nhã ngớ người, không lẽ tên này mất trí? Cả hai đồng lòng một ý nghĩ.

Phi Linh quay sang phía của Bối Bối và Đường Nhã.

-Các người là ai? Sao ta lại ở đây?

Phi Linh thấy người lạ, cau mày hỏi.

-Này, tên kia người nhìn không thấy chúng ta là giúp người sao? Khi không lại xuất hiện rồi hỏi này nọ. Chúng ta còn chưa biết người là ai đấy.

Nộ hỏa bùng bùng, Đường Nhã thấy một người dạng dạng như Bối Bối không khỏi chửi nói.

-A, xin lỗi, cảm ơn đã cứu ta. Ta là Phi Linh. Các người là?

-Ta là Bối Bối, còn kia là Đường Nhã.

-Bối Bối...Đường Nhã...

Nói nói, Bối Bối giới thiệu xong thì Phi Linh lâm vào suy nghĩ thầm nói:

-Bối Bối, Đường Nhã. Ta xuyên không đến Đấu La đại lục sao?

Nói xong, Phi Linh đứng lên trên tay bỗng xuất hiện hiện chiếc ao khoác cùng một bộ quần áo.

-Wa, người làm sao làm được? Trong không khí tự nhiên xuất hiện như thế? Mà này người định thay đồ trước mặt ta sao?

Hỏi một hồi, Đường Nhã thấy Phi Linh dạng muốn thay đồ không khỏi bực tức nói.

-À, cái này thì người muốn nhìn cũng không sao? Mỹ nhân nhìn ta không ngại a.

Phi Linh cười cười nói. Bối Bối nghe vậy cau mày. Hắn là rất yêu thích Đường Nhã. Nay lại xuất hiện một tên vô liêm sỉ như thế làm hắn không thích chút nào.

-Cái... Người...

Đường Nhã đỏ mặt vừa ngại vừa tức nói.

Sau đó thay đồ xong, Phi Linh quay sang Bối Bối hỏi:

-Các người là hồn sư sao?

-Ân

-Hình như ta thấy các người đi chung với một người. Để hắn vào rừng một mình khá nguy hiểm đấy.

Phi Linh nhớ tới Hoắc Vũ Hạo không khỏi nói.

-A, lo co người của quên hắn. Bối Bối mau mau tìm Hoắc tiểu đệ a.

-À, ta đi theo được chứ?

Phi Linh thấy Đường Nhã gấp gấp làm hắn thấy buồn cười không khỏi nói.

Nói xong, cả ba chạy vào trong rừng.

Trên đường đi.

-Này các người này là đang đi đâu?

Phi Linh hỏi.

-Ta đang cùng tiểu Nhã tìm hồn thú cho nàng. Sau đó gặp Hoắc Vũ Hạo. Muốn gia nhập Đường Môn.

-Ồ, Đường Môn à.

Phi Linh ra vẻ bất ngờ nói.

Vừa đi vừa nói. Phi Linh cùng Bối Bối, Đường Nhã đến một khoảng trống nhỏ, trên mặt đất khá hoang tàn, có một cái xác con khỉ đầu chó chết trên đất. Còn có một cậu bé đang nằm trên mặt đất với con dao nằm kế bên. Cậu bé này là Hoắc Vũ Hạo lúc trước đi tìm hồn thú mà tách ra khỏi Bối Bối cùng Đường Nhã

-A, Hoắc tiểu đệ, người không sao chứ? A, cá của mình. Oa...

Nghe được Đường Nhã nói vậy. Bối Bối nhìn mặt của Phi Linh, mặt nhăn nhăn cau mày, mà cười khổ. Không thể tin được cô nàng lại chỉ nghĩ tới cá mà Hoắc Vũ Hạo làm.

-Haizz... xin lỗi về nàng, nàng rất thích cá mà Hoắc đệ đệ làm. Thật ra, cá đệ ấy làm rất ngon. Người có dịp nên thử một chút a.

-Ân, ta biết rồi.

Phi Linh cũng thầm cười khổ không biết nên nói gì cho phải.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Mạn Đà La Xà

Sau đó, Đường Nhã chăm sóc một chút Hoắc Vũ Hạo còn Bối Bối thì đi kiểm tra xác con khi đầu chó.

-Này nhưng là hồn thú 10 năm, không biết Hoắc đệ đệ làm giết được nó nhỉ?

-Chắc là cây dao nhỏ kia.

Phi Linh chỉ chỉ cái dao nằm trên mặt đất. Bối Bối thấy thế chạy đến, nhặt cây dao lên, xem xem cây dao.

Đúng lúc này, Đường Nhã kêu âm ỉ:

-A, tiểu Hạo cuối cùng cũng tỉnh a, làm ta sợ muốn chết.

Vừa nói nàng vừa ôm Hoắc Vũ Hạo vào trong hai cái tiểu ngọc phong đang phát triển nói. Hoắc Vũ Hạo thì không biết gì. Mới tỉnh dậy thì đập trong mặt một cái mùi thơm của con gái.

-Ai, không sao là tốt a.

Bối Bối cùng Phi Linh chạy đến. Bối Bối thấy Đường Nhã hoạt bát quá trợn không khỏi cười cười nói.

Hoắc Vũ Hạo quan sát một chút, thấy Đường Nhã và Bối Bối, biết hai người này quan tâm mình nên đuổi theo, không khỏi có chút cảm động. Lại thấy một người thiếu niên khác khuôn mặt tuấn tú.

-Bối đại ca, Đường tỷ tỷ. Vị ca ca này là?

Hoắc Vũ Hạo hỏi.

-A, đây là Phi Linh. Hắn là sau khi chúng ta chia tay gặp được.

Bối Bối giới thiệu Phi Linh với Hoắc Vũ Hạo.

-Chào Phi đại ca, ta là Hoắc Vũ Hạo.

Nghe được Bối Bối, Hoắc Vũ Hạo chào Phi Linh.

Muốn kiểm tra cơ thể một chút. Hoắc Vũ Hạo nhất niệm trong cơ thể vòng sáng màu trắng hồn hoàn hiện lên. Thấy thể Phi Linh không khỏi cau mày. Nhất định là đã dung hợp với Thiên mộng băng tâm ở vị diện này. Phi Linh nghĩ.

-Này người có thấy mắt hắc màu vàng không?

-Ân, người cũng thấy à.

Bối Bối cùng Đường Nhã hỏi qua hỏi lại.

Thấy cả hai xì xào. Phi Linh thở dài nói:

-Nhìn con mắt tiểu Hoắc phát sáng thì chắc là biến dị võ hồn hệ tinh thần Linh Mâu a.

-Wa, thật sao. Tiểu Hạo Hạo, người là Linh Mâu võ hồn sao.

-Ân.

Hoắc Vũ Hạo ngạc nhiên vì thấy vị Phi ca ca nhìn ra được võ hồn của mình.

-Mà tiểu Hoắc đệ còn có người thân không?

-Ta...ta không còn người thân, chỉ có một mình.

Nói tới đây sắc mặt Hoắc Vũ Hạo hiện lên nét buồn bã.

-Thế thì tốt quá.

Đường Nhã tự nhiên phá tan bầu không khí buồn bã nói.

-Này, người làm gì vậy?

Phi Linh hỏi.

-Người và tiểu Hạo Hạo có thể gia nhập Đường Môn luôn. Dù sao không biết người có phải hay không hồn sư. Nhưng đã gặp nhau tất có duyên. Tiểu Hạo Hạo, Phi Linh, các người cảm thấy sao. Ta xem Đường Môn tuyệt học có lẽ phù hợp với các người a.

Cả hai cùng nghĩ nghĩ.

-Haizz... vào cũng được không sao.

-Ân, vậy ta xin được chỉ giáo nhiều hơn.

Nói xong Hoắc Vũ Hạo quỳ xuống, dập đầu lạy Đường Nhã, bái nàng làm thầy. Phi Linh thì đứng đấy, nhất quyết không quỳ.

Phi Linh kiểm tra lại cơ thể của mình lại phát cơ thể có hai đạo phong ấn. Một là phong ấn ba loại năng lực đấu, ma, vũ trong cơ thể chỉ còn lại hồn lực là hoạt động tốt. Cái nữa là Hồn lực lại bị áp chế xuống đẳng cấp Hồn đế ở Đấu La đại lục này.

-Ai, mấy cái phong ấn phiền phức.

Phi Linh thầm ai oán.

-A, Phi Linh người cũng là hồn sư chứ?

Đường Nhã quay sang Phi Linh hỏi.

-Ân, ta là hồn sư, cũng là tinh thần hệ.

Phi Linh đáp lại.

-Thế người cấp mấy rồi?

-Ừm, ta không rõ nữa. Để thử phóng thích hồn lực.

Nói xong, Phi Linh nhất niệm hồn lực trong cơ thể tràn ra. 6 cái hồn hoàn dần hiện ra. Một cái màu trắng, hai cái màu vàng, 2 cái màu tím, 1 cái màu đen. Do Phi Linh không muốn thể hiện ra quá nhiều nên đã ẩn đi sự thật mười cái hồn hoàn chục vạn năm.

-Wa, người là hồn đế. Phi Linh người là cái gì vậy?

Đường Nhã cùng Bối Bối nói. Nhìn nhau hớn hờ như nhặt được bảo.

-Mà mà, có vẻ như ta cấp 64 nhỉ.

Phi Linh vẫn nhớ về hệ thống cấp bậc ở vị diện này nên tùy tiện áp chế tu vi mình xuống cấp 64.

Sau khi biết được tu vi của Phi Linh, cả bốn người đều xuất phát đi tìm hồn thú cho Đường Nhã. Trên đường đi, Đường Nhã cùng Bối Bối đều giảng giải về Đường Môn tuyệt học cho cả hai người. Nào là Đường Môn thủ huyền ngọc thủ, Đường Môn nhãn Tử cực ma đồng, Đường Môn thân pháp Quỷ ảnh mê tung bộ, Đường Môn không Không hạc cầm long và Đường Môn ám khí Ám khí bách giải, nội công tâm pháp Huyền Thiên công. Đối với Phi Linh có lẽ cậu thích nhất chính là Ám khí bách giải bởi chỉ có bộ môn này là cậu chưa có còn những bộ khác ví như Tekkai của lúc thức hải quân có vẻ như vượt xa huyền ngọc thủ và còn nhiều lợi thế của Phi Linh vượt trội hơn Đường Môn tuyệt học. Hoặc Vũ Hạo thì chọn học tử cực ma đồng sau đó quyết định học hết những bộ khác sau này. Trên đường đi, có bất cứ điều gì không hiểu, Bối Bối đều giảng giải cặn kẽ, Hoặc Vũ

Hạo cũng quên đi sự mệt mỏi mà chìm đắm trong sự chăm chỉ và được quan tâm. Càng ngày quan hệ của cả bốn người đều tăng trưởng. Phi Linh cũng cảm giác ba người này đúng như trong truyện miêu tả, vô cùng dễ gần, còn rất đáng yêu.

Oanh.

Đường Nhã quyền đầu đâm vào mặt của con khi đầu chó khiến nó ngất ngay lập tức.

-Oa, cô Đường Nhã lợi hại a. Con khi này trước đây suýt giết đệ a.

-Sau này đệ cũng sẽ như vậy thôi. Hừ, ghét nhất mấy con cứ thích tấn công người.

Đường Nhã cùng Hoắc Vũ Hạo trò chuyện sau khi Đường Nhã vừa hạ gục khi đầu chó. Bối Bối cười, quay sang nhìn Phi Linh hỏi:

-Phi Linh, người có dự định gì không? Ý ta là sau khi tìm được hồn hoàn cho tiểu Nhã.

-Hừm, ta nghĩ ta sẽ theo học tại Sử Lai Khắc cùng các người. Haizz... chỉ không biết là họ có nhận ta không.

-Ồ, người sẽ được nhận a, có khi tấn cấp lên cả nội môn đệ tử đấy.

Phi Linh nói qua nói lại cùng Bối Bối.

Đột nhiên vẻ mặt Bối Bối ngưng trọng quát lớn:

-Tiểu Nhã cẩn thận.

Thân thể tiểu Nhã cứ tự nhiên nghe theo Bối Bối nhảy vọt lên không trung.

Ầm.

Trên mặt đất đột ngột xuất hiện một cái hố to, có một cái đuôi màu đỏ lượn lờ. Xung quanh toát ra khói màu vàng nhạt.

-Đây là ... khí độc

Nhảy lên trên một cái cây Đường Nhã quan sát cái đuôi nói.

Hoặc Vũ Hạo thì trong làn khói bị dính chút khí độc lại được Đường Nhã dung Lam Ngân Thảo võ hồn kéo lên trên cây, thoát khỏi làn khí độc.

Xẹt Xẹt.

Âm thanh điện xẹt vang lên phá tan lớp khí độc. Cả hai nhìn về Bối Bối. Xung quanh Bối Bối luồng điện xanh phá không lượn lờ trên cơ thể.

Làn khói dần tan đi, xuất hiện trước mặt họ là một con rắn dài chừng 10 mét, màu đỏ.

Bối Bối nhìn nhú mày.

-A, Man Đà La Xà, ta muốn con hồn thú này.

Đường Nhã thấy hình dáng con rắn lên tiếng nói.

Phi Linh nghe thế nhú mày. Thấy Bối Bối tiến công, Phi Linh cũng bắt đầu kích hoạt hồn hoàn, hồn hoàn thứ 3 phát sáng.

-Dũ Tri đề công.

Đây là hồn kỹ đầu tiên mà Phi Linh dùng của Bích Cơ, đề thăng sức tấn công cho đồng đội và bản thân.

Bối Bối thấy cơ thể mình sức khí lực đề thăng bội phần không khỏi nhìn về phía Phi Linh cười nhạt.

Ầm.

Bối Bối nhưng là đắm vào hư không do làn độc khí như sương mù che mắt sự hiện diện của Man Đà La Xà.

-Đúng lúc này tự nhiên trong đầu ba người Đường Nhã, Bối Bối, Phi Linh xuất hiện điều kì lạ. Xung quanh khung cảnh trong mắt họ mắt đầu phân chia từng khối lập phương không gian, tầm nhìn mở rộng 360 độ kéo dài 30 mét bán kính. Trong khoảng cách này, họ có thể thấy rõ từng chi tiết một.

tình trạng hiện tại là mình đang trong thời chữa bệnh :((bệnh đau dạ dày nên muốn viết tiếp cũng bị ba mẹ cấm. trong thời gian này mình sẽ ra chương chậm 1 ngày/ 1c để đầu óc không bị quá tải. ae thông cảm cho mình nha :)) tks ae ủng hộ

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Nhập Học Sử Lai Khắc

Bối Bối và Đường Nhã nhìn về phía Hoắc Vũ Hạo. trong mắt Hoắc Vũ Hạo hiện lên một lớp ánh kim, còn hồn hoàn màu trắng của cậu đang sáng lên chứng tỏ đang sử dụng hồn kỹ.

Bối Bối hiểu ý Hoắc Vũ Hạo bắt đầu tập trung vào trận đấu.

-Dũ Tri đề tốc.

Phi Linh kích hồn kỹ thứ 2 của hồn hoàn thứ 3. Điều lạ nhất là hồn hoàn sáng lần thứ 2 sinh ra hiệu quả khác lại không được ba người kia chú ý.

Được Phi Linh đề thăng tốc độ Bối Bối bắt đầu đuổi theo con Man Đà La Xà. Man Đà La Xà ẩn núp trong làn khói chuẩn bị đánh lén Bối Bối.

Xoạt.

Man Đà La Xà tấn công sau lưng Bối Bối. Bối Bối né sang một bên, long thủ quơ đến cổ của con Man Đà La Xà. Nó kêu trong đau đớn, giãy giụa cố tránh thoát khỏi long thủ của Bối Bối.

Xéo Xèo Xèo.

Bối Bối kích hoạt hồn kỹ thứ 3, lôi đình chi nộ. Man Đà La Xà hưởng trọn một đòn hồn kỹ nghìn năm của Bối Bối, trực tiếp mất khả năng chiến đấu, ngã lăn trên mặt đất.

-Tiểu Nhã, mau ra tay.

Bối Bối nhắc nhở Đường Nhã chạy lại giết chết con Man Đà La Xà để thu hồn hoàn.

Phập. Grào.

Đường Nhã nghe xong chạy tới hướng con Man Đà La Xà, trong tay xuất hiện một cái ám khí hình dao hai lưỡi phóng vào trong miệng con Man Đà La Xà. Nó gào thét trong đau đớn. Sau đó Ầm một tiếng nằm dài xuống đất không hề còn chút sinh cơ, thân thể dần mờ nhạt và hình thành một cái vòng sáng màu tím.

Đường Nhã đi tới kế bên con rắn vừa bị thịt, chấp tay thành hình bái phật, hai chân khoanh lại, bắt đầu thu nạp thiên địa linh khí, vận chuyển huyền thiên công, hấp thu hồn hoàn nghìn năm của Man Đà La Xà.

-Wa, cô tiểu Nhã võ hồn có màu xanh trong đẹp quá. Bối Bối sư huynh.

-Ân võ hồn của nàng làm Lam Ngân Thảo.

-Ô, giống với vị Đường Môn môn chủ trong truyền thuyết.

Cả hai ngồi tán dóc với nhau đợi Đường Nhã hấp thu hồn hoàn. Phi Linh cũng đứng kế bên nghe. Không khỏi nghĩ đến Hải Thần Đường Tam. Thân phận Đường Tam vẫn là ẩn số đối với vô số người nhưng với cậu thì chuyện ấy rõ như ban ngày. Còn về lai lịch Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khư Tư cư ngụ trong cơ thể Hoắc Vũ Hạo, Phi Linh cũng không dám chắc nhưng có liên quan đến một vị ở trong truyện Thần ấn vương tọa. Bản thân là Otaku, hiểu rõ những thứ ấy còn quá mơ hồ, cậu không phải tác giả, tại sao lại thêm yếu tố một vị ngoại lai xuyên không làm gì.

Sau một khoảng thời gian chừng nửa canh giờ, Đường Nhã rốt cuộc hoàn thành việc hấp thu, đứng lên, động niệm một chút trong cơ thể hồn lực phóng thích, ba cái hồn hoàn dâng lên, hai vàng một tím.

-Ha, cuối cùng cũng có được hồn hoàn thứ 3, cảm ơn người, Bối Bối.

Đường Nhã hưng phấn nhảy vào lòng của Bối Bối. Hoắc Vũ Hạo ánh mắt mộng mơ nhìn về phía hai người đang ân ái. Bị phát hiện Đường Nhã nhảy ra khỏi lòng Bối Bối, quay sang hỏi Phi Linh cùng Hoắc Vũ Hạo:

-Các người nhìn cái gì, bộ chưa làm bao giờ sao.

Hoắc Vũ Hạo gật đầu còn Phi Linh thì nói:

-À, ta chỉ là nhìn các người rất đẹp đôi không biết khi làm thì nói trước một tiếng để ta canh chừng cho. Haha.

Bị một cú phản dame làm cho Đường Nhã đỏ mặt, Bối Bối thì dờ khóc dờ cười, Đường Nhã quát:

-Cái gì mà làm phải nói trước. Làm cái gì?

-Ồ, tự hiểu đi người lớn rồi.

Phi Linh quay lưng cười cười nói.

-Ồn rồi, lần này chuyển đi mục đích cũng hoàn thành, chúng ta cũng mau trở về học viện thôi. Phải chuẩn bị nhập học cho Vũ Hạo.

Nói xong, cả đám đều lên đường, hướng học viện Sử Lai Khắc.

Thoáng qua một ngày thời gian. Trước mặt đám người Phi Linh lúc này là một cái thành vô cùng lớn, từ bên ngoài có thể nghe thấy được tiếng ồn ào, huyên náo.

Bản thân Sử Lai Khắc là một cái thành trì tự thân vận động. Được tôn là học viện quái vật chỉ nhận đào tạo quái vật.

Đường Nhã phổ biến quy chế cho Hoắc Vũ Hạo, điều kiện là phải dưới 12 tuổi và hồn lực trên cấp 15. Còn Phi Linh thì bản thân được coi là một cái thiên tài nên Bối Bối thiết nghĩ Phi Linh sẽ tham gia học theo quy chế học sinh chuyển trường.

Đi vào thành, xung quanh khung cảnh đông đúc, nhiều thứ mới lạ trong mắt Hoắc Vũ Hạo.

Đến được học viện, Hoắc Vũ Hạo thì tách ra với nhóm của Phi Linh để đi tìm kí túc xá.

-Haizz... làm thủ tục nhập học theo học sinh chuyển trường ở đâu nhỉ?

Phi Linh gãi gãi đầu thắc mắc.

Vừa nói, Phi Linh trông thấy một vị lão sư đồ đen đeo kính tóc đen, khoảng chừng 40 50 tuổi, mặt có vẻ hơi ngố ngố nhưng nhìn rất đáng tin.

-Vị lão sư này, ngài có biết ta phải làm thủ tục nhập học ở đâu không?

Phi Linh chạy đến chào hỏi vị lão sư.

-Ừa, người tân sinh sao? Người làm sao lại lớn như vậy?

Vị lão sư hỏi hỏi Phi Linh.

-À không, ta là học sinh chuyển trường đi.

-Ồ, thế thì người có thể đi theo ta để làm kiểm tra nhập học. Ta tên Vương Ngôn, người cứ gọi ta là Vương lão sư a.

Đi theo Vương Ngôn, cả hai đều đi đến một khu nhà, nơi đó có một lão giả đang cầm bầu rượu nhắm nhì.

-Tổng lão, có một vị học sinh nói đến là học sinh chuyển trường. Ta mang đến cho ngài kiểm tra nhập học.

Nói đến đây Phi Linh sững sờ. Tổng lão là ai? Là Tổng Huyền Thao Thiết đấu la cấp 98, là tồn tại vô cùng mạnh mẽ và vững vàng của Sử Lai Khắc hiện nay ngoại trừ Long Thần đấu la Các chủ Hải thần đảo.

-U, người nói hắn là học sinh chuyển trường. thật bất ngờ đấy.

Tổng lão nhìn nhìn về phía Phi Linh, cười cười nói. Do bản thân tu vi bị phong ấn, lớp phong ấn này siêu việt tự thân vị diện này, nên Tổng lão không hề nhìn ra được tu vi thật của Phi Linh mà chỉ có thể nhìn được cấp 64 Hồn Đế mà thôi.

-Tiểu tử người có thể nói vì sao người đến đây học chứ? Người bản thân đã là Hồn Đế rồi đấy.

-Cái...

Vương Ngôn lập tức cứng họng, Hồn Đế là sao? Mà làm sao trẻ tuổi như vậy lại là Hồn Đế, đây là quá trẻ tuổi a.

-Ngại quá, bị ngài nhìn ra tu vi rồi. Ta đến đây nhưng chỉ là đi học bình thường cùng bạn bè, tỷ thí công bằng,...chứ không có gì khác.

-Hừm, co vẻ là như vậy nhưng bản thân ta có cảm giác trên người người có nhiều loại khí tức vô cùng nguy hiểm.

Nghe Tổng lão nói như vậy, Phi Linh cũng biết lão già này nhìn ra một chút khí tức từ thập đại hung thú trên người cậu, Phi Linh nhú mày. Sau đó khước miệng co lên, cười đầy quỷ dị nói:

-À, ý ngài nói là cái này sao?

Vừa nói, Phi Linh nhưng là vận chuyển hồn lực, hồn lực trào ra. Chứa đựng khí tức của Tà đế, đứng thứ hai của thập đại hung thú. Vì sao Phi Linh không chọn Đế Thiên khí tức để xuất trình? Bởi Đế Thiên ở thế giới này vẫn còn cư ngụ trong Tinh Đấu rừng, Phi Linh không muốn kinh động đến hắn.

-Khí tức này! Tà... Tà đế.

Nhận biết quen thuộc khí tức từ trên người Phi Linh, Tổng lão mặt ngừng trọng.

-Tà, tà, tà đế. Tà nhân bạo quân sao?

Vương Ngôn lại một lần nữa thất thần muốn triệt để ngắt đi vì kinh hãi, lắp bắp nói.

-Ta đây không phải cái Tà đế kia đâu thai làm người, được chứ?

-Người là ai?

-Ài, bị người nghi ngờ làm ta buồn thật đấy.

Phi Linh nhìn Tổng Huyền lão nói.

Thiệt tình là cái đấu phá với cái võ động mình không nghĩ là mình chen cái main vào được nên mình xin lỗi ae nào chờ 2 bộ ấy, hết Đấu la mình sang YTK lun, và mình cũng đang bí sau khi viết xong YTK thì nên cho main sang đâu :)) ae có ý kiến gì không?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Vào Nội Môn. Bán Thần

-Ta nhưng muốn thay đổi một chút vận mệnh của một người thế thôi.

-Là ai?

Huyền lão nhìn về Phi Linh sắc mặt một chút băng lãnh nói.

-Mã Tiểu Đào.

-Tiểu Đào Đào? Người muốn gì ở nó?

-Này có cần phải bắt ta nói hết ra không hả? Thay đổi là thay đổi không muốn nàng sống cực khổ chứ sao. Người già rồi cũng thật buồn cười a.

Phi Linh hết kiên nhẫn, bực dọc nói.

-Người biết ta hỏa trong người nó sao?

Huyền lão vẫn bán tín bán nghi nói.

-Ân, và cả cách chữa khỏi cho nàng nữa.

-Nếu người không chữa được thì sao?

-Ài, ta là người như vậy sao?

-Người không phải?

-Được rồi, ta sẽ xuất ra vật này nếu không chữa được cho nàng.

Nói xong Phi Linh trong xuất hiện một vầng sáng. Vầng sáng từ từ thành hình, hình dáng là một cây súng. Nhưng là, cây súng này không phải súng ma pháp mà trước kia Phi Linh đã từng tạo ra mà nó hoạt động dựa trên hồn lực mà cây súng này là Phi Linh đặc biệt làm cho Mã Tiểu Đào. Chỉ tiếp nhận hỏa hệ hồn lực của Mã Tiểu Đào.

-Đó là cái gì?

Huyền lão thấy Phi Linh từ hư không xuất ra được một vật không rõ làm hắn vô cùng thắc mắc.

-À, cái này là hỏa hồn súng, Ủm, tên như vậy chắc là phù hợp.

-Hỏa hồn súng?

-Là một loại vũ khí xạ chiến uy lực cao, được kích phát từ hỏa hệ mà ta làm riêng cho Tiểu Đào.

-Người vì sao phải làm vậy?

Huyền lão vẫn giữ bình tĩnh nhưng hắn lại kinh ngạc là dạng đồ này không lẽ là hồn đạo khí.

-Ta thích nàng. Có ý kiến không Thao Thiết đấu la.

Nghe Phi Linh nói thế. Huyền lão hừ lạnh một chút. Gân xanh trên trán nổi lên.

-Nếu người tiếp được một chiêu của ta, ta sẽ sẵn sàng cho người gia nhập nội môn đệ tử.

Nói xong, Huyền lão vận chuyển hồn lực, hồn hoàn sáng lên, hai vầng hai tím bốn đen một đỏ. Tổ hợp hồn hoàn khá mạnh mẽ.

-Ân, cái này không sai cấp 98, có lẽ ta toàn thịnh mới uy hiếp được ngài. Nhưng là ngài quên ta là ẩn đi hồn hoàn.

Phi Linh nhìn nhìn Huyền lão thực lực nói. Nói xong, Phi Linh bắt đầu bỏ đi ẩn nấp hình dáng. Sáu cái hồn hoàn hiện lên, một cái màu bạch kim, năm cái đỏ thẫm.

-Cái...

Huyền lão cùng Vương Ngôn nhìn cũng không dám tin vào mắt mình, thân là một Phong hào đấu la như Huyền lão, hẳn đã quá sức với một cái hồn hoàn chục vạn năm. Giờ đây lại xuất hiện một cái thiếu niên cốt linh 18 tuổi xuất ra năm cái màu đỏ hồn hoàn, là năm cái hồn hoàn chục vạn năm a.

-Long hóa.

Hồn hoàn màu đỏ thứ 2 của Đế Thiên sáng lên. Một loại khí tức thuộc về Đế Thiên xuất ra làm kinh động mọi vật xung quanh.

-!!! Làm sao có người lại có khí tức của ta?

Đang nằm dưới đáy một cái hồ, một con rồng màu đen phát hiện cái gì đó mà thức dậy.

-Làm sao lại có khí tức của Đế Thiên ở trong học viện?

Một lão giả đang ngồi nghĩ trong khuôn viên trường đột ngột phát hiện khí tức quen thuộc mà cau mày.

Bấy giờ thân thể Phi Linh nhưng đã được phủ một lớp lân giáp màu đen. Đây chính là hồn kỹ thứ nhất mà Đế Thiên cho cậu.

-Người làm sao lại triệu hoán ta ra?

Đế Thiên bóng dáng mờ ảo xuất hiện kế bên Phi Linh.

-Hà Hà, chỉ là chưa gọi người ra bao giờ nên muốn thử chút thực lực.

-Hừ, cẩn thận một chút, người nhưng hiện tại chỉ cấp 64 tu vi, lão giả kia đã 98 rồi.

Nghe Đế Thiên dặn dò, Phi Linh ừ ừ gật đầu.

Huyền lão cảm nhận được khí tức này, không khỏi cau mày.

Do sử dụng vectơ thao túng quá gian lận, nên Phi Linh không muốn vận dụng nó nhiều quá, chỉ để làm át chủ bài chưa lật mà thôi.

-Huyền lão, mời ngài tiến công.

Phi Linh nhìn về phía Huyền lão nói.

-Tiểu tử cẩn thận.

Nói xong, Huyền lão nhún chân một cái thân thể bay lên. Sau lưng Phi Linh xuất hiện một cái long đực, phẩy phẩy rồi bay lên hướng Huyền lão bay đến. Cả hai đứng giữa không trung.

-Tiểu tử ta công nhận người rất có bản lĩnh. Nhưng không nên như vậy nữa.

Vừa nói, tay nắm thành đấm, Huyền lão kích phát hồn kỹ thứ 4.

-Thao thiết quyền.

Một cổ uy áp cực lớn hướng phía Phi Linh đâm tới tụ tập trong quyền đầu của Huyền lão. Phi Linh cũng không chịu yếu thế, quyền nắm hướng cổ uy áp kia đánh tới.

Ầm.

Một cổ lực lượng mạnh mẽ xé toạt mọi thứ trong vòng bán kính 20 mét. Phi Linh khé miệng chảy ra một tia máu, nhảy về sau lau đi máu tươi. Huyền lão vẫn đứng đó, kinh ngạc. Hắn nhưng là công kích hệ hồn sư. Một đòn đó coi như Hồn đấu la cũng không thể chống cự. Nói chi một Hồn Đế.

-Như vậy được rồi chứ.

Phi Linh cười cười nói, đã lâu hắn không bị thương nên hắn có chút hả hê.

-Người thích làm gì thì làm.

Huyền lão nói xong quay đi. Để lại Vương Ngôn cùng Phi Linh.

-À, nói như vậy là ta từ nay là đệ tử nội môn nhỉ? Khi nào ta có thể tới Hải thần các gặp tiểu Đào đây?

Phi Linh rời đi để lại Vương Ngôn một mình. Hắn vẫn còn thất thần vì một người vừa mới trở thành học sinh mà cứng đối cứng với Huyền lão.

Lúc này, Huyền lão đang ngồi uống rượu, một lão giả nữa xuất hiện kế bên người cong cong như bị đau lưng vậy.

-Người thấy tên nhóc ấy thế nào?

-Ngài nói sao? Hắn là cái gì?

-Ta nhưng cảm nhận được Đế Thiên trên người hắn. Nhưng hắn lại không phải. Dù sao thì người cũng phải nhìn xem hắn một chút, hắn nói

muốn giúp tiểu Đào, vậy chắc hẳn hẳn sẽ có cách. Tên nhóc này rất thú vị.

-Vâng, Mục lão.

-Hắt xì. Không biết ai nói xấu ta ấy nhỉ?

Phi Linh đột nhiên hắt xì nói. Lau lau cái mũi mình.

-Đế Thiên đại nhân ngài làm sao?

Thân ảnh người phụ nữ xinh đẹp xuất hiện ở kế bờ sông. Đây là Bích Cơ của Đấu La đại lục.

-Hừm không biết hồi nãy hồn lực ba động mạnh mẽ đó là gì? Làm ta rợn hết cả người. A, đợi ta đã Nam Nam.

Một thiếu niên tóc đỏ đáng người cao gầy cảm nhận lúc nãy hồn lực ba động thắc mắc hỏi. Sau đó chạy theo một cô gái tóc vàng có cái băng rôn tai thỏ dài, trông vô cùng đáng yêu.

Sau đó, Phi Linh đã trở về kí túc xá mà mình mới nhận được, cậu chuẩn bị một chút ngày hôm sau phải lên Hải thần đảo rồi. Phi Linh vô cùng háo hức. Lại sắp có một chút trải nghiệm mới.

-Đing, hoàn thành nhiệm vụ vào nội viện Sử Lai Khắc, thưởng 200 điểm, 1 lần rút thưởng.

Một giọng nói băng lãnh vang lên trong đầu Phi Linh.

-Ồ, lâu rồi không rút thưởng thử một chút vận may xem.

Nói xong Phi Linh thần thức xuất hiện ở một không gian.

-Cậu định làm gì đấy? Ta thích nàng à?

Eri Kousaki sắc mặt hơi nhăn nhăn khoanh tay nhìn Phi Linh.

-Ách... cái này tha cho mình được không, Eri-chan đâu ích kỷ như vậy a.

Phi Linh cười khở gãi gãi đầu. Cũng may cô nàng này không phải yandere a.

Nói xong, Phi Linh nhấn nút trên bảng tròn quay thường hiện lên với các phần thưởng. Nào là thần thú huyết mạch, mắt AbiStole, đa ảnh phân thân, tự do bạn đồng hành, sủng vật, longinus gear.

Nhìn thấy đồng tên này, cái nào cũng có tiện lợi riêng. Kim quay đều sau đó dần dừng lại.

-Đing, nhận được AbiStole.

-Đing, nhận được thần thú huyết mạch. Có quyết định chọn trong bốn thần thú.

Sau đó trước mặt Phi Linh là một cái bảng nhỏ. Mỗi bảng hiện lên một hình ảnh của một con thú. Có rồng, có chim, có rùa, có hổ. Đùa đây chính là bốn thần thú, Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ.

-Ồ, vốn định dùng cực chí chi băng áp chế tà hỏa cho tiểu Đào, thế mà đã có huyết mạch Chu Tước thuần khiết, vậy ta cũng không mất công lắm. Haha.

Phi Linh nhấn vào hình ảnh Chu Tước.

-Đing, người thừa kế chuyển đổi từ huyết mạch nhân loại sang Chu Tước. Nhận được 400 điểm và danh hiệu Bán Thần.

-

haizz, dạo này học mệt wa thôi gian viết và đọc cũng k kiểm dc nữa ==

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Mục Lão

-Bán Thần? Không lẽ lĩnh ngộ thần cách ta đã 100%.

Nói nói, Phi Linh bật bảng trạng thái lên.

Người thừa kế: Phi Linh

Tuổi: 18 tuổi

Cấp: 123

EXP: 600.000.000/1.800.000.000

Chủng tộc: nhân loại

Thuộc tính hồn khí: Hệ Thần Kinh

Thuộc tính ma pháp: Vô Thượng Ma Thể

Độ kiếp: Tiên nhân cấp 1 hậu kỳ

Huyết mạch: Chu Tước

Thăng tiên: Địa tiên kỳ

Công pháp: Thiên thần thôn phệ quyết (tầng sáu: Thượng Thiên)

Kỹ năng chủ động:

Vectơ thao túng Lv5 (kích hoạt): có khả năng điều khiển phương hướng của các vectơ động năng, nhiệt năng, điện năng,... bất cứ thứ gì chuyển

động hoặc có lực tác dụng.

Ngự kiếm thuật: sử dụng kiếm thuật điều luyện chém ra 2 luồng kiếm khí gia tăng sát thương 200%.

Hải quân lục thức: 6 thể thuật vượt giới hạn của nhân loại.

Tạo tác thần thuật (chưa kích hoạt): sáng tạo mọi vật nhờ tưởng tượng và điều động ma lực trong cơ thể. Người dùng có thể tạo ra bất kì vật gì nếu đã nắm giữ được cấu tạo và cơ chế. Vật phẩm tạo ra giới hạn vĩnh viễn.

Thôn Phệ: Công pháp nhận được. Hấp thụ vạn vật chuyển hóa 100% năng lượng thành năng lượng của bản thân.

Thiên thần quang: Công pháp nhận được. Chữa thương cho bất kì sinh linh.

Phong ám quyền: Quyền pháp cao cấp. tụ hội phong nguyên tố từ xung quanh tạo thành lực công kích bạo phát. Tăng 120% sát thương.

Nguyên Tố Linh Vực: tự thân lĩnh ngộ. Trải rộng vùng trường không của thân. Có thể kết hợp với các nguyên tố khác tạo thành tấn lĩnh vực.

Tàng kinh các: -Kiếm Linh: Hồn độn trấn áp.

-Phi Vũ: Vô trùng sinh hữu.

-Vô Thánh: Bội thủy nhất chiến.

Kỹ năng bị động:

Lĩnh ngộ võ đạo: tăng 300% sát thương cho bất kì vũ khí nào mà người dùng sử dụng.

Lĩnh ngộ thần cách: lĩnh hội tinh hoa trong thiên địa từ đó thao túng thiên địa. Sau khi lĩnh hội 100% người dùng chính thức có thần cách nửa bước thành thần. Tiến độ: 100%

Tự chữa thương: Công pháp nhận được. Khả năng tự hồi phục mạnh mẽ giúp người dùng hồi phục bất kì vết thương, miễn dịch bất kì hiệu ứng nào.

Hỏa võ hồn: tăng sát thương hỏa hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thiên hỏa bùng cháy.

Thổ võ hồn: tăng sát thương thổ hệ. Kỹ năng pháp tắc: Vỗ thạch liệt địa.

Kim võ hồn: tăng sát thương vật lý. Kỹ năng pháp tắc: Kim quân nô kích.

Thủy võ hồn: tăng sát thương thủy hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thủy mộ thiên hoa.

Mộc võ hồn: tăng sát thương mộc hệ. Kỹ năng pháp tắc: Diệp vũ phi nhẫn.

Võ: 7100

Kỹ: 6867

Phép: 6954

-Hô, quả nhiên thần cách ta đã hoàn thiện, đây là phúc lợi của Chu Tước ban cho ta. Haha. Thực lực lại tiến thêm một bước dài a.

Phi Linh vui mừng quá đổi nói.

Sau đó, Phi Linh nghỉ ngơi đợi đến sáng hôm sau. Có người đợi ở cửa phòng của Phi Linh. Người này được phái đến đón cậu đi Hải Thần đảo. Đây là một người trung niên cao gầy, nét mặt có chút nếp nhăn, vẻ mặt cười với Phi Linh. Có lẽ nhiều người không biết người này là ai nhưng Phi Linh thì rõ ràng.

-Hô, bắt ngài phải đợi a, viện trưởng.

-Hừm, quả thật không phải bình thường. Biết ta là ai, không hổ là chịu được một đòn của Huyền lão.

-Haha, ngài quá khen. Ngài vì cách cứu Tiểu Đào mới đến phải không?

-Đúng.

-Vậy ngài không phải lo, ta nhất định sẽ giúp cho nàng trở thành một con phượng hoàng dương oai như tổ tiên.

Phi Linh cười cười nói, sau đó cả hai đều phi không mà đi hướng một cái bờ hồ mà đến. Cái hồ này là Hải thần hồ, giữa hồ chính là Hải Thần đảo mà trên Hải Thần đảo là Hải Thần các, nơi mà nội môn đệ tử được ở. Cũng là nơi tối cao của học viện Sử Lai Khắc.

Hai người cùng bay trên hồ, mặt hồ trong suốt phản chiếu thân ảnh cả hai người, Ngôn Thiếu Triết thì phi hành còn Phi Linh thì có dùng Geppo để đạp không mà đi. Ngôn Thiếu Triết cũng vô cùng cảm khái với kỹ thuật của cậu hỏi:

-Người đây là dùng cách gì để làm thế?

-A, cái này là kỹ thuật của ta tạo ra, người muốn học?

Phi Linh cười nói. Nghe vậy Ngôn Thiếu Triết cũng không nói gì chỉ cười.

Đi được một lúc, cả hai nhìn thấy được bờ của Hải Thần đảo, Phi Linh quan sát hòn đảo trông vô cùng lớn. Có một cây đại thụ sừng sững ở giữa đảo vô cùng cao.

-Này, ta gặp Mục lão được chứ?

-Hử, người nói gì? Làm sao lại muốn gặp Mục lão?

-À, ta dự định xem qua bệnh tình của ông ấy. Sao không được sao?

-Hừm, để ta hỏi xem ý kiến của ngài ấy thế nào.

Ngôn Thiệu Triết suy tư, đặt tay lên cằm làm ra dáng suy nghĩ rồi nói.

Lên đến Hải Thần đảo, Phi Linh quan sát chung quanh. Điều đầu tiên cậu thấy là vô cùng yên tĩnh, khung cảnh xung làm cậu thấy thoải mái.

-Ân, nơi rất thanh bình, thoải mái vô cùng.

Phi Linh cảm khái.

Nói xong, Phi Linh cùng Ngôn Thiệu Triết đi vào trong đại thụ, dưới đại thụ có một cái đại môn, nơi đây chính là Hải Thần các cũng tức là cây thụ này, Phi Linh đi vào, bên trong là một khoảng không gian rộng lớn so với bình thường tưởng tượng. Đi đến phòng của mình, Ngôn Thiệu Triết cũng chỉ nói vài câu nhắc nhở Phi Linh sau đó rời đi. Phi Linh bước vào trong phòng, trong phòng trang trí khá thô sơ, có giường, có bàn, ghế, có cả cửa nữa. Cậu lại gần góc tường, sờ sờ vào bức tường, dường như có một loại năng lượng chảy bên trong bức tường làm bằng cây này. Phi Linh cảm nhận được.

Đột nhiên bên tai cậu vang lên một giọng nói khàng khàng, nhưng vô cùng âm áp:

-Này, cậu nhóc người có vẻ hiểu biết về nơi này quá nhỉ?

-Ồ! Là Mục lão sao?

-À, còn có nhận biết được ta, đáng kinh ngạc đấy. Ta nghe Thiếu Triết nói người muốn gặp ta. Có chuyện gì sao?

-A, ta nhưng là muốn chữa bệnh cho người.

-Bệnh? Ta làm gì có bệnh? Người muốn gặp cũng kiểm lí do khác a.

-Không phải người bị thương sao? Hừm, để xem vết thương cũ do đánh nhau với Long Hoàng đấu la nhỉ. Tên là Long Tiêu Dao nhỉ?

-...Người biết cũng nhiều nhỉ.

-Ân, ta còn biết lí do hai người đánh nhau nữa cơ.

-Hừm, chuyện đó giờ không quan trọng nữa. Đó là chuyện của quá khứ rồi, qua rồi thì cho nó qua.

-Chắc vậy, người có thể để ta xem qua vết thương của người?

-Người lên tầng trên cùng đi.

Sau một lúc, Phi Linh chạy lên tầng trên cùng của đại thụ. Tại đó cậu thấy một cái bàn lớn dài như dành để họp hội nghị vậy. Ở phía cuối của cái bàn cậu thấy một lão giả đang nằm trên một chiếc ghế dựa, đồ trắng có viền ngoài màu vàng, nhìn như một người già đang ngồi chờ tử thần đến đón mình đi vậy.

Phi Linh thấy Mục lão, đi đến bên cạnh hẳn.

-Nghe nói người đến đây giúp Tiểu Đào. Người giúp được con bé không? Ta hỏi thật lòng đấy.

-Ân, ta nói được là làm được nhưng trước phải giúp ngài và làm quen với nàng đã.

Phi Linh cười cười nói.

-Haizz, tuy không biết người có lai lịch gì nhưng người đã ở nơi đây thì nơi đây sau này sẽ là nhà người. Quên chúc mừng người đến nhà mới.

Nói xong, Phi Linh lại đi ra sau Mục lão. Nhìn nhìn cái lưng đang còng còng do chấn thương mà trận chiến giữa Long Hoàng đấu la gây ra cho ông.

-Sao có khả năng chữa được chứ?

Mục lão nhìn Phi Linh nhàn nhạt cười.

-Ừm, ta chữa được cho người, nhưng sau này người nên quan tâm một chút tên nhóc tên Hoắc Vũ Hạo một chút, nên thu hấn làm đệ tử của người.

-Hừm, Hoắc Vũ Hạo sao? Ta xem để ý về hấn.

-Ta sẽ bắt đầu chữa trị cho ngài. Nằm yên một chút.

Nói nói, Phi Linh thầm niệm pháp quyết của Thiên thần thôn phệ quyết tầng thứ 6, Thượng Thiên.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Mã Tiểu Đào

Phi Linh thâm niệm pháp quyết của Thiên Thần Thôn Phệ Quyết. Thiên Thần Thôn Phệ Quyết vốn là bộ công pháp vô cùng cường đại mà Phi Linh đổi được của hệ thống trao đổi trong quá khứ. Bản thân bộ công pháp cường đại ở chỗ là nó như một vectơ thao túng phiên bản tăng cường năng lực. Thay vì điều khiển các lực tấn công lên Phi Linh, Thiên Thần Thôn Phệ Quyết có thể hấp thụ năng lượng và chuyển hóa nó về dạng năng lượng thuần khiết nhất để tăng cường tự thân thực lực. Và hơn thế nữa đối với một thiên thần, sức hồi phục vô cùng mạnh mẽ là đặc trưng của chúng. Tương tự như bộ công pháp này. Nó có khả năng chữa lành mọi loại vết thương dù bệnh tật, ốm đau, bầm sinh,... về dạng nguyên chính nhất.

Hiệu quả sau đó Mục lão cũng cảm nhận được và vô cùng ngạc nhiên. Thân là Long Thần đấu la, một cực hạn đấu la ông là người gần chạm đến ranh giới của thần nhưng chỉ thiếu thần vị.

Lúc đầu Phi Linh dùng Thôn Phệ để lấy đi hấp thụ toàn bộ cột sống của Mục lão, đây có lẽ sẽ lấy đi phần hồn cốt trong cơ thể ông nhưng sẽ không sao khi Phi Linh đồng thời dùng Thiên Thần Quang, bắt đầu tái tạo lại phần cột sống của Mục lão. Quá trình diễn ra không một chút đau đớn được tạo thành. Hồi phục nhưng là không mất đi hồn cốt là một điều vô cùng may mắn cho bất kì hồn sư nào, vì khi mất đi bất cứ một hồn cốt nào, tu vi của họ sẽ đại giảm và có nguy cơ tu vi không bao giờ tịnh tiến nữa. Tu vi không tịnh tiến chính là một giấc ác mộng cho bất cứ ai làm chức nghiệp hồn sư. Không kể đến việc suốt đời dậm chân tại chỗ mà còn hứng chịu nhiều lời mỉa mai,... Si nhục về thể xác không đáng quan ngại bởi sẽ có hồn sư hệ phụ trợ giúp họ mau chóng khỏe lại nhưng đây là về tinh thần, không nói là không thể chữa nhưng chữa rồi họ có chấp nhận thực tại không?

Phi Linh nhưng là hoàn thành việc hồi phục cho Mục lão chỉ trong một thời gian ngắn. Ánh sáng ấm áp trên bàn tay Phi Linh dần tắt đi. Để lại xung quanh không gian một mảnh yên tĩnh. Quá trình chỉ diễn ra trong thời gian uống cạn một chén trà. Mục lão cảm nhận sự thay đổi trong cơ thể mình. Cơ thể ông như một lần nữa sống dậy, Mục lão đứng dậy, ưỡng lưng lên.

Rắc Rắc.

Âm thanh của tiếng xương vang lên.

Vẻ mặt Mục lão từ từ giãn ra. Triệu chứng đau đớn của ông đã biến mất không còn một cảm giác đau đớn mà khoảng khắc trước ông còn nhận phải. Ông có cảm giác xương mình nhưng là như của một thanh thiếu niên hai mươi ba mươi tuổi vậy, vô cùng thoải mái, dễ dàng di chuyển.

-Haizz, cái này phải cảm ơn người. Phi Linh không có người ta không biết có thể sống bao lâu nữa.

-Ngài không cần lo lắng. Nếu ta không có ở đây, ngài cũng thọ khoảng bốn đến năm năm nữa cơ. Mà thời gian trôi qua rất nhanh. Từ giờ ngài hãy tiếp tục duy trì tu luyện nhé. Sau này sẽ Sử Lai Khắc sẽ dựa vào ngài nhiều hơn nữa cơ. Ngài không nên đi quá sớm.

Phi Linh lấy vẻ mặt đầy trầm tư nói với Mục lão. Bản thân xuyên việt giả, Phi Linh vốn không nên biết về tương lai của câu truyện này. Cái chết của Mục lão trong truyện cũng động đến Phi Linh. Cậu cũng không muốn lão giả này mất đi. Tính cách Mục lão quá nhân từ, hiền hậu. Người tốt không nên chết sớm. Số phận của một vài nhân vật trong truyện Đấu La đại lục này có chút đáng thương và Phi Linh sẽ thay đổi điều đó. Đó là điều cậu nghĩ.

-Hừm, sao người lại làm nhiều thế? Không kể đến việc ta chết, có thể coi người như một một thiên tài y sư có thể đoán được lúc ta mất thì không

có lạ lắm nhưng chỉ mới đến đây như người làm nhiều như thế có nghĩa không?

Mục lão khuôn mặt hiền từ, nhàn nhạt nói với Phi Linh.

-Ừm, để coi nào. Có thể là do ta muốn như thế. Ta sẽ làm mọi thứ trong khả năng mình để bảo vệ người mình yêu thương ta và những người ta quan tâm. Ân, chắc là vậy.

-Ừm, có vẻ như người đã coi nơi đây như ngôi nhà của mình. Ta mừng vì điều đó.

Này có phải không, ta chưa nói điều đó a. Phi Linh nghĩ.

-Có lẽ như công việc ta nên làm ở đây kết thúc rồi. Hẹn gặp ngài sau. Mong ngài cẩn thận một chút suy nghĩ về tương lai. Chào.

Nói xong, Phi Linh rời đi căn phòng. Còn lại một mình Mục lão đang đứng kế bên chiếc ghế của mình. Mặt ngược ra nhìn về cái ban công rộng, ánh mắt hướng bầu trời và thở dài. Nợ một cái ân tình là một điều khá là phức tạp đối với một cường giả như Mục lão. Về việc Phi Linh có tới năm hồn màu đỏ chục vạn năm không còn làm Mục lão bận tâm nữa.

Phi Linh lúc này đang đi về phòng của mình. Cậu để ý tới từng căn phòng. Khi về đến phòng mình, cậu nhìn cửa phòng kế bên. Bên trong căn phòng tỏa ra một lượng nhiệt độ khá cao. Điều làm cho cậu linh cảm rằng người mà cậu muốn giúp đỡ nhất chính là ở đây. Cậu đứng trước cửa phòng, Phi Linh giơ tay lên.

Cốc Cốc.

Phi Linh gõ cửa căn phòng với nhiệt độ cao ấy.

Cạch.

Cửa phòng mở ra, đầu tiên hiện ra chính là một lượng hơi khá nóng đang ập vào mặt cậu. Phi Linh không hề cảm thấy khó chịu. Nhiệt độ này không là gì so với một người đã có Chu Tước huyết mạch như Phi Linh. Một thân ảnh cô gái yêu kiều xuất hiện sau cánh cửa, với mái tóc đỏ, bộ đồ cũng màu đỏ chói nổi, khuôn mặt phối hợp cùng mái tóc và bộ đồ làm nàng vô cùng quyến rũ. Thân hình mảnh mai, cân đối. Đây chính là người mà cậu đã đề cập sẽ giúp từ trước, Mã Tiểu Đào.

-Có chuyện không. Hình như ta chưa thấy người bao giờ?

Mã Tiểu Đào mở cửa ra, thấy Phi Linh bộ mặt lạ hoắc làm nàng không quen thuộc hỏi.

-À, ta hôm nay vừa vào nội môn. Phòng ta ở kế bên nên có gì khó khăn thì cứ hỏi nhé.

Phi Linh gãi gãi đầu cười nói.

-Ừm... Ờ, tại sao ta phải người? Không phải người mới tới phải nhờ ta giúp chứ? Sao lại ngược vậy?

Mã Tiểu Đào ừ một sau đó lại dồn dập hỏi lại.

-Mà mà, dạo gần đây nên cẩn thận chăm sóc sức khỏe một chút. Đừng nên sử dụng hồn lực nhiều quá. Không tốt cho cơ thể lắm đâu.

Phi Linh nói xong xoay người đi về phía phòng kế bên của mình. Để lại cho Mã Tiểu Đào một đống vấn đề không hiểu.

-Hừm, người mới sao?

Mã Tiểu Đào lẩm bẩm một mình sau đó đóng cửa mình lại, quay vào trong phòng. Trong phòng của nàng cũng đơn sơ vô cùng cũng có giường, cũng có bàn ghế. Vốn là các đệ tử nội môn chỉ dành thời gian tu luyện nên

không quan tâm nhiều về mặt trang trí. Mã Tiểu Đào lại ngồi lên giường xếp bằng, hai kết ấn bắt đầu luyện công. Xung quanh nhiệt độ dần tăng lên. Bản thân Mã Tiểu Đào võ hồn là Tà hỏa phượng hoàng. Chử tà là do cơ thể có tà hỏa, không tinh khiết như hỏa phượng hoàng. Chỉ cần triệt để loại trừ tà hỏa thì sẽ chân chính thành hỏa phượng hoàng. Nhưng nói gì thì nói, có loại thay đổi võ hồn nào lại dễ đến thế. Mặc dù có khá phương pháp đa dạng nhưng quá trình tìm kiếm không hề dễ chút nào.

-Haizz, sắp đến lúc cô nàng phát tác a. Phải để ý một chút cô nàng này thôi.

Phi Linh quay về phòng mình. Nhảy lên giường cũng khoanh chân xếp bằng, bắt đầu miệng niệm pháp quyết Thiên Thần Thôn Phệ Quyết. Hai luồng đen trắng quang mang tản mát ra hai bên người Phi Linh. Cậu đi vào trạng thái cảm ngộ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Tà Hỏa

Hai loại ánh sáng tản mát trắng đen, nhìn như hai đạo thái cực. Ánh sáng màu trắng là hồi phục, màu đen là thôn phệ. Thôn phệ linh khí thiên địa, dung nhập vào cơ thể. Hồi phục linh khí từ thiên nhiên. Lực hấp thụ và khôi phục mạnh mẽ khiến xung quanh linh khí không hết đi mà còn ngày càng dày đặc hơn.

Tiếp tục sau đó vài ngày, Mục lão lại đến thăm phòng của Phi Linh. Thấy Phi Linh đang tu luyện thì quyết định quay về. Sức khỏe của Mục lão lành lặn cũng chỉ có Phi Linh cùng Huyền lão biết được. Vì cống hiến mà Phi Linh làm ra, Mục lão luôn xem xét về việc thu Hoắc Vũ Hạo làm đồ đệ. Về Hoắc Vũ Hạo, Mục lão có ấn tượng đầu tiên về cậu là một cậu bé lễ phép. Khi ngày đầu đến học viện. Hoắc Vũ Hạo chào Mục lão và xin hỏi vị trí kí túc xá trong khi không biết Mục lão là ai.

Về Phi Linh, mấy ngày nay cậu vẫn trong ý niệm của mình luyện công, thí luyện Thập nhị cung như thường lệ. Cấp của Phi Linh vẫn tăng đều lên. Nay đã lên 125. Về mặt phong ấn kia, lớp phong ấn thứ hai phong ấn tu vi của cậu cũng theo thiên địa linh khí ở thế giới này giúp Phi Linh dần mở ra lên được cấp 65.

Vào một ngày, Phi Linh đang rảnh rỗi không có việc gì làm. Kế bên phòng của Phi Linh, Mã Tiểu Đào đang trong tu luyện tĩnh dật. Cảm giác của nàng lúc này vô cùng khó chịu. Điều này vẫn hay xảy với nàng từ trước đến giờ. Đó là tà hỏa trong cơ thể không chịu được áp chế mà bắt đầu phóng tác ra cơ thể. Phi Linh cảm nhận được kế bên phòng mình nóng dần lên. Cậu hiểu chắc rằng Mã Tiểu Đào trong cơ thể tà hỏa không chịu áp chế

nữa. Nhảy xuống giường Phi Linh rải bước đi sang phòng của Mã Tiểu Đào.

Cộc cộc.

Phi Linh đứng trước cửa phòng của Mã Tiểu Đào. Gõ cửa phòng.

-Ai đó?

Mã Tiểu Đào trả lời tiếng gõ cửa. Âm thanh của nàng có vẻ rất khó chịu.

-Là ta.

-Ồ, Phi Linh sao? Người đến đây làm gì? Ta đang bận người đợi lúc khác hãy đến a.

Dạo gần đây tình cảm hàng xóm giữa Phi Linh và Mã Tiểu Đào cũng tăng lên không ít. Thỉnh thoảng Phi Linh lại sang phòng Mã Tiểu Đào đàm luận cùng nàng. Cả hai có vẻ hợp tính nhau. Nhưng cô nàng này tuy bề ngoài dịu dàng nhưng đựng chúng cái làm nàng khó chịu là sẽ vô cùng thâm.

-Ài cái này. Ta nói này. Người tà hỏa có phải hay không lại muốn bạo phát a. Nếu là vậy thì không cần chịu đựng đâu. Mau để ta vào chữa cho người.

-Cái này, người có phải hay không bị gì? Nếu không có cực chí chi bằng thì áp chế được ta hỏa của là chuyện không được.

-Ách, cực chí chi bằng cũng không nhất thiết nhưng nếu cần thì ta có thể để người dụng một chút.

-Cái gì? Võ hồn của người đâu phải cực chí võ hồn.

Nói nói, Mã Tiểu Đào mở cửa ra. Cơ thể nàng ửng đỏ lên, khuôn mặt nàng lúc này nhưng là hút hồn vô cùng mờ mờ đầm đìa trên cơ thể thấm đẫm vào áo.

-À, cái này cái kia, người có muốn hay không thay đồ?

Phi Linh thấy thế. Dục hỏa trong cơ thể gần như muốn trào ra. Đàn ông ai cũng thế. Nhìn thấy phụ nữ không mặc đồ sẽ vô cùng kích thích nhưng nhìn thấy mặc đồ nhưng vẫn thấy bên trong, nó lại cho ta cảm giác gì đó khá mới lạ. Dị đi cái dục vọng kia, Phi Linh che mắt mình lại sau đó nói với Mã Tiểu Đào.

Nhìn lại trên cơ thể mình, Mã Tiểu Đào mặt đỏ lại càng đỏ. Nói nàng là mỹ nhân nhưng nàng vẫn thân là xử nữ. Bị người khác giới lần đầu tiên nhìn vào người như không mặc gì thì đúng là vô cùng xấu hổ.

-Thật xin lỗi!

Bất ngờ lại đóng cửa lại. Mã Tiểu Đào la lớn lên đầy giọng điệu của sự xấu hổ. Dù xấu hổ nhưng cô vẫn nhận biết được việc này là lỗi của ai.

Sau một lúc, Mã Tiểu Đào lại mở cửa ra, nàng đã thay một bộ đồ khác. Nhưng trên bộ mặt của nàng vẫn khá là không được tự nhiên. Có vẻ như vừa khó chịu, vừa xấu hổ. Mã Tiểu Đào nhìn Phi Linh nói:

-Mời vào.

Phi Linh bước vào phòng. Căn phòng với nhiệt độ cao mặt dù đã có cửa sổ và ban công, nhưng vẫn cảm giác nóng bức trong cả căn phòng.

-Thế nào? Cảm giác trong người có khác khó chịu lắm không?

-Hừ, biết mà còn hỏi. Người có phải hay không giúp ta, cứ đứng đấy giúp gì được.

Mã Tiểu Đào vẻ mặt bất mãn nói.

Nói xong, Mã Tiểu Đào thấy Phi Linh trong tay xuất hiện một cái bát cùng một con dao găm nhỏ.

-Này, người định làm ...!!! Người, người sao lại làm vậy?

Tay phải cầm con dao, Phi Linh ngay lập tức kề dao vào cánh tay và Xoạt một cái. Con dao đi ngang qua tay Phi Linh để lại một đường máu chảy dài. Cậu lấy cái bát hứng máu của mình. Mã Tiểu Đào thấy hành động của cậu làm nàng có chút hốt hoảng. Bảo là giúp nhưng có cần phải làm mình bị thương.

Phi Linh tự kiểm chế bản thân năng lực hồi phục. Cho đến khi máu chảy được nửa bát, vết thương bắt đầu lành lại với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy. Điều làm Mã Tiểu Đào ngạc nhiên. Tuy quan hệ của hai người khá tốt nhưng về hiểu biết năng lực của Phi Linh thì nàng chưa hề nghe nói đến.

Vết thương lành hẳn, Phi Linh cầm chiếc bát chứa máu tươi của mình, đi đến bên cạnh Mã Tiểu Đào.

-Uống đi, người sẽ cảm thấy tốt hơn đấy.

-Cái này...máu người làm sao?

Mã Tiểu Đào vẫn thấy thắc mắc. Nhìn vào bát máu hỏi.

-Ừm, nói sao nhỉ. Huyết mạch của ta là huyết mạch giúp người khỏe lại.

Phi Linh đưa tay lên cầm ra dáng suy nghĩ, cười cười nói.

Tuy vẫn có chút kì quái nhưng Mã Tiểu Đào cũng chọn tin tưởng Phi Linh. Uống thì uống, có sao.

Suy nghĩ xong, Mã Tiểu Đào uống một hết cả bát máu. Trong bát không còn một giọt máu. Máu đi vào trong cơ thể Mã Tiểu Đào. Bắt đầu tản mát một loại làm người ta cảm thấy vô cùng nóng bức từ bên trong. Nhưng là đối với Mã Tiểu Đào thì đây cũng chỉ là bình thường. Sau đó, Mã Tiểu Đào bắt đầu thấy cơ thể mình biến hóa. Toàn thân dần nóng lên, cảm giác đau đớn trong cơ thể đột nhiên phát tác mạnh mẽ hơn. Nàng ôm ngực mình ngã người xuống giường nhìn Phi Linh cau mày la lớn:

-Trong máu của người có cái gì? Tại sao? AAA!!!

Cơn đau ngày một dữ dội làm nàng cứ như mất đi lý trí vậy. Nàng nhào tới người Phi Linh trong vô thức. Như muốn cào xé cậu. Nhưng Phi Linh lại không có dấu hiệu tránh né. Cậu giang hai tay đón lấy Mã Tiểu Đào. Ôm chặt nàng trong lòng. Mã Tiểu Đào cứ giãy dụa, la hét đau đớn.

Sau đó một lúc cơn đau dịu đi. Mã Tiểu Đào tinh thần cũng mệt mỏi do cơn đau gây nên. Bắt đầu thiếp đi. Thấy nàng thiếp đi, Phi Linh bế nàng như kiểu bế công chúa. Nhìn gương mặt và mồ hôi lúc này của Mã Tiểu Đào. Phi Linh cười cười không biết nói gì. Đặt Mã Tiểu Đào lên giường. Tay Phi Linh xuất một chiếc khăn ẩm. Cậu bắt đầu lau mồ hôi trên người Mã Tiểu Đào, chỗ như quần áo ướt đầm thì cậu cởi nó ra. Thân thể Mã Tiểu Đào vẫn khá đỏ do nóng nhưng nó không làm sai lệch khái niệm đẹp của nàng. Nàng vẫn rất quyến rũ trong trạng thái này. Lau Lau một hồi. Phi Linh lại lấy một cái chăn đắp lên người nàng. Sau đó lấy cái ghế, gác chân lên bàn, vừa ngủ vừa canh chừng Mã Tiểu Đào ngủ. Một ngày cứ như vậy trôi đi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Giang Nam Nam. Từ Tam Thạch

Một ngày sau. Buổi sáng nắng ban mai khá ấm áp. Ánh nắng len lỏi qua ban công rọi vào trên mặt Mã Tiểu Đào. Mắt nàng long long mở ra, nắng rọi mắt nàng chói lóa. Mã Tiểu Đào ngồi dậy. Chăn trên người rơi xuống để lộ ra một trạng thái hờ hang vô cùng mãn nhãn. Mã Tiểu Đào duỗi duỗi mắt, ngáp dài. Điều nàng cảm thấy lạ là hôm nay cơ thể nàng vô cùng nhẹ nhàng, tràn đầy sức sống. Mã Tiểu Đào khẽ vươn tay lên ướng người lên xóa tan sự mệt mỏi lúc ngủ để lại cho lưng. Tỉnh táo lại nàng nhìn qua lại chỗ bàn ghế của mình, thấy một thiếu niên đang ngồi dựa, không có vẻ như là thức dậy. Mã Tiểu Đào cau mày, nàng biết người này là Phi Linh. Nhưng làm sao hắn lại ở đây? Dường như ký ức hôm qua của nàng khá mơ hồ nhưng nàng nhớ là Phi Linh có qua phòng nàng để chữa bệnh cho nàng và sau đó lại không nhớ gì nữa. Mã Tiểu Đào bước xuống giường với dự định gọi Phi Linh dậy và hỏi han một chút.

Phạch.

Chiếc chăn rời khỏi người Mã Tiểu Đào và rời xuống đất mang theo âm thanh mềm nhẹ rơi xuống. Mã Tiểu Đào đột nhiên cảm thấy cơ thể mình có hơi mát mát, lại cúi đầu nhìn xuống. Thân thể nàng trần như nhộng, không có một mảnh vải che thân.

-AAAAAhhhhh.

Mã Tiểu Đào la lên làm cho Phi Linh giật mình rớt khỏi ghế té lăn trên mặt đất.

-Người ngày làm gì ta?

Mã Tiểu Đào giọng như muốn trút cơn nộ hỏa lên đầu Phi Linh hỏi. May mắn là nàng đã nhặt chiếc chăn lên che lại cơ thể lỏa lồ của nàng.

-A, người tỉnh. Chào buổi sáng.

-Chào cái đầu người. Tại sao ta lại không mặc đồ?

-À, cái này hôm qua người thiếp đi mà mồ hôi nhiều quá nên ta cởi đồ lau cho người ấy mà.

-...

Một khoảng im lặng bất thành lời làm người ta khá sợ.

-Tên khốn, dám chiếm tiện nghi của bà. Cút ngay.

Mã Tiểu Đào nộ hỏa trùng thiên, như muốn phóng hỏa mau mau đuổi Phi Linh ra ngoài. Phi Linh cũng thuận thế thành chương chạy vọt ra ngoài, còn để lại tiếng cười hài hước mà không phải là sợ hãi mà chạy.

Ầm.

Cánh cửa phòng mạnh mẽ đóng lại. Để lại Mã Tiểu Đào trên mặt còn đỏ ửng đỏ vừa giận vừa giận vừa xấu hổ. Lần đầu tiên nàng bị người khác giới nhìn cơ thể mà không có một miếng vải che làm sao không ngại thậm chí Phi Linh còn chưa hỏi nàng nữa làm sao không tức. Lần đầu a lần đầu. Cứ nghĩ về điều này, Mã Tiểu Đào càng thẹn quá thành tức.

Lúc này Phi Linh thì đang ở ngoài cửa. Cậu suy nghĩ một chút về sự việc mình vừa can thiệp vào. Thân là xuyên việt giả, Phi Linh không muốn làm hỏng quá nhiều cốt truyện của thế giới đã được sắp xếp. Cậu đã xuất hiện giúp Mã Tiểu Đào. Lí do này làm chậm trễ tu vi Hoắc Vũ Hạo. Phi Linh dự định đi một chuyến đến thăm Hoắc Vũ Hạo và cho Hoắc Vũ Hạo

ba viên Thăng Thiên đan có tác dụng gia tăng hồn lực nhanh chóng để Hoắc Vũ Hạo chuẩn bị cho kì kiểm tra ba tháng tới.

Nghĩ một hồi, thì Phi Linh nhớ lúc mà Mã Tiểu Đào vẫn chưa tiếp cận Hoắc Vũ Hạo để mua cá nên Phi Linh tính mai hoặc ngày kia sẽ dắt nàng đi xem qua cá của Hoắc Vũ Hạo.

Rời Hải Thần đảo, Phi Linh phi nhanh như cơn bão trên mặt nước hướng học viện. Lúc tới nơi, Phi Linh đi loanh quanh một lúc lại gặp Bối Bối cùng Đường Nhã cùng nhau đi.

-Ô, chào các người. Mấy bữa nay thật bận quá không gặp được.

-Ồ, Phi Linh người mấy ngày nay sao lại không thấy. Không lẽ được chuyển đến Hải Thần đảo sao?

Bối Bối thấy Phi Linh gọi cũng bần khoản hỏi.

-Ân. Mà các người đang làm gì?

-À, chúng ta đang đến xem Vũ Hạo bán cá trước cổng trường. Lúc này tiểu Nhã có gợi ý bảo Vũ Hạo cách để kiếm tiền.

-Há, vậy chúng ta cùng đi đi. Tiện thể xem xem tên nhóc có tiến bộ bao nhiêu.

Phi Linh nghe thế cũng cười cười nói.

Nói xong, cả ba đều sải bước đi đến trước cổng học viện. Phi Linh thấy một dãy dài người đang đứng xếp hàng mua cá mà Hoắc Vũ Hạo đang bán.

-Xem ra đắt khách a.

Phi Linh quay sang Bối Bối cười nói.

Đột nhiên có một cô gái tóc vàng băng rôn tai thỏ vô cùng đáng yêu đi tới quầy của Hoắc Vũ Hạo. Mọi người đều chú ý sự có mặt của cô gái.

-Ôi, Giang Nam Nam kìa. Nữ thần xinh đẹp quá.

-Ân, đúng vậy.

Nhiều tiếng xì xào, nháo nhào khi thấy cô bé Giang Nam Nam.

-Chào, tiểu đệ. Cá bán bao nhiêu một con?

Giang Nam Nam nhìn Hoắc Vũ Hạo mỉm cười hỏi.

-Học tử, năm đồng.

-Năm đồng? Ta thấy ba đồng thích hợp hơn a.

Giang Nam Nam nghe giá cảm thấy muốn trả giá nên nói.

-...Học tử, năm đồng a. Không nên mặc cả. Với lại hôm nay ta bán hết rồi.

Hoắc Vũ Hạo suy nghĩ một hồi rồi nói.

-Ồ, có vẻ như bệnh cũ của ta lại tái phát a. Xin lỗi, vậy để lần sau lại đến vậy.

Nói xong Giang Nam Nam quay đầu đi. Nhiều người cũng theo quyết định của Hoắc Vũ Hạo mà khá khó chịu. Giang Nam Nam là nữ thần trong lòng họ, làm nữ thần không vui tức là làm họ tức giận.

Đột ngột một cái bóng nhảy lên giữa không trung hướng phía quầy hàng của Hoắc Vũ Hạo. Dự định chụp đi con cá đang nướng trên khay. Hoắc Vũ Hạo nhìn ra được dự định của tên này, nhanh chóng rút con cá đang nướng ra. Tên lạ mặt bốc trúng đồng than, cầm lên, bóp nát rồi nói:

-Tiểu tử, người gan nhĩ. Dám rút cá không đưa cho ta.

Người này là một thiếu niên tóc đen hơi hơi nhuộm chút đỏ, có thể nói là nâu sậm. mặt khá tuần tú. Hắn lấy tay xông tới cổ của Hoắc Vũ Hạo. Nắm cổ áo cậu, nhấc Hoắc Vũ Hạo lên không trung. Biểu thị của hắn muốn đánh Hoắc Vũ Hạo. Nhưng lúc này, có hai giọng nói vang lên:

-Dừng tay!

Một giọng nữ tính phát ra từ Giang Nam Nam, còn một giọng là từ Đường Nhã. Đồng thời hai người la lên. Có một viên đá bay thẳng vào bàn tay đang nhấc Hoắc Vũ Hạo lên làm hắn phải đau mà buông Hoắc Vũ Hạo xuống. Sau đó Bối Bối chạy tới thủ chương hướng tên thiếu niên lạ mặt. Thiếu niên đó cũng hướng chương đỡ. Tiện thể thì viên đá là từ Phi Linh ném ra. Do không muốn mạnh tay nên cậu đã điều chỉnh lực đạo hợp lí nên không xảy ra điều gì đáng tiếc.

Phanh.

Hai thủ chương chạm nhau. Cả hai đều bị lực đạo đôi bên đẩy lùi một hai bước. Cả hai có vẻ ngang tài ngang sức.

-Đang nghĩ không biết là ai dám ra tay với ta. Thì ra là người.

Nhìn thấy Bối Bối. Thiếu niên không khỏi nói.

-Tên khốn, người dám đánh tiểu Vũ Hạo. Ta liều mạng với người.

Đường Nhã đỡ lấy Hoắc Vũ Hạo, tức giận nói. Sau đó nàng phóng ra một cây ám khí màu vàng kim nhỏ như cây kim vậy, thẳng tới bên hông của thiếu niên.

Phập.

Một âm thanh trúng ám khí vào da thịt nhỏ vang lên. Mặc dù thiếu niên đã dùng hồn lực hộ thể nhưng có vẻ như ám khí đã bỏ qua nó và đâm thẳng vào da thịt.

Thiếu niên cảm giác đau đớn như điện xẹt truyền đến cho cậu. Cậu tức tối nhìn Đường Nhã nói:

-Đường Nhã, người nghĩ ra không dám ra tay với người sao?

-Từ Tam Thạch, người dám bắt nạt tiểu sư đệ của ta là chuyện thế nào? Nói không rõ ràng chuẩn bị xanh cỏ đi.

-Hả, sư đệ người?

-Đúng.

-Thế thì thế nào? Hắn dám không bán cá cho Giang Nam Nam. Đây chính là đắc tội với ta.

Thiếu niên Từ Tam Thạch có vẻ bất mãn nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Cướp

-Hừ, chỉ vậy thôi sao. Đó là cá Vũ Hạo nướng cho ta. Người dám cướp của sao? Đánh hăn nhừ tử đi Bối Bối.

Đường Nhã trông như giỡn ác nói với Bối Bối và Từ Tam Thạch.

-Đường Nhã nhà người thô bạo quá. Chẳng phải đấu sao? Lên đấu hồn khu rồi đấu.

Từ Tam Thạch nghe vậy cũng nhìn Bối Bối than vãn. Bối Bối cũng không biết làm gì khác ngoài thở dài.

Nói xong, Từ Tam Thạch mang cá nướng chạy lại chỗ Giang Nam Nam.

-Nam Nam, cá của người đây. Người ăn trước đi.

Từ Tam Thạch đưa cá nướng cho Giang Nam Nam.

-Từ Tam Thạch, chuyện của ta và người là không thể. Sao người cứ cố chấp. Mong người sau này đừng làm phiền ta nữa.

Giang Nam Nam nhìn cá nướng sau đó liếc nhìn Từ Tam Thạch vẻ mặt chán nản nói. Sau đó bước đi rời khỏi nơi đó. Còn Từ Tam Thạch thì đứng nhìn đơ ra. Nhiều người cười cười thì bị hăn cho đuổi đi trong tức giận. Rồi Từ Tam Thạch vứt cá nướng cho Đường Nhã. Đường Nhã bắt được nói:

-Hừ, đáng lắm. Dám lấy cá của ta.

Sau đó nàng ăn cá ngon lành. Rồi kéo Hoắc Vũ Hạo đi đấu hồn khu để xem Bối Bối và Từ Tam Thạch đánh nhau. Phi Linh cũng chỉ biết cười cười

theo sau.

Bàn tán về trận quyết đấu giữa Bối Bối và Từ Tam Thạch có vẻ như lan truyền khá nhanh. Nhiều người nghe được tin này cũng đổ xô vào đấu hồn khu.

Đấu hồn khu.

-Oa, rộng quá. Lại đông như vậy.

-Đương nhiên, Bối Bối và Từ Tam Thạch đều rất nổi tiếng a. Ai cũng muốn xem họ đánh nhau cả. Ngoài trừ tên kia thôi.

Đường Nhã cười trả lời về bất ngờ của Hoắc Vũ Hạo sau đó quay sang nhìn Phi Linh nói.

-Há, ta làm gì sai sao?

-Không, chỉ tại người mạnh quá thôi.

Đường Nhã cũng chỉ thở dài nói.

-Chưa kể đến nhiều người chưa là họ vốn đã biết nhau cho nên mới đến xem nhiều như vậy.

-Ồ, họ là bạn sao?

-Yên tâm, Bối Bối sẽ có cách giúp người không bị bắt nạt oan như vậy đâu.

Đường Nhã trả lời Hoắc Vũ Hạo.

Phòng nghỉ đấu hồn khu.

-AAAA....đau chết ta mất. Không ngờ Đường Nhã nhà người ra tay ác độc như vậy. Cái long tu châm chết tiệt.

Từ Tam Thạch cào cào xung quanh chịu đau do ám khí long tu châm mà Đường Nhã phóng vào hông lúc nãy.

-Người xem ta dung hồn lực cố rút nó ra còn không có tác dụng đây.

Bối Bối xem cái vết thương Từ Tam Thạch. Từ Tam Thạch vẫn đang đau nói.

-Há, do người cả thôi. Người đưa một viên Huyền Thủy đan cho ta, ta giúp người lấy long tu châm ra.

-Hả? Huyền Thủy đan. Người không biết nó coi như vô giá sao?

-Thế thì gắng mà chịu thương lên sàn ăn hành đi.

Bối Bối cười cười quý mị nói.

-Tên khốn, người ăn gian.

-Ể, ăn gian lúc nào. Đây là giao dịch công bình a.

Nói xong Từ Tam Thạch cắn răng ken két. Móc ra một lọ dược, quảng thẳng vào Bối Bối. Bối Bối cũng chớp được.

-Thôi, nó đấy. Nhanh lấy cái long tu châm ra cho ta.

Nói xong Bối Bối quay sang Từ Tam Thạch vùng hông. Dồn hồn lực của bản thân vào long tu châm áp dùng Không hạc cầm long cùng một biện pháp đặc biệt rút long tu châm ra.

Long tu châm được rút ra hóa thành một viên bi nhỏ. Thấy thế Từ Tam Thạch cũng nhớ lại không biết ai ném đá tay mình nói:

-Hừ, lúc nãy tên nào ném đá ta. Người luôn phải không?

-Hả? Người đang nói gì thế? Muốn vu khống sao? Ta kiện đấy.

-Há, ta muốn lấy lại cái Huyền Thủy đan. Ta với cược đi.

-Được thôi, nếu người thắng ta nói cho người biết ai ném đá người. Người thua thì đưa ta thêm một viên Huyền Thủy đan.

-Cái này có công bằng đâu. Trả lại cho ta Huyền Thủy đan cùng cho ta biết hẳn là ai mới công bằng bù lại ta chịu đau này giờ.

-Há, cũng được mặc dù cho người biết cũng chả hại gì.

Nói xong cả hai thành lập một cái cá cược.

-Sao người cứ quẩn quít với Giang Nam Nam như vậy, bị từ chối hoài thế.

-Ai, cần người quan tâm. Ta nhất định không bỏ cuộc.

Từ Tam Thạch trả lời Bối Bối trong sự tức giận.

Sàn đấu đấu hồn khu.

Lúc này, Phi Linh đang ngồi kế Đường Nhã, nghe thấy tiếng kêu lên:

-Hoắc Vũ Hạo.

Một giọng nói kha khá giống con trai, Phi Linh cùng Đường Nhã nhìn về phía Hoắc Vũ Hạo cùng bóng người đứng kế bên cậu. Đó là một thiếu niên khoảng trạc tuổi Hoắc Vũ Hạo, tóc có chút màu nhưng cậu vô cùng tuấn tú, nét mặt thì khá tức giận nhìn Hoắc Vũ Hạo.

-Rốt cuộc là người đã nhìn thấy gì?

-Ta không có thấy gì hết... Có gì đáng nhìn a.

-Không có gì đáng nhìn?

Cậu bé lạ mặt khá tức giận với câu trả lời của Hoắc Vũ Hạo.

Đúng lúc này, Đường Nhã nói:

-Không giới thiệu sao tiểu Hạo Hạo.

-A, đây là Vương Đông. Vương Đông đây là cô tiểu Nhã là môn chủ Đường Môn, đây là sư huynh ta Phi Linh.

Đường Nhã, Phi Linh cùng Vương Đông chào hỏi. Phi Linh nhìn Vương Đông trầm trầm mỉm cười. Vương Đông nhìn thấy Phi Linh cứ nhìn trầm trầm tỏ ra thái độ đề phòng.

Người này sao cứ nhìn ta trầm như vậy. Hắn phát hiện ta sao?

Vương Đông đang sợ sệt dưới cái nhìn của Phi Linh. Thì Đường Nhã thấy thế, cho một đòn chặt vào Phi Linh.

-Người cái người này, không lẽ lại muốn quan hệ cái loại kia sao?

Đường Nhã la lớn vào mặt Phi Linh.

-Ách, cái này không có a. Người đừng nói thế. Ta nhưng là đàn ông chính hiệu nha.

-Người có muốn tham gia Đường Môn không, Vương Đông?

-...Được thôi, Đường Môn môn chủ, tôi hi vọng gia nhập Đường Môn.

Lưỡng lự một chút. Vương Đông đồng ý với đề nghị của Đường Nhã.

-Ồ, vậy ta sẽ suy nghĩ và truyền đạt lại với tiểu Hạo Hạo.

Đường Nhã khá bất ngờ. Tưởng mình nói chơi ai ngờ Vương Đông lại đồng ý.

-VÀ BÂY GIỜ MỜI HAI BÊN RA SÂN.

Đột nhiên một giọng nói của MC giữa lồi đài vang lên.

Bước ra từ cùng một nơi, Bối Bối và Từ Tam Thạch chia ra hai phía lồi đài.

-Từ Tam Thạch cố lên.

-Bối Bối không được thua a.

Tiếng cổ vũ của khán giả vô cùng đông và lớn. Nhiều người hâm mộ của Bối Bối và Từ Tam Thạch cũng điên cuồng la hét.

-Hừ, lần này xem ta lấy lại Huyền Thủy đan.

Từ Tam Thạch tự tin nhìn Bối Bối nói.

-Tiểu Hạo Hạo. Tình thần thám trắc cộng hưởng của người có khoảng cách bao nhiêu thế?

Trên ghế khán giả. Đường Nhã khẽ ghé tai Hoắc Vũ Hạo hỏi.

-Ừm, khoảng chừng năm mươi mét. Có gì sao cô tiểu Nhã?

-Tốt, thế thì chúng ta ăn chắc phần thắng rồi.

-Thắng chắc?

Đường Nhã cười quỷ mị còn Hoắc Vũ Hạo thì không hiểu gì hết.

-Này, Nhã Nhã. Người vậy là gian lận a.

Phi Linh khẽ nói với Đường Nhã.

-Có sao? Có ai biết đâu?

-Há, tùy người thôi. Dù sao cũng có lợi cho Vũ Hạo mà.

Phi Linh cũng chỉ gãi đầu sau đó cười nhìn về phía Hoắc Vũ Hạo.

-Có lợi cho đệ?

Hoắc Vũ Hạo ngày càng không hiểu gì. Vương Đông ngồi kế bên thì nhìn Phi Linh cau mày. Cậu có vẻ khá kiêng kỵ đối Phi Linh. Ánh mắt vừa này mà Phi Linh nhìn cậu như lột trần mọi thứ trên người cậu vậy. Nó làm cậu sợ lộ ra bí mật của chính mình.

-Sao thế tiểu Đông Đông. Người không thích ta sao?

Phi Linh nhìn thấy Vương Đông nhìn Phi Linh với ánh mắt đề phòng hỏi.

-A, không có a. Người nói gì thế?

Lại bị phát hiện lần nữa. Vương Đông lại chối trong hỗn loạn.

-Ân, mong sau này có nhiều cuộc nói chuyện với người hơn nữa.

Phi Linh gật đầu, khoe miệng nhếch lên trên cười cười vô cùng mê người, quý dị.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Thắng Cuộc. Tiêu Tiêu

-Trận thí thí của đấu hồn khu ngày đầu tiên của ngày hôm nay. Bối Bối của năm bốn và Từ Tam Thạch của năm năm.

MC dưới lời đài giới thiệu về đôi bên. Khán giả hò hét vô cùng hào hứng. Trên mặt Vương Đông, Hoắc Vũ Hạo và Đường Nhã cũng đều mong chờ. Phi Linh thì ngáp dài một cái. Mắt cậu hướng về phía lời đài. Bối Bối cùng Từ Tam Thạch có thể nói là kì phùng địch thủ, ngang tài ngang sức.

-Trận đấu, bắt đầu.

MC ra hiệu bắt đầu trận đấu và rút khỏi lời đài.

-Lên đi, Từ Tam Thạch.

Bối Bối vận chuyển hồn lực, cánh tay phải của cậu hóa long thủ. Ba cái hồn hoàn dâng lên, hai vàng một tím. Ánh mắt Bối Bối nhìn Từ Tam Thạch trở nên sắc bén. Còn bên Từ Tam Thạch. Cậu cũng vận chuyển hồn lực. Ba hồn hoàn dâng lên, hai vàng một tím và xuất trên tay Từ Tam Thạch là một cái thuẫn màu đen.

-Hừ, đến thì đến. Ai sợ ai.

Từ Tam Thạch âm trầm nói.

Cả hai đều im lặng giữ khoảng cách quan sát hành động của đối thủ. Bối Bối nhìn về phía đám Phi Linh. Thấy Đường Nhã đang ra hiệu cho mình. Trong ý niệm nhận được sự xuất hiện của tinh thần thám trắc cộng hưởng của Hoắc Vũ Hạo. Bối Bối mỉm cười. Bắt đầu tiến công.

Bối Bối long thủ vận dụng hồn lực chuyển hóa lôi thuộc tính bắt đầu đánh tới Từ Tam Thạch. Từ Tam Thạch cũng không phải ăn chay. Thấy thế Từ Tam Thạch Huyền Quy thuận đỡ đòn công kích mãnh liệt của Bối Bối. Trong gang tấc, cả hai vẫn chưa tách nhau ra ngay. Sau một giây, cuộc đối chọi hồn lực đôi bên mới kết thúc. Hai người tách nhau ra.

Từ Tam Thạch ánh mắt hàn quang lóe lên. Cậu kích hoạt hồn kỹ thứ nhất, hồn hoàn màu vàng sáng lên.

-Huyền Minh chấn.

Từ Tam Thạch đập tay xuống đất. Bắt đầu kích hoạt một cơn địa chấn làm suy yếu cân bằng của Bối Bối. Nhưng Bối Bối nào cho Từ Tam Thạch thành công. Cậu kích hoạt hồn kỹ thứ hai cùng thứ ba, hồn hoàn màu vàng cùng màu tím sáng lên.

-Lôi đình vạn quân. Lôi đình chi nộ.

Vạn con lôi xà hình thành lôi điện bắt đầu hướng vòng địa chấn của Từ Tam Thạch đánh tới. Do hiệu quả Lôi đình chi nộ, vạn con lôi xà ngày càng hung mãnh cắn xé hồn lực của Từ Tam Thạch, phá tan bích chương địa chấn hồn kỹ Huyền Minh chấn hồn kỹ của Từ Tam Thạch.

Từ Tam Thạch bất ngờ vì Bối Bối không hề lùi bước mà còn toàn lực công kích. Nhưng sau đó miệng cậu mỉm cười. Ngay sau đó, nụ cười của cậu bị dập tắt bởi đòn tiếp theo của Bối Bối. Cả thân ảnh của Bối Bối biến mất trước mặt của chỉ để lại một tàn ảnh.

Vút.

Thân ảnh của Bối Bối sử dụng quỷ ảnh mê tung bộ xuất hiện phía sau Từ Tam Thạch. Từ Tam Thạch nhận ra ý định của Bối Bối cố gắng vận dụng hồn lực phòng thủ nhưng sau đó tay Bối Bối đặt lên vai cậu nói:

-Từ Tam Thạch, người thua rồi.

Bối Bối mỉm cười. Một lần nữa, Bối Bối dồn lực lực vào long thủ. Nhiều luồng sấm sét đi vào người Từ Tam Thạch.

-AAHHHHH.....

Tiếng điện giật cùng tiếng la thất thanh của Từ Tam Thạch đồng thời vang lên.

-Trong cuộc tỉ thí lần này. Bối Bối là người chiến thắng.

MC thấy Từ Tam Thạch đã bị mất đi lực chiến đấu. Đứng lên lời đài tuyên bố kết quả cuối cùng. Nhiều khán giả chán nản nhìn Từ Tam Thạch nói:

-Hắn chưa ăn cơm sao?

-Ế, Hết nhanh vậy.

-Chưa ngủ sao, Từ Tam Thạch.

Mất đi sự chiều cố của Bối Bối. Từ Tam Thạch nói:

-Người lừa ta.

-Lừa cái đầu người. Thua là thua. Mau đưa Huyền Thủy đan cho ta.

-AAHH, tức chết ta.

Từ Tam Thạch lại móc ra một bình dược tề ném cho Bối Bối.

Trên chỗ ngồi cho khán giả. Vương Đông cảm nhận có gì đó bất thường nhìn về phía Hoắc Vũ Hạo. Quan sát một tí sau đó biết Hoắc Vũ Hạo đã sử dụng hồn kỹ của mình. Học chung với nhau, cả hai tuy còn chống đối nhau vào lúc đầu nhưng giờ đã coi nhau như bạn tốt nên Vương Đông khá hiểu

về Hoắc Vũ Hạo. Hoắc Vũ Hạo đã vận dụng đồng thời ba hồn kỹ cùng một lúc, Tinh thần xung kích làm Từ Tam Thạch hoang mang, Tinh thần thám trắc cùng Tinh thần cộng hưởng cùng áp dụng Đường Môn tuyệt học Tử Cực ma đồng. Việc này khiến Hoắc Vũ Hạo ngay lập tức cạn kiệt hồn lực. Sau đó ngã xuống dựa vào Vương Đông.

-Không sao, chỉ là cạn kiệt hồn lực. Cho Vũ Hạo nghỉ ngơi là được.

Phi Linh quan sát một chút tình hình sau đó nói ra. Cả hai người Vương Đông cùng Đường Nhã cũng gật đầu. Sau đó đi ra đấu hồn khu gặp Bối Bối.

Bối Bối sau đó đưa cho Vương Đông Huyền Thủy đan. Vương Đông nhận được sau đó đưa Hoắc Vũ Hạo về phòng. Phi Linh cũng chia tay cả hai Đường Nhã cùng Bối Bối, quay về Hải Thần các.

Thấy Phi Linh đập không mà đi trên trời xuyên qua Hải Thần hồ nhiều học viên cũng ngoác mồm mà nói:

-A, cái kia học trưởng lợi hại quá.

-Ân, không biết người kia là ai?

Đường Nhã cùng Bối Bối nghe thế cũng chỉ cười cười. Người mạnh luôn được ngưỡng mộ và sùng bái. Phi Linh cũng là một thiên chi kiêu tử. Ai mà không muốn được biết hản chứ.

-A, đúng rồi mình quên mất. Không đưa Thăng Hồn đan cho tên nhóc Vũ Hạo rồi.

Chạy được đến giữa sông. Phi Linh chợt nhớ mình quên đưa cho Hoắc Vũ Hạo viên Thăng Hồn đan mà mình mua được. Do Phi Linh đã ngăn cản việc Mã Tiểu Đào tấn công Hoắc Vũ Hạo nên giờ phải tốn tí công sức. Phi Linh xoay người chạy lại nơi cũ.

-Ôi, người có thấy không. Hình như vị học trưởng kia quay lại kìa.

Được một lúc, có vài học viên vẫn chưa rời đi vị trí lúc này trông thấy Phi Linh. Giờ lại thấy Phi Linh quay lại không khỏi nói.

-Oa, học trưởng không trung mà đi kìa. Không phải Hồn Thánh mới làm được như vậy sao?

Nhiều người thấy Phi Linh chạy trên không trung lướt qua họ trên đầu cũng bàn tán. Hồn Thánh cấp 70 ở Đấu La đại lục là bước vào cảnh giới mới tuy không tính là mạnh nhiều nhưng có nhiều không bước vào được. Ở Hồn Thánh, hồn sư có thể phi không và chân thân võ hồn. Chân thân võ hồn là hóa thân của võ hồn bản thân sở hữu, tăng cao sức chiến đấu,...

Chạy một hồi, Phi Linh cũng đến kí túc xá của Hoắc Vũ Hạo. Ở đó Phi Linh không biết phòng của Vương Đông cùng Hoắc Vũ Hạo, đột nhiên Phi Linh nhìn thấy một cô bé tóc đen, khá dễ thương. Phi Linh chạy lại hỏi.

-Này, học muội. Muội có biết phòng của Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông ở đâu không?

Phi Linh lên tiếng kêu hỏi cô bé.

-Ồ, học trưởng. Người tìm Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông có chuyện gì? Ta là bạn của họ nếu có gì thì ta có thể nói cho họ. Ta tên Tiêu Tiêu.

-...Ồ, Ta là Phi Linh. Vậy nhờ người đến đưa cho họ nhé.

Nghĩ đến Tiêu Tiêu. Phi Linh nhớ ra cô bé này cũng sẽ gắn bó với Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông sau này nên cũng tin tưởng tính cách Tiêu Tiêu. Nói xong, Phi Linh lấy ra một chiếc hộp gỗ đưa cho Tiêu Tiêu. Cầm lấy Tiêu Tiêu cúi đầu chào Phi Linh, sau đó chạy đi hướng phòng Hoắc Vũ Hạo. Nghĩ một hồi Phi Linh cũng chọn đi theo cô bé. Không phải là cậu không tin Tiêu Tiêu, mà là cậu muốn cải thiện một chút mối quan hệ của cả

ba người này. Mới vào Tiêu Tiêu nghĩ về mối quan hệ của Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông khá mơ hồ, vả lại Vương Đông để lại cho Tiêu Tiêu suy nghĩ tiêu cực lúc ban đầu xếp đội thi đấu với nhau.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Ba Tháng

Theo Tiêu Tiêu đến một căn phòng. Phi Linh quan sát Tiêu Tiêu gõ cửa.

Cánh cửa mở ra. Vương Đông là người bước ra.

-A, Vương Đông. Mình là Tiêu Tiêu, chung lớp với cậu. Phi Linh học trường lúc này có nhờ mình chuyển cái này cho cậu.

Tiêu Tiêu vừa nói tay vừa lấy chiếc hộp Phi Linh đưa ra cho Vương Đông.

Vương Đông thấy thế cũng cầm chiếc hộp, suy nghĩ một hồi sau đó lạnh lùng nói:

-Cảm ơn.

Sau đó quay người đóng cửa lại. Để lại cho Tiêu Tiêu cảm giác như bị người khác khinh thường vậy. Tiêu Tiêu bậm môi lại suy nghĩ gì đó.

-Hừ, cậu cứ đợi đấy mình sẽ cho cậu thấy cậu không nên xem thường khác như thế.

Tiêu Tiêu có vẻ bất mãn trước thái độ của Vương Đông. Phi Linh thấy thế cũng thở dài. Cậu bước lại gần Tiêu Tiêu. Tay khẽ chạm lên đầu nàng.

-Nha!

Bị bất ngờ, Tiêu Tiêu quay lại nhìn thấy Phi Linh.

-A, Phi Linh học trưởng. Sao người lại ở đây? Đồ người giao cho ta, ta đã cho Vương Đông rồi.

Tiêu Tiêu bất ngờ khi thấy Phi Linh ở đây mà không quay về.

-Haizz, Tiêu học muội. Người cùng đừng có oán trách gì cô bé... à nhầm tên nhóc Vương Đông. Nó tuy có chút thô lỗ nhưng là người bạn tốt. Sau này các người sẽ có dịp tiếp cận nhau. Đừng thù địch gì nhau mà hãy hòa đồng nhé.

Phi Linh xoa xoa đầu Tiêu Tiêu mỉm cười nói.

-Không có đâu. Ta nào oán hận Vương Đông. Ta chỉ muốn kết giao một chút với hắn mà thôi.

Tiêu Tiêu vội vàng phủ định lời nói của Phi Linh.

-Mà mà, nếu không nghĩ tiêu cực là tốt rồi. Mong sau này còn gặp lại nhau. Ta đi đây.

Nói xong, Phi Linh xoay người, nhẹ nhàng bước đi. Tiêu Tiêu nhìn bóng lưng của Phi Linh cũng mỉm cười một chút rồi cũng xoay người đi về hướng phòng của mình.

Sau khi Phi Linh vượt qua Hải Thần hồ, quay lại Hải Thần đảo. Phi Linh đáp xuống bờ. Cậu thấy Ngôn Thiếu Triết đang đứng gần đó.

-Ồ, viện trưởng. Người đang tìm gì sao?

-!!! Phi Linh à. Ta đang tìm người.

-Tìm ta? Tìm ta có chuyện gì?

-Còn chuyện gì nữa chuyện của Tiểu Đào nàng...Ngày hôm qua ta cảm nhận được ba động hồn lực của Tiểu Đào vô cùng dữ dội có lẽ phát tác.

Người ở kế bên không lẽ không cảm nhận được?

-Cái này thì ta có chữa cho nàng rồi nhưng để xem thích nghi với huyết mạch phượng hoàng thuần khiết ra sao đã.

-Hả? Phượng hoàng thuần khiết? Ý người là tà hỏa của nàng đã triệt để dập tắt rồi sao?

-Ân, nhưng sau này nàng có thể tiến hóa lên cực chí chi hỏa hay không, phải tùy thuộc vào tạo hóa cùng đại cơ duyên của chính nàng.

-Ừm... mà khoan người nói huyết mạch phượng hoàng. Làm sao người có được huyết mạch phượng hoàng? Không phải phượng hoàng gần như tuyệt chủng sao?

-Há, cần gì bọn chúng. Bản thân ta cũng là huyết mạch thần thú Chu Tước mà.

-...

Nghe Phi Linh nói về huyết mạch Chu Tước của mình. Ngôn Thiết Triết cũng há hốc mồm. Hắn nghĩ hắn đã hiểu rõ đôi chút về Phi Linh. Nào ngờ đâu lại lòi ra thêm cái Chu Tước thần thú sự tình. Lắc đầu, Ngôn Thiệu Triết ngày càng thấy Phi Linh vô cùng thần bí.

Phi Linh thấy Ngôn Thiệu Triết trầm ngâm cũng không nói gì, phất tay chào tạm biệt quay về phòng mình.

Quay về phòng, Phi Linh thấy Mã Tiểu Đào đứng trước cửa phòng đợi mình.

-Y...Yo, Tiểu Đào người tìm ta sao?

Phi Linh nghĩ tới ngày hôm qua mình tự tiện có phần hơi thấp thỏm.

-Hừ, tìm người thì thế nào. Nói cho ta biết hôm qua tại sao người không rời đi.

-Ồ, cái này thì ta chỉ canh chừng thôi mà. Mà cơ thể người đã ổn định rồi chứ?

-Cái này ta cũng muốn hỏi người, hôm qua người cho ta uống máu người, rồi chuyện sau đó mơ hồ quá ta không nhớ, kể lại cho ta nghe.

-Ách, có cần thiết không?

-Tất nhiên.

Mã Tiểu Đào trừng mắt liếc Phi Linh nói.

-Hừm, xem nào. Xét về việc tà hỏa của người, đó vốn là biến dị võ hồn mà sinh ra, khi đến một cực hạn, tà hỏa trong cơ thể người sẽ phá bỏ cái áp chế người đặt ra, khiến người đánh mất ý thức. Từ đó sinh ra võ hồn mới mang theo thuộc tính cực chí chi hỏa.

-!!! Thế cái đó khá tốt mà.

-Ta nói người nghe này. Mất ý thức không hay ho gì. Liệu người muốn quên hết mọi thứ sao? Haizz, Thực ra võ hồn phượng hoàng của người cũng đã có chút linh ngộ cực chí chi hỏa. Sau này có trở thành hay không cực chí chi hỏa đều dựa vào người thôi.

-Hả? Người nói gì thế? Ta có cảm nhận được thứ gì đâu, ngoại trừ cơ thể không còn khó chịu như trước.

-Đấy là chưa đến lúc.

Phi Linh cũng chỉ lắc đầu mà trả lời câu hỏi ngớ ngẩn của Mã Tiểu Đào.

-Thôi, người cứ từ từ mà lĩnh hội võ hồn mới của mình đi. Ta đi nghỉ đây.

-Ô, ừm.

Nói xong Phi Linh xoay người mở cửa bước vào phòng mình. Mã Tiểu Đào thì nhìn Phi Linh, miệng mỉm cười. Trong lòng nàng có chút cảm xúc phức tạp. Nhưng nó là vô cùng mờ nhạt. Phi Linh giúp nàng, nàng có chút cảm kích. Đó là chuyện thường tình. Mã Tiểu Đào nghĩ như thế.

Thế là ba tháng lại qua đi. Trong thời gian này, Phi Linh cũng không ngừng khôi phục tu vi, phá dần cái phong ấn trong cơ thể. Nay đã đạt cấp 68, về năng lực Phi Linh chưa hề động tới, đó là AbiStole trong con mắt. Phi Linh nghĩ nếu có dịp cậu cũng phải thử nghiệm nó.

Mã Tiểu Đào và Phi Linh cũng thường xuyên nói chuyện với nhau hơn. Mã Tiểu Đào cũng giới thiệu với Phi Linh các thành viên của Sở Lai Khắc Thất Quái. Phi Linh cũng chào hỏi một chút từng thành viên. Đái Thước Hành, Lăng Lạc Thần, Tây Tây, Diêu Hạo Hiên, Công Dương Mặc, Trần Tử Phong. Nhưng Phi Linh chưa có ý định thân thiết với những người này cho lắm.

Về phần Hoắc Vũ Hạo, từ khi sử dụng đan mà Bối Bối và Phi Linh cho thì có vẻ hồn lực đã đột phá đáng kể, đạt cấp 17.

Mã Tiểu Đào trong thời gian này cũng hay kéo Phi Linh ra cùng thí luyện nhưng kể quả là Phi Linh không có ý định thắng nên nhường cô nàng háo chiến này. Mã Tiểu Đào thấy Phi Linh không đánh toàn lực cũng tức giận mắng Phi Linh vài lần rồi lại nói chuyện như ngày thường.

Người thừa kế: Phi Linh

Tuổi: 19 tuổi

Cấp: 127

EXP: 600.000.000/2.600.000.000

Chủng tộc: nhân loại

Thuộc tính hồn khí: Hệ Thần Kinh

Thuộc tính ma pháp: Vô Thượng Ma Thể

Độ kiếp: Tiên nhân cấp 2 trung kỳ

Huyết mạch: Chu Tước

Thăng tiên: Địa tiên kỳ

Công pháp: Thiên thần thôn phệ quyết (tăng sáu: Thượng Thiên)

Kỹ năng chủ động:

Vectơ thao túng Lv5 (kích hoạt): có khả năng điều khiển phương hướng của các vectơ động năng, nhiệt năng, điện năng,... bất cứ thứ gì chuyển động hoặc có lực tác dụng.

Ngự kiếm thuật: sử dụng kiếm thuật điều luyện chém ra 2 luồng kiếm khí gia tăng sát thương 200%.

Hải quân lục thức: 6 thể thuật vượt giới hạn của nhân loại.

Tạo tác thần thuật (chưa kích hoạt): sáng tạo mọi vật nhờ tưởng tượng và điều động ma lực trong cơ thể. Người dùng có thể tạo ra bất kì vật gì nếu đã nắm giữ được cấu tạo và cơ chế. Vật phẩm tạo ra giới hạn vĩnh viễn.

Thôn Phệ: Công pháp nhận được. Hấp thụ vạn vật chuyển hóa 100% năng lượng thành năng lượng của bản thân.

Thiên thần quang: Công pháp nhận được. Chữa thương cho bất kì sinh linh.

Phong ám quyền: Quyền pháp cao cấp. tụ hội phong nguyên tố từ xung quanh tạo thành lực công kích bạo phát. Tăng 120% sát thương.

Nguyên Tố Lĩnh Vực: tự thân lĩnh ngộ. Trải rộng vùng chưởng khống của thân. Có thể kết hợp với các nguyên tố khác tạo thành tấn lĩnh vực.

Tàng kinh các: -Kiếm Linh: Hồn độn trấn áp.

-Phi Vũ: Vô trùng sinh hữu.

-Vô Thánh: Bội thủy nhất chiến.

Kỹ năng bị động:

Lĩnh ngộ võ đạo: tăng 300% sát thương cho bất kì vũ khí nào mà người dùng sử dụng.

Lĩnh ngộ thần cách: lĩnh hội tinh hoa trong thiên địa từ đó thao túng thiên địa. Sau khi lĩnh hội 100% người dùng chính thức có thần cách nửa bước thành thần. Tiến độ: 100%

Tự chữa thương: Công pháp nhận được. Khả năng tự hồi phục mạnh mẽ giúp người dùng hồi phục bất kì vết thương, miễn dịch bất kì hiệu ứng nào.

Hỏa võ hồn: tăng sát thương hỏa hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thiên hỏa bùng cháy.

Thổ võ hồn: tăng sát thương thổ hệ. Kỹ năng pháp tắc: Vỡ thạch liệt địa.

Kim võ hồn: tăng sát thương vật lý. Kỹ năng pháp tắc: Kim quân nô kích.

Thủy võ hồn: tăng sát thương thủy hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thủy mộ thiên hoa.

Mộc võ hồn: tăng sát thương mộc hệ. Kỹ năng pháp tắc: Diệp vũ phi nhãn.

Phong võ hồn: tăng sát thương phong hệ. Kỹ năng pháp tắc: Phong Quyển Tàn Vân.

Võ: 7469

Kỹ: 7206

Phép: 7311

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Đi Ăn Cá. Làm Quá

Hôm nay là ngày trước ngày sát hạch tân sinh một ngày. Hoắc Vũ Hạo mặc dù cố gắng năng cao thực lực nhưng không hề quên việc kiếm tiền chi tiêu cho mọi việc. Tại cổng trường, cậu vẫn mỗi ngày cùng Vương Đông nướng cá bán. Ngay cả trước sát hạch mà người mua vẫn xếp hàng đông nghẹt.

-Woa, ngày mai là khảo hạch tân sinh rồi. Vậy mà hôm nay vẫn còn có nhiều người tới mua cá như vậy.

Hoắc Vũ Hạo đang đứng trước quầy nướng cá, cười khố nói.

-Yo, tiểu Vũ Hạo. Hôm nay ta cũng xếp hàng đây. Cho ta hai con, mau lên nhé.

Từ Tam Thạch từ hàng tới lượt cười cười, búng đồng tiền về phía Hoắc Vũ Hạo nói.

-A, Từ Tam Thạch đại ca đúng là có lòng a.

-Haha, không có gì đâu. Đến Nam Nam cũng khen tay nghề của đệ đấy. Ngày mai là khảo hạch tân sinh rồi. Phải cố gắng không được để bị loại đấy, tiểu tử. Không là ta không có cá mà ăn đấy.

Từ Tam Thạch bắt lấy vai Hoắc Vũ Hạo cổ vũ, động viên, cười cười nói.

-Yo, Vũ Hạo. Ngày thi sắp đến mà còn làm việc hăng hái quá nhỉ.

Giọng nói quen thuộc vang lên. Hoắc Vũ Hạo quay qua nhìn từ từ xa xa. Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào đang tiến tới quầy hàng của Hoắc Vũ Hạo. Xung quanh nhiều người xếp hàng cũng nhìn thấy Mã Tiểu Đào mỹ nhân mà hâm mộ, bàn tán, cùng Phi Linh thì không phải nhiều người để ý mà là đi chung với mỹ nhân thì ai lại để ý nhiều tới đứa kẻ bên.

-A, Phi Linh sư huynh.

-Phi Linh, cậu bé này là đồng môn với người sao?

Hoắc Vũ Hạo chào Phi Linh. Mã Tiểu Đào nghe vậy không khỏi hỏi. Từ Tam Thạch nghe được giọng của Mã Tiểu Đào cả người run lên.

-Ồ, tiểu Từ.

-Hííí, Đào tỷ... có ta.

-Người làm cái gì thế? Ta có làm gì người sao?

Từ Tam Thạch nghe Mã Tiểu Đào gọi. Giật nảy mình. Xoay người lại trả lời Mã Tiểu Đào một cách lễ phép. Mã Tiểu Đào nhìn thấy Từ Tam Thạch vẻ ngoài sợ sệt thắc mắc.

-Há, Vũ Hạo. Hôm nay ta dẫn tiểu Đào đến ăn cá nướng người làm. Cho ta 2 phần đi.

-Ân, Phi Linh sư huynh.

Phi Linh nhìn Mã Tiểu Đào cười cười, quay sang Hoắc Vũ Hạo nói. Hoắc Vũ Hạo bắt đầu tăng tốc nướng cá trong khi nhiều người khác biết danh của Mã Tiểu Đào mà chạy đi hết không ai dám tranh hàng.

-Vương Đông, dạo này người và Vũ Hạo thắm thiết nhỉ. Lần trước còn cãi cộ kinh trời a.

Phi Linh nhìn qua Vương Đông cười nói.

-Há, có sao? Ta với hân là bạn tốt a.

-Ồ, thế sao? Chỉ là “bạn tốt” sao?

-Cái...cái gì mà nghi ngờ. Ta không phải cái loại biến thái kia.

Vương Đông mặt đỏ vừa giận vừa thẹn quát.

Oanh.

Mã Tiểu Đào cho Phi Linh một cái đánh vào đầu.

-Au, người làm gì thế tiểu Đào?

-Hừ, đầu người xấu vừa thôi. Dạo này không chiếm tiện nghi của ta được nên kiếm chuyện với người khác sao?

-Ách, đừng nói thẳng thế chứ. Ta cũng đâu phải không có lí do.

-Ừm, không có lí do. Chỉ muốn là làm thôi.

Mã Tiểu Đào gần đây khá dễ dãi với Phi Linh. Nên có lúc Phi Linh lấn tới một chút. Nhưng không có việc gì quá đáng, vẫn trong phạm vi chấp nhận của Mã Tiểu Đào.

-Cái..cái gì? Phi Linh người người làm cái gì Đào học tử a?

Vương Đông nghe Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào nói chuyện khá rõ ràng mặt đỏ ửng nói.

-Tên khốn kia, lần trước người dám ném đá ta. Bối Bối nói ta nghe. Kì này nhất định ta phải tính sổ với người.

Từ Tam Thạch có hơi sợ Mã Tiểu Đào nên tạm thời quên cái thù ba tháng trước Phi Linh ném đá hấn. Giờ nhớ ra Từ Tam Thạch không khỏi nói.

-Ồ, Bối Bối này thật là, tưởng hấn kín miệng a. Haizz, người muốn đánh thế nào.

Phi Linh nghe thế lắc đầu thờ dài nói.

-Ồ, Phi Linh. Người gây thù sao? Tiểu Từ người nên bỏ đi hấn mạnh hơn người đấy.

Mã Tiểu Đào thấy Từ Tam Thạch khiêu chiến Phi Linh không khỏi nhắc nhở.

-Đào tử, đừng can ta. Không đánh làm sao biết được. Tên này chỉ giỏi đánh lén.

Từ Tam Thạch khá tức tối nói.

-Tiểu Đào, thôi đi. Tên nhóc này khá bướng a. Cho hấn ăn hành một cũng không sao.

Phi Linh giơ tay cản Mã Tiểu Đào, cười nói.

-Thế người chọn ở đây hay qua đấu hồn khu.

Phi Linh nói.

-Qua đấu hồn khu.

Từ Tam Thạch âm trầm nói.

-Này người có nghe gì không? Từ Tam Thạch thách đấu một học trưởng năm 9 đấy.

-Không có khả năng a. Xem chênh lệch năm tháng thôi là biết không đủ thắng rồi.

Nhiều người bàn tán xung quanh đấu hồn khu. Hiếm nhất các trường hợp tỉ thí vượt năm như thế này. Nên khá nhiều người đi xem.

Đấu hồn khu.

-Cảm ơn các vị khán giả đã đến đây xem trận đấu kịch tính lần này. Hôm nay có hai gương mặt tham dự là Từ Tam Thạch của năm 5 và Phi Linh của năm 9. Cách biệt năm năm liệu có làm khó được Từ Tam Thạch, chúng ta hãy chờ xem.

MC giới thiệu về trận đấu ngày hôm nay.

-Tiểu Đào học tử, người có chắc Phi Linh sư huynh muốn làm vậy không? Ta biết huynh ấy rất mạnh nhưng với tính cách của Phi Linh sư huynh sẽ không thế này đâu.

-Cái gì mà hẳn rất mạnh? Cùng lắm cũng chỉ hồn Tôn, hồn Vương thôi.

Vương Đông khinh thường nói.

-Các người yên tâm. Tuy ta nhiều lần đánh với hẳn. Hẳn thậm chí không dùng đến hồn kỹ nào mà vẫn thắng ta nhưng ta cũng thắc mắc về màu hồn hoàn của hẳn.

-Ta nhưng có lần nhìn thấy hồn hoàn của huynh ấy rồi.

-Ồ, của hẳn cấp bao nhiêu?

-Lúc ta gặp huynh ấy cùng Bối Bối đại sư huynh cùng cô tiểu Nhã khoảng gần 4 tháng trước thì huynh ấy cấp 64.

-Hả!!! cấp 64. Tên đó là cái quái gì thế?

Vương Đông sửng sốt với thông tin Hoắc Vũ Hạo nêu ra.

-Hừ, tên này. Ẩn giấu quá sâu.

Mã Tiểu Đào cau mày giọng bất mãn lắm lắm. Nàng cũng là người hảo chiến cho nên nàng không chịu thua quá nhiều. Mã Tiểu Đào suy nghĩ lát nữa xong xuôi thì cho Phi Linh một trận nhừ tử.

Dưới sàn đấu.

-Tam Thạch tiểu đệ, người có vẻ như thù dai a. Thảo nào Nam Nam muội muội không thích a.

-Người đừng có lôi Nam Nam vào đây. Thật ra ta cũng không có thù dai đến thế nhưng chỉ là muốn tỉ thí với người thôi. Bối Bối nói người rất mạnh. Cho nên ta muốn đánh với người mà thôi.

Từ Tam giải thích lí do muốn cùng Phi Linh tỉ thí.

-Trận tỉ thí, bắt đầu.

MC cất giọng tuyên bố trận đấu bắt đầu.

-Nào, hãy để ta chứng kiến sức mạnh của người, Phi Linh học trưởng.

-Há, chiều theo ý người một lần vậy. Dù sao ta cũng có lỗi. Để ta bồi thường cho người.

Phi Linh gãi gãi đầu cười nói.

Từ Tam Thạch đầu tiên phát động hồn lực. Bốn hồn hoàn dâng lên hai vàng, hai tím. Từ Tam Thạch trong ba tháng này đã thành công tấn cấp hồn Tôn.

-Hô, hồn Tôn rồi sao. Kinh ngạc a.

Phi Linh tỏ ra vẻ ngạc nhiên nói.

-Huyền Minh chấn.

Từ Tam Thạch phát động hồn kỹ thứ nhất, hồn hoàn màu vàng sáng lên. Xung quanh mặt đất bắt đầu rung chuyển.

-Hừm, uy lực khá đấy. Nhưng người nghĩ sao nếu có một trận địa chấn thực sự.

Nói tới đây, Phi Linh vận chuyển tự thân thổ pháp tắc linh ngộ từ hệ thống võ hồn.

Năm đấm giơ lên, xung quanh năm đấm Phi Linh tản mát ra một loại khí tức chỉ thuộc về người nắm giữ hoàn toàn thổ pháp tắc mới có.

-Vẫn Thạch Liệt Địa.

Đấm xuống đất. Mặt đất lấy năm Phi Linh làm trung tâm rạn nứt ra. Hồn kỹ của Từ Tam Thạch cũng theo đó mất đi tác dụng. Phạm vi đất nứt bắt đầu lan hết lời dài.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Võ Hồn Dung Hợp Kỹ

-Vẫn Thạch Liệt Địa.

Tuyệt kỹ thổ pháp tắc phô diễn ra, xung quanh mặt đất vết nứt nhiều vô kể. Cả lôi đài lẫn khán đài bị rung chấn ảnh. Người đứng không ai đứng vững té trên mặt đất, người ngồi không ai dám đứng lên.

-Phi Linh, người có thôi cái vụ này đi không? Người có tin ta cho người ăn đòn không?

Mã Tiểu Đào cũng chịu không được cơn địa chấn với cường độ quá lớn như thế này. Nhìn lôi đài gần như bị phá tan, tức tối quát lớn.

-Ách, chắc mình làm quá trớn rồi.

Nghe Mã Tiểu Đào muốn cho mình ăn đòn. Phi Linh cũng lắc đầu cười cười nói. Kỹ năng đang dùng đứt quãng. Mọi hiệu ứng đều chấm dứt. Cơn địa chấn dừng hẳn, nhiều người vẫn còn run sợ trước sức mạnh mà cứ như một trận thiên tai do thiên nhiên phủ xuống. Trên mặt Từ Tam Thạch cũng trắng bệch.

-Để ta sửa lại một chút.

Phi Linh xòe tay ra. Áp lòng bàn tay mình xuống đất. Thổ pháp tắc bắt đầu chuyển vào đất. mặt đất nứt bằng mắt thường có thể nhìn thấy đang dần hồi phục lại như cũ. Ai ai trên khán đài nhìn cũng trợn mắt há hốc mồm.

-Thật khủng khiếp a. Phi Linh học trưởng như thế này lợi hại.

Nhiều học viên khán đài đều run sợ cùng ngưỡng mộ sức mạnh tuyệt đối này của Phi Linh.

-Nào, cậu nhóc. Đến đây thôi. Hại ta suýt chút nữa bị một trận rồi.

Phi Linh đi về phía Từ Tam Thạch. Đưa tay ra ý muốn giúp Từ Tam Thạch đứng lên. Từ Tam Thạch nhìn tay Phi Linh sau hừ một tiếng bắt lấy tay Phi Linh.

Phi Linh cười nhìn về phía Mã Tiểu Đào đám người. Mã Tiểu Đào trừng mắt nhìn Phi Linh làm cậu cũng dở khóc dở cười. Ài, biết thế ta cho một đấm đầu tên nhóc này là xong. Phi Linh nghĩ.

-Phi Linh sư huynh lợi hại quá a.

-Ừm, hấn còn mạnh nhiều lắm.

Hoắc Vũ Hạo chứng kiến cảnh tượng vừa nãy cũng sờn gai óc. Vương Đông nhìn cảnh này cũng không biết nói gì ngoài đổ mồ hôi.

Sau đó Phi Linh cũng quay về với đám Mã Tiểu Đào. Cậu bị Mã Tiểu Đào cho một cú vào đầu.

-Ài, ta cũng không phải bỏ việc lại không làm a. Sao lại đánh ta?

-Người còn nói?

-Ách, thôi ta không nói.

Phi Linh dễ dãi với Mã Tiểu Đào bởi nàng là con gái. Mà không phải ai cũng được như nàng. Chỉ cô gái cậu quan tâm thì người đó mới có thể làm như vậy. Chứ Phi Linh không phải dạng nhát gái.

-Người giấu ta nhiều như thế này thì tính sao đây?

Mã Tiểu Đào bất mãn nói.

-Ồ, cái này là ta chỉ tùy tiện dùng thôi. Đâu phải giấu.

-Người đấy. Đợi về ta tính sổ với người.

Mã Tiểu Đào như muốn đâm Phi Linh nhưng lại từ bỏ nói.

Phi Linh và Mã Tiểu Đào cùng chia tay với đám của Hoắc Vũ Hạo. Sau đó cả hai cùng nhau vừa đi vừa ngắm cảnh xung quanh.

-Này, Phi Linh. Người thấy nơi này ra sao?

Đang đi dạo với nhau. Mã Tiểu Đào cảm xúc đột nhiên trở nên mơ hồ nói.

-Hừm, đối với ta. Đây chưa chắc đã là cái gì gắn bó nhiều. Nhưng đối với người thì đây là gia đình của người. Sắp tốt nghiệp rồi. Người cũng không cần rời đi nơi này.

Phi Linh suy nghĩ một chút rồi nói.

-Người thật đúng là hiểu chuyện a. Thật tình người làm cho ta có cảm giác rất ấm áp.

-Há, sao lại tình cảm thế? Sao nào yêu ta rồi sao?

-Há, đấy mới không có nha.

Mã Tiểu Đào nghe Phi Linh hỏi, mặt hơi ửng đỏ phủ định.

-Còn người thì sao? Sau khi tốt nghiệp ấy.

-Ta sao? Ta nhưng là có người buộc chặt ở đây thì có thể đi đâu.

-Người, thật là.

Mã Tiểu Đào mặt đỏ không biết nói gì.

-Thôi không bàn nữa. Người đạo này đã thích ứng với võ hồn chưa?

-Ân, ta có chút cảm nhận sự biến hóa mới của ngọn lửa của ta. Cảm ơn người.

-À, không có gì. Ta làm những gì ta muốn thôi.

Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào cùng nhau bước đi trên đường. Đến bờ hồ, Mã Tiểu Đào do đặc tính của võ hồn nên đã có thể bay mà không cần đặt đến hồn Thánh, Phi Linh thì đạp không mà đi. Tốc độ cả hai đều đều, thông thả.

Trên không, cả hai vẫn đang từ từ mà đi thì trong cơ thể Mã Tiểu Đào, vốn dĩ võ hồn nàng là màu ngọn lửa màu đỏ thẫm. Nhưng sau khi dung hợp với huyết mạch của Phi Linh, nay lại có một khoảng nhỏ lửa màu vàng. Đột ngột ngọn lửa màu vàng này bùng cháy lên. Đây là hiệu quả chứng tỏ một giai đoạn của quá trình tiến hóa cực chí chi hỏa của Mã Tiểu Đào. Vốn dĩ quá trình sau này sẽ được kích phát thông qua nhiều đợt sinh tử thí luyện nhưng do tư chất của Mã Tiểu Đào há có tầm thường, thậm chí là trước khi thoát thai hoán cốt ba tháng trước. Sau khi dung nhập huyết mạch tư chất của Mã Tiểu Đào nhảy vọt chóng mặt. Giai đoạn tiến hóa gồm ba giai đoạn. Thoát thai hoán cốt, Mã Tiểu Đào đã trải qua. Hiện tại là giai đoạn hai, cải tạo võ hồn.

Mã Tiểu Đào đột ngột cảm thấy khó thở, mọi vật trước mắt bắt đầu mờ nhòe. Không kiểm soát được bản thân, Mã Tiểu Đào bắt đầu lao đảo rơi xuống mặt nước. Phi Linh thấy Mã Tiểu Đào bất thường cau mày. Khi thấy Mã Tiểu Đào rơi xuống nước cậu cũng đuổi theo sau.

-Tiểu Đào, người làm sao?

Với tay bắt lấy tay Mã Tiểu Đào. Nhưng do tay của Mã Tiểu Đào vô cùng nóng. Khiến cho Phi Linh phải buông ra.

Tùm.

Cả người Mã Tiểu Đào chìm xuống nước. Phi Linh nhú mày nói:

-Khốn thật, giai đoạn hai bắt đầu sao? Sao lại nhanh như vậy?

Lắm bấm xong. Phi Linh cũng nhảy xuống nước. Dưới nước, Phi Linh cũng cảm nhận được nhiệt độ cũng đang nóng lên. Phi Linh bơi hướng Mã Tiểu Đào đuổi tới. Cậu cố bắt lấy tay của Mã Tiểu Đào nhưng có vẻ như nó quá nóng để Phi Linh có thể làm gì. Suy nghĩ một hồi, Phi Linh chấp nhận rủi ro phát động trong cơ thể hồn lực kích hoạt cực chí chi băng thuộc tính.

Phi Linh bơi lại Mã Tiểu Đào bắt lấy tay nàng lần nữa. Lần này thì trên tay Phi Linh có tấm lên một lớp băng kín. Đây là hiệu quả Băng đế chi ngao của Băng đế.

Bắt được tay Mã Tiểu Đào. Phi Linh kéo nàng vào trong lòng. Dùng hồn lực cực chí chi băng giúp cơ thể nàng giảm nhiệt độ. Dần dần, Mã Tiểu Đào lấy lại ý thức, thấy Phi Linh ôm mình, có giấy dựa một chút. Nhưng sau đó do thiếu dưỡng khí nên ý thức lại muốn mất đi. Lúc này Phi Linh thấy Mã Tiểu Đào không ổn. Môi kề môi, Phi Linh chuyển dưỡng khí của bản thân sang cho Mã Tiểu Đào. Mã Tiểu Đào ngạc nhiên nhưng không cố giấy dựa.

Đúng lúc này, hồn lực của Phi Linh gặp hồn lực của Mã Tiểu Đào, bắt đầu sản sinh cộng hưởng. Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào cảm nhận được biến hóa cũng cảm thấy bất ngờ. Đây chính là dấu hiệu cho sáng tạo võ hồn dung hợp kỹ. Võ hồn dung hợp kỹ vốn tỉ lệ xuất hiện xưa nay hiếm nay lại càng hiếm.

Trong cơ thể Mã Tiểu Đào, ngọn lửa màu vàng kim bắt đầu bao trùm hoàn toàn ngọn lửa đỏ. Hoàn tất dung hợp, Mã Tiểu Đào mới thấy thoải mái.

Cả hai người tách nhau ra. Ra hiệu cho nhau bơi lên bờ. Cả hai cùng hiểu ý nhau, bắt đầu bơi lên.

Vì vị trí cả hai cũng đã gần Hải Thần đảo nên lúc ngoi lên mặt nước cả hai đều đã lên được bờ. Lên tới bờ, Phi Linh thở dài. Sau đó Mã Tiểu Đào mặt đỏ, lại cho một đám vào đầu Phi Linh nói:

-Người lại dám chiếm tiện nghi của ta.

-Cái này không phải người không thở được sao? Ta giúp người thở không rước ân mà còn bị ăn đòn nữa chứ.

-Ai..ai cần người giúp. Người có biết đó là nụ hôn đầu của ta không?

-Há, trùng hợp a. Ta cũng vậy.

-Người, người nhất định phải bồi thường.

-Ách, ta chịu trách nhiệm là được mà. Haha, được mỹ nhân bắt chịu trách nhiệm thì không có gì tốt hơn a.

Phi Linh cười cười nói.

-Người...không nói nữa.

Mã Tiểu Đào mặt đỏ chót không biết nói gì.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Không Có Cách

-Làm sao rồi, có vẻ như võ hồn người đã hoàn tất tiến hóa.

-Haizz, ta không muốn trải qua thêm cái cảm giác ấy nữa. Đau khiếp a.

-Ha hả, người thử vận chuyển hồn lực hóa thành hỏa diễm xem.

Nói xong, Mã Tiểu Đào vận chuyển hồn lực trong cơ thể chuyển hóa thành một đoàn hỏa diễm màu vàng kim trên tay của mình.

-Woa, lửa của ta có màu vàng rồi. Ta nhớ nó màu đỏ mà.

-Ồ, cái đó là lửa thường còn đây là cực chí chi hỏa.

-Mà, lúc này là cái gì vậy? Hình như là võ hồn dung hợp a.

-Ân, ta cũng có cảm giác đó. Không ngờ hai ta lại có thích ứng cao như vậy.

Phi Linh tay sờ cằm suy nghĩ nói.

-Hay ta thử lại một xem.

Mã Tiểu Đào thấy Phi Linh đang suy nghĩ, gợi ý nói.

-Ừm, thử một lần a.

Đồng ý, Phi Linh lại gần Mã Tiểu Đào, mắt Phi Linh nhìn Mã Tiểu Đào.

-Nhìn cái gì mà nhìn có ôm thì ôm đi. Xấu hổ chết.

Mã Tiểu Đào xấu hổ nói. Trong giọng nói nhưng vẫn có chút đanh thép, cô nàng này vô cùng cứng rắn a. Mã Tiểu Đào nói xong, Phi Linh giang tay ôm lấy nàng, bắt đầu truyền hồn lực vào trong cơ thể nàng. Luồng hồn lực chảy vào như sóng ập vào bắt đầu dung nhập với hồn lực của Mã Tiểu Đào. Đồng thời trong cơ thể hai người cảm thấy vô cùng thoải mái, không chút gò bó. Hồn lực dung hợp lại tản hữu hình hóa lượn lờ xung quanh hai người. Vốn dĩ băng và hỏa là hai thuộc tính đối lập nhau nhưng đây là đối với bình thường thuộc tính. Cực âm sinh dương, cực dương sinh âm. Điều này đúng với trường hợp của Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào.

Võ hồn dung hợp kỹ, vốn là hai loại võ hồn có độ tương thích nhất định tiến hành dung hợp tạo ra kỹ năng mới có uy lực mạnh mẽ hơn. Sẽ còn hiểm hơn nếu có người này chưởng khống chủ đạo tạo ra một kỹ năng mới còn người còn lại chủ đạo tạo thêm một kỹ năng nữa.

Lần này, ý thức của Phi Linh tiến lên nắm quyền chủ đạo. Hồn lực bắt đầu ba động dữ dội hơn.

Rống.

Đột ngột một ngọn lửa màu xanh lấy hai người làm trung tâm, tản mát ra một thứ nhiệt độ thấp vô cùng. Ngọn lửa dần hóa hình. Một con phượng hoàng, nhưng lại là một con băng phượng hoàng. Màu xanh bao trùm các khu vực gần đó, ngay cả nước gần bờ hồ cũng bị đóng băng. Phi Linh tâm động một cái, con băng phượng bắt đầu đảo đảo trên không trung rồi sau đó hướng mặt hồ đâm xuống.

Ầm.

Con băng phượng đâm xuống hồ tạo thành âm thanh đình tai lớn vô cùng. Khiến Mục lão, Ngôn Thiệu Triết cũng phải kinh động. Sau đó là mặt hồ đóng băng mà còn để lại hình ảnh tóe nước vô cùng đẹp mắt.

Ngưng truyền hồn lực vào Mã Tiểu Đào. Phi Linh tách người ra khỏi Mã Tiểu Đào. Mã Tiểu Đào mở mắt nhìn khung cảnh xung quanh ồ một tiếng kinh ngạc.

-Há, lần sau để ta chưởng khống a.

Mã Tiểu Đào vốn muốn nắm quyền chủ đạo nhưng lại bị Phi Linh khuyên, nên ngoan ngoãn nghe theo một lần.

-Rồi rồi.

Phi Linh cũng chỉ biết thở dài đáp lại.

Lúc này, Ngôn Thiệu Triết cũng bay đến chỗ phát ra hồn lực ba động. Nhìn thấy cảnh mặt hồ đóng băng cũng cau mày. Bay về phía của Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào.

-Các người vừa làm gì vậy?

Ngôn Thiệu Triết thắc mắc hỏi.

-Ồ, viện trưởng. Người tới. Bọn ta vừa thử nghiệm một chút.

-Thử nghiệm? Thử nghiệm cái gì?

-Võ hồn dung hợp kỹ.

-Hả! Các người có võ hồn dung hợp kỹ.

Ngôn Thiệu Triết nghe thế không khỏi sửng sò.

-Phi Linh, người có muốn gia nhập Sử Lai Khắc Thất Quái đời này không?

Suy nghĩ một chút, Ngôn Thiệu Triết hỏi Phi Linh.

-Đúng a. Phi Linh người nên gia nhập.

-Thôi cho ta miễn đi. Nếu nói là trợ giúp lần đầu hồn đại tái sắp tới thì ta đồng ý.

-Ừm, vậy cũng được.

Ngôn Thiệu Triết thấy Phi Linh từ chối cùng gợi ý giúp đỡ cũng chỉ biết gật đầu cho qua.

-Há, Thiệu Triết thúc thúc. Võ hồn của ta tiến hóa cực chí chi hóa phượng hoàng rồi.

-!!! Có chuyện gì?

Hết chuyện này đến chuyện khác. Ngôn Thiệu Triết thấy mình tim sắp giật thốt ra ngoài mất rồi.

-À, là Phi Linh giúp ta tịnh hóa tà hóa đồng thời cái biến võ hồn ta.

-Ta không hỏi cái này. Làm sao lại nhanh như vậy đã đạt được cái biến.

-Là do thể chất nàng đặc thù. Tiến triển vô cùng nhanh chóng thôi.

Phi Linh trả lời cho thắc mắc của Ngôn Thiệu Triết.

-Ồ, ra là vậy.

Hiểu ra vấn đề Ngôn Thiệu Triết gật gật đầu.

Nói xong, cả ba cùng đi về phía Hải Thần các.

Vài ngày sau, Phi Linh cũng nhận được tin Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông và Tiêu Tiêu chung một đội đoạt quán quân khảo sát tân sinh. Mọi

chuyện đều tiến triển thuận lợi.

Hiện tại, Phi Linh cũng đang nhức đầu vì một việc. Phi Linh muốn ngăn cản Đường Nhã xa đọa vào tà hồn sư sau này. Phi Linh đã từng nghĩ có thể trao đổi trong hệ thống nhưng không hề có phương pháp nào. Điều cậu muốn làm là giải quyết vấn đề mong muốn mạnh mẽ của Đường Nhã. Muốn báo thù cho Đường Môn, Đường Nhã muốn mạnh hơn nữa. Nhưng sau này, nó sẽ khiến Đường Nhã lâm vào cảnh tà hồn sư.

-Haizz, giá như có Lam Ngân Hoàng ở thì tốt a.

Phi Linh đau đầu nhớ đến Đường Tam. Lam Ngân Hoàng của Đường Tam là thứ tốt nhất đối Đường Nhã hiện tại. Thỏa mãn mong muốn của Đường Nhã, tránh tình trạng sa đọa.

-Ta cũng có thể đi theo Vương Đông. Tìm đến Hạo Thiên tông. Không không, đây là không có khả năng. Tên Đường Tam kia không có ở đó.

Phi Linh vò đầu bứt óc suy nghĩ.

-Haizz, cậu có cần phải làm vậy không?

Đột nhiên trong đầu Phi Linh. Eri Kousaki đã lâu không gập lên tiếng nói.

-Eri, mình phải làm sao. Không lẽ không có cách để tránh sự kiện kia sao.

-Cần làm cái gì. Từ giờ đến đó thời gian còn dài. Chả phải chỉ cần khuyên cô ta, giúp cô ta tăng thực lực là được việc Lam Ngân Hoàng thì sau này tất sẽ có cách tìm ra nó.

Eri Kousaki cũng chỉ biết khuyên Phi Linh như thế. Nàng làm sao có thể can thiệp quá nhiều chứ. Con đường phát triển của Phi Linh phải tự mình

cố gắng a.

-Hừm, chắc cũng chỉ có cách này thôi.

Phi Linh không nghĩ gì nữa thầm than.

-À, cái phong ấn trong người mình. Có cách phá bỏ nó không?

-Cái đó là do vị diện này hạ xuống phong ấn. Làm sao phá. Không phải cậu còn dùng được mấy cái siêu năng lực sao? Cần gì phải ma pháp siêu cấp.

Eri Kousaki nói.

-Ồ, thế thì thôi vậy.

Trong lúc này, có tiếng gõ cửa. Phi Linh nghe thấy. Chỉnh trang lại, mở cửa ra.

-Ồ, tiểu Đào. Người tìm ta?

-Ân, trông người nhợt nhạt thế.

-À, không có gì. Sao nào có gì không?

-Hừ, không có gì cũng không được tìm người sao?

Mã Tiểu Đào bất mãn nói.

-Ấy ấy, cái đó không phải a. Ta chỉ đang nghĩ lung tung thôi. Tiểu Đào đáng yêu cần gì nào?

-Hừ. Sắp tới có cuộc thi tuyển đệ tử hạch tâm. Người có muốn đi xem một chút không?

-Ồ, tất nhiên phải đi một chút a. Lớp của Vũ Hạo cũng thi mà. Đi xem một chút bất ngờ a.

-Bất ngờ? Có gì sao?

-À, lúc đó rồi xem một chút chuyện cười.

Phi Linh cười cười nói. Mã Tiểu Đào không hiểu gì.

Nói chuyện một hồi. Mã Tiểu Đào cũng rời phòng của Phi Linh quay về phòng mình. Phi Linh thì không biết làm, cũng bắt đầu bò lên giường bắt đầu luyện công khô phục tu vi.

-Haizz, không biết sau này. Ta còn phải xuyên không bao nhiêu vị diện đây.

Phi Linh thở dài. Sau đó nhắm mắt lại tu luyện.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Cuộc Thi Thăng Cấp Hạch Tâm

Quay trở lại với Hoắc Vũ Hạo. Sau khi đậu được khảo sát tân sinh giải quán quân, cậu đã cùng Thiên mộng băng tằm đi tìm Băng đế. Cùng Băng đế dung hợp, hình thành song sinh vô hồn.

Phi Linh vẫn như thường ngày. Chán trường ở trong phòng. Không tu luyện thì lại nhảy sang phòng Mã Tiểu Đào nói chuyện.

Hôm nay, cuộc thi thăng cấp hạch tâm đệ tử sẽ được tổ chức.

Mã Tiểu Đào sang phòng Phi Linh kéo cậu đi xem cuộc thi diễn ra ở đấu hồn khu. Cả hai cùng trò chuyện lúc lướt qua bờ hồ Hải Thần.

Đấu hồn khu.

Ngày hôm nay, đấu hồn khu khá là đông đúc. Đa số là tân sinh hoàn tất khảo sát tân sinh trong ưu tú. Còn có cả các giáo viên của từng lớp nữa.

Quan sát một chút. Phi Linh nhìn thấy lớp của Hoắc Vũ Hạo. Mang Mã Tiểu Đào đi đến cùng, Phi Linh chào hỏi một chút chủ nhiệm của Hoắc Vũ Hạo, cô Chu Y.

-Há, Vũ Hạo. Đạo này không thấy mà người hồn lực tiến triển nhanh a.

-A, Phi Linh sư huynh. Người đến xem à.

-Ừm, đến xem người “biểu diễn”.

Phi Linh nói với giọng điệu vô cùng mờ ám. Khiến Hoắc Vũ Hạo đổ mồ hôi. Vị sư huynh này lúc nào cũng thần thần bí bí, Hoắc Vũ Hạo nghĩ vậy.

Nói chuyện một hồi. Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào quay về chỗ ngồi của mình để chuẩn bị xem phần dự thi của Hoắc Vũ Hạo.

Các vị lão sư bàn bạc một chút. Do lớp Hoắc Vũ Hạo là lớp 1 nên sẽ thi đầu tiên. Lúc đầu Chu Y định chỉ Vương Đông lên sân nhưng do Hoắc Vũ Hạo muốn lên đầu nên cậu sẽ người ra trận đầu tiên.

Dưới sàn đấu.

Vĩ lão sư trọng tài mặc đồ đen trùm kín mặt nhìn Hoắc Vũ Hạo, hỏi:

-Hoắc Vũ Hạo, hệ khống chế. Người chọn giới hạn hồn thú năm bao nhiêu?

-100 năm.

Hoắc Vũ Hạo trả lời.

-100 năm? Người chắc chứ?

Lão sư bất ngờ một chút. 100 năm hồn thú có lẽ khá thấp mà là trận đầu tiên, đánh phải cho đặc sắc một chút chứ. Vị lão sư nghĩ thế.

-Không sai, tôi chọn 100 năm.

Hoắc Vũ Hạo khẳng định lại lời của mình.

Nhiều người trên khán đài cũng có vẻ thất vọng về lựa chọn của Hoắc Vũ Hạo, như có người nói:

-Thật không ngờ chỉ là 100 năm hồn thú a.

-Yếu thế sao! Haha, quả nhiên chỉ có 10 năm hồn hoàn.

-100 năm?

-Tên này định làm cái gì a?

Bên lớp của Hoắc Vũ Hạo, Chu Y cùng Vương Đông cũng không biết nói sao.

-Cuộc thi bắt đầu.

Vị lão sư cũng đã chuẩn bị xong hồn thú. Ra hiệu mọi thứ sẵn sàng.

-Này, liệu nhóc Hoắc Vũ Hạo có ổn không?

Mã Tiểu Đào nghe nhiều lời bàn tán có vẻ không hay về Hoắc Vũ Hạo nên ghé qua Phi Linh hỏi.

-Yên tâm, Vũ Hạo không phải người dễ bị bắt nạt đâu. Lát nữa cả khán đài sẽ há hốc mồm a. Haha.

Phi Linh nhìn Mã Tiểu Đào, mặt tỉnh bơ cười nói.

Có gì đáng kinh ngạc sao? Mã Tiểu Đào thầm nghĩ. Để lại vẻ mặt có dấu chấm hỏi to trên đầu.

Dưới đài. Vị lão sư ra hiệu cho những người ở trên mở lồng thú. Do đấu hồn khu là kiểu thiết kế như đấu trường sinh tử Roma. Nên hồn thú hình dáng gì vẫn chưa biết.

Rạch rạch.

Tiếng mở cổng chuồng thú từ từ kéo lên. Một luồng khí se lạnh từ bên trong truyền ra ngoài. Khí lạnh mỏng xung quanh cánh cửa.

Vốn hồn thú rất dữ tợn, không thích con người, với việc hồn thú không giống với con người nên trong trận chiến cũng vậy, sơ sẩy là toi mạng. Hạ thủ không lưu tình.

Cửa mở hẳn ra. Một cái bóng xanh xanh trắng trắng từ trong nhảy choảng ra. Đó là một con Phong Linh lang, một hồn thú thiên về tốc độ cùng băng hệ. Thân hình khá to lớn so với sói bình thường, khoảng gấp 3 lần có thừa. Xét về khí tức thì trông khá hung dữ.

-Tốc độ của con này nhanh quá! Cần thận đấy Vũ Hạo. Nó vừa phù hợp khắc chế hệ tinh thần của người.

Chu Y từ phía sát tường sàn thi đấu lo lắng không khỏi thông báo cho Hoắc Vũ Hạo một chút cẩn thận.

-Cậu ấy còn chưa phóng thích hồn hoàn nữa? Mặc dù là 10 năm nhưng có còn hơn không mà.

Một học sinh trong lớp của Hoắc Vũ Hạo lo lắng khi thấy Hoắc Vũ Hạo hoàn toàn không có động thái gì, nói.

Con Phong Linh lang đột ngột phóng tới Hoắc Vũ Hạo. Ai ai cũng lo lắng, nhất là Chu Y cùng Vương Đông. Mã Tiểu Đào vừa lo nhìn Phi Linh thì thấy mặt hắn vẫn tỉnh bơ. Tên này có phải mất tình nghĩa không? Hắn là sư đệ người đấy. Mã Tiểu Đào nghĩ.

Hoắc Vũ Hạo dưới sàn mở mắt ra, khóe miệng hiện lên một tia mỉm cười đầy tự tin. Lúc này xung quanh cơ thể Hoắc Vũ Hạo toát ra một loại khí tức mạnh mẽ.

-Đến rồi.

Phi Linh khóe miệng mỉm cười nói cho Mã Tiểu Đào nghe.

Ngay lúc này, Khí tức mạnh mẽ của Hoắc Vũ Hạo đạt đến tột cùng tản mát ra. Hồn lực ba động dữ dội, hai cái hồn hoàn đồng thời xuất hiện, nhưng không phải màu bình thường mà là một màu đỏ chói. Đúng, hai cái hồn hoàn đều là mười vạn năm hồn hoàn.

Ai ai trên khán đài lẫn lão sư cùng trọng tài và cả con Phong Linh lang đều choáng ngợp trước uy thế của hồn hoàn mười vạn năm. Toàn bộ mọi người có mặt ở đấu hồn khu đều bị uy áp của hồn hoàn 10 vạn năm của Hoắc Vũ Hạo ảnh hưởng mà hiện bị động hồn hoàn của bản thân trừ Phi Linh ra. Ngay cả Mã Tiểu Đào cũng phải phóng thích hồn hoàn. Nàng quay lại nhìn Phi Linh khi lấy lại chút bình tĩnh, thấy Phi Linh vẫn cười mặt tỉnh bơ.

-Sao nào, tiểu Đào?

Phi Linh nhận thấy Mã Tiểu Đào nhìn mình, xoay đầu sang nhìn nàng cười thản nhiên nói.

-Người không bị ảnh hưởng sao?

-À, thế sao? Không có a. Hồn hoàn của ta bị phóng thích mà. Người thấy ta đang run đây này.

Mã Tiểu Đào thấy Phi Linh không hề hấn gì trước khí thế ngút trời kia hỏi. Phi Linh thấy thế cũng tỏ ra vô cùng vô tội rồi phóng xuất hồn hoàn “giả” của mình lên để kiểm cố trốn tội với Mã Tiểu Đào. Có vẻ Mã Tiểu Đào nhìn thấy cảnh này vẫn làm vẻ mặt không tin tên này được.

-Hừ, một lát về ta sẽ cho người biết tội. Dám giấu ta nhiều thế này.

-Ách, ta vô tội a. Oan a. Tiểu Đào.

-Người im.

Mã Tiểu Đào máu nóng bạo phát, hăm dọa Phi Linh. Phi Linh cũng dờ khóc dờ cười chặn chối.

Dưới sàn đấu. Hoắc Vũ Hạo vẫn đứng với vẻ mặt vô cùng thỏa mãn. Đây là đợt đột kích tinh thần mà Hoắc Vũ Hạo mong muốn. Thân từng bị nhiều người nhạo báng, mẹ mất do bệnh mà không có thuốc chữa. Cậu vô cùng căm hận những người khinh thường cậu và cả mẹ cậu.

Hoắc Vũ Hạo quay sang vị lão sư đang đứng trở ra, không nói được lại nào do quá khiếp sợ. Ngay cả con Phong Linh lang giờ đây đang nằm bất tỉnh trước người Hoắc Vũ Hạo.

Hoắc Vũ Hạo quan sát sau đó nói vị lão sư là hoàn thành phần thi. Vị lão sư cũng lấy lại tinh thần và phản ứng lại. Nhưng lão sư không biết phải ứng đối với tình huống như thế này ra sao. Tình huống này hẳn chưa gặp bao giờ a.

Ầm.

Một cái cửa dành cho nhân viên của đấu hồn khu mở xoảng ra. Kèm theo đó là một thân ảnh khá cao lớn trung niên. Ông ta có vẻ khá tức giận về điều gì đó.

-AAA, Chuyện gì xảy ra? Là kẻ nào dám phóng thích hồn hoàn cao cấp ở chỗ ta. Đám hồn thú của ta bị dọa sợ, ngất sạch rồi.

Người trung niên này mặt tức tối không ngừng phàn nàn vì vụ việc vừa mới xảy ra.

Trung thu nên bonus thêm cho ae đọc đỡ buồn. Mai nặn óc ngồi nghĩ tiếp :v

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Thi Thăng Cấp Hạch Tâm (Tiếp)

-Là tên nào? Là tên nào phóng thích hồn hoàn cao cấp hả?

Trung niên nóng tính bắt đầu phát tán cơn giận của mình với mọi người xung quanh.

-Đúng là làm cho Cung lão nổi giận rồi.

Vị lão sư đeo kính thờ dài đầu đầu nói.

-Đỗ Duy Luân, có phải dám nhóc của người gây ra không?

-Không, không. Là một học sinh năm nhất thi lên cấp.

-Hả? Người đùa ta sao? Một học sinh thì làm sao hấp thu được hồn hoàn 10 vạn năm.

-Là tên nào? Mau lôi hắn đến gặp ta.

-Cung lão hay là đợi chút được không. Bọn nhỏ vẫn đang thi.

-Còn thi thổ quái gì nữa. Hồn thú trong hồn khu dưới hồn thú 10 vạn năm đều bị dọa sợ nằm đông kia thì lấy đâu ra hồn thú cho người thi. Cả lũ ít nhất cần hai ba ngày nghỉ ngơi mới lấy lại sức. Mau dừng ngay cho ta.

-Hả? Không phải nghiêm trọng như thế chứ. Vậy để ta xem xét một chút vậy...

Đỗ Duy Luân bị Cung lão mắng tung tóe nước bọt vào mặt sau đó mới nghĩ cách. Sau đó Đỗ Duy Luân lại thông báo với các lớp là cuộc thi do sự

cổ bất ngờ phải tạm hoãn lại, bảo có học viên về lớp học như bình thường.

-Chủ nhiệm Đỗ, thế còn thành tích của Vũ Hạo?

Chu Y thấy quyết định này cũng lo lắng nên hỏi xem.

-Cho nó qua, bảo nó sang bên này gặp ta một chút.

Do không có tiếp tục tiến hành thi nữa nên. Khán giả đã phải bỏ về. Phi Linh bảo Mã Tiểu Đào về trước, cậu thì chọn ở lại.

-Haizz, thằng nhóc này thật biết gây chuyện a.

-Ừa, Vũ Hạo đâu?

Chu Y thì than thở, trong khi Vương Đông lại để ý không thấy Hoắc Vũ Hạo.

-Nó ở bên lớp 2 thì phải.

Chu Y nói.

-Yo, Vương Đông. Trông nhóc có vẻ còn bình tĩnh nhỉ?

Đột nhiên phía sau Vương Đông xuất hiện một giọng nói quen thuộc. Phi Linh Soru xuất hiện từ đằng sau Vương Đông.

-Ya, chào cô, cô Chu Y.

Phi Linh thấy Chu Y nhìn thấy mình xuất hiện bất ngờ làm cô hết hồn nên Phi Linh không khỏi chào hỏi một chút. Chu Y cũng gật đầu lấy lại bình tĩnh.

-Há, người lại đến.

-Ồ, sao ta lại không được đến. Chúng ta ít nhiều là sư huynh đệ a. Sao người lại làm vẻ mặt ấy với ta.

Thấy Phi Linh đến. Vương Đông mặt mày khá khó chịu nói.

-Hừ, ta không thích cách của người. Người quá thần bí. Quá mờ ám. Quá NGUY HIỂM.

Vương Đông vừa nói vừa nhấn mạnh.

-Ách, người làm ta đau lòng quá đấy tiểu c-ô n-ữ-ơ-n-g.

-Người, người đang nói cái gì thế hả? Cái gì tiểu cô nương? Mặt người bị mù sao?

Vương Đông nghe Phi Linh nói, tim giật nảy lên sau đó khẳng khái phủ định lời Phi Linh nói. Hửn, hửn làm sao biết ta là con gái!! Ta có làm gì sai không? Vương Đông nghĩ.

-Ha hả, người yên tâm. Ta không nói cho ai nghe đâu. Khi nào người muốn cho mọi người biết thì cứ nói ta. Không cần ngại nha. Ngoại trừ cha người không có ở đây, những việc khác đã có ta lo. Ta chỉ nói cho người rằng sau này nên cởi mở một chút, như vậy thì sẽ tốt đẹp hơn.

Phi Linh nói một tràng nhưng giọng nói khá nhỏ chỉ có mình Vương Đông nghe được.

-Người rốt cuộc là ai? Người biết được những gì?

Vương Đông trở nên thờ lảng một chút nhưng vẫn cau mày nói.

-Haizz, người không cần phải biết ta là ai. Ta sẽ luôn đứng về phía các người. Chỉ vậy là được rồi.

-“Các người”?

-Đúng. “Các người”. Vũ Hạo, người, mọi người đang và sẽ ở Đường Môn, cả Sử Lai Khắc nữa.

-Haizz, như ta đã nói người qua nguy hiểm, quá thần bí.

-Mà mà, lạc quan một sẽ tốt hơn với cô bé như người.

-Người đừng nói nữa.

-Ai da, cứ người người này người người nọ. Ta là sư huynh người đấy.

-Cái...Ph.. Phi Linh s..sư huynh. Mong được giúp đỡ.

Vương Đông thấy mình sai. Nên có chút ập a ập ứng nói.

-Ân, sau này giúp đỡ nhau a.

Phi Linh mặt cười ấm áp đáp lại Vương Đông. Sau đó,, Phi Linh cùng Vương Đông nhìn thấy Hoắc Vũ Hạo đi tới chỗ Cung lão. Hoắc Vũ Hạo là bị Đỗ Duy Luân gọi đến. Cung lão trong lúc bức tức dồn hồn lực hóa thành một đoàn liệt hỏa trên tay hướng Hoắc Vũ Hạo chớp tới. Nhìn ngọn lửa của hồn sư cao cấp như Cung lão khiến áp lực xung quanh tăng cao, phong bế mọi đường thoát của Hoắc Vũ Hạo trong khi cậu đang cố dùng Đường Môn tuyệt học Quỷ ảnh mê tung bộ. Khó khăn thay lại có một hấp lực kì lạ lôi kéo Hoắc Vũ Hạo tới bàn tay đầy hỏa diễm nóng sôi của Cung lão. Không còn lựa chọn, Hoắc Vũ Hạo phát động hồn kỹ của võ hồn Băng bích để hoàng hạt, Băng để chi ngao, một lớp băng kín dày bao trùm lấy bàn tay Hoắc Vũ Hạo. Giơ tay lên, cậu đón đỡ đòn công kích của Cung lão. Song thủ chạm nhau, băng hỏa đối nghịch, làn sương trắng tản mát ra xung quanh, có vẻ như Hoắc Vũ Hạo chiếm thế thượng phong, Cung lão cũng ngạc nhiên. Không chỉ thế, Đỗ Duy Luân thấy được làn sương cũng nhúu mày cảm khái.

Giao phong chấm dứt, dưới áp lực vô hình kia, Hoắc Vũ Hạo té xuống đất kinh hô.

-Ồ, tiểu tử, thật không ngờ lại là cực chí chi băng. Áp chế lão phu được cả về mặt võ hồn. Nhưng một tên hồn sư nhất hoàn như ngươi sao lại có hồn lực cấp 20. Còn có hồn hoàn mười vạn năm nữa.

Cung lão đưa ra một đồng câu hỏi. Hoắc Vũ Hạo thấy tình hình êm đi, tinh thần thả lỏng., bật dậy.

-Thưa tiền bối, ta không có hồn hoàn mười vạn năm. Đây chỉ là một hồn kỹ thôi. Còn về hồn lực thì, ta còn một võ hồn khác. Đây là võ hồn băng thuộc tính, vừa vạn áp chế ngài về mặt võ hồn.

-Ồ, thế à. Hồn kỹ này không tồi! Không hổ là cực chí chi băng. Đến ta cũng bị ngươi là cho kinh ngạc a.

Cung lão nghe Hoắc Vũ Hạo giải thích, ồ một tiếng cảm thán nói.

-Nhất định ngươi có hồn cốt phải không? Hơn nữa là hồn cốt sức mạnh. Ta nói đúng chứ?

-Ân, ngài nói đúng. Là lòng ngực hồn cốt.

Hoắc Vũ Hạo đáp lại câu hỏi của Cung lão.

Đỗ Duy Luân bị choáng váng trước thông tin từ này giờ Hoắc Vũ Hạo nói ra, liền hướng Hoắc Vũ Hạo nói:

-Này, Hoắc Vũ Hạo. Ngươi vẫn chưa giải thích rõ ràng mười vạn năm hồn hoàn sự tình là thế nào. Mau nói rõ ra, không thì phải bồi thường thiệt hại đấy.

-Tiểu Đỗ, ngươi muốn làm gì? Hắn chỉ là một đứa trẻ, hơn nữa lại ưu tú thế này. Ngươi tên Vũ Hạo phải không? Nào nói cho nghe về nó đi.

Cung lão thấy Đỗ Duy Luân bức tức tra khảo không khỏi can lại. Nhìn về Hoắc Vũ Hạo cười nói.

-Đây chỉ là hồn kỹ số hai của hồn hoàn thứ nhất của ta, tên là “mô phỏng”. Vừa nãy ta dùng nó để hợp hai hồn hoàn thành một hồn hoàn mười vạn năm. Nên nó chỉ là giả thôi.

Hoắc Vũ Hạo giải thích.

-Ồ, ra là thế. Ta chưa nghe nói hồn kỹ như thế bao giờ.

-Thật không ngờ còn có như vậy hồn kỹ.

Cung lão cùng Đỗ Duy Luân nghe thế hiểu ra và cảm thán.

Sau đó Cung lão hỏi về việc cho hắn xem một chút võ hồn của Hoắc Vũ Hạo. Hoắc Vũ Hạo cũng đồng ý và dùng tinh thần thám trác cộng hưởng lên Cung lão khiến hắn quan sát được hình xăm Băng bách hat sau lưng Hoắc Vũ Hạo. Cung lão khen Hoắc Vũ Hạo không hết lời. Kế tiếp là Hoắc Vũ Hạo chia tay Cung lão cùng Đỗ Duy Luân. Dường như sắc mặt tái nhợt, như là vừa làm chuyện gì kinh khủng gì mà đang hối hận vậy.

Lúc rời đi hai vị lão sư kia. Hoắc Vũ Hạo thấy Phi Linh đứng kế bên Vương Đông và đang đợi mình.

Haizz, mệt thật đánh máy đau lưng quá :((

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Trò Chuyện

-Yo, Vũ Hạo. Người chơi thật lớn a. Tiểu Đào cũng bị người dọa đấy. Haizz, báo hại ta bị nàng dọa tối về cho ta một trận kìa.

Phi Linh nhớ tới Mã Tiểu Đào, không khỏi ai oán nói. Vương Đông nghe thế cười. Đáng đời người. Vương Đông nghĩ.

Cười đùa đàm tiếu xong. Cả ba đều hướng ra ngoài. Hoắc Vũ Hạo có vẻ bị nhiều học viên khác vây quanh vì sự cố vừa xảy ra. Hoắc Vũ Hạo cũng giải thích về hồn hồn mười vạn năm là giả. Còn lại thì không nói gì nữa.

Chiều tối, mặt trời gần xuống, hoàng hôn lấp ló. Tại một góc nào đó.

-Chuyện này... Thiếu chủ, người có thể xem xét lại được không?

Một thanh niên mặc áo đen chùm đầu, giọng khàn khàn nói với một thiếu niên ngang tuổi Hoắc Vũ Hạo, với một bộ tóc màu vàng óng.

-Đây là Sử Lai Khắc. Phong hào đầu la ở đây nhưng là nhiều hơn ở Đế quốc chúng ta rất nhiều, hơn nữa nếu gặp chuyện ở đây thì sẽ mang không ít rắc rối cho công tước đại nhân.

-Thế nếu ở ngoài học viện.

Cậu thiếu niên tóc vàng nói.

-Nếu xa Sử Lai Khắc thì có thử nhưng vẫn mong thiếu chủ xem xét. Có nên báo cho đại thiếu không?

Thanh niên nói. Thiếu niên tóc vàng trầm ngâm. Người này là Đái Hoa Bân, một học viên lớp 2, thuộc gia viên phủ công tước bạch hổ ở Tinh La đế quốc. Đái Hoa Bân cùng Hoắc Vũ Hạo sự tình vô cùng gay gắt. Hoắc Vũ Hạo vốn xuất thân từ phủ công tước bạch hổ, nhưng lại cho là phế vật do võ hồn biến dị. Bị xem thường, mẫu thân mất. Hoắc Vũ Hạo thù hận đổ hết lên phủ công tước bạch hổ cùng người cha vô trách nhiệm của mình.

-Không cần. Chỉ là do ta nhất thời tức thôi. Ta sẽ tự mình xử lí theo cách của ta. Nếu vẫn không được, vì danh dự của phủ Bạch hổ công tước, ta sẽ tìm cơ hội dẫn hắn ra ngoài. Đến lúc đó, các người sẽ phải xử lí hắn.

Đái Hoa Bân sau một lúc suy nghĩ nói.

Đêm đến. Phi Linh quay về phòng của mình. Cậu đi hết sức rón rén, vì sợ đánh động đến Mã Tiểu Đào ở phòng bên, nàng biết mình trở về thì toi. Bước vào phòng, nhanh chóng đóng cửa lại, thở phào một cái. Nhưng trên giường của cậu lại có một thân ảnh quyến rũ quen thuộc. Phi Linh hết hồn nhìn thấy Mã Tiểu Đào đang nằm trên giường mình. Nhìn lại mới thấy là nàng đã ngủ mất rồi. Phi Linh cười cười đi đến bên giường. Cầm chăn kéo lên đắp cho Mã Tiểu Đào.

-Haizz, nha đầu ngốc nhà người.

Phi Linh nhìn khuôn mặt Mã Tiểu Đào đang ngủ, nhưng vẫn mê người thì thầm nói. A! Không phải muốn một quan hệ trong sáng thì ta làm luôn rồi. Phi Linh nghĩ.

-Há, cậu được mỹ nhân như vậy yêu mến. Làm sao không xúc tới luôn đi?

Eri Kousaki nói.

Ách, mình nói là cậu là đặc biệt mà. Về phần các nàng thì ta sẽ không chối bỏ. Tự thân năng lực của mình, ta sẽ dùng nó để bảo vệ các nàng, không để các nàng chịu tổn thương.

Phi Linh giọng như đinh đóng cột nói.

Ngày hôm sau. Một buổi sáng như bao buổi sáng thường ngày khác.

Mã Tiểu Đào tỉnh dậy trên chiếc giường với chiếc chăn ấm.

-Ủm... sáng rồi sao?

Nàng rướn người dậy. Vẫn còn khá mơ ngủ. Quan sát xung quanh một chút.

-Phi Linh, người sao lại vào phòng ta?

Thấy Phi Linh đang ngồi trên ghế mà ngủ như lần trước, Mã Tiểu Đào không khỏi quát to. Phi Linh nghe được động tĩnh như thế, từ trên ghế ngã nhào xuống.

-Sao, sao? Có chuyện gì?

Từ mặt đất bò lên. Phi Linh nhìn Mã Tiểu Đào hỏi.

-Người, người. Ta chưa cho phép người vào phòng ta mà.

-Này, tiểu Đào. Người nhưng là vào phòng của ta rồi ngủ quên đấy. Tại sao ta lại là người bị mắng.

Phi Linh nói.

-Ta vào phòng người...

Mã Tiểu Đào nghe vậy, lục lại trí nhớ một chút. Rồi mặt đỏ đỏ bởi nhăm lẩn của mình.

-Ta không có cố ý. Tại người về trễ quá thôi.

Mã Tiểu Đào kiểm có bào chữa cho lỗi của mình.

-Rồi rồi, lỗi của ta.

Nói xong, Phi Linh có định chạy ra ngoài. Nhằm tránh Mã Tiểu Đào nhớ lại chuyện ngày hôm qua.

-Đứng lại, Phi Linh. Ta chưa xong với người.

Thấy Phi Linh có ý định mờ ám. Mã tiểu Đào chợt nhớ ra chuyện ngày hôm qua nói. Phi Linh nghe Mã Tiểu Đào gọi lại, cả người cứng đờ.

-Nói cho ta nghe tất cả về người.

Mã Tiểu tay khoanh trước ngực. Đôi ngọc phong cô cùng vĩ đại độ khoảng C-D cup chứ chẳng đùa, đập vào mắt Phi Linh, làm cậu xém xịu nữa chảy máu mũi.

-Ano, không nói có được không, tiểu Đào phu nhân?

Phi Linh vẻ mặt xin-tha-cho-tôi-đi nói.

-Ai là phu nhân của người?

-Haizz, thua người rồi.

Mã Tiểu Đào trừng mắt nhìn Phi Linh nói. Sau đó Phi Linh kể cho nàng nghe về Phi Linh sự tình. Sống ở một thế giới hiện đại không có bất kì sức mạnh kì diệu nào như ma pháp... Đến kể vị thần vị. Rồi trùng sinh sang dị giới, xuyên không qua thế giới của nàng. Mã Tiểu Đào nhìn Phi Linh có vẻ

như không có nói dối, cũng lựa chọn tin cậu. Ngay cả Mục lão, người điều hành đại thụ cũng kinh ngạc trước câu chuyện của Phi Linh, cực hạn đấu la như ông, làm sao mà không biết có nhiều thế giới nhưng lại không biết sức mạnh của ông lại nhỏ nhoi. Tiện thể thì Phi Linh không hề kể về hồn hoàn mà cậu thu hoạch được trước đây. Chỉ là xuất thân chứ không hề liên quan gì đến tự thân thực lực cả. Ngay cả như thế, Mã Tiểu Đào vẫn đoán được Phi Linh vô cùng mạnh mới có phô trương thanh thế lúc trước.

Bỏ qua phần kể chuyện. Mã Tiểu Đào cũng không để ý lắm về chuyện quá khứ của Phi Linh nữa.

-Mà mà, ta ở đây thì sẽ vui vẻ ở đây. Ta chưa rời đi nơi này trong một thời gian dài. Trong khoảng thời gian này ta sẽ luôn bên người, người không cần lo lắng.

-Ai...ai lo lắng cho người.

Mã Tiểu Đào đỏ mặt chối phất đi lời Phi Linh nói. Thấy không khí ngại trọng giảm bớt. Phi Linh cười phá lên. Mã Tiểu Đào cũng theo đó cười luôn.

Kế đến ngày kế tiếp đến. Cuộc thi thăng cấp hạch tâm lại được tiếp tục. Lần này Phi Linh cũng không tham gia làm gì cho mệt, nên cậu dự định lại vào Thập nhị cung săn bắt quái kiếm thêm kinh nghiệm. Đến tận giờ thì cấp của Phi Linh đạt 128, giới hạn kinh nghiệm ngày càng mở rộng cấp cũng khó lên. Nhưng chỉ là vấn đề thời gian. Điều này không quá quan trọng.

Có điều mà Phi Linh chưa để ý lắm, là trong thức hải của cậu, Băng đế ngũ yên có vẻ có chút phản ứng với khí tức mà Hoắc Vũ Hạo toát ra trước đó. Nhưng khí tức này hiện hữu không rõ ràng nên không làm phiền Phi Linh.

Ngày thi kết thúc. Phi Linh được Mục lão gọi đến phòng trên tầng thượng để thảo luận một chút.

-Mục lão, ngài gọi ta sao?

Phi Linh bước lên tầng thượng. Thấy bàn họp có vẻ như đã được tập họp đủ người. Người chủ trì ở phía bàn vị trí Mục lão đang ngồi. Phi Linh đi đến trước bàn chào mọi người, cho lễ phép một tí. Rồi đến bên Mục lão hỏi thăm một chút.

-Ân, ta tìm người muốn hỏi ý kiến người một chút. Các vị người này có lẽ bên phía hồn đạo chắc chưa được giới thiệu. Đây là Phi Linh, học viên mới nhập học gần đây. Tu vi hần khá cao nên chắc được coi là mạnh nhất học viện đi. Hần có chút quan hệ với Hoắc Vũ Hạo mà chúng ta đang bàn bạc.

Mục lão làm một tràng giới thiệu Phi Linh với những người bên hệ hồn đạo.

-Hả? Mục lão ngài có lầm không? Tên có quan hệ gì với Hoắc Vũ Hạo?

Một người với dáng người khá đáng yêu, đứng lên nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Thương Bảo Hội

-Hô, Tiên viện trưởng. Ngài nói thế là có ý gì?

Phi Linh thấy thân ảnh nhỏ nhắn như cô bé của viện trưởng hồn đạo hệ Tiên Lâm Nhi khá khó chịu nhìn Phi Linh.

-Tất nhiên là có ý đó rồi. Mục lão, ngài làm sao lại mang một tên nhóc như thế tham gia hội nghị quan trọng như thế này.

Tiên Lâm Nhi ngón tay chỉ chỉ Phi Linh, mặt nhìn Mục lão nói.

-Này, Tiên Lâm Nhi. Người ăn nói cẩn thận một chút. Phi Linh là người rất được sự tôn trọng của Mục lão. Người không tôn trọng Mục lão sao?

-Cái...Xin lỗi Mục lão. Do ta nóng giận.

Ngôn Thiệu Triết bên võ hồn hệ đứng dậy bênh vực cho Phi Linh. Tiên Lâm Nhi nghe thế không khỏi hối lỗi.

-Được rồi, các người chỉ là tranh luận tí thôi mà. Phi Linh, mong người đừng giận vì việc này.

-À, không có gì a. Chuyện nhỏ ấy mà.

Phi Linh nghe Mục lão nói, gãi gãi đầu cười.

-Tốt, vậy chúng ta tiếp tục về việc tranh luận. Hoặc Vũ Hạo đáng lẽ ra đã được sự chấp thuận của bên hệ võ hồn sẽ nhường cho hệ hồn đạo nhưng có vẻ bên hệ võ hồn hẳn cũng có thiên phú hơn người. Ta muốn các người

cùng hợp tác giữa hai bên hệ hồn đạo cùng hệ võ hồn. Cho Hoắc Vũ Hạo song tu cả hai, Phi Linh người thấy thế có hợp ý người không?

Mục lão nói một loạt, sau đó đưa ra ý kiến. Xoay đầu sang hỏi ý kiến Phi Linh.

-Ồ, ngài nói thế không sai. Hoắc Vũ Hạo là người rất chịu khó, tính cách vô cùng tốt. Đây là cơ hội vô cùng tốt cho hắn phát triển sau này. Ta đồng ý với ngài.

Phi Linh phân tích một chút. Mục lão gật đầu, miệng mỉm cười rồi nhìn cả hai bên hệ. Không ai có ý kiến nào khác và có vẻ đề nghị của Mục lão được chấp nhận sau cuộc cãi vã gay gắt.

-Phi Linh, người ở lại một chút.

Sau khi giải tán cuộc họp. Mục lão bảo Phi Linh ở lại.

-Thân phận của người, ta đã rõ ràng. Cùng hiểu vì sao lúc trước người lại bảo ta thu Hoắc Vũ Hạo làm đệ tử của mình. Cảm ơn người. Không có người chắc ta cũng sẽ đưa ra quyết định này nhưng rồi phải bỏ lại hắn một mình không thầy.

-Ồ, không có gì. Ta chỉ làm những gì ta muốn thôi. Ngài không cần nói vậy. Còn về phần Long Tiêu Dao cùng Diệp Tịch Thủy hai người kia ngài định xử lí ra sao?

-Haizz, hai người kia sao? Nghe người nói thế thì có vẻ cả hai còn sống. Không biết họ sống thế nào?

-Ngài không biết a. Họ nhưng là đang ở chung với nhau. Nhưng lại là quan hệ cấp trên cấp dưới a.

-Ồ, sao người biết?

-Cũng như ngài đã biết. Ta từ thế giới khác đến, nhưng ta lại biết thế giới này thông qua sách vở, có lẽ nói đúng hơn là một bộ truyện.

-Chà, có vẻ như thế giới được dựng lên như một câu chuyện ở thế giới của người. Ừm, có lẽ người cũng biết tất cả sự tình sau này.

-Ân, nhưng ta sẽ không can thiệp nhiều đâu. Nó sẽ dẫn đến hiện tượng hồ điệp nếu ta sử dụng quá nhiều giúp đỡ đối với thế giới này. Ta chỉ làm gì trong phạm vi chấp nhận mà thôi. Cứu ngài, tiểu Đào,... Số phận bi thương. Haha, cứ như anh hùng ấy.

Mục lão cùng Phi Linh nói một tràng ra. Phi Linh gãi đầu cười.

-Thế thôi, nếu ngài không có gì để bàn thì ta sẽ đi trước. Mong ngài chăm lo một chút Vũ Hạo. Tên nhóc này rất ưu tú. Ngài cứ hưởng thụ những tháng ngày vui vẻ, nếu ngài không muốn can dự quá nhiều những việc quá khứ nữa thì ta sẽ thay ngài gánh. Chúc ngài một ngày tốt lành.

Phi Linh chào Mục lão.

-Haizz, nhóc con. Người tốt cuộc là muốn làm gì đây? Sống tới tuổi này, ta cũng không nhìn thấu được người.

Mục lão đứng dậy bước ra ban công. Ai mà thấy cảnh này chắc giật thột người kinh ngạc bởi Mục lão đứng rất tự nhiên, thẳng tắp. Mục lão mắt nhìn bầu trời thờ dài.

Tin tức được quyết định cũng không hề bị giấu diếm gì. Đa số các học viên đều biết. Hoắc Vũ Hạo giờ đây cũng thỏa mãn tâm trí, vô cùng vui vẻ.

Vương Đông cũng đến đưa cho Hoắc Vũ Hạo phiếu mời đến tham dự Thương Bảo Hội của Tự Bảo các để tham gia giao dịch. Thương Bảo hội là nơi buôn bán các hồn đạo khí cùng các mặt hàng hiếm có như hồn cốt,...

của Sử Lai Khắc, vô cùng lớn, khoáng trường. Là trung tâm của thương nghiệp Sử Lai Khắc, được thương nhân đầu tư khá nhiều.

Tại một góc nào đó. Đái Hoa Bân có vẻ theo dõi Hoắc Vũ Hạo đã tìm được thời cơ hành động. Sử dụng hồn đạo vật phẩm để liên lạc với thuộc hạ đợi thời cơ ra tay.

Trời rơi vào khoảng tối. Tại Tụ Bảo các.

-Xin chào quý khách, chào mừng đến Thương Bảo hội. Mời hai vị điền vào phiếu, để sau này xem xét mức độ cho vay.

Một cô nhân viên tiếp tân mặc đồ màu đỏ, tóc đen vô cùng mê người tiếp đón Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông. Cả hai cùng mau chóng điền vào tờ phiếu sau đó giao lại cho cô tiếp tân. Sau đó, hai người cùng trò chuyện một chút.

-Há, tiểu Hạo, tiểu Đông. Các người đến đây mua đồ à.

Phi Linh xuất hiện bất ngờ trên tất cả, đi tới hỏi thăm Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông.

-A, Phi Linh sư huynh. Chào người.

-Phi Linh sư huynh, xin chào.

Hoắc Vũ Hạo thấy Phi Linh cũng vui vẻ chào hỏi. Vương Đông thì còn khá khó khăn trong chào hỏi, vì chưa quen.

-Phi Linh sư huynh, ta vào được hạch tâm đệ tử rồi. Sau này chúng ta sẽ cùng được sát cánh rồi.

-Ồ, chúc mừng người. Ta biết thế nào người cũng đậu mà. Haha, nhớ khao nhiều cá nướng một chút đấy.

-Người làm sao lại bắt hăn khao? Hăn tiền còn không có nhiều a.

-Ồ, thiếu tiền à. Sao không nói? Chỗ ta không thiếu.

Nói xong, Phi Linh trên tay sáng lên. Vô số hồn tẻ dạng thẻ được tạo ra. Con số phía trên đều là 10.000 hồn tẻ. Bởi sức chứa của mỗi thẻ chỉ được 10.000. Tiện thể thì tạo ra được như thế là nhờ Tạo tác thần thuật. Đúng là tiện lợi.

Vương Đông cũng cứng họng trước số lượng hồn tẻ tấp mà Phi Linh lấy ra.

-Phi Linh sư huynh, người lấy chúng từ nơi nào thế?

Hoặc Vũ Hạo để ý thấy lạ hỏi.

-À, những cái này là do ta tạo ra. Thích bao nhiêu thì tạo bấy nhiêu. Ta còn tạo được nhiều thứ lắm. Chắc là bất kì thứ gì.

Phi Linh giải thích. Nói là bất kì thì cũng không sai. Bởi tên của nó là thần thuật. Ngay cả vũ khí của thần, thánh khí,... nó đều tạo ra được.

-Woa, còn có khả năng như thế a. Tiện lợi thật.

Hoặc Vũ Hạo cũng cảm thán.

Nói đến đây, cô nhân viên tiếp tân cũng quay lại.

-Hai vị, bình xét đã xong.

Cô tiếp tân nói.

-Vương tiên sinh đây là thẻ tím của ngài. Ở tuổi của ngài thì nó đã là cao nhất.

Cô tiếp tân giao cho Vương Đông một tấm thẻ màu tím nói. Còn Hoắc Vũ Hạo thì lại nhận được một tấm thẻ màu đỏ có thêm mấy viền vàng kim rất sang trọng. Đồng thời, cả hai cũng nghe được giọng nói của Ngôn Thiệu Triết giải thích về tấm thẻ đỏ của Hoắc Vũ Hạo. Sau đó cả ba dạo bước đi tìm bảo vật mình quan tâm.

Đi được một lúc, thì cả ba gặp được Bối Bối cùng Từ Tam Thạch đang làm trò hề gì với nhau ấy. Không biết là yêu đương hay đùa tình nhau thì phải.

-Ya, tiểu Bối, tiểu Từ. Các người đang tán tỉnh nhau à. Ta ủng hộ hết mình a.

Phi Linh nhìn thấy thế nghĩ câu trêu cả hai.

-Ồ, Phi Linh. Người đến a.

-Há, có hai tiểu sư đệ của người đến nữa kìa Bối Bối.

Từ Tam Thạch kể từ ngày kia, quan hệ với Phi Linh cũng cải thiện một chút. Bối Bối cùng Từ Tam Thạch đi đến phía cả ba.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Một Phương Tàn Sát

-Vũ Hạo, đạo này người không bán cá nữa à?

-Nghe nói người đạo này nổi tiếng lắm. Được Ngôn viện trưởng xem trọng.

Bối Bối cùng Từ Tam Thạch vừa bước đến vừa nói chuyện chào hỏi.

-Đại sư huynh, Từ đại ca.

Hoặc Vũ Hạo cũng chào lại.

-Này, hai người các người cũng là Đường Môn, ta vừa nói chuyện với Bối Bối. Các người kéo Nam Nam vào Đường Môn thì ta cũng gia nhập. Thấy thế nào...

Từ Tam Thạch đang nói giữa chừng bị Bối Bối kí cho vào đầu.

-Người coi Đường Môn là nơi nào vậy?

Bối Bối đánh xong nói.

-Đi mà. Tiểu Nhã nhà người rất thân với Nam Nam. Bảo cô ta lôi Nam Nam vào chắc được đó. Huynh đệ tốt, chỉ cần người giúp thì thân thể này cũng có thể là của người a.

Từ Tam Thạch vô cùng vô liêm sỉ nói.

-Người biến.

Bối Bối một chân một cước hất Từ Tam Thạch ra. Ngay lúc đó Từ Tam Thạch thấy Giang Nam Nam đang tới gần, làm bộ vấp té hướng Giang Nam Nam ngã xuống.

Giang Nam Nam thấy vậy biết ngay ý đồ, chân giơ cao gần 180 độ chặt gót xuống đầu Từ Tam Thạch. Có vẻ Giang Nam Nam vô cùng không thích bị Từ Tam Thạch theo đuổi a.

-Từ Tam Thạch, người còn bám theo ta nữa thì ta thôi học.

Giang Nam Nam mặt lạnh lùng, ánh mắt băng lãnh nhìn Từ Tam Thạch. Từ Tam Thạch nghe thế chỉ còn nước bỏ cuộc, hai tay chống xuống đất, đầu cúi theo, bơ vơ một mình.

-Xin chào.

-Chào học tử.

Giang Nam Nam chỉ vô tình đi ngang nên hướng nhóm Phi Linh chào hỏi.

-Ya, Nam Nam học muội người khỏe.

Phi Linh nhưng là cười cười nói với Giang Nam Nam.

-Ừm, người là?

-A, có lỗi quá. Ta là Phi Linh năm 9.

-Ồ, hóa ra là học trưởng.

-Ân, nghe nói người cũng thăng cấp hạch tâm. Cố gắng lên sắp tới kì thi chọn hạch tâm đệ tử không được thua nhé.

-À, cảm ơn học trưởng quan tâm.

Phi Linh cùng Giang Nam Nam trò chuyện một chút. Phi Linh lúc cuối cười tiễn Giang Nam Nam rời đi. Nhìn hai người nói chuyện khá hợp nhau đám Hoắc Vũ Hạo nhìn Phi Linh như nhìn một thứ gì vậy.

-Ồ, các người nhìn vậy là sao?

-Còn làm sao? Nó giống như là người đang muốn giành Giang Nam Nam của Từ Tam Thạch vậy.

-Ai da, hiểu lầm a. Chỉ là giao lưu giữa học trưởng cùng học muội thôi không có gì cả.

Phi Linh giải thích. Mặc dù muốn cái flag senpai-please-notice-me lắm nhưng Phi Linh còn chưa phải loại cướp người yêu a.

Được một lúc Từ Tam Thạch cũng rời đi, nói là đi đấu đấ một chút.

-Thôi, ta cũng sang bên này một lát. Tí nữa gặp lại các người.

Phi Linh cũng kiểm có chuẩn đi.

-Ồ, Phi Linh sư huynh, người đi thông thả.

Hoắc Vũ Hạo chào Phi Linh.

Nói là rời đi nhưng Phi Linh cũng chỉ ở quanh quần xung quanh nhằm theo dõi Hoắc Vũ Hạo thôi. Thấy Vương Đông để ý cái hồn cốt Hoàng kim chi mang nhưng lại không đủ tiền, Hoắc Vũ Hạo cho Vương Đông mượn cái phiếu lấy miễn phí cái hồn cốt.

Thực tế Phi Linh đi loanh quanh cũng xem qua một số thứ. Cậu không cần mua cũng có thể tạo ra được một cái y chang như thế.

Tại Hải Thần các.

-Hả? Ngôn thúc thúc người nói tên Phi Linh kia đến Thương Bảo hội sao? Hừ, tên khốn này. Đi mà không nói với ta.

Mã Tiểu Đào đang nói chuyện với Ngôn Thiếu Triết đột nhiên la thất thanh.

-Ừ, hình như hần đang đi cùng đám Hoắc Vũ Hạo.

-Ồ, là mấy nhóc đó sao? Không được tên khốn này rất trắng hoa. Phải lôi hần về.

Mã Tiểu Đào bây giờ vô cùng hiểu tính cách của Phi Linh, không muốn cậu đi câu thêm cô nào nữa, quyết định cấp tốc bay đến Thương Bảo hội.

-Haizz, nha đầu người. Đã đến tuổi yêu đương rồi.

Nhìn thấy Mã Tiểu Đào bay đi xa xa, Ngôn Thiếu Triết nhìn theo cũng chỉ thở dài.

Ngoại thành Sử Lai Khắc.

Đột nhiên có một vầng sáng màu đỏ như pháo hoa bắn lên bầu trời tối đen. Đây là pháo hoa cầu cứu của đệ tử nội viện Sử Lai Khắc.

-Không phải chứ, chúng chỉ là hạch tâm đệ tử làm sao có pháo tín hiệu cầu cứu của đệ tử nội viện.

-Nhanh, mau giết bọn chúng.

Nhiều người thần bí mặc áo chùng đen, xung quanh mỗi người đều tỏa ra hồn lực mạnh mẽ, trong đó có một người là hồn đế. Người mà họ đang

muốn đuổi giết đang dùng hồn đạo thúc tiến khí, đấy là Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông. Còn những người đuổi theo này là thủ hạ của Đái Hoa Ân cài vào xung quanh nơi này nhằm ám sát Hoắc Vũ Hạo bên ngoài Sử Lai Khắc.

-Tín hiệu cầu cứu đã phát đi rồi, phải nhanh chóng quay về trường xin cứu viện.

-Có sáu tên, cùng một tên hồn đế. Không được bọn chúng tu vi quá cao, sắp đuổi kịp rồi.

Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông đang cố gắng hết sức chạy về học viện. Trong lúc đang đi về đột nhiên lại bị tập kích như vậy, xem tí nữa là toi mạng, may mắn lại tránh thoát.

-Khốn thật, giá mà Phi Linh sư huynh có ở đây.

Hoắc Vũ Hạo cố truyền hồn lực tăng tốc cho hồn đạo thúc tiến khí sau lưng. Nhưng có vẻ như đã đạt đến giới hạn, hồng mất. Sau đó Hoắc Vũ Hạo chuyển sang Vương Đông dùng Quang Minh nữ thần điệp để bay.

Dồn hết sức lực bay đi, Vương Đông nhưng lại chọn cố bay ngược lên trời cao để bọn sát thủ không đuổi theo được nhưng cậu đã nhầm. Bọn chúng vẫn đuổi theo như thường. Đến lúc này, Hoắc Vũ Hạo hết cách, rút hết tất cả hồn lực trong cơ thể cùng của Vương Đông. Ý muốn phát động hồn kỹ trong cơ thể hồn cốt.

-Đến thế thôi. Các người có thể nghỉ ngơi rồi. Phần còn lại để cho ta.

Đúng lúc này một giọng nói quen quen ghé bên tai hai người. Phi Linh dùng Soru dịch chuyển đến kể bên cả hai nói.

-Phi Linh sư huynh.

Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông hoàn hồn lại nhìn thấy Phi Linh không khỏi nhẹ nhõm. Hoắc Vũ Hạo cũng thôi không dùng hồn kỹ nữa.

Phi Linh đạp không bước ra ngoài một chút.

-Người là tên nào? Mọi người cùng nhau lên giết hết ngay.

Một trong những tên sát thủ đuổi kịp thấy Phi Linh đã sát khí hải.

-Ôi, ôi. Nhà các người không dạy là phải lịch sử sao? Chưa biết ta là ai là ra tay à.

Phi Linh mỉm cười mắt khinh thường nói.

Thấy những tên sát thủ còn lại cũng đuổi kịp. Phi Linh xung quanh cơ thể hồn lực cùng áp lực bắt đầu thay đổi. Không khí xung quanh bắt đầu nặng nề, Phi Linh mặc dù đã tránh ảnh hưởng đến Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông nhưng cả hai cũng bị ảnh hưởng một chút. Bên trong Hoắc Vũ Hạo, Băng đế cùng Thiên mộng băng tâm kể cả Y Lai Khắc Tư cũng bị khí tức này đánh động, đang trò chuyện với Hoắc Vũ Hạo thông qua thức hải. Nhưng tên sát thủ kia cũng bị luồng khí tức to lớn này áp chế, không tiến thêm một khoảng nào nữa.

-Các người có vẻ như chán sống rồi. Dám âm mưu ám toán sư đệ của ta.

Phi Linh lại lần nữa mở miệng, mắt khinh bỉ nhìn đám sát thủ.

Hồn lực bắt đầu toàn khai, xung quanh Phi Linh hồn lực dày đến nỗi có thể nhìn thấy được. Xung quanh cơ thể vô số luồng hỏa diễm cùng hắc khí xung quanh Phi Linh. Đây là lần đầu tiên Hoắc Vũ Hạo nhìn thấy Phi Linh triển khai hồn lực nên cũng vô cùng chấn kinh.

Sáu hồn hoàn hiện lên. Một bạch kim, năm cái còn lại màu đỏ chói.

-Năm hồn hoàn mười vạn năm.

Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông đồng thanh nói.

-Các người có thể đi chết. Còn có di ngôn nào không? Mà thôi, ta cũng không rảnh nghe đâu. Xin lỗi đã nhiều lời.

Nói xong. Hồn hoàn thứ tư của Phi Linh sáng lên.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Lên Bếp

Bên dưới không xa nơi Phi Linh. Bối Bối, Từ Tam Thạch cùng Giang Nam Nam cũng đang chạy đến. Cảm nhận áp lực kinh khủng cả ba nhìn lên phía Phi Linh.

-Chuyện gì vậy? Làm sao hồn lực khủng bố như vậy?

-Nhìn kìa! Là Phi Linh học trưởng, còn có Hoắc Vũ Hạo ở sau đó không xa nữa.

Từ Tam Thạch nói. Kế đến là Giang Nam Nam.

Phi Linh hồn hoàn thứ tư sáng lên. Hồn kỹ đầu tiên của Xích vương phát động. Xích vương hình bóng dần hiện lên kế bên Phi Linh.

-Chà, đã lâu không được ra ngoài.

Xích vương nói.

-Ồ, người không phải có thể quan sát qua cái nhìn của ta sao?

-Nhưng mà sẽ thoải mái hơn khi ra ngoài chứ.

-Mà, sao cũng được. Phá dương hồi quy.

Hồn kỹ đầu tiên kích hoạt. Ngón tay trở vươn ra chỉ thẳng hướng vào đám sát thủ. Một ánh nhỏ màu đỏ chói bắt đầu từ hư không xuất hiện. Từ từ phóng to ra bao trùm cả một khu vực rộng lớn bán kính hơn 100 mét có

thừa. Đây là hồn lực dồi dào của Phi Linh mà hồn kỹ có thêm uy lực mạnh mẽ.

Đám sát thủ bên trong cố gắng thoát ra nhưng lại bị áp lực nặng nề níu lại không có khả năng thoát ra. Hưởng trọn một đòn, toàn bộ như đã bước vào hư không vậy. Dấu vết cũng không còn.

Toàn bộ người chứng kiến cách này cũng kinh hãi. Bối Bối, Từ Tam Thạch, Giang Nam Nam, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông. Còn có Mã Tiểu Đào vừa chạy đến cũng choáng luôn. Quan sát ở trên một thành trì, các vị tiền bối như Ngôn Thiếu Triết,... cũng không ngoại lệ.

-Thật sự bá đạo a. Tên nhóc kia là người được Mục lão xem trọng sao?

Có một lão sư đã từng họp ở Hải Thần các biết Phi Linh chấn kinh nói.

-Lâm lão, ngài thấy Phi Linh ấy ra sao? Hồn kỹ vừa rồi?

-Hừm, dù thế nào đi nữa thì hẳn vô cùng mạnh có khi còn hơn cả chúng ta phong hào đấu la nữa. Còn có cả năm hồn hoàn mười vạn năm kia, hình như ta nhớ khí tức kia khá quen thuộc.

Lâm lão người cũng quan sát kể bên Ngôn Thiếu Triết cũng lấy làm không thể tin được vào thiếu niên kia, làm sao có chuyện có thể có thể chịu đựng được hồn hoàn mười vạn năm. Đây là chưa từng xảy ra.

Phi Linh thi triển xong hồn kỹ đồng thời tản đi lực lượng bản thân. Áp lực kia biến mất. Hoắc Vũ Hạo cũng nhẹ nhàng hơn.

-Phi Linh sư huynh, cảm ơn huynh.

Hoắc Vũ Hạo từ tận đáy lòng cảm kích.

-Mà, mà. Hai người các người là sư đệ của ta. Không cứu các người thì cứu ai?

Phi Linh cười cười nói.

-Phi Linh sư huynh, người làm sao xuất hiện ở nơi này?

Vương Đông nói.

-Ha hả, ta dự định thông qua đây cho các người lịch luyện một chút. Nhưng xem ra đám người kia khá cao cấp nên ta ra giúp các người một chút.

-Phi Linh sư huynh, hồn hoàn của người...

-À, như các người thấy. Đó là hồn hoàn thực của ta.

-Làm thế nào?

-Cái đó thì sau này sẽ biết. Giờ các người mệt rồi. Mau quay về nghỉ đi. Sắp thi chọn đệ tử rồi đấy.

Phi Linh nói xong cũng biến mất trong hư không. Biến mất làm hai người cũng cười khở. Vị sư huynh này rốt cuộc là ẩn giấu thực đến cỡ nào, mới một chiêu mà lực công phá còn có khi hồn thánh hay hồn đấu la, mặc dù cả hai chưa nhìn thấy hồn đấu la cùng hồn thánh toàn lực sẽ ra sao.

Hai ngày sau đó, Huyền lão cũng đồng ý với Ngôn Thiệu Triết tổ chức cuộc thi tuyển chọn đệ tử để chọn ra Sử Lai Khắc thất quái đời tiếp theo. Cuộc thi dành cho những học viên đã trở thành hạch tâm năm 3 trở lên nhưng năm nay lại phá lệ cho Hoắc Vũ Hạo nên năm 2 cũng được tham gia. Ngày kế tiếp đó, cuộc thi được bắt đầu. Các học viên hạch tam tập trung ở đấu hồn khu.

Huyền lão cũng giới thiệu sơ qua cuộc thi hình thức. Loạn chiến. Lúc đầu cuộc thi khá hỗn loạn nhưng về sau thì Hoắc Vũ Hạo cũng chung một nhóm với Vương Đông, Bối Bối, Từ Tam Thạch, Tiêu Tiêu, Giang Nam

Nam, Hòa Thái Đầu. Hòa Thái Đầu là sư huynh của Hoắc Vũ Hạo bên hệ hồn đạo.

Có vẻ như trận đấu diễn ra khá suôn sẻ nhờ có tinh thần thám trác cộng hưởng của Hoắc Vũ Hạo. Kết thúc nhờ chiến thuật tinh tế. Kết thúc nhờ võ hồn dung hợp kỹ của Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông, Hoàng Kim Lộ.

Kết thúc cuộc thi, Huyền lão cũng cho biết mọi người đã trở thành Sử Lai Khắc thất quái dự bị. Sau này sẽ tham gia cuộc thi đấu hồn đại tái.

Trên đường về, cả đám nói chuyện rất vui vẻ, tình cảm cũng gắn bó hơn rất nhiều. Hòa Thái Đầu có vẻ cũng mong muốn gia nhập Đường Môn nên đã tham gia.

Hồng trà quán của Sử Lai Khắc.

Đây là nơi Đường Nhã làm việc cùng Bối Bối. Sử Lai Khắc có vẻ vô cùng ủng hộ Đường Môn từ lâu đời nên Đường Nhã cũng không gặp khó khăn mấy.

-Ya, môn chủ. Đã lâu không gặp.

-Ồ, Phi Linh người tới chơi à.

Phi Linh bước vào quán, Đường Nhã chào hỏi.

-Ha hả, ta qua đây định chờ bọn nhóc kia đến làm cho chúng ít thức ăn mừng thắng lợi ấy mà.

-Ồ, ai thế? Bối Bối đám bọn họ sao?

-Ừm. đúng a. Ta biết vài món lạ muốn chỉ người vài món.

Nói xong Phi Linh cũng đi vào trong bếp cùng Đường Nhã. Phi Linh chuẩn bị mọi thứ vô cùng đầy đủ, mà cái gì thiếu thì cậu tạo ra cũng được.

-Ai da, nhìn cái năng lực của người mà vẫn không hiểu được.

Đường Nhã nhìn Phi Linh biến cái này biến cái kia cũng bó tay thua cuộc. Phi Linh hôm nay định làm món cà ri. Cà ri vô cùng phổ biến ở Nhật. Phi Linh ở Nhật, món ăn nhiều vô số. Cậu cũng học làm mỗi khi rảnh rỗi nên cũng coi như một đầu bếp cũng được.

-Người đi ra ngồi xem quán đi. Bọn nhóc sắp đến rồi.

Đang làm món. Phi Linh bảo Đường Nhã ra đón khách.

-Ồ, vậy phiền người.

Đường Nhã nghe vậy mỉm cười đi ra.

Phi Linh làm cũng có hai món cà ri. Cà ri cam cùng cà ri đỏ, cà ri cam là loại phổ thông với thịt gà hoặc thịt bò, cậu làm cả hai nếu ai thích ăn cái nào thì chọn thôi. Còn loại đỏ thì cay, nên cậu có làm thêm một chút trà xanh castella, làm dịu lại nếu ai đó thấy cay quá. Phi Linh làm khá nhiều nên muốn ăn bao nhiêu thì cứ thoải mái.

Lúc cậu làm gần xong thì đám Bối Bối đã đến.

-Woa, mùi gì thơm qua vậy?

Vương Đông nhưng người được mùi đồ ăn nên hỏi.

-À, Phi Linh đang trong bếp làm đồ ăn cho các người.

-Há, Phi Linh sư huynh?

Hoắc Vũ Hạo ngạc nhiên.

-Phi Linh học trưởng không ngờ lại đảm đang đến vậy a.

Giang Nam Nam kinh ngạc không hết lời.

-Còn ta thì sao Nam Nam?

Từ Tam Thạch bí xị cái mặt hướng Giang Nam Nam.

Trong bếp.

-Ồ, Bối Bối người đến à.

-Phi Linh, người thật biết canh giờ a.

-Có đâu, đột nhiên nổi hứng ấy mà.

-Mà món người làm là gì vậy? Ta chưa nhìn thấy bao giờ.

-À, món này là cà ri. Món ăn khá phổ thông ở quê của ta.

-Cà ri? Mùi có vẻ ngon đấy. Đáng mong chờ a.

Phi Linh cùng Bối Bối trò chuyện. Bối Bối thay một bộ đồ phục vụ rất lịch thiệp.

Sau một lúc. Món cà ri hoàn thành. Bối Bối giúp Phi Linh mang đồ ăn ra ngồi.

-Yo, chào cả nha. Đồ ăn đến rồi. Mau mau ăn nóng mới ngon.

Phi Linh cùng Bối Bối mang cà ri ra khiến mọi người đang chờ với cái bụng đói meo ra.

-Thơm quá. Ta chưa thấy món này bao giờ.

-Đúng rồi, mùi vị cái màu cam này ngon ngọt vô cùng. Rất hợp với khẩu vị của ta.

Giang Nam Nam đầu tiên lên tiếng khi nghe thấy mùi hương của cà ri. Kế tiếp là Tiêu Tiêu chịu không được trước hương vị kia, nhào tới chiếm đầu tiên phần.

-Ồi, sao cái này cay thế.

Từ Tam Thạch chọn trúng cà ri đỏ, ăn vào quá cay chịu không được.

-Tiểu Từ, cái đó khá cay. Người dùng thêm với trà xanh này.

Phi Linh thấy thế cười, đưa cho Từ Tam Thạch li trà xanh Castella.

-Ồ, dịu ngay luôn. Còn rất mát nữa.

-Món này rất ngon nhưng hơi cay một tí.

Bối Bối cũng nếm thử nói.

Cả nhà ăn nói vui vẻ với nhau. Bàn vô số chuyện. Phi Linh nghe không cũng cười. Cuộc vui kéo dài đến mãi trời tối

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Tập Luyện

Cùng vui vẻ với nhau đến trời tối. Ánh đèn đường cũng sáng lên. Đường Nhã đột nhiên lại đi ra ngoài.

Phi Linh thấy thế cũng đi ra theo. Quan sát một chút. Đường Nhã nhìn lên trời, ánh mắt u mê. Sau đó lại ngồi xuống.

-Mọi người đều trưởng thành, chỉ con ta bị bỏ rơi càng ngày càng xa... Cha mẹ, con phải làm sao...làm sao mới báo thù đây...hức hức...

Đường Nhã ngồi đấy lặng lẽ khóc.

-Chà, hôm nay trăng đẹp như thế này. Làm sao người đẹp lại khóc thế kia?

Phi Linh thấy thế cũng bước ra. Đường Nhã nghe được giật mình quay lại.

-Phi Linh... người không phải ở trong sao?

-Ồ, ở đâu có mỹ nhân thì ở đó có ta. Nhã Nhã, người không cần phải nghĩ ngợi nhiều việc kia đâu.

Đường Nhã đứng dậy lau lau nước mắt đi nhìn Phi Linh nói. Phi Linh cũng đáp lại.

-Nghĩ ngợi cái gì? Ta làm gì có.

Đường Nhã phủ định.

-Báo thù. Đây không phải việc hiện tại người có thể làm. Đừng có mà rời xa nơi này mà tự đi một mình. Đến lúc đó chỉ có mình người sẽ rơi vào sa đọa thôi.

Phi Linh lời lẽ như đinh đóng cột nói.

-Sa đọa? Làm sao có thể chứ? Người đang nói cái gì vậy?

-Mà thôi, người không cần nghĩ về nó nhiều đâu. Mặc dù không muốn bị nói là bắt cá nhưng người cứ tin ở ta, ta sẽ gánh cái việc báo thù thay người.

Phi Linh chẳng muốn nói thêm nữa, càng nói càng nhức đầu. Nói đến bắt cá thì Phi Linh vốn đã bắt cá lạng rồi, có thêm mấy nạng cũng chẳng sao.

-Ừ, cảm ơn người.

-Ừm, không có gì. Nào, đi vào với Bối Bối đi.

-Ân.

Đường Nhã tinh thần khá lên, nghe lời Phi Linh đi vào trong quán.

-À, bảo mọi người là ta về trước nhé. Xin lỗi về việc không dọn dẹp.

Trước khi Đường Nhã bước vào quán thì Phi Linh dặn dò đôi chút. Nói xong Phi Linh biến mất vào hư không.

Ngày mới lại đến. Mã Tiểu Đào hôm nay khá hăng hái. Tà hỏa trừ, hiện giờ nàng có thể tự do vận dụng võ hồn, tiếp tục tham dự đấu hồn đại tái. Nàng dẫn Phi Linh đến một cái phòng nào đó, ngày hôm nay do Huyền lão có lệnh triệu tập Sử Lai Khắc thất quái.

Đến nơi thì có vẻ như mọi người đều có mặt tới. Hình tới hơi khá đúng giờ.

-Ồ, Lạc Thần đồng học người khỏe.

Phi Linh thấy Lăng Lạc Thần mặt có chút buồn buồn chào hỏi một chút.

-Chào.

Lăng Lạc Thần cũng chào lại. Mặt vẫn vậy.

-Sao thế? Thất tình sao?

-Có đâu.

-Chắc không? Nhìn người như là đang tìm tình yêu vậy.

-!!! Sao người biết?

Lăng Lạc Thần nói chuyện một chút, bị Phi Linh lột trần tâm trạng mà hết hồn, hai tay làm mấy cái động tác quái đản.

-Phi Linh, người làm trò gì nữa?

Mã Tiểu Đào choàng tay Phi Linh, ngọc phong chạm, ấn ấn vào người Phi Linh.

-A, các người làm trò gì?

Lăng Lạc Thần loạn tâm trí nói.

-Làm sao thế?

Đái Thước Hành tiến đến nói.

-Há, Phi Linh. Người thật là, lâu rồi không gặp. Tiểu Đào nữa.

Công Dương Mặc gần như nhảy vào phía Phi Linh cũng Mã Tiểu Đào. Hai người rợn cả sóng lưng lui lui tránh cái tên đại đồng tính này ra.

Sau đó Lăng Lạc Thần lại qua nói chuyện với Tây Tây. Diêu Hạo Hiên cùng Trần Tử Phong cũng có mặt.

Huyền lão bước vào kéo cả đám đến đấu hồn khu.

Ở Đấu hồn khu. Nhóm của Hoắc Vũ Hạo có vẻ đã được dặn dò là đến rất đúng giờ.

-Hô, mấy nhóc. Có vẻ mấy nhóc đến đông đủ a.

-A, chào Phi Linh (sư huynh) (học trưởng).

Cả đám Hoắc Vũ Hạo chào Phi Linh.

-Hế, Phi Linh người quen cả đám này sao?

Lăng Lạc Thần hỏi.

-À, người quen của ta.

-Ồ.

Sau đó, nhóm Hoắc Vũ Hạo giới thiệu một chút bản thân. Có vẻ như trong nhóm thì Hoắc Vũ Hạo là thấp cấp nhất, cấp 26. Bị Đái Thước Hành cùng những người khác khá là thất sủng dạng dạng như vậy.

Phi Linh thì bị Huyền lão lôi đầu ra đứng ngoài rìa quan sát. Huyền lão tuyên bố cho cả hai bên cùng chiến đấu. Mã Tiểu Đào cùng Đái Thước Hành thì được chia ra chọn các thành viên khác. Mã Tiểu Đào chọn Công Dương Mặc, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Tây Tây, Bối Bối, Hòa Thái Đầu. Đái Thước Hành chọn Trần Tử Phong, Từ Tam Thạch, Lăng Lạc Thần, Diêu Hạo Hiên, Giang Nam Nam, Tiêu Tiêu.

Về phần kế tiếp thì đánh hai trận, trận sau sẽ thay đổi thành viên. Mà sau đó hai trận thì trận nào có Hoắc Vũ Hạo thì bên đó thắng. Nhân vật chính của chuyện mà làm sao không thắng được.

Có vẻ sau trận thí thí đó thì Lăng Lạc Thần yêu luôn Hoắc Vũ Hạo. Có thể là do võ hồn cộng hưởng, Lăng Lạc Thần võ hồn là băng mà Hoắc Vũ Hạo có cực chí chi băng nên thuộc tính thăng hoa, gì gì đó kế tiếp.

Ngày mới lên.

Huyền lão ngày hôm qua đã nói với mọi người là hôm nay sẽ chuẩn bị mọi thứ và đến Tinh La thành tham dự đấu hồn đại tái. Huyền lão cũng nhắc đến tà hồn sư và nhiệm vụ của Sử Lai Khắc thật quái như là giám sát viên. Diệt trừ tà hồn sư cũng là nhiệm vụ của họ. Có vẻ như mọi người đều kiên định, đều quyết định sẽ chấp nhận mọi thứ.

-Ya, các người hăng hái ghê.

Huyền lão nói xong. Phi Linh cũng tới đám Hoắc Vũ Hạo nói.

Mã Tiểu Đào phổ biến một chút về nhiệm vụ đầu tiên. Tiêu diệt tà hồn sư thổ phỉ đoàn, địa điểm là ở Tinh Đấu sơn mạch, biên giới của Tinh La đế quốc cùng Nhật Nguyệt đế quốc. Thuận tiện cho việc di chuyển đến Tinh La hơn.

-Đám này còn xưng danh là “ sứ giả tử thần”, kẻ cầm đầu là một tà hồn sư mạnh mẽ. Có khoảng chừng ba trăm tên, chúng lợi dụng sơn mạch để ẩn thân, không có chuyện ác nào chúng không làm.

Mã Tiểu Đào nói.

-Chúng ta phải tiêu diệt chúng không hạ thủ lưu tình. Các người vẫn chưa giết người đúng chứ?

-Giết người!

Vương Đông vẻ mặt xuống sắc nói.

-Chúng ta đi thôi. Các học sinh lớp chăm sóc các em lớp nhỏ nhé.

Vương Ngôn nhận lệnh Huyền lão xuất phát nói.

-À, mọi người đợi một chút. Di chuyển bằng cái này cho tiện lợi.

Phi Linh là người dừng mọi người lại.

-Gì thế? Người lại nghĩ ra trò gì à?

Huyền lão nghe thế cười cười nói.

-Ấy ấy, cái ấy không có nha. Ta chỉ muốn mọi người thuận tiện một chút.

Nói xong, Phi Linh xung quanh lưu động một luồng khí thể kì lạ. tay giơ ra. Đứng ở một chỗ rộng rãi tránh gây xay xác. Một luồng sáng từ hư không xuất hiện.

-Ồ, cái gì thế?

Tiêu Tiêu thấy tò mò hỏi.

-Ta cũng không biết. Nhưng ta thấy cái gì Phi Linh học trưởng, làm thì nó cũng tiện lợi a.

Giang Nam Nam nói.

Vầng quang ngày càng sáng, càng ngày càng to. Ánh sáng tắt đi để lại cho mọi người là một chiếc máy kì lạ. Thân thì thon theo một kiểu nào đó, lại có hai cái vật gì giang ra hai bên. Đây là một chiếc máy bay cỡ nhỏ nhưng cũng đủ sức chứa cho một tiểu đoàn. Phi Linh có gắn thêm cho nó hệ thống siêu âm, thành ra nó sẽ như một chiếc siêu âm một người lái.

-Woa, nó to thế! Cái này là cái gì vậy, Phi Linh học trưởng.

Tiêu Tiêu đầu tiên kinh ngạc nói.

-À, cái này gọi là tàu bay đi. Ta sẽ dùng nó chở mọi người. Mau mau vào trong đi.

Nói xong, cửa chiếc máy bay mở ra. Bên trong có trống rỗng.

-Ồ, bên trong cũng rộng nữa.

Hoặc Vũ Hạo vào bên trong cũng vô cùng kinh ngạc. Đợi mọi người vào trong máy bay. Phi Linh ngồi ở vị trí phi công.

-À mọi người ngồi vị trí và thắt cái dây kè bên ghế vào nhé. Trên đường sẽ khá sốc đánh.

Phi Linh dùng micrô để thông báo cho mọi người ở hàng ghế khách biết thắt dây an toàn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Thảm Kịch Chẳng?

-Thật không biết Phi Linh học trưởng làm gì thế?

Tiêu Tiêu khá thiện cảm với Phi Linh ngồi kế bên Giang Nam Nam hỏi.

-Tại sao ta lại phải ngồi chung với người?

Lăng Lạc Thần ngồi kế Mã Tiểu Đào khó chịu nói.

-Mà mà, các em ngồi yên theo chỉ dẫn của Phi Linh đi.

Vương Ngôn làm điệu một chút tình hình. Lăng Lạc Thần cũng đổi chỗ. Máy bay cũng khá rộng nên có nhiều chỗ. Muốn ngồi đâu thì ngồi.

-Mọi người ta bắt đầu đây.

Phi Linh thông qua micrô nói cho mọi người.

Máy bay bắt đầu hướng lên bầu trời theo hướng 90 độ từ mặt đất. Khi độ cao đạt khoảng hơn trăm mét thì Phi Linh bắt đầu cho máy bay đi theo hướng 180 độ so với bầu trời. Có thể hiểu là hướng song song với mặt đất.

Do có cửa sổ lắp kính nên mọi người còn có thể quan sát cảnh vật xung quanh.

-Wow, nó thật là đang bay nè. Còn có thể ngắm cảnh xung quanh lúc đang thoải mái nữa.

Vương Đông nói.

-Đúng a.

Hoắc Vũ Hạo cùng Hòa Thái Đầu đồng thanh đáp. Hai người đều là hồn đạo sư nên sẽ hiểu chiếc máy bay này là sao. Vô cùng ngưỡng mộ Phi Linh, ai mà biết vị sư huynh này còn là một hồn đạo sư.

Huyền lão thì ngồi trong khoang phi công cùng Phi Linh.

-Này, người lấy cái này cùng như cái hỏa hồn súng lần trước sao?

Huyền lão thắc mắc hỏi.

-Ân. Mà cái này thì to hơn nên tạo ra hơi lâu.

-Lâu sao? Nhìn cái này giống hồn đạo khí nhưng người lại tạo ra nó chưa tới một hơi thở nữa mà nói là chậm sao?

-Hề hề.

Phi Linh cũng cười không nói gì.

Máy bay bay với tốc độ vô cùng nhanh mà mọi người ở trong không cảm nhận được do đang ở trong và có hệ thống giảm sốc tối ưu hóa mà Phi Linh tạo ra. Thật tình thì có thần thuật đúng là tiện lợi vô cùng.

Thoáng một cái đã đến nơi. Trước hết thì lộ trình là phải đến phủ công tước Bạch hổ để giúp đỡ công tước bạch hổ tiêu diệt thổ phỉ đoàn.

Xuống máy bay, mọi người cứ ngỡ là phải đi lâu lắm. thật không tin được rằng chỉ mới một hai giờ sau lại tới.

-Kính khùng a. Lộ trình có gần vạn dặm mà đi có bao nhiêu thời gian.

Vương Ngôn cảm thán.

Đợi tất cả mọi người đều đã tập trung đầy đủ. Phi Linh cũng nhẹ phất tay một cái. Máy bay sáng lên xong biến mất vào hư không. Phòng việc

nhiều người đụng vào thứ nguy hiểm này, bị người khác chiếm được thì căng.

Làm hết mọi công tác. Huyền lão dẫn mọi người đến nơi hẹn với công tước bạch hổ. Hoắc Vũ Hạo trên đường đi tâm trạng khá tệ. Là do gặp lại người cha vô trách nhiệm kia mà cậu không muốn thấy.

-Có ổn không? Tiểu Hạo. Người chắc có vấn đề với tên công tước nhỉ?

-Hả? Phi Linh sư huynh?

-À, thôi đi. Vương Đông chú ý tiểu Hạo đi. Đừng để hắn làm loạn là được rồi.

-Ồ, ta biết rồi.

Wang Dong trả lời Phi Linh.

Đến điểm hẹn. Trước mặt mọi người là một người đàn ông mang áo choàng có in hình mặt con hổ. Khi ông quay lại, ông vô cùng anh tuấn, cương nghị, khí chất toát ra anh dũng. Đúng, ông là công tước bạch hổ.

-Cha.

Đái Thước Hành bước sau ông, khụy một gối xuống, một tay đặt trên ngực chào ông. Huyền lão có vẻ như đi đâu đó để quan sát mọi người rồi. Nên không có mặt. Phi Linh cũng chọn thời điểm nhất định biến đi luôn. Còn đi đâu thì tất nhiên là tới chỗ Huyền lão ngồi nhậu với ông ta. Công việc giám sát đối với cậu cũng chẳng quan trọng, cho mọi người lịch luyện một chút. Có vong mạng thì cậu lại dung Thiên thần quang hồi sinh, còn có thể tiếp tục ngay sau đó hay không thì phải xem người đó ra sao.

-Ồ, người à.

-Ồ, ngài biết ta tới à.

-Haizz, hành tung của người thất thường chết đi được.

-Haha, tôi sẽ coi đó là một khen thay vì bị lời nói xấu.

Có vẻ Phi Linh nói chuyện với Huyền lão cũng rất vui vẻ.

Vừa nói chuyện vừa quan sát tình hình. Mọi chuyện diễn ra khá suôn sẻ.

-Có vẻ bọn chúng chỉ có hồn vương thôi. Không vấn đề gì. Cứ để chúng giải quyết.

Huyền lão đánh giá mọi thứ qua luồng khí xung quanh.

-Ồ, không cần ta đi giúp sao? Vậy thì nói về món ăn lần sau đi. Về cá thì ta làm không thua gì cá nướng tiểu Hạo làm đâu.

-Há, thật sao? Vậy lão phu lần sau phải ném thử tay nghề của người a.

-Tất nhiên rồi. Ta sẽ làm một châu đãi cả Mục lão nữa.

-Mục lão sao? Không biết ngài ấy có chịu không do vết thương của ngài.

-Ừa? Ngài ấy chưa nói với ngài sao? Ngày ta đến Hải Thần các thì ta đã chữa lành cho ngài ấy rồi. Ngài ấy hiện giờ có khi còn sung sức hơn ngài đấy.

-Hả! Thật sao? Nếu vậy phải về làm một châu thật lớn rồi. Haha.

Hai người vừa ăn vừa uống vừa nói rất vui.

Đúng lúc này, mọi chuyện bắt đầu xấu đi khi nhóm của Hoắc Vũ Hạo nghe được giọng nói phía sâu trong hang động.

Ầm Ầm.

Hướng âm thanh lớn này phát ra là hướng mà Hoắc Vũ Hạo đang thi hành nhiệm vụ. Huyền lão cảm nhận được có gì không ổn đứng dậy.

-Không xong rồi, tui nhỏ gặp nguy hiểm.

-Ngài đi đi, ta theo sau ngài.

Thấy Huyền lão nóng lòng, Phi Linh thở dài nói. Nói xong, Huyền lão tức tốc phóng đi, Phi Linh cũng lặng lẽ theo sau.

Đường đi khá gần. Chớp mắt mấy cái đã đến nơi. Hiện trường thì hỗn loạn, xung quanh mọi thứ đều bị thổi bay bởi vụ nổ, còn có màn sương đỏ đang bay tóe tóe xung quanh nữa. Nó ăn mòn mọi thứ nó đi qua. Bên trong màn sương đỏ Diêu Hạo Hiên nhóc tỳ bị nặng nhất, mất cả nửa người dưới, kể đến là Trần Tử Phong chân phải bị mất và đang kêu gào trong đau đớn trong màn sương ăn mòn kia, Côn Dương Mặc thì trọng thương bất tỉnh, Đái Thước Hành bị trọng thương nôn ra máu, Tây Tây lưng thì bị va đập mạnh, Lăng Lạc Thần nôn ra máu còn Mã Tiểu Đào thì do có thuộc tính cực chí chi hỏa làm nền nên ảnh hưởng không nghiêm trọng lắm chỉ bị bỏng mấy nơi là bị thương nhẹ. Còn lại học viên nhóm của Hoắc Vũ Hạo ở ngoài phạm vi nên không hề bị thương.

Huyền lão trông có vẻ khá tức giận vì điều này. Bên Hoắc Vũ Hạo thì tinh thần cũng bị chấn động khá nhiều khi nhìn thấy vụ tai nạn cố-tình thảm khốc này.

-Hahaha, đã thấy được sự lợi hại của bốn sứ giả chưa? Các người đều phải chết! Không chết do vụ nổ cũng sẽ chết do độc.

Huyền lão nghe được phương hướng giọng nói đang phát. Hồn lực lưu chuyển, áp lực vô hình lôi đầu tên tà hồn sư hồn vương ra mặt.

-Á, còn có cao thủ sao? Khốn kiếp!

-Khốn nạn dám làm tổn thương học trò đáng yêu của ta. Người tới số rồi! Lão phu hôm nay sẽ khiến tan thành sương khói.

Đúng lúc này Hoắc Vũ Hạo hét lên “cẩn thận” cho Huyền lão, phía sau xác của Diêu Hạo Hiên lại bị tên tà hồn sư điều khiển cho phát nổ. Nhờ có Hoắc Vũ Hạo, Huyền lão tay còn lại không chế vụ nổ. Huyền lão tiếp dồn lực ý muốn nghiền tên tà hồn sư thành bột. Nhưng là tên tà hồn sư lại lợi dụng sự mất tập trung để không chế vụ nổ kia mà tẩu thoát. Hướng tẩu thoát của hắn là Hoắc Vũ Hạo nhằm bắt cậu đi.

Khi tới gần Hoắc Vũ Hạo, hắn tốc độ nhanh như chớp định đưa tay bắt lấy cậu.

-Người hình như quên sự hiện diện của ta rồi. Thật sự làm ta đau lòng đấy.

Giọng nói băng lãnh từ trong hư không xuất hiện chắn phía trước Hoắc Vũ Hạo. Đúng là giọng nói cùng thân ảnh xuất hiện tiếp đó, Phi Linh.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Cuộc Thi Đấu Hồn Đại Tái

-Quên ta là không chấp nhận được đâu.

Phi Linh xuất hiện chắn trước người của Hoắc Vũ Hạo nói. Nói xong, tay nắm thành nắm đấm, đấm thẳng về phía tên tà hồn sư. Còn tên tà hồn sư thì cười khinh bỉ, nắm đấm cũng giơ ra, hẳn nghĩ Phi Linh chỉ là một tên ngu-tỏ-ra-nguy-hiểm.

Mọi người nghe âm thanh này cũng ngớ người. Cảnh sau đó là một sự kinh ngạc. Tên tà hồn sư thân thể nát bấy theo cú đấm của Phi Linh, nhìn có vẻ như cậu đấm khá nhẹ nhưng mà lực công phá thì có thể nói là kinh thiên động địa. không chỉ tà hồn sư biến thành vũng máu mà mọi thứ phía sau hơn hai trăm mét cũng bị san bằng do lực xung kích.

-Cái này là trả thù cho cơ thể của Hạo Hiên nhóc tỳ. Haizz, đáng tiếc hẳn bị tên khốn này làm cho banh xác, không có một mảnh thân thể thì làm sao ta hồi phục cho hẳn.

Vốn sức mạnh vật lí của Phi Linh hơn nhân loại gấp nhiều lần. Nhưng về cơ bản thì Phi Linh cũng chưa dùng bất cứ một phần lực nào, cứ cho phát tay dờn sơn lấp biển đi.

Thu tay lại. Nếu để ý thì trên tay Phi Linh thậm chí còn chưa dính lấy một giọt máu.

Phi Linh xoay đầu nhìn về phía các học viên bị thương và đám cháy.

-Thủy mộ thiên hoa tiểu mô hình.

Phi Linh thủy pháp tắc lưu động quanh cơ thể. Một vòng tròn chứa đầy hoa văn cũng ẩn kín sắc sỡ cũng rất khó hiểu xuất hiện trên mặt đất bao trọn lấy vùng hỏa hoạn cùng một phần không bị ảnh hưởng bởi vụ nổ. Phi Linh động niệm một cái, vô số dòng nước uốn lượn như những con rồng nước vòng theo hình dáng của vòng tròn ma thuật kia, phi thăng lên trời cao, kèm theo đó là mọi đám cháy đều bị dập tắt, thậm chí thi pháp hoàn thành còn gập ra một cơn mưa nữa. Thủy pháp tắc kỹ năng mà lại đem đi chữa cháy thì đúng là sang a.

Mọi người cũng không còn gì để nói. Có khi đang đau quá có chú ý cái gì.

Huyền lão nhìn nhưng chưa hết đau lòng. Nhìn xung quanh vô cùng hoang tàn, nát thì vẫn nát mặc dù đã được dập lửa nhưng vụ nổ đã tàn phá gần như hoàn toàn. Diêu Hạo Hiên đã bị mất mạng theo mọi nghĩa.

Để ý biểu hiện trên mặt của Huyền lão, Phi Linh cũng thở dài. Phi Linh kích hoạt Thiên thần quan cùng nguyên tố linh vực. Sự kết hợp này cho phép cậu trải rộng hiệu quả của Thiên thần quang, cứ gọi là Thiên thần quang đại quy mô cũng được. Lực lượng tản mát nhiều đến mức ngưng hình. Sau lưng Phi Linh lực lượng ngưng hình tản ra như đôi cánh vậy. Vô số điểm sáng trắng nhỏ từ từ rơi xuống như tuyết rơi ngày đông. Những người ở trong linh vực đều cảm thấy rất ấm áp, cơn đau gây ra từ vụ nổ hay độc do làn sương đỏ cũng đều tan biến. Những vết thương nặng nhẹ đều lành lại.

-Nhìn kia! Phi Linh học trưởng dùng cái gì hồn kỹ? Tại sao lại lợi hại như vậy?

Tiêu Tiêu nhìn mọi thứ mà bất ngờ nói. Đúng. Mọi thứ đều trở lại với nguyên bản trước khi vụ nổ xảy ra.

-Vết thương của ta lành rồi!

Trần Tử Phong bị thương ở chân cũng lành lại, kinh ngạc nói.

Ánh sáng dần phai đi. Phi Linh dừng thi pháp. Bước tới Huyền lão.

-Huyền lão, ta đã dùng hết khả năng của mình giúp mọi người liệu thương nhưng vẫn cần phải quay về chữa trị. Nếu cứ như thế này mà tham gia cuộc thi thì sẽ có nguy cơ rất cao ảnh hưởng căn cơ. Theo ta, thì chỉ có tiểu Đào cùng tiểu Thần là đủ khả năng tham gia, còn lại thì không thể.

-Khoan đã, ta vẫn đi đ...hụ hụ....

Đái Thước Hành không muốn quay về nói. Đường như vết thương vẫn có chút ảnh hưởng.

-Đấy, ta nói người không tham gia được. Ta là thầy thuốc hay là người?

Phi Linh lạnh lùng nói. Mọi người của Sử Lai Khắc thất quái nhìn thất thần khá nhiều. Huyền lão cũng lâm vào suy nghĩ.

-Nếu các thành viên quay về, người có thể hỗ trợ không?

-Tất nhiên, tiểu Đào có tham gia, làm sao ta không tham gia.

Phi Linh cười nói.

-Vậy được, Tiểu Đào, Lạc Thần. Các người chuẩn bị đi với đám Vương Ngôn đến Tinh La thành đi. Ta sẽ mang những người còn lại về.

Sau đó Huyền lão thu thập mọi người rồi lên đường quay về còn Vương Ngôn dẫn Sử Lai Khắc dự bị cùng Phi Linh, Mã Tiểu Đào, Lăng Lạc Thần đến Tinh La đế quốc.

Do không muốn gây chú ý. Phi Linh quyết định không dùng máy bay để di chuyển.

-Phi Linh, cảm ơn người.

Mã Tiểu Đào đi đến kế bên Phi Linh nói. Thân là đội trưởng, thiệt hại vừa đối với nàng quá lớn. Không nhờ có Phi Linh cứu cháy kịp thời, chắc nàng lại phải nhức nhối một thời gian.

-Ồ, ta với người cần phải nói cảm ơn nữa sao? Thế mà ta cứ tưởng tình cảm giữa chúng ta tiến xa ra rồi chứ. Đau lòng a.

Phi Linh giả bộ ôm mặt khóc.

-Không, không phải thế. Chỉ là nếu không có người thì mọi chuyện sẽ thành ra thế nào.

Mã Tiểu Đào nói.

-Người không phải lo. Dù trời có sập thì cũng có ta đỡ cho người.

Phi Linh đưa tay ra sờ má Mã Tiểu Đào, cười nói.

Tiêu Tiêu cùng những thành viên nhỏ tuổi đi đằng sau nhìn cảnh này cũng đỏ mặt hết. Phi Linh nhìn thấy thế cũng bỏ tay ra, Mã Tiểu Đào nhưng là mặt đã có chút đỏ.

-Haha, thiếu ý tứ quá. Xin lỗi.

Phi Linh cười cười xin lỗi.

Sau sự kiện vừa qua. Ai cũng tin tưởng sức mạnh của Phi Linh là vô địch. Đoạn đường khá dài nhưng trên đường mọi người khá thông thả, không có quá nhiều lo lắng.

Đến Tỉnh La thành, thủ đô của Tỉnh La đế quốc. Người dân hòa hứng, tràn ngập sức sống. Bởi vì sự kiện đại tái sắp tới rất được nhiều người mong chờ.

Nhóm Sử Lai Khắc được sắp xếp tá túc tại khách sạn Tỉnh Hoàng, Tỉnh Thất. Khách sạn vô cùng tráng lệ, xa hoa.

-Tuyệt quá!

Vương Đông nhìn phòng ốc, hai mắt sáng lên cảm khái.

Được xếp ở tầng thượng. Đây là quyền lợi của Sử Lai Khắc.

-Thích nhất là giường vừa to vừa mềm này. (Vương Đông).

-Haha, cảm giác thật tuyệt. (Từ Tam Thạch).

-Thật không ngờ lại được ở phòng của tầng thượng a. (Tiêu Tiêu).

Mọi người vào phòng, rất thích cách bày trí của khách sạn. Không hổ là trang trí dành cho hoàng thất.

-Đến trang sức nhỏ cũng là đồ cổ nữa. (Giang Nam Nam).

-Trời! Nhà vệ sinh cũng đẹp a. (Hòa Thái Đầu).

Đang tận hưởng không khí sang trọng như đi du lịch. Cửa của một phòng mở ra. Bối Bối bước ra từ trong phòng.

-Mọi người, đi thôi. Vương Ngôn lão sư cho gọi chúng ta đến phòng họp. Hình như là bàn về trận đấu tiên sau khi mở màn kết thúc. Phi Linh nói hai vị tiền bối vẫn chưa ra sân được, cứu viện chưa tới được. Có lẽ chỉ có thể dựa vào bảy người chúng ta.

Xoảng.

Nghe được đến đây. Giang Nam Nam đang cầm bình hoa cổ cũng làm rớt bể. Từ Tam Thạch đang uống nước cũng nuốt không trôi, đổ hết cả ra quần. Về mặt mọi người trở nên tệ hơn.

-Không phải chứ. Không phải còn có Phi Linh sao? Hẳn ta có thể cân hết mà.

Từ Tam Thạch ôm mặt nói.

-Xem ra vẻ ngoài thoải mái đều là giả.

Hoặc Vũ Hạo cười khố nói.

-Được rồi, Vương Ngon lão sư đang đợi.

Bối Bối thúc mọi người mau mau đi đến phòng họp.

Tại phòng họp. Không khí nghiêm túc đến kì lạ, khá căng thẳng.

-Sao thế mọi người, trông căng thẳng vậy? Cần gì phải lo lắng. Chẳng qua chỉ là một trận mở đầu thôi mà.

Wong Ngan cầm ly nước nói.

-Nghe này mấy nhóc, cứ thoải mái đi. Có lẽ mọi người đều thắc mắc tại sao ta cùng tiểu Đào và tiểu Thần không ra sân. Đúng chứ?

Phi Linh chen ngang vào nói. Đám Hoặc Vũ Hạo cũng gật đầu.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Bắt Đầu

-Vậy để ta giải đáp cho các người. Đầu tiên, là ẩn giấu thực lực, đối thủ sẽ không tìm hiểu được thông tin gì về sức mạnh của ta lẫn của học tử các người. Thứ hai, đây là nghi binh, cho bọn chúng cười vào lúc đầu đi, rồi ta sẽ giáng một đòn trí mạng. Thứ ba và là cuối cùng. Ta hỏi các người...

Phi Linh giảng giải xong dừng lại hỏi. Cả bọn tập trung, gật đầu liên tục.

-Các người có phải tinh anh của Sử Lai Khắc không?

Phi Linh nói.

-Phải.

Mọi người đồng thanh quát lớn.

-Thế thì nếu đã coi mình là tinh anh của Sử Lai Khắc thì hãy coi đây là một cuộc tập huấn chính thức của các người, một cuộc tập huấn khó khăn nhất, gian nan nhất trong đời các người. Bước qua ải này, các người sẽ đứng trên đỉnh của mọi cường giả. Nào! Hãy liều hết cái mạng của mình vượt qua nó. Xứng danh tinh anh Sử Lai Khắc.

Bài diễn thuyết với giọng điệu hùng hồn, tiếp thêm dũng khí cho nhóm của Hoắc Vũ Hạo.

-Đúng. Vì vinh quang của Sử Lai Khắc.

Sử Lai Khắc thất quái đời sau ý chí bừng bừng đồng thanh hô. Vương Ngôn nghe được cũng ứa ra nước mắt.

-Các em...

Cảm động thì cảm động nhưng sau đó Vương Ngôn lau nước mắt và bắt đầu phổ biến về luật và hình thức thi đấu. Sau đó, tất cả đều trở về phòng mình bắt đầu chăm chỉ tu luyện đợi ngày mai đến.

-Phi Linh, liệu như vậy có ổn không?

Mã Tiểu Đào bước ra hỏi.

-À, không sao. Bọn nhóc đủ sức lo liệu. Tính toán thì cứ để ta lo. Đây là cột mốc đánh dấu sự trưởng thành của chúng.

Phi Linh trả lời thắc mắc của Mã Tiểu Đào.

-Vương Ngôn lão sư, ngài nên nghỉ ngơi đi. Ngày mai sẽ dài đấy.

-À, ừ.

Nói xong Phi Linh cũng đi ra ngoài.

-Phù, giờ thì chắc Huyền lão cũng quay lại rồi. Tìm ông ta nói chuyện một chút.

Huyền lão đưa các học viên bị thương về học viên sau đó quay lại. Phi Linh nghĩ nên đi gặp ông một chút rồi biến mất không thấy đâu.

Tại một ngọn núi cách Tinh La thành không xa. Huyền lão đang ngồi đó uống rượu.

-Huyền lão, ta có mua chút nguyên liệu làm món ăn cho ngài này.

-Ồ, Phi Linh à.

-Ân.

Phi Linh đáp lại. Trên đường đi cậu có ghé qua một số cửa tiệm để mua chút đồ. Tào ra thì cũng được nhưng vẫn cảm thấy thích hơn khi đi mua chứ. Phi Linh có ý định làm takoyaki nhưng lại không tìm thấy mực để làm nhân nên đành mua thịt và rau, nấm, đậu phụ. Chỉ là làm lẩu đơn thuần thôi.

Phất tay một cái, một cái nồi lẩu hư không xuất hiện. Cho nguyên liệu vào nhúng chín với nước. Phi Linh lấy một cái bát có đựng trứng sống đã khoáy từ trước đưa cho Huyền lão, lão háam ăn này không biết xúc luôn cả bát, còn hỏi có vị lạ thì bị Phi Linh mắng cho. Bực bội nhưng cũng phải làm lại thêm một bát, mười lăm phút sau thịt và rau rải chín đến thì cậu mở nắp nồi.

-Ồ mùi thơm đấy.

Huyền lão ngửi thấy mùi hương toát ra từ nồi lẩu nói. Tiếc sao ở đây lại không có shirataki làm cậu phải tào ra. Đất nước lớn mà lại không tìm được cái đó, nó cũng giống bún mà miếng thôi mà.

Làm xong thì cứ việc ăn thôi. Phi Linh chỉ Huyền lão lấy thịt nhúng với trứng sống trong bát để ăn. Món này ngon và lạ khiến Huyền lão bảo làm thêm nhưng mà ăn nhiều thành ra ngán, và không tốt cho sức khỏe nên cậu bảo thôi. Huyền lão mặt bí xị, bảo mình là Thao Thiết võ hồn, ăn nhiều mới tiến cấp này nọ nhưng Phi Linh cũng từ chối.

Sau một lúc thì mọi thứ Phi Linh làm đều đi vào bụng. Dọn dẹp xong hai người bắt đầu đi vào vấn đề chính.

-Mấy đứa Vũ Hạo có ổn không?

Huyền lão hỏi.

-À, chúng nó lúc đầu nghe mình phải đấu thì mặt đứa nào đứa nấy như gặp nạn ấy. Mà, cũng do ta bài thuyết trình quá hay nên chúng nó lấy được

tự tin hơn rồi. Ngày mai thì chắc chắn chúng sẽ kiên định hơn nữa.

-Ừm, vậy là được rồi.

-Ngài không định đến đó sao?

-Thôi đi, ta ở đây quan sát được rồi.

Phi Linh rời đi ngay sau đó. Huyền lão vẫn ngồi đó uống rượu.

Đùng đùng đùng....

Vô số tiếng pháo hoa được bắn lên trời nổ ra. Âm thanh của đám đông trong khu vực khán đài vô cùng lớn, nhộn nhịp. Hôm nay là ngày diễn ra cuộc thi đấu hồn đại tái, cuộc thi được mong chờ mỗi năm năm một lần. Vị hoàng đế của Tinh La đế quốc cũng đã trình bày xong phần diễn thuyết của mình và tuyên bố cuộc thi chính thức được khai mạc.

Bên dưới sàn đấu, sân đấu vô cùng rộng, thuận tiện cho việc đấu trong một không gian rộng, thoải mái. Nhưng lại mệt mỏi cho việc lau dọn. Có tất cả 133 đội ngũ tham gia. Sử Lai Khắc đội ngũ nằm trong đó. Đám Hoắc Vũ Hạo đang bờ ngõ, ngạc nhiên vì cuộc thi được hưởng ứng quá đông, quá nhiều khán giả.

-Cuộc đại tỉ thí đấu hồn của các học viện hồn sư cao cấp toàn đại lục là cuộc thi quy mô nhất. Ta đại diện cho Tinh La đế quốc, hoan nghênh các học viện và các thí sinh. Hy vọng mọi người gặt hái được nhiều thành công. Đặc biệt là đệ nhất đại lục, học viện có được vô số sự danh giá, đường như luôn nằm được chức quán quân, học viện Sử Lai Khắc và đại diện của họ. Chúng ta luôn mong chờ sự thể hiện của họ.

Tinh La hoàng đế nói.

-Sử Lai Khắc!

-Sử Lai Khắc tuyệt nhất!

.....

Một loạt những tiếng cổ vũ từ khán đài. Sử Lai Khắc luôn luôn được chào đón một cách nồng nhiệt ở đấu hồn đại tái. Nhóm của Hoắc Vũ Hạo cũng ngỡ ngàng trước vinh quang mà của mình, của Sử Lai Khắc. Mỗi người trong họ dần nhận ra là họ phải bảo vệ vinh quang này. Cảm xúc này giờ đây đã bùng cháy mãnh liệt hơn ngày hôm qua.

Kết thúc khai mạc. Sử Lai Khắc được xếp sẽ đấu với Thiên Linh đầu tiên.

-Sao rồi? Có cảm thấy tự hào không?

Phi Linh mỉm cười hỏi cả đám Hoắc Vũ Hạo.

-Không ngờ Sử Lai Khắc chúng ta lại được nhiều người hâm mộ như vậy.

Tiêu Tiêu nói.

-Được rồi, trận đầu tiên này Hoắc Vũ Hạo, người sẽ tiên phong. Dọa bọn chúng sợ hãi ra quần đi.

Phi Linh hóm hỉnh nói.

-Haha....

Một tràng cười của Từ Tam Thạch, còn Giang Nam Nam hay Tiêu Tiêu gì gì thì hơi đỏ mặt. Nhưng tinh thần cả bọn đều rất thoải mái.

-Rồi, lên sàn đi.

Phi Linh mỉm cười nói. Vương Ngôn cũng gật đầu. Mã Tiểu Đào cùng Lăng Lạc Thần thì cổ vũ. Sau đó là cả đám Hoắc Vũ Hạo di chuyển lên võ đài.

-Hà hà, cứ như tiền con mình đi ấy.

Phi Linh đứng kế bên Mã Tiểu Đào cười nói.

-Haizz, thật hết biết người. Chờ thêm vài năm nữa đi rồi hãy nói đến chuyện đó.

Mã Tiểu Đào nói. Lăng Lạc Thần cũng đứng một bên mơ mơ màng màng cái gì đó.

-Được! Đội của học viện hồn sư cao cấp Thiên Linh đã lên đài. Xin mời học viện số một đại lục, vua của các học viện, đội của học viện Sử Lai Khắc.

MC mời cả hai bên thượng đài và nhấn mạnh hơn sự xuất hiện của Sử Lai Khắc.

-Học viện Sử Lai Khắc làm gì vậy? Chủ lực của họ đâu? Con trai của Đái Hạo không lên sàn đấu sao?

Tinh La hoàng đế quan sát nhóm Hoắc Vũ Hạo rồi thắc mắc.

Nhiều người cũng thắc tại sao Sử Lai Khắc lại cho đội hình dự bị làm đội hình chính. Chỉ thấy có Hoắc Vũ Hạo đứng nghênh đón trước nhất, còn lại thì đứng sau theo hình cánh quạt, lấy Hoắc Vũ Hạo làm trung tâm.

-Trận đấu bắt đầu. Sử Lai Khắc chỉ có một người đánh phía trước! Rốt cuộc là chuyện gì?

MC tuyên bố bắt đầu và tường thuật lại tình hình. Cùng lúc đó một trăm lẻ tám cột quang sáng dựng lên nhằm đánh dấu khoảng cách lôi đài và cũng

là bảo vệ khán đài khỏi ảnh hưởng của trận đấu.

hôm nay T6 cho x2 chương đi. AE đọc đỡ mệt :v

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Vang Vọng

Hoắc Vũ Hạo bước lên phía trước, mỗi một bước đi đều lấy đi sự chú ý của tất cả mọi người có mặt ở nơi đây. Nhiều người cứ ngu ngơ không hiểu Sử Lai Khắc đây là có ý gì.

Khoảng cách của Hoắc Vũ Hạo và nhóm của mình được một khúc thì cậu dừng lại. Xung quanh Hoắc Vũ Hạo không khí đột ngột thay đổi, trở nên nặng nề hơn. Bên kia học viện Thiên Linh cũng đã vào tư thế chuẩn bị, hồn hoàn phóng thích, vàng cùng tím chiếm màu chủ đạo, có bốn người tứ hoàn cùng ba người tam hoàn. Ngay không khí bên này cũng giảm đi rõ rệt.

Thiên Linh học viên thí sinh thắc mắc làm sao lại có cảm giác khó chịu như vậy. Chỉ là đội dự bị làm sao lại gây cho họ áp lực như thế. Ngưng thần trong áp lực, khiến nhiều người căng thẳng chứ không riêng gì đội ngũ đang thi đấu.

Tới đây, không khí đã rơi vào mức trầm trọng đối với hết thảy mọi người, trừ Bối Bối, Từ Tam Thạch, Giang Nam Nam, Tiêu Tiêu, Vương Đông cùng Hòa Thái Đầu lại không hề chịu bất kì ảnh hưởng gì. Luồng khí tức cùng sát khí ngưng hình mờ nhạt nhưng cũng rất đánh mạnh vào tinh thần người khác. Hồn hoàn của Hoắc Vũ Hạo dần dần hiện lên. Không phải nhị hoàn cũng không phải nhất hoàn. Lục hoàn. Đúng là lục hoàn nhưng còn sáu hồn hoàn mười vạn năm.

Trông thấy luồng sát khí kia, sáu cái hồn hoàn mười vạn năm đỏ chói hiện lên ngay trước mắt mọi người. Ai nấy đều rơi vào hoảng loạn, về phần Mã Tiểu Đào, Lăng Lạc Thần và Vương Ngôn thì đã được Phi Linh hứng hoàn toàn ảnh hưởng, chuyện này đối với cậu dễ như ăn cháo. Từng người

từng người, Tinh La hoàng đế, khán giả, các tuyển thủ ở các đội và Thiên Linh đội đều câm lặng.

Thừa dịp đó Hoắc Vũ Hạo cứ tiến đến, phát động đồng loạt bốn hồn kỹ trong âm thầm. Trong khi sáu cái hồn hoàn mười vạn năm kia chiếm cứ sự chú ý của mọi người ngoài sàn đấu thì trong sàn Thiên Linh đội thì lại bị thêm ảnh hưởng của Tinh Thần kiện nhiều hồn kỹ của Hoắc Vũ Hạo phóng thích. Trong mắt từng thành viên của Thiên Linh chiến đội thì Hoắc Vũ Hạo bây giờ như là một quỷ thần với luồng sát khí ăn tươi nuốt sống họ đang tiến lại gần, từ từ từng bước một. Hành hạ về mặt tinh thần lại thêm một bậc. Chỉ bằng dùng một đòn lôi đình chớp nhoáng thì có lẽ sẽ dễ chịu hơn là chiêu này.

Vương Đông chớp thời cơ tức tốc tiến lại kể bên Hoắc Vũ Hạo. Hồn lực dung hợp với nhau, Hoắc Vũ Hạo nắm thế chủ đạo. Màu vàng luồng sáng tỏa ra từ hai người. Sau đó xuất hiện một con mắt với hoa văn tinh tế. Con mắt bắn ra một đường quang hoàng kim thẳng đến phía của Thiên Linh đội. Hoắc Vũ Hạo đã lợi dụng Tinh thần kiện nhiều để lừa các thành viên đội bạn về một chum để thuận lợi việc thi pháp. Rực rỡ trong điêu tàn Hoàng Kim lộ, vô hồn dung hợp kỹ của Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông phát động. Cột sáng hoàng kim nuốt trọn thành viên của Thiên Linh chiến đội.

Chưa kịp làm gì ngoài trơ mắt ra sợ hãi bởi cú sốc tinh thần nặng nề, rồi ăn phải hoàng kim cột sáng kia. Chỉ còn hai người trong số đó là tránh thoát khỏi bị biến thành tượng vàng nhờ phòng ngự hồn đạo khí trên người. Quan sát một lần nữa bên người Hoắc Vũ Hạo lại xuất hiện một người nữa, là Vương Đông nhưng xung quanh Vương Đông không phải tam hoàn như bình thường mà cũng là lục hoàn và mỗi tội không có mười vạn năm như Hoắc Vũ Hạo, hai vàng hai tím hai đen, phối hợp hồn hoàn rất hoàn hảo. Chấn tỉnh lại nhưng vẫn sợ hãi, ý chí chiến đấu đã không còn, những người còn lại cũng chỉ còn nước nhảy xuống đài chịu thua.

Hoắc Vũ Hạo vẻ mặt thần thần bí bí khiến người ta rung sợ, sau khi đã thể hiện một sức mạnh khủng bố như thế.

-Kết thúc rồi.

Hoắc Vũ Hạo quay lại nhìn trọng tài, người đang đứng không dám động lấy một khắc từ lúc Hoắc Vũ Hạo phóng xuất võ hồn. Cái nhìn của cậu làm trọng tài cũng giật nảy mình.

Sau đó Hoắc Vũ Hạo tay chấp sau lưng, dáng vẻ hiên ngang, phong độ như của cường giả vậy.

-Hãy nhớ lấy. Chúng ta đến từ Sử Lai Khắc. Đến từ Đường Môn.

Hoắc Vũ Hạo nói. Cậu muốn nhân dịp này đánh bật sức mạnh của cả Sử Lai Khắc trong kì thi đấu lần này cùng danh tiếng đã lãng quên trong quá khứ của Đường Môn.

-Sử Lai Khắc!

-Đường Môn!

-Đường Môn trong truyền thuyết?

-....

Tiếp đón lấy lời tuyên bố của Hoắc Vũ Hạo là một tràng cổ vũ, hô hoán của cả khán đài. Ở nơi nào cũng thế. Cường giả vi tôn, ai mạnh sẽ được hâm mộ. Nhiều người cũng thắc mắc Đường Môn này là Đường Môn trong truyền thuyết chẳng.

-Chết tiệt! Chúng ta chỉ tìm hiểu về đội chính thức mà thôi. Chưa có bất cứ thông tin gì về đội dự bị cả.

Một đội trưởng của một đội ngũ tham gia nói. Nhiều người bây giờ rất bối rối. Quá bất ngờ cho mọi sự chuẩn bị.

-Mau, mau tìm hiểu về tên nhóc kia. Ta chưa từng nghe nói về hắn!

Tinh La hoàng đế cũng phải gấp gáp muốn tìm hiểu lai lịch Hoắc Vũ Hạo.

Được trọng tài tuyên bố chiến thắng, Hoắc Vũ Hạo đầu tiên đi xuống đài, kế tiếp đó là những thành viên khác cũng nối đuôi nhau đi xuống. Từ thế ai nấy cũng đều hiên ngang như cường giả chính hiệu vậy, lạnh lùng,...

-Ra tay hơi nặng đấy.

Hoắc Vũ Hạo đi ngang qua Vương Ngôn, Vương Ngôn nói.

-Hừ, em đã hạ thủ lưu tình rồi. Chỉ là phong ấn võ hồn của họ thôi. Nếu không nhận thua thì em không chắc họ còn sống rời đài tỉ thí đâu.

Hoắc Vũ Hạo lạnh lùng nói.

-Có ở lại xem trận khác không?

-Hử? Có gì để xem. Về thôi.

Vẫn lạnh lùng như vậy. Hoắc Vũ Hạo tiếp tục bước tới chỗ Phi Linh.

-Wa, đúng là lợi hại.

-Siêu thật! Đúng là phong thái của cường giả.

Những thí sinh của những đội ngũ khác cũng phải thán phục.

-Tiểu Hạo, người đợi một chút.

-Sao thế, Phi Linh sư huynh?

-Tiểu Đông, người tới đây.

Bị Phi Linh gọi đến, Vương Đông cũng đi tới chỗ Phi Linh mà không phải chạy tới là vì cả hai hồn lực đã cạn kiệt, còn đứng được tới giờ là do ý chí kiên cường cùng nghị lực của họ. Vương Đông đến kể Hoắc Vũ Hạo cùng Phi Linh.

-Làm tốt lắm. Giờ thì nghỉ ngơi được rồi.

Phi Linh đưa tay xoa xoa đầu của cả hai, đồng thời luồng hồn lực đặc sệt vô hình truyền vào cơ thể Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông. Phi Linh muốn bổ sung chút hồn lực cho hai người, mệt quá cũng không tốt, còn dư lại chút đỉnh thì vẫn hơn.

-Phi Linh sư huynh!

Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông cảm nhận được luồng hồn lực truyền vào trong cơ thể mình. Nhất thời đã hiểu ra Phi Linh sư huynh của mình là đang giúp mình, không khỏi kinh hô.

-Ừm, làm sao nào?

Phi Linh mặt cười hiền hòa như ánh mặt trời đáp.

-À, không có gì.

Nhận ra ý định là một chuyện nhưng vẫn đang ở ngoài, có thể sẽ bị người khác phát hiện cái gì nên Hoắc Vũ Hạo tạm giữ lại lời muốn nói.

-Được rồi. Nếu không có gì nữa thì chúng ta về nào. Ăn mừng chiến công đầu của các người. Nhưng cũng đừng tự mãn nghe chưa.

-Vâng.

Cả đám Bối Bối, Từ Tam Thạch, Giang Nam Nam, Tiêu Tiêu và Hòa Thái Đầu đến chỗ Phi Linh cũng đồng thanh cùng Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông đáp lại.

Nói xong toàn bộ người của Sử Lai Khắc cũng quay về phòng của mình tại khách sạn.

-Phù, hồi hộp quá đi.

Tiêu Tiêu về đến nhà, thở phào nhẹ nhõm nói.

-Tiểu Hạo, tiểu Đông. Các người về phòng nghỉ đi. Tuy là bổ sung nhưng ta chỉ giúp một chút để các người không ngất giữa đường mà thôi nên mau mau đi đi.

-Cảm ơn Phi Linh sư huynh. Lúc này nguy hiểm thật.

Hoắc Vũ Hạo vẻ mặt có chút mệt mỏi nói.

Nói xong thì Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông về phòng nghỉ ngơi. Phi Linh cũng nhìn Vương Ngôn ý bảo cho những khác nghỉ ngơi đợi mai lại tiếp tục kế hoạch tiếp theo.

Dạo này viết được khá khá. AE ủng hộ chút, mai mình up bạo chương :v

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Đùa

Buổi chiều cùng ngày đến. Phi Linh và Vương Ngôn cũng hẹn mọi người ra phòng khách cùng nhau để kiểm tra hồn kỹ. Có vẻ như mọi người tới đông đủ nhưng Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông thì chưa đến.

-Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông vẫn chưa thấy có mặt.

Wương Ngôn nhìn Phi Linh nói.

-Mà, kệ đi. Chắc chúng nó mệt quá nên nghỉ chút rồi.

Phi Linh cùng Vương Ngôn nói chuyện. Vốn Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông và Tiêu Tiêu là học trò của Vương Ngôn nên hồn kỹ cùng võ hồn của họ, hẳn đều nắm rõ ràng nên không cần phải kiểm tra chi hồn kỹ. Đối với hồn sư thì hồn kỹ là bí mật quyết định thắng thua của một trận đấu, sinh tử chẳng hạn. Còn lại là chiến thuật và chênh lệch cấp độ.

Bắt đầu từ Bối Bối đầu tiên. Thân được xưng là tốt nhất học viên ở ngoại viện. Bối Bối đã đạt được hồn tông cấp 42 43, mức độ tốt đối hồn sư. Lần lượt hồn kỹ của cậu là Lôi đình long trảo, Lôi đình vạn quân, Lôi đình chi nội và Lôi đình long thủ. Kế đến cùng xưng tốt nhất ngoại viện cùng Bối Bối, Từ Tam Thạch cũng liệt kê. Tiếp đến là Giang Nam Nam. Mỗi người bốn hồn kỹ nhưng để cho mọi người rất kinh ngạc. Mỗi cái hồn kỹ sẽ làm cho đối thủ phải ấn tượng sâu.

Cái thứ tư là đến phiên hồn tông Hòa Thái Đầu. Lúc này Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông cũng đến. Chào hỏi mọi người một chút.

-Thái Đầu, người là hồn đạo sư. Vốn dĩ ta không cần hỏi hồn kỹ của người nhưng vì lí do thích hợp cho tác chiến sau này và giúp các người phối ăn ý vượt qua kì tập huấn này. Người có thể đưa hồn kỹ của người nói cho ta?

-Kỳ thực hồn kỹ của ta cũng có tác dụng nhất định. Chỉ là sợ các người không muốn dùng thôi.

Hòa Thái Đầu gật đầu, mặt có chút xấu hổ nói.

-Không có gì. Có cái gì chúng ta cũng nên sử dụng hết. Nào. Hãy cho chúng ta xem hồn kỹ của người đi.

Vương Ngôn mỉm cười nói. Hoắc Vũ Hạo nhìn thấy Phi Linh cười cười, nhất thời mặt trở nên cổ quái. Ở với vị sư huynh này lâu rồi nên cũng biết được cái điệu cười này. Chắc chắn là có gì đó không bình thường.

-Các người không được cười đấy.

Hòa Thái Đầu hết cách nói.

-Chúng ta làm sao sẽ cười? Ở đây ai cũng nghiêm túc a.

Mã Tiểu Đào mặt nghiêm túc nói. Quay qua lại thấy Phi Linh cười, không khỏi thúc cùi trỏ vào hông Phi Linh làm cậu không cười được.

-Ông đây có điều xì gà!

Hòa Thái đầu mặt đỏ bừng hô to. Nghe cái này mặt ai nấy đều cứng đờ. Không biết nên làm gì cho phải. Không lẽ cười sao? Mà cùng lúc đó tự nhiên tay Hòa Thái Đầu trên tay đột nhiên xuất hiện một điều xì gà to to. Yên tĩnh một đợt, kế tiếp đó là một tràng cười to như sóng vỗ từ đại dương vậy.

-Không được cười!

Hòa Thái Đầu đỏ mặt la thất thanh. Ai ai cũng cười, cười lớn là đằng khác. Vương Ngôn lão sư cũng không ngoại lệ.

-Đại sư huynh, chuyện này?

Hoắc Vũ Hạo nhưng đến chỉ là chào hỏi nhưng không biết tình hình cụ thể. Chỉ đứng nhìn mà chả hiểu gì, quay sang Bối Bối hỏi.

-À, Vương Ngôn lão sư đang điều tra hồn kỹ của các thành viên để lập chiến thuật. Vừa rồi là Hòa Thái Đầu hồn kỹ, chẳng trách không cười không được, hồn chú hài hước quá.

Bối Bối cười cười nói.

-Thôi, đừng để ý đến tôi nữa. Hồn kỹ này cũng chỉ để người ta cười nhạo thôi

Hòa Thái Đầu mặt như thất vọng về thế giới xung quanh vậy.

-Thái Đầu, cái này võ hồn của ngươi là hệ gì?

Mã Tiểu Đào cười hỏi, hỏi xong, lại tiếp tục cười.

-Thật không biết, học tử có phải nội viện đệ tử hay không? Làm sao không biết có mỗi hệ thực vật là căn hồn chú? Ta là một hồn sư hệ thực vật.

Hòa Thái Đầu vừa giải thích vừa la lớn bảo mọi người ngừng cười.

-Mà, mà. Ai cười em đâu này. Có điều nó đặc biệt quá thôi. Nói xem đây là cái gì tác dụng?

Vương Ngôn nói thế nhưng vẻ mặt của Hòa Thái Đầu cũng không thấy bớt đau lòng.

-Vừa này hồn kỹ là Thô tuyết gia tinh thần phần chấn. Có tác dụng tăng 10% tinh thần.

Hòa Thái Đầu mặt đầy chán nản nói.

-Cái gì? Tăng 10% tinh thần. Duy trì? Duy trì trong bao lâu? Còn ba hồn kỹ khác nữa? Có thể tạo ra bao nhiêu cây?

Vương Ngôn nghe Hòa Thái Đầu nói không khỏi giật mình. Bắt lấy Hòa Thái Đầu hỏi.

-Tầm 20 phút. Có thể tạo ra nghìn cây. Còn có tăng cường sức mạnh, phòng ngự và hồn lực.

Hòa Thái Đầu thấy tình hình có chút vấn đề nhưng cũng nói ra.

-A! Hồn kỹ của em đúng thiên phú trời cho đấy. Mau cho ta xem những cái khác hồn kỹ.

Vương Ngôn mặt mày hớn hở như gặp bảo vật. Vương Ngôn là hồn vương nhưng chỉ có thể dừng lại ở đó. Cậu quyết tâm theo nghiên cứu hồn sư, nói trắng ra nó đã thành cái đam mê của cậu. Nên có cái gì hiểm lạ thì nó khiến cậu mê mẩn vô cùng.

Sau đó là Hòa Thái Đầu lại biểu diễn một chút những hồn kỹ khác và chào đón nó là những tràng cười lại tiếp tục nổi lên. Xong là mọi người cũng một tràng. Mọi người cũng thử một chút hiệu quả nhưng có vẻ bên Phi Linh, Mã Tiểu Đào và Lăng Lạc Thần không hề hấn gì nên cũng đành thôi. Giang Nam Nam và Tiêu Tiêu nhìn mấy cái xì gà mặt tái nhợt nhưng Vương Ngôn khuyến khích mỗi người mang một phần để tiện cho thi đấu bổ sung thêm. Hoặc Vũ Hạo có đưa cho Vương Đông nhưng cậu cũng từ chối.

-Vậy cũng tốt, chúng ta phía dưới đến sắp xếp một thoáng đón lấy thi đấu vòng tròn chiến thuật. Lúc trước ta đã nói qua, thi đấu vòng tròn giai đoạn, sẽ có ba loại hình thức chiến đấu. Bằng vào chúng ta tại vòng thứ nhất thể hiện ra cường thế, không nghi ngờ chút nào, chúng ta tổ này tất nhiên chỉ có tám đội ngũ. Ở những người khác xem ra, mặt khác bảy chi đội ngũ tranh đoạt chỉ là một ra tuyến danh ngạch mà thôi. Chúng ta đang muốn lợi dụng bọn họ tâm lý này biến hóa, đem chiến thuật sắp xếp càng linh hoạt hơn. Sẽ có sáu mươi bảy chi đội ngũ tiến vào thi đấu vòng tròn, chia làm tám tổ, trong đó có ba tổ là chín người, còn lại năm tổ là tám người. Nói cách khác, chúng ta tại tiểu tổ tái bên trong muốn tiến hành bảy tràng. Khoảng chừng tại trận bốn, Lăng Lạc Thần ra trận. Nếu như thuận lợi, thứ sáu luân thi đấu vòng tròn lúc Mã Tiểu Đào cùng Phi Linh cũng ra trận. Khi đó các người cũng coi như trải qua cuộc tập huấn.

Bàn luận song là mọi người cũng quay trở về phòng mình. Còn Phi Linh và hai người Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông.

-Chà, các người thật ngủ lâu a.

-Biết làm sao được. Bọn ta mệt quá thôi. Không phải tại người đề xuất cuộc tập huấn này sao? Phải trách người chứ!

Wang Dong làm một đòn phản dame cho Phi Linh.

-Mà, mà. Tốt cho các người cả thôi. Haha.

Phi Linh cười cười nói

Nhưng đột nhiên ở hành lang khách sạn lại xuất hiện tiếng cộc cộc bước chân rất gần. Hoắc Vũ Hạo cũng cảm nhận được là có người, xoay người lại thì thấy một tên thiếu niên ngang tầm tuổi của cậu và Vương Đông. Hắn có một mái tóc bạch kim, dài với hai con ngươi là hai màu xanh trời và xanh lục, dáng vẻ khá kiêu ngạo. Phi Linh thấy tên thiếu niên này cũng biết hắn là ai. Hoắc Vũ Hạo nhìn tên này nhú mày. Tên này nhưng bằng tuổi

mình lại có dao động hồn lực của hồn vương sao. Tên thiếu niên kia nhìn cả ba người cười cười như khinh thường.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Tiệp Nhân

Thiếu niên tóc trắng không hề có chuyện đi lạc mà là cố tình đến.

-Người là Hoắc Vũ Hạo?

Thiếu niên tóc trắng nhìn về phía Hoắc Vũ Hạo nói. Bên Hoắc Vũ Hạo cũng chỉ lặng thinh không nói cái gì.

-Quả như trong tưởng tượng của ta. Nhớ lấy tên của ta, Tiểu Hồng Trần. Ta nhất định sẽ cho người thảm bại.

Tiểu Hồng Trần mặt đầy vẻ đắc ý, giọng điệu kiêu căng nói. Tiểu Hồng Trần có đồng phục thuộc về Nhật Nguyệt đế quốc học viện hoàng gia.

-Người...

Vương Đông tức giận định hướng tới Tiểu Hồng Trần. Nhưng lại bị Hoắc Vũ Hạo giơ tay ngăn cản.

-Hừ, con sâu cái kiến từ đâu mà ra. Sớm muộn cũng cho nó chết.

Hoắc Vũ Hạo vẻ mặt lạnh lùng, giọng nói băng lãnh, ngón tay đưa lên áo khê gầy gầy vài cái như đuổi bọ vậ. Sau đó Hoắc Vũ Hạo mở cửa phòng mình và lôi Vương Đông vào trong. Chỉ để lại Phi Linh cùng Tiểu Hồng Trần, Tiểu Hồng Trần nghe xong lời vừa rồi mắt nhú lại, mặt không có tức giận gì.

-Chà, bài diễn thuyết hay đấy, nhóc.

Phi Linh cười cười, khẽ vỗ tay nói.

-Người là?

Tiểu Hồng Trần đang suy tư thì nghe Phi Linh nói cũng cau mày hỏi.

-Ồ, có vẻ các người điều tra không kĩ nhỉ? Mà, cũng đúng thôi. Đối với các người hồn đạo khí mới quan trọng, dùng thuốc để tăng cấp thì có là cái gì.

Phi Linh giọng điệu chế nhạo noi. Nghe lời này, Tiểu Hồng Trần cũng ngưng trọng. Tên này, làm sao hắn biết những thứ như thế? Tiểu Hồng Trần nghĩ.

-Nhóc đang nghĩ làm sao ta biết?

Phi Linh quan sát vẻ mặt Tiểu Hồng Trần, biết ngay đang nghĩ cái gì nói. Lại một lần Tiểu Hồng Trần lại câm nín không nói được câu nào.

-Ta nói nhóc nghe. Ngay cả học viện hoàng gia các người có mệnh hồn đạo khí đi chẳng nữa thì cũng đừng tự đại quá mức. Vẫn còn người mệnh hồn khí hơn các người nhiều đấy.

Phi Linh nói. Mặt âm trầm, âm thanh như là xem thường đối phương. Phi Linh nhưng thần kế vị giả cũng là xuyên việt giả, xét về mặt máy móc thì ở thế giới này không ai có thể hơn được hắn.

-Ý người là người đó là người.

Tiểu Hồng Trần im lặng nãy giờ, giờ mới lên tiếng.

-Há, cái này ai mà biết được. Cứ kiêu ngạo đi rồi leo càng cao té càng đau.

Phi Linh phất phất tay rồi đi về phòng của mình. Tiểu Hồng Trần thì đứng đo sắc mặt âm trầm cùng ngưng trọng. Hắn nghe những lời này như đánh vào tự trọng của hắn vậy. Phi Linh đã đụng vào điểm mấu chốt.

-Hừ, người cứ đợi đấy. Dù không biết người là ai nhưng ta sẽ không thua người.

Tiểu Hồng Trần bước đi quay về địa phương của mình.

Sáng ngày hôm sau. Trận thi đấu tiếp tục diễn ra theo dự tính. Hôm nay, Sử Lai Khắc sẽ đấu với học viện Vân La. Được trọng tài gọi lên sàn đấu. Khán giả hô hào lớn tiếng. Sử Lai Khắc là đấu trận đầu tiên.

-Sử Lai Khắc...

Bối Bối làm đội trưởng nên chọn lên bốc thăm cách thức đấu. Bốc thăm là ngẫu nhiên nhận được một trong ba quả cầu, đỏ, vàng, xanh. Đỏ là đoàn chiến, vàng cá nhân chiến, xanh là hai, hai, ba chiến pháp. Mà lần này Bối Bối rút được từ đó là quả cầu màu vàng.

Trọng tài cũng nhận lại quả cầu vàng và cho lại vào trong thiết bị rút thăm. Sau đó là hô ứng ra hiệu cho hai bên chuẩn bị thí sinh lên sàn đấu.

-Sử Lai Khắc học viện đấu với Vân La học viện, cá nhân đào thải. Mời hai bên phái người đầu tiên lên sàn.

Trọng tài nói.

Một chọi một. Khán giả nghe được lời này vô cùng hào hứng vì ánh mắt của tất cả mọi người giờ đây đã chuyển về phía Hoắc Vũ Hạo, người có biểu hiện vô cùng khủng bố ở trận đầu ngày hôm qua.

-Vương Ngôn lão sư. Để ta lên cho.

Bối Bối lấy mình làm đầu nói.

-Không, chúng ta trận này nắm chắc. Hạn chế thể hiện hết sức. Đối phương là Vân La học viện, nổi tiếng nhất là phòng thủ. Từ Tam Thạch người lên đi. Càng kéo dài càng tốt.

Vương Ngôn nói với Bối Bối, song xoay qua Từ Tam Thạch. Còn cái tên này thì đang tán tỉnh Giang Nam Nam, Giang Nam Nam thì cứ đâu có Từ Tam Thạch thì lại tránh xa. Từ Tam Thạch nghe Vương Ngôn cũng chấp nhận.

Vân La học viện bên kia thí sinh là một tên không cao, mập mập đáng vẻ, nhìn thấy Từ Tam Thạch vẻ mặt cũng đổ mồ hôi.

Bất kể ai gặp phải Sử Lai Khắc học viện đều rất khâm trọng vì ám ảnh cái sự kiện hôm qua và danh tiếng luôn theo họ là mạnh nhất đại lục học viện.

Hoặc Vũ Hạo không ra trận làm nhiều người mong chờ cũng thất vọng không kém. Dù sao cũng là Sử Lai Khắc, nên họ cũng mau lên tinh thần mà xem bên dưới Từ Tam Thạch biểu hiện thực lực.

-Cá nhân đào thải quy tắc là thua sẽ xuống thay người, thắng sẽ chọn tiếp tục đấu hoặc thay người. Sẽ tiếp tục cho đến khi một bên hết bảy người thua trận mới thôi. Rõ chưa?

Trọng tài giải thích một chút về quy tắc.

-Rõ ràng.

Từ Tam Thạch thẳng thắn trả lời. Còn tên học viên kia thì rụt rè đáp ứng. Trọng tài còn nói rõ là không được dùng hồn đảo khí có sức sát thương lớn để dành phần thắng, sau đó là trọng tài lui về một phía. Học viên mập mập rụt rè giới thiệu một chút bản thân, hẳn là Mã Anh Tuấn. Sau đó một đôi câu thì cả hai cũng lui ra sau chuẩn bị tỉ thí. Trọng tài tuyên bố bắt đầu trận đấu thì Từ Tam Thạch lại xoay người chạy, chạy nhưng là về

phía ngược lại với đối thủ. Khán giả, trọng tài lẫn Mã Anh Tuấn và các học viện khác cũng không hiểu tên này đang làm gì. Chạy sao? Sử Lai Khắc mà lại làm cái này tình huống? Hoặc Vũ Hạo cũng ngỡ ngàng không biết Từ Tam Thạch đang làm gì.

Chạy đến cuối sàn đấu, Từ Tam Thạch vẫn không có ý định giảm tốc, lao vút ra ngoài sàn đấu, ý muốn từ bỏ tư cách thi đấu của mình.

Đúng lúc gần rơi xuống đất thì kể bên Từ Tam Thạch lại xuất hiện một vòng hồn hoàn màu tím, hồn hoàn sáng lên.

Vút.

Một âm thanh lạ vang lên. Rồi có một thân ảnh rớt xuống ngoài sàn đấu. Ai cũng nghĩ là Từ Tam Thạch từ bỏ cuộc thi, nhưng ngờ đâu lại thân ảnh mập mạp của Mã Anh Tuấn rớt xuống ngoài sàn đấu. Còn Từ Tam Thạch thì lại đứng ở vị trí của Mã Anh Tuấn đã đứng chỉ chỉ cười cười.

-Hắn xuống đài rồi. Coi như ta thắng.

Từ Tam Thạch ngay thơ cười.

-Wh...cái gì? Chuyện gì này?

Trọng tài cũng quay lại thấy Từ Tam Thạch mà hết hồn, không biết chuyện gì xảy ra.

Mã Anh Tuấn thì quay lại không hiểu cái gì. Rồi trọng tài cũng dựa theo quy định phán định Từ Tam Thạch thắng trận đấu. Nhiều người chẳng hiểu gì cũng vẫn không hiểu. Liên tục kêu này kêu nọ. Còn về phần học viện hoàng gia của Nhật Nguyệt đế quốc thì cũng rất khẩn trương về hồn kỹ và bốn hồn hoàn của Từ Tam Thạch.

-Huyền Minh trí hoán. Đây là hồn kỹ thứ tư của Từ Tam Thạch. Có thể hoán đổi vị trí của mình và đối thủ trong phạm vi nhất định.

Bối Bối thấy Hoắc Vũ Hạo không hiểu, giải thích.

-Ồ, thì ra là thế.

Hoắc Vũ Hạo bừng tỉnh đại ngộ.

-Cho hẳn lên đúng là sĩ nhục.

Bối Bối cười, tay ôm mặt nói.

Kế đến là Vân La học viên cho một một cô gái lên sàn đấu, và Từ Tam Thạch, người vừa thắng trận chọn tiếp tục đấu. Từ Tam Thạch gặp gái, ánh mắt sáng như tinh vân ban đêm vậy. Còn cô gái Vân La học viên thì vô cùng khó chịu vì Từ Tam Thạch không đấu nghiêm túc, và cái ánh mắt sáng trưng kia như soi hết cơ thể cô vậy. Cô nàng có vẻ vô cùng nóng tính.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Nghiêm Túc

May là bên dưới có tồn tại ở thế bất bại trong lòng Từ Tam Thạch nên cái ánh mắt đăm chọc kia cũng thu liễm đi mấy phần.

Cô gái này tên Thường Nguyệt. Thường Nguyệt tuổi so với Từ Tam Thạch phải lớn hơn vài con số tự nhiên, hơn nữa cũng có bạn trai rồi. Vậy mà tên kia lại nhìn nàng như thể muốn soi hết thân nàng vậy, làm cô nàng sao không sôi máu cho được.

Trọng tài cũng đã lui về để ra hiệu cho hai bên sẵn sàng phang nhau. Bắt đầu một cái Thường Nguyệt cũng xung kích đầu tiên.

Cách thức công kích của Thường Nguyệt khác hoàn toàn với Mã Anh Tuấn. Trên tay Thường Nguyệt nhất thời hiện ra hai đạo vàng dài la-de, độ dài cùng chừng 1 mét, hai tay đều có một thanh kiếm la-de. Vọt tới trước, hướng Từ Tam Thạch thanh kiếm la-de bổ tới. Tới Vương Ngôn cũng phải thốt ra trường phái của Thường Nguyệt, cận chiến hồn đạo sư. Như tên gọi, đã được gọi là cận chiến thì mạnh về đánh gần, phối hợp hồn đạo khí, tăng cường khả năng tấn công bản thân.

Trên đài. Thường Nguyệt cái kia một đôi trường đao mạnh mẽ trầm đánh tại Từ Tam Thạch huyền minh quy thuận, bắn ra nòng nặc bạch sí sắc hào quang. Lúc này Thường Nguyệt hồn hoàn cũng hiện ra. Cùng trước đó Mã Anh Tuấn như thế, cũng là ba vàng một tím, mà nàng vũ hồn thì lại có chút kỳ quái, nhìn qua, nàng biến hóa chủ yếu thể hiện tại trên tóc, nguyên bản tóc vàng đã biến thành màu gỉ sét, đồng thời vóc người cũng trở nên cao to mấy phần, thậm chí có bắp thịt nhô lên. Một đôi mắt cũng đã biến thành tinh màu vàng. Môi vi lõm. Mơ hồ có răng nanh lộ ra.

Cầu võ hồn! Hơn nữa còn là mãnh lực cầu võ hồn. Điều này càng bổ sung ưu điểm cho cận chiến hồn đạo sư như Thường Nguyệt. bổ sung lẫn nhau. Duy là có một cái khuyết điểm, là võ hồn phụ thể thì nét đẹp của Thường Nguyệt cũng toi luôn.

Đánh tới thuần không hề hấn, Từ Tam Thạch cũng phải nói thật là đẹp đâu không thấy giờ chỉ toàn thấy con cầu cắn lung tung. Thường Nguyệt vô cùng tức giận, muốn cho Từ Tam Thạch một đòn như tử. Dồn hết lực lượng công kích vào một đòn đâm, đâm thẳng vào Huyền Minh quy thuần của Từ Tam Thạch. Ngay lúc mắng, ché Thường Nguyệt, Từ Tam Thạch đã bị dồn gần sát ra ngoài võ đài. Nghĩ kế khích tướng, Thường Nguyệt bị mắc câu. Đâm tới nhưng lại bị Từ Tam Thạch né được. Lực quán tính không giữ lại được nhưng Thường Nguyệt lại muốn di chuyển song đao la-de cắm xuống đất để thay đổi phương hướng lao ra ngoài.

Ý định nằm ngay chỉ với một cú đảo nhưng Từ Tam Thạch kinh nghiệm thực chiến không hề thua kém Bối Bối. Nói sao nhỉ dù sao cũng lớn tuổi hơn Bối Bối mà. Từ Tam Thạch nhìn ra cái ý định rõ như ban ngày kia. Một phát vào hông. Từ Tam Thạch lấy Huyền Minh quy thuần của cậu cho Thường Nguyệt một cái vỗ hông với lực đạo vừa phải.

-Xuống đi, mỹ nữ tử tử.

-Á...

Thường Nguyệt la lên, vô cùng kêu gọi. Đùa. Đánh vào chỗ nhạy cảm của một cô gái há có không phát ra thanh âm kia cùng theo đó là một sự thỏa mãn nếu với người yêu nhau còn lại là nô hỏa đối với một tên đê tiện a. Một cú vỗ kia. Thường Nguyệt rơi xuống ngoài sàn đấu, sau đó quay lại cầm tức về mặt nhìn Từ Tam Thạch. Trọng tài cũng phán định Từ Tam Thạch thắng trận kế tiếp.

-Đúng là tiện nhân a.

-Không hổ danh là tam sư huynh.

Hòa Thái Đầu mặt u oán, thất vọng nói. Hoắc Vũ Hạo cũng chỉ đồng ý. Còn về tại sao lại xưng hô “ tam sư huynh” thì lúc trước đã có bàn giao qua với cả đám Thất quái đời sau là xưng hô huynh đệ từ lớn đến bé.

Giang Nam Nam sắc mặt phát lạnh, cũng không biết từ chỗ nào xuất ra một cái cây kéo, sau đó lấy ra trước mặt bàn trên một cái hình sợi dài hoa quả, "Răng rắc —— "

Từ Tam Thạch chỉ cảm thấy nơi nào đó căng thẳng, trong nháy mắt xoay người. Trọng tài cũng chẳng biết nói sao với cái tên này, chưa từng qua cái kiểu thi đấu này a.

Đang lúc này, Vân La cao cấp hồn đạo sư học viện đội trưởng đã leo lên thi đấu đài, nhanh chân đi đến Từ Tam Thạch trước mặt.

Trong con mắt của mọi người, vị đội trưởng này đều hằn là bởi vì lúc trước Từ Tam Thạch làm mà phẫn nộ và trách cứ. Thế nhưng, lệnh trọng tài đều có chút giật mình chính là, hằn không có.

Đối mặt Từ Tam Thạch, hằn tuy rằng mặt nạ sương lạnh, sắc mặt trầm ngưng, nhưng cũng không hề nổi giận, mà là thoáng hướng về Từ Tam Thạch khom người thi lễ:

-Vân La cao cấp hồn đạo sư học viện, Tư Đồ vũ.

Từ Tam Thạch tựa hồ cũng cảm giác được cái gì, trên mặt thả lỏng thần sắc thoáng thu liễm mấy phần:

-Sử Lai Khắc, Từ Tam Thạch.

Tư Đồ Vũ trầm giọng nói:

-Ta biết rõ, người thực lực chân chính quyết không phải cái biểu hiện ra ngoài vừa rồi. Với tư cách Vân La học viện đội trưởng, ta hy vọng có thể có đường đường chính chính trận đấu. Để cho ta biết rõ cùng người ở giữa chênh lệch. Người thắng ta, hôm nay những trận đấu sau cũng không cần tiếp tục. Ta hi vọng người có thể sử dụng thực lực giành được tôn trọng của ta.

Từ Tam Thạch hai mắt nhắm lại, tuy nhiên hãn cũng bất quá mười lăm tuổi, nhưng thuở nhỏ phát triển hoàn cảnh làm hãn xa so sánh bạn cùng lứa tuổi kiến thức rộng rãi. Trước mặt Tư Đồ Vũ tuy nhiên so với hãn lớn, nhưng lại cũng không nhất định liền so với hãn thành thực.

-Như người mong muốn.

Từ Tam Thạch ngẩn ngui trầm ngưng dứt, trên mặt lại lộ ra lúc trước như vậy dáng tươi cười. Hãn đương nhiên sẽ không để cho tâm tình của mình đã được đối thủ điều khiển.

Trọng tài cũng hô bắt đầu trận đấu.

Hoắc Vũ Hạo lúc này lại có chút buồn bực. Hãn thử qua mấy lần về sau phát hiện, tinh thần của hãn dò xét là có thể xuyên qua phòng hộ bình chướng. Nhưng mà. Đối với tinh thần lực của hãn tiêu hao lại cực lớn. Phạm vi kiểu tinh thần dò xét tiêu hao đã tương đương với tập trung tư tưởng suy nghĩ tại một phương hướng dò xét. Chỉ cần vừa sử dụng, hồn lực cũng sẽ bằng tốc độ kinh người giảm xuống. Căn bản không có khả năng như bình thường như vậy tiếp tục tiến hành tinh thần dò xét cộng hưởng.

Bất quá xem Từ Tam Thạch tại trên đài cử trọng nhược khinh, cũng sẽ không có tiến hành phụ trợ. Hãn cũng còn chưa bao giờ được chứng kiến Từ Tam Thạch thực lực chân chính. Vừa làm thôi thi triển hồn kỹ, Hoắc Vũ Hạo bị một cái đánh vào đầu của Phi Linh.

-Người không cần giúp hần. Hần có thể vô tư đối phó với tên kia. Giữ hồn lực lại đi. Coi chừng người khác nghi ngờ.

Phi Linh cười nói.

-Ân, cảm ơn nhắc nhở, Phi Linh sư huynh.

Về phần Vương Ngôn, ngoài trừ Bối Bối thì hần chưa thấy được thực lực thực sự của Từ Tam Thạch cùng Giang Nam Nam nên cũng có chút mong chờ.

Trước mặt kia còn đang im im thì giờ đây trận đấu vào hiệp thì Từ Đồ Vũ cũng xoay đầu 180 độ, quát lớn.

Chớp mắt giống như là biến thành thiên thủ , chỉ nghe hần toàn thân một hồi kịch liệt kim loại cơ quan âm thanh vang lên. Đại lượng ống sắt nhao nhao theo trên người nhảy ra. Cơ hồ chỉ là mấy lần thời gian hô hấp, Từ Đồ Vũ cả người giống như là to lên gấp đôi.

Tráng kiện hữu lực hai chân riêng phần mình kéo dài ra ba đạo như là kim loại cái giá tầm thường. Ba cái móng tay đều có cánh tay phẩm chất, phía dưới cực kỳ bén nhọn, bắn ra sau lập tức gắt gao gậy trên mặt đất, tạo thành cực kỳ vững chắc nền. Sau đó từ bắp chân chỗ bắt đầu, đại lượng công kích hồn đạo khí nhao nhao xuất hiện.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Từ Tam Thạch Vô Song

Hòa Thái Đầu ngồi kế Hoắc Vũ Hạo bên người, thấp giọng nói:

-Tiểu sư đệ. Xem. Đây chính là hồn đạo sư chúng ta. Thành lũy chiến pháp, công kích, phòng ngự đều cường hãn nhất.

-Thành lũy chiến pháp?

Hoắc Vũ Hạo nghi ngờ hỏi.

Hòa Thái Đầu nhẹ gật đầu, nói:

-Đúng vậy, chính là pháo đài chiến pháp, cũng gọi là hồn đạo pháo đài. Dùng hồn đạo áo giáp bảo hộ bản thân, dùng mạnh nhất lực phòng ngự, hơn nữa đại lượng hồn đạo khí trải rộng toàn thân, thậm chí lấp rập có phụ trợ khôi phục hồn lực hồn đạo khí. Làm cho hồn đạo sư lực công kích, lực phòng ngự đều đạt tới mạnh nhất. Có thể tại trong thời gian ngắn bộc phát ra rất mạnh lực công kích. Thất hoàn phía dưới, cùng giai hồn sư ít khả năng chống lại hồn đạo pháo đài.

Hoắc Vũ Hạo kinh ngạc mà nói:

-Thế nhưng mà, lão sư cũng không đã dạy ta loại phương thức chiến đấu!

Hòa Thái Đầu ha ha cười cười, nói:

-Hồn đạo pháo đài chiến pháp đối với hồn lực yêu cầu cực cao, ít nhất cũng phải đạt ngoài tam hoàn mới có thể đem uy lực của nó chính thức vận

dụng. Người bây giờ hồn lực chưa đủ, tự nhiên vẫn không thể luyện tập. Hơn nữa, lão sư một mực đều cũng không tôn sùng loại chiến pháp này.

Hoắc Vũ Hạo hai con người mở to vài phần:

-Vì cái gì?

Hòa Thái Đầu nói:

-Tiểu sư đệ, người ngấm lại, pháo đài ngoại trừ lực công kích lớn bên ngoài còn có cái gì đặc điểm?

Hoắc Vũ Hạo hơi chút suy tư nói:

-Vững chắc, tin cậy.

Hòa Thái Đầu tiếp lời nói:

-Nhưng là khuyết thiếu linh hoạt. Hồn đạo pháo đài bởi vì cần sử dụng đại lượng hồn đạo khí, kể cả pháp trận khôi phục hồn lực vân vân.... Những... đều có cực lớn thể tích cùng sức nặng, một khi kèm theo tại trên người, muốn triển khai hồn đạo pháo đài phát huy ra hoàn toàn uy lực, như vậy, liền tất nhiên hi sinh tính linh hoạt. Trong chiến tranh, hồn đạo pháo đài chiến pháp thật là hữu dụng. Nhưng ở 1 vs 1 dưới tình huống, mất đi linh hoạt rất có thể sẽ bị động bị đánh. Đương nhiên, đài thi đấu địa phương có hạn, loại chiến pháp này cũng không phải sai. Chúng ta hồn đạo hệ chỗ nghiên cứu cực hạn đan binh, là sẽ không sử dụng loại chiến pháp này. Dù sao, nó không cách nào kéo dài. Người xem, trên người hắn lúc trước hai tay thủ đoạn, hai cổ chân hơn nữa cổ cùng chỗ ngực sáng lên hào quang kỳ thật đều là trữ vật hồn đạo khí. Dùng hồn đạo pháo đài là chủ yếu chiến pháp hồn đạo sư, tiến bộ bắt đầu cũng là rất chậm. Người ngấm lại, nhiều như vậy hồn đạo khí, một lần nữa chế tác thăng cấp một lần, muốn hao phí ít nhất một năm thời gian mới có thể hoàn thành. Bọn hắn cái đó còn có càng nhiều tinh lực tu luyện hồn lực sao? Tư Đồ Vũ sau lưng cái kia lớn

cây quạt có lẽ chính là của hãn võ Hồn, khẳng định không có gì chỗ đặc thù. Hồn đạo pháo đài loại này chiến pháp, đầu tiên liên yêu cầu mình hồn kỹ toàn bộ là tăng phúc hồn lực phát ra. Như vậy mới có thể đem pháo đài uy lực phát huy đến lớn nhất.

Đã có Hòa Thái Đầu giới thiệu, Hoắc Vũ Hạo lập tức đã minh bạch rất nhiều, trên mặt toát ra vẻ chột hiệu, lần này đến đây dự thi bọn hãn tuy thừa nhận lấy áp lực thực lớn, nhưng đồng dạng, đang không ngừng trong thực chiến, cũng đã học được nhiều thứ hơn. Nhìn xem trên đài Tư Đồ Vũ, Hoắc Vũ Hạo dần dần lâm vào trong trầm tư.

Phi Linh ngồi kế bên nghe vậy cũng lướt sơ qua cái dáng vẻ của cái gọi là hồn đạo pháo đài này. Đúng như lời Hòa Thái Đầu nói. Cái loại pháo đài chiến này vô cùng lợi hại nếu tấn công tầm xa, cùng phòng thủ ở mức độ nào đó nhưng chỉ đành hy sinh lợi thế về tốc độ mà chuyển hóa thành định tại thì không đáng. Mà nếu có đồng đội hỗ trợ thì sẽ khác nhưng đây là cá nhân đào thải a. Không hề khôn ngoan lắm.

Bàn luận ở dưới thì ở trên cũng không hề ngừng lại.

So với việc Tư Đồ Vũ trên người biến hóa cực lớn, Từ Tam Thạch lại có vẻ có chút nhỏ nhoi, như trước dẫn theo hãn Huyền Minh Quy Thuần lười biếng đứng ở đó bên cạnh. Trọng tài tuyên bố bắt đầu về sau, hãn cũng không có phát động bất luận cái gì hồn kỹ, chỉ là ngậm xi gà sỏi bước hướng Tư Đồ Vũ đi đến. Nhanh chóng gần hơn giữa hai người khoảng cách.

Tư Đồ Vũ một đôi cánh tay nâng lên, khuỷu tay kẹp ở hai bên sườn, cùng chỗ kim loại kết hợp, giữ chặt. Ngay sau đó, tại hãn trên hai tay, hai bên tất cả lực căn ống sắt đồng thời phọt ra mãnh liệt ánh sáng trắng. Cùng lúc đó, trên người hãn bốn cái hồn hoàn dĩ nhiên là luân chuyển lóng lánh, sau lưng cực lớn cây quạt hào quang lưu chuyển, tản mát ra một tầng tầng vàng sáng màu trắng.

Vô số bạch sắc quang cầu cơ hồ là lập tức bạo phát đi ra, mỗi một khóa quang cầu đều có kiêng kị lớn nhỏ, tựa như một mảnh ánh sáng đạn triều dâng giống như nhau điên cuồng hướng Từ Tam Thạch mang tất cả mà đi.

Sáu liên kết trang loại nhỏ hồn đạo pháo. Cái đồ vật này tại tứ cấp trong hồn đạo khí cũng thuộc về uy lực rất mạnh một loại. Am hiểu nhất hỏa lực bao trùm. Cũng là một trong những hồn khí mà quân đội thích nhất. Nếu là có mười tên lấp ráp sáu liên kết loại nhỏ hồn đạo pháo tứ cấp hồn đạo sư tiến hành hỏa lực bao trùm. Tại trong phạm vi nhất định đủ để áp chế mấy ngàn binh sĩ.

Nhưng cái đồ vật này ưu điểm cùng khuyết điểm đều là hết sức rõ ràng. Ưu điểm tự nhiên là sức bật cường hành, diện tích che phủ rộng rãi, lực công kích cực cao. Chỗ thiếu hụt chỉ có một cũng đủ để trí mạng, cái kia chính là đối với hồn lực tiêu hao cực lớn.

Một kẻ tứ cấp hồn đạo sư thi triển sáu liên kết trang loại nhỏ hồn đạo pháo tối đa chỉ có thể tiếp tục năm phút đồng hồ nhất định phải cần nghỉ ngơi khôi phục hồn lực.

Đối mặt công kích như vậy, Từ Tam Thạch dùng đơn giản nhất phương thức đã tiến hành ứng đối. Giống như nhau tứ hoàn hồn sư đối mặt sáu liên kết trang loại nhỏ hồn đạo pháo biện pháp duy nhất chính là chạy càng xa càng tốt. Cái đồ vật này công kích khoảng cách không tính quá xa, chỉ có chừng một trăm mét. Kéo ra khoảng cách liên uy hiếp không lớn. Nhưng này đài thi đấu mới bao nhiêu? Căn bản không có khả năng kéo ra khoảng cách, hơn nữa Từ Tam Thạch cũng chạy bất quá những cái...kia hồn lực đạn pháo.

Huyền Minh Quy Thuần giơ lên trước người, Từ Tam Thạch cả người hơi cúi xuống. Triển khai thân hình của mình co rút lại. Cùng lúc đó, đem mình cả người đều co đầu rút cổ tại tấm chắn về sau.

Chỉ nghe liên tiếp kịch liệt nổ vang không ngừng tại Huyền Minh Quy Thuần bên trên vang lên, từng vòng màu đen vàng sáng tùy theo tại trên tấm chắn khuếch tán ra. Nhìn về phía trên Từ Tam Thạch là bị động như vậy, nhưng hấn lại liền ngồi xổm tại chỗ vẫn không nhúc nhích, Huyền Minh Quy Thuần càng là như là cứ điểm giống như chắc chắn, không có chút nào tổn hại dấu hiệu.

Lúc này đã trở lại bản phương chờ chiến khu Thường Nguyệt không khỏi trợn to hai mắt, không nhìn được mắng một câu, "Hỗn đản." Nàng này vô cùng nóng máu a! Sáu liên trang loại nhỏ hồn đạo pháo lực công kích muốn so với nàng song đao càng mạnh hơn, đặc biệt là tại loại này dày đặc công kích hầu như toàn bộ không có lối thoát. Nhưng lúc này Từ Tam Thạch nhưng cũng không lui lại, rất rõ ràng, lúc trước tại nàng công kích thời điểm lui chỉ là dụ địch thâm nhập mà thôi.

Thật mạnh lực phòng ngự!

Tư Đồ Vũ con người thoáng co rút lại, cả người thần kinh đã hoàn toàn căng thẳng lên. Đồng dạng là bốn hoàn tu vi, tại thi đấu trên đài, loại người như hấn thì hồn đạo pháo đài chiến pháp là hấn là có rõ ràng ưu thế mới đúng. Tối khắc chế chính là phòng ngự hệ chiến hồn sư, theo đạo lý nói, đối thủ hấn là bị hấn hoàn toàn áp chế đến thua trận thi đấu mới thôi. Nhưng là, hấn đột nhiên sáu liên trang loại nhỏ hồn đạo pháo lại không cách nào làm đối thủ lùi về sau nửa bước.

Tư Đồ Vũ năng lực đương nhiên không chỉ như thế, hai bên bả vai, mỗi người có ba cái nhỏ bé kim loại quán dụng thẳng lên. Tại bắt thịt khổng chế hạ cấp tốc điều chỉnh vị trí. Ngay sau đó, kèm theo liên tiếp "Phốc, phốc" âm thanh, từng khóa đến to bằng nắm tay màu trắng quang cầu phóng lên trời. Nhìn như chậm chậm, nhưng tựa hồ lại mang theo vài phần trầm ngưng cảm, vẽ ra trên không trung đường parabol hướng về đằng sau tấm chắn Từ Tam Thạch chuẩn xác rơi xuống.

Đồng thời phát động hai loại lực công kích mạnh mẽ hồn đạo khí, nhất định sẽ dẫn đến Tư Đồ Vũ công kích hơi có dừng lại. Mà cũng là nương hân thoáng dừng lại trong nháy mắt đó, Từ Tam Thạch đột nhiên đứng lên.

Hắn bây giờ, cũng không hề Hoắc Vũ Hạo tinh thần dò xét cùng chung phụ trợ, hân phán đoán, đến từ chính tấm chắn trên truyền đến lực công kích thay đổi.

Từ Tam Thạch đứng lên, đột nhiên bộc phát. Dưới chân tốc độ đột nhiên tăng lên, cùng lúc đó, trên người hắn đệ nhị hồn hoàn sáng lên.

Không trung sáu viên vẽ ra đường pa-ra-bôn quang cầu nếu như vẫn là dựa theo nguyên bản vị trí hạ xuống, như vậy, nhất định là không cách nào trong số mệnh Từ Tam Thạch. Thế nhưng, này sáu viên quang cầu hiển nhiên là có tập trung hiệu quả, tuy rằng rơi vào Từ Tam Thạch sau lưng. Nhưng cũng lập tức vẽ ra đường vòng cung hướng về hắn đuổi theo. Mà gia tốc vọt tới trước Từ Tam Thạch nhưng như là căn bản không có cảm giác tựa như, kể tục vọt tới trước.

Thăng!

Loại cục diện này Tư Đồ Vũ đã từng đối mặt quá, mà không hề ngoại lệ. Mỗi một lần đều là hắn đạt được chiến đấu thắng lợi. Ngay trong nháy mắt này, hóa thân hồn đạo pháo đài hắn, toàn thân hết thủy kim loại quân đồng thời sáng lên. Hào quang chói mắt thậm chí lệnh toàn thân hắn hồn đạo khí toàn bộ nhuộm đậm thành mãnh liệt bạch sí sắc. Mấy chục đạo bạch quang trong nháy mắt bạo phát, đồng thời hướng về Từ Tam Thạch bắn chum mà đi.

Đang lúc này, chờ chiến khu Bối Bối đột nhiên điên cuồng hướng về Hoắc Vũ Hạo khê quát một tiếng, ---

-Nhìn kỹ.

Hắn tiếng nói chưa hạ xuống, trên đài đã xuất hiện biến hóa.

Đối mặt tiền hậu giáp kích, Từ Tam Thạch tựa hồ đã hoàn toàn bị đẩy vào tử lộ. Hắn nhất định phải dùng Huyền Minh Quy Thuần chính diện chống đối hồn đạo khí. Này tất nhiên liền không cách nào chú ý sau lưng. Mà sau lưng cái kia sáu viên quang cầu uy lực từ chúng nó rắn chắc trình độ liền có thể thấy được chút ít.

Bị động như vậy, làm sao bây giờ?

Từ Tam Thạch trong nháy mắt đưa ra đáp án.

Hắn nguyên bản vẫn đều không nhanh thân thể, tốc độ đột nhiên tăng lên dữ dội chỉ ít gặp đôi trở lên, ngay sau đó, hết thấy người đang xem cuộc chiến đều cảm thấy thấy hoa mắt. Từ Tam Thạch toàn bộ thân thể con người tựa như một trận như gió mát trong nháy mắt lóe lên. Trong khoảnh khắc đó, hắn chỉ ít hóa thân làm hơn chục đạo thân ảnh. Hết thấy đánh chính diện hắn hồn đạo chùm sáng cùng đạn pháo, có ít nhất vượt quá hai phần ba rơi vào chỗ trống. Mà sau lưng của hắn sáu viên quang đạn, thậm chí có bốn viên đều bị hắn tránh né ra chùm sáng đánh tan.

Không chỉ có như vậy, Từ Tam Thạch trong tay Huyền Minh Quy Thuần giống như là đột nhiên bể nát. Hóa thành vô số tấm thiết có to bằng bàn tay loại nhỏ tấm chắn nhanh chóng phân tán. Mỗi một mặt tấm chắn đều chuẩn xác đón nhận một cái hắn không cách nào né tránh công kích. Sau lưng cái kia hai viên quang cầu cũng không ngoại lệ.

Kịch liệt nổ vang bên trong, không ngờ lại không có một chỗ khả năng công kích chân chính trúng người hắn. Mà Từ Tam Thạch ngay này đột nhiên gia tốc bên trong, xuyên qua thương lâm đạn vũ, đi tới Tư Đồ Vũ phụ cận.

Tư Đồ Vũ cũng thất kinh, này là một gã phòng ngự hệ chiến hồn sư có thể đạt đến tốc độ sao? Nhưng hắn dù sao cũng là Vân La học viện đội

trưởng, tuy rằng trong lòng khiếp sợ. Nhưng làm hồn đạo pháo đài người sử dụng, bất luận lúc nào hấn cũng sẽ không quên tiến công.

Nơi ngực tứ cấp tụ lực hồn đạo pháo hào quang toả sáng, lúc trước chỉ có nó không phát động công kích, bởi vì tụ lực hồn đạo pháo tiêu hao hồn lực thật sự là quá lớn. Nhưng giờ này khắc này, Tư Đồ Vũ vậy còn lo lắng tiêu hao. Trong cơ thể còn lại toàn bộ hồn lực ở sau lưng vũ hồn tăng cường hạ đã hoàn toàn truyền vào cái kia tụ lực hồn đạo pháo bên trong.

Có thể thấy rõ ràng, tụ lực hồn đạo pháo nòng pháo nơi tia sáng không ngờ lại hoàn toàn bắt đầu vận vẹo. Nòng nặc bạch quang đang phụt lên ra trong nháy mắt lại biến tối xuống. Toàn bộ thi đấu trên đài không khí đều trở nên cáu kỉnh lên.

Tư Đồ Vũ trong mắt tất cả đều là điên cuồng vẻ, một kích cuối cùng, phát động.

Thế nhưng, nếu như lúc này có người có thể khoảng cách gần quan sát đến Từ Tam Thạch vẻ mặt, liền sẽ phát hiện. Hấn bây giờ, trên mặt cái kia tản mạn thần sắc đã hoàn toàn biến mất rồi. Trong tròng mắt, ánh mắt trở nên một mảnh lãnh khốc.

Phân tán tấm chắn nhỏ trong nháy mắt hội hợp làm một, lại đã biến thành Huyền Minh Quy Giáp Thuần đáng vẻ. Ngay tứ cấp tụ lực hồn đạo pháo bạo phát trong nháy mắt, hấn chân trái đột nhiên hướng về trước một bước.

Chính là một bước này cũng không giống mấy bước trước, tất cả đều trở nên không giống. Tụ lực hồn đạo pháo là có thể tập trung đối thủ. Nhưng là, Từ Tam Thạch như thế tránh thoát chính diện, sau đó hấn Huyền Minh Quy Thuần trên hắc quang toả sáng, toàn bộ tấm chắn đột nhiên trở nên dường như mặt kính bình thường ánh sáng.

Khủng bố tụ lực hồn đạo pháo đúng là oanh kích ở tại tấm chắn bên trên, nhưng cũng chỉ bắn trúng tấm chắn mặt bên. Rừng rực bạch quang không ngờ lại trực tiếp xảy ra khúc xạ, mạnh mẽ oanh kích ở tại thi đấu đài bên ngoài lồng phòng hộ bên trên.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Cảnh Giác

Quan sát kỹ lại một chút mới nhớ mấy cái tấm thiết lúc nãy của Từ Tam Thạch làm Phi Linh nhớ đến mấy cái Funnel trong gundam chết mất. Tiếc là chỉ là phòng chứ không công.

Tiếp tục với nhân vật chính của sàn đấu.

Từ Tam Thạch hai chân liền dường như bàn thạch nhưng bất động, tụ lực hồn đạo pháo khúc xạ vẫn còn chưa hoàn toàn kết thúc, cả người hẳn đã giống như một con mãnh sư, từ mặt bên mạnh mẽ đung vào Tư Đồ Vũ hồn đạo pháo trên đài.

Kịch liệt trong tiếng nổ vang, khoảng cách thi đấu kịch bản liền không xa Tư Đồ Vũ lại bị va chạm trực tiếp bay lên, khu chỗ ở diện nền thậm chí còn mang theo một mảnh đá vụn. Hướng ngang đụng vào lồng phòng hộ màn ánh sáng mới dừng lại thân hình, trong nháy mắt ngã xuống.

Phải biết, sử dụng hồn đạo pháo đài Tư Đồ Vũ, thêm vào tự thân thể trọng, tổng thể trọng lượng vượt qua năm trăm cân. Nhưng là, Từ Tam Thạch va chạm như là không hề phân lượng. Căn bản không có nửa phần chống lại.

Này va chạm, tràn đầy bạo lực, chính là là thuần túy bạo lực mỹ học.

Đứng ở thi đấu bên đài duyên, Từ Tam Thạch vẻ mặt đã khôi phục, vẫn là cười híp mắt, lúc này hẳn vừa vặn quay về Vân La học viện chờ chiến khu bên kia, hướng về xem trọn mắt ngoác mồm Mã Anh Tuấn nói:

-Xem, ta không lừa người. Vừa nãy đối với người rất nhẹ đi.

-Ừm, ừm.

Mã Anh Tuấn gật đầu lia lịa, nhưng là cái gì cái khác cũng không nói ra được.

Tiêu Tiêu thấp giọng kinh hô:

-Nguyên lai Từ học trưởng thực lực đã vậy còn quá cường.

Cho tới nay, Từ Tam Thạch năng lực ở trong lòng mọi người ấn tượng kỳ thực cũng không tính là quá sâu ấn tượng, thân là phòng ngự hệ chiến hồn sư, hắc tựa hồ cũng không có bùng nổ ra quá cái gì quá mạnh mẽ năng lực. Đại đa số thời gian đều si triển Giang Nam Nam. Cho đến hôm nay trận chiến này, thắng liên tiếp ba tràng, mọi người mới chân chính gặp hắc mạnh mẽ.

Lấy bốn hoàn hồn tông tu vi chiến thắng tứ cấp hồn đạo sư, này bản thân cũng đã nói rõ vấn đề. Huống chi hắc nhìn qua thắng đến rất dễ dàng, vẫn là thắng liên tiếp ba người.

Bối Bối cười nhạt một tiếng, nói:

-Gia hỏa này luôn luôn hèn mọn. Các người đã quên một chuyện, khi các người nhập học thời điểm, hắc cũng đã là sáu năm cấp học viên. Nếu như hắc nghĩ tới thoại, hiện tại hắc là đã tiến vào nội viện. Hắc là vì theo đuổi Nam Nam mới chủ động giáng cấp. Có người nói lúc đó đem hắc chủ nhiệm tức giận suýt nữa thổ huyết. Hơn nữa, ta có thể nói, gia hỏa này là ta đã thấy tối có thiên phú phòng ngự hệ chiến hồn sư. Coi thường hắc người, đều nhất định muốn thiết thòi lớn. Chúng ta trong bảy người, thật muốn so với tu vi, hắc mới là đệ nhất. Chúng ta Sử Lai Khắc học viện đệ tử, thực lực lại há có thể đơn thuần dùng hồn hoàn số lượng đến so sánh?

Bối Bối nói không sai, Sử Lai Khắc học viện đệ tử cũng không phải đơn giản dùng hồn hoàn số lượng liền có thể so sánh thực lực.

Từ Tam Thạch tiến vào học viện rất sớm, lấy không tới mười lăm tuổi thì có từ ngoại viện tốt nghiệp tiến hành nội viện kiểm tra năng lực. Hẳn tu vi có thể tưởng tượng được ra. Hẳn cùng Bối Bối được gọi là ngoại viện mạnh nhất, lại há lại là mặt ngoài đơn giản như vậy? Đây là thiên phú, thực lực, lực chiến đấu cùng với khắp mọi mặt những nhân tố khác tổng hợp.

Từ Tam Thạch tự thân huyền minh quy vũ hồn, bản thân liền là đương đại mạnh nhất phòng ngự vũ hồn một trong, vũ hồn trời sinh tự mang vĩnh hằng năng lực phòng ngự. Chỉ ít tại Bối Bối nhận thức hẳn nhiều năm như vậy tới nay, vẫn chưa từng thấy qua hẳn phòng ngự tại cùng bạn học luận bàn lúc bị phá ra quá.

"Người anh em, giữ lời nói nga." Trên đài, Từ Tam Thạch hướng về ngã thất điên bát đảo, thật vất vả mới bò dậy Tư Đồ Vũ nói rằng.

Tư Đồ Vũ hóa thân hồn đạo pháo đài, sợ nhất chính là loại này đòn nghiêm trọng, một thân hồn đạo khí, có không ít đều rất bề, chính hẳn cũng bị chấn động đến mức miệng mũi xuất huyết, tại những đồng bạn dưới sự giúp đỡ, rồi mới từ trong hồn đạo khí giải thoát ra.

Ngẩng đầu, hẳn sâu sắc nhìn Từ Tam Thạch một chút, gật đầu, nói:

-Ta thua, thua tâm phục khẩu phục. Chúng ta Vân La học viện chịu thua.

Từ Tam Thạch cười ha ha,

-Được, giữ lời nói, là một đàn ông. Lực công kích của người kỳ thực không sai, có điều, ta kiến nghị người vẫn là gia nhập quân đội hảo. Tại một chọi một dưới tình huống, loại người như người chiến pháp kế tục tiếp tục tăng lên cũng không có quá nhiều ý nghĩa.

Nói xong câu đó, hẳn đã hướng về dưới đài chờ chiến khu bên trong phe mình các bạn thân mến cao giọng lên hai tay.

Thắng, đúng vậy, Sử Lai Khắc học viện lại thắng, còn lần này, phát huy như trước chỉ có một người, hơn nữa cùng lần trước không giống chính là, lần này ra trận là chỉ có bốn hoàn cấp bậc phòng ngự hệ chiến hồn sư.

Dựa vào sức một người chiến thắng một nhánh hồn đạo sư học viện, tuy rằng hẳn chỉ là đối mặt ba cái đối thủ. Nhưng ai nấy đều thấy được, ba người này cũng đã là Vân La cao cấp hồn đạo sư học viện mạnh nhất. Còn lại mấy người đều bất quá là ba hoàn hồn tôn cấp bậc, càng không có thắng lợi khả năng.

-Chà, tiểu Từ. Người trông vậy mà lợi hại a. Biết vậy lần trước cho người thể hiện một chút.

Từ Tam Thạch quay về đội ngũ, Phi Linh lên tiếng.

-Ái, cái này thì mong người tha cho ta. Người cái kia kỹ tuy chưa dùng toàn lực nhưng ta không có khả năng theo kịp.

Từ Tam Thạch lúi lúi mấy hồi. Quay sang Giang Nam xin một nụ hôn một cách vô cùng Từ-Tam-Thạch. Kết quả là một cú bạt tay cực kỳ thốn vào mặt. Nhưng mặt tên này vẫn nham nhở như thường. Cứ như bị M ấy. Kinh quá a.

Toàn bộ khán giả đều đồng thanh tung ca Sử Lai Khắc này, Sử Lai Khắc nọ, một mình chống lại bảy người,... Vô số cái khác nữa.

Khu nghỉ ngơi của học viện hoàng gia của Nhật Nguyệt đế quốc.

Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện đang nghỉ ngơi khu bên trong một mảnh trầm mặc. Khi bọn hắn nhìn thấy đại biểu Sử Lai Khắc học

viện Từ Tam Thạch ra trận, tu vi chỉ có bốn hoàn, mọi người đều không để ý lắm. Thế nhưng, khi kết quả cuối cùng xuất hiện ở trước mắt, tâm tình của bọn họ nhưng lại một lần hứng chịu đả kích.

Tiểu Hồng Trần chau mày, không biết đang suy tư cái gì, an vị tại bên cạnh hắn, thiếu nữ có tướng mạo chí ít cùng hắn có sáu, bảy phần giống nhau thấp giọng nói:

-Ca, người nghĩ gì thế? Nếu như là chúng ta đánh, hắn là cũng có thể.

Tiểu Hồng Trần lắc lắc đầu, nói:

-Khó nói. Chúng ta là hồn đạo sư, cũng là hồn sư. Trong quá trình chiến đấu, lấy hồn lực tiêu hao kéo dài mà tính. Tại này toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái bên trên, một chọi một thi đấu là không có có thời gian nghỉ ngơi. Kéo dài tiêu hao dần, người dám nói mình có thể vẫn chống đỡ đến thứ bảy tràng sao?

Thiếu nữ có chút không phục nói:

-Vậy hắn cũng không có chống đỡ bảy tràng a! Chỉ là ba tràng.

Tiểu Hồng Trần nói:

-Nhưng như cũ là giải quyết. Người có thể nhìn rõ ràng hắn vừa nãy cuối cùng sử dụng bộ pháp không?

Thiếu nữ sửng sốt một chút, lắc lắc đầu:

-Lúc đó quá đột ngột, ta không chú ý.

Tiểu Hồng Trần than nhẹ một tiếng, nói:

-Thế nhưng, ta cũng không thấy rõ. Tuy rằng hắn không có né tránh mở toàn bộ công kích, nhưng ở hắn thi triển loại bộ pháp kia thời điểm, ta

nhưng có cảm giác nguy hiểm. Càng trọng yếu là, hãn tại toàn bộ ba tràng trong quá trình chiến đấu. Chỉ là sử dụng quá hai cái hồn kỹ, đệ nhị cùng đệ tứ, mà cái khác hai cái hồn kỹ thậm chí dùng liền nhau cũng chưa dùng qua. Từ đầu tới cuối. Hãn nhìn qua phảng phất đều không làm gì, nhưng cuối cùng là thắng. "đại xảo nhược chuyết", đây là phòng ngự hệ chiến hồn sư cảnh giới cực cao. Sau năm năm. Đây là đối thủ mạnh mẽ của chúng ta a!"

Thiếu nữ quệt mồm, rõ ràng vẫn còn có chút không phục đáng vẽ.

Tiểu Hồng Trần lần thứ hai thở dài một tiếng:

-Sử Lai Khắc chính là Sử Lai Khắc, từ trận chiến đầu tiên đến này trận chiến thứ hai, đều làm cho ta hứng chịu đả kích.

Thiếu nữ buột miệng cười:

-Người sẽ chịu đả kích? Người tự tin xưa nay chưa từng giảm thiểu, bất luận đối thủ là ai, ở trong lòng người đều chỉ có thể có một cái niềm tin, đó chính là thắng lợi.

Tiểu Hồng Trần ha ha nở nụ cười:

-Được rồi. coi như người nói đúng. ta bây giờ thực sự là chiến ý cao vút đây. Chỉ là không biết trận đầu cái kia càng thêm tiểu tử trẻ tuổi thực lực chân thật đến tột cùng là thế nào.

Thiếu nữ hừ một tiếng, nói:

-Nhân gia thì không thể có sáu cái một trăm ngàn năm hồn hoàn sao?

Tiểu Hồng Trần bật cười nói:

-Người tin sao?

Thiếu nữ le lưỡi, nói:

-Đương nhiên không tin.

-Hơn nữa, lúc này ta cũng gặp qua một tên vô cùng khó chịu. Hẳn biết các việc chúng ta dùng qua được liệu để thăng cấp. Lại còn bảo có người mạnh hơn hồn đạo khí, hơn cả hoàng gia học viện chúng ta. Ta thử dò xét một chút hồn lực của hắn thì không dò ra. Ẩn giấu sao?

Tiểu Hồng Trần nhớ lại cái thân ảnh của Phi Linh không khỏi lại cau mày nói.

-Ồ, lại có cái loại này người sao? Ta cũng muốn gặp thử a.

Thiếu nữ phòng má nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Hồn Đạo Khí

Hoàn thành xong phần thi của ngày hôm nay. Đám Hoắc Vũ Hạo muốn ở lại để xem những đội khác tham gia thi đấu để tìm hiểu thêm đối thủ. Nhưng là Vương Ngôn lão sư bảo rằng mọi người thay vì ở lại xem thì hãy về nghỉ ngơi để hôm khác còn cố gắng. Cuối cùng là nguyên đám cũng phải đi về chỉ còn Vương Ngôn cùng Phi Linh hai người ở lại quan chiến.

Trong trận chiến kế tiếp thì đã có sự xuất hiện của hồn vương, là phối hợp tốt hai vàng, hai tím một đen. Vương Ngôn đã dự tính được tình huống này nên cho bọn nhóc Hoắc Vũ Hạo về trước để không bị thiếu tự tin. Mà, có sao đâu này. Nếu không được thì Phi Linh có thể lên tiếp cả bọn, có hề hấn gì? Kể từ lúc đạt được cấp 120 đến nay thì một thành thực lực cậu cũng chưa dùng đến, huống hồ chi còn có vô các loại thực lực mà cậu chưa dùng đến, chưa dùng đến vectơ thao túng, chế tạo thần khí thánh khí bằng tạo tác thần thuật, các pháp tắc võ hồn từ hệ thống trao cho Phi Linh để chường không vạn vật.

Thi đấu vòng tròn cách ngày thi đấu một ngày. Như Sử Lai Khắc học viện vị trí tổ thứ nhất, mỗi chi đội ngũ đều phải trải qua bảy cuộc tranh tài. Muốn đạt được vị trí thi đấu, như vậy, ít nhất cũng phải chiến thắng năm cái đối thủ mới có thể. Thắng lợi sáu tràng mới có thể bảo hiểm.

Thời gian hai ngày, thi đấu vòng tròn vòng thứ nhất đã kết thúc. Cùng cuộc thi vòng loại, thi đấu vòng tròn liền muốn bình thản hơn nhiều. Các nhánh chiến đội dồn dập điều chỉnh chiến thuật, mỗi một cuộc tranh tài kỹ thuật hàm lượng đều muốn so với nguyên bản càng nhiều. Nhưng không có cuộc thi vòng loại lúc liều mạng cảnh tượng.

Vòng thứ nhất cuộc thi vòng loại vẫn ảnh hưởng đến thi đấu vòng tròn, những này chủ lực đội viên thụ thương đội ngũ đều tại lợi dụng này cuộc thi vòng loại vòng thứ nhất đến điều chỉnh toàn đội trạng thái. Bởi vậy, tổng thể kết lại, này thi đấu vòng tròn vòng thứ nhất hoàn toàn không toán quá mức đặc sắc. Hiện tại còn không phải tất cả xuất ra mạnh nhất năng lực thời điểm.

Buổi tối.

-Vương Ngôn lão sư, chúng ta đang đi đâu vậy?

Bối Bối nghi hoặc hướng về Vương Ngôn hỏi.

Khoảng cách vòng thứ nhất thi đấu kết thúc đã qua thời gian một ngày, ngày mai bọn họ liền bắt đầu thi đấu vòng tròn cuộc tranh tài vòng thứ hai. Vương Ngôn nhưng tại sau bữa cơm chiều mang theo dự bị đội bảy người đi ra khách sạn Tinh Hoàng.

Nơi này vốn là toàn bộ Tinh La Thành địa phương náo nhiệt nhất, vừa ra khỏi cửa, bọn họ đã bị dòng người nhốn nháo rộn ràng nhấn chìm.

Vương Ngôn khẽ mỉm cười, nói:

-Mang các người đi một nơi. Theo đến là được rồi. Gần nhất chúng ta lại là hoàn thành giám sát nhiệm vụ lại là thi đấu, cũng coi lần này là tập huấn khắc khổ. Vốn là như vậy cũng không được. Ta mang các người đi ra thả lỏng, thả lỏng, đối với các người thi đấu mới có lợi.

Thả lỏng?

Sắc mặt của mọi người đều trở nên có chút cổ quái. Bọn hắn đều đã đoán được sắp gặp đối thủ cường đại, loại thời điểm này Vương lão sư lại còn nói dẫn bọn hắn đi ra thả lỏng? Ai có thể tin tưởng? Có điều, ít nhất

bọn họ vị này Vương lão sư tự mình che giấu năng lực muốn so với trước đó mạnh rất nhiều.

Ai cũng không hỏi, bởi vì mọi người đều biết, bất luận Vương Ngôn muốn dẫn bọn hắn đi làm cái gì, khẳng định cũng là vì có thể tại đại tái thu được thành tích tốt.

Từ khi toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái mở tái tới nay, nguyên bản diện tích rộng lớn Tinh La Thành đều có vẻ chen chúc lên. Ở trong đám người rất khó bảo trì tốc độ. Đặc biệt là tại Tinh La quảng trường phụ cận trên đường phố, càng là không có không chen chúc thời điểm. Mỗi ngày đều có đông đảo dân chúng tại xếp hàng, chờ đợi ngày thứ hai thi đấu.

Mấy ngày này Vương Ngôn tựa hồ đã thăm dò rõ ràng chu vi địa hình, mang theo mọi người tại một đoạn chen chúc, rất nhiều xông ra trùng vây tư thế, chu vi cuối cùng là ít người một chút.

-Mà, mà. Mọi người lâu lắm mới có dịp ở cùng nhau đi chơi một chuyến. Cứ coi như đi du lịch đi. Mọi người thích cái gì cứ bảo ta, ta mua cho các người.

Phi Linh cười cười nói. Mọi người xung quanh cũng không còn cổ quái vẻ mặt nữa mà thả lỏng ra nhiều lắm.

Lại xuyên qua mấy con phố đạo, tại một chỗ đình nhon kiến trúc trước mặt dừng bước.

Tòa kiến trúc này cũng không làm sao dễ thấy, cùng chu vi cao to kiến trúc, nó tuy rằng thể tích cũng không nhỏ. Tại cửa chính phía trên, treo một tấm bảng, mặt trên có một cái cây búa hình vẽ. Cây búa phía dưới tựa hồ là một cái màu vàng kim mặt bàn hoa văn.

Nhìn thấy tấm bảng này, trong mắt toát ra mờ mịt vẻ cũng chỉ có Hoắc Vũ Hạo một người mà thôi, những người khác nhưng đều là vẻ chột hiểu.

Hoắc Vũ Hạo thấp giọng hướng về Vương Đông hỏi:

-Đây là địa phương nào?

Vương Đông nói:

-Đây là sàn đấu giá, người xem hình vẽ trên tấm bảng, cái cây búa điều khắc tinh xảo chính là biểu hiện cho buổi đấu giá. Dùng cây búa làm đánh dấu, cũng chỉ có sàn đấu giá cùng hàng rèn hai loại mà thôi. Nhưng hàng rèn cây búa đánh dấu muốn thô ráp, hơn nữa cũng muốn to lớn nhiều. Chỉ cần không phải buổi tối, tại hàng rèn phụ cận cũng có thể nghe được âm thanh rèn trang.

Vương lão sư mang chúng ta đến sàn đấu giá làm gì?

Hoắc Vũ Hạo trong lòng sinh ra mấy phần nghi hoặc, mà lúc này đây, Vương Ngôn đối với bọn hắn cũng đưa ra giải thích.

Xoay người, Vương Ngôn đối mặt mọi người, nói:

-Tuy rằng các người không nhìn những học viện khác thi đấu. Thế nhưng, ta nhất định phải nói cho mọi người, lần này toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái cùng trước đây đã có rất lớn không giống. Chỗ bất đồng là ở hiện tại đã có rất ít đơn thuần hồn sư học viện. Hết thảy học viện phát triển phương hướng đều là hồn đạo sư và hồn sư cùng kết hợp lại.

-Kết hợp?

Bối Bối khẽ nhú mày:

-Vương lão sư, làm sao có biện pháp dung hợp?

Vương Ngôn nói:

-Dung hợp phương thức có rất nhiều chủng loại, đối với một ít phổ thông học viện mà nói. Bọn họ đơn giản nhất cách làm chính là nỗ lực bồi dưỡng bản học viện hồn sư, sau đó sẽ mua hồn đạo khí vì làm những này hồn sư lắp ráp. Chỉ cần bọn họ hiểu được thao tác hồn đạo khí như vậy đủ rồi. Liền coi như bọn hắn đối với hồn đạo khí thao tác không bằng hồn đạo sư tinh diệu như thế, nhưng là đồng dạng có thể tăng cường bọn họ lực chiến đấu. Thuần túy hồn sư chính đang trở nên càng ngày càng ít gặp. Liền giống chúng ta đang tiến hành trận đầu cuộc thi vòng loại thời điểm, Vũ Hạo cùng Vương Đông phát động Hoàng Kim Chi Lộ lúc các người cũng nhìn thấy. Khi các người ở trên người đối thủ, là có phòng ngự hồn đạo khí, bằng không ngày đó liền có thể có xuất hiện kẻ địch trọng thương tình huống. Mà tình huống như thế tại lần này đại tái trên gần như là phổ biến. Hầu như mỗi một hồn sư học viện dự thi học viện trên người đều trang bị trên mình hồn đạo khí. Đặc biệt là một ít thực lực đủ cường đại học viện. Bọn họ cũng đơn độc mở ra hồn đạo hệ, không chỉ tại trong đội ngũ phân phối hồn đạo sư, càng là vì hồn sư học viện lắp ráp ra hồn đạo khí, làm bọn hắn chính thể thực lực có tăng lên cực lớn. Ta cho một cái đơn giản ví dụ các người sẽ hiểu. Thí dụ như, như Nam Nam như vậy miễn công hệ hồn sư, nếu như lại phụ gia nâng lên tăng tốc độ hồn đạo khí, nếu có thể vận dụng như chiến đấu bình thường thì sẽ ra sao? Đồng thời, lại nhằm vào nàng không am hiểu phòng ngự đặc điểm lắp ráp một ít bảo mệnh phòng ngự hồn đạo khí. Có phải hay không có thể làm cho nàng càng có thể không cố kỵ chút nào phát huy ra toàn bộ thực lực? Thật không nghĩ tới. Sau năm năm, ngày hôm nay, biến hóa dĩ nhiên là khổng lồ như vậy. Kỳ thực, nói chính xác, tình huống như thế từ lúc mấy chục năm trước cũng đã bắt đầu. Chỉ bất quá khi đó tuyệt đại đa số học viện đều khoe khoang vì làm hồn sư học viện, giống như chúng ta, sẽ cảm thấy sử dụng hồn đạo khí hạ thấp thân phận của chính mình. Thế nhưng. Theo thời gian trôi đi, tại mấy lần đại tái trước, sử dụng hồn đạo khí học viện đã càng ngày càng nhiều thu được thành tích tốt. Đây chỉ tại không ngừng chuyển biến cái

khác hồn sư học viện tư tưởng. Chỉ là không nghĩ tới lại ở lần này đại tái triệt để bộc phát ra. Dựa vào ta quan sát, thông qua vòng thứ nhất cuộc thi vòng loại dự thi học viên. Vượt quá 80% đều phân phối hồn đạo khí. Hơn nữa, có kinh nghiệm lần này, đợt được lần tiếp theo đại tái, e sợ hết thầy học viện cũng sẽ đi theo lắp ráp hồn đạo khí xu thế.

:v bạo chương như đã hứa.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Hồn Đạo Khí (2)

Từ Tam Thạch cau mày nói:

-Bọn họ quên mất hồn sư vinh quang. Chúng ta hồn sư chiến đấu lẽ nào không phải là thuần túy sao? Chính mình tu luyện ra năng lực mới là tối tin cậy, đáng giá tín nhiệm nhất. Hồn đạo khí dù sao cũng là ngoại vật.

Vương Ngôn trầm giọng nói:

-Người nói đương nhiên không sai. Hơn nữa ta có thể khẳng định với các người, Tam Thạch ý nghĩ gần như là chúng ta học viện tuyệt đại đa số cao tầng ý nghĩ, cũng chính vì như thế, vẫn hạn chế học viện hồn đạo hệ phát triển. Thế nhưng, thông qua đối với lần này đại tái quan sát, ta nhất định phải nói, loại này then chốt đã đến không thể không thay đổi, hơn nữa còn là cấp bách. Chờ đại tái sau khi chấm dứt, trở về học viện ta liền sẽ lập tức hướng về học viện đưa ra cái quan điểm này. Hồn đạo khí trở thành vũ khí, đây là thời đại tiến hóa kết quả, không cùng thời đại phát triển làm nền, như vậy, chúng ta một ngày nào đó sẽ bị đào thải. Chúng ta Sử Lai Khắc học viện cố nhiên có phong phú nội tình, thế nhưng, phần này nội tình có thể làm cho chúng ta tiêu xài bao lâu đây? Các người chính là đời sau Sử Lai Khắc thất quái, ta hy vọng có thể đầu tiên từ thay đổi các người. Cho nên, ta mang theo các người đến nơi này. Ở tòa này sàn đấu giá, ngày hôm nay vừa vặn có một loạt hồn đạo khí được đấu giá, ta muốn nhìn các người có thể vì trở thành học viện đại biểu. Đương nhiên, ta sẽ không ép buộc các người, cũng không cách nào ép buộc các người, nếu như ai không muốn, hiện tại có thể trở về đi.

Nói xong câu đó, Vương Ngôn ánh mắt thoáng có vẻ hơi thấp thỏm, hẳn đương nhiên rõ ràng hồn sư truyền thống tại Sử Lai Khắc học viện có bao nhiêu thâm căn cố đế. Sử Lai Khắc học viện hồn đạo hệ thành lập cũng đã có rất nhiều năm, nhưng cho tới nay, hồn đạo hệ nhưng trước sau bị vô hồn hệ hoàn toàn áp chế, căn bản là không có thể chân chính phát triển lên.

Vô hồn hệ nội viện đệ tử đều là tinh anh trong tinh anh, Hồn đạo hệ cũng có nội viện đệ tử, thế nhưng, những này nội viện đệ tử tại sau khi tốt nghiệp cũng chỉ là bình bình đạm đạm, đến nay uy năng để Sử Lai Khắc học viện hồn đạo hệ ở trên đại lục sáng chế cái gì danh tiếng. Đây cũng là bởi vì truyền thống áp lực a! Phần này truyền thống áp chế đã trở thành hiện nay hạn chế Sử Lai Khắc học viện đi tới to lớn nhất cản trở.

Lấy Bối Bối dẫn đầu bảy người tất cả đều trầm mặc, mỗi người đều đang suy tư. Vương Ngôn hiện tại duy nhất có thể khẳng định, cũng chỉ có hai người sẽ tán thành hẳn quan điểm, đó chính là bản thân liên thuộc về hồn đạo hệ Hòa Thái Đầu cùng Hoắc Vũ Hạo.

Mà năm người kia thì sao? Bọn họ đều là vô hồn hệ đệ tử nòng cốt, vô hồn hệ tinh anh. Nếu như bọn họ lựa chọn tại đại tái sử dụng hồn đạo khí, như vậy, liền tương đương với bọn họ làm ra quyết định. Tuy rằng những hài tử này tuổi đều còn không lớn nhưng có thể tại Sử Lai Khắc học viện đứng vững gót chân, cái nào không phải kinh tài tuyệt diễm thiên tài? Tuyệt không thể dùng bọn cùng lứa tuổi tư tưởng đến suy đoán bọn họ phương thức tư duy.

Thế nhưng, ngày hôm nay dẫn bọn hắn đi tới phòng đấu giá này, Vương Ngôn nhưng không một chút nào hối hận, đây là hắn lần thứ nhất thử nghiệm, nhưng cũng không phải một lần cuối cùng thử nghiệm. Chính vì hắn tự thân đối với vô hồn nghiên cứu ngày càng tinh thâm, mới càng làm hắn càng ngày càng cảm giác được hồn sư tương lai phát triển.

"Chúng ta trước tiên hướng về bên cạnh xem một chút." Vương Ngôn mang theo mọi người đi tới sà nầu giá một bên, để tránh khỏi trở ngại trước tới tham gia bán đấu giá những khách nhân khác.

Nhìn tự hỏi bên trong mọi người, Vương Ngôn hít sâu một cái, nói:

-Ta biết, mỗi người các người trong lòng đều sẽ có bất đồng ý nghĩ. Nhưng tuyệt đại đa số nhưng là chống cự. Như vậy, ta nói thêm hai câu. Chúng ta lần này tại đại tái bên trong rơi vào quần cảnh là tại sao? Bởi vì chúng ta lúc trước chấp hành giám sát nhiệm vụ thời điểm xuất hiện chỗ sơ suất. Chính tuyển đội viên tử tử, thương thương, lúc này lại là Phi Linh đưa các người đội dự bị trở thành mồi chèo thành. Các người có nghĩ tới không? Nếu như làm chính tuyển đội viên bọn họ, trên người phân phối hồn đạo khí đây? Cái kia lại đem là thế nào một bộ cục diện? Chính tuyển đội viên bảy người, tất cả đều là hồn vương trở lên cấp bậc tu vi. Nói cách khác, bọn họ chỉ ít có thể lắp ráp cấp năm trở lên hồn đạo khí, thậm chí là cấp sáu. Chúng ta lấy một ít ví dụ, nếu như mỗi người bọn họ trên người hồn đạo khí tất cả đều là phòng ngự tính chất thì như thế nào? Dù sao, tại trong bọn họ, mỗi người lực chiến đấu cũng đã đủ cường đại, càng cần phải chính là phòng ngự tự thân. Thái Đầu, người là hồn đạo hệ sinh viên tài cao, cũng là Phạm Vũ đệ tử. Người nói cho đại gia, tại cái kia tràng thi bạo bên trong, nếu như bọn họ có phòng ngự hồn đạo khí tại người, kết cục có thể hay không thay đổi?

Hòa Thái Đầu gần như là không chút do dự nói rằng:

-Nhất định sẽ không giống. Ta có thể xác định, cái kia tràng thi bạo là phá không được thuần túy cấp sáu phòng ngự hồn đạo khí. Mà cấp năm phòng ngự hồn đạo khí chỉ ít có thể bảo đảm bọn họ sẽ không đả thương tàn, thương thế cũng sẽ giảm bớt chỉ ít 60% trở lên.

Lời vừa nói ra, mọi người đều bị thay đổi sắc mặt. Đúng vậy! Nếu như có phòng ngự hồn đạo khí tại người, hay là, trận kia bị kịch liền sẽ không

trình diễn. Nếu nói như vậy, lần này đại tái lại sao để bọn hăn rơi vào tình cảnh như thế?

Vương Ngôn hít sâu một cái, nói:

-Bọn nhỏ. Bằng vào ta tuổi, ta nghĩ ta có thể như thế xưng hô các người. Ta nhất định phải muốn nói là, mỗi người các người đều là học viện quý giá nhất, cũng là các người gia đình thậm chí là đại lực quý giá nhất thiên tài. Nhưng là, thiên tài vẫn lạc nhưng muốn so với bồi dưỡng dễ dàng quá nhiều, quá nhiều. Diêu Hạo Hiên không là thiên tài sao? Giống nhau là thiên tài. Diêu Hạo Hiên thậm chí có một cái thôn phệ kỹ năng có thể đem so với mình cao hơn một cấp đối thủ trong nháy mắt thôn phệ, khiến cho tại thời gian nhất định bên trong hoàn toàn mất đi hết thủy lực chiến đấu. Có thể nói là khống chế hệ tinh anh, đồng thời, bọn họ cũng là lần này Sử Lai Khắc thất quái a! Nhưng kết quả làm sao? Thiên tài cũng không có thể bảo đảm không có ngoài ý muốn phát sinh. Mà hồn đạo khí tồn tại, liền có thể hạ thấp phát sinh bất ngờ khả năng. Hồn đạo khí tác dụng kỳ thực chính các người cũng đều thấy được. Hồn đạo khí bay làm sao? Không có nó, các người có thể tại như vậy chỉ trong thời gian ngắn trước tiên hoàn thành giám sát nhiệm vụ sau đó đi tới nơi này sao? Vì để cho tốc độ phi hành đạt đến mức tận cùng, cho dù là chúng ta học viện thực lực nằm ở kim tự tháp đỉnh Huyền lão đều mượn bay hồn đạo khí. Ta có thể nói cho các người biết, Huyền lão sử dụng bay hồn đạo khí cũng chẳng qua là cấp tám hồn đạo khí mà thôi. Đó cũng là hiện nay chúng ta trong học viện cao cấp nhất hồn đạo khí có thể làm ra. Như vậy, càng cao hơn cấp chín cùng thập cấp hồn đạo khí đây thì sẽ ra sao?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Hồn Đạo Khí (3)

-Hơn nữa, ta cũng có thể hướng về các người tiết lộ một chút, Huyền lão tu vi, tuyệt đối so với các người tuyệt đại đa số các người tưởng tượng còn kinh khủng hơn. Hãn võ hồn tên là Thao Thiết thần ngư, là một loại cực kỳ hiếm thấy đặc thù võ hồn, cũng có thể nói là biến dị võ hồn. Loại võ hồn này thiếu hụt ngay tại là phải không ngừng ăn uống, ăn uống bản thân liền là một loại tu luyện. Nhưng Huyền lão tu vi, nhưng đã đạt đến chín mươi tám cấp, chính là phong hào Thao Thiết siêu cấp Phong Hào Đấu La. Tại toàn bộ đại lục trên, tại một chọi một, hầu như không tìm được nhân vật so với lão nhân gia hãn càng cường đại.

Cứ việc mọi người đối với Huyền lão tu vi phỏng chừng đã rất cao, nhưng khi chín mươi tám cấp con số này từ Vương Ngôn trong miệng nói ra thời điểm, bảy người vẫn là không hện mà cùng hít vào một ngụm khí lạnh, chín mươi tám cấp, cái kia là khái niệm gì a! Nhưng chỉ là một chuyện mà Vương Ngôn không nói, là Phi Linh một quyền đối cứng với Huyền lão lần kia, Vương Ngôn cũng không quên được.

Chín trên mười cấp chính là Phong Hào Đấu La. Thế nhưng, vượt qua chín mươi cấp, Phong Hào Đấu La tu vi không tăng lên một cấp, đều là chất bay vọt. Đặc biệt là quá chín mươi lăm cấp sau đó, liền có thể được gọi là siêu cấp đấu la.

Nâng cái đơn giản ví dụ, vừa thăng cấp chín mươi cấp Phong Hào Đấu La nếu như gặp phải mười vạn năm hồn thú, như vậy, cũng chỉ có quay đầu bỏ chạy khả năng. Trừ phi hãn võ hồn cùng hồn hoàn đủ cường đại, bằng không căn bản không có cùng một trăm ngàn năm hồn thú đánh nhau chết sống thực lực.

Thế nhưng, tu vi nếu như đến chín mươi hai, chín mươi ba, đối mặt mười vạn năm hồn thú, chỉ cần không phải thú vương cấp độ, cũng đã có sức liều mạng.

Tới chín mươi lăm cấp siêu cấp đầu la tu vi, như vậy, liền muốn đổi thành mười vạn năm hồn thú quay đầu bỏ chạy. Cho dù là đột phá cực hạn hai mươi vạn năm hồn thú cũng chưa chắc dám cùng chín mươi lăm cấp Phong Hào Đầu La chiến đấu.

Tới Huyền lão cấp bậc này, như vậy, liền tương đương với là Băng Bích Đế Hoàng Hạp hồn thú tăng cấp a! Chính là đứng đầu bên trong đứng đầu, khủng bố bên trong khủng bố.

-Đặt ở mấy trăm năm trước. Ta dám nói, Huyền lão cũng đã là tiếp cận vô địch. Thế nhưng, hôm nay là như thế sao?

Vương Ngôn tiếp tục nói:

-Ta có thể khẳng định nói cho mọi người, một chọi một, Huyền lão như cũ là tiếp cận vô địch tồn tại. Nhưng là, Nhật Nguyệt đế quốc có mấy vị cường đại cấp chín hồn đạo sư có thể cùng Huyền lão chu toàn : độ sức, chống lại, thậm chí là uy hiếp đến Huyền lão sinh mệnh. Đỉnh cấp hồn đạo sư. Giống nhau là cực kỳ khủng bố tồn tại. Hoàn toàn khác nhau phương thức chiến đấu làm bọn hắn có thể mang chính mình toàn bộ hồn kỹ dùng đến tăng lên hồn lực cường độ. Lại thông qua mạnh mẽ hồn đạo khí phát động công kích. Hơn nữa, các người không nên quên, cấp chín hồn đạo sư vẫn cũng không phải là hồn đạo sư cực hạn. Một khi Nhật Nguyệt đế quốc tương lai có thể xuất hiện một tên thập cấp hồn đạo sư. Như vậy, chúng ta đem làm sao đối mặt?

Vương Ngôn nói tới đây, tâm tình đã có chút kích động, "Còn có một chút. Hay là khi các người thế hệ này còn sẽ không có quá to lớn vấn đề.

Thế nhưng, theo thời đại phát triển, ta phát hiện cái vấn đề này nhất định sẽ ảnh hưởng đến hết thầy hồn sư. Đó chính là hồn thú.

-Hồn thú?

Đối với Vương Ngôn câu này đột nhiên không đầu không đuôi. Tất cả mọi người cảm thấy có chút không rõ.

Vương Ngôn dùng sức gật đầu, nói:

-Ta nói, là hồn thú số lượng. Các người tại học viện đều được học. Chúng ta Đấu La đại lục từ xưa tới nay, thì có hồn thú tồn tại. Hơn nữa, tại rất nhiều năm trước đây, trên đại lục là không có loài người. Có thể nói, chúng ta đại lục xong tất cả đều là hồn thú thế giới. Thậm chí có thể nói. Nhân loại chúng ta bản thân cũng là từ hồn thú tiến hóa mà đến, là một loại trí tuệ hồn thú tồn tại. Theo thời gian trôi đi, khoảng chừng tại mấy trăm ngàn năm, thậm chí là mấy triệu năm trước, nhân loại chúng ta bắt đầu xuất hiện. Mới vừa lúc mới bắt đầu, nhân loại chúng ta vẫn vô cùng nhỏ yếu, chỉ có thể trở thành thức ăn cho hồn thú. Thế nhưng, nhân loại chúng ta nếu tồn tại, liền có tồn tại đạo lý, chúng ta thân thể thực lực tuy rằng nhỏ yếu, nhưng chúng ta cũng có cường đại địa phương, đó chính là năng lực sinh sản cùng năng lực học tập. Theo thời đại tiến hóa, chúng ta trí tuệ của nhân loại từ từ mở ra. Mà cường đại sinh sôi năng lực cũng làm chúng ta làm thức ăn cho hồn thú dưới tình huống như trước không có tuyệt diệt. Khi nhân loại chúng ta phát triển đến người bình thường trí tuệ cũng có thể cùng đỉnh cấp hồn thú so sánh. Đại lục bắt đầu xuất hiện long trời lở đất biến hóa. Nhân loại chúng ta bắt đầu thông qua chính mình trí tuệ chế tạo công cụ, chế tạo cạm bẫy cùng vũ khí. Lợi dụng thiên thời địa lợi đến cùng hồn thú đối đầu. Chúng ta học được phối hợp, học được tập trung số lượng đến công kích chỉ một hồn thú. Dần dần, chúng ta bắt đầu có sẵn bắt hồn thú năng lực, mà không lại chỉ là trở thành hồn thú con mồi, chúng ta thức ăn bắt đầu phong phú lên, nhân loại cũng bắt đầu từ từ trưởng thành. Trí tuệ tiến hóa sau đó lại một lần biến hóa tựu đến từ chính hồn sư xuất hiện. Khi

vị thứ nhất tiên thiên mãn hồn lực nhân loại không cần thận dẫn động một cái bị đánh giết hồn thú hồn hoàn đến chính mình thân thể. Hồn sư sinh ra. Trải qua ngàn năm, vạn năm biến hóa, nghiên cứu, nhân loại chúng ta rốt cục dần dần nắm giữ trở thành hồn sư kỹ xảo. Mà chúng ta nhân khẩu số lượng cũng bắt đầu kịch liệt tăng cường. Trí tuệ làm nhân loại chúng ta bắt đầu hiểu được kiến tạo, bắt đầu có quê hương của chính mình, thành thị. Hồn sư số lượng cùng thực lực cũng bắt đầu tăng cường.

-Hồn thú như trước cường đại, nhưng bọn hắn so với chúng ta trí tuệ cùng học tập thiên phú trước mặt đã dần dần không cách nào tạo thành quá to lớn uy hiếp. Rốt cục, nhân loại chúng ta thống trị đại lục. Mà hồn sư, cũng triệt để trở thành trên đại lục mạnh mẽ nhất cũng là nhân loại chúng ta trọng yếu nhất nghề nghiệp.

Vương Ngôn miêu tả toàn thể nhân loại tiến hóa quá trình mặc dù nói rất đơn giản, nhưng cũng đem mấy cái trọng đại chuyển biến toàn đều nói ra. Nói tới đây, hắn phong đột nhiên xoay một cái.

-Thế nhưng, học trò của ta. Các người khả năng chưa bao giờ nghĩ tới, kèm theo nhân loại chúng ta phát triển, hồn thú sẽ có biến hoá gì. Không sai, hồn thú tồn tại rất khả năng đã có ngàn vạn năm, nhân loại chúng ta hồn sư số lượng trước sau cũng là một ngàn chọn một, hoàn toàn không toán quá nhiều. Nhưng là, chúng ta những trước sau tại từng bước xâm chiếm hồn thú sinh tồn không gian, thông qua giết chóc bọn hắn tới tăng cường chúng ta hồn hoàn. Ngày càng nhiều cấp cao hồn thú bị chúng ta săn bắt. Tựa như trên người các người hiện tại đều có ngàn năm hồn hoàn. Đó là hồn thú tu luyện ngàn năm mới sẽ xuất hiện. Mà những này cấp cao hồn thú số lượng cũng đồng dạng hữu hạn a!

Tại mười ngàn năm trước, trên đại lục, hồn thú tổng thể thực lực là muốn vượt qua nhân loại chúng ta. Thế nhưng, sau 10000 năm, ngày hôm nay, ta có thể khẳng định nói, hồn thú chính thể thực lực đã không cách nào so sánh với chúng ta. Bởi vì quá nhiều cấp cao hồn thú trở thành nhân loại

chúng ta hồn hoàn. Như vậy, ta hỏi các người, lại qua mười ngàn năm. Lại qua 10,000 năm đại lục lại sẽ biến thành cái dạng gì? Còn có thể giống chúng ta như vậy tùy ý đến hồn thú trong rừng rậm đi săn bắt hồn thú sao? Ta có thể cho các người khẳng định đáp án, lại qua mười ngàn năm, cho dù là mười năm hồn hoàn đều sắp trở thành đồ vật xa xỉ. Hồn thú cuối cùng quy tụ chỉ có thể là bị nhân loại chúng ta nuôi nhốt lên, trở thành triệt để lệ thuộc. Đến khi đó, rất khả năng hết thảy hồn sư có thể phụ gia tại trên người mình hồn hoàn đều chỉ có thể là mười năm, cho dù là trăm năm hồn hoàn đều sắp trở thành mong muốn không thể thành tồn tại. Đến khi đó, chúng ta muốn bằng mượn cái gì đến tăng lên chính mình thực lực đây? Hồn đạo khí, tất sắp trở thành thời đại phát triển, nhân loại chân chính cường đại căn nguyên vị trí. Đây chính là thời đại tiến hóa tất nhiên hiện tượng. Quá trình này ta thay đổi không được, các người cũng đồng dạng thay đổi không được. Mà các người hiện tại muốn làm, chính là tiếp thu hiện thực. Tương lai chúng ta hậu thế, duy nhất có thể mạnh hơn chúng ta cũng chỉ có hồn đạo khí. Mà các người hiện tại đang đứng ở một thời đại biến hóa thời khắc mấu chốt. Chỉ có đem hồn đạo khí cùng tự thân thực lực hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, mới có thể làm các người đủ cường đại. Không đến nỗi bị thời đại đào thải.

Vương Ngôn những lời này ở trong lòng nín đã không phải là ngày một, ngày hai, lúc này nói ra, đối với Hoắc Vũ Hạo bảy người mà nói, tuyên truyền giác ngộ. Lòng của mỗi người đều bị sâu sắc chấn động.

Hoắc Vũ Hạo cùng Hòa Thái Đầu vốn chính là hồn đạo hệ học viên, còn tốt hơn một chút, năm người kia cho tới nay đối với hồn đạo khí hoặc nhiều hoặc ít đều là có bài xích. Nhưng là, giờ này khắc này, bọn họ vẫn thật sự có thể bài xích sao?

Vương Ngôn giảng giải nội dung, có một ít làm bọn hắn cảm giác được xa xôi, nhưng có chút nhưng làm trong lòng bọn hắn rõ ràng xuất hiện cảm

giác gấp gáp a! Loại cảm giác này cũng không thoải mái, cũng đồng dạng làm rối loạn bọn họ cố hữu tư duy.

Tuy rằng mỗi người đều rõ ràng, Vương Ngôn nói những này chính là muốn để bọn hắn tiếp thu hồn đạo khí, đồng thời tại lần này đại tái bên trên sử dụng hồn đạo khí, nhưng là, Vương Ngôn nhưng cũng không phải đơn giản như vậy, đối với bọn hắn ảnh hưởng đều là cực đại.

Vương Ngôn không tiếp tục nói, chỉ là nhìn mấy người trẻ tuổi bọn nhỏ, nhìn những này Sử Lai Khắc học viện tương lai hi vọng, lẳng lặng mà đang đợi bọn họ tự hồi. Hắn biết, những hài tử này môn là cần phải thời gian.

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời đen nhánh, Vương Ngôn trong mắt toát ra mấy phần thất vọng vẻ, sau 10000 năm, đại lục đến tột cùng sẽ biến thành hình dáng ra sao đây? Đến khi đó, Sử Lai Khắc học viện còn có thể như hiện tại như thế vẫn duy trì đại lục đệ nhất học viện địa vị sao?

Có thể, nhất định có thể. Vương Ngôn không tự chủ được nắm chặt lấy nắm đấm.

Sử Lai Khắc học viện thành tựu, dù như thế nào, ta cũng phải đem hết toàn lực để Sử Lai Khắc học viện trước sau cường đại, quyết không để bất luận người nào siêu việt Sử Lai Khắc, Sử Lai Khắc mãi mãi cũng là mạnh nhất.

Nghĩ tới đây, Vương Ngôn không tự chủ được sinh ra một loại nhiệt huyết sôi trào cảm giác. Hắn mơ hồ cảm thấy quyết định của Phi Linh cùng Huyền lão là vô cùng đúng đắn. Chỉ ít cho trước mắt này bảy vị học viện tương lai hi vọng, đời sau Sử Lai Khắc thất quá làm cảnh báo. Nếu như bọn họ có thể tiếp thu chính mình kiến nghị, như vậy, đối với học viện tương lai, ảnh hưởng chính là to lớn. Đồng thời, cũng đem dẫn dắt học viện đi vào quỹ đạo. Chỉ ít đây là nghiên cứu ra quỹ đạo của ta.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Đấu Giá

Sau đó Bối Bối dẫn đầu đồng ý. Thân là đại sư huynh. Muốn phục hưng Đường Môn thì cũng phải thông qua hồn đạo khí. Từ Tam Thạch tiếp theo đó cũng bị thuyết phục, đồng ý tham gia, kể đến Giang Nam Nam. Nàng khá do dự về vấn đề tiền bạc một chút nhưng Phi Linh và Vương Ngôn nói là ổn cả nên nàng cũng không thành vấn đề. Tiêu Tiêu thì cũng đồng ý, cô bé có ý định mua một cái hồn đạo khí bay để chơi, cô nàng này thích bay a! Bấy thì hết sáu người, còn mỗi Vương Đông.

-Không, ta...Ah?!

Vương Đông sắc mặt có chút cổ quái, sau đó ngẩng đầu dứt khoát nói, đang nói lại bị Phi Linh tay chặt vào đỉnh đầu, la đau một tiếng.

-Người làm gì vậy?

Đau quá, xoa xoa cái đầu. Quay người sang Phi Linh giọng điệu nóng nảy nói.

-Làm gì? Không có gì. Chỉ là có con muỗi đậu trên đầu người nên ta có lòng tốt đập nó cho người.

Phi Linh cười cười nói. Tên này quả thực xảo trá a!

-Được rồi, mọi người. Ta nên vào trong đi thôi. Buổi đấu giá sắp bắt đầu.

Phi Linh vẫn mặt cười kia nói, cùng với lời nói đó, cậu lôi cổ Vương Đông cùng đi vào.

-Này, này, người làm...Nn, Nn...

Đang bị lôi đi vào trong, Vương Đông muốn chống cự nhưng lại bị Phi Linh từ nơi nào lấy ra một cái bánh bao nhét vào trong miệng. Thế là Vương Đông hoàn toàn bị lôi vào trong, trong khi thưởng thức bánh bao. Tuy bị ép nhưng bánh bao mùi vị rất ngon nên cũng thành vấn đề lắm.

Từ bên ngoài, nguyên bản mọi người cho rằng đây là một nhà rất nhỏ sần đầu giá, dù sao xem ra kiến trúc diện tích không lớn, nhưng chân chính tiến vào bên trong mới biết được khác lạ. Bởi vì sần đầu giá là ở dưới mặt đất mà không phải ở trên mặt đất, tòa kiến trúc này cũng chẳng qua là lôi vào mà thôi.

Đi vào sần đầu giá. Một cái bày ra thảm đỏ, đủ rộng khoảng năm mét cầu thang vẫn hướng phía dưới kéo dài, cũng không hề có nhân viên làm việc ở bên ngoài dẫn dắt.

Vẫn hướng phía dưới, khoảng chừng thâm nhập hai mươi mét, mới tới đăng ký địa phương. Vương Ngôn tại mang theo mọi người tới trước đó cũng đã hoàn thành những này rườm rà thủ tục, đưa cho mỗi người một cái hào bài, dựa vào hào bài, mới có người mặc đồ đỏ sắc quần dài thiếu nữ mang theo bọn họ hướng vào phía trong đi đến.

Xuyên qua cửa. Cảnh tượng đột nhiên biến đổi. Trong tầm mắt, không ngờ lại tất cả đều là vàng rực rỡ một mảnh. Một cái rộng rãi hành lang xanh vàng rực rỡ, trang trí xa hoa, thậm chí càng vượt quá Hoắc Vũ Hạo bọn họ ở lại Tinh Hoàng khách sạn.

Đường hầm độ rộng vượt qua mười mét, trên mặt đất bày ra quý báu rằng bạch ngọc gạch, hai bên mỗi cách mười mét. Sẽ có một đôi đồng dạng chất liệu điêu khắc mỹ lệ hoa văn cây cột, mà vách tường, giống như là dùng giấy thếp vàng bao phủ lên tựa như. Mặt trên điêu khắc hoa văn phức tạp mà hoa lệ.

Hành lang đỉnh. Từng chiếc từng chiếc hào hoa phú quý thủy tinh đại đèn treo buông xuống, nhưng cũng chút nào không có áp bách cảm giác, bởi vì này hành lang độ cao đến năm mét. Ánh đèn là nhu hòa màu vàng óng, tại hai bên màu vàng kim vách tường làm nổi bật hạ, cái loại này tràn ngập lập thể cảm màu vàng kim thế giới. Đủ để khiến bất luận người nào hoa mắt thần mê.

Vương Ngôn thấp giọng nói:

-Đừng xem nơi này bên ngoài không đáng chú ý, trên thực tế, đây là Tinh La Thành to lớn nhất sàn đấu giá. Muốn thu được đấu giá danh ngạch là tương đương không dễ. Không chỉ cần tài sản chứng minh, còn phải tiến hành ước định. Đi bình thường con đường, ít nhất phải nửa tháng trở lên xét duyệt mới có thể tiến vào nơi này. Hay là đang Đái Thước Hành dưới sự giúp đỡ, chúng ta mới có thể thuận lợi tiến vào. Đáng tiếc, Đái Thước Hành lại phải quay về học viện. Điều này khiến ta có chút hổ thẹn.

-Mà, cái đó thì ngài lo làm gì? Tên kia hẳn thương thế, nếu ngài cho hắn đến đây thì cũng chả làm được. Ta cho hắn quay về tương lai tốt cho hắn.

Thấy Vương Ngôn cứ áy náy, Phi Linh vỗ vỗ vai Vương Ngôn nói.

-Ừm, người nói cũng đúng.

Vương Ngôn mặt bớt buồn, nhẹ gật đầu nói.

Vừa nói, bọn họ đã tại lễ nghi tiểu thư dẫn dắt đi vào vào một cái cửa lớn. Rất rõ ràng, nơi này cũng không phải là hành lang phần cuối. Ở phía trước còn có cùng loại cửa. Xa nhất thì lại còn có cầu thang hướng phía dưới kéo dài, không biết dẫn tới địa phương nào.

Bối Bối tựa hồ đối với nơi này tất cả tập mãi thành thói quen, cũng không hề như Hoắc Vũ Hạo, Tiêu Tiêu, Giang Nam Nam như vậy không

ngừng chung quanh xem. Hân hướng về vì bọn hân mở rộng cửa lễ nghi tiểu thư hỏi:

-Phiền phức người, cho chúng ta giới thiệu sơ lược một thoáng ngày hôm nay trận này bán đấu giá quy cách.

Lễ nghi tiểu thư cung kính nói:

-Vâng. Ngày hôm nay trận này là hồn đạo khí chuyên đề bán đấu giá, bởi vì chỉ có thể bán đấu giá cấp sáu trở xuống hồn đạo khí, bởi vậy quy cách thấp hơn. Dựa theo phân cấp, chỉ có thể coi là là tứ cấp bán đấu giá. Chúng ta Tinh Quang phòng đấu giá phân cấp là từ một đến năm, cấp một là tối cao quy cách, chỉ có cấp một bán đấu giá mới có thể tại chủ phòng bán đấu giá. Nơi này là số mười hai phòng, có thể dung nạp hai trăm người đồng thời tiến hành đấu giá. Chuyên môn dùng cho tứ cấp bán đấu giá.

Bối Bối gật đầu, nói:

-Cảm tạ.

Tiến vào số mười hai phòng bán đấu giá, tia sáng một thoáng liền tối xuống, bởi vì chỉ có chu vi vách tường có từng chiếc từng chiếc đèn tường, mỗi người tiến vào phòng bán đấu giá đều sẽ lĩnh một cái đèn để mặt nạ, hơn nữa mặt nạ còn có màu sắc phân chia, cả đám Phi Linh bọn họ lĩnh đến chính là màu trắng, không biết đại diện cho cái gì. Ngoại trừ mặt nạ màu trắng ở ngoài, tựa hồ còn có màu vàng, màu tím, màu đen, màu đỏ cùng màu vàng kim vài loại.

Phòng bán đấu giá bên trong trang hoàng liền lại là một loại cảm giác, cổ phác, trang nhã, hào hoa phú quý nhưng không ấm áp. Chỉ là rất thích cảm giác. Hai trăm tấm trên ghế bao che màu lam đậm nhưng thiên nga, hiện lên hình cung vờn quanh. Không biết bởi vì sao nguyên nhân, Phi Linh bọn họ bị sắp xếp ở tại hàng thứ nhất, cũng là khoảng cách bán đấu giá dài gần nhất địa phương.

Cứ như thế, cuộc đấu giá diễn ra khá suôn sẻ. Hoắc Vũ Hạo mua một cái hồn đạo ma túy xạ tuyến, cấp ba hồn đạo khí, cái này hồn đạo ma túy xạ tuyến tác dụng tại hồn vương trên người, khoảng chừng có thể làm hẩn mê man một giây. Trước tiên là hồn vương cũng bị dính phải, hơn nữa không có sử dụng hồn kỹ hoặc giả hồn đạo khí tiến hành phòng ngự. Mà làm dùng tại hồn tông trên người, thì lại có thể mê man hai giây trở lên, tiền đề như thế. Mà cùng nó đối ứng cùng giai tam hoàn hồn sư, khoảng chừng sẽ mê man ba đến bốn giây.

Ngoài ra, Vương Ngôn còn mua một cái tứ cấp hồn đạo khí, gọi là bình sữa, tác dụng tự nhiên là bổ sung hồn lực, cấp bậc gì sữa bình liền có thể bổ sung cấp bậc gì hồn sư ngang nhau hồn lực. Sử dụng lúc chỉ cần sớm đem hồn lực bổ sung là được rồi. Nhưng nó cũng có nhất định hạn chế, đó chính là tại sử dụng thời điểm, nhất định phải dừng lại, toàn tâm đi hấp thu. Bằng không, tinh thần không tập trung đem không cách nào dẫn dắt hồn lực. Bình sữa cao cấp vô cùng đắt đỏ nhưng cũng vô cùng được trọng dụng. Số từ: 1619

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Phệ Linh Khắc Dao

Cuối cùng là đến phần cuối của cuộc đấu giá.

Xe đẩy kết cục, Thanh Nhã, nhân viên giới thiệu vật phẩm đấu giá cùng xác định người mua, đi tới bàn đấu giá đài mặt trước nhất, nàng mặt cười hơi đà hồng. Giảm thấp xuống mấy phần tiếng nói, nói:

-Các vị quý khách, chúng ta thần bí đại lễ sẽ xuất hiện. Cái này cũng là đêm nay món đồ cuối cùng đấu giá. Nguyên bản, nó là không nên xuất hiện ở đây. Nhưng vì cảm tạ các vị quý khách cho tới nay đối với Tinh Quang ủng hộ, trải qua chúng ta sàn đấu giá thủ tịch người bán đấu giá chấp thuận, đặc biệt tăng thêm món đồ đấu giá này. Tuy rằng, nó giá cả vô cùng đắt đỏ, nhưng ta tin tưởng, mỗi một vị chân chính hiểu nó người đều sẽ cảm thấy vật có giá trị. Phía dưới, liền mời chúng ta lễ nghi tiểu thư đem phần này thần bí đại lễ đẩy tới.

Xe đẩy từ bán đấu giá đài một bên chậm rãi lên đài, cũng không giống món đồ đấu giá trước, lần này, xe đẩy không chỉ lớn lên, hơn nữa, mặt trên vải che không ngờ lại đổi thành tươi đẹp loá mắt màu đỏ.

Này sàn đấu giá Tinh Quang tất cả sự vật đều cùng màu sắc có quan hệ, lấy màu vàng kim là tôn quý nhất, thứ yếu chính là cùng mười vạn năm hồn hoàn đồng dạng màu đỏ.

Bởi vậy có thể thấy được, phần này thần bí đại lễ không giống bình thường.

Rất nhanh, nó đã bị đẩy lên giữa đài, Thanh Nhã người bán đấu giá cũng đứng kế bên xe đẩy.

Từ vải che hình dạng xem, món đồ đấu giá này thể tích tựa hồ không nhỏ.

Phi Linh thấy cái xe đẩy cũng nhú mào, phát hiện hồn lực ba động vô cùng nhỏ ở Hoắc Vũ Hạo phía trước mình. Dùng tay chặt vào đầu Hoắc Vũ Hạo một cái.

-Ah...Phi Linh sư huynh. Người làm cái gì thế?

Bị một đòn một cách đột ngột. Hoắc Vũ Hạo cũng xoay sang thắc mắc hỏi Phi Linh.

-Tiểu Hạo, đừng có tra xét thứ đó. Hồng mắt người đẩy.

Phi Linh sắc mặt âm trầm chuyển sang cười cười nói. Phi Linh biết Hoắc Vũ Hạo ý định dùng tinh thần thám trắc dò xét thứ bên trong xe đẩy, nên kịp thời ngăn cản. Hoắc Vũ Hạo cũng giật mình, tưởng rằng mình từ khi có bắt chước hồn kỹ là có thể dò xét một cách bí mật thế mà vẫn bị Phi Linh nhận ra. Vốn có nhiều lần Y Lai Khắc Tư cũng đã chú ý đến Phi Linh nhưng hắn cũng không hiểu nhiều về Phi Linh, Phi Linh che giấu quá sâu, hắn nhưng là tàn hồn tìm không được sâu đến mức đó.

Nghe Phi Linh cảnh báo, Hoắc Vũ Hạo cũng thôi không dò xét nữa. Bối bối bên Hoắc Vũ Hạo hỏi hang một chút.

-Mọi người nhất định đều rất muốn biết cái này thần bí đại lễ là cái gì. Thời gian cũng không còn sớm, Thanh Nhã luôn luôn không thừa nước đục thả câu. Cái này thần bí đại lễ, đối với hồn đạo sư mà nói, có thể tính là bình thường nhất nhưng là một người bạn không thể rời thân nhất. Mỗi một vị hồn đạo sư đều chuẩn bị. Thế nhưng, ngày hôm nay chúng ta cuối cùng này một cái món đồ đấu giá nhưng là hoàn toàn khác nhau. Nó cũng không phải là một cái hồn đạo khí, cho nên ta mới có thể nói nó vốn là không nên xuất hiện ở đây. Thế nhưng, nó cùng hồn đạo sư quan hệ lại quá mật thiết. Tại ta nhắc lên vải che trước đó, cuối cùng nói thêm câu nữa. Lấy nó giá trị

cùng hi hữu, là có thể leo lên chúng ta Tinh Quang sàn đấu giá đình cấp buổi đấu giá. Đại gia thỉnh xem.

Ngay vải che nhắc lên trong nháy mắt, ánh mắt của mọi người không hện mà cùng bị hấp dẫn. Tại mọi người chờ đợi bên trong đẹp mắt hào quang hoặc là tuyệt thế ánh sáng cũng chưa từng xuất hiện. Xuất hiện, chỉ là một cái nhìn qua phổ thông không thể lại phổ thông vật phẩm, chính như Thanh Nhã nói như vậy, đây là bất kỳ hồn đạo sư đều rất quen thuộc đồng thời tất không thể thiếu đồ vật.

Lúc trước vải che sở dĩ rất cao, cũng không phải là bởi vì món đồ đấu giá này bản thân thể tích lớn, mà là bởi vì nó do một cái biểu diễn dài gánh chịu, vải bày xuống thể tích tự nhiên chính là cái kia biểu diễn dài. Mà món đồ đấu giá này bản thân thể tích rất nhỏ, dài chừng nửa thước, chỉ có to bằng ngón tay. Từ dưới lên trên, đỉnh cao nhất là nhìn qua vô cùng sắc bén mũi nhọn, mà phía dưới, nhưng là bề rộng chừng nửa thốn lưỡi dao sắc. Có thể nói nhìn giống dao làm đồ ăn hàng ngày ấy. Chính thể cổ phác, ngăm đen, mơ hồ có hoa văn khắc họa với bên trên, tản ra nhàn nhạt cổ sơ khí tức. Nhưng lại có chút ồ ạt.

Không ít người đấu giá đều phát ra bất mãn tiếng thở dài, hiển nhiên, bọn họ cũng không cảm thấy phần này thần bí đại lễ mang cho mình thế nào kinh hỉ. Nhưng cũng có số ít người con người đang nhanh chóng co rút lại, kiện vật phẩm này xuất hiện, làm bọn hấn vì thế mà khiếp sợ.

Khắc đao. Đúng vậy, đây chính là một thanh hồn đạo sư dùng để khắc họa hạt nhân trận pháp lúc sử dụng khắc đao. Khắc đao hai đoạn đều là hữu dụng đồ, khắc họa không giống trận pháp thời điểm, hấn công dụng cũng không giống nhau. Bất kỳ hồn đạo sư đều không thể thiếu một thanh khắc đao, đây là chế tác hồn đạo khí nhu yếu phẩm.

Nhìn thấy trước mắt chuỗi này khắc đao, Hoắc Vũ Hạo cùng Hòa Thái Đầu đều là ngẩn ngơ. Chỉ ít từ ở bề ngoài, bọn họ vẫn chưa nhìn ra chuỗi

này khắc đao ưu tú chỗ.

Thanh nhĩ âm thanh tại một mảnh bất mãn trong tiếng vang lên:

-Nói vậy có chút quý khách đã bị nó bề ngoài che mắt. Như vậy, ta chỉ có thể thật đáng tiếc nói cho các người, các người sai rồi. Bỏ qua cái này thần bí đại lễ, đem sẽ trở thành các người trong cuộc đời sai lầm lớn nhất. Phía dưới, liền để ta vì làm các vị quý khách giới thiệu một thoáng chuỗi này nhìn như phổ thông, nhưng cũng tuyệt không phải phổ thông khắc đao.

Vương Đông này giờ ngồi kế Phi Linh nhưng lại không ngồi kế Hoắc Vũ Hạo không hiểu trên mặt Hoắc Vũ Hạo làm sao lại khó hiểu thế.

-Khắc đao, là đồ vật tất cả hồn đạo sư chuẩn bị. Mà một thanh hảo khắc đao, càng là thành tựu cấp cao hồn đạo sư trọng yếu nhất. Các vị quý khách trước mắt nhìn thấy một thanh này, đã không thể đơn giản dùng hảo cái chữ này để hình dung. Nói nó là một thanh tuyệt thế khắc đao cũng hào không quá đáng. Tại hồn đạo sư trên thế giới, khắc đao cũng là có xếp hạng. Cao cấp nhất khắc đao hầu như tất cả đều tại đỉnh cấp hồn đạo sư môn trong tay. Đại gia hãn là nghe nói qua liệt bảng khắc đao cách nói này đi. Vậy chính là có thể leo lên khắc đao bảng xếp hạng. Tại chúng ta Đấu La đại lục khắc đao trên bảng xếp hạng, tổng cộng chỉ ghi chép xếp hạng cao nhất một trăm chuỗi khắc đao, tiếc nuối chính là, trong đó vượt quá hai phần ba đều Tại Nhật nguyệt đế quốc. Cái này cũng là Nhật Nguyệt đế quốc hồn đạo sư tại sao nhiều như vậy, cường đại như vậy trọng yếu một trong những nguyên nhân. Mà trước mắt các người nhìn thấy, liền chính là xếp hạng tại cái kia một trăm vị trí đầu bên trong một thanh, vậy chính là ta vừa nói tới liệt bảng khắc đao.

Vương Ngôn tuy rằng xem không hiểu khắc đao, nhưng nghe đến liệt bảng khắc đao bốn chữ cũng là trong nháy mắt lên tinh thần. Hãn rõ ràng. Đây là một cái đồ vật mình vô luận như thế nào cũng phải đem về Sử Lai Khắc học viện. Cho dù là giá cao, học viện cũng chỉ sẽ khen thưởng hãn.

Tại học viện tìm kiếm quý hiếm vật phẩm bên trong, trên liệt bảng khắc đao bảng có tên a! Đặc biệt là hồn đạo hệ bên kia, hiện tại liền ngay cả Phó viện trưởng Tiễn Đa Đa đều không thể dùng tới một thanh liệt bảng khắc đao đây.

Dưới đài bầu không khí đột nhiên trở nên nhiệt liệt làm Thanh Nhã mặt cười trên toát ra đẹp mắt nụ cười, nàng không có chút nào sốt ruột, đầy đủ đợi vượt qua năm phút đồng hồ, dưới đài người đấu giá môn mới dần dần bình tĩnh lại.

-Thanh Nhã người bán đấu giá. Người vẫn tại chờ cái gì? Bắt đầu đấu giá đi.

Đã có người không nhận được giục.

Thanh nhã khẽ mỉm cười, nói:

-Các vị quý khách không nên gấp. Mọi người đều biết, chúng ta Tinh Quang sàn đấu giá luôn luôn lấy đồng tấu không bắt nạt nổi tiếng. Bất kỳ từ chúng ta nơi này đi ra ngoài món đồ đấu giá. Chúng ta đều sẽ dành cho phẩm chất bảo đảm. Cũng chắc chắn sẽ không để bất kỳ hàng nhái dỏm hoặc là có vấn đề món đồ đấu giá tại chưa nói rõ hậu giao cho quý khách môn trong tay. Cho nên, thỉnh đại gia cho phép ta đem nói cho hết lời.

Vừa nói, Thanh Nhã có chút tiếc hận nhìn thoáng qua chuỗi này cổ sơ khắc đao. Than nhẹ một tiếng, nói:

-Nếu như đây chỉ là một thanh bình thường liệt bảng khắc đao, như vậy, các vị quý khách hẳn là cũng muốn có đến, nó là bất luận như thế nào đều không sẽ xuất hiện ở đây. Liệt bảng khắc đao trân quý, tại hồn đạo sư trên thế giới thủy chung là đứng hàng đầu, thậm chí muốn so với một ít tài liệu trân quý càng muốn trân quý nhiều. Cái này liệt bảng khắc đao sở dĩ xuất hiện ở ngày hôm nay tứ cấp phòng đấu giá then chốt, thực sự là bởi vì nó bản thân có nhất định vấn đề. Tại khắc đao bảng xếp hạng bên trong, nó

xếp hạng thứ chín mươi chín, kỳ thực. Lấy năng lực của hần, vốn là không nên xếp hạng thấp như vậy. Thậm chí tiến vào ba mươi vị trí đầu đều hần là có thể có mới đúng. Sở dĩ xếp hạng hạ thấp, chủ yếu là bởi vì, hần là một thanh chịu quá nguyên rửa khắc đao.

Hòa Thái Đầu đột nhiên thất thanh nói:

-Chẳng lẽ là chuôi này sẽ phản phệ chủ nhân hung đao Phệ Linh?

Sử Lai Khắc học viện tất cả mọi người là tọa đang đấu giá tràng hàng thứ nhất, hần âm thanh lại không nhỏ. Thanh nhã tự nhiên là nghe được, mặt cười trên nhất thời toát ra vẻ kinh ngạc:

-Quả nhiên có quý khách biết hàng. Không sai, chuôi khắc đao này, chính là liệt bảng khắc đao xếp hạng thứ chín mươi chín, có hung đao danh xưng Phệ Linh khắc đao. Phệ Linh khắc đao đã có vượt quá ba ngàn năm lịch sử. Ba ngàn năm trước. Nó xuất hiện Tại Nhật nguyệt đế quốc. Nó người sáng tạo là một vị kinh tài tuyệt diệu hồn đạo sư. Vị này hồn đạo sư có người nói cuối cùng tu vi đạt đến cấp chín cao. Hơn nữa, nó không chỉ là hồn đạo sư, càng là một vị hồn sư, một vị đáng sợ tà hồn sư. Từ lúc ba ngàn năm trước, hần đã từng cho trên đại lục mang đến một mảnh tinh phong huyết vũ.

Nghe đến đó, trong sân người đấu giá môn đã tất cả đều yên tĩnh lại, rất nhiều người sắc mặt cũng thuận theo trở nên ngưng trọng.

-Phệ Linh khắc đao chính là vị kia tà hồn sư tại tuổi già lúc làm ra làm. Có người nói, hần tại chế tác chuôi này khắc đao sau đó không lâu, liền gặp được cuộc đời đại địch. Vị này một đời thiên tài, nhưng là một đời hung nhân vẫn lạc. Mà ở vẫn lạc thời gian, hần cũng không hề đem chuôi này Phệ Linh khắc đao mang theo trên người. Theo thời gian trôi đi, chuôi này hung đao liền lưu rơi vào dân gian. Tại chúng ta Tinh Quang sân đấu giá truy xét đến lịch sử bên trong, chuôi này hung đao tổng cộng từng có ba

mười bảy vị chủ nhân. Thế nhưng, này ba mươi bảy cá nhân, đều không ngoại lệ, cuối cùng toàn bộ chết thảm. Trong đó, vẫn có chín người trở thành tà hồn sư. Căn cứ truyền thuyết, chuỗi này hung đao Phệ Linh bên trong, hàm chứa năm đó vị thiên tài kia tà hồn sư một tia linh hồn, sẽ chỉ đường hướng về ác. Không phải tâm chí không kiên giả không thể dùng. Hơn nữa tuyệt không thể thường thường sử dụng. Cho nên, nó xếp hạng mới xuống lại càng bị kéo xuống, cuối cùng đã tới hạ đến không thể hạ trình độ. Chỉ là bởi vì nó lịch sử cùng với đã từng huy hoàng, mới từ đầu đến cuối không có từ liệt bảng khắc trong đao xoá tên. Thích nhân của nó vẫn đều tại hi vọng nó có thể tìm tới một vị chủ nhân chân chính. Chúng ta hi vọng chính là, hắc chủ nhân tự thân có thể là quang minh thuộc tính, như vậy sẽ rất khó bị nó phản phệ. Đương nhiên, chúng ta đối với chuỗi này khắc đao cũng không phải là hoàn toàn hiểu rõ, bởi vậy, các vị quý khách đang chọn mua thời điểm muốn cẩn thận. Chúng ta có thể bảo đảm chính là, chỉ cần không đem hồn lực truyền vào trong đó, nó liền sẽ không xuất hiện phản phệ chủ nhân tình huống. Bởi vậy, làm liệt bảng khắc đao, cho dù là cho rằng vật sưu tập cũng là vô cùng không sai. Số từ: 2661

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Ta Ra Một Triệu

Nghe Thanh Nhã một chuỗi dài giới thiệu, mọi người mới rõ ràng tại sao một thanh liệt bảng khắc đao sẽ xuất hiện tại tứ cấp buổi đấu giá trên. Nguyên bản rất nhiều làm nóng người người đều giữ vững trầm mặc.

Làm liệt bảng khắc đao, chuỗi này Phệ Linh giá cả chắc chắn sẽ không quá thấp. Mà liệt bảng khắc đao cho dù tốt, cũng không thể cùng sinh mệnh so với a! Giá cao mua về không thể dùng, đây chẳng phải là uống phí sao? Nay dù sao chỉ là một hồi tứ cấp bán đấu giá, trước những người dự cũng không phải là như vậy giàu nứt đổ đổ vách, bởi vậy rất nhiều người trong lòng đều xuất hiện do dự.

Hòa Thái Đầu thở dài, lắc lắc đầu, nói:

-Chuỗi này hung đao không thể muốn. Ta nghe lão sư giảng giải qua cổ sự của nó. Chuỗi này hung đao phản phệ vô cùng khủng bố, tuyệt không chỉ là người bán đấu giá nói đơn giản như vậy. Từ nó chưa bao giờ may mắn miễn chủ nhân liên có thể nhìn ra điểm này. Nó nhưng là liệt bảng khắc đao a! Mua về, thật sự có thể nhìn được không cần sao? Nếu như ta nhớ không lầm, lão sư nói quá, chuỗi này Phệ Linh xuất phẩm hồn đạo khí, bản thân sẽ thêm vào mang vào chí ít hai loại đặc hiệu, đều là tương đương khủng bố tồn tại. Thực sự là đáng tiếc.

Không ai sẽ năm chính mình sinh mệnh nói giỡn, khi Hòa Thái Đầu nói xong những lời này thời điểm, Vương Ngôn cũng không nhìn được toát ra mấy phần vẻ thất vọng. Hắn đã chuẩn bị từ bỏ chuỗi này hung đao Phệ Linh.

-Phệ Linh khắc đao, giá bắt đầu giá cả một trăm ngàn kim hồn tệ, mỗi lần tăng giá không thua kém năm ngàn kim hồn tệ. Các vị quý khách có thể bắt đầu đấu giá.

Thanh nhã mặt mỉm cười nói rằng. Trên thực tế, nàng bây giờ một chút cũng hưng phấn không có. Lấy nàng làm người bán đấu giá gần mười năm kinh nghiệm, từ phía dưới phản ứng liền có thể nhìn ra, chuôi này Phệ Linh hung đao e sợ lại muốn lưu lại.

Trên thực tế, Phệ Linh hung đao sớm nhất đi tới Tinh Quang sàn đấu giá chi hậu, vốn là tại cao cấp nhất buổi đấu giá trên xuất hiện. Tối sơ giá cả cũng không phải một trăm ngàn, mà là 300 ngàn kim hồn tệ giá bắt đầu. Chuôi này khắc đao là Tinh Quang sàn đấu giá trong lúc vô tình thu mua tới. Vô luận nói như thế nào đều là liệt bảng khắc đao a!

Nhưng ai biết, nó hung danh thực sự quá nổi, thế cho nên những này cao cấp quý khách môn ai cũng không muốn đi nắm giữ nó. Cho dù là làm vật sưu tập cũng không muốn. Thử hỏi, ai dám liều lĩnh bên người có cái tà hồn sư linh hồn nguy hiểm hạ cất dấu đây?

Phệ Linh hung đao lịch sử hoàn toàn có thể dùng hung tàn để hình dung. Bao quát sáng tạo nó chủ nhân ở bên trong, cũng kim mới thôi, vẫn từ không có người khi chiếm được nó, sống sót vượt qua mười năm. Bởi vậy, nó tuy rằng có vượt quá ba ngàn năm lịch sử, nhưng ở tuyệt đại đa số thời điểm đều là bị phủ đầy bụi.

Tinh Quang sàn đấu giá lão bản bắt đặc dĩ chỉ được để nó nhiều lần xuất hiện ở một ít buổi đấu giá trên, đồng thời hướng phía dưới người bán đấu giá đồng ý, ai có thể đem chuôi này Phệ Linh bán đi, như vậy là có thể đạt được tổng thể kim ngạch một phần trăm làm trích phần trăm. Nhưng không như mong muốn, Phệ Linh hung đao trải qua mười mấy tràng buổi đấu giá, cuối cùng kết quả nhưng trước sau bất tận như người ý, điều này cũng làm

cho giá bắt đầu giá cả một hàng lại hàng, đã sắp muốn tiếp cận đến lúc trước Tỉnh Quang sàן đấu giá thu mua nó giá vốn.

Lưu đập liên lưu đập đi. Vốn là thanh nhĩ cũng không có ở chuỗi này khắc trên đao ký thác hy vọng quá lớn.

Đang lúc ấy thì, đột nhiên, một cái nghe tới có chút thanh âm non nớt hạ vang lên:

-Một trăm ngàn kim hồn tệ.

Một tấm bảng cũng đột ngột nhắc lên. Trên đó viết ba trăm ba mươi ba con số.

Thanh nhĩ ở một hạ, đây là Phệ Linh hung đao xuất hiện ở Tỉnh Quang sàן đấu giá hậu lần thứ nhất có người ra giá a! Tại ngăn ngủ giật mình, cả người nàng đều bị kinh hỉ tràn đầy. Phải biết, một phần trăm trích phần trăm nhưng chỉ là một ngàn kim hồn tệ a! Cho dù là tiêu xài hoa, cũng đủ để tốn hao cái mấy năm nữa. Nàng bình thường chủ trì một hồi buổi đấu giá có thể có mấy chục đến một trăm kim hồn tệ liền rất tốt. Dù sao nàng vẫn chỉ là Tử cấp người bán đấu giá. Có thể đánh ra Phệ Linh hung đao, nói không chắc liền có thể lên tới hắc cấp, chủ trì cấp bậc càng cao hơn bán đấu giá đây.

Trong lúc nhất thời, thanh nhĩ bởi vì quá kinh hỉ, thế cho nên đã quên mở miệng theo tiếng.

-Ta ra một trăm ngàn kim hồn tệ.

Cái kia hơi chút thanh âm non nớt lại vang lên.

-A! Được, hào khách số ba trăm ba mươi ba ra một trăm ngàn kim hồn tệ. Có còn hay không vị nào quý khách ra lại ra giá?

Thanh nhã này mới thanh tỉnh lại, vội vàng theo tiếng nói rằng. Hơn nữa, trong lòng nàng lập tức hi vọng tăng nhiều, có cái thứ nhất ra giá, nói không chắc thì có cái thứ hai đây? Cho dù là chỉ tăng năm ngàn, nàng thu vào cũng sẽ tăng cường năm mươi kim hồn tệ đây.

Người ra giá này chính là Hoắc Vũ Hạo. Phi Linh ngồi sau cũng mỉm cười. Để ý cái mặt giả vờ tươi cười của cô nàng Thanh Nhã và kinh hỉ sau đó. Khiến cậu nhớ đến Lam Tiên. Cũng lâu cậu không gặp cô. Nhưng cứ thế mà để cả gia đình mình trong gia viên cũng không vấn đề. Sau khi Phi Linh hoàn thành kế vị thì thăm họ cũng không sao.

Nghe được Hoắc Vũ Hạo ra giá, Sử Lai Khắc học viện mọi người tất cả đều là thất kinh, coi như là không hiểu hồn đạo khí Bối Bối, Từ Tam Thạch đám người, cũng có thể từ Thanh Nhã người bán đấu giá giới thiệu cùng với toàn trường trầm mặc cảm nhận được chuôi này khắc đao có vấn đề. Có thể Hoắc Vũ Hạo cũng đã ra giá, thậm chí chưa cùng bọn họ thương lượng. Hẳn đây là. . .

-Tiểu sư đệ, người. . .

Bối Bối khẽ nhíu mày, trong tâm hiểu biết của hắn, chính mình vị tiểu sư đệ này có thể cũng không phải là vọng động như vậy người a!

Hoắc Vũ Hạo có chút áy náy nhìn đại sư huynh một chút, sau đó thò người ra hướng về Vương Ngôn bên kia, thấp giọng nói:

-Vương lão sư, vừa nãy thông qua dò xét, ta có thể cảm giác được chuôi này Phệ Linh hung đao vấn đề vị trí. Ta có biện pháp khắc chế nó, mua nó xuống đi. Nếu như ta không nhìn lầm, chuôi này khắc đao hẳn là dùng cực kỳ trân quý thần bí kim loại sinh linh chi kim rèn đúc mà thành. Dựa vào ta lực lượng tinh thần cùng cực hạn chi băng thuộc tính, vừa vận có thể thanh lý trong đó còn sót lại nguyên rủa, chắc chắn sẽ không có vấn đề.

Vương Ngôn khẽ nhíu mày, nói:

-Vũ Hạo, người có thể không nên vọng động. Nay quan hệ đến người sinh mệnh cùng tương lai. Ta cũng không thể cho người có chuyện.

Hoắc Vũ Hạo hơi trầm ngâm một thoáng hậu, nói:

Vương lão sư, người xem như vậy có được hay không. Chúng ta trước tiên đem nó mua xuống, sau đó ta không biết sử dụng nó, chờ chúng ta trở lại học viện, ta thỉnh hồn đạo hệ viện trưởng cùng Phàm Vũ lão sư giám sát. Giải quyết chuỗi này Phệ Linh hung trên đạo nguyên rửa. Tại bảo đảm nguyên rửa biến mất điều kiện tiên quyết, ta lại dùng nó. Nếu như không thể làm cho nguyên rửa biến mất, ta liền từ bỏ. Để nó phủ đầy bụi tại học viện. Số tiền kia ta sau đó nhất định sẽ trả lại cho học viện. Được không?

Nghe hẳn nói như thế, Vương Ngôn cũng là có chút động tâm. Liệt bảng khắc đạo mới bán một trăm ngàn kim hồn tệ. Cứ việc chuỗi này khắc đạo là rất có vấn đề, chỉ khi nào Hoắc Vũ Hạo nói là sự thật, hẳn thật có thể để chuỗi này khắc đạo bị sử dụng. Như vậy, này nhưng chỉ là lượm cái đại lậu a!

Liệt bảng khắc đạo xuất hiện ở đỉnh cấp buổi đấu giá hầu như cũng là cực kỳ hiếm thấy tình huống, bởi vì hầu như mỗi một chuỗi liệt bảng khắc đạo đều bị năm giữ hồn đạo sư cùng như trân bảo, chỉ có thể truyền thừa xuống, ít có phá gia chi tử sẽ lấy ra bán đấu giá. Mà trong lịch sử đã từng xuất hiện liệt bảng khắc đạo cao nhất bán đấu giá giá cả. Thậm chí cao tới hơn mười triệu kim hồn tệ a! Đó là một thanh xếp hạng hai mươi vị trí đầu liệt bảng khắc đạo.

Một trăm ngàn kim hồn tệ dù cho chỉ là mua về cất, cũng có thể để học viện liệt bảng khắc đạo tăng cường đến ba chuỗi. Tổng thể không là chuyện xấu đi.

Nghĩ tới đây, Vương Ngôn hướng về Hoắc Vũ Hạo gật đầu. Hẳn sở dĩ đáp ứng còn có một cái nguyên nhân. Sử Lai Khắc học viện nội tình cỡ nào

phía sau, quang minh hệ hồn sư cũng có mấy vị đặc biệt cường đại. Nếu như nói chuôi này hung đao liền Sử Lai Khắc học viện đều khắc chế không được, cái kia e sợ đương đại liền thật không có nhân có thể khắc chế. Chuôi này hung đao người sáng lập mặc dù là một vị tà hồn sư. Càng là cấp chín hồn đạo sư. Nhưng đối với với Sử Lai Khắc học viện mà nói, loại này cấp bậc tồn tại cũng không phải là vô địch. Hơn nữa, Vương Ngôn trong lòng mơ hồ có chút ấn tượng, giống như tại ba ngàn năm trước, Sử Lai Khắc giám sát đoàn tựa hồ là chấp hành quá một cái nhiệm vụ rất trọng yếu, tại bỏ ra một chút đền bù hậu, chém giết quá một tên cường đại tà hồn sư.

Hơn nữa, Hoắc Vũ Hạo nói như thế nào cũng kêu giá, cũng không thể không mua!

Tại Thanh Nhã lần nữa truy hỏi, dưới đài không phản ứng chút nào. Không người nào nguyện ý vì làm chuôi này hung đao ra giá, bởi vì ai cũng biết, chính mình một khi ra giá chỉ sợ cũng muốn thật sự thành giao.

-Nếu thế, tiểu Hạo. Người không cần mượn học viện như vậy nhiều tiền nữa. Để ta mua cho người. Tiện thể giúp cô nàng Thanh Nhã đó. Nhìn cô nàng làm ta nhớ tới một người quen.

Sau đó là Phi Linh lên tiếng. Cả đám Sử Lai Khắc lại một lần nữa kinh ngạc. Có vài người vẫn chưa biết Phi Linh là tiền vô số kể, ngay cả Vương Ngôn cũng thế.

-Cái này...

Hoắc Vũ Hạo có vẻ áy náy. Phi Linh sư huynh này, lúc nào cũng giúp đỡ mình mà không màng gì đến nguy hiểm hay bất cứ thứ gì. Có cảm giác cậu còn coi Phi Linh là ca ca ruột của mình nữa cơ, cách đối xử của Phi Linh có vẻ khá khác so với Bối Bối, Bối Bối thì nhẹ nhàng nhưng Phi Linh lại kiểu như không hề cần thể diện gì, chỉ làm thôi.

-Vậy xin cảm ơn.

Hoắc Vũ Hạo do dự một chút cũng gật đầu, nghĩ một chút thì Phi Linh có nói giúp Thanh Nhã, người bán đấu giá kia kiếm một chút tiền.

-Ta có thể tăng giá lên được không Thanh Nhã cô nương?

Phi Linh đeo mặt nạ trắng cất giọng nói, giọng nói không lớn không nhỏ trong cái không khí khá trầm tĩnh. Thanh Nhã cùng những người khách đấu giá khác cũng không hiểu vì sao cùng một phòng còn muốn tăng giá. Không lẽ nội bộ xảy ra vấn đề?

-Cái này...

Khá lúng túng một chút, Thanh Nhã chưa gặp tình huống này bao giờ nên cũng không biết xử lý thế nào.

-Nếu ngài không bận tâm thì tùy ngài.

Thanh Nhã một chút bối rối sau đó lại nhẹ nhàng nói. Trên mặt còn có chút không hiểu gì.

-Vậy thì cảm ơn. Một triệu kim hồn tệ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Tiếp Một Trận

-Ta ra một triệu kim hồn tệ.

Âm thanh Phi Linh không nhỏ, không lớn nhưng đủ vang hết cả phòng đấu giá. Đám Sử Lai Khắc cùng Vương Ngôn nghe được hóa đá, cứng họng. Bên phía đấu giá, Thanh Nhã đang đứng ngó ra, một triệu kim hồn tệ? Đây là còn hơn cái giá hoạch định gấp ba lần, nhiều hơn giá vừa rồi gấp mười lần a. Phệ Linh đao khắc sao lại thành ra thế này giá trị? Không phải lời đồn vô cùng tệ hại sao? Vị khách này làm sao lại làm ra chuyện như thế này?

Nhiều khách trong phòng đấu giá cũng chấn động trước con số này, nói về một triệu thì không phải lớn lao nhưng đây không phải phòng cao cấp nhất đấu giá, không ai có quá nhiều tiền trong phòng này để tiêu xài lãng phí, thế mà tên vừa rồi lại vung ra một triệu kim hồn tệ. Hẳn định khoe của sao? Hẳn khinh thường mọi người trong phòng này sao? Đã không ai đấu giá mà còn muốn tăng giá mình lên.

-Phi Linh sư huynh cái này, có cần phải lớn như vậy không? Lúc đầu hình như đã không dự định mua nó xuống rồi.

Hoắc Vũ Hạo choáng váng vẻ mặt, lắc đầu với Phi Linh nói.

-Ồ, ta mua nó cho người nhưng giúp cô nàng kia nữa. Không cần phải gấp. À, còn nữa. Đừng nói cho tiểu Đào nghe nhé, mấy đứa.

Phi Linh khẳng khẳng, thẳng thẳng nói. Sau đó nhớ đến Mã Tiểu Đào không khỏi nhắc mấy người khác không tiết lộ vụ này cho nàng. Giang Nam Nam cũng bắt đầu có chút không biết nói làm sao. Vốn là rất có hảo

cảm với vị học trưởng này, nhưng lại không phải tình huống lại giống giống với tên Từ Tam Thạch kia, nàng cũng chỉ thờ dài, không lẽ đàn ông nào cũng vậy sao?

Nhìn thấy Giang Nam Nam vẻ mặt bất định kia. Phi Linh đoán ra có chút không ổn.

-Nam Nam, muội không giúp ta sao?

Phi Linh làm mặt chân thành nói. Đến gần Giang Nam, đưa sát mặt lại mặt Giang Nam Nam. Từ Tam Thạch thấy thế muốn cho Phi Linh một đám rời xa Giang Nam Nam một chút, nhưng là bị Vương Đông cản lại.

-Ế?! Cái này Phi Linh học trưởng, ta, ta...đồng ý là được a.

Xấu hổ rời xa một chút Phi Linh, Giang Nam Nam đỏ mặt nói. Kì lạ a! cô nương này vô cùng lạnh lùng với Từ Tam Thạch vậy sao dễ mặt thế?

-Hảo. Vậy lát nữa mới mọi người dùng bữa do ta làm nhé.

Phi Linh lạc quan đãi cả đám như hồi lộ vậy. Bên trên sàn đấu giá thì Thanh Nhã đã gõ búa xác định Phi Linh mua Phệ Linh khắc đao với giá cao nhất ngưỡng. Nhờ có cái này vị khách mà nàng có thể đảm bảo thắng hắc cấp người chủ trì, có khi còn trực tiếp hồng cấp không chừng, chưa kể đến lại trích một phần trăm ra là mười vạn kim hồn tệ a. Sống sao cho hết được!

Mắt thấy thanh đao về tay, mặt Hoắc Vũ Hạo cũng trở nên nhẹ nhàng, nhưng lại không nỡ học viện lại càng hay. Nhờ Phi Linh sư huynh mới được như thế a! Đúng là có nhiều tiền là tuyệt nhất a.

Vương Đông ngồi kể Phi Linh coi toàn bộ buổi đấu giá, muốn về cùng không được. Bị tên khốn sư huynh kể bên ép tới mức là, xin đi vệ sinh một thì hẳn bảo người về đi cũng được, mặt cười vô cùng gì mà hiền hiền

nhưng ai biết hẳn suy nghĩ cái gì. Thế là Vương Đông đành ngồi lại đến hết buổi.

Đêm nay bán đấu giá Sử Lai Khắc học viện mọi người có thể nói thu hoạch khá dồi dào, nhưng tương tự, cũng tốn không ít tiền. Vương Ngôn khiến người khác đi về trước, chính hẳn xử lý tiền trả cùng với linh vật phẩm công việc, Phi Linh cũng phải ở lại thanh toán món tiền vừa mới chi ra.

Trải qua lần này giao dịch, Vương Ngôn tại Tinh Quang sân đấu giá lớn đẳng cấp trực tiếp từ bạch cấp thăng Tử cấp, có tư cách tham gia càng cao hơn một cấp buổi đấu giá. Còn Tinh Quang sân đấu giá lớn đỉnh cấp bán đấu giá, đây chính là chỉ nhằm vào hắc cấp trở lên khách hàng lớn.

Phi Linh cũng trao đổi một chút với Thanh Nhã, nói là cậu muốn giúp cô nàng một chút nên tiện ra tay thôi. Thanh Nhã hỏi nguyên cớ thì cậu nói cô giống một người quen của cậu nên muốn giúp một chút, sau đó cười cười bỏ đi.

Sáng sớm, Sử Lai Khắc học viện mọi người cũng đã toàn bộ thức dậy. Ngày hôm nay, toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái thi đấu vòng tròn giai đoạn trận thứ hai thi đấu.

Vương Ngôn mang theo hồn đạo khí đã lắp ráp xong tối hôm qua mua được đưa mọi người đi ra Tinh Hoàng khách sạn, thẳng đến Tinh La quảng trường mà đi.

Một nữa là Phệ Linh khắc đao, Phi Linh có đưa cho Hoắc Vũ Hạo vào tối hôm qua nhưng lại bị Vương Ngôn can lại. Thế là hẳn cầm luôn. Đây là tiền của ta đấy.

Ngày hôm nay bọn họ đối thủ từ lâu đã xác định, nhưng thi đấu phương thức còn muốn tại hiện trường rút thăm mới biết được. Vương Ngôn lo lắng không biết đám Hoắc Vũ Hạo có vượt qua được hay không kì này thì đấu, nói là tập huấn nhưng đây là đấu thật a. Bọn họ ngày hôm nay đối thủ liền đem có một tên hồn vương xuất hiện. Một chọi một dưới tình huống cá thể thực lực hoàn toàn nghiền ép, đem làm bọn hắn cơ hội chiến thắng đại đại giảm nhỏ. Liệu có nên hay không để Lăng Lạc Thần ra hay không.

Tình La quảng trường trước sau như một náo nhiệt, đặc biệt là khi Sử Lai Khắc học viện mọi người tại tuyển thủ đường hầm xuất hiện, toàn trường càng là một mảnh hoan hô sôi trào tiếng.

Tại Sử Lai Khắc học viện đã kết thúc hai tràng đại tái trong, đều cho khán giả lưu lại cực kỳ sâu sắc ấn tượng. Bọn hắn đều muốn nhìn một chút. Ngày hôm nay Sử Lai Khắc học viện có thể mang cho bọn hắn kinh hi thế nào đây?

Vương Ngôn lúc đã vì mọi người giới thiệu bọn họ ngày hôm nay đối thủ. Không giống với trận chiến trước, trận này bọn họ muốn đối mặt chính là một hồn sư học viện. Đến từ Đấu Linh đế quốc. Tên là Thiên Linh cao cấp hồn sư học viện. Đây sở học viện tại Đấu Linh đế quốc cũng vô cùng có tiếng. Là xếp hạng ba vị trí đầu ưu tú học viện. Vì làm đấu linh đế quốc cung cấp quá lượng lớn ưu tú nhân tài.

Hoắc Vũ Hạo như cũ là một bộ lãnh đạm vẻ mặt, do vẫn chưa có ai phát hiện hắn hình tượng cường giả nên vẫn sẽ tiếp tục cải trang. Tại các bạn thân mến dường như chúng-tinh-phủng-nguyệt giống như làm bạn hạ, đi vào khu nghỉ ngơi bên trong.

Hai trận nữa sẽ đến lúc cuộc tập huấn tự-nghĩ của Phi Linh được hoàn thành. Liệu nhóm Hoắc Vũ Hạo có thành công vượt qua hay không? Hay là phải khuất phục chịu thay thế?

Tại đại tái, nếu như nói có đặc quyền giai tầng, như vậy, Sử Lai Khắc học viện chính là duy nhất. Bọn họ ngày hôm nay thi đấu sẽ là trận đầu như cũ. Hơn nữa, đây là do Sử Lai Khắc học viện tự mình lựa chọn.

Mặt trời lên cao, thi đấu thời gian đã đến. Tinh La đế quốc hoàng đế bế hạ đã tới hoàng thành trên tường thành quan chiến. Không thể nghi ngờ, hẳn quan tâm nhất cũng là Sử Lai Khắc học viện biểu hiện.

Thi đấu trên đài, trọng tài đi tới trung ương, thông qua khoách âm hồn đạo khí cao giọng nói:

-Hai bên tiến vào khu chờ chiến. Hai bên đội trưởng lên đài rút thăm.

Trên người mặc màu xanh sẫm thi đấu phục Sử Lai Khắc học viện mọi người đứng dậy đi vào khu chờ chiến, Vương Ngôn hướng về Bối Bối gật đầu, Bối Bối nhưng là cùng Từ Tam Thạch nhìn nhau một chút, lúc này mới nhanh chân lên thi đấu đài.

Phi Linh thì vẫn cứ ngồi trên ghế quan sát, cậu giở đây rảnh rang quá chả biết làm cái gì, lúc muốn tìm Huyền lão chơi thì cậu không làm đồ ăn cho ông, ông đuổi cậu về, còn nói là không có đồ ăn thì lo làm việc giám sát đi. Thế là rảnh rồi tìm Mã Tiểu Đào, nàng lại đang tập chung tu luyện, không có thời gian cho cậu. Đúng ham tu luyện. Thật ta cũng có thể cho người nhanh một chút tu luyện tốc độ a. Đợi vài ngày nữa thi đấu kết thúc có lẽ sẽ luyện chế một chút dược liệu từ luyện đan các mới được. Luyện đan các xưa nay của hệ thống gánh việc luyện đan cho Phi Linh, đầu ra đan dược cực phẩm trong cực phẩm, chất lượng hết ý khỏi bàn, số lượng vô tư, lại không sợ ảnh hưởng xấu hay kháng dược,... Nói chung tiện lợi vô cùng.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Khó Khăn?

Thiên Linh học viện bên kia, tới cũng là một gã nam học viên, nhìn qua hai mươi tuổi khoảng chừng đáng vẻ, vóc người thon dài, sắc mặt lạnh lẽo cứng rắn. Nhìn qua, cả người giống như là một cây tiêu thương tựa như. Đối mặt Bối Bối, hẳn như cũ là trên mặt không có biểu tình gì.

Bắt đầu rút thăm!

Mọi người đều đang chăm chú cuộc tranh tài này rút thăm là kết quả gì. Bất kể là cái loại này thi đấu phương thức, có Sử Lai Khắc học viện thi đấu không thể nghi ngờ đều sẽ vô cùng đặc sắc. Hiện tại khán giả chỉ là hy vọng Sử Lai Khắc học viện đối thủ có thể chống đỡ càng lâu một chút. Để bọn hắn có thể nhìn thấy càng nhiều đặc sắc thi đấu.

Không biết có phải hay không là Vương Ngôn cầu khẩn đưa đến tác dụng, rút thăm kết quả đúng là hắn rất muốn.

-Sử Lai Khắc học viện đối với Thiên Linh học viện, đoàn chiến.

Trọng tài lớn tiếng tuyên bố rút thăm kết quả.

Đoàn chiến không thể nghi ngờ là kịch liệt nhất, cũng là toàn diện so đấu. So với chính là song phương chinh thể thực lực. Hai bên đội trưởng biểu thị đều đối với đoàn chiến hào không có dị nghị.

Trọng tài trầm giọng nói:

-Song phương đội viên lên sân khấu.

Khu chiến, Hòa Thái Đầu, Từ Tam Thạch, Giang Nam Nam, Tiêu Tiêu, Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông đồng loạt đứng dậy, tại Vương Ngôn cổ vũ dưới ánh mắt, nối đuôi nhau hướng về trên đài đi đến. Phi Linh cũng chúc mỗi đứa thành công. Mà dù sao cậu biết trước trận này nhất định không có việc gì.

Sáng sớm hôm nay, Vương Ngôn bố trí nhiều nhất chính là đoàn chiến. Chiến thuật sắp xếp đã hoàn toàn. Hiện tại liền xem Sử Lai Khắc mọi người phát huy.

Đi tới trên đài, hai bên người chiếm một bên. Sử Lai Khắc học viện bên này, Bối Bối cùng Từ Tam Thạch thành linh đứng ở mặt trước nhất. Tại hai người phái sau, nhưng là Giang Nam Nam, Hòa Thái Đầu. Phía sau cùng Vương Đông cùng Tiêu Tiêu phân chia hai bên, Hoắc Vũ Hạo thì lại đứng ở trung ương nhất.

Đi sau khi lên đài, Hoắc Vũ Hạo hai tay vây quanh ở trước ngực, không ngờ lại cứ như vậy nhắm hai mắt lại, nhìn qua giống như là nhắm mắt dưỡng thần. Mà đối diện Thiên Linh cao cấp hồn sư học viện các đội viên, hầu như ánh mắt của mọi người đều rơi vào trên người hắn.

Cứ việc ngày thứ nhất cuộc thi vòng loại sau khi kết thúc, trở lại mỗi một sở học viện tại phân tích Hoắc Vũ Hạo năng lực lúc đều tuyệt không cho là hắn có thể có được sáu cái mười vạn năm hồn hoàn là kinh khủng tồn tại. Thế nhưng, đối với hắn phỏng chừng cũng đồng dạng rất cao. Dù sao, rục rờ trong điêu tàn, Hoàng Kim Lộ, đều để lại cho bọn hắn cực kỳ sâu sắc ấn tượng. Một đòn chiến thắng a!

Hoắc Vũ Hạo nhìn qua tuổi không lớn lắm, nhiều nhất vậy chính là mười bốn, ngũ tuổi. Nhưng các chi học viện nhưng chỉ ít cũng đã đem hắn cho rằng là hồn vương, thậm chí là hồn đế cấp bậc cường giả.

Đối phương đội trưởng, ánh mắt cũng là thẳng rơi vào Hoắc Vũ Hạo trên người, trong mắt hào quang chớp động, nhưng không có sợ hãi, có chỉ là mãnh liệt chiến ý.

Sử Lai Khắc học viện đoàn chiến trận hình nhìn qua so với bọn hắn trận đầu đoàn chiến, chúng-tinh-phủng-nguyệt hình cung trận. Mà bọn họ đối thủ, Thiên Linh học viện bên này, trận hình nhưng có chút ngoài ý muốn.

Thiên Linh học viện đứng ở mặt trước nhất, cũng không phải là bọn hắn đội trưởng, mà là bốn người. Dĩ nhiên là bốn người. Bốn người này tất cả đều là thân hình cao lớn nam học viên, đứng ở nơi đó, giống như là một bức tường tựa như.

Sau bốn người, mới là tên đội trưởng. Tên đội trưởng mặt sau, là hai thiếu nữ.

Này hai thiếu nữ rất tốt phân biệt, bởi vì một người tóc là màu đỏ, một người tóc là màu xanh lam, tương đối bắt mắt. Toàn bộ bảy người, nhìn qua đều là hai mươi tuổi khoảng chừng. Mà bọn họ bày ra trận hình, đại có mấy phần vững như thành đồng vách sắt giống như cảm giác.

Vương Ngôn thậm chí lúc lên kế hoạch, cho Sử Lai Khắc mọi người tỉ mỉ giảng thuật mỗi người bọn hắn đặc điểm. Phân tích vô cùng thấu triệt.

Dùng một câu đơn giản hình dung Thiên Linh học viện lúc này bày ra trận hình chính là: bốn thuận hợp nhất cố vững chắc, băng hỏa song khổng Thiên Kích Mâu.

Trong đó, phía trước bốn tên cao to đội viên phân biệt gọi là: Dương Minh, Tống Hổ, Bạch Trần, Diệp Mậu. Dựa theo Vương Ngôn suy đoán, này bốn tên đội viên hẳn là xuất từ đồng môn, nói cách khác cùng thuộc về một cái tông môn, bởi vì bọn hắn vũ hồn là giống nhau như đúc, phòng ngự hệ Linh Tê Thuận. Một loại trung, cao cấp phòng ngự vũ hồn.

Mà đằng sau là Thiên Linh đội trưởng tên là Trầm Sách, là bọn hăn này chi đoàn đội chân chính hạt nhân cùng chủ công tay, võ hồn Thiên Kích Mâu, xa gần công đều am hiểu.

Cuối cùng hai thiếu nữ, lam sắc gọi An Lãnh Dạ, vũ hồn là Băng Sương chi hùng, màu đỏ Phi Vũ Diễm, võ hồn là Sí Gan thủ, tất cả đều là không chế, cho nên nói là băng hỏa song không.

Lúc trước đại tái, bọn họ cũng không hề sử dụng qua hồn đạo khí, không thể nào phán đoán. Nhưng chi đoàn đội chinh thực lực chiến đấu cùng trước một hồi mặt bọn hăn đối với Vân La học viện tuyệt đối không thể giống nhau.

Trầm Sách chính là ngũ hoàn hồn vương cấp bậc thực lực, căn cứ Vương Ngôn phán đoán, hăn tu vi khoảng chừng tại năm mươi ba cấp đến năm mươi bốn cấp khoảng chừng. Mà sáu người khác cũng tất cả đều là tứ hoàn trở lên hồn tông. Còn có hai người phỏng chừng tu vi đạt đến bốn mươi lăm cấp trở lên.

Cuộc tranh tài này đối với Hoắc Vũ Hạo bọn hăn tới nói, tuyệt không thoải mái.

-Thi đấu bắt đầu.

Kèm theo trọng tài quát to một tiếng, Sử Lai Khắc học viện cùng Thiên Linh học viện hai bên các đội viên gần như là đồng thời thả ra từng người võ hồn. Duy chỉ có một người ngoại lệ, đó chính là Hoắc Vũ Hạo.

Trên thực tế, Hoắc Vũ Hạo cũng đem chính mình vũ hồn thả ra, chỉ bất quá, tại bắt chước kỹ năng tác dụng, không người nào có thể nhìn ra hăn hồn hoàn mà thôi.

Hoắc Vũ Hạo như cũ là hai tay vây quanh ở trước ngực không nhúc nhích, Vương Đông cùng Tiêu Tiêu phân biệt đứng ở hăn hai bên, cũng

không có muốn hành động ý tứ, hơn nữa, khi bọn hắc hồn hoàn xuất hiện lúc, thành linh tất cả đều là sáu cái. Hơn nữa đều là tốt nhất phối so với sáu cái.

Hai vàng, hai tím, hai đen. Sáu hoàn hồn để.

Hồn hoàn là dễ dàng nhất phân rõ đối thủ thực lực phương thức, song phương đồng thời phóng thích hồn hoàn, tự nhiên là nhìn đối thủ. Khi Vương Đông cùng Tiêu Tiêu từng người sáu hoàn thả ra lúc, đối diện Thiên Linh học viện mọi người rõ ràng hơi ngưng lại. Áp lực vô hình tựa như từng con từng con bàn tay lớn nắm lồng ngực bọn họ, làm bọn hắc hô hấp không tự chủ trở nên dồn dập lên.

Đương nhiên, bất động cũng chỉ là bọn hắc ba cái mà thôi, Bối Bối, Từ Tam Thạch, Giang Nam Nam, Hòa Thái Đầu, đồng thời hành động.

Phi Linh cũng chỉ lắc đầu, cười. Tên nhóc Vũ Hạo này thật tình, làm sao lại chơi tới bến thế. Cả Tiêu Tiêu mà hắc cũng cho giả dạng. Từ ba đứa yếu nhất đội ngũ thành ba đứa mạnh nhất đội ngũ. Khái niệm này hơi khó thích ứng. Tiếp đó là Phi Linh xoay sang Mã Tiểu Đào, ngời hứ hí với nàng, còn Lăng Lạc Thần thì ngời nhìn lên sàn đấu.

-Người không lo sao?

Mã Tiểu Đào trong lúc Phi Linh tán tỉnh hỏi.

-À, bọn chúng không thành vấn đề. Có lẽ phải đợi đúng như kế hoạch chúng ta sẽ lên. Mà có lẽ ta sẽ cho chúng đi luôn chứ? Hay là cho các người đánh một chút.

Phi Linh hai tay ôm eo Mã Tiểu Đào, cười cười quý mị nói.

-Người cái tên này, không lẽ không cho muốn cùng ta thử nghiệm một chút võ hồn dung hợp uy lực sao?

Mã Tiểu Đào dường như cũng chấp nhận Phi Linh ân ái với mình và nói. Tà hỏa tiêu trừ, nàng không có cái tính nóng giận bất thường nhưng vẫn sẽ có lúc tức giận. Cũng là thiếu nữ, nàng đang ở tuổi yêu đương, Phi Linh tốt với nàng như thế, mạnh mẽ tuần tú như thế làm sao có phụ nữ nào không muốn a.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Đánh Thiên Linh

-Ồ, ý kiến cũng hay. Thể hiện nhiều quá cũng không tốt. Cho các người chút đất diễn a. Haha.

Phi Linh bừng tỉnh đại ngộ, gãi đầu cười. Mã Tiểu Đào cũng chỉ thở dài với tên này. Nghĩ lại làm sao lại phải lòng tên này a.

Nói thì nói, đấu thì vẫn diễn ra.

Bối Bối cùng Từ Tam Thạch ngoài miệng từng người ngậm một miếng xì gà, Bối Bối ngoài miệng ngậm chính là xì gà tăng cường lực lượng, mà Từ Tam Thạch nhưng là xì gà tăng cường phòng ngự. Bốn người toàn bộ tứ hoàn phóng thích. Bối Bối xông lên trước, bước nhanh hướng về đối thủ phóng đi, Từ Tam Thạch thì lại đi theo bên cạnh hẵn. Giang Nam Nam thân hình lóe lên. Quan sát từ đối diện, nàng thân thể biến mất rồi. Mà trên thực tế nàng nhưng là ẩn giấu ở Bối Bối phía sau.

Hòa Thái Đầu cùng ở phía sau ba người, cũng là bước nhanh về phía trước.

Cho đến lúc này, Hoắc Vũ Hạo ba người mới chậm rãi đi về phía trước.

Toàn bộ Sử Lai Khắc học viện bảy người, quả thực có thể dùng không hề đội hình để hình dung, nhìn qua thậm chí có chút tán loạn. Bộ dáng kia quả thực giống như là từng người tự mình chiến đấu.

So với bọn họ, Thiên Linh học viện liền có vẻ linh kết hơn nhiều.

Phía trước bốn người, Dương Minh, Tống Hồ, Bạch Trần, Diệp Mật.
Tại phóng thích võ hồn thời điểm, toàn thân đều dâng lên một tầng ám hào

quang màu vàng, ngay sau đó, bọn họ thân thể sẽ theo võ hồn thả ra xuất hiện biến hóa.

Nguyên bản liền cao to thân thể rõ ràng bắt đầu tăng lên, da dẻ mặt ngoài đều nhiều hơn một tầng màu vàng sẫm ánh sáng lộng lẫy, da dẻ nhìn qua cũng trở nên thô ráp dày nặng hơn. Biến hóa to lớn nhất là cánh tay phải của bọn hắn. Tráng kiện cẳng tay của cánh tay phải nơi bắp thịt kịch liệt vận vẹo, từng mặt tẩm chắn không ngờ lại cứ như vậy từ cánh tay phải của bọn họ mọc ra.

Tẩm chắn cũng hiện ra màu vàng sẫm, mặt trên tầng tầng lớp lớp chất sừng nhìn qua giống như là từng tầng từng tầng thiết giáp dày nặng. Linh Tê Thuần võ hồn, tê ngư hồn thú biến chủng. Bốn người như một. Bốn phía đường kính đạt đến 1 mét Linh Tê Thuần tựa như một bức vách tường chặn lại rồi mặt sau ba người.

Này bốn tên Linh Tê Thuần hồn sư, toàn bộ là hai vàng, hai tím tứ hoàn tu vi. Chỉ là đứng ở nơi đó. Liền tràn đầy dày nặng kiên cố cảm giác. Nếu như không phải xa xa Vương Đông cùng Tiêu Tiêu cùng với Hoắc Vũ Hạo trên người tản mát ra vô hình lực áp bách làm bọn hắn hô hấp, cái này tầng phòng ngự liền càng hoàn mỹ hơn.

Tại bốn tên Linh Tê Thuần hồn sư sau lưng. Chính là bọn hắn đội trưởng Trần Sách.

Trần Sách phóng thích võ hồn có chút đặc thù, hai tay hướng về hai bên thân thể giơ lên, toàn thân đều bắn ra một tầng sáng hào quang màu bạc, ngửa đầu nhìn trời, làm ra một cái động tác muốn ôm trời xanh. Ngay sau đó, một vệt ngân quang liền từ sau lưng của hắn bắn nhanh ra như điện, trong nháy mắt lên trời. Tiếp xúc đến phòng ngự bình phong đàn hồi mà xuống. Trôi nổi ở trước mặt hắn.

Cái kia rõ ràng là một thanh trường mâu hai mặt đều là sắc bén mũi nhọn. Toàn thân xán ngời, mặt trên mơ hồ có minh văn khắc họa bên trên. Chuôi này trường mâu vừa xuất hiện tại Trầm Sách trong tay, nhất thời có một cỗ mãnh liệt sắc bén khí tức bộc phát ra. Cùng phía trước bốn tên Linh Tế Thuần hồn sư tạo thành so sánh rõ ràng.

Đây chính là Trầm Sách vô hồn, Thiên Kích Mâu! Làm một tên nắm giữ khí vô hồn cường công hệ chiến hồn sư. Hẳn mang cho Sử Lai Khắc học viện bảy người cảm giác thấy hơi quen thuộc. Loại cảm giác này bọn họ từng ở nguyên bản lần này chính tuyển đội viên Sử Lai Khắc bảy quái bên trong, tương tự là cường công hệ Trần Tử Phong trên người cảm thụ qua.

Truy Hồn Kiếm của Trần Tử Phong, cũng không phải loại kinh khủng này sắc bén khí tức sao? Từng đối chiến bên trong, Trần Tử Phong khí tức bị Mã Tiểu Đào áp chế, không lộ ra trước mắt người đời. Nhưng Hoắc Vũ Hạo bọn họ nhưng đều đã từng cảm thụ qua cái kia phân sắc bén khủng bố chỗ.

Không thể nghi ngờ, Thiên Kích Mâu trên lập loè hai vàng, ba tím cũng là năm cái hồn hoàn, nắm giữ hồn vương cấp bậc Trầm Sách nhất định là không thể cùng Trần Tử Phong so sánh. Thế nhưng, năng lực của hắn hẳn là cùng Trần Tử Phong giống nhau. Hơn nữa lực công kích tuyệt đối không giống người thường. Hắn đệ ngũ hồn hoàn màu tím thâm thúy như vực sâu, tuy rằng còn không phải vạn năm hồn hoàn, nhưng ít nhất cũng có tám ngàn năm trở lên.

Ngay tại thời điểm Trầm Sách thả ra Thiên Kích Mâu, ở sau lưng hắn, hai loại không giống nhau hào quang trở thành hắc hậu quang cảnh. Bên trái, là màu xanh lam băng, phía bên phải, nhưng là màu đỏ hỏa.

Chính là An Lãnh Dạ cùng Phi Vũ Diễm từng người thả ra các nàng vô hồn.

Này hai tên nữ hồn sư vũ hồn rất có đặc sắc, các nàng đều là người nắm giữ thú vũ hồn, thế nhưng, các nàng thú vũ hồn cũng không hề làm mình thân thể sản sinh biến hóa. Mà là phân biệt hóa thành quang ảnh xuất hiện ở trước người của các nàng.

An Lãnh Dạ trước người, là một con cự hùng cao tới ba mét màu lam đậm, toàn thân đều tản ra nồng nặc băng màu xanh lam khí tức. Mà Phi Vũ Diễm trước người, nhưng là một con mãnh hổ thân dài hai mét ngũ, toàn thân đỏ choét, có màu đen vân.

Vốn là nắm giữ Băng Sương Chi Hùng vũ hồn An Lãnh Dạ cùng nắm giữ Sí Hổ vũ hồn Phi Vũ Diễm đều hẳn là cường công hệ chiến hồn sư mới đúng. Có thể chính vì các nàng là bé gái, gia tộc thực lực cũng đều không kém, mới đang tu luyện tối sơ thời điểm lựa chọn vũ hồn nghĩ thái phương thức tu luyện. Điều này cũng làm cho các nàng từ cường công hệ đã biến thành khổng chế hệ. Vậy chính là Vương Ngôn từng nói, này chi ngàn linh chiến đội bên trong băng hỏa song khổng.

So với Sử Lai Khắc học viện xung phong cùng không giống nhau. Thiên Linh học viện bảy người thả ra chính mình vũ hồn hậu, cũng không hề vọt tới trước. Bốn phía Linh Tê Thuần tụ tập ở chung một chỗ, thủ hộ sau lưng đồng bọn. Đồng thời, bốn người cũng từng người thả ra chính mình đệ nhất hồn kỹ. Thuần tường!

Chỉ thấy vô số màu vàng sẫm quang ảnh từ Linh Tê Thuần trên trán thả ra, bốn phía Linh Tê Thuần phảng phất tại trong nháy mắt hóa thành trăm nghìn diện. Chặn lại rồi Sử Lai Khắc bảy quái bên này tầm mắt cùng đi tới con đường.

Đáng tiếc, bọn họ cũng không biết là, Hoắc Vũ Hạo tinh thần dò xét cùng chung từ lâu mở ra, Sử Lai Khắc mọi người căn bản không cần dùng con mắt đến xem, cũng có thể cảm nhận được tại cái kia thuần tường chi sau đó phát sinh cái gì.

An Lãnh Dạ cùng Phi Vũ Diễm rất có vẻ đẹp cô nương, ra tay nhưng là vô cùng nghiêm túc. Cả hai đồng thời thả ra chính mình hồn kỹ.

An Lãnh Dạ hồn kỹ trước tiên phóng thích, Băng Sương Chi Hùng ngẩng đầu mà bước lên, đi tới sau thuẫn tường, song quyền dùng sức đánh một thoáng lồng ngực, An Lãnh Dạ đệ nhất hồn hoàn hào quang lóe sáng.

Một tầng băng nồng nặc màu xanh lam trong nháy mắt khuếch tán ra. Làm màu vàng sẫm Linh Tê Thuần nhất thời có thêm một tầng băng lam quang. Đệ nhất hồn kỹ, Hàn Băng Thuần.

Nàng này Hàn Băng Thuần cùng Linh Tê Thuần kết hợp, khiến cho lực phòng ngự chỉ ít tăng lên dữ dội ba phần mười.

Trong Thiên Linh học viện toàn bộ bảy người, ngoại trừ Trầm Sách bên ngoài, tu vi cao nhất liền là cấp bốn mươi lăm An Lãnh Dạ.

Băng Sương Cự Hùng năng lực còn không chỉ như thế, sau khi đánh lồng ngực, nó cái kia một đôi chưởng to lớn hùng vung lên, sau đó tầng tầng đánh lên mặt đất. Một tầng băng màu xanh lam văng sáng ép sát mặt đất lan ra, lướt qua bốn tên Linh Tê Thuần hồn sư, cấp tốc hướng ra phía ngoài tràn ra. Lạnh lẽo khí tức nhất thời làm thi đấu trên đài nhiệt độ giảm nhiều. An Lãnh Dạ đệ nhị hồn kỹ, Băng Phong!

Chính là Bối Bối trong quá trình đang vọt tới trước, Từ Tam Thạch, Giang Nam Nam, Hòa Thái Đầu tại phần này đông lạnh khí sĩ khí hạ thấp, tốc độ rõ ràng hạ xuống. Hơn nữa, thi đấu đài mặt ngoài, nhanh chóng ngưng kết ra một mảnh hàn băng, bóng loáng mặt ngoài làm mấy người dưới chân đều trở nên có chút không ổn định lên.

An Lãnh Dạ băng khổng năng lực cực cường, bốn tên Linh Tê Thuần hồn sư phòng ngự càng làm cho người ta cảm giác cứng rắn không thể phá vỡ. Nhưng là, bọn họ làm, không phải tiến công, mà là phòng ngự.

Rừng rực hỏa diễm, đang từ Phi Vũ Diễm thả ra Sí Hổ trên người cấp tốc bốc lên, Phi Vũ Diễm thứ nhất, thứ hai, thứ ba, ba cái hồn hoàn luân phiên lóng lánh.

Sí Hổ trong miệng, một cỗ nồng nặc hỏa diễm không ngờ lại trực tiếp phụt lên tại Trầm Sách dưới chân. Nhất thời, một vòng vàng sáng màu đỏ rực theo đó xuất hiện, đem Trầm Sách cả người đều nhuộm đắm thành màu đỏ thắm.

Đệ nhất hồn kỹ, Liệt Diễm Chi Hoàn, cho mục tiêu phụ gia thuộc tính “Hoả” cùng với mãnh liệt hỏa kháng tính, khiến cho đồng thời có hệ hỏa phòng ngự cùng công kích năng lực. Khiến cho thi triển bất kỳ kỹ năng đều mang vào có nóng rực thuộc tính “Hoả”. Chính là một cái cường đại hệ hỏa phụ trợ kỹ năng. Đáng tiếc, chỉ có thể là đơn thể phóng thích.

Mai sẽ có bạo chương :v Nếu bạn yêu thích Lol thì không thể bỏ qua bộ truyện Việt Nam . Main cực bá, nhiều gái theo

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Đánh Thiên Linh (2)

Được tăng cường bởi Liệt Diễm Chi Hoàn, Trầm Sách trong tay Thiên Kích Mâu nháy mắt nhuộm đẫm lên một tầng màu đỏ rực. Chỉ thấy trong mắt của hãn hào quang phóng xuất, Thiên Kích Mâu năm cái hồn hoàn bên trong, đệ tam hồn hoàn đột nhiên lóe sáng. Này ngàn năm hồn hoàn nhất thời làm Thiên Kích Mâu trở nên có chút mờ ảo. Không chỉ có như vậy, hư huyền Thiên Kích Mâu phía sau, mơ hồ có quang điểm phụt lên, bản thể cũng là càng đổi càng sáng, hào quang chói mắt thậm chí đem phụ gia ngọn lửa màu đỏ hào quang đều chén xuống.

Trầm Sách cùng Phi Vũ Diễm phối hợp hiển nhiên không phải ngày một ngày hai. Khi hãn thi triển thứ ba hồn kỹ, Phi Vũ Diễm thứ hai cùng thứ ba hồn kỹ cũng đã luân phiên kích hoạt. Thứ hai hồn kỹ là tăng cường cho bản thân Sí Hổ.

Sí Chi Dực.

Một đôi cánh hỏa diễm sải rộng bốn mét sau lưng Sí Hổ, chính cái gọi là như hổ thêm cánh, Sí Hổ đạt được này Sí Chi Dực, thuộc tính “Hoả” khí tức đột nhiên tăng lên dữ dội, nguyên bản ngọn lửa màu đỏ thăm chợt bắt đầu ngấm màu trắng xanh.

Sau đó chính là thứ ba hồn kỹ phóng thích, một tầng thanh ngọn lửa màu trắng đột nhiên từ trên người Sí Hổ tách ra. Sí Hổ bản thân liền là quang ảnh, một quang ảnh khác như nó, nhưng cũng càng thêm mờ ảo hơn một phần, bản thể nhìn qua, trở nên mờ đi mấy phần.

Sí Hổ quang ảnh màu trắng xanh nhưng không có nửa phần dừng lại, vẫy động hai cánh thả người nhảy lên, không ngờ lại trực tiếp vùi đầu vào

không trung, dung nhập vào Thiên Kích Mâu, hào quang ngày càng trở nên sáng hơn.

Nhất thời, Thiên Kích Mâu bản thể, chợt bắt đầu xuất hiện nồng đậm màu trắng xanh liệt diễm, hỗn hợp trầm thấp tiếng hồ gầm, làm dưới đài khán giả nhìn đến đây đều không khỏi ngừng hô hấp.

Chuyện này quả thật liên là cực hạn phóng thích tăng cường hồn kỹ a! Dựa vào bốn tên phòng ngự hồn sư phía trước ngăn trở đối thủ, hơn nữa bằng không phụ trợ tăng cường phòng ngự, hạ thấp đối thủ tốc độ. Chế tạo cho Trầm Sách cùng Phi Vũ Diễm cơ hội liên thủ phát động một đòn trí mạng. Đây chính là Thiên Linh học viện chiến đội phương thức chiến đấu. Mà loại này phương thức chiến đấu ở tại bọn hắn trước đó đại tái trong vẫn chưa từng xuất hiện.

Cuộc thi vòng loại thời điểm, bọn họ đối thủ không đủ mạnh. Mà vòng thứ nhất thi đấu vòng tròn lại là một đôi một so đấu. Mãi đến lúc này, chiến thuật năm uy lực cực lớn mới xuất hiện ở trên chiến trường. Đây là Vương Ngôn trước đó cũng không cách nào phán đoán. Đối với Phi Linh, cái sự kết hợp này có lẽ cậu không làm được nhưng là, cậu cũng không cần mấy cái hào quang màu mè kia. Một đòn khủng bố là đủ rồi. Người ta thường nói, dù có chơi âm mưu, dương mưu thì đối với thực lực mạnh khủng bố thì cũng không ăn thua.

Ngàn tấn một đòn, Sử Lai Khắc bảy quái có thể đối chọi sao?

Thiên Linh học viện mục đích rất đơn giản, chính là mượn loại này đặc thù phương thức chiến đấu, ngưng tụ phe mình lực lượng mạnh mẽ nhất. Lệnh đối thủ giảm quân số, sau đó sẽ tìm kiếm đối thủ kẻ hở, khắc địch chế thắng. Loại chiến thuật này cũng là bọn hắn nhằm vào cường đội thiết kế.

Vốn là Thiên Linh học viện không dự định cùng Sử Lai Khắc học viện liều mạng, dù sao, Sử Lai Khắc học viện gần như là không thể thay đổi

trong lịch sử quán quân a! Thiên Linh học viện vẫn không có cùng Sử Lai Khắc học viện nội tình. Nhưng là, trên một hồi thi đấu vòng tròn từng đôi từng đôi quyết bọn họ thua. Điều này cũng làm cho đem bọn họ đẩy lên huyền nhai biên thượng. Nếu như không thể tại trận này chiến thắng Sử Lai Khắc học viện, cũng cơ bản liền biểu thị bọn họ bị đào thải ra khỏi đang tiến hành toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái.

Bởi vậy, Thiên Linh học viện chiến đã chuẩn bị rất đơn giản. Ra sức một kích. Coi như là thua, cũng muốn thua trong hào quang. Làm cho tất cả mọi người nhìn Thiên Linh học viện toàn bộ thực lực. Bại bởi Sử Lai Khắc học viện cũng không mất mặt.

Tại Vương Ngôn cùng Sử Lai Khắc bảy quái môn mong mỗi đánh vào đoàn chiến thời điểm, Thiên Linh học viện trên thực tế cũng là có đồng dạng chờ đợi, bởi vì bọn hắn cũng đồng dạng chỉ có tại đoàn chiến bên trong mới có thể phát huy tự thân mạnh nhất sức chiến đấu. Kết quả là song phương đều thoả mãn, nhưng là, trước mắt này chi Sử Lai Khắc bảy quái, thật sự có thể ngăn cản Thiên Linh học viện cường đại sao?

-Đi!

Từ trong miệng Trầm Sách khẽ quát một tiếng, chỉ thấy hai tay của hắn, một cái hướng thẳng, trong tay cái kia lập loè thanh bạch sí sắc Thiên Kích Mâu bắn ra.

Cùng lúc đó, từ lâu cùng hắn phối hợp ăn ý bốn vị Linh Tê Thuần hồn sư cũng là trong nháy mắt xuất hiện biến hóa. Trung ương nhất mấy mặt thuần tường đột nhiên lướt ngang, lộ ra một cái khe hở.

Thuần tường ở ngoài. Bối Bối, Hòa Thái Đầu, Từ Tam Thạch cùng Giang Nam Nam bốn người lúc này ở lúc trước An Lãnh Dạ Băng Phong hồn kỹ ảnh hưởng, khoảng cách thuần tường còn có mười mét.

Tất cả những thứ này nói ra có lẽ chậm, nhưng trên thực tế đều là chỉ ngăn ngui mấy cái hơi thở. Thiên Linh học viện cường đại không chỉ là Trầm Sách, bằng hỏa song khổng hồn kỹ phóng thích tốc độ cùng với phối hợp, càng là diệu đến hào diên để hình dung.

Sử Lai Khắc học viện chính đang vọt tới trước bốn người đều là một bộ mờ mịt không biết, cũng đang lúc này, Bối Bối trên người nhưng xuất hiện một cái màu trắng đánh dấu. Đánh dấu một cái thập tự. Vị trí đúng là giữa ngực hân.

Thế nhưng, cũng vừa lúc đó, Bối Bối khoe miệng nhưng dập dờn lên một tia nhàn nhạt mỉm cười. Tự tin mỉm cười.

Có thể rõ ràng nhìn thấy trên sân tất cả khán giả, thậm chí bao gồm vị hoàng đế kia bệ hạ, ở trong nháy mắt này đều ngừng hô hấp, Sử Lai Khắc học viện vừa lên đến liền phải bị thương nặng sao?

Cũng vừa lúc đó, bọn họ thấy được khác một màn kỳ dị cảnh tượng, nói chính xác, là kinh người cảnh tượng.

Chẳng ai ngờ rằng, Sử Lai Khắc bảy quái bên trong, cái thứ nhất phóng thích hồn kỹ dĩ nhiên là đứng ở phía sau Hoắc Vũ Hạo, hơn nữa còn là liền hồn hoàn đều không có thả ra dưới tình huống.

Hai đạo hào quang màu tử kim không hề có dấu hiệu từ Hoắc Vũ Hạo trong mắt phụt lên mà ra, nồng nặc quang diễm không ngờ lại phun ra.

Nháy mắt, cũng chính là Trầm Sách sắp sửa ra tay. Một tiếng trầm thấp kêu rên của Trầm Sách từ trong miệng, nguyên bản tập trung tại Bối Bối trên người thập tự trong nháy mắt liền biến mất rồi. Thế nhưng, Thiên Kích Mâu của hân đã rời tay trong nháy mắt vẫn là bay đi. Chỉ bất quá, lệch khỏi nguyên bản quỹ tích. . .

Cơ hội, đối với song phương mà nói là bình quân.

Tinh thần dò xét cùng Linh Hồn Trùng Kích, chuyện này đối với hoàn mỹ tổ hợp hồn kỹ, nó tại đoàn chiến bên trong cường tác dụng lớn. Bất kỳ lần thứ nhất đối mặt loại tinh thần này hồn kỹ tổ hợp người, đều muốn ăn trên thiệt lớn.

Bối Bối tại sao cười? Bởi vì Thiên Linh học viện tự cho là có chiến thuật bí mật, tại Hoắc Vũ Hạo tinh thần dò xét hạ căn bản không chỗ nào che giấu, liền ngay cả Trầm Sách ra tay lúc trong cơ thể hồn lực vận chuyển đều xem rõ rõ ràng ràng.

Hoắc Vũ Hạo nhắm ngay lúc Trầm Sách đã “tên đã lấp vào cung không bắn không được” mới ra tay. Làm toàn bộ đoàn đội chân chính chủ khống hồn sư, hẳn lựa chọn thời cơ, cũng chính là toàn bộ đoàn đội toàn diện phát động thời điểm.

Nguyên bản nhìn thì Sử Lai Khắc thật quái có vẻ phân tán trong nháy mắt phát sinh ra biến hóa. Vương Đông cùng Tiêu Tiêu như trước ở lại Hoắc Vũ Hạo bên người bất động, nhưng phía trước bốn người nhưng dường như bốn con mãnh thú bình thường đồng thời bộc phát. Hơn nữa còn là phối hợp với Trầm Sách Thiên Kích Mâu bạo phát.

Tại Linh Hồn Trùng Kích dưới, Trầm Sách lại là đang đứng ở hết sức chăm chú điều khiển Thiên Kích Mâu thời điểm, không chỉ cái kia một mâu vút sai lệch, hơn nữa còn hứng chịu không nhẹ tinh thần thương tích, kêu rên đồng thời miệng mũi xuất huyết. Mà hẳn Thiên Kích Mâu nhưng là như tia chớp bay ra, mục tiêu nhưng là phe mình thuần tường.

Kiên cố pháo đài từ bên trong là dễ dàng nhất công phá, câu nói này tuyệt đối có đạo lý.

Tổ bốn người thành thuần tường, từ bên ngoài là hoàn toàn không nhìn ra kẽ hở cùng mạnh yếu phân bộ. Dương Minh, Tống Hổ, Bạch Trần, Diệp Mậu bốn người đang không ngừng biến hóa chính mình vị trí, duy trì thuần

tường chính thể cân bằng phòng ngự. Thế nhưng, này phòng ngự là với ở ngoài, cũng không phải đối nội a!

Trầm Sách toàn lực một kích, tại Phi Vũ Diễm tăng cường, hoàn toàn từ bên trong hoành vân chính bọn hắn thuận tường bên trên.

Chỉ nghe một tiếng kịch liệt nổ vang, vô số thuận ảnh từ nội bộ bị nổ tung. Màu trắng xanh rừng rực hỏa diễm gần như là trong nháy mắt liền tan chảy băng thuận hiệu quả. Không chỉ có như vậy, vẫn thiêu đốt đến khoảng cách gần nhất Dương Minh.

Khủng bố lực trùng kích, lệnh thuận tường bên trái một nửa toàn bộ nổ tung, Dương Minh, Tống Hồ hai người tức thì bị nổ bay ra, hỏa diễm lan tràn bên dưới, đồng thời hét thảm một tiếng. Tầm chắn ở cánh tay phải hóa thành huyết quang.

Nguyên bản nhằm vào Bối Bối không hiểu sao đòn khuynh tả lại nhằm phe trên người phe mình, may là, Thiên Kích Mâu không phải trực tiếp bay về phía người, bằng không kết quả e sợ sẽ càng thêm bi thảm.

Cũng là tại một tiếng này kịch liệt nổ vang vang lên đồng thời, Bối Bối cùng Từ Tam Thạch đồng thời chột quất một tiếng, lúc trước tựa hồ chịu đến Băng Phong hồn kỹ ảnh hưởng mà chậm lại tốc độ lại đột nhiên tăng lên. Chỉ là một cái thoáng thân, Từ Tam Thạch liền từ tổn hại thuận tường nơi chui vào. Mà Bối Bối nhưng là thô bạo đụng vào còn lại một nửa thuận tường.

Hòa Thái Đầu giống như là cố định bình thường thân thể đột nhiên dừng lại, sâu sắc hít một hơi trong miệng hồn lực tăng cường điều xì gà, toàn thân vang lên liên tiếp kim loại tiếng nổ vang.

Ngay ngày hôm trước, Từ Tam Thạch vừa tại đánh với Vân La cao cấp hồn đạo sư học viện lúc đã từng đối mặt quá hồn đạo pháo đài chiến pháp

lại một lần nữa xuất hiện. Mà lần này thi triển người nhưng là Hòa Thái Đầu.

Hắn hồn đạo pháo đài này một thi triển, quả thực giống như là đang biến thân. Cùng ngày đó Vân La đội trưởng Tư Đồ Vũ thi triển hồn đạo pháo đài có chất khác biệt, Tư Đồ Vũ nền chỉ là từ hai chân hướng phía dưới kéo vươn ra, mà Hòa Thái Đầu này một thi triển, vậy cũng liền đúng là pháo đài.

Dày đặc kim loại nổ đùng trong tiếng, một cái hình tròn nền tại hắn dưới chân hình thành, hắn hai chân không ngờ lại hoàn toàn bị nền bao bọc trong đó không thấy gì nữa. Nếu bạn yêu thích Lol thì không thể bỏ qua bộ truyện Việt Nam . Main cực bá, nhiều gái theo

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Khủng Bố Thiên Linh

Đây cũng là pháo đài hoàn thiện, muốn rời khỏi vị trí là không thể nào. Mà Hòa Thái Đầu lựa chọn vị trí này cũng rất có chủ ý, ngay giữa lõi đài thoáng tới gần Thiên Linh học viện bên kia một điểm. Trụ đã hoàn thành, liền nhìn thấy từng cây từng cái ống vừa dày vừa lớn kim loại điên cuồng từ trên người hắt xuất hiện.

Lúc trước Vân La đội trưởng Tư Đồ Vũ có thể thả ra ba mươi mấy cái ống kim loại hồn đạo pháo đài liền đã vượt qua phổ thông hồn đạo pháo đài trình độ. Nói như vậy, chỉ cần có thể có hai mươi bốn chủng loại thủ đoạn công kích thêm vào ổn định nền cùng làm hết sức tiết kiệm hồn lực nhưng thể tích khổng lồ hạt nhân trận pháp, liền có thể tính là hồn đạo pháo đài chiến pháp.

Nhưng là, nhìn Hòa Thái Đầu trên người, hắt đó là hai mươi bốn cái sao? Lít nha lít nhít, phóng tầm mắt nhìn tuyệt đối là không thể đếm hết được. E sợ muốn vượt quá năm mươi cái.

Vũ khí công kích trên người Hòa Thái Đầu chính xác là sáu mươi bốn cái, trong đó kinh khủng nhất chính là trên bả vai hắt có một cái thô như bắp đùi to lớn pháo, cây pháo này độ dài thì có hai mét, ngăm đen pháo trên ánh kim loại tản ra khí tức khủng bố. Có điều, cây pháo tại toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái trên hiển nhiên là không cách nào sử dụng, bởi vì đây là một cái định trang tăng mạnh hồn đạo khí.

Hoàn thành hồn đạo pháo đài biến thân, Hòa Thái Đầu trên mặt bắp thịt thoáng nhúc nhích một chút. Đó là một loại rất khó hình dung cảm giác, ngậm xì gà mỉm cười, hoặc, là một loại sắc mùi nụ cười hủy diệt. Ngay sau

đó, Hòa Thái Đầu thân thể liền đã biến thành một cái giống như chùm sáng thái dương rừng rực.

Bối Bối hung hãn đâm vào thuẫn tường còn lại, muốn bùng nổ ra lực công kích của chính mình, cứng rắn phá tan thuẫn tường. Hãn liền cảm giác mình sau lưng nóng lên. Ngay sau đó, một tiếng kịch liệt nổ vang ngay trên đỉnh đầu của mình cách đó không xa. Âm thanh nổ vang thật sự là quá kinh khủng. Cường đại rung động lực làm hãn cũng lập tức ngồi xổm xuống, thôi thúc toàn thân hồn lực bảo vệ mình. Liền ngay cả ngày hôm qua đạt được một cái phòng ngự hồn đạo khí lực phòng ngự đều đã vận dụng.

Sau đó Bối Bối cũng cảm giác được lượng lớn mảnh vỡ từ không trung rơi ra, nguyên bản ngăn cản lại hãn đường đi tầm chắn đã hoàn toàn không thấy gì nữa.

-Mẹ nhà nó.

Luôn luôn tao nhả nho nhã, chí ít bề ngoài như vậy Bối Bối lần thứ hai trực đứng dậy. Cũng không nhìn được chửi

Cái mảnh vỡ kia đầy trời chính là Linh Tê Thuần a! Hãn nhìn thấy, lồng phòng hộ ngoài lôi đài kịch liệt nhộn nhạo, lượng lớn vàng sáng bằng tốc độ kinh người đang điên cuồng chấn động. Mà đang ở đoàn vàng sáng trên, vẫn kề sát một người. Người này lại chính là Thiên Linh cao cấp hồn sư học viện đại biểu đội đội trưởng Trầm Sách.

Hãn lúc này, toàn thân lập loè các loại hào quang, trên người năm cái hồn hoàn luân phiên lóng lánh, nhưng chính là bị cái lực lượng khủng bố áp chế gắt gao, không có cách nào nhúc nhích.

Không chỉ là Bối Bối xem choáng váng, Thiên Linh cao cấp hồn sư học viện các đội viên cũng tất cả đều há hốc mồm. Bốn tên phòng ngự hồn sư, lúc này toàn bộ thụ thương.

Lúc trước bị Thiên Kích Mâu dư âm rung động bị thương Dương Minh cùng Tống Hồ đã cảm giác mình vận rủi đầy mình. Nhưng lúc này nhìn Bạch Trần cùng Diệp Mậu đáng vẻ. Bọn họ nhưng có chút may mắn với mình trước đó thuận tường đã bị phá tan.

Hòa Thái Đầu trên người sáu mươi bốn cái công kích trong hồn đạo khí tại vừa nãy trong nháy mắt đó có sáu mươi ba cái lóe sáng, làm cả người hần đều đã biến thành một viên nóng rực thái dương. Vô số hồn đạo khí pháo đồng thời phụt lên lực lượng khủng bố, không chỉ trong nháy mắt nổ ra trước mặt thuận tường, càng là mạnh mẽ oanh kích ở trên người Trầm Sách vừa mới bị Linh Hồn Trùng Kích. Trầm Sách điều có thể làm, cũng chỉ có phòng ngự. Nhưng ở kinh khủng kia lực trùng kích trước mặt. Trực tiếp bị ép xuất ra lôi đài ở ngoài.

Đây là cỡ nào lực công kích khủng bố a! Liên tính thuận tường lúc trước đã từ nội bộ hứng chịu Thiên Kích Mâu phá hoại, nhưng đó cũng là hai tên hồn tông cấp bậc cường giả, hơn nữa còn là phòng ngự hệ chiến hồn sư toàn lực phòng ngự. Nhưng là tại Hòa Thái Đầu hồn đạo pháo đài trước mặt, nhưng như là giấy.

Bối Bối cùng đồng dạng cùng Từ Tam Thạch liếc nhìn nhau ở nơi không xa, đều thấy được khiếp sợ trong ánh mắt đối phương. Nguyên lai, vẫn giấu kín thực lực không chỉ là bọn hần. Hòa Thái Đầu cũng cũng giống như thế a! Hơn nữa này Hòa Thái Đầu ẩn giấu vẫn là tương đương không ít. Vừa nãy hần cái kia toàn lực một đòn, liên tính đối thành Từ Tam Thạch, cũng không có niềm tin tuyệt đối có thể chống đỡ được.

Dưới thất hoàn, hồn đạo sư đối đầu hồn sư vốn chính là chiếm tiện nghi, mà Hòa Thái Đầu lại há lại là phổ thông tứ cấp hồn đạo sư? Có thể nói, nếu như không có Hoắc Vũ Hạo, hần chính là toàn bộ Sử Lai Khắc học viện hồn đạo hệ hi vọng, là chấp hành cực hạn đan binh kế hoạch duy nhất người được đề cử. Tại hồn đạo khí phương diện, hần trình độ ít nhất là hiện tại Hoắc Vũ Hạo xa xa không cách nào so với. Hơn nữa, hần lúc này sử

dụng, lại là hồn đạo sư uy lực to lớn nhất hồn đạo pháo đài chiến thuật. Dem tự thân toàn bộ lực công kích tại trong nháy mắt trút ra. Nhất thời đưa đến dựng sào thấy bóng hiệu quả.

Thiên Linh học viện chiến thuật tuy rằng cũng không tồi, nhưng bọn hắc cái này chiến thuật nhưng có một cái trí mạng thiếu hụt, đó chính là vừa bắt đầu là cực kỳ bị động, chí ít không thể cho đối thủ tạo thành áp lực.

Hòa Thái Đầu ra tay tại hắc về phía trước bộ hành thời điểm cũng đã bắt đầu, hồn đạo pháo đài hệ thống ngay trong một thời gian ngắn đó, tại hắc bắt thật nhanh chóng động. Đột nhiên, từ cấu trúc pháo đài đến phóng ra, tổng cộng chỉ dùng ba giây mà thôi. Loại tốc độ này, đã làm Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện các đội viên dưới đài khiếp sợ đứng dậy. Coi như là ở tại bọn hắc nơi nào, cũng hầu như không ai có thể có tốc độ hoàn thành hồn đạo pháo đài cấu trúc như vậy a! Huống chi là một cái phức tạp như vậy, tứ cấp hồn đạo pháo đài uy lực kinh khủng như vậy.

Có thể nói, Hòa Thái Đầu dựa vào ưu thế số lượng công kích hồn đạo khí, hầu như đem tứ cấp hồn đạo pháo đài phát huy ra cấp năm hồn đạo pháo đài uy lực. Loại thế tiến công tại trước đây hắc cùng các bạn luận bàn có thể là xưa nay đều không có sử dụng quá.

Mã Tiểu Đào bên cạnh cũng kinh hô sau khi thấy uy lực kinh người, liếc một chút Phi Linh. Nàng muốn so sánh xem tên này đỡ đòn kia thì có chịu được không? Nếu Phi Linh biết suy nghĩ của Mã Tiểu Đào thì chắc đỡ khóc đỡ cười một chập. Nàng phải nghĩ một chút hắc chứ.

Ưu thế hồn đạo pháo đài công kích không thể nghi ngờ, nhưng liên tính Hòa Thái Đầu có thể ba trăm sáu mươi độ công kích, hắc nền bản thể muốn rời khỏi tại chỗ cũng là cực kỳ khó khăn. Căn bản không thể nào né tránh. Nếu bạn yêu thích Lol thì không thể bỏ qua bộ truyện Việt Nam . Main cực bá, nhiều gái theo

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Ra Tay

Đòn đánh của An Lãnh Dạ không chỉ đến đột nhiên, cũng là đúng lúc. Hoắc Vũ Hạo tinh thần dò xét tuy rằng vẫn bao trùm toàn trường, nhưng đúng là vẫn còn có ngoài dự liệu của hắn tình huống.

-Nàng có hồn cốt, đầu.

Hoắc Vũ Hạo ý niệm thông qua tinh thần dò xét cùng chung truyền vào mỗi một vị đồng bọn trong đầu.

Không sai, chính là An Lãnh Dạ đột nhiên thả ra hồn cốt năng lực, đưa nàng đệ tứ hồn kỹ Băng Sương Long Quyển tăng cường uy lực vượt xa hồn tông cấp bậc, lúc này mới ngăn mọi người của Sử Lai Khắc học viện đi tới. Nếu không thì, một khi bị Từ Tam Thạch, Bối Bối xông tới, Hòa Thái Đầu bắn ra lần thứ hai công kích, như vậy, cuộc tranh tài này coi như kết thúc.

Dưới sự tăng cường của đầu hồn cốt, đòn đánh của An Lãnh Dạ uy lực tuyệt đối đã đạt đến hồn vương cấp độ. Bối Bối nhú chặt lông mày, hai tay giao nhau chặn ở trước người, bước chân cấp tốc hướng ngang di động. Nồng nặc sấm sét từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, bảo vệ chính mình thân thể, nhưng hắn vẫn bị đại lực như thiên uy đẩy về phía sau. Hắn chân mấy lần di động, nhưng cũng đúng lúc chặn Hòa Thái Đầu trước mặt. Đối thủ có thể nhìn thấy hồn đạo pháo đài vấn đề, thân là Sử Lai Khắc thất quái đội trưởng, hắn lại sao không nhìn thấy đây?

Liên ở một khắc tiếp theo, Bối Bối đột nhiên cảm thấy áp lực nhẹ đi, tại trước người của hắn, đột nhiên có thêm một tầng bình phong, màu đen uyển như gợn nước lật động bình phong.

Từ Tam Thạch nghiêng đầu sang chỗ khác, hướng về hắc cười hì hì. Trên người đệ nhị hồn hoàn hào quang lấp loé, đôi mắt tăng cường Băng Sương Long Quyển trùng kích, dường như không có nửa điểm vất vả tựa như.

Từ Tam Thạch Huyền Minh Quy Thuần võ hồn đệ nhị hồn kỹ, huyền minh thuần trận.

Đồng dạng là dường như thuần tường kỹ năng, thế nhưng, huyền minh thuần trận của Từ Tam Thạch lực phòng ngự mạnh, là Linh Tê Thuần xa xa không cách nào so sánh.

Đặc biệt là hắc bây giờ phòng ngự bằng hệ kỹ năng. Băng trùng kích tại thủy trên, lại bị tan chảy một bộ phận, sau đó lại bị nhu hòa huyền minh thuần trận tá đi một bộ phận, cuối cùng mới là trùng kích bên trên. Từ Từ Tam Thạch có thể quay đầu lại hướng về Bối Bối lộ ra khuôn mặt tươi cười, liền có thể nhìn ra hắc bây giờ chịu đựng áp lực cũng không lớn.

Băng Sương Long Quyển tuy nhưng đã tăng cường đến hồn vương cấp bậc, nhưng cùng Hòa Thái Đầu tình huống, An Lãnh Dạ dù sao cũng vẫn là hồn tông, nàng có thể thả ra như vậy một đòn. Nhưng không thể nào hoàn toàn khống chế đòn đánh này. Hơn nữa cái này kỹ năng bản thân là loại hình phạm vi, uy hiếp đối với Từ Tam Thạch xa xa không bằng Thiên Kích Mâu chỉ công một điểm lực phá hoại.

Có điều, có An Lãnh Dạ ra tay, cũng rốt cục cho Thiên Linh cao cấp hồn sư học viện mọi người đầy đủ thời gian.

Bốn tên Linh Tê Thuần hồn sư cấp tốc tụ lại ở chung một chỗ, bọn họ tuy rằng thụ thương, Bạch Trần cùng Diệp Mậu Linh Tê Thuần tức thì bị nổ nát. Cánh tay phải máu me đầm đìa, nhưng dù sao cũng là phòng ngự hệ chiến hồn sư, tự thân lực phòng ngự đều tương đối không kém. Lực chiến đấu vẫn chưa đánh mất.

Tại An Lãnh Dạ toàn lực một đòn đồng thời, bọn họ cũng là tập hợp lại, cấp tốc che ở An Lãnh Dạ trước người. Chỉ trong chốc lát, Trầm Sách cũng đã khôi phục mấy phần, cười lấy trên người Sí Hồ Phi Vũ Diễm cũng là hơi đỏ mặt, cấp tốc tìm về chính mình vị trí.

Nguyên bản nàng vẫn cùng An Lãnh Dạ vẫn tranh đoạt đội phó vị trí, hiện tại nàng cuối cùng đã rõ ràng rồi. Cùng An Lãnh Dạ so với, mình quả thật là kém không chỉ một bậc.

Trầm Sách hét lớn một tiếng:

-Để cho ta tới.

Lúc này trong lòng hắc không chỉ là tràn đầy chiến ý, càng là có cảm giác bi phẫn. Dưới cái nhìn của hắc, đối thủ có ba cái mạnh nhất đội viên đều không có ra tay, trận chiến đấu này thắng bại đã quyết định. Chính cái gọi là ai binh tất thắng, hắc bây giờ muốn làm chính là đem hết toàn lực liều mạng.

Thiên Kích Mâu trên đệ ngũ hồn hoàn đột nhiên lóng lánh, trong mắt của hắc hàn quang lấp loé, bỗng nhiên hét lớn một tiếng, đem Thiên Kích Mâu mũi nhọn phóng ra ngoài.

Lần này, hắc lực lượng tinh thần đã cực độ tập trung, toàn diện phòng bị Hoắc Vũ Hạo Linh Hồn Trùng Kích.

Phi Vũ Diễm cũng rốt cục xuất ra tác dụng nên có của nàng, lúc trước tăng cường lại một lần nữa xuất hiện, không chỉ có như vậy, nàng vẫn cười lấy Sí Hồ đi tới Trầm Sách trước người, để tránh khỏi bị đánh lén.

Trầm Sách mục tiêu công kích không là người khác, chính là Hoắc Vũ Hạo lúc trước đảo loạn hắc công kích kế hoạch, làm Thiên Kích Mâu lệch khỏi nguyên bản quỹ tích, trong phe mình Linh Tê Thuần. Hắc tại đã không ôm thắng lợi hi vọng dưới tình huống, chỉ muốn nhìn một chút, cái kia thần

bí nhất, nhất là kẻ địch cường đại, đến tột cùng có thể cường tới trình độ nào.

Băng Sương Long Quyển, không chỉ là ngăn đám Bối Bối thể tiến công, đồng thời cũng chặn lại Hoắc Vũ Hạo tinh thần dò xét. Bởi vậy, mãi đến tận cái kia lập loè bạch sí sắc hào quang, tại Phi Vũ Diễm Sí Hồ võ hồn toàn diện tăng cường hạ Thiên Kích Mâu xuyên qua Băng Sương Long Quyển trong nháy mắt đó, mới xuất hiện tại Hoắc Vũ Hạo tinh thần dò xét bên trong.

-Không tốt.

Bối Bối thất thanh kêu lên.

Hoắc Vũ Hạo há lại là cao thủ thần bí nào a! Hắn thực tế thực lực chỉ có hai hoàn mà thôi, hai mươi bảy cấp hồn sư. Hắn không phải Phi Linh, người đạt qua giới hạn của thế giới và tiếp tục mạnh hơn đang bị phong ấn, đang ngồi ở dưới vừa cuốn quít lấy Mã Tiểu Đào vừa ngáp buồn ngủ.

Đối mặt hồn vương Trầm Sách toàn lực một đòn, đồng thời hay là đang vận dụng hệ hỏa khống chế hệ chiến hồn sư tăng cường dưới, hắn kết quả chỉ có thể là một, chết!

Bối Bối sắc mặt thay đổi, Hòa Thái Đầu, Giang Nam Nam, Vương Đông cùng với Tiêu Tiêu, mỗi người sắc mặt đều thay đổi.

Vương Đông xoay ngang thân, liền che ở Hoắc Vũ Hạo trước người, lại bị Hoắc Vũ Hạo toàn lực dùng tay trái đè chặt. Vì có thể đè lại Vương Đông, Hoắc Vũ Hạo thậm chí không tiếc vận dụng Băng Đế Chi Ngao lực lượng mạnh mẽ.

Năm người sắc mặt thay đổi, nhưng cũng có hai người thần sắc như thường, đó chính là Hoắc Vũ Hạo cùng Từ Tam Thạch.

Hắc quang lóe lên, Hoắc Vũ Hạo bên người Vương Đông biến mất rồi, một cái thân ảnh cao lớn thay thế hẳn lúc trước vị trí, kiên cố tấm chắn giờ lên cao, một con to lớn màu đen đại quy hóa thành quang ảnh xuất hiện ở sau lưng của hắn. Trên người hắn thứ tư hồn hoàn hào quang vừa tắt, thứ ba hồn hoàn hào quang liền sáng lên.

Trong phút chốc, nồng nặc hào quang màu đen hóa thành lạnh lẽo sóng nước. Không khí kịch liệt bắt đầu vận vẹo. Lệnh cái kia màu đen trong phạm vi tất cả đều trở nên có chút vận vẹo.

Nguyên bản cũng đã vô cùng to lớn Huyền Minh Quy Thuần không ngờ lại tăng lên gấp đôi, phía dưới xuất hiện một cái mũi nhọn hình tam giác, Thiên Kích Mâu đến trong nháy mắt, mạnh mẽ cắm vào mặt đất bên trong. Tấm chắn nhưng là trực tiếp giang ở tại Từ Tam Thạch trên bả vai. Thuần diện nghiêng!

-Ầm ——

Kịch liệt nổ vang lệnh Từ Tam Thạch kể cả hắn Huyền Minh Quy Thuần vẫn về phía sau, trượt bảy, tám mét mới dừng lại. Hơn nữa còn là Tiêu Tiêu thả ra Tam Sinh Trấn Hồn Đỉnh dưới sự giúp đỡ.

Sẽ ở đó nháy mắt, Từ Tam Thạch bên người Vương Đông cùng Tiêu Tiêu, đều cảm giác được từ vị này bình thường có chút háo sắc, càng lâu dài đều dây dưa tại Giang Nam Nam bên người học trưởng trên người, truyền đến một khí tức dày nặng như núi, kiên cố, mạnh mẽ như bàn thạch. Vương Đông càng là mơ hồ nhìn thấy, trong khoảnh khắc đó, Từ Tam Thạch ánh mắt trở nên trầm ngưng, ổn định, càng là tràn đầy ngông cuồng tự đại cuồng ngạo!

Phòng ngự hệ chiến hồn sư đối mặt cường công hệ chiến hồn sư, cùng đẳng cấp những khác dưới tình huống, hẳn là ai cũng chiếm không tới tiện nghi.

Nhưng là, nhưng vào lúc này, Từ Tam Thạch triệt để lật đổ mọi người cái nhìn, hẳn dựa vào chính mình lực phòng ngự, không chỉ là chặn lại cao hơn mình một kích hồn vương công kích, đang tên hồn vương có một người hệ hỏa hồn tông tăng cường. Phần này lực phòng ngự, tại tứ hoàn hồn tông cấp bậc, có thể nói là tuyệt đỉnh bên trong tuyệt đỉnh.

Hắc quang thu liễm, Từ Tam Thạch thẳng tắp sống lưng, trên tay hẳn Huyền Minh Quy Thuần đã thu nhỏ lại như bình thường. Gia hỏa này dùng tay sắp xếp một thoáng chính mình tóc, thản nhiên nói:

-Hảo sáng khoái!

Nguyên bản trong lòng tràn ngập kính phục tình Vương Đông cùng Tiêu Tiêu, đều cảm thấy dưới chân trượt đi, suýt nữa ngã xuống đất.

Hoắc Vũ Hạo tại sao không hoảng hốt? Cũng là bởi vì Từ Tam Thạch có một cái nhìn không có năng lực công phòng, nhưng ở chút thời gian nào đó nhưng có thể hóa thứ tầm thường thành thần kỳ, phòng ngự hệ chiến hồn sư thần kỳ, huyền minh trí hoán.

Dựa vào huyền minh trí hoán, hẳn cùng Hoắc Vũ Hạo trong nháy mắt tới đổi chỗ, thế Hoắc Vũ Hạo chặn lại một đòn trí mạng. Mà Hoắc Vũ Hạo cũng bị đổi đến hẳn nguyên bản phòng ngự Băng Sương Long Quyển vị trí.

Băng Sương Long Quyển uy lực đã đến giai đoạn sau cùng, tuy rằng cũng rất cường hãn, nhưng ít ra đối với Hoắc Vũ Hạo mà nói sẽ không trí mạng. Chung quy phải so với bị Thiên Kích Mâu đâm thủng tốt hơn quá nhiều.

Huống chi Hoắc Vũ Hạo mới bị đổi lại đây, tại tinh thần dò xét đưa, Bối Bối cũng đã phi ngựa đổi vị, một tay lấy hẳn kéo đến phía sau mình, dùng chính mình phía sau lưng chịu đựng Băng Sương Long Quyển cuối cùng uy năng.

Cũng vừa lúc đó, Hoắc Vũ Hạo hai mắt sáng lên, chói mắt hồng quang đột nhiên bộc phát ra, hần làm ra một cái ngón tay phải thiên động tác.

Sáu cái màu đỏ như máu hồn hoàn, lại một lần tại chấn động toàn trường. Khủng bố mười vạn năm hồn thú khí tức thậm chí làm chung quanh đài thi đấu do 108 tên hồn sư liên thủ bố trí lồng phòng hộ kịch liệt run rẩy lên.

Trần ngập hồng hoang uy nghiêm cường thế, lệnh Hoắc Vũ Hạo không khí xung quanh thân thể cũng trở nên ngưng trệ. Ở sau lưng hắn, mơ hồ cũng có một cái quang ảnh loé lên rồi biến mất. Chỉ có gần nhất Hòa Thái Đầu cùng Giang Nam Nam mới mơ hồ nhìn ra, cái quang ảnh là một con bò cạp.

-Bằng, ta chính là chúa tể!

Thanh âm trầm thấp thông qua khoách âm hồn đạo khí trước đó từ lâu chuẩn bị kỹ càng, truyền khắp toàn bộ Tinh La quảng trường.

Nghe cái thanh âm này, đang nhìn trên đài kinh người, mỗi một người đang xem cuộc chiến đều có cảm giác trái tim của chính mình bị nhéo trụi.

Sau đó, khán giả liền thấy được. Một màn làm bọn hắn hết đời khó quên. Vốn Bằng Sương Long Quyển bừa bãi tàn phá vọt tới, nháy mắt ngưng trệ. Không sai, trực tiếp ngưng trệ ở tại trong không khí, ngay sau đó, trong nháy mắt phóng lên trời. Trên không trung xoay chuyển, lại ngược hướng về Thiên Linh học viện bên kia mà đi.

Không chỉ có như vậy, Hoắc Vũ Hạo tay phải hướng về đối diện Bằng Sương Chi Hùng chỉ tay, con kia Bằng Sương Chi Hùng giống như là thấy được vật kinh khủng nhất toàn thế giới vậy, thân thể kịch liệt run rẩy lên, sau đó. . . , sau đó, Ầm một tiếng, nổ thành quang ảnh đầy trời, lại cứ tiêu tán ở trong không khí như vậy.

An Lãnh Dạ rên lên một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, trong nháy mắt uế oải trên đất. Tại ký ức trước khi hôn mê của nàng, cuối cùng xuất hiện chính là Hoắc Vũ Hạo nhìn chăm chú không chút biểu tình, cũng đồng dạng không hề sinh khí huyết mâu. Nếu bạn yêu thích Lol thì không thể bỏ qua bộ truyện Việt Nam . Main cực bá, nhiều gái theo

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Thăng Thiên Linh

Bốn tên Linh Tê Thuần hồn sư toàn lực chống trả, thật vất vả mới chặn được Băng Sương Long Quyển dư uy, thế nhưng, vào lúc này, bọn họ hết thấy chiến ý đã biến mất rồi. Từng người từng người đứng ngây ra như phỗng, nhìn thiếu niên mà cứ ngỡ là thần, đang đứng đối diện. Vết thương có vài giọt máu tươi nhỏ xuống. Đồng thời xoay người lại nhìn về phía chính mình đội trưởng Trầm Sách.

Hoắc Vũ Hạo đứng ở nơi đó, trong mắt màu đỏ dần dần rút về chỗ đồng bạn hãn, lúc này hãn giống như là thần linh thống trị tất cả mọi thứ trong cuộc so tài trên đài.

Đây là lần thứ hai ra tay hãn ở toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái, lần thứ nhất ra tay là cùng Vương Đông, còn lần này nhưng hoàn toàn dựa vào chính hãn.

Lúc trước, sau khi Sử Lai Khắc học viện thi đấu trận đầu, hầu như hết thầy học viện đều đối với Sử Lai Khắc trong học viện đánh lên trụ cột vững vàng, Hoắc Vũ Hạo thả ra sáu cái mười vạn năm hồn hoàn bắt đầu điều tra, tham thảo, nghiên cứu. Không chỉ có là bởi vì Hoắc Vũ Hạo tự thân thể hiện ra hồn hoàn khó mà tin nổi, đồng thời cũng là bởi vì, Sử Lai Khắc học viện vốn là đại diện cho đại lục tân tiến nhất, mạnh mẽ nhất hồn sư lực lượng.

Nhưng là, bao quát Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện, không có một nghiên cứu của học viện nào có thể có được một cái khẳng định chính xác. Ở trong mắt bọn họ, Sử Lai Khắc học viện giống như là một đoàn sương mù mờ hồ.

Rõ ràng không tới mười lăm tuổi thiếu niên, sao lại như vậy nắm giữ hồn để tu vi? Lại sao lại như vậy nắm giữ sáu cái mười vạn năm hồn hoàn? Chuyện này quả thật chính là nghịch thiên. Hầu như mọi người đều nhìn ra Hoắc Vũ Hạo đây hẳn là một loại thủ thuật che mắt, chỉ là không ai biết thủ thuật che mắt này là sử dụng làm sao. Chỉ ít từ ở bề ngoài, bao quát mười vạn năm hồn hoàn khí tức, không người nào có thể nhìn ra kẽ hở.

Bọn hắn đều đang chờ mong Hoắc Vũ Hạo tiếp theo ra tay, trận đầu tất cả phát sinh quá đột ngột, nhưng không thể nào mỗi một cuộc tranh tài đều là như thế đi.

Quả nhiên, rốt cục tại Sử Lai Khắc học viện cuộc tranh tài thứ ba bên trong, vị này thiếu niên thần bí lần thứ hai ra tay, nhưng là. Hắn nhưng lại một lần nữa kinh hãi toàn trường.

Khi hắn tiện tay phá vỡ bằng không hồn tông An Lãnh Dạ đầu hồn cốt ngưng tụ lực, phát động công kích cấp hồn vương. Hết thảy nghi vấn, lần thứ hai đã biến thành khiếp sợ.

Coi như là hồn đế, cũng không có thể nhẹ nhàng như vậy đi. Then chốt là không có ai nhìn ra được hắn sử dụng hồn kỹ gì.

Tựa như lúc này, các đội viên của Thiên Linh chiến đội đối với hắn hình dung như vậy, thống trị, hắn vừa xuất hiện, liền thống trị thi đấu.

Lẽ nào, hắn đúng là hồn đế? Hơn nữa còn là sáu hoàn tất cả đều mười vạn năm hồn đế? Đã có không ít học viện bắt đầu hoài nghi phán đoán trước đó của mình. Nếu như thiếu niên này thật sự có tu vi như vậy, lần này, thậm chí còn lần tiếp theo toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái còn có ai có thể cùng Sử Lai Khắc chống lại?

Bối Bối kiêu ngạo nhìn đối diện Trầm Sách. Trầm giọng nói:

-Còn muốn tiếp tục sao?

Trầm Sách nhìn đồng đội đã không hề ý chí chiến đấu bên cạnh mình. Nhìn lại một chút An Lãnh Dạ đang hôn mê. Thở dài một tiếng, lắc lắc đầu:

-Chúng ta chịu thua.

Hoắc Vũ Hạo hào quang, hầu như che dấu hết thầy đồng bạn, nhưng cùng bọn hắn chính diện đánh với đã lâu Trầm Sách nhưng thấy rõ, bất luận là Hòa Thái Đầu trong nháy mắt bùng nổ ra hồn vương cũng không thể đỡ được hồn đạo pháo đài uy năng. Vẫn là phòng ngự hồn sư Từ Tam Thạch lấy hồn tông lực gắng gượng chống đỡ hấn cái này hồn vương cùng hệ hỏa hồn tông liên thủ một đòn toàn lực. Lực lượng mạnh mẽ đấy cũng có thể quyết định thi đấu thắng bại. Càng không cần phải nói, Sử Lai Khắc học viện mấy người khác căn bản là không làm sao ra tay rồi.

Mà Thiên Linh học viện bên này, mất đi đội phó An Lãnh Dạ sức chiến đấu. Mình cũng là tiêu hao thất thất bát bát, liên tính thiếu niên thần bí kia lại không ra tay, bọn họ cũng không có bất kỳ thắng lợi khả năng. Cuộc tranh tài này lại tiếp tục nữa không có chút ý nghĩa nào.

-Sử Lai Khắc học viện. Thắng.

Tại trọng tài tuyên bố hạ, Sử Lai Khắc học viện bảy người xếp thành một hàng dọc, hướng về đối thủ hơi khom người ra hiệu nối đuôi nhau xuống đài. Hoắc Vũ Hạo lúc xuống đài trước đó, hướng về An Lãnh Dạ ẩn nhẹ một chương, mơ hồ có thể nhìn thấy không khí thoáng vụn vụn. An Lãnh Dạ rên lên một tiếng, rồi mới từ trong hôn mê tỉnh lại. Chỉ là nàng lại nhìn Hoắc Vũ Hạo, trong mắt nhưng tất cả đều là sợ hãi.

Trầm Sách cản vội vàng tiến lên đem An Lãnh Dạ nâng dậy đến:

-Lãnh Dạ, người như thế nào?

-Thật đáng sợ, thật sự thật đáng sợ. Đây tuyệt đối là mười vạn năm hồn hoàn chân chính, ta có thể khẳng định, ta tuyệt đối có thể khẳng định. Bằng

thuộc tính uy áp khủng bố, ta thật giống như đã từng cảm thụ qua.”

-Ừm?

Trầm Sách thất kinh, vừa đưa nàng nâng dậy, vừa thấp giọng hỏi:

-Người khẳng định sao?

An Lãnh Dạ mặt tái mét gật đầu nói:

-Năm ta mười sáu tuổi, từng theo gia gia đi tới Cực Bắc tìm kiếm thích hợp thứ ba hồn hoàn của mình. Nhưng xâm nhập quá sâu. Xa xa, chúng ta nhìn thấy một đạo màu bích lục thân ảnh chợt lóe lên, đạo thân ảnh kia tốc độ thật sự là quá nhanh. Lúc đó gia gia phản ứng đầu tiên chính là đem ta nhào ngã xuống đất, dùng chính mình thân thể che cho thân thể ta. Qua đi tới một phút, gia gia mới chậm rãi đứng dậy, khi đó ta phát hiện, sau lưng gia gia, đã bị đông cứng tổn thương một mảnh. Lúc đó gia gia nói cho ta biết, chúng ta gặp được một trong tồn tại kinh khủng nhất Cực Bắc, đây tuyệt đối là một con mười vạn năm hồn thú. Gia gia mang theo ta nhanh rời đi Cực Bắc, sau khi trở về, đầy đủ chữa thương một năm, mới hóa giải được vết thương đông lạnh trên người. Từ đó về sau, gia gia liền cũng không tiếp tục đề mang ta đi Cực Bắc Địa săn bắt hồn thú. Tuy nhiên đã qua mấy năm, nhưng sau khi trải qua khí tức của con hồn thú kia, ta nhưng vĩnh viễn cũng không cách nào quên. Rồi cùng vừa này thiếu niên kia nhìn về phía Băng Sương Chi Hùng của ta, toát ra khí tức giống nhau như đúc. Năm đó, ta cùng gia gia sau khi trở lại, gia gia liền đã từng nói với ta, chúng ta có thể sống trở lại, cũng không phải là con mười vạn năm hồn thú không có phát hiện chúng ta, mà là bởi vì chúng ta quá mức nhỏ yếu, nó xem thường ra tay mà thôi. Có thể nói là lợm cái mạng. Đồng thời lần nữa căn dặn ta, trừ phi tương lai tu vi có thể đạt đến bảy hoàn, bằng không tuyệt không được tiến vào Cực Bắc. Trừ phi đột phá đến Phong Hào Đấu La cấp bậc, bằng không tuyệt không cho phép vào nhập Cực Bắc trung tâm.

Trầm Sách hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn thoáng qua bóng lưng của Hoắc Vũ Hạo đang tiến về khu chờ chiến, trong thần sắc không còn một tia không phục, thấp giọng nói:

-Được rồi, chúng ta đi thôi, trước tiên trở về rồi hãy nói. Sử Lai Khắc học viện đúng là tồn tại chúng ta không cách nào chống lại a! Thậm chí không thể nào tưởng tượng được. Ta thật hối hận, năm đó không có đi tham gia Sử Lai Khắc nhập học kiểm tra.

Hắn đối với An Lãnh Dạ không có nửa phần hoài nghi, bởi vì An Lãnh Dạ không chỉ là bạn gái hắn, bình thường càng là trầm mặc ít lời, như hôm nay nói như vậy nhiều lời, hắn đều là lần đầu tiên nhìn thấy. Có thể tưởng tượng được ra Sử Lai Khắc học viện thiếu niên thần bí kia mang cho nàng thể nào chấn động.

Nhưng là, bọn họ lại biết đâu rằng, lúc này đối với Sử Lai Khắc học viện mọi người mà nói, cũng không khỏi là đại đại thở phào nhẹ nhõm.

Từ chinh thể về mặt thực lực xem, Sử Lai Khắc thật quái thật sự không thể so Thiên Linh học viện mạnh, Vương Đông, Tiêu Tiêu, Hoắc Vũ Hạo ba người, một cái tam hoàn hai cái nhị hoàn. Tại cấp bậc đoàn chiến này, bọn họ vốn là lên không tới quá to lớn tác dụng. Cho nên không phải Tiêu Tiêu cùng Vương Đông không muốn ra tay, mà là bọn hắn ra tay cũng không có quá nhiều tác dụng. Chỉ ở phía sau uy hiếp.

Nếu như có nhân tỉ mỉ quan sát sẽ chú ý, khi Hoắc Vũ Hạo cùng Từ Tam Thạch tại huyền minh trí hoán, Vương Đông cùng Tiêu Tiêu từng người sáu cái hồn hoàn liền thu vào. Mà một khắc kia, Hoắc Vũ Hạo mình cũng là rất có chút khẩn trương. Bởi vì cái kia một mâu đối với hắn mà nói tuyệt đối là trí mạng. Hơn nữa tại hắn biểu hiện ra sáu cái mười vạn năm hồn hoàn dưới tình huống, coi như là trọng tài cũng sẽ không tới cứu viện hắn. Có thể nói, là Từ Tam Thạch cứu hắn mệnh, Hoắc Vũ Hạo cũng đồng dạng sẽ khẩn trương a!

Lại nhìn giai đoạn thi đấu mới bắt đầu, nếu như không phải Hòa Thái Đầu dùng tốc độ nhanh nhất, thừa dịp Thiên Linh chiến đội bị động chiến pháp sử dụng chính mình siêu cường hồn đạo pháo đài một lần công phá đối thủ phòng ngự, đồng thời đem đối phương mạnh nhất, Trầm Sách trực tiếp áp chế. Nếu như không phải Hoắc Vũ Hạo có tinh thần dò xét cùng Linh Hồn Trùng Kích, đối với Thiên Linh đánh lén thần kỹ cấp bậc. Cuộc tranh tài này ai thắng ai thua thật sự rất khó nói.

Cái kia bốn tên Linh Tê Thuần hồn sư, đơn xuất ra, phòng ngự khẳng định cũng không bằng Từ Tam Thạch. Thế nhưng, bốn người tính gộp lại, liền tính Từ Tam Thạch ưu tú hơn nữa, cũng không thể nào so sánh cùng bốn người ăn ý liên thủ. Có thể nói, trận này Sử Lai Khắc học viện cũng không phải là thắng ở về mặt thực lực, mà là thắng ở chiến thuật, cùng với năng lực.

Cuối cùng Hoắc Vũ Hạo bị đối vị trí đến trước, hấn cực hạn chi bằng đối với tất cả băng thuộc tính sinh ra tác dụng quyết định. Nếu như An Lãnh Dạ không phải băng thuộc tính hồn sư thì sao? E sợ cuộc tranh tài này cũng còn muốn tiếp tục nữa. Liền tính là thắng, cũng sẽ không thắng được xinh đẹp như vậy.

Bởi vậy, Sử Lai Khắc học viện có thể nói lại đạt được một hồi may mắn thắng lợi. Không chỉ thắng, hơn nữa như trước vẫn duy trì thần bí thân phận, cũng không hề tiết lộ bọn họ tự thân thực lực chân chính. Chuyện này đối với thi đấu không thể nghi ngờ là có lợi. Thế nhưng, Vương Ngôn đã có chút bắt đầu lo lắng. Thiên Linh học viện vẫn không phải là đối thủ mạnh nhất của bọn hắn trong thi đấu vòng tròn. Có lẽ phải bàn bạc một chút với Phi Linh, hẳn là người đề xuất chắc cũng có suy nghĩ như mình chẳng?

Cùng trước hai cuộc tranh tài như thế, đạt được thắng lợi, Sử Lai Khắc học viện mọi người cũng chưa dừng lại, mà là trực tiếp đứng dậy rời đi, Hoắc Vũ Hạo bình tĩnh đi ở trong đội ngũ, bất luận khán giả làm sao hoan hô, dùng cỡ nào nóng bỏng ánh mắt nhìn hắn, hắn đều không có nửa phần

đáp lại. Dựa vào ngày hôm nay cuộc tranh tài này, hấn thần bí cùng không biết cường đại đủ để khiến bất cứ đối thủ nào sợ hãi. Nếu bạn yêu thích Lol thì không thể bỏ qua bộ truyện Việt Nam . Main cực bá, nhiều gái theo

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Tìm Hiểu

Đối với các đội viên Sử Lai Khắc học viện chính tuyển mà nói, như vậy đối thủ tự nhiên không tính là gì, nhưng là, đối với Sử Lai Khắc thất quái hiện nay mà nói, nhưng là trí mạng cản trở. Một khi thua trong cuộc tranh tài này, như vậy, bọn họ thực lực không thể nghi ngờ là tiết lộ. Vương Ngôn thậm chí đã cân nhắc có nên cho bọn nhỏ tiếp tục cuộc tập huấn lần này, lần này tập huấn phải nói là quá hà khắc với bọn nhỏ nhưng lại bị Phi Linh bác bỏ, nói là ít nhất phải thêm một đến hai trận nữa, nếu hãn thấy bất cứ ai bị thương quá nặng thì hãn sẽ cho bọn nhỏ kết thúc kì tập huấn, nhưng là. Liệu bọn chúng có chịu khi nghe được bài diễn thuyết trước đó hay không thì phải chờ xem Phi Linh khuyên bảo a.

Dù có tiết lộ thực lực đi chăng nữa thì đã sao? Có Hoắc Vũ Hạo thần bí năng lực cùng Thiên mộng băng tâm và cả Băng đế và Y Lai Khắc Tư tá túc trong tinh thần hải, còn vô số năng lực khác mà cả đám Sử Lai Khắc thất quái còn chưa xuất ra, đây chưa phải mạnh mẽ nhất thực lực của chúng lúc thể hiện trong vòng đấu với Thiên Linh cao cấp hồn sư học viện.

Ngay khi thi đấu vòng tròn vòng thứ nhất, Thiên Linh học viện đối mặt với đối thủ kế tiếp của bọn hãn. Lúc đó kết quả thi đấu Vương Ngôn tận mắt chứng kiến. Lúc đó, Thiên Linh học viện bị đối thủ nghiền ép, hoàn toàn nghiền ép, một cơ hội nhỏ nhoi đều không có. Trận đó là một chọi một quyết đấu, đối thủ chỉ là ra trận đến người thứ ba, liền giải quyết Thiên Linh chiến đội. Hơn nữa, là chỉ ra sân hai tên hồn vương, thân là đội trưởng một người còn chưa từng xuất hiện ở trên chiến trường.

Mọi người của Sử Lai Khắc học viện cũng không biết, xem xong bọn họ sau cuộc tranh tài, Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện các đội viên

cũng dồn dập đứng dậy rời đi. Bọn họ thi đấu vốn là không vào hôm nay, hôm nay đến đây, chỉ là vì quan sát Sử Lai Khắc học viện thi đấu.

Hai chi đại tái cao cấp nhất học viện, gần như là trước sau trở lại Tinh Hoàng khách sạn.

-Đến phòng họp mở hội.

Đồng dạng mệnh lệnh cũng gần như cùng lúc đó phát ra từ hai đội học viện đại biểu dẫn đội lão sư.

Tất cả mọi người đã toàn bộ tập trung trong phòng họp của Sử Lai Khắc. Vương Ngôn nghiêm nghị xoay sang nhìn Phi Linh đang đứng kế bên Mã Tiểu Đào, nói:

-Phi Linh, ta muốn người hãy suy nghĩ lại một lần nữa quyết định của mình. Điều này có thể quan hệ đến tính mạng của bọn nhỏ. Ta không muốn tiếp tục nhìn chúng liều lĩnh như vậy.

Cả đám Sử Lai Khắc thất quái Hoắc Vũ Hạo nghe vậy không khỏi trầm tư, vốn bọn chúng hiểu Phi Linh muốn bọn chúng vượt qua cuộc thi này để thuận lợi cho tương lai, thế nhưng liệu chúng có thể thành công không? Đối thủ quá hùng mạnh, hồn vương, hồn đế thậm chí cả Nhật Nguyệt hoàng gia đế quốc học viện với cấp năm, cấp sáu hồn đạo khí. Đây là làm sao đánh a.

-Chúng ta sẽ đợi cho đến khi rút thăm đợt tiếp theo. Nếu đấu đoàn cùng một chọi một thì ta sẽ cho tiểu Đào hoặc tiểu Thần ra trận, tệ lắm thì chính ta sẽ lên đài. Còn nếu là hai, hai, ba, ta mong các người có thể chống đỡ qua đợt này. Kết thúc xong đợt này thì coi như các người hoàn thành kì này tập huấn.

Dưới sự quan sát của Sử Lai Khắc thất quái, Mã Tiểu Đào, Lăng Lạc Thần cùng Vương Ngôn, Phi Linh cũng chỉ thở dài nói, sau đó nhìn qua đám Sử Lai Khắc nói.

Nghe được Phi Linh nói vậy, Vương Ngôn nét mặt cũng giãn ra đôi chút.

-Sắp tới chúng ta phải đối mặt đối thủ rất mạnh, trong một lần thi đấu, bọn họ đỉnh gần bát cường, là thua ở Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện. Từ chính thể thực lực đến xem, bọn họ trên thực tế còn có tiến thêm một bước khả năng, năng lực mạnh mẽ bộc phát ở tứ cường. Bọn họ bảy tên chính tuyển đội viên bên trong, có ba tên hồn vương cùng bốn tên hồn tông. Vào lần đến dự thi trước đó, bởi vì chúng ta nguyên bản chính tuyển đội viên thực lực đủ cường đại, bởi vậy ta nghiên cứu học viện cũng đúng lúc chỉ có bát cường. Đối với đại biểu đội này ta có một ít sâu sắc nghiên cứu, ta nhất định phải nói cho các người, bọn họ đội trưởng bị gọi là viện ngàn năm đỉnh cấp nhân tài. Coi như là chúng ta trong học viện, cũng là có đại biểu Sử Lai Khắc xuất chiến đại tái. Huyền lão đã từng tự mình đánh giá qua tên học viên này, lúc đó Huyền lão liền nói, nếu như hãn tại Sử Lai Khắc, như vậy, hai mươi tuổi trước, nhất định có thể đột phá hồn đế, nhưng đáng tiếc bị làm trễ nãi một ít.

Nghe Vương Ngôn giảng giải, Sử Lai Khắc học viện sắc mặt của mọi người không khỏi càng thêm nghiêm túc lên. Bọn họ lúc trước tuy rằng cũng biết sắp sửa đối mặt đối thủ rất mạnh, nhưng cũng không nghĩ tới không ngờ lại sẽ cường đại đến trình độ như thế.

.....

Ngay lúc Sử Lai Khắc học viện khua chuông gõ mõ bố trí chiến lược cho cuộc thi đấu kế tiếp. Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện các học viên lúc này cũng đã toàn bộ trở lại khách sạn, cũng đồng dạng tiến vào hàn huyền một đầu, bọn hãn cũng tập hợp phòng họp. Chỉ bất quá bọn hãn

cũng không phải là nghiên cứu chiến thuật, mà là nghiên cứu Sử Lai Khắc học viện.

-Đều nói một chút đi, nhìn ngày hôm nay thi đấu các người có cảm giác gì.

Mã lão trầm giọng nói rằng.

Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện tất cả mọi người có chút trầm mặc. Một tên chính tuyển đội viên không nhin được nói rằng:

-Mã lão, cái kia Sử Lai Khắc học viện đại biểu đội thiếu niên thần bí có thể hay không đúng là sáu hồn hồn đế? Nhưng là, hắc tại sao có thể đem sáu cái hồn hoàn đều phụ gia thành mười vạn năm a! Đây có phải hay không là nghiên cứu mới nhất của Sử Lai Khắc học viện?

Mã lão cả giận nói:

-Ngu ngốc. Đây chính là người nhìn thấy? Người nghe nói qua cái gì nghiên cứu có thể đem hồn hoàn của một tên hồn sư toàn bộ biến thành mười vạn năm? Hơn nữa hắc mới bao lớn? Ta tỉ mỉ quan sát quá, tuy rằng thiếu niên kia vóc người vẫn tính kiên cường, nhưng từ hắc mặt mày nơi ngây ngô liền có thể nhìn ra. Chỉ sợ cũng chính là mười khoảng ba tuổi. Loại này tuổi, coi như là từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, cũng đến không được hồn đế tu vi, trong chuyện này nhất định là Sử Lai Khắc học viện dùng cái gì đặc thù thủ đoạn tiến hành che giấu.

Tên kia chính tuyển đội viên có chút không phục nói:

-Vậy hôm nay hắc đang động thủ trong nháy mắt liền làm một tên băng khổng hồn tông mất đi lực chiến đấu lại là xảy ra chuyện gì? Hồn vương nhất định là không có loại năng lực kia, coi như là phổ thông hồn đế cũng không làm được.

-Hắn là thuộc tính tương khắc.

Đội trưởng Mã Như Long mở miệng. Hắn trầm giọng nói:

-Mã lão nói đúng, thiếu niên kia không thể nào là hồn đế, giải thích duy nhất chính là thuộc tính tương khắc. Dựa theo ta phỏng chừng, thiếu niên kia chân thực tu vi nhiều nhất vậy chính là tứ hoàn hồn tông. Lấy hắn tuổi, như thế đã hết sức kinh người. Mà hắn sở dĩ thực lực cường đại, ta phỏng chừng chỉ có một khả năng. Đó chính là, song sinh võ hồn.

Ngồi ở Mã Như Long đối diện dự bị đội trưởng Tiểu Hồng Trần nghe đến đó, không khỏi ngẩng đầu lên, nhìn Mã Như Long hơi gật đầu, trong mắt toát ra mấy phần vẻ khâm phục. Lấy hắn kiêu ngạo tính cách, có thể toát ra bức này ánh mắt nhưng là tương đương hiếm thấy.

Mã Như Long chú ý tới Tiểu Hồng Trần đối với mình nhìn kỹ, trên mặt toát ra một tia nhàn nhạt mỉm cười,

-Ta tin tưởng, tên thiếu niên kia tuy rằng ưu tú, nhưng thực lực đúng là vẫn còn không thể cùng chúng ta Tiểu Hồng Trần so sánh. Nhưng hắn song sinh vũ hồn hắn là đều tương đương không kém. Hắn to lớn nhất thiếu hụt là tuổi tác.

Tiểu Hồng Trần cau mày nói:

-Đội trưởng, cái kia ý tứ của người là, nếu như hắn tuổi tác cùng ta tương đương, ta không phải là đối thủ của hắn?

Mã Như Long thân nhiên nói:

-Cái kia tự người nói đấy

Tiểu Hồng Trần lông mày càng thêm trướng quăn rồi mấy phần:

-Khó nói, không chân chính chạm qua, ai có thể nói trúng? Liên tính hãn là song sinh vũ hồn, có thể ta cũng hồn sư, hồn đạo sư song tu vậy, tại đồng dạng tuổi tác dưới tình huống, hãn hồn lực không hãn có thể tu luyện tới ta loại trình độ này.

Mã Như Long phát phát tay, nói:

-Chúng ta trước tiên không thảo luận những này, ta nói tiếp ta phân tích.

-Căn cứ ta phỏng chừng, tên này thiếu niên thần bí tu vi nhiều nhất vậy chính là hồn tông cấp bậc. Mà hãn song sinh vũ hồn hãn là theo thứ tự là hiếm thấy tinh thần thuộc tính cùng băng thuộc tính. Tại tinh thần thuộc tính hồn kỹ bên trong, nhất định có một loại có thể trực tiếp phát động tinh thần công kích. Ngày hôm nay Thiên Linh học viện Trầm Sách chính là hứng chịu hãn tinh thần hồn kỹ ảnh hưởng, lần tấn công thứ nhất liền không ra, do đó dẫn đến cuối cùng tan tác. Mà hãn sau đó khống chế An Lãnh Dạ băng hệ vũ hồn, ta cho rằng mới là hãn vũ hồn chính. Hãn làm sao khắc chế Băng Sương Chi Hùng ta không rõ ràng, nhưng hãn băng vũ hồn nhất định rất mạnh. Băng thuộc tính thuần túy trình độ nhất định phải vượt xa An Lãnh Dạ mới có thể tại tu vi gần như áp chế đối thủ. Hơn nữa, hãn khi đó ra tay nhìn qua tuy rằng kinh người, nhưng trên thực tế, các người chú ý không có, khi đó, An Lãnh Dạ Băng Sương Long Quyển đã đến giai đoạn sau cùng, bản thân cũng chưa có lực công kích nào. Coi như là cuối cùng kia công kích, cũng bị Bối Bối dùng thân thể thể hãn chặn lại rồi.

-Chúng ta lại đổi một loại dòng suy nghĩ để suy nghĩ. Nếu như thiếu niên này đúng là hồn đế cấp bậc tu luyện, như vậy, Từ Tam Thạch vẫn cần phải cùng hãn đổi vị trí sao? Tại Trầm Sách Thiên Kích Mâu một lần cuối cùng ra tay thời điểm, ta phát hiện hai cái điểm đáng ngờ, số một, chính là cái kia thiếu niên thần bí bên người hai gã khác tuổi trẻ đội viên, trên mặt đều toát ra kinh hoàng cùng giật mình, trong đó có một người còn muốn muốn che ở cái kia thiếu niên thần bí phía trước. Thứ hai, khi cái kia thiếu niên thần bí bị Từ Tam Thạch đổi đi, nguyên bản thả ra sáu hoàn hai tên

tuổi trẻ đội viên trên người hồn hoàn tất cả đều biến mất rồi. Nay ý vị như thế nào? Mang ý nghĩa trên người bọn họ lục hoàn cũng là giả. Mà những này giả tạo đồ vật, đều là tới từ ở cái kia thiếu niên thần bí tinh thần thuộc tính vô hồn, tại hần tinh thần hồn kỹ bên trong, cũng nhất định có một cái hồn kỹ là có thể sản sinh hư huyền hiệu quả. Chính là bằng vào những này, hần mới chế tạo ra chính mình thần bí.

Nghe Mã Như Long phân tích, bất kể là chính tuyển hay là dự bị đội viên, Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện tất cả mọi người có loại cảm giác thông thoáng sáng sủa. Mã lão cũng là mặt mỉm cười, gật đầu lia lịa.

Mã Như Long có thể trở thành đội trưởng, dựa vào tuyệt không chỉ là thực lực, càng trọng yếu là kín đáo tư duy. Nếu như không có sau đó Tiểu Hồng Trần huynh muội quật khởi, Mã Như Long hoàn toàn có thể có trở thành Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện một trăm năm qua tối học viên ưu tú.

Mã Như Long tự tin nói:

-Nói tóm lại, ta thì có một cái tương đối phán đoán chuẩn xác. Ta tin tưởng, Sử Lai Khắc học viện nhất định là xảy ra vấn đề gì. Bọn họ phái tới dự thi chỉ đội ngũ này, tuy rằng đội viên cũng rất xuất sắc. Nhưng bọn hần nhưng càng như là một nhánh dự bị đội, mà không phải chính tuyển đội viên. Ở ngày thứ nhất đã từng xuất hiện vẫn có vài người, nhưng bọn hần sau đó vẫn không có ra trận. Đây cũng không phải là ẩn giấu thực lực, mà là quả thật có vấn đề mới đúng. Ta dám khẳng định, lần này đại tái, chúng ta cơ hội tới.

Mã Như Long tuy sáng suốt tư duy thông tuệ nhưng là xuyên việt giả Phi Linh nào có dễ đoán như vậy. Đoán được trước tình huống này xảy ra, Phi Linh chỉ cho cả bọn Sử Lai Khắc chiến đấu như một cuộc khảo hạch mà thôi, không hơn không kém. Đáng tiếc nếu không có tồn tại của Phi

Linh thì có lẽ Mã Như Long đã hoàn toàn đoán chính xác sự tình của Sử Lai Khắc a.

-Nếu là như vậy, cái kia cũng quá tốt.

Ngồi ở Mã Như Long hạ vị trí đầu não một tên học viên nữ dùng sức nhúc nhích một chút chính mình nằm đấm. Bọn họ Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện bị Sử Lai Khắc học viện áp chế đã có tiếp cận ba ngàn năm. Từ bọn họ tối sơ bắt đầu tham gia toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái cho tới bây giờ, liền chưa từng có thắng quá Sử Lai Khắc.

Mã Như Long than nhẹ một tiếng:

-Kỳ thực, ta càng muốn đối mặt với Sử Lai Khắc mạnh nhất thực lực. Cứ việc ta biết, nói như vậy, chúng ta cơ hội cũng không lớn. Thế nhưng, ta thật sự hy vọng có thể cùng tối đối thủ cường đại ra sức một kích.

Tiểu Hồng Trần thản nhiên nói:

-Làm sao cơ hội không lớn? Những năm gần đây, chúng ta học viện cũng vẫn đều tại tiến bộ. Cái kia Sử Lai Khắc học viện bảo thủ, xem thường chúng ta hồn đạo khí, một ngày nào đó, bọn họ sẽ ở trên mặt này thiệt thòi lớn. Liền tính học trưởng môn lần này không cách nào làm được chiến thắng bọn họ chính tuyển đội viên, lần tiếp theo đại tái, ta cũng nhất định sẽ thắng đến thi đấu thắng lợi. Nhưng là, ta vẫn có một quan ngại về một người khác.

Tiểu Hồng Trần tự tin một chút, nhưng lại suy nghĩ lại rồi bày tỏ.

-

:v bạo chương như đã hứa. AE ủng hộ a!! Nếu bạn yêu thích Lol thì không thể bỏ qua bộ truyện Việt Nam . Main cực bá, nhiều gái theo

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Trận Kế

-Lại còn một tên nữa sao?

Mã Như Long cau mày hỏi lại, mọi người khác của Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện cũng trầm mặt nhìn về Tiểu Hồng Trần.

-Ân, ta cũng không biết miêu tả thế nào về hắn. Nhưng khí tức của hắn không phải bình thường. Có cảm giác rất nguy hiểm. Lúc ta gặp qua Hoắc Vũ Hạo cũng có hắn ở gần bên. Hắn cũng có cảnh cáo qua ta.

-Hắn nói thế nào?

Mã lão hỏi. Có chút khó tưởng tượng được, tại sao hết người này lại đến người khác, bộ cái mác thần bí rất được thịnh hành sao?

-Hắn nói hồn đạo khí của chúng ta vẫn chưa là cái gì. Còn có người có thể làm ra hồn đạo khí mạnh hơn chúng ta. Ta đã hỏi qua nhưng hắn chỉ cười.

Mã Như Long nhíu mày, chiến ý lúc bấy giờ tăng vọt giờ lại thêm một chút tăng tăng.

Sở Lai Khắc học viện. Hải Thần Các.

-Mục lão, thật sự không phải người tới sao? Ngày mai. Bọn họ liền muốn đối mặt có ba tên hồn vương.

Đứng ở mục lão thân trước, chính là Sử Lai Khắc học viện võ hồn hệ phó viện trưởng Thái Mị Nhi.

Mục lão khẽ mỉm cười, nói:

-Đây là người nghĩ đến hỏi ta, vẫn là Thiếu Triết để cho người tới hỏi?

Thái Mị nhi đành hoảng nói:

-Là Thiếu Triết ý tứ.

Mục lão ha ha cười nói:

-Ta cũng biết là hãn, hãn không cam lòng a! Từ phía trước truyền về tin tức ta đều thấy được. Những hài tử này làm rất tốt. Huyền tử rất tinh mắt. Lựa người không có một người là loại nhát gan. Như bây giờ không phải rất tốt sao? Tại sao nhất định phải thu được quán quân? Nếu như chúng ta phái người đi vào, những hài tử này còn có thể bị kích phát ra toàn bộ tiềm năng đi bộc phát sao? Hơn nữa không phải còn có Phi Linh tiểu tử kia ở đó sao, làm sao phải lo lắng. Tên kia vốn đã vượt trội không chỉ cái mức cực hạn phong hào đấu la a. Lần đại tái này, chính là ta cho bọn hãn đi lịch lãm cũng giống ý nghĩ của Phi Linh. Nếu trời cao quyết định như vậy, chúng ta hoàn toàn không cần đi phá hoại. Liền xem thiên ý đi. Ai có thể nói. Bọn họ liền không cách nào kế tục sáng tạo kỳ tích đây? Chúng ta bây giờ muốn làm, chính là tin tưởng những hài tử này. Sau này trở về, người có thể bắt đầu chuẩn bị lễ khánh công. Bất luận những hài tử này cuối cùng thu được thể nào. Bọn họ từ Tinh La đế quốc sau khi trở về, người cùng Thiếu Triết, còn có Lâm Nhi, tự mình làm bọn họ khánh công.

Thái Mị Nhi vốn không biết tình hình tu vi của Phi Linh, sau khi nghe Mục lão nói thì cũng choáng váng đầu óc. Vượt qua cực hạn đấu có ý nghĩa gì? Là mạnh hơn cả Mục lão cấp chín mươi chín hồn lực, đây là cả một lực lượng quân đội a. Dù chỉ gặp sơ qua ở lần họp bàn lần trước nhưng làm sao có thể như vậy trẻ tuổi thiếu niên lại là đã hơn cấp chín mươi chín.

-Bọn họ vì vinh quang mà chiến, chúng ta muốn vì bọn hăn thành lập tự tin. Mười năm mài một chiêu kiếm, chúng ta ít nhất phải dùng thời gian mười năm, để này bảy hài tử trở thành Sử Lai Khắc tương lai. Mấy chục năm hậu, ngòi trong ở Hải Thần Các, sẽ là bọn họ.

Thái Mị nhi kinh ngạc nói:

-Mục lão, ngài không ngờ lại đem bọn họ nhìn ra cao như vậy? Còn Phi Linh kia thì sao, không lẽ không được người nhìn trúng sao?

Mục lão lúc trước nói rất tinh tường Phi Linh, làm nhiều người tưởng nhầm rằng sẽ không chọn Ngôn Thiểu Triết làm kế vị mà là cho Phi Linh cơ. Vậy mà Mục lão lại nói Sử Lai Khắc thất quái đám Hoắc Vũ Hạo sẽ kế vị.

Ở trong ký ức của nàng. Mục lão chưa bao giờ như vậy tán thưởng quá ai, cho dù là thân truyền đệ tử Ngôn Thiểu Triết cũng giống như vậy.

Mục lão khẽ mỉm cười:

-Bởi vì ta so với người hiểu rõ hơn bọn họ. Sau đó người sẽ rõ. Đi thôi.

-Vâng.

Sáng sớm.

Lần này điểm tâm mọi người không ăn của khách sạn mà là do Phi Linh chế biến. Do ai cũng phải thi đấu nên cũng khá căng thẳng, cậu quyết định nấu một chút súp miso để làm tinh thần mọi người nhẹ nhàng hơn. Ăn xong điểm tâm. Sử Lai Khắc học viện dự bị đội toàn bộ bảy người cũng đã tụ tập ở tại trong phòng họp. Trải qua ngày hôm qua nghỉ ngơi, cùng ngày hôm nay súp miso, mỗi người bọn hăn đều thần hoàn khí túc. Tinh, khí, thần tất

cả đều bảo trì tại trạng thái tốt nhất. Có điều, bọn họ thần sắc nhưng không thoải mái. Mỗi người thậm chí sắc mặt đều có chút ngưng trọng.

Ngày hôm nay cuộc tranh tài này, sắp trở thành bọn họ lần này trước tới tham gia toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái gian nan nhất. Bọn họ muốn đổi mặt do ba tên hồn vương dẫn dắt cường đại chiến đội, mà trong bọn họ, nhưng liền một tên hồn vương đều không có. Thậm chí liền một tên bốn mươi lăm cấp trở lên hồn tông đều không có. Liệu có thể thành công bước qua được chướng ngại này hay không? Hay phải cho Phi Linh lên thay thì đây là phải đội thi đấu a.

Ra khỏi Tinh Hoàng khách sạn, đi tới Tinh La quảng trường trên đường, bọn họ mỗi một bước hạ xuống, đều có thể cảm nhận được đại địa kiên cố, tựa như bọn họ giờ này khắc này kiên định niềm tin như thế.

Bọn họ muốn thắng, muốn thắng, muốn thắng!

Tinh La quảng trường trước sau như một bầu không khí nhiệt liệt, Sử Lai Khắc học viện ngày hôm nay lại ra sân, bọn họ lại sẽ mang đến kinh hi thế nào đây?

Sử Lai Khắc học viện ra trận ở ba cuộc tranh tài trước, có thể nói, mỗi một tràng bọn họ đều mang cho khán giả kinh diễm khác nhau. Hoặc Vũ Hạo thần bí, Từ Tam Thạch phòng ngự cường hãn, cùng với đoàn đội nhìn như tán loạn lại phối hợp hết sức hoa lệ. Còn có Hòa Thái Đầu siêu cấp hồn đạo pháo đài chiến pháp. Mỗi một cái đều cho quan chiến khán giả lưu lại sâu sắc ấn tượng.

Tuy rằng khán giả cũng rất kỳ quái, tại sao Sử Lai Khắc học viện ra trận học viên bên trong có nhiều như vậy tứ hoàn, nhưng dù sao Sử Lai Khắc học viện một mực thắng lợi, cho nên bọn họ cũng không hề nghĩ tới quá nhiều.

Ngày hôm nay Sử Lai Khắc học viện lại lấy quyền thứ nhất ra sân, mà bọn họ ngày hôm nay đối thủ ở phía trước hai tròng thi đấu vòng tròn trên có thể nói đều là dễ dàng đạt được thắng lợi, bao quát đánh với Thiên Linh cao cấp hồn sư học viện đại biểu đội thi đấu cũng giống như vậy. Nay nhánh chiến đội càng là ở trên một lần đại tái bên trong đã tiến vào tám vị trí đầu.

Từ hai nhánh chiến đội biểu hiện, mọi người đều cho rằng này chính là một quyết đấu cường liệt. Đương nhiên, liên tính đều cường cũng có khác nhau, tại trong mắt mọi người, Sử Lai Khắc học viện bản thân rồi cùng những học viện khác là không ở cùng một cấp bậc, là tồn tại độc nhất. Nhưng không ai hi vọng Sử Lai Khắc học viện đối thủ có thể cường đại hơn một chút, như vậy thi đấu mới có đặc sắc hơn.

Tiến vào khu nghỉ ngơi, Sử Lai Khắc học viện bảy người ý chí chiến đấu đã tăng lên tới trạng thái đỉnh cao, hiện ở tại bọn hãn cần chính là chờ đợi thi đấu bắt đầu.

Các đội viên của Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện lại một lần đi vào trong sân, không nghi ngờ chút nào, bọn họ như cũ là muốn tới quan sát Sử Lai Khắc học viện chinh thể thực lực.

Nhìn thấy Sử Lai Khắc học viện bên này, như cũ là ngày hôm trước ra trận bảy người, trừ bảy người ra vẫn còn một người đang đứng hiên ngang cũng bảy người Sử Lai Khắc đã ra trận, Mã Như Long không khỏi nhíu chặt lông mày. Hãn đối với mình phán đoán rất tự tin. Nhưng là, Sử Lai Khắc học viện lẽ nào còn có muốn ẩn giấu thực lực? Nếu như hãn đoán tất cả đều chính xác, như vậy, ngày hôm nay Sử Lai Khắc làm sao chống đối đối thủ cường đại? Vẫn là nói nếu ta suy đoán là sai lầm?

Hào quang trong mắt lấp loé, Mã Như Long dù sao cũng hơi không tự tin.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua. Thái dương đã từ đằng xa nhô cao lên.

Hoàng đế của Tinh La đế quốc đi tới đầu tường trong lúc các đại thần chen chúc, hẳn không có dưới trướng, mà là trực tiếp đi tới đầu tường hướng về khu nghỉ ngơi phương hướng quan chiến.

Khi hẳn nhìn thấy Sử Lai Khắc học viện như cũ là dự bị đội Sử Lai Khắc thất quái, cũng là hơi sững sờ, kinh ngạc tự nhủ:

-Lẽ nào ta phán đoán là sai? Không thể nào a! Sử Lai Khắc học viện đến tột cùng muốn làm gì, tại sao muốn lấy đội hình như vậy tới tham gia lần so tài này đây? Ngày trận hôm nay, liền muốn kiểm nghiệm mấy người trẻ tuổi hài tử có phải là thật là vàng hay không. Hi vọng bọn hẳn là vàng thật không sợ lửa.

Vừa nói, hẳn tựa hồ đang về đang suy nghĩ cái gì. Lẩm bẩm:

-Hoắc Vũ Hạo. Mười hai tuổi, Vương Đông, mười hai tuổi, Tiêu Tiêu, mười hai tuổi. Cái khác mấy cái cũng đều không có vượt qua mười năm tuổi. Chỉ bằng đội hình như vậy, bọn họ lại có thể thắng liên tiếp ba trận. Quả nhiên không hổ là Sử Lai Khắc xuất ra tiểu quái vật a! Nhưng là. Bọn họ chính tuyển đội viên đâu? Lại đi nơi nào?

Thân là đế hoàng, hẳn muốn điều tra một ít chuyện thật sự là rất dễ dàng. Đây dự bị đội Sử Lai Khắc, làm hẳn cảm thấy rất hứng thú. Hẳn cũng muốn nhìn. Mấy người trẻ tuổi bọn nhỏ đến tột cùng có thể làm tới trình độ nào.

Trọng tài lên đài. Khoách âm hồn đạo khí đem hẳn âm thanh xa xa truyền ra.

-Thi đấu vòng tròn vòng thứ ba, trận đầu, hai đội tham chiến. Sử Lai Khắc học viện đại biểu đội, Chính Thiên học viện đại biểu đội. Mời hai bên

tiến vào khu chờ chiến, đội trưởng lên đài rút đi thi đấu phương thức.

Không sai, Sử Lai Khắc học viện ngày hôm nay muốn đối mặt, chính là đại biểu đội của Chính Thiên cao cấp hồn sư học viện. Chính Thiên học viện cùng Sử Lai Khắc học viện. Đều đến từ Thiên Hồn đế quốc. Cùng không giống Sử Lai Khắc học viện không thuộc về bất kỳ đế quốc, Chính Thiên học viện tại Thiên Hồn đế quốc cũng là lâu năm học viện. Từng ra không ít nhân tài.

Tại đại lục tứ đại đế quốc bên trong, kiên trì nhất hồn sư truyền thống bài xích hồn đạo sư, chính là Thiên Hồn đế quốc. Bởi vậy, Chính Thiên học viện trên thực tế so với Sử Lai Khắc học viện đối với thuần túy hồn sư càng thêm triệt để. Bọn họ căn bản cũng không có hồn đạo sư phân bộ, chỉ bồi dưỡng hồn sư. Bất luận tương lai bọn họ là bị đào thải, nhưng ít ra hiện tại, Chính Thiên học viện tại toàn bộ đại lục trên đều phải tính là cường đại học viện.

Chính Thiên học viện đội trưởng là một tên tuổi chừng hai mươi tuổi khoảng chừng thanh niên, hãn tướng mạo anh tuấn, thậm chí có thể cùng Vương Đông sánh ngang nhau. Đương nhiên, Vương Đông hiện tại tuổi còn nhỏ, chưa nảy nở.

Vương Ngôn tỉ mỉ giảng giải qua vị Chính Thiên học viện đội trưởng, đối với hãn đánh giá cực cao. Từ khi đại tái bắt đầu, Chính Thiên học viện vị đội trưởng này vẫn chưa bao giờ ra trận quá. Vương Ngôn cũng là thật vất vả mới chiếm được một ít tư liệu.

Diệp Vô Tình, mười chín tuổi. Chính Thiên học viện sinh viên tài cao. Chiến đội đội trưởng. Võ hồn Hoàng Kim Diệp, năm mươi tám cấp cường công hệ chiến hồn sư. Thực lực cực kỳ cường hãn. Ở trận đại tái trước, hãn cũng đã làm chính tuyển đội viên đại biểu Chính Thiên học viện ra sân. Mà lần này, hãn thì lại trở thành học viện trụ cột vững vàng.

Nếu như hân năm nay đúng lúc là hai mươi tuổi, như vậy, rất có thể đột phá sáu mươi cấp, trở thành Chính Thiên cao cấp hồn sư học viện từ trước tới nay cái thứ nhất tham gia toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái hồn đế. Nếu quả thật là như vậy, Chính Thiên học viện cũng đem chính thức tiến vào đỉnh cấp học viện hàng ngũ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Chiến Chính Thiên

Diệp Vô Tình vóc người nhìn qua khá giống Bối Bối, cùng nho nhã của Bối Bối không giống, hẳn có vẻ lạnh lùng rất nhiều, chỉ là nhìn kỹ Bối Bối, trong mắt có hàn quang lấp lánh.

Dù sao, Bối Bối tại khí tràng liền muốn yếu hơn hẳn một ít, không chỉ là bởi vì tu vi, cũng là bởi vì tuổi tác. Mười chín tuổi Diệp Vô Tình dù sao đã thành niên, mà Bối Bối chỉ có gần mười lăm tuổi nhưng vẫn là một tên thiếu niên.

Song phương hai mắt nhìn nhau, Bối Bối mặt mỉm cười, nhưng ánh mắt lại hết sức kiên định, rắn chắc. Diệp Vô Tình ánh mắt như là sắc bén dao nhỏ, dường như muốn tìm kiếm kẽ hở từ trên người hắn.

Trọng tài trầm giọng nói:

-Bắt đầu rút thăm. Mời hai bên chứng kiến.

Dưới đài khu chờ chiến.

Mọi người đều ngừng thở đang đợi rút thăm kết quả, cũng vừa lúc đó, kết quả đi ra.

Nhìn thấy rút thăm kết quả, cho dù là Bối Bối trong lòng chiến ý cháy hừng hực, sắc mặt cũng là bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi. Vận may, lần này cũng không hề lại đứng ở Sử Lai Khắc học viện bên này. Rút thăm kết quả là bọn họ tối không hy vọng nhìn thấy.

Trọng tài cao giọng nói:

-Sử Lai Khắc học viện đối với Chính Thiên học viện, đánh chiến pháp “hai, hai, ba” trận thi đấu. Nói cách khác, đầu tiên tiến hành hai trận hai đối hai, cuối cùng một trận ba đối ba. Nếu như trước hai cuộc tranh tài có một phương toàn bộ thắng lợi, trận thứ ba ba đối với ba đem thủ tiêu. Song phương đội trưởng có thể xuống đài chuẩn bị.

Hai, hai, ba, làm sao đánh? Đối mặt có ba tên hồn vương trấn giữ Chính Thiên học viện đại biểu đội, bất kể là cái nào một hồi bọn họ hầu như là không cơ hội a! Vương Ngôn tâm trạng nhìn xung quanh bọn nhỏ. Nhưng lại bị Phi Linh đặt tay lên vai, rồi cậu nở nụ cười. Ý bảo là an tâm đi.

Bối Bối đi về tới bước tiến cũng rõ ràng trở nên có chút cứng nhắc, Sử Lai Khắc thất quái sáu người khác sắc mặt cũng đều âm trầm khó coi. Thi đấu trước đó bố trí đã vô dụng.

-Bọn nhỏ, nghe ta nói.

Vương Ngôn căn rằng chống đỡ lấy đứng lên, ánh mắt chân thành xem trước mặt Sử Lai Khắc bảy quái, nhưng lại bị Phi Linh ngăn lại.

-Mọi người, ta có lời muốn nói. Vương Ngôn lão sư mong ngài cho nói hết. Các nhóc, các người đã biểu hiện rất tốt ở các vòng trước. Có vẻ lần này là không bị thương không được. Các người có muốn hay không từ bỏ? Ta sẽ cùng hai học tử các người chiến đấu thay phần các người.

Phi Linh trầm giọng, từ tốn nhưng lại làm mọi người Sử Lai Khắc phải ngưng trọng, chú ý nghe từng câu, từng lời.

-Không, lần này cũng như những lần trước. Chúng ta sẽ xuất trận.

Bối Bối mở đầu, cương nghị bất khuất nói. Sau đó là đồng loạt những người khác cũng đồng thanh đáp giống như Bối Bối.

-Thế thì Vương Ngôn lão sư. Ngài cho chúng ra đánh hai trận. Trận cuối để ta, chỉ một mình ta được rồi. Về xin phép thì để ta nói chuyện qua với trọng tài.

Phi Linh xoay sang Vương Ngôn nói.

-Cái này...

Bối Bối cùng mọi người nghe thế cũng cau mày. Đùa sao? Một người chơi với ba người thì cơ hội thắng có là bao cho dù là hồn để gần hồn thánh. Nhưng là, mọi người không biết, gần đây Phi Linh đã hóa giải thêm được một phần phong ấn, hồn thánh tu vi đã trở lại. Nhưng Phi Linh đang suy tính một nên hay không dùng một số bảo khí tạo ra bằng tạo tác thần thuật. Bảo khí có thể nói là những vũ khí trong truyền thuyết của nhiều anh hùng cùng thần linh, triệu hồi những thứ đó khá tốn kém thể lực nhưng lại tùy vào cấp độ của mỗi loại Bảo khí. Nếu là mạnh mẽ bảo khí thì nó sẽ tiêu hao thể lực càng nhiều. Nếu tính đến khả năng chịu hồi Bảo khí cao cấp thì như Gate of Babylon của Vua Anh Hùng Gilgamesh, Phi Linh chỉ có thể sử dụng nó từ một đến hai giờ một ngày mà thôi, đó là đã kể đến việc liên tục lôi các bảo khí khác từ Gate of Babylon. Gate of Babylon vốn là bảo khí chứa đựng hơn vạn bảo khí mà thời đại con người tồn tại. Tiện thể thì Phi Linh giờ đã đạt cấp 130.

Sau đó, cả đám quyết định Từ Tam Thạch cùng Giang Nam Nam sẽ ra thi đấu đầu tiên. Tên kia vô cùng hớn hờ, ngược lại Giang Nam Nam thì trầm mặc. Bối Bối nhắc nhở qua thì cũng buông xuôi một lúc cùng chiến đấu.

Giang Nam Nam sau khi lên đài. Thẳng đứng ở một bên, Từ Tam Thạch theo nàng cùng tiến lên đài, ra ngoài Giang Nam Nam dự liệu không có cùng nàng chào hỏi. Cũng không nói thêm gì, chỉ là rất tự nhiên đứng ở trước mặt nàng.

Giang Nam Nam nhìn vai rộng rãi Từ Tam Thạch, ánh mắt toát ra trong nháy mắt đại ra, giờ khắc này, hắc tựa hồ thay đổi, trở nên tràn đầy khí tức dương cương, càng là có tự tin mãnh liệt làm người xem không hiểu, tại không có phóng thích nửa điểm hồn lực, Từ Tam Thạch làm cho người ta cảm giác dường như là một cái to lớn vật phát sáng. Giống như là lúc nào cũng có thể làm nổ núi lửa.

Hắn đến tốt cùng là thế nào? Là bởi vì ta sao? Giang Nam Nam giật mình phát hiện, trong lòng mình không ngờ lại sinh ra ý niệm như vậy. Vội vàng dùng sức đè nén, để tạp niệm trong lòng mình tán đi. Lại nhìn trước Từ Tam Thạch, nàng cảm thấy, chỉ ít hiện tại loại trạng thái của hắn, không hề giống bình thường như vậy làm cho mình chán ghét. Nếu như không phải lúc trước..., hay là, chính mình thật sự sẽ bị hắn hấp dẫn?

Ngay Giang Nam Nam trong đầu suy nghĩ lung tung thời điểm, Chính Thiên học viện trận đấu hai đối với hai đội dự thi viên cũng tới tràng.

Đối phương tới cũng là một nam một nữ, liền ngay cả vóc người đều cùng Từ Tam Thạch cùng Giang Nam Nam có chút giống nhau. Người nữ kia đội viên dài đến cũng rất đẹp, nhưng đáng tiếc, nàng bất hạnh vận tại trận này gặp được được xưng Sử Lai Khắc ngoài học viện đệ nhất mỹ nữ Giang Nam Nam, so với Giang Nam Nam dung nhan, nàng liền có vẻ hơi lờ mờ. Liền ngay cả bên người nàng nam học viên đều không thể khắc chế đầu tiên đem ánh mắt rơi vào Giang Nam Nam.

Từ Tam Thạch trầm giọng nói:

-Từ Tam Thạch. Nàng là Giang Nam Nam.

Hai đối với hai không thể so sánh như đoàn chiến, đoàn chiến, song phương tổng thể còn muốn lấy phối hợp làm chủ, có ít nhất phân rõ nhận nhân cơ hội. Vương Ngôn nói cho bọn hắn thuật quá mỗi một tên đối thủ tình huống, nhưng bọn hắn dù sao chưa từng thấy, chỉ ít không có đóng chú

quá, không dễ dàng tìm đúng chỗ. Trước tiên báo danh, chính là muốn nhìn chính mình đối thủ là Vương Ngôn nói tới người nào.

Chính Thiên học viện đội thanh niên viên nói:

-Ta gọi Dương Nhất Phàm.

Thiếu nữ có chút đố kị nhìn thoáng qua Giang Nam Nam tuy rằng non nớt nhưng cũng tuyệt sắc kiêu nhan:

-Vũ Mộng Địch.

Là hai người này. Từ Tam Thạch trong lòng nhất thời nắm chắc rồi. Một nam một nữ này, quả nhiên có một tên hồn vương. Xem ra, đối thủ cũng không có dự định đem hết thủy lực được ăn cả ngã về không.

Vũ Mộng Địch chính là Chính Thiên học viện một trong ba tên hồn vương, hơn nữa nàng võ hồn thập phần cường đại. Có thể nói, nàng có thể tu luyện nhanh như vậy, rất lớn nguyên nhân đều do võ hồn. Mà Dương Nhất Phàm liền muốn kém một chút, cùng Từ Tam Thạch như thế, đều là hồn tông, hơn nữa tu vi không phải quá cao. Vậy chính là bốn mươi hai, cấp ba đáng vẽ.

Trọng tài xem song phương lẫn nhau giới thiệu quá, trầm giọng quát lên:

-Song phương lùi về sau, chuẩn bị.

Song phương bốn người đồng thời lui về phía sau, bất kể là đoàn chiến hay là một người chiến, hai người chiến, kéo dài khoảng cách đều là tất yếu. Như vậy mới có thể làm cho hết thủy loại hình hồn sư đều thuận tiện phát huy.

Từ Tam Thạch một bên lui về phía sau, một bên nói khẽ với Giang Nam Nam nói:

-Nam Nam, ta sẽ chế tạo cho người cơ hội. Chỉ cần tiêu diệt Vũ Mộng Địch, chúng ta liền thắng. Mặt khác cái kia người không cần phải để ý đến, ta sẽ để hắn không có cơ hội công kích được người. Bất quá người phải đợi, lúc nào ta gọi người toàn lực động thủ thì người động thủ. Trước đó toàn xem ta.

-Ừm.

Dù sao cũng là muốn phối hợp thi đấu, bất luận Giang Nam Nam cỡ nào chán ghét Từ Tam Thạch, vào lúc này cũng không có thể phát tác, trầm thấp đáp ứng một tiếng.

Từ Tam Thạch trong lòng khoang khoái, hay là bởi vì bình thường bị mắng nhiều, Giang Nam Nam hiếm thấy nhu thuận nhất thời làm hắn có loại lòng ngứa ngáy cảm giác. Lần thứ hai âm thầm ở trong lòng nói một câu, Bối Bối, ta yêu người.

Song phương đều đã đến thi đấu đài biên giới, trọng tài hét lớn một tiếng:

-Bắt đầu.

Không nghi ngờ chút nào, phóng thích võ hồn là then chốt. Song phương tại trong nháy mắt liền hoàn thành quá trình này. Từ Tam Thạch lần này không có lười nhác đáng vẽ, cầm trong tay Huyền Minh Quy Thuẫn, bước nhanh liền hướng về đối diện xông qua. Giang Nam Nam thì lại thân hình lóe lên, chân dài khẽ gảy, cùng ở sau lưng hắn.

Bởi vì Từ Tam Thạch ở những người bạn cùng lứa tuổi đã là tương đương cường tráng, Giang Nam Nam ẩn dấu ở sau lưng hắn, từ chính diện là hoàn toàn không nhìn thấy.

Một bên khác, Dương Nhất Phàm cùng Vũ Mộng Địch cũng đồng dạng thả ra võ hồn. Dương Nhất Phàm võ hồn là một thanh chủy thủ dài. Đừng xem hắn thân hình cao lớn, trên thực tế, hắn nhưng là một gã mẫn công hệ chiến hồn sư. Thân hình lóe lên liền hướng mặt phóng ra.

Vũ Mộng Địch võ hồn cũng không phải là đơn giản, võ hồn của nàng phóng thích, có mấy phần giống với Vương Đông thả ra Quang Minh Nữ Thần Điệp

Một đôi cánh trắng noãn mang theo nồng nặc hào quang màu vàng kim tại sau lưng nàng mở rộng ra, nhất thời, Vũ Mộng Địch toàn thân đều bị kín một tầng nhu hòa màu vàng kim, tràn ngập thần thánh khí chất làm người có loại muốn quỳ bái. Trên tay kim quang lóe lên, từng người có thêm một thanh màu vàng kim trường kiếm, đây cũng không phải là cái gì hồn đạo khí, mà là hoàn toàn dùng hồn lực ngưng tụ mà thành. Hai vàng, hai tím, một đen, năm cái tốt nhất hồn hoàn phối trí đồng thời xuất hiện ở trên người nàng.

Màu đen hồn hoàn, đại diện cho vạn năm cấp bậc màu đen hồn hoàn xuất hiện. Cái này cũng là Sử Lai Khắc học viện tại lần so tài này trên đưng tới người số một năm giữ vạn năm hồn hoàn đối thủ.

Đối với trận đấu này, Chính Thiên học viện cũng phi thường coi trọng, Vũ Mộng Địch một trong ba tên hồn vương, tu vi là xếp hạng thứ nhì, chỉ đứng sau Điệp Vô Tình. Nàng võ hồn là thiên sứ, cứ việc hiện tại chỉ là thiên sứ hai cánh, nhưng cũng đã là tương đương cường đại võ hồn. Nếu như nàng tu vi có thể đạt đến bảy hoàn cấp bậc, như vậy, hai cánh liền sẽ biến thành bốn cánh, đến cửu hoàn Phong Hào Đấu La lúc, chính là sáu cánh. Mỗi nhiều một đôi cánh chim, võ hồn bản thân đều tương đương là có tiến hóa, đây đã là tiếp cận với nhân vật bản thể võ hồn mạnh mẽ.

Bởi vậy, muốn nói phát triển tiềm lực, Vũ Mộng Địch nhưng là không một chút nào so với Điệp Vô Tình kém. Đối với trận đấu này, bọn họ cũng

tương tự là tình thế bắt buộc.

Sử Lai Khắc học viện vấn đề, khán giả là nhìn chưa ra. Nhưng một ít có người sáng suốt học viện thông qua trước mấy cuộc tranh tài Sử Lai Khắc học viện biểu hiện vẫn có thể nhìn ra rất nhiều vấn đề. Trong chuyện này liên bao quát Chính Thiên học viện chiến đội.

Bởi vậy, ngày hôm nay đụng tới Sử Lai Khắc học viện, bọn họ chẳng những không có khiếp đảm, ngược lại là tràn đầy hưng phấn.

Cứ việc Chính Thiên học viện cũng đoán được Sử Lai Khắc chiến đội quyết không phải Sử Lai Khắc học viện mạnh nhất phối hợp, thế nhưng, vô luận nói như thế nào, bọn hắn đều đại diện cho Sử Lai Khắc. Chỉ cần có thể chiến thắng bọn họ, chính là lần thứ nhất chiến thắng Sử Lai Khắc học viện chiến đội mấy ngàn năm qua a! Phần này vinh quang đối với Chính Thiên học viện thật sự mà nói là quá trọng yếu.

Cho nên, đối với cuộc tranh tài này, Chính Thiên học viện chuẩn bị cũng vô cùng đầy đủ. Trận đấu này càng là tình thế bắt buộc.

Khi Vũ Mộng Địch mắt thấy Sử Lai Khắc cử đi đến chỉ là hai tên tứ hoàn hồn tông, hoàn toàn yên tâm. Dưới cái nhìn của nàng, cuộc tranh tài này đã điểm. Hồn vương đối với hồn tông, hơn nữa nàng cường đại thiên sứ vô hồn, nàng có tuyệt đối tự tin a!

Hai cánh sau lưng vỗ một cái, Vũ Mộng Địch tốc độ đột ngột tăng, giống như là một viên màu vàng kim giống như sao băng xông về Từ Tam Thạch, tại nàng phát động đồng thời, cùng nàng rõ ràng có phối hợp ăn ý Dương Nhất Phàm cũng động, thân hình lấp loé, từ một phương hướng khác đột nhiên hướng về Từ Tam Thạch đập tới. Bọn họ giống như là thật không có nhìn thấy Giang Nam Nam tựa như, mục tiêu nhắm thẳng vào Từ Tam Thạch. Xem bộ dáng kia, chính là muốn một đòn chiến thắng.

Đôi mắt hai đại cường giả giáp công, Từ Tam Thạch nhưng là không chút hoang mang, dưới chân bước tiến hơi hơi dừng lại, thấp giọng nói: “Nam Nam, người không cần nhúng tay, chờ ta tín hiệu.” Vừa nói, trong tay của hắn Huyền Minh Quy Giáp Thuần đã giơ lên.

Vũ Mộng Địch cùng Dương Nhất Phàm phối hợp cực kỳ thành thạo, hầu như chính là Vũ Mộng Địch chính diện đến cùng một thời gian, Dương Nhất Phàm chủ thủ cũng từ mặt bên đến. Hai người hồn kỹ cũng là cùng lúc thả ra.

Vũ Mộng Địch tại thả ra cái kia một đôi màu vàng kim quang kiếm, trên người nàng hồn hoàn thứ nhất liền lóe sáng, lúc này. Hồn hoàn thứ hai cũng thuận theo sáng lên, một đôi quang kiếm màu vàng kim trong nháy mắt vẽ ra trên không trung một cái thập tự hoàn chỉnh, hai cánh sau lưng mở ra, phóng ra mãnh liệt màu vàng kim vầng sáng truyền vào bên trong cái thập tự.

Dễ nghe, tiếng ca du dương từ cái thập tự kia vang lên, óng ánh kim quang mang khí tức thánh khiết thẳng đến Từ Tam Thạch.

Chỉ là vừa ra tay, Vũ Mộng Địch liền biểu hiện ra ưu thế thiên sứ võ hồn của nàng. Nàng thứ nhất hồn kỹ tên là thần thánh song kiếm, là một hồn kỹ vũ khí kỳ lạ. Mà nắm giữ cái hồn kỹ này, tương đương với lấy song kiếm thi triển bất kỳ hồn kỹ đều là hồn kỹ chồng chất, cộng hưởng cùng nhau như kết hợp nhiều hồn kỹ phụ trợ Trầm Sách của Thiên Linh chiến đội.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Huyền Vũ Giác Tỉnh

Thánh diệu thập tự trảm. Đây chính là công kích mà hiện tại Vũ Mộng Địch phát động, có chứa hiệu quả thần thánh công kích, không chỉ lực công kích mạnh, còn có thần thánh hỏa diễm thiêu đốt. Thiên sứ vô hồn của nàng ngược lại có thể nói là khắc tinh chủ yếu nhất của tà hồn sư.

Dương Nhất Phàm công kích cũng đồng dạng không kém, thân là mẫu công hệ chiến hồn sư, lực công kích chính là chỗ mạnh mẽ nhất của hắn. Xích dư trường chùy kèm theo trên người hồn hoàn thứ hai lóng lánh, ánh kiếm phụt lên ra dài chừng hai thước, như tia chớp đâm thẳng vào sườn của Từ Tam Thạch.

Sử Lai Khắc học viện tại đại tái luôn luôn được muôn người chú ý, bọn hắn đều xem qua Từ Tam Thạch ở những trận thi đấu trước, đối với cái năng lực Huyền Minh Quy Thuẫn phòng ngự hồn sư có sâu sắc ấn tượng.

Bởi vậy. Vừa lên đến liên phát khởi cường thế công kích, cần phải trong thời gian ngắn nhất phá tan Từ Tam Thạch phòng ngự. Còn Giang Nam Nam ở đại tái luôn luôn phát huy rất bình thường, tự nhiên là lại càng không được bọn họ đặt ở trong mắt.

Đối mặt hai người giáp công, Từ Tam Thạch không có chút nào hoảng loạn, khí thế lao tới trước bỗng nhiên dừng lại. Ngay sau đó, hắn chỉ làm một chuyện đơn giản nhất liền làm đối phương hai người tiến công tan rã.

Hồn hoàn thứ tư hào quang lóng lánh, Huyền Minh Trí Hoán phát động.

Từ Tam Thạch nháy mắt cùng Dương Nhất Phàm đổi chỗ vị trí. Dương Nhất Phàm nguyên bản đâm hướng về chùy của hắn liền đã biến thành đâm

hướng về Vũ Mộng Địch, mà Vũ Mộng Địch thánh diệu thập tự trăm cũng là hướng về Dương Nhất Phàm trên người rơi đi.

Đây chính là chỗ cường đại Huyền Minh Trí Hoán, mỗi khi có thể ở lúc trọng yếu nhất thay đổi chiến đấu cục diện.

Thế nhưng, Từ Tam Thạch Huyền Minh Trí Hoán chung quy không phải lần đầu tiên ở thi đấu sử dụng. Đối thủ lại sao đối với hắn này nhiều lần phóng ra cường tác dụng lớn hồn kỹ không có phòng bị?

Huyền Minh Trí Hoán thi triển đồng thời, Vũ Mộng Địch trên mặt đã toát ra một tia xem thường, tay phải thánh kiếm hướng lên trên vừa nhấc, nàng phát sinh thánh diệu thập tự trăm không ngờ lại cứ như vậy từ Dương Nhất Phàm trên đỉnh đầu xẹt qua, trực tiếp rơi về phía bởi vì Giang Nam Nam, người Từ Tam Thạch sử dụng hồn kỹ mà lộ ra. Mà chùy của Dương Nhất Phàm đâm ra cũng không có thu hồi, cả người thuận thế làm ra một động tác thiết bản, chùy và ánh kiếm vẽ ra trên không trung một ngả rẽ nguyệt giống như màn ánh sáng, chém thẳng đến phía sau Giang Nam Nam. Bất kể là ứng biến hay là đối với với kỹ năng khống chế, hai người phối hợp đều có thể nói là diệu đến hào diên.

Nguyên bản cùng đánh Từ Tam Thạch tiến công, tất cả đều đã biến thành công hướng về Giang Nam Nam.

Làm bọn hắn cảm giác thấy hơi quái dị chính là đối mặt bọn hắn hai người cùng đánh, Giang Nam Nam đứng ở nơi đó nhưng là không nhúc nhích, nhưng nàng lại cũng không phải bị dọa cho sợ. Bởi vì nàng ánh mắt lúc này liền rơi vào Từ Tam Thạch trên người. Tuyệt sắc kiều nhan trên thậm chí còn biểu lộ một tia trào phúng, tựa hồ là đang hỏi Từ Tam Thạch, đây chính là người nói thủ hộ sao?

Từ Tam Thạch xác thực cũng không nghĩ tới đối phương không ngờ lại ăn ý đến cái trình độ này, tuy rằng hắn cũng đoán được đối thủ sẽ phòng bị

Huyền Minh Trí Hoán, nhưng dù sao bọn họ công kích đã phát sinh, chí ít cũng sẽ luống cuống tay chân. Ai có thể từng nghĩ đến hẳn lại bị một cái tương kế tựu kế.

Giang Nam Nam trào phúng một chút, giống như là ngòi nổ của thùng thuốc súng bị đốt cháy vậy, Từ Tam Thạch con mắt một thoáng liền đỏ.

-Biến ra ngay ——

Một tiếng rít gào gần như điên cuồng từ Từ Tam Thạch bộc phát ra. Chỉ thấy trong tay của hắn Huyền Minh Quy Thuần tầng tầng đập trên mặt đất. Cường đại màu đen vàng sáng trong nháy mắt từ tấm chắn trên khuếch tán ra, bao trùm đến mười mấy mét vuông phạm vi, giống như là một cái lồng khí to lớn hướng ra phía ngoài. Tại phát sinh trong quá trình, vẫn thả ra âm âm tiếng nổ vang.

Cường đại rung động lực một thoáng liền đem Giang Nam Nam thân thể hướng ra phía ngoài, đồng thời cũng đem đối thủ hai người bao phủ trong đó, chùy của Dương Nhất Phàm rơi vào khoảng không, nhưng Vũ Mộng Địch thánh diệu thập tự chém ra bắn ra mãnh liệt kim quang, chỉ lát nữa là đột phá trùng vây mà ra.

Nhưng cũng ở ngay lúc này, Từ Tam Thạch trong tay Huyền Minh Quy Thuần trong nháy mắt hào quang phóng lớn, trên mặt thuẫn có hào quang kỳ dị bắt đầu vận vẹo, cái loại cảm giác này giống như là bấp thập đang nhúc nhích. Sau đó toàn bộ mặt ngoài của tấm chắn liền phát sinh ra biến hóa.

Tỉ mỉ, dày nặng mai rùa trên, có thêm một con rắn màu xanh sẫm, hai mắt của con rắn màu đỏ tươi, kèm theo nó xuất hiện, nguyên bản ánh sáng màu đen của huyền minh lồng cũng chấn động, đột nhiên đã biến thành màu xanh sẫm. Kịch liệt nổ vang giống như là xảy ra vụ nổ lớn bình thường bao phủ phạm vi bắn ra. Nguyên vốn thánh diệu thập tự trảm đã muốn đột

phá trùng vây trong nháy mắt bị thôn phệ. Không chỉ có như vậy, thân ở trong đó Dương Nhất Phàm đứng mũi chịu sào, toàn thân rung bần bật dưới trực tiếp ngã nhào trên đất.

Vũ Mộng Địch chính là hồn vương tu vi, so với Dương Nhất Phàm mạnh hơn nhiều. Có thể coi là như vậy, cũng là mất đi cân bằng rơi xuống từ trên không, thần thánh song kiếm giao nhau ở trước ngực, hồn kỹ thứ ba phóng thích, sau lưng hai cánh thiên sứ che chở ở phía trước, đem thân thể hoàn toàn bao che ở bên trong, hình thành một cái quang kén hình bầu dục, lúc này mới chống lại cái hào quang màu xanh lá trùng kích.

Dưới đài, thấy cảnh này Vương Ngôn không khỏi há to miệng, thất thanh nói:

-Này, đây là...

Bối Bối khẽ mỉm cười, nói:

-Tuy không phải cực hạn. Tại chúng ta bảy người, nếu như nói duy nhất có người võ hồn có thể cùng tiểu sư đệ cực hạn võ hồn so sánh, như vậy, chính là Tam Thạch. Chỉ bất quá, hãn võ hồn là tự mình phong ấn trạng thái, cũng không đủ cường phá tan, hãn cũng không cách nào đột phá phong ấn. Hiện tại, xem ra hãn là thành công. Có điều, sau cuộc tranh tài này, hãn cuộc kế tiếp nhất định không cách nào tham gia. Trước khi đạt thất hoàn, hãn vẫn nắm giữ không được tự thân võ hồn chân chính ý nghĩa thâm ảo.

Hoặc Vũ Hạo cũng là giết mình hỏi:

-Đại sư huynh, Từ đại ca này võ hồn đến tột cùng là cái gì?

Bối Bối trong mắt hào quang lấp lánh, nói:

-Thần thú huyết mạch vũ hồn, Huyền Vũ. So với Tiểu Đào học tử Tà Hỏa Phượng Hoàng vũ hồn, thần thú huyết mạch của hãn thậm chí càng thêm tinh thuần. Chỉ bất quá bình thường vẫn nằm ở phong ấn trạng thái, chỉ có ở tình huống cực kỳ nguy hiểm mới có thể bộc phát ra. Huyền Vũ thức tỉnh trạng thái, mới là mạnh nhất. Tất cả hồn kỹ đều sẽ mang vào thần thú dấu ấn.

Bối Bối giải thích.

-Không, người nói sai rồi Bối Bối. Tiểu Đào nay cũng là thần thú Chu Tước huyết mạch. Không còn Tà hỏa nữa.

Phi Linh nghe Bối Bối nói, không khỏi cười cợt nói. Đùa. Hãn huyết mạch Chu Tước đã hóa giải hoàn toàn Tà hỏa của Mã Tiểu Đào. Từ khi uống máu của hãn, Mã Tiểu Đào cũng có huyết mạch Chu Tước. Đâu so với huyết mạch thần thú Huyền Vũ của Từ Tam Thạch kém. Nói ra thì ai cũng có vô cùng ngạc nhiên cũng không kè phần vui mừng cho Từ Tam Thạch.

Cùng Sử Lai Khắc học viện bên này vui mừng khôn xiết tuyệt nhiên ngược lại, Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện các học viên mỗi một người đều ánh mắt dò dẫm nhìn chăm chú trên đài, Tiểu Hồng Trần luôn luôn ngạo mạn cũng là trừng lớn hai mắt,

-Không, cái này không thể nào. Tại sao có thể có thần thú huyết mạch có thể cùng ta sánh ngang nhau. Thần thú huyết mạch không phải từ lâu sắp biến mất rồi sao? Nếu như không phải vũ hồn của ta biến dị, cũng không thể nào nắm giữ thần thú khí tức. Này, đây là Huyền Vũ?

Thi đấu trên đài. Vũ hồn đột phá phong ấn, Từ Tam Thạch thả ra Huyền Vũ thân hình xoay ngang, đã một lần nữa chặn Giang Nam Nam bên người.

Đột phá vũ hồn tự thân phong ấn, Từ Tam Thạch bản thân cũng trở nên có chút bất đồng, hãn vóc người càng cao to hơn, đã có vóc người gần như

người trưởng thành. Một con tóc ngắn mơ hồ có ánh quang bốc ra, bắt thật bành trướng, đứng ở nơi đó, giống như là một tòa đỉnh cao không thể vượt qua.

-Ta nói rồi, ta sẽ bảo vệ người.

Từ Tam Thạch thanh âm trầm thấp rõ ràng chất phác mấy phần, càng có không có tính cách như trước, nguyên bản mang theo ngả ngớn cảm giác đã toàn bộ biến mất rồi.

Trên người Giang Nam Nam hồn hoàn thứ ba vốn là cũng đã sáng lên, nhưng đột nhiên xuất hiện biến hóa liên nàng cũng sợ ngây người. Nàng xưa nay cũng không biết cái vô sỉ bại hoại này ở trong mắt nàng lại vẫn cất giấu thực lực như vậy. Tuy rằng như cũ là tứ hoàn, nhưng bây giờ Từ Tam Thạch, đã viên hoàn toàn không phải tứ hoàn khí tức.

Huyền minh chấn hiệu quả cho tới giờ khắc này mới hoàn toàn biến mất, ngã trên mặt đất Dương Nhất Phàm càng nhưng đã hoàn toàn lâm vào choáng váng trạng thái, muốn leo đều bò không dậy nổi.

-

Có phải hay không ta viết truyện quá dở nhỉ?

AE cho ý kiến đi:(, dung hợp Phệ Thần Não,kết thừa ý chí viên cổ!
cầm trong tay trọng kiếm, tung hoành Bát Hoang

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Thăng Đột Đầu

Từ Tam Thạch ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, trong tay Huyền Minh Quy Thuần sáng rực bích quang, hào quang hiện sáng bản thân hẳn, làm Từ Tam Thạch toàn bộ thân thể tiếp tục bành trướng thêm mấy phần, trên người hẳn đều là kiên cố bắp thịt như muốn nứt ra. Nồng nặc hào quang màu xanh lá hướng ra ngoài tỏa sáng, trên đài thi đấu không khí phảng phất đều theo đó trở nên sền sệt. Hồn hoàn thứ ba tỏa sáng, hẳn bây giờ đã không giống một tên hồn sư, trái lại càng như là một con hồn thú hung mãnh.

Hồn kỹ thứ ba, huyền minh lực được Huyền Vũ huyết mạch tăng cường, hầu như làm hẳn tự thân thực lực trong khoảng thời gian ngắn tăng lên gấp đôi có thừa. Hơn nữa loại huyền minh lực trạng thái này đã không chỉ là tăng cường bản thân đơn giản như vậy, càng là ảnh hưởng đến chu vi cùng phạm vi rất lớn. Cái loại này sền sệt dường như tại sóng nước bên trong cảm thụ cũng là bởi vì huyền minh lực trong nháy mắt ngưng tụ khổng lồ thủy nguyên tố.

Dương Nhất Phàm tạm thời mất đi lực chiến đấu, nhưng Vũ Mộng Địch thì không có. Huyền minh chấn hiệu quả biến mất, nàng liền cảm thấy không đúng. Đây đã hoàn toàn không phải là thực lực một gã tứ hoàn hồn tông nên có. Đặc biệt là mắt thấy Từ Tam Thạch trên người biến hóa lớn, nàng tuy rằng không rõ ràng xảy ra cái gì, nhưng quyết định thật nhanh, lập tức làm ra lựa chọn chính xác nhất. Cường công!

Nàng nhất định phải cho Dương Nhất Phàm tranh thủ khôi phục thời gian, tự tin hiện tại đã mất giá rất nhiều, nàng đã không có thể xác định nếu đối thủ liên hợp, sẽ là kết quả như thế nào.

Thần thánh song kiếm giờ cao khỏi đầu, trên người hồn hoàn thứ ba trước tiên sáng lên, màu vàng kim quang diễm cấp tốc bốc lên, loáng thoáng, tại Vũ Mộng Địch sau lưng xuất hiện một cái quang ảnh sáu cánh thiên sứ. Cái này quang ảnh vừa xuất hiện, Vũ Mộng Địch cả người tất cả đều bị nhuộm đậm thành màu vàng kim. Hồn kỹ thứ ba, thiên sứ chi hữu. Có thể làm lần công kích sau của nàng, lực công kích tăng lên gấp đôi.

Ngay sau đó là hồn hoàn thứ năm sáng lên, khi điều kia đại biểu vạn năm màu đen hồn hoàn hào quang lóng lánh trong nháy mắt, xa xa khán giả cũng không khỏi ngừng thở, tròng lớn hai mắt, bởi vì, đây là đại tái trên lần thứ nhất có vạn năm hồn kỹ xuất hiện. Ai cũng muốn nhìn một chút. Vạn năm hồn kỹ đến tột cùng cường đại đến thế nào trình độ.

-Thiên sứ phong thần trăm!

Một tiếng khê kêu trong miệng Vũ Mộng Địch phát sinh, này cũng không chỉ là đơn giản báo ra tên kỹ năng. Năm chữ, năm cái thang âm, mỗi một cái thang âm phát sinh, trong tay của nàng thần thánh song kiếm đều sẽ phát ra một tiếng lanh lảnh ong ong, khi cái từ cuối cùng, “trăm” hô lên chớp mắt. Thần thánh song kiếm hợp hai làm một, mạnh mẽ ánh kiếm đã hóa thành một đạo dài đến hơn mười mét, quang nhận rộng chừng ba mét to lớn đậm trắng đến Từ Tam Thạch.

Nhìn thấy đòn đánh này. Trên đài trọng tài phản ứng đầu tiên chính là nhanh chóng vọt tới. Bởi vì hẳn tuyệt không cho là Từ Tam Thạch có thể chống đỡ được lần này.

Đòn này của Vũ Mộng Địch có thể nói là kết hợp nàng tự thân thứ nhất, thứ ba, thứ năm, ba cái hồn kỹ. Hơn nữa tự thân thiên sứ vô hồn của nàng cường đại. Đòn đánh này uy năng thậm chí có thể sánh ngang nhau một chút uy lực của hồn đế a! Coi như là tại Sử Lai Khắc học viện, loại cấp bậc này công kích cũng muốn cao cấp nhất Sử Lai Khắc học viện hồn vương học viên mới có thể phóng thích ra.

Từ Tam Thạch Huyền Vũ thức tỉnh mang đến áp lực, làm Vũ Mộng Địch không chút do dự nào dùng ra toàn lực. Đối mặt cái cơ hội tốt đánh bại Sử Lai Khắc học viện ngàn năm một thuở, Chính Thiên học viện là nói cái gì cũng không từ bỏ.

-Nam Nam, ta giúp người tranh thủ ba giây, được chứ?

Đối mặt chính diện truyền đến áp lực thật lớn. Trong tay Huyền Minh Quy Giáp Thuần đã tiến hóa trở thành Huyền Vũ thuần Từ Tam Thạch nhưng là không sợ chút nào.

-Được rồi.

Giang Nam Nam thấp giọng nói rằng.

Vừa mở miệng, tấm chắn của Từ Tam Thạch cũng đã nhắc lên, sau đó mọi người đều nhìn thấy. Trên người hắt trước ba cái hồn hoàn đồng thời lóe sáng. Càng kinh người hơn chính là, ba cái hồn hoàn không ngờ lại tại trong nháy mắt tụ hợp lại cùng một chỗ, biến thành một cái hồn hoàn màu đen toả sáng.

Con rắn lớn màu xanh sẫm trên Huyền Vũ thuần dường như thức tỉnh. Đầu lưỡi hơi đưa lên, trong hai mắt hồng quang toả ra. To lớn quy xà hư ảnh theo sau lưng Từ Tam Thạch bay lên.

Thần thú huyết mạch thiên phú, hồn hoàn tổ hợp.

Ba cái hồn kỹ của Từ Tam Thạch theo thứ tự là huyền minh chấn, huyền minh thuần trận, huyền minh lực.

Lúc này tam đại hồn kỹ tổ hợp làm một, bắn ra, rõ ràng là vạn năm hồn hoàn uy năng. Thế nhưng. Nếu như có người có thể quan sát ở khoảng cách gần hào quang màu bích lục quay chung quanh Từ Tam Thạch liền sẽ phát

hiện, tại ba cái hồn hoàn dung hợp làm một chớp mắt, sắc mặt hắn cũng đã trở nên trắng xám cực kỳ.

Huyền Vũ thuấn tại hắc quang lượn lờ trong nháy mắt lớn lên, gần như là trong chớp mắt liền tăng lớn đến đường kính ba mét, to lớn thuấn diện nghiêng, chính diện cứng rắn chống đỡ thiên sứ phong thần trăm uy năng.

Hai đại vạn năm hồn kỹ va chạm trong nháy mắt, toàn bộ thi đấu đài đều phát ra chói tai tiếng rên rỉ, bên ngoài lồng phòng hộ càng là bắn ra cường quang chói mắt, thế cho nên trong khoảnh khắc đó xa xa khán giả đã không cách nào thấy rõ thi đấu trên đài đến tột cùng xảy ra cái gì. Ngoài Phi Linh đang đeo kính râm mà cậu tự mình tạo ra. Có thể thấy được toàn cảnh đang diễn ra trong khi không ai thấy.

Vũ Mộng Địch vạn lần cũng không nghĩ tới, chính mình không ngờ sẽ tao ngộ cục diện như vậy, thiên sứ phong thần trăm chém ở Huyền Vũ thuấn trên trong nháy mắt, nàng chỉ cảm giác công kích của mình dường như rơi vào đại dương mênh mông, không ngờ lại trong nháy mắt bị thôn phệ, sau đó mới truyền đến âm thanh kịch liệt nổ vang. Mà nàng tự thân hồn lực cũng là trên diện rộng suy giảm, đồng thời thi triển ba cái hồn kỹ đều tại trong nháy mắt co rút lại.

Một tiếng rít gào trầm trầm vừa lúc đó vang vọng toàn trường. Giống như là thần thú thức tỉnh giống như vậy, một tiếng này rít gào phát sinh, lấy Từ Tam Thạch thân thể vì làm khởi điểm, phía trước nửa cái thi đấu đài, thậm chí bao gồm chính đang tới rồi bảy hoàn hồn thánh cấp bậc trọng tài ở bên trong, mọi người đều tại kinh khủng kia tiếng gầm gừ bên trong đầu óc trống rỗng. Thân thể càng là dường như lâm vào tối sẫm sệt ao đầm bình thường không cách nào nhúc nhích.

-Nam Nam, chính là lúc này.

Từ Tam Thạch có chút khàn khàn âm thanh tại Giang Nam Nam vang lên bên tai.

Giang Nam Nam thân thể cũng ngay trong nháy mắt này biến mất, trong sự che đậy che chắn của cường quang va chạm mà Huyền Vũ thuần cùng thiên sứ phong thần trăm gây ra, căn bản không có ai nhìn ra nàng là biến mất, lại là làm sao xuất hiện ở Vũ Mộng Địch phía sau.

Giang Nam Nam xuất hiện là ở phía sau Vũ Mộng Địch, thân thể của nàng nhẹ nhàng nhảy lên, một cước liền đạp trên lưng Vũ Mộng Địch.

Lúc này, cả người Vũ Mộng Địch đều bị Từ Tam Thạch bao vây quanh mười ngàn năm hồn kỹ Huyền Vũ rít gào, căn bản không cách nào phản kháng. Từ Tam Thạch đối với thực lực của nàng phỏng chừng rất chuẩn xác, ba giây, trong ba giây nàng không làm được gì. Mà liên tính vị hảo tâm trọng tài chạy tới, cũng ở trong Huyền Vũ rít gào, giằng co đầy đủ một giây mới khôi phục như cũ.

Bị Giang Nam Nam giẫm từ phía sau một cái, Vũ Mộng Địch thân thể nhất thời ngã về phía trước, Giang Nam Nam chiến đấu cũng không giống như nàng bề ngoài thùy my như vậy có thể nhân. Tay phải bắt được tóc của Vũ Mộng Địch kéo về phía sau, hai chân liền kẹp cổ của Vũ Mộng Địch. Sau đó nàng nhân lúc ở không trung lộn một vòng về phía sau, Vũ Mộng Địch thân thể giống như là không trọng lượng bị vứt ra, mạnh mẽ đụng vào lồng phòng hộ ở xa xa lướt xuống trên đất, ngã ra đài thi đấu. Toàn bộ quá trình tổng cộng cũng chỉ dùng ba giây mà thôi, Vũ Mộng Địch thanh tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức, người đã ở ngoài đài thi đấu. Đặc biệt là cái cổ hai bên trọng yếu huyết quản bị nghẽn, từng đợt choáng váng mãnh liệt cùng buồn nôn làm nàng ngồi dưới đất nửa ngày mới khôi phục như cũ.

Về phần Dương Nhất Phàm, cũng không cần nói. Không đợi Giang Nam Nam động thủ với hắn, Từ Tam Thạch đã là tiến lên vài bước, như đá

bao tải, trực tiếp đem hãn đạp xuống đài thi đấu.

Trên thực tế, nếu như là một chọi một, Từ Tam Thạch coi như là phá tan phong ấn phụ gia cho Huyền Vũ lực, cũng không hãn là đối thủ của Vũ Mộng Địch, dù sao, hãn khuyết thiếu thủ đoạn công kích. Mà sử dụng Huyền Vũ lực, hãn tự thân hồn lực cùng tiềm năng sẽ bằng tốc độ kinh người tiêu hao. Mà Giang Nam Nam thân là mãn công hệ chiến hồn sư, vào lúc này phối hợp hãn nhưng là hoàn toàn vừa vặn. Từ Tam Thạch lực phòng ngự cường hãn cực kỳ cùng năng lực hạn chế cũng là nòng tốc độ cùng cận chiến năng lực, bổ sung lẫn nhau.

-Chúng ta thắng.

Từ Tam Thạch cơ thể hơi lay động một chút, trên người màu xanh sẫm cấp tốc rút đi, lúc này Giang Nam Nam mới phát hiện, hãn sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, cả người càng là lão đà lão đảo, miệng mũi nơi đều có tơ máu chảy ra.

Cứ việc phát động Huyền Vũ lực, nhưng Vũ Mộng Địch sao chịu được so với hồn đế một đòn thiên sứ phong thần trăm lại há lại là dễ dàng như vậy chống đối? Gắng gượng chống đỡ dưới, Từ Tam Thạch đúng là vẫn còn hứng chịu không nhẹ thương tổn. Thân thể lay động, chỉ lát nữa là phải ngã xuống đất.

Giang Nam Nam theo bản năng bước đến vài bước, đỡ lấy cánh tay của Từ Tam Thạch.

-Người..., người bị làm sao?

Giang Nam Nam thấp giọng hỏi.

Từ Tam Thạch nhìn nàng một cái, tuy sắc mặt khó nhìn như vậy, nhưng trong mắt của hãn nhưng tràn đầy cảm giác hạnh phúc:

-Ta rất khỏe, có thể cùng người đồng thời chiến đấu, ta mãi mãi cũng tốt. Nếu ai muốn thương tổn người, nhất định phải muốn bước qua xác ta. Nam Nam, người biết không? Nếu như không phải bởi vì người, ta cũng chưa chắc có thể phá tan tự thân võ hồn phong ấn, sẽ thật sự vũ hồn uy lực thả ra.

Nói tới đây, hắc trước ngực kịch liệt đập trùng, lần thứ hai rên lên một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, sau đó cả người tựa như kim sơn, ngã về Giang Nam Nam.

Giang Nam Nam sợ hết hồn, vội vàng đỡ lấy hắc, Từ Tam Thạch so với nàng cao to không ít, nàng chỉ có thể đem hắc một cánh tay khoát lên chính mình trên bả vai, hướng về khu chờ chiến.

Dưới đài, Sử Lai Khắc học viện bên này đã là một mảnh vui mừng. Chỉ có Bối Bối khỏe miệng co quắp một thoáng, thấp giọng nói:

-Tiện nhân này, thực sự là không buông tha một tia cơ hội a!

-Từ Tam Thạch và Giang Nam Nam. Lần này tập huấn các người coi như đã hoàn thành. Xin chúc mừng các người. Mong rằng tình cảm hai người sau này sẽ theo đó mà tiến triển. Haha...

Phi Linh tiếp sau đó quỷ dị nói. Mọi người xung quanh thì cổ quái khuôn mặt nhìn Phi Linh. Từ Tam Thạch cười cười, Giang Nam Nam nghe thế bắt đầu thay đổi nét mặt.

-Hai, hai, ba đối kháng, trận đầu, Sử Lai Khắc học viện thắng.

Trọng tài liền ngay cả tuyên bố thi đấu kết quả, trong thanh âm đều vẫn mang theo vài phần giật mình. , dung hợp Phệ Thần Não, kết thừa ý chí viễn cổ! cầm trong tay trọng kiếm, tung hoành Bát Hoang

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 68: An Toàn Trên Hết

Đừng nói là trọng tài, coi như là cao cấp hồn sư, các lão sư, hồn đạo sư học viện ở đây, cũng không ai gặp gỡ võ hồn có thể tiến hóa trong chiến đấu. Hơn nữa, uy lực sau khi tiến hóa lại tăng cường nhiều như vậy. Lại nắm giữ vượt cấp đánh địch. Phải biết, Vũ Mộng Địch tuy rằng tu vi chỉ có năm mươi ba cấp, nhưng dựa vào tự thân thiên sứ võ hồn cường đại, đủ để cùng đỉnh cao cấp bậc hồn vương đối kháng. Nhưng chính lại bại bởi sự phối hợp Từ Tam Thạch cùng Giang Nam Nam. Dù cho nhìn qua Từ Tam Thạch là bị trọng thương, nếu như vật lộn sống mái, kết quả vẫn rất khó nói, có thể cuộc tranh tài này dù sao là tứ hoàn thắng ngũ hoàn. Đây cũng không phải là đoàn chiến, là hai đối với hai.

Chính Thiên chiến đội, đội trưởng Diệp Vô Tình đến hết thầy đội viên, sắc mặt tất cả đều âm trầm đáng sợ. Nguyên bản trong lòng tràn đầy hi vọng chiến thắng Sử Lai Khắc học viện, hiện tại nhưng như là bị một chậu nước đá xối ướt từ đầu đến chân.

Sử Lai Khắc học viện khu chờ chiến.

-Được rồi, mọi người trước tiên đừng hưng phấn. Đón lấy chúng ta đem tao ngộ càng nhiều cảnh khốn khó.

Bối Bối vỗ vỗ tay thu hút chú ý của mọi người.

-Trận đầu chúng ta thắng. Thương thế của hắc cùng nguyên khí, cần điều dưỡng thời gian bao lâu ta cũng không biết. Hắc trước đây cùng ta nói qua, nếu như có cái gì kích thích có thể làm cho hắc mạnh mẽ đột phá phong ấn, mặc dù sẽ tạm thời trở nên mạnh mẽ, nhưng đối với thân thể tổn thương rất lớn, tiêu hao tiềm năng. Nam Nam, nếu như nếu có thể, người có

thể hay không trước tiên đưa hấn về đi nghỉ ngơi? Nơi này không thích hợp hấn tĩnh dưỡng.

Nếu như là thường ngày, Giang Nam Nam nhất định sẽ không chút do dự từ chối, nhưng là bây giờ hồi tưởng Từ Tam Thạch vừa nãy cùng mình nói câu nói sau cùng. Nàng không ngờ lại quý thần xui khiến gật đầu. Đáp ứng. Dem Từ Tam Thạch cánh tay khoát lên chính mình trên bả vai đi ra ngoài.

-Cần gì nghỉ ngơi đây? Hấn đã hoàn thành yêu cầu của ta. Để ta hồi phục cho hấn. Nam Nam, người cũng lại đây. Ta khôi phục hồn lực giúp người.

Phi Linh vội khoác tay, bảo Nam Nam dừng lại. Nghe thế Nam Nam cũng dừng lại, biết Phi Linh có khả năng chữa lành vết thương như lần giám sát trước. Nhưng Bối Bối lại can Phi Linh lại. Nhìn Bối Bối một chút, hiểu ý của hấn, cậu cũng thôi không làm. Giang Nam Nam thì không hiểu nhưng bị Bối Bối một lần nữa bảo quay về nên vẫn dắt Từ Tam Thạch đi.

-Mời song phương trận đội viên thi đấu trận thứ hai lên sân khấu.

Trên đài, trọng tài thanh âm đem Sử Lai Khắc học viện mọi người từ hưng phấn kéo trở về. Vốn dĩ vẫn còn một trận mà Sử Lai Khắc thất quá phải đấu thêm nhưng không biết là Bối Bối sẽ chọn người nào ra sân.

Ánh mắt của mọi người theo bản năng nhìn về phía Bối Bối, liền ngay cả Vương Ngôn cũng là như thế. Trận đầu bài trận đã chứng minh ánh mắt của Bối Bối.

Bối Bối trong lòng sớm có lập kế hoạch, thấp giọng nói:

-Trận đầu chúng ta thắng. Thái Đầu, Tiêu Tiêu, trận thứ hai hai người các người trên. Không cần có áp lực tâm lý gì, làm hết sức, tự thân an toàn đảm bảo.

Nói xong, Bối Bối nhìn sang Phi Linh. Phi Linh cũng gật đầu đồng ý. Đùa. Phi Linh xuất quân còn không giải quyết được nữa thì phải nói là phế a.

Hòa Thái Đầu cùng Tiêu Tiêu liếc mắt nhìn nhau, bọn họ lập tức sẽ hiểu Bối Bối dụng ý, dựa theo Bối Bối thuyết pháp, này trận thứ hai, hiển nhiên là đã chuẩn bị bỏ qua. Để bọn hăn ra trận chỉ là vì tiêu hao đối thủ chí ít một tên hồn vương. Không thể nghi ngờ, Bối Bối chiến thuật là hoàn toàn chính xác. Hiện tại Lăng Lạc Thần cùng Mã Tiểu Đào thì không có ở đây, không phải nguyên nhân không muốn lên mà là không được lên. Phi Linh có dặn dò phải ở khách sạn trận này.

Thế nhưng, Hòa Thái Đầu cùng Tiêu Tiêu trong lòng chiến ý cũng đồng dạng không thể yếu so những người khác a! Hai người tại cái nhìn kia nhìn nhau bên trong, đều thấy được nơi sâu xa không chịu thua mảnh liệt trong đáy mắt.

Phi Linh thấy Tiêu Tiêu cùng Hòa Thái Đầu có vẻ khó chấp nhận. Tay xoa xoa đầu Tiêu Tiêu, tay còn lại đặt lên vai Hòa Thái Đầu.

-Các người không cần phải làm như thế. Ta hiểu các người rất muốn chiến thắng, nhưng không cần phải cố quá. Trong đám bảy người các người, ta lo lắng nhất là hai người các người. Yên tâm, trong lúc nguy hiểm ta sẽ bí mật giúp các người tránh nguy hiểm nhưng nếu cảm thấy cơ thể không ổn thì xin trọng tài từ bỏ. Nghe rõ chưa?

Phi Linh cười cười nói.

Hòa Thái Đầu cùng Phi Linh nhìn nhau một chút, hăn sắc mặt có vẻ hơi ngưng trọng, nhưng nhưng vẫn là dùng sức gật đầu.

Tiêu Tiêu theo tiếng liền có vẻ hơi có lệ. Nhưng cuối cùng cũng coi như cố nén không có phản bác.

-Nỗ lực lên. Sử Lai Khắc vinh quang, là chúc cho chúng ta.

Hòa Thái Đầu cùng Tiêu Tiêu. Bọn họ vừa mới đi ra, Bối Bối liền xoay người lại đối mặt Phi Linh:

-Phi Linh, dù có chuyện gì, dù thắng hay thua ở trận này thì mong người kiềm chế lại. Đừng gây ảnh hưởng nhiều. Mọi người sẽ chú ý đến người đấy.

-Cái này ta không chắc. Nếu bọn chúng làm thương tổn nặng đến các người thì ta, nhất định cho chúng thấy thế nào là sợ hãi. Các người dù sao cũng là người ta cần phải bảo vệ.

Phi Linh thanh âm âm trầm nhìn Bối Bối, sau đó, mặt quay đi nhìn đội trưởng của Chính Thiên cao cấp hồn sư học viện Diệp Vô Tình, hàn quang trong mắt lóe lên.

Bối Bối chỉ trả lời lại Phi Linh bằng một cái thở dài. Người nói sao chứ nhưng đây là thi đấu a! Không bị thương thì còn gọi gì là đại tái xưa nay. Nếu bị thương như người nói thì chắc người quét sạch cái khu thi đấu này luôn quá. Bối Bối nhưng là biết sức mạnh của Phi Linh thông qua gia gia của mình, Mục lão. Đến giờ cũng không hết kinh sợ về chuyện của Phi Linh.

Nhìn chăm chú trên đài thi đấu, Bối Bối dần dần nhú mày. Trên mặt thần sắc cũng trở nên càng ngày càng ngưng trọng. Bởi vì hắn phát hiện, đối thủ so với mình tưởng tượng càng khó đối phó hơn. Chính Thiên học viện đội trưởng, không ngờ lại không có ở trận chiến thứ hai ra trận.

Hòa Thái Đầu cùng Tiêu Tiêu đi tới thi đấu trên đài, mặt ngoài hàm hậu Thái Đầu ngay lập tức sẽ làm cùng Từ Tam Thạch giống nhau như đúc sự tình, hướng về đối diện đã lên đài hai tên Chính Thiên học viện đội viên cao giọng nói:

-Sử Lai Khắc học viện, Hòa Thái Đầu.

Tiêu Tiêu lập tức theo bản năng kể tiếp hô:

-Tiêu Tiêu.

Đối diện hai tên đội viên Chính Thiên nhìn thấy Hòa Thái Đầu, thần sắc đều rõ ràng hơi khác thường, Hòa Thái Đầu da ngăm đen, nói như vậy có thể là chỉ có Nhật nguyệt đế quốc mới có. Nhưng lúc này hẳn những là xuất hiện ở Sử Lai Khắc học viện. Ngày đó Hòa Thái Đầu dựa vào hồn đạo pháo đài chiến pháp mạnh mẽ cứng rắn áp chế hồn vương cấp bậc Trầm Sách, đến nay làm người ký ức chưa phai.

-Chính Thiên học viện, Đường Tiêu Lệ.

-Chính Thiên học viện, Huyết Lang.

Hai tên đội viên Chính Thiên từng người báo tên. Đường Tiêu Lệ vóc người kiên cường, cái đầu rất cao, nhưng cũng hoàn toàn không quá mức cường tráng. Nhưng hẳn có một đôi mắt lại đặc biệt có thần, đáy mắt nơi sâu xa mơ hồ có tử quang lấp loé.

Huyết Lang thân thua kém Đường Tiêu Lệ một ít, nhưng cũng muốn khô ngô nhiều, vai rộng rãi, cánh tay tráng kiện, thậm chí có thể cùng Hòa Thái Đầu so sánh. Nhưng là hẳn đã hai mươi tuổi mới so sánh với mười lăm tuổi Hòa Thái Đầu.

Đường Tiêu Lệ cùng Huyết Lang nhìn Hòa Thái Đầu, chỉ là thoáng vô cùng kinh ngạc, nhưng khi bọn hắn ánh mắt rơi vào Tiêu Tiêu trên người lúc liền không chỉ đơn giản là vô cùng kinh ngạc.

Trước đây bọn họ cũng ở khu nghỉ ngơi thấy qua Tiêu Tiêu trong cuộc tranh tài. Nhưng Tiêu Tiêu ra trận hai lần, nàng đều không có làm gì. Cho nên không có ai biết năng lực của nàng là gì.

Tiêu Tiêu vốn là không tới mười hai tuổi, so với Hoắc Vũ Hạo chỉ là hơi lớn một chút mà thôi, hơn nữa nàng thiên sinh nhỏ nhắn, nhìn qua căn bản là chỉ là con nít mà thôi. Nói nàng không tới mười tuổi đều có người tin. Lúc này ở thi đấu trên đài, hơn nữa có Hòa Thái Đầu to con ở bên cạnh. Cái cảm giác so sánh thật là muốn mạnh hơn hẳn.

Đường Tiêu Lệ cùng Huyết Lang tuy rằng nóng lòng thu được thắng lợi ở cuộc tranh tài này, nhưng nhìn Tiêu Tiêu bọn họ nhưng đều có cảm giác không nỡ hạ thủ. Hai người mục tiêu không hẹn đều đặt ở Hòa Thái Đầu. Còn Tiêu Tiêu lúc trước đã từng biểu hiện ra sáu cái hồn hoàn, hai người trong lòng đều chẳng thêm ngó tới. Một cô bé nhỏ như vậy nếu có thể trở thành hồn đế, bọn họ có thể trực tiếp tự sát cho rồi.

Lúc bị Tiêu Tiêu mê hoặc về phần tuổi tác, bọn họ nhưng là quên một chuyện, đó chính là, Tiêu Tiêu bất luận tuổi làm sao, nàng cũng xuất thân từ Sử Lai Khắc học viện, là Sử Lai Khắc học viện tuyển ra tham gia trận thi đấu.

Trọng tài nhìn Tiêu Tiêu đều có chút không đành lòng, nhưng thi đấu chính là thi đấu, ra hiệu song phương lùi về sau đến thi đấu bên đài duyên, tay phải giơ lên, hét lớn một tiếng:

-Thi đấu bắt đầu.

Song phương trước tiên từng người thả ra võ hồn, Tiêu Tiêu hai cái màu vàng trăm năm hồn hoàn rốt cục không chỗ nào giấu diếm đã xuất hiện ở trên đài thi đấu, muôn người chú ý. , dung hợp Phệ Thần Não,kết thừa ý chí viễn cổ! cầm trong tay trọng kiếm, tung hoành Bát Hoang

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Siêu Tự Năng Hồn Đạo Đại Pháo

-A ——

Khi khán giả nhìn thấy Tiêu Tiêu chỉ có hai cái màu vàng hồn hoàn không khỏi xôn xao.

Phải biết, cho dù là yếu nhất chiến đội, cũng không phải chỉ có hai cái hồn hoàn học viên đến đây dự thi a!

Toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái thi đấu quy tắc là yêu cầu đội dự thi viên hai mươi tuổi trở xuống. Nếu như đến gần hai mươi tuổi tu vi vẫn không đột phá đến ba hoàn, vậy còn tính là gì ưu tú học viên? Đây cũng là cao cấp hồn sư, hồn đạo sư học viện đại tái. Đã không biết có bao nhiêu giới chưa từng từng xuất hiện hai hoàn đại hồn sư đi tới đài thi đấu.

Có thể giờ này khắc này, bọn họ nhưng tận mắt chứng kiến tất cả những thứ này. Có thể càng là như thế, trái lại làm người có loại không chân thực cảm giác.

Thí dụ như trên đài Đường Tiêu Lệ cùng Huyết Lang, hai người nhìn thấy Tiêu Tiêu nhị hoàn không khỏi đều là sửng sốt, thế cho nên động tác đều chậm nửa nhịp. Trước đó vẫn là lục hoàn, vậy cũng chỉ có nhị hoàn. Sử Lai Khắc học viện đến tốt cùng là muốn làm gì?

Bọn họ chậm, Hòa Thái Đầu nhưng là không có chút nào chậm.

Trọng tài một tuyên bố thi đấu bắt đầu, Hòa Thái Đầu liền hướng nhảy tới xuất ra một bước dài, ngay mọi người đều cho là hãn như trước sẽ dùng

loại cường hãn hồn đạo pháo đài chiến thuật, Hòa Thái Đầu nhưng cũng không hề làm như vậy. Hãn trực tiếp làm ra một cái động tác nửa ngồi nửa quỳ, một cái to lớn pháo quân dài đến hai mét, ngăm đen liền xuất hiện ở trên vai phải hãn. Bộ dáng kia cùng loại cỡ lớn định trang hồn đạo pháo mười phần giống nhau.

Trọng tài nhìn đầu tiên là sửng sốt, nhưng rất nhanh từ bỏ ý niệm ngăn cản hãn, bởi vì cái nòng pháo nơi bắt đầu có nòng nặc bạch quang lóng lánh, rõ ràng là hồn lực ngưng tụ dấu hiệu, bởi vậy có thể thấy được, đó cũng không phải một môn định trang hồn đạo pháo, mà là tụ năng hồn đạo pháo.

Nhưng là..., tụ năng hồn đạo pháo cần to lớn như vậy sao?

Trọng tài trong lòng tràn đầy nghi hoặc, Hòa Thái Đầu đối diện Đường Tiêu Lệ cùng Huyết Lang có thể không có. Khi Hòa Thái Đầu vai giang to lớn tụ năng hồn đạo pháo, bọn họ chỉ cảm thấy một cỗ áp lực khủng bố đột nhiên từ đối diện truyền đến, phảng phất chỉ cần ồ đại pháo phóng ra, liền có thể uy hiếp đến bọn họ sinh mệnh.

Nói như vậy, chỉ cần không phải đi cực hạn con đường, hồn đạo sư đều là sẽ lắp ráp tụ năng hồn đạo pháo, bởi vì tụ năng hồn đạo pháo uy lực cũng khá lớn. Mặc dù đối với hồn lực tiêu hao cũng rất nhiều, nhưng ở thời khắc mấu chốt nhưng có tác dụng nhất kích định càn khôn.

Tụ năng hồn đạo pháo lại gọi tụ lực hồn đạo pháo, chính là lấy hồn đạo khí ngưng tụ áp súc hồn lực, bùng nổ ra cường đại công kích hồn đạo khí. Khuyết điểm ở chỗ cần quá trình tích tụ hồn lực, ưu điểm liền là công kích lực đủ cường đại. Bình thường đều sẽ xuất hiện tại ở giữa ngực hồn đạo sư. Nhưng cũng chắc chắn sẽ không có Hòa Thái Đầu loại kinh khủng thể tích.

Hồn sư đối với cái này tụ năng hồn đạo pháo của Hòa Thái Đầu đều có chút không tìm được manh mối, chỉ có chân chính cường đại hồn đạo sư

mới có thể rõ ràng đây là cái gì.

Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện khu nghỉ ngơi.

-Cái kia, cái kia là? Không thể nào. Siêu tụ có thể đại pháo? Sử Lai Khắc học viện nhưng đã nghiên cứu ra siêu tụ đại pháo? Chỉ là, hẳn một cái tứ hoàn hồn tông, có thể sử dụng loại này hồn đạo khí sao?

Mã Như Long giật mình nói nói.

Mã lão càng là chau mày. Tự nhủ:

-Xem ra, cho tới nay vẫn là xem thường Sử Lai Khắc học viện hồn đạo hệ. Bọn họ nghiên cứu năng lực tựa hồ cũng không phải là mặt ngoài kém như thế.

Không sai, Hòa Thái Đầu trên bả vai khiêng, hoàn toàn không phải vật xuất hiện ở đại tái, cái đồ chơi này sớm nhất chính là Nhật Nguyệt đế quốc nghiên cứu. Tên là siêu tụ năng hồn đạo pháo. Lại bị trở thành hồn đạo sư đan binh tối cường công kích vũ khí.

Riêng sử dụng siêu tụ năng hồn đạo pháo, liền cần hấp thu gần như toàn bộ hồn lực của một tên hồn vương. Chỉ có như vậy, hẳn uy năng mới có thể trình độ lớn nhất thả ra.

Hòa Thái Đầu đương nhiên không có hồn vương thực lực, cái siêu tụ năng hồn đạo pháo của hắn kỳ thực vẫn là nằm ở trạng thái không hoàn toàn. Bên trong hạt nhân trận pháp có sửa chữa. Nhưng bề ngoài nhìn qua giống nhau như đúc. Chỉ cần chờ hắn trở thành cấp năm hồn đạo sư sau đó lại tiến hành sửa chữa, liền có thể làm cho siêu tụ năng hồn đạo pháo này phát huy ra uy năng vốn có.

Có thể coi là trạng thái không hoàn toàn, khi Hòa Thái Đầu bắt đầu đem hồn lực truyền vào siêu tụ năng hồn đạo pháo thời điểm. Trong cơ thể hắn

hồn lực cũng bằng tốc độ kinh người rút đi.

Không sai, kế hoạch của hắn rất đơn giản. Chính là muốn giải quyết dứt điểm. Hắn biết rõ, đối mặt một tên hồn vương cùng một tên hồn tông. Lấy mình và Tiêu Tiêu thực lực, có thể nói không có bất cứ cơ hội nào. Muốn thắng lợi, nhất định phải muốn bính. Bởi vậy, hắn đem chính mình cái không hoàn toàn siêu tụ năng hồn đạo pháo dùng ra.

Một bên truyền vào hồn lực, Hòa Thái Đầu liều mạng hấp trong miệng điều xì gà, ép chính mình hồn lực. Chỉ là ba thanh. Một cái tuyết mịn gia không ngờ lại điên cuồng hút toàn bộ, biến thành khói bụi.

Tiêu Tiêu liền đứng ở bên cạnh hắn, dựa theo kế hoạch, lập tức lại thay thế một cái tuyết mịn gia nhét trong miệng hắn. Đồng thời giúp hắn nhen lửa.

Khoảng cách, thi đấu đài hai bên, khoảng cách cách nhau trăm mét. Cái này đối với hồn sư mà nói, chỉ cách một chút, chỉ cần nhiều nhất ba lần hô hấp thời gian, liền có thể vọt tới phụ cận. Thế nhưng, Hòa Thái Đầu nhưng không có chút nào dám bất cẩn, bởi vì hắn từ Vương Ngôn biết được, đối diện hai người, có một người là am hiểu viên trình công kích.

Nhưng hắn không có lựa chọn khác, hắn chỉ có thể đi tiếp, như vậy còn có một con đường, không như thế bọn họ chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ. Trận này, vốn chính là cho rằng lần này là điền kỵ đua ngựa. Cho nên, vừa lên đến tuy rằng biết được đối thủ là am hiểu đánh xa, nhưng Hòa Thái Đầu như trước, việc nghĩa chẳng từ nan, dựa theo kế hoạch hành sự.

Đường Tiêu Lệ cùng Huyết Lang bởi vì Tiêu Tiêu hồn hoàn lấy làm kinh hãi, làm trễ nãi một chút thời gian, nhưng rất nhanh bọn họ cũng bởi vì siêu tụ có thể đại pháo uy hiếp tỉnh táo lại.

Huyết Lang điên cuồng hét lên một tiếng, hai chân phát lực, như gió bay điện chớp xông về phía trước ra, cùng lúc xung phong, thân thể của hắn bắt

đầu biến hóa kịch liệt. Bộ lông màu xám bạc sinh ra, bắt thịt toàn thân, xương cốt đều tại bằng tốc độ kinh người lớn lên, biến hóa to lớn nhất chính là đầu, miệng đột xuất, răng nanh lộ ra ngoài. Hai chân trở nên đặc biệt trắng kiết, hai tay thì lại hóa thành lợi trảo. Trên người, hồn hoàn thứ nhất đã chớp nhoáng hào quang lấp lánh.

Huyết Lang võ hồn chính là chó sói, hồn chó sói. Võ hồn bản thân không tính rất mạnh, sở dĩ có thể trúng cử Chính Thiên học viện chiến đội, là bởi vì hãn võ hồn trên có mấy cái hồn kỹ tương đối cường đại.

Thí dụ như trước mắt hãn thi triển đệ nhất hồn kỹ, liền gọi là:

-Chó sói hóa.

Đối với thú hồn sư mà nói, thi triển võ hồn, thân thể biến hóa càng lớn, càng tiếp cận chính mình võ hồn, như vậy, năng lực lại càng cường. Chó sói hóa của hãn chính là một cái tăng cường tự thân kỹ năng. Hãn tăng cường hiệu quả giống như hồn kỹ long hóa của Phi Linh khi dùng hồn hoàn Đế Thiên.

Sau khi phóng thích, có thể làm cho Huyết Lang tốc độ, lực lượng cùng với hồn lực uy năng phương diện toàn diện tăng lên. Lực chiến đấu tăng gấp tăng lên.

Huyết Lang là miễn công hệ, nhưng ở sử dụng chó sói hóa, trong trình độ nhất định có thực lực cùng cường công hệ liều mạng.

Không giống Huyết Lang cấp tốc vọt tới trước, Đường Tiêu Lệ cặp lấp lánh có thần đôi mắt trong nháy mắt đã biến thành màu tím, phảng phất có màu tím quang điểm từ trong vành mắt tràn ra. Tay trái giơ lên, một cây cung lớn xuất hiện ở hãn trong lòng bàn tay. Hãn chính là hồn vương trong trận đại tái. Hai vàng, ba tím, năm cái hồn hoàn hào quang lóng lánh.

Diệp Vô Tình dám ở trận thứ hai chính mình không lên, phái hăn ra trận, hiển nhiên đối với hăn có đầy đủ tự tin.

Đường Tiêu Lệ trong mắt tử quang lấp loé, tay trái trường cung giơ lên, tay phải khoát lên dây cung bên trên. Cả người tinh khí thần nhất thời bằng tốc độ kinh người bắt đầu tăng mạnh. Trong phút chốc, hăn sản sinh khí tức uy áp, không ngờ lại không chút nào kém cỏi hơn Hòa Thái Đầu siêu tụ năng đại pháo.

Đường Tiêu Lệ trong tay trường cung, dài đến một thước tám, toàn thân màu tím, hào hoa phú quý hoa văn mang theo màu tím vàng sáng lưu chuyển. Nó tên liền gọi là Tử Hoa Cung. Đường Tiêu Lệ vẫn cho rằng, chính mình võ hồn là độc nhất vô nhị, ngoại trừ không am hiểu với quần chiến ở ngoài, tại viễn trình công kích võ hồn, không người có thể so sánh.

Tuy rằng đó là chính bản thân hăn cho rằng mà thôi, nhưng là gián tiếp chứng minh viễn trình công kích võ hồn của hăn cường đại.

Tử Hoa Cung như tia chớp, Đường Tiêu Lệ tựa hồ chỉ là hơi động, một đạo hào quang màu vàng cũng đã rời dây cung mà ra, gần như là trong nháy mắt đã đến trước mặt Hòa Thái Đầu. Mục tiêu không phải Hòa Thái Đầu, mà là siêu tụ năng đại pháo pháo quân trên bả vai hăn.

Mũi tên này tốc độ thật sự là quá nhanh, không có nửa phần dấu hiệu. Toàn bộ quá trình chỉ có thể dùng điện quang hỏa thạch để hình dung. Kỳ lạ nhất là, Đường Tiêu Lệ mũi tên này bắn ra, trên người nguyên bản năm cái hồn hoàn không ngờ lại đã biến thành bốn cái. Hăn không có tên, hăn bắn không ngờ lại liền là hồn hoàn của mình, lấy hồn hoàn làm tên.

Huyết Lang trong đạo tiễn quang mang từ bên cạnh mình xẹt qua, toàn thân bộ lông đều không tự chủ rợn lên, dù cho biết rõ là đồng bọn công kích, nhưng hăn đáy mắt vẫn là không khỏi loé lên một tia sợ hãi. Bởi vì hăn biết rõ Tử Hoa Cung uy lực.

Tại Chính Thiên học viện học viên bên trong, nếu như luận áp chế năng lực cùng trong nháy mắt lực công kích mạnh nhất, cũng không phải là Diệp Vô Tình cùng Vũ Mộng Địch, mà là Tử Hoa Cung viễn trình chiến hồn sư, hẳn cũng tự xưng vì làm cường công hệ chiến hồn sư Đường Tiêu Lệ.

Đường Tiêu Lệ vũ hồn có rất nhiều khuyết điểm, hẳn này Tử Hoa Cung là cần lấy tự thân hồn hoàn làm tên bắn đi. Hơn nữa một khi bắn, hết thủy hồn hoàn, như vậy, hẳn hồn lực cũng là tiêu hao hầu như không còn. Cần dùng hoàng minh tưởng đến khôi phục hồn lực. Chỉ có hồn lực một lần nữa khôi phục đến trạng thái đỉnh cao, hồn hoàn mới có thể một lần nữa thả ra.

Nói cách khác, hẳn lúc này ở trong chiến đấu, tổng cộng cũng chỉ có thể bắn năm mũi tên mà thôi, hết năm mũi tên, liền mặc người xâu xé.

Như vậy khuyết điểm, đối với bất kỳ hồn sư mà nói đều có thể tính là trí mạng. Nhưng hẳn vẫn như cũ đại biểu Chính Thiên chiến đội xuất hiện ở Tinh La đế quốc, xuất hiện ở trận này muôn người chú ý đại tái bên trên. Tự nhiên là bởi vì hẳn ưu điểm đủ để che giấu khuyết điểm. Đó chính là lực công kích khủng bố.

Mấy cái hồn hoàn liền có thể công kích mấy lần loại kinh khủng tiêu hao, nhất định hẳn có lực công kích khủng bố. Hơn nữa còn là không như Hòa Thái Đầu sử dụng siêu tụ năng đại pháo súc lực. Bởi vậy, cho dù là Vũ Mộng Địch cùng Diệp Vô Tình cùng Đường Tiêu Lệ luận bàn, ở trên người hẳn còn có hồn hoàn thời điểm, cũng phải cẩn thận nhiều hơn nữa. Muốn hết tất cả biện pháp tiêu hao hết trên người hẳn hồn hoàn, lúc này mới có chiến thắng khả năng. , dung hợp Phệ Thần Não,kết thừa ý chí viễn cổ! cầm trong tay trọng kiếm, tung hoành Bát Hoang

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Cương Nghị Tiêu Tiêu

Lúc này, một đạo ánh vàng nhanh như thiểm điện trong nháy mắt đã đến. Mà Hòa Thái Đầu tụ năng vẫn còn chưa hoàn thành. Hắc căn bản không thể di chuyển, cũng đồng dạng tránh không thoát. Huyết Lang lao nhanh cũng đã sang đến khoảng cách mười mét. Nhiều nhất lại có một lần hô hấp thời gian, liền muốn đi vào phạm vi công kích.

Cũng vừa lúc đó, bất kể là Đường Tiêu Lệ vẫn là Huyết Lang, đều không có chú ý tới, tiểu cô nương chỉ có hai cái hồn hoàn đứng dậy.

Một vị đen kịt đại đỉnh, không hề dấu hiệu đột nhiên xuất hiện, liền xuất hiện ở Hòa Thái Đầu trước người cách đó không xa, cùng lúc đó, mũi tên ánh sáng màu vàng bắn như điện mà tới trong nháy mắt, nó trước tiên phát ra nổ vang. To lớn thân đỉnh giống như là dài ra con mắt giống như vậy, vừa vặn chặn lại.

Một đạo đẹp mắt đốm lửa thêm vào chói tai nổ bùng âm thanh, kẻ sát tại đại đỉnh vang lên. Tại đại đỉnh trên vẽ ra một đạo kinh người khe, sau đó hơi độ lệch, gần như là sát Hòa Thái Đầu vai bắn ra, trực tiếp oanh kích tại lồng phòng hộ.

Xoạt ——

Tiếng rít vang lên, làm người kinh hãi chính là, do 108 tên hồn sư tạo thành lồng phòng hộ trên, không ngờ lại như là bị chọc thủng cái lỗ nhỏ, phát ra một tiếng quỷ dị âm thanh. Mặc dù chỉ là trong nháy mắt trở về. Cái mũi tên màu vàng kia cũng đã hoàn toàn biến mất. Nhưng nó dù sao đã từng tồn tại. Có thể thấy được lực xuyên thấu làm bao nhiêu người chấn kinh.

-Ồ! Lực phán đoán chuẩn xác a.

Đường Tiêu Lệ có chút kinh ngạc nhìn Tiêu Tiêu, nhìn trên người nàng lấp loé hồn hoàn thứ hai không khỏi hai mắt híp lại. Tử quang ở ngoài dật càng lợi hại hơn.

Không sai, đây chính là sức phán đoán của Tiêu Tiêu. Vì trận thứ ba quyết chiến, Hoắc Vũ Hạo vào lúc này quyết không có thể nào lượng lớn tiêu hao tự thân lực lượng tinh thần vì bọn hắn tiến hành phụ trợ. Vừa nãy phần phán đoán, hoàn toàn đến từ chính Tiêu Tiêu chính mình. Đó là một loại cảm giác kỳ diệu, con mắt của nàng tuy rằng theo không kịp mũi tên tốc độ, nhưng chính là trong khoảnh khắc đó phát động đỉnh chi đằng, mạnh mẽ cứng rắn thay đổi mũi tên bay phương hướng.

Thế nhưng, Tử Hoa Cung của Đường Tiêu Lệ đã lần thứ hai kéo dài, lần này, mũi tên như cũ là màu vàng, nhưng cảm giác nhưng cùng lúc trước hoàn toàn khác nhau.

Lúc trước là mũi tên cấp tốc, còn lần này nhưng là tràn ngập lực áp bách điên cuồng mùi vị.

Mà cũng vừa lúc đó, Huyết Lang đã chạy ra khỏi mười mấy mét, tốc độ thậm chí còn tăng vọt.

-Ô ——

Bi thương tiếng tiêu đúng vào lúc này đột nhiên vang lên. Âm thanh có vẻ hơi sắc bén, càng có chút chói tai, nhưng Đường Tiêu Lệ cùng Huyết Lang nghe trong tai, nhưng đều là tinh thần chấn động. Tốc độ đồng thời chậm lại.

Tuyệt đối không nên coi thường chậm lại trong nháy mắt này. Trong nháy mắt này chậm lại liền làm nguyên bản chỉ cần một lần hô hấp liền có thể làm cho Tiêu Tiêu cùng Hòa Thái Đầu tránh khỏi đợt công kích mẫn

công của Huyết Lang. Cũng làm tên bắn ra của Tử Hoa Cung của Đường Tiêu Lệ trì trệ chốc lát. Cho Hòa Thái Đầu tranh thủ nhiều thời gian hơn.

Đó là cái gì? Hồn đạo khí sao? Đường Tiêu Lệ cùng Huyết Lang ánh mắt một thoáng liền đều bị Tiêu Tiêu trong tay hoa lệ trường tiêu hấp dẫn.

Không, vậy hiển nhiên không phải hồn đạo khí gì, bởi vì Tiêu Tiêu trên người hồn hoàn đã từ hai cái đã biến thành một cái.

Trong chớp mắt này, bất kể là bọn họ vẫn là các học viện đại biểu đội quan chiến, rốt cuộc hiểu rõ Sử Lai Khắc học viện vì sao lại tuyển ra một cái tiểu cô nương nhu nhược tới tham gia toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đấu hồn đại tái, đó là bởi vì. Tiểu cô nương nhà người ta chính là song sinh vô hồn tiền đồ vô lượng a! Thử hỏi, học viện bọn họ bây giờ có thể cầm được ra song sinh vô hồn hồn sư?

Hai hoàn thế nào? Song sinh vũ hồn liền mang ý nghĩa vô tận tương lai. Trong lúc nhất thời, lại không người nào dám coi thường Tiêu Tiêu. Thậm chí nhìn nàng ánh mắt đều trở nên nóng bỏng lên. Đặc biệt là mang đội các lão sư, bọn hắn đều có cùng một cái ý niệm trong đầu, loại học viên này nếu như ở học viện chúng ta thì thật tốt a!

Huyết Lang tốc độ chậm một điểm. Hắn lần tiếp theo nhào tới trước, lại không có lập tức gia tốc, đem khoảng cách mười mét cuối cùng rút ngắn. Ngược lại là cả người hướng phía dưới phục, một bộ dáng vẻ nuốt sống người ta.

Đây chính là phối hợp, hắn cùng Đường Tiêu Lệ phối hợp. Bởi vì cũng vừa lúc đó, Đường Tiêu Lệ mũi tên thứ hai đến.

Lần này, mũi tên thả ra kêu to âm thanh trở nên càng cường liệt hơn nhiều, hơn nữa cũng rất không giống tên thứ nhất chỉ là một đạo ánh vàng, mà là một đoàn ánh vàng. Nhìn qua như dưa hấu to nhỏ.

Nếu như có người có thể vào lúc này thấy rõ cái mũi tên ánh vàng, liền sẽ phát hiện, đó là một nhánh tên dài xoay tròn cấp tốc tinh màu vàng.

Đây chính là Đường Tiêu Lệ đệ nhị hồn kỹ, phá tên. Xoắn ốc tiến.

Lực xuyên thấu không bằng tên thứ nhất, nhưng lực phá hoại lại vượt xa tên thứ nhất, đặc biệt là nổ tung lực mang vào, càng là cực kỳ kinh người.

Chẳng ai ngờ rằng chính là, vào lúc này, Tiêu Tiêu không ngờ lại bỏ qua Hòa Thái Đầu, xông lên trên. Không, không thể nói là bỏ qua, mà là nàng dùng chính mình thân thể chắn trước mặt Hòa Thái Đầu, đồng thời hướng về phía trước Huyết Lang phóng đi.

Lúc trước đã từng xuất hiện màu đen đại đỉnh biến mất không còn tăm hơi. Kèm theo Tiêu Tiêu vọt tới trước, ba đạo hắc quang đồng thời từ trên người nàng tách ra, sắp xếp thành thế đối chọi.

Nàng mặc dù là song sinh võ hồn hồn sư, có tương lai, nhưng giờ khắc này, nàng cao nhất tu vi cũng chẳng qua là hai hoàn a! Tại Đường Tiêu Lệ cùng Huyết Lang trước mặt, nàng nhìn qua chỉ nhỏ yếu như vậy. Nhưng là, đúng vào lúc này nàng lại việc nghĩa chẳng từ nan vọt tới trước.

Khiêng siêu tụ năng đại pháo Hòa Thái Đầu con mắt một thoáng liền đỏ. Bởi vì, ngay Tiêu Tiêu lao ra đồng thời, nhẹ giọng hướng về hắc nói rằng:

-Hòa sư huynh, ta có thể làm như vậy nhiều, đón lấy phải nhờ vào người.

Hòa Thái Đầu vốc người tại Sử Lai Khắc bảy quái là khổng lồ nhất, mà Tiêu Tiêu là nhỏ nhắn nhất. Giờ này khắc này, để một cái tiểu cô nương như thế chặn ở phía trước chính mình, đi đối mặt một tên hồn vương cùng một tên hồn tông, Hòa Thái Đầu tâm tình có thể tưởng tượng được ra. Ở trong nháy mắt này, tiểu cô nương trước đây hẳn chưa bao giờ đặc biệt

quan tâm qua, thân ảnh đã khắc ở trong lòng hắc mềm mại nhất địa phương. Hắc vĩnh viễn cũng không cách nào quên cặp mắt kiên định kia nhìn về phía chính mình, còn có tấm thân xinh đẹp, nhưng nhìn qua là non nớt khuôn mặt nhỏ.

Tiêu Tiêu!

Hòa Thái Đầu cắn chặt hàm răng, đem hết toàn lực phóng thích chính mình hồn lực. Bởi vì hướng về siêu tụ có thể đại pháo truyền vào hồn lực tốc độ quá nhanh, trong cơ thể hắc huyết mạch chịu đến mãnh liệt trùng kích, thế cho nên da dẻ mặt ngoài cũng bắt đầu chảy ra một tầng tỉ mỉ giọt máu. Trên trán của hắc, càng là nổi gân xanh. Tựa hồ cả người lúc nào cũng có thể bị hồn lực căng nứt tựa như.

Tiêu Tiêu khuôn mặt nhỏ sắc mặt nhìn qua có chút lạnh lẽo, một đôi tròng mắt nhưng bốc lên mãnh liệt chiến ý. Dù cho nàng biết rõ, trước mặt hai cái đối thủ bất luận cái nào cũng có thể đánh bại dễ dàng nàng, chỉ cần bọn họ nguyện ý thậm chí có thể mang nàng xé nát. Nhưng là, nàng vẫn như cũ việc nghĩa chẳng từ nan xông lên.

Sử Lai Khắc vinh quang không chỉ là thuộc về học trưởng, cũng đồng dạng thuộc về nàng, thuộc về Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông. Chúc cho bọn hắc này ba cái thực lực nhỏ yếu.

Ở trước lúc đại tái, Hoắc Vũ Hạo đã vì làm đoàn đội làm ra đầy đủ cống hiến, coi như là Vương Đông cũng cùng Hoắc Vũ Hạo thả ra quá rục rờ trong điêu tàn, Hoàng Kim Lộ. Chỉ có nàng, chỉ có nàng cái gì đều chưa từng làm. Chưa bao giờ đối với đoàn đội từng có bất kỳ cống hiến. E sợ trong mắt người, nàng cũng chỉ là toàn bộ đoàn đội làm nền. Chỉ ít Tiêu Tiêu trong lòng mình là nghĩ như vậy.

Đặc biệt là khi Bối Bối phái nàng cùng Hòa Thái Đầu cùng đi ra tràng thời điểm, Tiêu Tiêu trong lòng loại cảm giác này liền càng cường liệt hơn,

nàng là bị xem là dụ đối thủ cường đại sức chiến đấu ra tay, đồng thời đem nó tiêu hao. Thân là song sinh võ hồn hồn sư, Tiêu Tiêu trong lòng cũng xưa nay đều không thiếu thốn kiêu ngạo. Cho nên, đang lên đài một khắc kia, nàng cũng đã quyết định. Bất luận thắng bại, nàng nhất định phải làm được một cái gì tại trận đại tái.

Cho nên, tại thời khắc quan trọng nhất, nàng đi tới. Trong lòng nàng cái phầnn dự cảm càng ngày càng cường liệt, nàng phát hiện, chính mình thậm chí có thể cảm nhận được thời gian hoàn thành siêu tụ năng đại pháo sung năng của Hòa Thái Đầu. Mà thời gian này, cần nàng mới có thể đầy đủ.

Dưới thân thể Huyết Lang mắt thấy Tiêu Tiêu hướng về chính mình phương hướng xông tới, hẳn thậm chí có cảm giác khiếp đảm.

Cái tiểu cô nương này rõ ràng muốn so với mình nhỏ yếu nhiều, nhưng là, nàng xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhưng phảng phất thả ra quang huy. Chính là việc nghĩa chẳng từ nan như vậy vọt tới trước, nàng không muốn sống nữa sao? Tên của Đường Tiêu Lệ dễ dàng như vậy chống đối sao? Nàng điên rồi sao?

Giờ này khắc này, Huyết Lang trong lòng không ngờ lại hoàn toàn là vì Tiêu Tiêu mà nghĩ, cái tiểu cô nương này không chỉ là rất xinh đẹp, càng là kiên cường cùng dũng cảm hoá hẳn, làm hẳn thậm chí không có ý định chủ động ra tay.

-Tiêu Tiêu.

Dưới đài, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Bối Bối cùng bọn hắn Vương Ngôn lão sư cũng nhin không được kêu lên. Còn Phi Linh ánh mắt trở nên âm trầm hơn. Tâm trạng của cậu bây giờ không tốt chút nào. Nói là bảo vệ Sở Lai Khắc nhưng lại để Tiêu Tiêu lấy thân đỡ tên, đòn đánh này nhưng là nàng không hề có cơ hội chống tội.

Phá mũi tên gần rồi, liền ngay cả Đường Tiêu Lệ, vào đúng lúc này cũng đã bị Tiêu Tiêu thấy chết không sờn cảm hoá. Nhưng là, hắc tên bắn ra, cũng là không thể nào thu hồi. Huống chi này quan hệ đến Chính Thiên học viện vinh quang, dù như thế nào, hắc đều chỉ có thể cắn răng phát động công kích. Nhưng hắc ánh mắt nhưng theo bản năng nhìn về phía trọng tài.

Không sai, chính là trọng tài, trọng tài đã xông lại, khoảng cách song phương sắp va chạm địa phương còn có không tới ba mươi mét. Nhưng này ba khoảng cách mười mét đối với thất hoàn cấp bậc hồn thánh mà nói, cũng không có thể trong nháy mắt dời đi a!

Cũng vừa lúc đó, Tiêu Tiêu mắt sáng rực lên, nồng nặc bạch quang đột nhiên từ trên người nàng bốc lên, hai cái màu vàng hồn hoàn như là bốc cháy lên phóng ra mỹ lệ hào quang. Ba đỉnh hợp nhất. Tại trước người của nàng ngưng tụ. Bay thẳng đến Huyết Lang.

Quốc Chi Trọng Khí, Đỉnh Chi Chấn Đãng, Tiêu Tiêu một kích mạnh nhất.

Huyết Lang động tác chung quy là trì trệ, cho tới khi hắc muốn phát động kỹ năng đã hơi trễ.

Một cỗ hoàn toàn vượt qua hắc tưởng tượng khổng lồ uy năng đột nhiên toả ra, Tam Sinh Trấn Hồn Đỉnh phóng thích Đỉnh Chi Chấn đặng đã hoàn toàn tác dụng ở trên người hắc. Làm Huyết Lang cả người đều sa vào giằng co. , dung hợp Phệ Thần Não,kết thừa ý chí viễn cổ! cầm trong tay trọng kiếm, tung hoành Bát Hoang

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Khai Hòa

Không chỉ có như vậy, Tam Sinh Trấn Hồn Đỉnh bay lên vị trí, cũng đúng lúc là quỹ đạo của phá mũi tên phải đi qua. Tiêu Tiêu dùng chính mình mạnh nhất năng lực, không chỉ là tạm thời hạn chế Huyết Lang ở khoảng cách gần Hòa Thái Đầu nhất, càng là chặn lại rồi Đường Tiêu Lệ trí mạng công kích.

Ầm.

Kịch liệt nổ vang phảng phất làm cả thi đấu đài đều rung đưa.

Tên thứ nhất của Đường Tiêu Lệ thậm chí có thể làm lồng phòng hộ xuất hiện một lỗ nhỏ bị đâm xuyên, mũi tên thứ hai của hắn lấy phá hoại làm chủ lại sao lại như vậy nhỏ yếu?

Nhưng điều lạ kể tiếp xảy ra không phải là Tam Sinh Trấn Hồn Đỉnh của Tiêu Tiêu nổ tan nát. Mà là đoàn quang tên vàng ánh kim chạm đến là một thân ảnh chắn trước Tam Sinh Trấn Hồn Đỉnh, cái thân ảnh này trong nháy mắt xuất hiện, không hề có dao động hồn lực, không phải thi triển hồn kỹ. Làm sao lại có người thứ ba ở đây ngoài trọng tài đang chạy đến không kịp kia. Mà lại tốc độ mắt thường nhìn không thấy được tới chắn trước Tam Sinh Trấn Hồn Đỉnh. Đây là cái khái niệm tu vi gì?

Đúng! Người chắn trước Tam Sinh Trấn Hồn Đỉnh, không ai khác ngoài Phi Linh, người vừa dùng Soru, đột phá tầng kết giới phòng hộ của 108 tên hồn sư tạo thành lồng phòng hộ không hề hay biết. Bên khán đài, ai ai cũng gần như ngưng thở khi Tiêu Tiêu dùng bản thân võ hồn làm lá chắn. Phải biết Tiêu Tiêu Tam Sinh Trấn Hồn Đỉnh nhưng là có thể nói là bản mệnh võ hồn, khi bị phá hủy tương đương với việc bản thân bị thương a.

Bên trên không chỉ khán giả mà còn có Tinh La hoàng đế cùng các học viện đang đợi ở khu nghỉ ngơi, đặc biệt là Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện.

Mũi tên đến trước mặt Phi Linh, cậu giơ một ngón tay lên. Mũi tên ánh quang kim xoắn ốc kia chạm thẳng đến ngón tay cậu sau đó dừng lại. Tiêu Tiêu nhưng lại không biết chuyện gì ngoài thấy một bóng đen chặn trước Tam Sinh Chấn Hồn Đỉnh của bản thân. Dưới đài Hoắc Vũ Hạo cùng Bối Bối quan sát trên đài rồi quay lại tìm kiếm cái gì đó thì mới biết chuyện gì đang diễn ra. Hóa ra Phi Linh đã lên đài a. Toàn bộ không biết được hành động của Phi Linh biến mất là do các cặp mắt đã dán vào hành động của Tiêu Tiêu.

Ngón tay động một cái. Mũi tên kia cũng tan vào hư không nhưng lại một vụ nổ vàng lên, khói bay tung tóe trên không. Tiêu Tiêu không hề cảm thấy Đỉnh của mình đối chọi với bất cứ thứ gì. Thở phào nhẹ nhõm, cứ tưởng rằng mình không qua được cơ.

Nhưng là, lực xung kích không biến mất mà vẫn phát tán ra xung quanh, Huyết Lang tại kinh khủng xung kích lực, trong lòng lạ kỳ không có phần nộ, tại toàn lực thôi thúc hồn lực phòng ngự, đối với cái kia quyết chí tiến lên tiểu cô nương chỉ có kính phục. Tiêu Tiêu ở sau Đỉnh không bị xung lực ảnh hưởng. Cả quá trình diễn ra thậm chí chỉ trong một hai giây mà thôi

Tại lúc này Hòa Thái Đầu cũng hoàn thành tụ năng. Mặc dù không biết chuyện gì nhưng thấy Tiêu Tiêu vẫn an toàn, lòng nhẹ nhõm. Đường Tiêu Lệ nhưng lại không hề thấy việc gì xảy ra nhưng lại cảm giác tên của mình đã bị tiêu trừ hoàn toàn, có kinh ngạc nhưng cũng không chậm trễ.

Ba đạo tử quang, nổi liền một đường, càng là hiện ra màu tím, tên thứ nhất đến cuối cùng, màu sắc đều tím đậm hơn. Đến lúc cuối cùng một mũi tên bắn ra, Đường Tiêu Lệ trong tay Tử Hoa Cung giơ lên, hóa thành một đoàn tử diễm bốc lên nhất thời, ba mũi tên màu tím, cũng từng cái dựng lên

một cỗ màu tím liệt diễm. Không khí ở trước mặt bọn nó đã hoàn toàn trở nên vắng vẻ. Khi này ba mũi tên bay đến thi đấu đài một nửa thời điểm, cũng đúng lúc là Hòa Thái Đầu siêu năng đại pháo bạo phát nháy mắt.

Lúc này đám khói phai đi, Tiêu Tiêu nhìn đến trước Tam Sinh Chấn Hồn Đình của mình lại không thấy một ai. Đúng lúc này Hòa Thái Đầu quát lớn báo hiệu cho Tiêu Tiêu nằm xuống tránh đi đòn công kích của mình. Phi Linh thì lại quay về khu chờ chiến nhưng sắc có chút khó coi, nói thẳng ra thì cậu đang vô cùng tức giận. Phải nói là đối với bất cứ ai trong Sử Lai Khắc, đặc biệt là những ai mà có tiếp xúc với cậu trong thời gian dài thì đó đều là người cậu không muốn ai bị tổn thương. Chính Thiên học viện a. Ta sẽ cho người biết động tới Sử Lai Khắc là như thế nào đáng sợ! Phi Linh thì thầm, sát khí nồng nặc trên người tỏa ra khiến Hoắc Vũ Hạo quay người nhìn lại kinh ngạc mà cũng đổ mồ hôi lạnh. Kinh ngạc là vừa nãy biến giờ lại xuất hiện mà không bị bất kì ai nói thứ gì, sợ là cái sát khí kia ngút trời đến nỗi các khu nghỉ ngơi của các học viện khác cũng cảm nhận được mà rung mình.

Có thể thấy mọi người ai cũng đều thấy lạ là tại sao mũi tên kia mãnh liệt, cuồng bạo như vậy lại không gây ra sát thương gì đến chiếc đỉnh kia. Toàn bộ khán đài, bất kể là ai quan chiến đều không thấy được Phi Linh, cùng mọi chuyện đã xảy ra. Không lẽ tiểu cô nương kia lại là phòng ngự chiến hồn sư sao? Không lẽ so với Từ Tam Thạch cái kia Huyền Minh Quy thuận còn lợi hại hơn? Vậy tu vi nhị hoàn không hề bị yếu sao? Vô số câu hỏi được đặt ra, tuy nhiên, đó chỉ là phần suy luận của các học viện có ánh mắt sáng suốt. Còn các khán giả thì không có cái nhìn ấy. Không một ai cho dù tinh mắt hoặc sáng suốt có thể nhìn thấy hành động của Phi Linh.

Khi cái màu trắng quang cầu từ siêu tụ năng đại pháo bay ra, toàn bộ thi đấu đài quỷ dị vắng vẻ một thoáng, ở bên ngoài khán giả xem, đài thi đấu giống như là trong nháy mắt trở nên mơ hồ, tất cả đều không rõ ràng. Mà trên đài, bất kể là Huyết Lang, Đường Tiêu Lệ vẫn là vị trọng tài thất hoàn

hồn thánh, đều có cảm thụ không gian trong nháy mắt vỡ tan. Phảng phất ngay cả chính thân thể bọn hắn cũng theo không gian vỡ tan. Khó chịu suýt làm người ta thổ huyết.

Đường Tiêu Lệ sắc mặt trong nháy mắt liền đổi một chút đến thất kinh. Nguyên bản đối với mình công kích, hắn có tuyệt đối tự tin, vào lúc này lại đột nhiên phát hiện mình rơi vào công kích vô cùng kinh khủng từ đoàn bạch quang kia của Hòa Thái Đầu. Nói cách khác, hắn liên hoàn mạnh nhất ba mũi tên đã mất đi mục tiêu.

Đúng vậy, không khí bên trong vận vẹo, ba đạo tử quang, đột nhiên chia làm ba hướng, gần như là lấy tam giác đều phương thức, hướng về ba phương hướng mà đi. Mà vị trí Hòa Thái Đầu vừa lúc ở tam giác đều trung ương.

Sau đó, Đường Tiêu Lệ liền thấy được đoàn bạch sắc hào quang phóng to ở trước mắt. Toàn bộ quang cầu khoảng chừng chỉ có đường kính khoảng một thước. Nhưng vào đúng lúc này, Đường Tiêu Lệ lại có cảm giác thở không nổi.

Dùng xong năm mũi tên, hắn tự thân hồn lực đã bị cạn sạch. Căn bản cũng không có nhiều lực chống đối. Nguyên bản hắn là chỉ hi vọng ba mũi tên phá tan Hòa Thái Đầu công kích sau đó sẽ đánh tan đối thủ. Nhưng ai có thể nghĩ đến, siêu tụ năng đại pháo lại có thể tại trong nháy mắt thay đổi không gian xung quanh.

Vào lúc này, trọng tài bị khiếp sợ, rốt cục cũng thực hiện nhiệm vụ của mình.

Kèm theo một tiếng rít gào, năm giữ một trắng, hai vàng, ba tím, một đen, bảy cái hồn hoàn, tốc độ tăng lên dữ dội, hồn hoàn thứ bảy hào quang lóng lánh.

Một tiếng rít gào trầm trầm, thân thể khổng lồ dường như giống như núi cao hướng ngang bay ra, chắn trước mặt Đường Tiêu Lệ.

Một voi lớn con toàn thân bao phủ ngưng hậu giáp mảnh. Tại cái tiếng gầm nhẹ, voi lớn trên người mơ hồ lại có hồn hoàn hào quang sáng lên, màu vàng đất hào quang hóa thành màn ánh sáng, cùng siêu tụ năng đại pháo đồng thời mạnh mẽ va chạm. , dung hợp Phệ Thần Não, kết thừa ý chí viễn cổ! cầm trong tay trọng kiếm, tung hoành Bát Hoang

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Nhận Thua

Ầm ầm ầm.

Chưa từng chân chính trải qua uy lực của siêu tụ năng đại pháo là hoàn toàn không cách nào tưởng tượng cái nhân gian hung khí uy lực đáng sợ đến mức nào.

Siêu tụ năng đại pháo vốn là không nên xuất hiện ở đài thi đấu, bởi vì với nó, hồn sư thi đấu cực nhanh, mà siêu tụ năng đại pháo chuẩn bị thời gian thực sự là quá dài. Hòa Thái Đầu không chỉ tổn thương thân thể của mình, toàn lực ứng phó thôi thúc, làm siêu tụ năng đại pháo súc thế. Nếu như là chiến đấu bình thường, hẳn không biết đã thua trận mấy lần.

Tuy thời gian siêu tụ có thể đại pháo súc thế dài, nhưng uy lực của nó vô cùng khủng bố. Trong phạm vi nhất định, nó tương đương với đem hồn lực một tên hồn sư thông qua hạt nhân trận pháp khổng lồ mà phức tạp không ngừng áp súc, ngưng tụ, cuối cùng tập trung ở một điểm bộc phát ra, lại thông qua ống pháo bộc phát ra.

Siêu tụ năng đại pháo tại trong quân đội là có phân phối, nhưng phân phối cũng sẽ không quá nhiều. Bởi vì nó công kích khoảng cách hữu hạn, cực hạn công kích là năm trăm mét mà thôi. Hơn nữa, siêu tụ năng đại pháo một khi sử dụng, giống như là trong quân đội dấy lên một cái tiểu thái dương, đối thủ nếu như không ưu tiên áp chế mới là lạ.

-Thành công, Tiêu Tiêu người thấy được chứ? Ta thành công.

To lớn tiếng nổ mạnh không chỉ là ở trước truyền ra, sau lưng Hòa Thái Đầu, tương tự truyền ra ba tiếng nổ khủng bố. Chỉ bất quá, ba tiếng nổ này

toàn bộ bị vụ nổ chính diện bao trùm.

Tiếng nổ vang kịch liệt, Hòa Thái Đầu chỉ cảm giác sau lưng mình, một cỗ thiên lực truyền đến, đem hấn thân thể đẩy đi, mạnh mẽ đập tại phía trước đài thi đấu. Hạ xuống vị trí, nhưng đúng lúc là Tiêu Tiêu.

Nhìn từ đằng xa, lúc này, đài thi đấu đã kinh biến đến mức một mảnh huyền lệ. Xung quanh đài thi đấu, lồng phòng hộ màu vàng sẫm thậm chí đã biến thành màu vàng kim. 108 vị hồn sư sắc mặt đều có vẻ hơi ngưng trọng.

Thi đấu đài hai đầu phân biệt bạo phát màu sắc khác nhau hào quang, một bên là mãnh liệt mao bạch sí sắc, một bên khác nhưng là màu tím.

Toàn bộ đài thi đấu đều bị hai cỗ lực lượng khủng bố này oang tạc cho gần như nát bấy. Cái thanh âm điếc tai nhức óc, cho dù là ngoài sân Tinh La chỗ rộng rất xa đều có thể nghe được.

Thế nhưng, đối với một người nào đó mà nói, giờ này khắc này, thế giới này là yên tĩnh. Đó chính là, Hòa Thái Đầu.

Nhào ngã trên mặt đất, Hòa Thái Đầu chỉ cảm giác mình thân thể đã bị hoàn toàn đào hết rồi tựa như, trong cổ họng còn có mùi vị xì nồng nặc gà dường như đao nhỏ đang không ngừng cắt chém.

Toàn thân truyền đến kịch liệt đau đớn làm hấn thậm chí đã có chút chết lặng. Ánh mắt chỉ hướng về phía Tiêu Tiêu đang nằm tránh né đòn tấn công của mình.

Tiêu Tiêu cũng bị xung lực từ vụ nổ hất về phía Hòa Thái Đầu, mặc dù khá đau nhưng cô bé rất kiên cường nên vẫn chịu được. Bị xung kích lực hất đến Hòa Thái Đầu, biết vị sư huynh này đã sử dụng hết tất cả hồn lực của bản thân dồn vào việc súc thể, đã không còn sức lực nên Tiêu Tiêu cố

gắng đến gần hẳn sau đó ôm hẳn rồi dùng Tam Sinh Chấn Hồn Đỉnh của bản thân che chắn xung kích cùng bụi đá đang bay về phía hai người họ.

-Hòa sư huynh, người đã cố gắng hết sức rồi. Nghỉ ngơi một chút. Có ta đây bảo vệ người. Người yên tâm. Mặc dù lúc này không biết làm sao lại không có gì nhưng ta sẽ vẫn sẽ cố gắng làm lá chắn cho người.

Ôm Hòa Thái Đầu, Tiêu Tiêu nhìn hẳn nhẹ nhàng cười nói. Ai da! Cái kiểu này sao nó ngược đời a.

Hòa Thái Đầu nhưng là cắn răng, vẫn nghe thấy giọng nói của Tiêu Tiêu mà miệng cười khổ đáp lại. Đàn ông mà để con gái người ta làm lá chắn thế này thì ai mà nhìn.

-Này, người có lộn không? Ta phải là lá chắn cho người a. Lúc này, người chạy lên chắn cho ta làm tim ta nhói biết bao. Sau này là ta sẽ bảo vệ người nha đầu ngốc.

Hòa Thái Đầu có hơi xấu hổ nói. Nói vậy cứ như tỏ tình vậy. Đáp lại Hòa Thái Đầu là Tiêu Tiêu mặt đỏ lên. Và thế là một cuộc tình sắp được đâm chồi nảy nở a.

Hào quang trên đài thi đấu rốt cục dần dần thu liễm, nhưng nó mạnh mẽ cứng rắn khoan ra ba cái động lớn trên lồng phòng hộ. May là lồng phòng hộ xung quanh đài thi đấu vẫn khá kiên cố, tuy rằng có bộ phận bị xuyên, cuối cùng cũng coi như không có ảnh hưởng tới khán giả bên ngoài.

Một bên khác, bạch sí sắc cũng dần dần thu liễm. Thân thể voi lớn từ từ hiển lộ ra.

Không nghi ngờ chút nào, con voi lớn này chính là võ hồn chân thân mà vị hồn thánh trọng tài biến thành. Cũng chính hẳn thay Đường Tiêu Lệ chống lại một kích trí mạng.

Giờ này khắc này, cho dù là trọng tài vận dụng võ hồn chân thân, toàn thân cũng là một mảnh cháy đen. Tại đài thi đấu trước mặt của hắn, xuất hiện một mảnh bị phá hoại hình quạt to lớn. Chỗ rộng nhất tiếp cận bốn mươi mét, nơi bị phá hoại sâu xa nhất chính là trước mặt hắn, sâu đến năm mét. Cảnh tượng thảm liệt thực tại nhìn thấy mà giật mình a!

Đây chính là siêu tụ năng đại pháo uy lực, thậm chí còn là không hoàn chinh siêu tụ năng đại pháo.

Lúc trước, siêu tụ năng đại pháo được nghiên cứu ra, liền đã từng được tuyên bố qua, chính diện va chạm, coi như là hồn thánh cũng không ngăn được. Đây chính là chỗ mà hồn đạo khí cường đại. Ngũ hoàn hồn vương dựa vào loại hồn đạo khí này thậm chí có khả năng uy hiếp hồn thánh. Nhưng trên thực tế, hồn thánh trong tình huống này làm sao cho một tên hồn vương cơ hội súc lực để nhắm bắn mình cơ chứ?

Hơn nữa, lúc chống đỡ, hắn vẫn hoàn toàn không thể phản kích. Mà đối với hắn mà nói, vẫn tính là may mắn, vị trọng tài này thân là một vị phòng ngự hệ chiến hồn sư. Đang thi triển võ hồn chân thân, hắn lực phòng ngự cũng xác thực kinh người.

Hào quang màu vàng thu liễm, võ hồn chân thân thu hồi, trọng tài cũng là một bộ mặt xám xịt, thế nhưng, trong mắt của hắn nhưng không có nửa phần phẫn nộ. Nhìn chăm chú vào xa xa, Tiêu Tiêu cố gắng giúp Hòa Thái Đầu đỡ đòn kia cùng giúp hắn tránh thoát xung lực.

Đường Tiêu Lệ mặt tái mét từ bên người trọng tài đi ra, hắn hoàn toàn không cách nào tưởng tượng được, vừa nãy, một kích kia nếu như trúng mình sẽ là một loại kết cục như thế nào. Hơn nữa, hắn cũng có thể khẳng định, ba mũi tên uy lực tuy mạnh, nhưng nếu như là chính diện cùng siêu tụ năng đại pháo va chạm, kết quả sẽ chỉ là một, đó chính bị áp chế mà tan nát. Mà ba mũi tên của hắn nhưng là căn bản không thể nào xuyên thấu siêu tụ năng đại pháo.

Ta nửa quay đầu nhìn hăn một cái, thân nhiên nói:

-Ta vì người ngăn trở đối thủ công kích, người đã bị đào thải ra khỏi bản cuộc tranh tài.

Đường Tiêu Lệ hơi hơi rung mình một cái, mới ý thức tới chính mình vẫn còn trong đại tái, vội vàng cung kính nói:

-Đa tạ ân cứu mạng của ngài. Nhưng là, cuộc tranh tài này thắng bại....

Giữa lúc hăn nói tới đây, trên đài thi đấu, tại một đồng đá vụn cùng tro bụi, một cái thân ảnh có chút tập tễnh bò dậy. Cường tráng thân thể tràn đầy cảm giác mạnh mẽ, mà hăn xuất hiện, nhưng cho mỗi cái khán giả đều có loại cảm giác hí kịch hóa. Hăn chính là Huyết Lang.

Quan sát một chút, Huyết Lang nhưng không có mất đi sức chiến đấu mà bên Sử Lai Khắc cũng vẫn còn một mình Tiêu Tiêu còn sức chiến đấu, còn Hòa Thái Đầu thì hoàn toàn mất sức chiến đấu do sức thể siêu tụ năng hồn đạo đại pháo mất rồi. Kết quả như vậy vẫn chưa được quyết định.

Đúng lúc này, Tiêu Tiêu đỡ Hòa Thái Đầu nằm xuống rồi đứng dậy tới chỗ của trọng tài.

-Trọng tài, ta xin thua trận này.

Câu này nói xong, làm trọng tài cũng không ngạc nhiên lắm. Thân là nhị hoàn hồn đại hồn sư làm sao có khả năng đối chọi với một hồn tông chưa bị suy kiệt gì hề mất hồn lực lẫn sức chiến đấu đây? Mà Tiêu Tiêu lí do từ bỏ là do có Phi Linh nhắc nhở bí mật thông qua truyền âm. Dựa vào khả năng của cậu thì cái gì mà không được. Mà cũng bởi suy nghĩ một chút cho Hòa Thái Đầu nên Tiêu Tiêu mới đồng ý với yêu cầu của Phi Linh, chứ nếu đánh một trận với trí thông minh cùng song sinh võ hồn thì kết quả ai thắng ai thua vẫn chưa chắc a.

Tuy trận đấu vô cùng kịch liệt, màn bạo tạc kinh khủng nhưng Sử Lai Khắc đã thua mất một trận. Khán giả nhưng là càng hào hứng chứ không hề có thất vọng. Đánh càng nhiều thì càng thích chứ sao. Tâm lý khán giả là thế. Còn các đội ngũ ở học viện khác cũng không hiểu tại sao Sử Lai Khắc vẫn chấp nhận mất một trận này.

Trọng tài tuyên bố trận hai đối hai này, Chính Thiên cao cấp hồn sư học viện dành chiến thắng.

Hòa Thái Đầu tốt hơn một ít, hẳn chỉ là tiêu hao thể lực, hơn nữa kinh mạch chịu hồn lực trùng kích quá lớn. Nhưng hẳn dù sao tuổi còn nhỏ, tu vi cũng sâu, thân thể tổ chất càng người bình thường mạnh hơn nhiều. Ăn đan dược xong, đã khôi phục mấy phần. Tiêu Tiêu thì không có vấn đề gì.

Quay về khu chờ chiến, Bối Bối thấy cả hai không có gì bất thường, an tâm mỉm cười.

-Các người đều làm rất tốt. Các người đều là Sử Lai Khắc tinh anh. Sử Lai Khắc vinh quang, chắc chắn sẽ không đoạn tuyệt ở trong tay chúng ta. Bất luận đối thủ cường đại đến mức nào, cho dù là cháy hết cuối cùng một giọt máu, chúng ta cũng sẽ bảo vệ phần này vinh quang.

Bối Bối nói thế tuy chỉ là an ủi nhưng có mấy phần là thật. Hình ảnh Tiêu Tiêu bảo vệ Hòa Thái Đầu cùng Hòa Thái Đầu dốc sức bình sinh mà cố gắng vì học viện cũng đã chứng tỏ ý chí của họ hướng về Sử Lai Khắc mạnh mẽ đến cỡ nào. , dung hợp Phệ Thần Não,kết thừa ý chí viễn cổ! cầm trong tay trọng kiếm, tung hoành Bát Hoang

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Phi Linh Lên Đài

-Các người đã làm rất tốt. Mau đi nghỉ ngơi đi. Kế tiếp đến lượt ta.

Phi Linh đến bên mọi người mỉm cười nói. Sau đó quay đi với vẻ âm trầm đầy sát khí.

-Phi Linh học trưởng, cảm ơn người lúc nãy giúp ta.

Tiêu Tiêu thấy bóng lưng Phi Linh mà nói. Tiêu Tiêu tuy tuổi nhỏ nhưng rất thông minh, ở đây người có thể cứu nàng chỉ có thể là Phi Linh mà thôi. Trải nghiệm qua thực lực của Phi Linh tuy chỉ là một phần vô cùng nhỏ nhưng nàng vẫn nhận ra Phi Linh cường đại vô lường.

-Ta đã nói các người đối với ta trọng yếu a. Không có các người thì đời ta chán lắm.

Phi Linh đáp lại bằng một cái mỉm cười rồi quay đi. Mọi người nghe thế đại để cảm thấy ấm áp nhưng vẫn có chút khó hiểu.

Kế tiếp, Phi Linh tiến lên đài, bước về phía trọng tài thì thầm. Trận này Phi Linh xin phép trọng tài chỉ mình cậu lên đài. Và tất nhiên tên trọng tài ngạc nhiên thì không còn gì ngoài cứng họng, sau đó cho phép. Vương Ngôn cũng gật đầu khi trọng tài nhìn về phía hắn. Vì thế trọng tài cũng chỉ gật đầu cho qua.

Chính Thiên học viện chính tuyển đội viên bảy người, đã ra trận bốn người, còn lại tất nhiên chính là đội trưởng Diệp Vô Tình dẫn đầu hai người khác. Cái này cũng là đội trưởng Diệp Vô Tình lần thứ nhất leo lên thi đấu đài.

Diệp Vô Tình vóc người không tính là đặc biệt cao to. Nhưng lại hết sức cân xứng, một thân hợp thể trang phục nhìn qua cùng người bình thường cũng không hề khác nhau quá lớn, mặt mũi hăn cũng không phải là đặc biệt anh tuấn. Duy nhất đặc điểm chính là chưa bao giờ toát ra bất luận là biểu tình gì. Liền ngay cả ánh mắt hăn cũng rất lạnh lùng, tựa hồ mọi chuyện phát sinh tất cả vẫn chưa đối với tâm tình của hăn sản sinh quá bất luận ảnh hưởng gì.

Không có ai trời sinh như vậy, Vương Ngôn đạt được tư liệu liên quan tới Diệp Vô Tình cũng ít đến mức đáng thương. Dù sao. Đối với nguyên bản Sử Lai Khắc học viện chính tuyển đội viên mà nói, Chính Thiên học viện còn rất xa mới có thể nói là tạo thành uy hiếp.

Diệp Vô Tình hai bên, theo thứ tự là một nam một nữ, tên nam đội viên tướng mạo có chút xấu xí, mũi sụp, mắt nhỏ, môi dày, vóc dáng không cao. Liền ngay cả tóc đều có vẻ hơi thừa thớt. Có thể dự thi mang ý nghĩa tuổi tác của hăn nhất định là không tới hai mươi tuổi, có thể nhìn qua, tướng mạo hăn là phải so với thực tế tuổi tác già hơn rất nhiều.

Hăn tên là Thượng Quan Tàn, là một gã phụ trợ khống chế hệ khí hồn sư. Tại vòng thứ nhất cuộc thi vòng loại, Chính Thiên học viện đội dự thi thành viên, Vương Ngôn lưu lại ấn tượng sâu sắc nhất ngược lại là tên học viên này, có thể thấy được hăn phụ trợ năng lực khống chế cường đại.

Diệp Vô Tình một bên khác học viên nữ liền muốn đẹp dễ hơn nhiều, mái tóc dài màu đỏ rực rối tung ở phía sau, xinh đẹp tướng mạo thật là có thể nói như vậy, tuy rằng không có Giang Nam Nam như vậy tuyệt sắc, nhưng là tràn đầy thanh xuân khí tức, vóc người phát dục càng là vô cùng tốt, đại có mấy phần cảm giác vô cùng sống động.

Nàng gọi Diễm Nhi, lấy từ xa công kích làm chủ cường công hệ chiến hồn sư. Từ năng lực mà nói, cùng Tử Hoa Cung của Đường Tiêu Lệ có

điểm giống. Nhưng nàng không có Đường Tiêu Lệ lực bộc phát, nhưng muốn so với Đường Tiêu Lệ càng am hiểu đánh lâu dài.

Thượng Quan Tàn cùng Diễm Nhi đều là tứ hoàn hồn tông, nhưng bọn hắc tu vi nhưng đều cao tới bốn mươi sáu. Mà Diệp Vô Tình, càng là một vị năm mươi tám cường công hệ chiến hồn vương.

Cứ việc không phải đội hình tam đại hồn vương mạnh nhất, thế nhưng, Diệp Vô Tình có thể đem tổ hợp này ở lại cuối cùng lên sân khấu, bất kể là tâm tính vẫn là tất thắng.

Đối với Chính Thiên học viện mà nói, cái này cũng là lịch sử tính một khắc. Nếu như có thể trở thành cái thứ nhất đánh bại Sử Lai Khắc học viện chiến đội học viện mấy ngàn năm qua, đối với Chính Thiên học viện mà nói, phần này vinh quang cũng đủ làm cho dự thi bảy tên đội viên tôn hưởng một đời.

Nhưng nói sao thì nói, tu vi của những người này, có thể nói trong cuộc đại tái này, không là cái gì uy hiếp đối với Phi Linh. Nói thực lực bị phong ấn nhưng cậu vẫn có vô số những thủ đoạn ẩn tàng chưa bộc lộ chứ nói gì giờ đây cậu khôi phục hồn thánh thực lực.

Lúc chỉ mình Phi Linh lên đài, nhiều người ở khán đài cũng đang bàn tán xôn xao.

-Tên kia là ai? Ta lại không nhìn thấy hắc ở đội chính thức bao giờ?

Tinh La hoàng đế mở miệng thắc mắc. Cùng với câu hỏi đó, ở bên kia khu nghỉ ngơi của Nhật Nguyệt đế quốc hoàng gia hồn đạo sư học viện, Tiểu Hồng Trần đứng dậy nhú mày nhìn về phía đài thân ảnh của Phi Linh.

-Có chuyện gì sao, Tiểu Hồng Trần? Sao Sử Lai Khắc lại chỉ có một người ra trận? Hình như tên kia chưa lên đài lần nào.

Mã Như Long nhìn Tiểu Hồng Trần hỏi, nhìn Phi Linh cau mày.

-Chính là hần. Là tên ta lo ngại.

Tiểu Hồng Trần ánh mắt trở nên nóng rực. Phi Linh làm hần lo âu, giờ có cơ hội quan sát thực lực của Phi Linh thì đâu có gì mà ngại.

-Hả? Là hần sao? Trông rất tuần tú a.

Mộng Hồng Trần ngạc nhiên nhìn Phi Linh dưới đài cười nói.

Dưới đài, Diệp Vô Tình nhìn thấy Phi Linh một mình cũng hơi hơi nhúu mày sau đó vẫn bộ mặt lạnh lùng đó.

-Sử Lai Khắc dù sao cũng là Sử Lai Khắc, tuy rằng ta không biết tại sao Sử Lai Khắc học viện lại phái những thành viên dự bị tới tham gia thi đấu, thế nhưng, nếu người là thành viên chính thức thì ta sẽ không nường tay. Ta gọi Diệp Vô Tình, Chính Thiên học viện đội trưởng.

Diệp Vô Tình nói.

-Ta tên Phi Linh. Lần này ta lên cũng là thay thế đội chính thức a. Đội chính có lẽ không thi đấu được. Ta tiếp trận này với các người.

Phi Linh lạnh nhạt cười nói.

Diệp Vô Tình lạnh lùng ánh mắt thoáng ba động một chút, đưa tay phải duỗi ngón tay cái, sau đó chậm rãi quay lại.

Diễm Nhi kế bên có chút cũng cau mày. Làm sao bên Sử Lai Khắc chỉ có một người ra sân? Không lẽ hết người sao?

Trọng tài đúng lúc cắt đứt cuộc trò chuyện:

-Lui về phía sau, chuẩn bị thi đấu.

Song phương các lui về sau, đài thi đấu đã rất nhanh được sửa chữa hoàn tất. Toàn bộ bốn người dự thi, chiến ý đều giống như thiêu đốt. Thi đấu chưa bắt đầu, cũng đã tràn đầy nồng nặc mùi thuốc súng. Đối với bất luận một phe nào mà nói, đây đều là một hồi không cho có sai lầm thi đấu.

-Một tên hồn vương cùng hai tên hồn tông. Chà, đánh như thế nào cho hoành tráng nhỉ?

Phi Linh ánh mắt quang mang lóe lên. Ngay từ lúc lên Phi Linh đã muốn cho Chính Thiên học viện một trận. Dám tổn thương đàn em dễ thương của ta. Hừ, các người coi ta là không khí sao?

Trọng tài hướng về Phi Linh đưa mắt nhìn một chút, lúc này mới hít sâu một cái, quát to:

-Thi đấu bắt đầu.

Đủ có mấy chục vạn người trong quảng trường Tinh La, hiện tại chỉ có một cái tiêu điểm, khán giả thậm chí đã quên mất làm sao nháy mắt, bởi vì bọn hắn thật sự là sợ bỏ lỡ bất luận cái nào chi tiết nhỏ. Thi đấu thật sự là quá đặc sắc.

Trên tường hoàng thành, vị hoàng đế kia cũng nhịn không được nữa hai tay đặt tại lỗ châu mai, tập trung tinh thần nhìn. Vị thiếu niên bí ẩn Hoắc Vũ Hạo là sao? Lại xuất hiện thêm một người này nữa? Hắn lại một người đối cứng cùng một hồn vương và hai hồn tông. Hắn thực lực rốt cuộc là ra sao?

Kèm theo thi đấu bắt đầu này quát to một tiếng, bên Chính Thiên học viện thả ra tự thân võ hồn. Phi Linh nhưng không hề thả ra võ hồn của mình, làm nhiều người không khỏi hiếu kì.

Chính Thiên học viện, Diệp Vô Tình dẫn đầu cũng từng người thả ra võ hồn. Có thể nói, võ hồn ba người này đều tương đương kỳ lạ. Không thể không nói. Chắp nhất với võ hồn tu luyện mà bài xích hồn đạo khí Chính Thiên học viện, học viên chọn lựa cùng bồi dưỡng quả thật có chỗ độc đáo của nó.

Bên trái Thượng Quan Tàn hai mắt khép hờ, trong nháy mắt, cả người hắt trên đều tràn ngập ra một lớp sương khói mỏng manh, tầng sương mù cũng không phải là màu trắng, mà là một loại mờ ảo màu lam nhạt.

Màu lam nhạt sương mù quay quanh bốc lên, làm hắt nhìn qua như ẩn như hiện. Cả người đều tràn đầy cảm giác thần bí.

Kèm theo đình-linh-linh liên tiếp, một cỗ pháp lục lạc xuất hiện ở trong tay phải hắt, lục lạc rất lớn. Chuôi cầm làm bằng gỗ, phía trước lục lạc toàn thân hiện lên ám màu xanh lam, bên trong có ba cái tiểu cầu yêu dị màu xanh lam. Chính là bản thể va chạm khiến lục lạc tản mát ra âm thanh.

Sở dĩ nói chúng yêu dị, là bởi vì lúc ba cái tiểu cầu lay động trong lục lạc, thậm chí có ánh sáng lộng lẫy toát ra, tựa hồ là ba con mắt, đang không ngừng khép mở, có băng lãnh, có rừng rực, còn có tà dị. Quả thực là một loại cực kỳ kỳ lạ võ hồn.

Hai vàng, hai tím bốn cái hồn hoàn quay xung quanh luật động, thoáng lúi về sau nửa bước, Thượng Quan Tàn hai mắt híp lại, ánh mắt rơi vào Phi Linh bởi chỉ có mình cậu trên đài.

Một bên khác, Diễm Nhi cô nương. Võ hồn quả nhiên là cùng lửa có quan hệ. Nàng đáng vẻ thì càng kỳ lạ, lúc này, cô nương này thân thể trôi nổi, dưới chân không ngờ lại giẫm một cái thạch hỏa cầu lớn đường kính đến nửa mét, hai tay hai bên duỗi. Cánh tay thoáng uốn lượn, trong lòng bàn tay, cũng từng cái nâng một viên quả cầu lửa to bằng nắm tay. Không sai,

nàng võ hồn chính là quả cầu lửa. Không giống là Lăng Lạc Thần nguyên tố võ hồn, nhưng cũng chỉ là hơi kém một chút nguyên tố võ hồn.

So sánh với bọn hắc, Diệp Vô Tình võ hồn tựa hồ cũng không phải là cỡ nào kỳ lạ. Một mảnh lá hẹp dài màu vàng kim tím lẳng lẳng trôi nổi ở trước mặt hắc, hắc hồn hoàn cũng đồng dạng là tại chính mình. Tay phải giơ lên, dùng ngón trỏ cùng ngón giữa đem mảnh lá tím kẹp lấy.

Hoàng Kim Diệp, Diệp Vô Tình võ hồn. Mà hắc có thể là một gã cường công hệ chiến hồn sư.

Đầu tiên xuất thủ trước chính là Diễm Nhi, hai tay cấp tốc về phía trước hợp lại, quát một tiếng:

-Đi.

Nhất thời, trong lòng bàn tay của nàng hai viên quả cầu lửa đột nhiên hội tụ thành một viên, một hồi tụ hợp không cần gấp gáp, nhất thời đã biến thành một viên đường kính đến một thước hỏa cầu lớn hướng về Phi Linh, Diễm Nhi hồn hoàn thứ nhất cũng thuận theo sáng lên.

--

Do Ly nói muốn khác nên ta up tới chương khác biệt lun.

Gần tiếp cận chương mới nhất. Sợ sau đó sẽ có lúc không đủ chương cung ứng cho AE a! , dung hợp Phệ Thần Não,kết thừa ý chí viễn cổ! cầm trong tay trọng kiếm, tung hoành Bát Hoang

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Thông Thả Chiến

Diễm Nhi ra tay rồi, Thượng Quan Tàn cũng không nhàn rồi, trong tay Nhiếp Hồn Linh nhẹ nhàng lay động, liên tiếp đình linh linh âm thanh âm vang lên. Có vẻ hẳn cố tình dùng một kỹ năng nào đó loại quấy rối tinh thần, nhưng Phi Linh há có dễ dàng bị ảnh hưởng. Một đòn phản xạ lại bằng lá chắn vectơ của Phi Linh. Xoạt. Đòn quấy rối kia bị phản ngược lại ngay chủ nhân của nó. Thượng Quan Tàn không thể nghi ngờ là bị đòn sở trường của mình dội lại mà chịu dưới sự ảnh hưởng, hơi bị đình trệ một chút. Ngay lúc đó quả cầu lửa của Diễm Nhi cũng tới chỗ Phi Linh. Phi Linh vẫn đứng đấy, không động đậy, hứng chịu toàn bộ đòn đánh.

Ầm.

Quả cầu lửa kia chạm đến Phi Linh, âm thanh nổ lớn vang lên, khói lửa tung tóe mà phóng ra ngoài. Kèm theo đó là một luồng gió khá lớn tạo thành xung lực oanh ra làm rung rẩy lồng phòng hộ gần đó. Điều này chứng tỏ rằng đòn công kích của Diễm Nhi sức không kích cũng khá uy chấn a.

Làm mọi người thấy là, Phi Linh cho tới thời điểm bị đánh tới nhưng vẫn không làm ra một chút động tác. Diễm Nhi cùng Diệp Vô Tình thì lại không biết Thượng Quan Tâm bị phản phệ tinh thần quấy nhiễu mà đứng yên trong giây lát. Cũng không biết Phi Linh kế tiếp sẽ làm ra hành động gì.

Không xem xét bên mình, Diệp Vô Tình hẳn rằng là có một loại cảm giác Phi Linh vô cùng nguy hiểm. Mặc dù ăn một đòn kia, nhưng mà ai mà biết được tên này chưa từng xuất hiện từ đầu đến giờ, làm sao biết hẳn có

cái gì tu vi đây? Với lại ai lại đại gì đứng hứng cả đòn công kích dù là công kích của một tứ hoàn hồn tông thực lực cấp bậc. Cũng không chừng chừ nữa, Diệp Vô cũng ra tay rồi, công kích phương thức của hắn, ngoài dự liệu của mọi người. Mảnh lá mỏng manh kẹp trong ngón tay bị hắn vứt ra. Vứt ra song hồn hoàn thứ hai của hắn liền thiểm sáng lên. Thế nhưng, Hoàng Kim Diệp của hắn vứt ra nhìn như rất huyền lệ, không ngờ lại chút nào không có uy thế, quỹ dị nhất chính là, lại như là không không sát khí, dường như tự hướng vào kẻ địch, bay thẳng vào đám khói chưa tan hết kia. Một đòn tổ hợp công kích dồn dập. Vốn trong đám lửa kẻ địch thì song phương sẽ không có khả năng quan sát lẫn nhau, mà bên Chính Thiên, người vừa cho đối thủ của mình ăn một đòn trực diện sẽ là bên có lợi thế chủ động, phát động công kích chiếm tiên cơ là điều hiển nhiên.

Nhưng có vẻ không như dự liệu cho lắm. Vốn Diệp Vô Tình cũng muốn cùng Thượng Quan Tàn, cùng nhau phát động hồn kỹ đồng thời nhằm tăng thêm khống chế địch, nhưng là, hắn lại không có một tín hiệu phản ứng nào từ Thượng Quan Tàn vào thời khắc đó. Nên cũng từ bỏ việc phối hợp, tự mình công kích. Lúc bấy giờ Thượng Quan Tàn mới từ tinh thần quấy rối của chính mình khôi phục lại.

Đinh ——

Hoàng Kim Diệp rơi xuống đất, phát ra một tiếng lạnh lạnh, ngay sau đó, nó không ngờ lại đàn hồi, hơn nữa nguyên bản màu hoàng kim đột nhiên đã biến thành màu vàng kim, tốc độ cũng đột nhiên tăng hơn tốc độ lúc vứt ra gấp ba, thẳng đến đám lửa bên trong.

Đây là một đòn nhử địch. Diệp Vô Tình không phải kẻ ngu, hắn cảnh giác với Phi Linh là đúng. Hắn nào biết Phi Linh nhưng vẫn ở tại vị trí từ đầu đến giờ không di chuyển lấy một bước. Hoàng Kim Diệp thẳng tiến đến Phi Linh, sau đó chưa chạm đến cậu thì bị hoàn toàn tiêu diệt, lúc này Phi Linh mở mắt, ánh mắt có phần khá lạnh lùng kèm theo một chút sát khí, há nói là công kích hắn, cơ hội chớp mắt cho kẻ thù, hắn cũng chưa

từng làm a, nhưng mà đây là đại tái a. Làm quái nào mà người khác lại thấy hứng thú khi đánh nhanh đây?

Trong nháy mắt, Một loại nguyên tố pháp tắc kì lạ lưu động xung quanh Phi Linh, loại này nguyên tố có vẻ như là loại khác xa hoàn toàn so với những lần Phi Linh thi triển, nó cho người khác loại cảm giác lạnh đến sờn gai ốc, như ở một vùng đất toàn bao bọc bởi băng tuyết. Bên ngoài Diễm Nhi, hữu hình nguyên tố vô hồn quả cầu lửa, có vẻ lại miễn cảm vô cùng với nguyên tố tương khắc với chính mình, rùng mình chậm lại nửa nhịp mà cảm nhận loại sức mạnh kì lạ đang dao động trong đám khói kia. Mà đám khói kia, kế tiếp đó bắt đầu toát ra khí lạnh, lửa dưới đất đã đóng băng, băng nhưng là loại dày đặc khó mà công phá bởi loại công kích bình thường. Hơi lạnh dần dần lấn áp khói xám bạc, thân ảnh Phi Linh dần dần hiện ra cùng hơi lạnh kia. Tuy nói là lạnh nhưng thực tế phạm vi ảnh hưởng chỉ lan ra trong đài thi đấu, Phi Linh đã tinh tế điều khiển phạm vi không ảnh hưởng đến lồng phòng hộ. Không nói là ảnh hưởng gì, nếu loại này pháp tắc chạm ngay vào hồn lực thôi thì ngay cả cực hạn đấu la như Mục lão cũng không còn manh xác gì để hứng chịu hoàn toàn loại pháp tắc này. Đúng, đây là lạnh, đây là đóng băng, cũng chính là băng pháp tắc, Phi Linh lãnh ngộ từ vô hồn chức năng. Sau khi thành tiên cấp 120, sức mạnh thi triển pháp tắc, từng loại pháp tắc há có như tưởng tượng của nhiều người là dễ dàng hứng chịu dù là sức mạnh của Phi Linh bị phong ấn ở hồn thánh cấp bậc. Xét về phạm vi thi triển thì có thể bao trùm cả một vùng đất rộng khoảng chừng hai mươi kilômét có thừa, tuy chưa đủ để phá tan gì một đất nước nhưng đây không phải sức mạnh đáng kể gì so với sau này tu vi đạt hơn cấp 200, đến lúc đó, xét cả mặt chất thì có thể nói là một cái kỹ năng pháp tắc cũng hủy diệt một hành tinh. Nhưng từ giờ cho đến lúc ấy thì còn lâu a.

Hơi lạnh tồn đọng dưới chân, nhưng Phi Linh thân ảnh thì đã xuất hiện trong mắt toàn bộ người xem cùng đối thủ. Diệp Vô Tình, nhìn thấy thế không khỏi cau mày, một đòn hồn kỹ trực diện của tứ hoàn hồn tông không

an thua tuy là chỉ có trăm năm hồn kỹ, thêm vào Hoàng Kim Diệp đã bị hóa tan trong lúc tiếp cận Phi Linh. Tên này tốt cùng là thế nào thực lực.

Dưới khu chờ chiến, Sử Lai Khắc đám người cũng không quá ngạc nhiên, đây đâu phải lần đầu họ thấy thực lực của Phi Linh. Tin tưởng có Phi Linh trong trận đấu thì ai cũng không phải đối thủ của Sử Lai Khắc.

Bên kia Nhật Nguyệt đế quốc hoàng gia hồn đạo sư học viện, toàn bộ thấy thân ảnh của Phi Linh mà không khỏi ngưng trọng. Đây là cái gì thực lực làm sao ngay cả hồn vương cường công hệ chiến hồn sư Diệp Vô Tình Hoàng Kim Diệp cũng không ảnh hưởng, phải biết Hoàng Kim Diệp tuy nhỏ nhắn nhưng sắc bén vô cùng há có dễ dàng mà hứng đòn dù là đỉnh phong hồn vương hay hồn đế cấp bậc. Chưa kể đến cái tầng tầng bằng kính kia là sao. Không lẽ đó là võ hồn của hắn. Thông qua tư duy siêu việt cùng tư liệu điều tra, Nhật Nguyệt đế quốc hoàng gia hồn đạo sư học viện tìm ra được chính thức chiến đội của Sử Lai Khắc có một hồn sư khổng chế hệ chiến hồn sư bằng hệ cùng Hoắc Vũ Hạo thần thần bí bí chỉ là thuộc tính bằng mạnh mẽ khắc chế võ hồn của An Lãnh Dạ của Thiên Linh học viện ở trận trước. Ngay lúc này lại thêm một hồn sư này cũng là bằng võ hồn sao? Sử Lai Khắc tìm đâu ra nhiều như vậy hồn sư tài năng?

Nói thì nói, suy nghĩ thì suy nghĩ, nhưng ở dưới đài không hề chờ đợi mấy cái hành động ngớ ngẩn đó. Diễm Nhi mồ hôi nhưng chảy ra không ít, đối thủ chỉ có một, nhưng lại khắc chế nòng võ hồn làm nàng cảm thấy áp lực không hề ít.

-Vô Tình, cẩn thận. Hắn là bằng hệ võ hồn, ngược lại khắc chế ta võ hồn. Không nên khinh suất.

Diễm Nhi cũng không phải đầu óc thiếu muối, thông báo một chút cho Diệp Vô Tình. Đáp lại nàng, Diệp Vô Tình im phắc như hến.

Ngừng lại thi triển băng pháp tắc, Phi Linh bắt đầu hít sâu một cái, chỉ là một cái hành động tương đối bình thường nhưng lại tạo một cảm giác khó khăn cho nhiều người.

Phi Linh bước về phía trước, bên kia đối thủ cũng bắt đầu cảnh giác hơn. Từng bước từng bước một, Phi Linh đi vô cùng thông thả, không hề gò bó về mặt thời gian. Khán giả nhìn vào nhưng không hiểu cái này ý tứ. Không phải đang đấu sao? Làm gì lại thông thả như thế? Tinh La hoàng đế cũng ngờ vực mà không có nơi hỏi đáp.

Bước được vài bước khỏi nơi băng kính kia, Phi Linh dừng lại. Nhưng động tác tiếp theo lại làm người khác không hiểu, thậm chí hồn lực dao động đều không có. Một đòn vô cùng mạnh bạo phát ra từ chân phải Phi Linh, cậu nhấc chân đá một cú thẳng lên trời, nhưng là, đòn này lại tạo ra một cú trảm không băng băng thẳng tới tên Thượng Quan Tàn kia. Thấy cú trảm không kia hướng tới Thượng Quan Tàn, Diệp Vô Tình là đồng tử co rút, hô hoán Hoàng Kim Diệp tạo thành một lớp lá chắn mỏng che chắn cho Thượng Quan Tàn. Đòn thi triển kia là Rankyaku, lâu nay ít khi sử dụng.

Mà lá chắn mỏng manh kia há có làm khó dễ cho trảm không. Roạt. Thuần thì rách mà đòn công kích vẫn tiếp tục đập tới Thượng Quan Tàn, mà hãn thì dùng hồn lực hộ thể, nhưng mà chỉ ngăn được một chút và bị nó trảm một đoạn, thân thể bay thẳng ra sau, đập vào lồng phòng hộ, rớt xuống ngoài đài thi đấu. , dung hợp Phệ Thần Não,kết thừa ý chí viễn cổ! cầm trong tay trọng kiếm, tung hoành Bát Hoang

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Thông Thả Chiến (2)

Quá trình diễn ra sự đụng độ kia còn chưa tới hai lần hơi thở, mà nhờ Diệp Vô Tình phản ứng phản ứng kịp thời và Phi Linh cũng đã giảm lực đến mức không còn cách nào để giảm thêm được nữa, cứ như là quơ nhẹ một cái vẩy. Thượng Quan Tàn bay ra ngoài mất tư cách thi đấu, như chớp mắt mọi người nhìn thấy cũng phải ngạt thở với tốc độ kết thúc kẻ địch kinh người như thế, thậm chí trọng tài cũng giật mình, bản thân hẳn cũng không chắc có thể có như thế uy lực, không lẽ tên thiếu niên này đã tiếp cực đỉnh phong hồn để sao?

Một người bị loại, còn hai người. Thượng Quan Tàn rơi dưới do bị công kích quá nặng mà lâm vào ngủ mê.

Kế đến, Phi Linh lướt nhìn đến Diễm Nhi, bỏ qua Diệp Vô Tình đang nhìn chăm chăm cậu. Diễm Nhi thấy Phi Linh nhìn mình cũng co rún lại, nàng nhìn thấy vừa rồi kỹ năng cũng đủ cho nàng một mạng châu diêm vương, mà nhìn tên kia thông thả như thế không đời nào hẳn đã dùng hết sức?

Diệp Vô Tình cùng Diễm Nhi sau đó cũng lấy lại chút tinh thần, không ngại để cho đối thủ như thế giương oai, Diễm Nhi khí chất đột nhiên biến đổi, dưới chân giẫm một cái, hỏa cầu lớn đột nhiên bay ra, hỏa cầu lớn trên không trung trong nháy mắt hướng thẳng đến Phi Linh. Không chỉ có như vậy, hai tay của nàng tạo thành chữ thập ở trước ngực, hồn hoàn thứ ba trên người lóng lánh, một cái quả cầu lửa to lớn màu tím ở trước mặt nàng dần dần ngưng kết thành hình, toàn bộ thi đấu trên đài không khí đều bởi vì này ngọn lửa màu tím mà trở nên nóng bỏng lên.

Mà Diệp Vô Tình cũng đồng thời thi triển tự thân hồn kỹ thứ nhất cùng thứ ba, diệp nhận và diệp trận.

Một mảng trận hợp thành bởi Hoàng Kim Diệp đang phong tỏa mọi lối đi của Phi Linh, Hoàng Kim Diệp sắc bén nay càng thêm hồ mộc cánh bối hồn kỹ diệp nhận. Viên hỏa cầu kia cũng nháy mắt hướng tới Phi Linh, Tuy nói là mộc bị hỏa khắc chế nhưng trong Hoàng Kim Diệp diệp trận kia, thì hỏa cầu cùng Hoàng Kim Diệp như là phối hợp như vậy, cùng nhau tạo thành một cái Hoàng Kim hỏa diệp trận, vừa sắc bén vừa tốc độ không thua gì miễn công hệ mà lại thêm vào nguyên tố công kích. Vốn diệp trận phủ quanh Phi Linh, nay lại thêm lửa vào. Nhiều người quan chiến cũng kinh hãi trước đòn công kích này, phải nói Thiên Kích Mâu của Trầm Sách kia được phụ trợ thêm các thuộc tính mà công kích mạnh phải nói là chỉ có đẳng cấp tiếp cận hồn để mới có khả năng công kích xuất ra.

Trong mắt mọi người, Phi Linh hoàn toàn hứng chịu đòn trận pháp công kích đầy uy lực kia. Không ai thấy Phi Linh thi triển bất cứ thứ gì. Trận đấu dường như chỉ có Chính Thiên học viện chủ động công kích, mà khi Phi Linh của Sử Lai Khắc này thi triển công kích thì một tên hồn tông tứ hoàn đã bị loại. Đây có thể nói là cái gì? Nhiều khán giả nghĩ rằng Phi Linh chắc chắn là thực lực hồn đế cấp bậc mới phát ra như thế một đòn uy lực, nhưng há lại nghĩ như thế, các hồn đế ưu tú như thế nào xuất hiện ở trong đại tái lần này cũng không dám chắc có thể thi triển được như thế uy mãnh một đòn đánh bay đối thủ khác dù đó hồn tông nhưng đó cũng là một đội nhiều lần biểu hiện vô cùng cường đại. Đây là trận ba chọi ba, há có dễ dàng cho đối phương cho mình cơ hội công kích đơn lẻ như vậy.

Dồn dập công kích sau, Diệp Vô Tình cùng Diễm Nhi cứ ngỡ rằng đòn này phối hợp có lẽ chặn lại đối phương một chút, thấy một chiêu kia thậm chí không phải hồn kỹ của đối phương nhưng lại cho Thượng Quan Tàn nhất kích hạ đài như vậy thì chỉ có suy nghĩ làm sao cho tên kia dừng lại một chút để bên ta có thể suy tính tiếp kế tiếp nên làm gì. Đối phương

cường đại vốn làm người khác hừng hực chiến ý, nhưng là đó không phải là quá cường đại. Quá cường đại thì tâm lý lại chuyển thành mất chiến ý cùng sợ hãi, như vậy thì đấu thế nào? Thua cho rằng a.

Phi Linh từ trong diệp trận bước ra. Thậm chí không hề có lấy một vết xước trên mặt hay một vết rách trên y phục. Trọng tài nhìn cứ ngỡ là Phi Linh đã bị trúng đòn bị thương nhẹ, không ngờ lại không hề hấn gì. Diệp Vô Tình thấy Phi Linh không hề hấn gì, không thể tin vào mắt mình nữa, tổ hợp hồn kỹ này, mạnh là ở sắc bén và vô số, mà Phi Linh lại không có lấy một chút nào thương tổn thì Diễm Nhi công kích bị áp chế bởi thuộc tính kia có là gì với hấn. Trận này đánh thế nào chứ?

Phi Linh vẫn tiếp bước, mỗi bước đi nhẹ nhàng nhưng đối với đối phương Chính Thiên học viện như tra tấn tinh thần vậy, dùng cách nào cũng không cản được tên này, mà hấn thì cứ thẳng tới chỗ mình. Làm sao không hoảng cho được?

Phương hướng của Phi Linh hình như không có hướng tới Diệp Vô Tình mà Diễm Nhi. Phát hiện mình trở thành của con quái vật đội lốt người kia, nàng có chút hoảng mất rồi. Toàn lực tạo ra cầu lửa thẳng Phi Linh phương hướng ném đi. Vô số cầu hỏa nháy mắt lấp đầy tầm mắt Phi Linh. Nhoáng một cái, thân ảnh Phi Linh bị nhấn chìm trong vô số đoàn hỏa diễm kia. Phi Linh nhưng là thi triển Soru, dịch chuyển đến sau lưng Diễm Nhi, đặt tay lên vai nàng.

Diễm Nhi đứng quan sát vụ nổ do mình phóng đi thì lại giật mình có ai đang đặt tay lên vai mình. Mà Diệp Vô Tình cách nàng không xa nhưng chắc chắn không cần gì phải qua đây kêu gọi gì. Vậy thì chỉ có thể là tên kia tránh thoát đòn của mình. Nhưng là làm sao? Nhiều như vậy công kích a! Suy nghĩ thì suy nghĩ nhưng cô nàng Diễm Nhi vừa hoảng loạn trở về đã lấy lại bình tĩnh. Dù gì nếu đã bị hấn bắt được thì cũng phải dùng nốt một chiêu này để giúp cho đội trưởng bên mình một phần cơ hội.

Tâm niệm một chút, hồn lực lưu chuyển, hồn hoàn thứ tư hồn kỹ sáng lên, hỏa diễm lao tù. Vô số đoàn hỏa diễm từ mặt đất hư không xuất hiện, dâng lên trên không trung, tạo thành một thể như là một cái lồng như vậy.

Thấy Diễm Nhi dù đã nằm trong tay mình mà vẫn cố thi triển hồn kỹ, Phi Linh miệng cười nhạt. Hai mắt sáng lên, màu hai mắt vốn là màu đen, nay đã hóa thành màu vàng kim, vô cùng bắt mắt. Đoàn hỏa diễm tạo thành lồng giam vốn đang vây quanh mình cùng Diễm Nhi lại xuất hiện ở một hướng khác. Hướng xuất hiện là vị trí của Diệp Vô Tình. Toàn bộ mọi người thấy cảnh này không khỏi chấn kinh. Quan chiến, mọi người thấy Diễm Nhi nhưng thi triển hồn kỹ giam giữ Phi Linh ý định lại thành giam giữ Diệp Vô Tình. Đúng a! Đây là khả năng cướp năng lực của mắt AbiStole mà Phi Linh có được từ Thần Tiên Đạo hệ thống quay thưởng. Mà cướp năng lực là năng lực chủ yếu của AbiStole, còn sau này tiến hóa sẽ có thêm năng lực gì thì không ai biết được.

-Tiểu muội muội, người nóng tính quá a. Ta sẽ n-h-ẹ n-h-à-n-g với người a.

Phi Linh ghé vào tai Diễm Nhi từ đằng sau, thì thầm một cách thần bí. Diễm Nhi nhưng là bị giọng nói quý mị này làm cho lạnh cả sống lưng.

Nói xong, xung quanh Phi Linh không khí bắt ngưng đọng lại, cứ như bắt đầu chảy thành dịch vậy, hít thở vô cùng khó khăn, mà Phi Linh thì con mắt đã chuyển sang màu đỏ, đây không phải màu đỏ của sát khí và không khí cũng không nặng mùi sát khí mà là nặng mùi huyền ảo, người xung quanh như trọng tài hay Diệp Vô Tình, bị nhốt trong hỏa diễm lao tù đang cố giằng co thoát khỏi cái này lao tù. Đây không phải là do Diệp Vô Tình yếu mà là hỏa diễm lao tù vốn cũng thuộc vào hồn kỹ ngàn năm, nào lại dễ đối phó đây, cũng cảm nhận được cái loại cảm giác mờ ảo, khó chịu làm người khác nhìn mọi thứ như không còn như trước mà toàn bộ đài thi đấu lúc này đã bị bao trùm bởi một làn sương màu đỏ nhạt, không ai có thể nhìn thấy được bất cứ thứ gì.

Khán đài quan chiến, khán giả cũng bắt đầu luống cuống lên, không thấy cái gì cả. Làm sao biết quá trình đây? Mà các học viện chiến đội khác có vẻ bình tĩnh hơn một chút, vẫn đang quan sát đài thi đấu trong vẻ mặt ngưng trọng. Nhật Nguyệt đế quốc hoàng gia hồn đạo sư cũng như vậy, hoàn toàn ngưng trọng suy nghĩ về Phi Linh cùng năng lực của cậu.

Mà tỏa ra làn sương kia, xung quanh Phi Linh bảy cái hồn hoàn bắt đầu hiển hiện lên. Elise, Sona, Ashe, Caitlyn, Ahri, Leblanc, Katarina... triệu hoán mỹ nữ Lol đến mặt thể

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Mạnh Mẽ Thực Lực

Bảy cái hồn hoàn hiện lên, một cái màu trắng bạch kim huyền lệ, sáu cái còn lại là màu đỏ thẫm, màu đỏ hồn hoàn tô đậm nét đẹp cho bạch sắc hồn hoàn duy nhất trong bảy cái hồn hoàn. Trong đám sương màu đỏ không ai thấy được hồn hoàn hình thái của Phi Linh duy chỉ có Diễm Nhi nàng một người. Lần đầu tiên thấy được chân chính hồn hoàn của Phi Linh, hai mắt Diễm Nhi vốn đã có căng tròn giờ lại thêm muốn lồi ra như thế. Làm sao có khả năng? Không phải mười vạn năm hồn hoàn chỉ là giả sao? Không phải trên người tên Hoắc Vũ Hạo làm ra sao?

-Tiểu muội muội, người thấy được chân chính hồn hoàn của ta rồi. Phải làm sao đây? Vốn định cho các người một kích thoải mái nhưng nghĩ lại các người trận trước xem tí nữa tổn thương đến Tiêu Tiêu dễ thương nhà ta rồi.

Phi Linh sắc mặt vô cùng ta mị nói. Liệu có phải hay không tên này bị S đây, chứ ta thấy hắn có chút máu a.

Nghe tới đây Diễm Nhi nhưng là hiểu ra thứ gì đó.

-Là người! Người đỡ một chiêu kia của Tiêu Lệ.

Giọng điệu run rẩy, Diễm Nhi nhưng là nhảy ra khỏi cánh tay của Phi Linh, ngón tay run run chỉ vào Phi Linh nói.

-A! Rất thông minh a. Nhưng phần thưởng thì không có. Chỉ có hình phạt thôi.

Phi Linh hai tay vỗ vỗ tán thưởng cho đầu óc không thiếu muối của Diễm Nhi, nói thật thì nói đến đây người thông minh có khi không đoán được ấy chứ. Nhưng mà cô nàng này vẫn giữ được một tia bình tĩnh mà suy nghĩ ra được.

Nói xong, hồn hoàn bạch sắc kim sí của Phi Linh sáng lên, mắt Phi Linh lúc này lại chuyển sang một màu khác, một vàng một trắng hai bên con ngươi. Kèm theo đó, Phi Linh phát động hồn kỹ thứ ba của Thiên Mộng, Mê Huyền.

Dưới ảnh hưởng của hồn kỹ Mê Huyền, Diễm Nhi nay đã đờ ra, hai mắt đã không có thần nữa, cứ như một con rối vậy. Thần chí của nàng giờ đã rơi vào một không gian đen tối, trong đó có vô số những hình ảnh khác nhau, quá khứ, nỗi sợ cùng những thứ nàng không muốn. Ở nơi đó, Diễm Nhi chỉ ôm tai cuối đầu nhắm mắt khóc, van xin tha thứ, kêu gào thảm thiết.

Mà bên ngoài đài thi đấu, giọng của Diễm Nhi được khuếch trương, lan tràn ra ngoài thảm thiết. Khiến nhiều người rùng mình, lo sợ. Các học viện khác bắt đầu ngưng trọng sắc mặt. Sử Lai Khắc nghe thế cũng chảy mồ hôi. Trời ạ! Phi Linh có phải hay không làm quá lên đây? Thậm chí không chỉ có tiếng của Diễm Nhi mà vị trọng tài hồn thánh cùng Diệp Vô Tình cũng có trong đó.

Sau một lúc la hét om sòm, sương mù đỏ dần tan đi, bốn thân ảnh cũng dần hiện ra, mà chỉ có một người đứng, và đó chính là Phi Linh. Còn lại ba người khác thì đều nằm yên dưới đất, vẻ mặt vô cùng sợ hãi.

Toàn bộ quảng trường đều đứng lên, quan sát bên trong đài mà chấn kinh, khiếp sợ. Ngay cả hồn thánh trọng tài cũng bị một chiêu làm cho đánh bại nữa thì còn đấu gì nữa, Sử Lai Khắc lần này lại đành quán quân nữa a.

Mà sau đó một trọng tài khác lại được cử lên, cùng sau đó là một dàn nhân viên y tế, vị trọng tài cũng có hồn thánh cấp bậc. Mọi chuẩn đoán đều

được đưa ra, ba người đều bị ảnh hưởng về tinh thần nhưng không có quá nặng, may mắn là không mất trí hay trở thành ngu muội.

Phi Linh thì đi xuống đài sau khi đã được tuyên bố Sử Lai Khắc chiến thắng trận này, và cũng chiến thắng vòng này. Thắng tới khu chờ chiến của Sử Lai Khắc.

-Phi Linh, người vừa rồi... vừa rồi đã làm cái gì?

Vương Ngôn vẫn còn kinh ngạc lấp ba lấp bắp hỏi Phi Linh. Đùa a. Hắn còn không biết Phi Linh cái gì trong đám sương mù đó nữa là.

-Có gì đâu. Cho chúng một trận a. Tên nào dám động đến các học muội học đệ đáng yêu của ta thì phải nhận hình phạt chứ.

Nói nói, tay thì nhẹ xoa xoa đầu của Tiêu Tiêu. Tiêu Tiêu thì hưởng thụ một chút, như cô em gái được cưng chiều như vậy. Nghe như vậy, mọi người cũng chỉ thở dài mà cười khố. Được thương kiểu này thì có vẻ khá là tốt nhưng mà nếu vì vậy mà tàn sát người khác thì không tốt a. May mắn thay là không có ai thiệt mạng.

Sau đó, Sử Lai Khắc chọn lựa không quan chiến và quay về khách sạn, dù sao thì chỉ còn mỗi Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông cùng Bối Bối là chưa phải dốc toàn lực chiến đấu cũng coi như chưa vượt qua khảo sát lần này, còn lại thì Phi Linh đã quyết định cho đậu toàn bộ. Khi về đến Tinh Hoàng khách sạn, Vương Ngôn cùng Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông ở cùng, sớm thì Phi Linh đã nói cho Vương Ngôn biết một chút rằng Vương Đông có thêm một võ hồn nữa, vừa rồi trận đấu cậu ra trận, cũng đã làm trễ nải việc phát triển một chút việc phát triển Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông, nên cậu muốn cả hai cùng nhau cùng Vương Ngôn tìm hiểu về võ hồn thứ hai của Vương Đông.

Nhật Nguyệt đế quốc hoàng gia hồn đạo sư học viện phòng họp.

Trong đây không khí im lặng đến lạnh cả sống lưng. Sau khi quan sát trận đấu vừa rồi của Sử Lai Khắc, nhất là trận cuối cùng, trận mà Phi Linh lên đài, đối với Phi Linh toàn bộ ấn tượng sâu không thể tả. Hoắc Vũ Hạo thần bí nhưng đã bị bọn họ phán đoán gần bảy tám phần, nhưng là, Phi Linh thì họ hoàn toàn không có cách nào đoán được, không lẽ tên này đã đạt thất hoàn hồn thánh, lần đầu tiên trong lịch sử đại tái xuất hiện thất hoàn hồn thánh thực lực a. Đây là điều đầu tiên họ có thể nghĩ ra được, còn lại thì thông tin quá mỏng manh, thiếu thốn, không đủ để đưa ra kết luận.

-Giờ chúng ta phải đối phó với hắn thế nào?

Mộng Hồng Trần nhưng là có một chút lo lắng nhưng có chút ngưỡng mộ Phi Linh, con gái mười tuổi đầu thấy con trai tuần tú, mạnh mẽ thế làm sao không động lòng đây?

-Khốn kiếp! Vốn nghĩ đã có thể dành chức quán quân đại tái lần này, không ngờ lại có tồn tại ghê gớm như thế. Sử Lai Khắc, thật đúng là làm ta lạnh cả sống lưng, vốn đã biết tinh thần Sử Lai Khắc rất kinh khủng nhưng mà bây giờ tận mắt chứng kiến thì phải nói rằng rất mạnh mẽ.

Tiểu Hồng Trần cau mày thờ dài.

-

Sáng sớm hôm sau.

Sử Lai Khắc mọi người cùng nhau ăn điểm tâm. Mã Tiểu Đào có vẻ khá uất ức với Phi Linh ngày hôm qua không cho mình ra tham chiến, Phi Linh cũng an ủi dỗ dành lấy, nên hôm nay cậu quyết làm gà rán cho đại gia. Món ăn Phi Linh làm ai cũng không cưỡng lại được, thậm chí ngay cả cá nường Hoắc Vũ Hạo làm cũng gần như bị lãng quên mất rồi. Mã Tiểu Đào nhưng rất thích ăn gà rán, làm trúng món này, cô nàng cũng dụ lại. Mà dường như

có một không khí lạ lùng giữa Tiêu Tiêu cùng Hòa Thái Đầu. Cả hai trong tràng đấu trước có vẻ nảy sinh một số tình cảm với nhau, tuy có chút nhỏ nhỏ nhưng Phi Linh tin rằng nó không ảnh hưởng gì đến tình yêu của cả hai sau này.

Bầu trời hôm nay có chút u ám so với ngày thường, các trận đấu của cuộc thi Đấu Hồn Đại Tái vẫn tiếp tục diễn ra. Hết hôm nay thì xem như vòng đấu vòng tròn đã qua ba lượt đấu. Số học viện có thể giữ thành tích toàn thắng trong mỗi tổ chỉ có một hoặc hai học viện mà thôi.

Có ba trận thắng liên tục dĩ nhiên thế cục cũng sáng sủa hơn. Các học viện nổi tiếng vẫn bước đều về trước, mà hiện nay, đối tượng được nhắc đến nhiều nhất vẫn như cũ, học viện đệ nhất đại lục, Sử Lai Khắc.

Hôm nay là ngày học viện Sử Lai Khắc đấu trận thứ tư.

--

Mai chắc từ từ ta bạo chương. AE đừng gấp. Mai ta còn công chuyện đi phỏng vấn nữa.:v Lo chết lun. First time:3 Elise, Sona, Ashe, Caitlyn, Ahri, Leblanc, Katarina... triệu hoán mỹ nữ Lol đến mặt thế

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Kiêu Ngạo Sử Lai Khắc

Hôm nay trời khá nắng nhưng vì mây mù âm u nên không khí không được sáng sủa lắm, lát sau còn đổ xuống một trận mưa phùn lất phất, đây là lần đầu tiên từ khi cuộc thi bắt đầu đến giờ các học viện phải thi đấu trong mưa.

-Đến rồi, bọn họ đến rồi.

Không biết là ai hô to câu này, nhưng sau đó, tất cả các khán giả lẫn các học viện đến thi đấu hoặc xem thi đấu đều ngược mắt ra lối vào.

Quả nhiên, học viện Sử Lai Khắc đã đến.

Mang trang phục truyền thống, dẫn đầu nhưng là Phi Linh, kế tiếp đó là Lăng Lạc Thần, sau là Sử Lai Khắc thất quái, Bối Bối, Từ Tam Thạch, Giang Nam Nam, Hòa Thái Đầu, Tiêu Tiêu, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông. Vương Ngôn đi sau cùng, Mã Tiểu Đào hôm nay lại không đi chung một chỗ với Phi Linh mà đi chung với Vương Ngôn. Nàng hôm nay cũng không có tham chiến, chỉ là đến quan chiến mà thôi.

Lăng Lạc Thần lần này lên tham chiến nhưng là như dự định bày sẵn lúc trước, hôm nay nàng tham chiến cùng Phi Linh, Bối Bối, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông. Tuy là sáu người thôi nhưng há có xem thường sáu người a. Lăng Lạc Thần, khống chế hệ chiến hồn sư hồn vương, nắm giữ bằng nguyên tố võ hồn, thành thật thì cho dù có Phi Linh lần này dẫn đội ra trận ngày hôm nay đi chẳng nữa thì đối với Lăng Lạc Thần mà nói, đây là hơi dư thừa. Vì sao lại nói thế? Đối với chính thức đội tuyển thất quái Sử Lai Khắc. Thì ngay cả trình ở trận đấu với Chính Thiên hồn sư học viện ngày hôm qua cũng không quá khó khăn gì cho bọn họ để giải quyết, mà Lăng

Lạc Thần nhưng cũng tính là đứng hàng top ba trong thất quái chính tuyến, trận hôm nay đối đầu với Trường Ninh học viện cũng không làm khó được nàng. Vì vậy, nói trận này Phi Linh không ra trận cũng không sao. Nhưng mà, Phi Linh lên, cũng chỉ để phòng ngừa thôi, nói vậy chứ ngộ nhờ Lăng Lạc Thần có phóng tay quá mức thì còn có Phi Linh ở đó mà kiềm chế a.

Đối thủ hôm nay của Sử Lai Khắc là Trường Ninh học viện thuộc Tinh La đế quốc. Có thể nói đây là chính là sân nhà của họ. Thực lực của họ nhưng là chỉ so với Chính Thiên học viện ngày hôm qua thua kém một ít, nhưng đều là những đội lọt vào vòng trong thì cũng không có cái học viện nào là tầm thường.

Giây lát sau, trọng tài đã lên sàn đấu chuẩn bị quá trình rút thăm. Bối Bối lại một lần lên đài rút thăm, dù gì thì Bối Bối cũng là người lên bốc thăm nên thôi thì cứ để hấn lên đến hết đại tái này. Bối Bối nhưng là lần này rút thăm trúng được viên cầu màu hồng, đoàn chiến hình thức.

Đội trưởng học viện Trường Ninh là một người có thân hình cao lớn, mái tóc dài đến giữa đầu, ánh mắt hấn vô cùng kiêu ngạo, hấn nhìn Bối Bối như kiểu đang nhìn một kẻ thất bại nằm dưới chân mình.

Lăng Lạc Thần nhưng có vẻ uất ức một chút nhìn Phi Linh, nàng há có thể mạnh bằng Phi Linh, trong đầu nàng giờ suy nghĩ hơi có chút lung tung. Vinh quang Sử Lai Khắc đâu chỉ có Phi Linh bảo vệ, mà còn có nàng nữa. Phi Linh ra trận như giành phần chiến đấu của nàng. Thiên kiều như nàng cũng có kiêu ngạo của nàng, đâu phải là được người khác làm giúp mọi thứ là hay ho.

Bối Bối bình thân đi xuống đài. Lăng Lạc Thần quay sang hỏi Phi Linh.

-Này, người có thể cho ta cùng Hoắc Vũ Hạo lên được không?

-Hả? Người cũng tiểu Hạo lên một mình làm gì? Hề..., có phải hay không người thích tiểu Hạo nhà ta rồi phải không đây?

Phi Linh nghe vậy ồ một tiếng, sau đó miệng cười đầy mờ ám, Lăng Lạc Thần nhìn mặt cậu đỏ mồ hôi, nàng xoay đi chỗ khác nói:

-Ai...Ai thích Hoắc Vũ Hạo chứ. Ý của ta là, người thực lực mạnh mẽ ta rõ ràng. Nhưng ít nhất cũng phải cho một chút thể diện chứ. Ta cũng là thất quái Sử Lai Khắc, mỗi lần người lên trận ắt hẳn sẽ được giải quyết, cho dù là một mình người, nhưng như thế thì ta làm được gì trong trận đấu đây? Còn Hoắc Vũ Hạo thì, một mình ta lên cũng được nhưng mà một chọi bảy, dù không quá sức nhưng bắt buộc phải thi triển toàn thủ đoạn đặc thù của ta, như vậy trận sau ta con bài ắt sẽ bị người ta chuẩn bị phá phương pháp cả rồi, thêm nữa Hoắc Vũ Hạo cực chí chi bằng giúp ta vô hồn thắng hoa, điều này giúp ta tăng cao sức chiến đấu hơn. Không cần người ra trận, được chứ?

Nói nói, Lăng Lạc Thần nhìn sang Mã Tiểu Đào. Tuy không thích Mã Tiểu Đào lắm, nhưng Lăng Lạc Thần biết nàng có thể nhờ Mã Tiểu Đào hỏi dùm. Mã Tiểu Đào có thể nói là một trong các điểm yếu của Phi Linh a. Nhờ nàng, ắt hẳn sẽ có tác dụng.

Mã Tiểu Đào biết ý định của Lăng Lạc Thần, miệng cũng chỉ mỉm cười.

-Ta nghĩ điều này chắc cũng không thành vấn đề. Phi Linh, người để nàng lên đi.

Mã Tiểu Đào nhìn Phi Linh nói. Phi Linh bị Mã Tiểu Đào nói thế há còn có ý kiến gì. Chỉ còn cách đồng ý. Được tán thành, Lăng Lạc Thần sắc mặt nhưng đã vui vẻ hơn một ít. Hoắc Vũ Hạo thì cứ như bị đồn đẩy trách nhiệm vậy. Vương Ngôn thậm chí không có ý kiến gì, vì đương nhiên hẳn đã giao mọi chuyện lại cho Phi Linh. Vốn nói Phi Linh nên dẫn đội luôn chứ đưa hẳn làm gì.

Lăng Lạc Thần xoay người vẫy tay gọi Hoắc Vũ Hạo, sau đó ghé vào tai hẳn nói nhỏ vài câu, Hoắc Vũ Hạo vừa nghe vừa gật đầu, sau đó cùng Lăng

Lạc Thần bước lên sàn đấu.

Học viện Trường Ninh sau khi biết kết quả rút thăm đã bước lên sàn đấu, tuy trận đấu chưa bắt đầu nhưng bọn họ đã bày ra thế trận. Quan chiến lần trước, họ lúc này vô cùng đề phòng sự xuất hiện của Phi Linh. Ai bảo trận trước Phi Linh một chiêu kia thần bí, ngay cả trọng tài thất hồn hồn thánh cũng bị hạ gục chứ nói chi bọn họ. Nhưng mà họ lại thấy lên đài Sử Lai Khắc chỉ có hai người, mà trong đó có Hoắc Vũ Hạo thiếu niên thần bí, tuy đã xác định Hoắc Vũ Hạo không phải hồn để thực lực nhưng mà hẳn có đủ khả năng để làm người khác phải dè chừng.

Trọng tài thấy học viện Sử Lai Khắc chỉ có hai người xuất hiện, có chút nghi ngờ hỏi:

-Học viện Sử Lai Khắc, trận này là đoàn chiến, không phải đấu 2-2-3. Mời các thành viên còn lại nhanh chóng lên sàn đấu.

Vị trọng tài là vị hồn thánh voi võ hồn mà Phi Linh một chiêu hạ gục. Phi Linh ra tay không quá nghiêm trọng nhưng mà trọng tài lại không nhớ trận đấu ngày hôm qua chỉ là được đồng nghiệp kể lại mà thôi. Tiện thể thì cũng có nhiều học viện mong muốn tin tức về chuyện xảy ra bên trong làn sương đỏ kia mà trận đấu trước xảy ra mà đã mua tin tức của Chính Thiên học viên Diễm Nhi, nhưng đáng tiếc thay, cũng như trọng tài, nàng không có chút kí ức nào về trận đấu đó, đặc biệt không nhớ gì về Phi Linh cả. Mà đã không nhớ trận đấu trước thì thắc mắc vấn đề lên thiếu người cũng là chuyện tất nhiên.

Lăng Lạc Thần bình thản nói:

- Hôm nay chúng tôi chỉ cần hai người là đủ.

Nói xong, cô không thèm liếc nhìn đến mấy người đối thủ mà dẫn Hoắc Vũ Hạo đi về phía bên kia sàn đấu.

Trọng tài giật mình sửng sốt, y vẫn chưa tin nên hỏi lại một lần nữa:

- Các người thật sự chỉ cần hai người thôi sao?

Lăng Lạc Thần cũng không nói gì mà chỉ gật đầu.

Một gã đứng bên cạnh tên đội trưởng của Trường Ninh học viện nói:

-Ta thấy chúng ta nhận thua không? Trận trước, tên Phi Linh kia không có thông tin một chiêu dứt điểm trọng tài a.

Trong tài nghe câu này, sắc mặt có chút khó chịu, hẳn đã không nhớ là rất khó chịu. Nay còn có người nhắc lại làm hẳn rất không dễ chịu. Mà Trường Ninh học viện vẫn chọn đấu khi thấy thực lực khủng bố của Phi Linh, là vì mỗi học viện nào cũng có niềm kiêu hãnh, vinh quang của họ, họ há có chấp nhận thua dễ dàng mà không đấu qua để xem chênh lệch như thế nào đây.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Kiêu Ngạo Sử Lai Khắc (2)

Nhưng mà không phải Phi Linh ra sân cũng khiến nhiều người thờ phào nhẹ nhõm. Toàn bộ các học viện tham gia đấu hồn đại tái, cũng có rất nhiều người mơ hồ đoán ra được Phi Linh chính là chiến lực mạnh nhất của Sử Lai Khắc. Mà Trường Ninh học viện hôm nay đấu Sử Lai Khắc nhưng là chỉ có hai người một người thì chưa lên bao giờ nhưng ắt hẳn không dễ đối phó mà Hoắc Vũ Hạo ít nhất không phải hồn đế. Hai chọi bảy. Xác suất thắng lợi của Trường Ninh xem xét về bề ngoài có vẻ khá cao. Nhưng mà cũng không nên quá chủ quan. Đây là cách nghĩ của cả đội Trường Ninh học viện.

Sau đó song phương cũng lui về phía sau chuẩn bị tiến hành tỉ thí.

Lăng Lạc Thần đã đi đến bên rìa sàn đấu. Cô đứng đầu, Hoắc Vũ Hạo đứng sau. Bình thường Lăng Lạc Thần vốn đã khá lạnh lùng rồi nhưng hôm nay lại đặc biệt lãnh đạm hơn.

Kiêu ngạo cùng vinh quang của Sử Lai Khắc, nàng có, thậm chí rất nồng nàn, vì thế đâu thể để những người khác chỉ thông qua các học đệ học muội của mình mà phán xét Sử Lai Khắc. Đặc biệt là, nàng cũng là Sử Lai Khắc thất quái.

Trọng tài thấy hai đội đã kéo giãn khoảng cách liền đưa tay phải lên hô to:

- Hai bên chuẩn bị, trận đấu bắt đầu.

Nương theo tiếng hô kia, bảy người học viện Trường Ninh đều phóng xuất ra võ hồn của mình. Rõ ràng bọn họ kiêu ngạo cũng có vốn của mình.

Trừ đội trưởng hồn vương, sáu người còn lại đều là hồn tông. Hơn nữa vị đội trưởng kia còn theo sự phối hợp hoàn mỹ nhất, hai vàng, hai tím, một đen.

Lăng Lạc Thần cũng phóng xuất ra võ hồn, trên người nàng cũng đồng dạng là hai vàng, hai tím, một vàng. Hoắc Vũ Hạo phía sau nàng nhưng là làm cho khán giả mọi người phải thất vọng. không có sự xuất hiện của hồn hoàn màu đỏ thắm mười vạn năm, hồn hoàn cũng có nhưng lại là màu trắng, đại biểu cho hồn hoàn mười năm.

-Cái này... không thể nào?

Do từ cực mạnh chuyển sang cực yếu, nó làm cho nhiều người quan chiến vô cùng kinh ngạc. Mà Hoắc Vũ Hạo lí do làm ra điều này, là không còn lí do gì để dùng nó nữa. Có Phi Linh cùng các học tử ra trận, lòng hân nhẹ nhóm rất nhiều, nếu là hân phải cùng Sử Lai Khắc thất quái mình cùng đi đến hết đại tái thì sẽ khó khăn ra sao.

Lăng Lạc Thần nâng tay phải lên, trầm giọng quát:

- Bắt đầu.

Nương theo đó, hồn hoàn thứ nhất trên người nàng lóe sáng, trên tay nàng xuất hiện một pháp trượng bằng băng, bầu không khí xung quanh bỗng nhiên trở nên vô cùng lạnh lẽo.

Cũng ngay sau đó, Hoắc Vũ Hạo từ từ tiến đến đặt tay lên từng Lăng Lạc Thần.

Nhất thời, ánh mắt của Lăng Lạc Thần lại càng thêm lạnh lùng, khí thế nháy mắt thay đổi, sau đó, hồn hoàn thứ năm màu đen trên người nàng nháy mắt sáng bừng lên.

Bảy thành viên học viện Trường Ninh đột nhiên cảm thấy có gì đó không đúng, vì không khí xung quanh bọn họ đột nhiên không ngừng giảm nhiệt độ. Sau đó, trước mặt bọn họ xuất hiện một vòng ánh sáng màu trắng xanh.

- Cô ả kia bị điên rồi, hồn kỹ vạn năm không thể coi thường, mọi người cẩn thận.

Gã đội trưởng học viện Trường Ninh khẽ quát, sau đó không ngừng sử dụng hồn kỹ chuẩn bị đón đỡ tấn công. Hắn thấy kỹ năng kia có tác dụng trên phạm vi lớn nên có lẽ uy lực không mạnh lắm. Cả nhóm bọn họ hợp lực phòng thủ, lấy ít địch nhiều chắc chắn có lợi hơn hai người kia, chỉ cần có cơ hội sẽ lập tức phản kích.

Bất quá, sau đó, một màn khủng khiếp xảy ra ngay trước mặt bọn họ. Vòng ánh sáng màu xanh kia vừa phủ xuống chân vị trọng tài đã biến y thành một khối băng trong tư thế đang lùi về sau.

Chuyện gì thế này?

Kế tiếp, những học viện Trường Ninh chưa kịp phản ứng gì đã cảm thấy cả người rét lạnh, máu huyết trong người như bị đông cứng lại, mọi thứ trước mắt dần trở nên mơ hồ. Ý thức của bọn họ vẫn còn, nhưng vô hồn, hồn lực, hết thảy đều đóng băng, giữ nguyên vị trí.

Trên sàn đấu bỗng nhiên xuất hiện, tám khối băng.

Lăng Lạc Thần vung tay, Pháp Trọng biến mất, nàng xoay người nói với Hoắc Vũ Hạo:

- Đi đi, cho bọn họ xuống đài.

Cũng may là, Trường Ninh học viện này không có chộc ghẹo gì đến nàng cũng như Sử Lai Khắc. Nếu như là có thì không biết hậu quả sẽ như

thế nào. Hoắc Vũ Hạo cũng nương theo lời của nàng mà làm cho những thành viên của Trường Ninh học viện phải xuống đài trong tình trạng bị hóa băng kia. Một trận còn đơn giản, nhanh gọn hơn cả trận của Phi Linh.

Phương pháp chiến đấu Lăng Lạc Thần vừa dùng rất đơn giản, Hoắc Vũ Hạo tăng phúc cho thuộc tính Băng, biến võ hồn nguyên tố băng của nàng mang thuộc tính cực hạn chi băng, còn kỹ năng nàng vừa sử dụng là hồn kỹ thứ năm, băng diệu chi hoàn.

Bình thường võ hồn của nàng chưa được tăng phúc mang cực hạn thuộc tính đã có thể đông cứng đối thủ rồi, lúc này còn được Hoắc Vũ Hạo trợ giúp, dù đối thủ là hồn vương cũng bị đông cứng ít nhất mười giây.

Đây là điểm đáng sợ của cực hạn võ hồn, v4 hồn giống nhau, nhưng uy lực lại chênh lệch một cách khủng khiếp.

Các khán giả bên dưới khán đài, các học viện đến xem hay chuẩn bị thi đấu đều choáng váng.

Khi Hoắc Vũ Hạo bước đến giúp đỡ vị trọng tài xui xẻo kia phá vỡ khối băng thì y mới thoát ra được, nhưng vẫn liên tục rung mình mấy cái. Hắn định lên tiếng nhưng nghĩ đi nghĩ lại cuối cùng nuốt vào cái câu ầu đả trọng tài, không nói nữa. Đây là lần thứ hai hắn bị Sử Lai Khắc làm cho ăn đòn, thứ nhất là cái hồn kỹ quý dị của Phi Linh ở trận trước. Không biết hắn có phải hay không có thù oán gì với Sử Lai Khắc đây.

Quá trình chiến đấu cuối cùng diễn ra rất nhẹ nhàng, Hoắc Vũ Hạo chỉ lần lượt đẩy từng thành viên của Trường Ninh học viện xuống đài. Vị lão sư dẫn đội của học viện Trường Ninh sợ đệ tử của mình có chuyện nên vội vàng chạy đến đỡ từng người, may mà tốc độ của Hoắc Vũ Hạo không nhanh quá nên hắn nhẹ nhàng đỡ được không bỏ sót ai.

Lúc này, vị trọng tài kia cũng đã bình tĩnh trở lại, hắn nhìn thoáng qua Lăng Lạc Thần với kinh hãi suy nghĩ. Ngay cả hồn vương cũng làm hắn

thành ra như thế. Chả trách Phi Linh có thể cho hấn nốc ao.

- Học viện Sử Lai Khắc, thắng.

Khắp nơi vang lên đầy tiếng hoan hô. Ở trận này, toàn bộ mọi người có thể quan sát toàn bộ quá trình chứ không như trận trước của Sử Lai Khắc, tuy cũng là thực lực áp đảo nhưng là, họ hoàn toàn không thấy gì bởi lớp sương mù đỏ kia chặn đoạn bọn họ tầm mắt, không thấy gì, hồn hoàn không có, thậm chí không biết lớp sương kia có phải hay không hồn kỹ của Phi Linh.

Bên phía Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện cũng choáng váng, một lúc lâu sau vẫn chưa khôi phục lại bình thường.

Ngay cả trận này cũng chỉ dùng một chiêu, trận trước cũng như thế, trọng tài cũng bị hồn kỹ mạnh mẽ mà ảnh hưởng. Sử Lai Khắc hoàn toàn xuất ra hai con quái vật. Vậy mà làm họ cứ tưởng rằng chỉ đáng ngại mỗi Phi Linh, cho dù chỉ có Phi Linh đi chẳng nữa thì họ có hồn đạo khí cùng hồn để thực lực, ít nhất cũng có bốn năm thành phần thắng. Đây là họ đã từng nghĩ. Mà giờ vẫn còn một tên hồn vương cấp bậc nhưng thậm chí còn mạnh mẽ hồn vương nữa, họ chắc gì đã có thể lấy hồn vương bên mình đối chọi cùng Sử Lai Khắc. Phải biết Sử Lai Khắc bất kì học viên đẳng cấp ra sao, thì lúc nào cũng so với các học viên bình thường ở các học viện khác hơn hẳn ba mươi phần trăm a.

Ngay cả đội trưởng Mã Như Long cũng cho rằng cuộc thi lần này, chiến thắng không còn xa tầm tay bọn họ nữa. Nhưng hôm nay, với sự xuất hiện của Lăng Lạc Thần, đã đập tan hi vọng của bọn họ. Ban này, nếu Lăng Lạc Thần trong nháy mắt chỉ đóng băng được bảy người của học viện Trường Ninh, có lẽ bọn họ cũng không khiếp sợ như vậy, nhưng đẳng này, ngay cả trọng tài hồn thánh cấp bậc tu vi cũng không tránh được. Phải chăng hồn vương của Sử Lai Khắc ai cũng dễ dàng đánh thắng hồn thánh đây? Phi Linh là đối tượng bọn họ cho là nguy hiểm hàng đầu đe dọa chiến thắng tỉ lệ

nhưng nay lại có thêm Lăng Lạc Thần làm cho bọn hắc chiến thắng tỉ lệ có khi đã giảm xuống không tới tứ thành.

Khi Lăng Lạc Thần và Hoắc Vũ Hạo cùng bước khỏi sàn đấu thì mấy người của học viện Sử Lai Khắc vẫn còn đưa mắt nhìn nhau, đến lúc này bọn họ mới thật sự biết vị học tử bình thường lúc nào cũng lạnh lùng kia có thực lực mạnh đến mức nào. Có khi bọn hắc còn cho rằng Phi Linh cùng Lăng Lạc Thần và Mã Tiểu Đào, ai mới là người mạnh nhất. Nhưng là Mã Tiểu Đào đối với câu hỏi này thì chỉ có cách cười khổ, Phi Linh há có đơn giản như vậy thực lực a. Mọi đòn đánh, kỹ năng hắc thi triển ra thậm chí còn chưa tính bằng một thành thực lực của hắc thì ai có thể cùng hắc so đấu khi hắc dùng hết sức đây.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Đình Cấp Đấu Giá

Tuy ban nãy Lăng Lạc Thần sử dụng kỹ năng đã qua sự trợ giúp của Hoắc Vũ Hạo, nhưng không thể phủ nhận sự khủng bố của hồn kỹ kia. Kỹ năng khống chế trên phạm vi càng lớn lại càng khó sử dụng. Nhưng bọn họ lại thấy, rõ ràng khi băng diệu chi hoàn xuất hiện, mặc dù có chút lan tỏa ra bốn phía xung quanh nhưng khi công kích chỉ tập trung vào đối thủ, khả năng khống chế vô cùng nhuần nhuyễn. Băng nguyên tố kia tựa như đã trở thành một bộ phận của nàng, cực kỳ dễ dàng điều khiển.

Lăng Lạc Thần đã quay về khu chờ chiến, Phi Linh cười cười. Sau khi thi đấu xong, Sử Lai Khắc cũng trở lại Tinh Hoàng khách sạn. Mà những cái khác học viện nhưng là phải chuẩn bị đối sách để chống đỡ, trận trước bọn hắn đấu với Phi Linh, hôm nay lại thêm Lăng Lạc Thần. Thật sự thì bọn hắn muốn rửa sạch Sử Lai Khắc lấy đâu ra nhiều thiên tài như thế.

Trận hôm nay đã là trận thứ tư của vòng đấu vòng tròn, trong tổ của học viện Sử Lai Khắc chỉ có tám đội nên mỗi đội phải đấu bảy trận mới kết thúc.

Ba trận đấu sau, học viện Sử Lai Khắc không gặp phải đội ngũ nào có thể uy hiếp bọn họ nữa nên một đường chiến thắng vô cùng dễ dàng. Ba trận sau lần lượt là một đấu một và hai đoàn chiến. Và kết thúc vòng loại. Không ngoài dự kiến, đội còn lại trong tổ bọn họ được vào vòng kế tiếp chính là học viện Chính Thiên. Xét về phần thực lực trong tổ của Sử Lai Khắc học viện thì còn lại chính là Chính Thiên học viện có khả năng cùng lọt vào trong.

Vì còn một số tổ có đến chín đội nên rốt cuộc mặt dù đã thi đấu xong nhưng bọn họ còn có thêm ba ngày để nghỉ ngơi dưỡng sức.

Mấy ngày này, liên tục nghỉ ngơi tu luyện, Tiêu Tiêu cũng đột phá đến đại hồn sư đỉnh phong nhờ được mà Phi Linh cho nàng, giờ chỉ cần tìm kiếm hồn hoàn thích hợp tiến hành phụ gia là đã có thể trở thành hồn tôn. Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông liên tục khổ tu, Vương Đông đã đột phá ba mươi hai cấp, còn Hoắc Vũ Hạo thì đến hai mươi tám cấp. Từ Tam Thạch tuy bị thương nhưng những ngày này được Giang Nam Nam chăm sóc thì hẳn có vẻ thích bị như thế còn hơn là bình phục.

-Vòng đấu loại đã kết thúc, danh sách thi đấu vòng kế tiếp cũng đã có.

Vương Ngôn trầm giọng nói, hẳn vừa đến hoàng cung Tinh La đế quốc rút thăm nhận được kết quả xong lập tức trở về gọi mọi người đến phòng họp.

-Đối thủ của chúng ta ở vòng 16 đội này là Đấu Linh đế quốc đệ nhất học viện, Đấu Linh hoàng gia học viện.

Nghe được tới đây, Mã Tiểu Đào cùng Lăng Lạc Thần có chút trầm mặc thể hiện ra ngoài, nhưng sau đó lại bình phục trở lại.

Vương Ngôn nói:

- Đội chính thức của Đấu Linh hoàng gia học viện năm nay có năm hồn vương, hai hồn tôn. Thực lực rất mạnh. Hơn nữa, học viện của bọn họ không có cứng nhắc lắm, bọn họ mặc dù vẫn để tên là học viện hồn sư nhưng đồng thời cũng là học viện dành cho hồn đạo sư tốt nhất Đấu Linh đế quốc. Theo những gì ta quan sát được, các thành viên của bọn họ ra thi đấu hầu như ai cũng có hồn đạo khí. Hơn nữa còn sử dụng vô cùng thành thạo. Trong đội chính thức của bọn họ có đến hai hồn đạo sư. Hồn vương hồn đạo sư cấp bậc, đối thủ chắc chắn đối với mọi người ngoài Phi Linh sẽ khó đối phó.

Thậm chí ngay cả Mã Tiểu Đào đặc thù hồn sư cũng có thể bị hồn đạo sư hồn vương cấp bậc làm cho dốc hết sức chiến đấu.

Đấu Linh hoàng gia học viện vốn cũng là học viện lâu đời thực lực cũng rất mạnh nhưng mà trong tổ của bọn họ xuất hiện một chiến đội khác mạnh đến nỗi khiến họ thua nhưng có khả năng họ ẩn giấu thực bởi đối với lâu đời học viện mà nói hạng nhất cũng rất là cần thiết nhưng xét về cách thức thi đấu chọn lọc ở thi đấu lần này thì xếp thứ nhất và thứ hai cũng không khác bao nhiêu, miễn là có thể đấu thắng được thì có thể thông qua bán kết.

Đúng lúc này, đột nhiên cửa phòng họp vang lên tiếng gõ cửa. Vương Ngôn nhíu mày, trầm giọng quát:

- Không phải đã dặn nhân viên phục vụ không được đến làm phiền bọn ta sao?

Bên ngoài cửa phòng họp vang lên một giọng nữ rất êm tai:

- Thật xin lỗi vì đã làm phiền mọi người, tôi không phải nhân viên phục vụ, tôi đến từ Tinh Quang phòng đấu giá.

Tinh Quang phòng đấu giá? Vương Ngôn nghe thấy giọng nói có chút quen tai khẽ lặng người, Bối Bối đang ở gần cửa phòng nhất đã đứng lên đưa mắt nhìn về phía Vương Ngôn, hẳn thấy Vương Ngôn cho phép rồi mới bước ra mở cửa.

Người đang đứng đợi bên ngoài là một cô gái mặc trang phục màu đen tuyền, dáng vẻ chừng hai mươi tám hai mươi chín tuổi, phụ nữ ở độ tuổi này nói già không già nói trẻ không trẻ nhưng lại mang một sự quyến rũ động lòng người.

Cả đám nhìn vào người này là đã nhớ đến lần trước tham gia đấu giá người đấu giá, Thanh Nhã.

Thanh Nhã đảo mắt khắp phòng, dừng lại ở trên người Phi Linh cùng Vương Ngôn, mỉm cười hành lễ nói:

-Xin chào Vương lão sư, Phi đại nhân. Mạo muội làm phiền các vị thật có lỗi.

-Ách, ta đã nói rồi mà. Người gọi ta là Phi Linh là được rồi. Cần gì phải đại nhân gì gì cho rườm rà.

Phi Linh thấy thế không khỏi gãi đầu cười. Mã Tiểu Đào kể bên nhủu mày suy nghĩ điều gì đó.

-Thanh Nhã người đấu giá? Cô tìm chúng tôi có chuyện gì không? Làm sao cô biết chúng tôi ở đây mà tìm đến?

Vương Ngôn thấy Thanh Nhã cùng Phi Linh nói chuyện không khỏi hỏi.

-Lần trước mọi người khi thanh toán đã dùng tên của học viện Sử Lai Khắc nên dĩ nhiên chúng tôi đã biết được mọi người là ai. Chúng tôi đã hỏi thăm tình hình một chút mới biết mọi người đang ở đây, cho nên hôm nay tôi mới đến đây làm phiền mọi người. Chuyện là thế này, đêm nay, phòng đấu giá Tinh Quang chúng tôi có tổ chức một buổi đấu giá cấp bậc cao nhất. Bình thường loại đấu giá này một năm chỉ tổ chức một hoặc hai lần. Chỉ có những khách hàng tôn quý nhất mới có thể tham dự. Lần trước chúng tôi không biết mọi người là người của học viện Sử Lai Khắc nên đối xử có chút không phải. Cho nên, ông chủ của chúng tôi lệnh tôi hôm nay mang thiệp mời đến cho mọi người, hi vọng đêm nay nếu mọi người có thời gian rảnh, chúng tôi tuyệt đối hoan nghênh mọi người đến tham gia. Chúng tôi đảm bảo những vật được mang ra đấu giá hôm nay sẽ làm mọi người hài lòng.

Thanh Nhã áy náy nói.

Nàng nói xong liền lấy ra một xấp thiệp mời đặt lên bàn, sau đó xoay người hành lễ cáo từ:

- Tôi không tiếp tục làm phiền mọi người nữa, thật xin lỗi.

Sau đó cô từ từ lui về sau, sau đó đóng cửa phòng rồi ra về.

Lần trước Thanh Nhã nhưng là rất được Thanh Nhã chú ý. Giúp đỡ nàng nhiều như thế, làm sao nàng quên được đây. Nàng nhưng là có chút lay động với Phi Linh hành động. Lần này đấu giá đỉnh cấp nhưng chỉ một hai lần một năm, vật phẩm thì quý hiếm đa dạng vô cùng.

Vương Ngôn lướt mắt nhìn các đệ tử của mình, hẳn rõ ràng thấy đứa nào cũng nhìn hẳn bằng ánh mắt sáng rực. Bọn nhỏ đúng là những hồn sư ưu tú nhất trong đám bạn đồng lứa nhưng dù sao vẫn là những đứa nhóc. Lúc nào cũng tò mò với những thứ mới lạ, hướng chi loại đấu giá cao cấp này bình thường không phải muốn đến là đến.

Sau đó thu xếp một chút mọi người cũng cùng nhau đến Tinh Quang phòng đấu giá để tham gia sự kiện đấu giá đỉnh cấp.

Bạo nhiêu đây thôi. Ta hôm nay mệt a. Mong AE ủng hộ

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Đình Cấp Đấu Giá (2)

Khi đến nơi, bọn họ giật mình phát hiện Thanh Nhã đã sớm chờ bọn họ ở cửa, nàng vẫn mặc một bộ váy dài màu đen, nhưng dưới ánh đèn đêm, nàng lại càng thêm sang trọng tao nhã.

-Ya, Thanh Nhã cô nương. Phiên cô rồi.

Phi Linh nhìn thấy Thanh Nhã không khỏi cười nói.

Thanh Nhã thấy cả nhóm đến tức thì vui mừng tươi cười nói:

- Hoang nghênh các vị khách quý hạ cố đến tham gia. Các vị, mời đi theo Thanh Nhã.

Nói xong, Thanh Nhã hướng Phi Linh cười dịu dàng rồi quay đi. Phi Linh cũng cười lại.

-Hình như từ lúc ở khách sạn đến giờ, Thanh Nhã cô nương toàn cười với Phi Linh thì phải. E là có gì đó không đúng a.

Từ Tam Thạch miệng mồm chua chát, bon chen cái miệng vào nói với Bối Bối. Mã Tiểu Đào nghe được không khỏi nhìn Phi Linh, Phi Linh không biết phải làm gì đành chỉ quay đầu đi nơi khác.

-Người rất trắng hoa. Có bao nhiêu cô nương nữa người mới vừa lòng hả?

Mã Tiểu Đào thấy thái độ đầy của Phi Linh, tức giận nhéo tai cậu mắng tót tót.

-Tiểu Đào, người không nên trách ta a. Ta chỉ giúp Thanh Nhã một chút thôi mà.

-Lại còn không còn thanh thần gọi tên người ta như vậy. Rốt cuộc là hẳn đã giúp cái gì cho cô nương đó? Tiểu Từ, nói cho ta nghe.

Mã Tiểu Đào nộ hỏa chưa hết lại như bị Phi Linh lời nói làm cho bùng hỏa ngày càng gay gắt, quay sang Từ Tam Thạch nói.

-Ách, Đào tử. Ta không biết a. Người hỏi Bối Bối đi.

Từ Tam Thạch nhìn thấy Mã Tiểu Đào tức giận không khỏi cảm thấy nổi da gà. Từ Tam Thạch vốn trước kia vô số lần bị Mã Tiểu Đào hành hạ lúc nàng vẫn chưa tiêu trừ được tà hỏa trong cơ thể. Nên ám ảnh là bất khả kháng đối với hẳn.

Mã Tiểu Đào nghe thế là biết ngay tên này muốn giấu diếm, trán bắt đầu nổi lên gân xanh lên, một đường, hai đường, ba đường. Nói gì thì nói, dù sao Phi Linh là đặc thù tồn tại, mà mạnh mẽ cuốn hút phụ nữ là chuyện bình thường, và lại Phi Linh tốt với người ta thì ai không phải lòng đây?

Vừa đi vào vừa bị mắng, Phi Linh cũng chỉ thở dài.

Rồi cùng mọi người bước vào phòng đấu giá Tinh Quang.

Hôm nay bọn họ tiến vào cũng giống như lần đầu đến đây, mà Thanh Nhã cũng không nói gì thêm, chỉ lẳng lặng bước nhanh vào trong, đi lướt qua cả khu vực có phòng đấu giá lần trước bọn họ đến tham gia.

Khi cả nhóm đi đến cuối đường thì thấy hai cô gái mặc váy dài màu vàng đang tươi cười chào đón, cả hai khom người hành lễ rồi nói với Thanh Nhã vài câu, sau đó một trong hai cô gái khẽ ấn nhẹ vào vách tường bên cạnh.

Ngay sau đó, trên vách tường bỗng nhiên lóe sáng, từng hoa văn ánh sáng kỳ lạ xuất hiện rồi ổn định.

Cô gái ấy đặt bàn tay mình vào vòng sáng, sau đó vách tường từ từ tách ra, để lộ một lối đi ẩn giấu bên trong.

Lối đi này hoàn toàn khác với con đường tiến vào ban đầu, nó không rực rỡ như thế mà chỉ mang một màu trắng trong veo, có điều nó không phải màu trắng lạnh lùng băng giá mà mang đến một cảm giác vô cùng dịu dàng ấm áp.

Bất kể là lối đi hay vách đường đều được lót ngọc thạch như các cửa hàng bên ngoài, có điều những mảnh ngọc thạch này còn mang theo những hoa văn kỳ lạ, tuy không thể nhìn rõ những hoa văn đấy là gì nhưng rõ ràng khác xa so với con đường bên ngoài.

Thanh Nhã nhẹ giọng giải thích:

- Đây là lối vào sảnh đấu giá cao cấp nhất của chúng tôi. Chỉ có những khách tôn quý nhất mới được bước vào. Hôm nay tôi cũng nhờ các vị mà được hưởng phúc, nếu không với cấp bậc hiện giờ của tôi, hoàn toàn không có tư cách bước vào đây.

Thanh Nhã nhẹ giọng giải thích:

- Đây là lối vào sảnh đấu giá cao cấp nhất của chúng tôi. Chỉ có những khách tôn quý nhất mới được bước vào. Hôm nay tôi cũng nhờ các vị mà được hưởng phúc, nếu không với cấp bậc hiện giờ của tôi, hoàn toàn không có tư cách bước vào đây.

Lúc này cả nhóm đã đi gần hết con đường, bên cạnh xuất hiện hai cô gái chừng mười tám, mười chín tuổi mặc váy dài màu vàng tươi cười chào đón.

Cách đó không xa là một cánh cửa nhỏ, Thanh Nhã dẫn bọn họ bước vào cánh cửa có viết số bảy.

Căn phòng này rộng chừng hai trăm thước vuông. Bên trong được trang trí vô cùng xa hoa. Bất kể là gỗ hay ngọc được sử dụng ở đây đều là những thứ xa xỉ. Nhưng cho dù vật liệu dùng đều là thứ quý hiếm nhưng lại mang đến cho mọi người cảm giác vô cùng tao nhã, không thể không lên tiếng khen ngợi.

Đây chính là sảnh số bảy trong phòng đấu giá cao cấp nhất ở đây.

Gian phòng này có hình chữ nhật, bốn vách tường được làm bằng một thứ gì đó trong suốt lấp lánh, nhưng bên trên lại không có vật trang trí gì.

Bước vào một chút nữa, trước mặt mọi người xuất hiện một cái ghế sofa thật lớn, tuy nhiên không biết nó được bọc bằng lớp da thú gì nhưng lại vô cùng mềm mại. Ngồi lên liền cảm thấy thoải mái và vững vàng.

Một cái ghế sofa này rộng đến mức có thể chứa ít nhất hai mươi người, trên chiếc bàn ngọc phía trước thì bày đầy các loại đồ ăn thức uống. Hoắc Vũ Hạo đến gần quan sát thì bất ngờ nhận ra trong những đĩa hoa quả kia có cả những loại trái cây mà hắn chưa từng biết đến.

Mọi người bắt đầu ngồi xuống ghế sofa, cô nàng Đấu Gia Sư Thanh Nhã và hai cô gái mặc váy dài màu vàng cùng đứng sang một bên, Thanh Nhã đứng ngay bên cạnh ghế sofa mỉm cười nói:

-Để tôi giải thích cho các vị khách quý nghe một chút về quy tắc của buổi đấu giá này.

Cô vừa dứt lời lập tức xoay người sang ra hiệu cho hai cô gái mặc váy vàng bên cạnh.

Một trong hai cô gái đó bước đến vách tường sáng loáng khẽ ẩn một cái, sau đó vách tường tỏa ra một vầng sáng dịu dàng, quầng sáng đó dần dần trở nên rực rỡ, cuối cùng, vách tường ấy hóa thành một cái màn hình thật lớn.

Hoắc Vũ Hạo vừa thấy một màn kia liền quay sang nhìn Hòa Thái Đầu, còn Hòa Thái Đầu thì không kèm được mà lên tiếng hỏi:

-Đây là Hồn Đạo Khí?

Thanh Nhã gật đầu nói:

- Đây là màn hình ánh sáng được phòng đấu giá chúng tôi đặt để quốc Nhật Nguyệt chế tạo riêng. Nó có thể thông qua một phương thức đặc biệt truyền hình ảnh đến cho chúng ta xem, mà khi sử dụng nó chúng ta không cần rót hồn lực vào do hạt nhân của nó được chế tạo từ một kim loại đặc biệt chỉ có ở đế quốc Nhật Nguyệt.

Cô vừa nói xong, không chỉ Hoắc Vũ Hạo và Hòa Thái Đầu mà những người còn lại của học viện Sử Lai Khắc đều cực kỳ chấn động. Tuy nói đây là hồn đạo khí nhưng họ lại liên tưởng đến cỗ máy to lớn lúc trước Phi Linh đã tạo ra lúc chuẩn bị đến đây. Có phải đó là cũng là đạo khí hay không? Làm sao mà Phi Linh lại tạo ra được nó từ hư không mà không thông qua lắp ráp gì?

Màn hình ánh sáng dần dần trở nên rõ ràng, ở rìa xung quanh hiện ra những hình vẽ khác nhau, chính giữa là một khung cảnh một bức đấu giá, bức đấu giá này nhìn không có vẻ lớn nhưng lại hiện ra vô cùng rõ ràng trên màn hình.

Thanh Nhã nói:

- Vì để bảo vệ sự riêng tư của các vị khách quý nên mỗi người đến tham dự đều ở một phòng riêng, cũng giống như gian phòng của các vị đây. Đấu

gia sẽ bắt đầu từ xa. Tôi là người phụ trách giải thích từng vật phẩm còn nhiệm vụ báo giá là của hai cô gái đứng bên cạnh đây.

- Các vị nếu cần cứ việc ra giá. Còn đồ ăn thức uống ở đây đều miễn phí. Sau khi đấu giá xong, vật phẩm cũng sẽ được mang thẳng đến đây và thu tiền. Tạm thời các vị có thể ăn uống một chút, lát sau buổi đấu giá sẽ bắt đầu.

Mọi người đều vừa mới ăn cơm xong nên không có hứng thú với các món ăn, có điều đồ uống lại vô cùng hấp dẫn. Đứa con của Vua Địa ngục, cha con vô sỉ, mọi người cùng thưởng thức nào.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Ta Có Thể Cho Các Người

Đúng là không hổ danh phòng đấu giá cao cấp nhất đế quốc Tinh La, thức uống ở đây không chỉ ngon mà cấp bậc dinh dưỡng còn không thua phần ăn dành cho đệ tử hạch tâm của học viện Sử Lai Khắc nữa. Hoắc Vũ Hạo chỉ mới uống mấy ngụm nước trái cây đã cảm thấy cả người vô cùng thoải mái.

Phi Linh nhìn Thanh Nhã, tay duỗi ra, dáng như mời ngồi. Thanh Nhã thấy thế cười dịu dàng đáp ứng. Nhưng Mã Tiểu Đào kể bên nhưng là không vui lờm Phi Linh, Phi Linh cũng chỉ thực hiện y chang động tác đối với Thanh Nhã, Mã Tiểu Đào cũng thuận theo mà ngồi xuống. Vương Ngôn nhìn mà phải cười thầm, hẳn chọn kể bên Mã Tiểu Đào. Hai mỹ nữ ngồi hai bên, Phi Linh thì ngồi giữa. Nhìn thì có vẻ như số hưởng lắm a. Nhưng mà Mã Tiểu Đào ngồi kể bên cứ như một cô vợ vậy, vô cùng cảnh giác với Thanh Nhã, sợ như nàng cướp Phi Linh từ tay mình vậy.

Cùng trò chuyện một chút thì đúng lúc này, đột nhiên cả gian phòng được bao phủ một vòng sáng màu vàng. Mọi người theo bản năng nhìn lên màn hình ánh sáng trước mặt.

Quầng sáng màu vàng vừa xuất hiện cũng không quá chói mắt, nó nhẹ nhàng lan tỏa khắp căn phòng, khiến bầu không khí vốn đang ấm áp bỗng thêm phần cao quý.

Thanh Nhã nói:

- Các vị khách quý, buổi đấu giá hôm nay sắp bắt đầu rồi.

Trên màn hình ánh sáng chợt vang lên một giọng nói vô cùng êm tai:

- Hoan nghênh các vị khách quý đã đến tham dự buổi đấu giá này. Hôm nay chúng tôi tổng cộng đấu giá chín vật phẩm. Các vật phẩm sẽ được đưa ra theo thứ tự từ thấp đến cao. Hi vọng các vị sẽ thích.

Bức màn ánh sáng lại một lần nữa trở nên rõ ràng, xuất hiện trên màn hình là một cô gái mặc váy dài màu đỏ rực.

Cô gái này khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi, nhưng dung mạo cực kỳ xinh đẹp, thậm chí có thể so được với dung mạo tuyệt sắc của Giang Nam Nam. Chẳng qua Giang Nam Nam tuổi còn bé nên đáng người chưa được thành thực như cô gái trước mặt. Có điều kì lạ là cô gái đã xuất hiện, nhưng lại không thấy bọc đấu giá đâu.

- Xin chào các vị khách quý, tôi là Cửu Cửu, Đấu Giá Sư chủ trì buổi đấu giá hôm nay. Chúng tôi sẽ không lãng phí thời gian quý báu của các vị nữa, buổi đấu giá hiện tại chính thức bắt đầu. Kiện vật phẩm đầu giá đầu tiên sẽ xuất hiện ngay bây giờ.

Dứt lời, cô liền mỉm cười ngọt ngào, tay phải làm một động tác vô cùng tao nhã, nhất thời màn hình khẽ chuyển, trên màn hình liền xuất hiện một món đồ.

Chẳng trách không có đài đấu giá, vật phẩm này căn bản là bị phóng to ra. Rộng chừng mười mét trên vách tường, đưa nó hiện rõ từng đường nét.

-Sao người bán đấu giá này, hình lễ tiết có chút khác khác với người phải không Thanh Nhã?

Phi Linh quan sát thoáng một chút cô gái Cửu Cửu kia.

-Ngài đúng là có con mắt quan sát tinh tế a! Người này đã làm người bán đấu giá ở sàn đấu giá Tinh Quang chúng ta rất lâu. Cũng là một vị duy nhất kim cấp người bán đấu giá. Nhưng chỉ có xuất hiện món đồ đấu giá giá trị vượt quá ngàn tỉ kim hồn tệ, nàng mới có thể mang màu vàng kim

bán đấu giá y phục. Đồng thời, người bán đấu giá này cũng là muội muội nhỏ nhất của hoàng đế đương nhiệm của Tinh La đế quốc. Chỉ là ở trong buổi đấu giá, thân phận của nàng cũng chỉ là người bán đấu giá. Cho nên chúng ta mới là không lấy danh công chúa điện hạ để xứng.

Mọi người nghe được Thanh Nhã giải thích lai lịch của Cửu Cửu, ồ một tiếng kinh ngạc mà không chỉ là với lai lịch mà còn đối với buổi đấu giá vật phẩm cũng suy nghĩ một chút. Có vị công chúa này ở đây thì chắc hẳn sẽ có vật phẩm giá cả trên trời.

Có điều, mọi người vẫn đang trong dòng suy nghĩ kia thì bị vị công chúa thanh âm kéo về thực tại.

-Phách hồ luyện hồn đao. Cấp tám cận chiến hồn đao khí. Chất liệu cực kỳ trân quý, bao quát vạn năm hồn cốt tay phải do phách hồ hồn thú sản sinh ra. Cổ hóa linh hồn cốt kỹ năng phách đao trăm. Đồng thời có thể tăng cường đồng loại hồn kỹ lực công kích 50%. Mời các vị khách quý chú ý, khi sử dụng chuôi cận chiến hồn đao khí trân quý lúc công kích, mỗi một kích đều sẽ mang theo hiệu quả phách đao trăm. Hiệu quả có thể cùng thi triển chồng chất nhiều hồn kỹ phụ trợ và công kích khác. Đồng thời, thông qua hạt nhân trận pháp tinh diệu dẫn dắt cùng với hồn cốt bản thân ẩn chứa năng lượng, tiêu hao hồn lực khi sử dụng phách đao trăm chỉ còn lại một phần ba. Cuối cùng, chuôi phách hồ luyện hồn đao xuất thân từ Minh Đức đường của Nhật Nguyệt đế quốc. Ta nghĩ, có Minh Đức đường ba chữ này liền đủ để chứng minh phẩm chất của nó. Thất hồn hồn thánh tức có thể sử dụng đao này, có nó, hồn thánh vượt cấp khiêu chiến hồn đấu la là vô cùng có khả năng. Thời gian quan sát là năm phút.

Công chúa vừa dứt lời thì trong phòng đấu giá người người có vẻ khó mà kiềm lòng được trước món vật phẩm này. Đây là cấp tám hồn đao khí, mà hồn thánh đã có thể sử dụng, lại còn xuất phát từ Minh Đức đường của Nhật Nguyệt đế quốc. Phải biết Minh Đức đường được coi như là trung tâm chính phát triển hồn đao khí của Nhật Nguyệt đế quốc, sản phẩm từ trong

Minh Đức đường xuất ra cũng vô cùng có giá trị đối với toàn thể mọi người trong phòng đấu giá này.

Kể cả Mã Tiểu Đào cùng Lăng Lạc Thần cũng bị cái cấp tám hồn đạo khí này làm cho kinh ngạc, phải biết cấp tám hồn đạo khí là cũng rất hiếm xuất hiện. Hai nàng tuy chưa phải hồn đấu la, chưa thể sử dụng nhưng đây là cơ hội rất hiếm có mới thấy được một cái cao cấp như vậy hồn đạo khí a. Nhưng Lăng Lạc Thần là khống chế hệ chiến hồn sư, thật thì đối với nàng mà nói xạ chiến thì có vẻ sẽ tốt hơn là cận chiến hồn đạo khí. Mà Mã Tiểu Đào thì là cường công hệ chiến hồn sư nhưng lại chưa trang bị trong mình hồn đạo khí nào. Tất cả mọi người nhưng là đứng lên lại gần màn hình để quan sát rõ hơn chuỗi phách hồ luyện hồn đạo này, màn hình còn có thể thu phóng rõ nét vô cùng. Mà Hoắc Vũ Hạo cùng Hòa Thái Đầu thì cùng nhau nói chuyện về Minh Đức đường sự tình.

-Thời gian quan sát đã hết. Phách hồ luyện hồn đạo, giá khởi điểm sáu mươi vạn kim hồn tệ. Mỗi lần tăng giá không ít hơn năm ngàn kim hồn tệ. Các vị quý khách đều là chuyên gia, tin tưởng cũng không cần nói quá nhiều. Đấu giá bắt đầu. Ra giá trong vòng một phút nếu không có người tăng giá thêm, bán đấu giá tức thành giao.

Màn hình thay đổi, đã biến thành nhàn nhạt màu trắng, lúc trước phách hồ luyện hồn đạo cũng nương theo mà nhạt dần rồi biến mất. Một con số sáu mươi vạn lớn xuất hiện ở trên màn ảnh.

Rất nhanh phách hồ luyện hồn đạo được mua xuống với giá một trăm ba mươi vạn kim hồn tệ. Mặc dù là khá kinh ngạc khi nhìn thấy hồn đạo khí cấp tám nhưng mà Lăng Lạc Thần cùng Mã Tiểu Đào nhưng là chọn không mua. Cũng chỉ cười cười cho qua. Cái giá đó cả hai cũng không có khả năng chi ra.

Cô nàng công chúa Cửu Cửu mặc váy dài màu đỏ lại xuất hiện trên màn hình, cô hơi cúi người chào, nói:

- Cảm ơn vị khách vừa ủng hộ chúng tôi, đấu giá thành công phách hồ luyện hồn Đạo. Kế tiếp, chúng ta bắt đầu với vật phẩm thứ hai. Tuy bình thường nó không phải là vậy hiếm thấy lắm nhưng nếu muốn gom đủ số lượng như thế này cũng không phải dễ. Mời các vị nhìn xem.

Màn hình trên vách tường đột nhiên chia thành mười hai phần, trên mỗi phần là hình ảnh của mười hai khu vực khác nhau, trong đấy đều thấy rõ một vật có hình dáng tương tự nhau.

Món đồ này có hình trụ, một đầu tròn một đầu phẳng, nhưng màu sắc lại không giống nhau. Giống như được làm từ những kim loại khác nhau vậy.

- Đạn của định trang hồn đạo pháo.

Hòa Thái Đầu gần như buột miệng nói, giọng nói của hắn đã đầy vẻ khiếp sợ.

Giọng nói của công chúa Cửu Cửu lại vang lên:

- Đây là mười hai viên đạn định trang hồn đạo pháo, nó cũng là sản phẩm của Minh Đức Đường. Chúng tôi đã rất vất vả mới có thể thu gom đầy đủ như thế này. Mỗi khóa đều có kích thước lớn nhỏ khác nhau do phương thức chế tạo và vì thế tác dụng cũng khác nhau. Nếu sử dụng mười hai viên pháo này một cách hợp lý thì uy lực của nó đủ để uy hiếp sinh mệnh của hồn đấu la cấp bậc hồn sư. Nếu xét theo cấp bậc hồn đạo khí thì độ phức tạp của trận pháp bên trong hạt nhân của nó tương đương với hồn đạo khí cấp sáu. Thuộc tính của những khóa đạn pháo kia lần lượt là kim, băng, hỏa, thủy, thổ, phong, quang, hắc, chấn đông, lôi điện, bạo và tê liệt. Muốn sử dụng những khóa đạn pháo này ít nhất phải cần định trang hồn đạo pháo cấp sáu, còn muốn bắn liên tục thì phải cần định trang hồn đạo pháo cấp bảy, mọi người có năm phút để quan sát nó.

Không đợi công chúa Cửu Cửu nói hết, Hòa Thái Đầu dẫn Hoắc Vũ Hạo đến gần cùng phân tích cùng quan sát. Vương Ngôn cũng hỏi qua Hòa

Thái Đầu và quyết định sẽ dùng tiền của học viện để mua món vật phẩm này, đây là rất thuận lợi cho việc nghiên cứu hồn đạo khí sau này món đồ a!

-Các người không cần phải tiêu tiền vào thứ này a! Ta cũng có thể cấp cho các người.

Đang bàn bạc, Phi Linh thanh âm nhẹ nhàng thốt lên. Cả đám nghe thấy Phi Linh nói câu này, ngẩn người ra. Đùa! Tạo tác thần thuật có khả năng tạo ra bất cứ vật gì tồn tại hay không tồn tại, miễn là nó được Phi Linh, tưởng tượng hoặc xác định rõ cấu trúc, nguyên lý vận hành,... Mà đạn của định trang hồn đạo pháo có xa xỉ gì ngoài những viên đạn chứa nhiều loại nguyên tố đồng thời tích trữ bên trong lượng lớn hồn lực tùy theo cấp độ để có được lực công phá lớn hơn đây? Điều này, với bộ não có thể tốc độ xử lý hơn một vạn bộ não người bình thường thì việc này há gây khó dễ gì cho cậu đây? Còn cả trận pháp trong hạt nhân cũng không có gì ngoài khái niệm như một bộ xử lý.

Mà những người khác lúc này vẫn đang trong kinh ngạc trước lời nói của Phi Linh. Hoắc Vũ Hạo nhưng là người đầu tiên bình phục, hỏi Phi Linh:

-Phi Linh sư huynh, người thật có thể tạo ra những loại này hồn đạo khí sao? Ta chưa nghe người nói người là hồn đạo sư a.

-Tiểu Hạo, các người không hỏi ta thì làm sao ta làm ra cho các người đây? Còn về việc hồn đạo sư thì các người muốn nghĩ sao cũng được.

Phi Linh cười cười nói. Cho dù là cấp chín hồn khí, Phi Linh cũng tạo ra được chứ nói chi đây chỉ là cấp sáu hồn đạo khí.

Cái giá khởi điểm của mười hai khóa đạn pháo làm người ta lú lẫm, quả nhiên càng về sau càng có đồ tốt, và dĩ nhiên giá cả cũng vậy rồi. Mười hai khóa đạn pháo ấy có giá là sáu mươi lăm vạn kim hồn tệ.

-Xin các vị khách quý đừng nghĩ giá cả dành cho mười hai khóa đạn pháo này quá cao. Những thứ này dùng để chiến đấu hay sưu tầm đều được. Hơn nữa cho dù là Minh Đức Đường, hiện giờ cũng không thể đem ra đây đủ mười hai khóa pháo này được. Hơn nữa chúng tôi cam đoan, đây là lần đầu tiên định trang hồn đạo pháo cấp sáu của Minh Đức Đường xuất hiện ở phòng đấu giá.

Giá đã cao, Cửu Cửu không hổ là đã đảm nhận việc bán đấu giá đã lâu, miệng lưỡi vô cùng tinh tế. Mới nói câu này, sắc mặt của nhiều người tham gia đấu giá ở nhiều phòng khác cũng đã thay đổi.

Mà việc Phi Linh có thể chế tạo những hồn đạo khí cao cấp như vậy cũng đã đủ làm cho mọi người khác trong phòng chấn kinh rồi. Há còn có cần quan tâm gì món đạn của định trang kia đây. Phi Linh nhưng là tay phải cùng tay trái cả hay bàn tay bồng nhiên xuất hiện vàng sáng trắng lóe lên. Mà vàng sáng kia lúc diệu đi thì xuất hiện trước mắt mọi người là mười hai khóa định trang hồn đạo pháo y chang như những khóa ở trên màn hình đang hiện. Thực tế, Phi Linh làm ra mười hai khóa định trang hồn đạo pháo này, tuy là đồng dạng cấp sáu đạn của định trang hồn đạo pháo nhưng uy lực khi thi triển ra còn gấp mười lần uy lực của những khóa định trang kia. Mà ngay cả hồn vương cấp bậc dùng hồn đạo pháo cấp năm cũng có thể thi triển toàn lực. Thử nghĩ hồn vương đã được như thế uy lực thì hồn đế cùng hồn đạo pháo cấp sáu thi triển ra thì sẽ xuất ra uy lực như thế nào.

AE ủng hộ a. Sắp tới cạnh tranh giải cứu Tuyết đế rồi a.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Bểng Bạo

Thấy những khóa đạn định trang hồn đạo pháo này, Hòa Thái Đầu ánh mắt nóng bỏng vô cùng, Hoắc Vũ Hạo cùng những người khác nhưng là ánh mắt thì kinh ngạc vô cùng nhìn những khóa kia đạn định trang hồn đạo pháo trong tay Phi Linh. Phải biết cấp sáu hồn đạo khí chỉ trận pháp hạt nhân thôi thì đã tốn kha khá thời gian để khắc rồi, mà Phi Linh chỉ chớp mắt đã tạo ra. Đây có nghĩa là bí mật cấp quân sự a.

-Phi Linh sư huynh, người cho ta xem chúng được không?

Hòa Thái Đầu giờ phút này như là con mọt sách gặp trúng đồng sách, vô cùng phấn khích. Phi Linh cũng đưa cho hắn xem một chút.

-Đúng rồi, đúng nó rồi. Ngay cả khí tức tỏa ra từ nó, cả trận pháp cơ bản cũng được cải tiến đến mức không cách nào cải biến hơn được nữa. Đây là thậm chí là còn hơn cả đạn định trang hồn đạo pháo cấp sáu nữa.

Hòa Thái Đầu tuy chỉ mới là cấp bốn hồn đạo sư nhưng hắn cũng là thiên tài trong giới hồn đạo, được Sử Lai Khắc xác định bồi dưỡng cùng Hoắc Vũ Hạo trong kế hoạch cực hạn đan binh, một chút kiến về hồn đạo khí cấp năm cùng cấp sáu là chuyện bình thường a.

Kế tiếp đó, vật phẩm kia không có ai mua xuống, nên chỉ đành phải để lại vào trong kho. Năm vật phẩm kế lần lượt là hồn cốt tay trái, tay phải, chân trái, một kim loại quý hiếm và một viên trình hồn đạo khí cấp tám.

Công chúa Cửu Cửu lần thứ tám xuất hiện lại trên màn hình lớn, cô mỉm cười nói:

- Hai kiện vật phẩm kế tiếp có thể nói gần như là món hàng chính của buổi đấu giá hôm nay, tôi tin chắc mọi người sẽ cảm thấy hứng thú. Trên đời này không phải lúc nào cũng gặp được đồ tốt. Tôi dám chắc, trên đại lục không thể nào tìm được món hàng tương tự như kiện vật phẩm thứ tám này. Nó vẫn là một khối hồn cốt nhưng lại đặc biệt khác người, mời các vị nhìn xem.

Màn hình lại lóe sáng, sau đó hiện ra hình ảnh của một khối hồn cốt không biết đã được phóng lớn bao nhiêu lần.

Khối hồn cốt này có màu xanh biếc, bên ngoài còn phủ một màn ánh sáng màu xanh, bức màn này không ngừng di chuyển cứ như bên trong đang chảy một thứ chất lỏng màu xanh biếc vậy.

Theo hình dáng có lẽ đây là một hồn cốt cánh tay trái, mặt ngoài của nó ngoài màn ánh sáng màu xanh biếc còn có một chút sương mù màu trắng.

Vì nó được phóng lớn gấp mấy lần nên mọi người có thể thấy rõ ở bề mặt của nó là những viên pha lê, trong suốt như bảo thạch. Những khối hồn cốt xuất hiện trước nó trong buổi đấu giá này đúng là không thể so được.

Bỗng dưng Phi Linh cảm thấy dao động tinh thần phát ra từ chỗ Hoắc Vũ Hạo, mặc dù rất nhỏ, không ai có thể phát hiện ra nhưng Phi Linh thì khác, cậu biết đây Băng Đế trên người Hoắc Vũ Hạo làm ra dao động, chưa kể đến Băng Đế trong cơ thể mình cũng có chút dị động mà.

-Băng Đế, người yên tĩnh một chút a.

Phi Linh trong thức hải bảo Băng Đế yên tĩnh một điểm.

-Làm sao yên tĩnh đây? Đây là tộc nhân của ta. Không phải người nói sẽ bảo vệ tốt tộc nhân của ta sao?

Băng Đế thân hình loli vô cùng dễ thương nhưng ại đang tức giận quát Phi Linh.

-Ai da. Người không phải đang trách ta đấy chứ. Hồn cốt tuy là băng bích hạt nhưng cũng đâu phải xuất phát từ nơi của người. Người nên nhớ đây là một cái khác vị diện.

Phi Linh giải thích. Những hung thú trú ngụ trong thần thức của Phi Linh cũng gật đầu đồng ý. Họ cũng biết việc Phi Linh thông qua đường hầm không gian mà sang một vị diện khác, họ cũng thấy được những gì Phi Linh thấy a.

-Nhưng, nhưng

Băng Đế nước mắt như muốn ứa ra vậy. Phi Linh thấy tiểu loli như thế không khỏi có chút đau lòng. Tay xoa xoa đầu của nàng.

-Được rồi, ta sẽ mua bằng được nó. Dù sao thì tiểu Hạo cũng cần nó.

-Hả? Tên nhóc kia sao?

-Đúng a. Hẳn nhưng là người được Băng Đế người cùng Thiên Mộng trú ngụ bên trong.

-Còn có một ta khác nữa sao? Trên đời này nhiều lúc thú vị thật a. Ta cũng muốn gặp thử Băng Đế kia a.

Băng Đế lấy lại kiêu ngạo của mình nói.

Lúc này, giọng nói mê người của công chúa Cửu Cửu lại vang lên, giọng nói lúc này rõ ràng có phần trầm thấp hơn ban đầu, nhưng nhờ thế mới hấp dẫn sự chú ý của mọi người hơn.

- Các vị khách quý, tôi cảm thấy rất vinh dự và may mắn khi được giới thiệu với mọi người khối hồn cốt này. Mọi người đều biết, với hồn sư, quý

giá nhất là hồn hoàn và hồn cốt mười vạn năm. Nhưng hai thứ này gần như không bao giờ xuất hiện trong các buổi đấu giá. Vì nếu người nào may mắn có được, dĩ nhiên họ sẽ không dễ dàng bán ra bên ngoài mà để dành bồi dưỡng ra một cường giả đỉnh cấp. Mà khối hồn cốt trước mặt các vị đây là một món hàng cao cấp nhất mà phòng đấu giá Tinh Quang chúng tôi có được trong năm nay. Thật lòng khi chúng tôi vừa có được, chúng tôi hoàn toàn không có ý định mang ra đấu giá trong buổi đấu giá này vì nó thật sự quá quý giá, quá hiếm thấy. Tôi tin mọi người đều đã nhận ra, khối hồn cốt này có thuộc tính băng. Trước khi chúng tôi xin giới thiệu ưu điểm của nó, thì xin quý vị lắng nghe một số khuyết điểm của nó đã. Có lẽ các vị sẽ thắc mắc tại sao chúng tôi lại nhắc đến khuyết điểm, cũng bởi vì phòng đấu giá Tinh Quang chúng tôi luôn đặt chữ tín lên hàng đầu, hơn nữa những khuyết điểm kia có thể đối với một vài người lại là ưu điểm cũng không chừng. Khuyết điểm đầu tiên của khối hồn cốt này chính là thuộc tính của nó. Mọi người hẳn đã biết từ trước đến nay đa số hồn cốt được hồn sư sử dụng đều sẽ tùy thuộc vào võ hồn mà xuất hiện hồn kỹ khác nhau. Đó là những hồn cốt thuộc dòng chính. Ngoài nó ra còn có một số loại có chút khác biệt nữa. Nó đòi hỏi hồn sư phải có võ hồn cùng thuộc tính mới có thể dung hợp, nếu không chẳng những không thể dung hợp được mà còn nguy hiểm đến tính mạng. Kiện vật phẩm thứ tám của chúng tôi hôm nay chính là một hồn cốt như vậy. Cho nên, khuyết điểm của nó chính là chỉ có hồn sư có thuộc tính băng mới có thể sử dụng.

Cô công chúa Cừu Cừu rõ ràng đối với kiện vật phẩm thứ tám này có chút đặc biệt hơn những vật phẩm trước, chẳng những cô giải thích nhiều mà giọng nói cũng uyển chuyển êm tai, khiến mọi người vừa nghe những lời mô tả của cô xong đã gần như hiểu rõ hết thảy.

- Có thể nói yêu cầu thuộc tính băng này tương đối hà khắc. Bình thường trong giới hồn sư, những người có võ hồn thuộc tính băng khá hiếm thấy. Cho nên, tôi thấy khối hồn cốt này mặc dù tốt nhưng không phải ai cũng có thể sử dụng được. Khuyết điểm thứ hai của nó cũng khá rõ, nhưng

theo tôi nghĩ có thể xem là một ưu điểm cũng được. Đó chính là hồn kỹ cố định. Chúng tôi đã nhờ rất nhiều chuyên gia đến thử nghiệm, kết quả cho thấy khối Hồn Cốt này bất kể là Hồn Sư có võ hồn nào dung hợp với nó cũng cho ra một hồn kỹ duy nhất, mà hồn kỹ này lại còn có tính cực hạn rất mạnh. Còn khuyết điểm cuối cùng chúng tôi muốn nhắc đến chính là niên hạn. Theo kết quả chúng tôi kiểm tra được thì khối hồn cốt này ở độ tuổi năm đến bảy vạn năm. Nghe có vẻ là một ưu điểm nhưng chúng tôi xét nó vào mặt khuyết điểm cũng chỉ vì muốn nhắc nhở mọi người nếu không đủ thực lực thì tuyệt đối đừng tùy tiện dung hợp với nó, nếu không rất có thể cơ thể quý vị sẽ không chịu nổi mà nổ tung.

Cái này là khuyết điểm sao? Chỉ cần thấy vẻ mặt run rẩy của Vương Ngôn cũng đủ có câu trả lời.

Khuyết điểm gì chứ? Rõ ràng đều là ưu điểm. Hồn cốt này hạn chế thuộc tính thì sao chứ? Bình thường miễn là hồn cốt hạn chế thuộc tính thì đều có hồn kỹ mạnh mẽ hơn những hồn cốt khác. Hơn nữa nếu có hồn sư đủ điều kiện dung hợp thì chắc chắn nó sẽ mang đến rất nhiều ưu đãi hơn xa những hồn cốt bình thường kia.

-Vậy là đã xong phần khuyết điểm, tiếp theo, tôi sẽ nói đến ưu điểm của khối hồn cốt đó.

Nói đến đây, giọng của cô từ từ chuyển sang giọng thành khẩn.

-Là đấu giá sư hàng đầu của phòng đấu giá Tinh Quang, đồng thời cũng là Công Chúa của đế quốc Tinh La. Tôi lấy danh dự của mình cam đoan những gì tôi sắp nói đều là sự thật không có nửa phần giả dối. Đầu tiên, tôi muốn nói rõ lai lịch của khối hồn cốt này, nó sở dĩ hiếm thấy vì bản thân nó không phải đến từ bất cứ quốc gia nào trên đại lục chúng ta mà chính từ cấm địa cực kỳ nguy hiểm của nhân loại, Cực Bắc. Thậm chí còn là vùng trung tâm của Cực Bắc. Bản thể hồn thú của khối hồn cốt này là một trong những loài có thực lực cực kỳ khủng khiếp ở vùng đất đó, bằng bích hạt.

Công chúa Cửu Cửu vẫn tiếp tục giới thiệu:

-Có lẽ mọi người khá xa lạ với cái tên băng bách hạt. Nhưng có lẽ với cái tên này mọi người sẽ rõ ràng hơn, tộc trưởng của bộ tộc băng bách hạt là băng bách hạt vương còn được gọi là băng bách đế hoàng hạt, nó chính là hung thú đứng thứ tám trong thập đại hung thú. Không xét đến niên hạn, chỉ riêng về thực lực, băng bách hạt có thể nói là một trong những hồn thú đứng đầu.

-Hồn cốt của băng bách hạt hiếm thấy một phần cũng vì loài băng bách hạt này chủ yếu sống theo dạng quần cư, nếu muốn liệt sát một hồn thú trong cả một đoàn này quả thật là một chuyện không tưởng. Thậm chí còn muốn khó khăn hơn việc vào Tinh Đấu đại sâm lâm liệt sát hồn thú mười vạn năm.

- Liệt sát hồn thú đã khó như vậy thì việc có được hồn cốt của nó còn gian khổ đến mức nào.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Hồn Cốt Vấn Đề

-Băng, đối với những người có thuộc tính này không phải ai cũng giống nhau. Theo các nghiên cứu cho thấy, uy lực của Băng mạnh yếu thế nào chủ yếu dựa vào nhiệt độ của nó. Nhiệt độ càng thấp thì càng đáng sợ. Mà Băng Bích Hạt Vương chính là Hồn Thú có thuộc tính Băng với nhiệt độ thấp nhất. Các tộc nhân của nó tuy không thể so được với nó nhưng tuyệt đối không kém bao nhiêu. Bởi vậy, bất cứ Hồn Sư nào có thể dung hợp với khối Hồn Cốt này thì thuộc tính của họ sẽ tăng vọt, nhiệt độ của Băng cũng sẽ giảm thấp rất nhiều, đây là một ưu đãi rất lớn, một sự thay đổi toàn diện. Thế này đủ gọi là ưu điểm đầu tiên của nó rồi chứ? Kế tiếp, bản thân của Băng Bích Hạt đã có thực lực không kém, vậy thì khối Hồn Cốt này dĩ nhiên chứa đựng nguồn năng lượng không thấp. Nhưng chính xác nó có thể giúp các vị tăng cường tu vi đến mức nào thì chúng tôi không biết chính xác được. Điểm này cần các vị có đủ điều kiện tự mình kiểm tra rồi. Cuối cùng, ưu điểm thứ ba của nó là sau khi dung hợp, Hồn Cốt này sẽ mang đến cho Hồn Sư một kỹ năng gọi là Băng Bạo. Ban nãy ta từng nói, khuyết điểm của nó là không thay đổi nhưng bây giờ lại chuyển thành ưu điểm, bởi vì kỹ năng Băng Bạo có thể nói là một trong những kỹ năng tương đối thần kỳ của Băng Bích Hạt, thậm chí nó đủ sức để so với kỹ năng từ Hồn Hoàn mười vạn năm. Ba khuyết điểm, ba ưu điểm, tôi đều đã nói hết sức rõ ràng. Bất cứ Hồn Sư thuộc tính Băng nào có được nó cũng tuyệt đối sẽ không hối hận. Tiếp theo, mọi người có mười phút để suy nghĩ.

Công chúa Cửu Cửu một hơi nói nhiều như vậy rồi đột nhiên dừng lại cũng khiến mọi người có chút bất ngờ.

-Tiểu Hạo, người yên tâm. Ta sẽ đem cái hồn cốt này cầm xuống cho người.

Phi Linh vỗ vỗ đầu Hoắc Vũ Hạo, cười cười nói.

-Phi Linh sư huynh, không cần a. Ta có cách lấy xuống chúng ta có được nó.

Hoắc Vũ Hạo nhìn Phi Linh cười nói.

Lăng Lạc Thần nhìn nhưng cũng rất muốn có được miếng hồn cốt này. Nàng cũng là băng hệ hồn sư, làm sao lại không muốn miếng vạn năm hồn cốt vô cùng trân quý này.

-Tiểu Thần, người lần đừng tranh dành với tiểu Hạo. Miếng hồn cốt này người không dung hợp được a.

Phi Linh nhìn Lăng Lạc Thần không khỏi nói. Toàn bộ mọi người Sử Lai Khắc nghe thế không khỏi không hiểu. Lăng Lạc Thần nhú mày.

-Để ta giải thích. Không phải là ta thiên vị tiểu Hạo hay gì cả. Miếng hồn cốt này có thuộc tính cực hạn chỉ băng. Chỉ có người có cùng thuộc tính này mới có thể dung hợp.

Nói xong, Phi Linh nhìn sang Hoắc Vũ Hạo, theo ánh mắt của Phi Linh, mọi người cũng nhìn Hoắc Vũ Hạo. Hoắc Vũ Hạo thì gật đầu nói là đúng.

-Thanh Nhã, người có thể thông báo chút với vị công chúa được không?

Thanh Nhã không do dự nữa mà gật đầu nói:

- Xin các vị đợi một lát.

Nói xong cô liền lập tức chạy ra ngoài. Vật phẩm có vấn đề, chuyện này không còn nằm trong tầm kiểm soát của cô nữa, ngay khi Hoắc Vũ Hạo cho cô thấy võ hồn của mình cô đã hoàn toàn tin tưởng.

Khoảng một phút sau, trên màn hình lớn lại vang lên giọng nói của công chúa Cửu Cửu:

- Vì kiện vật phẩm này quá đặc biệt nên phòng đấu giá chúng tôi đặc biệt quyết định để mọi người có thêm mười phút suy nghĩ để kỹ càng hơn.

Mặc dù đã nghe Phi Linh nói nhưng Lăng Lạc Thần vẫn bước đến cạnh Hoắc Vũ Hạo ghé tai hỏi:

- Khối hồn cốt này có vấn đề thật à?

Hoắc Vũ Hạo khẽ gật đầu, quay sang khẽ nói với nàng vài câu. Lăng Lạc Thần nghe xong liền ngăn người sau đó biến sắc, cuối cùng thở dài nói:

- Cái gì của mình thì thế nào cũng là của mình, còn không phải thì không nên miễn cưỡng.

Hoắc Vũ Hạo an ủi:

- Học tử, đệ cũng không chắc trăm phần. Nếu chúng ta có được khối hồn cốt này cứ để tử thử trước, nếu không được thì hăng để cho đệ.

Lăng Lạc Thần lắc đầu, xoa đầu Hoắc Vũ Hạo nói:

- Không cần. Tử tin lời đệ. Nếu có thể sau này cùng tu luyện một chút là được.

Hoắc Vũ Hạo chưa kịp nói tiếp, Vương Đông đã trả áo lại cho hắn:

- Mau mặc vào đi, cởi áo đứng đấy còn ra thể thống gì, người muốn bọn ta bị đau mắt hột à?

Đúng lúc này, Thanh Nhã trở lại, không ngờ, người đi cùng cô lại chính là vị đấu giá sư đứng đầu phòng đấu giá Tinh Quang, công chúa Cửu Cửu.

Mọi người thấy cô đến đều đứng dậy chào, cô là công chúa, đây lại là đế quốc Tinh La, dĩ nhiên nên biểu hiện một chút kính trọng.

Càng nhìn gần càng thấy rõ vẻ đẹp rực rỡ gần như hoàn mỹ của cô công chúa này. Cũng may trong phòng còn có một đại mỹ nữ như Giang Nam Nam, mọi người mới nhanh chóng bình tĩnh lại.

- Là vị khách ấy bảo hồn cốt băng bách hạt của chúng ta có vấn đề?

Công chúa Cửu Cửu nhìn mọi người, khẽ cúi người hành lễ, lo lắng hỏi.

Hoặc Vũ Hạo gật đầu đáp:

Là tôi.

Công chúa Cửu Cửu thoáng nhìn hắn rồi nói:

- Có vấn đề ở đâu? Người là hồn sư băng bách hạt?

Hoặc Vũ Hạo gật đầu nói:

- Vâng, bản thân khối hồn cốt này thì không có vấn đề gì.

- Hả?

Ánh mắt xinh đẹp của công chúa Cửu Cửu thoáng trở nên lạnh lùng, cô trầm giọng nói:

- Vậy sao ban nãy lại bảo có vấn đề?

- Công chúa, người đừng như thế bằng lãnh giọng điệu. Dù sao cũng chưa nghe hết đừng làm thái độ như vậy. Ta không ngăn người là công chúa hay là hoàng đế đâu.

Phi Linh ánh mắt hiện lên một chút sát khí hướng Cửu Cửu công chúa nói. Cảm nhận được sát khí, công chúa Cửu Cửu nhú mày. Nhưng sau đó

lại xử sự lễ độ và xin lỗi mọi người.

Hoắc Vũ Hạo nói tiếp:

-Đúng là khối hồn cốt này không có vấn đề. Còn vấn đề mà ban nãy ta nói nằm ở điều kiện người có thể dung hợp hồn cốt. Khối hồn cốt này không phải ai cũng sử dụng được.

Công chúa Cửu Cửu chẳng những là Đấu Giá Sư đứng đầu một phòng đấu giá mà còn là công chúa của hoàng thất nên từ lâu đã rèn luyện được sự bình tĩnh, nhưng hôm nay thời gian quá gấp gáp, lại còn liên quan đến danh dự của phòng đấu giá, làm sao cô không gấp cho được. Lúc này giọng nói của cô cũng lạnh lùng hơn.

-Dĩ nhiên tôi biết khối hồn cốt này không phải ai cũng có thể sử dụng, chỉ có hồn sư thuộc tính Băng và cơ thể chịu đựng nổi hồn cốt trên năm vạn năm mới dung hợp được thôi. Ý cậu là vấn đề này sao?

Hoắc Vũ Hạo nói:

-Hạn chế của nó không chỉ có thế. Tôi nghĩ công chúa điện hạ không thật sự hiểu rõ bộ tộc băng bích hạt. Bọn chúng là một trong những chủng tộc mạnh nhất vùng Cực Bắc nên dĩ nhiên tộc băng bích hạt rất kiêu ngạo. Hơn nữa bọn chúng là những hồn thú sở hữu khả năng khống chế băng mạnh nhất thế gian. Cho nên, bất kể hồn hoàn hay hồn cốt của băng bích hạt đều có một yêu cầu cực kỳ đặc biệt.

-Yêu cầu đặc biệt gì?

Lúc này công chúa Cửu Cửu đã bình tĩnh lại, vì cô vừa sức nhớ những người trong phòng này là thành viên của học viện Sử Lai Khắc, bọn họ tuyệt đối không bao giờ ăn nói lung tung.

Hoắc Vũ Hạo trầm giọng nói:

-Cực hạn chi bằng. Không có thể chất cực hạn chi bằng tuyệt đối không thể hấp thu khối hồn cốt này.

-Tuyệt đối không thể.

Công chúa Cửu Cửu gần như buột miệng nói.

-Làm sao lại cần yêu cầu cao đến thế? Đây chẳng phải nói trên đời này chẳng còn ai sử dụng được nó sao?

Hoắc Vũ Hạo bình thản nói:

-Đây cũng là sự kiêu ngạo của bộ tộc băng bách hạt. Tôi cũng vì muốn phòng đấu giá của các vị không bị tổn hại danh dự nên mới nói ra những lời này, còn các vị tin hay không cũng không sao. Công chúa có thể trở về tiếp tục chủ trì buổi đấu giá rồi.

Công chúa Cửu Cửu nhú mày, hai tay nắm chặt, có thể thấy lúc này nội tâm cô rất mâu thuẫn.

Đúng vậy, mặc dù những lời Hoắc Vũ Hạo nói chỉ là lời của một phía nhưng ban nãy Thanh Nhã đã nói với cô võ hồn của Hoắc Vũ Hạo là băng bách hạt. Cho nên hẳn hiểu rõ về băng bách hạt cũng là chuyện bình thường. Nhưng nếu như vậy, mọi sắp xếp của cô đều hỏng hết. Hơn nữa còn để phòng đấu giá bị ảnh hưởng nữa.

Cô suy nghĩ một lát rồi hít sâu, cúi chào Hoắc Vũ Hạo bằng lễ tiết cung đình, nói:

-Cám ơn đã thông báo. Vì không còn thời gian nên tôi phải nhanh chóng đi xử lý mọi chuyện còn lại. Hôm nay có chút thất lễ xin mọi người rộng lòng bỏ qua.

Sau đó cô lập tức xoay người ra khỏi phòng. Thanh Nhã cũng bước theo tiền cô, lát sau trở về phòng với vẻ mặt lo lắng. Trước khi rời đi, Cửu Cửu công chúa cũng liếc mắt nhìn và nhớ rõ thân ảnh cùng khuôn mặt Phi Linh.

-Người yên tâm đi, đây không phải lỗi của người.

Phi Linh nói với Thanh Nhã.

Thanh Nhã lắc đầu nói:

-Nhưng chuyện này liên quan đến danh dự của phòng đấu giá. Hơn nữa giá khởi điểm của khối hồn cốt ấy trên cả một nghìn vạn kim hồn tệ. Từ trước đến giờ chúng tôi chưa bao giờ có sơ suất lớn đến thế này.

Vương Ngôn nói:

-Phát hiện sớm vẫn tốt hơn là không phát hiện. Ít nhất lúc này vẫn còn cơ hội tìm đường lui.

Cô công chúa Cửu Cửu kia sau khi ra khỏi phòng lập tức bước nhanh về căn phòng có đánh số một, sau đó cũng không gõ cửa mà nhấn nút mở cửa bước vào.

- Ca, có vấn đề rồi.

Bên trong căn phòng ấy chỉ có một người đàn ông mặc bộ trường bào dài màu đen, ngoài ra không còn ai nữa. Nếu có người ở đây nhìn kỹ tướng mạo của người kia nhất định sẽ giật mình kinh hãi, vì người đó không ai khác chính là đương kim hoàng đế của đế quốc Tinh La.

Hoàng đế Tinh La thấy công chúa Cửu Cửu bước vào cũng không bất ngờ, hần trầm giọng nói:

-Ta biết có chuyện nếu không em cũng không cho nhiều thời gian quan sát đến vậy. Chuyện gì?

Cửu Cửu bắt đầu lặp lại những lời Hoắc Vũ Hạo vừa nói ban nãy.

Hoàng Đế Tinh La nghe xong những gì cô nói thì lắc đầu cười nói:

-Ta vốn định cho bọn họ một cái nhân tình, không ngờ lần này lại nợ ngược lại bọn họ. Mọi cứ xử lý theo cách của mình đi. Lát nữa xong xuôi ta đi gặp bọn họ một chút.

Cửu Cửu nghe anh mình nói thế tức thì hiểu ra, gật đầu nói:

-Ca, bọn họ đáng giá thế sao? Như vậy phòng đấu giá sẽ tổn thất không nhỏ.

-Đương nhiên đáng giá. Hơn nữa còn nhất cử lưỡng tiện. Chúng ta sẽ nhân cơ hội lại tranh thủ quan hệ với học viện Sử Lai Khắc. Những năm gần đây đế quốc Nhật Nguyệt càng lúc càng phát triển, mà những sản phẩm của Minh Đức Đường cũng không tầm thường nữa. Nếu chẳng may xảy ra chuyện gì, chúng ta chỉ có thể trông cậy vào học viện Sử Lai Khắc. Huống chi cậu bé mà ta để ý còn từng khiến cao tầng học viện Sử Lai Khắc phải mở ra hội nghị ở Hải Thần Các. Vũ Hồn Song Sinh, Vũ Hồn Cực Hạn thuộc tính Băng. Bấy nhiêu còn không đủ để chúng ta chủ động giúp đỡ sao? Quan trọng nhất, hiện nay quốc tịch của hắn là ở đế quốc Tinh La. Nhấn tài như vậy chúng ta làm sao bỏ qua được? Ta tin hai chữ tổ quốc đủ để hắn cảm thấy thân thiết với chúng ta. Mọi mau đi đi, thời gian không còn nhiều đâu.

-Dạ.

Công chúa Cửu Cửu gật đầu bước đi, trông đầu cô lại hiện ra hình ảnh cực kỳ bình tĩnh của Hoắc Vũ Hạo ban nãy, cô tự hỏi, cậu bé kia thật sự mới mười ba tuổi sao, ban nãy hắn rõ ràng rất bình tĩnh không có chút lo lắng nào. Mà cái tên kia nhìn rất ưu nhã tuấn tú nhưng lại ẩn sâu đó một lớp sát khí khinh khủng đến cực độ. Cửu Cửu biết Phi Linh lai lịch nhưng cũng chỉ thông qua một trận đấu vô cùng ngắn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Hồn Thú Trùng Tu

Mà hiện tại Hoắc Vũ Hạo đang đứng trước Phi Linh.

-Tiểu Hạo, cho dù bọn họ có làm gì đi nữa thì bọn họ cũng sẽ tìm cách thiết lập mối quan hệ tốt với Sử Lai Khắc, đặc biệt là nhân tài như ngươi. Ngươi là người của Tinh La đế quốc, chắc chắn hẳn sẽ không bỏ qua cơ hội lần này tiếp cận người.

Phi Linh cau mày nói. Phi Linh nhìn ra được ý đồ của hoàng đế Tinh La ngay khi hắn cho đấu giá miếng này hồn cốt. Hoắc Vũ Hạo nghe được câu này không khỏi cau mày.

Cuối cùng hai mươi phút để mọi người quan sát và suy nghĩ cũng trôi qua, nhưng khá bất ngờ là buổi đấu giá không có vẻ gì phải tạm dừng mà vẫn bắt đầu như bình thường.

Giá khởi điểm của khối hồn cốt bằng bích hạt là một nghìn hai trăm vạn kim hồn tệ. Mỗi lần tăng giá không được ít hơn năm vạn. Cái giá cao khủng khiếp như vậy khiến mọi người ở học viện Sử Lai Khắc cũng kinh hãi.

Giá cả không ngừng tăng lên, khối hồn cốt này đúng là làm không ít người thèm khát. Khi giá tăng đến một nghìn năm trăm vạn thì đột nhiên xuất hiện một con số khiến mọi người ngã ngửa.

Ba nghìn vạn.

Khi con số ba nghìn vạn xuất hiện trên màn hình, mọi người đều không dám tin vào mắt mình. Mỗi người Sử Lai Khắc thất quái đều cảm thấy hít thở không thông, số tiền này đủ để mua cả một cái thành. Hơn nữa đơn vị

là kim hồn tặc chứ không phải ngân hồn tặc hay đồng hồn tặc nha. Cho dù là người đứng đầu một quốc gia cũng không dễ bỏ ra số tiền lớn như vậy. Vậy mà lúc này nó lại trở thành cái giá cho một khối hồn cốt. Người nào lại giàu đến thế?

Mà con số ba nghìn vạn vừa xuất hiện, màn hình cũng không thay đổi nữa. Phi Linh nhìn màn hình song nhìn sang Hoắc Vũ Hạo. Phi Linh định ra giá nhưng là bị Hoắc Vũ Hạo ngăn lại. Phi Linh giúp hắn nhiều như vậy, hắn có trả ơn cả đời này cũng không hết. Tuy vậy chỉ là thiết lập quan hệ cũng không ảnh hưởng gì đến hòa bình thế giới thì tại sao lại không để họ làm vậy. Và thể miếng hồn cốt được thành giao.

-Vương lão sư.

Lăng Lạc Thần nhìn có chút không vui. Rõ ràng là phòng đấu giá đã biết miếng hồn cốt ra sao nhưng vẫn cứ bán ra.

-Tiểu Thần, người không cần phải gấp. Người ra giá đó không ai khác ngoài hoàng đế Tinh La.

Phi Linh nhẹ nhàng nói với Lăng Lạc Thần. Lăng Lạc Thần bưng tỉnh đại ngộ. Rõ ràng là bên phía hoàng gia sẽ mua xuống miếng hồn cốt để xóa đi sự cố kia.

-Kế tiếp, là vật phẩm cuối cùng của buổi đấu giá hôm nay.

Màn hình trước mặt mọi người lại lóe ra ánh sáng màu vàng, sau đó dần thu liễm lại, trên màn hình xuất hiện hình ảnh công chúa Cửu Cửu mặc một bộ váy dài màu vàng kim.

Làn da trắng nõn kết hợp với màu sắc của bộ váy càng tăng thêm vẻ đẹp cao quý của nàng.

Theo lời giới thiệu ban đầu về cô của Thanh Nhã, lúc này nàng mặc bộ váy màu vàng, chứng tỏ vật phẩm cuối cùng rất có thể sẽ vượt qua con số một triệu kim hồn tệ.

Chưa biết vật phẩm kế tiếp là gì, chỉ cần thấy nàng thay quần áo đã đủ khiến mọi người hào hứng, cô công chúa này quả nhiên thật giỏi nắm bắt tâm lý mọi người.

-Các vị khách quý. Các vị thấy Cửu Cửu thay quần áo mới đã đủ biết vật phẩm sắp tới quý giá đến mức nào. Thật lòng mà nói, vật phẩm này cũng là lần đầu tiên Cửu Cửu được thấy. Theo ý Cửu Cửu, hai chữ quý giá vẫn chưa đủ để hình dung nó nữa.

Công chúa Cửu Cửu sau khi thay bộ quần áo mới, giọng nói lại nhỏ hơn lúc nãy, nhưng lại nghiêm túc hơn rất nhiều, Chỉ mấy câu đơn giản đã khiến mọi người không kèm được mà tin theo lời của nàng.

-Tôi xin phép không nói trước tên của nó là gì. Tôi chỉ tạm thời giới thiệu sơ lược về tác dụng của nó. Khối hồn cốt bằng bích hạt ban nãy đã vô cùng hiếm thấy rồi nhưng vật phẩm sắp đấu giá kia tôi cam đoan nó là món đồ có một không ai, thậm chí giá trị của nó không thể tính toán bằng tiền bạc nữa. Điểm thiếu sót duy nhất của nó là chỉ dùng được một lần, xem nó là một loại dược liệu cũng được. Mời các vị xem.

Công chúa Cửu Cửu vừa nói vừa phất tay, màn hình lại biến đổi sau đó xuất hiện một cái khay màu trắng, cái khay này được làm bằng gỗ, mặt ngoài được khảm hơn một trăm viên bảo thạch, phía ngoài lớp gỗ có một dòng khí đang di chuyển với mật độ rất nhỏ. Dòng khí màu trắng này nhẹ nhàng di chuyển, nhưng mọi người chỉ quan sát được như thế thôi vì thông qua màn hình không thể nào cảm nhận được nó mạnh mẽ hay có gì đặc biệt được.

Có điều, mọi người đều cảm nhận được dòng khí này rất kỳ lạ, nó giống như đang muốn phá lồng mà bay ra vậy. Nhưng bên ngoài mặt gỗ có một màn ánh sáng màu vàng kim, nên dòng khí kia không sao thoát ra được.

-Các vị khách quý có lẽ rất tò mò đây là vật gì? Lần đầu tiên tôi trông thấy nó cũng có cảm giác như thế. Chúng tôi đã nghiên cứu kiểm tra rất nhiều lần, hiện nay đã có thể xác định chắc chắn thân phận của nó. Các vị ngàn vạn lần đừng xem thường vật này, tôi có thể khẳng định các vị may mắn lắm mới được trông thấy nó. Là một đấu giá sư, tuy những lời này có chút bất kính nhưng thật sự nếu không nói vật sẽ không sao hình dung được sự quý giá của nó. Các vị hẳn đã biết rõ các tình huống trong giới hồn thú. Bất cứ Hồn Thú nào khi tu luyện đến cấp bậc mười vạn năm đều có hai sự lựa chọn. Nếu chọn tiếp tục tu luyện thì nhất định phải ngày càng mạnh mẽ để có thể vượt qua thiên kiếp và cổ bình. Khi vượt qua được cổ bình của mười vạn năm đến hai mươi vạn năm thì nó đã trở thành siêu cấp hồn thú. Mà trong những siêu cấp hồn thú, mười hung thú đứng đầu mà nhân loại chúng ta còn gọi là Thập Đại Hung Thú cũng chính là những hồn thú mạnh mẽ nhất lúc bấy giờ. Có điều không phải bất cứ hồn thú nào đến bậc mười vạn năm đều chọn con đường này, vì bọn họ còn một con đường khác nữa chính là trùng tu. Nếu chọn cách thức này, bọn họ sẽ từ hồn thú hóa thành nhân loại, sau đó từ hình dạng nguyên thủy nhất lớn dần, khi nào tu vi bọn họ đến bậc hồn thánh cũng chính là lúc bọn họ trở thành một con người thật sự. Mà bất cứ hồn thú nào tu luyện đến cấp bậc này đều có rất nhiều cơ hội đột phá cấp bậc siêu cấp đấu la. Nhưng có rất ít hồn thú lựa chọn con đường này, tại sao chứ? Bởi vì hồn thú trùng tu cũng có nghĩa đã bọn chúng tự tay xóa bỏ hết tất cả tu vi của mình, tuy nhiên bọn chúng vẫn còn trí nhớ, và không cần liệt sát hồn thú vẫn có được hồn hoàn và hồn kỹ theo từng cấp bậc. Mà bọn chúng không hẳn giống hoàn toàn với con người, trong quá trình trưởng thành, bất cứ hồn sư cường đại nào cũng có thể nhận ra điểm khác biệt của chúng. Mà những hồn thú lựa chọn con đường này cũng là những đối tượng tuyệt vời cho hồn sư muốn liệt sát hồn thú mười vạn năm. Cho nên mới có câu, con đường tu đột phá của hồn thú mười vạn năm

là cửu tử nhất sinh, còn con đường trùng tu gần như là thập tử vô sinh. Bởi vậy, những hồn thú tu luyện đến mười vạn năm rất ít khi nào chọn con đường này, trừ những Hồn Thú có thực lực quá kém hoặc nhờ may mắn mới tu luyện được lên mười vạn năm. Những gì tôi vừa nói có lẽ mọi người ở đây cũng đã biết. Nhưng tôi lập lại một lần nữa cũng vì muốn nhắc nhở mọi người, bởi vì nó có liên quan đến vật phẩm đầu giá cuối cùng hôm nay. Dòng khí mọi người đang được thấy chính là cổ bình của hồn thú mười vạn năm đang phải vượt qua trong quá trình trùng tu thành người. Bởi vì hồn thú kia đang trong quá trình vượt qua cổ bình đã bị một hồn đạo khí cấp chín gọi là phong thần đài phong ấn lại. Vật trước mặt kia chúng tôi gọi nó là phôi thai. Đây cũng là lý do tại sao tôi dám chắc các vị không có cơ hội trông thấy vật phẩm này một lần nào nữa.

Cửu Cửu vừa dứt lời, bầu không khí trong phòng trở nên lặng ngắt như tờ, mọi người, kể cả Vương Ngôn, cũng đều kinh ngạc sửng sờ.

Một con hồn thú đang trong quá trình chuyển hóa thành con người thì bị phong ấn. Chuyện này có ý nghĩa gì? Đây chẳng phải nói con hồn thú ấy có thể cho người ta mặc sức chém giết sao? Cũng chứng tỏ chỉ cần giết chết nó sẽ có được hồn hoàn và hồn cốt mười vạn năm. Nhưng chuyện này, quá tàn nhẫn.

Vị hồn đạo sư cấp chín kia chắc chắn đến từ đế quốc Nhật Nguyệt, cũng chỉ có đế quốc Nhật Nguyệt mới có hồn đạo sư cấp bậc khủng bố như vậy.

Vật phẩm này đúng là một món chí bảo. Hồn hoàn và hồn cốt mười vạn năm vốn là những món đồ mà bất cứ ai cũng mơ ước. Khó trách công chúa Cửu Cửu phải thay cả trang phục màu vàng kim.

Hàng tỷ kim hồn tệ tuy rằng là cái giá khá lớn nhưng so với hồn thú mười vạn năm thì chẳng đáng nhắc

đến.

Nhưng, chuyện khiến mọi người kinh hãi vẫn chưa hết.

Công chúa Cửu Cửu mỉm cười nói:

-Các vị khách quý nhất định đều đang rất giật mình. Cửu Cửu không nói sai chứ. Nhưng chuyện đáng giật mình còn ở phía sau. Theo kết quả nghiên cứu của chúng tôi. Khi sử dụng phôi thai này có thể có hai khả năng, khả năng thứ nhất dĩ nhiên là được hồn hoàn và hồn cốt mười vạn năm, nhưng do hồn thú này bị phong thần đài phong ấn trong quá trình chuyển hóa nên rất có thể xác suất hấp thu được không lớn nhưng nếu hấp thu được nó sẽ trực tiếp chuyển hóa thành võ hồn. Vậy thì một hồn hoàn và hồn cốt mười vạn năm làm sao so được với một võ hồn có thể phụ thêm chín cái hồn hoàn đây?

Im lặng.

Không chỉ căn phòng của nhóm người Sử Lai Khắc mà những người khác đang tham gia cuộc đấu giá này cũng trở nên im lặng, có điều, hô hấp của bọn họ càng lúc càng dồn dập. Đệ nhất sát thủ trọng sinh tán gái báo thù rửa hận năm xưa. Truyện đã hơn 500c hãy đọc .

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Tuyệt Đế Phôi Thai

Công chúa Cửu Cửu lại tiếp tục nói:

- Các vị khách quý không cần lo lắng quá nhiều. Nếu dung hợp thất bại dĩ nhiên hồn thú kia sẽ chết, đến lúc đó hồn hoàn và hồn cốt cũng sẽ xuất hiện. Cho nên, chúng tôi xin nhắc nhở các vị tốt nhất muốn thử dung hợp với nó phải có tu vi hồn đấu la cấp bậc. Nếu không khi hồn hoàn và hồn cốt xuất hiện lại không đủ sức chịu đựng thì không hay. Vậy nên nếu là hồn đấu la cấp bậc cường giả thì xuất hiện trường hợp nào cũng không có vấn đề gì.

- Đương nhiên nếu hiện giờ tu vi chưa đủ cũng không sao. Có phong thần đài phong ấn nó thì phôi thai hồn thú mười vạn năm này vẫn ở yên đấy, cho dù ngàn năm, vạn năm sau vẫn không có vấn đề gì. Hôm nay quý vị đấu giá vật phẩm này sẽ bao gồm cả kiện hồn đạo khí cấp chín kia luôn, đây không phải là vật phẩm chúng tôi bán kèm mà là thứ cần thiết không thể bỏ qua được. Tiếp theo, các vị có ba mươi phút nghỉ ngơi và suy nghĩ. Ba mươi phút sau chúng ta bắt đầu đấu giá. Phòng đấu giá chúng tôi vốn nhận ghi nợ nhưng để đảm bảo công bằng, lần đấu giá này chúng tôi phải nhận trước hai mươi phần trăm giá trị đấu giá. Phôi thai Hồn Thú mười vạn năm này là vật ngàn năm hiếm thấy, có nó cũng tương đương các vị có thể đào tạo ra một siêu cấp cường giả. Các vị đừng nên bỏ qua cơ hội tuyệt vời này nha.

Lời nói của cô vừa dứt, kiện vật phẩm phong thần đài lại được phóng to, bên trong dòng khí màu trắng kia mơ hồ có thể thấy rõ hình dáng vật thể bên trong khá giống một đứa bé bình thường.

Mà ngay sau đó, bên trong thức hải Phi Linh độ ngọt có một trận gào thét dữ dội. Phi Linh nhưng là nhú mày.

-Khốn kiếp nhân loại, các người dám làm thế với ta.

Tiếng gào thét thất thanh này xuất phát từ Tuyết Đế, một mỹ nhân toàn thân đồ trắng, tóc tai trắng buốt.

-Tuyết Đế bình tĩnh. Ta biết người vì sao tức giận. Đừng lo, bằng mọi giá ta sẽ muốn phôi thai của người xuống.

Đúng. Phôi thai mười vạn năm hồn thú trùng tu kia chính là của Tuyết Đế ở thế giới này. Mà vừa thấy được phôi thai kia thì Tuyết Đế trong thức hải Phi Linh như nổi cơn thịnh nộ, lôi đình vậy.

Đúng lúc này, bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa, Thanh Nhã vội vàng đứng dậy đưa mắt dò hỏi Vương Ngôn cùng Phi Linh.

Wương Ngôn gật đầu. Thanh Nhã vội vàng bước ra mở cửa.

Cửa phòng vừa hé mở, người đứng bên ngoài đúng là cô công chúa Cửu Cửu vừa thay trang phục màu vàng kim, phía sau lưng cô, còn ai khác ngoài hoàng đế bệ hạ của đế quốc Tinh La nữa.

Thanh Nhã vừa trông thấy hai người trước cửa liền kinh hãi, vội vàng lui về sau quỳ một gối xuống hành lễ. Còn hai cô người hầu ở sau cô lại càng giật mình hơn, cả hai đã quỳ rạp xuống đất rồi.

Mấy người của học viện Sử Lai Khắc vốn đã gặp qua vị hoàng đế này ở Quảng Trường Tinh La rồi, nhưng hôm nay được gặp ở khoảng cách gần như vậy không khỏi có chút kinh ngạc.

Lúc này các học viên và lão sư của học viện Sử Lai Khắc mới giật mình tỉnh táo, cả đám cùng đứng dậy hành lễ. Có điều chỉ hơi khom người thôi,

dù sao bọn họ là thành viên của học viện Sử Lai Khắc, địa vị của viện trưởng đủ để tương đương với bất cứ vua chúa của đế quốc nào, quá thi lễ ngược lại không tốt lắm.

Vương Ngôn khom người hành lễ, kinh ngạc nói:

-Bệ hạ, ngài đến đây có chuyện gì không?

Vị Hoàng Đế này chính miệng thừa nhận mình là chủ nhân của phòng đấu giá Tinh Quang ngược lại khiến hắn có chút kinh hãi.

Hoàng đế Tinh La mỉm cười nói:

-Ta tới thăm mọi người một chút. Các đệ tử của học viện Sử Lai Khắc đều là người tài giỏi nên làm sao không đến gặp các người được. Tuy ta không hiểu dự định lần này của mọi người nhưng mọi người đã đem đến cho đại tài chúng ta những trận đấu rất hay.

-Bệ hạ, mời ngồi.

Vương Ngôn nói.

Hoàng đế Tinh La lắc đầu đáp:

-Không cần, mọi người cũng thấy rồi đấy, vật phẩm sắp tới tương đối kinh người nên ta phải trực tiếp trông coi, tránh có chuyện ngoài ý muốn. Thật lòng ta cũng không muốn đem nó đi đấu giá, nhưng đế quốc có quá nhiều thứ phải cần tiền nên phải nén đau mà chọn. Ta đến đây ngoài việc thăm mọi người cũng muốn gửi lời cảm ơn mọi người đã nhắc nhở ban nãy về khối hồn cốt băng bích hạt, nếu không phòng đấu giá Tinh Quang e là phải chịu tổn thất không nhỏ.

Công chúa Cửu Cửu nói:

-Ban này chúng tôi quyết định tự mình đấu giá mua khối hồn cốt này để tránh bị ảnh hưởng danh dự. Có điều, hồn cốt ấy không thể lại xuất hiện đấu giá nữa. Vì để cảm ơn sự giúp đỡ của mọi người, chúng tôi quyết định lấy nó làm phần thưởng cho chức quán quân của cuộc thi đấu hồn đại tái, nếu học viện các vị có thể giành chức quán quân, nó sẽ là phần thưởng riêng đặc biệt. Đương nhiên chuyện này cũng xin các vị giữ bí mật cho.

Mọi người ngạc nhiên mà ánh mắt lại chuyển lên người Phi Linh. Quả nhiên Phi Linh đã đoán đúng ý định của hoàng đế Tinh La.

Hoàng đế Tinh La nhìn Hoắc Vũ Hạo mỉm cười nói:

-Hộ quốc đấu la đã nói ta biết cậu bé này có võ hồn cực hạn thuộc tính băng vô cùng hiếm thấy. Khối hồn cốt kia hẳn là đã có người có thể sử dụng. Có câu bảo kiếm tặng anh hùng, dù sao trên đại lục cũng không thể tìm được người nào có được cực hạn chi băng nữa. Đã vậy thì thay vì để nó bị phủ bụi, chẳng thà tặng cho người có thể sử dụng không phải sẽ tốt hơn sao. Đương nhiên, điều kiện quan trọng là mọi người phải đạt được chức quán quân. Hồn cốt tuy có thể trở thành quà tặng nhưng phải có vinh quang mới xứng đáng có được nó.

-Cám ơn bệ hạ.

Dù sao đây cũng là lần đầu Hoắc Vũ Hạo được gặp người đứng đầu Tinh La đế quốc, nhưng là xem xét thoáng qua thì những lời Phi Linh nói về ý định thiết lập quan hệ của vị hoàng đế này là vô cùng cao.

Hoàng đế Tinh La nói:

-Cậu bé, cậu tên là Hoắc Vũ Hạo à? Ta thấy trong bảng đăng kí viết nơi sinh là Tinh La, có nghĩa cậu là con dân của ta, phù sa không chảy ruộng người khác, cánh cửa của chúng ta luôn mở rộng chào đón cậu trở về. Thôi ta phải trở về tiếp tục chủ trì buổi đấu giá. Có lẽ lát nữa vật phẩm kia sẽ được bán với cái giá trên trời. Mọi người xem hết rồi về cũng không muộn.

Nói xong hoàng đế quay người rời đi, mà trước khi đi còn nhìn thoáng Phi Linh nữa. Hoàng đế Tinh La rời khỏi phòng số bảy liền mỉm cười, lẩm bẩm:

-Cửu Cửu, sau cuộc thi này, lập tức tăng cường quan hệ với học viện Sử Lai Khắc. Mà bất cứ thương đoàn nào của học viện Sử Lai Khắc đến buôn bán ở đế quốc chúng ta đều giảm một nửa thuế.

-Dạ. Ca, có động tĩnh rồi.

Công chúa Cửu Cửu thấp giọng nói.

Hoàng đế Tinh La phát tay, hắn không hỏi gì thêm mà bước nhanh về phòng đấu giá số 1, công chúa Cửu Cửu cũng không về sảnh đấu giá mà bước vào phòng theo hắn. Nếu nhìn kỹ sẽ thấy ở một bên tai của cô có gắn một cái tai nghe nho nhỏ màu trắng, mà cô thì thỉnh thoảng im lặng như đang lắng nghe gì đó.

Cửa phòng số một đóng lại, bên trong chỉ còn hai huynh muội bọn họ.

-Nói đi.

Hoàng đế Tinh La lên tiếng hỏi.

Công chúa Cửu Cửu đáp:

-Mục tiêu đã mắc câu, bọn họ đã đến phòng giao dịch của chúng ta bán một số hồn đạo khí. Chúng ta yêu cầu là sản phẩm của Minh Đức Đường và giảm 10% giá chính thức, cuối cùng đã thương lượng thành công với bọn họ, đúng là bọn họ bị ép buộc phải đồng ý.

Hoàng đế Tinh La mỉm cười:

-Vậy là tin tức của chúng ta hoàn toàn chính xác, cháu trai của đường chủ Minh Đức Đường hiện nay là thiên tài ưu tú nhất của đế quốc Nhật

Nguyệt từ trước đến nay. Nếu như tên nhóc kia có thể thành công dung hợp phôi thai ấy thì sẽ như hổ thêm cánh. Cơ hội tuyệt vời này làm sao bọn họ có thể bỏ qua được. Tính đi tính lại, vụ đầu tư này của bọn họ là hoàn toàn chính xác. Tất cả các sản phẩm của Minh Đức Đường mà chúng ta vừa thu mua được lập tức mang đến phòng nghiên cứu.

-Dạ.

Công chúa Cửu Cửu ngoan ngoãn đáp, nhưng ánh mắt lại có chút gian xảo.

-Hihi, đợi khi nào bọn họ tìm được vị hồn đạo sư cấp chín đã chế tạo ra phong lôi đài kia đã. Khả năng dung hợp ấy nếu không được sự giúp đỡ của người đó thì không thể thành công.

Hoàng đế Tinh La nói:

-Kế hoạch lần này đúng là không chệ vào đâu được. Sau buổi đấu giá này, mọi người có thể khởi động giai đoạn đầu. Ba tháng sau liên hệ với công hội mạo hiểm giả phát lệnh đoạt bảo đến Minh Đức đường, tiền thưởng cao nhất một triệu kim hồn tệ. Đứa cháu của đường chủ Minh Đức đường đúng là quá tài giỏi, tuy nhiên ít nhất trong mười năm tới nó vẫn chưa thể thử dung hợp. Nhưng với thiên tài địa bảo, sau mười năm thế nào thì khó nói lắm.

Công chúa Cửu Cửu buột miệng nói:

-Ca, mọi người phát hiện ca càng lúc càng xấu.

Hoàng đế Tinh La nghe thấy em mình nói vậy, hai mắt cũng trở nên ảm đạm:

-Nếu thực lực chúng ta đủ mạnh thì ta cần gì phải làm thế này. Theo tin tình báo, Minh Đức đường càng lúc càng thành công trong việc nghiên cứu

hồn đạo khí. Nếu theo cái đà này, chỉ sợ không đến mười năm bọn họ sẽ không chịu yên phận nữa. Chúng ta tốt nhất nên có chuẩn bị sẵn sàng thì hơn.

Công chúa Cửu Cửu lên tiếng an ủi:

-Ca, chuyện này không thể trách anh được. Anh đã cố gắng rất nhiều rồi. Có điều về phương diện nghiên cứu hồn đạo khí này chúng ta không được thiên nhiên ưu đãi như đế quốc Nhật Nguyệt. Hơn nữa, trước khi bọn họ sát nhập với chúng ta đã có rất nhiều năm nghiên cứu rồi mà.

Hoàng đế Tinh La khoát tay nói:

-Dù với lý do gì cũng không thể thay đổi sự thật. Chúng ta chỉ còn cách cố gắng để bù đắp khoảng cách mà thôi. Sắp tới, ta muốn đích thân đi học viện Sử Lai Khắc. Sau này nếu đúng là đế quốc Nhật Nguyệt không chịu yên phận thì chúng ta chỉ còn cách nhờ vào mỗi bọn họ thôi. Mấy tông môn khác có phản ứng gì không?

Công chúa Cửu Cửu nói:

-Tất cả đều có phản ứng. Trong đó có hai nhà có phản ứng tương đối cụ thể. Bọn họ đã bán cho chúng ta không ít đồ tốt. Sau buổi đấu giá hôm nay, chúng ta có thể thu được hơn năm trăm ngàn kim hồn tệ tiền lời. Số tiền này mang sang cho người của chúng ta ở đế quốc Nhật Nguyệt có lẽ mua được không tí đồ tốt.

Hoàng đế Tinh La hai mắt lóe ra chút lạnh lùng:

-Cố gắng được càng nhiều càng tốt.

-Dạ.

Ba mươi phút là một thời gian tương đối đủ cho mọi người làm khá nhiều việc.

Phôi thai hồn Tú mười vạn năm có giá khởi điểm đến một triệu kim hồn tệ. Công chúa Cửu Cửu nói không sai, cái giá này đúng đã tạo thành một kỷ lục mới cho phòng đấu giá Tinh Quang. Mà cái giá tăng vọt đến mức một trăm ba trăm triệu.

Dù sao, con số này không phải bất cứ thế lực nào cũng có thể tùy tiện bỏ ra.

Đúng lúc này, con số bỗng nhiên biến đổi:

-Một triệu năm trăm ngàn!

Người kia nặng tay đến nỗi trực tiếp tăng hai nghìn vạn kim hồn tệ.

Bên trong căn phòng có đánh số hai, một gã thiếu niên đứng trước màn hình nắm chặt tay nói:

-Để xem lần này còn ai dám tranh với ta nữa.

Trên ghế sofa phía sau hắn là mười mấy người, mỗi người đều mang vẻ mặt khác nhau, có hâm mộ, có bình thản, có ganh tị cũng có cả sự bất mãn.

Nếu mấy người học viện Sử Lai Khắc ở đây sẽ nhận ra những người kia đều là thành viên của học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư đến dự thi cuộc thi đấu hồn đại tái. Còn cậu nhóc đang đứng trước màn hình đấu giá chính là đội trưởng đội dự bị, Tiểu Hồng Trần.

Ông lão bên cạnh hắn khẽ nói:

-Tiểu Hồng Trần, lần này tăng giá hơi quá rồi, một lần tăng hai nghìn vạn kim hồn tệ có chút...

Tiểu Hồng Trần lắc đầu, cười lạnh nói:

-Ta chính là muốn hù bọn người kia không dám tăng giá nữa. Nếu cứ từ từ tăng lên không biết còn tăng đến mức nào nữa

Mã Như Long trầm giọng nói:

-Một lần tiêu nhiều như vậy có đáng không?

Tâm trạng của Tiểu Hồng Trần đã bị kiện phôi thai kia kích động trở nên hưng phấn, hăn lập tức đáp:

-Đương nhiên đáng. Ta cũng không dùng tiền của học viện. Có thứ này rồi, ta sẽ có thể trở thành hồn sư có võ hồn song sinh hoặc hồn hoàn, hồn cốt mười vạn năm. Đây là thứ chỉ có thể ngộ không thể cầu, làm sao ta bỏ qua được.

Sắc mặt Mã Như Long càng lúc càng khó coi, nhưng hăn thấy Mã lão trưởng mắt nhìn mình nên cũng không nói thêm gì nữa.

Phòng khách quý số ba.

- Khốn kiếp, ta mà biết là kẻ nào nhất định ta sẽ giết chết nó.

Trong căn phòng này chỉ có hai người trung niên khoảng bốn mươi tuổi. Người vừa lên tiếng có thân hình cao lớn, nhất là cánh tay phải của hăn đặc biệt cường tráng, ít nhất to gấp đôi cánh tay trái. Cả người tỏa ra hơi thở của mãnh thú vô cùng đáng sợ.

Người còn lại thì gầy yếu hơn, trên mặt đeo cái mặt nạ, đầu lưa thưa vài sợi tóc, nhưng đều có màu vàng kim, hai mắt khép hờ lóe ra tinh quang.

-Ta nghĩ ta có cách biết người mua được là ai. Món đồ này chúng ta không thể mua cho thiếu chủ vậy chỉ còn cách chính xác nó đi đâu để còn cướp về.

Gã trung niên đó vừa dứt lời, không khí xung quanh hắn liền vận vẹo méo mó. Tình huống này y hệt như có một ngọn lửa đang bùng cháy trong không khí vậy. Mọi thứ trong căn phòng cũng dần trở nên mờ ảo.

Bên trong gian phòng cũng có một vị đấu giá sư và hai cô người hầu có trách nhiệm phục vụ các vị khách quý. Dĩ nhiên lúc này bọn họ là những người đứng mũi chịu sào, cả ba cảm thấy cả người run rẩy, ánh mắt dần trở nên mê mang, rồi không còn nhúc nhích gì nữa.

Người trung niên đeo mặt nạ ấy ngồi xuống ghế sofa rồi vẫy tay gọi vị đấu giá sư mặc trang phục màu đen, nói:

-Cô, đến đây.

Vị đấu giá sư kia ngoan ngoãn bước đến, nhìn hắn với vẻ ngỡ ngàng.

-Ra ngoài, kiểm tra xem người vừa đấu giá được cái phôi thai kia có lai lịch gì.

-Dạ.

Cô nàng đấu giá sư cung kính đáp rồi xoay người ra ngoài.

Nếu anh chàng hồn sư có võ hồn nhiếp hồn linh, Thượng Quan Tàn của học viện Chính Thiên có mặt ở đây nhất định sẽ vô cùng kinh ngạc. Vì người trung niên đeo mặt nạ kia không cần phóng thích võ hồn cũng có thể dễ dàng điều khiển người khác. Đây chẳng phải nói thần kỹ của hắn không phải là duy nhất sao.

-Nhị ca, anh càng lúc càng lợi hại. Hay chúng ta trực tiếp khống chế phòng đấu giá này rồi cướp món đồ ấy đi cho nhanh.

Người trung niên cường tráng còn lại thấp giọng nói. Hai mắt hắn lóe ra ánh sáng lạnh lùng, bên cánh tay phải cường tráng liên tục phát ra tiếng

răng rắc, đấy không phải là âm thanh từ khớp xương của hắn mà là những dòng khí quanh cơ thể hắn biến hóa vang lên.

:v mai bạo chương AE ủng hộ cho ta nào. Sắp qua YTK rồi. Đề nhất sát thủ trọng sinh tán gái báo thù rửa hận năm xưa. Truyện đã hơn 500c hãy đọc .

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Cạnh Tranh

Người trung niên đeo mặt nạ lắc đầu nói:

-Không được, sau lưng phòng đấu giá Tinh Quang này là hoàng thất đế quốc Tinh quang. Hơn nữa những buổi đấu giá lớn như thế này làm sao không có người bảo vệ. Ta có thể cảm nhận được ở đây có ít nhất hơi thở của bốn cường giả bậc phong hào đấu la, người muốn chết sao? Trừ phi tông chủ đến đây nếu không chúng ta không chiếm được chút tiện nghi nào. Yên tâm đi, cái phôi thai hồn thú mười vạn năm này không phải muốn hấp thu là hấp thu đâu. Cứ cho bọn họ lấy, chúng ta biết rõ mục tiêu là ai còn sợ không lấy trở về được sao?

Tình huống này cũng xảy ra tương tự ở những phòng khách quý còn lại, có điều mỗi nhóm thế lực có cách thu thập tin tức khác nhau mà thôi. Hơn nữa với hoàn cảnh hiện nay, phòng đấu giá Tinh Quang dĩ nhiên chẳng đại mà giấu danh tín phòng khách quý số hai là người của học viện Nhật Nguyên Hoàng Gia Hồn Đạo Khí làm gì.

Mà trận đấu giá gần như kết thúc. Thì ở phòng số bảy của Sử Lai Khắc, Phi Linh đang chuẩn bị hành động.

-Hừ, dám ở đây so tiền tài với ta thì chỉ có nước nhục mặt quay về thôi.

Nói xong Phi Linh khẽ nói:

-Ta ra giá hai trăm triệu.

Con số đột ngột thay đổi một lần nữa. Thay đổi lên đến mức giá hai trăm triệu kim hồn tệ.

Tất cả mọi người nhưng là chấn kinh, ngay cả Thanh Nhã cũng giật mình khi Phi Linh ra cái giá khinh khủng như thế này.

Ở phòng số hai, nhìn thấy con số đột ngột thay đổi mọi người trong phòng không khỏi nháo nhào lên.

-Là ai? Ai dám tranh với ta? Khốn kiếp. Ta ra hai trăm mười triệu kim hồn tệ.

Tiểu Hồng Trần nhưng là tức tối không khỏi quát to.

-Là ai? Ai lại tăng giá? Kế hoạch chúng ta không lẽ bị hủy sao?

Hoàng đế Tinh La ở phòng số một giật mình khi thấy con số hai trăm triệu rồi nhảy lên hai trăm mười. Đây chứng tỏ là có người đấu giá cao hơn Nhật Nguyệt đế quốc, hiện giờ bắt đầu cạnh tranh rồi.

Con số liên tục thay đổi, hai trăm năm mươi triệu, hai trăm tám mươi triệu,... đến năm sáu lần đổi số. Phi Linh mất kiên nhẫn.

-Hừ, lũ Nhật Nguyệt dai dẳng. Ta sẽ dứt điểm tham vọng của các người ở đây.

Sử Lai Khắc mọi người cứ bị Phi Linh mức giá từ từ cạnh tranh mà tăng mà há hốc mồm. Tên này nhiều tiền đúng là sung sướng. Mãi con số dừng lại ở mức bốn trăm triệu thì thấy Phi Linh thoáng im lặng một chút.

-Một tỷ kim hồn tệ.

-Hả? Một tỷ....???

Cả đám nghe Phi Linh quát lớn mà không khỏi đồng thanh la lớn theo. Đây là chơi lớn a, vô cùng vô cùng lớn a.

Con số thay đổi trên màn hình bỗng thay đổi đến chóng mặt một lần nữa, vọt thẳng đến con số một tỷ. Sau đó thì khoảng không hoàn toàn im lặng, con số cũng không đổi nữa. Và cứ thế vật phẩm được thành giao.

-Thế nào? Đã điều tra được ai mua chưa?

Phòng số một, hoàng đế Tinh La đang đau đầu hỏi công chúa Cửu Cửu.

-Ca, người mua đã xác định là người của Sử Lai Khắc.

Cửu Cửu trầm giọng nói.

-Cái...Hừ, xem ra kế hoạch của chúng ta bị hỏng rồi. Chỉ đành xem Sử Lai Khắc sẽ xử lí món này trên quý báu vật thế nào thôi.

Tinh La hoàng đế thở dài. Vốn tốn công sắp đặt để Nhật Nguyệt mua, tiêu hao tài lực của chúng. Vậy mà Sử Lai Khắc lại có nguồn tài lực còn mạnh mẽ như vậy.

-Đừng nên xen vào chuyện của bọn họ nữa. Kéo mất đi mối quan hệ vừa mới có thì không hay.

Tinh La hoàng đế nói.

-Dạ.

Cửu Cửu công chúa đáp lại.

-

Và thế là Phi Linh phải thanh toán khoảng tiền vừa mới chi ra. Đến giờ mọi người Sử Lai Khắc vẫn không thôi kinh ngạc đối với lượng tiền mà Phi Linh bỏ ra. Phôi thai của Tuyết Đế tạm thời Phi Linh đưa cho Tuyết Đế của mình giữ phòng hờ có chuyện gì xảy ra thì Tuyết Đế sẽ là người hiểu ra bản thân nhất.

Mà họ ra về nhưng là gặp phải người của Nhật Nguyệt đế quốc hoàng gia hồn đạo sư học viện. Nhìn có Tiểu Hồng Trần mặt mày vô cùng không vui. Vốn không có Phi Linh ở đây thì hẳn đã có thể dành được phôi thai kia. Nào ngờ đâu Phi Linh tài lực kinh người, dành mất của hắn cơ hội quý báu này.

Mọi người cùng nhau trở về Tinh Quang khách sạn.

-Haizz, một chết ta. Tuyết Đế, Băng Đế các người đều thấy rồi chứ? Đúng là tổn sức người a.

Phi Linh trò chuyện với Tuyết Đế cùng Băng Đế hai người.

-Cảm ơn.

Hai người đồng thanh trả lời Phi Linh. Phi Linh hai tay hai bên xoa xoa đầu cả hai đại mỹ nhân một Tuyết Đế tóc trắng xóa dài mà cơ thể trưởng thành đầy đủ diện nước còn một tiểu loli Băng Đế tóc xanh hai bím. Cả hai được xoa xoa đầu đỏ mặt nhìn vô cùng đáng yêu.

Ngày hôm sau. Hôm nay Sử Lai Khắc đã rút thăm đấu với Đấu Linh hoàng gia học viện.

Không biết có phải hôm nay để quốc Tinh La đặc biệt cho nhiều người vào hay không mà bên dưới có rất đông khán giả, người chen người, nhìn đâu cũng là người.

Hôm nay khu vực nghỉ ngơi có vẻ vắng hơn bình thường. Vì đa số các đội đến dự thi đều đã bị loại. Hiện giờ mười sáu đội còn lại chính là đại biểu của mười sáu học viện mạnh nhất trên đại lục. Hôm nay đấu bốn trận, mai đấu bốn trận, hai ngày kế tiếp nữa là các trận đấu cá nhân. Sau bốn ngày thì kết thúc vòng đấu mười sáu đội. Mỗi đội sau khi thi đấu xong đều có một ngày để nghỉ ngơi tịnh dưỡng.

Bốn trận đấu hôm nay cùng lúc có cả học viện Sử Lai Khắc lẫn học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư. Có điều trận đấu của học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư là buổi chiều, vốn buổi sáng bọn họ có thể không cần phải đến nhưng bọn họ vẫn xuất hiện dĩ nhiên vì trận đấu của học viện Sử Lai Khắc rồi. Bọn họ muốn nhìn xem khi học viện Sử Lai Khắc đấu với học viện Đấu Linh có năm hồn vương sẽ bộc phát ra thực lực thế nào đây.

Hai ngày nữa mới đến thi đấu cá nhân, hôm nay là đoàn chiến. Nếu chiến thắng đoàn chiến cũng xem như bước một chân vào vòng đấu tám đội rồi.

Thời gian từ từ trôi qua, các khán giả bên dưới càng lúc càng hưng phấn và kích động.

Đây là đấu loại, hơn nữa mười sáu đội sắp thi đấu còn là những đội mạnh nhất, cho nên ở vòng đấu này bất cứ đội nào cũng sẽ dốc hết toàn lực.

Trận đấu càng gay cấn thì càng có nhiều màn hấp dẫn cho bọn họ xem, làm sao bọn họ không phấn khích cho được? Sở dĩ hôm nay quảng trường Tinh La lại đông như vậy cũng vì những người không có được vé xem đều cố gắng chạy chọt đủ đường để len lỏi vào được. Nhất là sáng hôm nay,

người ra thi đấu đầu tiên là học viện Sử Lai Khắc, đối thủ của bọn họ còn là đội đứng thứ tư ở cuộc thi trước. Mức độ hấp dẫn lại càng tăng cao.

-Vòng đấu mười sáu đội, trận đầu tiên, học viện Sử Lai Khắc đấu học viện hoàng gia Đấu Linh. Mời hai đội tiến vào khu vực chờ chiến chuẩn bị thi đấu.

Vị trọng tài trên sàn đấu vừa lên tiếng liền khiến mọi người hoan hô không dứt, bầu không khí vốn vô cùng phấn khích nay lại càng dữ dội hơn. Lúc này có lẽ khổ cực nhất là những binh sĩ đang phải cố sức duy trì trật tự kia.

Hoàng đế Tinh La cứ như hôm qua không có xảy ra chuyện gì, sáng nay hẳn vẫn xuất hiện đúng giờ trên tường thành, miễn trận đấu có học viện Sử Lai Khắc tham gia, hẳn đều tuyệt đối có mặt.

Bên phía học viện Sử Lai Khắc, gồm có bảy người ra trận. Phi Linh, Mã Tiểu Đào, Lăng Lạc Thần, Bối Bối, Từ Tam Thạch, Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông.

Đây là trận đấu Hoắc Vũ Hạo được lên đài cùng Phi Linh nên khá phấn khích.

Cho AE thêm một chương nè.:v

Mai vẫn bạo chương.

Ngủ ngon. Đề nhất sát thủ trọng sinh tán gái báo thù rửa hận năm xưa.
Truyện đã hơn 500c hãy đọc .

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Trước Bán Kết

Bên phía học viện Đấu Linh cũng tương tự. Đội hình của bọn họ khá giống với phía học viện Sử Lai Khắc, đều là năm nam hai nữ.

Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào đứng đầu trên đài, sau là Lăng Lạc Thần, Từ Tam Thạch cùng Bối Bối đứng cùng nhau, cuối cùng Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông. Thế trận rõ ràng là hai một hai hai.

Mà phía bên kia của học viện Đấu Linh đứng đầu là một thanh niên trạc tuổi của Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào.

Người này có khung xương khá to nhưng lại gầy còm. Hai má còn có vẻ khô quắt nữa. Nhưng đôi mắt sáng ngời rất có thần. Hắn tiến lên vài bước đến cạnh trọng tài rồi nhìn về phía học viện Sử Lai Khắc nói:

-Thật vinh dự và may mắn khi có thể giao thủ với học viện Sử Lai Khắc. Xin chỉ giáo.

-Ta cũng mong là như vậy. Ta sẽ cố gắng xuất toàn lực.

Phi Linh nhìn thanh niên này. Người thanh niên này tên Cô Trúc Kiếm. Nếu Đài Thước Hành ở đây ắt hẳn sẽ nhận ra người này, người này năm năm trước cũng từng dự bị thành viên của đấu hồn đại tái. Đài Thước Hành cũng có nhận biết hẳn.

Ánh mắt Cô Trúc Kiếm thoáng trở nên lạnh lùng nhưng vẫn tươi cười không phản bác gì, còn những người của học viện Đấu Linh đứng phía sau hắn đều vô cùng tự tin. Cứ như bọn họ đã nắm chắc phần thắng vậy. Xét về mặt số lượng thì Đấu Linh học viện hơn hẳn về tu vi, nhưng là bọn không

xác nhận được Phi Linh tu vi thực lực là gì và cũng như Mã Tiểu Đào mới xuất hiện trong trận này nhưng họ có năm hồn vương a.

-Hai đội lùi về sau, chuẩn bị bắt đầu.

Trọng tài hôm nay là một người chừng sáu mươi tuổi nhưng so với những vị trọng tài trước có vẻ mạnh mẽ hơn nhiều, hiển nhiên tu vi cũng cao hơn. Hắn đứng chắn ở giữa khiến hai đội có cảm giác như có một vách tường ngăn cách.

Đội trưởng của bọn họ cũng là người vừa lên tiếng, Cô Trúc Kiếm. võ hồn tử hoàng trúc, cấp năm bảy cường công hệ chiến hồn sư. Hắn là một chiến hồn sư có khí võ hồn tương đối đặc biệt và mạnh mẽ.

Đội phó là người đang đứng bên cạnh Cô Trúc Kiếm, tướng mạo vô cùng khôi ngô nhưng dáng người khá cường tráng, thậm chí có thể so với Hòa Thái Đầu. Hắn là Khiên Nguyên, võ hồn là một dạng thú võ hồn khá hiếm thấy, khủng trảo hùng. Đây là một võ hồn công phòng đều mạnh, có thể nói là một trong những võ hồn cao cấp, hồn lực cấp năm mươi ba.

Thành viên trung tâm còn lại của đội Đấu Linh là gã thanh niên đáng người nhỏ gầy, hắn là Tiểu Phong. Võ hồn có thuộc tính tinh thần khá hiếm thấy như Hoắc Vũ Hạo, có điều hắn không có võ hồn bản thể mà là một dạng khác, gọi là mê chi châu. Các kỹ năng của hắn cũng không giống Hoắc Vũ Hạo, không phải là dạng có tác dụng trực tiếp vào đối thủ mà phải tùy vào hoàn cảnh nhưng vẫn vô cùng mạnh mẽ. Hắn là một trong năm hồn vương của đối thủ, hồn lực thậm chí còn cao hơn Khiên Nguyên, hắn chỉ kém mỗi Cô Trúc Kiếm, cấp năm mươi tư.

Ngoài ba người bọn họ giữ vị trí trung tâm, hai Hồn Vương còn lại trong đội bọn họ lần lượt theo thứ tự là Xích Hằng Ngử, Chiến Hồn Vương hệ Phòng Ngự cấp năm mươi hai và Hàm Linh Nghi, mẫn công hệ chiến

hồn vương cấp năm mươi một. Hàm Linh Nghi là một trong hai thành viên nữ của đội bọn họ.

Hai thành viên cuối cùng là hai hồn tông Đường Nữu Nữu hệ phụ trợ và Thanh Phong hệ khống chế.

Trong khi hai bên lùi về sau, trận hình cũng dần dần được triển khai.

Bên Sử Lai Khắc, thực tế với thực lực bá đạo của Phi Linh thì chỉ mình cậu lên cũng có thể thắng được Đấu Linh học viện nhưng là nếu như thế thì còn đấu gì nữa, cứ Sử Lai Khắc quán quân là xong rồi. Vẫn là giả heo ăn thịt hổ mới có cảm giác thú vị a.

Trận hình thì vẫn như vậy, Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào, Lăng Lạc Thần một mình, tiếp là Bối Bối cùng Từ Tam Thạch, rồi Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông. Cho Sử Lai Khắc thất quái đời sau lên mà như là làm bình phong vậy.

-Cuối cùng cũng được lên trận rồi.

Mã Tiểu Đào cười cười hưng phấn, nàng không được lên từ lúc đầu đến giờ nên vẫn chưa đánh đấm, rất khó chịu. Phi Linh thấy Mã Tiểu Đào như vậy, không khỏi đổ mồ hôi. Cô nàng này lúc nào cũng thế, tà hỏa trù, càng đánh càng hăng. Nhiều lúc Phi Linh bị nàng lôi đầu ra đánh mà không dám chống cự, nói không thể cũng không đúng, mà là đánh trả lại thì sợ nàng bị thương thì phiền lắm nên cứ cho nàng đánh thoải mái thế thôi, dù sao cũng chẳng đau gì với cái thể chất võ kỹ vượt xa nhân loại, bán thần cấp bậc thân thể.

Bên kia, trận hình của học viện Đấu Linh cũng dần triển khai. Nhưng khiến mọi người kinh ngạc chính là người đứng đầu bên phía bọn họ không phải là đội trưởng Cô Trúc Kiếm, lúc này hắn đã lui vào đứng ở vị trí trung tâm rồi.

Người đứng đầu theo thứ tự là cường công hệ chiến hồn vương có võ hồn khủng thảo hùng vô cùng mạnh mẽ, Khiên Nguyên và phòng ngự hệ chiến hồn vương với võ hồn kim cương cự thuẫn, Xích Hắc Ngữ.

Trọng tài thấy hai đội đã về đúng vị trí liền vội vàng đưa tay ra trước hô lớn:

-Trận đấu bắt đầu.

Lời còn chưa dứt, vị trọng tài ấy đã vội thuận di rời khỏi sàn đấu, như kiểu sợ Lăng Lạc Thần giống như lần trước bất thành linh sử dụng kỹ năng đóng băng vậy.

Đầu tiên, Mã Tiểu Đào nhưng là vọt về phía trước sáu cái hồn hoàn sắc sỡ xuất hiện phía sau nàng, hai vằn hai tím hai đen, phối hợp tốt nhất hồn hoàn.

Khán giả cũng ngạc nhiên thấy được một hồn đế, phải nói hồn đế rất hiếm thấy trong đấu hồn đại tái năm nay, chủ yếu là hồn tông cùng hồn vương.

Phòng ngự hệ chiến hồn sư bên phía học viện Đấu Linh là Xích Hắc Ngữ phóng ra võ hồn kim cương thuẫn. Nếu chỉ so vẻ bề ngoài, tấm chắn này dĩ nhiên nổi bật hơn hẳn huyền minh quy thuẫn của Từ Tam Thạch.

Tấm chắn thật lớn này phía trên có hình chữ thập, phía dưới là hình tam giác. Nó dài hơn hai thước rộng cỡ một thước năm. Mặc dù dáng người Xích Hắc Ngữ khá cường tráng vậy mà khi sử dụng tấm chắn này cũng phải điều chỉnh cho nó hơi đứng nghiêng mới có thể sử dụng được.

Kim cương thuẫn vừa xuất hiện, Xích Hắc Ngữ lập tức cảm nó xuống mặt đất, hồn hoàn thứ năm trên người hắn loe sáng, từng tia sáng màu tím không ngừng tỏa ra xung quanh. Sau đó tấm chắn bắt đầu tăng lên theo cấp

số nhân, một lên hai, hai lên bốn, bốn lên tám... Tích tắc sau đó hàng loạt tấm chắn xuất hiện tạo thành một dãy tường che phủ lấy mọi thứ.

Mỗi mặt kim cương thuần đều phát ra ánh sáng vô cùng chói mắt, tạo nên cảm giác kiên cố còn muốn hơn cả thuần tường của Từ Tam Thạch nữa.

Đây là hồn kỹ thứ năm của Xích Hắc Ngử, kim cương bích.

Đồng thời sử dụng kỹ năng không chỉ có hắc mà còn cả vị hồn tông hệ khổng chế Thanh Phong và Đường Nữ Nữ hệ phụ trợ nữa.

Đường Nữ Nữ có dáng người nhỏ xinh, thoáng cái, đôi tai của cô đã được phủ một lớp lông vô cùng đáng yêu, dáng người cũng mũm mĩm xinh xắn vô cùng. hồn hoàn thứ ba trên người cô lóe sáng, võ hồn của cô là hoán hùng, là võ hồn thuần phụ trợ. Lúc này kỹ năng của cô là dùng hồn lực của mình tăng phúc cho các hồn kỹ của đồng đội. Còn tăng trưởng được bao nhiêu phải tùy vào sự chênh lệch tu vi của người được tăng phúc, sự chênh lệch càng thấp thì tỷ lệ tăng phúc càng cao.

Hồn hoàn thứ tư trên người Thanh Phong cũng lóe sáng, một quầng sáng màu vàng từ dưới chân hắt lan rộng ra ngoài, cả sàn đấu rung động kịch liệt, nương theo cơn địa chấn là những tiếng nổ âm âm thật lớn, mặt đất như hóa thành từng cơn sóng lao thẳng về phía bảy người học viện Sử Lai Khắc. Không những thế, nó còn trợ giúp cho thành lũy mà Xích Hắc Ngử vừa tạo thành từ kim cương thuần khiến nó càng thêm kiên cố hệt như tường đồng vách sắt.

Cục diện trước mắt cũng tương tự như trận hình hôm trước mấy người Hoắc Vũ Hạo gặp khi đấu với học viện Thiên Linh, có điều lúc ấy đối thủ của bọn họ là bốn gã có võ hồn linh tê thuần hợp lực phòng ngự, còn Trầm Sách thì ở phía sau được Phi Diễm Vũ tăng phúc phát động công kích, đáng

tiếc khi đó nhờ tinh thần tham trắc của Hoắc Vũ Hạo mà đòn tất công ấy phải thất bại.

Nhưng mọi chuẩn bị của Đấu Linh lại bị một đợt chấn động nhẹ làm hoàn toàn biến mất. Phía bên Đấu Linh kim cương bích dày đặc dường như không thể phá tan giờ đây biến mất, mà điều lạ là kim cương bích ấy lại xuất hiện ở bên Sử Lai Khắc chiến đội, chắn trước mọi người trừ Phi Linh đứng đầu và Mã Tiểu Đào đang xung kích trước tiền tuyến. Mà không nói đến hồn kỹ tăng phúc của Đường Nữ Nữ cũng bị tiêu tan mà cơn chấn động đang lan đến phía của Sử Lai Khắc cũng tan biến gần như không còn. Quá trình diễn ra trong chớp mắt khiến toàn bộ người xem chấn kinh đứng hết dậy. Ở khu nghỉ ngơi của Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện, thấy được cảnh này mà không ai là không thất kinh, đây là cái gì hồn kỹ? Toàn bộ hồn kỹ vừa mới thi triển ra của đối phương đều bị cướp đi mà còn tiêu tan hoàn toàn.

Mà Vương Ngôn đang ở dưới khu chờ chiến cũng hết hồn trước cảnh tượng này, hãn nhưng là nhiều năm nghiên cứu võ cùng hồn kỹ nhưng không có phát hiện cái này khả năng a.

Trên đài, đợt biến cố xảy ra vừa rồi thật ra chỉ có mỗi mình Phi Linh làm ra chứ không còn ai cả. Trong nháy mắt, Phi Linh dùng AbiStole cướp đoạt toàn bộ hồn kỹ vừa được kích hoạt của đối phương và dùng hồn kỹ kim cương bích cho phía sau đội của mình để tránh cho Mã Tiểu Đào vận dụng hồn kỹ vạn năm gây ảnh hưởng đến phe mình.

Mà Mã Tiểu Đào đã phát động hồn kỹ thứ nhất, phượng hoàng hỏa tuyến, hồn hoàn thứ nhất của nàng cũng theo đó mà sáng trưng. Một đoàn hỏa diễm nóng rực màu vàng kim hướng về phía Đấu Linh học viện, còn nhờ vào tăng phúc mà Phi Linh cướp được từ hồn kỹ của Đường Nữ Nữ, uy lực của phượng hoàng hỏa tuyến được tăng lên gấp rưỡi. Chưa hết, lúc hỏa tuyến kim diễm phóng đi, hồn hoàn thứ ba của Mã Tiểu Đào cũng sáng lên, một đôi cánh phượng hoàng phủ đầy bởi hỏa diễm kim sắc vô cùng sắc

sỡ rải rộng ra sau lưng nàng đồng thời còn có một cái hỏa diễm chi hoàn hiện lên sau lưng phối hợp cùng đôi cánh lửa kia tôn Mã Tiểu Đào như một nữ thần của ngọn lửa nóng hừng đầy gợi cảm. Hồn kỹ thứ ba của Mã Tiểu Đào gọi phượng hoàn hộ thể.

Thực tế không phải hoàn toàn hộ thể như các loại thú võ hồn, chỉ là một loại hộ thể mà thôi. Nhưng là, đây là hồn kỹ được phụ gia thêm vào cực hạn chi hỏa há có tầm thường đây.

Thuận theo đó, nàng cũng theo hỏa tuyến kim sắc kia hưởng thẳng tới Đấu Linh chiến đội vị trí.

Mà Phi Linh đứng trước kim cương bích, bị phối hợp của Mã Tiểu Đào làm cho thất thần, quả thực là rất đẹp a. Mà Eri Kousaki thấy Phi Linh thất thần không khỏi một nhéo vào mà cậu khiến cậu tỉnh lại. Phụ nữ ghen đúng là làm gì cũng được a.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Tuyệt Đối Linh Độ

Đứng không nhưng là bị mất hết đất diễn, Phi Linh cười cười cũng theo sau Mã Tiểu Đào. Mà cậu cũng không để ý có rất nhiều người đang quan sát cậu, các lão sư ở các chiến đội, Nhật Nguyệt đế quốc chiến đội, Tinh La hoàng đế,...

Thông thả mà đi như trận trước, nhưng từng bước của cậu khiến nhiều người cảm thấy vô cùng hụt hửng, khó mà dự đoán được tiếp theo cậu sẽ làm gì.

Hít một hơi, toàn thân không khí gần như biến mất, nói đúng hơn là bắt đầu hơi, xung quanh Phi Linh xuất hiện một luồng nhiệt lượng vô cùng kì lạ, mà nó, nóng hơn cả hỏa diễm của Mã Tiểu Đào đang phát ra nhờ cực hạn chi hỏa.

Đúng. Trong thân thể hỏa pháp tắc giờ đây không còn như quá khứ nữa, nó được cải biến nhiều, mà đã nói đến pháp tắc thì nói đến tinh hoa của tạo hóa tự nhiên, há có gì có thể so sánh cùng với nó đây.

Cơ nóng bức lan tỏa ra toàn trường, kim cương bích cũng bắt đầu có dấu hiệu không chịu được cái nhiệt độ kinh khủng này. Lăng Lạc Thần cùng Hoắc Vũ Hạo phải phối hợp với nhau để củng cố những khác không bị ảnh hưởng bởi nó nhưng cũng không có mấy tác dụng.

Lồng phòng hồ màn chắn cũng đã xuất hiện nhiều lỗ thủng hơn, một trăm lẻ tám tên hồn sư củng cố màn chắn cũng đang vất vả phục hồi lại nhưng dường như sức không đủ, chỉ có khả năng làm chậm một chút quá trình của sự ăn mòn kia. Mà bên ngoài khán đài cũng đang cảm nhận nhiệt

độ nóng bức đến khó tả này, mặc dù họ đang cách đài thi đấu hơn trăm mét có thừa nhưng cũng không ăn thua.

Mã Tiểu Đào đang tiến về Đấu Linh chiến đội cũng bị khựng lại một chút, cảm nhận nhiệt lượng này, nàng như là được tăng phúc vậy, thậm chí không hề có cảm giác bị áp chế mà còn như là ấm áp vậy. Hiện tượng này cũng thường xảy ra, giống như một băng hệ chiến hồn sư ở trong điều kiện thời tiết băng giá, thậm chí thuộc tính ở khu vực đó còn mạnh mẽ hơn cả tên chiến hồn sư thì nương theo đó mà chiến hồn sư băng hệ kia cũng được tăng cường sức chiến đấu lên. Mã Tiểu Đào cũng như vậy, nay võ hồn của nàng không còn là tà hỏa phượng hoàng mà là chí cực phượng hoàng, hoàn toàn thoát ly khỏi khái niệm thích nghi thông thường, chu tước phượng hoàng là thần thú có khả năng thích ứng với lửa cùng nhiệt là cực cao. Vì vậy, sống trong môi trường này đối với nàng thoải mái vô cùng.

Dưới tình huống được tăng phúc như này, hưng phấn thì càng hưng phần. Mà bên Đấu Linh cũng gần như là bị áp chế hoàn toàn về mặt môi trường, thậm chí kim cương thuẫn võ hồn của phòng ngự hệ chiến hồn sư Xích Hắc Ngữ đang cố đứng chắn trước mọi thành viên khác nhưng đành trệ tác dụng của môi trường làm hãn vô cùng khó khăn.

Đúng lúc này, hỏa tuyến của Mã Tiểu Đào tới trước tấm chắn.

Ầm.

Một tiếng nổ lớn phát ra từ tấm thuẫn, mà lực đạo của hỏa tuyến lớn đến mức Xích Hắc Ngữ chịu không được cũng bị hất thẳng ra phía sau vài mét, kim cương thuẫn vốn không thương tổn giờ lại bị một lỗ hổng đường kính khoảng gần một mét, ăn sâu vào khoảng gần năm centimét độ dày. Nhìn thấy như vậy lực phá hoại, thành viên của chiến đội Đấu Linh không khỏi chấn kinh, kim cương há có dễ như vậy bị phá hoại, hơn nữa là hồn vương kim cương thuẫn.

Vẫn đang tiến đến đối phương thông thả trong khi đang thả ra hỏa pháp tắc nóng đến bá đạo kia, Phi Linh khóe miệng hiện lên vẻ trào phúng. Đã yếu như thế mà dám đứng trước mặt ta mà đỡ sao. Mặc dù đòn đánh không phải của Phi Linh nhưng nó xuất phát từ nữ nhân của cậu thì cậu cũng phải tự hào chứ.

Một đòn phụ trợ cho Mã Tiểu Đào xong xuôi, Phi Linh dừng thả ra hỏa pháp tắc mà thay vào đó là băng pháp tắc, pháp tắc dày đặc ngưng tụ thành đôi cánh màu trắng tuyết sau lưng Phi Linh, hai cánh vỗ nhẹ, thân thể Phi Linh nhẹ nhàng bay lên, bay đến chỗ của Mã Tiểu Đào.

-Thật tình, người có phải hay không thương ta đây? Đất diễn của ta cũng bị người lấy hết a.

Đến chỗ Mã Tiểu Đào đang lơ lửng không khỏi than thở.

-Hả? Ta mới lên một trận. Như vậy là chưa đủ.

Mã Tiểu Đào gắng giọng nói. Vừa rồi tâm trạng thư thích trong môi trường kia, giờ mất đi cũng có chút tiếc nuối.

Chốc.

Phi Linh tay búng vào trán Mã Tiểu Đào.

-Ái, người làm gì vậy?

Mã Tiểu Đào ôm trán nói.

-Người đừng có làm nũng như vậy. Ta không có dùng chút lực nào cả. Người lui lại đi. Người mà đánh thêm nữa thì người ăn mạng là người đấy. Vương Ngôn lão sư nói người không được phô diễn nhiều quá đấy.

-Hừ, biết rồi.

Mã Tiểu Đào nghe vậy, ăm ắp cười cười lui về phía sau. Quay về sau kim cương thuần hội ngộ cùng Lăng Lạc Thần đám người.

-Nào, tới giờ kết thúc trận đấu rồi.

Nghĩ đến từ nãy giờ Đấu Linh thậm chí chưa tạo lên Sử Lai Khắc một chút tổn thất nào nữa. Phi Linh nòng nặc băng pháp tắc tràn ra.

-Tuyệt đối linh độ.

Phi Linh quát nhẹ một tiếng. Kỹ năng băng pháp tắc thi triển ra. Toàn bộ thi đấu đài trong nháy mắt đóng băng, tương tự như lần trước Lăng Lạc Thần cho đóng băng vậy. Nhưng mà, khác ở chỗ, Lăng Lạc Thần đóng băng chỉ là đài thi đấu bên trong, mà Tuyệt đối linh độ đóng băng toàn bộ bên ngoài lẫn bên trong, lồng phòng hộ vốn đang khôi phục từ từ, có một số lỗ thủng, tuyệt kỹ ảnh hưởng cứ theo đó mà tràn ra.

Bên Sử Lai Khắc kim cương bích sau, trải qua lúc thì nóng cực điểm lúc thì lạnh cực độ, đây đúng thật là khắc nghiệt nhất môi trường a.

Mà đối thủ của họ, Đấu Linh học viện cũng chịu cảnh tương tự những nặng hơn, do Phi Linh luôn chú ý đến an toàn bên phe mình nên không bao giờ quên tạo một lớp màn thôn phệ, hấp thụ bớt đi pháp tắc lan qua phía Sử Lai Khắc.

Thoáng chốc toàn cảnh đều phủ đầy từng lớp băng dày đặc, lại một lần nữa Sử Lai Khắc lại đóng băng cả đài thi đấu, xui xẻo thay vị trọng tài cũng đã cảnh giác với hồn kỹ của Lăng Lạc Thần nhưng cũng không thoát khỏi băng pháp tắc của Phi Linh, bảy thành viên của Đấu Linh cùng vị trọng tài toàn bộ đều hóa thành pho tượng băng.

Khung cảnh đài thi đấu cứ như trong mộng vậy, nhưng là, ai còn có khả năng lên tiếng gì đây? Cảnh tượng như vậy. Khả năng như vậy. Đây là đẳng cấp như thế nào mới có thể làm ra được. Quảng trường lặng yên như tờ,

yên lặng đến nỗi tiếng giọt nước từ khối băng nhọn nhũ xuống đất mà còn có thể nghe được.

Phi Linh chân đạp xuống đất, thân thể vững vàng. Sau đó phúi phúi bàn tay như vừa làm gì bẩn mà dính bụi xong vậy.

Đến đấu hồn đại tái của năm nay, toàn bộ mọi người đều bị Sử Lai Khắc thực lực làm cho in sâu vào tâm trí. Sử Lai Khắc Phi Linh chưa xuất đến hồn hoàn, không xác định được tu vi, một chiêu kết thúc mọi thứ. Đây sẽ là điều mà không ai quên được. Mà như vậy nhiều người nghĩ rằng có nên thi đấu nữa hay không. Đây là chênh lệch một trời một vực.

Vốn dĩ những thành viên của Đấu Linh là có thể chống đỡ một đòn bất kỳ do họ có hồn đạo hộ tráo, có thể chống mọi công kích trong tức khắc và chỉ dùng một lần, nhưng mà họ là gặp phải Phi Linh, tuy bị hạn chế về tu vi, nhưng Phi Linh dùng không phải cái gì hồn lực, pháp tắc được vận dụng nhờ vào hệ thống vô hồn mà vô hồn hệ thống luôn luôn không giới hạn thi triển, nói đúng hơn là vô hạn. Không phải nói là thiên vị, mà ai bảo Phi Linh là Sáng Thế Thần kế vị giả đây. Mà mỗi vị Sáng Thế Thần kế vị giả đều trải qua quá trình trưởng thành, Eri Kousaki cũng vậy. Và mỗi người cũng có một hệ thống riêng biệt gắn kết với họ thông qua đời sống trước của họ. Và Thần Tiên Đạo hệ thống có thể coi là hệ thống vô cùng hoàn mỹ.

Phất tay một cái, một luồng gió nhẹ thổi về phía những thành viên Đấu Linh bị hóa đá, những tượng đá từ từ rơi xuống dưới đài thi đấu, mà không biết từ bao giờ, tại vị trí những cái băng nhân tượng rơi lại có một chiếc nệm lớn vô cùng đón đỡ. Nhờ nó mà những cái băng nhân tượng rơi xuống mà không bị nứt mẻ gì.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Công Bằng Chiến

Thấy những bức băng nhân tượng kia rơi xuống sau, mọi người mới kịp định thần lại, nhưng mà điều kế tiếp lại cứ làm những người khác phải giật mình.

Phi Linh sau khi phát tay để những cái kia băng nhân tượng rơi xuống nệm thì khẽ vẩy tay một cái, đồng loạt mọi thứ đều biến mất. Từ xung quanh không khí băng băng lạnh lạnh đến tám người bị đóng băng, toàn bộ đều trở lại bình thường cả. Thậm chí không có chút nào tổn thương. Phi Linh ý định chỉ là cho những người này xuống đài thi đấu thôi chứ không có ý giết hại gì họ cả. Chứ nói đến băng pháp tắc như thế đóng băng người há không gây thương tổn nào. Mà đối với băng pháp tắc mà Phi Linh vận dụng lại càng là có thể giết người chỉ qua một lần đóng băng. Đây chỉ do cậu không có ý định thôi.

Sau đó, kim cương bích hồn kỹ kia cũng thuận theo Phi Linh động niệm mà tan vỡ, những thành viên của Sử Lai Khắc như là trải qua một năm thời tiết vậy, nóng, lạnh,... Mà bên kia Đấu Linh thành viên đã bị hôn mê nằm trên chiếc nệm êm ái mà ngủ.

Trọng tài thì đỡ hơn một chút vẫn còn tỉnh táo, Phi Linh mắt hướng nhìn về phía trọng tài, trọng tài mới quan sát xung quanh một chút và phán định Sử Lai Khắc dành chiến thắng.

Cả đám Sử Lai Khắc lần này lên trận như là làm cảnh vậy, ngay cả Lăng Lạc Thần cũng bị Phi Linh cho một vố thất kinh, Hoắc Vũ Hạo cũng đồng dạng không khác mấy. Cả hai những đồng dạng là băng hệ khống chế chiến hồn sư, một người băng nguyên tố một người cực hạn chi băng nhưng lại

đem so sánh với băng của Phi Linh lại chỉ là thứ vứt đi. Cảm nhận của họ rất nhạy cảm, rất sâu với băng. Cũng như Mã Tiểu Đào nhạy cảm với lửa vậy.

Cường giả rất được sùng bái, mà mạnh mẽ như thế thực lực cường giả sao lại không được yêu thích. Nhưng theo một cách nhìn nào đó thì khán giả, người quan chiến cũng chỉ biết làm ra hai hành động duy nhất, miệng thì im lặng, khép kín lại, mắt thì dán chặt vào nhân vật cường giả của đài thi đấu. Ngay cả một tiếng cổ vũ cũng không có, ai trong số họ cũng cảm nhận được sức mạnh kia to lớn đến cỡ nào, có khi nó sẽ trở thành nỗi ám ảnh sau này của họ nữa là.

Đoàn tụ với những người khác song, cả đám cùng xuống đài. Vương Ngôn đi đến kế bên Phi Linh.

-Phi Linh, người đúng là mạnh mẽ. Nhưng lần nào lên cũng làm thái quá a.

Vương Ngôn thở dài nói. Thật tình mà nói, hẳn chỉ là hồn vương thực lực, chỉ có nước dậm chân tại chỗ. Phi Linh thậm chí không dùng hồn lực gì gì mà vẫn có được chiến thắng, mà còn là chiến thắng áp đảo, một kích tất thắng.

-Người đó, làm sao lại không cho ta đánh chứ? Ta đánh chưa có đủ đây.

Mã Tiểu Đào có chút uất ức nói.

-Phi Linh, vừa rồi cái kia băng khí tức là thế nào? Ta có thể cảm nhận nó còn mạnh hơn cả cực hạn chi băng của Vũ Hạo nữa.

Lăng Lạc Thần thắc mắc hỏi. Hoắc Vũ Hạo cũng gật gật đầu ý bảo là cũng muốn biết.

-Ồ! Đây là băng pháp tắc. Chưởng khống băng pháp tắc làm chủ băng phách thế giới. Làm sao có thể lấy cực hạn chi băng ra mà so sánh đây?

-Băng pháp tắc?

Cả đám Sử Lai Khắc nghe thế đồng thanh ngớ ngẩn. Phải biết, không phải ai của thế giới này cũng có thể lĩnh ngộ một chút da lông của pháp tắc lực. Ví như Đế Thiên có hơn tám mươi vạn năm, hẳn mới lĩnh ngộ không ít cũng không nhiều được về cái gọi là không gian pháp tắc.

Để lại những câu hỏi mà chẳng có lấy một câu trả lời thỏa đáng, mọi người cùng nhau trở về Tinh Hoàng khách sạn.

-Ngày mốt là thi đấu cá nhân, ai sẽ là người chiến đầu tiên?

Vương Ngôn băng khoản hỏi Phi Linh cùng mọi người.

-Để ta đi.

Phi Linh lên tiếng nói. Nói cho cùng thì đội chính thức cũng là đội chính thức, cũng chỉ có Mã Tiểu Đào và Lăng Lạc Thần, Phi Linh chỉ là thay thế mà thôi, không tính. Mà hẳn lại không thích phụ nữ bị thương, nhất là nữ nhân của mình, đây là không nói Lăng Lạc Thần.

Vòng mười sáu đội tiếp tục diễn ra thuận lợi, học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư không ngoài dự đoán lại tiếp tục chiến thắng đối thủ, hơn nữa trong trận này, hồn đế bên phía bọn họ là Mã Như Long vẫn không có ra thi đấu. Bọn họ chỉ với sáu thành viên chính thức và một thành viên dự bị đã đủ thắng đối thủ.

Mãi đến lúc này, bên phía học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư chỉ có ba người chưa ra thi đấu là đội trưởng đội chính thức Mã Như Long

và anh em Tiểu Hồng Trần, Mộng Hồng Trần.

Sau một ngày nghỉ ngơi, rốt cuộc trận thi đấu cá nhân cũng bắt đầu. May mắn lần trước do Phi Linh hạ thủ vô cùng lưu tình nên không ai là không có khả năng lên trận.

Mà trận thi đấu cá nhân này nói chỉ mang tính tượng trưng mà thôi. Phi Linh lên đầu tiên thì những người sau cậu chỉ có cách ngồi hưởng lợi mà thôi. Nói trắng ra là Sử Lai Khắc đợt này lại tiếp tục làm khán giả.

Nói về cái việc tập huấn gì gì đó thực ra chỉ kích phát tiềm năng của Sử Lai Khắc thất quái thôi, ngay cả Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông cũng không cần tham gia, chủ yếu là cho cả hai biết được mình có tận bốn võ hồn dung hợp kỹ. Còn về phần cuối cùng là Bối Bối, có lẽ Phi Linh trận chung kết sẽ bị động để tiềm năng của Bối Bối được phát huy hoàn toàn. Về tiềm năng của Bối Bối, hắc thân là lam điện phách bá vương long võ hồn, một loại thần thú võ hồn vô cùng mạnh mẽ, mà trên con đường phát triển của Bối Bối cũng phải gắn liền với hai chữ biến dị. Phải. Bối Bối mang trong người biến dị võ hồn, hoàng kim thánh long. Nhưng là, hắc thân chưa gặp phải tình huống nguy hiểm thì tiềm lực chưa được kích phát đi ra. Cho nên cần phải có một chút chất xúc tác nào đó.

Còn bên Đấu Linh học viện bên kia, sau trận đoàn chiến, dường như họ mất đi hoàn toàn ý chí chiến đấu. Họ nhìn Phi Linh như nhìn một con quái vật bất khả chiến bại vậy. Mà gặp họ ngay trận đầu tiên là Phi Linh, đây không phải nói rằng chịu thua còn dễ chịu hơn hay sao.

Đối thủ đầu tiên của Phi Linh là Khiên Nguyên, cường công hệ chiến hồn sư, khủng trảo hùng võ hồn.

Khiên Nguyên có võ hồn khủng trảo hùng khá mạnh nhưng trong trận đoàn chiến hắc thân hoàn toàn bị Phi Linh che lấp đi ưu thế ấy, không thể phát

huy thực lực của mình, nỗi uất ức trong lòng của hắn không hề kém mấy đồng đội của mình.

Nhìn thấy đối thủ của mình như thế thiếu tự tin, Phi Linh cũng cười cười. Chắc là cậu chỉ dùng đến võ đạo của mình là đủ ăn rồi. Phi Linh nghĩ.

Trọng tài ra hiệu cho cả hai lui về sau sau đó mới hô lớn bắt đầu, hai người sau khi lùi đến vị trí của mình, Khiên Nguyên nghe hiệu lệnh của trọng tài mà xuất ra chính mình võ hồn.

Khiên Nguyên ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, cơ thể cường tráng nháy mắt phình to, bộ quần áo của hắn không chịu nổi cơ thể khủng bố ấy cũng rách toát, để lộ ra làn da đen bóng, cánh tay cường tráng nở rộng đồng thời giang rộng ra hai bên, móng tay dài thành bộ móng vuốt quét xuống sàn đấu để lại mấy vạch rõ rệt.

Mà bên phía đối diện của hắn, Phi Linh không hề làm ra động tác gì, chỉ phất tay một cái, một thanh trường kiếm dài một mét xuất hiện trong tay cậu. Không cần nói cũng có thể đoán được thanh kiếm này là gì. Ma Thần kiếm, trang bị cấp một trăm ba mươi do hệ thống xuất ra. Hiện tại cấp của Phi Linh vào khoảng một trăm ba mươi sáu, thường ngày cậu vẫn vào thập nhị cung cày kim tinh hấp thu kinh nghiệm, nhưng mà càng lên cao kinh nghiệm yêu cầu thăng cấp lại càng nhiều.

Xuất ra Ma Thần kiếm, ai ai cũng cảm thấy có chút vấn đề, vấn đề không phải ở chỗ thanh kiếm, mà là ở chỗ Phi Linh tại sao lại dùng kiếm để chiến đấu. Đây là đấu hồn đại tái, cuộc thi đấu dành cho hồn sư, mà Phi Linh thì không xuất ra võ hồn, chỉ có một thanh kiếm.

Những lần trước, một chiêu tất sát, như vậy cũng chán lắm. Trận này Phi Linh tự hạ thân thể năng lực mình xuống gần như một tên hồn vương cấp bậc vậy. Võ của cậu rơi xuống khoảng năm trăm đến sáu trăm, trên

thực tế thì điểm võ của cậu đã đạt đến gần một vạn, chỉ là còn thiếu một chút mà thôi.

Khiên Nguyên chợt quát lớn một tiếng, chủ động tấn công, hồn kỹ của hắn chủ yếu đều tăng phúc cho cơ thể và đồng thời am hiểu nhất là chiến đấu gần. Nếu cận chiến thì so với Mã Tiểu Đào am hiểu công kích từ xa còn muốn mạnh hơn một chút.

Hồn vương khủng trảo hùng thân cao ba thước găm lớn một tiếng, hồn hoàn thứ nhất trên người hắn lóe sáng, làn da sáng bóng ánh sáng màu vàng kim. Hai tay đưa ra hai bên, búng người thẳng về phía Phi Linh.

Khiên Nguyên làm ra động tác, Phi Linh cũng không ngại chơi, cậu phóng người hướng về trước, tay cầm Ma Thần kiếm. Tốc độ của Phi Linh giờ chỉ có bằng một tên hồn vương bình thường, có thể mới vượt trội một chút chứ bằng được với mẫn công hệ chiến hồn sư.

Nháy mắt hai bên đã tiến hành va chạm.

Hai cái hùng trảo to lớn của Khiên Nguyên hướng thẳng về Phi Linh đập từ trên cao xuống, mà Phi Linh thì chém kiếm từ hướng ngược lại, từ dưới lên.

Choang.

Trảo cùng kiếm va chạm, tiếng kêu vang lên. Không thể không nói về tác dụng của thanh thần kiếm của hệ thống, nó phát triển cùng với người dùng nó, tự thân năng lực của to lớn thì sức mạnh của kiếm cũng lớn mạnh theo, nhưng mà Phi Linh giảm đi sức mạnh của mình cùng đồng nghĩa thanh kiếm này cũng giảm đi uy lực vốn có. Chứ bình thường, chỉ với cái trảo trảo kia thì làm sao mà không bị thần kiếm này chém một nhát cho đứt đoạn đây.

Một giây giằng co sau, Phi Linh dùng một chút lực, hất thẳng cái trảo của Khiên Nguyên đi ra, thuận theo đó Khiên Nguyên cũng bay lên không trung. Phi Linh thừa cơ đối thủ đang ở không trung khó tránh thoát công kích, Ngự kiếm thuật một kích, hai đạo kiếm khí trùng trùng điệp điệp như hai lưỡi dao hướng Khiên Nguyên chém tới.

Khiên Nguyên trên không trung cũng không dốt đặc gì. Thấy đòn công kích kiếm khí kia, hắc hồn hoàn thứ ba sáng lên, thân thể biến đổi từ không màu rồi cuối cùng là màu bạc, thân thể cũng theo thể từ ba tắc thành ba tắc năm.

Kiểm khí tới trước mặt hắc, trảo bạc chém tới đỡ đòn, va chạm song, hai luồng kiếm khí tưởng chừng mạnh mẽ lại bị xé làm hai rồi tản đi. Khiên Nguyên rơi xuống mặt đất, lấy lại cảnh giác.

Toàn bộ người xem xem trận đấu cũng rất thắc mắc vì sao những trận trước Phi Linh một kích mạnh mẽ kết thúc trận đấu mà giờ lại thay đổi phương thức chiến đấu thành như thế kịch liệt chiến.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Thần Vật?

Thấy lợi thế trước mắt mà thoáng hừng phấn, Khiên Nguyên hăn không biết là Phi Linh lúc trước làm ra sao thực lực nhưng giờ đây, hăn cảm nhận được Phi Linh chỉ có khí thế của hồn vương cấp bậc thực lực. Có thể trận này hăn có thể thắng được.

Ngay khi Khiên Nguyên tiếp đất, Phi Linh nào có chừa cơ hội cho hăn có thể làm ra hành động kế tiếp. Thân thể nhanh chóng vọt đến phía Khiên Nguyên, trên Ma Thần kiếm bắt đầu xuất hiện một đoàn màu tím quang mang bao phủ xung quanh vô cùng bắt mắt. Mà Khiên Nguyên thì vừa tiếp đất xong cũng cảnh giác, phát hiện Phi Linh tiếp cận hăn chỉ còn nước đỡ đòn, hồn hoàn thứ nhất sáng lên, tăng cường sức mạnh cho cơ thể chống đỡ đòn kế tiếp.

Phi Linh áp sát Khiên Nguyên, Ma Thần kiếm chém đột xuất trực tiếp vào trước người hăn từ trên xuống, Khiên Nguyên cũng đỡ đòn. Mà kì lạ là đoàn quang mang trên kiếm lúc va chạm sau đó cũng biến mất, đồng thời trên đầu của Khiên Nguyên thần không biết quỷ không hay xuất hiện trên đỉnh đầu hăn một cái hình tròn hoa văn vô cùng phức tạp, sau đó biến mất không thấy đâu nữa. Thất bại trong việc chém trúng cơ thể đối thủ nhưng Phi Linh khóe miệng vẫn mỉm cười, cười quỷ mị. Đòn đánh của bản thân bị chống đỡ, kiếm rút về nhưng Phi Linh không tiếc cho đối thủ một đạp khiến hăn bị bay về phía sau hơn mười mét, Phi Linh cũng nhào lộn về phía sau của mình.

Khiên Nguyên bị đạp bay về phía sau, hăn cũng không để tâm mấy, bởi hăn là cường công hệ chiến hồn sư, lực lượng thân thể không kém gì đồng giai tu vi của hăn.

Khiên Nguyên kết thúc quá trình bị bay lùi về phía sau, hãn cơ thể hồn lực lưu động theo ý niệm nhưng mà dường như hồn lực của hãn bị cô đọng, phong ấn bởi một loại kết giới nào đó.

Đúng. Kết giới. Hồn động trấn áp. Tuyệt kỹ của kiếm linh phái mà Phi Linh có từ hệ thống tàng kinh các. Tuyệt kỹ này có thể phong ấn mọi kỹ năng của người bị tuyệt kỹ này tác động, tức là Khiên Nguyên hiện tại không khác gì một tên nhân lại bình thường. Võ hồn khủng hoảng cũng theo hồn lực tồn lưu lại trong lượt thi triển khủng hoảng vừa rồi, thông thường muốn thú võ hồn hộ thể thì phải cung cấp một lượng hồn lực nhỏ cho nó để kéo dài quá trình hộ thể, mà hồn lực bị phong ấn cũng coi như hãn không thể biến thân nữa.

Phi Linh phía đối diện thấy cảnh này, miệng cười cười, đi từ từ đến phía Khiên Nguyên, chĩa thẳng kiếm vào mặt hãn, Phi Linh mắt nhìn về trọng tài. Trọng tài thấy tình hình này cũng tuyên bố Phi Linh thắng. Khán giả tuy không hiểu gì lắm tại sao Khiên Nguyên không tiếp tục chiến đấu nhưng mà có vài người đoán được chuyện gì vừa xảy ra. Đó là những người vô cùng sáng mắt mới hiểu được.

Khiên Nguyên đi xử thua, được Cô Trúc Kiếm điều xuống dưới đài, quay về khu chờ chiến, mà người thứ hai đại diện học viện Đấu Linh ra thi đấu là nữ đệ tử Hàm Linh Nhi, mẫn công hệ chiến hồn vương.

Các đòn tấn công của Hàm Linh Nhi đều vô cùng sắc bén, tốc độ cũng nhanh vô cùng. Võ hồn của cô là thiểm điện điều, nếu so với các võ hồn tầm trung của mẫn công hệ, tuyệt đối đủ tư cách cầm cơ đi trước, võ hồn này của cô ngoài việc không thể bay thì tuyệt đối mạnh mẽ.

Mà trận đấu giữa Phi Linh cùng Hàm Linh Nhi diễn ra cũng không quá lâu, gần như bằng thời gian mà Khiên Nguyên lên sân. Trận này gần như là một trận tốc công vậy, tuy hạn chế đi tu vi nhưng tốc độ của Phi Linh bạo

phát ra cũng ngang ngửa Hàm Linh Nhi. Dẫn tiêu hao hồn lực, Hàm Linh Nhi chỉ có nước chịu thua.

Trận thứ ba cũng không mất quá nhiều thời gian, đối thủ của Phi Linh là Xích Ngữ Hằng, phòng ngự hệ chiến hồn vương, kim cương thuần võ hồn. Trận này, Phi Linh dùng nhưng là vô trùng sinh hữu, tuyệt kỹ phi vũ phái, cũng đồng dạng là từ hệ thống tàng kinh các. Tuyệt kỹ này mang trong nó lõi hệ nguyên tố cực kỳ mạnh mẽ, mỗi một tiễn bắn ra cũng đều tạo ra một đoàn lõi điên đánh thẳng từ trên trời xuống gây choáng cùng tê liệt cho người bị nó ảnh hưởng, mà Xích Ngữ Hằng tuy có kim cương thuần nhưng không phải là không thể đột phá phòng ngự, Phi Linh dùng nhiều loạt tiễn bắn xung quanh vị trí của Xích Ngữ Hằng, mà nhiều như vậy lõi tiễn ở cùng một chỗ sẽ có liên kết với nhau như sóng điện từ vậy, và thế là một tiễn nhắm thẳng phía sau lưng Xích Ngữ Hằng cắm xuống đất gần hãn, tích điện hoàn tất, lõi quang trên trời rơi thẳng lên người hãn cộng dồn với những lõi quang phát ra từ những cây tiễn gần đó.

Ba trận thắng liên tiếp, Phi Linh cũng kết thúc trận đấu cá nhân, còn Đấu Linh học viện cuốn gói về nhà.

Mà khán giả thì vô cùng ấn tượng trước thực lực cùng phương thức chiến đấu mới kia của Phi Linh, vô cùng hào nhoáng cũng như chớp nhoáng.

Ở trận đấu vòng tám đội, học viện Sử Lai Khắc may mắn rút thăm được đội yếu nhất trong tám đội kia, mà đội đó lại trùng hợp là người quen cũ nữa. Học viện Chính Thiên, và cũng không cần phải nói nữa về kết quả, ở trận này Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào nhưng là thể hiện vô cùng xuất sắc, hai người dùng võ hồn dung hợp kỹ mà lần trước sáng tạo ra với Phi Linh làm chủ đạo. Chính Thiên cũng đồng dạng thu dọn hành lý cuốn gói quay về nhà.

Sử Lai Khắc thuận lợi tiến vào bán kết, mà đấu hồn đại tái cũng đã sắp đến hồi kết.

Khi trở về Tinh Hoàng khách sạn, Vương Ngôn hồn đạo khí trữ vật bị hỏng một cách bất thường, mà nguyên nhân là do lần trước phệ linh đạo khắc Phi Linh mua cho Hoắc Vũ Hạo. Thật đúng là rắc rối. Vốn đưa cho Hoắc Vũ Hạo là ổn nhưng hắn nói không an toàn rồi giữ luôn.

-Phi Linh, Vũ Hạo. Các người nói phải làm sao? Tuy hồn đạo khí trữ vật chỉ là cấp bốn nhưng nó rất hiếm a.

Đa phần hồn đạo khí trữ vật cùng bình sữa đều là những mặt hàng cung không đủ cầu, lượng tiêu thụ vô cùng lớn.

-Haizz, lần trước vốn ta đưa cho tiểu Hạo thì ngài không nghe, dư hơi đi giữ nó làm gì cho bây giờ lại thành ra thế này. Thôi bỏ đi, để ta làm cho ngài một cái khác.

Phi Linh thở dài. Sau đó là trên tay xuất hiện một cái nhẫn có đính một viên ngọc nhỏ, nhìn vô cùng bình thường. Cậu đưa nó cho Vương Ngôn.

-Đây là hồn đạo trữ vật sao?

Vương Ngôn quan sát chiếc nhẫn trên tay cùng với cái bị hư mà thắc mắc. Hai cái dường rất khác nhau, cái bị hư hồn đạo trữ vật kia, chất liệu được làm từ khoáng vật khá hiếm, mà cái phi Linh đưa chỉ đơn thuần là bằng bạc mà thôi.

-Nó gọi là nhẫn trữ vật, nó không phải hồn đạo trữ vật của ngài, mặc dù đồng dạng cũng có thể trữ vật nhưng mà cái này nhẫn trữ vật là nhỏ máu nhận chủ. Sau khi nhận chủ thì ngài chỉ cần đưa hồn lực vào nhẫn rồi động niệm là có thể lấy ra, cất vào những thứ ngài muốn. Mà không gian thể tích trữ vật lên đến một vạn mét khối. Cái này không phân biệt đẳng cấp, chỉ cần nhận chủ là dùng được.

Nghe được những lời, Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Ngôn há hốc mồm. Phải biết hồn đạo trừ vật cấp bốn của Vương Ngôn tối đa cũng chỉ có vài mét đến vài chục mét khối không gian trừ vật mà thôi. Mà chiếc nhẫn bạc này của Phi Linh, chỉ một cái phất tay, cậu có thể tạo ra một vật như vậy trân quý. Phải nói là quá trân quý là đẳng khác. Phong hào đấu là mà nghe được hiện diện của như vậy thần vật thì có mà lao xao đi đánh nhau tranh giành nó a.

-Thật là hơn một vạn mét khối sao?

Wương Ngôn tự lẩm bẫm.

-Thật a. Nếu ngài không tin thì có thể tự nghiệm chứng. À, đúng rồi. Cũng phải làm cho các người tiểu quý mỗi đứa một cái, bên kia học viện cũng phải cấp chục cái cho mấy người kia nữa.

Phi Linh nói với Vương Ngôn xong cứ như tự nói với bản thân vậy. Mà Vương Ngôn nghe chục cái mà cứ như rơi vào ảo mộng vậy. Thần vật như vậy mà có thể thoáng một cái là có chục cái. Đây là ra sao? Hẳn tâm trí giờ khắc này loạn cả rồi. Nếu như có được những cái nhẫn như này thì Sử Lai Khắc có thể đứng vững nhiều thập kỉ tới a. Vinh quang Sử Lai Khắc sẽ không bị phai mờ. Tâm vừa loạn vừa phấn khích nhìn chăm chăm chiếc nhẫn trừ vật màu bạc thần kì này.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Bữa Ăn Trước Bán Kết

Thực tế thì nhẩn trữ vật mà Phi Linh tạo ra chỉ là ngẫu nhiên chứ cậu không cố ý tạo ra một vạn mét khối, có khả năng con số đó là mặc định mà không biết được tối đa có thể tạo ra là bao nhiêu.

Còn về phần phê linh đao khắc kia.

-Tiểu Hạo, để tịnh hóa nó giúp người.

Phi Linh nói với Hoắc Vũ Hạo. Hoắc Vũ Hạo nhưng là hơi có chút khó tin, mỗi một người thường chỉ có hai đến ba năng lực đặc thù, mà Phi Linh vị sư huynh này thì biểu lộ không chỉ một chút ít ỏi năng lực mà gần như là vô hạn vậy.

Nhưng nghĩ thì nghĩ, Hoắc Vũ Hạo dường như quan sát không bao giờ biết chán những thứ mà Phi Linh thi triển ra. Còn nhỏ thích học hỏi thì rất được người khác thương mến. Hoắc Vũ Hạo gật đầu đồng ý với Phi Linh, trong suy nghĩ của hắn thì Phi Linh như một người vô cùng hoàn mỹ, không có việc gì là Phi Linh không làm được. Với lại Phi Linh vô cùng quan tâm những người xung quanh mình. Bỗng có một suy nghĩ chợt thoáng qua đầu Hoắc Vũ Hạo, hắn mong muốn có một người thân như vậy, có thể làm một điểm trụ cột để mình có thể dựa vào.

Nói xong, Phi Linh đi tới chỗ đặt thanh phê linh đao khắc, thanh đao khắc này vẫn đang tỏa ra một luồng sát khí cùng chết chóc khí tức dày đặc, do qua dày đặc nên hồn đạo trữ vật cấp bốn kia bị hỏng cũng là điều vô cùng bình thường.

Động niệm một cái, phía trên của thanh đao khắc đột nhiên xuất hiện một luồng mây xám mơ mơ hồ hồ lượn lờ, từ từ hấp thụ đi sát khí cứng khí tức chết chóc kia.

Sau một lúc, dường như hấp thu vẫn còn tiếp diễn, mà lớp sát khí dường như vô cùng vô tận vậy, tốc độ thôn phệ của Thiên thần thôn phệ quyết vốn vô cùng nhanh, nhưng mà Phi Linh hấp thụ cũng không hết được.

Một chút mất kiên nhẫn, Phi Linh điều khiển ý niệm cho đám mây thôn phệ kia tiếp cận phệ linh đao khắc hơn nữa, càng gần lực hấp thu ngày càng mạnh, nhưng tiếp cận đến chỉ còn nửa đầu ngón tay mà lớp sát khí cũng chỉ tan đi chút ít, cứ như là không có vậy.

-Tch.

Phi Linh khó chịu tặc lưỡi một cái. Đám mây của Phi Linh bắt đầu chuyển hóa thành một hình dạng mới, đám mây giờ trở thành một cái vòng tròn ma thuật nhìn như phức tạp khó hiểu, vòng tròn đi xuyên qua thanh đao khắc.

Xoạt.

Sau khi vòng tròn đi qua, luồng sát khí kia trên thanh phệ linh đao khắc cũng theo đó mà biến mất, để lại phần còn lại của thanh đao là một thanh đao khắc nhỏ màu vàng kim.

Tiện thể thì vòng tròn kia là do thiên thần thôn phệ quyết tầng thứ hai tạo ra kỹ năng tiến hóa, mỗi một tầng thứ, Thiên thần quang cùng Thôn phệ đều tiến hóa, chỉ là Phi Linh không có thì triển ra những cái biến hóa do tầng thứ cao đem lại mà thôi. Mà vừa rồi vòng tròn là kỹ năng tiến hóa có tên hoàn nguyên. Mọi thứ đều tạo ra từ hư vô, mà quá trình đó diễn ra rất lâu, vòng tròn kia như là một xuyên thời gian đồ vật vậy, đưa thanh phệ linh quay về thời điểm mà nó chưa bị nguyên rủa, mà những cái sát khí cùng chết chóc khí tức không hoàn toàn biến mất, chỉ là tác dụng của Thôn

phệ kỹ năng vẫn được thể hiện ra, nó đã hấp thụ toàn bộ chúng, một lượng rất lớn khiến Phi Linh có chút toát mồ hôi nhẹ để hấp thụ.

Hoàn thành việc xóa bỏ sát khí kia, thanh đao khắc quay về về vốn có. Phi Linh cầm nó lên giao cho Hoắc Vũ Hạo. Quá trình diễn ra, Hoắc Vũ Hạo quan sát rất kỹ càng.

Hoắc Vũ Hạo nhận được thanh đao khắc kia, khá hưng phấn, chào Vương Ngôn cùng Phi Linh rồi quay về phòng.

Toàn bộ Sử Lai Khắc thành viên hẹn nhau ở phòng họp bàn bạc về trận bán kết. Mà Vương Ngôn là người đợi ở phòng họp đầu tiên.

-Được rồi, chúng ta bắt đầu họp. Hiện giờ đã biết rõ bốn đội vào vòng bán kết. Chúng ta dĩ nhiên vẫn là đội thi đấu đầu tiên. Sau khi kết thúc vòng bán kết chúng ta sẽ có ba ngày nghỉ ngơi chỉnh đốn, sau đó mới bắt đầu trận chung kết.

Vương Ngôn nói.

-Vương lão sư, đối thủ vòng bán kết của chúng ta là ai thế?

Tiêu Tiêu tò mò hỏi.

Vương Ngôn đáp:

-Hiện giờ vẫn chưa biết. Vì để công bằng, ngày mai bốn đội cùng lúc rút thăm quyết định đối thủ. Còn chúng ta vì là đội quán quân cuộc thi lần trước nên lần này dĩ nhiên vẫn phải thi đấu đầu tiên. Bốn đội ở vòng bán kết này lần lượt là học viện Sử Lai Khắc chúng ta, học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư, học viện Tinh La hoàng gia của đế quốc Tinh La, cuối cùng là học viện Đế Áo của đế quốc Thiên Hồn. Có thể nói ba học

viện kia đều là những đối thủ cực mạnh. Và lần này, đối thủ mạnh nhất của chúng ta vẫn là học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư.

Phi Linh định nói cái gì thì bị hắt chặn miệng.

-Phi Linh, ta biết người rất mạnh, nhưng mà bọn họ cũng mạnh mẽ, nhất là thời đại hiện nay có sử dụng hồn đạo khí tăng cường thực lực thì không thể không cẩn thận đề phòng sự cố.

Vương Ngôn giải thích.

Lần họp này mất đến chừng ba canh giờ mới xong, từ bữa cơm trưa đến tận cơm chiều, từ mặt trời trên đỉnh đầu hạ dần xuống kết thúc.

Dĩ nhiên lúc này không riêng học viện Sử Lai Khắc bàn bạc. Ba học viện khác cũng thế, hơn nữa là rất căng thẳng. Ai cũng thấy thực lực vô cùng mạnh mẽ của Phi Linh, mà trong ba học viện, toàn bộ đều lên kế hoạch kiềm chân Phi Linh đầu tiên.

Đừng quên, bất kể đội ngũ nào, nếu cuộc thi đạt được thành tích cao đều nhận được rất nhiều ưu đãi. Nếu có cơ hội vào đảm nhận chức vụ ở một quốc gia thậm chí còn được phong hào quý tộc. Sự vinh quang này sẽ đi theo bọn họ cả đời. Có thể nói, cuộc thi đấu hồn đại tái còn là một cơ hội cho các đệ tử bước lên con đường tương lai tươi sáng và đồng thời cũng là một nơi để các thế lực và các quốc gia chọn lựa nhân tài.

Nếu không phải địa vị của học viện Sử Lai Khắc quá cao, e là lúc này các thế lực, gia tộc thậm chí là tông môn đã đến gõ cửa bọn họ mượn sức những nhân tài này.

Mà có vẻ như Sử Lai Khắc là thông thả nhất, có Phi Linh thực lực cường đại, bọn họ không quá căng thẳng lắm về đối thủ, nhưng Vương Ngôn cũng can dặn bọn họ không được ỷ lại quá nhiều vào Phi Linh, cũng không được khinh suất trước những cái đối thủ kia.

Sau khi tan họp, Phi Linh là người thứ nhất mời mọi người ăn. Lần này cậu nấu là ramen, thường thì ramen có vẻ được nhiều người tiêu thụ hồi còn ở Nhật, Phi Linh cũng trong số đó, nên cậu cũng tìm hiểu khá nhiều về nó. Mà một bát ramen Phi Linh làm cũng rất lớn, thành phần trong đó đa dạng, phong phú, tuy đa phần là thịt nhưng có thịt bò, thịt gà,... còn có cả trứng và bắp nữa. Thực tế nhìn như rất là kì lạ, nhiều món thế ăn không tốt cho lắm a. Mà khi món ăn vào miệng rồi xuống dạ dày thì cả đám chỉ có một câu để nói.

-Cho thêm một phần nữa đi.

Sử Lai Khắc thành viên đồng thanh nói. Không hổ là Phi Linh, bất cứ món nào mà cậu làm thì sẽ phải làm ra nhiều phần để phòng cho những trường hợp như thế này.

-Rồi rồi, đừng gấp. Ta làm nhiều lắm, các người ăn cho vỡ bụng thì thôi.

Phi Linh vừa cười vừa lấy thêm phần ramen cho mọi người. Ramen có nhiều thành phần khác nhau, dẫn đến mùi vị cũng rất nhiều, rất thích hợp cho mọi người thư giãn đầu óc. Người ta hay nói ăn càng nhiều món khác nhau thì ta sẽ thấy thoải mái đầu óc hơn.

Mọi người ăn như không biết chán vậy. Từ Tam Thạch, Hòa Thái Đầu là những thành phần ăn nhiều nhất, hai người bọn hăn dường như bao tử không đầy vậy, ăn gần mười phần ramen. Đúng là tuổi trẻ, sức ăn cũng mạnh vô cùng. Mà những cô gái của chúng ta chỉ ăn được người một người hai phần mà thôi. Thỏa mãn cái dạ dày của bản thân rồi thì quay về phòng của chính mình nghỉ ngơi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Bán Kết

Bữa cơm chiều kết thúc, cả đám bắt đầu quay lại tu luyện, mặc dù không phải lo lắng về thi đấu nhiều nhưng cũng phải tập trung vào tu luyện để nâng cao thực lực bản thân.

Sau một đêm, ai nấy đều sáng lán mặt mày, ăn sáng xong mọi người cũng cùng nhau đến quang trường Tinh La, tham gia bán kết.

Học viện Sử Lai Khắc mặc đồng phục màu xanh biếc bước vào quảng trường Tinh La trong tiếng reo hò cổ vũ của hầu hết các vị khán giả.

Cuộc thi sau một tháng, từ ban đầu trên một trăm đội đến nay chỉ còn bốn thôi. Đối với bốn đội vào bán kết, mỗi đội nhiều nhất chỉ phải đấu hai trận nữa thôi.

Khu vực nghỉ ngơi đã được sửa chữa thành bốn khu vực thật lớn, mỗi đội ngồi ở một khu vực trên một hướng khác nhau.

Khi còn khoảng nửa canh giờ nữa là bắt đầu thi đấu thì cả bốn đội cũng có mặt đầy đủ trên quảng trường.

Bốn đội nếu ngẫu nhiên nhìn thấy đối thủ đều tỏ ra bưng bưng chiến ý, trong khu vực chiến đấu, vì còn quá ít người nên không thấy vẻ hồi hộp căng thẳng như mấy lần trước mà thậm chí còn có chút vắng vẻ tiêu điều.

Mặt trời càng lúc càng lên cao, theo quan sát thì thời tiết hôm nay ở thành Tinh La khá tốt, ánh mặt trời chiếu sáng khắp nơi.

Ngày đầu tiên của vòng bán kết, đoàn chiến.

Hôm nay có chút bất ngờ là khoảng chừng mười phút nữa đến giờ bắt đầu rút thăm thì cánh cửa hoàng thành màu đỏ to lớn bỗng hé mở. Sau đó, hoàng đế Tinh La cùng một toán quân lính cùng tiến về phía sân đấu.

-Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế.

Tất cả binh lính đang làm nhiệm vụ duy trì trật tự đều đồng loạt giơ cao vũ khí hô to.

Dân chúng lúc này cũng đã thấy hoàng đế xuất hiện, tất cả đồng thời hô to vạn tuế.

Bốn học viện còn lại cũng ào ào đứng dậy.

Dường như sau lưng hoàng đế còn xuất hiện bốn lão giả, khí tức trên người đều rất mạnh mẽ, có vẻ như toàn bộ đều là phong hào đấu la.

Bán kết cũng như chung kết, đều là những trận đấu lớn, điều này cũng có nghĩa là cũng khá thuận lợi đối với vấn đề ám sát,... Nên đối với hoàng đế thì phải tăng cường hộ vệ.

Một trăm lẻ tám vị hôn sư có nhiệm vụ củng cố bức màn phòng ngự, khi thấy hoàng đế đến cũng cung kính khom người hành lễ, chỉ khom người chứ không cúi lạy.

Vì theo luật của đế quốc Tinh La, phạm là hôn sư từ tứ hoàn trở lên sẽ không cần cúi lạy.

Hoàng đế bệ hạ được bốn cường giả phong hào đấu la bảo vệ bước đến cạnh sân đấu, cười nói:

-Các con dân của ta, bình thân.

-Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế.

Hoàng đế Tinh La cũng không ngăn cấm khán giả reo hò, hân chỉ bình thản nhìn các bách tính bình dân.

Một lúc sau mọi người cũng dần trật tự, hân mới mỉm cười nói tiếp:

-Cuộc thi đấu hồn đại tái giữa các học viện cao cấp được tổ chức mỗi năm năm một lần là một sự kiện vô cùng trọng đại. Cuộc thi lần này được tổ chức tại đế quốc Tinh La của chúng tôi, tôi hết sức cảm ơn các học viện đã nhọc lòng đến đây tham gia cuộc thi này, và càng cảm ơn tất cả đệ tử đã hết mình thi đấu với những trận đấu vô cùng đặc sắc và gay cấn. Đồng thời qua đó cũng cho chúng ta thấy, mỗi năm năm, các hồn sư và hồn đạo sư đã có những thay đổi gì. Hôm nay, trước khi bắt đầu vòng bán kết, cũng như trước khi để cuộc thi lần này đi đến hồi kết. Trâm quyết định tự mình chủ trì lần rút thăm bán kết này. Hi vọng học viện Sử Lai Khắc, học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư, học viện Đế Áo và học viện Tinh La sẽ mang đến cho chúng ta nhiều trận đấu kích thích hơn nữa. Trâm biết mọi người nóng lòng được xem thi đấu, trâm cũng vậy, chúng ta sẽ bắt đầu ngay bây giờ, trâm cùng các con dân của mình, chúc đế quốc Tinh La mãi mãi phồn vinh.

Từng lời nói của vị hoàng đế Tinh La kia đều rất chân thật, không chút dài dòng, lời vừa dứt, dân chúng bên dưới lại hô to vạn tuế.

Ông lão đi đầu tiên bên phải vị Hoàng Đế khẽ bước ra hai bước, nhìn về phía khu vực nghỉ ngơi, trầm giọng nói:

-Mời bốn đội trưởng của bốn học viện lên sàn đấu rút thăm.

Một cỗ hơi thở mạnh mẽ bỗng toát ra từ người ông lão ấy, khiến mọi người trên quảng trường đều cảm thấy đột nhiên bầu trời tối sầm lại.

Hoàng đế Tinh La mỉm cười nói:

-Vì để các trận đấu ở vòng bán kết này đều tuyệt đối an toàn, trăm quyết định, các trận đấu kế tiếp đều do hộ quốc đấu la của đế quốc Tinh La làm trọng tài. Lần rút thăm đầu tiên sẽ do tiền bối Hoàng Tân Tự chủ trí, phong hào của Hoàng tiền bối là Thiên Sát.

Các vị khán giả bên dưới nghe hoàng đế giới thiệu xong chỉ hoan hô bình thường. Còn các đội ngũ bên dưới đều lắp bắp kinh ngạc.

Vương Ngôn nói:

-Thiên Sát đấu la Hoàng Tân Tự, không ngờ lại là ông ta. Ta còn tưởng ông ta chết rồi. Không ngờ là đầu phục vào đế quốc Tinh La.

Trong khi Mã Tiểu Đào bước lên sàn đấu, Hoắc Vũ Hạo hỏi Bối Bối một chút về Thiên Sát đấu la Hoàng Tân Tự kia.

Trong lúc Bối Bối giảng giải về vị Thiên Sát đấu la cho Hoắc Vũ Hạo nghe thì bốn đội trưởng của bốn học viện đều đã lên sàn đấu.

Bên phía học viện Sử Lai Khắc là Mã Tiểu Đào, học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư là Mã Như Long, học viện Đế Áo là một thanh niên cao to, trông rất trầm tĩnh, còn phía đế quốc Tinh La lại là một cô gái. Cô gái này nhóm học viện Sử Lai Khắc đã từng gặp qua ở phòng đấu giá Tinh La, công chúa Cừu Cừu.

Trông thấy công chúa Cừu Cừu lên sàn đấu, không chỉ có phía học viện Sử Lai Khắc giật mình mà cả học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư và học viện Đế Áo nữa. Vì buổi đấu giá cao cấp đó hai học viện bọn họ đều có tham gia.

Đồng phục của học viện Tinh La có màu vàng nhạt, công chúa Cừu Cừu vừa thay trang phục thì khí chất liền biến đổi, cả người đầy vẻ anh hùng khí khái. Mái tóc dài thật dài được buộc thành đuôi ngựa, nụ cười xinh đẹp, bộ trang phục vừa với dáng người, mọi thứ đều rất hài hòa.

Về mặt khí chất có và dáng người, Mã Tiểu Đào hoàn toàn không kém công chúa Cửu Cửu, nhưng xét tổng thể thì lại có thua một chút. Nếu nói Mã Tiểu Đào nóng bỏng, vậy thì Cửu Cửu chính quyền rũ thanh tao.

Mã Như Long vừa nhìn thấy công chúa Cửu Cửu cũng hơi giật mình nhưng sau đó lại bình tĩnh đưa mắt nhìn đi nơi khác, mà vị đội trưởng của học viện Đế Áo lại không được như vậy, hẩn chăm chú nhìn công chúa Cửu Cửu một lúc lâu mới quay mặt đi.

Hầu hết thông tin về cô công chúa Cửu Cửu này là không hề có. Sử Lai Khắc mờ mịt hoàn toàn.

Dưới cái nhìn chăm chú của bốn vị phong hào đấu la, bốn đội trưởng của bốn học viện từ từ tiến gần trước mặt vị hoàng đế. Hoàng đế Tinh La mỉm cười nói:

-Hôm nay ta rất vui vì được gặp nhiều nhân tài đến mức này. Trận đấu này ta hi vọng mọi người thi đấu với tôn chỉ giao lưu hữu nghị. Lát nữa ta sẽ tung bốn quả cầu có đánh số lên không trung, các người sẽ đồng thời tóm lấy, chuẩn bị xong chưa?

Mã Tiểu Đào hí mắt nhìn thoáng qua công chúa Cửu Cửu nói:

-Xong.

Công chúa Cửu Cửu mỉm cười gật đầu, Mã Như Long và vị đội trưởng của học viện Đế Áo cũng đồng thời gật đầu.

-Bắt đầu.

Hoàng Đế Tinh La khẽ nhéo mắt, sau đó thoáng cái, không biết hẩn đã làm gì mà bốn quả cầu đều đã bay vọt lên không trung.

Mã Tiểu Đào đã sớm chuẩn bị xong xuôi, cô vừa thấy hoàng đế Tinh La ra tay liền nhảy vọt lên. Trong khoảng cách ngắn thế này, nếu phóng thích vũ hồn hay sử dụng hồn kỹ chẳng những không giúp ích được gì mà còn giảm tốc độ thêm. Bất kể là cô hay Mã Như Long và vị đội trưởng học viện Đế Áo đều có quyết định giống nhau, bay lên cướp lấy.

Chỉ có công chúa Cửu Cửu là ngoại lệ, cô im lặng mỉm cười đứng nhìn như chuyện kia không có liên quan đến mình.

Mã Tiểu Đào quả không hổ danh đội trưởng đội chính thức của học viện Sử Lai Khắc. Đứng thấy cô có dáng người mảnh mai yếu đuối, thật ra nó rất dẻo dai và khỏe mạnh, cô vừa nhảy lên liền tóm được một quả cầu rồi tiếp đất. Sau đó, hai người còn lại mới song song tiếp đất. Mà quả cầu cuối cùng dĩ nhiên từ từ rơi vào tay công chúa Cửu Cửu.

Cô công chúa mỉm cười, tay cầm quả cầu xem xét rồi lên tiếng, mặc dù cô là người lấy được quả cầu cuối cùng nhưng lại là người đầu tiên báo kết quả.

-Ta là số một.

Mã Như Long trầm giọng nói:

-Số hai.

Mã Tiểu Đào nhìn chăm chăm vào công chúa Cửu Cửu nói:

-Số một.

Lúc này, đội trưởng học viện Đế Áo không cần báo kết quả nữa. Hai đội cùng rút được số một sẽ giao đấu trận đầu tiên là học viện Sử Lai Khắc và học viện Tinh La, trận còn lại dĩ nhiên là học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư và học viện Đế Áo.

Hoành để Tinh La tiến đến kiểm tra kết quả rồi lớn tiếng công bố. Khi các khán giả bên dưới nghe thấy học viện Tinh La gặp phải học viện Sử Lai Khắc liền ồ ồ hoan hô.

Quy tắc vòng bán kết có chút thay đổi so với hai vòng trước, trong lần này, hai đội thi đấu đoàn chiến xong sẽ đến thi đấu cá nhân, nếu thắng cả hai trận ấy mới xem như thật sự chiến thắng. Còn không, sẽ phải đấu tiếp một trận hai hai ba. Nói cách khác, ưu đãi khi chiến thắng đoàn chiến lúc này không còn ý nghĩa nào nữa.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Chiến Tinh La

-Lần này lên trận liền có Phi Linh, Mã Tiểu Đào, Lăng Lạc Thần, Bối Bối, Từ Tam Thạch, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông. Trận đoàn chiến này nhất định phải thắng. Ta có cảm giác Tinh La học viện có chuẩn bị gì đó ở trận hai hai ba.

Ai nấy có vẻ rất hào hứng, gần tiến vào chung kết. Tinh thần ai chẳng cao hứng đây. Mà bên kia Tinh chiến đội thì bình tĩnh hơn, từng thành viên nối đuôi nhau bước lên sân đấu, dẫn đầu là Cửu Cửu, cô liếc nhìn về phía Sử Lai Khắc, phương hướng không phải là Mã Tiểu Đào, cũng không phải Hoắc Vũ Hạo, mà là Phi Linh.

Luôn quan sát đối thủ, Phi Linh cùng Cửu Cửu ánh mắt chạm nhau. Cửu Cửu ánh mắt như đang dò xét mà Phi Linh thì cười. Cô nàng này cũng khá đấy. Dám dò xét ta. Ta không tin không ăn thịt được cô. Phi Linh suy nghĩ xong lại thêm vào đó là một nụ cười rất tà dân. Dường như là ý nghĩ không đúng đắn.

-Người suy nghĩ vớ vẩn gì đấy, tên khốn?

Eri Kousaki ghé tai Phi Linh sau đó nhéo tai cậu. Bản thân nàng luôn quan sát cậu, làm sao không biết cậu có ý đồ gì. Mà Phi Linh thì bị nhéo cho hoàn hồn, nói:

-Dù sao có mỹ nhân thì ta phải thu, Cửu Cửu nằm trong danh sách của ta, nàng thoát không được.

Phi Linh lại cười. Eri Kousaki nhìn có vẻ như khá khó chịu.

-Học viện Sử Lai Khắc và học viện Tinh La, đoàn chiến, các học viên nhanh chóng lên sàn đấu.

Vị trọng tài của trận đấu ngày hôm nay quả nhiên đúng là vị Thiên Sát đấu la vừa được nhắc đến ban nãy.

Hoàng đế Tinh La và ba vị cường giả Phong Hào Đấu La còn lại đã trở về hoàng thành, bước lên đầu tường quan sát cuộc chiến.

Bầy người của Sử Lai Khắc tham chiến cũng nối đuôi nhau cùng với Tinh La học viện bên kia cùng bước lên sàn đấu.

Vòng bán kết chưa bắt đầu mà thành viên hai đội đã nhìn chăm chăm vào nhau, bầu không khí đầy mùi thuốc súng.

Ánh mắt công chúa Cữu Cữu bỗng có chút biến hóa, đôi mắt màu lam sáng ngời tỏa ra ánh sáng màu vàng kim, nếu cẩn thận quan sát lại thấy nó như mặt biển cuộn cuộn sóng nước vậy.

Hai mắt Mã Tiểu Đào sáng rực, hơi thở âm trầm mang đến áp lực thật lớn cho đối thủ.

-Hai bên lùi về sau, trước khi ta chưa tuyên bố bắt đầu thì không ai được phép phóng xuất ra võ hồn.

Thiên Sát đấu la nói.

Hai đội nhanh chóng lùi về sau nhưng trong quá trình này, ánh mắt vẫn không rời khỏi đối thủ, mà cũng ngay lúc này, trận hình của hai đội dần dần được triển khai.

Ben phía Sử Lai Khắc, Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào như thường lệ đứng đầu nhưng tiếp đến là Bối Bối cùng Từ Tam Thạch và Lăng Lạc Thần thì đứng cùng với Hoắc Vũ Hạo cùng Vương Đông.

Bên phía học viện Tinh La lại có thể trận tương đối kỳ lạ. Sáu người tạo thành một hình tam giác theo đội hình một hai ba, sau cùng là công chúa Cửu Cửu. Ánh sáng màu vàng từ đôi mắt cô càng lúc càng rực rỡ, rất có phong vị của một thống soái.

-Trận đấu bắt đầu.

Trong lúc song phương đang chú ý chặt chẽ đối thủ thì Thiên Sát đấu la hét lớn một tiếng, sao đó lách người biến mất.

Lần này Phi Linh không lại tự hạ tu vi xuống hồn vương, nhưng chỉ hạ xuống hồn đế mà thôi. Chỉ số võ của cậu giờ tăng lên được thêm một trăm điểm so với lần trước, tổng là gần bảy trăm.

Hai đội đều có phản ứng cực nhanh, nháy mắt sau đều đã phóng xuất ra võ hồn của mình.

Hoặc Vũ Hạo lập tức sử dụng tinh thần tham trắc, đồng thời nhìn về phía công chúa Cửu Cửu. Hắn rất tò mò rốt cuộc võ hồn của vị công chúa này là gì. Vừa rồi Vương Ngôn chỉ kịp nói với bọn họ, vị công chúa điện hạ ấy rất có thể là một phụ trợ hệ chiến hồn sư.

Hệ phụ trợ không phải đều là khí hồn sư sao?

Trên trán công chúa Cửu Cửu bỗng lóe ra ánh sáng màu vàng kim, sau đó, xuất hiện một vật giống như một viên bảo thạch hình thoi màu vàng. Viên bảo thạch hình thoi màu vàng ấy sau khi xuất hiện liền tỏa ra ánh sáng trắng ánh kim, sau đó bay ra khỏi trán của cô, lơ lửng trên bầu trời, sau đó hóa thành một cái vương miện, từ từ rơi xuống đầu cô.

Chiếc vương miện ấy trông như được tạo thành từ vô số đốm ánh sáng nhỏ màu vàng, lấy viên bảo thạch hình thoi đầu tiên làm khởi điểm, xung quanh xuất hiện thêm mười tám viên ánh sáng khác, tạo thành một vòng cong mũi nhọn vô cùng xinh đẹp.

Tinh quan, đây là võ hồn của công chúa Cửu Cửu.

Hai vàng, hai tím, một đen, năm cái hồn hoàn cùng lúc xuất hiện bên cạnh cô, cô rõ ràng là một cường giả bậc hồn vương.

Mà sáu người phía trước cô, cũng là những cường giả bậc hồn vương mà hôm qua Vương Ngôn giảng giải với cả nhóm, đội ngũ của học viện Tinh La không ngờ toàn bộ đều là cường giả bậc hồn vương.

Từ Tam Thạch đã phóng thích ra võ hồn của mình, hắc cười cười gian xảo, vẻ mặt cứ sợ người khác không biết âm mưu xấu xa của mình, hắc ngẩng mặt lên trời hét lớn:

-Huyền Minh Trí Hoán.

huyền minh quy thuận trong tay hắc bùng sáng, chỉ về hướng công chúa Cửu Cửu.

Cũng ngay lúc đó, vương miện trên đầu công chúa Cửu Cửu lóe sáng, hồn hoàn thứ ba của cô cũng sáng theo, một cột sáng ánh kim bay thẳng lên trời.

Cột sáng này vẫn được tạo thành từ vô số điểm sáng nhỏ, xoay tít như một cơn lốc xoáy, trông hết sức kỳ dị, Nhìn từ bề ngoài, khó có người đoán được hồn kỹ này có tác dụng gì.

Bên phía học viện Sử Lai Khắc cũng bắt đầu tấn công, dẫn đầu dĩ nhiên là Mã Tiểu Đào, theo sát cô là và Bối Bối, băng trượng của Lăng Lạc Thần đã xuất hiện lơ lửng trên cao, từ đỉnh trượng không ngừng tỏa ra màn sương băng buốt giá bao phủ lấy cô, Từ Tam Thạch, Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông. Hơn nữa, màn sương băng ấy cũng không ngừng an tỏa ra bên ngoài, bóng dáng bốn người bọn họ đã hoàn toàn bị nó che dấu.

Đây là hồn kỹ thứ tư mà trước nay Lăng Lạc Thần chưa từng sử dụng.

-Giờn chơi thôi.

Từ Tam Thạch đã ẩn mình trong màn sương băng nhìn về phía công chúa Cửu Cửu, phát tay nói, căn bản hẳn không có sử dụng đến kỹ năng huyền minh trí hoán.

Hai mắt công chúa Cửu Cửu khê ngưng tụ, lạnh lùng liếc hẳn một cái, cột ánh sáng màu vàng nhanh chóng khuếch tán ra bên ngoài, bao phủ lấy sáu người phía trước.

Nhất thời, các thành viên của học viện Tinh La đều được một bức màn màu vàng phủ lấy, cả người công chúa Cửu Cửu cũng tỏa ra ánh sáng màu vàng, ánh chấm màu vàng kia như những ánh sao xa, càng lúc càng phát sáng theo vương miện của cô.

Còn Phi Linh của chúng ta thì ngay từ lúc bắt đầu đã biến mất không thấy đâu, do quá chú trọng Từ Tam Thạch sử dụng huyền minh trí hoán mà không chú ý sự biến mất của Phi Linh. Chỉ có ngoài sàn đấu những người quan chiến mới phát hiện ra.

Mà Phi Linh hiện giờ đang đứng sau lưng Cửu Cửu công chúa một khoảng khá xa.

Tốc độ của Mã Tiểu Đào khủng khiếp như thế nào không ai không biết, chỉ trong tích tắc, nàng đã bay đến trước mặt đối thủ, ngọn lửa phượng hoàng bùng cháy, đôi cánh phượng hoàng thật lớn đập mạnh sau lưng, một tia phượng hoàng hỏa tuyến bắn thẳng về phía đối thủ hồn vương ngay trước mặt nàng. Hồn vương này tên là Hoàng Hà Vân, hẳn có thể đứng đầu dĩ nhiên là cường công hệ chiến hồn sư, trước khi công chúa Cửu Cửu xuất hiện, hẳn vẫn luôn giữ chức đội trưởng của học viện Tinh La.

Võ hồn của Hoàng Hà Vân cũng khá mạnh, nương theo sự xuất hiện của nó, một dòng khí màu đen khê xoay chuyển xung quanh, cơ thể hẳn khê tăng vọt, bộ lông xuất hiện trên người hẳn là một màu đen thuần.

Hắc ám ma hổ, đây là võ hồn của hắc. Một võ hồn thuộc tính hắc ám khá hiếm thấy nhưng lại may mắn không phải là tà hồn sư.

Hơn nữa, lúc này trên người hắc không chỉ có mỗi một màu đen mà còn được một màn ánh sáng màu vàng kim bao phủ nữa, hai loại ánh sáng có màu sắc khác nhau vậy mà có thể dung hợp một cách hoàn hảo, không có chút xung đột, trông hết sức kỳ lạ.

Hoàng Hà Vân thấy kỹ năng phượng hoàng hỏa tuyến của Mã Tiểu Đào bay đến liền ngửa mặt lên trời hét to, hắc không chút do dự lập tức tung một quyền vào không trung đón lấy nó, hồn hoàn thứ nhất trên người hắc cũng lóe sáng, nhất thời trên không trung lóe ra một quầng sáng như nửa vầng trăng màu vàng lợt.

Ánh lửa đang không ngừng phủ xuống sàn đấu cũng không thể chạm đến vầng sáng kia một chút nào. Phượng hoàng hỏa tuyến lập tức bị cản trở. Đây là kỹ năng đầu tiên của hắc ám ma hổ, Ám hắc ba. Nhưng mà, nếu những này không biết trên Mã Tiểu Đào không phải là lửa bình thường mà là cực chí chi hỏa thì đây cực diện há có được hoàn thành. Vừa mới ngừng lại một chút, phượng hoàng hỏa tuyến xuyên thủng màn quang kia thẳng tới tên hắc ám ma hổ võ hồn Hoàng Hà Vân kia. Điều này làm hắc không thể nào tin tưởng vào sự việc đang diễn ra.

Nhưng mà tại lúc sắp chạm vào thân thể Hoàng Hà Vân thì có một vài điểm sáng nhỏ nhẵn màu vàng kim rơi rơi vào phượng hoàng hỏa tuyến làm uy lực của nó giảm đi đáng kể. Vậy nên tên Hoàng Hà Vân có vẻ chỉ bị chấn động nhẹ. Mã Tiểu Đào cũng phát hiện ra chi tiết này mà không khỏi sửng sốt, ánh mắt không kèm được mà liếc nhìn về công chúa Cửu Cửu ở phía sau. Rốt cuộc võ hồn ấy là thứ gì đây? Không ngờ nó có thể phụ trợ trên phạm vi lớn một cách mạnh mẽ như thế.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Chiến Tinh La (2)

Cô vừa nghĩ đến đây chợt sững người nhớ đến hai chữ “tinh quan”, sau đó trong đầu cô liền hiện ra đáp án. Bản thân là đệ tử nội viện, Mã Tiểu Đào không những có thực lực cực mạnh mà tri thức cũng vô cùng phong phú, cô rất cuộc cũng hiểu hai chữ tinh quan ấy có ý nghĩa gì.

Võ hồn này trước giờ rất ít xuất hiện trên đại lục, nhưng chính xác là nó vẫn có tồn tại. Chẳng qua vì số lần nó xuất hiện quá thấp nên đã bị người đời lãng quên. Tuy nhiên, trong kho tư liệu của học viện Sử Lai Khắc vẫn có một ít tư liệu về võ hồn tinh quan này.

Võ Hồn tinh quan ngày xưa từng có một thời gian giữ vị trí rất cao trên đấu la đại lục, nó đã xuất hiện từ hơn một vạn năm trước rồi, có thể gọi nó là một trong những võ hồn cổ xưa cũng không sai.

Hơn một vạn năm trước, tổ chức lãnh đạo hồn sư ở đại lục đấu la gọi là võ hồn điện, khi đó, ngay cả hai đại đế quốc là Thiên Đấu và Tinh La cũng không sao ngẩng mặt kiêu hãnh được. Mà võ hồn điện từng có sáu loại vũ hồn nổi tiếng, nó cũng là tiền đề để tổ chức này lớn mạnh, một trong đó là tinh quan.

Khi ấy, sáu vũ hồn kia chia ra một nửa ở đế quốc Thiên Đấu, một nửa ở đế quốc Tinh La. Mà thời điểm này, hoàng thất Tinh La là gia tộc bạch hổ, võ hồn bạch hổ tuy mạnh nhưng không nằm trong sáu vũ hồn kia, ngược lại, võ hồn tinh quan lại giữ một chân trong ba vũ hồn đứng đầu đế quốc Tinh La.

Chẳng qua, gia tộc tinh quan rất hiếm, bình thường rất ít xuất hiện trên đại lục, tính ra có thể coi là một tông môn lánh đời. Mãi đến bốn nghìn năm

trước, khi nhật nguyệt đại lục va chạm vào đấu la đại lục tạo nên trận chiến tranh đẫm máu, mà đế quốc Tinh La lại nằm giáp ranh với nhật nguyệt đại lục, có thể xem là người đứng mũi chịu sào, gần như phải hứng chịu lực tấn công mạnh nhất từ nhật nguyệt đại lục. Gia tộc bạch hổ cũng là hoàng thất khi đó gặp phải tai họa ngập đầu. Lúc này, gia tộc tinh quan rời núi, lãnh đạo nhân dân liều mình chiến đấu bảo vệ đế quốc, đồng thời cũng giữ vững vị trí cao nhất trong ba đại đế quốc của đấu la đại lục. Cuối cùng vì gia tộc bạch hổ đã suy thoái, huyết mạch ít ỏi, do đó hoàng thất của đế quốc Tinh La mới đổi chủ. Tông môn tinh quan trở thành chủ nhân mới của đế quốc Tinh La, dĩ nhiên bọn họ cũng không sử dụng thủ đoạn mờ ám gì với gia tộc bạch hổ, ngược lại còn cho bọn họ tước vị công tước có thể kế thừa, nhờ vậy, bọn họ mới được ủng hộ, đế quốc Tinh La mới phát triển rầm rộ trong suốt mấy ngàn năm sau đó.

Trước mắt, cộng cả thực lực của đế quốc Đấu Linh lẫn đế quốc Thiên Hồn cũng không sao so được với đế quốc Tinh La hiện nay.

Mà ngày xưa, tông môn tinh quan có đủ thực lực để ngăn cản cơn sóng dữ ấy thì bọn họ cũng phải có cái gì đó hơn người. Nếu chỉ thuần túy là phụ trợ thì có lẽ bọn họ không thể hơn được thất bảo lưu ly tháp, nhưng bọn họ còn có cả năng lực chiến đấu rất mạnh.

Tuy khuynh hướng tu luyện thiên về phụ trợ, nhưng về mặt chiến đấu không hề thua kém ai. Cái đó, là điểm khác biệt nhất của hai tông môn. Có thể nói, võ hồn tinh quan gần như sinh ra để chiến đấu.

Sau khi tông môn tinh quan nắm giữ đế quốc Tinh La thì lại một lần nữa lui về ở ẩn, sau mấy ngàn năm, rất nhiều người đã quên mất hoàng thất Tinh La từng là một tông môn nổi tiếng, võ hồn tinh quan cũng đã rất lâu rồi chưa từng xuất hiện trên đại lục.

Tuy trong đầu Mã Tiểu Đào bận lục lọi lại thông tin của võ hồn tinh quan nhưng động tác cũng không chút chậm lại. Mà lúc này kỹ năng Ma

Hồ Kinh Thiên của Hoàng Vân Hà được công chúa Cửu Cửu tặng phúc đã phá tan Hồn Kỹ Dục Hỏa Phượng Hoàng, và bắt đầu đánh thẳng về phía cô.

Mã Tiểu Đào hừ lạnh một tiếng, cô vẫn không lùi bước mà tiến nhanh về trước, đón lấy ảo ảnh hắc ám mà hồ đang tấn công về phía cô. Một tiếng phượng ngâm khẽ vang lên, nháy mắt sau, đôi cánh phượng hoàng hé mở, cả người cô như biến thành con hỏa phượng hoàng thật lớn. Mà ngọn lửa phượng hoàng càng lúc càng bùng cháy rực rỡ. Nhiệt độ từ ngọn lửa càng lúc càng tăng lên, mà do tặng phúc của cực chí chi hỏa, ảo ảnh hắc ám mà hồ được tặng phúc cũng theo hồn kỹ của Mã Tiểu Đào mà tan biến.

Cơ thể mềm mại của Mã Tiểu Đào càng lúc càng đến gần đối thủ, sau đó lại bay ra một tia phượng hoàng hỏa tuyến.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Chiến Tinh La (3)

Hoạt động của Phi Linh nhưng vẫn trong vùng quan sát Hoắc Vũ Hạo. Nhưng có một vấn đề xuất hiện ở tinh thần thám trắc của hắn, nguyên nhân là vì công chúa Cửu Cửu đã sử dụng kỹ năng tinh diệu thuật quấy nhiễu tinh thần thám trắc của Hoắc Vũ Hạo nên hắn không thể dò xét những gì đang xảy ra, do đó cũng không thể cung cấp thông tin cho đồng đội nữa.

Bên Mã Tiểu Đào vừa nãy thoát khỏi công kích uy mãnh trong gang tấc đối thủ của nàng Hoàng Vân Hà cấp tốc lùi phía sau vài bước tránh đi phạm vi công kích của nàng, đồng thời đề phòng Phi Linh đánh lén.

Bối Bối, người ở gần Mã Tiểu Đào gần chục mét thì đang đối đầu với một tên thanh niên đáng người cao lớn, vị này có võ hồn thuộc loài sư tử, u minh cuồng sư, đồng thời cũng là cường giả đứng thứ hai trong đội học viện Tinh La, tên là Độc Cô Thượng Thiện. Sau khi phóng xuất võ hồn phụ thể, hắn như tan biến vậy. Bối Bối chỉ có thể bị động quan sát, lấy bất biến ứng vạn biến. Tuy nói tan biến, song sức tấn công của hắn cũng không lớn nhưng lại được tăng phúc của Cửu Cửu nên cũng rất không dễ chịu nếu bị đánh trúng.

Mà không chỉ tên Độc Cô Thượng Thiện là đã khó dây dưa, còn có một tên phong khổng sau lưng Bối Bối, dường như cũng một phần là loại bỏ lực lượng yếu trước, mà Bối Bối võ hồn có lực bạo phát cực lớn, rất dễ gây ảnh hưởng đến các hồn vương của bọn hắn.

Một người bị loại, ba hồn vương khác bao vây Mã Tiểu Đào và Bối Bối, Mã Tiểu Đào cũng tụ hợp với Bối Bối tiến hành tác chiến, mà Phi Linh thì

hành tung vô định, hiện tại trên sàn đấu không thấy được bóng dáng của cậu.

Và một hồn vương miễn công hệ chiến hồn sư đang di chuyển xung quanh phòng ngừa Phi Linh hành động kế tiếp, bảo vệ xung quanh Cửu Cửu công chúa. Cửu Cửu giờ khắc này đóng vai trò quan trọng cực kỳ trong thế cục này, Cửu Cửu công chúa mà có vấn đề gì thì thế trận coi như vỡ tan.

Phi Linh, người đang di chuyển với tốc độ cực cao tiếp cận Cửu Cửu lại bị tên kia miễn công hệ vô hồn là thiểm điện chuẩn, Trần Tiểu Kiệt theo kịp, nói cao nhưng thật ra chỉ là do Phi Linh tự hạ tu vi nên hắn mới có thể theo kịp chứ khi Phi Linh không cần làm thế thì hắn há có theo kịp đây.

Tạm thời giữ chân được Phi Linh, Cửu Cửu công chúa ánh mắt hướng về phía băng vụ do Lăng Lạc Thần tạo ra.

Công chúa Cửu Cửu hí mắt, tay phải chỉ thẳng lên trời, từ đầu ngón tay cô bay ra một tia sáng màu vàng kim lấp lánh. Vương miện trên đầu cô tiếp tục lóe sáng, lúc này, ánh sáng màu vàng kim bay lên trời không to như một cột sáng giống ban nãy nữa mà chỉ là một tia sáng vô cùng nhỏ bé. Vì muốn duy trì kỹ năng tinh diệu thuật nên lúc này hồn hoàn thứ ba và thứ nhất của cô đều đồng loạt lóe sáng.

Một tia sáng màu vàng kim bay thẳng lên bầu trời, mãi đến khi chạm vào bức màn phòng ngự mới dừng lại và ngưng tụ, ngay sau đó, trên đỉnh đầu cô liền xuất hiện một viên ngọc sáng như một vì sao. Viên ngọc này tuy không lớn nhưng lại tỏa ra hào quang rất rực rỡ.

Công chúa Cửu Cửu khẽ nhắm mắt, tiếp theo, cô chỉ tay về phía bức màn sương mù, nhất thời, tia sáng kia hóa thành vô số điểm sáng quét thẳng về phía bức màn sương mù.

Thật kỳ lạ, những điểm sáng ấy hoàn toàn không bị cản trở mà hết sức dễ dàng thâm nhập vào bên trong lớp sương mù, bởi vì chúng là ánh sáng, một ánh sáng thuần túy không có chút lực tấn công nào.

Các điểm sáng sau khi tiến vào trong lớp sương mù liền bám lấy những người đang ẩn mình bên trong đó, nháy mắt sau, bên trong lớp sương mù hiện ra bốn bóng người.

Hồn kỹ thứ nhất, tinh dẫn thuật. Chỉ cần một tia sáng cô đã dễ dàng tìm ra vị trí của bốn người kia.

Mà lúc này, bốn người ở bên trong màn sương vẫn duy trì trận hình lúc này, chẳng qua khoảng cách không ngừng rút ngắn, màn sương cũng chậm rãi co rút lại.

Bên trong băng vụ, một thân ảnh bước ra, Từ Tam Thạch trên huyền minh quy thuận sáng lên ánh sáng màu đen cố ý đánh lạc hướng địch trong chốc lát nhưng dường như không có tác dụng gì. Cửu Cửu công chúa miệng mỉm cười thích thú, cứ như mọi thứ đang nằm trong lòng bàn tay mình vậy.

Đột nhiên trên tay nàng có một đoàn quang mang hướng về Mã Tiểu Đào bắn tới.

-Không ổn.

Phi Linh nhận ra có vấn đề hướng Mã Tiểu Đào chạy đến nhưng bị Trần Tiểu Kiệt ngăn lại.

Sau đó xuất hiện một cái lồng tóm gọn Mã Tiểu Đào cùng Bối Bối ngay kế bên. Mã Tiểu Đào đột nhiên cảm thấy vô cùng khó thở, cô muốn đưa Bối Bối cùng né tránh, nhưng một loạt tia sáng kia dường như có khả năng truy đuổi bám theo cô không tha, nháy mắt sao, cô bị tóm gọn.

Bên trong cái lồng màu vàng kim kia có một quả cầu ánh sáng lơ lửng, vô cùng rực rỡ. Nó dường như được ghép từ một trăm mấy viên trân châu, các hạt châu này có một đầu lớn một đầu nhỏ xoay tít không ngừng. Mã Tiểu Đào và Bối Bối bị nhốt bên trong điên cuồng tấn công khắp nơi nhưng không có chút tác dụng nào.

Hòa Thái Đầu đang ngồi dưới khu vực quan sát chợt đứng bật dậy kinh ngạc nói:

-Kia là hồn đạo khí phòng ngự tuyệt đối? Sao lại có thể chứ? Mà kiện hồn đạo khí đó ít nhất phải cấp bảy. Bọn họ làm sao có thể sử dụng được chứ? Hơn nữa, giá cả của nó...

Vương Ngôn cũng bị dọa giật mình, hấn vội vàng ngắt lời.

-Hồn đạo khí phòng ngự tuyệt đối là vật gì?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Thân Thể Người Cũng Được A

(Lời ad: chap này ta thấy hơi nhảm chút ae chịu khó:v)

Thấy Cửu Cửu công chúa tạm thời đã mất đi sức chiến đấu, đang nghỉ ngơi lấy sức. Phi Linh bắt đầu vọt về phía Mã Tiểu Đào cùng Bối Bối đang bị giam giữ. Thực tế, phòng ngự tuyệt đối hồn đạo khí không phải do Cửu Cửu truyền hồn lực duy trì cho nên nó vẫn còn hoạt động.

Mà thấy Cửu Cửu công chúa quỳ xuống kia song, ba tên hồn sư đang bao vây Mã Tiểu Đào và Bối Bối cũng chuyển hướng ngăn cản Phi Linh đang phóng tới với tốc độ chóng mặt.

Chạy tới đầu tiên là ngăn chặn Phi Linh là u minh cuồng sư vô hồn Độc Cô Thượng Thiện. Hắn cũng phóng thẳng về đối diện trước mặt Phi Linh, năm đấm thẳng tấp tới trước cậu. Theo lời đồn đại cùng điều tra, toàn bộ giải đấu này, có người có phát hiện Phi Linh có năng lực tước đoạt, cho nên tên cường công hệ chiến hồn sư này cũng không đại gì mà dùng hồn kỹ năng phúc cho bản thân, chỉ sử dụng đơn thuần tấn công vật lí cùng Phi Linh đối chọi mà thôi.

Mà Phi Linh làm sao có khả năng chỉ với nhiều đó lực tấn công của một hồn vương mà bị đẩy lùi đây? Hắn có tiếp cận một vụn điểm võ tư chất, đây là người thường không thể nào so sánh, cũng như cực hạn đấu la ở vị diện này cũng không thể so sánh được. May ra có những bán thần, thần hoặc thí thần giả cực kỳ ưu tú mới có thể cùng Phi Linh so đo thực lực.

Còn Phi Linh, nhìn thấy năm đấm thẳng tới chính mình, cậu đưa tay nắm lấy cái kia tay đang dùng lực khá mạnh đánh tới cậu.

Phập.

Lòng bàn tay Phi Linh đón lấy năm đấm của Độc Cô Thượng Thiện. Hẳn nhưng là mặt mày biến sắc, đòn đó tuy không có cái gì cường hóa do hồn kỹ mang lại nhưng mà đó đã là một quyền mà hẳn dốc toàn bộ sức bình sinh làm ra. Thế mà bị chặn một cách dễ dàng như thế.

-Biến.

Phi Linh khẽ nói, giọng nói lạnh lùng vô cùng mà ánh mắt cậu sát khí đằng đằng, sát khí tỏa ra mà toàn bộ mọi người bên trong sàn đấu phải rung mình đổ mồ hôi lạnh.

Vừa nói, sau lưng Phi Linh giờ đây đột nhiên trở nên mờ ảo. Hư không mờ ảo tự nhiên xuất hiện nhiều những sợi xích màu bạc bạc cũng có trộn lẫn những dây màu vàng kim, xích chặt Độc Cô Thượng Thiện từ cổ, hai tay, hai chân. Khi nhìn thấy đối thủ bị xích chặt đang vùng vẫy thoát ra nhưng có vẻ điều đó là vô nghĩa. Phi Linh ánh mắt liếc nhìn sang hắc ám ma hồ Hoàng Hà Vân cùng phong khổng chiến hồn sư Vương Thi Anh, khiến hai người này cũng khiếp sợ lui về sau vài bước mà phía sau hẳn Độc Cô Thượng Thiện vẫn đang giằng co trong đám dây xích xuất hiện từ hư không mà không thấy được điểm xuất phát. Những sợi xích này là Enkido, xích dùng để trói thần, một loại bảo cụ được vua Gilgamesh thường xuyên sử dụng như là bạn đồng hành vậy. Mà đã trói được cả thần thì tên kia hồn vương cấp bậc nhỏ nhoi thì làm thế nào mới có thể thoát khỏi đó. Chỉ có nước yên phận đi thôi. Mà những sợi xích Enkido kia từ hư không mờ ảo xuất ra là từ Gate Of Babylon như đã đề cập lúc trước, Phi Linh nhưng chỉ sử dụng nó khoảng hai đến ba giờ một ngày, cậu có thể tự tạo ra sợi xích mà không cần dùng đến Gate Of Babylon nhưng chỉ được một đến hai sợi thì làm ăn được gì đây.

Động niệm, những xích lại một lần nữa từ hư không xuất hiện, quán lấy hai tên hồn vương đang sợ hãi kia, đồng cảnh ngộ với Độc Cô Thượng

Thiện. Mà Cậu còn cho những sợi xích này quấn cả những đối thủ khác, bao gồm cả Cửu Cửu công chúa.

Dọn dẹp xong những tên còn lại, Phi Linh đi tới cái lồng phòng thủ tuyệt đối để giúp Mã Tiểu Đào, cũng lại một quyền oanh tạc cái phòng ngự tuyệt đối kia. Chuyện vừa nãy đến giờ, ai cũng chứng kiến, ai cũng thần thờ, mà giờ lại thêm vào một quyền đánh vỡ phòng ngự tuyệt đối hồn đạo khí sức phòng ngự hồn đấu la cấp bậc cường giả. Đây là thế nào, không lẽ nói tên Phi Linh kia đã tiếp cận phòng hào đấu la cấp bậc cường giả, trận đấu có người thực lực như vậy làm sao đấu?

Giải phóng Mã Tiểu Đào cùng Bối Bối, Phi Linh ôm lấy Mã Tiểu Đào, hỏi thăm lấy thương của nàng rồi dùng Thiên Thần Quang chữa trị song cũng hôn nhẹ lấy môi nàng một cái, làm Mã Tiểu Đào ngượng đến đỏ chín cả mặt, rồi gõ đầu Phi Linh. Làm vậy trước chốn đông người mà không biết ngượng sao? Ít nhất cũng phải đợi kết thúc vòng đấu này đã chứ. Đó là Mã Tiểu Đào nghĩ.

Mà Thiên Sát đấu la dường như có dấu hiệu muốn kết thúc tình trạng này nhưng mà cái lồng phòng hộ của một trăm lẻ tám tên hồn sư xảy ra vấn đề gì đó, không ai truyền hồn lực vào mà nó cũng tự vận hành, mà Thiên Sát đấu la cũng không thể đi vào bên trong, điều này khiến hãn vô cùng sửng sốt, không vào làm sao tuyên bố đây?

Mà Phi Linh bên trong đang đi tới chỗ Cửu Cửu công chúa đang bị xích Enkido trói cả tay chân trên không trung, đập không mà đi Phi Linh đến trước mặt của Cửu Cửu công chúa. Nàng cũng nhìn Phi Linh đối diện mình nhú mày, cắn chặt răng.

-Đội người thắng rồi, mau thả bọn ta ra.

Giọng Cửu Cửu lạnh lùng mà đánh thép.

-Hả? Người nói gì thế? Người vừa tổn thương tiều Đào của ta. Người tính bồi thường thế nào?

Phi Linh cười và nói năng vô cùng phi lý.

-Người... Đây là thi đấu chuyện bị thương là thường tình. Làm sao lại phải bồi thường. Thả ta ra.

Cửu Cửu thân thể bị nội thương vẫn dùng sức đẩy dụa.

-Ài, thân thể người cũng được đấy. Sao nào có muốn làm người yêu của ta không? Có ta ở đây Tinh La chắc chắn đứng vững gót chân cùng Sử Lai Khắc rồi, người cũng biết ta cùng Long Thần đấu la Mục Ân rất tin tưởng nhau, một câu ta nói hẳn chắc chắn đồng ý a.

Phi Linh liếc lên liếc xuống vòng một, hai và ba của Cửu Cửu, cười âm thầm nói.

-Tên khốn kiếp! Thật không ngờ Sử Lai Khắc lại có một dạng người đê tiện như người.

Cửu Cửu công chúa gương mặt tức tối không khỏi quát lớn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Chung Kết

Và rồi thắc mắc gì thì cũng có như vậy mà thắc mắc đi. Phi Linh giải đi lớp phòng hộ kia. Mà Thiên Sát đấu la Hoàng Tân Tự đi vào cũng chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra trong sàn đấu này giờ.

Cửu Cửu thấy Hoàng Tân Tự hơi băn khoăn không biết thế nào nên tự mình nhận thua.

-Người phải cố lên nhé. Không thắng được chung kết thì đừng có mà vác mặt đến mà tán tỉnh ta.

Cửu Cửu đứng kế bên Phi Linh cười vô cùng đẹp nói.

-Ồ! Vậy là người sẽ thưởng cho ta sao? Thưởng cái gì cho ta đây.

-Không phải vừa nói thắng mới được tán tỉnh ta sao? Người đòi hỏi nhiều quá rồi đấy.

Phi Linh đột nhiên nắm tay Cửu Cửu.

-Ế! Người làm cái gì vậy? Không phải lúc làm mấy chuyện này đâu.

Cửu Cửu hơi đỏ mặt nói. Nhưng một luồng rất thoải mái cảm giác đi vào cơ thể nàng. Làm nàng vô cùng kinh ngạc. Phi Linh là đang dùng Thiên Thần Quang chữa trị nội thương cho nàng.

Sau khi Hoàng Tân Tự tuyên bố Sử Lai Khắc thắng trận bán kết và đi vào chung kết. Điều này làm nhiều người khá là bần thần, một lần nữa, Sử Lai Khắc lại giải quyết mọi thứ nhẹ nhàng như vậy.

Khi tụ hội cùng mọi người, Mã Tiểu Đào cho Phi Linh một đấm vào bụng rồi giận dỗi luôn. Nàng không phải là không cho hấn quen nhiều phụ nữ khác nhưng ít nhất phải thông báo với nàng trước một tiếng chứ. Thế quái nào lại phát triển nhanh như vậy. Nàng mà muốn khóc nữa kia.

Tiêu Tiêu và Giang Nam Nam nhìn thấy cảnh này không khỏi lắc đầu. Không lẽ nam nhân nào cũng vậy sao? Mà đám còn lại chỉ biết lắc đầu cười khổ. Các người nên biết tên kia lúc dở người thì có chuyện gì không làm được.

Và không ngoài dự đoán, đối thủ trong trận chung kết của họ là Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đao sư học viện. Họ thắng Đế Áo học viện với hồn đao khí mạnh mẽ.

Hiện tại hai đội vào chung kết có thời gian ba ngày nghỉ trước khi thi vòng chung kết, cũng là vòng cuối cùng của đấu hồn đại tái năm nay.

Phi Linh ba ngày này đang rất khổ sở với cô nàng Mã Tiểu Đào đang giận hờn đáng yêu kia. Mà ngay bữa tối hôm đó hấn làm món khoái khẩu của nàng nhất, gà rán. Mã Tiểu Đào giận chuyển sang xả giận, nàng ăn, ăn và ăn, đến nỗi Phi Linh nấu không kịp tốc độ ăn của nàng luôn ấy chứ, bản thân Mã Tiểu Đào là cự chí phượng hoàng, hỏa thuộc tính võ hồn, nó giúp nàng thiêu đốt bao nhiêu ka-lo mà nàng muốn, nàng không lo giữ dáng như những phụ nữ khác, đây là lợi thế của nàng so với những phụ nữ khác.

(Giữ dáng cho main ta nhìn:)))

Thỏa sức ăn ngon cùng hả giận rồi, thì nàng nói chuyện lại bình thường, Mã Tiểu Đào cũng không có quá đáng lắm. Mà Cừu Cừu trong ba ngày này cũng có đến chơi. Cũng có dùng bữa với Sử Lai Khắc thành viên, và tất nhiên nàng cũng mê mẩn với các món mà Phi Linh làm. Trong ba ngày thì ngày nào nàng cũng đến ăn cả. Còn trò chuyện cùng Phi Linh và Mã Tiểu Đào rất vui vẻ. Nàng hiểu biết cũng rất nhiều, quen biết rất rộng, là công

chúa mà, nhưng ngược lại nàng không có quá nhiều bạn bè ngoài sáu người của Tinh La chiến đội. Giờ đây có Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào, một người khác giới mình muốn tìm hiểu một người đồng giới cùng trang lứa để trò chuyện thân mật, điều này vô cùng vui.

Ba ngày trôi qua nhanh như chớp mắt vậy. Cuối cùng thì ngày diễn ra trận chung kết cũng đến.

Thành Tinh La, thủ đô đế quốc Tinh La là một trong những thành thị rộng lớn bậc nhất, nhưng vài ngày nay đã bắt đầu xuất hiện tình trạng đất chật người đông.

Thậm chí ở một số ngã tư, lượng người qua lại nhiều đến mức ùng tắc liên tục.

Cuộc thi đấu hồn đại tái đã kết thúc vòng bán kết, đây là giờ phút mà bất cứ người nào cũng mong chờ. Có người thậm chí đã đứng trước cổng quảng trường xếp hàng chờ suốt hai ngày hai đêm.

Có thể tận mắt xem một trận chung kết của cuộc thi đấu hồn đại tái thì cái giá này cũng chả đáng là gì, bởi vì chỉ cần được trải nghiệm qua cũng đủ để mỗi người tự hào cả đời.

Huống thi trận chung kết có đến ba trận đấu, ba trận này lại còn lần lượt diễn ra trong cùng một ngày. Đây là sự kiện đặc sắc đến nhường nào, vì nó, vất vả một chút cũng xứng đáng.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Đoàn Chiến

Người này chính là công tước bạch hổ Đái Hạo của Tinh La đế quốc, cha của Hoắc Vũ Hạo. Hôm nay hắn đến đây cũng là do hoàng đế bệ hạ mời đến chứng kiến trận chung kết đầy kịch tính này.

-Đái Hạo, người tới rồi sao?

Hoàng đế đang ngồi trên ghế quay đầu lại hỏi Đái Hạo.

-Vâng. Thưa bệ hạ.

Đái Hạo cung kính trả lời. Hắn bước đến tường thành để quan sát thành viên của hai đội. Từ trên cao nhìn xuống, hắn vẫn có thể thấy rõ những thành viên của hai đội.

-Kì lạ. Làm sao lại không có Thước Hành?

Đái Hạo thắc mắc cau mày nói. Thực tế việc giám sát đoàn bị thương và được đưa về Sử Lai Khắc vẫn không có được thông báo với hắn, cho nên hắn không biết Đái Thước Hành không tham gia là điều hiển nhiên.

-Người cũng thấy đấy. Lần này hình Sử Lai Khắc cũng có chút bất ổn. Ngay từ đầu đã cho dự bị đội ngũ ra sân, mà từ khi nào Sử Lai Khắc lại xuất hiện một tên vô cùng cường đại hồn sư Phi Linh kia. Bất kể trận đấu nào có hắn thì Sử Lai Khắc cũng chiến thắng dễ dàng.

Hoàng đế Tinh La bước đến kế bên Đái Hạo mà nói.

-Vâng, thần cũng có xem qua hồ sơ trận đấu ghi nhận ngày hôm qua. Mà hắn cũng có mặt lúc đến doanh trại của thần.

-Ồ! Thế sao?

Hoàng đế kinh ngạc nói. Hoàng đế Tinh La nhìn hai đội viên đang từng bước tiến vào sàn đấu, khẽ mỉm cười, gật đầu nhìn công tước bạch hổ đang đứng bên cạnh.

-Im lặng, trận đấu sắp bắt đầu, mời bệ hạ.

Đái Hạo trầm giọng quát, hẳn không dùng hồn đạo khí khuếch âm nhưng giọng nói vẫn truyền đi rất xa, y chỉ nói một câu rất đơn giản nhưng lại mang theo một chút thiết huyết chỉ quân nhân mới có.

-Sát sát sát.

Tất cả binh lính đang làm nhiệm vụ duy trì trật tự ở đây đều đồng loại nâng cao binh khí gào to từng tiếng, nhất thời, bầu không khí của quảng trường Tinh La yên tĩnh, đầy trang nghiêm.

Có thể thấy rõ ràng trong từng ánh mắt của mỗi binh lính ở đây đều đầy vẻ hưng phấn, giờ phút này, trong mắt bọn họ chỉ có vị anh hùng, vị thống soái đang đứng ở đầu tường kia. Sức ảnh hưởng của công tước bạch hổ trong quân đội lắm lúc còn vượt xa cả hoàng đế bệ hạ nữa.

Vị hoàng đế Tinh La trông thấy cảnh tượng trước mắt hoàn toàn không có vẻ gì bất mãn, chỉ khẽ mỉm cười, nói:

-Lần gần nhất mà đế quốc Tinh La được đăng cai tổ chức cuộc thi đấu hồn đại tái là hai mươi năm về trước. Khi đó, cả trẫm và Đái Hạo đều còn ở độ tuổi thanh niên. Nhưng sau hai mươi năm, trẫm đã là người đứng đầu một nước, Đái Hạo hiền đệ cũng đã trở thành thống soái đứng đầu đế quốc. Lát nữa thôi, chúng ta sẽ được xem một quyết đấu kịch tích giữa các thanh niên trẻ tuổi. Trẫm rất mong chờ, hi vọng cả hai đội sẽ đem đến một trận chung kết đặc sắc và hấp dẫn. Theo thường lệ, đội chiến thắng sẽ nhận được phần thưởng là ba khối hồn cốt và một trăm vạn kim hồn tệ. Trẫm đã

chọn ra mười khối hồn cốt trong bảo khố để đội chiến thắng tùy ý chọn lựa. Lúc này đây có lẽ không cần phải nói thêm gì nữa, mọi người cùng trầm chuẩn bị xem trận đấu vô cùng hấp dẫn này, và tất nhiên, diễn biến của nó chắc chắn sẽ được viết vào sử sách.

Hoàng đế Tinh La vừa dứt lời thì trên đầu tượng lập tức xuất hiện một bóng người, người kia nháy mắt đã bay xuống dưới sàn đấu. Chính là Thiên Sát đấu la Hoàng Tân Tự.

Nhưng ngay khi lão bước chân xuống sàn đấu, lão khẽ chấn động, ánh mắt vô tình liếc sang khu vực nghỉ ngơi của học viện Sử Lai Khắc.

Không biết từ lúc nào, phía sau đội ngũ Sử Lai Khắc xuất hiện một ông lão tay cầm hồ lô rượu, ăn mặc lôi thôi lệch thếch. Lão thấy Thiên Sát đấu la nhìn sang mình cũng chỉ hơi nhú mày. Mà vị cường giả Thiên Sát đấu la Hoàng Tân Tự sau khi thấy cái nhú mày kia bỗng có chút hoảng loạn, lão lập tức quay đầu đi.

Vì ánh mắt của lão, mà mọi người học viện Sử Lai Khắc và học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư phát hiện ra ông lão lôi thôi kia.

-Ya, Huyền lão, ngài đến rồi sao. Ta nói ngài mấy ngày trước vào khách sạn luôn thì không chịu. Ta có làm nhiều món cho mấy đứa nhỏ ăn. Haizz, có đồ ăn ngon mà thiếu người sành ăn như ngài thì tiếc quá.

Phi Linh giả vờ buồn bã trông vô cùng giả tạo, ai nhìn hẳn đều biết hẳn đang xạo sự.

-Tiểu tử, trận hôm nay xong về làm cho ta một châu đấy.

Huyền lão tay vác lên vai của Phi Linh kéo cả người cậu xuống. Do chiều cao hai người khá chênh lệch, một người cao một mét tám, một người thì cao mới một mét bảy mươi lăm khoảng chừng.

-Ha ha, tất nhiên rồi. Dù sao cũng làm tiệc ăn mừng chiến thắng cho cả nhà mà. Lần này ta làm món mới cho mọi người.

-Yeah, món mới của Phi Linh học trường. Ta muốn dùng nó trước tiên.

Tiêu Tiêu là nhanh nhất, dành vé đầu tiên thưởng thức món ăn Phi Linh làm. Cô bé thích nhất là món ăn Phi Linh làm. Dù thân hình nhỏ nhưng nàng cũng ăn không vừa đâu. Lần trước ramen chỉ do nàng giữ lễ một tí mới ăn ba phần mà thôi, mà mỗi phần có ít gì.

-Đúng a. Ta cũng muốn ăn.

Bọn nhỏ đồng thanh nói.

-Được được, ai cũng có phần, ta sẽ làm nhiều cho các người ăn bẻ bụng.

Phi Linh cười cười nói.

Mà phía đối diện bên kia, Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện các thành viên đang nhìn thấy Sử Lai Khắc đã vui vui vẻ vẻ to nhỏ ăn mừng quán quân rồi không khỏi tức tối. Vừa trông thấy Huyền lão, lão sư dẫn đội bên phía đó liền sợ đến tái mặt, lão đương nhiên nhận ra Huyền lão, theo tư liệu của học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư, tu vi của vị Thao Thiết đấu la này đã qua cấp chín mươi bảy, là cường giả đứng đầu học viện Sử Lai Khắc. Vì cơ cấu của Hải Thần Các quá bí ẩn, bọn họ cũng chỉ có được bấy nhiêu thông tin mà thôi.

Trọng tài Thiên Sát đấu la trên sàn đấu hiển nhiên cũng nhận ra Huyền lão, nếu không cũng sẽ không thất thố như vậy, có điều rất nhanh sau đó, lão đã bình tĩnh lại, lão trầm giọng nói:

-Ta, Hoàng Tân Tự sẽ làm trọng tài trong trận chung kết của cuộc thi đấu hồn đại tái này. Đầu tiên, ta sẽ thông qua quy tắc của trận đấu này. Tuy hai đội đã sớm nắm rõ quy tắc nhưng theo quy định, vẫn phải nói lại một

lần nữa. Trận chung kết sẽ bao gồm ba trận đấu nhỏ lần lượt là: đoàn chiến, thi đấu cá nhân và 2-2-3. Ba trận chỉ cần thắng hai. Trong đó, đoàn chiến sẽ bao gồm bảy thành viên. Sau khi thi đấu xong trận đoàn chiến sẽ có quyền thay đổi thành viên. Nhưng chỉ có một cơ hội. Hai trận kế tiếp là thi đấu cá nhân và 2-2-3 đều phải giữ đội hình đó, không được thay đổi. Khi thi đấu, các thành viên có thể thoải mái phát huy, an toàn của các thành viên là nhiệm vụ của trọng tài, trong tình huống trọng tài thấy có thể nguy hiểm đến tính mạng cho thể ra tay ngăn cản, điều này cũng tương đương thành viên đó đã bị mất quyền thi đấu. Nhưng vì tình huống khi thi đấu có thể diễn ra rất nhanh nên trọng tài không thể đảm bảo bất cứ lúc nào cũng có thể đảm bảo an toàn cho mọi người. Hi vọng hai đội có thể tự điều chỉnh đúng lúc. Kế tiếp, hai đội bắt đầu chuẩn bị, một phút sau, các thành viên tham gia đoàn chiến bước lên sàn đấu.

Sau khi thông qua quy tắc, bầu không khí ở quảng trường Tinh La đã căng thẳng muốn nghẹt thở. Hiện giờ ở đây có đến gần mười vạn người, vậy mà lại lặng ngắt như tờ, ai ai cũng mở to mắt nhìn, dù trận đấu chưa bắt đầu như bọn họ không muốn bỏ lỡ bất cứ khoảnh khắc nào.

Một phút rất nhanh đã trôi qua.

-Thành viên hai đội nhanh chóng bước lên sàn đấu.

Thiên Sát đấu la tính chuẩn giác từng giây từng phút, không để lãng phí chút thời gian nào.

Bảy người của học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư lần lượt bước ra. Dẫn đầu là đội trưởng Mã Như Long, đi ngay sau Mã Như Long là Tiểu Hồng Trần và Mộng Hồng Trần, sau đó là, vị hồn đạo sư vô cùng mạnh, Mễ Già. Ba người còn lại đi ở phía sau cũng đều là hồn đạo sư cấp năm. Theo tướng mạo, các thành viên bên đội Sử Lai Khắc dễ dàng nhận ra từng người, ba người kia lần lượt là Tiêu Hạ Phong, Trần Phi và Lâm Tịch. Trừ Mộng Hồng Trần, những người còn lại đều là nam.

Thấy bảy người này lên sàn đấu, bên phía Sử Lai Khắc hoàn toàn không có chút bất ngờ nào, vì nó giống hệt với suy đoán của Vương lão sư.

Đối thủ đã lên sàn đấu dĩ nhiên bên phía học viện Sử Lai Khắc cũng vậy. Mà lên sân đấu lần này là Mã Tiểu Đào, Phi Linh, Lăng Lạc Thần, Bối Bối. Từ Tam Thạch, Giang Nam Nam và Hòa Thái Đầu.

Các khán giả vốn đang im lặng lập tức sôi nổi bàn tán.

Ai cũng từng chứng thực thực lực mạnh mẽ Phi Linh thể hiện ở những trận trước. Và giờ thì họ đang bàn tán về việc liệu Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư có thắng được đối thủ khó đối phó nhất là Phi Linh một mình có thể phá vỡ thế cân bằng mà từ xưa đến nay chưa từng có.

Mai bạo chương. Còn 5 chương nữa qua YTk.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Đoàn Chiến (2)

Trên đầu thành, hoàng đế Tinh La thấp giọng nói công tước bạch hổ:

-Hiền đệ, đệ có nhìn ra tại sao học viện Sử Lai Khắc lại sắp xếp như thế này không?

Công tước bạch hổ suy nghĩ một lát nói:

-Hẳn vì chiến thuật nào đó. Tuy ta chưa từng xem trận đấu nào của bọn chúng nhưng ta đoán hai đứa nhỏ kia mặc dù có tác dụng rất lớn trong đoàn chiến lại không được ra thi đấu cũng vì chuẩn bị cho trận đấu kế tiếp thôi.

Hoàng đế Tinh La mỉm cười nói:

-Vậy đệ có đoán được trận đoàn chiến này kết quả thắng bại thế nào không?

Công tước bạch hổ lắc đầu nói:

-Ta không biết thực lực của hai đội ấy như thế nào, làm sao mà đoán được, còn bệ hạ? Ta thấy dường như ngài đã đoán được chút gì rồi.

Hoàng đế Tinh La gật đầu, nhỏ giọng nói vài câu gì đó. Công tước bạch hổ vừa nghe, thoáng ngậy người rồi kinh ngạc nói:

-Sẽ như thế thật sao?

Hoàng đế Tinh La mỉm cười nói:

-Cứ chờ xem, lão sư dẫn đội của học viện Sử Lai Khắc tuy còn trẻ tuổi nhưng không phải người đơn giản. Ta tin trận chung kết này nhất định sẽ có nhiều bất ngờ khiến chúng ta phải kinh ngạc.

Khi hai người trò chuyện với nhau, hai đội đã bước lên sàn đấu đứng ở hai phía, trọng tài Thiên Sát đấu la Hoàng Tân Tự đứng ở giữa nói:

-Quy tắc trận đấu ta đã vừa nhắc lại rồi, không nói nhiều nữa. Hai đội nhanh chóng lui về sau chuẩn bị bắt đầu. Trận đấu này sẽ kết thúc khi một trong hai đội không còn người có khả năng chiến đấu nữa.

Hai đội từ từ lùi về sau. Dần dần, hai đội đã lùi đến mép sàn đấu, bên phía học viện Sử Lai Khắc vẫn là Phi Linh và Mã Tiểu Đào đứng đầu, Lăng Lạc Thần ở ngay sau cả hai người họ, kế đến là Bối Bối và Từ Tam Thạch, sau cùng là Giang Nam Nam và Hòa Thái Đầu.

Cũng như trận trước, Phi Linh cũng tự hạ tu vi mình xuống hồn để thực lực cùng Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư, nếu bọn họ mà có làm gì đó vượt quá sự chấp nhận của cậu thì cậu sẽ trực tiếp kết thúc trận tranh tài này không khoan nhượng.

Bên Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư, Mã Như Long đứng đầu, những người phía sau đứng tụ tập lại xếp thành một hình tam giác.

Thiên Sát đấu la Hoàng Tân Tự thấy hai đội đã chuẩn bị xong, hô to bắt đầu trận đấu. Trận đầu tiên của chung kết cuối cùng cũng bắt đầu.

Ngay sau khi có hiệu lệnh, trận hình của hai đội đồng thời thay đổi tạo nên một màn khiến mọi người đều giật mình.

Còn bên phía chiến đội Nhật Nguyệt sau khi hợp lại thì đổi người đứng đầu, lúc này người đó là Lâm Tịch.

Mà bên Sử Lai Khắc, Phi Linh trên tay giờ đây xuất hiện là Ma Thần cung. Mã Tiểu Đào cực hạn chi hỏa bùng cháy, hiển hiện chính mình võ hồn, hỏa diễm bao trùm chính bản thân, thẳng tiến vọt lên phía trước. Phi Linh phía sau giường cung lên hướng phía Lâm Tịch đang khởi động hồn đạo khí của chính mình, cũng như những thành viên phía sau cũng làm động tác tương tự, phát động hồn đạo khí. Trên tay còn lại của Phi Linh xuất hiện một mũi tên mà cậu đã trích một ít hồn lực mang theo cực chí chi băng của Băng đế vào trong nó. Phi Linh đặt tên lên cung và kéo.

Vụt.

Mũi tên thẳng tiến với tốc độ chóng mặt bắn tới Lâm Tịch. Nó thậm chí vượt qua Mã Tiểu Đào đang vọt lên phía trước lúc mới bắt đầu nửa kia.

Ở phía sau, Từ Tam Thạch cũng bắt lui về phía sau phòng thủ cùng Bối Bối, Vương Ngôn là sắp xếp kĩ càng. Phi Linh thực lực mạnh cùng Mã Tiểu Đào xung kích đón đầu đối thủ còn những người yếu hơn cố phòng thủ phía sau, nếu như Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào không gắng gượng được thì ít nhất cũng sẽ tiêu hao kẻ địch thực lực gần như về con số không. Nói đến câu này thì lại thấy tức cười, không lẽ Phi Linh lại dễ thua được hay sao?

Đồng thời Hoắc Vũ Hạo cùng thả ra tinh thần thám trắc trợ giúp những người phía trong việc phòng thủ hỏa lực của hồn đạo khí cùng phương hướng chiến đấu tiếp theo của đối thủ cho Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào.

Đến lúc mũi tên băng chí cực đến trước mặt Lâm Tịch lại bị chặn bởi một chiếc nhìn như là khẩu đại pháo tàu bay vũ trụ hồn đạo khí kia của Lâm Tịch, mà do chất liệu làm nên chiếc đại pháo khá chắc chắn nên mũi tên băng chí cực chỉ đâm vào và tạo một vết lõm nhỏ.

-Ồ! Cảm được cơ à. Cái này thì sao?

Nói xong, Phi Linh trong Ma Thần cung tan biến, cậu mốc trong túi một đồng tiền xu.

Nhiều người nhìn vào Phi Linh với một cái nhìn khá mong chờ, bởi vì mỗi lần Phi Linh làm một hành động gì là sẽ là một lần làm người khác kinh ngạc.

Mà bên Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư cũng bắt đầu thủ thế, vì Mã Tiểu Đào đã ở ngay trước mặt bọn hắn.

Tiếp cận Lâm Tịch, hồn hoàn thứ tư của Mã Tiểu Đào sáng lên, phượng dực thiên tường, tăng phúc cho bản thân lực công kích, rồi kế tiếp là hồn hoàn thứ năm cũng dựa theo đó mà sáng lóe lên, phượng hoàng lưu tinh vũ. Một đoàn những viên thạch đột nhiên xuất hiện từ hư không trên cao phía sau Mã Tiểu Đào hướng phía trước thẳng tiến đến.

Phía sau đằng xa xa, vẫn đứng gần mép sàn đấu chung với Lăng Lạc Thần, Từ Tam Thạch, Bối Bối, Giang Nam Nam và Hòa Thái Đầu, Phi Linh tiếp đó làm ra động tác. Cậu tung đồng tiền lên.

Keng.

Đồng tiền xoay tròn trên không đến một khoảng rồi từ từ rơi xuống ngay vào tầm ngón tay của Phi Linh.

“...” Một thanh âm nghe lạ lùng vô cùng xuất hiện ngay lúc Phi Linh búng đồng tiền đi.

Ngay lúc đó, một đường hào quang màu vàng nóng rực xuất phát từ đầu ngón tay Phi Linh hướng thẳng về phía Lâm Tịch một lần nữa.

Lâm Tịch nhìn thấy hào quang kia hướng thẳng phía mình với tốc độ còn nhanh hơn cả cái mũi tên lần trước không khỏi chấn kinh. Lấy đại pháo hồn đạo khí đón đỡ nó nhưng khi chạm tới hồn đạo khí của hắn thì Mã Tiểu

Đào đã vọt tới kế bên hắn, mà phượng hoàng lưu tinh vũ thì đang âm âm cản trở những thành viên khác phía sau.

Ầm.

Hào quang chạm trúng hồn đạo khí.

Kaboommmmm

Một vụ nổ xảy ra trong chớp mắt. Mà đại pháo hồn đạo khí cũng theo đó mà vỡ tan. Lâm Tịch nhưng là bị vụ này làm cho choáng váng. Phải biết loại khoáng vật làm nên cái này hồn đạo khí không phải dạng thông thường.

Mà Mã Tiểu Đào đang ở kế bên hắn cho hắn một đòn vào mặt khiến hắn văng về phía sau chỗ đồng đội của mình đang bị phượng hoàng lưu tinh vũ kiểm chế.

Mã Như Long là người đón lấy Lâm Tịch vừa bị đánh văng kia.

Phi Linh cũng đã Soru đến kế Mã Tiểu Đào.

-Người làm ta giật mình đấy.

Mã Tiểu Đào bị Phi Linh xuất hiện không có một động tĩnh gì làm cho giật mình, không khỏi nói.

Bản thân Nhật Nguyệt hoàng gia dự tính cho Lâm Tịch kiềm chân Mã Tiểu Đào. Thật không ngờ chỉ với một đòn hỏa lực dường như không đáng coi vào đâu lại làm ra uy lực cực kỳ bá đạo như vậy.

Mà phía sau từ nãy giờ những thành viên của Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư đã kích hoạt xong và chỉ chuẩn bị khai hỏa.

Nói đến đây, cả đám cũng không cần chần chờ nữa bởi vì Lâm Tịch đã ra khỏi tầm nhắm.

Phi Linh cùng Mã Tiểu Đào đã ở ngay trước tầm nhắm của sáu người còn lại. Mã Như Long chỉ cười và ra lệnh khai hỏa.

-Bắn.

Mã Như Long nói. Hắn có hai cây cự pháo định trang hồn đảo khí, những người khác cũng như thế trừ Tiểu Hồng Trần thì giờ đây hắn đang điều khiển đến một trăm hai mươi tám cây pháo định trang. Đây là khả năng mà Mã Như Long không thể so sánh cùng với hắn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Kinh Sợ

Dù sao cũng là một loạt tổng công kích bằng định trang hồn đạo khí, mà tinh thần thám trắc của Hoắc Vũ Hạo cũng đã dự liệu sẵn điều này. Mã Tiểu Đào cùng Phi Linh cả hai cùng nhau xông thẳng về phía hơn trăm cây định trang hồn đạo pháo đã được lên nòng.

Trên tay Phi Linh lúc này đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm màu đen, nó có vẻ dài khoảng một mét, hơi cong vào ở phần thân, trên lưỡi kiếm cũng có một số kí tự kì lạ khó hiểu, mà còn có sợi xích quấn quanh thân kiếm.

Mà đối diện mấy mét Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư thì bắt đầu nả pháo. Vô số luồng bạo quang hướng Phi Linh thẳng tiến. Trên khán đài, ai nhìn thấy cảnh này cũng đứng phốc dậy. Phải biết, định trang hồn đạo pháo mà mỗi người Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư dùng ít nhất đều là cấp năm, uy lực thì không cần phải bàn, rất mạnh phải nói như vậy. Nhưng khái niệm mạnh của bọn họ so với Phi Linh không đáng để vào đâu cả.

Phi Linh đặt thanh hắc kiếm chắn trước mặt mình, Mã Tiểu Đào thì chạy đằng sau cậu nhằm để Phi Linh đón đỡ đòn công kích pháo định trang kia.

Những cái hào quang nóng rực kia tới trước mặt Phi Linh cùng thanh hắc kiếm, kiếm cùng hào quang va chạm nhau. Mà điều kì lạ ở đây là không hề có tiếng nổ gì phát ra giữa cuộc va chạm mà cũng không có ai thấy Phi Linh bị đẩy lùi. Thanh hắc kiếm thời điểm va chạm đột sáng lên ánh sáng màu đen mờ ảo. Nó hấp thu toàn bộ luồng hào quang nóng rực phát ra từ hơn trăm cái định trang hồn đạo pháo.

Thanh hắc kiếm này gọi là quý kiếm Arondight, một thanh kiếm từng được xưng mạnh gần như thánh kiếm nhưng lại vì lí do truyền thuyết nên bị hóa thành quý kiếm, mà năng lực trước và sau khi hóa thành quý kiếm cũng như nhau, chỉ có đổi quang thành hắc mà thôi, sau sự việc vừa rồi chắc ai cũng đoán được là năng lực của Arondight là hấp thu công kích, thậm chí lực hấp thu của nó không hề có giới hạn, không làm thanh kiếm bị hư tổn gì. Đối với Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư, thanh Arondight này chính là khắc tinh của hồn đạo khí của bọn hắn.

Luồng hào quang kia hoàn toàn bị thanh hắc kiếm nuốt chửng, mà thành viên của Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư thì bị cái năng lực của Arondight làm cho choáng ngợp. Mã Tiểu Đào thừa cơ hội, tăng tốc từ phía sau Phi Linh, đập lưng Phi Linh nhảy vọt lên không trung, đồng thời hồn hoàn thứ năm sáng lóe lên, một lần nữa, phượng hoàng lưu tinh vũ.

Hàng loạt những quả cầu lửa từ hư không sau lưng Mã Tiểu Đào xuất hiện hướng phái Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư đánh xuống.

Ầm.

Một vụ nổ đã xảy ra ngay sau va chạm xuống đất. Mã Tiểu Đào đáp xuống đất, nhảy lùi về kế bên Phi Linh.

-Người không chọn cách khác được hay sao? Sao lại lấy lưng ta làm điểm tựa đây?

Phi Linh cười khỗ nói. Mã Tiểu Đào với võ hồn chí cực phượng hoàng thì cần gì phải đập mà nhảy, tự mình bay cũng có thể a.

-Hả? Ta thích thì ta đập. Người có ý kiến gì sao?

-À, không, thưa Đào tỷ.

Phi Linh cứng họng. Tự hỏi bản thân có làm cái gì sai không.

Mà trong đám lửa kia, Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư hình như cũng không có chút xay xác gì, dường như họ đã sử dụng hai tầng phòng ngự hộ tráo tiến hành chống đỡ hồn kỹ phượng hoàng lưu tinh vũ của Mã Tiểu Đào. Nhưng mà lực sát thương có thể bị xóa đi nhưng nhiệt độ của cực chí hỏa thì không hề tan đi đâu cả, nó vẫn tồn tại xung quanh khiến bọn hắn đổ mồ hôi mất sức mình nóng nữa kia.

Phải nói, với Phi Linh thực lực cùng Mã Tiểu Đào chí cực phượng hoàng võ hồn, trận đấu này dù chỉ hai người tiến công nhưng nó đã dành thế áp đảo hoàn toàn.

-Vẫn còn chống đỡ được cơ à.

Mã Tiểu Đào cau mày nói.

-Tiểu Đào, lui xuống đi. Ta xử lý bọn chúng.

Phi Linh cười cười nói. Phải nói vận dụng hồn đạo khí của Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư vô cùng mạnh mẽ. Đáng lý ra hồn kỹ được tăng phúc cực chí hỏa vừa rồi của Mã Tiểu Đào ngay cả hồn thanh thông thường cũng không dám tự mình chống đỡ.

-Đáng tiếc cho nhóc rồi, Tiểu Hồng Trần. Lần này đã dành lấy hết đất diễn của nhóc vậy.

Phi Linh vút thanh Arondight, thanh kiếm cũng tan biến đi luôn. Phi Linh quay sang Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư Tiểu Hồng Trần mà nói. Tiểu Hồng Trần nghe câu này không khỏi răng cắn môi đến nổi chảy cả máu.

Dứt lời, Phi Linh hồn lực thôi động, xung quanh không khí bắt đầu biến đổi, sau lưng Phi Linh dần hiện lên bảy cái hồn hoàn, một bạch kim, sáu đỏ.

Khí tức hòa lẫn giữa thập đại hung thú bắt đầu phát tán ra, khiến xung quanh mọi người đều bị áp chế bởi cái này khí tức khủng bố, ngay cả Huyền lão đang ngồi cầm hồ lô uống rượu vừa ăn đồ nhắm do Phi Linh làm lúc sáng đưa cho hắn cũng phải phun sạch ra.

-Tiểu tử thôi, ngươi làm vậy là ý gì đây?

Huyền lão không khỏi cười khố. Hắn thậm chí không phải đối thủ của Phi Linh, làm sao có khả năng cho hắn một trận đây, trừ khi người đó là Mã Tiểu Đào cùng Cửu Cửu.

Khoảng khắc bảy cái hồn hoàn ứ động mà ra, ai cũng dường như ngưng thở, phong hao đầu la, hồn đầu la, hồn thánh cấp bậc cường giả, ai ai cũng có thể đứng phắc dậy mà quan sát thiếu niên Phi Linh thần bí từ đầu đến giờ, giờ đây mới giải phóng ra võ hồn của mình, thất hoàn hồn thánh, tu vi này là trong lịch sử hồn sư hơn vạn năm qua chưa ai có thể đạt được ở trước hai mươi tuổi cả, mà Sử Lai Khắc lại có một học viên như vậy. Câu hỏi đặt ra là làm sao có thể. Tiếp đến là sáu cái mười vạn năm hồn hoàn.

Sáu cái.

Đây là không thể nào. Lúc đầu Hoắc Vũ Hạo cũng chỉ là sáu cái hồn hoàn mười vạn năm giả mà thôi, nhưng hồn kỹ mô phỏng của hắn đã bị người khác điều tra gần như rõ ràng, tác dụng chỉ trong phạm vi ba mét mà thôi, còn Phi Linh đang cách xa hắn bao nhiêu mà dùng lên người cậu, hơn năm mươi mét. Chỉ còn một cách trả lời rõ ràng. Chính là thiếu niên này chính xác có sáu cái mười vạn năm hồn hoàn thực sự.

Trong khi mọi người vẫn còn ở trong hoảng loạn, Phi Linh bắt đầu hành động.

-Long hóa.

Sau tiếng quát lớn, có vài người định thần lại. Thấy Phi Linh hồn hoàn thứ hai, cái hồn hoàn mười vạn năm đầu tiên sáng lên.

Nường theo hồn kỹ long hóa được kích hoạt, thân thể Phi Linh được nhuộm trong một lớp lân giáp màu đen bóng loáng, sau lưng cậu còn mọc ra một đôi long đực. Nhìn khí thế của Phi Linh như bậc thần thánh, vương giả vậy. Hồn kỹ đầu tiên của Đế Thiên, Long Hóa.

Nhìn thấy cái hình dáng này, hướng dẫn viên của Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư không khỏi choáng váng, hẩn biết, hẩn biết cái hình dáng này, hình dáng này gần giống như Long Tiêu Dao, Hắc Ám Thánh Long vô hồn phụ thể, không lẽ tên thiếu niên này có quan hệ với Long Tiêu Dao, Long Tiêu Dao nhưng là một trong thủ quốc của Nhật Nguyệt đế quốc.

Thành viên của Nhật Nguyệt chiến đội ai nấy đều trắng bệch vẻ mặt.

Mà khí tức trên người Phi Linh cũng có ảnh hưởng đến Hoắc Vũ Hạo bên trong thức hải Băng Đế, mặc dù hồn tạp nhưng trong đó có khí tức nàng cùng Tuyết Đế, làm sao nàng không nhận ra đây.

Mà lúc này, Phi Linh cười khê. Chuẩn bị làm ra hành động kế tiếp.

Động niệm, hồn hoàn thứ hai tiếp tục sáng trưng một lần nữa. Đồng thời hồn hoàn thứ hai bay đến trước mặt Phi Linh, cậu đưa tay xuyên vào hồn hoàn, mà xuyên qua sau đó rút ra, cánh tay của Phi Linh giờ đã biến thành một cái long thủ vô cùng bá đạo, hắc khí lượn lờ xung quanh long thủ. Đây là hồn kỹ thứ hai của hồn hoàn thứ hai, Long Thủ Hóa. Hồn kỹ này không chỉ hóa long thủ tay của Phi Linh mà còn tăng phúc thuộc tính hắc ám cho cậu, nó có hỗ trợ một cái đặc biệt hồn kỹ phân nhánh khác, bao gồm Hắc Long Trảo, Hắc Long Chỉ. Hắc Long Trảo, một đòn trảo uy mãnh có thể phá tan một ngọn núi dễ như trở bàn tay, Hắc Long Chỉ, một chỉ định thẳng bại, một chỉ này, có uy lực không kém Hắc Long Trảo nhưng là phạm vi xa công kích.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Xâm Nhập Thần Thức

-Lúc này các người đồn dame ta dữ lắm a. Ta trả lại cho các người đây.

Phi Linh cười đều nói. Long thủ chữa ra làm thành hình cây sùng vậy, ngón trở một điểm hướng Nhật Nguyệt chiến đội đang hấp hối dựng phòng ngự hộ tráo với nhiều lớp.

Xèo Xèooooooooo

Lấy ngón trở làm điểm xuất phát, một luồng hắc quang bá đạo ào ào mà ra, nó có kích cỡ cũng gần gần giống với loạt công kích định trang hồn đạo pháo gộp lại như lúc này Nhật Nguyệt chiến đội thi triển ra.

Nhận thấy đợt nguy hiểm đến tính mạng của Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư, Thiên Sát đấu la bắt buộc nhảy vào can thiệp, mặc dù hẳn không chắc có thể đỡ được hay không đòn Hắc Long Chỉ kia.

Tuy nói uy lực đời sông lấp bể, Phi Linh cũng đã kiềm chế đi rất nhiều lần, chỉ cần là hồn đấu là không dùng được lực gì gì đó để nhanh chóng gia tăng tu vi thì vẫn có thể chống đỡ được hồn kỹ nhánh này.

Thiên Sát đấu la Hoàng Tân Tự nhảy ra can thiệp coi như Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư học viện đã bị phán thua trận đầu tiên. Khán giả hô hoán tưng bừng, đó là do Sử Lai Khắc có thể làm ra được như vậy thành tích, đầu tiên hồn thánh trong lịch sử thi đấu đấu hồn đại tái trước hai mươi tuổi. Đây là tương lai vô hạn định. Một tối cường cường giả tương lai.

Mà hội hộp cùng đám Sử Lai Khắc bị làm cảnh thì Phi Linh bị hỏi này hỏi nọ, hồn hoàn, hồn kỹ, năng lực,...Phi Linh thì trả lời như không vậy, do

hắn bất thường, trái với tự nhiên. Mà Hoắc Vũ Hạo thì có chút khó xử, Bằng Đế bảo hắn hỏi rõ ràng mà chỉ có như vậy thì làm sao mà được.

Vòng đầu tiên đoàn chiến kết thúc, tinh thần một bên Sử Lai Khắc hưng phấn mà Nhật Nguyệt thì trầm trọng, thực lực đối phương nghiền ép như vậy làm sao có khả năng chiến thắng được chứ dù có hồn đạo khí cấp sáu, miễn cưỡng dùng cấp bảy thì cũng không ăn thua gì.

Tiểu Hồng Trần vô cùng tức giận, hắn dường như từ trước đến nay không có thua ai bao giờ, vậy mà giờ đây, ngay tại chung kết này, hắn lại để thua, thậm chí là trận đầu tiên của hắn nữa chứ. Thân phận của Tiểu Hồng Trần tại chiến đội Nhật Nguyệt là cực kỳ miễn cảm, lão sư dẫn đội cũng không dám để cho hắn mạo hiểm! Thấy hắn trọng thương, lại thêm đã có hai học viên chết trận, lập tức chuẩn bị hủy bỏ tư cách tham gia thi đấu cá nhân của hắn, thay bằng một đội viên dự bị. Như thế Tiểu Hồng Trần còn biết làm sao?

Hắn còn đang tính xoay chuyển ngăn cơn sóng dữ, còn muốn lập uy trước mặt mười vạn dân chúng Tinh La, thế mà giờ có thể hình dung hắn chính là khóc không ra nước mắt!

Lão sư dẫn đội trầm giọng nói:

-Tiểu Hồng Trần, người bình tĩnh một chút. Đừng quên người là thế nào đối với học viện của chúng ta, nếu người thật sự xảy ra chuyện, người bảo ta làm sao ăn nói cùng đường chủ?

Tiểu Hồng Trần cả giận nói:

-Không cần người phải thông báo, không phải muội muội ta ở chỗ này sao? Nếu ta thật sự chết trận trên sàn đấu, nàng sẽ trở về nói rõ với ông nội ta, dù sao ta mặc kệ, bất cứ giá nào ta cũng phải lên, nếu người không cho ta xuất chiến, đừng trách ta tố cáo tội trạng của người trước mặt ông nội.

-Ca ca, người bình tĩnh lại đi. Không phải chúng ta còn có trận hai hai ba sao?

Mộng Hồng Trần nói.

-Mỗi một trận thì có thể thắng sao? Có khi còn không được nữa là. Đoàn chiến coi như xong, cá nhân chiến một mình tên kia có thể đấu lại cả bảy người chúng ta. Làm sao mà thắng chứ?

Tiểu Hồng Trần nói vô cùng đúng. Bọn hắc cơ hội duy nhất cứu vãn tình thế là hòa, Mà đoàn chiến phải thắng là điều kiện tiên quyết cùng hai hai ba chiến pháp là hòa, nói đến cá nhân chiến thì nhìn toàn cục là có thể thấy rõ ràng là bọn hắc không có cửa thắng.

Sở dĩ không ai hỏi han gì Phi Linh nữa cũng là nhờ Huyền lão cùng Mã Tiểu Đào. Trận đấu kết thúc. Cửu Cửu cũng có đi thăm Phi Linh ở khu nghỉ ngơi. Cửu Cửu dường như chưa biết gì về Phi Linh, mà cậu lại làm ra động tĩnh kinh thiên động địa như vậy, khiến nàng ngày càng hiếu kỳ hơn với hắn.

-Phi Linh, hồn hoàn của ngươi là thật sao?

Cửu Cửu hỏi. Nàng mặc dù chính mắt nhìn thấy nhưng cũng chưa hẳn là tin.

-Ồ! Vậy ngươi nói ta làm sao thắng bọn Nhật Nguyệt một cách dễ dàng đây.

Phi Linh cười cười nói.

-Ngươi, tên ngốc này. Ngươi thậm chí không cần dùng đến hồn hoàn cũng có thể thắng bọn hắc mà.

Mã Tiểu Đào chạy đến kế bên tiện thể cốc đầu hấn một cái rồi nói. Cửu Cửu nhìn vậy không khỏi cười.

-Mà, mà. Để thi đấu xong ta sẽ nấu mấy món đãi hai người các người. Yên tâm, yên tâm.

Phi Linh xoa xoa đầu nói.

-Chuyên chủ đề nhanh đấy.

Cửu Cửu miệng nhếch lên bắt thóp Phi Linh.

-Ách... thôi nào hai tiểu nương tử. Phu quân ta làm có gì sai đâu này. Không phải ai cũng không thích Nhật Nguyệt đế quốc sao? Ta làm vậy thay các người a.

Phi Linh nói.

-Ai là tiểu nương tử của người? Ai là phu quân của bọn ta?

Mã Tiểu Đào cùng Cửu Cửu mặt đỏ lên đồng thanh chối. Phi Linh nghe thế không khỏi cười cho qua. Nữ nhân của hấn còn ai dám dành đây.

Sau một giờ nghỉ ngơi, kế tiếp trận thứ hai, cá nhân chiến. Trận này như dự đoán của toàn bộ mọi người, Phi Linh ra sân, toàn đội Nhật Nguyệt đều bị Phi Linh một chiêu cho bại.

Mãi đến kết thúc trận hai. Cũng coi như đã kết thúc trận chung kết. Hoắc Vũ Hạo muốn nói chuyện riêng với Phi Linh, cho nên đi riêng ra một chỗ cách khu nghỉ ngơi không xa.

-Sao nào tiểu Hạo?

Phi Linh nói. Cậu vốn dĩ cũng biết Hoắc Vũ Hạo muốn hỏi cái gì nhưng mà hỏi cho chắc.

-Phi Linh sư huynh, thực ra muốn biết khí tức trong hồn hoàn của huynh trận đầu tiên.

Hoắc Vũ Hạo có vẻ lúng túng.

-À. Có phải Băng Băng nhà người hỏi phải không?

Phi Linh cười cười nói. Chỉ có Băng Đế mới muốn biết lai lịch của hồn hoàn mười vạn năm của Phi Linh mà thôi.

-Băng Băng?

Hoắc Vũ Hạo nhất thời không biết nói ra sao.

-Băng đế của người ấy.

-Ph...Phi Linh sư huynh, người biết Băng đế.

Hoắc Vũ Hạo giật mình hỏi. Không có ai biết Băng đế mà còn không bao giờ, trừ các thập đại hung thú. Không lẽ nói Phi Linh cũng là hung thú trùng tu sao?

Nói đến đây, Phi Linh tay đặt lên trán Hoắc Vũ Hạo. Phi Linh nháy mắt đã tiến nhập thức hải của Hoắc Vũ Hạo. Bên trong có một hai thân ảnh, một mặc áo khoác trắng cậu bé, một tiểu loli tóc xanh tóc kiểu hai bím.

-Ya, tiểu Băng, tiểu Mộng. Hai người khỏe?

Phi Linh cười nói với cô bé tóc xanh cùng cậu bé áo trắng.

-Người! Người làm sao vào được đây?

Băng đế làm ra đề phòng. Mà lúc này đột nhiên xuất hiện một thân ảnh khác. Một thanh niên tóc màu trắng, áo đen.

-Ồ. Y lão. Đây là lần tiên chúng ta gặp nhau nhỉ?

Phi Linh thấy Y Lai Khắc Tư mà nói.

-Người không phải người của thế giới này, đúng chứ?

Y Lai Khắc Tư nói. Hắn cũng từ một vị diện khác mà đến nhưng chỉ là tia tàn hồn mà thôi.

-Chính xác là như vậy. Tiểu Băng, người thắc mắc tại sao trên người ta có khí tức của người chứ gì.

Băng đế nghe câu này, trán đổ mồ hôi, gật đầu. Nàng không biết Phi Linh còn biết nàng muốn hỏi gì, nàng quan sát Hoắc Vũ Hạo tất cả mọi chuyện hắn nhìn thấy, nghe thấy, làm sao không biết Hoắc Vũ Hạo còn chưa hỏi.

Đúng lúc này, sau lưng Phi Linh đột nhiên xuất hiện hai thân ảnh. Một người thì hình dáng cùng khuôn mặt, toàn bộ đều giống y như đức Băng đế, mà một người thì là một cô gái trẻ tóc trắng y phục cũng trắng, từ đầu đến cuối trắng hết. Một tiểu loli, một mỹ nhân ngọc phong nở nang đầy đặn hiện ra kể bên Phi Linh.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Hai Bểng Để. Rời Đi

Bểng để nhìn lấy tiểu loli dáng vẻ giống mình như đúc không khỏi giật mình, càng hết hồn khi thấy cô gái tóc trắng.

-Đây...làm sao có khả năng? Ta ở đây. Làm sao còn một ta nữa?

Bểng để bắt đầu cảm thấy choáng váng.

-Đó là ta của thế giới này sao? Trông ngố quá.

Tiểu loli hai bím tóc xanh nhìn Bểng để không khỏi quay sang Phi Linh cảm thán.

-Bểng nhi, nàng cũng là người a. Tự giấu mình ư?

Cô gái tóc trắng nói.

-Ai bảo thế? Ta chỉ than thôi. Nhìn cô ta kìa, mới có một chút đã choáng váng cả rồi.

Tiểu loli chỉ chỉ Bểng để phương hướng.

-Tiểu Bểng, hình như lúc ta gặp người thì người cũng tương tự bị như vậy mà.

Phi Linh thấy tiểu loli như vậy đáng yêu không khỏi trêu chọc.

-Câm miệng. Ta không có. Ta không có.

Tiểu loli đỏ mặt lên xấu hổ quá. Thế là thành ra một trận cười từ đầu đến cuối.

-Tiểu Băng, à không, gọi người là tiểu Hạo Băng đi.

Phi Linh ngưng trệ cười kia, nhìn Băng để nói. Giới thiệu cho Băng để hai người kể bên.

-Ồ. Thì ra là như vậy a. Thật không ngờ còn có ta ở thế giới khác a.

-Thấy chưa. Ta nói mà. Cái mặt đó. Ta không có đấy.

Băng để của Phi Linh chỉ chỉ Băng để tỉnh ngộ mà nói.

Kể một chút sự tình, có vẻ hai bên cũng không có cái gì bất hòa. Sự tình này chỉ có sáu người bọn họ biết tính luôn Hoắc Vũ Hạo là bảy đi.

Sau khi cuộc thi đấu hồn đại tái kết thúc, thành Tinh La cũng dần trở lại như bình thường.

Buổi trao giải cuối cùng tuy không công bố ra ngoài, và nghi thức cũng không long trọng nhưng phần thưởng thì không tầm thường chút nào.

Học viện Nhật Nguyệt hoàng gia hồn đạo sư sau khi nhận phần thưởng của chức á quân liền rời khỏi thành Tinh La trở về đế quốc Nhật Nguyệt.

Phần thưởng của Sử Lai Khắc ngoài kim hồn tệ còn có bốn khối hồn cốt, ba khối theo giải thưởng bình thường cộng với một khối hồn cốt cánh tay trái của băng bách hạt mà hoàng đế Tinh La đã nói hôm trước.

Hoàng đế Tinh La Hứa Gia Vĩ vốn muốn mời Huyền lão vào bảo khố hoàng gia chọn lựa phần thưởng nhưng lại bị Huyền lão từ chối thẳng thừng, lão trên danh nghĩa vốn là cường giả đứng đầu học viện Sử Lai Khắc nên không muốn có quá nhiều liên quan với đế quốc Tinh La. Cuối cùng người đại diện học viện đi chọn phần thưởng dĩ nhiên lại là Vương Ngôn. Có điều, Vương Ngôn đã đi theo Huyền lão từ rất lâu, hẳn lại còn

vừa hiểu rõ các học viên vừa có nhiều kiên thức nên mắt nhìn hàng tuyệt đối không kém Huyền lão.

Kết quả cuối cùng dĩ nhiên vị hoàng đế kia phải nén đau nhìn bảo vật rời tay mà không có cách nào ngăn cản.

Giá trị của ba khối hồn cốt ấy hoàn toàn không thể quy tính thành tiền, tuy cuộc thi đấu hồn đại tái mỗi lần diễn ra đều mang đến rất nhiều lợi nhuận nhưng một trong những lý do khiến nó phải luân phiên thay đổi đế quốc đăng cai cũng vì áp lực phần thưởng này. Phải biết rằng, bốn đội lọt vào bán kết đều có phần thưởng, nhưng chỉ thưởng cho quán quân và á quân mà thôi, lần lượt là ba khối và một khối.

Hồn cốt là vật chết, chỉ khi nào được hồn sư hấp thu mới phát huy ra được tác dụng. Bởi vậy, dù là quốc gia hay tông môn, sau khi có được hồn cốt đều trực tiếp giao cho nhân tài thuộc dòng chính sử dụng, mà hồn sư chết đi thì hồn cốt vẫn có thể tiếp tục sử dụng được chứ không biết mất như hồn hoàn kia.

Chức nghiệp hồn sư đã tồn tại suốt mấy vạn năm qua, số lượng hồn cốt dĩ nhiên không ít nhưng so với số lượng hồn sư thì vẫn như muối bỏ biển, càng quan trọng hơn, nương theo sự phát triển của giới hồn sư, họ lại còn nghiên cứu ra được phương pháp dung hợp các khối hồn cốt với nhau, thế nên hồn cốt đã ít nay lại càng ít hơn. Nếu không nhờ sự phát triển mạnh mẽ của hồn đạo khí thì e là mục tiêu nghiên cứu chính hiện nay của giới hồn sư chính là phương pháp dung hợp các khối hồn cốt.

Dung hợp hồn cốt chính là dùng những khối hồn cốt có mối quan hệ mật thiết với nhau cộng với một phương pháp đặc biệt biến nhiều khối thành một khối. Mà khối sản phẩm sau cùng sẽ mang theo hồn kỹ có uy lực cực mạnh, nhưng đồng thời tỷ lệ hư hại cũng rất cao.

Cũng vì hiện nay giá trị hồn cốt quá cao nên mặc dù phương pháp để dung hợp đã có sẵn nhưng có rất ít người có can đảm làm thử.

Cuối cùng hai ngày sau khi lĩnh thưởng, Sử Lai Khắc cũng lén lút rời khỏi Tinh La thành. Vì sao lại lén lút? Bởi vì bốn khối hồn cốt, ngàn vạn kim hồn tệ, phôi thai hồn thú mười vạn năm trên người Phi Linh. Đó há không phải những vật xa xỉ. Không nói đến Tinh La có hay không phải người cướp vật, mà con có những người tại buổi đấu giá lần trước,...

Lúc chuẩn bị lên đường, Phi Linh cùng Cửu Cửu cũng trao cho nhau một nụ hôn coi như một lần hôn ước sau này gặp lại. Phi Linh nghĩ sắp tới Hoắc Vũ Hạo cũng phải trở thành học sinh trao đổi với Nhật Nguyệt đế quốc. Cũng đã đến lúc cậu khởi hành sang một thế giới khác, cậu cũng dự tính sẽ quay lại nơi này sau ba năm khoảng chừng, lúc đó Hoắc Vũ Hạo cũng từ Nhật Nguyệt đế quốc hoàn thành chương trình trao đổi học tập.

-Người phải đi thật sao?

Mã Tiểu Đào nhìn Phi Linh ánh mắt luyến tình vô cùng.

-Tiểu Đào, ta không có đi luôn đâu mà lo. Khoảng ba năm nữa ta sẽ quay lại. Lần sau ta sẽ đón người và tiểu Cửu cùng đi.

Phi Linh tay nâng má Mã Tiểu Đào, ánh mắt triều mến nói.

-Người ít ra cũng phải nói với nàng một tiếng chứ, chỉ nói với ta thì có ít gì.

-Mà, mà. Nàng là công chúa, vẫn còn phải lo lắng nhiều thứ, không có ta ba năm nàng ấy không vấn đề. Dù sao ta cũng đưa nàng ấy một vật hộ thân rồi.

Nói đến vật hộ thân mà Phi Linh đưa cho Cửu Cửu. Chính là thanh Arondight quý kiếm lần trước Phi Linh sử dụng trong trận chung kết. Khả năng hấp thụ toàn bộ công kích của Arondight vô cùng thích hợp với một phụ trợ hệ chiến hồn sư như nàng, vừa bảo toàn tính mạng, vừa có thể cận chiến phối hợp khả năng tinh quan võ hồn của nàng thì một chọi một với Mã Tiểu Đào nàng cũng không yếu thế mà còn có nhiều phần thắng nữa là.

-Huyền lão, ta nói chuyện với ngài một chút được không?

Phi Linh hướng Huyền lão mà nói. Huyền lão cũng thuận theo đó mà cùng Phi Linh nói chuyện.

-Có chuyện gì sao, tiểu tử?

-À, cũng chẳng có gì. Chỉ là hiện giờ ta sẽ khởi hành đi, mong ngài chăm sóc tiểu Đào một thời gian, cũng quan tâm một chút tiểu Cửu.

-Tiểu tử, người trắng hoa quá không tốt đâu.

-Ha ha, cái đó thì ta tự lo được. Đây, mong ngài nhận cho ta vui.

Phi Linh đang nói trên tay đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm, trên thanh kiếm còn phát ra quang mang màu vàng kim sắc sỡ, khí tức thần thánh tỏa ra từ thanh kiếm này vô cùng nồng nặc.

-Đây là?

Huyền lão cũng cảm nhận được khí tức của nó không khỏi kinh ngạc.

-Đây là ExCaliburn, một thánh kiếm, nó có sức mạnh tối thượng của nhân loại. Một chiêu của nó có thể tương đương một kích toàn lực của một cực hạn đấu la như Mục lão.

-Cái??? Người đùa sao?

-Ta nói giỡn với ngài làm gì. Thanh thánh kiếm này ta giao cho học viện, coi như vật chấn quốc cũng được. Mà một chiêu của nó sẽ tiêu hao đường như toàn bộ hồn lực của siêu cấp đấu la như ngài, chỉ cực hạn đấu la dùng nó tối đa ba lần, sau đó phải nghỉ ngơi hồi sức.

-Người đi thật à?

-Ân.

Phi Linh mỉm cười nói.

=Tên khốn, không phải nói lúc về làm một bữa ngon cho bọn ta sao?

Huyền lão tức giận đá Phi Linh mấy cái.

-Mà, mà. Để lần khác vậy.

Phi Linh gãi gãi đầu xin lỗi.

Nói lời từ biệt đến Sử Lai Khắc các thành viên, Mã Tiểu Đào nhìn như không cam lòng cũng muốn đi theo nhưng Phi Linh cho nàng một nụ hôn dài, rồi cuộc nàng cũng cam lòng cho Phi Linh rời đi. Phi Linh động niệm, một cái động màu đen nhìn hư ảo vô cùng xuất hiện. Phi Linh bước vào trong rồi biến mất không thấy đâu nữa.

-Haizz, Phi Linh học trưởng khi nào quay về nhỉ?

Tiêu Tiêu trông hơi hơi nản nói. Không được ăn đồ ăn do Phi Linh làm thì cũng có chút không biết làm gì.

-Ha ha, Tiêu Tiêu. Người lo gì. Hắn nói sẽ quay lại mà.

Huyền lão cầm hồ lô rượu vừa uống vừa nói.

-Mùi rượu không a Huyền lão ơi.

Cả đám vừa đi vừa trò chuyện vô cùng vui vẻ.

-Người có xác định Sử Lai Khắc đi hướng này không? Từ này giờ vẫn chưa thấy xuất hiện.

Một trung niên đang đứng nói chuyện với một người khác.

-Người yên tâm. Bọn chúng chắc chắn đi đường này.

Người kế bên nói.

Dường như đây là một tổ chức nào đó tiến hành lên kế hoạch chặn đường cướp phẩm của Sử Lai Khắc.

-Sao ta có cảm giác mình quên một thứ gì đó.

Phi Linh tự lẩm bầm trong đường hầm không gian.

-Hình như cậu không có quên gì đâu.

Eri Kousaki nói.

-Mà, thôi kệ đi.

Phi Linh vẫn tiếp tục hướng phía trước thẳng tiến. Mặc dù khá mơ hồ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Đây Là Đây?

(Đã sang YTK, mong ae ủng hộ nhìu hơn:v)

Đang ở trong đường hầm không gian. Phi Linh nhưng là gặp phải chút khó khăn, cậu vẫn giống như lần trước, gặp phong bạo.

Dường như nói phong bạo lúc xuyên qua các vị diện là chuyện bình thường như thuở nào rồi vậy.

-Lần trước cũng vậy, lần này cũng thế. Sao cậu nói an toàn lắm nhưng tớ thấy toàn mùi nguy hiểm a.

Phi Linh cười khố nhìn Eri Kousaki nói.

-Tớ có nói sao?

-Có, chắc chắn là có.

-Thế à. *Teehee*

-Teehee cái đầu cậu. Haizz, tạm thời rút khỏi nơi này thôi. Với cái thần chi cấp ba như mình thì không ở trong này lâu được.

Nói nói, Phi Linh phất tay tạo một cái động màu đen, rồi lướt người vọt vào bên trong.

Trong một khu rừng. Có khá nhiều những con vật hình dáng khá lạ, những con bò, nhưng không phải các loại bò bình thường, lại có đến hai

cặp sừng, một cặp thì như cửa con dê vậy, nó xoắn vào, cặp sừng còn lại thì thẳng đứng lên. Trông nó khá hung dữ.

Đột ngột từ trong hư không xuất hiện một cái động đen, sấm sét nhấp nhөрn xung quanh, rồi một thân ảnh bước ra từ bên trong ra, là một thiếu niên, khuôn mặt tuần tú, tóc dài ngang lưng.

Cái hắc động khép lại, thiếu niên tuần tú nhìn xung quanh.

-Haizz, lại gặp rừng. Hình như ta rất có duyên với thiên nhiên a.

Thiếu niên lấy tay nâng lên xoa xoa thái dương thở dài.

-Có gì đâu. Cậu có tin mình cho cậu xuống biển luôn không?

Một giọng nói nhẹ nhàng, một cô gái trẻ đẹp xuất hiện nhưng có chút hư hóa. Cô phòng mà nói.

-Mà, mà. Tiện thể. Đây là đâu nhỉ? Ta thấy có con gì là lạ.

Thiếu niên đỡ dành cô gái, rồi quay sang chỉ con bò có hai cặp sừng.

-Ai mà biết chứ. Nó có mạnh hơn cậu đâu mà lo. Ở Đấu La đại lục cậu không phải gặp một đồng nhữnɡ con vật lạ sao?

Trong lúc hai người tranh cãi, nó khá ồn ào nên con bò kì lạ nghe thấy. Nó bắt đầu thở phì phò, vì nó rất ghét nhân loại, ai gặp nó là húc cho xì khói. Nó thủ thế, vọt thẳng tới chỗ thiếu niên.

-Hừ, súc sinh không biết tự lượng sức.

Thiếu niên thấy con bò chạy đến phía của mình nhú mảy. Khí tức trên người cậu bùng phát mà ra. Sát khí ngưng trọng thành một màu huyết sắc, con bò cảm nhận được khí tức không khỏi hoảng loạn, thẳng gấp lại và dừng lại trước mặt thiếu niên.

Thiếu niên này chính là Phi Linh, người vừa xuyên không từ Đấu La đại lục tới nơi này.

Phi Linh lạnh lùng liếc mắt nhìn xuống con bò đang run rẩy.

-Biến.

Phi Linh khẽ nói, tuy cậu nói không được lớn, nhưng nó dường như có một luồng uy áp vậy, con bò nghe được từ này cũng tự nhiên đứng lên chạy thật nhanh mà lại rùng.

-Haizz, thật tình! Mới đến mà còn gặp chuyện này nữa. Để tìm xem xem có ai xung quanh không đã.

Nói xong Phi Linh cất bước dạo xung quanh, mà cậu tỏa ra khí tức trên người khiến những con thú xung quanh không dám đến gần cậu.

Thành thật thì trong rừng này, Phi Linh cũng không tìm thấy ai trong lúc này giờ đi dạo. Cậu có tìm thấy một chút manh mối, dường như trong khu rừng này, có người đi săn bắt vậy, nó có một chút máu của động vật, cũng có mấy dấu vết của bầy rập,...

Tiện thể thì hiện giờ là vào lúc khuya, cũng khá là hiếm khi thấy những con bò kì lạ hai cặp sừng kia lại không ngủ là lại còn thức. Thường thì những loài như vậy chỉ ngủ khi đêm xuống.

-Haizz, chẳng có gì nhắm nháp cũng chả có ai cùng nhắm nháp, chán thật.

Phi Linh thở dài, vừa đi vừa lăm bẫm.

Mãi đến bãi đất trống cậu thấy có một thân ảnh. Thân ảnh của một cô gái, nhìn cô gái này chỉ khoảng chừng mười ba tuổi, mặc trang phục khá hở hang, không biết là đang làm gì.

Xoạt xoạt.

Vì là rừng nên có khá nhiều bụi cây, Phi Linh định đến hỏi thăm một chút cô gái mà vướng phải mấy cái bụi cây cho nên phát ra mấy cái âm thanh xào xạt.

-Ai?

Cô gái nghe tiếng động lạ từ hướng của Phi Linh không khỏi quay lại mà quát lớn, cô còn cầm lấy trong tay một thanh chủy thủ nữa, kiểu như phòng vệ vậy. Cái phản ứng của cô gái làm Phi Linh đứng hình không dám làm gì tiếp theo.

-Người là ai? Làm gì ở đây?

Cô gái quan sát Phi Linh mà hỏi. Ánh mắt của cô hơi có chút khó chịu, mồ hôi khá nhiều chảy từ trên người cô xuống khiến cô khá gợn cảm mặc dù vẫn đang trong tuổi phát dục nhưng ngọc phong các thứ đều phát triển rất hơn người.

-Etou, cô nương. Cho ta hỏi một chút. Nơi này là đâu vậy?

Phi Linh gãi gãi đầu cười nói.

-Hả? Người vào đây mà không biết đây là đâu? Người đùa với ta sao? Người là người của Thần Thánh thế gia phải đến phải không?

Cô gái cau mày nói.

-Thần Thánh thế gia? Nó là cái gì?

Phi Linh thắc mắc. Cậu mới đến đây làm sao biết được cái Thần Thánh thế gia là cái thứ gì.

-Người giả ngố hay đấy. Không cần biết người là ai? Nhưng người tới đây làm gì?

-Không phải ta đã nói sao? Ta không biết nơi này là đâu chỉ đi lang thang thì gặp cô nương, định hỏi đường một chút a.

Phi Linh đổ mồ hôi, cô bé này sao mà khó khăn thế không biết. Chắc chẳng có bạn nào là chắc chắn.

-Hừ, nói dối không biết ngượng. Để ta xem người nói dối được tới bao giờ nữa.

Cô gái cầm thanh chủy thủ vọt thẳng tới Phi Linh, tốc độ cũng khá bình thường.

Tới trước mặt Phi Linh, cô gái đâm thanh chủy thủ vào phía mặt Phi Linh, nhưng Phi Linh nào để cho cô gái làm vậy. Thân thể cậu đột nhiên né tránh sang một bên dễ dàng nhưng cũng có chút quý dị, cô gái đâm hụt, không cam lòng, tiếp tục đâm, nhưng lại cứ hụt, mà Phi Linh thì cứ nhẹ nhàng né tránh, cứ như một tờ giấy vậy. Kỹ năng này là Kami-e trong hải quân lục thức, tương tự như một tờ giấy, không bị rách nếu cứ đâm mạnh và thẳng tới nó, nó sẽ bị vạt sang một bên. Mà cô gái nhìn có vẻ khá đau đớn khi vừa di chuyển vừa tấn công Phi Linh.

Được khoảng vài nhát đâm thôi thì cô gái thấm mệt, con gái thường yếu về thể lực nên bị như vậy là chuyện bình thường.

-Hộc, hộc....

Cô gái có vẻ mệt đến nỗi thở không ra hơi thì phải.

-Cơ nương, cô mạnh động quá a.

Phi Linh nhìn cô gái thở dốc mà nói. Vừa mới gặp mà như vậy thì dễ để lại ấn tượng không tốt.

-Người...hộc..hộc...

Cô gái vừa thở vừa nói. Mà còn không nói nổi nữa.

-Haizz, hết cách.

Phi Linh bước tới kế bên cô gái, bế cô lên như bế công chúa, rồi đi đến bên tảng đá gần đó, đặt cô xuống.

-Giờ thì nói chuyện đằng hoàn được rồi.

-Hộc..hộc.

-Có phải không vậy, cô nương yếu đến vậy sao?

Phi Linh nhìn thấy cô gái thở mà thấy tội. Cậu đặt tay lên vai cô gái, tay cậu đột nhiên phát ra hào quang. Cô gái thì tự nhiên cảm thấy được thoải mái hơn. Nhìn Phi Linh.

-Cảm ơn.

Cô gái có vẻ ngượng nói. Dù sao vừa rồi cũng là nàng ra tay tấn công Phi Linh, cậu không đánh trả đã chứng minh cậu là người tốt rồi.

-Nhưng, người vừa dùng là gì?

Cô gái hỏi Phi Linh. Cô gái này dường như chưa từng thấy kỹ năng chữa trị thì phải.

-Trước khi hỏi người khác cái gì thì ít nhất phải giới thiệu bản thân chứ.

Phi Linh cười nói.

-Ừ...Xin lỗi, là lỗi của ta. Ta gọi Tiêu Ngưng Nhi. Người tên gì?

Cô gái giới thiệu mình tên Tiêu Ngưng Nhi.

-Ta tên Phi Linh. Rất vui được làm quen tiểu muội muội.

Phi Linh nói.

-Tiểu...Tiểu muội muội!

Tiêu Ngưng Nhi có chút bất ngờ cảm thán.

-Sao? Xứng như vậy không được à? Ta hình như lớn tuổi hơn người a.

-Người...người thích làm gì thì làm.

Tiêu Ngưng Nhi đỏ mặt nói.

-Thật tình đấy. Đây là đâu thế?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Nữ Hóa

(chap này hơi bựa chút cho ae giải sầu chút:v)

-Người nói đùa vừa phải thôi. Người vào đây mà không biết đây là ở đâu.

Tiêu Ngưng Nhi không khỏi tức giận nói.

-Ai ya, Tiêu muội muội. Ta là không biết thật a.

Phi Linh vẻ mặt như muốn khóc nói. Cậu thật tình từ trước đến giờ chưa từng gặp cô gái nào tính tình mau chuyển biến như Tiêu Ngưng Nhi cô gái này.

-Haizz, thật tình, ta chưa gặp người nào lạ như người vậy. Đây là “Thú Liệp Trường” của Thánh Lan học viện chỉ dành cho những người dưới cấp Yêu Linh Sư vào để săn bắt thực tập.

Tiêu Ngưng Nhi nói.

-Ồ. Ra là vậy.

Phi Linh ra dáng bừng tỉnh đại ngộ nói. Thực tế cậu cũng không biết về thế giới này. Nói trắng ra là thế giới này có trong bộ truyện mà cậu chưa đọc, bởi vì người nào đó viết truyện này mà không tiếp tục nó cho nên cậu đọc phải nhiều bình luận trên mạng xã hội. Nó khiến cậu từ bỏ việc đọc bộ tiểu thuyết này luôn.

-Tiêu muội muội, lúc này ta có để ý người hình như bị thương sao?

Phi Linh còn nhớ lúc này lúc né tránh công kích của Tiêu Ngưng Nhi, nàng có chút chiu mày vì đau nên nói hỏi.

-Không...Không có.

Tiêu Ngưng Nhi có chút ấp úng nói.

-Jiiiiiiiiiii.....

Phi Linh nhìn với ánh mắt tia tia với Tiêu Ngưng Nhi.

-Không có thật mà.

Tiêu Ngưng Nhi thấy Phi Linh làm hành động này, có chút ngượng nói. Con gái bị con trai nhìn chăm chăm vậy thì ai mà chịu cho được.

-Mà, mà. Không có thì thôi. Nếu có thì nói với ta là được.

Phi Linh cười nói.

-Phi Linh đại ca, người làm sao có thể né tránh công kích của ta. Tuy có chút không được lịch sự nhưng người ở cấp gì rồi?

Tiêu Ngưng Nhi thắc mắc hỏi.

-Cấp? Cấp mà người nói là gì? Ta không biết.

Phi Linh lại một lần nữa nghe lạ mà hỏi.

-Hả? Người có bị mất trí không vậy? Đến cấp bậc mà người cũng không biết. Người từ trên núi xuống à?

Tiêu Ngưng Nhi một lần nữa bị câu hỏi ngây thơ trong sáng vô số tội của Phi Linh chọc cho tức giận mà mắng thẳng vào mặt cậu. Nhìn kĩ lại thì Phi Linh thầm khóc, ở Đấu La đại lục dường như cũng có một người như vậy, Tiêu Ngưng Nhi làm cậu nhớ đến Mã Tiểu Đào, người còn chia tay

chưa được một ngày nữa. Giờ đây lại xuất hiện thêm một cái Mã Tiểu Đào thứ hai rồi, tui thân cho Phi Linh.

Ngồi mà nghe Tiêu Ngưng mắng xong, mắng đã đời thì nàng lại giảng giải cho cậu biết cấp bậc phân chia. Trong thế giới này, nghề nghiệp bao gồm Võ Giả và Yêu Linh Sư. Mà Võ Giả không được tôn trọng bằng Yêu Linh Sư, cho ví dụ như hai người Võ Giả cùng Yêu Linh Sư đồng cấp thì Yêu Linh Sư sẽ mạnh hơn. Nơi đây lại tu luyện một thứ rất kì lạ, linh hồn lực. Khi mà Tiêu Ngưng giảng đến thứ gì là linh hồn lực thì nàng cũng làm ra ví dụ, nàng ngưng tụ một chút linh hồn lực, Phi Linh cảm nhận được cái gọi là linh hồn lực thật chất chỉ là tên khác của tinh thần lực mà thôi. Tinh thần lực cùng linh hồn lực thực chất giống nhau, nó cũng xuất phát từ não bộ mà ra. Mà cấp bậc được chia làm Thanh Đồng, Bạch Ngân, Hoàng Kim, Hắc Kim, Truyền Kỳ, mỗi cái đại cảnh giới thì có năm cái tiểu cảnh giới. Lên đến Bạch Ngân cấp có thể dung hợp yêu linh, sau đó có thể sử dụng yêu linh hộ thể, tăng cường sức mạnh cho bản thân.

-Ồ. Ra là vậy. Vậy, Tiêu muội muội, ngươi cấp gì rồi?

Phi Linh hỏi.

-Ta...ta chưa đạt được Thanh Đồng.

Tiêu Ngưng Nhi ập úng nói.

-Làm sao biết mình đạt được cấp bậc gì?

Phi Linh hỏi.

-Chúng ta có thể dùng linh hồn thạch để trắc thí điểm linh hồn lực.

-Ồ. Ngươi có thể cho ta xem linh hồn thạch không?

-Thật tình! Ngươi có phải người không vậy? Cái gì cũng không biết?

Nói nói, Tiêu Ngưng Nhi từ trong chiếc nhẫn trữ vật lấy ra một viên đá khá là nhỏ, nó trong suốt, cỡ nắm tay.

-Đây là linh hồn thạch. Người thử dùng nó để trắc thí điểm linh hồn lực đi.

Tiêu Ngưng Nhi đưa viên linh hồn thạch cho Phi Linh.

Phi Linh nhận lấy linh hồn thạch sau đó thử truyền tinh thần lực thay cho linh hồn lực vào trong viên linh hồn thạch. Viên linh hồn thạch đột nhiên phát ra ánh hào quang, hào quang có trộn lẫn nhiều màu vô cùng, đỏ, vàng, xanh, trắng, đen, lục,... mà những màu sắc đó được thể hiện bằng những đốm sáng nho nhỏ trong viên linh hồn thạch.

Bùm.

Đột nhiên không biết sao tự nhiên viên linh hồn thạch phát nổ. Nó làm Phi Linh ngớ người ra.

-N...nổ sơ cấp linh hồn thạch!

Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy sơ cấp linh hồn thạch phát nổ không khỏi kinh hô. Với hiểu biết của nàng, thì sơ cấp linh hồn thạch chỉ chứa được sáu trăm điểm linh hồn lực, tức là Bạch Ngân cấp Yêu Linh Sư. Mà nó phát nổ chứng tỏ Phi Linh đã đạt cấp Bạch Ngân hoặc là hơn thế nữa. Điều này cũng không hiếm lạ gì, bởi vì ở độ tuổi của cậu mà đạt được cấp Bạch Ngân đã là đối tượng khá tốt rồi, nhưng cũng không phải cái gì thiên tài bởi vì hiện tại có người mười chín tuổi đã cấp Hắc Kim rồi, người đó được cho là đệ nhất thiên tài của thành trì này.

-Nổ thì thế nào?

Phi Linh quay sang Tiêu Ngưng Nhi hỏi.

-Thế nào là thế nào? Người đã trên cấp Bạch Ngân rồi chứ thế nào.

Tiêu Ngưng Nhi nói.

-Ồ thế à! Vậy là có thể dung hợp yêu linh rồi nhỉ? Mà các người sử dụng yêu linh phụ thể để chiến đấu phải không nhỉ?

Phi Linh hỏi. Tiêu Ngưng Nhi thì gật đầu ý nói chính xác rồi.

Nghĩ lại hình như cái hệ thống dị thú của Thần Tiên Đạo hệ thống có chức năng phụ thể nhỉ. Phi Linh chưa từng thử qua cũng chưa biết được nó ra sao. Cậu chỉ biết là phụ thể thì cần dung hợp tạm thời với thập đại hung thú của mình mà thôi.

-Mà, thử cũng chẳng chết gì. Liều một lần xem sao.

Phi Linh nói. Trong thức hải của cậu, Phi Linh nói với Tuyết đế rằng cậu cùng nàng dung hợp thử nghiệm xem thì tất nhiên Tuyết đế cũng chấp nhận.

Trong đầu nhất niệm, khởi động chức năng phụ thể dị thú. Đột nhiên thân thể Phi Linh phát sáng, khí tức trên người cậu lúc này cũng bắt đầu thay đổi, ngày càng lạ lẫm hơn. Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy cảnh tượng này không khỏi hết hồn. Nàng vừa nghe Phi Linh hỏi rằng cậu có thể dung hợp yêu linh được rồi nhỉ, điều này chứng minh cậu chưa có dung hợp yêu linh, vậy mà giờ cái trước mắt không phải đã là dung hợp rồi sao.

Mà Phi Linh lúc này, cơ thể có một sự thay đổi lớn vô cùng.

Ngực. Mông.

Đúng vậy. Phi Linh tự nhiên trước ngực của cậu lại nở nang hơn rất nhiều so với trước kia, mà mông của cậu cũng to ra, phần eo thì rất ra dáng của một thiếu nữ. Với cơ thể hiện tại của cậu thì nói cậu là thiếu nữ thì

người ta đồng ý cả hai tay hai chân. Chưa kể đến là tóc. Tóc của Phi Linh dài hơn hẳn, dài đến phần chân cơ, mà còn có màu trắng như tuyết nữa. Mà hình dáng hiện giờ của Phi Linh nhìn vô cùng giống Tuyết đế. Ngay cả giọng nói cũng theo đó biến đổi cả về chất, thay vì giọng không khàn lắm nay lại rất dịu dàng, mềm mại.

Sau khi hoàn thành phụ thể, Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy một thiếu nữ mỹ lệ, toàn thân một màu trắng xóa như tuyết không khỏi thững thờ. Thiếu nữ này quá đẹp, quyến rũ, gợi cảm, thanh tao,... mọi thứ được cho là đẹp đều hội tụ trên người của thiến nữ này thay vì đáng lẽ sự xuất hiện của một thiếu niên.

-Tóc dài?

Phi Linh cảm thấy tóc của mình đang đưa trước mặt, bởi vì lúc nào cậu cũng vén tóc lên như một bộ trán cao vậy. Cho nên cậu thấy lạ.

-Sao mà nặng quá vậy?

Cảm thấy trước người mình nặng hơn bình thường, Phi Linh không khỏi thắc mắc.

-Mà khoan! Cái đó!!!! Cái đó của ta!!!! Mất rồi!!!!!!!

Giọng của Phi Linh, chính xác hơn là của Tuyết đế không lớn, vì thế Phi Linh lớn giọng thất thanh cũng không hề lớn chút nào.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Đến Lớp

-Cái quái gì vậy trời? Sao ngực của ta lại to như vậy? Lại còn có cảm giác thư thích nữa chứ? Còn có mộng nữa? Quan trọng hơn là cái ấy của ta đâu?

Phi Linh bắt đầu cảm thấy có chút hoảng loạn nói. Mà Tiêu Ngưng Nhi thì từ trong thần thờ quay lại hiện thực, nàng bị vẻ đẹp như mộng của Phi Linh làm cho ngẩn ra.

-Người cẩn thận một chút! Ta cảm giác được đấy.

Trong thức hải Phi Linh, Tuyết đế đỏ mặt hai tay che lấy đôi phong phong tuyết trần của mình nói. Vừa rồi Phi Linh tự chạm vào ngực trước người mình thì cậu cảm thấy cảm giác vô cùng thư thích, mà không chỉ cậu mà còn có cả Tuyết đế cũng có cảm giác tương tự. Đây là tính năng đặc của phụ thể dị thú chức năng, có thể chia sẻ những cảm giác của mình cùng dị thú, mà quan trọng phụ thể dị thú sẽ khiến cho cơ thể của Phi Linh cũng giống như của dị thú, chỉ khác là cơ thể của mình nhưng không phải của mình dạng như vậy.

-Loạn rồi! Loạn rồi!

Phi Linh la lớn.

-Ha ha....

Eri Kousaki cười bể bụng vì hình dáng hiện giờ của Phi Linh cùng với cách cậu phản ứng. Rất ít khi nàng có thể trông thấy mấy cái phản ứng hài hước này của Phi Linh. Bây giờ có cơ hội thì phải cười một chập cho đã.

-Phi Linh đại ca? Là người sao?

Tiêu Ngưng Nhi hỏi. Bình thường yêu linh phụ thể chỉ là là một phần hoặc toàn bộ cơ thể trở thành yêu linh đó, mà có yêu linh nào lại có nét đẹp cùng hình dáng con người bình thường như Phi Linh đâu này. Điều này bất thường so với tưởng tượng của Tiêu Ngưng Nhi khiến nàng khó mà tiếp thu kịp. Không lẽ yêu linh còn có thể dung hợp là một dạng con người sao?

-Ngưng Nhi muội muội. Cái này, cái này ta cũng không biết a.

Phi Linh với dáng vẻ thiếu nữ đẹp lung linh của Tuyết đế xấu hổ đỏ mặt nhìn vô cùng hút hồn người khác, mà Tiêu Ngưng Nhi bị hình tượng này làm cho ngẩn người lần nữa, hơn thế, nàng còn đỏ mặt nữa. Đúng là sắc đẹp của Tuyết đế có thể hút hồn không chỉ của phái mạnh mà còn có cả phụ nữ nữa.

-Ngưng Nhi muội muội. Ngưng Nhi muội muội. Muội đừng có tỏ ra cái vẻ mặt đã hiểu đó, muội hiểu sai rồi.

Phi Linh thấy Tiêu Ngưng Nhi vẻ mặt không khỏi cuốn quýt lên.

Cuối cùng sự việc cũng giải quyết, Phi Linh biến trở lại như cũ, thiếu niên tuấn tú chứ không thiếu nữ xinh đẹp mê người Tuyết đế thì Tiêu Ngưng Nhi mới đỡ hơn một chút.

-Cái đó chỉ là trục trặc. Ngưng Nhi muội muội đừng nói với ai được chứ.

Phi Linh vẻ mặt van xin Tiêu Ngưng Nhi. Hình như đây là lần đầu cậu biểu cảm thái quá như vậy. Mà có khi ai cũng có cảm giác này chứ không riêng gì Phi Linh cả, đột nhiên hóa thành con gái mà còn mất của quý thì làm sao không hết hồn đây. Tiêu Ngưng Nhi thì gật đầu bất đắc dĩ. Suy nghĩ của nàng về Phi Linh có chút buồn cười.

-Thôi, trời quá canh ba rồi ta cũng quay về đây.

Tiêu Ngưng Nhi nhưng là tạm biệt Phi Linh.

-Ồ thế ta theo người về nhé. Ta không có nơi nào về.

Phi Linh cười nói, câu sau thì làm vẻ mặt cún con vậy.

-Hả? Người nói cái gì va....Thôi cũng được.

Tiêu Ngưng Nhi thật không biết nói gì về Phi Linh nữa, vừa không biết gì, vừa không có nhà, hắt từ trên trời rớt xuống sao. Là những gì Tiêu Ngưng Nhi nghĩ.

Cuối cùng Tiêu Ngưng Nhi dẫn Phi Linh về nhà của mình, Dực Long thế gia. Dực Long thế gia của Tiêu Ngưng Nhi dường như là một gia tộc tầm trung ở đây, đã nói tầm trung thì có khả năng rất cao là dựa dẫm vào một thế gia cao cấp, và Dực Long thế gia cũng nằm trong số đó, Thần Thánh thế gia. Trên đường quay về nhà nàng, Phi Linh nghe Tiêu Ngưng Nhi miêu tả một chút, nhưng ngay khi nàng nhắc đến cái tên Thần Thánh thế gia thì dường như cảm xúc của nàng có gì đó biến hóa, Phi Linh cũng có thể nhận ra điều đó. Có vẻ nàng rất căm ghét Thần Thánh thế gia kia.

-Ngưng Nhi muội muội, người có vẻ không thích Thần Thánh thế gia của mình lắm nhỉ.

Phi Linh thắc mắc hỏi.

-Không có gì. Người không cần bận tâm.

Tiêu Ngưng Nhi quay lại nhìn Phi Linh mỉm cười. Cũng là một điều bất ngờ là Tiêu Ngưng Nhi tuy chỉ trong hình hài một đứa con gái mười ba mười bốn khoảng chừng nhưng có vẻ nàng trông rất trưởng thành. Nó cũng làm Phi Linh có chút ngạc nhiên.

-Người theo ta đi. Ta tự mình trốn ra ngoài. Không nên đi cửa chính.

Tiêu Ngưng Nhi nói sau đó dẫn Phi Linh đi vòng ra sau để đi bằng cửa sau. Cuối cùng may mắn là không có ai biết, cả hai người cũng tới trước phòng của Tiêu Ngưng Nhi.

-Ngày mai ta sẽ báo cáo với thúc thúc cùng phụ thân để xin cho người ở lại đây. Người có thể ở phòng của ta. Sắp sáng rồi. Ta cũng phải chuẩn bị đi học nữa.

Tiêu Ngưng Nhi nói với Phi Linh. Mà nói cũng đúng, sắc trời lúc này cũng đã gần sáu giờ sáng rồi. Tiêu Ngưng Nhi cũng phải đi học, chỉ có cách để Phi Linh ở đây thôi.

Để Phi Linh một mình, Tiêu Ngưng Nhi sửa soạn mọi thứ, mà còn có bảo Phi Linh đi ra ngoài một lúc để nàng thay đổi nữa. Hoàn tất mọi thứ thì nàng cũng lên đường đi học. Nàng cũng xin lỗi không dẫn Phi Linh đi tham quan một chút nhưng nàng nói chiều về sẽ làm việc đó.

Tiêu Ngưng Nhi đi học, hình như nàng nói là Thánh Lan học viện.

Phi Linh nào có thú vui ngồi một chỗ đây. Cậu thấy Tiêu Ngưng Nhi đi rồi, cậu cũng Soru biến mất ngay lập tức, mà đi ra cổng chính của Phong Dực thế gia thì cũng thấy được hương của Tiêu Ngưng Nhi đi, nàng đi cũng không vội vàng.

Phi Linh Geppo đập không mà đi từ phía trên.

Trên đường mà Tiêu Ngưng Nhi đi thì nói chung cũng khá nhộn nhịp, tòa thành này rất rộng, mà dân chúng cũng rất đông đúc. Mà Tiêu Ngưng Nhi thì chỉ đi từ đầu đến giờ là có một mình thôi, dường như nàng không có bạn. Phi Linh thấy được phần nào cô đơn trong Tiêu Ngưng Nhi không khỏi cười. Không lẽ cô nàng này lại sống khép kín đến vậy sao?

Nhưng mãi đến một lúc thì Tiêu Ngưng Nhi chạm mặt một cô gái cũng bằng tuổi của nàng, Tiêu Ngưng Nhi tóc vàng thì cô gái lại là tóc màu hường. Do hình dáng đường đi của nàng hướng đến Thánh Lan học viện có một một ngã ba, thì cô gái đi từ con đường còn lại đồng thời chạm mặt Tiêu Ngưng Nhi. Tiêu Ngưng Nhi có chút hơi xử sự kì lạ, nhìn cô gái kia lấy một cái xong lại chạy vội vàng đi, còn cô gái kia dường như mặt buồn nhìn bóng lưng Tiêu Ngưng Nhi, nàng cũng muốn gọi Tiêu Ngưng Nhi lại nhưng dường như có gì đó trong lòng nàng khiến nàng không thể cất tiếng được, nàng nước mắt nhưng muốn ứa trào ra vậy. Nhưng sắc mắt có chút quật cường, lau đi nước mắt cũng tiếp tục cất bước.

Đến Thánh Lan học viện, cánh cổng cũng lớn mà bên trong rất rộng, khá nhiều kiến trúc. Mà hình như Thánh Lan học viện là nơi duy nhất dạy học cho người dân ở đây. Tiêu Ngưng Nhi đi vào một lớp, trên tường còn treo là lớp võ giả học đồ. Có lẽ những người chưa đạt cấp Thanh Đồng trở xuống thì chỉ có thể ở lớp võ giả học đồ này mà thôi. Nhưng không chỉ có một lớp mà có đến hai ba lộn.

Cũng muốn xem xem Tiêu Ngưng Nhi học thế nào. Phi Linh cùng Ảnh đế tiến hành phụ thể dị thú. Mà Ảnh đế cũng là một người phụ nữ đẹp không kém gì Tuyết đế. Cái lần thu phục Ảnh đế ở Tinh Không động cũng gây một chút khó khăn cho Phi Linh, bởi vì xét về sức mạnh công kích của Ảnh đế không quá nổi trội, nhưng là Ảnh đế có một biệt danh khác là “Tuyệt Mộng”. Bước vào trong Tinh Không động, vô cùng tối tăm, chưa kể đến cái kia khả năng hư hóa của Ảnh đế, nó không để lại một dấu vết, tia khí tức hay bất cứ thứ gì để nhận diện sự hiện diện của nàng. Phi Linh gần như xem chết vì nàng, các đòn tấn công vô cùng hiểm độc cùng tàn nhẫn vào những điểm yếu nhất của Phi Linh, may thay thời khắc trọng yếu Phi Linh vận dụng lấy Vĩnh Đông chi Vực hồn kỹ của Băng đế để hạ màn.

Phụ thể dị thú cùng Ảnh đế, Phi Linh hóa thân thành một người phụ nữ quyến rũ nóng bỏng, khác so với Tuyết đế cái kia băng lãnh cùng kín đáo,

Ảnh đế nhìn rất hờ hang, cặp ngực cùng hông không kém gì Tuyết đế chút nào. Nhiều lần Băng đế cũng rất ghen tỵ với cả hai người này về bộ ngực nở nang đến khó hiểu kia, trong khi nàng ngực không chịu phát triển lên được A-Cup nữa.

Toàn thân bao trùm trong màu đen sương vụ, Phi Linh hư hóa, tựa như biến mất hoàn toàn vậy, không còn thấy đâu nữa. Cậu bước vào trong lớp học.

Trong lớp dường như đã đến đủ cả rồi. Còn giáo viên thì là một người phụ nữ. tóc đỏ óng người bóc lửa. Nhưng những điều điều thua vẻ đẹp của Ảnh đế, nét thanh tao giá lạnh của Tuyết đế, cũng không có lấy một nét dễ thương cao quý nào của Băng đế. Chỉ đơn thuần là một người phụ nữ với nhan sắc phàm tục mà thôi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Đến Luyện Đan Sư Công Hội

Mà tiện thể thì tên của thành này là Quang Huy chi Thành.

Có vẻ như đây là buổi đầu tiên của lớp võ giả học đồ. Phòng học thì dường như được thiết kế khá phát triển so với những khái niệm lớp của nhân loại ở thế giới của Phi Linh, phòng học rất rộng, bàn ghế thì được sắp xếp như thiết kế trường đại học cấp bậc tiêu chuẩn quốc gia, hình cánh quạt từ cao xuống thấp hướng nhìn bực giảng.

Mà cái học viên đang bàn tán về người giáo viên nữ này. Phi Linh cũng nghe sơ qua được vài chi tiết. Giáo viên này là Thẩm Tú, xuất thân từ Thần Thánh thế gia, một Bạch Ngân cấp Yêu Linh Sư, mà Thần Thánh thế gia lại còn là một trong hai thế gia mạnh nhất Quang Huy chi Thành, còn lại là Phong Tuyết thế gia.

Đang thảo luận, ánh mắt của những học viên này bị cuốn lấy bởi động tác của Thẩm Tú.

-Yêu Linh Sư cùng Võ Giả đều được phân chia thành năm đẳng cấp: Thanh Đồng, Bạch Ngân, Hoàng Kim, Hắc Kim, Truyền kì. Mỗi cái cấp bậc chia thành năm tinh.

Thẩm Tú giảng giải. Mà những cái này kiến thức Phi Linh đã được Tiêu Ngưng Nhi giảng giải từ lúc khuya rồi.

-Yêu Linh Sư áp đảo Võ Giả, là tồn tại cao quý nhất, có thể hình thành linh hồn hải trong đan điền, đem yêu linh bắt được nhét vào bên trong, lúc chiến đấu, có thể thúc dục yêu linh phụ thể, có được lực lượng cường đại

vô cùng, loại lực lượng này, Võ Giả cùng giai khó mà địch nổi. Giống như ta, có yêu linh của Liệt Diễm Yêu Hồ.

Thẩm Tú tự hào nói. Chỉ thấy hai tay trước mặt Thẩm Tú không ngừng biến hóa, lông mi của nàng ngày càng dài nhỏ, mặt ngày càng nhọn, hàm răng trở nên sắc bén, móng tay cũng trở nên bén nhọn, sau lưng hiện ra một cái đuôi màu hồng.

Nói đến tu vi của mình, Thẩm Tú liền hiện lên vẻ đắc ý.

Lời nói của Thẩm Tú, làm cho một đám học sinh phát ra thanh âm sợ hãi thán phục. Hoàng Kim Yêu Linh Sư, đó là tồn tại cả đời rất nhiều người không thể đạt được.

Phi Linh nghe được những lời này cũng quan sát vẻ mặt của Thẩm Tú cũng học viên thì nhú mày. Không lẽ cấp bậc ở thế giới này lại khó tăng đến mức độ này sao? Mà còn có thái độ của Thẩm Tú, thật quá kiêu ngạo. Xem ra Tiêu Ngưng Nhi ghét Thần Thánh thế gia cũng không phải là vô căn cứ. Cái này Phi Linh cậu sẽ ghi nhận, từ từ sẽ tiến hành điều tra.

Tiêu Ngưng Nhi nhưng là ngồi trên bàn đầu. Có thể học một cách rõ ràng cùng tốt nhất. Phi Linh thấy thế cũng yên tâm bình thản rời đi. Thực tế cậu không quan tâm nàng thì quan tâm ai đây trong khi nàng là người cậu gặp đầu tiên trong thế giới mới lạ này.

Ra khỏi lớp học, Phi Linh cởi bỏ phụ thể, thân thể lại một lần nữa quay về hình dáng cũ.

-Thật tình, ta vẫn chưa quen được với cái chức năng quái đản này.

Phi Linh nghĩ lại thì đầu óc choáng váng, có ngực có hông lại còn gần ngay bàn tay thể mà lại không thể làm gì được thì còn hơn cả tra tấn nữa.

-Náy, cậu kia. Cậu làm gì ở đây? Sao lại trốn học hả?

Có một giọng nói phát ra không xa nơi Phi Linh đứng.

-Chết. Chuẩn trước đã.

Phi Linh chết dỡ chạy vọt đi. Còn sau đó có một nhân ảnh chạy đến chỗ cậu vừa đứng.

-Kì lạ vừa nãy còn thấy mà, đâu mất rồi?

Người này là một lão giả nhưng có vẻ vẫn rất cường sức, sung mãn, tu vi chắc cũng khá cao.

Ngoài Thánh Lan học viện khoản chừng một dặm. Phi Linh vừa vọt chạy thì đã đến hơn một dặm.

-Haizz, chả có gì làm. Hay ta vẫn là đi dạo tham quan một chút chờ Ngưng Nhi về vậy.

Phi Linh thở dài. Làm khách phương xa thật đúng là mệt. Hơn nữa lại không có lấy một tấm bản đồ nữa chứ.

Dạo qua từng cửa hàng. Đường như nơi này cũng không quá chú trọng dược liệu hay sao ấy. Phi Linh cảm nhận được được lực từ những viên dược của một cửa tiệm kinh doanh dược phẩm thì thấy chúng rất yếu, dược lực vô cùng mỏng manh. Chắc đấy cũng là nguyên nhân mà tu vi của người trong Quang Huy chi Thành nay lại yếu đến vậy. Mà gia tăng linh hồn lực cũng tương tự như gia tăng lấy tinh thần lực, Phi Linh cũng có hơn trăm bài dược tề nâng cao tinh thần lực. Có khi cũng nên luyện vài lô cho Tiêu Ngưng Nhi dùng để nâng cao lấy tu vi bản thân. Phi Linh nghĩ vậy.

Còn có những cửa tiệm bán trang bị theo từng cấp bậc. Mà đường như ở đây trao đổi thông qua thứ gọi là yêu linh tệ. Mà phần tiền tài này thì Phi

Linh chẳng bao giờ thiếu nhờ vào Tạo Tác Thần Thuật, không gì là không thể đối với loại này thần diệu thuật.

Mà một loại khai giáp cấp Bạch Ngân cùng Hoàng Kim là phổ biến nhất. Nó ở độ vào khoảng năm bốn mươi đến một trăm vạn yêu linh tệ một cái Bạch Ngân cấp khai giáp, mà Hoàng Kim thì đến khoảng năm trăm vạn một cái cơ. Tuy nói mắc như vậy nhưng chất liệu của chúng cũng không quá tốt so với những gì Phi Linh nghĩ, có lẽ do đẳng cấp của cậu không thể phân rõ được ở đây nên cảm thấy nó vô cùng mỏng manh.

Hỏi đường lấy một chút thì Phi Linh cũng đến trước một cái cổng rất lớn cũng rất rộng. Trên bảng hiệu có đề Luyện Dược Sư Công Hội.

Phi Linh mới đứng trước cổng mà đã ngửi thấy mùi dược liệu thoang thoang quanh đó mặc dù tòa kiến trúc kia còn cách cổng chính hơn trăm mét cơ.

Phi Linh cũng tùy theo tự nhiên bước vào bên trong. Bên trong thiết kế cùng trang trí cũng rất đối bình thường, phía bên một góc tường có treo một cái bảng, có rất nhiều những tờ giấy ghi chú một đồng những câu hỏi. Nhưng những câu hỏi này nhìn cũng rất dễ hiểu đối với Phi Linh nhưng cũng rất khá khó hiểu, bởi vì Phi Linh luyện dược lúc nào cũng nhờ vào vào hệ thống Luyện dược các. Vì sao lại quen? Bởi vì những cái câu hỏi này đều hướng đến những thứ dược mà cậu từng dùng Luyện dược các mà làm ra thử vài lần.

Mà Phi Linh thấy phía dưới cái bảng có một cái bàn để bút viết. Phi Linh cũng cầm nó lên rồi điền vào những câu hỏi mà chưa được giải đáp lấy. Có lấy Luyện dược các thì cậu có thể thấy được những dược liệu cần cho mỗi loại dược tề, kể cả đó có là dược liệu rẻ tiền nhất, phổ thông nhất đến những loại quý hiếm để tạo nên một loại dược tề.

Thoáng một cái thì toàn bộ câu hỏi đều được lấp đầy với những câu trả lời hoàn mỹ. Phi Linh bỏ bút xuống, rời đi cái bảng chất đầy giấy tờ đó.

Rồi có một người thanh niên trẻ tuổi đến quan sát cái bảng. Người này hình như cũng muốn có câu trả lời từ câu hỏi của mình, hẳn có lẽ đã dán câu hỏi của mình lên bảng để được ai đó giải thích nhưng cũng chưa có ai giúp được.

-Ừa! Có câu trả lời rồi.

Thanh niên kia vui mừng cầm lấy tờ giấy câu hỏi treo ở trên bảng xé xuống, rồi cuốn quít hưng phấn chạy đi đâu đó.

Dần cũng có vài người cũng tương tự như thanh niên kia, vui mừng xé xuống tờ giấy rồi chạy đi cùng một hướng của thanh niên kia. Hình như phương hướng đó là nơi để lò luyện được công cộng dành cho học viên ở đây.

Trong khi đó, Phi Linh thì bình thản tiến đến quầy tiếp tân. Nơi đó có một cô gái khá trẻ khoảng mười sáu mười bảy tuổi đang phục vụ. Cô gái này nhìn cũng không có sắc đẹp cả.

-Ta có thể giúp gì cho ngài không?

Cô gái thấy Phi Linh không khỏi hỏi. Mà dường như cô gái này cũng bị vẻ tuấn tú của Phi Linh cuốn lấy khi Phi Linh quay sang nhìn cô gái phục vụ.

-Ồ. Xin chào. Ta có thể gặp người quản lý ở đây được chứ.

Phi Linh cười nói.

-Xin lỗi. Em tên Tiểu Lan. Rất vui được gặp ngài.

Tiểu Lan gấp gáp bắt lấy tay Phi Linh, chào hỏi nhiệt tình.

-À....À, ta biết rồi.

Phi Linh đỏ mặt với cô gái Tiểu Lan. Người gì thấy trai là tưng tởp.

-Etou, nhờ cô chuyển lời giúp ta đến quản lý ở đây. Ta muốn gặp quản lý.

Phi Linh nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Dương Hân

Nói xong, Tiểu Lan cô nương cũng chạy một mạch không biết trời trăng gì vào bên trong sảnh. Phi Linh chỉ biết đứng đơ ra. Chắc lần sau cậu phải cải trang cho bớt phiền phức. Mà Phi Linh cũng thắc mắc nếu vậy tại sao Tiêu Ngưng Nhi lại không cảm thấy bị mình quyến rũ nhỉ.

Đợi khoảng mười phút sau. Một thân ảnh một người phụ nữ bước ra đi cùng với Tiểu Lan cô gái. Người phụ nữ trông thấy Phi Linh không khỏi chào lấy lễ.

Phi Linh nhìn thấy người phụ nữ này cũng cười chào lại.

-Xin chào, ta tên Dương Hân. Ngài đến tìm ta có việc gì không?

Dương Hân dường như lớn tuổi hơn Phi Linh khoảng vài cái xuân nhưng vẫn rất lịch sự với khách hàng. Phi Linh cũng quan sát lấy Dương Hân cái này người quản lý. Dương Hân nét đẹp tuy không so được với Mã Tiểu Đào hay Tuyết đế, Ảnh đế hay Băng đế nhưng so với những người phụ nữ mà cậu nhìn thấy trong Quan Huy chi Thành này thì có thể nói là xếp hạng nhất bảng cũng không sai.

-Xin chào, tại hạ tên Phi Linh. Ta muốn bàn một chút với Dương quản sự về tình hình đan dược hiện tại trong Quang Huy chi Thành này.

Phi Linh cười nói.

-Đan dược? Quang Huy chi Thành này?

Dương Hân dường như là người rất có đầu óc cùng lắng nghe kỹ càng, nàng tìm ra ngay có cái gì dụng ý trong lời nói của Phi Linh. Mà dụng ý đó

là, Phi Linh không phải người của Quang Huy chi Thành.

-Đúng vậy. Ta muốn giúp đỡ Luyện Đan Sư Công Hội của người. Theo ta thấy thì nơi này cũng có chút không được phát triển tốt cho lắm.

Phi Linh bình thản nói. Còn Dương Hân thì bình tĩnh quan sát từng cử chỉ của Phi Linh. Cả hai dường như rất tự nhiên vậy.

-Chúng ta hãy vào trong nói chuyện kĩ càng hơn, được chứ Phi tiên sinh?

Dương Hân đưa tay theo kiểu mời khách đối với Phi Linh. Phi Linh cũng gật đầu đồng ý. Rồi sau đó Phi Linh đi theo Dương Hân vào một căn phòng thiết kế như một phòng làm việc vậy, nhưng không có cái gì gọi là máy lạnh.

Vào trong phòng, Phi Linh cũng dừng trước cái bàn làm việc của Dương Hân.

-Có vẻ Dương quản sự làm việc cực lực quá nhỉ?

Phi Linh nhìn thấy đồng văn kiện trên bàn mà nói.

-À. Thật ra cũng không có cái gì. Gần đây Luyện Đan Sư Công Hội sa sút trầm trọng thành ra cũng không có gì nhiều.

Dương Hân cười quỵn rũ với Phi Linh, nàng mới Phi Linh ngồi xuống ghế.

-Vào vấn đề chính đi nào. Ta...

Phi Linh đang nói giữa chừng thì Dương Hân ngón trỏ đặt lên môi cậu, ý bảo đừng nói dạng như vậy. Mà kế tiếp đó nàng lại đến trước mặt cậu, ngồi lên trên đùi cậu với tư thế vô cùng gợi tình, khiến Phi Linh có chút máu nóng sôi lên.

-Anou, Dương quân sự. Cô làm gì vậy?

Phi Linh có chút nhịn nhưng không nhịn nổi mà hỏi Dương Hân. Cái dáng ngồi kiêu như thế này thì có thằng đàn ông nào mà chịu được đây, trừ phi tên nào đó hẳn bị vấn đề sinh lý thôi. Ngay cả Mã Tiểu Đào còn không có gan mà làm như vậy quyến rũ cậu nữa. Phi Linh nghĩ vậy.

-Phi tiên sinh, ngài hình như rất muốn làm gì đó với ta phải không?

Dương Hân cười mỉa hoặc nói.

-Cái này không nhất thiết phải tiến hành nhanh chóng như vậy. Chúng ta có thể hẹn hò trước rồi sau đó làm chuyện này cũng chưa muộn.

Phi Linh đổ mồ hôi mắt liếc đi chỗ khác tránh nhìn vào khe hở giữa bầu ngực đang áp sát vào cơ thể mình. Mũi cậu có chút nóng lên rồi. Có khi không chịu được mà ăn luôn mất.

Phi Linh nhanh tay tóm lấy hai bờ vai của Dương Hân, nàng cũng nương theo hành động đó mà bị giật mình, sắc mặt chuyển hồng đi. “Kya” một tiếng vô cùng dễ thương.

-Hế? Kya?

Phi Linh nghe thấy cái thanh âm dễ thương này không khỏi đứng hình. Này, này, cô là người bày trò trước đấy. Lam thế nào mà giờ có vẻ lại trở thành tôi muốn làm chuyện đồi bại với cô vậy. Phi Linh nghĩ.

-Tóm lại là cô có thể rời khỏi người ta trước được chứ?

Phi Linh nói. Tại sao tình hình lại thành ra cái kiểu tình huống như thế này? Phi Linh nghĩ.

Cuối cùng Dương Hân cũng chịu xuống và ngồi đối diện Phi Linh.

-Haizz, được rồi. Vào vấn đề. Theo ta thấy về vấn đề đan dược của Quang Huy chi Thành là một vấn đề nghiêm trọng ảnh hưởng đến tốc độ tu luyện cùng khả năng gia tăng tu vi của mọi người.

Phi Linh vẻ mặt nghiêm túc nhìn Dương Hân nói.

-Đúng như người nói. Tình hình thì chúng ta Luyện Đan Sư Công Hội không thiếu thốn dược liệu nhưng chỉ có mỗi một loại dược tề hơn nữa chỉ là loại phạm tục mà thôi, dược lực không lớn mà còn tổn hao dược lực của tài liệu nữa.

Vừa nói, vẻ mặt của Dương Hân nhìn khá u sầu.

-Vì thế ta muốn giao cho các người một vài loại dược tề để các người luyện chế.

Phi Linh nói xong, trong tay hư không xuất hiện những cuộn giấy, có khoảng mười cuộn.

-Đó là...

Dương Hân hai mắt kinh ngạc hỏi. Nàng là lần đầu nhìn thấy cái loại khả năng này đấy.

-Mà, đây là mười loại dược tề của ta. Người có thể xem qua. Cứ hai loại là dùng cho một cấp bậc. Hai quyển này là Trường Hồn đan cùng Tuệ Căn đan, dành cho Thanh Đồng cấp dùng. Hai cái này là Chân Thiên đan cùng Miễn Linh đan, Bạch Ngân cấp dùng,... tất cả đều có ghi trong đan phương cả. Còn những dược liệu thì ta có dạo sơ qua chợ búa thì những cái này dược liệu tương đối dễ tìm, không có cái nào hiếm cả.

Phi Linh liệt kê một loạt, làm cho Dương Hân có chút tiếp thu không kịp. Mà nàng cầm đọc lấy một chương đan phương thì hiệu của từng loại là vô cùng mạnh mẽ, có khi chỉ một thiên tài cấp Thanh Đồng nhất tinh dung

mười viên trực tiếp tăng cấp nhĩ tinh Thanh Đồng. Điều này chứng tỏ cái gì? Nó thậm chí có thể đưa Quang Huy chi Thành đến một kỉ nguyên mới, cũng là tương lai cho Luyện Đan Sư Công Hội a.

-Cái này người giao cho chúng ta thật sao?

Dương Hân giọng run rẩy nói, nàng vừa vui vừa sợ. Vui là cái này những dược tề sẽ chấn hưng Luyện Đan Sư Công Hội không thể nghi ngờ mà sợ là cái này uy lực của dược lực quá lớn có khi còn bạo thể mà vong nếu không sử dụng đúng cách.

-Ân, cái này ta có trông cậy vào các người.

Phi Linh gật đầu cười.

-Thế còn tiền thì sao? Không lẽ người không lấy sao? Đây là gia tài không thể đếm hết a.

Dương Hân gấp gáp nói.

-Mà, mà. Bình tĩnh đi. Nếu các người thuận lợi luyện chế bà bán chúng với số lượng lớn thì có thể trích cho ta hai phần thu nhập của các người, gửi tới Dực Long thế gia Tiêu Ngưng Nhi là được rồi.

Phi Linh khẽ cười đáp.

-Ừ. Như vậy không thành vấn đề. Ta thay mặt trưởng lão cảm ơn người trước. Người là ân nhân của cả Quang Huy chi Thành.

Dương Hân đầu óc thông minh có thể thấy trước được viễn cảnh mà nếu có được những viên đan này. Mà nàng cũng có chút thắc mắc tu vi của Phi Linh là ra sao.

Bàn bạc xong xuôi dường như cũng đã đến giờ Tiêu Ngưng Nhi ra về, Phi Linh cũng dự định rời đi. Sau đó cậu cũng Soru thoáng cái rời đi trước

mặt Dương Hân làm nàng hết hồn. Điều này cũng cho nàng biết tu vi của Phi Linh là thâm bất khả trắc.

Thánh Lan học viện cổng chính.

Phi Linh đi đến cổng chính vô cùng thông thả. Cậu đứng trước cổng để chờ Tiêu Ngưng Nhi ra. Mà lúc cậu tới thì Tiêu Ngưng Nhi cũng vừa bước ra khỏi cổng.

-Ngưng Nhi muội muội.

Phi Linh vẫy tay gọi Tiêu Ngưng Nhi đang lơ đãng đi ra khỏi Thánh Lan học viện. Mà mọi người cũng bị tiếng kêu của Phi Linh, kéo theo nhiều sự chú ý của nhiều người. Tiêu Ngưng Nhi cũng nường theo tiếng gọi mà quay đầu lại thì nhìn thấy Phi Linh đang gọi mình.

-Người làm cái gì vậy? Không phải ta bảo người ở trong phòng đợi ta sao?

Tiêu Ngưng Nhi chạy lại có chút đỏ mặt nói với Phi Linh. Thật ra nàng sống khá thâm lặng nhưng do vẻ đẹp của nàng là đứng đệ nhất bảng trong lứa tuổi hiện tại, điều này khiến nàng bị chú ý vô cùng nhiều, bị chú ý nhiều thì cũng có chút vui cùng xấu hổ chứ.

:v ae hn đòi hỏi dữ quá ta cảm động up 2 chương

Buổi tối vui vẻ:))

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Hiểu Lầm

Bởi vì Phi Linh xuất hiện cùng kêu tên của Tiêu Ngưng Nhi, sự chú ý của tất cả các học viên liền dồn hết vào Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi trước mặt cậu.

-Này, người xem xem. Ngưng Nhi nữ thần trước mặt là ai thế?

-Bạn trai?

-Khốn kiếp. Ngưng Nhi nữ thần là của ta.

.....

Nhiều người bàn tán lung tung.

-Người sao lại đến được đây? Người không phải nói là không biết đây là đâu sao?

Tiêu Ngưng Nhi nhìn Phi Linh nhú mày hỏi.

-Mà, mà. Lúc này muội đi học thì ta theo muội đến đây rồi đi tham quan một chút xung quanh ấy mà.

Phi Linh giải thích.

-Đi, đi về nhà thôi. Ở đây đông người không tiện nói chuyện.

Tiêu Ngưng Nhi nhìn xung quanh có rất nhiều người nhìn vào hai người họ nên lập tức quyết định. Nàng nắm lấy tay Phi Linh rồi kéo cậu đi. Các

học viên nhìn vào mà thấy ghen tị len lỏi trong sâu con mắt mỗi người.

-Ngưng Nhi....

Lúc Tiêu Ngưng Nhi nắm lấy tay Phi Linh đi xa khỏi Thánh Lan học viện thì một cô gái thấy được cảnh này không khỏi nói. Cô gái này là người lúc sáng Tiêu Ngưng Nhi chạm mặt ở ngã ba đường. Trông mặt nàng có chút vui cũng có chút buồn. Đường như cô gái này cùng Tiêu Ngưng Nhi quan hệ có chút đặc biệt.

Đi mãi đến gần Dực Long thế gia nhà thì Tiêu Ngưng Nhi dừng lại, quay về đối diện mặt đối mặt với Phi Linh.

-Từ sáng giờ người đã đi đâu?

Tiêu Ngưng Nhi hỏi.

-Ta vào lớp xem người học. Rồi đi dạo trong chợ.

Phi Linh thành thật khai báo.

-Xem ta học? Ta đâu có thấy người trong lớp của ta.

Tiêu Ngưng Nhi thắc mắc nói.

-Mà, mà. Ta tàng hình thì làm thế nào người thấy ta đây.

Phi Linh cười nói. Ảnh đế đâu phải nhân loại tầm thường có thể phát hiện được tung tích chứ.

-Tàng hình? Đó là năng lực của yêu linh hôm qua của người?

Nói đến một loại năng lực lạ lùng thì Tiêu Ngưng Nhi nghĩ ngay đến cái kia hôm qua hình dáng mỹ lệ vô cùng thiếu nữ tóc trắng tao nhã cao quý.

Tiêu Ngưng Nhi đến giờ vẫn không thể nào quên được cái vẻ đẹp tuyệt trần ấy. Trong lớp nàng cũng có suy nghĩ qua về nó.

Đúng lúc này thì có một thân ảnh của người Dực Long thế gia từ bên trong đi ra.

-Ngưng Nhi, con làm gì bên ngoài mà không vào nh...

Người này là một người trung niên, mà hắn đang hỏi Tiêu Ngưng Nhi thì thấy Phi Linh như kiểu đứng chặn cửa vậy. Thế là hắn lập tức giải phóng linh hồn lực, chạy hướng phía Phi Linh giơ quyền đánh thẳng Phi Linh.

-Phụ thân?

Tiêu Ngưng Nhi nhưng là nhận thấy đầu tiên người trung niên này. Người này là phụ thân của nàng, Tiêu Vân Phong.

Mà Phi Linh vẫn đứng đó mặc cho năm đám của Tiêu Vân Phong đánh tới. Tiêu Ngưng Nhi thì trừng mắt tròn to mà nhìn, nàng với suy nghĩ là cha nàng đã đạt cấp Hoàng Kim Yêu Linh Sư thì có thể hay không làm Phi Linh bị thương, nàng còn chưa biết được Phi Linh tu vi.

-Tekkai.

Tiêu Vân Phong đánh mình chẳng lẽ Phi Linh không biết. Cậu khê nói, Tiêu Ngưng Nhi đối diện cũng nghe được từ này.

Ngay khoảng khắc năm đám Tiêu Vân Phong chạm vào mặt Phi Linh thì nó bị dừng lại, mà còn phát ra một tiếng kim loại va chạm nữa chứ. Phi Linh khuôn mặt thậm chí còn không chút mề xước gì, thế mà bàn tay của Tiêu Vân Phong đã phải rút về vì đau.

-Phụ thân. Người không sao chứ?

Tiêu Ngưng Nhi thấy Phi Linh không sao có chút yên lòng nhưng lại thấy cha mình bị thương không khỏi hỏi.

-Ta không sao? Tên kia, mi là ai? Dám cản đường con gái ta vào nhà.

-Phụ th...

Tiêu Vân Phong tay cản lại Tiêu Ngưng Nhi, ánh mắt đằng đằng sát khí nhìn Phi Linh.

-Tiêu đại nhân. Ngài đừng nghĩ xấu ta như vậy a. Ngưng Nhi muối muối đã giúp ta rất nhiều làm sao ta lại lấy oán báo ân a.

Phi Linh cười khổ nói.

-Phụ thân. Phi Linh đại ca là bạn của ta. Hắn không có ý đồ xấu gì cả. Hắn không có nhà nên ta muốn cho hắn sống trong nhà chúng ta.

Tiêu Ngưng Nhi can can lấy Tiêu Vân Phong.

Đúng lúc này, lại có một thân ảnh từ bên trong đi ra.

-Có chuyện gì mà ồn ào thế? Tiêu gia chủ, ngài đang làm gì vậy?

Cũng là một người trung niên. Người này nhìn Tiêu Vân Phong cùng Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi không khỏi hỏi.

-Tiêu Dực trưởng lão. Người không phải lo chuyện này.

Tiêu Vân Phong nhìn Tiêu Dực nói.

-Tiểu tử. Người là ai? Định làm loạn trước Dực Long thế gia chúng ta sao?

Tiêu Dực ánh mắt khinh thường nhìn Phi Linh.

-Haizz, vừa đến đây một ngày mà ta thấy không chỉ Thần Thánh thế gia Thầm Tú cái kia kiêu ngạo mà còn có tên nhà người nữa.

Phi Linh ánh mắt lạnh lùng nói. Phụ thân của Tiêu Ngưng Nhi thì hẳn không nói, bởi vì con gái mình mà xử sự như thế thì không sao, nhưng một tên không có phận sự, mà dường như Tiêu Dực cũng chỉ là trưởng lão lại dám cãi lời gia trưởng thì chắc chắn phải bị xử lý.

-Người...

Tiêu Dực trợn mắt tức giận nhìn Phi Linh. Đây là lần đầu tiên hắn gặp một tên không biết sống chết dám nói như vậy với hắn. Linh hồn lực bắt đầu bạo phát ra. Dựa theo mức độ linh hồn lực thì Tiêu Dực cũng ở Hoàng Kim cấp Yêu Linh Sư nhưng có yếu hơn Tiêu Vân Phong nhiều lắm. Vì thế tên này mới không làm loạn được.

Tiến thể thì Phi Linh lúc này phong ấn trong cơ thể cùng nương theo rời đi Đấu La đại lục mà tiêu biến không còn nữa. Giờ thì Phi Linh lúc này cấp bậc cũng đã 140, toàn bộ trang bị tiến cấp Long Ngâm. Cậu cũng lĩnh ngộ được pháp tắc mới, Lôi pháp tắc.

Mà yêu linh phụ thể sau Tiêu Dực là hóa thân thành một con điều, Lôi Ảnh Điều. Đặc tính cùng khả năng như tên gọi của nó, rất nhanh, cũng mờ ảo, khó nắm bắt. Tuy không có hư huyền như Ảnh đế nhưng nó nhanh thay phần nào nhờ có lợi thuộc tính.

Vuốt điều hướng Phi Linh cào từ trên xuống với tốc độ nhanh chóng. Với tầm nhìn của Phi Linh mà nói thì nó chẳng đáng vào đâu cả. Phi Linh thì ngáp dài một cái, ngón trỏ giơ ra đỡ lấy đòn công kích hiểm giết kia. Tiêu Dực thấy thế không khỏi cười khinh thường.

Nhưng rất dễ dự đoán, dừng lại hoàn toàn. Đòn trào kia của Tiêu Dực bị dừng lại ngay lúc chạm vào ngón tay của Phi Linh.

-Truy... Truyền Kì cấp.

Tiêu Vân Phong nhìn thấy cảnh này không khỏi nói. Bởi vì chỉ có trên Truyền Kì cấp Võ Giả cùng Yêu Linh Sư mới có thể đỡ một đòn toàn lực của một Hoàng Kim cấp Yêu Linh Sư một cách dễ dàng như vậy, chưa kể đến cái kia Lôi Ảnh Điều còn là một Hắc Kim nhất tinh yêu linh. Thông thương Hắc Kim Yêu Linh Sư cùng Võ Giả cùng không dám nhờn nhợt tiếp cái kia đòn công kích kể cả hấn.

-Người làm tới đây đã đủ chưa?

Phi Linh ánh mắt vẫn lạnh lùng như thường lệ nhìn vào Tiêu Dực đang làm ra vẻ mặt không thể tin được kia.

Phất tay một cái, Phi Linh đẩy Tiêu Dực té ra gần Tiêu Vân Phong. Tiêu Ngưng Nhi nhưng là chạy tới kể bên Phi Linh.

-Phi Linh đại ca dừng lại đi.

Tiêu Ngưng Nhi mở miệng nói. Mặc dù mới gặp Phi Linh nhưng nàng trước giờ chưa có lấy một người bạn nào nói chuyện vui vẻ với nàng như Phi Linh trừ một người nọ ra. Tuy nàng từng có nhưng đó chỉ là quá khứ mà thôi.

Mà Tiêu Dực bấy giờ gượng dậy. Tiêu Vân Phong nhưng là bảo hấn không nên manh động, Phi Linh hấn nhận ra là một Truyền Kì cấp, ít nhất là Võ Giả.

Tiêu Dực ôm cục tức đi chạy vào trong nhà. Mà vừa đi hấn còn nói lớn Tiêu Vân Phong:

-Một lát nữa mong Tiêu gia chủ tập hợp các trưởng lão khác bàn về hôn sự của Ngưng Nhi chất nữ.

Nói xong thì thấy hân đã vào trong rồi.

Tiêu Ngưng Nhi nghe được cái này không khỏi mặc buồn không thể tả, có chút ứa ra nước mắt năm đăm siết chặt. Phi Linh thấy thế không khỏi suy nghĩ gì đó.

Tiêu Vân Phong thì cũng chỉ gạt đầu cho Phi Linh vào nhà, Truyền Kỳ cấp đầu phải hạn giời chơi, tình đến hiện tại thì chỉ có một người đạt đẳng cấp này mà thôi, Diệp Mặc, cha của thành chủ, đứng đầu Phong Tuyết thế gia mạnh nhất Quang Huy chi Thành.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Ca Này Căng

-Cái hôn sự là như thế nào? Xem vẻ mặt của muội có vẻ là hôn sự này bị ép buộc sao?

Phi Linh nhưng là vào phòng của Tiêu Ngưng Nhi.

-Không trách được phụ thân. Thần Thánh thế gia quá lớn mạnh, chỉ có thể trách ta không đủ thực lực để chống lại chúng mà thôi.

Tiêu Ngưng Nhi gần như muốn khóc mà nói. Giọng nói như bị nghẹn lại vậy. Nỗi tức tối khiến nàng không nói nữa.

-Mà, mà. Nếu muội muốn khóc thì cứ khóc cho đã đi. Nếu muội cần giúp đỡ thì ta sẽ giúp muội. Ta theo chủ nghĩa phụ nữ a.

Phi Linh xoa xoa đầu Tiêu Ngưng Nhi mà nói. Cậu là không thể nào đứng nhìn phụ nữ khóc. Mỗi lần như vậy là hẳn không kiềm lòng được a.

-Oa...

Tiêu Ngưng Nhi cũng theo đó nhào vào lòng của Phi Linh mà khóc, khóc rất thê thảm, nhưng lấy khuôn mặt nàng khóc nhìn vẫn rất đẹp, chắc chắn rằng sau này khi trưởng thành, nàng sẽ là một mỹ nữ tuyệt trần không kém Mã Tiểu Đào. Phi Linh chỉ có nước vỗ vỗ lưng nàng như mẹ dỗ dành con mình vậy.

Được khoảng mười phút thì Tiêu Ngưng Nhi cũng nín khóc, nước mắt vẫn còn đọng lại trên má nàng, khiến nàng tuy khóc nhưng cũng rất kiều diễm.

-Phi Linh đại ca. Ta muốn trở nên mạnh hơn nữa. Lúc này phụ thân có nói người là Truyền Kỳ cấp. Làm sao người có thể mạnh như vậy chỉ mới bấy nhiêu đây tuổi?

Tiêu Ngưng Nhi vẻ mặt cương nghị hơn rất nhiều nói.

-Bản thân ta không biết ta ở đẳng cấp gì, nhưng nếu muội muốn mạnh hơn thì có thể bắt đầu từ việc chữa thương cho muội trước đã.

Phi Linh vừa nói ngón trỏ vừa búng vào trán Tiêu Ngưng Nhi một cái. Nàng bị thương không lẽ hấn không biết sao?

-Huynh biết ta bị bệnh gì sao?

Tiêu Ngưng Nhi nhưng có chút đỏ ửng khuôn mặt nói.

-Ta không biết nhưng ta có cách giúp muội hết bệnh.

Phi Linh cười khẽ nói.

-Nhưng trước hết muội phải cho ta xem vết thương đã.

Phi Linh nói. Không biết chỗ thì làm sao chữa. Thế là Tiêu Ngưng Nhi cúi xuống cời lấy chiếc hài bên trái ra, vốn dĩ đang ngồi trên giường nên khá thuận lợi. Mà trên bàn chân trần của nàng lại có một vết thâm xanh vô cùng đậm, nhìn có vẻ rất không tốt cho sức khỏe của Tiêu Ngưng Nhi.

-Muội đây. Bị nặng như vậy rồi mà còn dám chối kiểu này kiểu nọ.

Phi Linh nhắc bàn chân trái của Tiêu Ngưng Nhi lên và thở dài. Tiêu Ngưng Nhi đỏ mặt không biết cái gì cho phải.

-Ta bắt đầu đây.

Phi Linh tay đặt lên bàn chân của Tiêu Ngưng Nhi, ánh hào quang màu vàng trắng kim hiển hiện lên, nó vừa xuất hiện mang ngay cho Tiêu Ngưng Nhi cảm giác vô cùng dễ chịu mà nàng chưa từng có kể từ khi bị cái căn bệnh quái lạ này.

Hào quang ngày càng sáng, mà vết thâm màu xanh khó chịu kia thì cũng nường theo đó mà dần phai nhòa. Chưa đầy mười lần hơi thở thì vết thâm kia cũng biến mất, Phi Linh cũng dần thi thuật.

-Sao rồi? Mọi thấy đỡ hơn rồi chứ?

Phi Linh nhìn Tiêu Ngưng Nhi hỏi, nàng cũng gật đầu đáp lại.

-Vậy thì ta về phòng đây.

Phi Linh đứng lên chuẩn bị rời khỏi phòng thì Tiêu Ngưng Nhi nắm lấy tay áo của cậu, sắc mặt nhìn vô cùng đỏ chót, ngượng ngùng ánh mắt không dám nhìn thẳng Phi Linh.

-V...vẫn còn một chỗ nữa.

Tiêu Ngưng Nhi ấp úng nói. Nói xong nàng cởi dây đai quần quanh áo xuống, cởi hai vòng thì cũng không còn dây đai trên người, hai bên áo như phanh ra, để lộ lấy đôi ngọc phong vẫn đang phát dục của nàng nhưng vẫn rất hút hồn, đầy đặn. Nàng không mặc áo ngực lúc ở nhà, cho nên nàng lấy cánh của mình che đi phần nhạy cảm của mình. Phi Linh thấy cảnh này có chút không tiếp thu kịp, mặt có chút nóng nóng.

-Đừng có nhìn mọii chăm chăm như vậy.

Tiêu Ngưng Nhi nhận thấy Phi Linh cứ nhìn chăm chăm thân thể của mình không khỏi xấu hổ nhẹ nói. Nàng xoay sang phải một chút, dưới phần sườn gần phần ngực nở nan kia lại có một vết thâm nữa nhưng cái này dường như còn đậm hơn cái vừa nãy ở chân cơ. Có vẻ do nó nằm ở gần

phần nhạy cảm của nàng nên mới có như vậy nghiêm trọng. Đặc tính của cái vết thâm này hình như có liên quan đến tính âm dương, nó hấp thu càng nhiều âm thuộc tính thì sẽ ngày càng thâm hơn, ngày càng trở nặng hơn.

-Haizz, việc gì mà gấp gáp a.

Nghe Tiêu Ngưng Nhi nói vậy, Phi Linh tay che lấy hai mắt mình. Thực tế đối với những phụ nữ đã thành niên thì Phi Linh không có ngại gì nhìn họ cởi đồ trước mặt cậu nhưng trước mặt cậu là một cô gái chỉ mới mười ba tuổi mà thôi, Phi Linh còn chưa muốn vào tù bóc lịch đâu. (khúc này nói chơi cho vui chứ main ta làm gì có khả năng bị bắt đây:v)

-Muội bắt ta không được nhìn thì ta như thế nào chữa cho muội a. Cái này là ác với ta quá rồi.

Càng nghĩ Phi Linh càng muốn mở ra tay của mình.

-À. Có cách rồi.

Trong lúc khốn khổ, Phi Linh đột nhiên nghĩ ra một ý tưởng. Cậu chạy vào trong thức hải của mình.

-Băng đế, muội mau giúp ta.

Phi Linh hướng Băng đế cầu cứu.

-Thật hết cách. Để ta lo vụ này cho, ngược lại sau này phải đưa ta đi đâu đó đấy. Không phải ở trong này mà ngắm đâu.

Băng đế bất đắc dĩ ân thuận. Còn đỏ mặt yêu cầu lại nữa. Nhìn vô cùng đáng yêu, vẻ đáng yêu này khiến Phi Linh muốn trở thành lolicon quá đi mất.

Thoáng một cái, Băng đế đã phụ thể, cái này cũng không phải là dị thú phụ thể, mà chỉ là tinh thần thay đổi vị trí chủ khống mà thôi, mà chỉ có Phi

Linh cho phép thập đại hung thú mới có khả năng nắm quyền, Phi Linh có thể giành lại bất cứ lúc nào.

Ánh mắt của Phi Linh lúc bấy giờ chuyển thành màu lục, khí tức trên người cũng biến hóa, băng lãnh vô cùng.

Băng đế trong cơ thể Phi Linh nắm lấy chủ không cơ thể cậu lại cảm giác có một cái gì đó vô cùng là lạ ở phần dưới của Phi Linh. Nàng dùng tay sờ sờ thử dưới đũng quần.

-Này đừng có làm vậy!!!

Phi Linh trong thức hải nhận thấy Băng đế làm điều bất thường không khỏi can ngăn nhưng dường như không kịp. Băng đế chạm vào phần dưới của cậu, nàng cảm giác khá cương cứng, mắt chớp chớp mấy cái rồi mặt bắt đầu đỏ chín lên, chắc là đã hiểu cái gì đó mà xấu hổ.

-Tê....tê....tê...Phi Linh biến thái.

Băng đế hét lớn lên tay thì dường như vô ý thức hay sao mạnh mẽ đập thẳng vào chỗ cương cứng đấy.

Tiêu Ngưng Nhi nhưng là từ này giờ vẫn nhắm mắt chờ Phi Linh trị xong phần còn lại của vết thương nhưng lại có cảm giác bất thường, nàng mở mắt ra thì không thấy bóng dáng Phi Linh đâu nữa mà vết thương vẫn chưa được chữa trị.

-Phi Linh đại ca. Người đâu rồi?

Nàng hốt hoảng nhìn trong phòng không thấy Phi Linh.

-T....ta kh...không sao. Ta có việc chạy ra ngoài cửa một chút.

Bỗng dừng từ ngoài cửa trước phát ra giọng nói của Phi Linh.

Phi Linh lúc này đang đứng ngoài cửa phòng của Tiêu Ngưng Nhi, tay ôm lấy phần dưới của mình, sắc mặt có chút tái nhợt. Mà Băng đế bên trong thức hải là đã ngắt xiết mất rồi, được Tuyết đế cùng Thiên Mộng chăm sóc.

Mà lúc này tự nhiên của lại mở phòng lại mở ra. Tiêu Ngưng Nhi bước ra từ bên trong. Nhìn thấy Phi Linh không khỏi thở phào.

-Ngưng Nhi muội muội. Ng...ngực của muội.

Nhưng hình như Tiêu Ngưng Nhi mãi lo cho Phi Linh mà quên mất mình chưa mặc y phục lại, đôi ngọc phong mũ lệ đập ngay trực tiếp vào mắt Phi Linh. Nó như hai quả bóng vậy, lắc qua lắc lại, từng lên từng xuống.

-Khô...Khônggggggggggggggggggggggg

Tiêu Ngưng Nhi nhìn xuống ngực mình thì thấy mình chưa mặc y phục, mặt là đỏ đến không còn từ nào để diễn tả, nước mắt lại một lần nữa muốn ứa ra đang quanh quẩn trên khóe mi, nàng hai tay che lấy ngực ngời khuy xuống thuận miệng la lán thất thanh.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Đe Dọa

Sau đó Phi Linh vào lại phòng của Tiêu Ngưng Nhi. Do phòng của Tiêu Ngưng Nhi cũng gần như tách biệt với các kiến trúc khác cho nên tiếng la của nàng cũng không có bị ai nghe thấy.

Phi Linh trên giờ có thêm một khối u to tướng, cậu vừa bị Tiêu Ngưng Nhi cho một cốc vào đầu. Nghĩ đến cũng kì lạ, Tiêu Ngưng Nhi thậm chí còn chưa đạt Thanh Đồng cấp bậc mà đã cho Phi Linh sưng một khối u, tuy Phi Linh có thể cân bằng vectơ thao túng nhưng đối với các cô gái gần gũi cậu thì tại sao cậu phải từ chối những cái trường hợp hài hước như vậy.

Sau đó Phi Linh vẫn tiếp tục tiến hành chữa trị vết thâm nọ trên phần nhạy cảm của Tiêu Ngưng Nhi, cậu lần này cũng không biết làm sao để xoay sở, đấu tranh tử tưởng lắm Phi Linh mới quyết định xem Tiêu Ngưng Nhi như một cô gái mười tám mà nhìn vào thẳng vào ngực cô không chút giấu diếm, nó khiến Tiêu Ngưng Nhi ngượng chín cả mặt. Giải quyết xong vấn đề vết thương, Tiêu Ngưng Nhi bắt đầu đề nghị Phi Linh huấn luyện. Thật ra mà nói, Phi Linh không có công pháp nào tu luyện linh hồn lực.

Phi Linh lại vào lục tung cái hệ thống trao đổi, thế là cậu tìm được gần năm mươi bộ công pháp phù hợp mang thuộc tính lôi phong mà Tiêu Ngưng Nhi thiên sinh đã có.

Cuối cùng Phi Linh đổi lấy một bộ công pháp tên Lôi Giáng Phong Hành cho Tiêu Ngưng Nhi, nghe đến cái tên này chúng ta có thể hiểu được nó căn bản có hai thuộc tính phong cùng lôi, lôi đi trước, phong đi sau. Cả hai tương trợ lẫn nhau, lôi thuộc tính này tuy không tính là cái gì cực hạn chi lôi như của Lôi đế, nhưng so sánh với các loại khác thuộc tính mà nói

thì có thể nói chỉ sau cực chí chi băng mà thôi, lôi khắc hỏa, hỏa khắc băng, băng khắc lôi, điều này rất cơ bản. Bộ công pháp này chỉ có tam tầng nhưng uy lực thì không gì sánh bằng, thậm chí Thiên Đạo Thần Quyết ở thế giới này thần cấp công pháp cũng đứng nói cạnh tranh. Thiên Đạo Thần Quyết có đặc tính hấp thu bảy yêu linh, nhưng Lôi Giáng Phong Hành tuy không được nhiều như vậy yêu linh hấp thu nhưng nó lại có đặc tính khác nổi trội hơn, nếu nói Thiên Đạo Thần Quyết nổi trội về lượng thì Lôi Giáng Phong Hành là chất biến.

Tiến hóa.

Yêu linh ở thế giới này nhiều vô số kể, so với Đấu La đại lục hồn thú thì phải nói một trời một vực, nhưng chỉ là có khả năng sẽ không mạnh mẽ bằng mà thôi. Mà Lôi Giáng Phong Hành như đã được đề cập có thể tiến hóa, tiến hóa như thế nào? Nó có thể cùng yêu linh hiện thời tiến hành tiến hóa, tùy vào thuộc tính của yêu linh, ví dụ như một con yêu linh cấp thần tính thì nó sẽ tiến hóa gấp bội số lần năng lực của yêu linh đó. Đây là vô cùng mạnh mẽ khả năng mà bộ công pháp này đem lại.

Tiêu Ngưng Nhi được Phi Linh truyền thụ toàn bộ về Lôi Giáng Phong Hành không khỏi chấn kinh vì cấp bậc của bộ công pháp này. Tiếp đến nàng cũng chìm sâu vào minh tưởng. Phi Linh chỉ cười sau đó lại đi ra ngoài. Một lần nữa Thần Thánh thế gia lại ghi lại cho Phi Linh một điểm trừ ấn tượng khá nặng nề.

-Thần Thánh thế gia sao? Có dịp ta sẽ xem xét xử lý bọn chúng.

Phi Linh ánh mắt trở nên băng lãnh hơn rất nhiều. Những kẻ quá kiêu ngạo không thể để chúng tự tung tự tác được.

Quay trở về phòng mình, Phi Linh cũng thở dài. Từ sáng đến bây giờ, hết Dương Hân rồi đến Tiêu Ngưng Nhi, không biết sau này sẽ còn có ai nữa đây.

Mãi đến tận sáng Tiêu Ngưng Nhi lại phải đi học, Phi Linh ở nhà một mình chả biết làm gì, cậu quyết định đi xung quanh Dực Long thế gia.

-Các vị trưởng lão, ta chắc các vị đã hiểu rõ tình hình, hiện giờ Dực Long thế gia ngày càng bị Thần Thánh thế gia chèn ép, hôn sự của Ngưng Nhi chất nữ là con đường duy nhất có thể xóa bỏ đi cái này khó khăn.

Giọng nói này phát ra trong đại sảnh nghị sự đường của Dực Long thế gia. Phi Linh đột nhiên đi ngang qua mà nghe được những lời này không khỏi đứng lại. Cậu ghé vào một chỗ khá tối để lắng nghe.

-Tiêu Dực trưởng lão, chúng ta đã quyết định không bàn về vấn đề này nữa, mọi chuyện cũng chỉ thuận theo tự nhiên mà thôi, dù sao Ngưng Nhi cũng là con gái, nó không thể chấp nhận hôn sự này.

Tiêu Vân Phong nhíu mày nói, hẳn là phụ thân của Tiêu Ngưng Nhi làm sao hẳn không biết nàng không bao giờ chấp nhận quyết định này. Những trưởng lão khác cũng có chút do dự bàn về vấn đề này.

-Đây là vấn đề phát triển của gia tộc chúng ta. Chỉ vì cái suy nghĩ như vậy mà ngài lại bỏ mặc cho Thần Thánh thế gia chèn ép chúng ta.

Tiêu Dực kiên quyết nói.

Phi Linh đứng ngoài nghe được tên Tiêu Dực này cứng cổ không khỏi nộ huyết phun trào. Đối với một cô gái như Tiêu Ngưng Nhi mà hẳn cũng nhẫn tâm mà nói những lời như vậy, Phi Linh theo chủ nghĩa phụ nữ là không bao giờ chấp nhận điều đó.

Phi Linh một chân đạp nhẹ vào cửa, lực đạo mạnh mẽ phá tung cánh cửa làm nó vỡ nát ra, lộ ra thân ảnh Phi Linh đang đứng đấy.

-Xin lỗi đã chen ngang, Tiêu gia chủ. Ta có nghe qua Ngưng Nhi muội muội không hề muốn vấn đề này diễn ra.

Phi Linh mắt nhìn Tiêu Vân Phong nói. Tiêu Vân Phong thì chỉ khó xử mà ngoắc mắt đi nơi khác.

-Người chỉ là bằng hữu của Ngưng Nhi chất nữ. Người có quyền hạn gì mà xen vào chuyện của Dực Long thế gia chúng ta.

Tiêu Dực mở miệng nói. Các trưởng lão khác nhìn Phi Linh không biết cậu là ai. Thật ra Phi Linh hiện diện không có ai biết ngoài Tiêu Vân Phong cùng tên kia trưởng lão Tiêu Dực.

-Mi câm miệng lại.

Phi Linh sát khí đầy mình bộc phát mà ra, bao phủ hết cả phòng nghị sự, nó khiến toàn bộ ai có mặt trong phòng đều ngưng thở, nó quá đáng sợ cùng dày đặc khiến không ai có thể thở nổi.

-Tốt.

Phi Linh thấy xung quanh không còn giọng khó nghe nữa nói. Thu lại sát khí đậm đặc kia. Nhờ thế mà toàn bộ mọi người trong phòng mới một lần nữa hoàn hồn, Tiêu Dực cái tên kia run rẩy mà còn chưa hết.

-Các người đơn giản chỉ cần tiền mà thôi. Nếu có tiền rồi thì chả cần gì phải sợ cái kia Thần Thánh thế gia. Ta nói có đúng chứ?

Phi Linh sắc bén ánh mắt vừa nói vừa nhìn xung quanh, mà các cái kia trưởng lão là sợ Phi Linh nhưng cũng thấy trong lời Phi Linh vô cùng đúng đắn nên cũng phải gật đầu.

-Thế thì thế nào? Người có tiền sao? Hừ, một tên lạ mặt mà thôi.

Tiêu Dực lại ngửa miệng lên tiếng.

-Ta nói người im có vẻ nhẹ nhàng cho người quá nhỉ?

Phi Linh ánh mắt giết người liếc nhìn Tiêu Dực. Thoáng một cái nháy mắt cậu Soru đứng trước mặt hắn, tay thành trảo bóp lấy cổ hắn, nhấc hắn thẳng lên trên không. Tiêu Dực sắc mặt không thể tin được vừa nhìn Phi Linh vừa giấy dựa nhằm thoát ra nhưng dường như là không thể.

-Người có thể đi chết được rồi.

Phi Linh dồn chút ít lực nhỏ nhoi vào việc bóp cổ Tiêu Dực.

Crắc.

Một tiếng giòn vang phát ra từ cổ của Tiêu Dực. Hắn cổ gãy ngay lập tức, mọi sự chống cự là vô ích ngay cả đối với hắn là Hoàng Kim cấp Yêu Linh Sư đi chăng nữa. Các trưởng lão khác nhìn thấy cũng quéo càn. Mà Tiêu Vân Phong là biết thế nào Tiêu Dực cũng sẽ có ngày này, ở ác thì sẽ bị quả báo mà thôi nên hắn cũng không thể nói được gì.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Lôi Giáng Phong Hành

Bóp chết Tiêu Dực sau đó Phi Linh nhìn sang những người khác.

-Ta làm vậy, mọi người ở đây không có ý kiến gì chứ?

Phi Linh nói với giọng điệu hàm chứa nhiều phần sát khí mà lúc nãy cậu tỏ ra. Mọi người trong nghị sự đường thì câm như hến, lắc đầu liên tục không thôi.

-Vậy các người cần tiền. Ta sẽ cho các người. Nhưng với điều kiện là các người không động đến chuyện riêng tư của Ngưng Nhi muội muội nữa. Còn những tên Thần Thánh thế gia gì gì đó mà dám tìm đến muội ấy thì ta sẽ chào đón bọn chúng nồng hậu. Còn các người nếu nhắc về việc hôn sự hay ta ra tay với ai thì đừng trách mình bị như tên khốn này. Chết không còn xác.

Vừa dứt lời, trong tay Phi Linh Tiêu Dực bị một ngọn lửa màu vàng kim bao trùm, lửa cháy mạnh mẽ vô cùng, đến cuối cùng thì lửa tắt mà xác của Tiêu Dực cũng không thấy đâu nữa. Những cái kia trưởng lão nhìn thấy cảnh tượng này không khỏi sợ teo tở-rým.

Lửa vừa dứt thì Phi Linh trong tay xuất hiện một đống những cái tinh tạp mà mỗi cái trên còn có ghi một vụn, chất thành một chồng cao như núi giữa đại sảnh của nghị sự đường. Mà toàn bộ mọi người trong phòng một lần bị Phi Linh làm cho kinh ngạc không thốt nổi lấy một lời.

Kết thúc thi triển Thần Thuật, trước mặt Phi Linh lúc này con số tinh tạp đếm khó mà hết được.

-Đây là một tỷ yêu linh tề. Các người cứ giữ lấy mà lo cho cái thế gia của mình đi. Ta đi trước. Đừng quên. Đừng để ta động tới các người. Cho dù có Ngưng Nhi ngăn ta lại cũng không có cửa để các người sống đâu.

Phi Linh âm lãnh sắc mặt quay đi về phía cửa lớn rồi đi phòng nghị sự yên ắng như nghĩa trang.

-Haizz, cuối cùng cũng xả được cục tức trong lòng.

Phi Linh thở dài.

-Cậu quan tâm cô gái đó quá rồi đấy.

Eri Kousaki ghé tai cậu mà nói, má phồng lên nhìn rất xinh xắn.

-Mà, mà. Ngưng Nhi không có sai. Ta giúp nàng ấy, cũng quyết theo đuổi nàng ấy. Nhưng địa vị của cậu là không thay đổi a. Cho dù ta có hàng ngàn người vợ đi nữa thì cậu vẫn là người tớ yêu nhất, Eri.

Phi Linh tình tứ nhìn Eri Kousaki nói. Eri Kousaki nghe xong mặt đỏ lên, dù biết chỉ là nịnh mà thôi nhưng con gái vẫn thích được người đàn ông của mình nói như vậy.

-Lẽo mép.

Nói xong Eri Kousaki biến mất tâm. Phi Linh chỉ cười khổ mà thôi. Con gái đúng là rất nhiều suy nghĩ a. Lúc này lúc nọ, thay đổi liên tục.

Mà lúc này ở Luyện Đan Sư Công Hội là đang cuốn quít lên mà đi luyện đan nhờ vào mười bản đan phương Phi Linh đưa cho Dương Hân ngày hôm qua, Cổ Viêm, người đứng đầu Luyện Đan Sư Công Hội đồng thời là một luyện đan sư giàu kinh nghiệm cũng đã xác nhận rằng các bài đan phương mà Dương Hân đưa hoàn toàn chính xác có thể luyện đan hơn

nữa còn luyện rất dễ dàng, chỉ cần ai có thể nắm được những cái cơ bản nhất trong việc luyện đan thì hoàn toàn có thể thực hành. Vì thế Luyện Đan Sư Công Hội đã tập trung toàn bộ nhân lực luyện chế đan, mua toàn bộ các dược liệu cần có cho việc luyện chế mà đa phần những dược liệu đều có ở những cửa hàng và chợ, chúng rẻ đến khó tưởng nên họ mua sạch.

Và Luyện Đan Sư Công Hội còn thông báo với toàn bộ người dân trong Quang Huy chi Thành rằng sắp sửa tiến hành kinh doanh những thứ thần diệu đan dược với số lượng khổng lồ trước nay chưa từng có, mà kể cả từ xa xưa thời thời kỳ hắc ám cũng không hề có. Tin tức cứ như vậy đổ xô nhau mà lan truyền khắp nơi. Mà cũng Luyện Đan Sư Công Hội đã cho người chứng thực trước toàn bộ công chúng, chứ nói hờ thì làm sao có người nào mà tin.

Buổi tối cùng ngày, Tiêu Ngưng Nhi từ Thánh Lan học viện về. Nhờ vào Lô Giáng Phong Hành công pháp kia mà Phi Linh truyền thụ cho nàng mà tối hôm qua Tiêu Ngưng Nhi nhưng là trực tiếp đột phá một trăm điểm linh hồn lực đạt Thanh Đồng nhất tinh cấp bậc Yêu Linh Sư.

Mà khi Tiêu Ngưng Nhi quay về, nàng lại không thấy Tiêu Dực cái kia phiền phức trưởng lão nữa không khỏi thắc mắc nhưng nàng hỏi hết người này đến người khác, cả phụ thân nàng cũng không trả lời mà chỉ đánh trống lảng lung tung rồi cho qua.

Ôm cái vẻ mặt thắc mắc cũng cho qua, Tiêu Ngưng Nhi quay về phòng của mình. Phi Linh thấy nàng vẫn bình thường thì chắc là chưa ai nói cho nàng biết về hôn sự gì rồi. Cũng vào sau khi Phi Linh đưa cho Tiêu Vân Phong một đồng yêu tinh tạp kia thì Dực Long thế gia ngay lập tức tuyên bố với Thần Thánh thế gia là tách biệt khỏi bọn chúng, ngay cả hôn sự giữa đại thiếu gia của Thần Thánh thế gia cùng Tiêu Ngưng Nhi cũng bị hủy bỏ

một cách thẳng thừng. Điều này khiến Thần Thánh thế gia không thể nào chấp nhận được.

-Ngưng Nhi, hôm nay trên lớp gì vui không?

Phi Linh sang phòng Tiêu Ngưng Nhi hỏi nàng. Cậu đi vào trong phòng mà không thấy tiếng trả lời thì lại đi vào sâu thêm chút, có lẽ do cậu nói nhỏ quá chẳng. Cậu vào thì thấy một cái bồn tắm, mà đột nhiên bước từ một chỗ bị che khuất, Tiêu Ngưng Nhi không mặc y phục bước ra. Thật ra ở đây không có phòng tắm riêng mà là để một cái bồn bằng gỗ giữa phòng rồi tắm mà thôi.

Phi Linh nhìn thấy cảnh này không khỏi cứng đờ, mà Tiêu Ngưng Nhi vừa bước ra thì thấy Phi Linh cũng đờ ra. Một giây sau.

-P...Phi Linh đại ca, tại sao ngươi lại vào phòng của ta?

Tiêu Ngưng Nhi mặt đỏ nhanh chóng chạy vọt vào chỗ bị che khuất kia. Phi Linh thì quay mặt đi. Có vẻ như cậu bị đùa giỡn khá nhiều a.

-Ta ta chỉ hỏi thăm muội một chút lại không thấy muội trả lời nên ta vào xem thử có chuyện gì a. Ta không cố ý. Ta ra ngoài ngay. Lát nói chuyện sau.

Nói xong Phi Linh chạy ngay ra ngoài.

-Haizz, chắc ta phải đi kiếm việc gì đó làm a. Ở nhà như vậy nguy hiểm chết ta mất.

Phi Linh chạy ra cửa sau đó thở dài nói.

Thoáng một chốc cũng không nhanh lắm, Tiêu Ngưng Nhi tắm xong, Phi Linh lại vào phòng. Vẫn như mọi khi, Tiêu Ngưng Nhi vẫn mặc y phục

mà không có lấy cái áo lót, khiến ngực nàng không được cố định mà cứ lắc tới lắc lui nhìn rất ư là bổ mắt a.

Tiêu Ngưng Nhi ngồi xuống kế bên Phi Linh đang ngồi trên giường của nàng.

-Huynh tìm ta có chuyện gì?

Tiêu Ngưng Nhi chưa hết ngỡ ngàng, mặt vẫn có chút đỏ đỏ nói.

-A, À. Muội có tiến triển gì về tu vi không? Bộ công pháp ta đưa muội thế nào?

Phi Linh bất chợt từ ngẩn ngơ tỉnh lại nói.

-Tu vi của ta tiến nhanh hơn rất nhiều. Nhờ công pháp của huynh a.

Tiêu Ngưng Nhi mỉm cười nói. Không có Phi Linh thì nàng cũng không có tiến triển nhanh như vậy.

-À. Ta còn có chút đan dược muội giữ lấy mà dùng tạm.

Phi Linh lấy ra một lọ đựng gần trăm viên đan dược, bên trong là Trường Hồn đan mà Phi Linh tự tay tạo ra, cậu cũng ước chừng dược lực tuyệt đối vừa phải phù hợp cho Tiêu Ngưng Nhi hấp thu.

-Đây là đan gì vậy?

Tiêu Ngưng Nhi thắc mắc hỏi.

-Là Trường Hồn đan, ta đã ước chừng dược lực đủ mạnh để đề thăng thực lực cho muội.

Phi Linh cười cười nói.

-Cái gì! Trưởng Hồn đan là Luyện Đan Sư Công Hội chỉ mới vừa thông báo sáng hôm nay thôi mà. Còn chưa có bắt đầu bán ra ngoài, làm sao huynh có được chúng?

Tiêu Ngưng Nhi kinh ngạc hỏi. Phải biết Luyện Đan Sư Công Hội vừa mới chế luyện ra cùng chứng thực mà thôi, có khi gần một tuần nữa mới bắt đầu kinh doanh a.

-Mà, mà. Muội cứ cầm lấy mà dùng. Nếu hết thì cứ bảo ta.

Phi Linh cười cười nhét lọ dược vào tay Tiêu Ngưng Nhi.

-Không được cái này quá quý giá a. Ta cùng huynh chỉ mới gặp nhau hai ngày mà thôi. Làm sao có thể nhận quà của huynh như vậy?

Tiêu Ngưng Nhi ngay lập tức từ chối đẩy lọ đan vào tay Phi Linh.

Chốc.

Phi Linh ngón trở búng vào trán Tiêu Ngưng Nhi. Nàng dễ thương ôm lấy cái trán của mình.

-Muội ngốc quá. Tuy là như vậy thật. Nhưng ta là người theo chủ nghĩa phụ nữ, những thứ này cũng không đáng gì với ta. Muội cứ nhận lấy, ta không muốn nhìn thấy nước mắt của một cô bé dễ thương như muội chảy ra vì đau khổ.

Phi Linh cười tình tứ nói. Tiêu Ngưng Nhi đỏ mặt khi nghe thấy như vậy. Đến cuối cùng vẫn là cầm lấy.

-Cảm ơn huynh, Phi Linh đại ca.

Tiêu Ngưng Nhi cảm ơn Phi Linh rồi bất ngờ cho Phi Linh một nụ hôn lên má cậu. Hôn xong nàng cười rất đẹp.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Dự Giờ

Không chờ một tuần nhiều. Luyện Đan Sư Công Hội đã bắt đầu đưa các đan dược mới ra kinh doanh, mà số lượng tiêu thụ của nó còn hơn cả tượng tưởng của mọi người. Bán ra bao nhiêu thì được tiêu thụ hết bấy nhiêu. Chỉ một đợt bán ra mà đã gần trăm tỷ yêu linh tề lợi nhuận.

Mà Dương Hân cũng gửi theo giao ước đã có sẵn, gửi cho Tiêu Ngưng Nhi hơn hai mươi tỷ. Tiêu Ngưng Nhi nhận được tiền không khỏi chấn kinh. Nàng là lần đầu cầm trong tay nhiều tiền như vậy, mà hỏi Phi Linh thì cậu lại nói là nàng cứ cầm lấy mà dùng. Đơn giản thì Phi Linh chỉ nhận tấm lòng của Dương Hân mà thôi chứ hẳn cần gì tiền bạc ở nơi như thế này.

Lúc bấy giờ Luyện Đan Sư Công Hội đã bất ngờ quật khởi, trở thành lớn mạnh nhất tổ chức trong Quang Huy chi Thành. Ngay cả Phong Tuyết thế gia cũng phải mua số lượng đan dược từ Luyện Đan Sư Công Hội.

Phi Linh đang trong phòng của mình chán không biết làm gì thì có gia nhân của Dực Long thế gia mời đến ra nghị sự đường bảo rằng có người cần gặp.

-Phi Linh công tử. Thật vui khi gặp lại người.

Dương Hân, người ngồi chờ ở đại sảnh thấy Phi Linh bước ra từ một lối đi không khỏi đứng dậy mừng rỡ chào cậu.

-Ân, cũng không có gì. Tại hạ cũng chỉ muốn cho nơi này có chút thực lực mà thôi.

Phi Linh cười cười nói.

Tiêu Vân Phong nhưng là cũng phải giật mình với mối quan hệ của Phi Linh và Dương Hân.

Mà Dương Hân hôm nay đến đây là mời Phi Linh đi Thánh Lan học viên làm dự giờ cho lớp. Lí do là Luyện Đan Sư Công Hội lần này quật khởi chiếm quyền chủ đạo trong chính trị, cho nên Thánh Lan học viện muốn phổ biến điều này cho các học viên, đây cũng là một vị trí danh dự a.

-Thánh Lan học viện có cho mời ngài Cổ Viêm đến dự giờ lớp võ giả sơ cấp nhưng ngài ấy bảo chỉ tốn thời gian nên không đi mà giao cả cho ta. Người có muốn đi cùng không?

Dương Hân hỏi Phi Linh ngồi cách nàng một cái bàn nhỏ để trà.

-Hừm... Chắc là ta nên đi một chuyến nhỉ. Dù sao cũng có giáo viên là người của Thần Thánh thế gia. Ta đi xem xem dự giờ thì thái độ nữa người đó thế nào.

Dù là đã nhìn thấy một lần những vẫn đi xem thì hơn, Tiêu Ngưng Nhi ngộ nhờ bị con ả kiêu ngạo Thẩm Tú động chạm tới vụ hôn sự thì con ả không xong với cậu. Phi Linh nghĩ như vậy.

Rồi Phi Linh cùng Dương Hân đi đến Thánh Lan học viện. Trên đường đi khá nhiều người nhìn vào hai người họ. Dương Hân cũng rất nổi tiếng, nhất là xinh đẹp. Khá nhiều người bắt đầu bàn tán lung tung về Phi Linh, cậu là ai? Có quan hệ gì với Dương Hân?...

-Không ngờ Dương quả sự lại nổi tiếng như vậy a.

Phi Linh nhìn Dương Hân mà cười.

-Phi Linh, người không cần thêm quản sự vào đâu. Cứ gọi ta là Dương Hân là được rồi.

Dương Hân cười nói.

Vừa đi vừa nói chuyện một chút thì cả hai người đã đến trước cửa lớn của Thánh Lan học viện. Ở trước cửa còn có hai người đứng chờ, một là lão giả, một trung niên. Thấy Dương Hân đến hai người cũng cúi chào.

-Dương quân sự, mừng vì ngài đã đến. Chúng ta có thể bắt đầu rồi chứ?

Lão giả nói.

-Xin ngài dẫn được, phó viện trưởng Diệp Thăng.

Dương Hân cười nói.

Vị lão giả là Diệp Thăng, một người xuất thân từ Phong Tuyết thế gia, còn người trung niên là giáo sư của Thánh Lan học viện, Lữ Dĩ.

Giới thiệu một, Diệp Thăng dẫn Phi Linh và Dương Hân vào trong lớp sơ cấp võ giả. Mà trong lớp lúc này cũng vừa bắt đầu bài giảng mà thôi.

Thẩm Tú thấy Diệp Thăng cùng Lữ Dĩ vào thì cũng biết là dự giờ nhưng không biết Phi Linh dù có biết Dương Hân.

Cả bốn người ngồi vào hai bàn cách biệt nhau, do bàn nhỏ nên đủ ngồi ba người, nhưng vẫn là chọn mỗi hai người một bàn thì thoải mái hơn, và bốn người ngồi ở cuối lớp.

-Dương Hân, thật ra ta đang muốn kiếm việc gì đó để làm. Người có ý gì hay không?

Phi Linh bất chợt hỏi Dương Hân mà Diệp Thăng cùng Lữ Dĩ cũng ngồi gần nên nghe được.

-Ồ. Người cần đi làm sao? Không lẽ nói số tiền hai thành là không đủ?

-Không, không phải vậy. Chỉ là ngồi không thì ta chán chết mất. Muốn kiếm một việc gì đó làm.

-Hay là ngài có thể đến Thánh Lan học viện chúng ta làm cũng được a, thưa Phi Linh đại nhân.

Diệp Thăng đột nhiên lên tiếng.

-Ồ. Ý kiến như vậy cũng được a. Thế người định xếp ta vào công việc gì?

Phi Linh hứng thú hỏi. Việc ở gần Tiêu Ngưng Nhi thì có vẻ hay hơn.

-Ngài có thể làm giáo viên, thủ thư,...

-Giáo viên? Thôi tha cho ta đi? Có lẽ thủ thư sẽ thoải mái hơn.

Có thể nói Phi Linh làm giáo viên cũng không sao, nhưng làm thì dạy cho ai, kiến thức của cậu nhưng là đến từ hiện đại thế giới cùng những kiến thức không thuộc thế giới này thì làm sao mà dạy, ngược lại cậu cũng nên xem sơ qua về thế giới này. Chọn thủ thư có vẻ hợp lí hơn.

Mà ngay lúc này dưới bục giảng, Thẩm Tú bắt đầu vào bài.

-Hôm nay ta sẽ dạy mọi người là Minh Văn, bất kể là Võ Giả hay Yêu Linh Sư, Minh Văn đều vô cùng trọng yếu. Minh Văn chia làm 2 chủng loại, theo thứ tự là Khí văn cùng Chiến văn. Khí văn khắc trên chiến giáp mà người chiến binh hay mặc, nó giúp tăng cường uy lực chiến giáp cùng chiến binh trên phạm vi lớn. Mà nhất là với Yêu Linh Sư có thể điêu khắc ra Minh Văn cao cấp khắc lên vũ khí hay chiến giáp thì sẽ phát huy được uy lực vượt xa thực lực của bản thân. Về phần Chiến văn, chính là dùng Minh Văn khắc lên quyển trục để sử dụng, khi sử dụng có thể bộc phát ra sức chiến đấu cường đại.

....

Cả bài giảng kéo hết một buổi, thông qua bài giảng của Thẩm Tú, Phi Linh ngẫm lại về cái thứ gọi là Minh Văn. Chúng thực chất là Ma Thuật Khắc, những ở dạng khác hoàn toàn, có thể nói Chiến văn đúng là Ma Thuật Khắc nhưng Khí văn chỉ là Ma Thuật Khắc ở dạng phụ trợ mà thôi. Nói đến Ma Thuật Khắc thì nói đến những hình thể được khắc lên một thứ công cụ nào đó nhằm thay thế những câu niệm chú ma pháp thuật, khiến nó nhanh hơn khi thi triển ra. Ma Thuật Khắc chúng mượn năng lượng của tự nhiên để chuyển đổi thành những thứ có hình thái xác định như lửa, băng,...Khi dùng xong thì chúng cũng sẽ tự khắc quay về nguyên hình.

Chưa kể đến vấn đề Ma Thuật Khắc còn có thể vẽ nhanh hơn Minh Văn cái này kiến thức rất nhiều, nét vẽ nhiều vô số kể. Vì thế nếu so sánh thì Ma Thuật Khắc vượt trội hơn cả về mặt sức mạnh cùng tính linh hoạt.

-Diệp Thăng phó hiệu trưởng. Ngài có thể cho ta xem danh sách lớp cùng những tư liệu về cá nhân của bọn chúng được không?

Phi Linh quan sát từ đầu giờ đến cuối giờ thì có chút suy nghĩ. Cậu đặt ra một câu hỏi. Ai là người có thể trở thành người mạnh nhất lớp sơ cấp võ giả này? Theo cậu nghĩ thì chỉ có duy nhất Tiêu Ngưng Nhi, nhưng mà đó là nàng được Phi Linh huấn luyện.

Phi Linh cầm lấy bảng danh sách những học viên trong sơ cấp võ giả lớp học thì cậu chú ý lấy một người.

Linh hồn hải màu đỏ, Nhiếp Ly.

Trong bảng danh sách có ghi chép, cậu bé này thuộc Thiên Ngân thế gia. Dường như theo mọi người nhận định, Nhiếp Ly này là phế linh hồn hải. Còn có hai người cậu cũng để ý nữa. Thẩm Việt của Thần Thánh thế gia, cái này thì cậu nó làm cậu nghĩ lung tung hơn thôi. Một còn lại là Diệp Tử Vân của Phong Tuyết thế gia.

Phi Linh hỏi vị trí của cô gái này thì Diệp Thăng chỉ ở bàn đầu, một cô gái tóc hường tím, có vẻ rất chú tâm vào bài giảng của Thẩm Tú.

-Ồ. Hóa ra cô bé đó là Diệp Tử Vân. Có vẻ nàng cũng có chút quan hệ với Ngưng Nhi a.

Phi Linh chợt nhớ ra Diệp Tử Vân là cô gái ngày hôm qua Tiêu Ngưng Nhi gặp ở ngã ba đường. Cùng một lớp như vậy, mà thái độ của Tiêu Ngưng Nhi đối với Diệp Tử Vân có chút xa lánh thì có lẽ cái vãi hay gì đó mà sinh ra. Trông Diệp Tử Vân cũng khá cô đơn như Tiêu Ngưng Nhi vậy. Đầu óc sắc bén của Phi Linh thoáng quá đã hiểu, Tiêu Ngưng Nhi cùng Diệp Tử Vân có vẻ là bằng hữu thân nhưng vì cái gì đó mà cả hai không nói chuyện với nhau nữa. Vì thân nhau nên cả hai khá khó kết bạn với những người khác, cũng bởi lí do gia cảnh nên không ai dám kết bạn.

Phong Tuyết thế gia Diệp Tử Vân không nói tới, cô bé xuất thân từ thế gia mạnh nhất Quang Huy chi Thành nhưng còn Tiêu Ngưng Nhi thì khác, nàng chỉ là một người xuất thân từ thế gia tầm trung mà thôi, nhưng vì vấn đề gì mà lại sống khép kín như vậy? Phi Linh thầm nghĩ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Yếu Nhất Học Viên

Lớp sơ cấp võ giả tan học. Các học viên túm tụm nhau ra về. Nếu có thể quan sát thì sẽ thấy Tiêu Ngưng Nhi đi một mình, Nhiếp Ly cậu nhóc kia dường như khá thân với một người bạn khác. Diệp Tử Vân thì bị tên Thẩm Việt làm phiền, hẳn cứ đi theo rồi hết chuyện này đến chuyện khác đem ra mà nói, dường như tên này có ý gì đó, thích chằng hạn.

Vì lớp khá đông một chút mà cửa ra vào lại nhỏ, học viên chen chúc nhau đi.

-Ngưng Nhi.

Phi Linh thấy Tiêu Ngưng Nhi sắc mặt không biết đang nghĩ cái gì nên gọi lại.

Mà tiện thể thì vẫn còn đang trong lớp.

-Phi Linh đại ca?

Tiêu Ngưng Nhi nghe giọng quen thuộc không khỏi quay sang hướng giọng nói phát ra thì thấy Phi Linh đang đứng cùng Dương Hân và Diệp Thăng, còn Lữ Dĩ thì đã xin phép rời đi trước.

-Sao huynh lại ở đây?

Tiêu Ngưng Nhi chạy tới chỗ Phi Linh hỏi.

-À. Ta đến xem muội học.

-Nữa sao! Không phải lần trước đã xem rồi sao.

-Mà, mà. Cái đó không tính a. Thế nào hôm nay muội có bạn mới không? Ta cảm thấy muội khá khép kín a. Phải mau mau kết bạn, không thì nhức đầu lắm.

Phi Linh cười cười xoa xoa đầu Tiêu Ngưng Nhi nói.

-Chuyện đó ta không cần huynh lo.

Tiêu Ngưng Nhi xoay đầu đi hướng khác khoanh tay lại nói.

-Nha đầu nhà người.

Phi Linh cứng họng.

Đúng lúc này thì đột nhiên lại có một vụ ầm ỹ ở cửa ra vào.

-Người biến đi chỗ khác đi!

Thẩm Việt quát lớn trước cửa lớp. Người bị cậu quát thẳng vào mặt là Nhiếp Ly cùng bạn của hắn. Vì cửa khá nhỏ nên Nhiếp Ly cùng bạn của cậu Lục Phiêu đi hai người chiếm hết chỗ và Thẩm Việt cái tên này cũng vô lí kiểm soát, hắn muốn mình đi trước, thế là mọi chuyện bị tên này làm quá lên.

-Hả? Tôi làm cái gì? Tôi đi ra cửa chứ làm gì. Không lẽ cái cửa này là của cậu? Tôi không được quyền đi à. Tức cười.

Nhiếp Ly nói, hắn biết chỉ vì hắn linh hồn hải màu đỏ, là phế linh hồn hải, không thể tu luyện nên bị nhiều người che bai cùng ức hiếp, nhưng hắn không có như thế bị quan, hắn vẫn chống đối dù có ra sao đi chăng nữa.

-Mi...tên phế vật như mi cũng dám ngông cuồng. Để ta cho mi biết Thần Thánh thế gia ta là mạnh nhất.

Thẩm Việt ánh mắt muốn đánh người bắt đầu nắm lại nắm đấm của mình. Vì hắn chưa có một trăm điểm linh hồn lực cho nên chưa là gì cả, chỉ có thể dựa vào tự thân đơn thuần sức mạnh vật lí mà thôi.

Thẩm Việt dấn vào mặt của Nhiếp Ly thì được Lục Phiêu ngăn lại, mặc dù là đỡ nhưng lại bị đẩy lùi về đằng sau, Nhiếp Ly đón lấy Lục Phiêu đang lui về sau.

Bị hất ra, cả hai đều bay ra khỏi lối ra, lăn le trên mặt đất. Nhiều người bị thu hút bởi tiếng ầm ỹ đó.

Không có vấn đề gì nghiêm trọng, Nhiếp Ly và Lục Phiêu đỡ nhau đứng dậy. Thẩm Việt từ trong lớp đi ra.

-Hừ. Lần sau liệu hồn.

Thẩm Việt lên mặt “ta đây” nói. Nói xong hắn bỏ đi.

-Thần Thánh thế gia rốt cuộc chỉ toàn một lũ như vậy thôi sao?

Phi Linh cau mày nhìn Dương Hân nói.

-Cái này là do tư tưởng của bọn chúng. Chúng ta không biết.

Dương Hân trả lời. Mà Tiêu Ngưng Nhi ở kế bên Phi Linh cũng một tay nắm áo cậu, một tay siết chặt nắm đấm. Phi Linh thấy vậy, cúi người xuống hai mặt đối diện với Tiêu Ngưng Nhi, nó làm nàng hết hồn từ trong suy nghĩ quay về.

-Ngưng Nhi, muội không cần phải nghĩ về cái Thần Thánh thần thiết gì nữa, ta đã xử lý giúp muội việc hôn sự rồi. Có thể yên tâm. Sau này Dực Long thế gia của muội chắc chắn trở nên mạnh nhất Quang Huy chi Thành, đập cái thế gia ngông cuồng kia xuống.

Phi Linh nói.

-Thật sao!

Tiêu Ngưng Nhi nghe thế không khỏi bất ngờ. Đối với nàng hoặc thế gia của nàng thì đối chọi với Thần Thánh thế gia là ngoài khả năng rồi. Nghe những lời này, tâm trạng của Tiêu Ngưng Nhi có chút hưng phấn.

-Ân. Ta đã xử lý chuyện tiền nông cho muội. Còn tiền mà Dương Hân gửi thì muội cứ cầm lấy mà dùng.

Phi Linh nói. Xong cậu lại đứng lên.

-Diệp Thăng phó hiệu trưởng, ngài có thể gọi giúp ta cậu nhóc tóc cam kia được không?

Phi Linh hướng Diệp Thăng mà noi, vừa nói ngón tay vừa chỉ hướng Nhiếp Ly cùng Lục Phiêu đang phúi phúi quần áo của bản thân.

-Phi Linh đại nhân. Ngài muốn cậu bé làm gì?

Diệp Thăng thắc mắc hỏi.

-Cũng không có gì. Chỉ là thấy Thần Thánh thế gia lớp trẻ khó ưà quá. Ta muốn tài trợ cho tên nhóc Nhiếp Ly kia. À mà, nếu có thể thì bảo hẳn rủ thêm nhiều người nữa cũng không vấn đề.

Phi Linh nói. Thần Thánh thế gia thái độ kiêu ngạo cậu vô cùng không ưà vào đâu. Cho nên tiện đây Phi Linh cho bọn chúng biết thế nào là bẻ mặt. Tài trợ mà Phi Linh nói, theo các nghĩa, giúp Nhiếp Ly cùng bạn của hẳn phát triển. Đơn giản mà nói thì cậu sẽ cho chúng đan dược kia, còn giúp chúng thoát thai hoán cốt nữa, về cơ bản là dùng Thiên Thần Thân Phệ Quyết như lần đã làm với Mục lão Long Thần đấu la ở Đấu La đại lục.

Suy nghĩ một chút, Diệp Thăng cũng đưa Nhiếp Ly đến trước mặt Phi Linh.

-Đại nhân. Người cho gọi ta có chuyện gì không?

Nhiếp Ly kính cẩn nói với Phi Linh. Phi Linh là phát tay bảo không cần kính lễ gì gì.

-Nhiếp Ly. Ta có quan sát người. Có vẻ người bị coi là một phế vật.

Phi Linh vừa nói vẻ nhìn vẻ mặt của Nhiếp Ly như thế nào biến chuyển. Nhiếp Ly nghe xong câu này không khỏi cúi mặt xuống, ánh mắt nhìn xuống dưới chân.

-Đại nhân, tuy ta có màu đỏ linh hồn hải, là phế linh hồn hải, không tu luyện được thứ gì, nhưng như thế thì đã sao? Đến khi nào ta phấn đấu thì sẽ có ngày ta có thể nhích lên được dù chỉ một ít.

Sau đó, Nhiếp Ly ngẩng mặt lên dùng ánh mắt kiên định nhìn Phi Linh.

-Ồ. Nói rất hay. Ta dự định sẽ giúp người. Lí do cũng chỉ là thấy tên nhóc kia khó ưa. Mà dù sao thì từ yếu nhất trở nên mạnh hơn bọn xem thường người thì vẻ mặt của bọn chúng lúc đó mới hài hước a. Nghĩ đến thì nó làm ta bật cười rồi.

Phi Linh cười cười nói.

-Đại nhân. Lời ngài nói là thật sao?

Nhiếp Ly nháy mắt mừng rỡ. Phải nói rằng Thiên Ngân thế gia chỉ là một tiểu thế gia lúc nào cũng gặp khó khăn, Nhiếp Ly hẳn cũng không có cách nào.

-Lời ta nói người không tin sao? Mà người cùng những người người chơi chung cũng có thể tham gia. Ta có thể giúp tất cả. Còn đây là Trường Hồn đan, người cứ giữ lấy cùng chia với những người khác.

-Đạ tạ đại nhân.

Nhiếp Ly mừng rỡ nhận lấy lọ đan, trong lọ có khoảng năm mươi viên, nhưng đừng xem thường mỗi một viên bên trong được lực vô cùng mạnh mẽ, ăn vào một viên đối với Nhiếp Ly những người chưa đạt được Thanh Đồng cấp thì có thể ngay lập tức tăng lên nhất tinh Thanh Đồng ngay.

-Ngưng Nhi. Hình như cô bé Diệp Tử Vân là bằng hữu của muội phải không?

Phi Linh nhìn Tiêu Ngưng Nhi nói. Tiêu Ngưng Nhi nghe thế sắc mặt buồn đi.

Phi Linh thấy thế cũng không hỏi nữa. Dự định trên đường về sẽ nói về nó sau, hiện còn có người khác không tiện nói. Thế là Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi sải bước đi về từ biệt Dương Hân ở Thánh Lan học viện.

Tại phía con đường mà Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi đi, dễ hiểu là cổng chính của Thánh Lan học viện. Có một học viên khoảng mười bốn mười lăm tuổi, ánh mắt nhìn về Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi đang đi xa xa kia.

-Con tiện nhân khốn kiếp. Dám đi với tên khác ngoài ta. Thấm Phi, ta thế chắc chắn sẽ cho ngươi hối hận.

Tên này vẽ mặt như muốn giết người nói.

Tối tiếp trc khi đi ngủ để có mộng đẹp nhá:v

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Suy Luận

Trên đường về Dực Long thế gia.

-Muội có dự định trả lời ta không?

Phi Linh nhìn Tiêu Ngưng Nhi đi ngay bên cạnh cậu mà nói.

-Ta....

Tiêu Ngưng Nhi có vẻ hơi khó nói một chút.

-Ngưng Nhi, muội không cần phải căng thẳng như thế. Ta hỏi cũng làm muốn muội kiếm thêm bạn mà thôi. Muội cô đơn ta có thể nhìn thấy nhưng đừng tự cô lập mình như vậy. Muội còn nhỏ, vui cười với bạn bè mới đáng.

Phi Linh nhìn vào mắt Tiêu Ngưng Nhi mỉm cười nói. Nàng thuận theo đó mà si mê mỉm cười, kèm theo đó chút nước mắt tuy không có tràn ra nhưng vẫn có thể thấy được.

Sau đó Tiêu Ngưng Nhi kể lại chuyện của nàng cùng Diệp Tử Vân. Tiêu Ngưng Nhi cùng Diệp Tử Vân vốn là bằng hữu rất thân thiết. Ăn ngủ vui cười cùng nhau, mãi cho đến trước khi nàng gặp Phi Linh một năm trước, và cũng là Thần Thánh thế gia gián tiếp là thủ phạm. Vì hôn sự kia, Tiêu Ngưng Nhi căm hận số phận của bản thân mà từ bỏ tình bạn giữa nàng và Diệp Tử Vân, người với thân phận con gái thành chủ cao quý, nếu nàng cũng có thân phận cao quý như vậy thì làm sao có việc ép buộc cưới xin ở đây. Từ bỏ người bạn duy nhất, nàng cô đơn một mình tu luyện cố gắng hết mình, nhưng lại mắc căn bệnh quái lạ kia mà lại một lần nữa rơi vào khốn

cảnh. Mãi đến khi gặp Phi Linh nàng mới có thể sống thoải mái hơn rất nhiều.

-Lại là Thần Thánh thế gia. Xem ra bọn chúng không muốn sống nữa rồi.

Phi Linh băng lãnh ánh mắt nhìn lên đi chỗ khác, giấu đi phần nộ của mình. Phi Linh vốn là người vô cùng điềm tĩnh, ai gặp cậu ở Đấu La đại lục cũng hiểu. Nhưng đối với phụ nữ thì khác, tàn nhẫn với họ cậu là phần nộ, họ yêu cậu, cậu sẽ xem xét độ tuổi mà ứng xử theo từng độ tuổi khác nhau. (Có thể xem main ta nhiều mode cũng được:v)

-Hình như Diệp Tử Vân kia cũng bị Thần Thánh thế gia đeo bám phải không?

Phi Linh chợt nhớ ra Thẩm Việt suốt buổi chỉ cuốn lấy Diệp Tử Vân.

-Ý huynh là Thẩm Việt? Nếu là hắn thì ta cũng mơ hồ đoán được. Thần Thánh thế gia, vốn là chỉ xếp sau Phong Tuyết thế gia của Tử Vân, ta nghĩ bọn chúng muốn đồng nhất với thế gia của nàng để chiếm lấy chức vị thành chủ.

Tiêu Ngưng Nhi vẻ mặt bác học mà nói. Có thể cho nàng thêm một cặp kính nữa thì đảm bảo học viên hay nhân viên công sở nào cũng phải đổ vì nàng.

-Rất thông minh. Chính xác là như vậy.

Phi Linh vỗ tay hô hoán ý kiến của Tiêu Ngưng Nhi. Đúng như vậy. Lòng người chính là như vậy. Tham lam. Đã có những thứ mình muốn thì lại muốn thứ cao hơn, lòng người không bao giờ có đáy cả.

-Huynh quá khen.

Tiêu Ngưng Nhi cười đáp.

-Trước tiên, ta muốn muội cùng Diệp Tử Vân quay trở lại làm bằng hữu, cứ tự nhiên là được rồi.

Phi Linh nói. Muốn loại trừ Thần Thánh thế gia thì cậu cũng không vội. Cũng phải từ từ để quan sát những động thái khác của chúng nữa.

-Ngưng Nhi, ở nơi này còn có thể lực hắc ám nào nữa không?

Phi Linh chợt nghĩ ra cái gì quay sang hỏi Tiêu Ngưng Nhi. Cứ nghĩ những thể lực như tà hồn sư ở Đấu La đại lục thì cậu lại thấy mệt mỏi.

-Hừm...Có một cái. Hắc ám công hội. Hành tung của tổ chức này vô cùng bí ẩn, bọn chúng luôn trong bóng tối, đến Diệp Mặc đại nhân cũng phải đề phòng bọn chúng nữa.

Tiêu Ngưng Nhi suy nghĩ một chút rồi nói. Điều này làm những gì Phi Linh nghĩ ra đều thành hiện thực. Cậu không khỏi thở dài, không lẽ không có chỗ nào là yên bình sao.

-Ta sẽ ghi nhận cái tên này. Muội không cần nghĩ gì về chúng đâu. Cứ vui vẻ làm bạn với Diệp Tử Vân là được rồi. Nếu muội muốn thì có thể cho cô bé đó đan dược cũng được. Bạn bè phải ngang hàng nhau mới có mạnh dạn, tự tin nói chuyện với nhau đúng không nào.

Phi Linh xoa xoa đầu Tiêu Ngưng Nhi miệng mỉm cười nói.

Đúng lúc này thì Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đi ngang qua một cửa tiệm bán đồ trang sức. Tiêu Ngưng Nhi bây giờ sống thoải mái, vui vẻ hơn rất nhiều, ngày càng giống cô gái mười ba tuổi hơn. Nàng kéo tay Phi Linh đi vào tham quan một chút.

-Phi Linh, huynh xem ta đeo cái này có đẹp không?

Tiêu Ngưng Nhi trong lúc nhìn trên bàn bày phẩm có một cái kẹp tâm đính hình hoa khá dễ thương, nàng kẹp trên má của mình, quay sang tươi cười hỏi Phi Linh.

-Ân. Muội đẹp lắm. Nhưng ta có cái này còn đẹp hơn cho muội a.

Phi Linh nhìn thấy Tiêu Ngưng Nhi vui vẻ trong lòng cũng vui lây. Trong tay xuất hiện một cái trâm hình đính hình một con phượng vô cùng bắt mắt. Cậu đeo ra sau Tiêu Ngưng Nhi, bắt đầu cột tóc thành búi cho nàng rồi đeo cây phượng trâm lên cho nàng. Nhìn Tiêu Ngưng Nhi lúc này vô cùng giống những cô gái Nhật khoác trên mình kimono, rất thanh lịch, chỉ là thiếu mất kimono mà thôi.

Tiêu Ngưng Nhi tay sờ lên phượng trâm đeo sau tóc mình, rồi nàng cười rất đẹp lại với Phi Linh, cậu cũng đáp trả lại nụ cười đó.

Tính tiền cho cây kẹp tâm kia thì cả hai cũng quay về Dực Long thế gia.

Buổi tối hôm nay thì có vẻ Phi Linh được tha, không có cố sự bất ngờ như hai ngày vừa rồi. Nó làm cậu muốn ngã quỵ a. Mới đầu là thành Tuyệt đế rồi Dương Hân giở trò, tiếp đến Băng đế một quyền vật quý của cậu, nói cậu tuy rất mạnh, sánh ngang Hải Thần Đường Tam, nhưng chỉ là cậu chưa thật sự mạnh bằng do vẫn chưa có Thần Quốc.

Phi Linh nghĩ lại thì không biết lúc này Sử Lai Khắc ra sao. Cậu biết trước thế nào cũng có chuyện nên mới giao cho Huyền lão cái kia thánh kiếm Excaliburn, nhằm bảo vệ lấy mọi người cùng học viện sau này. Cứ tưởng tượng hai ba năm không gặp thì có biến chuyển gì mới so với tình tiết có sẵn trong tiểu thuyết đây.

Thở dài, Phi Linh lại bắt đầu cày cuốc lấy cấp bậc của mình, thăng tiến cấp 141. Cậu nhớ là lên đến 146 sẽ mở ra chức năng phụ ma, có thể nói ma hóa cũng được, mà cái này phụ ma chức năng có lẽ là điểm ngoặc quan trọng đối với bất kì người chơi nào của Thần Tiên Đạo. Nó cho phép người

chơi tăng cường sức mạnh đến không tưởng, phụ ma thì sẽ có ma thạch, ma thạch chia làm mười cái cấp bậc, từ một đến mười, ma đây không phải là ma vật, đừng hiểu lầm.

Người thừa kế: Phi Linh

Tuổi: 20 tuổi

Cấp: 140

EXP: 1.000.000.000/10.000.000.000

Chủng tộc: Thần chi cấp 3

Thuộc tính hồn khí: Hệ Thần Kinh

Thuộc tính ma pháp: Vô Thượng Ma Thể

Độ kiếp: Tiên nhân cấp 5 trung kỳ

Huyết mạch: Chu Tước

Thăng tiên: Trường Sinh Tiên kỳ

Công pháp: Thiên thần thôn phệ quyết (tăng bảy: Tài Phán)

Kỹ năng chủ động:

Vectơ thao túng Lv5 (chưa kích hoạt): có khả năng điều khiển phương hướng của các vectơ động năng, nhiệt năng, điện năng,... bất cứ thứ gì chuyển động hoặc có lực tác dụng.

Ngự kiếm thuật: sử dụng kiếm thuật điều luyện chém ra 2 luồng kiếm khí gia tăng sát thương 200%.

Hải quân lục thức: 6 thể thuật vượt giới hạn của nhân loại.

Tạo tác thần thuật (kích hoạt): sáng tạo mọi vật nhờ tưởng tượng và điều động ma lực trong cơ thể. Người dùng có thể tạo ra bất kì vật gì nếu đã nắm giữ được cấu tạo và cơ chế. Vật phẩm tạo ra giới hạn vĩnh viễn.

Thôn Phệ: Công pháp nhận được. Hấp thụ vạn vật chuyển hóa 100% năng lượng thành năng lượng của bản thân.

Thiên thần quang: Công pháp nhận được. Chữa thương cho bất kì sinh linh.

Phong ám quyền: Quyền pháp cao cấp. tụ hội phong nguyên tố từ xung quanh tạo thành lực công kích bạo phát. Tăng 120% sát thương.

Nguyên Tố Lĩnh Vực: tự thân lĩnh ngộ. Trải rộng vùng chưởng khống của thân. Có thể kết hợp với các nguyên tố khác tạo thành tấn lĩnh vực.

Tàng kinh các: -Kiếm Linh: Hồn độn trấn áp.

-Phi Vũ: Vô trùng sinh hữu.

-Vô Thánh: Bội thủy nhất chiến.

Kỹ năng bị động:

Lĩnh ngộ võ đạo: tăng 300% sát thương cho bất kì vũ khí nào mà người dùng sử dụng.

Lĩnh ngộ thần cách: lĩnh hội tinh hoa trong thiên địa từ đó thao túng thiên địa. Sau khi lĩnh hội 100% người dùng chính thức có thần cách nửa bước thành thần. Tiến độ: 100%

Tự chữa thương: Công pháp nhận được. Khả năng tự hồi phục mạnh mẽ giúp người dùng hồi phục bất kì vết thương, miễn dịch bất kì hiệu ứng nào.

Hỏa võ hồn: tăng sát thương hỏa hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thiên hỏa bùng cháy.

Thổ võ hồn: tăng sát thương thổ hệ. Kỹ năng pháp tắc: Vỡ thạch liệt địa.

Kim võ hồn: tăng sát thương vật lý. Kỹ năng pháp tắc: Kim quân nổ kích.

Thủy võ hồn: tăng sát thương thủy hệ. Kỹ năng pháp tắc: Thủy mộ thiên hoa.

Mộc võ hồn: tăng sát thương mộc hệ. Kỹ năng pháp tắc: Diệp vũ phi nhẫn.

Phong võ hồn: tăng sát thương phong hệ. Kỹ năng pháp tắc: Phong Quyển Tàn Vân.

Lôi võ hồn: tăng sát thương lôi hệ. Kỹ năng pháp tắc: Lôi Đình Nhất Kích

Võ: 10004

Kỹ: 9998

Phép: 9901

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Biến Cố

Sáng ngày hôm sau. Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi cùng nhau đi Thánh Lan học viện. Do ngày hôm qua Phi Linh nói với Diệp Thăng sẽ bắt đầu công việc vào hôm nay luôn. Vì thế nhất cử lưỡng tiện, vừa đi làm vừa đi chơi với Tiêu Ngưng Nhi luôn.

Tiêu Ngưng Nhi lúc này là đeo trên tóc mình cây phượng trầm hôm qua Phi Linh tặng cho nàng. Nàng rất thích cây này phượng trầm. Chắc phải đeo nó suốt đây.

Dường như Luyện Đan Sư Cộng Hội có được đan phương của Phi Linh sau thì hoàn toàn quật khởi. Đã trở thành giàu có nhất Quang Huy chi Thành. Trên đường cũng thêm nhiều cửa tiệm là chi nhánh của họ.

Đến Thanh Lan học viện sau đó, cả hai tách nhau ra. Mà đúng lúc này Tiêu Ngưng Nhi bắt gặp Diệp Tử Vân, tuy có chút lúng túng khó xử nhưng có vẻ Tiêu Ngưng Nhi đã thay đổi, nàng nói chuyện với Diệp Tử Vân. Diệp Tử Vân ngỡ khi Tiêu Ngưng Nhi nói chuyện lại với mình, phải biết ban đầu cũng là Tiêu Ngưng Nhi không muốn tiếp tục làm bạn với nàng khiến nàng đau lòng biết đường nào, nay lại làm lành, nàng mừng còn không kịp, òa khóc mà ôm lấy Tiêu Ngưng Nhi, thế là hàn gắn lại mối quan hệ, cả hai dắt tay nhau đi vào lớp. Mà lúc vào lớp, Nhiếp Ly cùng hai người nữa, Lục Phiêu và Đỗ Trạch, Đỗ Trạch là một người bạn mà Nhiếp Ly chia sẻ đan được mình có từ Phi Linh ngày hôm qua, tổng cộng là ba người, ba người cũng chạy lại mà nói chuyện cùng Tiêu Ngưng Nhi do là Tiêu Ngưng Nhi có vẻ thân thiết với vị đại nhân ngày hôm qua cho bọn hắn đan được. Tiêu Ngưng Nhi kết bạn được hơn sức tưởng tượng rồi.

Phi Linh đến thư viện của Thánh Lan học viện, nó cũng không lớn, trang trí bởi nhiều giá để sách, khá nhiều sách được xếp trên kệ, có rất nhiều loại sách, nào là công pháp nhưng nhìn sơ qua thì chỉ là những bộ công pháp không hỗ trợ mấy về tu luyện cả, có thể nói là hạ của hạ đẳng sơ cấp, mà dù sao có đan dược của Phi Linh cũng đủ để tạo nên một đội quân rồi không cần gì công pháp mạnh mẽ, ví dụ như một đội quân ấy, chỉ cần đông cũng được chứ không cần tinh nhuệ. Ngoài ra còn có lịch sử về thời kì hắc ám cùng bản đồ bên ngoài Quang Huy chi Thành mà Diệp Mặc ghi chép lại trong khi lịch lãm bên ngoài, còn có những khái niệm về yêu linh,....

Làm Phi Linh hứng thú cũng chỉ có lịch sử thời kì hắc ám cùng bản đồ bên ngoài mà thôi.

Theo trong sách thì đã từng có một thời kì thịnh vượng của nhân loại, phát triển mạnh mẽ nhưng là lại gặp một trận thú triều, với con số hơn triệu con trong đó phần lớn là phong tuyết yêu linh, truyền kì cấp yêu linh chiếm hơn một nửa.

Phi Linh đọc sơ qua cũng có chút nản chí. Cậu có chút để ý đến cái thú triều, thử hỏi nếu lại một lần nữa tấn công Quang Huy chi Thành này thì làm thế nào mà chịu được cơ chứ.

Phi Linh ngồi đọc sách trên bàn của thủ thư, bỏ xuống cuốn lịch sử chán òm kia, quay sang cuốn bản đồ. Dường như Diệp Mặc cái kia có vẻ mới sống khoảng chừng hai trăm năm mà thôi, hẳn đi cùng viết lại vào sách này cũng chỉ vên vện được từ Quang Huy chi Thành tiến thẳng là Thiên Vận Cao Nguyên, do xung quanh Quang Huy chi Thành núi, cho nên không có lối ra khác, chỉ một đường duy nhất mà thôi, nhưng nói vậy cũng chưa chắc, bởi vì nếu có thú triều thì chúng ngại gì mà không đâm đầu vào núi mà húc đổ chứ, thú vật mà không có suy nghĩ trừ những con sinh ra linh trí mà thôi, nhưng đó chỉ là con số hiếm.

Mà lúc Phi Linh đang đọc sách thì có nhóm thiếu niên đi vào từ bên ngoài, có một người dẫn đầu cũng là thiếu niên khoảng chừng mười tám mười chín tuổi.

-Mọi người tụ tập đông đủ rồi chứ. Hôm nay ta muốn bàn về việc tổ chức chuyến đi tham hiểm di tích Cổ Lan.

Thiếu niên dẫn đầu quan sát toàn bộ mọi người rồi nói. Phi Linh tai thính vô cùng nghe được thiếu niên nói thì có chút để ý.

Dường như thiếu niên này tên là Trần Lâm Kiếm, trong thế gia cũng ngang ngửa với Thần Thánh thế gia. Hắn là tổ chức một lần thám hiểm di tích ở nơi mà trước đây hắc ám thời đại cũng rất thịnh vượng, mà những tổ tiên ở Quang Huy chi Thành này cũng là từ nơi đó di cư đến đây. Có vẻ tìm kiếm những báu vật còn sót lại ở thời đó.

Theo như Phi Linh nghe được từ Trần Lâm Kiếm thì, bọn hắn sẽ xuất phát vào ba ngày kể, có sự tham gia của nhiều con em thế gia.

Phi Linh chỉ là có chút hứng thú mà thôi chứ không phải gì cả. Rốt cuộc là mãi cho đến hết ngày thì Phi Linh cũng quay về, công việc của thủ thư đối với cậu nhàn nhả quá a.

Tối giờ về cũng là Phi Linh ra về, cậu đứng sẵn ở cổng trường đợi Tiêu Ngưng Nhi. Tiêu Ngưng Nhi lúc này đi ra cổng chính còn có Diệp Tử Vân đi cùng nữa, cả hai cười đùa rất vui vẻ.

-Phi Linh.

Tiêu Ngưng Nhi thấy Phi Linh không khỏi mừng rỡ chạy đến chỗ cậu, Diệp Tử Vân thì đi theo sau.

-Xin chào, ta là Diệp Tử Vân. Rất vui được gặp huynh, Phi Linh đại ca.

Diệp Tử Vân chào hỏi Phi Linh.

-À. Ta có nghe muội thông qua Ngưng Nhi rồi. Ta cũng vậy, rất vui gặp mặt.

Phi Linh cười nói. Phi Linh cười có chút hào quang trong mắt Diệp Tử Vân, nàng mơ màng một chút xong lại lắc lắc đầu chối bỏ cái suy nghĩ vừa rồi, còn có chút đỏ mặt.

Do thuận đường nên cả ba cùng đi về cùng nhau. Mà Thẩm Việt cái tên kia hình như thấy được ba người đi cùng nhau không khỏi thì thầm cắn răng thì thầm cái gì đó.

Dọc đường đi Diệp Tử Vân và Tiêu Ngưng Nhi nói chuyện với nhau có bàn về chuyến thám hiểm di tích Cổ Lan mà Trần Lâm Kiếm đã bàn.

-Ồ. Vậy Tử Vân muội muội cũng tham gia chuyến đi đó à?

Phi Linh hỏi Diệp Tử Vân.

-Ân. Do là thế hệ trẻ của Phong Tuyết thế gia nên ta cũng có tham gia, với lại ta cũng muốn đi cho biết này biết nọ.

Diệp Tử Vân cười đáp.

-Ừ. Thế cũng được. Hình như Ngưng Nhi cũng có một chỗ tham gia phải không?

-Vâng. Muội cũng được tham gia. Do Dực Long thế gia cùng Luyện Đan Sư Công Hội cùng nhau có quan hệ nên muội được đề cử tham gia.

Tiêu Ngưng Nhi nhẹ nhàng đáp. Phải biết rằng nhờ có Phi Linh mà Dực Long thế gia mới có được vị thế hiện tại, nàng cảm kích Phi Linh không đếm xuể.

-Thế ta cũng nên đi một chút a.

Phi Linh vắt tay suy nghĩ một chút rồi nói.

-Tiện thể trông chừng muối luôn.

Phi Linh cười cười nói.

-Huynh nói cái gì vậy! Tử Vân còn ở đây mà.

Tiêu Ngưng Nhi đỏ mặt lên nắm đấm huých vào tay Phi Linh. Diệp Tử Vân có chút cười nhẹ mà quan sát hai người này. Nàng cũng vui vì Tiêu Ngưng Nhi là bạn thân của nàng có một nơi để nương tựa.

Mãi đi cho đến ngã ba chia cách đôi đường, Diệp Tử Vân tạm biệt Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi rồi sải bước đi về. Tiêu Ngưng Nhi trừng mắt nhìn Phi Linh rồi huých Phi Linh thêm một cú nữa rồi phồng má đỏ mặt. Phi Linh nhìn thấy vậy cũng chỉ biết cười khổ, cậu quan tâm người bên cạnh mà cũng bị đánh thì tội cho cậu quá rồi.

Cả hai đi về Dực Long thế gia trong ban chiều mặt trời sắp lặn.

Mà lúc về đến nhà thì Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy trước cổng nhà mình hình như bị cái gì đó rất lạ. Nàng nhú mày chạy nhanh đến nơi, Phi Linh cũng chạy theo sau.

-Phụ thân!!!!!!!!!!!!!!

Nàng thấy Dực Long thế gia toàn bộ kiến trúc bị phá sập hoàn toàn, chỉ còn một đồng đồ nát mà thôi, nàng hoảng loạn gào thét.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Án Bình

-Phụ thân!!!!!!!

Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy đồng đồ nát trên mảnh đất của Dực Long thế gia không khỏi gào thét thảm thiết tìm lấy Tiêu Vân Phong.

Tiêu Ngưng Nhi như điên đảo vậy. Nàng dùng hết mọi sức lực của mình mà có đào bới đồng gạch đất bị đập tan kia lên. Nước mắt nàng chảy liên tục, nàng cứ vừa gào “phụ thân” liên tục, vừa khóc, vừa đào.

-Ngưng Nhi. Bình tĩnh lại.

Phi Linh dùng ôm lấy Tiêu Ngưng Nhi kéo nàng ra khỏi đồng đồ nát. Tiêu Ngưng Nhi vừa giãy dụa vừa bảo Phi Linh mau tìm phụ thân cho nàng, nàng khóc vô cùng bi ai.

-Ngưng Nhi. Ta sẽ cứu phụ thân muội nhưng trước tiên bình tĩnh đã.

Phi Linh hai tay ôm lấy mặt Tiêu Ngưng Nhi, hai mặt hai người như áp sát vào nhau vậy. Tiêu Ngưng Nhi cũng trở nên bình tĩnh hơn một chút, lau đi nước mắt của mình.

-Trước tiên ta cần là tìm xem manh mối của kẻ đã làm việc này. Sau đó ta sẽ khôi phục lại đồng đồ nát này.

Phi Linh nói kế hoạch cho Tiêu Ngưng Nhi.

Cả hai thống nhất, chia nhau ra tìm kiếm xung quanh. Phi Linh thì vào sâu trong đồng đồ nát tìm, còn Tiêu Ngưng Nhi vì an toàn nên chỉ tìm kiếm xung quanh khuôn viên.

Phi Linh tiến vào trong đại sảnh, mọi thứ cậu nhìn thấy là gạch nát, đá đổ, đồ đạc gì cũng không ra hình nữa, còn có cả vết máu, có vẻ đã có một trận chiến ở đây.

Phi Linh nhìn thấy nhú mày. Rốt cuộc là ai làm chuyện này? Dực Long thể gia chỉ là một trung phẩm thể gia vừa quật khởi thành cao cấp thể gia vẫn chưa có thực lực ngang hàng với ba thể gia đứng đầu. Không lẽ vì vậy mà có người ra tay trừ khử sao.

Nghĩ đến đây Phi Linh lại nhớ lại cái hôn sự bị cậu hủy của Thần Thánh thể gia. Chỉ có nó mới đủ điều kiện để phát sinh mâu thuẫn, về cơ bản, Dực Long thể gia không hề gây thù chuốc oán với bất kỳ thể lực nào, cho nên chỉ có mỗi Thần Thánh thể gia là người bị nghi vấn là thủ phạm với khả năng vô cùng cao.

-Phi Linh.

Bỗng dừng giọng nói của Tiêu Ngưng Nhi lọt qua tai Phi Linh. Cậu xoay đầu nhìn theo hướng tiếng gọi. Tiêu Ngưng Nhi đang chạy đến.

-Huynh xem này.

Hình như Tiêu Ngưng Nhi đã phát hiện một thứ gì đó, nàng đưa đến trước mặt của Phi Linh một miếng vải, mà trên đó có một nửa đường nét hoa văn màu vàng. Phi Linh nhìn mà cau mày, bởi vì nó không phải thứ cậu gặp qua trước đây. Rồi Tiêu Ngưng Nhi lại lấy từ trong tay áo một tờ giấy có hình vẽ hoàn chỉnh, nó cũng màu vàng kim.

-Đây là biểu tượng của hắc ám công hội.

Tiêu Ngưng Nhi chỉ vào nó và nói.

-Là hắc ám công hội gây ra?

Phi Linh nghe vậy không khỏi nhú mày nói. Hắc ám công hội làm thế nào lại có thù oán với Dực Long thế gia? Mà từ suy luận trước của Phi Linh, cậu có thể đưa ra kết luận tạm thời là Thần Thánh thế gia cùng hắc ám công hội giữa chúng có hợp tác. Nhưng đây chỉ là suy đoán mà thôi, chưa có chắc chắn cụ thể.

-Phi Linh. Phụ thân của muội.

Tiêu Ngưng Nhi vẻ mặt lo lắng nói.

-Đừng lo. Để ta.

Phi Linh nhẹ nói. Nguyên tố linh vực thả ra, kết hợp với Thiên Thần Quang. Một tầng hào quang màu vàng trắng kim tỏa ra toàn bộ vùng đổ nát của Dực Long thế gia. Mọi thứ bằng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy bắt đầu di chuyển, nói đúng hơn là mọi thứ đều bắt đầu quay về nguyên hình, kiến trúc đều trở lại, không còn vết tích gì của trận chiến nữa. Tiêu Ngưng Nhi nhìn cảnh tượng kinh hoàng này không khỏi giật thót mình, không lẽ Truyền Ki cấp là mạnh mẽ như vậy sao?

Thoáng một chút toàn bộ đều như không có việc gì. Phi Linh thu hồi hào quang bạch kim sắc kia. Phi Linh nhìn Tiêu Ngưng Nhi, nàng cũng quay đầu nhìn cậu, cậu gật đầu một cái, Tiêu Ngưng Nhi chạy thẳng vào trong gia viên rồi vào đại sảnh, thấy rất nhiều người đang nằm mặt đất hôn mê.

-Phụ thân.

Tiêu Ngưng Nhi quan sát một chút thì thấy Tiêu Vân Phong cũng đang nằm trên đất. Nàng chạy lại đỡ hắc dật, kêu kêu vài tiếng.

Tiêu Vân Phong từ trong hôn mê tỉnh dậy. Mắt hờ hờ mở ra.

-Ngưng Nhi? Không phải ta đã chết rồi sao?

Tiêu Vân Phong sắc mặt còn có chút không tin được, chờ dần nói. Hẳn nhưng là vừa trải qua một lần bước chân qua địa ngục môn a, nhưng lại bị một lực kéo nào đó kéo về.

-Phụ thân. Người vẫn còn sống. Người chưa chết a.

Tiêu Ngưng Nhi ôm lấy Tiêu Vân Phong mà nói.

-Là ai đã tấn công Dực Long thế gia?

Phi Linh nhìn Tiêu Vân Phong.

-Là hắc ám công hội.

Tiêu Vân Phong nói.

-Quả nhiên là vậy. Thần Thánh thế gia chắc chắn cấu kết với hắc ám công hội.

Phi Linh vắt tay lên cằm suy nghĩ nói.

-Để ta đi xử lý bọn chúng.

Phi Linh quyết định.

-Khoan đã, Phi Linh. Huynh đừng đi. Bây giờ đi chắc chắn sẽ sa vào bẫy của chúng mất.

Tiêu Ngưng Nhi ôm lấy cánh tay của Phi Linh ngăn cậu lại.

-Hế? Mọi người không tin thực lực của ta sao?

Phi Linh cười nói.

-Mà. Thôi vậy. Cứ cho bọn chúng sống thêm một chút đi.

Phi Linh nhìn Tiêu Ngưng Nhi ánh mắt rồi từ bỏ quyết định.

Sau đó gia nhân của Dực Long thế gia lần lượt tỉnh lại. Bọn hắc đều ngỡ ngàn không biết chuyện gì hết.

Mà Thần Thánh thế gia cái kia cũng cho người đến quan sát tình hình về báo cáo với chúng cũng không khỏi điên đảo. Hắc lần đầu tiên nhìn thấy hiện tượng quái lạ như vậy, rõ ràng hắc đã thấy từ đầu đến cuối Dực Long thế gia bị người của hắc ám công hội đánh cho sập, người bị giết không còn ai. Thế mà giờ đây lại không có gì xảy. Thiếu niên thần bí kia, sức mạnh lạ lùng, hắc phải báo cáo cho chủ thượng của hắc. Tên này, là cầu nối giữa Thần Thánh thế gia cùng hắc ám công hội, Thẩm Minh, hắc còn là trưởng lão của Thần Thánh thế gia. Hắc cấp tốc chạy về mà không biết trời trăng gì cả. Mà chủ thượng của hắc ở đây không phải là gia chủ của Thần Thánh thế gia, mà là người đứng đầu hắc ám công hội cơ.

-Người nói cái gì?

Tuy là hắc chưa thông báo chủ thượng của hắc, Thẩm Minh vẫn là trưởng lão của Thần Thánh thế gia, hắc cũng phải báo cáo tình hình một chút. Thẩm Hồng, gia chủ của Thần Thánh thế gia vẻ mặt tức giận, nộ hỏa xông lên khỏi đỉnh đầu thành khói, năm đấm đấm xuống nát cả bàn ghế, hắc nhưng là Hắc Kim tứ tinh Yêu Linh Sư, sắp sửa phải bế quan đột phá ngũ tinh, vậy mà lại gặp tình huống quái gở như vậy.

Hắc không hề biết trên đời này còn có năng lực như của Phi Linh. Hắc là muốn trả thù vụ hôn sự của con cả mình, Thẩm Phi. Chỉ là một thế gia trung phẩm mà dám từ chối hôn sự của con hắc, đó chính là sỉ nhục hắc.

-Phía bên kia thế nào rồi?

Thẩm Hồng nhìn Thẩm Minh hỏi. Phía bên kia ở đây chính là hắc ám công hội.

-Bẩm gia chủ. Bên ấy lúc giết sạch Dực Long thế gia và phá nát mọi thứ thì đã quay về. Thế mà...

Thẩm Minh bẩm báo.

-Thôi được rồi. Ta còn phải bế quan đột phá Hắc Kim ngũ tinh cấp bậc, chắc phải lâu lắm, cần dặn các đệ tử của Thần Thánh thế gia đừng gây ra động tĩnh. Đợi ta bế quan xong thì nhất định chiếm được Quang Huy chi Thành.

Thẩm Hồng đưa tay ra ngăn Thẩm Minh nói tiếp, sau đó đứng lên rồi vừa đi vừa nói.

-Khốn kiếp tiểu tử. Đừng để ta biết ngươi là ai.

Thẩm Hồng cắn răng ánh mắt nhìn về phía chân trời lấm bầm.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Thám Hiểm

Ba ngày trôi qua cũng không có gì đáng nhắc đến. Tiêu Ngưng Nhi nhờ công pháp Lôí Giáng Phong Hành kia cùng với đang được mạnh mẽ, xung kích nhiều tầng thứ, hiện giờ đã Thanh Đồng ngũ trọng Yêu Linh Sư, chưa kể đến thể chất của nàng cũng theo tu luyện công pháp mà tăng vọt theo, cường độ thân thể cũng xấp xỉ ngũ trọng Thanh Đồng vô giả. Cái cường độ nói ở đây không phải là cơ bắp, chúng ta có thể hiểu là sức mạnh bình thường tăng mức giới hạn lên, ví dụ lực công kích bình thường là một đến năm thì giờ tăng cường độ là tăng từ mười đến hai mươi chẳng hạn.

Diệp Tử Vân cũng nương theo đan dược Tiêu Ngưng Nhi cho mà đột phá tam tinh Thanh Đồng Yêu Linh Sư đỉnh phong, hơn nữa nàng là bạn thân của Tiêu Ngưng Nhi, Phi Linh cũng truyền cho nàng một bộ Hàn Tuyết Lãnh Đế Quyết công pháp cũng gần như ngang hàng với Lôí Giáng Phong Hành của Tiêu Ngưng Nhi và chỉ khác là ở thuộc tính của Diệp Tử Vân, băng, công pháp cũng tiến hóa yêu linh, nâng cấp tu vi giới hạn, hơn nữa cũng là băng chí cực như của lôi chí cực của Tiêu Ngưng Nhi, đừng xem thường cái này băng chí cực, nó có khả năng ngang hàng với băng chí cực của Băng đế, và đó chỉ là có thể thôi.

Và ba người gia cảnh nghèo Nhiếp Ly, Lục Phiêu và Đỗ Trạch cũng cố gắng nghe dặn của Phi Linh là nam nhi thì tập thể lực nhiều vào, nên chúng cũng nghe theo mà tập tành, các bài tập cơ bản, để có một cơ thể cơ bắp sáu múi ảo diệu,...Đùa thôi. Nhưng cũng có tập và không quên tu luyện, đã nhất tinh Thanh Đồng đỉnh phong rồi.

Trong ba ngày, vẫn như thường lệ là Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi đến Thánh Lan học viện, mỗi người một công việc, trên được còn có Diệp Tử

Vân tham gia. Cũng bình thường là vui vẻ nói chuyện chứ không có gì cả.

Dực Long thế gia bị đánh lén toàn bộ mọi chuyện cứ như tin vịt vạy, có người tin người không, nguyên nhân thì chẳng ai biết, mà xác minh thì ngờ ngàng là tất cả đều không có gì.

Mà Dực Long thế gia cơ nghiệp nay lại được bành trướng ngày càng lớn, có nhiều luồng suy nghĩ cho rằng do Luyện Đan Sư Công Hội mà Dực Long thế gia mới có thể nhanh chóng quật khởi trong ít ngày gần đây mà thôi.

Cuối cùng thời gian ba ngày trôi qua với những sự kiện đó. Cũng chẳng có gì mới mẻ cả.

Sáng sớm. Cũng trùng hợp sao lại là ngày nghỉ của học viên của Thánh Lan học viện mỗi tuần. Tất cả con em, đệ tử của các thế gia được mời tham gia chuyến thám hiểm lần này cũng đã có mặt đầy đủ ở thư viện Thánh Lan học viện. Trần Lâm Kiếm là dẫn đội, tuyên bố khởi hành. Phi Linh thuận tiện đi theo canh chừng Tiêu Ngưng Nhi cùng Diệp Tử Vân.

Tụ tập đông đủ, Trần Lâm Kiếm cùng con em Thánh Minh thế gia có hai mươi tám người, Thần Thánh thế gia có Thẩm Việt và sáu người khác. Phong Tuyết thế gia một mình Diệp Tử Vân và Dực Long thế gia hai người là Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh. Thật tình chỉ là ngẫu nhiên Phi Linh bị xem là người của Dực Long thế gia mà thôi.

Sáng sớm này Diệp Tử Vân cũng cùng đi với cả hai người Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, tinh thần của Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân khá hăng hái, bởi vì được đi chơi cùng với bạn bè mà, với lại là đi ra ngoài thành, cả hai cũng suốt ngày trong thành, chưa có đi ra ngoài mấy nên khá vui.

Đi thám hiểm Cổ Lan nhưng là lấy danh nghĩa là U Sơn Hạp Cốc rèn luyện, đó là do Trần Lâm Kiếm nói, còn U Sơn Hạp Cốc ở đâu thì Phi Linh cũng bó tay. Mà chắc cũng chỉ gần gần đâu đây mà thôi. Vì là di tích cho

nên làm rất bí mật, cũng không muốn nhiều khác biệt, nếu biết sẽ dẫn đến mâu thuẫn, tranh giành,...

Mà đi giữa đường, do đi có chút đông người nên cũng bị một chú ý một tí, cũng không đáng kể.

Tiện thể thì trong dẫn đội cường giả trấn thủ thì chỉ có tu vi Bạch Ngân Yêu Linh Sư mà thôi, cũng là sáu người. Đi lên núi rồi xuống núi, rồi lại qua sông. Mất hết năm tiếng đồng hồ thì trời đã xế chiều. Phi Linh tự hỏi tại sao không xuất phát sớm hơn, lại để tụ tập rồi đến gần trưa mới đi, nó làm cậu nản.

Mà dựng trại cho việc ngủ qua đêm cũng chọn dựng trong rừng nữa chứ. Khó quan sát xung quanh, lỡ có nguy hiểm gì thì khó mà chạy, mà chạy được thì có nguy cơ để lạc nhau, người nào người đó lo thân mà chạy chứ còn gì để nói.

Nhìn thấy lều tranh khá thô có chút ngứa mắt, Phi Linh kéo Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân vào sâu trong rừng một chút.

-Phi Linh. Chuyện gì vậy? Ta con phải dựng lều đi ngủ a.

Tiêu Ngưng Nhi vừa nói, tay vừa che miệng ngáp. Đi cả ngày, nàng cũng khá mệt rồi.

-Đúng vậy a. Phi Linh đại ca, người tính làm gì?

Diệp Tử Vân gật đầu đồng ý với Tiêu Ngưng Nhi nhìn Phi Linh hỏi.

-À. Chỉ là ta thấy mấy cái lều kia có chút hở quá. Các người là con gái, làm sao lại ngủ như thế được.

Phi Linh gãi gãi đầu cười.

-Chúng ta chịu được mà. Huynh không cần lo.

Tiêu Ngưng Nhi hiểu ra không khỏi mỉm cười nói.

-Mà. Dù sao cũng lỡ rồi. Ta làm cho mọi một chỗ ngủ dễ chịu.

Phi Linh vậy vậy tay bảo không có gì rồi sau đó xoay người ra sau, chỗ có một khoảng đất trống khá rộng. Quang mang đột nhiên hư không tụ lại ở giữa bãi đất trống, lóe lên một cái, xuất hiện trước mắt Tiêu Ngưng Nhi cùng Diệp Tử Vân là một tòa nhà không cao nhưng khá rộng, mà cả ba đi vào trong, thiết kế cùng trang trí là lần đầu tiên hai cô gái được nhìn thấy. Phòng khách, phòng bếp,... tất cả các tiện nghi cùng trang thiết bị đều có, phòng ngủ cũng rất bắt mắt, rất đẹp mà trang trí phòng ngủ của Diệp Tử Vân cùng Tiêu Ngưng Nhi Phi Linh làm rất dễ thương, hồng tím màu sắc phù vân,... nói chung là rất phù hợp với con gái. Hai nàng cũng rất vui vì cái kiểu trang trí này, tuy là không biết những thứ xung quanh có tác dụng gì nhưng Phi Linh cũng có hướng dẫn quan nên cũng không đáng ngại.

Mãi cho đến khuya.

Trong lúc Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân đang ngủ cùng nhau trên giường thì Phi Linh đang nằm trên mái của tòa kiến trúc ngấm trăng.

-Haizz, cũng được một tuần rồi. Thời gian đúng là trôi nhanh a.

Phi Linh vừa ngấm trăng vừa thở dài. Chỉ vừa đi một tuần mà cậu có chút nhớ Mã Tiêu Đào cùng Cửu Cửu rồi. Cậu băng khoản không biết nếu ba năm sau thì hai người họ sẽ đẹp hơn như thế nào. Có thể lần sau cũng nên gọi Lam Tiên, Tuyết Nghê Thường cùng Hà Tử Tình gặp hai nàng ấy mới được. Phi Linh nghĩ thế.

-Phi Linh. Huỳnh chưa ngủ sao?

Tiêu Ngưng Nhi tìm không thấy Phi Linh ở các phòng, thế là mò lên trên mái. Phi Linh thì đang nằm, nàng đứng sát bên đầu của cậu, cúi người

nhìn thẳng xuống mặt cậu.

-Ồ. Ta làm phiền muội sao?

Phi Linh ngửa mặt lên nhìn Tiêu Ngưng Nhi, cả hai người như đang trong tư thế mặt đối diện nhưng lại ngược chiều nhau.

-Không. Muội chỉ không ngủ được mà thôi. Còn huynh?

Tiêu Ngưng Nhi bước sang một bên rồi nằm kế bên Phi Linh.

-Ta cũng không ngủ được. Ngắm trăng có vẻ giúp cho ta buồn ngủ a.

Phi Linh vừa nói vừa giả bộ ngáp ngáp, lấy tay che che miệng mình.

-Ồ. Ta thì không thấy giống vậy lắm. Mà huynh chả có tình tứ gì cả.

Tiêu Ngưng Nhi có chút hờn dỗi nói. Thường thì ánh trăng sẽ có chút khung cảnh lãng mạn, đó là suy nghĩ của Tiêu Ngưng Nhi.

Mà đúng lúc này đột nhiên lại có một tiếng động khá lớn phát ra từ bên trong rừng. Chính xác là từ phía mà nhóm của đám đệ tử thế gia dựng lều trại. Còn có những tiếng kêu “cứu, cứu” ầm ĩ ở xa xa vọng lại.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Tới Trước

Tiếng kêu cứu thảm thiết của vài người phát ra từ hướng của đội ngũ thám hiểm. Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đang nằm kế bên nhau nghe được nhiều âm thanh pha tạp với nhau không khỏi ngồi dậy cau mày.

-Cái gì vậy?

Tiêu Ngưng Nhi nhìn phía rừng phát ra thanh âm song nhìn vào mặt Phi Linh hỏi.

-Để ta kiểm tra.

Nói xong, Phi Linh tinh thần thi triển bên trong cơ thể hồn lực, mười một cái hồn hoàn nương theo đó mà xuất hiện xung quanh Phi Linh, một bạch kim, mười đỏ.

Tiêu Ngưng Nhi nhìn mà kinh hồn, không khí xung quanh Phi Linh nhưng là biến đổi quá bất thường, nàng biết là Phi Linh đã cản ngăn áp lực nhưng vẫn có chút nàng có thể cảm nhận, vô cùng đáng sợ.

Bạch kim hồn hoàn lóe sáng, con mắt Phi Linh nương theo đó mà chuyển thành màu vàng kim, trong mắt Phi Linh lúc này xuất hiện vô số những hình khối lập phương, phân chia,... Nó y hệt tinh thần thám trắc của Hoắc Vũ Hạo, cũng là do Thiên Mệnh Băng Tâm trao cho hồn kỹ.

Phạm vi quan sát của Phi Linh lúc này như vô hạn, cậu thấy chỗ của đội ngũ thám hiểm đang diễn ra một cuộc chiến, mà đối thủ của Trần Lâm Kiếm cùng sáu cường giả Bạch Ngân cấp là một con gấu màu nâu, to lớn khoảng chừng hai mét, dựa trên khí tức thì cũng Bạch Ngân cấp yêu linh.

Do là bị con Bạch Ngân cấp hùng yêu linh này bất ngờ tấn công cho nên có một số Thanh Đồng cấp đệ tử bị thương và có người hoảng loạn chạy lung tung mới có tình trạng ồn ào vừa rồi.

-Có yêu linh tấn công lều trại của đội ngũ thám hiểm.

Phi Linh dừng thi triển hồn kỹ quay sang Tiêu Ngưng Nhi nói.

-Liệu có ổn không?

Tiêu Ngưng Nhi nghe được như vậy không khỏi lo lắng.

-Mà. Chúng có sáu Bạch Ngân cấp Yêu Linh Sư mà. Có thể tự lo liệu. Cũng đâu ảnh hưởng gì đến chúng ta.

Phi Linh nhúng vai nói.

-Haizz, thế cũng được. Muội quay về ngủ tiếp đây.

Tiêu Ngưng Nhi thở dài nói. Sau đó là đi xuống dưới nhà ngủ tiếp, bỏ Phi Linh lại một mình.

Sáng sớm tới.

Phi Linh làm buổi sáng cho Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân. Kết quả vẫn như mọi khi, hai cô cô gái ăn và mê ngay lập tức.

Mà ăn xong thì cả ba người chuẩn bị lên đường, quay lại chỗ dựng trại thì có chút hoang tàn nhưng lại không thấy ai. Có vẻ như là đội ngũ thám hiểm của Trần Lâm Kiếm đã đi xuất phát từ sớm.

-Ồ. Có vẻ chúng ta bị bỏ lại phía sau rồi.

Phi Linh nhìn xung quanh không khỏi cười.

-Tại huynh cả. Sáng cũng không gọi chúng ta dậy sớm hơn được.

Tiêu Ngưng Nhi phồng má giận dữ.

-Cái đó là ta thấy các người ngủ ngon quá nên ta không có đánh thức a.

Phi Linh giải thích.

-Thôi, dù sao cũng biết đường mà. Đến sau cũng không có chuyện gì.

Diệp Tử Vân từ đầu đến cuối hết cách, giờ mới chen vào can thiệp.

Rồi cả ba người lên đường theo sau hướng của đội ngũ thám hiểm.

Dọc đường cũng không có cái gì gây cản trở cả. Một mạch đến giữa trưa thì Phi Linh, Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân đã đến Cổ Lan di tích. Do nhóm của Phi Linh phi hành cho nên nhanh vô cùng, không phải đi vòng vèo những dãy núi, khúc cong,...nên rất dễ dàng đến nơi cũng rất nhanh chóng.

-Huynh đừng làm bọn muội kinh ngạc như thế nữa. Chắc có ngày bị huynh dọa chết quá.

Tiêu Ngưng Nhi nói.

-Haha, ta cũng đành chịu vậy.

Phi Linh cười gãi gãi đầu cho qua.

Phía trước cả ba người là vô số kiến trúc đồ nát, vết tích đồ nát nhìn như đã rất lâu rồi. Mà Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân nhìn thì trông rất mới lạ, ngỡ ngàng.

-Đi thôi.

Quan sát một chút, Phi Linh mở miệng nói. Mặc dù không biết được phải đi đâu để tìm những vật có giá trị nhưng Phi Linh bắt đầu điều động lấy tinh thần thám trắc, cậu lúc này có thể nhìn thấy mọi thứ, từ trên không, xuống mặt đất, lẫn lòng đất.

Mà lúc Phi Linh quan sát, có khá nhiều những con yêu linh dạng tinh tinh và chúng màu trắng, cao lớn.

Mà ở sâu trong rừng lại có một kiến trúc hình lăng mộ, nó cũng đã bị tàn phá do thời gian dài như những kiến trúc khác, nhưng nó không có vết tích gì là bị trận thú triều thời xa xưa để lại. Có lẽ là do ngôi mộ này được xây dựng ở một nơi khá khó phát hiện như trong rừng này nên mới không có bọn yêu thú tràn vào.

Phi Linh chưa kịp tiến đến ngôi mộ thì Tiêu Ngưng Nhi cùng Diệp Tử Vân đã tự ý chạy đến nhìn ngôi mộ rồi.

-Này. Các người đừng tự ý như vậy a. Ngộ nhỡ đập trúng bầy thì khổ lắm.

Phi Linh chạy theo phía sau của hai cô gái không khỏi than vãn.

-Phi Linh. Huynh xem từ ngữ trên tấm bia rất cổ quái. Hình như không phải thuộc thời đại này.

Tiêu Ngưng Nhi với hiểu biết của mình, chỉ tấm bia mà nói. Ngôn ngữ được khắc lên tấm bia mộ thực tế đúng như Tiêu Ngưng Nhi nói là không thuộc thời đại của nàng. Nó thuộc thời kì hắc ám.

Trong khi Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi quan sát thì Diệp Tử Vân có chút táy máy không nghe lời, đi xung quanh nhìn ngó lung tung.

Đột nhiên nàng đâm phải một cái bẫy, mà thực không biết nó có phải bẫy hay không, nó được bao phủ bởi đất và cỏ ở phần trên nhìn rất giống

những vùng khác, nhưng khi dẫm vào thì nó biến động, Diệp Tử Vân nương theo đó mà rút xuống.

-Áaaaaaaa!!!!

Diệp Tử Vân vừa sợ vừa hết hồn mà cùng vừa không biết phải làm gì. Nàng la thất thanh.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi nghe được nhanh chóng quay lại phía thanh âm, thấy Diệp Tử Vân không còn mà ngược lại có một cái hố, hai người tức khắc chạy lại cái hố, âm thanh vẫn vang lên từ cái hố.

-Tử Vân!!!!

Tiêu Ngưng Nhi la lớn tên của Diệp Tử Vân. Mà ngay lúc nàng la thì Phi Linh ôm theo nàng nhảy xuống dưới. Tiêu Ngưng Nhi giật mình, la thêm lần nữa. Phi Linh giúp tốc độ kinh hồn, cộng thêm trọng lực kéo cậu xuống nữa, khiến cậu rơi ngày càng nhanh hơn.

Nhánh mắt cậu đã tiếp cận gần với Diệp Tử Vân. Diệp Tử Vân là sợ quá mà ngất xỉu đi mất rồi. Phi Linh rướng tay tới phía Diệp Tử Vân, nắm tay nàng sau đó kéo nàng một tay ôm lấy Diệp Tử Vân, tay còn lại ôm eo Tiêu Ngưng Nhi, nàng nhưng là có chút hơi đỏ ở má.

Rơi khoảng chừng ngàn mét có thừa thì Phi Linh đã thấy đáy của cái hố, cậu nhẹ nhàng đáp xuống mà không gây sốc gì cho hai cô gái.

Cạch.

Đáp xuống nhẹ nhàng, Phi Linh thả Tiêu Ngưng Nhi xuống, sau đó đưa Diệp Tử Vân cho nàng, vì dưới hố này khá tối cho nên cậu phải tạo ra một cây đèn pin hiện đại để soi đường, Tiêu Ngưng Nhi tất nhiên là lo cho Diệp Tử Vân quá nên không có để ý mấy cây đèn pin mà Phi Linh tạo ra.

Tiêu Ngưng Nhi nhẹ nhàng đặt Diệp Tử Vân đang ngất xỉu nằm xuống mặt đất. Rồi đứng lên.

-Phi Linh. Đây là đâu?

Tiêu Ngưng Nhi bình tĩnh hỏi Phi Linh. Nàng tuy chỉ mười ba tuổi tiểu hài tử nhưng không hề sợ hãi chút nào mà vẫn bình tĩnh quan sát và đánh giá xung quanh.

-Ta cũng không rõ, nhưng theo ta quan sát thì đây có lẽ là một lăng mộ ngầm của một người có chức cao vọng trọng trong thời kì hắc ám.

Nghe thấy Tiêu Ngưng Nhi hỏi, Phi Linh cũng chỉ lắc đầu không biết, cậu chỉ nhờ vào những vết tích và manh mối ở trên kia của phần mộ mà thôi. Thử nghĩ xem tại sao phần mộ lại đặt sâu trong rừng lại còn có lối bí mật như thế này thì không phải của ai đó rất có quyền ở thời kì đó sao?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Mộ

-Đội Tử Vân tỉnh lại chúng ta sẽ tiến vào phía bên trong, được chứ?

Phi Linh suy nghĩ một chút xong quay sang Tiêu Ngưng Nhi nói. Tiêu Ngưng Nhi nghe vậy cũng đành gật đầu đồng ý. Sau đó nàng ngồi xuống, tận dụng thời gian luyện công, vừa tu luyện vừa canh chừng Diệp Tử Vân luôn. Phi Linh nhìn thấy thế cười, sau đó là cậu đi xung quanh bờ đá, chỉ có một đường duy nhất thông với cái hố này ở dưới đáy, còn đường thoát thì có phía bên trên đỉnh đầu nhóm của Phi Linh.

Nhưng Phi Linh chọn đi cái thông đạo kia, có vẻ nó khá lạ so với các kiến trúc trên mặt đất, với lại cậu dùng tinh thám trắc quan sát thấy đi từ đây cùng là một đường dẫn đến nơi cất những vật có giá trị.

Khoảng mười lăm phút sau, Diệp Tử Vân từ trong cơn mê tỉnh dậy, Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy Diệp Tử Vân tỉnh dậy mỉm cười, sau đó hai người sửa soạn, phủi bụi vương trên y phục rồi đứng lên tiến lại chỗ của Phi Linh.

-Ồ. Tử Vân. Mọii tỉnh rồi à.

Phi Linh thấy Tiêu Ngưng Nhi cùng Diệp Tử Vân tiến đến thì cười hỏi.

-Àn. Cảm ơn Phi Linh đại ca cứu ta.

Diệp Tử Vân cúi đầu cảm ơn Phi Linh.

-Mà. Không cần nghi thức như vậy. Mọii là bạn của Ngưng Nhi, không giúp mọii thì giúp ai.

Phi Linh vẫy vẫy tay bảo không cần cười nói.

Nói xong, cả ba bắt đầu xuất phát đi sâu vào thông đạo.

-Phi Linh đại ca. Cái phát sáng đó là gì?

Diệp Tử Vân thấy cái đèn pin Phi Linh cầm trên tay đối với nàng khá mới lạ nên nàng hỏi. Tiêu Ngưng Nhi nghe thế cũng gật đầu ý bảo cũng muốn biết.

-À. Cái này là đèn pin. Bí mật nhé. Cái này chỉ có mình ta có thôi. Là độc nhất đấy.

Phi Linh huyền bí nói. Hai cô gái cũng nường theo đó mà đổ mồ hôi gật đầu hiểu rõ.

Mà đi được một lúc thì đoạn thì Phi Linh khoác tay ngăn Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân không cho hai nàng đi tiếp.

-Chuyện gì?

Tiêu Ngưng Nhi cau mày thắc mắc hành động của Phi Linh.

-Có bầy.

Phi Linh khẽ nói. Vừa dứt lời, Phi Linh chân dậm nhẹ xuống đất, tuy nói dậm một cái nhẹ nhàng nhưng lại sinh ra lực rung chấn trên đất cũng rất mạnh.

Chúu chúu chúu. Phập phập phập.

Vô số những đường chớp nhoáng xuyên lung tung ngay sau rung chấn. Mà điểm cuối cùng của những đường chớp nhoáng ấy là những mũi tên cắm thẳng vào vị trí cuối của đường chớp nhoáng đó.

Tiêu Ngưng Nhi nhìn thì không có ngạc nhiên lắm, Phi Linh làm đều có chủ ý cả, nhưng Diệp Tử Vân thì khác, nàng kinh ngạc nhảy bật về sau một

bước.

Sau khi kiểm tra không còn bấy nữa, Phi Linh mới bảo Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân đi tiếp.

-Thật tình không biết Tiêu Ngưng Nhi của Dực Long thế gia cùng Diệp Tử Vân của Phong Tuyết thế gia biến đâu mất rồi. Không lẽ ta phải chịu trách nhiệm về chuyện không tốt xảy ra với hai người đó sao?

Trần Lâm Kiểm lúc này đang nhức đầu vô cùng. Tuy là đi chưa đến di tích Cổ Lan nhưng hẳn lại phải đau đầu tìm kiếm đại diện của Dực Long thế gia và Phong Tuyết thế gia, một là đứng thứ nhất trong tam đại thế gia, còn lại đại thế gia vừa quật khởi đứng ngang hàng với tam đại thế gia, nếu hai đại thế gia trút giận lên hẳn thì chỉ có nhiều phiền phức mà thôi.

-Các người quan sát thế nào? Đám con em thế gia kia đã đến chưa?

Một người đàn ông tóc vàng, trọc đầu bằng một chiếc áo choàng nhìn một người đang cúi người hành lễ nói.

-Bẩm đại nhân. Theo quan sát thì khoảng một ngày nữa đám con em thế gia sẽ đến di tích.

Người đang cúi người nói.

-Được. Nhắc nhở mọi người chuẩn bị tinh thần. Phải bắt được những cái này đệ tử. Chúng là một món hời để đòi tiền chuộc của những thế gia trong Quang Huy chi Thành đấy.

Người đàn ông tóc vàng cười nói.

-Hình như có cả Phong Tuyết thế gia cùng Dực Long thế gia. Tại sao Dực Long thế gia lại còn có thể tham gia. Không phải là đã tiêu diệt rồi sao?

Người đàn ông lâm bẫm.

-Bẫm đại nhân. Có Thâm Minh trưởng lão báo cáo. Có một người vô cùng thần bí dùng tà thuật, khôi phục mọi thứ hoàn toàn, kể gia nhân trong Dực Long thế gia nữa.

-Cái gì? Còn có tà thuật như vậy.

Người đàn ông cau mày chấn kinh.

Không biết đã ở trong bóng tối bao lâu. Nhóm của Phi Linh lúc bấy giờ đã đi đến điểm cuối của thông đạo.

Ở cuối thông đạo là một gian mật thất rất rộng. Mà ở dưới đất Phi Linh còn nhìn thấy những cái bộ hài cốt của trẻ em lẫn người trưởng thành, nhìn sơ qua những bộ y phục thì chỉ có phụ nữ mà thôi.

Tiêu Ngưng Nhi nhìn nhưng là nhú mày.

-Tử Vân, đừng nhìn.

Diệp Tử Vân đi ngay sau và chưa kịp nhìn thấy gì cả thì bị Tiêu Ngưng Nhi đứng trước xoay lại lấy tay che mắt đi.

-Cái gì thế? Ta không thấy gì hết.

Diệp Tử Vân loay hoay muốn xem chuyện gì. Xong Tiêu Ngưng Nhi không giữ được nàng, thế là tụt tay, để nàng thoát ra.

-Chuyện...

Diệp Tử Vân vừa thoát ra khống chế của Tiêu Ngưng Nhi thì nhìn về phía trung tâm của cửa căn mật thất các bộ hài cốt, nàng đau lòng mà chảy nước mắt.

Tiêu Ngưng Nhi nhìn Diệp Tử Vân phản ứng như vậy không khỏi lắc đầu, sau đó ôm lấy Diệp Tử Vân từ phía sau, dỗ nàng nín khóc. Có lẽ do Tiêu Ngưng Nhi do quá khứ chịu đựng nhiều thứ nên tinh thần khá cứng cỏi, nhưng Diệp Tử Vân thì sống trong môi trường thoải mái không có gò bó nên yếu đuối hơn.

Phi Linh dẫn cả hai đi xuyên qua căn mật thất đó. Trên cũng có xem qua trên người bộ hài cốt có thứ gì hay ho không, nhưng tiếc là không có. Chỉ có mỗi một cái dây chuyền đính trên mặt dây chuyền là một viên đá màu xanh, khí tức băng lãnh có chút lượn lờ. Trong nhóm cũng không có ai cần nên Phi Linh cũng đưa nó cho Diệp Tử Vân, do Diệp Tử Vân có băng hệ thuộc tính, mà cậu thì không cần những thứ như thế nên cậu là cho qua.

Mà đi xuyên qua căn phòng, Diệp Tử Vân ngây thơ nhân từ không quên chấp tay cầu nguyện cho linh hồn của các bộ hài cốt được siêu thoát.

Mà phía cuối của căn mật thất lại là một cái mộ. Phi Linh có thể cảm nhận một tia tinh thần lực từ cái mộ ấy. Cậu tiến lại gần, đưa cái đèn pin cho Tiêu Ngưng Nhi, còn cậu thì tạo ra thêm một cái.

Trên mộ còn có khắc nhiều văn tự kì lạ. Phi Linh nhìn thôi cũng phải bó tay.

Phi Linh cũng chẳng có cảm giác gì lạ cả. Rồi cậu gọi Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân tiến lại gần, mới đầu hai người có chút đau đầu nhưng Phi Linh bảo niệm pháp quyết của công pháp mà cậu cho hai người thì cảm giác đau đầu cũng đột nhiên tiêu biến.

Phi Linh bảo cả hai chạm vào phiến quan tài thì đột nhiên cả hai cảm thấy có gì đó truyền vào linh hồn hải. Sai đó một cột sáng đột nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu của hai người.

Tuy có chút nóng rất nhưng Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân có vẻ là chịu được, không có mấy ảnh hưởng.

Phi Linh thì lùi lại quan sát Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân. Với ánh mắt của cậu thì dường như cột sáng này đang tẩy rửa thân thể của cả hai.

Phi Linh cười. Vậy là cậu cũng không cần phải tẩy cốt cho hai người này.

Khoảng vài lần hít thở thì cột sáng nhạt dần rồi biến mất. Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân lúc này khát nước vô cùng, Phi Linh thấy thế liền tạo ra hai chai nước suối trên nhãn còn có ghi “Aquafina Vị ngon đến từ sự tinh khiết” nữa.

Sr AE sáng h` có công chuyện k đăng truyện dc:v

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Phòng Chứa Kho Báu

Cột sáng biến mất.

-Phi Linh. Cái này cột sáng là thứ gì? Muội có thể cảm nhận linh hồn hải của muội bành trưởng ra không ít.

-Đúng a. Ta cũng có cảm giác tương tự Ngưng Nhi.

Tiêu Ngưng Nhi một lần dò xét linh hồn hải bên trong cơ thể mình thì phát hiện sau khi hấp thụ nguồn lực lượng kì lạ từ cột sáng vừa rồi thì linh hồn hải của nàng cũng nở theo đó mà mở rộng ra hơn một phần hai lần. Tương tự như Tiêu Ngưng Nhi, Diệp Tử Vân sau đó cũng cảm nhận được linh hồn hải mình mở rộng ra một phần hai lần.

-Ách. Cái này ta cũng không biết. Ta chỉ cảm nhận có một luồng lực lượng mà nghĩ chúng có ích cho các người nên ta bảo các người hấp thụ mà thôi.

Phi Linh nhúng vai thừa nhận. Chẳng giấu diếm gì, Phi Linh cũng là cảm nhận một cái lạ lắm năng lượng chảy trong quan tài này thôi. Mà nguồn năng lượng lạ này cũng khá giống với linh hồn lực của Tiêu Ngưng Nhi phát ra, cho nên cậu mới nghĩ cho hai cô gái hấp thụ thì tốt hơn là cậu đi hấp thụ.

Trong lúc đang nói chuyện, cỗ quan tài bất thành lình ở giữa xẻ ra hai bên, rồi mở phanh ra. Nó có được sự chú ý của Phi Linh, cậu quay lại nhìn vào phía trong của cỗ quan tài. Do kích thước quan tài cũng khá lớn, khoảng hai mét, vì thế bên trong cũng rộng không kém. Nhưng lạ là bên trong lại không có thứ gì cả. Bình thường thì bên trong quan tài thường có

hài cốt, mà ít nhất nếu không có hài cốt thì cũng phải có tro do hài cốt lâu ngày mà phân rã ra.

Mà bên trong cổ quan tài có khắc những văn tự kì lạ này, chỉ có một mảnh giấy có chữ và một mặt dây chuyền màu tím. Không khí xung quanh mặt dây chuyền cũng khá đặc biệt, theo Phi Linh thẩm định thì đây là Thâm Thúy bảo thạch, có thể tăng gấp lần tốc độ tu luyện.

Mà tiện thể thì trong mỗi game đều có chức năng phân tích, cho nên Thần Tiên Đạo hệ thống cũng có chức năng ấy, chỉ là Phi Linh không có lấy ra dùng mà thôi.

Phi Linh thấy cái mặt dây chuyền này chắc sẽ giúp ích cho Tiêu Ngưng Nhi, mà cũng vì Diệp Tử Vân cũng đã có một cái nên Phi Linh đưa nó cho Tiêu Ngưng Nhi.

Còn về phần mảnh giấy kia. Nó có chữ viết trên đó, dường như cũng là chữ thường.

-Hừm. Sao ta lại có cảm giác nó phát ra một loại khí tức quen thuộc.

Phi Linh cầm mảnh giấy lên chưa có đọc chữ trên tờ giấy nhưng đã tự lẩm bẩm.

-????

Đột nhiên đang suy nghĩ thì chữ trên mảnh giấy bỗng dưng biến đổi, tuy là Phi Linh có thể hiểu nó nhưng mà những dòng chữ của nó lại chuyển sang một loại chữ rất quen thuộc với cậu rất nhiều.

Nhật ngữ.

Đúng. Chữ trên tờ giấy sau khi biến đổi thì nó lại hóa thành tiếng Nhật. Mà nội dung trên tờ giấy có chút mờ ảo, khó hiểu. Ý nghĩa bên trong nó

liên quan về thời không. Nó cũng làm Phi Linh có cảm giác tương tự, nhưng chỉ một nửa, không gian.

Phi Linh để nó lại gần hơn trước mặt, gần như sát lăm luôn. Câu băng khoản không biết nó có khả năng và lợi ích gì đối với cậu hay không.

Chú.

Đột nhiên tờ giấy phát sáng, nó làm Phi Linh chưa kịp phản ứng gì, hóa thành một đoàn quang mang, bay thẳng giữa trán cậu. Phi Linh cũng chẳng có cảm giác gì. Nhưng một giọng nói băng lãnh đã lâu không nghe qua vang lên trong đầu cậu.

-Đing. Người thừa kế nhận được khả năng Dung Hợp. Khả năng Dung Hợp có thể khiến các sức mạnh của người thừa kế dung hợp lại thành những loại năng lực mới kế thừa toàn bộ đặc tính của các sức mạnh trước dung hợp.

Băng lãnh giọng nói kết thúc nhắc nhở. Phi Linh cũng vui mừng.

-Ồ. Có cái này năng lực, có thể thuận lợi phát triển hơn.

Phi Linh cười nói. Phải biết khi dung hợp các năng lực, đặc biệt là các pháp tắc, nó có thể tạo ra những năng lực khó có thứ gì có thể sánh bằng.

Mà cái này để về đến Dực Long thế gia, Phi Linh sẽ tìm hiểu sau.

Thế rồi lại một nữa, Phi Linh dẫn Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân đi tiếp. Lúc tìm kiếm thì ở phía tay trái của căn phòng và cũng có thể hiểu là từ vị trí cổ quan tài nhìn sang trái lại có một con đường khác dẫn đến đâu thì không biết, nhưng có vẻ là lối đi duy nhất nên cả ba người cũng chọn nó mà đi.

Về phía của nhóm của Trần Lâm Kiếm. Trong khi ở dưới lòng đất không biết trời trăng gì thì trên mặt đất đã qua một ngày, và đội ngũ thám hiểm của Trần Lâm Kiếm đã tới di tích Cổ Lan.

-Được rồi. Mọi người có thể dừng chân nghỉ ngơi một chút lấy lại sức.

Nói xong, trong nháy mắt của Trần Lâm Kiếm, hắn lấy ra một tấm bản đồ, có vẻ đây là bản đồ của di tích này, có lẽ do những người khác đã từng thám hiểm qua nhưng không phát hiện được thứ gì nên tiện tay phát họa ra mà thôi. (Đây là tấm bản đồ mà các anh ấy thích thì các anh ấy vẽ lên thôi:v)

Trần Lâm Kiếm lướt và suy nghĩ nhưng vẫn không tìm được manh mối gì về nơi cất giấu báu vật cả.

-Hết cách. Chỉ còn nước phân nhóm ra mà tìm thôi.

Cẩn rằng mà quyết định, Trần Lâm Kiếm nói với toàn bộ mọi người.

-Đại nhân, chúng ta có nên hành động luôn không?

Đang quan sát những đệ tử thế gia kia. Người đàn ông tóc vàng lại được một tên thuộc hạ bẩm báo.

-Chưa đến lúc. Một lúc nữa bọn chúng gặp phải Thương Tỷ cự viên tiêu hao sức chiến đấu của chúng đã. Có lẽ tiểu tử thần bí gì đó cũng ở trong số đó. Đến lúc đó chúng ta sẽ bắt hắn về tra khảo.

Người đàn ông tóc vàng cười ác nói.

Lúc này Phi Linh, Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân lại đi đến điểm cuối của con đường. Nhưng điểm cuối của con đường này lại là một ngõ cụt.

-Chắc phải có một cơ quan nào đó để đi tiếp a.

Tiêu Ngưng Nhi suy nghĩ nói.

-Để ta tìm thử.

Phi Linh nhẹ giọng nói. Cậu phóng xuất ra chính mình hồn hoàn một lần nữa. Diệp Tử Vân là lần đầu thấy những thứ lạ lẫm này không khỏi bất ngờ.

Phi Linh hồn hoàn bạch kim sắc của cậu sáng lên, ánh mắt hóa thành màu vàng. Cậu phát hiện phía sau ngõ cụt này là một căn phòng chứa đầy vàng,... nói chung là mục đích của chuyến thám hiểm này. Mà cái bức tường ngõ cụt này là cánh cửa bí mật.

Thu hồi hồn kỹ. Phi Linh bước lại gần cánh cửa bí mật. Tay đặt lên tường, nhấn nhẹ một cái.

Ầm.

Mặc dù dùng lực rất nhẹ nhưng bức tường lại như bị một lực vô cùng khủng bố phá tan tành.

Sau tức khắc bức tường bị đánh sập. Hiện hiện trước mắt ba người là một màu vàng chói mắt.

-Ồ. Thì ra đây chính là nơi chúng ta cần tìm.

Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy ánh sáng vàng kim chói mắt kia mà nói. Nàng nhưng là có số tài sản còn lớn hơn như thế này nhiều, và đó cũng là nhờ Phi Linh cho nàng cả.

-Ân. Có vẻ đúng là như vậy.

Phi Linh nhìn thấy những thứ này cũng chẳng đáng là gì đối với cậu cả.

Nhìn xung quanh thì cậu thấy một rất khác lạ so với những thứ ở xung quanh nó. Mà nó còn nằm ở trung tâm của căn phòng này nữa.

Một cái đăng. Cái đăng này phát ra màu sắc rất huyền ảo. Phi Linh cảm nhận được nó đang phong ấn một thứ gì ở trong đó.

Phi Linh tiến lại gần ngọn đăng thần bí đó. Cầm nó lên.

-Ồ. Hình như có con gì đó ở trong thì phải.

Phi Linh nói

Dính mưa đầu đầu vẫn lết lên đăng cho AE:v

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Chen Ngang

Sau khi nhìn kĩ một chút thì Phi Linh phát hiện có một thứ dường như là yêu linh bị phong ấn trong ngọn đăng.

-Mà. Cũng chẳng có lợi gì cho ta cả. Thu lại để bọn nhóc Nhiếp Ly dùng vậy.

Phi Linh cũng có ý định tìm cho Tiêu Ngưng Nhi một con yêu linh phong lôi hệ phù hợp với nàng nhưng vẫn chưa có cơ hội đi tìm.

Cất ngọn đăng đi sau đó thì Phi Linh hỏi Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân đã tìm món mình muốn chưa để rời nơi này và báo những người khác về nơi này nữa. Và Tiêu Ngưng Nhi cũng không có hứng thú gì với những món đồ ở đây, nên nàng không lấy gì cả, Diệp Tử Vân có vẻ thích sưu tầm đá nên cũng có lấy một vài viên đá có màu sắc sắc sỡ.

Tìm kiếm lối ra ở xung quanh thì nhóm của Phi Linh, nói chính xác người tìm ra lối thoát là Diệp Tử Vân, do chia ra tìm nên cũng rất nhanh lần ra được lối thoát.

Lối thoát là một cầu thang hướng thẳng lên phía trên, vì cũng khá cao và rất tối, có lẽ đã bị đóng lại hay gì đó, nên mới không có ánh sáng lọt được vào đây.

Xét đi cũng phải xét lại. Có lẽ đây là một nơi trú ẩn của tòa thành trì này. Vì sao lại nói như vậy? Nơi này dưới lòng đất, cất giữ kho báu, chắc là ngân khố, mà những bộ hài cốt kia là những người trú nạn, vì không biết cách mở cửa bí mật hay là do đói,... mà phải chịu cảnh mất mạng trong căn phòng kia.

-Có vẻ không có bấy.

Tiêu Ngưng Nhi nhìn xung quanh mà nói.

-Đi.

Phi Linh gật đầu nói. Rồi ba người cùng nhau đi lên cầu thang. Từng bậc từng bậc mà ba người dẫm lên đều khá chắc chắn, mặc dù là đã qua nhiều thập kỉ nhưng nó không có bị xói mòn, nứt nẻ.

Cộc cộc.

Những tiếng bước chân vẫn cứ tiếp tục vang lên trong không gian tối tăm chỉ có hai cái ánh đèn sáng trưng rọi qua rọi lại. Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cứ soi đèn tới lui xem xung quanh, Diệp Tử Vân cứ thế mà đi theo sau.

Năm phút sau. Ánh đèn của Phi Linh đã rọi vào một thứ có thể nói là cánh cửa nhĩ, bởi nó là cánh cửa để đóng mở đường đi xuống căn mật thất cùng kho ngân khố mà.

Ầm ầm

Mà đúng lúc này đột nhiên từ phía trên nhóm của Phi Linh lại xuất hiện nhiều những tiếng nổ dữ dội làm cho phía dưới cũng phải bị rung chấn.

Trở lại một giờ trước.

Trần Lâm Kiếm cùng đội ngũ của hắn đang chuẩn bị tiến nhập sâu vào trong di tích thì lại gặp phải rất nhiều Thương Tý cự viên, đa số bọn chúng thuộc cấp bậc Thanh Đồng ngũ tinh, nhưng rắc rối là lại có một con Thương Tý cự viên đã mở ra linh trí và tu vi tiếp cận Hoàng Kim cấp, cho nên khiến cho đội ngũ trở nên vật vờ vô cùng, may mắn thay là đánh lạc

hướng bọn Thương Tý cự viện ấy nhưng đã phải hi sinh hết bốn cường giả Bạch Ngân cấp làm mồi nhử. Đã thế đội ngũ của Trần Lâm Kiếm còn gặp phải một đám người lạ mặt trùm đầu, phía sau áo khoác trùm đầu đều có hoa văn rất quen thuộc với bọn hắn, hắc ám công hội.

Mà Trần Lâm Kiếm cũng là người trưởng thành trong Quang Huy chi Thành, hắn cũng biết cách nhận biết người của hắc ám công hội, đó là luôn mặc áo choàng trùm đầu, sau áo còn in cái hoa văn kim sắc đặc trưng.

-Xem ra các người cũng vui đùa đủ rồi nhỉ? Mau bắt toàn bộ lại cho ta. Bọn chúng toàn bộ tiền đây.

Người đàn ông tóc vàng nói, hắn tên là Vân Hoa. Nếu hắn không che giấu đi khuôn mặt mình thì có lẽ Trần Lâm Kiếm đã nhận ra lai lịch của hắn.

-Khốn kiếp hắc ám công hội. Lợi dụng chúng ta hao tổn chiến lực mà ra tay.

Trần Lâm Kiếm cắn răng lăm bầm.

-Mọi người. Chiến đấu là con đường sống duy nhất. Dù có chết cũng đánh đến cùng.

Trần Lâm Kiếm cầm trong thanh đơn kiếm của mình mà gào thét lên. Toàn bộ con em thế gia cũng theo tiếng nói mang khí chất lãnh đạo kia làm cho máu huyết dâng trào, bắt đầu hùng dũng mà chống lại các thành viên của hắc ám công hội.

-Lên! Bắt hết chúng lại.

Vân Hoa chĩa ngang đao về phía đám con em thế gia và sai khiến thuộc hạ của mình.

Đúng ngay lúc cả hai bên đang đâm đầu thẳng vào nhau thì ở giữa khu đất lại phát sinh biến hóa không thể nào ngờ trước được.

Ầm.

Mặt đất tự nhiên lại chuyển biến thành một cột cát cao ngăn cách ngay giữa trận chiến. Hiện tượng này khiến cho toàn bộ mọi người đang làm hành động cá nhân mình cũng phải dừng ngay lại mà quan sát cột cát bụi kia là tại sao xuất hiện. Không lẽ có con yêu linh cao cấp gì sống ẩn dật giờ lại xuất hiện sao?

-Khụ khụ. Huynh không nhẹ nhàng được một chút sao? Cát bay cả vào mắt muội rồi.

Một giọng nói dễ nghe lại có chút khàn khàn do hít phải bụi mà ho vang lên từ phía cột cát vừa mới tung thẳng lên không trung giờ còn để lại bụi mù khó mà nhìn thấy gì.

-Mà. Dù sao thoát ra là tốt rồi.

Giọng nói khác lại vang lên, lần này lại là giọng của một nam nhân, thân ảnh mờ nhạt trong đám bụi mù kia hiện lên từ phía dưới mặt đất. Sau đó lại xuất hiện thêm hai cái thân ảnh nữa.

-Hai người thôi đi mà. Trước tiên là tìm nhóm của Trần Lâm Kiếm đã.

Lại một giọng nữ tính khác vang lên, lần này thân ảnh của ba người này đều đã có chút hiện rõ.

Chính là Phi Linh, Tiêu Ngưng Nhi cùng Diệp Tử Vân ba người. Từ lúc này giờ, nhóm của Phi Linh đang ở ngay dưới chân của trận chiến này mà không biết.

Bụi mù tan đi hết. Ba người hiện ra trước công chúng. Toàn bộ đều chỉ một thái độ, sừng sờ.

-Ồ. Hình như chúng ta quấy rầy các người à?

Phi Linh nhìn hắc ám công hội một bên, sau đó quay sang bên khác thì phát hiện Trần Lâm Kiểm, không khỏi thắc mắc.

-À...Ờ, các người không có quấy rồi gì đâu.

Trần Lâm Kiểm thanh tỉnh lại rồi trả lời.

-Thế bên kia là ai vậy?

Tiêu Ngưng Nhi nhìn phía hắc ám công hội nói, nàng biết hắc ám công hội, nhưng những tên trước mặt nàng không có hoa văn đặc trưng, hoa văn đó ở sau lưng chúng thì làm sao nàng thấy được.

-Chúng là hắc ám công hội. Chúng đến đây bắt chúng ta để đòi tiền chuộc.

Trần Lâm Kiểm cắn răng trả lời cho thắc mắc của Tiêu Ngưng Nhi.

-Ồ. Hắc ám công hội sao? Ta sớm cũng muốn gặp qua bọn chúng rồi. Nhưng không có cơ hội, lần này mở màn làm quen nào.

Phi Linh tay nắm lại thành nắm đấm, mà khi nắm lại còn nghe tiếng crack crack rất ưa là muốn đánh người, mà cậu nói trên thái dương cậu còn nổi lên mấy cái gân xanh nữa, lần trước hắc ám công hội đánh lén Dực Long thế gia khiến Tiêu Ngưng Nhi đổ lệ làm cậu không thể chấp nhận được rồi. Lần này có dịp, Phi Linh muốn trả lại cả vốn lẫn lời.

Mà bên hắc ám công hội, Vân Hoa nhú mày lùi về sau mấy bước. Hắn thấy Phi Linh, trong lòng cũng khẳng định rằng tên thiếu niên thần bí trong

tình báo chắc chắn là Phi Linh. Có điều hẳn không có biết tu vi của Phi Linh ra sao, năng lực thì chỉ biết là tà thuật gì đó mà thôi.

-Lên! Bắt lấy tên ngông cuồng đó về cho ta. Ta muốn biết hẳn đến tột cùng là mạnh như thế nào. Dám khiêu chiến với hắc ám công hội ta chỉ có con đường chết.

Vân Hoa quyết định ngay lập tức, quát lớn ra lệnh cho thuộc hạ vẫn còn chưa tỉnh táo.

-Ngông cuồng? Xem ra các người là nghe con không sợ hổ a.

Phi Linh nghe thế, cười khinh bỉ nói.

Những tên thuộc hạ hắc ám công hội nghe theo mệnh lệnh, ồ ồ giơ gươm giáo lên xông thẳng về hướng Phi Linh và những con em thế gia khác trong đội ngũ thám hiểm của Trần Lâm Kiếm.

-Ngưng Nhi. Lui về sau đi. Để ta xử lý những tên này.

Phi Linh giọng điệu trở nên lạnh lùng hẳn ra, nói với Tiêu Ngưng Nhi. Tiêu Ngưng Nhi nghe thế, nhìn Phi Linh một chút nhưng cậu lại không nhìn nàng, nàng mím môi.

-Huynh phải cẩn thận đấy.

Tiêu Ngưng Nhi cũng nhanh chóng quyết định nghe theo. Kéo Diệp Tử Vân kế bên lui về phía.

-Các người mau mau lui về phía sau. Huynh ấy sẽ xử lý những tên kia.

Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân lui về phía của Trần Lâm Kiếm. Tiêu Ngưng Nhi gấp gáp thông báo với toàn bộ đội ngũ của Trần Lâm Kiếm.

-Hả? Một mình hân sao? Tên đệ tử Dục Long thế gia các người nông cuồng quá đấy.

Một tên từ trong nhóm người phía sau Trần Lâm Kiếm lên tiếng, tên này là Sở Nguyên, một kẻ khá là ngạo mạn, hình như cũng thuộc thế gia nhờ cậy Thần Thánh thế gia.

Ta xin nghỉ vài hôm để ôn thi nhé. Sắp thi giữa kì rồi:v

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Phát Hiện Hang Ổ

Nghe xong Sở Nguyên nói câu này, mọi người đều quaaay sang nhìn hắc như nhìn một kẻ không biết gì về tình hình hiện tại vậy. Hắc bị nhiều ánh mắt tia tia, chăm chăm vào mà mồ hôi lạnh đổ ra trên trán. Hắc nhìn qua Trần Lâm Kiếm thì thấy ánh mắt của hắc đang trừng mắt nhìn hắc.

-Người thì biết gì về hắc. Đần độn!

Tiêu Ngưng Nhi nghe Sở Nguyên nói, nàng quát lớn.

Quát xong nàng lại quay sang nhìn bóng lưng Phi Linh.

Lúc bấy giờ Phi Linh đang đứng đối diện với cả một đám thuộc hạ đang ồ ồ kéo nhau xông thẳng tới cậu.

Những tên thuộc hạ của Vân Hoa mặc dù không nhiều lắm nhưng cũng là tu vi Bạch Ngân cấp Yêu Linh Sư, có tổng cộng khoảng mười người.

-Đối với các người ta không cần dùng cái gì đáng ghê gớm thủ đoạn.

Phi Linh cười khinh thường mở miệng nói. Nói xong, Phi Linh trong tay thanh Long Ngâm kiếm xuất trình, khụy chân súc thế.

Xoẹt xoẹt.

Trên Long Ngâm kiếm lượn lờ nhiều luồng khí cuồng bạo vô cùng. Phi Linh chém hai đường kiếm khí thẳng đến những tên cường giả Bạch Ngân cấp của hắc ám công hội. Hai đường kiếm khí dài và rộng đến khó có thể

tưởng tượng được. Chưa kể đến những tên kia Bạch Ngân cấp tu vì chỉ có như vậy trình độ, bọn chúng không có nhìn thấy rõ ràng được luồng kiếm khí.

Lướt qua dễ dàng. Hai đường kiếm khí đi ngang qua những tên Bạch Ngân cấp Yêu Linh Sư một cách dễ dàng.

Bọn thuộc hạ của Vân Hoa sau khi kiếm khí đi ngang qua chúng, chúng đi được khoảng một hai bước nữa. Rồi phân nửa thân trên của cơ thể chúng, rơi xuống mặt đất, phần dưới đang đứng cũng theo đó mà đổ ngã, máu lan tràn khắp nơi. Hơn mười tên cấp Bạch Ngân Yêu Linh Sư, một đòn diệt sạch.

Toàn bộ con em thế gia kể cả Trần Lâm Kiếm nhìn thấy cảnh máu me không khỏi rợn người, có người không quen mùi máu cũng lập tức nôn mửa lung tung.

Tiêu Ngưng Nhi thì nhìn thấy cảnh này cũng có chút không chịu được, nhưng nàng vẫn nhịn được. Nàng còn lấy tay che đi tầm nhìn của Diệp Tử Vân nữa. Nàng biết Diệp Tử Vân không có từng nhìn thấy những cảnh man rợ như thế này và tâm tư cũng rất mềm yếu.

Quay lại với Phi Linh. Chém ra Ngự Kiếm Thuật tuyệt kỹ kiếm linh phái xong. Cậu điều chỉnh lại tư thế của bản thân, tao nhã hơn một chút. Ném đi thanh Long Ngâm kiếm, thanh kiếm chạm đất sau đó cũng tan biến mất không còn thấy đâu nữa.

-Mi là tên đánh lén Dực Long thế gia đúng chứ?

Phi Linh lạnh lùng nhìn Vân Hoa nói. Mà Vân Hoa phía bên kia thấy cảnh thuộc hạ mình bị chết một cách thảm bại như thế vẫn chưa hoàn hồn, nghe được giọng điệu băng lãnh của Phi Linh không khỏi tái mặt. Mà vì sao Phi Linh khẳng định Vân Hoa là thủ phạm cho vụ đánh lén vừa rồi? Vì

trên tay của Vân Hoa còn có lưu lại những vết thương vẫn chưa lành, chắc hẳn đã tham gia vào đợt tập kích đó.

Chứ thực tế Vân Hoa chỉ là Hoàng Kim cấp Yêu Linh Sư mà thôi, hẳn còn chưa có đủ năng lực chống chọi với trưởng lão và gia chủ của Dực Long thế gia.

-Nói cho ta căn cứ của hắc ám công hội các người. Ta sẽ nhân từ tha cho người một mạng.

Phi Linh ánh mắt vẫn không đổi, cậu không có đủ kiên nhẫn chờ đợi đáp án của kẻ sắp chết.

-Hừ, tiểu tử, người đừng đắc ý dù ta có chết thì cũng đừng hòng lấy được thông tin gì. Đồng quy vu tận đi.

Một kích đánh bại Bạch Ngân cấp Yêu Linh Sư, không phải là tồn tại mà Vân Hoa hẳn có thể chống lại, nhưng chỉ có cách đồng quy vu tận cùng đối phương thì sẽ gây ra chút ít tương tổn, đợi sau này hắc ám công hội có thể nâng cao tỉ lệ chiến đóng thành công Quang Huy chi Thành.

Vừa dứt lời, Vân Hoa chạy thẳng về phía Phi Linh, mục đích là muốn tự bạo, muốn lôi theo càng nhiều người càng tốt, cướp không được thì giết.

-Muốn chết chùm sao? Không có cửa đâu.

Phi Linh cảm nhận được linh hồn lực của Vân Hoa ngày càng trút đầy vào linh hồn hải của hắn, liền biết ngay ý định chung cực của hắn. Nhưng Phi Linh làm sao có thể để chuyện này xảy ra? Vân Hoa mà nổ thì hẳn không có ảnh hưởng, mà dù có nổ chết những tên trong đội ngũ thám hiểm cậu cũng không quan tâm, nhưng mà ở đây vẫn còn có Tiêu Ngưng Nhi, có thể tính thêm Diệp Tử Vân, vì nếu Diệp Tử Vân mà chết thì Tiêu Ngưng Nhi nàng sẽ cô đơn lắm.

Trong cơ thể của Phi Linh, hồn lực vận chuyển, mười một cái hồn hoàn hai màu một bạch kim mười đỏ. Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy rồi cũng không có thắc mắc cùng ngạc nhiên gì nhiều đối với sức mạnh này của Phi Linh. Nhưng có rất nhiều người khác vẻ mặt không hiểu nhìn Phi Linh xung quanh những cái hồn hoàn kia.

Hồn hoàn bạch kim sắc sáng lóe lên, đôi mắt Phi Linh hóa thành màu vàng kim. Tinh thần lực dần dần tụ lại một điểm.

Chú.

Một tia sáng lạ lùng bắn thẳng vào mi tâm của Vân Hoa, bị tia sáng bắn trúng sau đó, hần hành động cũng dừng lại, con mắt trở nên vô thần.

Đây là hấp thu kí ức hồn kỹ của Thiên Mộng Băng Tâm. Nó hấp thu toàn bộ thông tin dữ liệu từ não bộ của đối tượng bị công kích. Phi Linh với khả năng tính toán hơn một vạn năm người cộng lại thoáng một lát phân tích những thứ cần và loại trừ những thứ không cần thiết.

-Hừ. Ở xa như vậy mà cũng không tha cho nơi này nữa.

Với tư cách là một cầu nối giữa hai bên hắc ám công hội và Thần Thánh thế gia, Vân Hoa cũng biết chút ít về căn cứ của tổ chức của hần, nó nằm ở một nơi cách Quang Huy chi Thành xa, hình như cũng có qua Thiên Vân cao nguyên gì gì đó trong sách ghi chép của thư viện của Thánh Lan học viện.

Mà tình trạng của Vân Hoa hiện tại là hoàn toàn không còn ý thức nữa, chỉ còn là một cái xác không hồn, nói đỡ hơn thì trở thành người thực vật ấy.

Mọi thứ đâu vào đấy, Phi Linh quay lại bên Tiêu Ngưng Nhi.

Tiêu Ngưng Nhi không nói cái gì với Phi Linh, đúng hơn là không dám nói gì cả, nàng tuy tâm hồn có chút trưởng thành nhưng vẻ ngoài của nàng vẫn là cô gái mười ba tuổi sắp lên mười bốn thôi. Thấy cảnh như thế này, còn thấy người mình yêu thương là thủ phạm nữa, nàng hơi thấy không thích ứng kịp.

-Muội không thích chuyện này sao?

Phi Linh thấy Tiêu Ngưng Nhi không dám nhìn thẳng ánh mắt Phi Linh, cậu hỏi. Tiêu Ngưng Nhi không có trả lời.

-Đây là thế giới thực sự. Mạnh thắng yếu, kẻ thù không có từ khoan nhượng, nếu muội không giết kẻ thù của muội thì muội sẽ là người mất mạng. Biết quý trọng người mình thương yêu mới là quý giá nhất.

Phi Linh bàn tay nâng má của Tiêu Ngưng Nhi lên, điều khiến khuôn mặt nàng đối diện với cậu, cậu mỉm cười nói.

-Ta...Ta không phải là không thích. Mà là không có quen mà thôi, huynh không cần nhắc.

Tiêu Ngưng Nhi bị Phi Linh nâng má như vậy, má hơi hơi nóng lên.

Biết được nơi ẩn trốn của hắc ám công hội, Phi Linh sẽ từ từ giải quyết bọn chúng.

Sau toàn bộ mọi chuyện thì không ai dám hé môi điều gì cả. Phi Linh chỉ Trần Lâm Kiếm nơi mà nhóm của cậu thoát ra chính là nơi chôn giấu kho báu, nên cả đoàn thám hiểm cũng coi như hoàn thành mục đích chính của nó. Và thế là Phi Linh dẫn Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân về trước.

Thần Thánh thế gia đội ngũ không hề bị thương lấy một người. Đối với Phi Linh, cậu không lạ gì. Bởi vì trong thông tin mà cậu có từ Vân Hoa thì

Thần Thánh thế gia trực tiếp cấu kết với hắc ám công hội, muốn chiếm lấy Quang Huy chi Thành.

Đầu tiên Phi Linh dự tính sẽ tiêu diệt tận gốc toàn bộ Thần Thánh thế gia. Nhưng điều gì cũng phải từ từ.

Khi quay về Quang Huy chi Thành cũng dự tính thăm gia đình mình bên trong trang viên cậu đã đưa họ vào bên trong lâu rồi cũng không có gặp mặt.

Lúc Phi Linh suy nghĩ muốn thăm gia đình thì Eri Kousaki có chút không vui. Nhưng nàng không có biểu hiện ra mặt ngoài mà thôi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Lên Đường

Nhóm của Phi Linh quay về Quang Huy chi Thành sớm hơn nhóm thám hiểm của Trần Lâm Kiếm, có thể nói là thoáng chưa tới một ngày thì đã quay về. Mà trước khi đi Trần Lâm Kiếm còn không quên cảm ơn, Phi Linh cứu bọn hắn, nhưng cậu chỉ bảo là tiện tay trả thù mà thôi, mà nếu muốn cảm ơn thì ghi nợ cho nhà Dực Long thế gia. Trần Lâm Kiếm cũng chỉ cười cười gật đầu.

Về đến Quang Huy chi Thành trời đã tối rồi. Diệp Tử Vân chia tay Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi.

-Phi Linh. Ta có cảm giác muốn đột phá Bạch Ngân cấp rồi. Về sớm một chút tu luyện a.

Tiêu Ngưng Nhi nhẹ giọng nói. Nàng chứng kiến thực lực vô cùng vượt trội của Phi Linh, nàng cũng muốn mạnh hơn nữa để giúp cậu cho nên phải tận dụng hết thời gian để tu luyện, nâng cao thực lực.

Ba ngày sau đó. Ở lớp thiên tài của học viện Thánh Lan.

Thẩm Phi đang ngồi im lặng, mặt mày có chút cau chặt lại, nhìn có vẻ vô cùng khó chịu.

Đột nhiên có một đám người đi tới trước mặt hắn, mà dẫn đầu là một thiếu niên chạc tuổi của Thẩm Phi.

-Thẩm Phi. Nghe nói vị hôn thê ở Dực Long thế gia từ chối hôn sự của người à. Hình như còn đi theo một tên đệ tử khác của Dực Long thế gia

luôn. Ha ha.

Thiếu niên này giọng điệu giấu cợt, ngay từ đầu đã muốn bất hòa với Thẩm Phi, người này tên Diệp Hồng, cũng là một trong những thành viên của Phong Tuyết thế gia.

Thẩm Phi nghe thế ánh mắt như sôi trào huyết quản nhưng cố kiềm lại, giữ bình tĩnh.

-Hừ, chỉ là một cái thế gia mới quật khởi. Lại còn dám từ chối hôn sự của ta. Nữ nhân của ta, nếu ta không có thì đừng hòng có ai dành được.

Thẩm Phi trầm giọng nói.

Một tháng sau đó.

Trong thời gian này. Thời gian vẫn cứ trôi đi nhanh như chớp mắt. Phi Linh cấp bậc đã đạt đến 148. Tiêu Ngưng Nhi ngày đêm tu luyện, nay đã đột phá Hoàng Kim ngũ tinh Yêu Linh Sư sắp đột phá Hắc Kim nhất tinh Yêu Linh Sư. Có thể nói nàng là thiên tài xếp đầu trong Quang Huy chi Thành này rồi. Phi Linh đồng thời cũng tìm tào ra được một con yêu linh thích hợp cho Tiêu Ngưng Nhi dung hợp, Phong Lôi Bạo Linh Phượng. Hình dáng của con này yêu linh rất đẹp, loài phượng thì có con nào lại không đẹp bao giờ, mà thuộc tính của nó phù hợp với Tiêu Ngưng Nhi, chưa kể đến là con yêu linh này, khả năng không chế hai loại thuộc tính này được Phi Linh điều chỉnh đến cực hạn, chủng loại cũng thuộc vào thần cấp. Nó tồn của Phi Linh khá nhiều sức lực. Bởi vì dùng Tạo Tác Thần Thuật tạo ra những thứ bình thường hoặc cao cấp thì không nói. Nhưng tạo ra những thứ có đặc tính của Thần thì hơi mệt, nhất là còn tạo ra một sinh vật sống mang Thần tính nữa thì có chút không dễ thở. Đó là đối đẳng cấp hiện giờ của Phi Linh thì khó, nhưng lên càng cao thì càng dễ dàng hơn.

Mà Diệp Tử Vân cũng có tiến bộ nhưng chỉ đột phá ngũ tinh Bạch Ngân Yêu Linh Sư mà thôi. Do nàng không có được Phi Linh hỗ trợ nên có thể đạt được như thế đã là thiên tài không ai sánh bằng rồi. Nhiếp Ly cùng hai người khác cũng đạt Bạch Ngân tam tinh. Đây cũng là một điều khá là đáng mừng đối với gia cảnh nghèo mà vẫn được như vậy thành tựu là không bình thường rồi.

Cuối cùng thì ngày kiểm tra của lớp sơ cấp võ giả để thăng cấp lên lớp thiên tài. Nếu không đạt được đủ tiêu chuẩn thì sẽ ở lại lớp sơ cấp võ giả học tiếp.

Sáng sớm, Tiêu Ngưng Nhi dậy rất sớm, nàng hôm nay hưng phấn vô cùng, có lẽ tại vì hôm nay thi lên cấp mà nàng lại tự tin vào thực lực của mình rất nhiều. Nó khiến nàng dường như đã quên đi những tháng ngày đau khổ chỉ hơn một tháng trước. Và Phi Linh, người giúp nàng rất nhiều, một tháng ở chung, nàng nhận ra, nàng yêu Phi Linh. Nàng muốn thổ lộ nhưng nàng lại không dám, nguyên nhân có lẽ là tuổi tác chẳng, nếu nàng nói với Phi Linh thì cậu cũng chấp nhận tất cả thôi nhưng tâm tình nàng, nàng còn có chút không hiểu nữa là.

Hôm nay, Phi Linh không đến cùng với nàng, bởi vì cậu quyết định hôm nay khởi hành đi diệt trừ hang ổ của hắc ám công hội theo thông tin từ kí ức của Vân Hoa. Tiêu Ngưng Nhi đạt được tu vi Hoàng Kim ngũ tinh đỉnh phong cũng làm cậu yên tâm một chút nên cậu mới có thể rời đi.

Sân kiểm tra cũng rất lớn, học viên thì đông đúc. Tiêu Ngưng Nhi và Diệp Tử Vân đi cùng nhau rất được nhiều người chú ý, cả hai đều đứng đầu bảng hoa khôi của cả Thánh Lan học viện, làm sao có người nào không biết.

Cả hai người tụ tập lại một chỗ. Đang nói chuyện vui vẻ thì một người đến gần. Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy người này thì nhú mào, bởi vì tên này là Thần Thánh thế gia Thẩm Phi.

-Người muốn làm gì?

Tiêu Ngưng Nhi trầm giọng hỏi, nàng không bao giờ thích được Thẩm Phi, hẳn là một tên tệ hại vô cùng, hại đời thực nữ, có tội còn đổ cho người khác.

-Con tiện nhân. Mày tưởng thế gia mày vừa quật khởi thì có thể chống đối với Thần Thánh thế gia ta sao?

Thẩm Phi nói.

-Thần Thánh thế gia chuyện xấu gì không làm, cấu kết với hắc ám công hội mưu đồ chiếm lấy Quang Huy chi Thành.

Tiêu Ngưng Nhi mạnh mẽ nói.

-Mày....

Thẩm Phi cứng họng nói. Mặc dù không có người nào tố giác nhưng vẫn có vài người đã nghi ngờ hành động trong bóng tối của hắn, Vân Hoa tên kia cũng bị Trần Lâm Kiểm kiểm tra mặt mày, hắn liền nhận ra ngay là ai. Vân Hoa còn có một công việc là chưởng quản một tửu điểm chi nhánh thuộc Thần Thánh thế gia. Làm sao đây không phải là bằng chứng chứng minh Thần Thánh thế gia và hắc ám công hội có thông đồng với nhau.

Thấy Thẩm Phi không nói được gì, Tiêu Ngưng Nhi cũng không có hứng nói chuyện với hắn, nàng kéo Diệp Tử Vân đi nơi khác.

Và người kiểm tra điểm linh hồn lực cũng kêu đến tên nàng.

Phi Linh lúc này đang đi từ từ thông thả đến vùng đầm lầy chết chóc, hay còn có tên Hắc tuyến, nó có vẻ được đặt tên như vậy, bởi vì bất kì ai đi vào cũng không có ngày trở về và nó cũng rất đen.

Mà Phi Linh thì đi vào trong đó cũng không có bất kì ảnh hưởng đến cậu.

Đi xuyên qua trong Hắc tuyến, nói đến tuyến thì chắc phải có nước, nhưng nước này dường như là một thứ chất lỏng nào đó, mùi rất tẻ, mà còn rất độc nữa, Phi Linh là đạp không mà đi chứ chả muốn nhiễm phải cái mùi kinh dị ấy.

Cuối cùng của Hắc Tuyến, bị chia cắt bởi một vực thẳm sâu không thấy đáy. Mà mỏm đó của vực thẳm còn có một tấm bia đá dựng đứng với đầy những hình khắc kì lạ, Phi Linh nhìn thì thấy hơi hơi quen, bởi vì nó là Minh Văn.

-Lực phong ấn cũng không mạnh lắm. Không biết nó phong ấn thứ gì ở dưới?

Phi Linh nhìn tấm bia đá, cảm nhận được một tia lực phong ấn trên bia đá đó phát ra, lăm lăm nói.

Phi Linh tính phá đi cái phong ấn chú lực trên bia đá này. Cậu đặt tay lên bia đá, Tạo Tác Thần Thuật bắt đầu vận hành, trong đầu bắt đầu hiện ra hàng loạt những hình ảnh Minh Văn đối chiếu với các Minh Văn có trên bia đá, những Minh Văn trong đầu Phi Linh lúc này được tạo ra có thể nói là hóa thân của chìa khóa giải mã lớp phong ấn kia. Phi Linh không dám tùy tiện phá tan phong ấn bằng vũ lực bởi vì nếu như thế thì không chắc lắm cái Hắc tuyến có chịu được hay không? Mà tại Phi Linh lại vào trong Hắc tuyến này? Vốn dĩ đường đến hang ổ của hắc ám công hội là một nơi khác, giống như một ngã ba mà cậu lại đi đường không đúng ấy. Phi Linh thấy nơi này có chút thú vị nên sẵn tiện đi vào tham quan một chút mà thôi.

Dần dần, toàn bộ Minh Văn trên bia đá dựng đứng kia phát sáng lên.

-Ồ. Có vẻ sắp xong a.

Phi Linh nhìn thấy dị tượng trên bia đá thì nói.

Gắng viết dc 1 chương cho AE đọc:v Mai ta đi thi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Thần

Sau một phút huy động Thần Thuật hóa giải những đạo Minh Văn kia. Phi Linh đã thành công phá bỏ phong ấn trên bia đá. Lúc này, bia đá đột nhiên rung chuyển, sau đó nứt ra, âm một cái, đổ sập hoàn toàn. Và sau lưng Phi Linh, ở dưới đất lại tách ra làm hai, hiện lên một đường hầm sâu vô cùng. Thỉnh thoảng còn nghe tiếng tí tách của những giọt nước rơi xuống đất nữa.

Phi Linh cũng tò mò đi xuống dưới, bên trong tối om nên Phi Linh phải tạo ra một cái đèn pin để rọi đường mà đi.

Vừa đi vừa quan sát, trên tường đá còn có khắc rất nhiều những Minh Văn, Phi Linh vô tình chạm vào nó, rồi vô số tia chớp tia ngang qua mặt cậu, Phi Linh hiểu ra đây là công kích Minh Văn. Không biết có thứ gì quan trọng ở bên trong mà lại thiết kế bấy rập nhiều đến thế này?

Đình đông, đình đông, giọt nước phía trên huyết động nhỏ giọt xuống dưới. Phát ra thanh âm thanh thúy, tại bên trong huyết động u tĩnh truyền đi rất xa.

Đường đi cũng hơi dài, chỗ rẽ phía trước truyền đến quang mang chói mắt. Phi Linh bước thêm vài bước, quang mang chiếu xạ vào tầm nhìn vô hạn mở rộng lên.

Đây là một huyết động rất lớn mặt trên được trang trí thừa thớt bằng những viên tử lăng thạch, dù cho không có ánh sáng mặt trời chiếu xạ, thì Tử Lăng thạch cũng phát ra tử quang nhàn nhạt, chiếu sáng toàn bộ bên trong huyết động.

Trong huyết động là một vũng nước rất lớn màu đen, nước suối không ngừng hướng về thượng nguồn, thế nhưng không có nước rơi vãi ra, không biết chảy về phương nào.

Chung quanh Hắc Tuyền, cũng bày ra vô số thần bí minh văn pháp trận, tạo thành một đạo kết giới thật lớn.

Đột nhiên, Phi Linh phát hiện vách đá phía dưới một bên hắc tuyền, tựa hồ có thứ gì đang cử động, men theo đá tảng, chậm rãi bò lên, cuối cùng dừng ở trên một mảng đá bằng phẳng. Xem xét một phen, xác định không có cái gì nguy hiểm, lúc này ánh mắt Phi Linh mới nhìn về những thứ đang chất đống đằng đó.

Chỉ thấy thừa thớt năm sáu bộ hài cốt, nhục thân đều đã hủ hóa, chỉ còn lại có một ít tro cốt, hơn nữa tro cốt này cũng có dấu hiệu đang tan rã.

Tuy vậy, nhưng Phi Linh vẫn cảm nhận được một tia lực lượng nhỏ vẫn còn đang di động.

Dòng năng lượng này có điểm giống với linh hồn lực, thế nhưng tựa hồ linh hồn lực so với bình thường còn muốn cao hơn một tầng.

Phi Linh cúi đầu xem xét một chút, trừ mấy mảnh thi cốt này, nơi này còn phân tán rất nhiều thứ, các loại chiến giáp binh khí, tuy rằng bám đầy bụi, nhưng xem xét những đạo minh văn khắc trên binh khí và chiến giáp, có vẻ đều là bảo vật Truyền Kỳ cấp, chừng mấy chục kiện hơn, đều là do mấy người chết này lưu lại.

Lúc Phi Linh đang định gom lấy để xem phẩm chất thì một thân ảnh nhàn nhạt chậm rãi hiện lên ở trên ao nước, đây là một tuyệt thế mỹ nữ, bộ dáng thoát nhìn đại khái hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, mặc một bộ lụa mỏng màu đen, đôi mắt trong veo, một loại thánh khiết động nhân nói không nên lời, dưới lớp lụa mỏng, đường cong lồi lõm, linh lung ẩn hiện.

Phi Linh nhìn thân ảnh này có lẽ do cô gái một tia tàn hồn mà để lại, rất có khả năng là người chung một thời với sáu bộ hài cốt kia.

Phi Linh đối với nữ nhân này sinh ra một ít hiếu kì. Nữ nhân này khi còn sống không biết gặp sự tình gì, chỉ còn lại có một luồng tàn hồn.

Ánh mắt nàng, thâm thúy động nhân, phản phát có thể nhìn thấu hết thấy mọi thứ, trên người ẩn ẩn từng tia liệt diễm thiêu đốt, làm cho nàng nổi bật giống như là nữ. Nếu đối là người khác, khẳng định đã bị dung nhan hấp dẫn của nàng làm cho mất hồn mất vía, bất quá ánh mắt của Phi Linh vẫn bình tĩnh.

Phi Linh chú ý đến cỗ năng lượng nóng chảy trên người đối phương, dòng lực lượng này so với linh hồn lực còn muốn cao hơn một tầng.

-Ta đã ở đây mấy vạn năm, không nghĩ tới cuối cùng cũng có người đến nơi này, người trẻ tuổi, người tên là gì.

Thanh âm nàng hư vô phiêu miểu, biến ảo mặc định.

-Tại hạ Phi Linh. Không biết mỹ nữ cô nương tại sao lại ở nơi này?

Phi Linh cười đáp.

-Mỹ nữ cô nương? Tiêu tử nhà ngươi. Ta lớn tuổi hơn ngươi rất nhiều đấy.

Cô gái nói.

-Ồ. Vậy sao? Thế đại tỷ đây tên gì?

Phi Linh nghe thế không khỏi cười hỏi.

-Vũ Diễm, hỏa chi linh thần.

Vũ Diễm đáp.

-Linh thần?

Phi Linh nghe cái tên gọi này thì suy nghĩ. Không lẽ cũng là cấp thần cấp 3 đã lĩnh ngộ pháp tắc sao. Phi Linh thầm nghĩ, bởi trên hư ảnh Vũ Diễm Phi Linh cũng có cảm nhận được một ít những hóa pháp tắc.

-Chúng ta là thần linh của cái thế giới này, chưởng quản các loại pháp tắc trong thiên địa, ta chưởng quản hỏa, chỉ là bản thể của ta đã tiêu tán. Thần cách của ta đã nứt vỡ, biến thành hạt bụi nhỏ bé hạt, tán lạc tại mỗi một cái góc nhỏ trong thế giới này, nhưng mà chúng ta là linh thần vĩnh hằng bất diệt, thần cách ta vài vạn năm sau, sẽ một lần nữa ngưng tụ, sau đó khôi phục lại bản thể.

Vũ Diễm nói.

Phi Linh nghe được câu có chút hơi ngớ ra. Không lẽ cái thế giới này yếu đến thế sao? Làm sao lại chỉ có một cái thần chi cấp 2 này chưởng quản?

-Linh Thần là thần linh của cái thế giới này, từng chủ thế giới chỉ có thể sinh ra ba mươi sáu vị linh thần, một thứ nguyên thế giới chỉ có thể sinh ra một vị linh thần, mỗi một người trong đó nắm giữ một đạo thiên địa pháp tắc, cho nên linh thần đại biểu cho quy tắc thế gian.

Thấy Phi Linh suy nghĩ, Vũ Diễm dường như hiểu nhầm ý nghĩ của Phi Linh nói.

-Nói như vậy ta cũng là linh thần à?

Phi Linh cười nói.

-Hả? Người nói cái gì? Ta không nhìn rõ được người trong cơ thể có thứ gì? Là thật. Người nghĩ linh thần củ cải trắng trồng trồng vườn rau sao?

Vũ Diễm nghe thế không khỏi tức giận mắng.

-Tại thời đại thượng cổ, chỗ chúng ta là chủ thế giới tổng cộng có ba mươi sáu vị linh thần, phụ thuộc thứ nguyên thế giới có bảy mươi hai vị Linh Thần, trong đó có một phần tư là nhân tộc, một phần hai là yêu thú nhất tộc, còn có một phần tư là các loại sinh linh khác, đều phục vụ người mạnh nhất của cái thế giới này là chúa tể giả.

Nuốt cơn giận xuống, Vũ Diễm nói tiếp. Phi Linh nghe được như bừng tỉnh, hóa ra còn có thế giới khác chứ không phải một, chúa tể giả kia có lẽ là Thần Vương.

-Mười mấy vạn năm trước yêu thú nhất tộc đều muốn giết chết tất cả nhân tộc linh thần, vì vậy đã phát động ra đại chiến đối với Nhân tộc, chúng ta tuy rằng liên thủ đem yêu thú nhất tộc triệt để đánh tan, nhưng mà chúng ta cũng tổn thương hầu như chín phần. Ta tán lạc tại nơi đây, sau đó yêu thú nhất tộc lại ra đời một vị linh thần, hơn nữa lại muốn hủy diệt ta truyền thừa của nhân tộc. Đáng tiếc thần cách của ta, cho tới bây giờ mới ngưng tụ một phần ba mà thôi, nếu như đợi yêu thú nhất tộc ra đời nhiều linh thần nữa, khống chế tất cả pháp tắc, như vậy nhân tộc sẽ có tai họa ngập đầu.

Nghe Vũ Diễm nói. Phi Linh tâm có chút loạn. Phải nói pháp tắc là một của thế giới này. Thế giới này tạo ra thần, thần nắm giữ pháp tắc, không phải có thể cướp là giành được, mà theo tình thần tự nguyện mà ra. Nếu một vị thần không tự nguyện trao cho người khác pháp tắc của mình thì có giết thần cũng không có được toàn, chỉ lĩnh ngộ một phần, còn vị thần thì cấp bậc bị giảm đi. Chưa kể đến giết hoàn toàn một vị thần nắm giữ pháp tắc thì có thể ảnh hưởng vô cùng lớn đến trật tự của thế giới, ở đây mất đến sáu vị thì Phi Linh không hiểu sao thế giới này vẫn còn yên ổn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Thao Tung Tự Nhiên

Khái niệm thần linh cũng như các pháp tắc của thế giới này ngày càng khác so với pháp tắc mà Phi Linh nắm giữ, nhờ có Thần Tiên Đạo hệ thống mà Phi Linh mới thể lĩnh ngộ được vô số các pháp tắc, nhưng đó cũng chưa phải đúng đắn, loại pháp tắc của Phi Linh không có được bất kì vị thần nào trao tặng, mà là hệ thống tặng, hệ thống có vẻ như vô cùng huyền bí, những cái kia pháp tắc có thể nói là tự sinh ra, nó có thể là một tầng thứ cao hơn nhiều so với những pháp tắc thông thường.

-Thế người có muốn hoàn lại thần thể không?

Phi Linh suy nghĩ song hỏi Vũ Diễm. tuy ý định của Vũ Diễm là ngưng tụ thần cách, nhưng mà điều đó dường như không thể, phải biết thần cách cũng giống như linh hồn, dường như là không thể khôi phục. Còn thần thể,... những thứ đó, Vũ Diễm mất đi toàn bộ đáng lẽ không còn là thần nữa rồi. Có lẽ do may mắn còn giữ được tàn hồn.

-Người nói dối không biết ngưng à? Thần thể có thể có cách tạo ra được sao? Bên trong Nhân tộc Linh Thần của chúng ta, có một vị siêu cấp cường giả nắm giữ thời không pháp tắc, Thời Không Linh Thần, thời điểm nhân tộc linh thần sắp hủy diệt, hắn dùng thời không pháp tắc, tiến nhập thời không trường hà, kích thích thời gian, ảnh hưởng quá khứ tương lai, để cứu vãn nhân tộc, chúng ta không biết, thời không linh hồn đến rốt cuộc đã làm cái gì, ta chỉ có thể lẳng lặng yên chờ đợi. Người là người thứ nhất tiến vào hắc tuyến.

Vũ Diễm thở dài.

-Ta nói thật a. Còn thời không linh thần mà người nói có để lại thứ gì hay không giống như điển tịch mang theo thời không khí tức.

Phi Linh chợt nhớ lại tờ giấy có thời không khí tức đã mang lại cho cậu khả năng dung hợp. Mà không lẽ chỉ là một tờ giấy, hơn nữa còn bị xé đôi nữa mà.

-Thời không linh thần làm việc lúc nào cũng rất thần bí. Điển tịch mà người nói ta cũng không biết.

Vũ Diễm nhú mày nói.

-Thế chúng ta giao dịch đi. Người không tin ta có thể giúp người tạo thần thể thì người có thể thách ta làm một việc nếu ta làm được thì người hãy để ta giúp người tạo thần thể.

Phi Linh cười cười nói.

-Người tự tin quá! Vậy người có thể hấp thu truyền thừa của ta.

Vũ Diễm nhìn Phi Linh kiêu ngạo không khỏi nói.

-Truyền thừa của người? Hỏa pháp tắc sao? Ta cũng có thể dùng hỏa pháp tắc mà.

Phi Linh cười nói, sáu đốm đưa tay ra tụ trên tay một đoàn hỏa diễm màu vàng kim óng ánh, mang theo hỏa pháp tắc nồng đậm vô cùng.

-Cái...

Vũ Diễm nhìn mà phát hoảng. Nàng là hỏa thần, nắm giữ hỏa pháp tắc, thế mà còn có người ngoài nàng nắm giữ chúng, hơn nữa còn mạnh mẽ hơn nhiều so với nàng lúc xưa.

-Ta cũng sở hữu pháp tắc, theo như mong muốn của người, giờ ta sẽ giúp người.

Phi Linh dùng vận dụng pháp tắc.

-Người...Người chơi xấu.

Vũ Diễm tâm còn loạn ú ớ nói.

-Ta chơi xấu hồi nào? Ý của người nói ta có thể có được pháp tắc thì người thua mà.

Phi Linh cười nói.

Thế là Phi Linh dùng Tạo Tác Thần Thuật tạo cho Vũ Diễm một thần thể, Vũ Diễm nữ thần nhưng là đang trong quá trình tái tạo thần thể ở dưới hắc tuyến, này đã có tân tấn thần thể, Phi Linh giúp nàng bỏ đi thần thể đang tái tạo mà nhập vào thần thể do Phi Linh tạo ra, như đã nói, những thứ mang thần tính, đặc biệt là sinh mệnh sống, rất tốn của Phi Linh rất nhiều sức lực, tạo ra thần thể mới cho Vũ Diễm xong thì Phi Linh cũng phải nghỉ ngơi một lúc mới khôi phục lại bình thường.

Sau một lúc nghỉ ngơi, Vũ Diễm thì vẫn còn đang trong quá trình dung nhập vào trong thần thể mới. Thần thể vừa được tạo ra cũng như hình dáng và kích thước của Vũ Diễm trước, khá nhỏ, Vũ Diễm kích thước vốn có giống như một cô tiên trong truyện cổ tích vậy.

-Đing. Người thừa kế tạo ra thành công đầu tiên thần thể tiên hình. Nhận hai lượt quay thưởng. Người thừa kế có muốn quay liền không?

Một thanh âm băng lãnh vang lên trong đầu Phi Linh. Hệ thống trao cho cậu hai lượt quay may mắn. Nhưng Phi Linh để nó lại sau này sẽ dùng đến.

Hoàn toàn dung nhập vào trong thần thể mới. Vũ Diễm có thể cảm nhận được cơ thể mới hoàn hảo vô cùng.

-Phần này ân tình ta sẽ báo đáp. Cả tu vi của ta cũng khôi phục lại đỉnh phong. Thế thì không cần phải lo lắng những tên kia nữa.

Vũ Diễm nói. Xưa kia, nàng cấp bậc đỉnh phong là Thiên Mệnh cảnh. Thần cách nứt vỡ, thần thể tiêu tùng, cấp bậc cũng giảm đi nhiều tầng thứ. Yêu thú nhất tộc có phái ra thuộc canh giữ, không cho nàng đi ra nơi này. Mà hiện giờ những tên kia, nếu mà nàng biến mất ở nơi đây thì bọn chúng phát hiện và săn lùng mọi nơi để tiêu diệt nàng một lần nữa.

-Những tên khác? Còn có những người nào nữa ở đây à?

Phi Linh nghe vậy thắc mắc.

-Còn hai tên yêu thú nhất tộc canh giữ. Hiện giờ nếu khí tức của ta mà biến mất thì bọn chúng sẽ phát hiện ngay.

Vũ Diễm giải thích.

-Ồ. Vậy để ta xử lý chúng là được.

Phi Linh cười nói.

-Vậy thì không cần. Chúng chỉ Truyền Kỳ cảnh cấp bậc, ta tu vi đã khôi phục đến Thiên Mệnh cảnh, để ta xử lý là được rồi.

Vũ Diễm lắc đầu từ chối.

-Mà. Có gì đâu bản thân người mới có được thân thể mới, vẫn chưa thích ứng đâu. Để ta giải quyết là được.

Phi Linh vầy vầy tay nói.

-Thế cũng được. Vậy nhờ người.

Vũ Diễm trầm ngâm một chút rồi đành gật đầu. Nói xong nàng ngồi xuống trên vai của Phi Linh, để cậu dễ hành động hơn. Mặc dù nói là xử lý nhưng Phi Linh cũng không biết vị trí hiện tại của yêu thú nhất tộc thuộc hạ. Phi Linh nghĩ là nên một kích dứt điểm luôn. Cậu chân dậm xuống đất.

“...” Một âm thanh lạ lùng quen tai vang lên. Vũ Diễm nghe thanh âm này cũng ngớ ra khó hiểu. Nhưng ngay sau đó là toàn cảnh khủng bố. Mặt đất ngay khi Phi Linh dậm chân mau chóng nứt nẻ lan tràn tứ phương tám hướng, cả cái huyết động bắt đầu rung chuyển dữ dội.

Cường giả mà bị đá đè không chết cũng bị thương nặng, Truyền Kỳ cấp chẳng qua cũng không hơn gì tam hoàn hồn tôn cùng tứ hoàn hồn tông cả.

Chứng kiến khung cảnh đổ vỡ, Vũ Diễm càng ngày càng thấy Phi Linh khủng bố cỡ nào. Nàng còn chưa biết là hỏa pháp tắc của Phi Linh là từ đâu mà có. Nhưng ngay lúc nàng đang suy nghĩ thì thoáng một cái, tầm nhìn của nàng đã thay đổi, trước mặt nàng lúc này là tấm bia đá dựng thẳng đứng, phía sau nó là vực thẳm.

Nàng quay lại ngay lập tức nhìn về phía đường hầm, nó đang sụp đổ hoàn toàn. Vũ Diễm lại một lần nữa bị Phi Linh làm cho chấn kinh không thốt nên lời nữa. Chỉ như vậy xử lý thôi sao? Như vậy thôi cũng đủ chết rồi a.

-Người sau này theo ta đi. Dù sao ta cũng không biết nhiều về thế giới này. Người có thể chỉ ta những thứ khác.

Phi Linh cười nhìn sang Vũ Diễm đang ở trên vai mình đang còn ngu ngơ mà nói.

-À...ừ, như vậy cũng được. Ta cũng muốn xem xem người tốt cùng là người như thế nào, còn hỏa pháp tắc của người nữa.

Vũ Diệm suy nghĩ chút rồi đáp ứng. Phi Linh nghe thế chỉ có cười lại mà thôi.

Trong ý niệm của Phi Linh. Cậu chợt nghĩ ra, nên dung hợp các pháp tắc của mình lại thành một năng lực mới.

Trong đầu động niệm, khả năng dung hợp được vận chuyển lần đầu tiên, các pháp tắc hỏa, lôi, thủy, thổ,...đang thuận theo yêu cầu của Phi Linh dung nhập lại một điểm. Bắt đầu xuất hiện biến chuyển.

Toàn bộ pháp tắc đều kết hợp với nhau.

-Đing. Người thừa kế dung hợp thành công. Thao túng tự nhiên được lĩnh ngộ.

-Đing. Người thừa kế thành công lĩnh ngộ thao túng tự nhiên. Thành công trở thành Thần chi cấp 2.

Phi Linh cũng thắc mắc tại sao bản thân mình từ trước không đạt đến thần chi cấp 2, mặc dù chỉ cần có được một loại pháp tắc là đã trở thành thần chi cấp hai rồi nhưng mà cậu đã có đầy mọi thứ, chỉ còn thiếu những thứ phức tạp như thời, không,...Nay đã trở thành cấp bậc mới đẳng cấp Phi Linh cũng thuận theo mà nâng cao, đã thành công đột phá 152. Linh ngộ được pháp tắc mới, Âm pháp tắc.

:v CN ta vẫn thi nên đừng có hối ta là được r`

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Hắc Thạch Thành

Thực tế thì Phi Linh bảo Vũ Diễm đi theo cậu, chỉ có mục đích dẫn đường mà thôi, Vũ Diễm kiến thức rộng rãi, làm hướng dẫn viên chính là lựa chọn tối ưu nhất đối với Phi Linh tại thế giới này.

Phi Linh chạy một mạch ra khỏi Hắc tuyến. Vũ Diễm thì ngồi trên vai cậu ngắm cảnh. Đã lâu nàng không có nhìn thấy thế giới bên ngoài.

Chiếu theo thông tin mà Phi Linh có được từ Vân Hoa, hang ổ của hắc ám công hội, là một cái thế giới khổng lồ dưới lòng đất! Chỗ đó đến cùng là thế nào, Phi Linh cũng không hề biết bởi vì Vân Hoa cũng không có bao giờ đến được bên trong.

Căn cứ theo lộ trình có trong kí ức, Phi Linh một đăng lao đi.

-Người bây giờ muốn đi chỗ nào?

Vũ Diễm hỏi.

-Ta muốn đi đến một thế giới dưới lòng đất!

Phi Linh đem toàn bộ những gì mình biết cùng quan sát kể từ lúc đến thế giới này kể cho Vũ Diễm nghe, và tất nhiên cậu không có kể việc mình cũng là thần chi cấp 2 cho Vũ Diễm nghe, chỉ có lúc mình ở Quang Huy chi Thành thôi.

Dần dần tiến nhập sâu trong núi, Phi Linh lại qua một mảnh trong sơn động.

Theo đường hầm tĩnh mịch hẹp dài, một đường hướng nơi sâu nhất, bên cạnh đều là vách đá ướt sũng. Trên mặt đất khắp nơi rải lấy xương cốt nhân loại cùng yêu thú, có thể thấy được yêu thú cùng nhân loại từng ở chỗ này ác chiến, nhân loại vừa đánh vừa lui, một đường đến chỗ sâu trong huyết động.

Theo đường hầm hẹp dài, tiến lên phía trước mấy nghìn thước, Phi Linh cảm giác được phía trước có một tầng nhân nhật cản trở chính mình, đúng là có người bày ra một tầng kết giới.

Phi Linh là dùng tay không một quyền đánh nát cái kết giới. Tuy là cái kết giới này không có tính thách thức gì nhưng là nàng dự tính phá giải nó mà lại bị Phi Linh làm cho bất ngờ như vậy.

-Đây là... Minh Vực?

Vũ Diễm trong nội tâm rung mình, nói ra.

-Minh Vực?

Phi Linh cũng có chút nghi hoặc, lại để cho Vũ Diễm giật mình như vậy, cái này Minh Vực hẳn là không phải chuyện đùa.

-Trên thế giới này ngoại trừ nhân tộc cùng yêu thú nhất tộc, còn có rất nhiều chủng tộc, bọn hãn chính giữa cũng có rất nhiều cường giả, có một chút cường giả cũng nắm giữ pháp tắc chi lực, bất kể là yêu thú nhất tộc hay vẫn là nhân tộc linh thần, đều muốn kiêng kỵ ba phần.

(Xin đính chính lại là cha sên cha viết truyện mất nét quá, pháp tắc chi lực không có vụ mà cướp đi cướp lại nhé. Nó tồn tại chỉ có một và nếu muốn truyền là phải tự nguyện mới được)

-Bọn hãn tạo thành mấy cái cấm địa lớn, Minh Vực này là 1 trong ba đại cấm địa ở chủ thế giới. Chương quản Minh Vực chính là cường giả lĩnh

ngộ mình chi pháp tắc, chúng ta đến nay cũng không rõ lắm hẳn là thuộc về chủng tộc gì, dù sao không phải yêu thú nhất tộc cũng không phải nhân tộc là được. Vị cường giả này lĩnh ngộ mình chi pháp tắc, đã liên hồn độn linh thần cũng không làm gì được hẳn.

Phi Linh không hiểu cái gọi là pháp tắc ở thế giới này là cái gì nhưng nó không hề mạnh mẽ như pháp tắc lực mà các vị thần sở hữu. Mà thôi cũng kệ mà nghe đi, cũng chả ảnh hưởng lắm, Phi Linh thân là du hành giả, xuyên qua nhiều thế giới dĩ nhiên cũng có nhiều giới quan của thế giới đó. Chẳng trách được ai.

-May mà những chủng tộc này đều là trung lập đấy, chỉ cần không chạm đến lợi ích của bọn hắn, bọn hắn sẽ không xuất thủ, bất quá tại địa bàn của hắn, ta cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

Vũ Diễm cứ nói mà Phi Linh cứ lẳng lẳng nghe.

Bất quá có thể xác định chính là, Minh Vực là một cái thế giới phi thường bao la dưới lòng đất.

Hướng xa xa nhìn lại, trên mặt đất hiện đầy vô số khe hở, mỗi một đạo trong cái khe, đều có nham thạch nóng chảy, thỉnh thoảng có từng trận màu trắng sương mù xuất hiện, toàn bộ thế giới tràn ngập hương vị lưu huỳnh.

Lại hướng chỗ xa hơn nhìn lại, mơ hồ trong ngọn lửa, một tòa thành trì to lớn đứng sừng sững.

Phi Linh đi về phía trước, đúng lúc này, chung quanh truyền đến một ít âm thanh líu ríu, nguyên một đám thân ảnh màu đen xuất hiện ở trong tầm mắt Phi Linh, bọn hắn toàn thân đen kịt, mọc ra đầy tai, ở phía xa rình rập quan sát Phi Linh, một bộ bộ dạng kích động.

Nhưng ngay sau đó bị Phi Linh thả ra một chút sát khí làm cho sợ mà bỏ chạy không thấy đâu nữa.

Phi Linh tiếp tục hướng phía tòa thành trì kia đi đến, cửa thành đã xa xa trong tầm mắt rồi.

Hắc Thạch Thành.

Tòa thành trì này tường thành rộng rãi hùng tráng, kéo dài hơn mười dặm, toàn thân từ màu đen cự thạch đắp mà thành, tản ra khí tức lạnh như băng.

Phi Linh tiến vào Hắc Thạch thành nghe một phen. Tòa thành trì này là Minh Vực một trong mười lăm tòa hùng thành, từng cái chủng tộc đều có tụ cư ở chỗ này, chịu sự che chở Minh Vực cường khổng giả, trong đó cũng có không ít là từ hắc ám niên đại, chạy đến cái địa phương này, Minh Vực nhân tộc cường giả ở chỗ này sinh sôi nảy nở hậu thế, nhân tộc đã trở thành một trong mười hai chủng tộc chủ yếu nhất.

Hắc ám công hội cũng là 1 trong những thế lực nhân tộc tại Hắc Thạch thành, gần trăm năm mới quật khởi, nhưng mà so với mấy vị thần cấp cường giả nhân tộc của các thế lực khác mà nói, hắc ám công hội cũng không được tính là thế lực cường đại.

hắc ám công hội tổng bộ ngay tại trong Hắc Thạch thành.

Tổng bộ hắc ám công hội là một tòa kiến trúc được xây dựng trên tảng đá lớn, tuy rằng rất to lớn, nhưng mà trong Hắc Thạch thành, cũng không làm người khác chú ý tới.

Hai cái thanh niên ngồi ở trên ghế, dường như đang bàn chuyện gì đó.

-Có tin tình báo từ Thẩm Minh, Vân Hoa và thuộc hạ của hắn bị tiêu diệt hoàn toàn. Nghe nói do Dực Long thế gia làm.

Người thanh niên bên trái nói. Người này tên Quý Sát. Người đối diện hắn là Long Sát, cả hai đều chấp pháp trưởng lão của hắc ám công hội.

-Hử? Chuyện là thế nào? Không lẽ đã bị Quang Huy chi Thành phát hiện phân bộ rồi sao?

Long Sát điềm tĩnh nói.

-Dường như là do một đệ tử của Dục Long thế gia làm. Tu vi đã vượt Hắc Kim. Năng lực chỉ được miêu tả là tà mị vô cùng, có thể biến mọi thứ bị phá nát trở lại như cũ, dường như Dục Long chối từ hôn sự của Thần Thánh thế gia, Thẩm Minh tự tay yêu cầu Vân Hoa diệt trừ Dục Long thế gia, tên đệ tử kia không có mặt ở đó nhưng về sau lại khiến người chết hồi sinh.

Quỷ Sát vừa nhìn bức thư vừa nói. Bức thư là do Thẩm Minh gửi đến. Long Sát nghe được không khỏi cau mày, tà thuật có thể hồi sinh mọi thứ cũng như hồi phục hư hại đồ vật? Đây là thứ quái gì cơ chứ? Long Sát nghĩ.

-Chắc phải bấm báo với Yêu Chủ đại nhân.

Long Sát đưa ra quyết định.

-Không nghĩ tới sau thời gian dài tu luyện buồn chán, thực lực Minh Vực chương không giả đã đạt tới trình độ kinh người như vậy. Mới vừa vào đến ta đã cảm giác được khí tức của mình chi pháp tắc, chẳng qua là không nghĩ tới toàn bộ Minh Vực đã trở thành lãnh địa của hắn.

Vũ Diễm cảm khái. Mà nàng thì ngồi trên vai Phi Linh. Có khí tức mạnh mẽ Phi Linh bao phủ, nàng không có bị khí tức của Minh Vực chương không giả áp chế.

Tối có chương nhưng mai k bạo chương dc:3 sáng chiều ta thì tối mới viết dc

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Đập Tan

Trên đường phố Hắc Thạch thành, Phi Linh đi thông thả xuyên qua đường phố.

Dường như cư dân trong Hắc Thạch thành không chỉ có nhân loại một chủng tộc, mà còn nhiều những cái khác nữa, hắc am tinh linh, hữu mao nhân, ăn lông ở lỗ, thạch vĩ nhân,...

Bọn hắn hét lớn, mua bán các loại thứ đồ vật, làm cả Hắc Thạch thành lộ ra vẻ vô cùng phồn hoa.

Phi Linh đang đi, tại một chỗ trong tửu quán, tại đó đã nghe được mấy cái thạch nhân nói chuyện với nhau.

Mấy cái thạch thạch nhân một bên gặm từng khúc tinh thạch hình tròn, giống như là cắn bã đậu bình thường, mảnh vụn bay loạn xạ, một bên thanh âm đục ngầu khàn khàn nói rất đúng ngôn ngữ thế giới loài người.

-Người có nghe nói không? Hình như hai tháng nữa là đến Cửu Trọng Tử Địa thí luyện do Minh Vực chương không giả đặc biệt tổ chức để tuyển chọn đồ đệ đấy?

Phi Linh nghe được thế có chút để ý. Minh Vực chương không giả rất cuộc mạnh đến đâu, danh tiếng có thể vang vọng như vậy.

-Nghe nói có nhiều thế gia của nhiều nơi đến lắm.

Thạch nhân khác lại nói.

-Hừm. Có vẻ cũng nên bảo Ngưng Nhi đi một chuyến.

Phi Linh ngẫm một chút. Đột nhiên có một thạch nhân ngu ngơ từ đâu ngồi xuống kế bên đám thạch nhân khác hỏi Cửu Trọng Tử Địa là nơi như thế nào. Phi Linh cũng tiện tai nghe luôn.

-Truyền thuyết Cửu Trọng Tử Địa, là địa phương trong thời kỳ viễn cổ, nơi quân đoàn Nhân tộc cùng quân đoàn yêu thú nhất tộc đại chiến, trận chiến ấy trải qua mấy nghìn năm, tích lũy vô số thi cốt, thi khí làm nó biến thành 1 tử địa, nhưng mà cũng rơi vô số bảo vật, bởi vì chỗ đó cách Minh Vực chúng ta cũng không xa xôi, cho nên thường xuyên sẽ có cường giả Minh Vực tiến đến thám hiểm, tìm tòi các loại bảo vật.

-Viễn cổ chiến trường?

Vũ Diễm nghe được không khỏi khó chịu.

Phi Linh tiếp tục rời đi đến vị trí của hắc ám công hội.

Đến nơi, dường như hắc ám công hội sống ở đây không có ẩn danh hay gì cả, vẫn dương dương ở công chúng, rất dễ tìm thấy.

Trước cửa lớn của hắc ám công hội. Có vài tên canh cửa đang đứng gác. Một tên lại liếc mắt sang đường lớn thì thấy một thiếu niên đang đi thông thả đến gần bọn chúng.

-Tên kia. Người là ai? Ta chưa thấy người bao giờ?

Một tên lính gác cũng để ý liền quay sang hỏi. Nhưng thiếu niên kia không có dừng lại. Vẫn tiếp tục tiến đến gần hơn với bọn chúng.

Đến một vị trí cách bọn lính canh khoảng chừng năm mét, thiếu niên dừng lại. Miệng thì mỉm cười. Bọn lính canh không hiểu cậu cười cái gì nhưng tiếp sau đó bọn chúng cũng không còn suy nghĩ được cái gì nữa.

Thiếu niên kia là Phi Linh, sau một lúc lần theo thông tin có sẵn, Phi Linh tìm được đến tòa căn cứ của hắc ám công hội, nó cũng không có quá lớn, cũng không khiến người khác chú ý nhiều. Nhưng Phi Linh thì không hề.

Lúc này, Tiêu Ngưng Nhi vừa mới hoàn thánh kiểm tra linh hồn lực của bản thân mình, như đã dự đoán từ trước, nàng làm nổ linh hồn thạch, cả Diệp Tử Vân, Nhiếp Ly, Đỗ Trạch, Lục Phiêu cũng tương tự. Toàn bộ đều được quyết định của phó viện trưởng Diệp Thăng.

Nhiều người cũng không tin được rằng trong lớp võ giả sơ cấp lại có như vậy năm cái thiên tài.

Mà bên phía Hắc Thạch thành bấy giờ đã trải qua một cuộc náo loạn mang dư chấn không nhỏ chút nào. Chấn động khiến vô số người dân sống trong thành đều hoảng loạn, lo lắng cùng tò mò không biết chuyện gì.

Tại căn cứ của Hắc ám công hội.

Phi Linh đang đứng dẫm lên trên đầu của Quỷ Sát. Mà dưới Quỷ Sát là một đồng hoang tàn, một đầm của Phi Linh lúc kia đã tạo ra cái kinh khủng hiện trường như thế này. Long Sát cùng Quỷ Sát là cái duy nhất nhận ra bất thường mà thoát khỏi sự sụp đổ của tòa kiến trúc. Còn lại thuộc hạ đều bị chôn vùi trong đồng đổ nát.

-Xem ra các ngươi là kẻ mạnh nhất ở đây.

Phi Linh nhìn xuống Quỷ Sát đang ở dưới chân cùng Long Sát vừa bị cậu đánh bay đang dán chặt người vào một mảnh của tòa kiến trúc còn

chưa bị phá hoại. Một kích mà thôi, Long Sát nhìn có vẻ vô cùng đau đớn, dường như muốn ngất đi vậy.

-Tiểu tử khốn kiếp, mi là ai? Dám đến Hắc ám công hội ta làm loạn.

Quý Sát nằm dưới chân Phi Linh vẫn còn sức mà nói được.

-À. Ta chưa giới thiệu. Ta là tên đệ tử của Dực Long thế gia mà Thần Thánh thế gia viết trong báo cáo của các người đấy.

Phi Linh cười nói. Quý Sát trong lòng giật mình. Từ Quang Huy chi Thành đến đây? Hẳn làm sao biết được vị trí của Hắc ám công hội? Rất nhiều câu hỏi nổi lên trong đầu Quý Sát lúc này.

-Ta hỏi người tên cầm đầu của các người là ai? Hay các người là kẻ cầm đầu ở đây?

Phi Linh sắc mặt chuyển biến thành lạnh lùng. Ánh mắt của cậu như muốn giết người rồi.

-Hừ. Mi nghĩ một mình người có thể gì được chúng ta. Chỉ là quân đánh lén mà thôi. Có gan thì danh chính ngôn thuận một đối một xem.

Quý Sát giọng điệu nam tử hán nói.

-Hả? Người nói gì? Danh chính ngôn thuận một chọi một? Đừng đùa với ta. Các người việc xấu nào không làm mà lại đi bảo ta phải làm thứ buồn cười như vậy.

Phi Linh nghe xong không khỏi bật cười. Cậu chưa thấy câu nói nào ngớ ngẩn như vậy, nhất là phát ra từ tên chuyện ác nào không làm. Quý Sát cứ nằm dưới chân Phi Linh không cách nào thoát khỏi khống chế của Phi Linh. Nói đến đây, Long Sát từ một bên đột nhiên vọt tới chỗ của Phi Linh định đánh lén cậu lúc đang bận rộn nói chuyện.

Nhưng không may là Phi Linh không có dễ dàng bị chơi lén như vậy. Ngay khi Long Sát vọt tới kế bên cậu, cậu một tay bóp chặt lấy cổ Long Sát. Dùng mọi cách nhưng Long Sát không hề có khả năng thoát khỏi tay của Phi Linh.

-Không biết tự lượng sức.

Phi Linh định dùng hấp thu kí ức hồn kỹ lên Long Sát. Nhưng ngay đúng lúc cậu định vận lấy hồn lực thì có một luồng sát khí bị cậu phát hiện hướng thẳng đến phía cậu. Một bóng người cũng từ hướng sát khí kia vọt thẳng tới Phi Linh.

-Tch.

Phi Linh tắc lưỡi. Tay đang bóp cổ Long Sát thả ra. Thân ảnh của Phi Linh lúc này cũng biến mất. Quỷ Sát mới có thể đứng dậy được. Long Sát cũng được tự do. Phi Linh thì xuất hiện ở một chỗ gần ngay vị trí của Long Sát và Quỷ Sát. Mà lúc này còn có thêm một người đang đứng trước mặt Long Sát cùng Quỷ Sát.

-Không biết các hạ là thần thánh phương nào? Sao lại đến gia viên của ta làm loạn?

Thanh niên áo trắng, tóc đen, da trắng như bị bệnh bạch tạng vậy, nhưng khuôn mặt vẫn rất tuấn mĩ, tóc dài. Giọng nói của hắn cũng không giống mấy của nam nhân.

-Ồ. Ra đây nhà ngươi. Trông ngươi có vẻ đang bảo vệ thuộc hạ mình. Người chắc là người cầm đầu ở đây chứ.

Phi Linh nhìn thanh niên tuấn mĩ kia nói. Chẳng ai lại đi ngăn người khác giết người nếu không phải người tốt thì chỉ có thể là đồng bọn mà thôi, nhưng mà đồng bọn của hắc ám công hội đã bị chôn vùi dưới đồng đồ

nát kia, chỉ có thể là một tên có cùng hoặc cao hơn tu vi với Long Sát cùng Quỷ Sát mới nhận ra được bất thường mà tránh kịp thời mà thôi.

Có thể ai đó sẽ hỏi vì những cái kia yêu thú nhất tộc tay sai ở dưới động trong Hắc tuyến có tu vi Truyền Kỳ cấp không lẽ thua Long Sát cùng Quỷ Sát hai tên Hắc Kim ngũ tinh Yêu Linh Sư sao? Huyết động chỉ có duy một đường ra, không kịp chạy ra thì không bị đè chết thì là gì đây.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Yêu Chủ

-Ta nói có đúng không? Người là tên cầm đầu của Hắc ám công hội?

Phi Linh nhìn thanh niên tuấn mã nói. Hành động của thanh niên này ẩn ý bao che cho Long Sát cùng Quỷ Sát, nói cách khác, hắc mạnh hơn hoặc ngang cơ chúng, nhưng xét về khí tức thì mạnh hơn Hắc Kim ngũ tinh Yêu Linh Sư nhiều lắm. Chỉ có thể là cầm đầu, Truyền Kì cấp bậc mới có gan như vậy. Ở đây Truyền Kì cấp có thể là mạnh mẽ, nhưng há có ai biết Phi Linh đâu phải dùng khái niệm cấp bậc là có thể đong đếm được.

Thanh niên tuấn mã kia không có trả lời Phi Linh. Điều này làm Phi Linh có chút khó chịu. Thanh niên kia lại xoay người đi nhìn Long Sát cùng Quỷ Sát đang ôm lấy ngực mình dường như đã bị Phi Linh đánh trọng thương rồi, bọn hắc còn thì thầm to nhỏ gì đó, Phi Linh tai thính vô cùng có thể nghe ra. Thanh niên bảo Long Sát cùng Quỷ Sát tránh sang một bên, hai tên kia thì vâng lời, còn gọi cái gì Yêu Chủ đại nhân nữa.

Long Sát và Quỷ Sát đỡ nhau tránh sang một bên. Thanh niên kia quay lại đối mặt với Phi Linh.

-Tại hạ gọi Yêu Chủ. Không biết có phải hay không các hạ là vị tuyệt thế cường giả nào chuyển sinh?

Yêu Chủ nói. Phi Linh mặt ngớ ra. Chuyển thế? Cậu chẳng hiểu tên này đang nói gì cả.

Thấy Phi Linh có chút không hiểu những gì mình nói. Yêu Chủ có chút không biết nói làm sao. Hắc là một tên đã chuyển sinh rất nhiều lần, nhưng là thông qua cách thức vô cùng tàn bạo mà chuyển sinh, hy sinh máu tươi

của hơn mười vạn những đứa trẻ, để chọn ra một đứa trẻ có tư chất mạnh mẽ nhất mà đoạt xá. Ngoài cách này ra hẳn cũng không biết cách nào nữa, nên hẳn nghĩ Phi Linh thực lực như vậy cường cũng có thể là một người như hẳn. Nó còn có một cái tên là Linh tức chuyển sinh, tại cái này không gian, Truyền Kì cấp đếm là không có được trăm mạng.

-Ta không biết cái gì chuyển thế người nói. Ta chỉ quan tâm người có phải nơi chưởng quản hay không.

Phi Linh vẻ mặt tỉnh rạo nói. Cậu chẳng quan tâm cái gì chuyển thế kia, cậu muốn là đập tan Hắc ám công hội mà thôi, tiêu diệt sạch tận gốc.

Nói xong, vẻ mặt Phi Linh biến chuyển, trở nên âm hàn hơn nhiều, sát khí cũng xung quanh nồng nặc hơn, có thể nói là ngưng hình gây ảo giác luôn rồi. Mà Yêu Chủ có chút bị sát khí mê ảo đi rồi.

Phi Linh phóng đi với tốc độ nhanh không thể nào dùng mắt mà bắt kịp tới chỗ của Yêu Chủ còn đang bị choáng bởi sát khí của cậu.

Tới trước mặt Yêu Chủ, Phi Linh nắm đấm thẳng tiến vào mặt của Yêu Chủ, Yêu Chủ bị một đấm của Phi Linh đánh cho bay thẳng về sau, cả người đâm vào đồng gạch nát của kiến trúc, mặc dù đấm rất nhẹ nhưng lực đạo thì khó có ai mà chịu nổi.

Oanh.

Yêu Chủ bay thẳng vào tường nhưng có chút khác lạ tình huống diễn ra.

Yêu Chủ lúc bị đánh bay cũng hoàn hồn do cảm giác đau truyền khắc cả cơ thể. Nhưng là hẳn cũng may mắn hóa thân yêu linh hộ thể. Vô số đạo xiềng xích màu đen quấn quanh Yêu Chủ vào thời điểm hẳn đâm thẳng vào tường, vì thế hẳn không có việc gì cho lắm nhưng vẫn là bị một đấm của Phi Linh làm cho thất hồn lạc phách. Mười vạn điểm võ một quyền nhẹ nhàng cũng không phải thông thường một tên Truyền Kì cấp ngũ tinh như

Yêu Chủ có thể đón đỡ. May là Yêu Chủ thân thể có chút thiên phú cùng đặc thù nên mới thể làm sai lệch đi tính toán lực của Phi Linh, ban đầu là cậu muốn một quyền cho Yêu Chủ bạo thể cơ mà vong cơ.

Nhưng không được như mong đợi, Phi Linh nhú mày, cậu có cảm giác lực đạo của mình đã bị tản đi hơn một nửa, không lẽ là do khả năng của thân thể hần sao. Phi Linh nghĩ.

Mà Yêu Chủ rơi xuống từ trên tường kia cũng mở toang những xiềng xích, toàn thân hần lúc này quanh quẩn màu đen khí lưu, mơ mơ hồ hồ nhìn ra hần lúc này có tám cái tay, hình dáng nhìn quỷ dị vô cùng.

Phi Linh nhìn thấy có chút không thích thú cho lắm, hình dáng không hợp thẩm mỹ cậu cho lắm. Nhưng hắc khí có chút làm cho cậu hơi hơi quen quen.

Nó chính là hắc ám, đây không phải ám pháp tắc, Phi Linh có thể khẳng định điều này, bởi vì cái hắc khí kia cũng có chút cô động ra một tia nhỏ khí tức cùng sức mạnh của ám pháp tắc, có thể nói là muối bỏ biển vậy. Không đáng để nói bao nhiêu, nhưng mà Phi Linh giác quan nhạy cảm làm sao lại không nhận ra được.

Suy nghĩ một chút mà sơ suất, Yêu Chủ thừa cơ dùng xiềng xích cùng những cách tay màu đen hư hư ảo ảo kia đập xuống đất, bụi bay tung tóe, xung quanh toàn bộ đều bị vây quanh khó mà thấy cái gì. Yêu Chủ là không dám trực tiếp đối đầu cùng với Phi Linh, một đám kia đủ hiểu Phi Linh thực lực chắc chắn trên cái giới hạn của không gian này, nhưng hần không hiểu là sao Phi Linh vẫn ở đây mà không phải ở cái thế giới cường giả kia. Hần dùng diệu kế, tấu vi thượng sách, do Long Sát cùng Quỷ Sát đã được hần ra hiệu từ trước để chạy trốn nên bây giờ có thể đã chạy xa trăm, nghìn dặm rồi.

Bụi mù tan đi, Phi Linh nhìn lại không còn thấy Yêu Chủ nữa, quay lại cũng không thấy hai tên thuộc hạ. Con mắt của Phi Linh híp lại. Mắt cậu giờ chuyển sang màu vàng kim, phía sau cậu còn xuất hiện mười một cái hồn hoàn, và bạch kim sắc hồn hoàn đang sáng lên. Tinh thần thám trắc, phạm vị quan sát đối với Phi Linh mà nói gần như vô tận. Quan sát bốn phương tám hướng, lòng sục từng ngõ ngách, cả dưới đất lẫn lên không cũng không phát hiện cái gì. Có vẻ là Yêu Chủ đã cùng hai thuộc hạ của mình gặp lại nhau ở đâu đó, hẳn dùng lấy ám lực của hắc sắc bát tí quỷ dị yêu linh năng lực kia xóa bỏ toàn bộ dấu vết, làm cho Phi Linh không có đường nào mà mò ra được.

-Khốn kiếp.

Phi Linh dùng thi triển hồn kỹ, tay siết lại thành quyền, chân nhẹ dậm xuống đất.

Ääämmmmmmmmmmmmmmmm

Toàn bộ khu vực xung quanh kiến trúc bị chấn động, cơn động đất làm cho toàn bộ khu vực bán kính hơn hai mươi dặm cũng theo đó mà sụp đổ, mặt đất thì nứt ra kinh khủng, chỗ của Phi Linh cũng bị lún xuống hơn năm mét sau.

Sau vụ chấn động này, số người thiệt mạng thì chỉ gần mười người mà thôi, do khu dân cư này là toàn là những cái thạch nhũ.

-Chết. Làm quá tay rồi.

Phi Linh lấy lại bình tĩnh thì phát hiện xung quanh chỉ còn đồng đồ nát. Cậu không có muốn vụ như vậy, do không có bình tĩnh mà thôi. Sau đó là Phi Linh dùng Thiên Thần Quang sửa lại mọi thứ bao gồm cả mạng sống trong bán kính hơn hai mươi dặm. Cứ như chưa có chuyện gì diễn ra vậy.

Thi thuật hoàn tất thì Phi Linh cũng rời đi. Ở lại chắc sẽ gặp một đồng rắc rối. Phi Linh sợ nhất chính là rắc rối a. Nhớ lại lúc trước Eri Kousaki cũng khiến cậu bù đầu vào đồng công việc ở hội học sinh trường, tiện thể thì Eri Kousaki cùng Phi Linh là thành viên của hội học sinh, với Eri là hội trưởng, Phi Linh thì như tên bị sai vặt ấy.

Phi Linh lúc rời đi, trong đồng đổ nát của Hắc ám công hội, do Phi Linh không có hồi phục cái tòa kiến trúc của chúng nên nó vẫn như thế, hắc khí từ từ trôi lên, rồi tản đi, để lộ ra Yêu Chủ cùng Long Sát và Quỷ Sát. Do thời gian ngắn ngủi, bọn chúng cũng không chạy được bao xa, cho nên, nơi nguy hiểm nhất là nơi an toàn nhất. May mắn cho chúng là thoát được một kiếp nạn này, lần sau gặp lại chắc chắn Phi Linh sẽ không có khả năng mà nhân nhượng với bọn chúng nữa.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Rắc Rối Tới Cửa

Tại Quang Huy chi Thành. Khoảng thời gian Phi Linh đi chắc cũng được hơn một ngày. Tiêu Ngưng Nhi cũng đã được lên lớp thiên tài. Kì nghỉ cách học kì mới là một tháng, nàng cũng hơi buồn rồi. Phi Linh chọn thời điểm đi lại đúng ngày nàng đi kiểm tra, nó khiến nàng có chút không vui.

Tại Dực Long thế gia, Tiêu Ngưng Nhi đang trong phòng mình đọc sách. Có vẻ nàng rất chăm chú, quyển sách này là do Diệp Tử Vân đề cử cho nàng. Mặc dù không muốn thừa nhận lắm nhưng Diệp Tử Vân vẫn rất thích sách cùng học, nàng đọc có khi còn nhiều Tiêu Ngưng Nhi nhiều. Phi Linh thấy ngày nào Diệp Tử Vân cũng đến thư viện của học viện Thánh Lan để đọc, khá là chăm chỉ. Thậm chí nàng còn hỏi Phi Linh những vấn đề nàng không hiểu trong sách nữa, nhưng Phi Linh có biết cái gì nhiều, cậu chỉ là thủ thư, với lại mới tới thế giới này, làm sao cậu biết hết được chứ, thế giới này mơ hồ nhất là về phần quy tắc.

Tiêu Ngưng Nhi đang đọc sách thì đột nhiên có người hầu xin phép vào rồi báo rằng Tiêu Vân Phong cho gọi nàng. Nàng có chút hơi thắc mắc không biết phụ thân cho gọi mình có chuyện gì.

Tiêu Ngưng Nhi liền tới đại sảnh đường. Mà lúc nàng ra, nàng còn nghe phía ngoài cửa có một giọng nói của đàn ông đang la ó om sòm. Tiêu Ngưng Nhi nghe được giọng nói này có chút nhú mày, nàng biết giọng nói này, đó là cũng Thẩm Phi. Nhưng hắn đến đây làm gì? Không phải Thần Thánh thế gia cùng Dực Long thế gia đã không có cái gì quan hệ nữa sao? Chẳng lẽ hắn đến tìm mình về vụ hôn sự kia nữa sao? Tiêu Ngưng Nhi nghĩ.

Tiêu Ngưng Nhi tới đại sảnh thì thấy Tiêu Vân Phong đang đứng, hần thấy Tiêu Ngưng Nhi đi ra cũng nhìn sang hướng của nàng rồi biểu thị ý rằng có người đang kiếm nàng. Sắc mặt của hần có chút khó chịu, hần cũng biết đó là ai.

-Con tiện nhân kia. Mày ra đây cho ta.

Giọng la hét bên ngoài truyền vào trong đại sảnh, Tiêu Ngưng Nhi là nhin không được nữa, nàng chạy ra ngoài. Nàng muốn cho tên Thẩm Phi cái này cầu khẩn phải biết điều một chút.

Đi ra đến ngoài cửa chính, Thẩm Phi đang đứng ngoài cửa, còn đánh mấy người đệ tử của Dực Long thế gia nữa, hiện giờ thì hần đang đập phá bên ngoài.

Tiêu Ngưng nhi nhìn thấy Thẩm Phi ngông cuồng đánh đập những đệ tử của thế gia mình không khỏi cực tức ứ lâu ngày muốn bộc phát vậy.

-Thẩm Phi, người tên khốn này. Cút ra khỏi nhà của ta.

Tiêu Ngưng Nhi chạy vọt tới phía Thẩm Phi đang đánh đập đệ tử thế gia nàng, tay nàng từ trong tay áo lấy ra một thanh đoản kiếm, hướng về Thẩm Phi mà chém xuống. Thẩm Phi chưa có yêu linh hộ thể nhưng cũng đã đập toir bởi đám đệ tử Bạch Ngân Võ Giả cùng Yêu Linh Sư rồi.

Thẩm Phi nghe được Tiêu Ngưng Nhi nói, liền nhanh chóng né sang một bên. Dù là tu vi của Tiêu Ngưng Nhi có cao thật nhưng kinh nghiệm thực chiến vẫn không có cơ hội học tập a. Nàng kỹ năng chiến đấu còn quá thô sơ, bị Thẩm Phi né được cũng là bình thường. Né được đòn đánh của Tiêu Ngưng Nhi thì Thẩm Phi cũng nhìn lấy nàng, ánh mắt như muốn làm chuyện xấu gì ấy.

-Tiện nhân, hôm nay tao sẽ bắt mày về. Đừng tưởng muốn thoát khỏi tay Thẩm Phi tao là được.

Thẩm Phi định đánh ngất Tiêu Ngưng Nhi. Nàng không có gốc đến nỗi dễ hấn làm như vậy. Tiêu Ngưng Nhi liền cấp tốc hóa thân, yêu linh hộ thể, tốc độ hộ thể của nàng rất nhanh, thoáng một giây là đã hoàn thành hộ thể.

Yêu Linh của nàng như đã được đề cập là Phong Lôi Bảo Linh Phượng. Hình dáng của Tiêu Ngưng Nhi lúc hóa thân trông rất mỹ lệ, lưng nàng là vô hình hai cái lôi dực. Điện lôi uốn lượn chung quanh, xung quanh nàng còn có một tầng phong nguyên tố bảo vệ nữa, tóc của Tiêu Ngưng Nhi chuyển thành màu xanh lam, rất phù hợp với màu của nguyên tố phong cùng lôi.

Tay của Thẩm Phi chưa chạm được tới cơ thể của Tiêu Ngưng Nhi thì bị tầng phong thuẫn kia đánh bật ra, lùi về sau ba mét. Hấn cũng không tin vào mắt mình nữa, Tiêu Ngưng Nhi có yêu linh, chứng tỏ nàng đã trên Bạch Ngân cấp, còn hộ thể với tốc độ kinh khủng như vậy. Kể cả hấn mấy năm nay cũng phải mất khoảng năm đến mười giây mới hoàn thành biến thân. Vậy mà Tiêu Ngưng Nhi mất chỉ một giây. Hơn nữa là có thể đỡ đòn đánh của Bạch Ngân cấp Vô Giả của hấn, mặc dù là Yêu Linh Sư nhưng cơ thể của hấn vẫn đạt được đến Bạch Ngân cấp.

Tiêu Vân Phong cũng từ trong chạy ra ngoài, hấn thấy Thẩm Phi định bắt Tiêu Ngưng Nhi đi cũng nhanh chóng vọt tới nhưng bất ngờ thay, Tiêu Ngưng Nhi khí tràng thậm chí còn mạnh hơn hấn nhiều vô kể kể yêu linh hộ thể. Mà Thẩm Phi kia, Tiêu Vân Phong dường như nhớ là hấn đã Hoàng Kim cấp Yêu Linh Sư, không lẽ Tiêu Ngưng Nhi cũng đã Hoàng Kim cấp sao? Tiêu Vân Phong không có thật sự biết Tiêu Ngưng Nhi tu vi cao cao không ai bằng a.

-Aaaaaaaa....

Thẩm Phi cũng bắt đầu vận lấy linh hồn lực, dung hợp yêu linh của mình, hỏa diễm bao trùm xung quanh, không khí nóng lên. Trong ngọn lửa còn hình thành một hình dáng của con hổ.

Tiêu Ngưng Nhi thấy thế bèn nhảy lùi lại phía sau.

-Lôi Nguyên. Phong Nhận.

Nhảy về phía sau, Tiêu Ngưng Nhi cấp tốc dùng hai tuyệt chiêu của Phong Lôi Bạo Linh Phương. Từ lôi dực vũ động, hai cái lôi cầu đột nhiên được hình thành và tức khắc được ném đi đến Thâm Phi đang dung hợp yêu linh. Tay của Tiêu Ngưng Nhi sau đó cũng chém lên, xuống tạo ra hai đạo dao bén phong thuộc tính, tốc độ của hai tuyệt chiêu này rất nhanh.

Dung hợp yêu linh như thả hồn theo mây vậy, Thâm Phi thậm chí còn không đề phòng Tiêu Ngưng Nhi tấn công. Với Lôi nguyên tố khắc chế Hỏa nguyên tố thì Tiêu Ngưng Nhi ăn chắc lợi thế rồi.

Lôi Nguyên đánh thẳng vào trong hỏa diễm đang cuộn cuộn như sóng kia, lôi hỏa va chạm, lôi ăn mòn đi hỏa, để lộ ra Thâm Phi đang dần biến đổi hình dáng, có bộ mặt của một con hổ, toàn thân cũng bành trướng ra không ít, sắc mặt hung dữ vô cùng. Ngay sau đó Phong Nhận tiến thẳng, trực tiếp đánh vào Thâm Phi. Hai đạo Phong Nhận, một chém ngay vào tay phải của hắn, còn một đạo kia,...

Rất chuẩn xác. Đạo Phong Nhận kia đi qua hạ bộ của Thâm Phi.

Không biết là Tiêu Ngưng Nhi cố ý hay vô ý mà trúng ngay điểm yếu chết người của phái mạnh, Tiêu Vân Phong nhìn thấy cảnh này không khỏi rợn hết cả người, mồ hôi chảy trên trán, hắn có cảm giác dưới bụng quần mình hơi hơi lạnh lạnh cùng trống vắng cảm giác.

Dường như cũng cảm nhận được đau đớn truyền đến thần kinh, Thâm Phi vừa hóa yêu linh xong thì nhìn lại cánh tay phải của mình bị mất, máu chảy dài, nhiều đầy trên mặt đất rồi, còn phần dưới của hắn cũng thiếu thiếu đi. Hắn nhìn xuống, sắc mặt cũng tỉnh bơ, sau đó....

-Aaaaaaaaaa

Lại la làng thêm một lần nữa. Lần này là do đau cùng hoảng loạn. Từ nay Thẩm Phi chính thức bắt đầu sự nghiệp thái giám, chức nghiệp đầu tiên được hình thành ở Thần Thánh thế gia.

-Con tiện nhân, người đờn đó, Dực Long thế gia không xong với Thần Thánh thế gia ta đâu.

Thẩm Phi lụm toàn bộ mọi bộ phận vừa bị chém rơi lên, vẻ mặt như khóc như giận, nước mắt tràn, nước mũi chảy, mà mặt thì hung dữ như muốn ăn tươi nuốt sống Tiêu Ngưng Nhi vậy, hắn vừa quát vừa bỏ chạy.

Tiêu Ngưng Nhi thì thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng đuổi được một tên phiền phức đi. Mặc dù nàng cũng nghĩ mình làm hơi quá tay nhưng mà dựa vào lời Phi Linh, nàng làm không có sai. Trực tiếp phá đi cái vật ấy của một tên ác ôn đề tiện như Thẩm Phi thì không có cái gì gọi là quá đáng a.

--

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Phòng Ngừa

Sau vụ lộn xộn của Thẩm Phi thì dường như Thần Thánh thế gia cũng im hơi lặng tiếng hẳn đi. Thẩm Phi hình như là tự ý hành động mà thôi, có thể là do những cái vấn đề Tiêu Ngưng Nhi từ hôn cùng theo người khác, với bản tính của hắn thì dễ điên lắm.

Một ngày sau đó Phi Linh cũng từ phía bên ngoài mà quay về. Tâm trạng của cậu vẫn có chút không vui lắm vì để Yêu Chủ cùng Long Sát và Quỷ Sát tuột khỏi tay mình. Mà có một tin tốt là Phi Linh thông qua Tinh thần thám trắc toàn diện quan sát thì vô tình thấy được có một lớp phong ấn hay gì đó ở phía biên của không gian, điều này cho thấy, có thể là vẫn còn những thứ nguyên khác ngoài nơi này của thế giới này. Phi Linh tò mò không biết bên ngoài kia là thế giới như thế nào. Có lẽ cường giả sẽ nhiều hơn nơi này. Và cậu chắc rằng phải đưa Tiêu Ngưng Nhi đến nơi đó để nàng thuận lợi phát triển hơn.

Tiêu Ngưng Nhi lúc này hình như đang ngồi tu luyện trên giường của mình, Phi Linh thì không tiên làm phiền cho lắm.

Lúc Phi Linh đi ra sân trước của đại sảnh thì Tiêu Vân Phong có gặp Phi Linh.

-Phi Linh, ta có thể nói chuyện cùng người một chút không?

Tiêu Vân Phong lời nói rất kính cẩn cùng tôn trọng, đối với cường giả thì luôn là như vậy, nhưng mà Phi Linh đâu chỉ là cường giả, cậu còn là nguyên nhân khiến cho Dực Long thế gia quật khởi, trở thành cường thế đại thế gia gần như đứng đầu trong tứ đại thế gia hiện nay, nói về nhất thì chỉ là về mặt tiền bạc thôi chứ chưa nói đến thực lực, vừa mới vùng lên một

hai tháng thì làm sao có khả năng cho ra nhiều đệ tử có tu vi cao được, nhưng là khả năng cao sẽ cường hơn ba thế gia còn lại, bởi vì Luyện Đan Sư Công Hội luôn cung cấp cho Dực Long thế gia đan dược để tu luyện thường xuyên, có khi xài không hết luôn ấy.

Mà trong một tháng vừa qua, Phi Linh cũng có cho Dương Hân một số thông tin về việc Thần Thánh thế gia cấu kết với Hắc ám công hội, Dương Hân là tức giận không còn gì để nói nữa, vì thế trong thời gian một tháng, lượng đan dược bán ra ngày càng nhiều, mà càng nhiều thế gia càng mua nhiều, từ nhỏ đến lớn, Dương Hân còn khuyến mãi cho Phong Tuyết cùng Phương Viêm thế gia, trừ Thần Thánh thế gia là nàng tăng giá đến không thể nào mà tưởng tượng được. Nó khiến Thần Thánh thế gia phải ngậm tức mà đi về và không có một lọ đan nào trong túi. Và cả các thế gia lệ thuộc Thần Thánh thế gia cũng nằm trong danh sách tăng giá của Luyện Đan Sư Công hội. Cũng tương tự tình huống, tức, ngậm tức, đi về. Một tháng thôi, nhưng mà tu vi cùng tốc độ của rất nhiều người đã tốc hành tăng trưởng nhìn mà thấy rõ. Yếu thì cũng một viên một cấp, dược lực luyện cả tháng không hết, mạnh thì vọt thẳng hai ba cấp, chưa kể đến là tiêu ngốn đi dược lực thì không cần phải nói là khá lâu mới xong.

-Tiêu gia chủ, ngài không cần khách khí như vậy. Có chuyện gì xin cứ nói. Ta sẽ cố gắng giúp.

Phi Linh cười nói. Người tôn trọng cậu, cậu tôn trọng người, người gây sự cậu, cậu đập chết hẳn. Cậu ghét rắc rối nhưng hễ có rắc rối thì có lẽ cậu sẽ dùng bạo lực để giải quyết nó nhanh chóng, nó làm cậu nhức đầu, cũng như là loại bỏ những mối nguy hại cho người quan tâm cùng muốn bảo vệ.

-Trong thời gian người đi thì trong nhà có xảy ra một số chuyện.

Tiêu Vân Phong có chút mập mờ.

-Một số chuyện? Chuyện gì?

Phi Linh hỏi.

-Thần Thánh thế gia đến gây sự. Đại thiếu gia của chúng đến muốn bắt Ngưng Nhi đi. May mà Ngưng Nhi tu vi cao thâm không có hề gì.

Tiêu Vân Phong rốt cục nói ra. Phi Linh nghe được sắc mặt âm trầm hơn. Không phải chứ. Vừa mới đi chỉ được hai ba ngày mà lại có chuyện. Thần Thánh thế gia có vẻ sống không yên thân a. Phi Linh nghĩ.

-Được rồi. Chuyện này cứ để ta lo. Ngài đừng nói cho Ngưng Nhi biết là được rồi. Muội ấy mà biết thì chắc sẽ ngăn ta nữa thôi.

Phi Linh nói. Lần trước cậu cũng muốn một lần xử lý Thần Thánh thế gia nhưng Tiêu Ngưng Nhi nài ra tay ngăn cản một lần do tính tình có chút từ bi, lần này hẳn nhất định cho cái lũ Thần Thánh thế gia một đi không trở lại nữa.

Có một điều kì lạ là Phi Linh một lần sử dụng tinh thần thám trắc lên toàn bộ khu vực trực thuộc Quang Huy chi Thành cùng ngoại ô. Cậu phát hiện mình không thăm dò được một nơi. Đường như nó bị phong cấm hay gì đó nên cậu không thể xuyên qua được, dù nói tinh thần thám trắc rất tiện lợi nhưng nó vẫn không có toàn năng, Phi Linh chưa phải thần chi cấp 1, vẫn chưa thể nâng các hồn kỹ lên thần kỹ được, cho nên vẫn còn có chút điểm yếu. Nhưng Phi Linh gác chuyện ấy sang một bên mà lúc sau cũng chẳng nhớ. Vừa quay về Quang Huy chi Thành thì cậu mới nhớ lại nơi đó, nhớ đến nơi đó thì cậu lại tức việc để xống mất Yêu Chủ, cũng là dò không ra dấu vết.

Nhưng mà nó đã phong thì cứ để nó như vậy đi, chẳng có hại gì, dù sao Phi Linh vẫn muốn đặt một chút bẫy rập gì đó để phòng ngừa nếu có cái gì đó phá phong ấn mà ra thì sẽ bị ngay lập tức diệt trừ.

Trước khi đến dẹp tan cái Thần Thánh thế gia, Phi Linh vọt thẳng ra ngoài ngoại ô, ở đây là một vùng trồng trọt, nhiều thửa ruộng đang trồng

lúa. Nhiều người không có khả năng trở thành Yêu Linh Sư thật chí là Vô Giả hoặc là những tiểu thế gia cư trú ở ngoại ô, làm việc cho các thế gia khác hoặc tự mưu sinh.

Phi Linh đi đến nơi mà làm cho cậu không lần ra được. Trong một mảnh phế tích, Phi Linh bước vào bên trong, có chút hoang tàn nhưng có vẻ là nơi này vẫn có những vết tích do trẻ con để lại, chắc là đã từng có những đứa trẻ không biết gì mà đến đây nghịch ngợm và vui đùa.

Lúc này, Phi Linh vừa bước tới trước một cái tảng đá, trên đó có rất nhiều khắc ấn khó hiểu, nhưng rất dễ nhìn, có lẽ là Minh Văn, còn là thứ gì Minh Văn thì Phi Linh không biết, mà dọc viền ngoài của những hình khắc Minh Văn tổng cộng có mười sáu hình ảnh tòa mái cao vòm tháp, mỗi một tòa ít nhất cao tới sáu mét trở lên, bên ngoài là viền tháp, bên trong đều có khắc mười phần Minh văn phiền phức, giữa mỗi một đạo Minh văn, tựa hồ tồn tại liên hệ đặc biệt nào đó.

Nhưng mà cậu đến đây mục đích là chuẩn bị bấy chứ không phải giải mã nó. Bỏ những cái Minh Văn sang một bên, Phi Linh dùng Tạo Tác Thần Thuật tạo ra một thùng gỗ, trong đó chứa toàn những hạt màu đen bụi cát.

Nó có mùi đặc trưng. Khá là hắc. Thùng chứa những hạt màu đen này là thuốc nổ, Phi Linh muốn là đặt bấy nổ ở đây, tiếp đó cậu tạo ra một thiết bị chống trộm, nó là laser chống trộm ấy, đặt toàn bộ khu vực với laser, nếu có bất kì vật thể nào đi ra ngoài sẽ bị laser báo động, sau đó là laser sẽ tạo ra một môi lửa dẫn động thuốc nổ tạo thành vụ nổ lớn tiêu diệt hoàn vật thể cùng không gian di tích này.

Hoàn thành xong thì Phi Linh cũng đi ra ngoài. Ở ngoài cậu cũng tạo ra một lớp tường bọc thép để không ai có thể đi vào trong nơi này mà mò mẫm cái gì nữa.

Xong việc, Phi Linh tiếp tục hướng đến Thần Thánh thế gia.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Diệt Thần Thánh

Trên đường chạy đến Thần Thánh thế gia. Phi Linh cũng không biết vị trí của Thần Thánh thế gia ở nơi nào, cậu cũng chạy qua Luyện Đan Sư Công Hội hỏi qua Dương Hân.

-Phi Linh? Sao ngươi lại đến đây? Không lẽ có đan phương mới à.

Dương Hân cũng là bất ngờ đi sang ngang qua đường, nàng cũng vừa đi công việc mới về, đang định quay về công hội thì gặp Phi Linh trước cổng của Luyện Đan Sư Công Hội.

-Ồ. Dương quản sự. Ta định đến hỏi ngươi một chút. Không ngờ trùng hợp như vậy.

Phi Linh nghe Dương Hân gọi thì cũng xoay sang hướng của Dương Hân rồi cười đáp.

-Hỏi chuyện sao? Chuyện gì?

Dương Hân thắc mắc.

-À. Thật ra ta cần Dương quản sự chỉ ta vị trí của Thần Thánh thế gia là ở nơi nào.

Phi Linh nói.

-Thần Thánh thế gia? Coi bộ bọn chúng lại gây chuyện với ngươi a.

Dương Hân cười nói. Ánh mắt sáng suốt là nhìn ra ngay Phi Linh tìm Thần Thánh thế gia chỉ có thể là chúng đã làm gì phiền phức cho cậu rồi

cậu đến xử lý chúng thôi.

-Nếu vậy thì Thần Thánh thế gia chắc đi toi rồi.

Dương Hân thầm nghĩ. Rồi nàng cũng tùy theo đó mà chỉ đường cho Phi Linh. Lời cường giả mà nói lệch thì coi chừng mang họa vào thân.

Phi Linh nương theo lời chỉ dẫn của Dương Hân chạy một mạch đến Thần Thánh thế gia.

Có một nhân vật mà Phi Linh từ Hắc Thạch thành quay về mà không được nhắc đến. Vũ Diễm. Do nàng cũng là tu luyện, Phi Linh tiện thể đưa nàng vào Trang Viên không gian. Mà nàng cư ngụ nơi là Cửu Hy sâm lâm. Nơi đó quen thuộc với Phi Linh, có thể chọn một nơi thích hợp cho Vũ Diễm thông qua Viêm Đế.

Thoáng một cái đã đến trước Thần Thánh thế gia. Mà trước cửa lớn cũng có một đám đệ tử thường xuyên thay nhau đứng gác.

Thấy Phi Linh đi đến gần cửa, hai tên đệ tử của Thần Thánh thế gia chặn đường cậu.

-Người là ai? Đến Thần Thánh thế gia có chuyện gì?

Một tên đệ tử nói. Hắn cũng là đệ tử của Thần Thánh thế gia cũng khá lâu rồi nhưng chưa có thấy qua Phi Linh dung mạo bao giờ, cho nên hắn hỏi thì không có sai.

-Cút.

Phi Linh hồn giọng nói. Khí tràng tỏa ra, áp lực từ khí tràng ảnh hưởng đến đám đệ tử ấy, khiến chúng toàn bộ đang đứng đột nhiên rầm một cái, nằm lê trên mặt đất.

Toàn bộ nằm cấn mặt trên đất, ngất xỉu hoàn toàn.

Phi Linh tùy theo đó mà bước vào trong. Nhưng mà lại có người từ bên trong đi ra, người này chỉ là tình cờ định đi ra ngoài mà thôi chứ không có cái gì biết được Phi Linh đến mà ra ngăn cản.

Người này vừa ra, thấy Phi Linh bước vào. Hắn sắc mặt tái mét hẳn đi, hẳn biết Phi Linh, tên này là Thẩm Minh, trưởng lão của Thần Thánh thế gia, cũng là người biết thực lực “ảo” của Phi Linh đồng thời cũng là người gửi thư đi cho Long Sát và Ảnh Sát.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Chuẩn Bị

Tại Hắc Thạch thành. Trong một khách điếm.

-Yêu Chủ đại nhân, chúng ta phải làm thế nào bây giờ? Có cần chiếm lấy Quang Huy chi Thành hay không?

Cả ba người Yêu Chủ, Long Sát và Quỷ Sát đang ngồi chung một bàn nói chuyện với nhau, lời vừa rồi là của Quỷ Sát. Yêu Chủ chỉ ngồi nhắm mắt lắng nghe.

-Người không thấy thực lực của tên kia như thế nào sao? Cả Yêu Chủ đại nhân cũng bị hấn....

Long Sát nhìn Quỷ Sát nói. Đối đầu trực diện với Phi Linh không phải là ý kiến sáng suốt chút nào. May lần đó có Yêu Chủ nên cả hai mới thoát được một kiếp, không thì giờ này đã đi chầu ông bà rồi.

-Không cần phải chiếm cái thành đó nữa. Nếu Hắc ám công hội chúng ta đã bị hủy thì ta cũng phải cho Quang Huy chi Thành cũng phải đi theo. Dù hấn có mạnh cách mấy thì cũng chỉ có một người, không có cách nào chống lại một đàn số lượng lớn yêu linh công thành được.

Yêu Chủ lúc này mở mắt ra nói, vừa nói ánh mắt hắc cũng lóe lên hắc quang. Hắc ám công hội là hấn bao lâu này sự nghiệp, mục đích cũng là chiếm lấy Quang Huy chi Thành, thuận lợi phát triển thế lực. Nếu Hắc ám công hội bị hủy thì hấn muốn Quang Huy chi Thành cũng phải không còn.

Nói xong đột nhiên Yêu Chủ lại ôm đầu của mình, vẻ mặt đau đớn. Long Sát cùng Quỷ Sát cũng vây lại hai bên Yêu Chủ đỡ hấn lên giường.

Đây là tác dụng phụ của Linh Túc chuyển thể, ảnh hưởng đến tinh thần cùng linh hồn vô cùng lớn khi đã qua nhiều cơ thể. Càng qua nhiều thì linh hồn càng bị bào mòn.

-Ta không sao. Cứ quyết định như vậy đi. Mà có lẽ bên kia Thần Thánh thể gia cũng đã bị tên kia tiêu diệt rồi. Một tháng sau sẽ bắt đầu kế hoạch. Ta cần nghĩ ngơi dưỡng thương. Các người cũng mau đi dưỡng thương đi.

Yêu Chủ khẽ phất tay bảo không có việc gì, rồi nói tiếp. Lần đó bị Phi Linh một quyền kia không bạo thể đã là cực kì may mắn lắm rồi.

Nghe thế, Long Sát cùng Quỷ Sát cũng tuân lệnh đi ra ngoài, để Yêu Chủ một mình trong phòng tu luyện.

-Tên khốn kiếp ấy. Người đừng tưởng như vậy là xong. Để xem người sẽ cứu lấy cái thành trì đó ra sao.

Yêu Chủ nghiêng răng lẩm bẩm. Sau đó hắn im lặng tiến vào minh tường trạng thái.

Trở lại Quang Huy chi Thành. Tại Phong Tuyết thể gia.

-Cái gì? Thần Thánh thể gia bị san bằng? Làm sao có thể như vậy? Là ai đã ra tay?

Một người trung niên đang ngồi trên ghế, nghe được tin Thần Thánh thể gia bị hủy không khỏi kinh ngạc. Người này là Diệp Tông, thành chủ Quang Huy chi Thành. Mặc dù hỏi ai ra tay nhưng hắn không có thù oán gì, chỉ là Thần Thánh thể gia có Thẩm Hồng cái kia Hắc Kim cấp ngũ tinh Yêu Linh Sư tọa chấn thì không lẽ đối phương lại là cường Truyền Kỳ cấp trong truyền thuyết sao? Diệp Tông cùng Thẩm Hồng lúc xưa thiên phú cũng

được xem là siêu tuyệt a. Nhưng cái siêu tuyệt này đối với Phi Linh thì không đáng để trong mắt.

-Khoảng thời gian ta bế quan đã xảy ra chuyện gì?

Diệp Tông nhìn người phía đối diện đang đứng hành lễ kính cẩn. Người này là Diệp Sóc, người này rất ít xuất hiện, đáng lí ra lần dự giờ kia hẳn nên đi chứ không phải là Phi Linh cùng Dương Hân.

-Bẩm đại nhân, dạo gần đây, Luyện Đan Sư Công Hội đã thành công luyện chế những loại đan dược gia tăng cấp tốc tu vi.

Diệp Sóc kính cẩn trả lời.

-Không, Không. Điều này người đã nói rồi. Chuyện khác thì sao?

Diệp Tông lần trước khi bế quan cũng là nhờ những loại thần đan diệu dược của Luyện Đan Sư Công Hội mới thành công tấn cấp thần tốc lên Truyền Kỳ cấp tam tinh Yêu Linh Sư. Hẳn mừng là có khi hẳn đã vượt qua phụ thân Diệp Mặc của mình còn đang rong ruổi bên ngoài chu du khắp nơi.

-Vâng. Dực Long thế gia sau khi ngài vào mật thất bế quan không ngờ đã cùng Luyện Đan Sư Công Hội liên kết với nhau, nay đã trở thành lớn nhất thế gia về mặt tài phú.

Diệp Sóc nói. Diệp Tông nghe được cũng rất bất ngờ, không ngờ rằng Dực Long thế gia lại có thể quật khởi bất ngờ như vậy.

-Còn gì nữa?

Diệp Tông lại gật gù đầu đã rõ ràng, rồi hỏi tiếp.

-Còn có việc sau khi Dực Long thế gia quật khởi thì hoàn toàn tách ra khỏi Thần Thánh thế gia chi phối. Còn có hôn sự của nhi nữ Tiêu Vân Phong với Thần Thánh thế gia Thẩm Phi cũng bị từ chối. Thần Thánh thế

gia vừa ngày hôm qua bị san bằng, còn không có xác định được Thấm Hồng cùng hai gia tử thi thể, nên không xác định sinh tử ra sao.

Diệp Sóc nói. Diệp Tông nghiêm túc lắng nghe.

-Hết rồi sao?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Mộng

-Tử Vân? Sao ngươi lại ở đây?

Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy Diệp Tử Vân bất ngờ hỏi.

-Ta vừa đi ngang qua đây thôi. Vừa thấy ngươi cùng Phi Linh đại ca thì đến chào hỏi một tiếng.

Một tháng trôi qua, kì nghỉ của Tiêu Ngưng Nhi cũng đã kết thúc, ngày mai là ngày bắt đầu ngày học mới ở lớp thiên tài. Nàng muốn đi mua chút đồ chuẩn bị đi học. Có lẽ Diệp Tử Vân cũng như vậy.

Phi Linh đột nhiên có cảm giác có ai đó đang nhìn lên mình vậy. Cậu xoay qua xoay lại nhìn xung quanh. Diệp Tử Vân thấy thế không khỏi thắc mắc:

-Phi Linh đại ca, ngươi sao vậy?

-À không có gì. Tự nhiên thấy mỗi cổ ấy mà. Xoay tới xoay lui cho bớt mỏi thôi.

Phi Linh tay phất phất ý bảo là không có gì rồi tìm lời ngụy biện.

-Thật sao? Muội có dầu này. Huynh dùng nó cũng được.

Tiêu Ngưng Nhi nghe thế thì quan tâm Phi Linh, lấy ra từ tay áo của mình một chai dầu.

-Mà, mà. Không cần đâu. Chỉ là suy nghĩ nhiều nên mỏi thôi. Một lát là hết thôi.

Phi Linh đuổi chai dầu lại cho Tiêu Ngưng Nhi. Tiêu Ngưng Nhi cũng đành cất chai dầu đi. Rồi cả ba người cùng nhau đi dạo mua chút ít đồ rồi chia tay nhau. Suốt quá trình đi mua đồ, Phi Linh vẫn luôn có cảm giác ai đó quan sát cậu vậy. Cậu muốn dùng tinh thần thám trắc nhưng như vậy thì lộ quá, với lại khí tức của cậu mạnh sẽ làm cho nhiều người xung quanh cảm thấy nặng nề, khó chịu.

Mà khi chia tay sau đó. Phi Linh cũng cảm giác được là sự quan sát đã mất đi rồi. Cậu lại cảm thấy kì lạ. Đừng nói là cậu đẹp trai quá rồi có cô nào theo nữa đấy.

Tại phủ thành chủ. Diệp Hàn lúc này đã quay về. Toàn bộ những đệ tử con em Phong Tuyết thế gia đều bị bất ngờ, rồi chào hỏi hân.

-Hàn nhi. Người về rồi sao?

Diệp Tông thấy Diệp Hàn quay về cũng bất ngờ, dường như hẳn nghĩ rằng Diệp Hàn vẫn còn ở ngoài lịch lãm.

-Ân, Phụ thân. Người khỏe?

Diệp Hàn cúi đầu nói.

-Ta vẫn tốt. Sao rồi? Chuyển lịch lãm lần này người có tiến bộ như thế nào?

Diệp Tông cười hỏi.

-Bẩm phụ thân. Lần này nhi tử đi lịch luyện đã đột phá được Hắc Kim tam tinh cảnh giới.

Diệp Hàn có vẻ rất tự hào nói.

-Vậy à.

Diệp Tông có vẻ không bất ngờ mấy, bởi vì hắn đã dự đoán được Diệp Hàn có thể đột phá đến cảnh giới nào rồi.

-Hàn nhi. Ta có chuyện này muốn nói cho người nghe. Mong người đừng buồn.

Diệp Tông mặt nghiêm túc nói. Diệp Hàn nghe thế vẻ mặt đã bắt đầu biến chuyển. Dường như hắn đoán ra một phần gì đó.

-Phụ thân cứ nói. Dù có chuyện gì thì người vẫn là phụ thân của ta, không lí nào ta lại giận phụ thân mình cả.

Trong lời lẽ của Diệp Hàn không biết có phải hay không có chút giả dối, nhưng Diệp Tông lại nhìn không ra được.

-Ừm. Việc kế nhiệm thành chủ. Đáng lẽ ra người là ứng cử viên ta ưng ý nhất.

Diệp Tông nói, Diệp Hàn nghe.

-Nhưng mà, do thời gian người đi lịch lãm, Quang Huy chi Thành đã phát triển chóng mặt. Về phần Tử Vân, nàng nay đã cảnh giới Hắc Kim nhất tinh, mới mười bốn tuổi nhưng đã Hắc Kim cấp, ngay cả ta và Hàn nhi người cũng không bằng. Có lẽ ta sẽ giao vị trí thành chủ này cho nàng sớm thôi.

Diệp Tông nói. Diệp Hàn nghe xong cau mày.

-Phụ thân, cho dù là Tử Vân muội ấy làm thành chủ đi nữa thì ta vẫn cố gắng cống hiến cho Phong Tuyết thế gia.

Diệp Hàn mặt dày vô cùng nói. Hắn chắc gì lại để Diệp Tử Vân lên làm thành chủ, hắn còn có mưu đồ làm thành chủ cùng chiếm được Diệp Tử

Vân nữa kìa.

Diệp Tử Vân không có đi qua đại sảnh nên không có biết phụ thân nàng đã bế quan ra ngoài, còn có Diệp Hàn, đại ca nàng mới về. Đối với Diệp Tử Vân, Diệp Hàn không khác gì người anh mà thôi. Nàng không có xem Diệp Hàn là gì hơn tôn trọng người anh cả.

Qua ngày hôm sau. Bên Dực Long thế gia Tiêu Ngưng Nhi bắt đầu đi học, Phi Linh tiện đường đi đến Thánh Lan thư viện nên đi chung. Bên Phong Tuyết thế gia thì Diệp Tử Vân cũng vừa ra khỏi phòng mình và chuẩn bị đến trường.

-Tử Vân. Mọii khỏe chứ?

Diệp Hàn từ đâu đó bước vào trong biệt viện của Diệp Tử Vân.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Ngưng Nhi Lần Đầu Thực Chiến

Buổi học mới kéo dài cũng kết thúc. Mà dường như những kiến thức có trong chương trình dạy của lớp thiên tài cũng bị Diệp Tử Vân đọc qua hết rồi vậy. Toàn bộ bài giảng nàng cũng có thể giảng dạy cho các học viên khác nghe mà còn dễ hiểu hơn cả lão sư của lớp giảng dạy nữa, mà vẻ đẹp băng tảo của nàng cũng hấp hồn khá nhiều người, có thể hiểu như cô giáo Thảo phiên bản không sexy cũng được.

Tiêu Ngưng Nhi thấy Diệp Tử Vân cùng lão sư tranh luận mà cười, nàng hiếm khi thấy Diệp Tử Vân nhiệt tình mà nó chuyện một người ngoài nàng ra cả. Phi Linh cũng chỉ là thông qua nàng mới nói chuyện với Diệp Tử Vân mà thôi.

Như mọi khi, hết buổi học Phi Linh cũng hết giờ làm, cậu đến đón Tiêu Ngưng Nhi. Diệp Tử Vân thì có chút chuyện vào thư viện. Nhưng Phi Linh là thủ thư nên cậu cũng phải chạy theo mà giúp Diệp Tử Vân. Tiêu Ngưng Nhi cũng đồng ý về trước.

Phi Linh và Diệp Tử Vân đến thư viện, Tiêu Ngưng Nhi một mình về.

Mà Phi Linh không có biết có một ánh mắt luôn nhìn trầm trầm lấy những hành động của Tiêu Ngưng Nhi và cậu. Ngay khi Phi Linh rời đi, Tiêu Ngưng Nhi cũng đi về, nhưng có một bóng người bước theo phía sau nàng cách không nàng cũng không có xa.

Tiêu Ngưng Nhi trên đường cũng phải đi qua vài đoạn đường vắng bóng người. Vào một đoạn đường vắng bóng người nọ, đoạn đường này cũng khá gần với Thánh Lan học viện, chỉ vừa mới đi làm sao mà xa được. Có

những lần rảnh rỗi, Phi Linh có bảo nàng vào những nơi vắng người nên cẩn thận một chút những kẻ nguy hiểm hay rình mò ung quanh.

Tiêu Ngưng Nhi cũng rất biết nghe lời. Và lần này lời dặn dò của Phi Linh có vẻ khá là hữu ích. Nàng đi vào nơi vắng bóng người thì có một tên, che mặt nhảy ra từ nơi nào đó.

Tiêu Ngưng Nhi nhạy bén cảm giác, tránh thoát được đòn đánh của tên lạ mặt kia, hấn đường như đã yêu linh hộ thể, trên người hấn long lân phủ đầy, dáng người to lớn.

-Người là ai? Tại sao lại tấn công ta?

Tiêu Ngưng Nhi lộn người nhảy sang một bãi đất trống gần đó, quay đầu lại thủ thế chiến đấu hồi.

Mà tên lạ mặt không có trả lời Tiêu Ngưng Nhi. Hấn tiếp tục chận đậm đất tạo thành một lỗ nhỏ nứt nẻ trên mặt đất do sức bật lớn, hướng thẳng Tiêu Ngưng Nhi, nắm đấm thẳng đánh tới nàng.

Tiêu Ngưng Nhi biết bản thân nhân loại hình dáng không có khả năng đánh công bình cùng đối phương dù ở đẳng cấp nào. Nàng lập tức hộ thể yêu linh, sau lưng hai cánh lân điện hư ảo dần hình thành, lần trước nàng do chưa có dùng hết hóa thân nên chưa có hình dáng đầy đủ, lần này đối thủ khí tức cùng lực đạo kia, nàng có thể dựa vào đó mà phán đoán thực lực của đối phương vào khoảng Hắc Kim cấp tam tinh. Nhưng dù có là Hắc Kim tam tinh đi nữa cũng không được khinh thường đối phương.

Lần này hóa thân, không chỉ có lân lực làm điểm nhấn cho vẻ đẹp của nàng, còn có y phục của nàng nữa, lúc bấy giờ y phục của nàng cũng theo lân điện cùng phong nguyên tố biến đổi đi ra. Tuy nhìn có chút khô gợt một tí nhưng vẫn không kém phần thanh tao. Bộ y phục cũ hoàn toàn được bao phủ bởi một lớp lân quang rất sáng ngời, có thể tưởng tượng thành mộ bộ chiến giáp của những valkirie cũng không sai, nhưng có chút hờ hang

hơn, với lại không thể nhìn xuyên được bởi vì y phục cũ của nàng vẫn còn đó.

Chỉ sau một giây thời gian, Tiêu Ngưng Nhi đã hoàn thành xong phần yêu linh phụ thể của mình, nó khiến cho tên lạ mặt cũng phải chấn kinh với tốc độ hóa thân bàn thờ của Tiêu Ngưng Nhi.

Đối phương vẫn đánh tới nhưng Tiêu Ngưng Nhi, cũng không chần chừ, nàng cấp tốc nhảy lùi ra xa, nhưng mà ngay khi nàng nhảy đi, nàng đặt ngay một quả lôi nguyên ở vị trí cũ. Lôi nguyên đứng yên tại vị trí đó không hề nhúc nhích.

Ngay lúc đó, tên lạ mặt đánh tới ngay lôi nguyên mà Tiêu Ngưng Nhi đặt ở vị trí cũ của nàng, cũng chính là vị trí mà tên lạ mặt đánh va tiếp đất. Hẳn không có khả năng đập không hay thiên bộ. Và lập tức kết quả có thể thấy được là cơ thể hắn đâm trúng lôi nguyên, lôi nguyên với điện áp cực cao, tên lạ mặt hưởng toàn bộ. Bị giật nhưng may mắn thay lớp long lân của hắn đã tản đi bớt vài phần điện năng, ngoài ra hắn cũng mang thuộc tính thổ. Đúng. Yêu Linh này là hắc ám địa long, địa trong đất, đất có thể cách điện. Nhưng dù sao thì cũng đã gây cho hắn chút tê liệt cảm giác.

Tiêu Ngưng Nhi không có ngừng lại. Hai lôi dực vỗ liên hồi, nàng bay lên trên không trung, đây cũng là một lợi thế cho Tiêu Ngưng Nhi. Đối phương của nàng không có cánh, cũng không có khả năng không chiến, chỉ là thuần cận chiến mà thôi. Nàng có thể vừa bay vừa công kích, tuy nói có chút ăn gian nhưng mà trong chiến đấu, thủ đoạn cũng là thực lực a.

Với thuộc tính lôi cùng phong hai loại nguyên tố thiên về tốc độ, mà Tiêu Ngưng Nhi lại có cả hai thứ này. Tốc độ của nàng bây giờ đạt được còn hơn cả thiểm điện điều mà lúc trước Phi Linh gặp qua ở đấu hồn đại tái ở Đấu La đại lục cơ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Thú Triều

-Mà, mà. Rốt cuộc chuyện gì vừa mới diễn ra? Sao muội lại làm ra dư chấn lớn như vậy? Mà khoan, ai đánh lén.

Phi Linh cười sau đó cặp mày cau lại hỏi.

-Lúc huynh rời đi thì muội cũng trên đường quay về nhà, mãi đến được một lúc thôi lại bị một tên lạ mặt nhảy từ đâu ra đánh lén. Muội không có lấy được mặt của hắn a, hắn hóa yêu linh rồi còn che mặt nữa, không thể nhận dạng được.

Tiêu Ngưng Nhi thở dài rồi nói. Phi Linh nghe thế nhíu mày, lâm vào suy nghĩ. Đối với Phi Linh, cậu đã tận lực diệt tuyệt những người có thù oán với Dực Long thế gia, khó có ai mà còn có thể còn tồn tại được cả, duy chỉ còn có tàn dư của Hắc ám công hội Yêu Chủ cùng Thần Thánh thế gia Thẩm Hồng, có thể nói đó chính là sai lầm của Phi Linh, có lẽ do cậu chưa có gặp phải kẻ thù nào hơn cậu cả nên mới sinh ra cảm giác kiêu ngạo, có khi điều này sẽ khiến cậu phạm sai lầm một ngày nào đó.

Và lúc bấy giờ khói bụi đã phai đi hầu hết toàn bộ rồi. Tiêu Ngưng Nhi cùng Phi Linh cũng gật đầu hiểu ý nhau, cả hai cùng đi lại bãi đất bị thổi bay bởi lôi nguyên.

Khói tan. Hiện ra hoàn cảnh là một bãi tan hoang, sức nổ tương đương với bom hạt nhân làm sao không như vậy sức phá hoại kinh khủng đâu này.

Dưới cùng cũng là trung tâm của vụ nổ cũng không có xác của tên lạ mặt.

-Kì lạ. Làm sao lại không thấy? Liên lôi nguyên cũng không có như thế mạnh mẽ công phá đến tột cùng, dù sao đối phương cũng là Hắc Kim cấp Yêu Linh Sư tam tinh tiếp cận tứ tinh, muội cũng chỉ là phát huy uy lực đến ngang bằng đẳng cấp Truyền Kì nhất tinh cấp bậc mà thôi.

Nói như vậy không sai. Thật ra vừa rồi cũng chỉ là Tiêu Ngưng Nhi phát huy thực lực ở mức thông thường nhưng đã có như vậy kinh khủng như vậy. Nàng lúc đầu cũng rất không ngờ nhưng mà nó đã xảy ra cũng chỉ có nước tự chấp nhận mà thôi.

-Khốn kiếp. Con ả kia làm thế nào mà có thực lực Truyền Kì cấp được chứ? May mắn ta khắc thuộc tính, không thì toi mất rồi.

Đây chính là tên lạ mặt vừa tấn công Tiêu Ngưng Nhi, hần dần hóa giải yêu linh hộ thể. Khuôn mặt của hán cũng rõ ràng hơn. Mà có vẻ không lạ gì cả, Diệp Hàn. Hần chính là thủ phạm vừa tấn công Tiêu Ngưng Nhi. Dù là bị tẩy não nhưng vẫn có chút tư duy, vẫn là nên bắt lấy người thân của Phi Linh thì có thể sẽ uy hiếp được, tạo ra một cơ hội tiêu diệt được Phi Linh. Nhưng không may là cái suy nghĩ nông cạn của hần không có áp dụng được với Phi Linh, cậu luôn quan tâm đến những người xung quanh mình, nhất là những người cậu quan tâm, cậu chú trọng việc nâng cao thực lực cho họ luôn là điều trước nhất.

Rồi Diệp Hàn lấy từ trong bộ y phục gần như rách nát vậy, hần lấy ra một thứ giống pháo truyền tin loại cổ. Hần vừa lấy nó ra liền hướng ngay thẳng đứng lên trời.

-Hừ. Nếu đã vậy thì chờ mà bị thú triều càn quét đi.

Rồi sau đó Diệp Hàn bắn pháo báo tin lên.

Mà đột nhiên ngay đúng lúc hai người nói chuyện thì từ một nơi đâu có cách họ không xa, lại xuất lên không trung một cái tia sáng, sau đó đến một độ cao xác định thì nó nổ ra, tia sáng nổ ra màu đỏ, bắn tung ra như pháo hoa rồi tan mất.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cũng bị quả pháo đó thu lấy chú ý, cũng ngược đầu lên nhìn, sau đó cả hai đều nhú mày.

Bên ngoài Quan Huy chi Thành. Cách đó khá xa. Long Sát được phân công quan sát, đứng ở vách đá cao.

Mà hẳn đang trong quá trình quan sát thì thấy có một đốm sáng nhỏ phát ra phía trên của Quang Huy chi Thành. Thế là hẳn nhận ra được điều gì đó. Long Sát nhanh chóng quay lại tiến nhanh đi.

-Yêu Chủ đại nhân. Diệp Hàn đã có tín hiệu. Có vẻ ám sát thất bại rồi.

Long Sát bước đến trước mặt Yêu Chủ, cung kính nói. Yêu Chủ nghe như vậy cũng đứng dậy, ánh mắt có chút lạnh lạnh, có chút tức giận.

-Bảo Quỷ Sát bắt đầu đi.

Yêu Chủ lạnh giọng nói. Long Sát liền tuân mệnh hành sự.

Quỷ Sát nhận được lệnh, dùng một loại nào đó sương vụ, loại này dường như kích thích những con yêu linh phong tuyết kia. Con đầu đàn, cự viên phong tuyết mở ra linh trí bắt đầu hiện lên vẻ mặt hung hăng hơn, bắt đầu chạy loạn, ầm ầm, mà hướng nó chạy cũng không may lại là tiến đến Quang Huy chi Thành, những con khác cũng bị nó dẫn dắt đi.

Mọi thứ diễn ra quá nhanh chóng. Có một tên lính gác đứng trên tường thành đang đảm nhiệm nhiệm vụ canh thành thì ở phía xa xa, hắn nghe thấy tiếng gào gào vọng lại, hắn tập trung tầm nhìn của mình về một hướng, mà còn có rung chấn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 136

Sau đó, gần như Quang Huy chi Thành đều xôn xao và náo động lên, vô số những cường giả Hắc Kim cấp cùng Truyền Kỳ cấp, cả Yêu Linh Sư lẫn Võ Giả. Mới đầu nghe được triệu tập, ai nấy cũng sợ cả, nhưng bởi vì người thân nên tiếp lấy dũng khí mà đi vào hàng ngũ ra trận lấy Diệp Tông làm lãnh đạo.

Tất cả đều tập hợp ở trước cổng nội thành. Diệp Tông nói vài lời để chấn phần tinh thần cùng sĩ khí của mỗi người.

Rồi toàn bộ bắt đầu hành quân tiến ra ngoài thành.

Phi Linh lúc này đã xuất hiện ở xa xa nơi vách đá mà Yêu Chủ cùng hai tên thuộc hạ đang đứng đấy.

-Lần này các người đừng thoát.

Phi Linh nhìn đối phương nói. Dường như phe Yêu Chủ cũng không có chuẩn bị cái gì nhưng cũng không có hoảng loạn lắm, bên chúng ba người, Phi Linh có một người, và có lẽ bọn chúng nghĩ bọn phong tuyết yêu thú kia có thể trì hoãn được Phi Linh vào thời điểm tốt nhất nên có vẻ chúng đã tự đắc mà phạm phải sai lầm chết người.

Yêu Chủ ra ám hiệu cho Long Sát và Quỷ Sát tiến ra phía sau Phi Linh, định dùng thế ba đánh một. Phi Linh có thể quan sát được hành động của bọn chúng, khoe miệng cậu nhếch lên, cười khinh bỉ. Trong đầu nhất động, mười một cái hồn hoàn từ hư không xuất hiện, ba tên kia thấy cũng hết hồn, đối chúng mà nói thì cái loại hình biểu hiện này là chưa gặp qua bao giờ, không những mười một cái hồn hoàn hiện ra làm chúng giật mình mà còn

có những cổ uy áp vô cùng nặng nề, cổ này uy áp khiến bầu không khí xung quanh chúng gần như cô đặc lại, khiến hít thở khó khăn tột cùng.

Rồi hồn lực trong thân thể Phi Linh vận chuyển, hồn hoàn thứ sáu cùng thứ bảy phát sáng, không khí từ cô đặc do uy áp, lúc bấy giờ lại bị một luồng lạnh lẽo nhiệt độ làm cho đông cứng lại, xung quanh Phi Linh xuất hiện tầng tầng lớp lớp những bông hoa tuyết, nhìn trắng lè vô cùng, dần dần không khí lấy Phi Linh làm trung tâm, lan tỏa đi ra, nhiệt độ toàn bộ khu vực dần dần giảm xuống rõ rệt. Lan đi, lan đi đến vị trí của Yêu Chủ, Long Sát cùng Quỷ Sát. Bọn chúng lúc này chỉ còn cảm thấy lạnh, lạnh nhưng lạnh đến thấu xương, lạnh đến tận xương tủy. Phi Linh là dùng đến cực hạn chi băng cùng tuyết của Băng đế và Tuyết đế thì đây đâu phải chuyện đùa.

Toàn bộ khu vực bị bao trùm trong tuyết vụ, trắng xóa, phía ngoài nhìn vào đảm bảo vô cùng bất thường.

Sau đó khoảng hơn chục lần hơi thở, bão tuyết tan đi, để lại quan cảnh là một mảnh đất còn vương vãn hơi lạnh của bão tuyết vừa qua. Mà chỉ Phi Linh là duy nhất còn thở. Đúng vậy. Còn thở chỉ có duy nhất Phi Linh, còn lại Yêu Chủ, Long Sát, Quỷ Sát đã hóa thành tượng băng, tất cả ba người đều đã ngừng thở.

-Đây là các người thanh thân nhất ra đi rồi. Kiếp sau mong các người lấy đức mà tu.

Nói xong, Phi Linh bước đi, hướng về phía Quang Huy chi Thành.

Crắc Crắc Xoảng.

Phi Linh vừa rời đi, ba bức tượng băng đồng loạt nứt ra, xoảng một cái, toàn bộ vỡ vụn, thành những hạt phấn trắng rơi rải xuống mặt đất.

Lúc này, toàn dân toàn thành Quang Huy đang cuốn quít lên lao ra trước cổng thành để chuẩn bị đợt thủ thành sắp tới.

Rầm rập rầm rập.

Vô số tiếng động từ mặt đất truyền đến, ai cũng cảm nhận được. Ai cũng hồi hộp. Đây là lần đầu tiên họ phải đối đầu với thú triều. Mà lần này còn là trăm vạn số lượng, trong lịch sử, chính xác là thời đại hắc ám cũng không có như vậy nhiều.

Diệp Tông lúc này đang đứng trên tường thành, cặp lông mày cau lại, hẳn là lo lắng con số quá lớn, dù là cấp bậc chên lệch của bên hẳn là không có lớn, thậm chí là hơn hẳn cấp bậc của thú triều, nhưng mà phải biết những yêu thú không hề có suy nghĩ, chúng chỉ biết tấn công tới không màng nguy hiểm. Vì thế lo lắng vẫn là tất nhiên.

Tiêu Ngưng Nhi lúc này đang thủ sẵn ở phủ thành chủ, bảo vệ Diệp Tử Vân. Diệp Hàn, không biết hẳn nghĩ cái gì mà lại gây chuyện không chạy, lại quay về phủ thành chủ. Và càng lạ là hẳn lại xông thẳng vào phòng Diệp Tử Vân, Diệp Tử Vân cũng bị hành động của hẳn làm cho hoảng hốt, ý đồ của hẳn thì không chỉ có hẳn rõ, Phi Linh cũng rõ, Tiêu Ngưng Nhi nghe Phi Linh cũng hiểu. Ai đây chắc cũng hiểu.

Nhưng mà Tiêu Ngưng Nhi ở đó, hẳn là không ngờ tới. Tiêu Ngưng Nhi vì Diệp Tử Vân mà phẫn nộ, đã làm việc như vậy đối Quang Huy chi Thành, vậy mà còn nghĩ đến việc vo liêm sỉ như vậy. Vì không ưa được cái này khốn nạn gia hỏa, Tiêu Ngưng Nhi một kích tát sát Diệp Hàn để hả giận.

Diệp Tử Vân cũng không có ý kiến gì sau khi nghe Tiêu Ngưng Nhi giải bày, loại người như vậy có chết cũng không có ai tiếc cả. Nhưng Diệp Tử Vân có chút thấy tội cho phụ thân nàng, đã nuôi nấng Diệp Hàn vậy mà hẳn còn như vậy phản.

Lúc phía trong thành đang xảy ra nhiều cung bậc cảm xúc, Phi Linh đang đứng trước cổng thành cách cổng không xa mà cũng không có gần

đàn yêu thú đang thẳng tắp chạy như điên đến phía thành Quang Huy, dường như tác dụng của sương vụ kích loạn đã hết tác dụng nhưng bởi vì tòa thành trì nhìn là có thể thấy được từ phía những con yêu thú này, mà những con này yêu thú luôn thích những nơi có lương thực,...Quang Huy chi Thành bản thân phát triển trồng trọt rất tốt.

Phi Linh nhìn đến những con phong tuyết yêu linh đang cuốn cuồng chạy đến chỗ cậu. Chân cậu nhấc lên, sau đó dậm xuống đất. Một đòn này lúc đầu tạo ra vết nứt trên mặt đất, nhưng ngay sau đó vết nứt tiếp tục lan truyền thẳng tới trước, lan đến bày yêu linh, tiếp tục lan ra sau đó, thẳng đến ngọn núi mà lúc này Phi Linh đã gặp Yêu Chủ. Ngọn núi nứt ra, từng tảng đá tách ra thành đá vụn khi vết nứt lan truyền đến nó. Tiếp theo đó là một khung cảnh khó mà hình dung được. Mặt đất nơi mà những con yêu linh kia đang đứng bắt đầu xạc lổ.

Ầm ầm.....

Một mảnh lớn dãy đất toàn bộ đều bị sụp đổ, có thể tưởng tượng rằng một mảnh đất bằng phẳng được chia làm hai phần, một phần còn nguyên mà phần còn lại thì phía dưới của mảnh đất đất ấy bị rút cạn, không còn nữa, thì sẽ dẫn đến sụp lổ. Đây cũng như vậy. Phi Linh không có ý định lạm sát những con yêu linh này, chúng cũng là do những tên kia kích động mà thôi, nên không có lí do gì để giết chúng cả. Để chúng rơi xuống phần dưới kia của mảnh đất có vẻ sẽ ổn, dù chúng cũng khó có khả năng leo lên trên đây được. Một phút khoảng chừng, tất cả những con yêu thú đứng trên mảnh đất kia đều rơi xuống dưới cả, nơi bọn chúng rơi xuống cách mặt đất nơi Phi Linh đang đứng lên đến hai mươi mét. Dù có là cự viên đi chăng nữa cũng không có khả năng trèo lên trên được.

Mặc dù là mảnh đất trải dài đến ngọn núi xa xa kia bị sụp đổ hoàn toàn nhưng Phi Linh vẫn có cách tạo ra một con đường cho những người muốn đi và tiến ra ngoài Quang Huy chi Thành. Phi Linh tạo ra một cây cầu, với dây xích và những cây cột làm bằng thép cắm sâu xuống lòng đất. Có thể

ngũ là cây cầu gỗ huyền thoại trong các bộ phim phiêu lưu ấy, vừa lênh đênh vừa nguy hiểm, nhưng đối với cây cầu của Phi Linh thì không có vụ nguy hiểm, nó được gia cố vô cùng chắc bởi xích và cột thép, không có khả năng để cây cầu có thể sụp được.

Xong công việc, Phi Linh thở phào, phất người một cái, Phi Linh biến mất.

Mà phía trong thành Quang Huy, Diệp Tông cùng những người tham gia chống lại thú triều vẫn đang căn não ra mà chuẩn bị. Những rung chấn kia do Phi Linh tạo ra cũng làm bọn hắn càng ngày tờ-rym bay ra ngoài vậy, vừa hồi hộp mà vừa sợ nữa. Có người cầu nguyện nếu trận này bình an thì hắn sẽ cai không hút cần nữa, có người thì không dám làm việc xấu,....

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Một Lần Nửa Đến Hắc Thạch Thành

Một khoảng thời gian không lâu sau đó, Diệp Tông có cảm giác là lạ, nên đã gửi người đi xem xét phía ngoài thành đã xảy ra chuyện gì. Hắn có cảm nhận rung chấn nhưng không phải là thần thánh gì nên không biết cái gì ở ngoài kia. Mà tên lính được sai đi xem xét tình hình lúc quay lại rất nhanh, vẻ mặt có chút gấp gáp khiến Diệp Tông hơi hơi bất an. Nhưng khi tên lính nói rằng toàn bộ một khoảng đất dài kéo dài đến ngọn núi xa xa đều bị sụp đổ, mà thêm vào duy chỉ có một cây cầu làm với chất liệu khá lạ. Diệp Tông cũng chạy ra xem, bất ngờ đến không thể bất ngờ hơn, hắn cũng có lại gần nơi bị sụp đổ giờ có thể gọi là thung lũng rồi, tiếng gầm gừ, gào thét của những con yêu linh vẫn vang vọng lên, Diệp Tông nhìn xuống dưới đáy thung lũng, hắn tròn xoe con mắt mà nhìn toàn bộ phong tuyết yêu linh đang ở dưới đấy, có con vẫn đang cố trèo lên nhưng không trèo được. Thế là qua đi một trận thú triều nhiều nhất trong lịch sử mà cũng là khó hiểu nhất trong lịch sử. Diệp Tông cũng lo lắng, nên đã thiết lập một đội canh giữ ở đó với hàng loạt những cường giả Truyền Kỳ cấp Yêu Linh Sư, để báo cáo cùng ngăn lại việc những con yêu linh kia tìm được mà bò lên. Điều mà Diệp Tông thắc mắc là, cái gì làm ra chuyện này, không lẽ do thiên làm sao? Hay là phụ thân Diệp Mặc của hắn? Điều đó không được đúng lắm, bởi vì Diệp Mặc lúc này không biết đang ở đâu, chính xác hơn thì hắn đang ở Hắc Thạch thành, mò mẫm cái gì đó không kịp quay về. Dù có là thiên hay cường giả thần bí nào đi nữa thì Diệp Tông hắn có thể khẳng định rằng, vị này cao nhân không có thích sát sinh, những con kia yêu thú dường như không một con nào chết cả, không có thấy xác của chúng, chỉ có vài con là bị thương khi rơi từ trên cao xuống thôi.

Và Diệp Tông cũng không biết rằng, Hắc ám công hội bấy lâu nay mà Quang Huy chi Thành kiên kị cũng đã bị toàn diệt dưới tay vị cường giả

cao nhân mà hãn nghĩ tới nghĩ lui cũng không ra được.

Phi Linh lúc quay về Dực Long thế gia thì Tiêu Ngưng Nhi cũng đã từ biệt viện của Diệp Tử Vân quay về, nàng có kể lại việc Diệp Hàn quay lại đúng như dự đoán của Phi Linh, Diệp Hàn hãn nhân cơ hội Quang Huy chi Thành trở loạn mà muốn bắt cóc Diệp Tử Vân mà mang đi ra khỏi Quang Huy chi Thành, dù có bỏ cái thành này cũng phải có được Diệp Tử Vân, quả là một tên cầm thú cũng không bằng.

Sau sự kiện lần này, toàn bộ Quang Huy chi Thành có vẻ đã ổn định và chú trọng việc phát triển cùng nâng cao tu vi.

Một tháng sau.

Thời hạn tham gia Cửu Trọng Tử Địa cuối cùng cũng đến, Phi Linh chuẩn bị dẫn Tiêu Ngưng Nhi đi tham gia. Tiêu Ngưng Nhi sau một tháng vừa qua đã đột phá Thiên Mệnh cảnh, do nơi đây thiên địa chi lực không có nồng đậm, có thể nói là rất mỏng manh, Tiêu Ngưng Nhi chỉ có thể dựa vào công pháp cùng với đan dược của Phi Linh mới có cơ hội hiểm hoi đột phá Thiên Mệnh cảnh ở nơi đây. Muốn tiến cảnh tăng nhanh, thiên địa chi lực dồi dào thì phải đi qua được bức màn phong ấn mà lần trước Phi Linh quan sát ở gần như tận cùng của nơi đây mà thấy được.

Phi Linh không biết nơi đây có phải hay không một đại lục, hơn nữa là một không gian liên kết, liên kết nhiều những cái đại lục lại với nhau.

Thực tế thế giới này, có hãn một dãy thiên hà, tuy nhiên có người đang âm mưu chường quản toàn bộ dãy thiên hà này, dung hợp nơi đây thành quyền lực riêng mình, đột phá lên đẳng cấp Thần Vương. Và điều này thì Phi Linh không có biết.

Sau khi chào từ biệt phụ thân mình, Tiêu Ngưng Nhi có chút không muốn xa rời nhưng mà nàng cũng không muốn xa Phi Linh, chưa kể đến Quang Huy chi Thành đã tuyệt đối an toàn, khi nào nàng đạt được thực lực cao cường có thể quay lại với Quang Huy chi Thành.

Tiêu Ngưng Nhi cũng không có muốn xa Diệp Tử Vân, hai cô nàng một hồi khóc một chút thì cũng quyết định chào nhau xa cách, có Phi Linh bên Tiêu Ngưng Nhi, Diệp Tử Vân cũng không có lo lắng an toàn của nàng.

Cuối cùng vào một buổi sáng sớm cách ngày tham gia Cửu Trọng Tử Địa khoảng năm ngày, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi khởi hành đến Hắc Thạch thành, tốc độ của Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh rất đều nhau, không phải bởi vì Phi Linh không nhanh, mà là Tiêu Ngưng Nhi lên được Thiên Mệnh cảnh, cùng với song thuộc tính chuyên về tốc độ thì yêu linh hóa cũng có chút bắt kịp Phi Linh tốc độ thông thả bình thường rồi.

Mất gần một ngày thời gian, cả hai người Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đã đến trước Hắc Thạch thành. Hai người vào thành bình thường, không có gì xảy ra cả.

Cửu Trọng Tử Địa thực chất là một tòa tháp, nhiệt lượng bên trong tỏa ra rất nóng, nhưng nó không hề nóng bằng cực hạn chi hỏa của Mã Tiêu Đào hay hỏa quy tắc của Phi Linh, hỏa diễm của tòa Cửu Trọng tháp này có vẻ là hắc hỏa, hắc hỏa nóng hơn hỏa thường, có rất nhiều đặc tính của hỏa mà khi được tiến hóa sẽ có, như cực hạn chi hỏa của Mã Tiêu Đào có màu vàng kim, nếu nói không có Phi Linh giải trừ tà hỏa thì có thể đã là tử hỏa.

var adstir_vars={ver:"4.0",app_id:"MEDIA-22dfb239",ad_spot:1,center:false};

Phi Linh đến gần Cửu Trọng tháp, dùng lấy hồn kỹ tinh thần thám trắc dò xét phía bên trong tòa tháp, do tòa tháp này đẳng cấp của nó không có vượt qua cậu nên Phi Linh có thể nhìn ra được. Có thể nói trong toàn thể

giới này, nội phần chủ quyền tự nhiên của Phi Linh đã có thể làm chủ toàn bộ cục diện rồi.

Do không rõ cách Cửu Trọng Tử Địa vận hành, nên Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi đã đến một khu lều của một thế gia ở Hắc Thạch thành. Bởi vì để thuận tiện cho việc tham gia Cửu Trọng Tử Địa thì rất nhiều thế gia muốn tham gia đã cắm trại ngay gần Cửu Trọng tháp.

-Xin lỗi. Vị đại thúc này có thể cho ta biết Cửu Trọng Tử Địa hình thức tham gia cùng bên trong có những gì được không?

Phi Linh hướng đến một vị đại thúc hơi lùn, nhìn có vẻ khá thân thiện, dường như người này là gia chủ của một thế gia.

Nghe được Phi Linh hỏi, người này quay lại.

-Người là người mới tới đây sao?

Vị đại thúc hỏi. Vẻ mặt khá phúc hậu. Thường thì những người như Phi Linh, hẳn đã gặp qua nhiều rồi, đa số đều là đến từ bên ngoài, mục đích là tham gia Cửu Trọng Tử Địa.

-Ân. Bọn ta mới đến. Ta có thắc mắc tại sao các người không tiến vào Cửu Trọng tháp?

Phi Linh hỏi.

-Bình thường chúng ta chỉ có thể tiến vào Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ nhất, một tầng một tầng mà đi lên, trải qua rất nhiều khó khăn, đến tầng thứ sáu phải mất mấy tháng, nhưng mà vào lúc mười hai giờ ba ngày sau, Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy sẽ mở ra, một khi mở ra, liền có thể trực tiếp tiến vào tầng thứ bảy.

Đại thúc nói.

Tiêu Ngưng Nhi lắng nghe rất chăm chú. Phi Linh cũng gật đầu đã hiểu, bởi vì vừa nãy cậu dùng tinh thần thám trắc có thể thấy những tầng thứ trong tháp đều phát ra những tầng áp lực khác nhau, càng lên cao thì áp lực càng lớn. chưa kể đến dường như bên trong tháp còn có một con yêu thú nữa. Lực lượng của con yêu thú này có vẻ khá lớn so với nhân loại ở đẳng cấp Truyền Kỳ ngũ tinh.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Tiến Vào

-Nguyên lai là như vậy!

Phi Linh nói, bày tỏ rằng đã hiểu. Tiêu Ngưng Nhi cũng gật gật đầu.

-Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy là đến cùng là nơi như thế nào?

Tiêu Ngưng Nhi hỏi. Nghe những điều mới làm nàng tò mò thêm.

-Cửu Trọng Tử Địa vốn là viễn cổ chiến trường, vô số cường giả đã chết, trải qua vài vạn năm tử khí chồng chất mà hình thành. Nhưng mà từ tầng thứ bảy trở lên, cùng các địa phương khác không giống nhau. Minh Vực chưởng khống giả đem tầng thứ bảy, tầng thứ tám cùng tầng thứ chín biến thành lĩnh vực do hắn tuyệt đối khống chế, trong lĩnh vực này, tất cả quy tắc đều do hắn chế định ra. Minh Vực chưởng khống giả mỗi một lần chọn đồ đệ, tình huống đều không quá giống nhau, hiện tại quy tắc không biết là cái thể loại gì nữa đây, bất quá mỗi khi tiến vào một tầng trong đó, thị thần của Minh Vực chưởng khống giả sẽ hiện thân, báo cho chúng ta biết quy tắc.

Rồi đại thúc lại nói:

-Bình thường Minh Vực chưởng khống giả mỗi lần tuyển nhận đệ tử, Trong mấy trăm thậm chí mấy nghìn cường giả cũng chỉ chọn ra có một người thừa kế mà thôi.

Sau đó, Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi rời đi, mà lúc đi còn để lại vài viên đan dược giúp nâng tu vi cho các Truyền Kỳ cấp cường giả. Đại thúc

vô cùng bất ngờ rằng chỉ có chỉ một chút mà đã được như vậy dài ngo. Đúng là người hiền được phúc.

Phía trên của Hắc Thạch thành, có năm người đang quan sát từ phía trên.

-Kì lạ! Làm sao lại thăm dò không ra?

Người nam nhân ở giữa cau mày nói.

-Ồ! Lại có trường hợp Minh Vực chưởng khống giả dò không ra sao? Chắc lần này thú vị đây.

Một cái mỹ phụ giọng điệu quynh rũ cười khúc khích nói. Và ba người còn lại cũng gật đầu, cả ba đều là nam nhân.

Người được mỹ phụ gọi là Minh Vực chưởng khống giả lại chú ý quan sát thân ảnh hai người đang đi trong phố của Hắc Thạch thành, hai người này chính là Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi. Phi Linh thì có lẽ không ai mà có thể mò ra được thực lực chân chính của cậu cả, mà Tiêu Ngưng Nhi bởi vì hai thuộc tính phong, lôi đã được nâng lên đến chí cực cho nên có thể ẩn giấu đi tu vi thực sự là chuyện bình thường.

Khoảng ba ngày sau. Phi Linh có hơi tò mò một chút về phía bên trong của Cửu Trọng tháp nên đã tiến vào mà không có Tiêu Ngưng Nhi tham gia vào. Cậu để nàng ở khách điểm cách đó không xa.

Cửa vào Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ nhất là một con đường nhỏ kéo dài.

Tất cả mọi nơi đều bị bao phủ bởi tầng tầng sương mù, làm cho người ta nhìn không rõ ràng lắm.

Trên đường nhỏ, thỉnh thoảng có một ít người, bọn hắn đi vào chỗ sâu nhất trong sương mù. Nhưng mà đám sương mù này không là gì đối với Phi Linh, cậu vẫn nhìn được rõ ràng đường đi.

Đang đi, Phi Linh cũng cảm nhận từng đợt tử khí lượn lờ.

-Kì lạ! Làm sao có tử khí ở nơi đây? Không phải phải có hỏa khí mới đúng chứ?

Phi Linh thắc mắc tự lẩm bẩm, như đã biết Cửu Trọng Tử Địa là nơi của những người đã chết, nhưng bên ngoài vẫn phát ra những luồng hỏa diễm nóng rực làm cho người khác cảm thấy kì lạ khi vào bên trong lại không thấy một chút khí tức nóng rực nào mà ngược lại còn là tử khí lạnh lẽo nữa.

Hướng phía mặt đất nhìn lại, khắp nơi đều là thi cốt, còn có 1 ít binh khí tổn hại, nhiều binh khí cũng đã bị ăn mòn rất nhiều, tùy tiện đụng thoáng một phát, sẽ vỡ thành tro.

Phi Linh hướng xa xa vút đi, khi đã rời khỏi vùng sương mù kia, Phi Linh thấy là một mảnh hồ lớn bao la, nước trong hồ đục ngầu, nhưng mà trong hồ không biết cất giấu vật gì, từng đạo ánh sáng màu đỏ xuyên thấu qua mặt nước đục ngầu mà đi ra.

Đồ vật trong hồ nước này, rõ ràng được vô số người ham muốn.

Các cường giả của từng cái thế gia đều tụ tập bên hồ, tất cả đều muốn tranh đoạt bảo vật trong hồ, nhưng mà cũng không có ai dám nhảy vào trong. Rất nhiều người lần đầu tiên tới nơi này, tuy rằng Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ nhất tương đối an toàn, nhưng rất nhiều địa phương cũng có nguy hiểm tứ phía, thực tế cũng không ai biết bên trong hồ nước ẩn giấu lấy vật gì.

Đối với bảo vật trong hồ nước, mọi người bắt đầu nghị luận.

-Không nghĩ tới Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ nhất rõ ràng còn có cất giấu bảo vật, khí tức tinh khiết như vậy tuyệt đối không phải đồ vật bình thường!

Bên hồ đã tụ tập mấy trăm cường giả, đến từ từng cái thế gia, bọn hắn đề phòng lẫn nhau.

Một khi bảo vật xuất hiện, tất nhiên sẽ có một phen tranh đoạt.

-Ai xuống hồ bắt nó trời lên đi?

Một quý công tử mặc hoa phục nhú mày một cái, chỉ ở bên hồ nhìn như vậy cũng không có gì ý nghĩa gì.

-Thiếu gia, ta nhớ ra rồi, trước kia có nghe 1 cái tin vệt trong cái hồ nước này cất giấu bảo vật, mấy năm trước xuất ra ánh sáng màu đỏ kỳ dị, thế nhưng là lại biến mất rất nhanh, về sau có mấy vị cường giả thần cấp đến dò xét, lại không có tìm được vật gì!

Bên cạnh một người mặc giáp bạc cung kính nói ra. Phi Linh nghe xong không khỏi buồn cười, nghe đi nghe lại vẫn thấy không thoải mái, cái khái niệm thần trong thế giới này quả thật quái dị, Thiên Mệnh cảnh cũng nói là thần cấp, Linh thần là thần chi cấp 2 cũng nói là cường giả thần cấp.

Quý công tử mặc hoa phục nhú mày một cái, hồ này thật sự có chứa bảo vật, nói không chừng 1 lúc sau sẽ mất đi, cơ hội lại trôi đi mất.

Quý công tử mặc hoa phục tay phải vung lên, cầm lên một người ném vào trong hồ. Người hầu kia là một cái Hắc kim cấp cường giả, lại bị hắn bắt giống như là bắt 1 con gà con.

-Người đi xuống bắt nó lên cho ta!

Quý công tử mặc hoa phục lãnh ngạo nói.

Người hầu kia phù phù một tiếng, rơi vào trong nước, hắn cũng không dám lên bờ, lặn vào trong nước lục lọi tìm kiếm. Người hầu kia dần dần biến mất trong dòng nước đục ngầu, đúng lúc này, hồ nước đột nhiên kịch liệt bắt đầu chấn động.

Sau một lát, từng dòng máu nổi lên.

Thấy một màn như vậy, sắc mặt mọi người có chút trắng bệch, trong hồ này chỉ sợ ẩn tàng đồ vật đáng sợ nào đó, người kia chỉ sợ đã lành ít dữ nhiều.

Quý công tử mặc hoa phục sắc mặt lạnh lùng, tổn thất một thủ hạ, lại không đạt được thứ gì, làm hắn có chút buồn bực.

Mọi người bên cạnh quý công tử lập tức lùi ra xa một bước, e sợ nếu không cẩn thận cũng sẽ bị ném xuống đó.

-Người này là ai vậy?

-Các người không biết à? Hắn chính là Hồn Vũ thế gia Thương Minh, được xưng là đệ nhất thiên tài của Minh Vực thế giới.

-Nguyên lai hắn chính là Huyết Vũ tộc Thương Minh!

Tất cả mọi người toát ra vẻ sợ hãi. Thương Minh hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất thiên tài của Minh Vực thế giới, tuổi còn trẻ mà đã đạt đến Truyền kỳ đỉnh phong, nghe nói trong lúc này đã có chuẩn bị, muốn một lần hành động sẽ trở thành người thừa kế của Minh Vực chứ không giả!

Bất quá ở 1 địa phương khác cách không xa vị trí của Thương Minh, có mấy cái thân ảnh ngạo nghễ đứng đó, khí thế cũng không thua kém gì so với Thương Minh.

Thật sự là những người này bình thường sẽ không muốn tới nơi này, nhưng mà Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy ba ngày sau mới mở, bọn hắn có rất nhiều thời gian nhàn rỗi, liền tiến vào Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ nhất xem thử một chút, không nghĩ là vừa mới tới đã gặp phải bảo quang màu đỏ này.

Mới nhìn qua con cháu thế gia này, Phi Linh chẳng có hứng thú với tên nào cả, một tên thì ngạo mạn, những tên khác thì sợ đối phương gia thế. Phi Linh có thể chắc rằng bọn chúng không một ai có thể trở thành thần, tiên cả.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Thi Giao

Mọi người tuy rằng ngấp nghé bảo vật dưới đáy hồ, nhưng không ai dám xuống.

Đột nhiên, xa xa truyền tới một âm thanh trong trẻo, cười nói:

-Thương Minh huynh, chúng ta cùng một chỗ xuống dưới, đem bảo vật lấy lên, về phần bảo vật thuộc sở hữu của ai, chúng ta về sau hãy bàn?

Đang nói chính là một thiếu niên thanh tú, nhìn bộ dạng khoảng mười sáu mười bảy tuổi, mặc một bộ áo trắng, phong thần tuấn lãng, dáng đứng ngạo nghễ, quần áo bị gió thổi bay phất phới, khóe miệng của hắn toát ra một tia lạnh nhạt mỉm cười, lộ ra vẻ phi thường tiêu sái.

-Người này là ai?

-Linh Tu thế gia Mộ Dạ, cũng là một cái siêu cấp thiên tài, chẳng qua là thường xuyên bế quan, từ nhỏ đến lớn đều rất ít lộ diện, rất nhiều người cũng không biết hắn tu vi thật của hắn đến cùng đạt đến loại trình độ nào!

Mọi người lên tiếng nghị luận, đều lọt vào trong lỗ tai Phi Linh, mặc kệ là Mộ Dạ hay là Thương Minh, đều là một ít siêu cấp thế gia đệ tử Minh Thành a! Xem ra người tới đây tranh đoạt bảo vật, thật đúng là không ít!

Nghe Mộ Dạ nói, Thương Minh cười ha ha nói:

-Người đã nói như vậy, ta sao lại không dám?

Tuy rằng không biết đáy hồ đến cùng cất giấu sinh vật gì, nhưng Thương Minh ỷ có bảo giáp hộ thân được gia tộc truyền thừa, khí thế

không yếu.

Phù phù, phù phù, phù phù!

Thương Minh, Mộ Dạ cùng sáu cái cường giả một đầu đâm vào trong hồ.

Bất quá sáu cái cường giả này sau khi xuống nước không người nào dám đuổi kịp a.

Bên hồ các cường giả của từng cái thế gia nhìn dòng nước đục ngầu trong hồ mà da đầu đều run lên, dù sao nơi này chính là Cửu Trọng Tử Địa, rất nhiều địa phương đều chưa được thăm dò ra, ai biết trong này cất giấu loại sinh vật đáng sợ nào?

Sau khi sáu cái cường giả nhảy xuống, nước trong hồ bắt đầu lặn lội, từng đạo cột nước phóng lên trời, đáy hồ phát ra âm thanh bành bành bành trầm đục, hẳn là xảy ra kịch liệt chiến đấu.

Đột nhiên, một cái yêu thú cực lớn chạy ra khỏi mặt hồ, nó phát ra tiếng gầm phẫn nộ, bay tán loạn lên không trung, tại trán của nó, một viên bảo châu màu đỏ được khảm sâu bên trong thịt, phát ra hào quang màu đỏ chói mắt.

Con yêu thú này hình dạng có điểm giống tích dịch, toàn thân bao trùm bởi làn da màu đen, nhưng mà bốn chân rất kỳ nhỏ, cái đuôi dài to lớn, chừng hơn mười mét, toàn thân xuất ra thi khí đáng sợ.

Thấy một màn như vậy, mọi người bên hồ sợ tới mức sắc mặt đại biến, lên tiếng kinh hô.

-Đây là, Thi Giao!

-Chạy mau!

Chung quanh có trên trăm người nhao nhao như chim thú tán loạn, còn lại một số người thì là tùy thời chuẩn bị nghênh chiến.

Hơn nữa trên đầu Thi Giao này cùng yêu thú có chút không quá giống nhau, trên đầu mọc ra một viên hạt châu kỳ dị màu đỏ, hấp dẫn vô số ánh mắt.

Sưu sưu sưu

Sáu cái thân ảnh từ đáy hồ xuyên ra, đánh về phía Thi Giao.

Thi Giao sống được càng lâu, hình thể càng nhỏ, đầu Thi Giao này không biết sống bao lâu. Nhưng có vẻ sáu người kia không có bi giết con Thi Giao này giết, chứng tỏ con này Thi Giao cũng không có lên được Thiên Mệnh cảnh.

Sáu người nhảy vào đáy hồ này, đều là thể hệ trẻ tuổi nổi bật trong một ít siêu cấp thể gia của Minh Vực, đối với bản thân cũng là cực kỳ tự phụ nên thời điểm đối mặt với Thi Giao không sợ hãi chút nào.

Oanh oanh oanh

Sáu người kia cùng Thi Giao chia thành một đoàn, đám người còn lại cũng kích động, tùy thời chuẩn bị vây công Thi Giao, cướp đoạt miếng hạt châu màu đỏ trên đầu Thi Giao.

Phi Linh đứng một bên nhìn có chút ngứa mắt. Cậu thường không có giết sinh vật nào cả, duy chỉ có một lần nọ giết con sói kia lúc cậu còn tám tuổi ấy. Phi Linh giết, chính là những tên gây hại đến người thân cùng người cậu quan tâm.

Đúng lúc này, chỉ thấy Thi Giao bất chợt ngửa mặt lên trời gào lên, há mồm phun ra từng đạo thủy cầu. Những thủy cầu này phun ra bốn phía, bành bành bành không ngừng nổ tung, đem người chung quanh nổ người

ngã, ngựa đổ. Một ít chất lỏng tung tóe tại trên những người này, lập tức xì xì bốc khói trắng, đem da của bọn hắn trực tiếp ăn mòn rất nhiều.

-Aaaaaaaaaa...

Có người bị thủy cầu đánh trúng một chút nhất thời phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Thương Minh cùng Mộ Dạ sáu người ở giữa đánh nhau ngày càng kịch liệt, chiến đấu đến thôn thiên địa ám.

Oanh

Thương Minh hóa ra từng đạo huyết chương, không ngừng oanh kích trên người Thi Giao, làm Thi Giao nhất thời phát ra âm thanh the lương thảm thiết. Tại thời điểm Thi Giao phần nộ, phần đuôi hung hãn đánh quất lên một cường giả trẻ tuổi bên cạnh, thân thể người trẻ tuổi giăng ra như diên bay ngược ra ngoài.

Thương Minh lạnh nhạt nhìn lướt qua cường giả trẻ tuổi kia nhưng không quan tâm, tuy rằng bọn hắn chung sức hợp tác nhưng vẫn là đối thủ cạnh tranh, hắn chẳng muốn đi quảng người nọ sống chết.

Nghe được âm thanh Thi Giao kêu thảm thiết, Phi Linh nhú mày.

Hống....

Thi Giao phát ra nỗi giận gào to, hạt châu màu đỏ trên trán phát ra hào quang chói mắt, thân thể của nó không ngừng biến hóa, từng tầng lên phiên màu đỏ bao trùm, hai cái xúc tu thật dài nơi khoe miệng.

Bành bành banh

Thi Giao phần đuôi vung trúng hai trẻ tuổi cường giả, đem hai người đụng bay ra ngoài.

Thương Minh cùng Mộ Dạ hai người cũng không khỏi lui lại mấy bước.

Không nghĩ tới hạt châu màu đỏ kia rõ ràng làm được như vậy, làm cho thực lực Thi Giao tăng lên một tầng nữa, xem ra bọn họ cũng hiểu rõ là đánh không được nữa.

Con Thi Giao kia bản thân cũng không cường đại, mẫu chốt vẫn là viên kia hạt châu kia hình như có tác dụng.

Theo thời gian trôi qua, Thi Giao thân thể trở nên càng lúc càng lớn, toàn thân hiện ra một màu đỏ tươi.

-Nó đã bộc phát đến mức tận cùng rồi, muốn quay về trong hồ, ngăn lại nó, đừng cho nó chạy!

Thương Minh quát to một tiếng.

Đám người Mộ Dạ điên cuồng vây công Thi Giao, còn lại những người khác ở trên mặt hồ chặn đường, bọn hắc chân đạp ở trên mặt hồ, tùy thời đã chuẩn bị xong tâm lý sẵn sàng chiến đấu đến bỏ chạy mới thôi.

Thi Giao bị bao vây nhìn được phát cuồng, ngửa mặt lên trời gào thét rồi một tiếng.

Vút vút vút

Mấy trăm đầu Thi Giao chui ra khỏi mặt nước, đánh về phía những cường giả kia.

-Những Thi Giao này tất cả đều là Hắc kim cấp trở lên đấy.

Một ít cường giả bất ngờ không đề phòng, bị những Thi Giao này kéo vào trong hồ, phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Cũng có một ít Thi Giao bị những cường giả này chém giết.

-Hừ, không nghĩ tới lại còn có một ổ tử tôn!

Thương Minh lạnh cười một tiếng, trong lòng bàn tay của hắn, lập tức tạo thành từng đạo lôi trụ màu tím, những lôi trụ kia điên cuồng phóng thích ra lực lượng kinh khủng, trên mặt hồ từng đạo đảo qua các nơi, những hướng hắn xông lên Thi Giao đụng phải ôi trụ rơi về sau, lập tức tia lửa bắn ra bốn phía, bị cản quét gọn gàng.

Ngay tại lúc đám người Thương Minh đánh chết những con Thi Giao bình thường, trên bầu trời con Thi Giao kia trở nên càng đỏ thẫm hơn, chỉ thấy trên mặt nước trống rỗng xuất hiện từng đạo thủy tường, lập tức vây khốn tất cả cường giả. Tại lúc nháy mắt triệu hồi ra thủy tường, Thi Giao mãnh liệt hướng mặt hồ phóng xuống.

Thấy một màn như vậy, Thương Minh nhíu mày một cái, lòng bàn tay lại ngưng tụ lôi điện hướng phía Thi Giao oanh kích, nhưng mà lôi điện kia lại không thể xuyên thấu thủy tường, bị thủy tường ngăn cản lại.

-Không nghĩ tới súc sinh này vẫn còn có thực lực như vậy.

Thương Minh lông mi chau lên, trong tay tụ nhiều hơn những thanh thần bí Lôi thương, đột nhiên từ trong tay bắn ra, cái lôi thương kia càng không ngừng xoay tròn bay múa, mang theo từng đạo lôi điện, dùng một loại khí thế cường đại không thể địch nổi, hướng phía Thi Giao kịch liệt bắn đi.

ẦM.....

Lôi thương xuyên thủng thủy tường, hóa thành một đạo hồng quang, hướng về phía Thi Giao.

Ngay thời lôi thương chuẩn bị đánh thẳng vào Thi Giao, một thân ảnh xuất hiện chắn ngay trước con Thi Giao, một vài người đang mong chờ con Thi Giao bị đánh trúng lại tròn con mắt mà nhìn.

Thân ảnh kia, khẽ giơ tay lên, nắm một cái, lời thương tan thành mây khói. Thương Minh nhìn thấy cảnh này không khỏi chấn kinh, lời thương kia vừa rồi có thể nói là hăn gần như toàn bộ vốn luyện, hăn dốc toàn lực ra mà phóng a. Thế mà bị một cái bóp nhẹ làm cho tiêu biến. Đây là vị cường giả nào có thể làm ra như vậy sự tình?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Thi Giao Giải

Mà Thi Giao đang bị thương vẫn không màng đến cường giả nào đang giúp nó, nó vẫn một mực lao thẳng xuống đáy hồ.

Lúc này Mộ Dạ đã đứng ở trên mặt hồ, hần cứ như vậy lẳng lặng đứng ở nơi đó, Thi Giao bị thương, dùng thực lực của hần, có thể đem chặn đường xuống của Thi Giao, mặc dù không cầm cự được bao lâu nhưng vẫn có thể được vài hơi thở.

Bất quá hần nhưng lại không có động tĩnh, Thi Giao bị phần mà kêu to một tiếng, phù phù một tiếng tiến nhập hồ nước. Mộ Dạ cũng biết vị cường giả phía trên kia là bảo vệ con Thi Giao này, và hần cũng nhắm chừng được cây lôi thương kia hần không chịu được trực diện, mà vị kia có thể một tay khảy một cái là lôi thương tiêu thất. Đây là thực lực như thế nào?

Thương Minh lúc này ánh mắt tức giận vô cùng nhưng vẫn không dám làm càn đối với vị cường giả vừa rồi cản trở mình một kích kia.

-Xin hỏi vị cao nhân danh tính là gì? Tại sao lại cản một kích của ta.

Thương Minh kiểm soát cơn giận của chính mình nhìn vị cường giả kia. Cái này cường giả chính là Phi Linh. Thấy những con Thi Giao con như vậy bị giết khiến Phi Linh có chút không đành lòng, nên chạy đến đỡ lấy một kích cho con Thi Giao.

Phi Linh vẫn là không có trả lời Thương Minh, đấy khiến hần cắn răng khó chịu, tính tình kiêu ngạo như vậy, mà lại không trả lời hần thì sắp có chuyện rồi.

-Các người nên tha cho con này Thi Giao đi. Đừng có mà lạm sát vô tội.

Phi Linh rút cuộc chịu mở miệng nói. Vừa nói cậu cũng tỏ ra một luồng áp lực lớn khiến Thương Minh cảm thấy lạnh cả sống lưng.

Sau đó Phi Linh rời đi. Để lại một đám người dờ dẫm, phải nói là xui xẻo cho cả sáu người, vừa mới uống sức đánh với Thi Giao, giờ lại để xống mà không lấy được gì ngược lại còn bị thương.

Thương Minh là không cam lòng, đợi lấy Phi Linh đi rồi, hẳn lại cảm giác lấy phương hướng Thi Giao đang chạy thực mạng rồi ở trên mặt hồ lằng không lướt đi.

Chứng kiến bóng lưng Thương Minh, Mộ Dạ trên mặt thần sắc dần dần lạnh xuống, lúc Thương Minh chém ra lời thương, lập tức hẳn cảm giác được chính mình chỉ sợ không phải đối thủ của Thương Minh.

Ngay lúc Phi Linh vừa biến mất rồi xuất hiện ở một nơi khác cách đó không xa. Có một người thấy Phi Linh liền đến gần.

-Xin chào vị cao cường huynh đệ. Lúc này ta có thấy huynh ra tay giúp đỡ con kia Thi Giao. Việc đó khiến ta rất muốn kết giao với huynh.

Một thiếu niên công tử, người này mặt mày thanh tú, tuấn dật tiêu sái, mặt như quan ngọc, khí độ thông dong. Người này không sai biệt lắm cũng chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, lông mày dài nhập tấn, dài nhỏ ôn hòa hai mắt, mũi rất thanh tú, làn da trắng nõn như ngọc tựa hồ có thể chảy ra nước, một đôi chung thiên địa chi linh thanh tú trong đôi mắt không chứa bất luận tạp chất gì, bạc bạc bờ môi giống như cười mà không phải cười mà khẽ câu dẫn ra. Cái loại này ưu nhã khí chất, tuyệt đối có thể dẫn tới vô số thiếu nữ tim đập thành thịch.

Phi Linh nhìn vào có chút hơi hơi tự ti bản thân, nét tuấn tú của cậu so với vị này thiếu niên thậm chí còn phải thua kém một hai phần a. Như vậy tướng mạo, sợ là nữ nhân nhìn, cũng đều sẽ ghen ghét không thôi.

-Người là ai?

Phi Linh hỏi.

-Tại hạ tên Tiêu Ngữ.

Tiêu Ngữ cười nói.

-Vừa nãy ta có thấy ngài cứu lấy con kia Thi Giao, ta muốn cùng ngài kết giao không biết có được không?

Tiêu Ngữ nói tiếp, bản thân hắn rất ưa thích những người cùng quan điểm với hắn. Quan điểm của hắn là không sát sinh vô tội. Nếu không có Phi Linh vừa rồi thì hắn cũng đã ra tay ngăn cản rồi.

Phi Linh có chút không tin. Cậu hào quang trên mắt lóe lên, cặp của cậu lúc này đã hóa thành màu vàng kim, tinh thần thám trắc được vận hành, Phi Linh thấy được Tiêu Ngữ này đã Thiên Mệnh ngũ tinh cấp bậc, điều này làm Phi Linh có chút bất ngờ, phải biết như đã nói, nơi này thiên địa linh khí mỏng manh vô cùng, nói chính xác là không ai có thể lên được như Tiêu Ngữ cả, thậm chí Tiêu Ngưng Nhi phải thông qua đợt chọn đệ tử này tiến lên không gian bên trên. Từ đó có thể kết luận rằng, Tiêu Ngữ này chính là một nhân vật phía bên ngoài không gian này.

-Các hạ, đến từ bên ngoài phải không?

Phi Linh vừa hỏi vừa nhìn thái độ của Tiêu Ngữ, mà Tiêu Ngữ nghe được câu này không khỏi kinh ngạc, cách phản ứng này đã cho Phi Linh biết, mình đoán chính xác.

-Làm sao huynh biết?

Tiêu Ngữ vẻ mặt bình tĩnh lại, chân thành hỏi.

-Thành thật, cả cái bí mật người giấu, ta biết luôn rồi? Việc gì phải giả trai cơ chứ. Bộ có chuyện gì khó nói sao?

Phi Linh nhìn Tiêu Ngữ nói. Tiêu Ngữ nghe được sắc mặt tái đi ngay tức khắc, thân phận của hắn là giấu kỹ vô cùng, thậm chí sư phụ của hắn cũng không biết, à không, lúc này phải gọi là nàng mới đúng chứ. Vốn dĩ không có ai nhận ra là vì lớp Minh Văn giúp nàng che giấu là do phụ thân cùng mẫu thân nàng bày ra, có thể nói không cho các Vũ Tông cấp cường giả trong tông phái của nàng nhận ra thì chắc chắn là mạnh rất nhiều.

-Nếu đã từ phía bên ngoài thì chắc là do ai đó nhờ xuống đây quan sát à? Có thể hướng dẫn đường đi cho ta chứ? À quên chưa giới thiệu, ta tên Phi Linh. Rất vui được gặp mặt, Tiêu Ngữ muội muội.

Vừa nói Phi Linh vừa cười nói. Tiêu Ngữ nghe được có chút không nói được gì ngược lại còn chút hồng hồng trên má. Nàng là nữ nhân giả trai nhưng tính cách vẫn là của nữ hài tử, làm sao không biết xấu hổ, nhất là khi có người khác giới phát hiện bí mật như vậy cơ chứ.

Mặt đỏ thì đỏ nhưng Tiêu Ngữ không quên gật đầu. Sau đó sóng vai cùng Phi Linh đi, mà lúc đi theo cũng không quyền xin Phi Linh đừng tiết lộ chuyện này cho ai. Phi Linh cũng hứa, mặc dù không biết bí mật này có liên quan đến sinh mệnh của Tiêu Ngữ.

Mà hướng của hai người lại trùng hợp hướng đến lúc này bờ hồ đục ngẫu kia, Tiêu Ngữ dường như dẫn Phi Linh đến một nơi nào đó mà nàng thấy hứng thú thì phải. Phi Linh quay lại bờ hồ cũng có chút nhú mày, Thương Minh lúc này vẫn đang truy đuổi con Thi Giao.

Phi Linh nhìn lại muốn ra tay. Nhưng lần này là Tiêu Ngữ ra tay, tay phải đột nhiên hiện ra một cây ngọc trâm dài nhỏ, chỉ nghe vèo một tiếng, đạo ngọc trâm dài nhỏ kia hướng phía trên bầu trời nơi Thi Giao cùng Thương Minh đang chiến đấu bắn đi.

Giống như lưu quang kinh hồng.

Chỉ nghe đình một tiếng, đạo kia ngọc trâm dài nhỏ oanh vào mũi lôi thương trong tay Thương Minh.

Thương Minh đang muốn huy động lôi thương chém giết Thi Giao, lại cảm giác được một cỗ lực lượng bàng bạc mênh mông cuồn cuộn, gõ đánh tại mũi Lôi thương của hắn, lập tức lôi thương rời khỏi tay, hướng xa xa bay đi, toàn bộ tay hắn đều không ngừng run rẩy, lòng bàn tay phải hiện đầy vết máu.

Hắn thật sâu nhìn thoáng qua hai người Phi Linh và Tiêu Ngữ, trong đôi mắt toát ra thần sắc sợ hãi thật sâu, Phi Linh vừa rời cảnh cáo hắn nhưng hắn không làm theo, lần này lại để Phi Linh thấy được hắn đang cải lại hắn, trong thâm tâm hắn nhận định Phi Linh chính là cường giả thần cấp, không đánh lại thì sao mà không sợ cho được đây.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Vào Cổ Mộ

-Đầu Thi Giao này rõ ràng trong hồ sinh hoạt phải tốt đẹp chứ, lại hết lần này tới lần khác có người muốn đến săn giết nó, thất phu vô tội, mang ngọc có tội. Đã như vậy, ta đây liền gỡ xuống viên bảo châu màu đỏ kia, cứu người một mạng a!

Tiêu Ngữ nói qua, thả người lao đi, chỉ thấy một mảnh dài hẹp như một con thủy long hình thành, tựa như dây thừng bình thường, đem Thi Giao một mực trói lại.

Tiêu Ngữ đứng tại bên người con Thi Giao kia, tay phải hơi duỗi, đem bảo châu màu đỏ trên cái trán Thi Giao trực tiếp gỡ xuống.

Nguyên bản toàn thân Thi Giao là một màu huyết hồng, thân thể nó lúc này nhanh chóng biến ảo đã trở về bộ dáng bình thường.

Tiêu Ngữ tay phải khẽ động, thủy Long nhanh chóng biến mất, Thi Giao rút cuộc không lại bị trói buộc, sợ hãi nhìn thoáng qua Tiêu Ngữ, cũng không dám tại đoạt lại hạt châu trong tay Tiêu Ngữ rồi chum chum một tiếng, chui về trong hồ nước.

Tiêu Ngữ thông thả đi lại chỗ của Phi Linh.

-Phi Linh huynh, bảo châu này ta tặng cho huynh đi. Tuy không rõ ràng huynh tu vi ra sao nhưng có lẽ sẽ giúp ích cho huynh.

Tiêu Ngữ đến bên Phi Linh, xòe tay ra có bảo châu xích sắc bên trong, đưa cho Phi Linh.

-Thôi. Ta không cần đâu, người chỉ Thiên Mệnh cảnh ngũ tinh nên dùng chứ không phải ta.

Phi Linh từ chối, mà cái từ chối này còn làm Tiêu Ngữ ngạc nhiên là cậu có thể biết nàng tu vi bao nhiêu.

Nghe Phi Linh thì Tiêu Ngữ cũng gật đầu đành chịu cất đi viên bảo châu. Rồi cùng Phi Linh tiếp tục lên đường.

Sâu trong Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ nhất.

Một tiếng rống giận dữ kinh khủng, vang vọng toàn bộ Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ nhất, Cửu Trọng Tử Địa không ngừng rung rung lên.

Ầm Ầm Ầm

Một tòa huyết mộ cực lớn, từ trong lòng đất không ngừng bay lên, nương theo đó là vô số khô lâu sụp đổ, chỗ huyết mộ này chậm rãi lên tới giữa không trung. Phía trên cái huyết mộ này, vẫn như cũ chông chất vô số khô lâu, toàn bộ tường vẽ đầy các loại đường vân tinh mịn, tràn đầy khí tức kinh khủng dữ tợn.

Ở đằng kia trên không cổ mộ, một thân ảnh khổng lồ lẳng lặng yên lơ lửng tại đó, đây là một cổ khô lâu cực lớn, toàn thân vô số gai xương bén nhọn, hình dáng khi thì biến thành cái cánh, khi thì biến thành áo giáp, vô số đạo pháp tắc chi lực, xoay chung quanh thân nó.

Khoảng chừng năm sáu chục thứ thần cấp cường giả, xa xa mà lẳng không mà đứng, trên mặt của bọn hắn toát ra vẻ hưng phấn cùng cuồng hỉ.

-Là phá toái Thần Cách của tử linh chi thần!

Tử linh chi thần là linh thần cường giả nắm giữ Tử Vong pháp tắc, nhưng mà đã 10 vạn năm, không có ai biết tử linh chi thần đi nơi nào, có

đồn đại nói tử linh chi thần cùng Minh Vực chưởng khống giả phát sinh tranh đấu, bị Minh Vực chưởng khống giả giết chết.

Nhưng mà vèn vèn chẳng qua là đồn đại, tử vong pháp tắc là một phần bên trong các pháp tắc, gần với thời không, Minh chi pháp tắc... là số ít pháp tắc đỉnh phong tồn tại, tuyệt đại bộ phận mọi người sẽ không tin tưởng, tử linh chi thần sẽ bị giết chết.

Không nghĩ tới ở chỗ này lại nhìn thấy phá toái Thần Cách của tử linh chi thần!

Phi Linh nghe rồi cũng tò mò không biết Thần Cách của tử linh chi thần là như thế nào mạnh mẽ.

Tiên thể thì thứ thần cường giả ở đây có nghĩa là nửa bước Thiên Mệnh. Quan niệm của không gian này thì thần cấp đã là trên Thiên Mệnh rồi.

Các cường giả thứ thần, đối với việc lĩnh ngộ pháp tắc chi lực đã đạt đến cấp độ rất cao, nhưng mà lại thiếu mất đi một cơ hội, nên không cách nào có thể bước vào linh thần lĩnh vực.

Phía trên bị các linh thần áp chế pháp tắc chi lực, trăm ngàn cường giả thứ thần, cũng chưa chắc có một người tấn cấp thành công.

Tuy nhiên, nếu có được một khối phá toái Thần Cách thì vấn đề trên sẽ được giải quyết. Nói không chừng bọn hầy có thể dung hợp Thần Cách, trở thành linh thần bất diệt!

Đối diện đầu khô lâu. trong đôi mắt của nó hiện lên một đạo hỏa diễm đỏ tươi, tạo ra áp lực làm cho người khác hít thở không thông, đầu khô lâu này không ngừng biến thành các loại gai xương bén nhọn làm lòng người phải run sợ.

Thân thể khô lâu này không có bất cứ động tĩnh gì, cứ lơ lửng một chỗ. Phía dưới, bên trong tòa cổ mộ, liên tục truyền ra khí tức âm trầm vô cùng đáng sợ.

Trên người khô lâu này, có chứa phá toái Thần Cách của tử vong chi thần, chẳng lẽ tòa cổ mộ này là nơi chôn cất của...

Trong đôi mắt của những cường giả thứ thần, toát ra một tia ham muốn nóng bỏng, tử vong chi thần, dù sao vẫn là linh thần thượng cổ! không biết tử vong chi thần sẽ sở hữu loại bảo vật quý hiếm gì?

Ánh mắt Tiêu Ngữ lập lòe bất định, trong đôi mắt của hắn xẹt qua từng đạo hàn quang.

-Không nghĩ tới trong Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ nhất, còn cất giấu một tòa cổ mộ như vậy, Tiêu Ngữ, ngươi định làm như thế nào?

Phi Linh nhìn về phía Tiêu Ngữ hỏi.

-Phi Linh huynh có vẻ hứng thú nhỉ? Ta vào trong chứ?

Tiêu Ngữ cười nói.

-Được. Ta cũng muốn vào xem xem Thần Cách của tử linh thần kia là như thế nào mạnh mẽ.

Phi Linh cười nói. Rồi nhìn vào phía cổ mộ.

Cả hai người gật đầu sau đó hướng cổ mộ bay vút đi. Cách lối vào khoảng mấy trăm mét, phía trên của cổ mộ, khô lâu to lớn kia vẫn lẳng không lơ lửng một chỗ, làm cho người ta có một cảm giác áp bách kinh khủng.

Đúng lúc này, các cường giả Thứ Thần cũng nhao nhao lao đến.

Pháp tắc chi lực ngưng tụ thành đủ loại chiêu thức, hướng khô lâu to lớn kia oanh tới.

Trong tay khô lâu đột nhiên xuất hiện một thanh chiến phủ vô cùng to lớn, hướng phía pháp tắc chi lực chém ra, một đạo tử vong pháp tắc chi lực ngưng tụ mà thành sóng xung kích, hướng phía các cường giả thứ thần kia chém tới.

Oanh oanh oanh

Pháp tắc chi lực bên trên bầu trời không ngừng mà nổ bung.

Ở giữa thiên địa đều tràn ngập lực lượng.

Thật ra nói các thần cấp cường giả là trên Thiên Mệnh cũng không đúng, yêu cầu thiết yếu nhất để có thể được coi là thần cấp, là phải hoàn toàn kiểm soát được một loại pháp tắc, chứ không phải đang lĩnh ngộ là được gọi là thần cấp, mà theo cái thế giới này, chỉ có bảy mươi hai cái linh thần, thì tối đa chỉ có bảy mươi hai cái thần cấp chân chính, trong đó có Vũ Diễm.

Cái khô lâu to lớn kia không ngừng chém ra từng đạo sóng xung kích kinh khủng, làm các cường giả thứ thần kia căn bản không cách nào tới gần, cũng không cách nào tiếp cận đến lối vào của cổ mộ.

-Ta nghĩ chúng ta không nên làm ra động tĩnh lớn, nên lén lút vào trong thì hay hơn.

Tiêu Ngữ gợi ý. Phi Linh cũng ủng hộ.

Nói xong, Tiêu Ngữ từ không gian giới chỉ bên trong xuất ra một cái khăn hơi mờ, rồi nói:

-Hay dùng cái này a.

Cái này khăn hơi mờ đại khái hai mét vuông, phía trên hiện đầy các loại kỳ dị hơi mờ Minh Văn. Phi Linh nhìn vào vẫn không hiểu những cái này Minh Văn nhưng có vẻ như chúng làm chiếc khăn này mờ đi, có thể là dùng để tàng hình.

-Chúng ta đem cái này khăn che ở trên người, thúc giục phía trên Minh Văn, liền có thể che giấu chúng ta hiện diện!

Tiêu Ngữ nói. Phi Linh gật đầu đã hiểu, đúng như cậu đoán. Nó giúp tàng hình.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Long Khư Giới Vực

-Đây là khăn Mê Ảnh.

Tiêu Ngữ nói.

-Việc này không nên chậm trễ, chúng ta vào đi thôi.

Tiêu Ngữ nói ra, tay phải nàng khẽ động, đem cái này khối hơi mờ mờ trùm lên hai người trên người, thúc giục phía trên Mê Ảnh Minh Văn.

Thân ảnh của hai người nhanh chóng biến mất biến mất.

Xa xa những thứ thần cấp kia cường giả vẫn còn cùng cái kia khô lâu đại chiến, cái kia khô lâu thực lực thật sự quá cường đại, lại làm cho bọn hắn không cách nào tới gần cổ mộ nửa phần. Bất quá khi bọn hắn kịch liệt đại chiến thời điểm, Phi Linh cùng Tiêu Ngữ hai người đang dần hướng đến cổ mộ.

Mặc dù nói tàng hình, nhưng Phi Linh là dư sức làm được, Ảnh đế không phải đế trưng. Dù sao vẫn là nữ hài thể hiện, vẫn là cho một chút thể diện.

Một cổ nhàn nhạt mùi thơm xông vào trong mũi của Phi Linh, Phi Linh cười khổ, Tiêu Ngữ đằng trước Phi Linh đằng sau, cái này sẽ diễn ra cái gì tư thế đây.

Hai người dần dần nhích tới gần cổ mộ cửa vào, cổ mộ lối vào là một cái cửa đá thật to, cửa đá đóng chặt, phía trên có khắc các loại thần bí Minh Văn, còn có hai cái lỗ khảm địa phương, giống như là để đặt chìa khoá đấy.

-Ổ khóa? Tiêu Ngữ, người lùi sang một bên.

Tiêu Ngữ trong khi đang định móc một thứ gì đó thì bị Phi Linh bảo lùi sang một bên. Dường như thứ đồ vật mà Tiêu Ngữ muốn lấy ra rất phù hợp với lỗ khảm địa phương. Có lẽ là chìa khóa.

Phi Linh sau khi bảo Tiêu Ngữ lùi sang một bên thì tay đặt lên lỗ khảm, đột nhiên lỗ khảm bắt đầu phát sáng rồi từ hai lỗ khảm lan truyền luồng sáng ra xung quanh những cái Minh Văn phức tạp kia.

Rồi sau đó ánh sáng dần ảm đạm, Tiêu Ngữ nhìn vào mà tròng mắt lên kinh hãi, nàng không biết trên thế gian này còn có cái năng lực như thế này nữa, chẳng tốn hai lần hơi thở nữa đã giải được những đạo Minh Văn phức tạp có khi nàng phải mất hàng giờ để giải xong.

-Chúng ta đi thôi.

Phi Linh một hồi đẩy cửa, hai cánh cửa khẽ mở ra, rạch rạch rạch rạch của hai cánh cửa chà sát xuống mặt đất tạo thành những tiếng động nhỏ. Phi Linh bảo Tiêu Ngữ.

Lúc này trên bầu trời, chứng kiến cửa đá mở ra, những thứ thần cấp kia các cường giả đều dao động, bọn hắc hắc giữa rất nhiều vô số lần đều muốn đột phá cái này khô lâu phòng ngự, lén vào đến trong cổ mộ, nhưng đều bị khô lâu chặn đường xuống dưới, nhất thời nửa khắc căn bản không làm gì được cái này khô lâu, không nghĩ tới có người so với bọn hắc trước tiềm nhập cổ mộ, bị hái được quả đào.

Cái kia khô lâu phát hiện có người mở ra cổ mộ cửa đá, lập tức phản nộ mà gào lên, đáp xuống, tuy rằng nó không có bất kỳ tư duy, nhưng mà thủ hộ chỗ này cổ mộ là nó bản năng.

-Cơ hội tốt! Cùng một chỗ giết tiến cổ mộ!

-Chúng ta trước hết giết cái này đầu khô lâu, cái này đầu khô lâu trên người, có tử vong chi thần phá toái Thần Cách!

Những thứ thần cấp kia các cường giả nhao nhao vọt xuống tới, có đều muốn nhảy vào huyết mộ, có đều muốn trước hết giết cái kia khô lâu, tình cảnh lập tức một mảnh hỗn loạn.

Nhưng mà lúc này, Phi Linh và Tiêu Ngữ đã tiến nhập vào trong huyết động, đi vào nơi sâu hơn.

Theo từng bậc từng bậc bậc thang một đường hướng phía dưới.

Trên bậc thang hiện đầy lầy lội cùng cỏ xỉ rêu, cái kia thâm sâu hắc ám, làm cho người ta một loại co quắp áp chế cảm giác. Từng đợt âm lãnh khí tức, từ thông đạo bên trong thổi tới.

Tiêu Ngữ đi ở phía trước, từng bước một, chậm chạp mà bình tĩnh.

Phi Linh nhìn ra được, Tiêu Ngữ thập phần cẩn thận, mỗi đi một bước đều đã xem xét một phen, chung quanh cơ quan cũng đều bị nàng cho tránh khỏi.

Phi Linh chỉ có biết đi theo sau mà thôi, cậu chẳng hiểu được những đạo Minh Văn trên tường là gì những có thể nhận ra rằng bên trong huyết động không lẽ lại thiết lập Minh Văn hóa diễm để soi đèn sao? Chỉ có thể là vậy mà thôi.

Đại khái rời đi hơn nửa canh giờ, cũng không biết cuối cùng đến rồi nơi nào.

Cái kia âm trầm tử khí, càng mà nồng đậm rồi. Dưới chân bọn họ trên bậc thang, khắp nơi đều rơi lá tả lầy nguyên một đám xương sọ, không cần thận đạp lên, lập tức phát ra cở rộp cở rộp thanh âm, những xương sọ kia vỡ rơi xuống trên đất.

Đúng lúc này, từng tiếng bén nhọn khiêu âm truyền đến, từng con một xấu xí sinh vật, theo cầu thang chung quanh vách tường nhanh chóng bò lên đi lên, sừ sừ sừ, hướng phía Phi Linh, Tiêu Ngữ hai người phốc rơi xuống.

Những sinh vật này toàn thân tản ra mùi hôi khí tức, tướng mạo dữ tợn, tứ chi giống như là con nhện giống nhau, dán tại vách đá bên trên.

Phi Linh cùng Tiêu Ngữ nhìn thấy đều có chút một vẻ mặt, toát ra một tia ghét thần sắc, tay phải Tiêu Ngữ ngay lập tức có chút gấp gáp, chỉ thấy một đạo quang thuần lãng không ở xung quanh người hình thành, quang thuần bên trên mơ hồ có sấm sét vang dội. Những con sinh vật lạ bốc mùi hôi thối phốc rơi vào quang thuần bên trên, chỉ nghe được bành bành bành vài tiếng nổ đùng, chúng nhao nhao bùng nổ, biến thành màu xanh lá tương hình dáng.

Những sinh vật này căn bản không cách nào đột phá Tiêu Ngữ quang thuần phòng ngự.

Tiêu Ngữ không nói tiếng nào. Một đường đạp trên bậc thang đi lên phía trước, đi xuống rồi bậc thang. Phía trước chính là một mảnh đất bằng rồi. Phi Linh cũng tiếp tục theo sau.

Đúng lúc này, đằng sau truyền đến từng trận bén nhọn khiêu âm, là vài cỗ thứ thần cấp khí tức!

Cảm giác được cỗ khí tức này về sau, Tiêu Ngữ gấp gáp nói:

-Chúng ta tranh thủ thời gian chạy!

Những thứ thần cấp kia cường giả cũng theo vào đến rồi!

Tiêu Ngữ thả người bay về phía trước lướt, Phi Linh cũng thả người theo sau.

Hai người mới lướt trên không bao lâu, liền khởi động rồi rất nhiều cơ quan, vô số cơ quan mũi tên, hướng phía bọn hắn chỗ phương hướng đình bắn tới đây.

Đình đình đình

Những cơ quan này mũi tên nhao nhao bị bắn ra rơi xuống đất.

Những cơ quan này mũi tên. Đều không thể đột phá Tiêu Ngữ quang thuẫn. Phi Linh có cảm giác mình lúc này như là nhân vật phụ để người khác bảo vệ thôi vậy, cậu không khỏi cười khổ.

Bất quá quang thuẫn tiếp tục thời gian, cũng là phi thường có hạn đấy, Tiêu Ngữ đều muốn thừa dịp trong khoảng thời gian này, nhiều chạy một khoảng cách.

Ngay tại hai người một đường cuộn cuộn thời điểm, cái kia cuối lối đi, đột nhiên một hồi thời không vụn vụn.

-Không ổn.

Phi Linh cảm giác không gian nơi đây như muốn xé toạt ra, Phi Linh nhanh chóng bắt lấy tay của Tiêu Ngữ. Tiêu Ngữ có chút sửng sốt không rõ chuyện gì nhưng ngay sau đó đã hiểu chuyện gì.

Cả hai một hồi đột nhiên không gian như bị phá tan vậy, chỉ còn một màu đen như mực không thể thấy được cái gì.

Bên trong không gian đen tối, Phi Linh may mắn bắt lấy được Tiêu Ngữ cho nên không có bị đưa đi nơi khác và cũng không có bị loạn không bạo tạc mà banh xác.

Loạn không bạo tạc đánh vào Phi Linh đều bị bật ra. Dường như Phi Linh đã quen với những loại tình huống như thế này rồi.

Cảm giác không gian đen tối này như một loại hộp nhốt cả hai người vào trong vậy, Phi Linh nắm đấm siết lại, thẳng đấm vào hư không. Có vẻ chỉ là vào hư không, không có cái gì hại cả. Nhưng ngay lập tức nó đã phát huy tác dụng.

Crắc rắc rắc.....

Không gian đen tối từ từ xuất hiện những vết nứt mang theo đó là những ánh sáng lọt vào các khe nứt ấy.

Xoảng.

Không gian đen tối toàn bộ sụp đổ. Phi Linh ôm trong ngực mình Tiêu Ngữ cũng rơi theo xuống đất, đáp xuống đất rất an toàn. Sau đó, Phi Linh thả Tiêu Ngữ ra.

Bọn hắc bễ ngoài giống như đã tiến vào đến cổ mộ ở chỗ sâu trong rồi, chung quanh trên thạch bích, khắp nơi đều là các loại thần bí bích hoạ, bích hoạ trên có khắc vẽ đầy, là một đám cường giả tại bên trên bầu trời đại chiến, chiến đấu kịch liệt, tử thương vô cùng nghiêm trọng.

Đây là một cuộc cực kỳ vô cùng thâm hiểm chiến đấu!

Ở đằng kia bao la bên trên bầu trời, một cái thâm sâu hư không đường hầm một mực đi thông xa xôi phá không phần cuối, phần cuối đường hầm phá không, có một đám cường giả quan sát nơi đây.

Tại thời không phần cuối đám kia cường giả đằng sau, lại có một phen thần bí cảnh tượng, từng tòa lơ lửng cực lớn hòn đảo, trôi lơ lửng ở bên trên bầu trời, sông núi tú lệ, cảnh sắc hợp lòng người. Cũng có từng tòa hóa thành phế tích cung điện, lơ lửng ở không trung, rộng rãi bao la hùng vĩ.

-Đây là đâu? Ta cảm nhận thiên địa linh khí nồng đậm rất nhiều. Có phải hay không nơi ta cần đến?

Phi Linh quay đầu nhìn xung quanh tự lẫm bẫm. Trong lúc đó Tiêu Ngữ cũng bình tĩnh lại.

-Đây là Long Khư Giới Vực.

Tiêu Ngữ nói. Cơ bản mà nói đây chính là nơi mà hắn đang sống. Phía ngoài của Thánh Lan đại lục, nơi mà Phi Linh đang trú chân.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Hệ Thống Mâu Thuẫn

Mà được một lúc bỗng nhiên trong đầu Phi Linh chợt đau nhói.

-Aaaaaaa.....

Phi Linh sắc mặt tái nhợt ngay tức khắc, dường như có cái gì đó đang chặn động vô cùng lớn trong đầu cậu vậy. Tiêu Ngữ nhìn vào chợt chạy tới dìu cùng hỏi thăm cậu nhưng Phi Linh đau đớn vô cùng không nghe được bất kì cái gì nữa. Phi Linh cứ ôm đầu rồi la hét.

Bên trong thức hải của Phi Linh. mười một hồn thú đều cảm thấy cũng rất nhức nhối, lạnh lẽo nữa, mà phía trung tâm của thức hải rộng bao la, một cái hình cầu vật thể vốn đã ở đó rất lâu rồi, xuất hiện những tia điện lôi.

Xẹt xẹt....

Vật thể hình cầu đó bắn ra những tia điện lửa, đây chính là lí do Phi Linh bị lên cơn đau đầu dữ dội kia. Vật thể hình cầu này chính là Thần Tiên Đạo Hệ Thống mà trước đây Phi Linh nhận được. Giờ đây có vẻ như nó đang gặp cái gì đó trục trặc.

Xẹt xẹt.....

Nó vẫn cứ tóe ra những lôi quang, Phi Linh vẫn cứ đau.

Tại một nơi nào đó thoát ly khỏi vùng không gian Phi Linh đang cú chân.

Một người đàn ông đang ngồi trên một cái rất giống vương tọa. Rất uy nghiêm, mà hắn chỉ đang ngồi yên. Nhưng đầu hắn đang có một sự đấu tranh rất kịch liệt.

Người này là Thánh đế. Trước đây là như vậy. Có thể nói Sáng Thế Thần Eri Kousaki, tìm cho mình một kế vị giả như Phi Linh, thì cũng tương tự như Trục Xuất Giả bản thân cũng tìm cho mình một người kế vị, mà người kế vị này sau khi xuyên không đã nhập vào Thánh đế, hoàn toàn chiếm hữu cơ thể này, và nhờ hệ thống của Trục Xuất Giả, chính bản thân linh hồn Thánh đế cũng là một cái cao thủ mạnh nhất ở nơi đây cũng bị nó cho phong ấn lại.

Nhưng mà không may, thời điểm Phi Linh tiến vào Long Khư Giới Vực, Thần Tiên Đạo hệ thống cùng hệ thống của Trục Xuất Giả diễn ra mâu thuẫn, bắt đầu kích đấu lẫn nhau.

Thật ra mà nói, thân thể của Eri Kousaki không chỉ dừng lại ở Sáng Thế Thần đâu, nàng còn là một thực thể hoàn toàn vượt xa những khái niệm mà con người có thể vươn đến. Hệ thống mà Eri Kousaki trao cho Phi Linh cũng bao gồm kiến thức của toàn bộ các thế giới mà nàng biết, về việc nàng là ai thì sau này ta sẽ nói qua.

Còn Trục Xuất Giả bản thân vẫn còn giới hạn ở cấp bậc ngân hà, không thể nào có thể sánh bằng Thần Tiên Đạo hệ thống của Phi Linh được, bản thân Thần Tiên Đạo hệ thống là kết tinh của những kiến thức trong đa vũ trụ. Đây có thể nói là hệ thống của Phi Linh cùng Trục Xuất Giả diễn ra tranh đấu một hồi, có thể nói là lớn lép vế nhỏ, cấp bậc đa vũ trụ cùng so ngang với cấp bậc và hệ thống của Trục Xuất Giả hoàn toàn bị hổng, Thánh đế chính cống đã tìm được khe hở mà tìm đường thoát ra khỏi sự giam cầm, tiến hành lấy lại thân thể, còn thôn phệ cả người kế vị mà Trục Xuất Giả đã chọn nữa, cả những kiến thức về thế giới của người kế vị cũng như hệ thống, kiến thức ngân hà rộng bao la. Hoàn toàn bị Thánh đế toàn bộ tiếp thu.

Dù cho là hệ thống của Trục Xuất Giả có bị hỏng nhưng mà, lỗi của của nó vẫn tồn tại, Thánh đế với mớ kiến cấp bậc ngân hà vừa mới nhận được của hệ thống, hẳn đã giữ lại lỗi của hệ thống mà từ từ tìm hiểu.

Trong một loạt những tri thức mới, Thánh đế tìm ra được một cách có thể khiến hẳn trở thành Thần Vương, một cấp bậc mới so với tu vi của hẳn. Hẳn muốn dung hợp toàn bộ thiên hà mà thế giới này đang có, hoàn toàn thôn phệ, khiến toàn bộ trở lại thời kì sơ khai nhất. Đây có thể nói là một hành động táo tợn và không hề có nhân tính. Nó giống hình thành bigbang một lần nữa vậy, khiến mọi thứ một lần nữa quy về con số không, mà hẳn, lại trở thành “Đấng Toàn Năng” của thiên hà này. Tại sao ta lại nói Đấng Toàn Năng trong ngoặc kép như vậy? Đều có nghĩa của nó cả, Đấng Toàn Năng thật sự hoàn toàn vượt trội hơn cái Đấng Toàn Năng mà Thánh đế hướng đến, theo như xếp hạng cấp bậc của cây sinh mệnh, Đấng Toàn Năng thật sự chính là ở cấp bậc hai chữ số, còn cái mà Thánh đế hướng đến chỉ là cấp bậc ba-bốn chữ số mà thôi. Phải biết khoảng cách của ba chữ số cùng hai chữ số là một trời một vực, cân đo bao nhiêu cũng không thể nào hết được.

Quay trở lại với Phi Linh. Lúc Thánh đế hoàn toàn thôn phệ người kế vị kia thì Phi Linh cũng không còn cảm giác đau đầu nữa, nhưng vẫn còn có chút choáng váng, say sẩm mặt mày, nhìn là có thể thấy rõ. Thần Tiên Đạo hệ thống cũng không có xuất hiện trực trặc gì nữa.

-Phi Linh, người không sao chứ?

Tiêu Ngữ hình như đổi cách xưng hô, nàng ân cần hỏi Phi Linh. Tình trạng lúc này của Phi Linh khiến nàng cũng giật mình không ít, nàng chưa nhìn thấy ai lại bị như vậy triệu chứng bao giờ.

-Ân. Ta không sao. Có chút nhức đầu.

Phi Linh mồ hôi từ cơn đau vẫn con đọng lại trên trán, tay xoa xoa hai bên thái dương nói. Mà chỉ là nhức đầu thôi sao? Theo cái nhìn của Tiêu Ngữ thì đó hoàn toàn có thể khiến người bình thường trở thành người điên rồi ấy chứ.

Nghe Phi Linh nói không sao cũng đỡ được phần nào lo lắng, Tiêu Ngữ nhưng cũng không có tự tin lắm khi bước vào cổ mộ, Phi Linh thực lực cao cường cực kỳ, có cậu cùng đi, nàng cũng yên tâm hơn. Phi Linh mà xảy ra chuyện thì có khi nàng cũng không xong mà có khi không xảy ra chuyện nhưng phải vác thêm cái của nợ vừa bị vấn đề nữa, cục nợ ở đây là Phi Linh nếu bị cơn đau đầu làm cho có chuyện ấy.

-Nếu không có gì nữa thì chúng ta đi thôi.

Tiêu Ngữ nói một tiếng, nàng vọt người đi. Phi Linh cũng chỉnh trang lại một chút xong cũng vọt người theo phía sau một chút chứ không có cách quá xa, dần thì Phi Linh cũng sóng vai với Tiêu Ngữ, cả hai người cùng nhau hướng vào chỗ sâu của cổ mộ thẳng tiến mà đi.

-Nghe nói Minh Vực chương khống giả tuyển nhận đệ tử, tuyển nhận đều là hậu bối kinh tài tuyệt diễm, nếu như có thiên phú đặc biệt trác tuyệt, thậm chí có thể mang đến địa phương tên là Vũ Thần Tông bồi dưỡng, không biết Phi Linh ngươi có cảm thấy hứng thú?

Đang trên đường phi không, không khí có chút chán chường, Tiêu Ngữ đột nhiên bắt chuyện.

-Vũ Thần Tông? Môn phái sao?

Phi Linh nhìn sang Tiêu Ngữ nói.

-Ân. Là một tông phái.

Tiêu Ngữ gật đầu nói.

Nhân tiện nói lại, đây nơi mà Quang Huy chi Thành vững gót chân là Thánh Linh đại lục, Tiểu Linh Lung không gian, cùng với Tiêu Linh Lung không gian thì song song với nó chính là Long Khư Giới Vực, nó cũng là không gian nhưng to lớn hơn rất nhiều, đây là khái niệm không gian liên kết, có thể đi qua những cái không gian khác nhau. Mà cái thế giới này là một thiên hà, nó còn bao gồm nhiều những cái khác tinh cầu cùng không gian liên kết, nhưng chủ yếu câu chuyện của chúng ta chỉ hội tụ ở cái không gian liên kết này.

-Cái này ta cũng muốn tham dự, mục đích của ta là hướng muội muội ta đến phía trên của cái đại lục này. Khiến muội ấy trở nên cường hơn, có thực lực bảo vệ chính mình.

Phi Linh cười nói. Tiêu Ngữ nghe cũng khá bất ngờ, Tiêu Ngữ nhìn Phi Linh có lẽ tuổi khoảng chừng hai mươi nhưng lại có thực lực còn hơn cả nàng, đây là làm sao làm được, phải biết Tiểu Linh Lung không gian được một tay một cường giả cao thâm vô cùng giáng xuống đạo phong ấn, không cho bất kì ai ngoài người của Thánh Lan đại lục ra vào, mà Tiêu Ngữ cũng là một trong số đó. Nơi đây Thiên Mệnh cấp bậc là đếm trên đầu ngón tay, mà Thiên Mệnh cấp phía trên thì không tồn tại ở Tiểu Linh Lung không gian, trừ người cố gắng tu luyện trong những nơi hẻo lánh không ra ngoài cả vạn năm,... mới có cơ may nhỏ nhoi đạt được phía trên Thiên Mệnh cấp ở Thánh Linh đại lục này.

-Thế phía trên của Thiên Mệnh cảnh còn có những cảnh giới nào nữa?

Phi Linh hỏi, để cậu còn biết mà kiếm những đan phương trong Luyện Đan Các sao cho phù hợp với Tiêu Ngưng Nhi, giúp nàng tăng nhanh cảnh giới nữa.

-Ồ. Long Khư Giới Vực tồn tại năm cái đại cảnh giới, Thiên Mệnh, Thiên Tinh, Thiên Chuyển, Long Đạo cùng Vũ Tông, mỗi cấp chia làm thập tinh, còn Vũ Tông phía trên thì ta không biết được.

Tiêu Ngữ vất tay lên cằm, suy nghĩ nói. Phi Linh nghe cũng gật đầu

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Nắm Thử Đi!

Tiêu Ngữ cũng muốn hỏi Phi Linh có muốn hay không trở thành đệ tử của Minh Vực chưởng khống giả nhưng mà xét về thực lực thì có khi Phi Linh đã trên cả Minh Vực chưởng khống giả ấy chứ. Nhưng Tiêu Ngữ vẫn muốn biết nên hỏi:

-Phi Linh, huynh có hứng thú với việc làm đệ tử của Minh Vực chưởng khống giả không?

-Hừm...Cái này hay là nhường lại cho muội muội ta thì có vẻ thích hợp hơn. Thật ra ta muốn vào Vũ Thần Tông cũng chỉ là muội muội ta thôi.

Phi Linh suy ngẫm một chút rồi cười nói. Đối với cậu thì những thứ ấy không quan trọng bằng an toàn của người thân cậu a. Có vẻ thì cậu có hơi hơi tsundere một chút, luôn quan tâm người thân và làm rất yên lặng.

-Huynh có vẻ yêu thương muội muội mình a.

Tiêu Ngữ nghe rồi cười khẽ nói.

-Không, thật ra muội ấy cũng chỉ là người không chung huyết thống thôi, lúc ta đến nơi đây thì muội ấy là người đầu tiên giúp ta. Ta có cảm giác rằng mình nên che chở cho muội ấy nhiều hơn, chứ ta không có những cái loại cảm giác gì cả, ngoài muốn chăm lo cho muội ấy.

Phi Linh cười nói. Phi Linh coi Tiêu Ngữ Nhi như một người muội muội của mình, như Tuyết Nghê Thường vậy. Tiêu Ngữ nghe cũng gật đầu, mỉm cười đã hiểu.

Đi qua một chút xung quanh, lướt tới một nơi có hai tảng thạch bích ở hai bên, hai bên thạch bích, đột nhiên biến thành từng cái thạch thủ to lớn, hướng Phi Linh và Tiêu Ngữ vồ tới.

Tiêu Ngữ giật mình định kết ấn thi thuật nhưng Phi Linh ngăn lại, rồi cậu dùng một ngón tay chia lên, thạch thủ hai cái đều bị ngăn chặn hoàn toàn, Tiêu Ngữ trừng to mắt lần nữa nhìn, cái khái niệm lực lượng gì trong cơ thể của Phi Linh a. Vóc người bình thường chỉ có một mét tám, thân thể không có tính là to lớn như những tên lực sĩ tập tạ cơ bắp óc trái nhỏ, nhưng lại mạnh đến không tưởng.

Rầm rầm rầm.

Hai thạch thủ nứt vỡ rồi rơi xuống đất. Tiêu Ngữ nghe được ở nơi cực sâu trong cổ mộ, truyền đến từng đợt tiếng đánh nhau kịch liệt, rất có thể là các cường giả thứ thần cấp kia, cùng thứ gì đó trong cổ mộ đã xảy ra chiến đấu.

Chỉ nghe thanh âm sâm sâm. Từ cổ mộ bên trong truyền đến.

-Cạc cạc cạc, không nghĩ tới các người có thể vào được đây, các người cho rằng trong tòa cổ mộ này cất giấu bảo tàng của lão phu ư? Tòa cổ mộ này. Mới là bản thể của lão phu, nuốt các người. Ta có thể khôi phục lại thần cách, Minh Phi, người muốn ngăn chặn lão phu, điều đó là không có khả năng! Tử vong pháp tắc của ta, là so với minh chi pháp tắc của người là cao hơn một cấp bậc!

Nghe được cái thanh âm này trong cổ mộ, Phi Linh nghe được không khỏi buồn cười, thôn phệ hết những cái kia cường giả Truyền Kỳ nửa bước Thiên Mệnh thì có thể làm ăn gì. Thần Cách làm sao có thể dễ dàng như vậy mà hình thành.

-Tử vong chi thần lão quỷ này rõ ràng còn chưa có chết!

Tiêu Ngữ nhúu mày một cái, lạnh hừ một tiếng nói.

Mà những cái thạch thủ vừa bị Phi Linh đánh vỡ lại xuất hiện những luồng tử vong khí, xâm nhập vào cơ thể Tiêu Ngữ, làm nàng có chút không chịu được, đôi má có chút trắng bệch. Phi Linh nhanh chóng dùng Thôn Phệ hấp thu toàn bộ những cái tử vong khí kia.

Phần cuối cổ một, là một bức tường đá, nhưng phía sau nó phát ra những tiếng chiến đấu kinh hoàng, điều này có thể thấy rằng đây chỉ tường ngăn cách mà thôi. Phi Linh dùng một quyền.

Ầm....

Một quyền đánh vào bức tường, bức tường phía trên bắt đầu len lõi những vết nứt, rồi sụp dần xuống. Hiện ra trong tầm mắt của Phi Linh và Tiêu Ngữ lúc này, Một mảnh không gian rộng lớn siêu cấp, chỉ thấy nguyên một đám cường giả thứ thần các tộc, bị từng đạo dây thừng như mạch máu, vững vàng trói lại, một cỗ lực lượng từ trên người của các cường giả thứ thần này bị kéo ra ra ngoài, theo dây thừng này chảy ra.

Các cường giả thứ thần cấp này nguyên một đám đều ỉu xiu, liền mở mắt đều vô cùng khó khăn, lại càng không cần phải nói giãy giụa khỏi trói buộc này.

Ở phía trung ương bao la kia, một viên trái tim màu đen to lớn càng không ngừng bành bành bành mà đập liên hồi.

-Ha ha ha, lại có người đi tìm cái chết, đã như vậy, ta đây sẽ không khách khí!

Một sợi dây thừng hướng phía Phi Linh và Tiêu Ngữ, kinh khủng tử khí nung theo dây thừng hướng tới hai người.

Cảm giác được cổ tử khí kinh khủng này, Tiêu Ngữ sắc mặt đại biến, gấp giọng nói:

-Cẩn thận, trong này ẩn chứa tử vong pháp tắc chi lực!

-Hừ. Quy tắc như vậy mà còn muốn công kích ta? Mi có thể không tồn tại được rồi.

Phi Linh cười khinh thường nói. Nghe như không nghe Tiêu Ngữ nói vậy. Nhảy vọt thẳng tới sợi dây thừng chứa đầy tử vong chi pháp tắc kia.

Phi Linh bay gần tới dây thừng. Chân phải đột nhiên giơ thẳng lên trên không trung, theo hướng vuông góc chín mươi độ so với mặt đất, dây thừng thẳng tới cậu, Phi Linh dùng lực, chân phải đập thẳng từ không trung xuống.

Ầm.....

Một trận rung chấn kịch liệt rung chuyển toàn trường. Cứ như một vụ nổ lớn vậy. Khe nứt từ dưới đất có thể thấy đang lan truyền ra tứ phương tám hướng. Lan ra xa khoảng hơn gần trăm mét có thừa mới dừng lại.

Tiêu ngữ nhìn mà tròn xoe đôi mắt nhìn vào đám bụi khói mà mặt đất bị đập tan mà văng lên tứ tung. Bụi mờ hết, nhưng mà tử vong chi pháp tắc cảm nhận được là hoàn toàn biến mất. Bản thân nàng cũng có một món vũ khí có thể chặt đôi cái này pháp tắc lực, nhưng mà không có giống Phi Linh chỉ cần động tay động chân là phá được.

-Không thể nào! Mi là cái gì? Làm sao có thể phá tan pháp tắc của ta chỉ với một đòn.

Tử vong chi thần không thể tin được, giọng nói có chút kinh hãi nói. Phi Linh vừa mới chạm trán với dây thừng chất chứa tử vong pháp tắc kia, một

cước lăng không trăm kia đã hoàn toàn diệt gọn cái tử vong pháp tắc đáng tự hào mà này giờ tên tử vong chi thần cứ ba lớp ba xàm.

-Đây mới là quy tắc chân chính này. Xem mà học hỏi đi.

Phi Linh trên người phát ra từng trận dao động, nhìn là thấy được không khí vẫn vạo, lôi điện lượn lờ xung quanh, có lúc màu vàng lôi điện, có lúc màu xanh lôi điện. Mà tử vong chi thần hay Tiêu Ngữ cảm nhận cái này lực lượng cũng ớn lạnh, dường như bản năng báo hiệu không được lại gần, vô cùng nguy hiểm.

-Lô...lôi chi pháp tắc, hơn nữa còn là cao cấp hơn Lôi Tinh năm xưa pháp tắc phẩm chất nữa! Mi rốt cuộc là cái con quái vật gì?

Tử vong chi thần nhìn Phi Linh với cặp mắt run sợ. Hắn bắt đầu trở nên kiên đề thấy rõ. Mà Phi Linh lúc tử vong chi thần đang còn run sợ thì Phi Linh trên tay ngưng tụ thành một thanh lôi thương khổng lồ, nếu so sánh cái lôi thương mà Thương Minh cái kia lúc trước gặp phải thì như so sánh con voi với con kiến vậy. Phi Linh kích thước so với thanh lôi thương này cũng chỉ có bằng một phần mười của nó. Rất lớn.

Tiêu Ngữ nhìn vào mà choáng cả đầu óc. Sử dụng pháp tắc lực lạ lùng, ngưng tụ to lớn vũ khí, có thể giải Minh Văn phức tạp,...Rốt cuộc Phi linh là người như thế nào, cường giả phương nào lạc xuống nơi đây, dựa theo cái kia lôi pháp tắc, không lẽ là lôi chi linh thần sao? Tiêu Ngữ thầm nghĩ.

-Ném thử đi. Tên hạ đẳng.

Phi Linh dùng Geppo đập không mà đi, nhảy lên trên cao, sau đó hướng đại lôi thương ra sau, dù cho có thân hình nhỏ bé so với lôi thương, nhưng Phi Linh vẫn điều khiển lôi thương rất nhẹ nhàng, dùng lực, ném thanh lôi thương về phía quả tim màu đen đang đập thình thịch thình thịch ở trung ương của không gian rộng lớn này.

Xẹt....

Đại lôi thương hướng thẳng tâm trọng tâm của quả tim đen, xuyên tạc qua nó.

Ầm.....

Đại lôi thương đi qua sau đó, quả tim đen dường như bị sức nóng của nó làm cho đun nóng rồi sau đó nổ tan tành.

-Aaaaaaa.....Khốn kiếp! Ta chưa xong với người đâu.

Tử vong chi thần la hét thê lương thảm thiết, bản thân hấn ngừng tụ lại một luồng tử khí, sau đó bay thẳng đến phía của Tiêu Ngữ.

-Không hay.

Phi Linh nhú mày nói. Tử vong chi thần dường như muốn đoạt xá của Tiêu Ngữ. Phi Linh tức tốc vọt tới chỗ Tiêu Ngữ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Khảo Thí Đầu Tiên

Tử vong chi thần bản thể bị tiêu diệt nhưng mà hãn tồn lại một tia tàn hồn, phóng vọt tới phía của Tiêu Ngữ nhằm đoạt lấy cơ thể của nàng, tiếp tục sống tiếp.

Phi Linh hình như có chút bất cẩn mà cách xa Tiêu Ngữ một chút, làn tử khí kia di chuyển khá nhanh, khoảng cách của tử vong chi thần cùng Tiêu Ngữ chỉ còn có năm mét, Tiêu Ngữ trong tay xuất ra một thanh kiếm, trên thanh kiếm có toát ra cổ băng sương hàn ý, hừ lạnh, quát to một tiếng, vung lợi kiếm chém tới.

Lợi kiếm chém, va chạm với tử khí thời điểm, tử khí ngay lập tức bị giảm tốc độ lại, sau đó là từng chỗ từng chỗ bị sương tuyết đông lạnh, kịp thời Phi Linh chạy đến, lôi pháp tắc vũ động, dung nhập trên năm đấm của cậu, một quyền đánh trực tiếp vào tử khí bị đông cứng kia. Tử vong chi thần tàn hồn cũng theo đó mà tiêu tan.

-Tiêu Ngữ, ngươi không sao chứ?

Phi Linh nhìn Tiêu Ngữ hỏi.

Đám thứ thần cấp cường giả cũng được thả ra. Bước đến chỗ của Tiêu Ngữ và Phi Linh nói.

-Đa tạ công tử cứu giúp!

-Đa tạ công tử!

Bọn họ nhao nhao đối với Phi Linh và Tiêu Ngữ nói lời cảm tạ. Hai người cũng vẫy vẫy tay cho qua. Dù sao cũng lo do tử vong chi thần động

thủ trước mà. Mà những cái kia thứ thần cường giả ngỏ lời báo đáp nhưng bị Phi Linh từ chối, cậu không cần ai giúp gì cả, nên cũng không có ý định nhờ vả ai.

Lúc này, phần trong cổ mộ đã sụp đổ. Bên ngoài, mấy thứ thần rút cuộc giết chết cái đầu lâu khổng lồ. Có người thì vất vả lắm, dùng sức chín trâu vật hai hồ, mới cướp được nửa miếng Thần Cách. Nào ngờ đang định xử lí thì bất đồ tiêu tan.

-Tức chết ta rồi. Bị gạt!

Hắn tức giận, điên cuồng chửi bới, ngẩng đầu nhìn lên, thấy cả cổ mộ đang tan thành mây khói.

-Chết tiệt, chẳng lẽ đây là ảo giác sao?

Chuyện này chẳng nào lấy gió trúc đi mức nước! Mấy người kia chỉ có thể tiếc hận rồi đi.

-Công tử, nếu có thời gian rảnh, xin mời tới Ngâm Long Thế Gia làm khách!

-Còn có Hỏa Linh Nhất Tộc của ta nữa!

-Nếu như công tử còn có việc, chúng ta xin từ biệt ở đây!

Mấy người được Phi Linh và Tiêu Ngữ cứu cũng cùng nhau chấp tay hành lễ rồi quay về.

-Phi Linh. Có lẽ ta cũng từ biệt huynh vậy. Có lẽ Thất tầng của Cửu Trọng Tử Địa mở ra thì chúng ta sẽ gặp lại.

Tiêu Ngữ cũng chấp tay muốn cáo từ.

-Ồ. Về sao? Mà nhớ lần sau nên ăn mặc nữ hài trang phục có thể lẽ sẽ đẹp hơn đấy.

Phi Linh cười nói. Tiêu Ngữ nghe được ngượng cùng giận mà rời đi.

Phi Linh cũng thuận theo đó mà rời đi nơi này, cổ mộ cũng sụp đổ nên cũng chỉ có một lối ra mà thôi.

Mà không có Tiêu Ngữ chỉ đường, Phi Linh cũng không có biết nên cũng đành quay về đợi hai ngày sau Thất tầng Cửu Trọng Tử Địa mở ra mà thôi.

Tiêu Ngưng Nhi không thấy Phi Linh trong phòng của cậu cũng hơi lo lắng một chút nhưng cũng không có làm lớn chuyện lên, Phi Linh quay về nàng cũng hỏi thăm một chút, rồi quay lại luyện công, tham ngộ thêm về công pháp.

Hai ngày nhanh chóng trôi qua đi. Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy ngay tức thì muốn mở ra.

Đây là thời khắc ngàn năm có một, từng thế gia các cường giả đều kích động muôn phần. Nếu là có thể trở thành đệ tử của Minh Vực chưởng khống giả, tương lai sau này sẽ là một bước lên trời, dù là không phải đệ tử thân truyền, thân phận địa vị cũng hoàn toàn không giống như trước.

Rất nhiều các cường giả thứ thần cấp, Truyền Kỳ cấp, cũng đã bay lên trời, khi có thể đều chuẩn bị tiến vào Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy rồi.

Trên không trung nơi mà cách Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đã chuẩn bị sẵn sàng tham gia hơn ngàn thước, dần xuất hiện một cổ khí tức u ám, đang diễn hóa ngày càng lớn ra hình dáng của một cái cổng lớn.

Chỗ đó chính là đại môn (cửa lớn) tiến vào Cửu Trọng Tử Địa.

Ngắm nhìn bốn phía, ước chừng phải mấy vạn cường giả lảng không mà đứng, bất cứ lúc nào cũng có thể tiến nhập, dưới đất cũng có rất nhiều Hắc Kim cấp cường giả, chừng mấy chục vạn, rất nhiều người đều chuẩn bị tiến Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy, mong muốn thử một lần.

Trở thành đệ tử Minh Vực chương không giả, cái này đối với bọn họ mà nói, thật sự quá hấp dẫn, tất cả mọi người đều có chút dąng vẻ không thể chờ đợi thêm nữa.

-Phi Linh, chúng ta đi chứ?

Tiêu Ngưng Nhi quay sang nhìn Phi Linh đang đứng kế bên mình mà nói.

-Cứ đợi một chút cho bớt đông rồi hãy vào. Càng đông càng hỗn tạp mà thôi.

Phi Linh nhìn về phía cánh cổng lớn đang bị một đám cường giả chen chúc nhau mà đi vào.

Một số thứ thần cấp cường giả gào thét tiến nhập thứ vòng xoáy thần bí, nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa. Đám người tựa như một dòng sông trên bầu trời.

Đợi một lúc khoảng nửa canh giờ thì gần như ai nấy cũng đã đổ xô vào trong cánh cổng lớn tiến nhập Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy.

-Đi thôi.

Phi Linh khẽ nói với Tiêu Ngưng Nhi, rồi lảng không phi hành thẳng tới cánh cổng, Tiêu Ngưng Nhi gật đầu, ngay lập tức song hành cùng Phi Linh.

Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi bay xuyên qua cánh cổng lớn kia, tiến nhập Cửu Trọng Tử Địa đệ thất tầng.

Vô số cảnh vật trước mắt hiện trước mắt hai người không ngừng mà xẹt qua, khắp nơi đều là cảnh tượng thê lương, phía trên hoang nguyên mênh mông bát ngát, chỗ nào cũng đều là thi hài. Tất cả cảnh tượng vút qua, đều là những việc từng xảy ra trong Cửu Trọng Tử Địa từ tầng thứ nhất đến tầng thứ sáu.

Đại khái khoảng một lúc thì Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi rốt cuộc đã được dừng lại. Nơi đây khắp nơi đều là khe rãnh rất sâu, che lấp vô số vực thẳm, dưới chân hai người, đều tạo thành một Minh Vực pháp trận hình tròn, lơ lửng trên không.

Hướng xa xa nhìn lại, chi chít chằng chịt đều là các tộc cường giả, còn có rất nhiều cường giả khác đang không ngừng mà xuất hiện.

Mà đột nhiên lúc các cường giả có vẻ đã vào hết thì trên bầu trời chậm rãi hiện ra mấy thân ảnh ngạo nghễ mà đứng, những cường giả này mặc giáp trụ, thân hình cao tới năm sáu thước, sau lưng mọc ra những đôi hắc vũ dực cực lớn, khiến người ta có cảm giác áp bức vô cùng.

Những người này hẳn là thị thần của Minh Vực chương khống giả rồi.

-Chúng ta mới vừa từ chỗ Minh Vực chương khống giả nhận được mệnh lệnh, trước kia nhiều lần tuyển chọn, vốn đã chết rất nhiều người. Nhưng lúc này đây, chúng ta sẽ có một chút khảo thí đặc biệt, tầng thứ bảy cùng tầng thứ tám cũng sẽ không chết người nào, các người rất may mắn đấy, tốt hơn hết nên cảm tạ Minh Vực chương khống giả nhân từ!

Một trong những thị thần thanh âm vang lên, lạnh lùng truyền khắp toàn bộ Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy.

Nghe được lời nói này, các tộc cường giả trên mặt đều toát ra thần sắc vui mừng, bọn họ tới tham gia kì tuyển chọn đệ tử Minh Vực chương khống giả, vốn là sự mạo hiểm lớn, không nghĩ qua sẽ phải chết, nhưng lúc

này đây không biết vì cái gì, Minh Vực chường không giả rõ ràng có lòng từ bi.

Bất quá rất nhiều các tộc cường giả khác, nhìn thoáng qua mọi người xung quanh, đều toát ra vài phần địch ý. Cho dù là cùng một gia tộc, tại thời khắc này, bọn hắn tất cả đều là địch thủ, bất kể là ai, nếu như có thể được Minh Vực chường không giả chọn trúng, có thể vọt lên thành phượng hoàng.

-Không biết Minh Vực chường không giả muốn khảo thí kiểu gì.

-Mặc kệ lần này lại ra cái dạng khảo thí gì, ta đều muốn trở thành đệ tử của Minh Vực chường không giả.

Một thiếu nữ dị tộc toàn thân hồng y như hỏa diễm, dáng người nóng bỏng khê hừ một tiếng nói ra, tướng mạo nàng cùng nhân loại hơi có khác nhau, cái tai rũ cụp lấy, một sắc tử hồng, váy ngắn hồng đỏ miễn cưỡng bao trùm bờ mông, đường cong cùng đường cong kinh người, cùng cặp đùi trắng nõn thẳng dài, mảnh liệt đập thẳng vào con mắt người ta, đồng thời y phục trên người cũng cực kỳ nóng bỏng gợi cảm, bộ ngực phồng căng lên phảng phất như muốn xé rách áo mà lộ ra.

Thiếu nữ dị tộc này quá hấp dẫn khiến rất nhiều người chú ý.

-Nữ nhân này là ai, lại dám cuồng vọng như thế?

-Nàng là ai mà người cũng không biết sao? Đây là trưởng nữ của Hỏa Điều nhất tộc, tên Hoa Hỏa. Thực lực tương đối kinh người, ngay cả những Thứ Thần cấp cường giả cũng đều không dám trêu chọc, xem như nhân tài mới xuất hiện, nhưng mơ hồ tư thái vượt qua cả Thương Minh, nghe nói trước có một thứ thần cấp cường giả trêu chọc nàng, bị nàng dùng cặp chân tuyệt mỹ kia, cứng rắn mà kẹp chết.

Nghe được thanh âm bên cạnh đang nghị luận, Hoa Hỏa tranh thủ thời gian thu liễm tâm tư, nhìn thoáng qua cặp đùi đẹp thon dài thẳng đều của Hoa Hỏa, lưng toát ra từng trăn hàn ý, tuy rằng đây là một cặp đùi rất đẹp, nhưng bọn hắn cũng không muốn bị kẹp chết.

Hiển nhiên bọn người Hoa Hỏa, Thương Minh cùng Mộ Dạ, đều là thế hệ trẻ tuổi được chú ý nhất rồi.

Bất quá cũng có một ít hậu bối, tuy rằng tu vi chỉ mới đến Hắc kim cấp, nhưng do đều là nhân tài mới xuất hiện, cũng không phải là hoàn toàn không có sức cạnh tranh.

Bên trên bầu trời thanh âm thị thần, trầm thấp vang vọng.

-Khảo thí bắt đầu!

Thị thần phẩy tay, chỉ thấy Minh chi “yếu xiu” pháp tắc lực trong hư không, phân làm nghìn vạn đạo, bay đến trước mặt tất cả mọi người, sau đó chậm rãi ngưng tụ trước mặt mọi người thành một thủy cầu to bằng cái đầu, viên thủy cầu này trong suốt, nhưng ở giữa có từng đạo dây nhỏ tinh mịn bắn tỏa ra thành những quả cầu nhỏ bay tứ tung phương hướng.

Chứng kiến thủy cầu trước người, lông mi Phi Linh khẽ nhướng, cậu chẳng biết nó là gì.

-Đây là Đảo Ảnh Chi Cầu, các người đem linh hồn lực hoặc là pháp tắc chi lực rót vào bên trong thủy cầu, nương theo dây nhỏ tại trung ương mà kéo dài ra, nếu như dây nhỏ thoát ly khỏi thủy cầu mà nó không bạo tạc nổ tung, các người có thể kéo dài ra một xích xem như hợp cách, người nào không thể kéo dài ra một xích, sẽ bị đuổi về.

Đang trong dòng suy nghĩ thì thị thần của Minh Vực chương không giả lên tiếng giải thích.

Thời điểm Đảo Ảnh Chi Cầu xuất hiện, đã có một ít cường giả không thể chờ đợi được mà thử sức mình.

Họ đưa tay đặt trên Đảo Ảnh Chi Cầu, một cỗ Linh hồn lực trong lòng bàn tay hướng phía dây nhỏ bên trong thủy cầu kéo dài ra ngoài. Nhưng không lâu lắm, thủy cầu bành một tiếng bạo liệt nổ tung. Trên mặt của bọn họ hiện ra thần sắc mờ mịt, không rõ rút cuộc đã xảy ra chuyện gì, và cũng chưa kịp hiểu ra chuyện gì thì dưới chân họ Minh Văn pháp trận hóa thành từng đạo ánh sáng màu trắng, bao phủ tất cả rồi vèo một tiếng, thân ảnh của mọi người đều biến mất không thấy gì nữa, bị dịch chuyển ra khỏi Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy.

Từng cường giả cứ thử rút linh hồn lực vào, nhưng cứ như vậy từng thân ảnh hóa thành bạch quang rồi trực tiếp biến mất.

-Phi Linh. Cái này chúng ta nên làm thế nào mà tiến hành?

Tiêu Ngưng Nhi nhìn xung quanh tứ phía cường giả biến mất cũng đã mấy trăm rồi. Có chút không tự tin nói.

-Muội yên tâm. Cứ dùng bản thân linh hồn lực của mình mà rút vào quả cầu đồng thời niệm lấy pháp quyết của Lôi Giáng Phong Hành, bản thân công pháp nó đã tiếp cận gần với Lôi cùng Phong pháp tắc của ta rồi.

Phi Linh nói không có sai. Nếu đặt nấc thang cân đo cho quy tắc lực thì nơi đây, pháp tắc lực mà ba đến bốn điểm, cực chí nguyên tố là bảy đến tám điểm, còn quy tắc thực sự của Phi Linh là mười điểm tròn. Trong đó thuộc tính cực trí nguyên tố của Tiêu Ngưng Nhi nắm giữ là hai, thế thì cộng dồn lên đã có thể nói là tám rưỡi hoặc chín rồi.

Người bị đào thải càng ngày càng nhiều, rất nhiều người sợ hãi đứng lên, bất quá cũng có người đã thông qua.

Thương Minh khống chế pháp tắc chi lực bên trong Đảo Ảnh Chi Cầu kéo dài dây nhỏ ra hơn ba xích sau đó thủy cầu mới bành một tiếng nổ tung.

Thấy một màn như vậy, vị thị thần đang đăng vân trên không khẽ gật đầu, bên trong thế hệ trẻ tuổi vẫn có một ít người có thiên phú không tồi.

Sau Thương Minh kiểm tra xong, liền ngẩng đầu ngạo nghễ nhìn thoáng qua đám người Mộ Dạ cùng Hoa Hỏa, thế hệ trẻ tuổi chỉ có Mộ Dạ và Hoa Hỏa cùng một số ít người, có thể khiến cho hắn chú ý. Mộ Dạ đem pháp tắc chi lực rót vào bên trong thủy cầu, càng không ngừng kéo dài, sau một lát, bành một tiếng nổ tung.

-Một xích!

Thương Minh liếc nhìn Mộ Dạ, chỉ thấy Mộ Dạ mỉm cười đối với hắn, Thương Minh hừ lạnh một tiếng, hắn biết Mộ Dạ cố ý ẩn giấu thực lực, mãi cho tới bây giờ, hắn vẫn không đoán ra trình độ của Mộ Dạ.

Hoa Hỏa cũng đưa tay đặt bên trên Đảo Ảnh Chi Cầu, rót pháp tắc chi lực vào, pháp tắc chi lực không ngừng kéo dài, đạt tới hơn ba xích, cũng mới bành một tiếng nổ tung.

Thấy như vậy, lông mày Thương Minh chau lại, ít nhất năng lực khống chế pháp tắc chi lực, Hoa Hỏa không kém cõi hơn hắn chút nào, Mộ Dạ và Hoa Hỏa, đều là kình địch trong chuyến chạy đua trở thành đệ tử chân truyền của Minh Vực chương không giả.

Khảo nghiệm của nguyên một đám được công bố, người có thể đạt tới một xích thì rất nhiều, nhưng đạt tới hai xích trở lên, thì càng ngày càng ít, đạt tới trên ba xích phía thì rất hiếm thấy.

Trong lúc đó Tiêu Ngưng Nhi đang cảm nhận linh hồn lực của mình phiêu diêu, vừa đặt tay lên Đảo Ảnh Chi Cầu, nàng rót hồn lực vào, kéo,

kéo, kéo. Tiêu Ngưng Nhi cứ kéo mãi đến hơn xích thứ chín thì Đảo Ảnh Chi Cầu bành một cái nổ. Bất quá chung quanh cũng không có bao nhiêu người chú ý tới. Bên trên bầu trời thị thần nhìn thấy một màn này, lông mày của hắn khẽ nhướng, không nghĩ tới, bên trong một đám người này, lại xuất hiện một siêu cấp thiên tài, mà không thể dùng hai chữ siêu cấp mà nói được, chỉ sợ Minh Vực cường khổng giả sẽ ngay lập tức chiếu cố hết mực.

Phi Linh kể bên cũng bắt đầu phần của mình, đặt tay lên Đảo Ảnh Chi Cầu, truyền vào trong vô số quy tắc, hỏa, lôi, băng,... toàn bộ những quy tắc mà cậu có được trong Chủ Quyền Tự Nhiên đều truyền vào. Rồi cậu kéo, một xích, hai xích, ba xích,... Phi Linh cứ kéo, cứ kéo và, dường như các quy tắc của cậu cứ liên tiếp hình thành những xích mới vào, cứ gắn liền nhau mà luồn ra. Phi Linh kéo mãi gần như vô hạn vậy, bởi Ma Thể của Phi Linh, lực hồi phục vô cùng kinh người, và với nguồn lực khổng lồ, đối với việc trắc thí này thì có lẽ chỉ cho muối đốt là cùng.

Kéo ra mãi đến một trăm xích, Phi Linh cảm thấy như vậy là đã quá nhiều, cho nên cậu ngừng truyền quy tắc vào. Vốn dĩ quy tắc chất lượng vô cùng vô cùng cao, Đảo Ảnh Chi Cầu là không thể nào mà chịu được, nhưng Phi Linh đã ước chừng mà điều chỉnh, tính toán lực của hơn mười vạn đại nào đâu phải chuyện đùa.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Tiến Vào Hắc Viêm Tháp

Sau khi kết thúc truyền quy tắc vào Đảo Ảnh Chi Cầu thì nó cùng bành bành mà nổ tung. Thị thần hết nhìn Tiêu Ngưng Nhi kéo ra chín xích kia thì nhìn qua Phi Linh kéo ra cả trăm xích, nó làm thị thần tròn xoe hai con mắt mà kinh hãi, cái này gọi là cái gì? Lão thiên a. Một trăm xích. Đây là không phải nói tên này là quái vật sao? Phải biết một trăm xích kéo ra có thể so sánh với một Vũ Tông ngũ tinh rồi, mà thị thần này thì chưa có gặp qua trường hợp như thế bao giờ, nên cũng không xác định được là Phi Linh thuộc top nhân vật bá đạo như thế nào.

Sưu sưu sưu, những người không có thông qua khảo thí, đều bị đưa trở về, lúc trước có hơn hai mươi vạn người, nhưng trải qua một vòng sàng lọc tuyển chọn, cũng chỉ còn lại có mấy nghìn người.

Vị Thị Thần đối với kết quả như vậy vẫn là phi thường hài lòng khê gặt đầu nhưng vẫn còn kinh hãi với kết quả mà Phi Linh đem lại.

-Những người thông qua được đệ nhất khảo thí, đi theo ta, ta sẽ đem các người đưa đến Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ tám, chỗ đó sẽ có người tiến hành đợt khảo thí thứ hai!

Vị thị thần nói ra dứt lời, liền nghe âm thanh sưu sưu sưu, tất cả các thí sinh liền hóa thành từng đạo bạch quang biến mất.

Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy ngay lập tức trở nên trống rỗng, sau một lát, vô số yêu vật bỗng xuất hiện, đây mới là bộ dáng của Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ bảy.

Vị thị thần bình tĩnh đứng yên trong hư không, ánh mắt xa xăm nhìn phía trước:

-Thật không thể tưởng tượng được còn có cả người rút được trăm xích mà từ trước đến nay chưa ai làm được. Mong lần chủ nhân tìm được người thích hợp.

Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ tám.

Mấy nghìn cá nhân bỗng xuất hiện tại bên trong một mảnh cánh đồng bát ngát, cánh đồng này bát ngát khắp nơi khô nứt, ánh lửa ngút trời, nóng rực sóng khí khắp nơi phóng ra nếu là ở nơi đây là cường giả Hắc Kim cấp trở xuống, chỉ sợ sẽ bị sóng khí nóng rực thiêu cháy hầu như không còn.

Lúc này, trên bầu trời một vị thị thần khác cường đại lừng lừng không đang đứng, toàn thân mặc kim giáp, một cái cánh màu vàng phía sau lưng, thân hình to lớn. Thị thần này mặc dù chỉ là tu vi cấp thứ thần, nhưng mà được Minh Vực cường giả ban cho lực lượng khổng lồ, cho nên thực lực của bọn hắn căn bản không phải cường giả thứ thần bình thường có thể so sánh.

Vị thị thần kia nhìn lướt qua mấy nghìn người, lạnh lùng nói:

-Tuy rằng lần này tuyển chọn sẽ không chết người, nhưng mà cửa thứ hai này, các người không cẩn thận, sẽ biến thành phế vật bên trong! mảnh hoang nguyên này, có một tòa Hắc Viêm chi tháp, tòa tháp này chính là do một vị siêu cấp cường giả lưu lại. Tòa tháp này ẩn chứa vô thượng Hắc Viêm chi lực, bên trong sẽ xuất hiện các loại yêu thú, tuy rằng những yêu thú này bị xiềng xích trói buộc, nhưng mà vẫn có thể phóng xuất ra lực lượng khổng lồ, các người phải trong tình cảnh này tu luyện mười ngày, ai có thể tu luyện tới vô ngã tâm tình, mới tính là qua!

Nghe được vị thị thần nói, một ít Truyền Kỳ cấp cường giả thậm chí thứ thần cấp cường giả, đều có điểm mê mang không biết phải làm sao, vô ngã tâm tình? Đó là cái gì?

Tiêu Ngưng Nhi nghe có chút tự tin, bản thân nàng có những lúc chìm sâu minh tưởng, đấy cũng được tính là vô ngã tâm tình không? Không lẽ không có tình cảm mới được thông qua sao?

Phi Linh nhìn Tiêu Ngưng Nhi, cậu cười xoa xoa đầu nàng.

-Muội lo cái gì, cứ vận dụng lấy những gì có trong pháp quyết, tu luyện trong pháp quyết cũng đã là vô ngã tâm tình rồi.

Phi Linh nói. Tiêu Ngưng Nhi gật đầu đã hiểu. Xong cả hai nhìn xa xa tòa Hắc Viêm tháp nóng rực kia.

Giữa cánh đồng mênh mông bát ngát, thân ảnh Hắc Viêm chi tháp đứng sừng sững, từng đạo hỏa diễm tỏa ra khiến những nham thạch xung quanh cũng gần như bị nung chảy ra.

Đám người Thương Minh, Mộ Dạ, Hoa Hỏa nhìn thấy tòa tháp thì đều liếc nhìn nhau, trên mặt đồng dạng đều toát ra thần sắc không chịu thua kém, thân là dòng chính của siêu cấp thế, đối diện với Hắc Viêm chi tháp đều cả được nghe nói tới, cho nên, tất cả đều muốn bước vào bên trong để được tận mắt chứng kiến.

Sưu sưu sưu

Lập tức ba đạo thân ảnh nhắm thẳng hướng Hắc Viêm chi tháp lao tới.

Ngay sau đó, tất cả các cường giả của các gia tộc khác cũng lập tức lao thẳng tới tòa Hắc Viêm tháp.

Càng tiến tới gần toàn tháp, càng cảm giác được tia nóng từ cửa tòa hắc tháp tỏa ra. Lực lượng Hắc Viêm này hoàn toàn bỏ qua tu vi mà tấn công thẳng vào bên trong linh hồn hải của mọi người, chỉ một số ít người có được linh hồn hải tương đối bền dẻo, vững chắc mới có thể chịu được, nếu không thì cho dù là cường giả thứ thần cấp cũng hoàn toàn không thể chống cự lại việc bị Hắc Viêm thiêu đốt.

Có một số người cảm giác được cỗ Hắc Viêm này căn bản không phải là thứ mà bọn hắn có thể ngăn cản được, nên liền lập tức lùi lại, không dám tiến thêm.

Cũng có một số người mặc kệ việc bị Hắc Viêm thiêu đốt, cường ép bản thân tiến vào bên trong, kết quả là toàn thân liền bị Hắc Viêm thiêu đốt, phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết.

-Ta đi thôi. Nhớ niệm lấy pháp quyết, cực chí lôi có thể bảo vệ muội an toàn vượt qua Hắc Viêm tháp.

Phi Linh nhìn Tiêu Ngưng Nhi nói. Lôi khắc hỏa, đó là đương nhiên, hơn nữa còn là cực trí lôi thì há có khó khăn thông qua trắc thí đợt hai này đây.

Cả hai nhanh chóng hướng về phía Hắc Viêm tháp mà đi.

Đám người Thương Minh, Mộ Dạ, Hoa Hỏa là những người đầu tiên tiến nhập Hắc Viêm chi tháp, ngay sau đó những người khác cũng lần lượt tiến vào, có chừng năm sáu trăm người bởi vì không cách nào chịu được Hắc Viêm thiêu đốt nên đã bỏ cuộc, lui ra bên ngoài.

Tiêu Ngưng Nhi đến gần Hắc Viêm tháp, nàng cảm thấy có chút như bị thiêu đốt, nhưng mà, sau khi niệm pháp quyết của công pháp, toàn bộ cảm giác đều hoàn toàn tiêu thất, mà xung quanh Tiêu Ngưng Nhi còn xuất hiện một tầng lôi điện cuốn quanh nàng, tạo thành một cái lồng lôi cầu bảo vệ Tiêu Ngưng Nhi.

-Muội ổn chứ?

Phi Linh nhìn sang Tiêu Ngưng Nhi hỏi thăm. Tiêu Ngưng Nhi lắc đầu ý bảo không có gì.

Càng bước tới gần tòa Hắc Viêm Tháp, thì thấy rõ ràng nó có bảy tầng nối liền nhau, hỏa diễm ở dưới đáy có màu đỏ rực, càng lên cao thì màu sắc hỏa diễm càng trở nên tối lại, ở tầng cao nhất, hỏa diễm có màu sắc đen như mực vậy.

Bê trong tầng một Hắc Viêm chi tháp, nơi đây ngồi xếp bằng rất nhiều cường giả của các gia tộc lớn, tuy nhiên, những người này mỗi khi muốn tiến lên tầng trên thì linh hồn hải đều có cảm giác như bị Hắc Viêm thiêu đốt, khiến bọn hãn không dám tiếp tục tiến lên tầng cao hơn, vì vậy, tất cả tranh thủ thời gian ngồi xếp bằng tại tầng một Hắc Viêm chi tháp để lĩnh ngộ ý cảnh.

Bất quá, cũng có người ngược lại đang hướng thẳng tới hướng Hắc Viêm chi tháp tầng hai mà đi.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cả hai đều nhanh chóng thẳng tiến lên tầng thứ hai của Hắc Viêm chi tháp mà đi. Đường như Tiêu Ngưng Nhi nhẹ nhõm rất nhiều khi có lời cầu bảo vệ, nàng vừa đi trong tâm vừa ngộ hiểu quy luật của Hắc Viêm hỏa diễm. Phi Linh cũng bình thường mà đi, cái loại hỏa diễm này không hề có tính khiêu chiến đối với cậu.

Tại tầng hai của tháp. Đám người Thương Minh, Mộ Dạ và Hoa Hỏa cũng đang ngồi xếp bằng cảm ngộ Hắc Hỏa diễm. Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi không ngừng ngại mà đi hướng thẳng tầng ba mà đi, thấy thế, cách đó không xa, Thương Minh cũng chậm chậm đứng lên, hãn cũng muốn hướng lên tầng thứ ba của Hắc Viêm chi tháp.

Thương Minh nhìn thấy Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi thông thả mà đi lên những nấc thang đi lên tầng ba, hãn lúc này cảm thấy vô cùng thù địch

với cả hai, điều này cho thấy hẳn bị cả hai người Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi vượt qua. Chẳng qua con người Thương Minh vốn là kẻ tranh cường háo thắng, vì vậy cho tới bây giờ việc gì hẳn cũng muốn đứng đầu cả, cho nên, hẳn cũng muốn cạnh tranh a.

Rất nhiều người thì việc bước lên tầng hai của Hắc Viêm Chi Tháp đã phi thường khó khăn, huống chi là bước lên tầng thứ ba.

Đang lúc mọi người đang nhìn vào cả hai người Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi còn có Thương Minh đang đuổi theo phía sau, thì đồng dạng cũng có mấy người nữa đứng lên, đó chính là đám người Mộ Dạ, Hoa Hỏa, cũng đều hướng về Hắc Viêm Chi Tháp tầng ba.

Một vài gia chủ của siêu cấp thế gia cũng chỉ có thể ngoan ngoãn mà ở lại tầng một. Tuy rằng trong số bọn họ có rất nhiều người tu vi mạnh hơn đám người Thương Minh, nhưng mà Hắc Viêm bên trong Hắc Viêm chi tháp không phải chỉ dựa vào tu vi là có thể vượt qua, mà cần phải có linh hồn phi thường cường đại mới có thể vượt qua được.

Lần lượt có mười mấy người đứng lên, tiến về Hắc Viêm chi tháp tầng ba.

Bên trong Hắc Viêm chi tháp tầng thứ ba, là một không gian có phạm vi hơn mười mét, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi vừa bước lên tầng ba thì lập tức 1 tiếng gào cuồn cuộn dội thẳng vào trong tai cả hai người, nhưng mà Phi Linh dùng lấy siêu năng lực vectơ thao túng bác bỏ đi chiều âm thanh của tiếng rống kia, tiện thể đánh bật âm thanh hướng về Tiêu Ngưng Nhi nữa.

Bên trên bầu trời bên ngoài Hắc Viêm Chi Tháp, một vị cường giả mặc Kim giáp thị thần lặng lẽ nhìn xuống.

-Trong số những kẻ này, cũng có vài tên cũng khá thú vị.

Vị Kim giáp Thị Thần đối với mọi chuyện xảy ra bên trong Hắc Viêm chi tháp dường như đều nằm trong lòng bàn tay, ánh mắt của hắn đảo qua Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi. Có lẽ vị thị thần này không có quan sát Phi Linh lúc khảo thí đợt thứ nhất nên không biết cái kia thị thần là kinh hãi đến mức nào khi thấy Phi Linh kéo ra trăm xích.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Hăm Dọa

Mà âm thanh kinh khủng kia khiến cho những tên đi sau Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đều lập tức biến sắc, màng nhĩ dường như đều muốn bị chấn nát, lúc bọn hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên vách tường Hắc Viêm chi tháp tầng ba, khóa sắt rậm rạp chẳng chịt giống như mạng nhện, tại trung tâm của những khóa sắt là thân ảnh một đầu yêu thú cực lớn đang không ngừng phẫn nộ gào thét.

Con yêu thú này phát hiện có người, liền điên cuồng giãy giụa để thoát ra ngoài, nhưng ngay lập tức Minh Văn bên trên khóa sắt bộc phát ra tia sáng chói mắt, một cỗ lực lượng cường đại đem thân thể khổng lồ của nó bắn lên, đâm mạnh vào vách tường.

Phi Linh nhìn lấy con thân ảnh con yêu thú, con yêu thú này có điểm giống lộc, lại có điểm giống hổ, trên đầu mọc ra sừng nhọn, toàn thân che kín vảy màu đen.

-Ồ. Kì Lân sao?

Với hiểu biết rộng lớn của mình, Phi Linh vừa nhìn là đoán ra được con yêu thú này là Kì Lân.

-Kì Lân? Không phải thần thú sao?

Tiêu Ngưng Nhi nghiêng đầu nhìn Phi Linh thắc mắc.

-Đúng là thần thú, nhưng mà chỉ là hạ phẩm thần thú mà thôi, có thể nói là một trong năm thần thú may mắn có năng lực ban tặng năng lực cho nhân loại. Nhưng dường như con này Kì Lân khá yếu. Chắc cũng không có

khả năng đạt đến khái niệm hạ phẩm thần thú đâu? Có lẽ chỉ đơn thuần là một con yêu thú đạt một tia huyết mạch của chân chính hạ phẩm thần thú thôi.

Phi Linh bắt đầu tiết học ngắn vài giây giảng dạy cho Tiêu Ngưng Nhi. Đúng thật là Kỳ Lân cùng với tứ đại thần thú Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ và Huyền Vũ cũng chỉ là hạ phẩm thần thú mà thôi, sức mạnh chỉ vượt hơn nhân loại mà thôi, còn nói so sánh với thần chi cấp ba cùng hai thì không cần phải bàn nữa. Mà Phi Linh cũng không có biết, thực ra con Kỳ Lân này là chưa có trưởng thành, khi thành công trưởng thành, nó có thể có thực lực của thần thú thực sự, có thể cùng thần cấp ba so sánh rồi.

Dù sao Phi Linh không có nhu cầu cần yêu linh, cả Tiêu Ngưng Nhi có thần thú Phong Lôi Bạo Linh Phượng cũng không có nhu cầu, mặc dù con Kỳ Lân này có thuộc tính lôi cùng hỏa.

Cả hai người chọn đi qua con Kỳ Lân quá mức ồn ào này. Nhưng mà vừa định đi sang một bên tránh lấy con Kỳ Lân phiền phức thì nó lại tìm phiền phức đến cho Phi Linh.

Dưới chân Kỳ Lân không may sao có khối đá to, và tất nhiên là to so với kích cỡ của một nhân loại thôi, chứ nói so với Kỳ Lân to này thì cũng chỉ bằng viên đá nhỏ dưới chân người bình thường hay đi ra đường ấy. Nó cố tình đá khối đá về hướng của Phi Linh, tốc độ cũng không có lớn, Phi Linh thấy thế cũng biết mà tránh ra.

-Chà. Có lẽ không cho mi một bài học thì không biết cao thấp nhỉ? Có phải rất tức tối về cái cách lí giải của ta vừa rồi không?

Phi Linh ánh mắt có chút khó chịu. Cậu nhắc khối đá vừa bị đá đến chỗ cậu, khối đá so với Phi Linh thì có lẽ lớn gấp hai, ba lần, thế mà Phi Linh nâng lên như không có vậy, rất nhẹ nhàng.

-Muốn thử không? Ném đá thì phải ném như thế này.

Phi Linh tay nâng đá hướng ra sau, dồn lực một nửa lực độ vào tay mình.

Phạch.

Khối đá rời tay Phi Linh, vừa rời tay thì không còn thấy đâu nữa, mà như một tia sáng xẹt qua vậy.

Ầm....

May thay Phi Linh không có sát tính nhiều, cậu cố tình ném khối đá lệch hướng, chỉ xẹt qua mặt con Kì Lân, mà khối đá xuyên ra khỏi bức tường bao trùm bởi Hắc Hỏa nữa, phá vỡ, tạo ra cho Hắc Viêm chi tháp một lỗ lớn.

Chưa hết, khối đá đó còn bay ra xem tí nữa đâm vào vị thị thần kia, may mắn là hắn nhận ra bất thường mà kịp thời tránh. Khối đá cứ bay đi với tốc độ không thể nào tưởng tượng được, vừa rời tay Phi Linh chưa đến năm giây thì nó đã bay ra khoảng tám mươi ba kilômét ngoài xa xa.

Crắc rắc rắc.

Khối đá oanh động cùng lực tác động đã phá vỡ lớp không gian độc lập mà Cửu Trọng Tử Địa, nói đúng hơn là của Minh Vực chường không giả tạo ra, bay thẳng đi ra ngoài, có người của Hắc Thạch thành chỉ vừa nhìn thấy một tia điện xẹt chỉ trong nháy mắt bay ra khỏi Cửu Trọng Tử Địa, hướng thẳng lên không trung. Đến đấy thì không còn ai thấy khối đá đó nữa, nhưng mà thực tế, nó vẫn còn bay, với tốc độ vũ trụ cấp ba, nó đã có đủ vận tốc bay thẳng ra ngoài tinh cầu mà bỏ qua tác dụng của trường hấp dẫn của Mặt Trời.

Quay lại với tình hình hiện tại. Một lỗ hổng của không gian Cửu Trọng Tử Địa, một lỗ hổng trên Hắc Viêm tháp, còn có con Kì Lân yêu thú sợ teo tờ-rym trong một góc tường. Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy toàn cảnh mà cũng không thể nói được câu nào luôn, hướng chi vị thị thần kim giáp vừa may mắn tránh thoát một kiếp tai nạn chết iu.

Lúc này, tại Cửu Trọng Tử Địa tầng thứ chín.

Khi thấy Phi Linh chỉ trong chưa tới mười giây phá đi một lỗ lớn trong khoảng không gian mình tạo ra và chỉ với một khối đá vô chi. Minh Vực chường không giả cùng cùng phần đông cường giả đều toát ra thần sắc khiếp sợ.

-Cái sức mạnh đó là thế nào? Làm sao cũng cùng một cái nhân loại mà hẳn lại có thể có kinh khủng lực lượng như vậy?

Linh Vận con người trờng to mà nói.

-Tiểu tử này ta rõ ràng đã âm thầm xem qua tu vi của hẳn, nhưng vẫn không thể nhìn thấu được. Rốt cuộc là hẳn có tu vi như thế nào ta không biết được.

Minh vực chường khổng giả cau mày nói.

-Hắc hắc, không phải Minh Vực chường không giả cũng chọn hẳn và cô nương theo hẳn sao? Cái này không biết sẽ thay đổi Long Khư Giới Vực ra sao đây.

Thiên Hồn nói. Các cái khác cường giả cũng toát ra thần sắc ghen tị, bọn hẳn cũng là đến đây tìm đệ tử, nhưng mà nơi đây do Minh Vực chường khổng giả trường quản, thế nên quyền chọn đệ tử trước là hẳn được ưu tiên, nhưng siêu cấp thiên phú cũng chỉ có hai người Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi. Còn lại cũng chỉ dùng từ thiên tài mà đong đo.

-Cũng đành vậy. Dù sao ta cũng muốn xem cặp nam thanh nữ tú này có thể cho ta kinh hỉ như thế nào.

Minh Vực chường không giả nét mặt giãn ra, cười nói.

Hắc Viêm tháp.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đã vọt đến tầng năm, trong khi Thương Minh, Mộ Dạ, Hoa Hỏa, cùng sáu người khác cũng đang ngồi xếp bằng tu luyện, dường như không có khả năng bước tiếp lên tầng năm.

Mặc dù có tức đi chẳng nữa thì cũng không có lợi ít gì. Bọn hắc cũng không dám miễn cưỡng đi lên, có miễn cưỡng thì có khi thành phế nhân thì hối hận cả đời.

Minh Vực chường không giả đang quan sát lấy Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi bỗng nhiên cảm giác được điều gì đó, trong đôi mắt nâu đen, bỗng nhiên hiện lên một đạo tinh quang.

-Minh Vực thế giới chúng ta, có một vị khách đến, ta đi gặp hắc một chút!

Minh Vực chường không giả nói ra, thân thể hóa thành một làn khói đen nhanh chóng biến mất.

-Khách nhân?

Tiêu Ngưng nhìn thoáng qua phương hướng phụ thân biến mất, hắc có chút nghi hoặc, theo như lời phụ thân đó là một vị khách nhân, đến tột cùng là người nào? Nàng nhìn thoáng qua sáu vị cường giả còn lại, trên mặt sáu vị cường giả đều toát ra một tia lạnh lùng thần sắc

Không chỉ có Minh Vực chường không giả cảm nhận được điều gì lạ, mà Phi Linh cũng cảm nhận được dù là đang ở không gian khác với thực tại, nhưng cảm quan của Phi Linh người thường làm sao so sánh được.

Nhanh chóng thúc dục Tiêu Ngưng Nhi tiến đến tầng thứ bảy hoàn thành thử thách, Phi Linh sau khi tiến nhập tầng thứ bảy Hắc Viêm tháp thì đập thêm một lỗ trên tường của tầng thứ bảy, bay ra ngoài.

-Thị thần, ta đi ra ngoài một chút. Lát nữa sẽ quay lại. Người phán ta thua thì liệu hồn.

Phi Linh hướng về phía kim giáp thị thần kia mà hăm dọa. Vị kim giáp thị thần bị Phi Linh khối đá kia làm cho tái mét, hơn nữa còn lên được thất tầng, giờ hăm dọa hăn, có mà gan bằng trời mới chống đối lại thực lực khủng bố của Phi Linh. Hăn cũng chỉ im lặng gật đầu đồng ý nghe theo.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Bạch Sắc Thiếu Nữ

Cửu trọng tử địa tầng thứ tám, một đạo âm vân bay tới, áp lực to lớn làm cho người ta hít thở không thông, làm cho mấy kim giáp thị thần phải lui lại. Cổ lực lượng thần bí này trực tiếp hướng hắc viêm tháp bay tới.

Cổ lực lượng này tràn đầy sát khí kinh khủng.

Thời điểm cổ lực lượng này bay đến hắc viêm tháp, một cổ lực lượng vô hình từ trên đánh xuống.

Oanh!

Tiếng nổ kinh khủng vang dội khắp tầng tám cửu trọng tử địa.

-Chúc Long, nếu đã tới, sao không chào hỏi một chút?

Minh Vực chưởng khống giả hiện ra từ hư không, nhìn người trước mặt.

Bên trong âm vân, thân ảnh một nam tử anh tuấn hiện ra, hắc lãng không mà đứng, trên trán phóng ra ánh sáng nhàn nhạt, giống như ánh nến trong đêm.

-Minh, không nghĩ chúng ta lại gặp nhau nhanh như vậy.

Vẻ mặt nam tử gọi là Chúc Long này lạnh lẽo như hàn băng vạn cổ không thay đổi, diện mục như dùng đao khắc thành.

-Không biết người có việc gì mà tới chỗ ta?

Minh thần đứng đó, biểu tình lạnh nhạt.

-Minh, năm đó người che chở những nhân tộc trốn vào Minh giới kia, yêu tộc chúng ta không làm khó người, không phải chúng ta sợ người, chỉ là không muốn làm tổn thương hào khí. Ta biết sau lưng người có Vũ Thần Tông, nhưng trong thánh chiến tại Long Khư Giới, Yêu Thần Tông đã đánh bại Vũ Thần Tông, người cũng nên biết điều đi, không nên tiếp tục chống lại yêu tộc ta trong tiểu thế giới này nữa!

-Sự tình bên ngoài, liên quan gì tới chúng ta? Đây là tiểu thế giới linh lung, mặc kệ Yêu Thần Tông mạnh tới mức nào, bọn chúng cũng không thể vào được đây, ít nhất, một mẫu ba thước minh giới này, đều do ta định đoạt. Cửu Trọng Tử Địa đã sớm thuộc sự quản hạt của minh giới ta, yêu tộc cùng nhân tộc xung đột, ta cũng mặc kệ, nhưng đã tiến vào đây, coi như yêu tộc các người cường đại hơn nữa, cũng phải yên phận làm người cho ta!

Minh thần khinh thường liếc Chúc Long nói.

Chúc Long nhìn Minh thần, hừ lạnh nói:

-Nếu ta không yên phận?

-Vậy ta sẽ đá người ra đảo!

Khuôn mặt Minh thần giấu dưới áo choàng đen, không nhìn thấy biểu cảm, toàn bộ Minh giới, nổi lên gió lốc pháp tắc lực, làm cho người ta cảm thấy áp lực vô cùng.

Minh thần đã kinh doanh Minh giới mấy chục vạn năm, Minh lực nơi đây rất nồng đậm, hơn những nơi khác tới vài trăm lần, ở đây, Minh thần tuyệt đối là chúa tể!

-Ha ha ha.

Chúc Long cuồng tiếu:

-Minh, người quả nhiên vẫn cuồng ngạo như vậy! Bất quá giờ đã khác rồi, nếu người vẫn ngu muội như vậy, vậy đừng trách ta không khách khí. Chỉ cần người giao ra Vũ Diễm đang núp trong mình giới, ta sẽ bỏ qua việc này, nếu không...

-Chúc Long, trong mình giới ta mà dám xuất khẩu cuồng ngôn, đến cùng là ai cuồng vọng đây?

Ánh mắt Minh thần lạnh lùng nhìn Chúc Long. Người mà Chúc Long tìm kiếm là Vũ Diễm, mà nàng thì hiện tại đang cư ngụ tại Trang Viên của Phi Linh, lí do Chúc Long biết hiện tại nàng ở đâu là vì khí tức của Phi Linh còn vẫn vương lại huyết động bị sụp đổ ở Hắc Tuyền. Khí tức Phi Linh là độc nhất. Mà Phi Linh cũng là do lỗi chủ quan, không có xem chuyện gì đáng để tâm cả, kể cả việc xóa đi dấu vết.

(Có chút quy định lại cho khỏi bị nhầm lẫn. Ta viết Chủ Quyền Tự Nhiên cùng các pháp tắc lực của Phi Linh và những cái khác pháp tắc thật sự sẽ là quy tắc, còn những cái pháp tắc lực của yêu thần ký không là cái gì nhé)

Pháp tắc lực song phương bắt đầu va chạm, toàn bộ tầng tám cửu trọng tử địa đều bị hai cỗ lực lượng đáng sợ quét qua.

-Tu vi của người đích xác mạnh hơn trước đây không ít a!

Chúc Long cười lạnh một tiếng, quanh người hắt, huyền băng phép tắc biến ảo thành vô số băng long, rống giận hướng Minh thần đánh tới.

-Người cũng thế.

Minh lực quanh thân Minh thần cũng hoá thành ngàn vạn đạo hắc mâu đánh tới Chúc Long.

Oanh oanh oanh!

Toàn bộ tầng tám cửu trọng tử địa đều rung chuyển, một mảng cảnh tượng huỷ diệt.

Mặt đất khắp nơi bị sôi lên, có những yêu vật trong tầng tám Cửu Trọng Tử Địa không kịp né tránh đều bị lực lượng đáng sợ cán nuốt.

Toàn bộ tầng tám Cửu Trọng Tử Địa chỉ có Hắc Viêm tháp đủ chắc chắn chống lại du ba cuộc chiến. Những kim giáp thị thần trấn thủ Hắc Viêm tháp bị dư ba ép cho không thở nổi, khi sóng chấn động quét qua, cả người liền bị văng ra ngoài, kim giáp vỡ vụn, trên người chẳng chịt vết thương.

Bất kể là Chúc Long hay Minh thần đều đứng im trên không trung, cả hai chỉ thúc dục pháp tắc lực đối kháng, huyền băng pháp tắc làm cả thiên địa đều bao phủ một lớp băng sương thật dày, nháy mắt biến tầng tám thành một thế giới băng tuyết.

Hàn băng lực không ngừng dè hướng Minh thần.

Minh thần nhíu mày, tập chung minh lực vào một chỗ, chỉ chiếm một phần ba không gian. Tốc độ tăng tiến thực lực của Chúc Long vượt xa tưởng tượng của hắn, giờ hắn đã không còn là đối thủ của chúc long rồi.

Chợt nghĩ tới, Minh thần đưa mắt nhìn chúc long, trầm giọng nói:

-Người đã ngừng tụ được thất liên hoa?

-Không sai. Minh, nếu người nguyện ý thần phục ta, cái tiểu thế giới này sẽ là thiên hạ của hai ta, nhưng nếu người vẫn ngoan cố chống cự, ta chỉ có thể loại bỏ người!

Chúc Long lạnh lùng nói.

-Người tụ thành thất liên, trong tiểu thế giới này, quả thật không ai có thể chống lại người, nhưng muốn khống chế nó, cũng không phải đơn giản

như người nghĩ đâu!

Minh thần hừ lạnh một tiếng.

Ha ha, chẳng lẽ người còn có thể thay đổi được sự thật này sao?

Chúc Long cuồng tiếu, đột nhiên biến sắc, hần nhận thấy hai cổ khí tức khác. Hần nhìn Minh thần:

-Các người không chỉ có một người?

-Đương nhiên.

Minh thần lạnh nhạt nói.

-Được rồi, ta thừa nhận đã coi thường người, nếu như vậy, lần này ta không thể làm gì được người. Vẫn câu nói kia, chỉ cần giao ra Vũ Diễm, linh lung tiểu thế giới liền chia đều cho hai ta, tất cả tài nguyên nơi này đều thuộc về chúng ta, nếu người vẫn ương ngạnh cố chấp, chờ ta thu phục linh thần các tộc khác, đến lúc đó đừng trách ta ngoan độc!

-Chúc Long, người ngây thơ quá đấy. Chỉ bằng tu vi đứng đầu tiểu thế giới, liền nghĩ nắm cả khối thiên địa này trong tay? Minh giới ta tự có thủ đoạn tự vệ, hai khối hung địa kia chẳng lẽ không có? Còn có cường giả các tộc thế giới thâm uyên, thế giới dung nham, người coi là đồ trang trí hay sao? Ngay cả nhân tộc vân mộng giới, người cũng không thể bắt được, còn mơ hão nắm toàn bộ linh lung giới trong tay.

Minh thần lắc đầu cười nói:

-Ta lười cùng người so đo, dù sao đối với ta cũng chả có lợi lộc gì. Chỉ cần người không bước vào Minh giới, chúng ta không ai phạm ai, nếu người tiến vào, vậy Minh giới ta cũng không phải quả bưởi mềm.

Chúc long nhìn Minh thần thật sâu, xem ra không có cách nào mang Vũ Diễm về được, hắt hừ lạnh một tiếng.

-Vũ Diễm bà nương kia, liền để tạm chỗ người, bắt quá sớm muộn gì ta cũng bắt được nàng!

Nói xong Chúc Long dự định biến mất thì...

-Người tính đi đâu thế? Ta còn chưa có tận hưởng trò vui a.

Một giọng nói của nữ nhân vang lên ngay lập tức, đồng thời như điện xẹt, thân ảnh của một người từ trên không trung đánh thẳng xuống vuông góc với phương của mặt đất, đánh xuống Chúc Long.

Tại thanh âm của nữ nhân này vang vọng, Minh Vực chướng không giả cũng giật mình. Thân ảnh của nữ nhân này trắng như tuyết, làn da trắng mịn, tóc trắng, ngay cả y phục cũng màu trắng, vẻ đẹp phải nói là trần gian không ai sánh bằng. Ai nhìn vào chắc chắn sẽ bị hút hồn ngay.

Đôi chân thon dài, trắng mịn của nàng chẻ xuống Chúc Long khiến hắc tử lăng không như đạn pháo bắn thẳng vuông góc xuống mặt đất.

Ầm.....

Chúc Long rơi thẳng xuống mặt đất tạo ra một tiếng nổ vang lớn bởi một đòn mà hắc tử lăng không hề có chút phòng bị nào, không phải bởi vì không muốn mà là không thể, tốc độ của nữ tử này quá nhanh. Thân ảnh đặc trưng màu tuyết trắng mát kia lúc di chuyển cứ như một đạo quang ảnh màu trắng mà thôi.

-Còn chưa có kết thúc đâu. Mau mau ra đây tiếp đón bốn cô nương ta đi đi.

Cô nương tóc đến chân toàn bộ trắng buốt miệng mỉm cười vô cùng hào hứng nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Giải Quyết Nỗi Buồn?

Cô nương toàn thân màu trắng, ánh mắt kiều mị, môi mỏng được đánh bóng bởi một lớp hồng phấn là điểm nổi bật nhất trong toàn bộ màu trắng tinh thân ảnh. Y phục có thể tưởng tượng là một bộ một mảnh, váy ngắn miễn cưỡng che lấp đến đùi, nhưng vẫn có hai bên xẻ đôi để lộ ra cặp đùi mê người, ngực đầy đặn không thể chèn vào đâu được, trên cổ có đeo một chuỗi dây chuyền được xâu bởi những hạt châu màu trắng, mà cái mề đay là một cái tứ giác thạch lóng lánh như kim cương vậy, mà trên y phục dường như có phần lông dính trên bộ y phục kéo dài từ giữa bộ ngực sang hai bên bờ vai, tóc nàng khá dài, mái gần như che mất một bên mắt nữa, nhưng mà điều đó không ảnh hưởng gì đến vẻ đẹp của nàng mang lại.

Nàng vẫn lạnh không mà phi hành. Chắc qua miêu tả ai cũng đoán được nàng là ai. Tuyệt đế, cũng là chính Phi Linh hóa thân mà ra. Lí do? Giải quyết nỗi buồn, có thể trả lời như vậy. Không có ai chịu nổi những đòn công kích mạnh mẽ của Phi Linh, và cũng không muốn ai nhận ra mình tự rời đi Hắc Viêm tháp, ngoài vị kim giáp thị thần bị hãm dọa kia thôi, nên cậu mới hóa thân thành Tuyệt đế để che dấu danh tính.

-Chuyện gì đang xảy ra vậy, Minh? Không phải Chúc Long hẳn đến chứ?

Linh Vận cùng những cường giả khác cũng xuất hiện, Linh Vận chạy lại hỏi thăm Minh thần. Vừa hỏi nàng lại nhìn về phía đám bụi khói dưới đất và cô nương băng ngạo trắng xóa thân ảnh đang đứng trên không trung.

-Đúng là Chúc Long hẳn đến, quả thật hẳn đã mạnh hơn so với tưởng tượng của ta. Nhưng...

Minh thần vừa nói tay ôm lấy ngực mình, dường như đã bị thương rồi, ánh mắt vừa nhìn về phía cô nương bạch sắc thân ảnh kia, rồi hần nói tiếp:

-Cô nương kia không biết từ đâu ra? Ngay khi Chúc Long dự định rời đi thì nàng xuất hiện cho hần một cú từ trên xuống, hiện đang nằm dưới đất kia kìa.

Minh thần vừa nói, ánh mắt cứ đảo qua đảo lại về phía bạch sắc thân ảnh Tuyết đế và Chúc Long đang nằm xả lai dưới đất kia.

Chúc Long dưới mặt đất từ từ bò dậy, mặc dù bị đánh không chút phòng bị nhưng cũng không có bị ảnh hưởng nhiều, Phi Linh hóa thân thành Tuyết đế cũng tức là lấy thân thể làm môi giới, cho Tuyết đế tùy điều khiển, với điều như vậy, thể chất cùng năng lực của Phi Linh cũng bị hạ thấp xuống để có thể tăng cường năng lực của Tuyết đế, thí như một vạn điểm võ kia, mà đến hiện tại thì Phi Linh đã một vạn một điểm rồi, sẽ bị giảm xuống, nhưng mà giảm thì giảm, nó cũng không có nghĩa rằng sẽ yếu hơn những tên nào ở đây, mà Chúc Long cái kia yêu thú nhất tộc cũng không kém thực lực, cường độ thân thể của hần cứng chắc rất nhiều, thân thể của hần có thể so sánh với một cái Hồn Đấu La thông thường a.

-Không hề hấn sao? Quả là phụ thể giảm hần sức mạnh rõ rệt!

Phi Linh nhìn thấy Chúc Long đứng dậy mà chỉ xay xác một chút không khỏi cảm thán. Và cậu cũng kiểm tra lại năng lực của bản thân trong hình hài Tuyết đế lúc bấy giờ, võ tuột xuống còn khoảng một ngàn, còn điểm phép thì gia tăng đáng kinh hồn, đạt đến một vạn năm điểm. Cũng tức là sát thương của những phép thuật sẽ được gia tăng.

-Hừ. Loại vô danh tiểu tốt chỉ biết đánh lén. Minh không ngờ người cũng có mặt vô liêm sỉ thế này! Ha ha.

Chúc Long sắc mặt hơi biến đổi nói. Minh thần chỉ biết im lặng mà nghe, đồng thời quan sát hai bên.

-Tên kia. Đến đây cho ta xem xem bằng pháp tắc nhà người mạnh mẽ đến mức nào đi.

Phi Linh nhìn Chúc Long nói. Mà cậu đột nhiên xuất hiện ở đây cũng không phải là giải quyết nỗi buồn không, mà còn có việc cậu nhận định tên Chúc Long này là kẻ địch, hấn đến tìm Vũ Diễm, mà Vũ Diễm ở bên cậu, chắc chắn hấn sẽ đến gây phiền toái đến cho Tiêu Ngưng Nhi sau này. Phi Linh quyết định trừ khử những tên như Chúc Long. Nhưng mà lâu rồi cậu không đả động tay chân sao cho ra trò cả, nên nhân dịp này mà giải quyết vấn đề này luôn. Nói mà thấy tội cho Chúc Long tên này, khi không đang muốn đi thì bị Phi Linh bực cho.

Chỉ thấy trên người của Chúc Long lúc này xuất hiện những cánh đoá hoa, có sáu bông là đã nở rộ, còn một thì vẫn chưa nở ra.

-Không ổn. Hấn muốn sử dụng thất liên hoa. Cô nương, mau mau tránh đi.

Minh thần nhìn thấy Chúc Long trên thân thể mọc ra những đoá hoa kia không khỏi kinh sợ, nhìn về phía Phi Linh mà báo hiệu.

Phi Linh cảm nhận được nguồn lực của thất liên hoa cũng rất khá, nói pháp tắc lực ở nơi đây 4 điểm thì có thất liên hoa tăng phúc thì Chúc Long đã có thể nâng thực lực cường hoá pháp tắc lên đến 6 điểm, cũng đã gần đạt đến cực hạn thuộc tính rồi. Phi Linh cũng có chút kinh ngạc, đối với thế giới này thì như vậy đã là thành tựu kinh hồn rồi.

Phi Linh trong thân thể Tuyệt đế cũng bắt đầu vận động tuyệt cực hạn, những ngọn giá lạnh sương tuyết trắng xóa cũng theo sự vận động của Phi Linh mà vũ động, chúng cứ xoay quanh cậu tạo thành một cơn lốc lấy Phi Linh làm trung tâm. Mà bên kia Chúc Long cũng không có chịu thua kém, hấn lại vận lấy hàn băng pháp tắc một lần nữa.

Cứ như rất động nhịp vậy, Phi Linh và Chúc Long đồng loạt giải phóng lực lượng về phía đối phương, hai loại lực lượng va chạm nhau.

Ầm ầm ầm....

Thời điểm va chạm, chúng tạo thành những thanh âm cùng rung chấn cho cả Cửu Trọng Tử Địa. Mà dường như cực hạn chi tuyết của Tuyết đế là áp đảo hoàn toàn hàn băng pháp tắc của Chúc Long. Phải biết rằng Tuyết đế bản thân sinh ra vốn may mắn đã là một cái tinh linh, khi nàng có thể bước tiến hóa hình dáng thật sự, cũng tức là Tuyết đế sau khi đã thành công trùng tu ấy, có thể cùng Phi Linh cạnh tranh về mặt quy tắc băng tuyết rồi.

Chúc Long ánh mắt là không thể nào tin tưởng được. Hàn băng pháp tắc mà hắn tự tin, còn có thất liên hoa tăng phúc, vậy mà vẫn bị cái lực lượng khủng bố kia áp đảo không có sức chống cự, hắn cứ thúc dục toàn bộ pháp tắc lực của mình, hắn không làm vậy, dù là hắn có hàn băng thuộc tính đi chăng nữa cũng bị cái này lực lượng làm cho băng kín mà chết thôi, vì hắn cảm nhận được trong làn tuyết vụ này, ẩn chứa kinh người pháp tắc, hơn hẳn sự hiểu biết của hắn.

-Không thể nào! Làm sao có người có thể lĩnh ngộ hàn băng pháp tắc hơn ta cơ chứ?

Chúc Long bị lép vế không cam lòng nói. Hắn cứ điên cuồng thúc dục tự thân pháp tắc lực, thất liên hoa ngày càng sáng rực.

-Nhàm chán.

Phi Linh nói. Cậu tiếp thêm một chút lực vào trong tuyết vụ, và ngay sau đó, toàn bộ hàn băng pháp tắc của Chúc Long là hoàn toàn bị tuyết vụ thôn phệ lấy, thân ảnh của Chúc Long cũng bị nhấn chìm trong tuyết vụ đó.

Đứng phía ngoài quan sát mà Minh thần và những cái khác cường giả cũng rợn hết cả sống lưng. Đứng bên ngoài nhưng vẫn bị cái lạnh của lực

lượng cô nương kia làm cho ảnh hưởng. Mà nhìn lấy xung quanh tầng tám Cửu Trọng Tử Địa thì dường như đã bị sương tuyết bao phủ, tạo thành một trận tuyết rơi rồi.

Cảm thấy Chúc Long sinh mệnh lực đã tiêu hao hết, Phi Linh cũng không còn việc ở chỗ này, trong hình dáng của Tuyết đế, cậu biến mất ngay sau đó. Minh thần, Linh Vận vẫn còn muốn hỏi thăm cậu nhưng lại không thấy bóng dáng đâu nữa, kiểm tra lấy Chúc Long, hẳn hoàn toàn bị tuyết cực hạn của Tuyết đế đè ép mà chết. Hẳn không có bị đóng băng, nhưng mà tuyết phủ đầy trên người hẳn trong tuyết vụ kia cũng khiến hẳn thân thể cứng ngắc lại.

Minh thần cùng những cái cường giả khác cũng không thể nói được gì ngoài im lặng mà suy nghĩ về thực lực của cô nương kiều mị trắng tuyết kia.

Phi Linh lúc này đã quay lại phía trên của Hắc Viêm tháp. Vị kim giáp thị thần kia thấy Phi Linh quay trở lại sắc mặt có chút yên ổn, không biết cậu đi đâu nhưng dù sao trở về không có bị các vị cường giả kia phát hiện là bản thân hẳn cũng an toàn mà qua tai kiếp.

Tiêu Ngưng Nhi lúc này đang đi vào minh tường, thực tế thì vô ngã loại khái niệm này vô cùng phức tạp, chỉ là yêu cầu của đợt này khảo thí cũng chỉ là tịnh tâm loại bỏ tạp niệm thôi. Còn cao hơn nữa thì thậm chí cả thần thánh cũng không có ai là đạt được cả. Mà Tiêu Ngưng Nhi có chút cảm thụ lấy Hắc Viêm Diễm ở đây, xung quanh của nàng, lôi cầu cũng được nàng loại bỏ đi. Tuy có chút nóng rát vô cùng ở đệ thất tầng nhưng mà đối với Thiên Mệnh cảnh nhất tinh nàng cũng đủ để chịu đựng rồi.

Phi Linh quay lại cũng rất im lặng mà quan sát, cười thầm sau đó là bản thân xếp bằng và đi vào minh tường bắt đầu tu luyện.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Hoàn Thành Khảo Thí

Mười ngày sau.

Khảo thí chấm dứt, cường giả các tộc trong hắc viêm tháp đều biến thành từng đạo bạch quang biến mất tại chỗ.

Tầng chín cửu trọng tử địa, biệt viện tinh xảo.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cũng từ hư không mà bị dịch chuyển đến bên trong biệt viện.

Mà lĩnh ngộ lấy Hắc Viêm, Tiêu Ngưng Nhi đã ngưng tụ thành công thứ hai Mệnh Hồn trong linh hồn hải, tấn cấp Thiên Mệnh nhị tinh, nhờ tốc độ thôn phệ Hắc Viêm kinh người của Tiêu Ngưng Nhi, nay có thể nói cơ thể của nàng cũng là kháng hỏa tính, tuy không sử dụng được hỏa thuộc tính.

Dòm ngó xung quan biệt viện, Tiêu Ngưng Nhi không nhận ra đây là đâu cả. Mà đúng lúc này lại có một giọng nói vang lên gần Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi.

-Chúng ta lại gặp nhau rồi. Phi Linh huynh.

Nường theo tiếng gọi, Phi Linh quay đầu đến nơi mà giọng nói phát ra, là Tiêu Ngử. Mà nàng đang đứng kế bên là cả một đám người khác nữa, trong đó có Minh Vực chưởng khống giả cùng Linh Vận.

Cũng không có bất ngờ lắm về thân thế của Tiêu Ngử, Phi Linh cũng cười chào lại.

-Phi Linh, ai thế?

Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy Tiêu Ngữ cũng có chút tò mò.

-À. Là một người quen ta gặp mười hai ngày trước. Nàng tên Tiêu Ngữ.

Phi Linh cười nói.

-Nàng?

Tiêu Ngưng Nhi tròn mắt nhìn Phi Linh rồi đảo qua Tiêu Ngữ.

-Này. Người hứa không nói chuyện này rồi cơ mà.

Tiêu Ngữ nghe thấy Phi Linh giới thiệu không khỏi tức tối, giọng có hơi lớn một chút nói. Nó khiến những người khác cũng nghe được.

-Tiêu Ngữ, có chuyện gì vậy?

Minh thần hướng câu hỏi đến Tiêu Ngữ.

-Không có gì đâu.

Tiêu Ngữ lắc đầu, kìm nén cơn giận của mình, hơn nữa còn trừng mắt, làm mặt dữ nhìn Phi Linh nữa.

-Ôi. Đây là muội muội ta a. Ngưng Nhi làm quen với Tiêu Ngữ đi.

Phi Linh thúc Tiêu Ngưng Nhi đến chỗ của Tiêu Ngữ. Cả hai dường như khá là hợp nhau, hơn Tiêu Ngưng Nhi lại còn vừa mới biết Tiêu Ngữ bí mật, nên lại càng hợp hơn. Hai người nói chuyện, Phi Linh nhìn Minh thần đứng kế bên mình từ lúc nào rồi.

Lúc này, đám người Thương Minh, Mộ Dạ, Hoa Hỏa vẫn còn đang khiếp sợ. Mà ánh mắt của Minh thần đảo qua toàn bộ những người có mặt ở đây.

-Các người tốt, ta chính là Minh thần trong miệng các người.

Minh thần nói. Nghe Minh thần nói, trong lòng mọi người ai nấy đều kinh hãi.

-Tiêu Ngữ, người cùng Minh thần là...

Tiêu Ngưng Nhi không kìm được hỏi.

-Minh thần là nghĩa phụ của ta, hãy xem ta như con ruột.

Tiêu Ngữ nhìn Tiêu Ngưng Nhi, mỉm cười nói.

Minh thần nhìn mọi người, khẽ cười nói:

-Các người đều là thiên tài minh giới ta lựa chọn ra, có lẽ các người vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng từ giờ trở đi, các người sẽ tiếp xúc với một khung trời hoàn toàn mới. Nơi này của chúng ta, gọi là tiểu thế giới linh lung, vốn chỉ là một phần nhỏ của Long Khư Giới Vực, Truyền Kỳ cảnh trong miệng các người, chỉ mới là sự khởi đầu, phía trên còn có Thiên Mệnh, Thiên Tinh, Thiên Chuyển, Long Đạo, Vũ Tông...các loại cảnh giới.

Nghe Minh thần nói, đám Thương Minh lập tức khiếp sợ. Nguyên lai nơi đây chỉ là một tiểu linh lung thế giới, bên ngoài còn có thế giới càng lớn hơn. Phía trên Truyền Kỳ cảnh, còn có rất nhiều cảnh giới.

Minh thần từ tốn nói:

-Bên trong Long Khư Giới Vực có rất nhiều Thần Tông, đã tồn tại vô số năm tháng, tùy tiện một Thần Tông, cũng có thể đơn giản tiêu diệt tất cả cường giả trong tiểu thế giới linh lung. Sở dĩ tiểu thế giới linh lung có thể duy trì bộ dạng hiện tại, là vì tiểu thế giới linh lung là do một đại năng tạo ra, người bên ngoài không thể tiến vào. Thông đạo giữa tiểu thế giới linh lung và bên ngoài cứ năm năm mở một lần, chỉ có những người ở trong tiểu thế giới linh lung chúng ta mới có thể tùy ý ra vào.

Nghe Minh thần nói, đám người Thương Minh, Mộ Dạ, Hoa Hỏa đối với Long Khư Giới Vực sinh ra chờ mong mãnh liệt. Đó rút cuộc là thế giới thế nào?

-Sáu vị đây, đều giống ta, là các đời cường giả của tiểu thế giới linh lung, các người sẽ là đệ tử của họ. Nếu như nguyện ý đi theo họ, đánh lên linh hồn pháp ấn, bọn họ sẽ mang các người đi Long Khư Giới Vực, gia nhập các đại Thần Tông, tiếp xúc với công pháp càng cao cấp, trở thành tuyệt thế cường giả!

Ánh mắt Minh thần đảo qua mọi người, việc này đối với tu luyện giả chính là sự hấp dẫn chí mạng a.

Một khi đánh vào linh hồn pháp ấn, xác lập quan hệ sư đồ sẽ rất chắc chắn, ở Long Khư Giới Vực, khi sư diệt tổ chính là sự tình khó có thể tha thứ nhất!

Minh thần lại khẽ cười nói:

-Trước khi đi Long Khư Giới Vực, ta sẽ cho các người ba tháng để trở về đoàn tụ với gia đình. Hơn nữa nếu các người còn có nguyện vọng gì chưa hoàn thành, chúng ta sẽ tận lực giúp các người hoàn thành!

Đúng lúc này, Thương Minh đứng dậy, khom người nói:

-Đại nhân tôn kính, không biết chúng ta sẽ bái ai làm thầy? Chúng ta được quyền chọn không?

Minh thần lắc đầu nói:

-Lão sư của các người đã được xác định, nếu người không hài lòng, giờ có thể rời đi!

Nghe Minh thần nói, Thương Minh biết điều câm miệng, bọn hắc căn bản không có quyền lựa chọn. Xác thực, đối với cường giả cấp bậc này mà nói, nguyện ý thu nhận bọn họ, đã là đại ân rồi. Trong lòng bọn họ có chút bất an, không biết lão sư của mình sẽ là dạng gì.

-Sau khi báỉ sư, lão sư của các người sẽ nói kỹ càng tình huống Long Khư Giới Vực cho các người, nhưng ta nhắc trước, mặc kệ các người ở Thần Tông nào, các người đều là người của tiểu thế giới linh lung, các người không thể quên gốc rễ, càng không thể khi sư diệt tổ! Bằng không, chúng ta sẽ vận dụng tất cả lực lượng, đem các người đánh chết.

Ánh mắt Minh thần đảo qua tất cả những người có mặt. Mà hắc không có nhìn lấy Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, hắc biết Phi Linh lực lượng kinh người còn hơn cả hắc nên hắc không có đụng chạm gì đến cậu lẫn Tiêu Ngưng Nhi.

Cảm giác được hàn ý đáng sợ, mọi người lập tức gật đầu.

Dần dần bảy cái cường giả đều nói ra bản thân chọn ai làm đệ tử. Tiêu Ngưng Nhi là theo Phi Linh được Minh thần chọn, do là số lượng người hoàn thành chỉ có mười bốn người chia đủ cho bảy người mỗi người hai đệ tử.

Minh thần hạ linh hồn pháp ấn xuống Tiêu Ngưng Nhi có vẻ rất khó khăn, với lại hiệu ứng của linh hồn pháp ấn không hiểu lí do gì mà rất mờ nhạt, dường như không có ảnh hưởng quá so với lời nói của Minh thần ban nãy. Còn về Phi Linh, Minh thần tài nào có thể gieo lên cậu linh hồn pháp ấn cả, điều này cũng làm Minh thần có chút không biết phải làm sao, cũng hơi phiền muộn. Biết làm sao được không lẽ một tên đẳng cấp yếu đuối có thể làm thấy của một thần chi cấp hai tiếp cận cấp một sao?

Ba tháng tiếp theo, các người hãy tạm biệt người nhà, sau đó tiến về Long Khư Giới Vực, tiến vào các đại Thần Tông!

Minh thần nhìn mọi người nói, rồi cuối cùng dời ánh mắt lên Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi.

-Từ nay các người có thể gọi ta là sư tôn.

Minh thần nói. Hắc đạo gần đây đúng là gặp rất nhiều chuyện kì quái rồi, Phi Linh dò không ra tu vi, cô nương tuyết trắng giết Chúc Long, Tiêu Ngưng Nhi giúp linh hồn pháp ấn mờ nhạt kết quả, mà Phi Linh thậm chí còn không thể gieo được nữa. Hắc hơi có chút stress rồi.

Nghe Minh thần nói thế Tiêu Ngưng Nhi lễ phép trả lời, còn Phi Linh cũng không có nói cái gì.

Ba tháng trôi qua nhanh chóng. Trong ba tháng, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi vẫn ở lại Hắc Thạch thành, dù sao thì cũng đã nói lời từ biệt đến toàn bộ Quang Huy chi Thành, không lẽ lại quay lại sao? Chắc chắn một điều rằng sau này Quang Huy chi Thành sẽ còn mở rộng ra nhiều hướng nữa trong Thánh Lan đại lục chứ không còn ru rú tại một vùng núi hẻo lánh ấy nữa. Có khi sau này sẽ gặp lại những người đồng hương thì sao. Dường như mọi chuyện ở nơi đây đã được thực hiện xong xuôi, đây mới là ý nghĩa của việc tu luyện thực sự, vứt bỏ mọi thứ, gia đình, của cải,... để theo con đường tu đạo sau này. Và đây có lẽ cũng là bước ngoặt đối với Tiêu Ngưng Nhi, dù sao phải rời bỏ quá khứ cùng hiện tại không phải ai cũng làm được. Có lẽ đây cũng là thứ mà Phi Linh chưa học được. Cậu, còn vướng vượn nhiều thứ lắm, như gia đình cậu ở Trang Viên này, Sử Lai Khắc này,...

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Thiên Linh Viện

Trong biệt viện tại tầng chín cửu trọng tử địa.

Toàn bộ mười bốn người đều đã tập trung không thiếu một ai. Mà Minh thần cùng sáu cường giả khác cũng đã xuất hiện.

Minh thần rơi ánh mắt của mình xuống Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi.

-Trong ba tháng qua ta có quan sát. Các người dường như không có quay về với gia đình. Không lẽ là có chuyện gì sao?

Minh thần hỏi.

-Bẩm sư tôn, thật ra chúng ta trước khi đến đây tham gia tuyển chọn đệ tử, đã xác định từ biệt gia đình từ sớm rồi. Tu hành phải biết từ bỏ những thứ như vậy mới có thể đắc đạo.

Tiêu Ngưng Nhi cung kính nói. Phi Linh đứng kế bên khoanh tay gập đầu đồng ý. Minh thần nghe cũng phải gập đầu. Tiêu Ngưng Nhi nói đâu có sai.

Lúc này, trên bầu trời Cửu Trọng Tử Địa xuất hiện một lỗ đen, có lẽ là lối đi dẫn đến Long Khư Giới Vực.

Thấy một màn này, bảy người Minh thần đều ngẩng đầu lên, trong mắt bắn ra thần quang, như thể xuyên phá hư không. Thật ra Phi Linh không phải không có năng lực không gian, mặc dù những lần xuyên không đã qua, đều là nhờ hệ thống mà xuyên qua, Phi Linh chỉ là không dám dùng lấy mà thôi. Thử hỏi xem một thế giới mà pháp tắc không ổn định, mà cậu còn là một cái người ngoài xen lẫn vào hoạt động của thế giới này, nếu Phi Linh

đả động đến năng lực không gian thì có nguy cơ sẽ dẫn đến không gian sụp đổ a.

Sau đó, sáu cái cường giả trong đó có cả Linh Vận cũng dẫn đi đệ tử của mình hóa thành những đạo quang sáng hướng lên lối vào kia, biến mất không thấy đâu nữa.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi thì được đưa đến Vũ Thần Tông, mà Minh thần không thể nào rời khỏi tiêu thể giới linh lung được nên đã cử Tiêu Ngữ xuống dưới đây mà đưa đệ tử của mình đến Vũ Thần Tông ở Long Khư Giới Vực.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cùng Tiêu Ngữ ba người bắt đầu bay về phía lối vào kia. Sau đó biến mất không thấy đâu nữa.

Long Khư Giới Vực.

Đây là một mảnh mênh mông không gian, phân bố rất nhiều thế lực cường đại, chính đạo gồm: Vũ Thần Tông, Thiên Âm Thần Tông, Vô Tướng Thần Tông, Bách Hoa Thần Tông, Hỗn Nguyên Thần Tông cùng Hoả Thần Tông; tà đạo gồm: Yêu Thần Tông, Ngũ Lôi Ma Tông, Xích Nguyệt Ma Tông, còn có một chút thế lực cực kỳ thần bí, Thiên Thần tổ địa, Thánh Ma tổ địa,...

Những thế lực này, truyền thừa vô tận tuế nguyệt, cường giả vô số, không người nào có thể rung chuyển.

Long Khư Giới Vực phương Đông.

Nơi này là một mảng lớn lãnh thổ quốc gia, đều thuộc về chính đạo lục đại Thần Tông, một trong Vũ Thần Tông.

Không ai biết Vũ Thần Tông tồn tại đã lâu cỡ nào cùng tuế nguyệt, Vũ Thần Tông quản lý mấy trăm tòa thành trì, vài tỷ đại dân cư, chỉ là đệ tử ngoại môn, liền ít ỏi hơn triệu. Không ai biết, Vũ Thần Tông bên trong rốt cuộc có bao nhiêu cường giả.

Dưới sự quản hạt, Vũ Thần Tông được chia làm tiểu thiên giới, nội môn cùng ngoại môn, người bình thường đối với Ngoại môn cũng đã không thể đụng rồi, nội môn càng là thần bí khó lường, về phần tiểu thiên giới, thì là tồn tại theo truyền thuyết.

Trừ những nơi đó ra, Vũ Thần Tông bên trong còn có một địa phương gọi là Thiên Linh Viện, những thiên tài đến từ từng cái thành trì cùng với các tiểu thế giới khác, đều tiến vào Thiên Linh Viện tu luyện. Thiên Linh Viện vô cùng khổng lồ, số lượng đệ tử thì có hơn trăm vạn, nghiêm nhiên như một tiểu vương quốc độc lập.

Thiên Linh Viện ở trong một mảnh thâm sơn, sum xuê rừng cây, loáng thoáng có thể trông thấy khu kiến trúc như mọc thành phiến, liên miên bất tuyệt, đồ sộ hùng vĩ.

Trên đường nhỏ trong rừng, Tiêu Ngữ đi trước, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đi phía sau, bên cạnh lui tới đều là đệ tử của Thiên Linh Viện. Hiện tại đúng là thời gian mười năm một lần, Thiên Linh Viện chiêu nạp học viên mới, cho nên chung quanh nơi này cơ bản đều là học viên mới của Thiên Linh Viện.

Tiêu Ngữ đi ở phía trước. Vừa nói:

-Thiên Linh Viện chia làm năm bộ phận, đẳng cấp sâm nghiêm. Trung viện mạnh nhất, Đông viện thứ hai, Tây viện thứ ba, Nam viện cùng Bắc viện đứng cuối, các người trước phải tham gia khảo thí, mới có thể xác định được an bài ở viện nào. Đến được Long Khư Giới Vực, đẳng cấp cũng được phân chia lại, Thiên Mệnh, Thiên Tinh, Thiên Chuyển, Long Đạo, Vũ

Tông năm đại cảnh giới. Có thể cảm thụ Ngưng Nhi lúc này cảnh giới đã đạt được Thiên Mệnh cảnh nhị tinh, cũng là có một chút thành tựu ở nơi này. Nhưng vẫn chưa phải quá cao thâm gì cả, vẫn cần cố gắng nâng cao thực lực.

Cả hai người dưới sự hướng dẫn của Tiêu Ngữ, tiến nhập cùng một chỗ trong sân, trong sân có một số cường giả đạo sư đang tại thanh sổ điểm danh. Những đạo sư này thân mặc trường bào, khí thế uy nghiêm, trên người lộ ra khí tức cường đại, ít nhất đều là cấp Thiên Mệnh cường giả.

-Đây là thư tiến cử hai vị học viên mới.

Tiêu Ngữ đi tới trước một vị đạo sư, tay đưa ra một phong thư, nói.

Đạo sư kia là một thanh niên hơn ba mươi tuổi, ăn mặc trường bào màu bạc, ngẩng đầu sau khi thấy Tiêu Ngữ, trong đôi mắt xẹt qua vẻ kinh ngạc, nói:

-Hóa ra là Tiêu Ngữ a!

Nghe được lời nói của người đạo sư này, mấy vị đạo sư còn lại cũng đưa ánh mắt phóng qua.

Đạo sư này nhìn lướt qua Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, quay đầu nói với một đạo sư trong đó nói:

-Thư tiến cử đã được thu, người dẫn bọn họ vào đi.

Tiêu Ngữ nghe thế liền gật đầu, rồi dẫn hai người Phi Linh, Tiêu Ngưng Nhi đi vào.

Phi Linh tinh tế nhìn lướt qua đám đạo sư kia, những đạo sư này nghe được tên Tiêu Ngữ có chút kinh ngạc, xem ra Tiêu Ngữ tại bên trong Thiên

Linh Viện vẫn có chút danh tiếng, tuy rằng tu vi Tiêu Ngữ, bề ngoài giống như chưa có chừng ra Mệnh Hồn.

Xuyên qua từng đạo hành lang gấp khúc, đi vào một đại điện, trong đại điện tụ tập mấy nghìn vị đệ tử, chưa biết đang làm chuyện gì.

Tiêu Ngữ quay đầu lại với hai người nói:

-Từng thiên tài của thành trì, tiểu thế giới gia nhập Thiên Linh Viện, lúc trước đều tiến hành một vòng khảo thí, khảo thí đẳng cấp linh căn, linh căn chia làm Thiên - Địa - Nhân ba cấp bậc, trong đó lại chia làm chín phẩm cấp. Một cái linh căn phẩm cấp càng cao, thiên phú liền càng mạnh, tu luyện Thiên Đạo chi lực tốc độ liền càng nhanh.

Tiêu Ngưng Nhi chú ý lắng nghe, sau đó gật đầu đã hiểu.

Phía trước người khảo sát tham dự càng ngày càng nhiều, phía bên trên ba vị đạo sư đang ngồi ghi chép.

-Nhân Linh Căn Tam phẩm, khiến hồi!

-Nhân Linh Căn nhị phẩm, khiến hồi!

...

Những đạo sư kia thanh âm truyền tới.

-À. Khiến hồi có ý tứ là, Thiên Linh Viện không thu nhận, Thiên Linh Viện chỉ lấy Nhân linh căn ngũ phẩm trở lên, tư chất quá kém liền không nhận mà trả về.

Đột nhiên nghe thấy đạo sư những câu nói kia, Tiêu Ngữ sột nớ ra rồi nói.

Trong lúc đang nghe Tiêu Ngữ hướng dẫn, bên cạnh một đám người đi tới, đầu lĩnh là một thiếu niên tuấn dật trong người mang theo một tia tà khí, bộ dáng khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi, mang trên mặt vài phần dáng ngả ngớn tươi cười.

-Này không phải Tây Viện thiên tài siêu cấp Tiêu Ngữ của chúng ta sao? Không nghĩ tới lại gặp ở nơi này, Tiêu công tử, thật là có duyên a!

Thiếu niên kia sách sách miệng, kỳ dị nói.

-Hoa Lăng, nơi đây không có việc của ngươi, ta cũng không có công phu ở chỗ này cùng ngươi nói chuyện tào lao?

Tiêu Ngữ trên mặt sương lạnh che kín, lạnh lùng nói.

Cảm giác được giữa bầu không khí hai người có chút địch ý, Phi Linh ánh mắt hướng lên trên người của Hoa Lăng, dường như khí tức của tên này mạnh hơn của Tiêu Ngưng Nhi cũng khá nhiều, có vẻ là Thiên Mệnh cảnh lục thất tinh rồi, nhưng dù là như vậy, cũng không chắc chắn là thắng được Tiêu Ngưng Nhi trong thực chiến.

Hoa Lăng cười ha ha một tiếng, thò tay muốn khoác Tiêu Ngữ bả vai, bị Tiêu Ngữ tát một cái đánh ra ngoài. Hoa Lăng bắt tay thu hồi lại, cười hắc hắc nói:

-Tiêu công tử vẫn như cũ, một chút cũng không khách khí a!

-Hoa Lăng, ta với ngươi rất thân thiết sao?

Tiêu Ngữ lạnh lùng liếc nhìn Hoa Lăng, hừ một tiếng.

-Tiêu công tử, ngươi nói như vậy, liền quá khách khí.

Hoa Lăng cười nói:

-Phụ thân người cùng phụ thân ta, tốt xấu đều là Vũ Thần Tông chấp sự, không cần phải thấy ta, liền như thấy cừu nhân a.

Sau khi nói xong, Hoa Lăng ánh mắt nhìn lướt qua Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi. Ánh mắt của hắn rơi vào khuôn mặt cùng ngực của Tiêu Ngưng Nhi. Ánh mắt hắn có chút chăm chăm khi nhìn vào Tiêu Ngưng Nhi.

Phi Linh nhìn ra được cái ánh nhìn đấy, đứng chặn trước Tiêu Ngưng Nhi, làm mất đi tầm nhìn của Hoa Lăng, hắn cũng theo đó mà không có nhìn nữa. Mà hình như tên này chỉ có thấy đẹp là ngắm mà thôi. Rồi hắn ha ha cười nói:

-Tiểu linh lung thế giới thật đúng là nhân tài tàn lụi a, cũng chỉ chọn trúng có hai người sao? Xem ra tiểu linh lung thế giới, cùng chúng ta tiểu thiên nguyên thế giới vẫn không thể so với nhau a!

Hoa Lăng nhìn lấy Tiêu Ngữ mà khinh thường. Phi Linh nghe thế cũng không có để vào trong lòng, bởi vì tên này không có đủ trình độ gây uy hiếp gì cho Tiêu Ngưng Nhi cả. Tiêu Ngưng Nhi cũng tương tự không để những lời nói của Hoa Lăng trong lòng.

Sau lưng Hoa Lăng, có chừng hơn hai mươi cường giả, mỗi người đều là thứ thần cấp, khoảng cách Thiên Mệnh cảnh giới chỉ có một đường chỉ chênh lệch.

Phi Linh đem thanh âm ngưng tụ thành một nhúm, hỏi thăm Tiêu Ngữ:

-Tên Hoa Lăng này là ai?

-Phụ thân hắn cùng nghĩa phụ ta đều là Vũ Thần Tông ngoại môn chấp sự, cùng phụ thân ta tranh đoạt chức vị tổng chấp sự, các người không cần để ý bọn hắn là được, ở chỗ này bọn hắn cũng không làm gì được các người.

Tiêu Ngữ truyền âm cho Phi Linh. Phi Linh có chút đã minh bạch, khó trách Hoa Lăng cùng Tiêu Ngữ hiềm khích, thì ra là thế.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Cân Đo Tiềm Lực

-Lập tức bắt đầu khảo nghiệm linh căn, không biết hai vị thiên tài từ tiểu linh lung thế giới đến, cuối cùng là linh căn cấp bậc gì!

Hoa Lăng khoe miệng mang theo một chút khiêu khích, đảo qua ba người Tiêu Ngữ:

-Tiêu công tử Thiên linh căn thất phẩm, hai vị từ tiểu thiên nguyên thế giới đến này. Hẳn là cũng đều không thua kém a?

-Cái này cũng không phiền nhọc đến người quan tâm!

Tiêu Ngữ phi thường lãnh đạm, đối với Hoa Lăng rất buồn chán rồi. Đã liền nói câu nào đều lạnh lùng.

Nhìn thấy Tiêu Ngữ kia bộ dạng không coi ai ra gì, Hoa Lăng hừ lạnh một tiếng, xoay người, Thiên linh căn thất phẩm, nhưng đến nay chỉ ngưng ra ngũ Mệnh Hồn, thiên phú và tu vi cái kia chênh lệch làm người ta thấy tức tối.

Liệu có ai thắc mắc rằng Tiêu Ngữ trong tiểu thuyết, là chưa ngưng ra Mệnh Hồn, nhưng tại đây lại ngũ tinh Thiên Mệnh cảnh? Có thể giả sử rằng, đây là một thế giới hoàn toàn tách biệt so với những gì trong tiểu thuyết nguyên tác, một thế giới mà, Nhiếp Ly trùng sinh là không được diễn ra, Tiêu Ngưng Nhi gia nhập Vũ Thần Tông, Tiêu Ngữ cũng không có chưa phải bị chứng bệnh mà chỉ nàng đạt đến ngũ tinh mới bắt đầu phát tác ra, Hoa Lăng trong nguyên tác cũng chỉ có tam tinh Thiên Mệnh mà thôi, còn có cái kia Thánh đế cũng là một trong những sự việc không hề xảy ra so với bản nguyên tác. Mà Phi Linh là có lẽ là tác giả của sự thay đổi

này, khi cậu xuyên không vào thế giới này, có thể nói đã tạo ra một sự mâu thuẫn nào đó mà khiến những diễn biến của nó so với tiểu thuyết đã khác hoàn toàn rồi.

Bản thân Hoa Lăng đạt đến thất tinh Thiên Mệnh cảnh, nhưng vẫn rất khẩn trương. Tiêu Ngữ và hắc kình địch, mà ai biết khi nào cái bệnh của Tiêu Ngữ hết, người ta có câu “tích hậu bạc phát”, đến khi đó Tiêu Ngữ có khi bức phá vượt qua hắc thì sao.

Đầu Tiên Thiên Linh căn thất phẩm, đơn giản là tồn tại trong truyền thuyết. Toàn bộ Thiên Linh Viện đến nay, đạt tới Thiên linh căn thất phẩm đấy, bất quá chỉ có trăm người, một trăm người này, tu vi đều đạt đến trình độ cực kỳ kinh người, đều là thể lực một phương. Theo lý thuyết Thiên linh căn thất phẩm, tốc độ tu luyện là cực nhanh đấy. Người bình thường căn bản không cách nào đuổi theo, nhưng mà Tiêu Ngữ là chậm chạp chỉ ngưng tụ năm cái Mệnh Hồn, so với độ tuổi của nàng thì đây là quá chậm rồi. Thiên linh căn cường đại, làm Hoa Lăng một mực lo sợ bất an. Hắc khảo thí chỉ ra vền vền là Địa linh căn thất phẩm mà thôi, thiên phú như vậy được cho ưu tú. Nhưng mà tuyệt đối không phải thuộc vào dạng siêu cấp thiên tài. Mà không phải nàng chậm chạp, do nàng ngưng tụ nhan trước tiêu chuẩn quá nhiều, rồi lại gặp phải quái bệnh làm nàng không tịnh tiến trong một khoảng thời gian rồi.

Người tham dự khảo thí càng ngày càng nhiều.

-Nhân linh căn cửu phẩm, mang đến Nam viện!

-Nhân linh căn thất phẩm, mang đến Nam viện!

Kết quả khảo thí, có thể đạt tới linh căn số lượng cũng không nhiều. mấy vị đạo sư Vũ Thần Tông chịu trách nhiệm khảo thí ánh mắt đảo qua những đệ tử tham dự khảo thí lần này, lộ ra có vài phần nhàm chán. Mấy năm nay nhân tài càng ngày càng ít, cái này rất có quan hệ đến việc Vũ

Thần Tông dần dần xuống dốc, một ít siêu cấp thiên tài có thể lựa chọn ra được đều tiến về trước Thần Tông khác rồi.

Đầu lĩnh đám đạo sư chịu trách nhiệm khảo thí ở bên trong, là một vị trung niên mặc trường bào màu lam, hắc lộ ra khí độ uy nghiêm, một mực chú ý đến kết quả khảo thí, ở bên cạnh hắn, có hai đạo sư ghi chép cực kỳ nhanh.

-Địa linh căn lực phẩm.

Lại thêm một kết quả khảo nghiệm.

-Đúng vậy, mang đến Tây viện!

Đạo sư áo lam khẽ gật đầu nói.

Hoa Lăng đầu nhú mảy một cái, nơi đây mấy ngàn người đang chờ đợi khảo thí, đợi đến phiên bọn hắn, cũng không biết lúc nào.

Chỉ thấy Hoa Lăng đi tới hướng phía đạo sư áo lam kia, mỉm cười chào hỏi nói:

-Cố chấp sự, đã lâu không gặp.

-Hoa Lăng công tử, sao ngươi lại tới đây?

Chứng kiến Hoa Lăng, lão đạo sư thần sắc trở nên nhu hòa một tí, nói.

-Không có gì, ta mang đệ tử tiểu thiên nguyên thế giới bọn ta tới đây tham gia khảo thí, kính xin Cố chấp sự chiếu cố nhiều hơn!

Hoa Lăng mang trên mặt dáng tươi cười, tay phải khẽ động, trong tay điểm vật gì đó, sau đó nhét vào trong tay áo đạo sư kia.

Đạo sư này cúi đầu nhìn thoáng qua, bất động thanh sắc mà thu vào, cười nói:

-Đâu có đâu có, Hoa Lăng công tử khách khí!

Hắn bất quá là một chấp sự chịu trách nhiệm ngoại sự mà thôi, hoàn toàn không thể so sánh quyền lực của chức vị chấp sự mà phụ thân Hoa Lăng này nắm giữ, Hoa Lăng khách khí như vậy, hắn không thể không nể mặt.

-Đã như vậy, các đệ tử của Hoa Lăng công tử tới đây khảo thí trước a!

Áo lam trung niên cười nói:

-Tiểu thiên nguyên thế giới nhân tài xuất hiện lớp lớp, các đệ tử này, nhất định đều là thiên tài thiên phú tuyệt a!

-Vậy đa tạ Cố chấp sự rồi!

Hoa Lăng công tử ha ha cười cười, quay đầu hướng lấy đám người dưới tay hắn nói:

-Các người đều tới đây a!

Đám đệ tử tiểu thiên nguyên thế giới, tất cả đều hướng phía Hoa Lăng đi tới.

Thấy như vậy, những đám đệ tử vẫn còn đang chờ đợi kia, bức xúc, mấy ngàn người khảo thí, bọn hắn đã đợi thật lâu rồi, đám Hoa Lăng này rõ ràng tới muộn hơn so với bọn hắn, lại được sắp xếp khảo thí trước bọn họ.

-Đám người kia là người nào?

-Không cần nhiều lời, đừng nên dây vào, Hoa Lăng kia là con của một vị ngoại môn thực quyền chấp sự, bọn hắn muốn khảo thí trước thì khảo thì

trước đi a!

Cuối cùng rất nhiều người đều kiềm chế xuống, dù sao đã đến Vũ Thần Tông, đám người bọn hắn đều chẳng phải là cái gì, có một ít người là đều không thể đắc tội được đấy.

Thấy vậy, Tiêu Ngữ từ bên cạnh đi ra, trầm giọng nói với Hoa Lăng cùng đạo sư áo lam kia:

-Cố chấp sự, người làm như vậy là không thỏa đáng, chúng ta đây so với đám người Hoa Lăng tới trước, bọn hắn lại được sắp xếp khảo thí trước chúng ta, như thế làm việc không công minh, nói ra sợ là không dễ nghe a!

Đạo sư áo lam liếc nhìn Tiêu Ngữ, lập tức lúng túng, nếu như là người bình thường dám nói như vậy, hắn nhất định sẽ đàn áp xuống, hôm tuyển chọn khảo thí này, hắn vẫn có một ít quyền lực đấy, nhưng mà phụ thân Tiêu Ngữ cùng phụ thân Hoa Lăng giống nhau, đều là thực quyền chấp sự, hắn cũng không dám đắc tội, mặt khác hắn làm việc thiên vị cũng là sự thật, nếu như bị Tiêu Ngữ nói ra, ít hoặc nhiều sẽ bị trách phạt.

-Tiêu Ngữ công tử, khiến cho người chê cười, Hoa Lăng công tử vừa rồi cũng đã ở chỗ này của ta đặt chỗ trước, đã hứa hẹn, chỉ có điều muộn đi một tí, cái này không có cái gì không hợp quy củ a?

Cố chấp sự linh cơ khế động nói ra, hắn cũng là người thông minh, tự nhiên sẽ không dễ dàng như vậy bị gây khó dễ.

Tiêu Ngữ nhất thời ghen lời, tuy rằng biết rõ Cố chấp sự là tròn tròn mắt nói lời bịa đặt, trong nội tâm phẫn uất, lại cũng không thể làm gì được.

-Tiêu công tử, ta đã quên nói cho người biết rồi, ta vừa mới cũng giúp người lần lượt đặt chỗ, giúp người đã sắp xếp, nếu như các người muốn khảo thí trước, chúng ta có thể xếp phía sau của các người.

Hoa Lăng cười mỉm nói.

Cố chấp sự không khỏi cảm kích nhìn thoáng qua Hoa Lăng, cùng là con của thực quyền chấp sự, Hoa Lăng rõ ràng đối nhân xử thế so với Tiêu Ngữ tốt hơn, quả thực là khéo léo, cẩn thận chặt chẽ.

-Không cần, lập tức liền đến phiên chúng ta.

Tiêu Ngữ hơi khẽ nhú mồm một cái, hẳn nếu là xếp đến phía trước Hoa Lăng, chẳng phải là đã trở thành một loại người giống như Hoa Lăng?

-A? Lập tức liền đến phiên Tiêu công tử nữa a, đã như vậy, Cố chấp sự sẽ đem chúng ta khảo thí cùng một chỗ a! Vừa vặn ta cùng Tiêu công tử cũng muốn xem qua một chút à!

Hoa Lăng cười mỉm nói.

-Nếu như Hoa Lăng công tử có ý nghĩ như vậy, vậy trước tiên..., đợi đệ tử phía trước trước kiểm tra xong a.

Cố chấp sự cười nhạt một tiếng nói, trong đôi mắt toát ra một tia hào quang thâm sâu, nghe nói phụ thân Hoa Lăng công tử cùng Tiêu công tử từ trước đến nay bất hòa, xem ra hai người là có ý so tài, dù sao chuyện này cũng không quan hệ đến mình, Cố chấp sự mừng rỡ ngồi xem hồ cấn nhau.

Tiêu Ngữ nhú mồm một cái đầu, đối với đủ loại khiêu thích của Hoa Lăng, lộ ra có chút bất mãn.

Hoa Lăng nhìn thoáng qua hai người Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi này giờ hào quang nhân vật chính bị mờ nhạt đi, nói:

- Không biết hai vị thiên tài này đến từ tiểu linh lung thế giới, đều là cấp bậc linh căn gì. Phải biết rằng Tiêu công tử thế nhưng là Thiên linh căn thất

phẩm cực kỳ hiếm có a, những thiên tài từ tiểu linh lung thế giới, hẳn là đều sẽ không kém hơn a!

Tiêu Ngữ đã quan sát lấy thiên phú của Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi liền thấy rõ, không ai có thể cùng hai người này so sánh, gặp Hoa Lăng hùng hổ dọa người, chẳng qua là lạnh lùng mà Hoa Lăng, liền không nói gì.

Phía trước tiếp tục khảo thí đệ tử, khảo thí ra nhiều cái linh căn, trong đó có một cái Thiên linh căn tam phẩm, liền ồ lên ồn ào kinh ngạc.

-Lại là Thiên linh căn!

Mọi người cực kỳ hâm mộ mà nhìn thiên tài kia.

Thiên tài kia cũng lộ ra sửng sờ không biết làm sao, hẳn vốn chỉ là một thư đồng cho thiếu gia đấy, cùng thiếu gia tới đây khảo thí, lại không nghĩ rằng mình là Thiên linh căn.

-Đưa đến Tây viện!

Cổ chấp sự lập tức vui mừng, mỗi một thiên tài, Thiên Linh Viện đều là phi thường coi trọng đấy.

Một khi xuất hiện Thiên linh căn thiên tài, liền Cổ chấp sự cũng sẽ đạt được một ít khen thưởng.

-Tây viện cùng Nam viện, Bắc viện có cái gì khác nhau?

Tiêu Ngưng Nhi quan sát một chút thì thắc mắc hỏi.

Tiêu Ngữ giải thích nói:

-Bắc viện là kém nhất. Bình thường phía dưới Nhân linh căn ngũ phẩm, Vũ Thần Tông sẽ là không muốn, nhưng mà có chút đệ tử, cha mẹ của bọn

hắn tại bên trong Vũ Thần Tông, không cách nào đem trực xuất ra ngoài Vũ Thần Tông, nên sẽ đưa đến Bắc viện.

Tiêu Ngưng Nhi gật đầu đã hiểu, nói trắng ra là Bắc viện đều chỉ chứa đám con ông cháu cha kém cỏi đấy, còn như bọn hắn từ bên ngoài đến, nếu như bị khảo thí ra thấp hơn Nhân linh căn Ngũ phẩm, tư cách đến Bắc viện cũng không có.

-Nam viện tốt hơn một chút ít, bình thường đều là từ phía trên Nhân linh căn ngũ phẩm, đến cửu phẩm. Về phần Tây viện, trước mắt là học viện tốt nhất các người có thể đi, thiên tài Địa linh căn hoặc là Thiên linh căn, đều đưa đến Tây viện, kể cả ta vẫn là tại Tây viện, nếu như tại Tây viện tu vi tăng lên rất nhanh, có đầy đủ tiềm lực lớn, mới có thể được đưa đến Đông viện.

-Còn có Trung viện thì sao?

Phi Linh nghe thế hỏi cái còn lại trong năm viện mà Tiêu Ngưng Nhi đề cập.

-Trung viện...

Tiêu Ngưng Nhi dừng thoáng một phát, trầm mặc chốc lát rồi nói:

-Đó là một chỗ phi thường thần bí, ai cũng không biết chỗ đó rốt cuộc là như thế nào, chỗ đó hết thấy đều là bí mật đấy, không cho phép ngoại giới thám thính, chỉ có Đông viện siêu cấp thiên tài, mới có tư cách đưa đến chỗ đó. Đó là lực lượng chính của Vũ Thần Tông.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi lâm vào suy nghĩ. Nhìn thoáng qua hướng phía trước mặt, lập tức bắt đầu khảo thí linh căn rồi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Nổ Thiên Linh Cầu

Thời gian trôi qua, phía trước lại khảo nghiệm xong mấy chục người.

-Nhị vị công tử, đến phiên đệ tử tuyển cử của các người.

Cố chấp sự nhìn về phía Tiêu Ngữ cùng Hoa Lăng, khẽ cười nói.

-Mọi việc nghe theo Cố chấp sự là được, chúng ta chẳng qua là đứng ngoài quan sát thôi.

Hoa Lăng ở một bên khẽ cười nói.

Cố chấp sự khẽ gật đầu, chỉ vào một người nói:

-Người, đi lên khảo thí đi.

Người này là từ tiểu thiên nguyên thế giới đến đây, là một thanh niên hơn hai mươi tuổi, mặc trường bào màu tím.

Người thanh niên này đi ra phía trước, dựa theo hai Đạo sư thủ hạ của Cố chấp sự chỉ dẫn, chậm rãi đưa tay đặt ở trên một thủy tinh cầu, thủy tinh cầu này to đại khái như một cái cối xay nhỏ, toàn thân trong suốt, hẵn đem lực lượng bản thân chậm rãi rót vào trong đó.

Cái kia thủy tinh cầu dần dần phát ra ánh sáng nhàn nhạt, sau đó càng ngày càng sáng, trong thủy tinh cầu hiện từng đường vân, là một màu cam nhàn nhạt sáng bóng, hơn nữa phát hình dáng thành sáu đạo tơ.

-Địa linh căn lục phẩm, không sai, mang đến Tây viện.

Cố chấp sự gật đầu khẽ cười nói.

Hoa Lăng đi đến bên người thanh niên kia, vỗ vỗ bả vai, nói:

-Làm tốt lắm!

Người thanh niên kia cung kính gật gật đầu, thối lui vào sau lưng Hoa Lăng, thần sắc một chút kiêu ngạo cũng không có.

Những đạo sư kia tiếp tục trợ giúp những người còn lại khảo thí.

-Địa linh căn tam phẩm, Tây viện.

-Địa linh căn thất phẩm, Tây viện.

Liên tiếp khảo nghiệm ba cái, đều là Địa linh căn cấp bậc, tất cả đều bị mang đến Tây viện.

Đám thiên tài đứng đằng sau bọn họ đều nghị luận.

-Những người tiểu thiên nguyên thế giới này thật sự là lợi hại! Nãy giờ khảo nghiệm nhiều người như vậy, mười phần thì chín phần đều là Nhân linh căn, Địa linh căn chỉ có một phần, tiểu thiên nguyên thế giới này, khảo nghiệm ba cái, ba cái đều là Địa linh căn.

-Đúng vậy a, hơn nữa còn có một cái Địa linh căn thất phẩm, đã là phi thường hiếm thấy!

Khóe miệng Hoa Lăng có chút nhếch lên, bọn hắn

tiểu thiên nguyên thế giới từ trước đến nay nhân tài đều là xuất hiện lớp lớp, địa phương khác như thế nào có thể so sánh được!

-Người, người đi lên khảo thí.

Cố chấp sự tay chỉ đến Tiêu Ngưng Nhi.

-Vâng.

Tiêu Ngưng Nhi nhẹ trả lời. Sau đó chậm rãi bước đến thủy tinh cầu.

Thời gian trôi qua, thủy tinh cầu cứ như gặp thủy triều một dạng, một mực được lấp đầy, từ màu hồng biến thành màu đỏ, sau đó dần lên thành màu tím, sau đó dần dần chia làm một, hai, ba,...mãi cho đến chín, sau đó thủy tinh cầu có dấu hiệu bị vấn đề gì đó, mà thời điểm thủy tinh cầu bên trong hóa thành màu tím, ánh mắt của Cố chấp sự dần từ bình thản sang khiếp sợ, màu tím, rõ ràng chính là màu sắc Thiên linh căn, hơn nữa màu tím thâm thúy như vậy, hẳn mới nhìn thấy lần đầu, hơn nữa phân ra chín đạo, lại là Thiên linh căn cửu phẩm còn hơn cả truyền thuyết thất phẩm Thiên linh căn của Tiêu Ngũ! Hẳn khảo nghiệm nhiều người như vậy, tổng cộng mới có ba Thiên linh căn mà thôi, có một Thiên linh căn tam phẩm, có một Thiên linh căn nhị phẩm, đã là thiên tài siêu cấp, mà đây cô nương này, cửu phẩm a cửu phẩm, hơn nữa thủy tinh cầu còn muốn xuất hiện dấu hiệu lạ.

Ánh mắt của Hoa Lăng từ nguyên lai khinh thường đến ngốc trệ. Cửu phẩm? Thiên linh căn? Đây là không thể nào có khả năng.

Kết quả còn chưa được công bố, màu sắc bên trong thủy tinh cầu vẫn còn đang dao động. Có lẽ Tiêu Ngưng Nhi không biết, thiên phú của nàng được Phi Linh cải biến, chính là người tiếp cận sức mạnh của thần chi nhất trong thế giới này, thậm chí Thánh đế cũng phải dùng mọi thủ đoạn việc xấu nào không làm, mới có khả năng vươn đến được tu vi như kia. Thuộc tính năng gần tiếp cận quy tắc, nếu như có một vị phong thần hoặc lôi thần tự nguyện trao cho nàng thần vị, nàng có thể chính thức trở thành một thần chi, thậm chí có cơ may là cấp một thần chi a. Nhưng mà, nàng vẫn chưa có đầy đủ tu vi, vẫn chưa có thể hiện ra phía bên ngoài được rõ ràng.

Màu trong thủy tinh cầu dần hóa thành ngày càng tím đậm hơn, nhưng tới đây thì dường như không còn biến sắc nữa, nhưng nhiều đó cũng đủ

khiến toàn bộ những người ở đây và những cường giả đang quan sát từ một nơi nào cũng không dám tin tưởng vào con mắt bản thân nữa rồi.

Hoa Lăng có vẻ ôm lấy cục tức, không bằng Tiêu Ngữ, đó chính là hăn không cam lòng.

-Thiên linh căn cứu phẩm, đưa đi Tây viện.

Giọng nói của Cố chấp sự còn run run trong trong kinh hãi. Tiêu Ngưng Nhi nhưng không có biểu hiện bất ngờ bao nhiêu, nhưng trong thâm tâm có hơi kinh ngạc, còn có biết ơn Phi Linh nữa. Tiêu Ngưng Nhi chậm rãi quay trở về bên Phi Linh.

Hoa Lăng nhìn thoáng qua Cố chấp sự nói:

-Cố chấp sự, tiếp tục khảo thí.

Cố chấp sự cười khổ một cái, đám thiên tài tiểu thiên nguyên thế giới bọn họ, đều muốn khảo thí ra Thiên linh căn, nhưng mà vô cùng khó khăn, dù sao

Thiên linh căn quá ít.

Khảo thí tiếp tục tiến hành.

Tiểu thiên nguyên thế giới bên này thiên tài, nguyên một đám hoàn tất kiểm tra, tuyệt đại bộ phận mọi người là Địa linh căn, có một cái là Thiên linh căn nhất phẩm, tuy rằng cũng là Thiên linh căn, nhưng không thể nào cùng Tiêu Ngưng Nhi so sánh.

Hoa Lăng phần uất không thôi, mặc dù mình bên này nhiều người như vậy, lại hoàn toàn không có gì để so sánh, nhiều tài trí bình thường, cũng không sánh bằng một thiên tài, sự thật là vậy. Một ngàn Thiên Mệnh cấp cường giả, cũng không sánh bằng một Thiên Tinh cấp. Nhưng khái niệm

này dường như không thể áp dụng đối với người như Tiêu Ngưng Nhi, chỉ bằng dùng lượng, thì Tiêu Ngưng Nhi chính là chất thay thế một ngàn cái Thiên Mệnh cảnh cùng Thiên Tinh cảnh so sánh rồi.

-Đến phiên ngươi, mời lên khảo thí a.

Cố chấp sự nhìn về phía Phi Linh đứng khoanh tay im lặng này giờ, ngữ khí lộ ra vô cùng hòa hoãn, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi dường như có quan hệ, hẳn có thể mơ hồ nhìn ra, Tiêu Ngưng Nhi, tương lai cảnh giới tu vi tuyệt đối sẽ đạt tới khó có thể tưởng tượng trình độ, hẳn cũng không dám trêu chọc một cái tương lai cường giả.

Phi Linh hướng về phía thủy tinh cầu, để tay phải tại trên thủy tinh cầu, đem một tia lực lượng rót vào bên trong đó.

Thủy tinh cầu ngay lập tức không có gì, xuất hiện màu đỏ, nhanh chóng biến đổi với tốc độ kinh dị, sang màu tím, nhưng vẫn chưa hết, nó dần hóa thành màu đen.

BÙMMMMMMM.....

Dù chỉ là một tia lực lượng nho nhỏ, thủy tinh cầu này cũng không thể chịu nổi sức mạnh khủng bố mà Phi Linh rót vào. Không chịu nổi, thủy tinh cầu ngay tức khắc nổ.

Nổ!

Thủy tinh cầu bị bạo nổ, điều này khiến toàn bộ đạo sư bị phải chú ý, mà Cố chấp sự không khỏi chấn kinh một lần nữa. Hẳn chưa có gặp qua trường hợp như thế này bao giờ cả, Thiên linh căn cửu phẩm đã là truyền thuyết xa không ai có thể với tới. Mà cái này thiếu niên, làm bạo nổ thủy tinh cầu, không lẽ phải miêu tả giống như linh hồn thạch, bạo nổ có nghĩa là vượt quá rồi không đong đếm được sao? Không lẽ vị thiếu niên này là trên cả Thiên linh căn? Vô số suy nghĩ xẹt qua trong đầu của nhiều người.

Không thể đo đếm được! Vậy, phải giải quyết vấn đề nan giải này ra sao?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Cực Phẩm?

Chung quanh yên tĩnh như chết.

Tất cả mọi người ngây ngốc nhìn những mảnh vỡ của thủy tinh cầu rơi trên mặt đất.

Vừa mới khảo thí ra một cái Thiên linh căn cửu phẩm, giờ là bạo thủy tinh cầu. Không lẽ tiêu linh lung thế giới có được như vậy chất lượng cao siêu cấp thiên tài?

Thiên linh căn cửu phẩm, trong Trung viện, không hề có một ai đạt được, duy chỉ có năm người được Thiên linh căn bát phẩm mà thôi. Thiên linh căn thất bát cùng cửu, cơ bản đến cuối cùng cũng đều tiến vào Trung viện.

Cố chấp sự cảm giác toàn thân đổ mồ hôi lạnh, không nghĩ tới lại khảo thí ra một cái Thiên linh căn cửu phẩm, giờ lại không xác định tiềm năng của vị thiếu niên vừa cho bạo thủy tinh cầu nữa.

Hoa Lăng ánh mắt cũng nhìn về những mảnh vỡ thủy tinh trên sàn, gắt gao nhìn chăm chăm. Không lẽ tiêu linh lung thế giới, lại là nơi xuất hiện siêu cấp thiên tài tuyệt đỉnh sao?

Nên biết rằng, sức mạnh của Phi Linh vượt xa những gì mà thế giới này có, không đo được là tất nhiên, ngoại trừ một số tiểu xảo có thể qua mắt cậu như Yêu Chủ hắc kỹ kia, thì chỉ có những thứ như tạo ra năng lực phản đòn cậu,... là sẽ gây khó khăn cho Phi Linh.

-Như vậy thì phải làm sao?

Phi Linh nhìn Cố chấp sự đang đơ đơ không biết xử lý tình huống ra sao, hỏi.

-Cực....cực phẩm Thiên linh căn, đến Tây viện!

Cực phẩm????????

Toàn trường nghe Cố chấp sự tuyên bố, đều bị ngớ ra thêm một lần nữa, cái gì là cực phẩm? Mà Cố chấp sự cũng là bí quá hóa liều, hắn chỉ là nói đại mà thôi, hắn không dám phán định Phi Linh phẩm chất linh căn là gì.

Chung quanh các học viên một hồi xôn xao. Cực phẩm Thiên linh căn cùng Thiên linh căn cửu phẩm có một loại khiếp sợ và sợ hãi.

Loại thiên phú này, quả thực làm cho người hâm mộ!

Tiêu Ngữ nhàn nhạt liếc qua Hoa Lăng, nói:

-Tiểu thiên nguyên thể giới nhiều người tựa hồ cũng không có ích gì.

Hoa Lăng hừ một tiếng, nói:

-Ta không biết các người dùng cách gì làm ra nhiều Thiên linh căn “ảo” như thế, nhưng tốt nhất chớ cùng một dạng với người, công tử rùa ạ!

Hoa Lăng dẫn một đám người sau khi đã trắc thí hoàn thành, những người con lại cũng chỉ có một cái Thiên linh căn nhất phẩm còn lại là Địa linh căn mà thôi, quay người rời đi, trên mặt hắn không ánh sáng, lại ở chỗ này cũng không có ý nghĩa gì.

Nhìn đám người Hoa Lăng ly khai rồi, Tiêu Ngữ liền nhìn Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi nói:

-Hoa Lăng này lòng hẹp hòi, về sau phải cẩn thận một chút. Ý của ta là Ngưng Nhi muội. Trong Thiên Linh Viện này, không ai dám làm phiền các

người, nhưng bên ngoài thì chưa chắc.

-Đã rõ.

Tiêu Ngưng Nhi gật đầu nói. Phi Linh nghe được không khỏi nhúm mày, liệu có nên xử lý đẹp Hoa Lăng không, nhưng rồi cậu lại bỏ qua đi suy nghĩ này. Phải xem xét tình hình đã.

-Chúng ta đi thôi!

Tiêu Ngử nhìn thoáng qua hai người rồi nói.

Ba người cùng một chỗ, đi ra phía ngoài.

Cố chấp sự đưa mắt nhìn đám Tiêu Ngử ly khai, khéo miệng không khỏi có vài phần cười khố, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, một cái thần bí linh căn, một cái Thiên linh căn cứu phẩm, hẳn thật sự là quý mê tâm khiêu, rõ ràng giúp đỡ Hoa Lăng. Nếu trêu chọc hai thiên tài trong tương lai thì phiền toái, hẳn phải nghĩ biện pháp đền bù một chút tạo quan hệ với Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi rồi.

Cố chấp sự làm người khéo đưa đẩy, lại chú ý cẩn thận. Đây là lý do hẳn tu vi không cao, lại có thể ngật đứng không ngã.

-Hai người các người cùng ta đến Tây viện rồi, từ giờ mong giúp đỡ nhiều hơn. Tây viện có hai chỗ ở, một cái là Thiên Linh Viện an bài, ai cũng có thể ở. Một cái khác là chỗ ở tư nhân, cần trả tiền phí dụng, ta muốn một cái sân, các người tạm thời có thể ở tại chỗ đó.

Tiêu Ngử nhìn Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cười nói.

-Nơi đó là gì?

Tiêu Ngưng Nhi ánh mắt hướng ra phía xa xa, Tiêu Ngử nhìn thoáng qua, chỉ thấy xa xa một mảnh trên quảng trường, khắp nơi đều là đệ tử tới

từ tất cả các học viện, tốp năm tốp ba giống như đang nói cái gì, trong tay của bọn hắn đều cầm các loại đồ vật.

-A, nơi đó là nơi mà học viên Thiên Linh Viện giao dịch vật phẩm. Thiên Linh Viện Tu Điện sẽ thường xuyên tuyên bố các loại nhiệm vụ, hoàn thành những nhiệm vụ này có thể đạt được linh thạch, linh thạch là một loại tài nguyên tu luyện vô cùng trọng yếu!

Tiêu Ngữ nói ra:

-Mặt khác các học viên còn có thể giao dịch các loại yêu linh cùng bảo khí.

-Tại Long Khư Giới Vực. Tính phát triển của yêu linh chia làm bình thường, tịnh tiến, ưu tú, trác tuyệt, thần cấp năm cấp bậc. Ưu tú cấp bậc yêu linh vô cùng hiếm thấy, trác tuyệt ít hơn. Thần cấp tính phát triển, hầu như chưa thấy bao giờ.

Tiêu Ngưng Nhi gật đầu, nàng suy nghĩ lại, Phong Linh Bạo Linh Phượng mà Phi Linh tặng nàng, nghe Phi Linh miêu tả, nó vốn đã có huyết mạch thuần chủng của thần thú Chu Tước, nhưng là biến dị, nội tại năng lực có thể cùng những cao thủ, cường giả cao hơn bản thân một cái đại cảnh giới giao thủ mà đủ năng lực toàn mạng tránh thoát hoặc đấu một trận cân sức.

-Huyết mạch của yêu linh phân ba loại, một loại là yêu thú huyết mạch thông thường, loại thứ hai là huyết mạch thượng cổ, cực kỳ hiếm thấy, tựa như Kỳ Lân yêu thú bị nhốt trong Hắc Viêm tháp, là huyết mạch thượng cổ, loại huyết mạch thứ ba là huyết mạch thái cổ, bình thường không thể gặp được.

Tiêu Ngữ giải thích. Huyết mạch thượng cổ, có thể liên tưởng ngay đến Từ Tam Thạch huyết mạch Huyền Vũ, sau khi thức tỉnh, hắn có thể chân chính triệu hoán Huyền Vũ rồi.

- Bình thường, chúng ta không thấy yêu linh huyết mạch thượng cổ, cho nên các học viên cũng chỉ giao dịch yêu linh của yêu thú huyết mạch bình thường.

Tiêu Ngữ nói.

-Bảo khí cũng không khác bình khí ở tiểu linh lung thể giới chúng ta cho lắm, nhưng mà trong bảo khí ẩn chứa Thiên Đạo chi lực, so với bình khí bình thường mạnh hơn nhiều, bảo khí chia ra nhất đến cửu phẩm, trên là siêu phẩm bảo khí và thí thần bảo khí. Bình thường đệ tử Thiên Linh Viện có thể lấy tam phẩm bảo khí đã vô cùng tốt rồi, bình thường chỉ có thể giao dịch một ít nhất phẩm bảo khí.

Tiêu Ngữ giới thiệu. Nghe được phần giới thiệu về thí thần bảo khí, Phi Linh cũng thầm cười, nói ngoài miệng thí thần, nhưng cũng chỉ là loại ước chế pháp tắc của những cái linh thần thôi, gặp thần thật sự thì những thứ bảo khí ấy đủ chặt được móng tay của thần sao?

Mà đi ngang qua nơi ấy, toàn bộ vật phẩm đều được trao đổi bằng linh thạch.

-Đối với việc tu luyện, linh thạch có sự giúp đỡ phi thường lớn, tu vi càng tăng lên, nhu cầu linh thạch càng ngày càng lớn.

Tiêu Ngữ trịnh trọng nói:

-Tại Long Khư Giới Vực, Thiên Đạo chi lực vô cùng mỏng manh, căn bản không đủ cho chúng ta tu luyện, nhưng mà trên linh thạch lại ẩn chứa thuần chính Thiên Đạo chi lực, có thể giúp chúng ta rất nhiều trong tu luyện.

Tiêu Ngữ giải thích. Mà dường như nơi đây, long huyết yêu linh vô cùng được trọng dụng.

- Ngoại trừ trao đổi đồ vật lấy Linh Thạch, Thiên linh căn đệ tử mỗi một tháng còn được phát năm khối linh thạch. Chúng ta có thể làm nhiệm vụ ở Tu Điện, có thể nhận một ít nhiệm vụ làm lấy linh thạch.

Tiêu Ngữ khẽ cười nói.

Ba người đi xuyên qua đám đông náo nhiệt, được Tiêu Ngữ dẫn dắt, chậm rãi tới khu Tây Viện. Nơi đây khắp nơi đều có những tòa tháp cao hùng vĩ, mỗi một tòa tháp cao đều cao tới mấy mươi mét, tháp cao phía dưới trồng đầy loại thực vật, một con đường mòn trong rừng đi thông đến các nơi, rất nhiều đệ tử qua lại.

Chứng kiến ba người Tiêu Ngữ, ánh mắt họ đều toát lên vẻ kinh ngạc, một đám nhỏ giọng nghị luận.

-Các người biết không, nghe nói có hai người ở tiểu linh lung thế giới tới, trắc ra một cái Thiên linh căn cửu phẩm, một cái làm nổ cả Thiên linh thủy tinh cầu nữa a.

-Thôi đi, Tiêu Ngữ Thiên linh căn thất phẩm, cho đến bây giờ đã một một năm mà hắn cũng không có tấn cấp Thiên Mệnh lục tinh kia, còn không biết tình hình lại như thế nào đây.

Những học viên này vội vã đi qua.

Tiêu Ngữ cũng không thèm để ý những học viên này nói cái gì, mang theo Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi xuyên qua một con đường mòn trong rừng, tiến vào một mảnh khu vực dày đặc kiến trúc, nơi đây rậm rạp chằng chịt đều là những tòa biệt viện, Tiêu Ngữ tiến nhập một chỗ biệt viện u tĩnh bên trong.

-Chung quanh nơi này ở, đều là Tây viện thiên tài. Có thể ở tới đây, đều cũng có bối cảnh, dù các người thực lực mạnh nhưng cũng đừng gây phiền phức là được.

Tiêu Ngữ không yên tâm dặn dò:

-Các người trước tiên ở nơi này an tâm tu luyện a.

Phi Linh ngẩng đầu lên nhìn một chút, trong sân của Tiêu Ngữ có hai mái nhà, Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi cùng một chỗ, Tiêu Ngữ ở ngay kế bên.

-Ta có thể hay không đổi phòng a. Dù sao cũng biết thân phận của nhau rồi, một nam hai nữ như thế này lại cho ta ở chung với một nữ hài thì làm sao ta chịu được.

Phi Linh thấy không thích hợp mà đề nghị.

-Nếu là huynh thì muội không có vấn đề đâu.

Tiêu Ngưng Nhi mặt đỏ nói. Phi Linh hơi khó xử.

-Thôi. Ta ra ngoài trước các người muốn làm gì thì làm.

Phi Linh tìm cách lảng tránh trách nhiệm mà chạy ra ngoài.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 155: May Là Không Hiểu Lầm

Thấy Phi Linh chạy vọt ra ngoài, Tiêu Ngưng Nhi miệng mỉm cười, Phi Linh nàng biết, luôn như vậy, nhưng mỗi lúc người thân của Phi Linh gặp chuyện thì tính cách hoàn toàn thay đổi một trăm tám mươi độ, lạnh lùng, sát tính bùng bùng. Dù sao, Phi Linh cũng như thế nào, nàng cũng không màng đến những thứ như vậy, nàng ngưỡng mộ Phi Linh như một người anh.

Suy nghĩ một chút Tiêu Ngưng Nhi có chuyện, đi ra ngoài trước, Tiêu Ngưng Nhi một mình yên tĩnh cũng tự mình xếp bằng đi vào minh tường, hấp thu Thiên Đạo chi lực từ linh thạch. Mà lúc này Phi Linh cố tình làm ra thêm khoảng ngàn cái linh thạch đưa cho Tiêu Ngưng Nhi xong mới chạy đi, chừng này linh thạch, nàng có thể từ từ mà tiêu thụ.

Tiêu Ngưng Nhi đi vào minh tường được một chút, bên ngoài " đông đông đông " vang lên tiếng đập cửa.

-Tiêu Ngưng Nhi ca ca, huynh có ở đó hay không?

Đây là một cái giọng nữ thanh thúy vui vẻ, chỉ là nghe được thanh âm này, khiến cho xương người đều giống như là muốn mềm nửa phần.

Tiêu Ngưng Nhi dừng lại việc minh tường dự định trả lời. nhưng mà người kia đợi một lúc cũng không thấy ai trả lời, sau đó đẩy cửa ra.

Chỉ thấy tại nơi cửa lớn, một thiếu nữ xinh xắn, người thiếu nữ này mười sáu mười bảy tuổi, mặc váy hoa lụa dài màu vàng nhạt, da trắng như tuyết, hai mắt vẫn còn giống như một dòng thanh tuyến, ở trên mặt hai người vòng vo mấy vòng. Thiếu nữ này dung mạo tú lệ cực kỳ, đúng như

minh châu phát sáng, mỹ ngọc ánh quang, giữa lông mày mờ mờ ảo ảo có một loại chi ý dí dỏm.

-Tiêu Ngữ ca ca không có? Người là ai?

Người thiếu nữ này có chút nghi ngờ cùng tò mò nhìn về phía Tiêu Ngưng Nhi.

-Ta là bạn của Tiêu Ngữ. Nà... Hẳn tạm thời đi ra ngoài một chút rồi. Người tìm hẳn có gì không?

Tiêu Ngưng Nhi suýt nữa nói lộn Tiêu Ngữ thành nàng, may mà nàng ngừng kịp thời sửa lại cho đúng.

-A, không có chuyện gì, ta vừa mới biết Tiêu Ngữ ca ca đã trở về, cho nên tới đây chào hỏi hẳn, không nghĩ đến ở nơi này gặp người. Người là học viên mới sao?

Thiếu nữ trừng mắt nhìn hỏi.

-Đúng vậy a.

Tiêu Ngưng Nhi cười đáp.

-A, ta là Hoàng Oanh, là Tiêu Ngữ ca ca... bằng hữu.

Trên mặt của Hoàng Oanh, xẹt qua một tia ửng đỏ chi sắc. Tiêu Ngưng Nhi nhìn qua, tinh mắt là biết được Hoàng Oanh cô nương này là có tình cảm với Tiêu Ngữ, chỉ tiếc là, Tiêu Ngữ cũng là nữ hài. Tiêu Ngưng Nhi suy nghĩ thế, tay xoa thai dương của mình, cái mối tình này nhức đầu đây.

-Người là phải đợi Tiêu Ngữ trở về, hay vẫn là...

Tiêu Ngưng Nhi hỏi.

-Ta trước hết lưu lại chỗ này chờ một chút a.

Hoàng Oanh vừa mới đợi một hồi, một thiếu niên mặc trường bào màu trắng đi đến, chứng kiến Hoàng Oanh, sắc mặt trầm xuống nói:

-Oanh Nhi, người quả nhiên ở chỗ này! Biết rõ tin tức Tiêu Ngữ trở về, ta liền đoán người sẽ đến!

-Nghiêm Hạo, ai cần người lo?

Hoàng Oanh cong cong môi, có chút không vui lớn tiếng nói.

-Hoàng Oanh, Tiêu Ngữ kia có gì tốt, để cho người nhớ mãi không quên?

Nghiêm Hạo cảm giận nói, luận gia thế, hẳn so với Tiêu Ngữ tốt hơn không biết bao nhiêu lần, luận tướng mạo, được rồi, hẳn thừa nhận, hẳn tướng mạo xác thực không bằng Tiêu Ngữ, nhưng hẳn cũng không kém là bao.

-Ta cam tâm tình nguyện, ta thích, người quản
được?

Hoàng Oanh hừ một tiếng, hiển nhiên không thích Nghiêm Hạo.

Nghiêm Hạo nhìn qua Tiêu Ngưng Nhi, Tiêu Ngưng Nhi tính cả khuôn trang hay ngoại hình, cũng đều nhỉnh hơn Hoàng Oanh một chút, người ta có nói, đã có người yêu thật lòng thì cũng không để ý nhiều đến ai khác cả, đây là đối với những người chân tình, và Nghiêm Hạo cũng vậy, hẳn không có bị Tiêu Ngưng Nhi hấp dẫn, hẳn nói:

-Người là thiên tài của tiểu linh lung thế giới. Là người làm nổ Thiên linh thủy tinh cầu hay là cứu phẩm Thiên linh căn?

-Tại sao ta phải trả lời người?

Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy cái thái độ của Nghiêm Hạo có chút không thích, đừng tưởng nhìn nàng hiền lành mà lên mặt.

-Nữ nhân, người có biết mình tại nói chuyện với người nào? Tuy rằng các người có Thiên linh căn, nhưng đừng tưởng rằng có thể ở Thiên Linh Viện khoa trương, trước hỏi một câu, Thiên Linh Viện này rốt cuộc là người đó định đoạt! Thiên Linh Căn thiên tài ta thấy cũng nhiều, không có đến Thiên Mệnh cảnh giới lúc trước, các người cái gì cũng không phải!

Nghiêm Hạo trên người khí tức bàng bạc dừng động, một cổ cổ hơi thở hướng phía Tiêu Ngưng Nhi gây áp lực.

-Chưa thử thì làm sao biết được? Cái này là do người đấy.

Tiêu Ngưng Nhi không có nhúng nhường nữa. Miệng niệm pháp quyết của Lôi Giáng Phong Hành, xuất hiện ngay sau đó là hai luồng phong cùng lôi nguyên tố tạo thành một cái thuẫn, bảo vệ toàn diện Tiêu Ngưng Nhi khỏi áp lực, dù sao Thiên Mệnh nhị tinh Tiêu Ngưng Nhi cũng không có lực đánh với Nghiêm Hạo cái này cũng ngang hàng với Hoa Lăng cái kia, đều là Thiên Mệnh thất tinh cấp rồi, trừ khi Tiêu Ngưng Nhi phụ thể yêu linh thì thua hay không là chuyện chưa được quyết định.

Thấy Tiêu Ngưng Nhi hoàn toàn không có bị áp lực của mình làm cho bị gì, Nghiêm Hạo kinh ngạc không thôi, phải biết hãn Thiên Mệnh cảnh thất tinh rồi, vậy mà một cái hãn nghĩ là Địa Mệnh cảnh vẫn không hề hấn, xui là hãn không biết Tiêu Ngưng Nhi là nhị tinh Thiên Mệnh cảnh, nếu biết mặc dù sẽ giảm đi độ bất ngờ xuống nhưng cũng không giảm bao nhiêu, dù sao nó vẫn nằm trong khái niệm lấy yếu địch mạnh thôi.

Thấy được Tiêu Ngưng Nhi dù là mới đến nhưng cũng không phải dạng tầm thường, Nghiêm Hạo cũng thu liễm lại khí thế, coi như là hãn, cũng

không dám lỗ mãng ở trong Thiên Linh Viện, nếu quả thật ở trong Thiên Linh Viện giết người, gia tộc của hắn cũng đều không bảo vệ được hắn.

-Nghiêm Hạo, người làm gì? Ta không cho phép người như vậy đối với bằng hữu của Tiêu Ngữ ca ca!

Hoàng Oanh đột nhiên đứng ở giữa Tiêu Ngưng Nhi và Nghiêm Hạo. Nghiêm Hạo khí tức hơi chậm lại, thu hồi lại, hắn nhìn sâu Tiêu Ngưng Nhi phái sau lưng Hoàng Oanh, rõ ràng Tiêu Ngưng Nhi là một cái học viện vừa mới nhập học, làm sao có khả năng chống cự trước khí thế của hắn, rồi hắn nghĩ đến lớp lôi điện cùng phong thuần kia, có lẽ là do công pháp tác dụng.

Sau đó hắn hừ lạnh bỏ đi. Mà lúc hắn rời đi, Tiêu Ngữ lại quay về, nàng nhìn thấy Nghiêm Hạo từ biệt viện nàng đi ra thì có cảm giác có chuyện rồi. Không biết Phi Linh đã trở về hay chưa?

-Chuyện gì vậy?

Tiêu Ngữ bước vào phòng mình, thấy Hoàng Oanh cùng Tiêu Ngưng Nhi đang đứng, cả hai đều thở dài.

Chứng kiến Tiêu Ngữ quay về, Hoàng Oanh khuôn mặt hiện lên vẻ đờ ững, hai mắt phát sáng mà nhìn Tiêu Ngữ. Thẹn thùng e lệ nói:

-Tiêu Ngữ ca ca, người đã về rồi!

-Ừ.

Tiêu Ngữ nhìn Hoàng Oanh, thần sắc bình tĩnh đáp một tiếng. Đối với Hoàng Oanh không để trong lòng, nhìn sang Tiêu Ngưng Nhi.

-Ngưng Nhi muội, người có xảy ra chuyện gì không?

Tiêu Ngữ hướng câu hỏi đến Tiêu Ngưng Nhi, Tiêu Ngưng Nhi mỉm cười lắc đầu ý bảo vẫn ổn.

Đúng lúc này, bên ngoài lại đi tới hai nữ hài tử, một người mặc quần trắng, dáng người ưu nhã, một người khác dáng người cao gầy.

-Tiêu Ngữ ca ca. Người đã về rồi...

thiếu nữ quần trắng nhìn xem Tiêu Ngữ, trên gương mặt xẹt qua một rạng mây màu đỏ.

Thiếu nữ dáng người cao gầy thì hướng phía Tiêu Ngữ đá lông nheo. Phong tình vô hạn.

-Tiêu Ngữ ca ca, ta bên này cầm đi một ít dược thảo, có hiệu quả rất mạnh, có thể tăng lên tu vi trên phạm

vi lớn!

Thiếu nữ quần trắng ưu nhã hé miệng khẽ cười nói.

Chứng kiến hai thiếu nữ xuất hiện, Hoàng Oanh mặt đều đen lại, hai người đàn bà thối tha này, như thế nào ở đâu đều thấy!

Tiêu Ngưng Nhi thấy cảnh này, tay che lấy miệng của mình, nàng cố nhịn cười, nhưng vẫn phát ra những âm thanh khúc khích. Tiêu Ngữ nhìn cũng hiểu được Tiêu Ngưng Nhi cười cái gì. Tiêu Ngưng Nhi cũng biết nàng là nữ hài a. Một cái nữ hài lại bị ba cái nữ hài khác theo đuổi, đây phải nói là hiếm lắm. Mà Tiêu Ngưng Nhi cũng muốn tránh tránh ra một chút để không khéo lại bị hiểu lầm rồi bị kéo vào nhập cuộc nữa, lúc này là may mắn Hoàng Oanh không có tính đa nghi đối với Tiêu Ngưng Nhi tin tưởng, không là cũng đánh ghen ngay.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Vào Lớp

Tiêu Ngưng Nhi nhận thấy tình hình có chút rối rắm rồi, nàng cũng lặng lẽ rời ra ngoài trong yên lặng. Nhưng Tiêu Ngữ chưa xong chuyện với nàng, nên gọi nàng:

-Ngưng Nhi muội, ta đã giúp người và Phi Linh báo danh rồi, ngày mai hai người các người có thể đi bá kiến đạo sư các người a. Đây là minh bài đại biểu thân phận của các người.

Tiêu Ngữ vừa nói, vừa lấy ra hai cái lệnh bài, hai minh bài này màu bạc, Tiêu Ngưng Nhi nhận được minh bài của mình và Phi Linh, gật đầu cảm ơn rồi quay ra ngoài theo chỉ dẫn của Tiêu Ngữ quay về phòng của mình.

Chỉ còn lại có Tiêu Ngữ một mình đối mặt ba nữ nhân, nhiều lúc nàng cũng thấy áp lực về việc thân phận lắm. Tiêu Ngưng Nhi quay lại phòng mình, trở lại việc tu luyện đang dở dang lúc này. Nhưng trước đó nàng lại cất đi hai tấm minh bài.

Tại cách biệt viện của Tiêu Ngữ khoảng chừng khá xa dặm, Phi Linh đang đi trên con đường nhỏ, lần lượt đi qua từng mảnh rừng rậm rạp, sau khi bước chân vào 1 sơn cốc yên tĩnh mới dừng lại.

Nơi đây đào hoa đua nở, hoa rụng rục rỡ, quả thực là một mảnh thế ngoại đào nguyên.

Không biết lí do là gì mà Phi Linh lại đi một cách lang mang đến được nơi này, nhưng phải công nhận rằng nơi này rất đẹp.

Xung quanh khung cảnh có nói là, dù có sống ở nơi này không bước chân ra ngoài, cũng đã là vô cùng thoải mái, rất thích hợp những người tìm kiếm sự yên lành.

Vừa đi vừa ngắm được một đoạn thì Phi Linh bắt gặp là một ngôi nhà tranh.

-Ồ. Nơi đây cũng có người ở sao?

Phi Linh nhìn thấy cái này nhà tranh, lăm bẫm nói.

Mà đột nhiên từ phía bên trong ngôi nhà tranh phát ra một giọng nói dịu dàng, êm tai vô cùng:

-Ai vậy? Mời vào.

Một giọng nói của nữ nhân. Phi Linh nghe được có chút si mê, nhưng mà không có bị lay động, vẫn im lặng không phát ra tiếng động. Ngay sau đó lại rời đi.

Cạch.

Cánh cửa của ngôi nhà tranh dần mở ra, hiện ra là một cô gái khoảng chừng mười sáu mười bảy tuổi xinh đẹp, người thiếu nữ này dung nhan tú lệ, mặc 1 chiếc váy tơ màu xanh nhạt, trên vai khoác chiếc sa y màu trắng, như hoa dưới ánh mặt trăng, tuyết rơi trên mặt đất, xuyên thấu qua lớp sa y mơ hồ có thể thấy được đường cổ cong duyên dáng.

Ba búi tóc đen dùng một sợi dây cột tóc màu hồng nhạt buộc lên, trên đầu kẹp 1 chiếc hồ điệp trầm, trên gương mặt điểm nhẹ lớp son phấn, da thịt hai gò má như cánh hoa càng thêm kiều diễm, bên trong linh nhân hào quang nhàn nhạt, cả người giống như 1 đóa băng tuyết không nhiễm bụi trần vậy

Sắc đẹp này, tựa như là kiệt tác của thần linh, khiến thiên địa cũng trở nên âm đạm. Ngay cả Tiêu Ngưng Nhi cũng có chút thua kém nữ nhân này.

-Người kia...Quả đúng là khó mà diễn toán ra!

Cô gái lăm bằm nhìn theo hướng mà Phi Linh rời đi, nhưng không có bóng dáng Phi Linh. Sau đó nàng suy nghĩ một chút mới quay vào trong, trước khi đóng cửa nàng còn lăm bằm thêm một câu:

-Vẫn còn cơ hội gặp gỡ. Không cần phải vội vàng, vị này chắc chắn có thể khắc chế Thánh đế, mặc dù nhìn không ra...

Sắc trời dần dần đen lại, một đám ánh trăng sáng rơi xuống, tại gian phòng của Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh. Tiêu Ngưng Nhi đang xếp bằng trên giường tu luyện, trước giường nàng còn có một núi nhỏ những viên linh thạch đã bị rút cạn Thiên Địa chi lực. Bản thân nàng có được Thiên linh căn cửu phẩm, mà không chỉ là thông thường Thiên linh căn cửu phẩm, Tiêu Ngưng Nhi lúc trắc thí linh căn đã có dấu hiệu đột phá một cái tiềm lực mới rồi, nhưng vẫn thiếu một thứ gì đó. Mà dù sao thì tốc độ của Thiên linh căn cửu phẩm của Tiêu Ngưng Nhi phải nói là kinh người, chỉ trong một buổi chiều ngắn ngủi, thế mà hơn một ngàn khối linh thạch gần như bị nàng hấp thụ sạch sẽ. Trong linh hồn hải của nàng lúc bấy giờ sắp hình thành thêm một cái Mệnh Hồn, được ngưng tụ kể bên hai viên Mệnh Hồn khác đang trôi nổi, đây là dấu hiệu nàng sắp đột phá tam tinh Thiên Mệnh cảnh rồi. Ai mà biết được nàng vừa tới Thiên Mệnh cảnh nhị tinh, tốc độ hấp thụ Thiên Địa chi lực, chuẩn bị đột phá tam tinh Thiên Mệnh cảnh chắc chắn một điều là ai cũng há hốc mồm không nói được lời nào.

Nàng vẫn đang nhắm chặt đôi mắt, mình tưởng thì cánh cửa của phòng hé mở, đi vào là Phi Linh, cậu vừa được Tiêu Ngưng Nhi bảo là mình vẫn chung phòng với Tiêu Ngưng Nhi, nó làm cậu hơi khó xử, nhưng cũng đành chịu.

Dù sao cũng là coi như người thân, có lẽ không có vấn đề gì. Phi Linh thầm nghĩ.

Lúc Phi Linh đi vào, Tiêu Ngưng Nhi cũng từ trong minh tường trở về, hai mắt mở ra.

-Ta làm phiền muội tu luyện à?

Phi Linh thấy Tiêu Ngưng Nhi mở mắt ra, hỏi.

-Không có. Ta cũng vừa mới tu luyện xong thôi. Số linh thạch huynh đưa ta, ta đã dùng hết rồi.

Tiêu Ngưng Nhi lắc đầu, cười nói.

-Ồ. Nhanh vậy sao? Cho dù là linh thạch nhưng cũng là hàng cao cấp a. Muội đúng là nhanh mà.

Phi Linh có chút đổ mồ hôi. Phải biết rằng, những thứ Phi Linh dung Thần Thuật tạo ra, không có cái nào là hàng nhái hay là hàng dỏm cả. Linh thạch mà Phi Linh đưa cho Tiêu Ngưng Nhi so sánh với những khối linh thạch mà Tiêu Ngưng Nhi đưa cho, chứa đựng Thiên Địa chi lực nhiều đến ngàn lần a. Nhưng không phải như vậy là xong, chưa kể đến Tiêu Ngưng Nhi tốc độ hấp thụ vô cùng vi diệu. Vì thế tu vi của Tiêu Ngưng Nhi tịnh tiến nhanh vô cùng.

-Muội lo tu luyện còn huynh thì lo rong chơi mãi thôi. Không lẽ huynh không tu luyện gì hay sao?

Tiêu Ngưng Nhi khoanh tay, bỏ mặc lời khen của Phi Linh, nói.

-Ách. Cái này không phải lỗi của ta. Dù sao muội tu luyện cùng ta khác nhau.

Phi Linh giải thích.

-Khác nhau? Thế huynh tu luyện là cái gì?

Tiêu Ngưng Nhi nghiêng đầu, ngón tay đặt lên má hỏi.

-Cái ấy rất mơ hồ, nhưng dù sao thì cũng là vượt xa xa so với những cường giả Vũ Tông cấp ở nơi đây rồi.

Phi Linh gãi đầu nói. Quả thực là như vậy, những con số, tuy nhìn thì khá dễ hiểu, nhưng mà những con số dùng để đo chiến lực thì rất mơ hồ, vẫn là có trí tuệ cùng thực lực vẫn luôn cân bằng được việc cân đo thực lực giữa những sinh vật với nhau rồi.

Nghe thế, Tiêu Ngưng Nhi cũng gật đầu nhưng cũng không có hỏi tiếp, vì Phi Linh có vẻ lảng tránh việc này.

Phi Linh có vẻ buồn ngủ rồi, cậu muốn lên giường ngủ, may mắn là trong căn nhà này có hai cái gian phòng của Phi Linh nằm phía ngoài, còn Tiêu Ngưng Nhi nằm trong, nhưng Tiêu Ngưng Nhi vì đợi Phi Linh nên ngồi trên giường của Phi Linh tu luyện luôn.

Sau đó Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh ai về phòng nấy, suốt thời gian qua Tiêu Ngưng Nhi không ngừng tu luyện, giờ cũng chịu đi ngủ một chút, Phi Linh cũng lên giường rồi đi ngủ ngay.

Sáng sớm ngày thứ hai, trong rừng những chú chim thi nhau hót vang, cứ như một giai điệu chào buổi sáng.

Sương sớm tràn ngập cả khu rừng, không khí vào sáng sớm thật trong lành.

Thiên Linh viện đã có rất nhiều đệ tử dậy sớm để tu luyện, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cũng dậy sớm sửa soạn tươm tất cả thấy rồi cùng nhau đi

trên con đường nhỏ, hai người trên đường đến gặp đạo sư.

Cả hai người dựa theo bản đồ mà Tiêu Ngữ cung cấp, rồi tìm được một sân biệt viện nhỏ. Ở đó có một người mặc áo bào xám đứng ở trước cửa, hắt ngăn Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi lại rồi nói:

-Các người cho ta xem minh bài.

Tiêu Ngưng Nhi từ trong tay áo của mình lấy ra hai cái minh bài mà hôm qua nàng không có đưa cho Phi Linh.

-Vào đi.

Cường giả kia gật đầu sau khi đã xem qua minh bài.

Bên trong biệt viện tụ tập mười mấy đệ tử, có một người tướng mạo rất quen, hóa ra là thủ hạ của Hoa Lăng lúc kiểm tra hẳn là Thiên linh căn nhất phẩm, người đó có chút địch ý liếc nhìn Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi.

Ở trong lớp này mọi học viên đều là Thiên linh căn.

Trong đó một người khoảng mười sáu mười bảy hướng phía Phi Linh hai người hỏi:

-Các người từ đâu đến?

-Tiểu linh lung thế giới.

Phi Linh nhìn thấy tên đệ tử này, có chút cao ngạo, nhưng cậu vẫn trả lời dè dặt.

-Hả!!! Hai người các người là hai cái siêu cấp thiên tài của tiểu linh lung thế giới, một người cứu phẩm Thiên linh căn, một người Cực phẩm linh căn.

Trong đôi mắt hần hiện lên một tia hào quang khác thường, nói:

-Ta là Kim Diễm, là đệ tử của Vũ Thần Tông Kim thị thế gia, gia tộc bọn ta đối với thiên tài rất coi trọng, nếu có thời gian chúng ta có thể ngồi xuống bàn chuyện một chút.

Trong giọng nói Kim Diễm có ý mời gọi, nhưng thân là Kim thị thế gia, hần tự nhiên cũng không tự hạ thấp bản thân.

-Xin lỗi, bọn ta không có ý định tham gia bất cứ thế lực nào cả.

Phi Linh nhìn Kim Diễm nói. Kim Diễm sắc mặt trở lên trầm xuống, hai cái tới từ tiểu linh lung thế giới, rõ ràng không cho hần chút thể diện, Kim Diễm trầm mặt đi đến hướng bên cạnh.

Đúng lúc Kim Diễm vừa rời đi thì một lão giả râu tóc bạc phơ từ bên ngoài đi vào, ánh mắt đảo qua tất cả các đệ tử, rồi nói:

-Các người khỏe chứ, ta bây giờ là đạo sư của các người, Xích Linh Tôn Giả, từ giờ ta sẽ phụ trách dạy các người tu luyện. Giờ các người đi theo ta.

Tất cả mọi người đi theo sự chỉ dẫn của Xích Linh Tôn Giả, tiến đến một căn phòng luyện công lớn, sau đó tìm vị trí ngồi xếp bằng, Xích Linh Tôn Giả ngồi ở vị trí đầu.

-Trong lớp chúng ta tổng cộng có ba mươi sáu đệ tử, đều là người mới tới, từng người một đều là thiên tài, đều có được Thiên linh căn mà người thường không có, nhưng tại đây ta phải nói rõ một điều, ở chỗ này của ta, các người phải tuân thủ quy củ của ta. Trong vòng một năm, trong các người nếu lọt vào top năm thì sẽ có cơ hội được vào Đông viện, nhớ kỹ, danh sách này chỉ được năm người a, nếu các người không vào được, vậy xin lỗi, các người chỉ có thể ở tại Tây viện thêm một thời gian.

Xích Linh Tôn Giả ánh mắt đảo qua mọi người, uy nghiêm nói:

-Các người đều là thiên tài, chắc có lẽ cũng không muốn thua kém những người khác, bởi vì một khi ở lại phía sau, vậy sẽ từng bước từng bước mà rơi xuống phía dưới.

Nghe được lời nói của Xích Linh Tôn Giả..., mọi người đều nhìn nhau, trong đôi mắt xẹt qua một tia địch ý.

Đây là thế giới mà mạnh được, yếu thua. Trong vòng một năm, chỉ có năm người có cơ hội được vào Đông viện, nếu không vào được thì phải đợi một năm nữa, bọn hăn chắc chắn không thể đợi thêm được.

Trên con đường cường giả, nếu chậm một bước thì họ sẽ bị người khác dẫm lên để tiến về phía trước, nó cũng không phải nơi dành cho những kẻ yếu.

Xích Linh Tôn Giả ánh mắt đảo qua ba mươi sáu đệ tử, trong ba mươi sáu đệ tử đó thì số người của các tiểu thế giới chiếm được phân nửa, còn lại đều là con cháu các thế gia của Vũ Thần Tông, một số đệ tử thế gia có địa vị không nhỏ. Mà dường như có một lỗi không hề nhẹ ở đây, toàn bộ đệ tử ở đây hình như toàn bộ đều dưới mười sáu tuổi cả, duy chỉ có Phi Linh là một cái nhìn như hơn hai mươi tuổi. May mà Phi Linh mặt có chút dày ở mặt tuổi tác rồi, có vị thần nào không sống qua mấy trăm năm, mấy ngàn năm đâu.

Nhưng tại lớp học này, Xích Linh Tôn Giả vẫn có toàn quyền quyết định, cho dù trách phạt học viên khác thì các thế gia đó cũng không làm gì được, là đạo sư của Thiên Linh viện, địa vị của hăn vẫn rất cao. Sau một hồi, ánh mắt của hăn rơi trên một thiếu nữ, ngưng lại một chút, không nghĩ đến vị này cũng tới.

Thiếu nữ đó mặc áo xanh với dung mạo tuyệt mỹ, làm cho bất cứ ai nhìn vào cũng bị mê hoặc không thôi, nhưng khuôn mặt nàng biểu lộ sự lạnh lùng, tựa như một loại sát khí, làm người ta không dám tới gần.

Xích Linh Tôn Giả thu hồi ánh mắt, sau đó chậm rãi nói:

-Các người đều là thiên tài, mặc dù mới bước vào lĩnh vực tu luyện, nhưng trong tương lai không xa của mỗi người đều có tiền đồ bất phàm, Thiên Linh Viện cấm đấu đá lẫn nhau, ta hi vọng các người tránh những mâu thuẫn không đáng có, nếu bị thương, đó là tự hủy hoại tiền đồ của bản thân, các người phải suy nghĩ cẩn thận.

Xích Linh Tôn Giả lạnh lùng nhắc nhở.

Một bên là làm họ tránh cạnh tranh với nhau, một bên là để tránh xung đột xảy ra, Thiên Linh viện có thể nói là có hơi nghịch lý rồi.

Về sau cứ cách ba ngày sẽ có một khóa học tại đây, ta sẽ giảng giải lý thuyết tu luyện cho các người, và hướng dẫn các người đề thăng thực lực. Trừ việc đó ra, tại Thiên Linh Viện chúng ta có ba khu vực luyện tập, các người có thể tùy ý sử dụng.

Xích Linh Tôn Giả nói ra.

-Từ Địa Mệnh cảnh giới tu luyện tới Thiên Mệnh là quá trình cảm ứng, dung hợp với Thiên Đạo chi lực. Các sinh linh tồn tại trên trời đất, cùng vạn vật trên thế giới đều từ thiên đạo chi lực ngưng tụ mà ra....,

Xích Linh Tôn Giả nói liên tục, giảng giải từng chi tiết.

Tất cả mọi người đều cẩn thận lắng nghe. Khóa học của Xích Linh Tôn Giả giảng co hai canh giờ, đầy đủ chi tiết từ đầu tới cuối, khi giảng giải về cảnh giới, khiến cho phần đông các đệ tử đều chăm chú nghe giảng. Có mỗi Phi Linh là chỉ sơ sơ nghe mà thôi, chuyên đề tu luyện ở thế giới này không có hợp với cậu. Mà theo lời của Xích Linh Tôn Giả thì từ Long Đạo cảnh trở xuống, đều có rất nhiều cái mạng, nhưng mỗi khi hồi sinh thì tu vi tức sẽ giảm một bậc. Mà không phải là dưới Long Đạo cảnh là sẽ không chết, nếu không kí thác mệnh hồn ẩn kí lên một nơi nào đó thì chết thì dù có tu

luyện được cửu mệnh cũng không ai cứu nổi, khu vực hoạt động của mệnh hồn không thể vượt quá ngàn dặm.

Thiên Linh Viện còn có nội quy, phải đạt tới Thiên Mệnh cảnh giới mới có thể đi ra ngoài mạo hiểm. Hơn nữa, trước khi đi phải để mệnh hồn trong học viện Hồn Điện, trừ khi Thiên Linh Viện bị công phá, sẽ không có đệ tử nào phải chết.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 157: Yêu Nghiệt

Dù sao có thể vào Thiên Linh Viện, đều là những thiên tài tới từ các tiểu thế giới khác, bất cứ ai mà chết thì sẽ tổn thất to lớn vô cùng.

Ở xa Vương Dương nhìn lướt qua Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi. Trong đôi mắt xẹt qua một đạo hàn quang, trước khi tới nơi này, Hoa Lăng công tử đã dặn dò hẳn phải chú ý tới Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, hơn nữa là tìm cơ hội giáo huấn một trận. Mà thành thật nói thì nghĩ sao lại đi bắt nạt Phi Linh nhà ta nhỉ, không muốn sống nữa sao?

Bên trong Vũ Thần Tông, các phe phái địa phương đều từ các thế gia kết thành, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. Phụ thân của Hoa Lăng cùng phụ thân của Tiêu Ngưng, vẫn đang tranh đoạt chức vị tổng chấp sự ngoại môn. Vương Dương với tư cách là người của tiểu thiên nguyên thế giới, đối với lời dặn của Hoa Lăng. Chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Trong Vũ Thần Tông, các cường giả tới từ tiểu thiên nguyên thế giới, ít cũng có hơn mấy ngàn người, mà đến từ tiểu linh lung thế giới. Lại chỉ vèn vẹn có Minh Vực cường khổng giả và Tiêu Ngưng với mấy người mà thôi.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi hai cái Thiên linh căn truyền thuyết, làm cho Vương Dương cảm thấy áp lực to lớn.

-Nhưng ta sao có thể thua bởi lũ người các ngươi được.

Vương Dương lạnh lùng nghĩ, hẳn là người của tiểu thiên nguyên thế giới, có thể có được nhiều tài nguyên tu luyện hơn so với tiểu linh lung thế giới, nhưng mà đối với Phi Linh thì vấn đề tài nguyên không đáng là cái gì khó khăn, Thần Thuật đâu phải để trưng.

Xích Linh Tôn Giả đang không ngừng giảng giải, chậm rãi thu đề tài lại, nói:

-Hôm nay tới đây thôi, các người bây giờ chưa thể lĩnh hội được, kế tiếp chúng ta sẽ thực hành tu luyện, tại Địa Mệnh cảnh, nếu như có thể tu luyện ra được chút gì đó, đối với các người trùng kích tới Thiên Mệnh sẽ vô cùng tốt. Nhưng nếu không được, cũng không cần phải gượng ép bản thân.

Tiêu Ngưng Nhi với hai luồng thuộc tính chí cực là hơn hẳn nhận thức của cường giả ở Long Khư Giới Vực, việc thăm dò tu vi là không thể áp dụng lên nàng. Nếu biết nàng sắp trùng kích Thiên Mệnh tam tinh cảnh giới thì chắc ai ai cũng cuồn cuồn mà dẫn nàng vào Trung viện a.

Ánh mắt Xích Linh Tôn Giả, đảo mắt qua thiếu nữ mặc áo xanh cùng mấy người Kim Diễm, khóe miệng của hắn toát ra một nụ cười thần nhiên, mấy người này, chắc hẳn có thể tiến tới Đông viện.

Ba mươi sáu người đều là Thiên linh căn thiên tài, nếu có mười người có thể tu luyện được, sẽ vô cùng tốt, nếu tốc độ tu luyện càng nhanh, thành tựu càng lớn.

-Đầu tiên, chúng ta sẽ tu luyện linh chi hỏa diễm.

Xích Linh Tôn Giả nói, rồi chậm rãi đưa tay phải ra, lòng bàn tay hướng lên, sau một lát, trong lòng bàn tay xuất ra một ngọn lửa màu trắng.

Đây là linh chi hỏa diễm, các người muốn tu luyện linh chi hỏa diễm, phải để cho linh hồn hải rơi vào trạng thái tĩnh lặng, đem ý niệm tụ tập vào lòng bàn tay...

Theo thời gian trôi qua, tia bạch sắc hỏa diễm từ tay của Xích Linh Tôn Giả, càng lúc càng lớn, to bằng nắm tay nhỏ mới ngưng.

-Linh chi hỏa diễm càng mạnh, chứng tỏ linh hồn các người càng mạnh, trùng kích đến Thiên Mệnh cảnh giới, ngưng tụ mệnh hồn cũng mạnh theo

Xích Linh Tôn Giả mỉm cười nói:

Bây giờ các người ở tại đây mà tiến hành cảm ứng linh chi hỏa diễm.

Dưới đài, mọi học viên đều tiến hành cảm ứng linh chi hỏa diễm, tay phải duỗi về phía trước, đem ý niệm đều tập chung hết vào lòng bàn tay.

Tuy Xích Linh Tôn Giả có thể đưa tay ra liền ngưng tụ linh chi hỏa diễm, nhưng đối với những học viên này sao có thể dễ dàng như thế được, họ đưa tay phải ra cả buổi chiều đều không ngưng tụ nổi một tia linh chi hỏa diễm, hai mắt nhắm nghiền, cau mày lại, cái loại trạng thái tĩnh tâm này.

Đúng lúc này, chỉ nghe phù một tiếng, trong tay của một thiếu nữ mặc áo xanh, đã ngưng tụ ra một đạo linh chi hỏa diễm, tuy nhiên chỉ được một chút, nhưng nàng là người đầu tiên ngưng tụ được đó, hơn nữa diễm linh chi hỏa diễm ấy còn đang không ngưng mà tăng trưởng, rất nhanh to bằng móng tay.

Xích Linh Tôn Giả thấy một màn như vậy, lông mi vi vi nhất thiêu, hiện lên vẻ tán thưởng, không hổ là con cháu Long Ẩn thế gia, thiên phú hết sức kinh người, mới còn ít tuổi như vậy, đã có thể ngưng tụ ra một đạo linh chi hỏa diễm rồi.

Sau một lát, Kim Diễm cũng ngưng tụ ra linh chi hỏa diễm, tuy chỉ bằng một hạt đậu nhỏ, nhưng lại rất tinh khiết.

-Không sai.

Xích Linh Tôn Giả nhẹ gật đầu, có chút tán thưởng.

Liên tục có ba đệ tử khác cũng ngưng tụ ra linh chi hỏa diễm, trong đó có hai người ngưng tụ to bằng móng tay, thiên phú thật kinh người.

Mà Tiêu Ngưng Nhi lúc này cũng bắt đầu thực hành rồi. Đối với việc tĩnh tâm vô ngã, để thâm tâm yên tĩnh, nàng cũng rất có tự tin, lần trước đến Hắc Viêm tháp, nàng vừa lên đến tầng thứ bảy đã lâm vào tâm lặng như nước. Không có thúc dục linh hồn hải, đối với linh hồn hải cũng như nước vậy, nếu cứ liên tục thúc dục tức là liên tục tác động lực lên nước khiến chúng dao động liên hồi thì làm thế nào mà tĩnh, Tiêu Ngưng Nhi từ từ cảm nhận dòng linh hồn lực nhẹ nhàng du động trong cơ thể, dần ngưng tụ nó đến lòng bàn tay nàng thành một lượng nhất định.

Phùng.....

Bước cuối cùng, linh chi hỏa diễm đột nhiên bùng một cái, bạch sắc hỏa diễm cháy mạnh mẽ vô tàn, nó to càng ngày càng to, to khoảng lòng bàn tay rồi dừng lại, và cứ như vậy mà cháy.

Xích Linh Tôn Giả vừa nhìn sang các đệ tử khác đã rất hài lòng, mà đảo mắt sang Tiêu Ngưng Nhi, hắc hai mắt như rút ra ngoài.

-Khô...không thể nào! Làm sao một cái đệ tử mới vào mà có thể ngưng tụ được linh chi hỏa diễm to như vậy.

Xích Linh Tôn Giả run run giọng nói. Hắc không màng mình vẫn còn là đạo sư đứng lớp mà chạy tới bàn của Tiêu Ngưng Nhi.

-Người...người hiện giờ tu vi là cái gì?

Xích Linh Tôn Giả cuống cuồn mà hỏi, hắc thông qua ánh mắt thông thường không thể nào xem được tu vi của Tiêu Ngưng Nhi, mà linh chi hỏa diễm to như thế, không thể nào còn ở Địa Mệnh cảnh được. Cả lớp cũng bị cuốn theo sự hồi hải của Xích Linh Tôn Giả. Ai nấy bắt đầu xì xào, thiếu nữ áo màu xanh cũng đem ánh mắt hướng đến Tiêu Ngưng Nhi.

-Ta...ta đang ngưng tụ Mệnh Hồn thứ ba, sắp trùng kích Thiên Mệnh cảnh tam tinh.

Tiêu Ngưng Nhi có chút khó xử một chút, ai cũng nhìn vào nàng như vậy.

Mệnh Hồn thứ ba? Trùng kích Thiên Mệnh tam tinh?

Toàn bộ lớp học im lặng như tờ. Xích Linh Tôn Giả mặt ngớ ra. Mười bốn tuổi đạt được Thiên Mệnh cảnh nhị tinh đỉnh phong tùy thời đột phá Thiên Mệnh tam tinh, hẳn đang mơ rồi. Làm thế nào trên đời này lại có loại quái vật như vậy? Sự phát triển này phải nói là không người nào so sánh được trong lịch sử.

Ngồi kế bên Tiêu Ngưng Nhi, Phi Linh lắc đầu cười, đã như vậy mà chết ngắt cả rồi thì cậu mà làm ra động tĩnh lớn thì có khi là bị nghi ngờ thành cái gì cũng nên. Phi Linh suy nghĩ một chút, có lẽ không nên kinh động quá lớn a.

Phùng...

Phi Linh cũng ngưng tụ trên tay mình một đoàn bạch sắc hỏa diễm, nhưng mà nó không đơn thuần là linh chi hỏa diễm, nó được tạo ra nhờ vào Tự Nhiên Chủ Quyền, mang theo hỏa chi quy tắc mạnh mẽ trong thiên địa a.

Nhưng tu vi không vượt qua Vũ Tông cấp thì đừng có mơ mà cảm ngộ được gì từ đoàn bạch sắc hỏa diễm trên tay Phi Linh, cho nên dưới cái nhìn của những người ở đây thì nó cũng đơn thuần là một đoàn linh chi hỏa diễm như những người khác. Đoàn hỏa diễm của Phi Linh nhỏ hơn của Tiêu Ngưng Nhi một chút nên cũng bị hào quang của Tiêu Ngưng Nhi che lấp rồi, không có gì đáng nói cả. Dù vậy, thì có lẽ sẽ ổn hơn là tạo ra một vụ hỏa hoạn.

Ba mươi sáu đệ tử, có bảy người ngưng ra linh chi hỏa diễm, trong đó Tiêu Ngưng Nhi là được nhiều người chú ý nhất, là đối thủ cạnh tranh không ai có thể đuổi kịp rồi. Mà Phi Linh cũng được Xích Linh Tôn Giả chú tâm đến bởi vì Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh là chung một nơi là tiểu linh lung thế giới đến. Đường như hào quang nhân vật chính của Phi Linh bị lu mờ ở cảnh này.

-Lần thứ nhất này, những người có thể ngưng tụ ra linh chi hỏa diễm, đều có tâm tư tinh khiết, là thiên tài chân chính, linh chi hỏa diễm mạnh bao nhiêu, mệnh hồn cũng sẽ tăng lên bấy nhiêu, còn nếu không ngưng tụ ra, sau khi trở về thì phải luyện tập nhiều hơn, bài học hôm nay tới đây thôi

Xích Linh Tôn Giả cười cười nói:

-Ba ngày sau các người phải có mặt tại đây để vào bài học chính.

Xích Linh Tôn Giả đi rồi, một đám học viên đều đứng lên.

Thiếu nữ áo xanh đột nhiên đi về phía của Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi sắp sửa đi về.

Thanh y Thiếu nữ ánh mắt ngạo nghễ, đã rơi vào trên người của Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, liếc đánh giá hai người rồi nói:

-Các người đến từ tiểu linh lung thế giới?

-Ân.

Phi Linh thay Tiêu Ngưng Nhi trả lời, dù sao Phi Linh không có nổi bật bằng Tiêu Ngưng Nhi lúc này đến giờ nhưng mà Tiêu Ngưng Nhi này giờ bị nhiều người bàn tán rồi. Mà thiếu nữ áo xanh này tên Long Vũ Âm, con cháu của Long Ẩn thế gia, phải nói là cực kỳ khủng bố, trong Vũ Thần Tông có không thể rung chuyển địa vị, là một trong ba cổ thế lực to lớn nhất Vũ Thần Tông.

-Cô nương tìm chúng ta có vấn đề gì?

Long Vũ Âm đảo tới đảo lui đôi mắt kiều mị qua hai người Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, cuối cùng rơi vào Phi Linh, do này giờ là cậu ra tiếp chuyện với nàng mà. Khóe miệng có một tia đường cong quyến rũ nói:

-Hôm nay ngưng tụ linh chi hóa diễm, ta đối với hai người các người sinh ra một chút hứng thú, hy vọng không phải để cho ta thất vọng!

Sau khi nói xong, cái kia Long Vũ Âm liền trực tiếp rời đi, bóng lưng tuyệt mỹ biến mất chỗ cửa.

-Bị Long Vũ Âm chú ý tới, các người hay vẫn là mặc niệm a, lại có thể cho là nàng sẽ đối với các người sinh hứng thú, chẳng lẽ các người không biết nàng là người tính tình lãnh đạm sao?

-Tính lãnh đạm?

Đột nhiên lại có một giọng nói truyền đến phía hai người, khiến Tiêu Ngưng Nhi có chút thắc mắc hỏi lại.

-Khó trách cả ngày khuôn mặt nghiêm túc, thì ra là thế!

Phi Linh cảm thán.

-Chẳng lẽ các người đều chưa nghe nói qua Long Vũ Âm? Chắc chắn. Tiểu linh lung thế giới tới, quả nhiên kiến thức nông cạn a. Đây Long Vũ Âm là Long Ẩn thế gia thiên tài siêu cấp, nghe nói trong cơ thể có được xích long huyết mạch. Thân thể cường hãn đến liên nhị phẩm bảo khí đều không thể chém bị thương. Nàng hai năm trước liền đánh hôn, kết quả thời điểm tỷ võ, trực tiếp đem vị hôn phu triệt để phế ngay lập tức, không pháp nhân sự tình.

Thiếu niên lắc đầu cảm thán nói:

-Vị hôn phu của Long Vũ Âm, dầu gì cũng là một cái ưu việt gia tộc, về sau không biết vì sao, nhưng là nhịn xuống. Nữ nhân này chính là một cái bạo long nữ nhân, tuyệt đối không thể trêu chọc!

Nghe được lời của thiếu niên, Phi Linh thì cười, Tiêu Ngưng Nhi hai mắt chớp chớp.

-Người tên gì?

Phi Linh ánh mắt đặt lên người thiếu niên vừa nói này giờ.

-Ta là Bối gia, Cố Bối.

Thiếu niên cười cười, lạnh nhạt nói.

-Bối gia?

Tiêu Ngưng Nhi nghe không khỏi chớp chớp đôi mắt ngọc thêm lần nữa.

-Hà hà. Được rồi. Gọi người là tiểu Bối đi.

Phi Linh cười nói. Người nghĩ cái giống gì mà lại dám bảo ta gọi người là gia, chưa tán người bay là may cho người rồi.

-Tiểu Bối? Hắc hắc, cũng tùy người thôi.

Người thiếu niên này là Cố Bối, Cố Thị thế gia dòng chính.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Đến Cố Thị

-Về phần các người thì ta sớm đã biết tên rồi, người là Phi Linh, còn người là Tiêu Ngưng Nhi.

Cố Bối cười nói. Hầu như ở Tây viện này, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đã quá nổi tiếng rồi. Thiên tài từ tiểu thế giới tới, chỉ cần là Thiên linh căn thì chắc chắn sẽ lọt vào mắt xanh của các thế lực của Vũ Thần Tông. Huống chi Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi một cái cực phẩm linh căn cùng Thiên linh căn cửu phẩm, đây là hai cái truyền thuyết a. Mà hiện giờ không biết bao nhiêu thế lực đang dòm ngó chiêu mộ hai người.

-Vậy còn người?

Tiêu Ngưng Nhi hỏi. Đột nhiên khi không không quen biết lại nhảy sang đây bắt chuyện, khiến nhiều người cũng phải tò mò đấy.

-Ta? Ha ha, ta đối với cô nàng Long Vũ Âm kia có hứng thú, Long Vũ Âm rõ ràng đối với các người có hứng thú, cho nên ta cũng sang đây nhìn xem, các người là người như thế nào!

Cố Bối cười hì hì nói.

-Ồ. Thế người nghĩ chúng ta ra sao?

Phi Linh cười đều nói.

-Ách...Cái này vẫn còn chưa có quan sát kĩ a. Chưa có phán định chính xác được.

Cố Bối dường như bị nói trúng điểm yếu, giả bộ gãi đầu, cười nói.

-Người nói người có hứng thú với cô bé Long Vũ Âm kia, hôn phu của cô nàng bị nàng phế rồi, người cũng muốn thế à?

Phi Linh cười nói.

Cố Bối hắc hắc mà nở nụ cười dâm:

-Ta thích nhất loại này lãnh nhược băng sương nữ nhân, kỳ thật nội tâm các nàng nhiệt tình như lửa!

Nghe được lời nói của Cố Bối, Phi Linh nhú mày lại, tay ngăn Tiêu Ngưng Nhi đến gần tên dâm đảng này. Nhất định! Nhất định không được để Ngưng Nhi tới gần tên này. Phi Linh thầm nghĩ.

-Ầy. Ta cũng không có ý gì với bạn gái huynh a. Làm gì phải như vậy hành động gây mất cảm tình.

Cố Bối nhìn thấy hành động của Phi Linh không khỏi cười nói.

-Bạn gái....

Tiêu Ngưng Nhi nghe được Cố Bối ghép nàng và Phi Linh thành một cặp, mặt có chút đỏ ửng rồi. Phi Linh nhìn Tiêu Ngưng Nhi, tâm thần lúc này đã bị đã kích rồi, hành động của cậu cứ như đào hố chôn mình ấy.

-Tùy người nghĩ thế nào.

Phi Linh nói với Cố Bối. Mà ánh mắt quét qua xung quanh, Phi Linh phát hiện có ít người nhìn về phía này, nhỏ giọng nghị luận, trong đó có một người chính là tới từ Vương Dương của tiểu thiên nguyên thế giới, Vương Dương cùng năm người khác cùng lớp tiến tới cùng một chỗ.

-Chúng ta đi chỗ khác nói chuyện đi, nơi này không thích hợp.

Phi Linh nói với Tiêu Ngưng Nhi và Cố Bối. Cậu còn dùng mắt ra ám hiệu cho Tiêu Ngưng Nhi nhìn xung quanh, nàng cũng tinh tường Phi Linh muốn nói cái gì, còn Cố Bối cũng hiểu cái gì, cả ba đều dẫn nhau rời đi lớp học.

Đám người Vương Dương thấy ba người Phi Linh đi ra ngoài, cũng thu hồi ánh mắt.

Cố Bối đi theo cùng ra ngoài. Tổng cộng năm cái danh ngạch, Long Vũ Âm, Kim Diễm cùng Cố Bối tất nhiên sẽ chiếm đi ba cái. Hai người kia một cái Thiên linh căn cửu phẩm, một cái cực phẩm linh căn, tuyệt đối là đối thủ cạnh tranh lớn nhất của chúng ta, hiện tại lại đi cùng bên Cố Bối, đoán chừng rất khó đối phó. Mà cái kia cửu phẩm Thiên linh căn là dẫn đầu danh ngạch rồi.

Một người thiếu niên trong đó nhú mày một cái nói.

Bọn hắn sáu người, mạnh nhất một cái cũng chỉ có Thiên linh căn ngũ phẩm mà thôi, bởi vì có cùng lợi ích, cho nên tụ tập lại với nhau, dẫn đầu là một thiếu niên tên Hàn Tĩnh.

Tấn chức tiến vào Đông viện danh ngạch hàng năm chỉ có năm, cạnh tranh đã bắt đầu, vì tiến vào Đông viện, bọn hắn sẽ liều lĩnh mà ngăn cản Phi Linh gia tăng tu vi. Nhưng có ai biết Phi Linh thực lực chỉ thể hiện ra vẻ bề ngoài. Xin lỗi, các bé chọn nhầm đối tượng để giỡn rồi.

Lí do chúng nghĩ Phi Linh có thể trêu chọc thì chắc là không có biết thân thế, chỉ dựa vào xuất thân “giả” là tiểu linh lung thế giới mà thôi. Tiêu Ngưng Nhi thuộc hàng cấm được cường giả để mắt kĩ càng rồi. Kim Diễm, Long Vũ Âm, Cố Bối những người này, bằng mấy người bọn hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

-Vì tăng thực lực lên, bọn hắn nhất định sẽ tiến thí luyện chi địa, nếu như bọn hắn cùng Cố Bối tách ra, chúng ta đây liền có cơ hội!

Vương Dương tâm niệm vừa động nói ra.

-Đúng vậy, ba ngày nay, bọn hăn nhất định sẽ tiến Thí Luyện chi địa, nhưng là có ba cái Thí Luyện chi địa, không biết bọn hăn sẽ tiến bao nhiêu cái.

Hàn Tĩnh nhíu mày một cái.

-Ta chịu trách nhiệm thám thính tin tức, một khi bọn hăn tiến vào bất kỳ một cái nào trong đó Thí Luyện chi địa, ta lập tức nói cho các người biết.

Vương Dương lông mày nhướng lên nói ra, Hoa Lăng công tử người bên kia, sẽ nhìn chăm chú Phi Linh.

Dù sao thì đã là đệ tử của Vũ Thần Tông, cũng nên đi làm một chút nhiệm vụ vẫn hơn, đâu thể chỉ dùng Thần Thuật tạo ra linh thạch mà dùng, cũng phải nguy trang một chút chứ. Nên Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi sau khi chia tay Cố Bối đã đến Tu Viện theo chỉ dẫn của Cố Bối.

Tu Điện, là nơi nằm bên trong Thiên Linh Viện, một địa phương chuyên tuyên bố các loại nhiệm vụ. Các học viên ở bên trong hoàn thành các loại nhiệm vụ về sau, có thể được ban thưởng linh thạch, bảo khí.

Long Khư Giới Vực là một địa phương vô cùng tàn khốc, linh thạch là vô số người tranh đoạt tư nguyên khan hiếm, không có linh thạch, thiên phú coi như là cao hơn, tu vi cũng rất khó tăng lên. Phương pháp đoạt được linh thạch nhanh nhất, chính là gia nhập một phe thế lực, trả giá trung thành, thế lực này sẽ cung cấp cho đám thiên tài bọn họ số lớn linh thạch. Trừ cách đó, đến Tu Điện hoàn thành nhiệm vụ đạt được linh thạch cũng là một phương pháp tốt.

Trong Tu Điện người đến người đi, khắp nơi tất cả đều là học viện đệ tử.

Trong Tu Điện hiện đầy một mặt bức tường, trên những vách tường dán đầy thông cáo nhiệm vụ.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi lướt nhìn nhiệm vụ Tu Điện ban bố, có rất nhiều là săn giết nhiệm vụ, săn giết các loại yêu thú thu hoạch yêu linh, ít nhất phải trác tuyệt cấp tính phát triển yêu linh, mới có thể đổi được linh thạch, độ khó vẫn là tương đối cao. Trừ nhiệm vụ đó ra, còn có rèn binh khí, thu thập tài liệu các phương diện nhiệm vụ.

Soi mới đủ loại nhiệm vụ, Phi Linh nghĩ cũng chỉ có nhiệm vụ y sư có vẻ hợp với cậu nhất. Vừa không tốn nhiều công, cũng vừa nguy trang được.

-Cổ Thị thế gia Cổ Lam tiểu thư lúc tu luyện xảy ra vấn đề, mắc phải quái bệnh nằm trên giường, nếu có tinh thông y thuật. Có thể chữa khỏi bệnh của Cổ Lam tiểu thư, trả thù lao một nghìn khối linh thạch.

Thật ra mà nói thì bao nhiêu linh thạch không quan trọng, nhưng mà nó có liên quan đến Cổ Thị, Cổ Bối vừa mới chia tay là từ người của Cổ Thị thế gia chứ đâu. Với Thiên Thần Quang thì bệnh gì mà trị không khỏi thì chắc vứt đi là vừa.

Tiêu Ngưng Nhi cũng rảnh rồi không tu luyện nên cũng theo Phi Linh đi làm nhiệm vụ. Hai người cùng một chỗ tiến về trước nhiệm vụ trong thông báo địa chỉ.

Dựa theo địa chỉ thông báo trong nhiệm vụ, cả hai người một mực đi tới Thiên Linh Viện phía nam, một chỗ biệt viện rất lớn.

Nơi đây vốn chỉ là một chỗ sản nghiệp của Cổ Thị thế gia mà thôi, Cổ Bối cùng Cổ Lam tỷ đệ hai người, sẽ ngụ ở nơi này. Cửa lớn vừa dày

vừa nặng đóng thật chắc, chỉ chừa một cánh cửa nhỏ, có hai người hầu đứng tại cửa.

-Mời hỏi người tìm ai?

Một người hầu dò hỏi.

-Là như vậy, chúng ta tại Tu Điện thấy được nhiệm vụ thông cáo, liền đều muốn tới xem một chút, có thể hay không trị liệu chứng bệnh của tiểu thư nhà người.

Phi Linh nói.

Người hầu cao thấp quan sát Phi Linh rồi mở miệng nói:

-Người hay vẫn là mau trở về đi thôi!

-Như thế nào, chẳng lẽ chứng bệnh của tiểu thư nhà người đã trị?

Phi Linh hỏi.

-Chứng bệnh của tiểu thư nhà ta, đã mời tất cả danh y tinh thông y thuật khắp nơi tại Vũ Thần Tông, đều không chữa được, người có thể chữa khỏi bệnh của tiểu thư nhà ta ư? Đi nhanh một chút a!

Người hầu kia nói, những ngày này đại phu xem bệnh cho tiểu thư, không có mấy nghìn cũng có mấy trăm, tất cả đều thúc thủ vô sách, Phi Linh chỉ trông như hai mươi mà thôi, có cách gì mà trị.

-Tiểu thư nhà người nếu như tìm thầy hỏi thuốc, còn không có cho ta nhìn qua, người nào biết ta chữa khỏi trị không hết? Người là người hầu, vạn nhất làm trễ nải bệnh tình của tiểu thư nhà người, người đảm đương nổi?

Phi Linh gắt gao nói. Người hầu cũng bị nói cho đơ luôn không nói được cái gì.

Đúng lúc này, bên trong đi ra một người, đúng là Cố Bối.

-Chuyện gì xảy ra?

Cố Bối trầm giọng hỏi, lập tức ngẩng đầu thấy được Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi sững sốt một chút:

-Các người tại sao lại ở chỗ này? Là tìm đến ta sao?

-Chúng ta không phải tới tìm người, nghe nói Cố gia Cố Lam tiểu thư bị bệnh. Chúng ta tới xem một chút, có thể chữa khỏi hay không bệnh của Cố Lam tiểu thư.

Tiêu Ngưng Nhi trả lời.

-Các người hiểu y thuật?

Cố Bối lông mày nhướng lên, kinh ngạc nhìn thoáng qua Phi Linh.

-Có lẽ học đủ để làm ăn.

Phi Linh cười nói.

-Vậy tiến đến nhìn một cái đi.

Cố Bối trầm ngâm chốc lát, mặc dù có vài phần không tin, nhưng vẫn là gật đầu nói.

Được Cố Bối dẫn dắt, hai người cùng một chỗ đi vào trong biệt viện, đây là một tòa vô cùng khoáng đạt biệt viện, vào cửa chính là một khu vườn hoa, bên trong đình đài lầu các, cầu nhỏ nước chảy, tựa như Tiên cảnh bình thường, trong không khí đều tràn ngập từng trận hương hoa.

-Chúng ta tỷ đệ đều xem như Cố Thị thế gia con em dòng chính, tỷ tỷ của ta nàng từng là một trong Cố Thị trẻ tuổi ưu tú nhất, nhưng mà về sau không biết nguyên nhân gì, lúc tu luyện xảy ra vấn đề, nửa thân bại liệt.

Cố Bối nói xong, trong đôi mắt xẹt qua một đạo hàn quang.

Tiêu Ngưng Nhi suy nghĩ một chút, nguyên lai Cố Bối cùng tỷ tỷ của hẳn, vốn vẹn chỉ là một trong thành viên dòng chính a, xem ra Cố Thị thế gia này thanh viên vô cùng khổng lồ.

Đi theo Cố Bối quanh co đường nhỏ, đi tới một chỗ nho nhỏ trong sân, hướng phía trước mặt nhìn lại, chỉ thấy một cô gái áo trắng lẳng lẳng yên ngồi ở trên ghế, một con mắt trong suốt giống như làn thu thủy, khảm tại trên khuôn mặt hoàn mỹ, nàng lẳng lẳng ngắm nhìn một đóa màu tím hoa nhỏ, ánh mắt yên tĩnh tường hòa, đôi môi mong mỏng, sắc nhạt như nước. Một bộ áo trắng hạ là trơn bóng như ngọc tinh tế tỉ mỉ da thịt. trên mặt xinh xắn chỉ hiện ra một loại bệnh trạng thiếu sức sống, dường như tùy thời muốn đóa hoa tàn lụi, làm cho người thương tiếc.

-Một khi xuân đi hồng nhan lão, hoa tàn người vắng ai mà biết ai.

Bạch y nữ tử lăm bầm lăm bầm, hai đầu lông mày toát ra một tia thương cảm chi sắc.

-Tỷ tỷ.

Trong mắt của Cố Bối hiện lên một tia lệ quang, nhìn xem trước mặt Cố Lam, mỗi lần chứng kiến đã từng hăm hở, biến thành bộ dáng bây giờ, trong tâm của Cố Bối giống như là bị xé nứt.

-Cố Bối, người đã về rồi?

Bạch y nữ tử trên mặt toát ra một tia nụ cười nhàn nhạt, ánh mắt rơi vào sau lưng Cố Bối, hỏi:

-Hai người kia là ai?

-Hai người này là bạn của ta.

Cố Bối không dám nói Phi Linh là tới cho nàng nhìn bệnh, mỗi lần có y sư tới đây cho nàng nhìn bệnh, nàng luôn cười cự tuyệt.

-A.

Cố Lam bình tĩnh mỉm cười đối với Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, nhẹ gật đầu. Bình thường Cố Bối không có mang bạn về nhà, nhất là có một cô nương.

Phi Linh ánh mắt chuyển thành màu vàng kim, tập trung là có thể thấy được. Phi Linh cố tình ẩn đi những vòng hồn hoàn rồi, với lại khí tức cũng thu liễm không có toát ra, chỉ sợ nếu làm vậy thì có khi dọa chết đám cường giả đang quan sát toàn bộ Vũ Thần Tông nữa.

Chỉ thấy trong cơ thể Cố Lam, toàn bộ kinh mạch đều bị tắt nghẽn. Và trong cơ thể nàng, Phi Linh còn cảm ứng ra mùi của độc dược nữa, mặc dù rất ít. Dù sao Phi Linh vốn không phải người thường rồi, nhận thấy những thứ dù là nhỏ nhất vẫn nằm trong khả năng của cậu.

-Nàng không có bị bệnh, cũng không phải tẩu hỏa nhập ma, mà là bị người hạ độc.

Phi Linh nói. Tiêu Ngưng Nhi nghe thế không khỏi hai tay che lấy miệng của mình, biểu hiện sự kinh hãi cùng bất ngờ. Vị tỷ tỷ này trông tốt vô cùng, nhìn cũng rất xinh đẹp, ai lại làm chuyện như vậy cơ chứ?

-Độc? Người nói tỷ tỷ của ta trúng độc?

Cố Bối sau khi nghe được, lập tức thần tình kích động, vội vàng nhìn về phía Phi Linh.

-Không sai. Nàng bị trúng độc.

Phi Linh gật đầu nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Lập Thế Lực

-Tỷ tỷ ta rốt cuộc là trúng phải độc gì? Tại sao không vị đại phu nào có thể tìm ra triệu chứng trúng độc?

Cố Bối bắt đầu gấp gáp nói. Biểu hiện của hắn cho thấy rất có thể hắn là một tên siscon. Mà không biết Cố Lam có hay không đón nhận tình yêu của hắn mà thôi.

-Ta kiến thức cũng rất hạn hẹp, thành thật ta không biết loại độc này tên gì, nhưng ta có thể hoàn toàn trị tận gốc cho nàng.

Phi Linh nhún vai nói. Cậu cũng đâu phải toàn năng, cái gì cũng biết, nhất là đối với người của thế giới bên ngoài thì ít nhất tổn không ít thời gian để mò mẫm toàn bộ kiến thức.

Nghe Phi Linh nói, trong lòng Cố Lam khẽ động, cùng Cố Bối nhìn nhau, có ai lại không biết bệnh mà lại biết cách chữa bao giờ, nhưng mà Phi Linh dường như là lựa chọn cuối cùng cho Cố Lam, nếu không thử một lần này, có khi phải hối hận cả đời.

-Vậy xin người hãy giải trừ độc này giúp tỷ tỷ ta.

Cố Bối lo lắng bắt lấy hai cánh tay của Phi Linh cầu xin, sau đó lại nói:

-Chỉ cần người có thể trị được hết bệnh của tỷ tỷ ta, mặc kệ điều kiện gì, chúng ta đều đáp ứng!

-Ày. Các người làm gì phải gấp gáp. Ta chữa cho tỷ tỷ người cùng lắm chưa đến vài cái hơi thở a.

Phi Linh nhìn thấy Cố Bối như vậy gấp gáp không khỏi trấn an hẳn.

Cha mẹ huynh muội hai người Cố Lam cùng Cố Bối đều chết sớm, tuy rằng thân là dòng chính, thiên phú xuất chúng, nhưng do Cố Lam đột nhiên bị tê liệt, đánh mất quyền kế thừa, trừ phi tu vi của Cố Bối có thể quật khởi, mới có thể một lần nữa có được tư cách làm người thừa kế. Cố Bối ở trong mắt người ngoài, vẫn luôn là một tên công tử phóng đảng, ăn không ngồi rồi, nhưng mà trên thực tế, Cố Bối đang vô cùng cố gắng tu luyện, thiên phú không chút thua kém Cố Lam, tỷ tỷ của hắn.

-Còn về phần linh thạch thì chúng ta cũng không cần. Chủ yếu đến đây ta cũng chỉ là ngụy trang dưới hình thức làm nhiệm vụ mà thôi, đệ tử mà không làm nhiệm vụ dễ bị nghi ngờ lắm.

Phi Linh cười nói. Mặc dù nói khá rõ ràng, nhưng Cố Bối và Cố Lam nghe vẫn không hiểu.

-Nói cho đúng là, các người ở nơi này liệu có phải là nơi an toàn không? Nếu như kẻ đó biết ta có thể giúp đỡ tỷ tỷ người giải độc, có thể hay không lại sẽ tìm biện pháp khác ám toán tỷ tỷ người?

-Tiên sinh không cần phải suy nghĩ nhiều đâu

Cố Lam đã minh bạch lỗi bản khoản trong lòng của Phi Linh.

-Trải qua chuyện lần này, chúng ta đã biết, coi như là tại trong gia tộc của chúng ta. Cũng có người muốn đưa chúng ta vào chỗ chết. Nếu như tiên sinh thật có thể giải được chất độc trên người của ta, chúng ta sẽ giấu giếm hết thảy, theo ý của người. Ta vẫn như cũ là một phế nhân.

Cố Lam nói.

-Không cần. Như cách của các người như thế quá tốn thời gian. Hừm.... Ta muốn chính là các người hãy cùng ta thành lập ra một thế lực cho riêng

chúng ta, nhưng trước hết để tìm thêm hai ba người thuộc thế gia khác, cũng là giống chính như các người.

Phi Linh nói. Đột nhiên trong đầu Phi Linh lại nghĩ ra một cái ý tưởng, thành lập thế lực, Tiêu Ngưng Nhi làm chủ, nếu có thể tranh đoạt vị trí cao nhất ở đây, tông chủ, thì không có cái gì có thể đe dọa Tiêu Ngưng Nhi nữa rồi.

Nghe được những lời của Phi Linh, Cố Bối hay Cố Lam vẫn là Tiêu Ngưng Nhi cũng kinh ngạc, thành lập thế lực à. Có thế lực như Cố Thị chống chân, còn tìm thêm hai ba cái chống chân khác nữa, ý đồ có thể nói là sâu xa.

-Hay tìm thêm cô nàng Long Vũ Âm kia thì thế nào? Nàng ta có hứng thú với các người đấy.

Cố Bối bình định tâm tình, cười nói. Cố Lam nghe được Long Vũ Âm cũng xác thực nghe qua, Long Ẩn thế gia quá ư là khủng bố làm sao không ai ở Vũ Thần Tông lại không biết.

-Ừm, nàng ta ta sẽ từ từ dẫn dắt.

Phi Linh gật gật đầu nói.

-Trước tiên để ta chữa độc cho Cố Lam tiểu thư đã.

Phi Linh suy nghĩ một hồi rồi đảo ánh mắt đến Cố Lam trên người.

-Làm phiền ngài rồi.

Cố Lam rất lễ tiết nói.

Sau đó Phi Linh đến kế bên Cố Lam, ai cũng có chút không hiểu, không lẽ không cần thuốc hay sao? Định chữa chay à?

Tay Phi Linh khẽ đặt lên lưng của Cố Lam, trong đầu ý niệm mong muốn, trích ra một tia lực lượng, vận động Thiên Thần Quang. Chỉ thấy, trên tay Phi Linh xuất hiện hào quang sáng màu vàng.

Lúc này Cố Lam chỉ cảm thấy một cổ dịu nhẹ như dòng nước đi vào trong cơ thể mình, dần dần lan tỏa khắp nơi, đi vào trong máu thịt, lên đến trí óc, khiến đầu óc nàng thanh tỉnh tột cùng. Những đường kinh mạch bị tắt nghẽn kia nhanh chóng được nguồn lực lượng như dòng nước ấm kia đã thông, thậm chí kinh mạch của nàng còn bành trướng ra gấp hai ba lần lúc xưa nữa, có thể nói Phi Linh dùng cách này như ban cho Cố Lam một cơ thể mới vậy, hoàn toàn vượt trội so với cơ thể cũ, nhưng vẫn còn kém Tiêu Ngưng Nhi a.

Trải qua mấy lần hơi thở, hào quang màu vàng kia cũng dần dịu đi rồi phai nhòa. Cố Lam hai mắt cũng từ từ mở ra, tinh quang xuất hiện trong mắt nàng, cứ như là mở đầu cho một cái gì rất mới, rất mạnh mẽ mà trường thành vậy.

-Tỷ tỷ, tỷ cảm thấy thế nào rồi?

Cố Bối lo lắng nhìn Cố Lam hỏi thăm.

-Ta ổn. Đa tạ tiên sinh đã ra tay giúp đỡ.

Cố Lam cười nhẹ với Cố Bối, rồi quay sang nói với Phi Linh.

-Người thử đứng lên xem.

Phi Linh gật đầu rồi nói. Cố Lam đáp ứng lời yêu cầu của Phi Linh. Hai chân từ từ cử động. Cố Bối thấy chân của Cố Lam cử động được không khỏi nhẹ lòng rất nhiều. Cố Lam thân dưới bị liệt chính là không thể nào đi lại khiến hấn rất đau lòng.

Cố Lam vẫn tiếp tục, nàng đặt chân xuống dưới đất, hai tay bám lấy hai tay vịn của chiếc xe lăn làm bằng gỗ, dùng lực để nâng bản thân đứng dậy. Do cơ thể mới nàng vẫn chưa thích ứng được nên còn có hơi khó khăn.

Mới đầu vẫn còn hơi hơi không quen, nàng vừa đứng lên còn loạn choạng, nhưng có Cố Bối bên cạnh nàng, dìu nàng từ từ từng chút một. Cuối cùng nàng đã quen dần, đi lại rất bình thường.

-Phi Linh huynh. Đa tạ huynh. Phần này nhân tình ta sẽ khắc ghi trong tâm.

Cố Bối định cúi đầu cảm ơn Phi Linh nhưng bị Phi Linh can lại. Cố Lam cũng hết lời cảm ơn.

-Không biết từ nhỏ người đã lớn lên ở đâu?

Cố Lam suy nghĩ một chút, tìm đề tài nói ra.

-Tiểu linh lung thế giới.

Phi Linh đáp. Đây là lấy cái lí do ngụy biện mà thôi, chứ không lẽ lại nói là thần linh đến đây do lạc đường sao?

-A? Nguyên lai là tiểu linh lung thế giới.

Cố Lam thanh âm có chút kinh ngạc.Nói:

-Thời thơ ấu của ta cũng có một vị lão sư, cũng đến từ tiểu linh lung thế giới.

Phi Linh nghe được cũng không có cắt ngang mạch truyện của Cố Lam, nghĩ ra câu hỏi hay để hỏi lại:

-Không biết vị sư phụ của Cố Lam tiểu thư tên gọi là gì?

-Vị sư phụ kia của ta, từ trước đến nay không dùng tên thật, xuất quỷ nhập thần, ta cũng không biết hắn đã đi nơi nào, khi nào sẽ xuất hiện.

Cố Lam cười khổ lắc đầu nói:

-Vị sư phụ kia của ta đã năm năm chưa từng hiện thân, bằng không mà nói ta cũng sẽ không rơi vào tình cảnh như vậy, ta chỉ biết là vị sư phụ kia của ta tu vi đã đạt tới công tham tạo hóa, đã liên Vũ Tông cảnh ngũ trọng thiên cường giả cũng không phải là đối thủ.

Không biết sư phụ của Cố Lam rốt cuộc là ai, từ tiểu linh lung thế giới tới, có được thực lực kinh người như vậy, Phi Linh cũng hơi muốn gặp qua người này, xem xem rốt cuộc trên Vũ Tông cấp là mạnh như thế nào.

-Hay vẫn là trả tiền trị liệu cho tiên sinh a.

Cố Lam không thấy Phi Linh trả lời cũng chuyển đề tài.

-Cái này ta đã nói rồi. Các người đáp ứng cùng ta hợp thành một thể lực, giúp người cùng thuyền là chuyện thường a. À ta cũng nên cung cấp một chút tài nguyên cho người của mình.

Phi Linh phất tay từ chối rồi nói. Vừa nói dứt lời, Cố Lam và Cố Bối còn có chút không hiểu nhưng ngay lập tức đã rõ ràng trong kinh hải.

Chỉ thấy Phi Linh phất tay một cái, kế bên cậu xuất hiện một núi cao đến ba mét, Cố Lam và Cố Bối nhìn hơi kinh ngạc một chút nhưng nhìn kỹ lại, núi nhỏ này chất đầy những khối linh thạch. Cố Bối cũng không thể tưởng tượng lại có người làm ra được linh thạch a. Cố Lam quan sát kỹ trên ngón tay của Phi Linh không có nhẫn trữ vật, lúc bấy giờ đã không còn hiểu Phi Linh là người như thế nào nữa, năng lực này phải nói là sẽ khiến cho các đại Thần Tông thêm muốn a.

-Cái...cái này...

Cố Bối run run nói. Cố Lam đi đến bên núi nhỏ linh thạch, nhặt một khối lên xem.

-Linh thạch này chất chứa Thiên Đạo chi lực còn hơn cả linh thạch tinh hoa nữa.

Cố Lam không khỏi thốt lên vì kinh ngạc. Linh thạch thông thường cung cấp từ thần trì chứa ít ỏi Thiên Đạo chi lực.

-Dù sao vẫn nên cẩn thận một chút người xung quanh các người. Có thể bọn chúng sẽ lại hạ độc đấy. Nhất là thức ăn hàng ngày.

Phi Linh nói.

-Chúng ta minh bạch.

Cố Lam và Cố Bối gật đầu đã hiểu. Và có vẻ như hai người đã hình dung ra ai cố tình hạ độc rồi. Có thể thần không biết quỷ không hay tại thức ăn của Cố Lam hạ độc, người kia rất có thể chính là người bên cạnh bọn họ.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cũng tới lúc tạm biệt Cố Lam và Cố Bối, rồi đi ra về.

Nhìn bóng lưng của Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi biến mất, Cố Lam nhìn hướng Cố Bối nói:

-Tiểu đệ, ngươi là tại sao biết hai người bọn họ?

-Bọn họ là đệ tử cùng lớp thiên tài với đệ, đều là thiên tài có được cửu phẩm Thiên linh căn, cực phẩm thiên linh căn.

Cố Bối nói:

-Chúng ta cũng mới mới vừa quen mà thôi, bất quá không nghĩ tới Phi Linh lại như vậy kinh khủng năng lực, y đạo có thể có một chỗ cho hẳn

hành nghề a.

Cố Bối cười.

-Thiên linh cản cửu phẩm???? Còn cực phẩm Thiên linh cản!!!

Trong mắt của Cố Lam, hiện lên một tia ánh sáng khác thường, không nghĩ tới trong truyền thuyết cửu phẩm Thiên linh cản lại xuất hiện ở nơi này. Lại còn cực phẩm là thế nào?

-Cực phẩm Thiên linh cản là cái gì ta chưa nghe qua?

Cố Lam thắc mắc.

-Chính là lần trắc thí, Phi Linh làm nổ Thiên linh thủy tinh cầu, khiến cho đạo sư khó xử mà tự đặt ra một cái hiệu.

-Nổ Thiên linh thủy tinh cầu!

Cố Lam kinh ngạc, với kiến thức của nàng, chưa có trường hợp nào từ xưa đến nay có thể khiến Thiên linh thủy tinh cầu nổ cả. Nghĩ lại thì Phi Linh vị này rất thú vị.

Cách Cố Thị thế gia đã xa rồi, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi lại đi trên con đường nhỏ, hướng về biệt viện của Tiêu Ngữ.

-Phi Linh, như vậy có ổn không?

Tiêu Ngưng Nhi đi kế bên Phi Linh hỏi.

-Ổn? Có cái gì không ổn nào?

Phi Linh cười hỏi.

-Việc huynh thành lập thế lực ấy. Muội sợ nhiều thế lực khác sẽ đàn áp.

Tiêu Ngưng Nhi vẻ mặt lo lắng nói.

-Yên tâm, có ta ở đây. Chỉ cần dám động đến muội. Ai cũng đừng hòng toàn mạng trở về.

Phi Linh xoa đầu Tiêu Ngưng Nhi. Tiêu Ngưng Nhi cười đỏ mặt đáp lại.

Tại một không gian độc lập nào đó.

Vẫn là người đàn ông đang ngồi trên vương tọa. Hắn có thể quan sát toàn bộ tình hình diễn ra ở những tinh cầu cùng vô số những không gian liên kết thông qua việc tách rời ý thức. Thánh đế ở nơi đây như là một người chưởng khống toàn cuộc vậy, mà nói chưởng khống cũng không đúng, hắn chỉ là chưa có năng lực ấy mà thôi, có thể nói không gian mà Thánh đế đang tọa lạc là một cái không gian giới hạn, hay còn gọi là vùng quan sát, vùng nghỉ. Mà Thánh đế không có tạo ra được không gian này, hắn là nhờ vào hệ thống của Trục Xuất Giả mà hình thành được, đây là nói về người kế vị chứ không phải Thánh đế hiện tại. Nhờ có không gian hạn chế này mà ý thức của hắn không có bị cuốn vào vòng xoáy căn nguyên, bị nó trung hòa, và hoàn toàn mất đi cái tôi, hay còn gọi là bản ngã.

Thánh đế đã chọn ra được cách có thể khiến hắn mạnh hơn, Thần Vương chính là mục đích tiếp theo của hắn. Mà để làm được như vậy, lõi của hệ thống Trục Xuất Giả là cốt lõi, hiện giờ nó đang đóng vai trò là một cái máy, tiến hành dung hợp những tinh cầu cùng không gian, nó đang từ từ thu hết những tinh cầu gần với nó. Nếu lõi hoàn toàn có thể dung hợp hết mọi thứ trong thiên hà này, Thánh đế có thể thành Thần Vương rồi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Tiến Vào Thánh Linh Tiên Cảnh

Thánh đế lúc này vẫn có một vài bản lĩnh, hẳn là có thể không chế không gian, nói rõ ràng hơn là khóa lại những không gian, khiến cho bên ngoài lẫn bên trong không thể nào liên lạc được với nhau. Còn có năng lực tiên đoán của hắn nữa. Nó cũng tương tự như Thiên Diễn vậy.

Thánh đế trải qua thi triển tiên đoán thuật, đã chú ý đến một không gian, tại không gian này, hẳn không hoàn toàn có thể quan sát toàn bộ. Giống như có rất nhiều biến số vậy, chúng cứ làm lu mờ đi tầm quan sát của hắn mà dường như những biến số này đều tập gần như tại một địa phương.

Lúc này, ý thức của Thánh đế quay lại thân xác của hắn.

-Kim Vệ!

Thánh đế quát lớn gọi một tên kim giáp, chỉ thấy từ trên không nhảy ra một cái giáp phủ toàn thân nam nhân, hào quang màu vàng toát ra từ trên bộ giáp của hắn, hắn đội cả mũ kị binh bao trùm toàn bộ khuôn mặt cùng phần trước sau, mặt mũi không thấy đâu cả.

-Vâng, ngài có chuyện gì sai khiến, Thánh đế đại nhân?

Kim Vệ cung kính chân khụy cúi đầu hỏi.

-Người đi quan sát kĩ cái không gian kia cho ta. Có dấu hiệu bất thường, ngay lập tức diệt trừ. Con đường thành chúa tể không còn xa nữa, đừng để những con kiến hôi có thể cản đường ta như những lần trước.

Thánh đế ánh mắt lướt qua Kim Vệ âm trầm giọng điệu nói.

-Vâng, thuộc hạ đã rõ.

Rồi sau đó Kim Vệ rời đi. Thánh đế ngồi trên vương tọa không biết đang suy nghĩ cái gì.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi lúc bấy giờ đã trở về biệt viện của Tiêu Ngữ.

Tiêu Ngữ liền ngẩng đầu nhìn thấy Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi hỏi:

-Các người đã đi đâu vậy? Sau khi ta trở về đã không thấy các người đâu rồi, không biết rốt cuộc các người đã đi đâu, nên ta đang tính đi tìm các người đây.

Vẻ mặt ân cần lo lắng của Tiêu Ngữ làm Tiêu Ngưng Nhi có chút cảm động, dù sao ở nơi đây cũng có Phi Linh lo cho nàng thôi, có thêm Tiêu Ngữ, có khi nàng nên xem Tiêu Ngữ như một người trong gia đình a.

-Chúng ta vừa ra ngoài đi dạo một vòng.

Phi Linh cười nói.

-À. Đúng rồi. Người cũng cũng thiếu linh thạch phải không? Dùng đồng linh thạch mà tu luyện.

Liền nhớ ra hôm qua, Tiêu Ngữ rất thiếu linh thạch, chỉ có mười khối mà đưa cho Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh hai khối rồi. Phất tay một cái, lại một khối núi nhỏ cao xuất hiện, chất đầy toàn là linh thạch, Tiêu Ngữ nhìn thấy mà hết hồn, linh thạch nhiều như vậy Phi Linh là lấy đâu ra?

-Các người!! Linh thạch này từ đâu các người tìm ra?

Tiêu Ngữ vẫn còn tâm trạng bất ngờ nói.

-Là của ta làm ra. Thế đã được chưa cô nương tò mò ạ.

Phi Linh cười nói. Nói xong dắt Tiêu Ngưng Nhi đi về phòng của mình, Tiêu Ngưng Nhi cũng cúi đầu chào một cái rồi theo Phi Linh đi ra ngoài. Tiêu Ngưng nhìn Phi Linh đi ra, rồi đảo mắt nhìn núi nhỏ linh thạch. Nàng bước đến kế ngọn núi, cầm một khối linh thạch ẩn chứa đầy ắp Thiên Địa chi lực từ trong núi nhỏ linh thạch.

-Thiên Địa chi lực dồi dào quá!

Tiêu Ngưng kinh ngạc không khỏi thốt lên. Thiên Địa chi lực có trong khối linh thạch này phải nhiều hơn những viên linh thạch thông thường là gấp vô số lần.

Tiêu Ngưng Nhi theo sau Phi Linh quay về phòng, cũng lên giường tiến hành tu luyện tiếp. Phi Linh cũng bắt đầu nhắm mắt, tiến vào thập nhị cung.

Thời gian một đêm trôi qua nhanh như bay.

Sáng ngày hôm sau. Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi vẫn như thường lệ dậy sớm. Trong sân, sương sớm vẫn còn đọng lại trên những bụi hoa tươi ven đường, lộ ra kiều diễm. ướt át.

-Phi Linh, Tiêu Ngưng Nhi. Các người có hay không hứng thú cùng ta đến một nơi?

Tiêu Ngưng thấy Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cùng nhau bước ra khỏi phòng nên gọi hỏi. Thật tình thì dưới sự quan sát của Tiêu Ngưng thì hai người này cứ như đĩa bám lấy nhau ấy, mà lại không phải tình nhân với nhau, cái này đúng là kì lạ a.

-Địa phương nào?

-Một trong tam đại thí luyện chi địa của Thiên Linh Viện, Thánh Linh tiên cảnh!

-Hả? Chỗ đó là địa phương nào?

Phi Linh mắt tròn mắt nhúu hỏi.

-Thánh Linh tiên cảnh là nơi an toàn nhất trong tam đại thí luyện chi địa. Nhưng mà yêu cầu cũng là cao nhất, cần người có linh hồn phẩm chất đạt tới trình độ nhất định mới có thể đi vào.

Tiêu Ngữ khẽ mỉm cười nói:

-Đợi đến lúc đó, các người sẽ biết.

-Được. Chúng ta đi nhìn xem.

Phi Linh gật đầu nói.

Dưới sự dẫn dắt của Tiêu Ngữ, ba người cùng rời đi biệt viện, thẳng đường mà đi.

Xa xa, mấy người đưa mắt nhìn Tiêu Ngữ ba người ly khai, nhỏ giọng bắt đầu trò chuyện.

-Tiêu Ngữ ba người cùng đi ra rồi, ta trở về báo cáo Hoa Lăng thiếu gia, các người đều đi phía sau theo dõi cho ta!

-Vâng.

Một đám người đi theo hướng của ba người Phi Linh rời đi.

-Phi Linh, hình như có người theo dõi.

Tiêu Ngưng Nhi cảm nhận được có một vài khí tức đang bám theo phía sau.

Bên cạnh Tiêu Ngữ cười một tiếng nói:

-Tôm tép nhãi nhép, không cần quan tâm bọn hăn làm gì. Tại Thiên Linh Viện, bọn hăn không làm gì được chúng ta. Đến hai đại điểm thí luyện khác bọn hăn có thể tìm chúng ta tìm để gây phiền toái. Nhưng tại Thánh Linh tiên cảnh, bọn hăn chỉ có thể nghĩ mà thôi!

Thời điểm ba người Tiêu Ngữ tiến về Thánh Linh tiên cảnh, tất cả phe nhân mã cũng đều chăm chú để ý động tĩnh ba người.

Tại một sơn cốc phía nam Thiên Linh Viện, nơi đây dãy núi phập phồng, cây cối sum xuê, khắp nơi đại thụ sinh trưởng đến độ bằng mấy người ôm, cảnh vật tĩnh mịch. Cửa vào sơn cốc có một mảnh sân bãi khoáng đạt, tụ tập mấy trăm người, người người nhốn nháo, trong đám người có một tấm bia đá cự đại, cao tới hơn mười mét, đỉnh cao nhất có khắc mấy chữ to: Thánh Linh Thiên Bảng.

-Cái kia là Thánh Linh Thiên Bảng. Tại Thánh Linh tiên cảnh xếp hạng hai trăm đệ tử, tất cả đều được ghi trên Thánh Linh Thiên Bảng.

Phía dưới là từng dãy danh tự chằng chịt. Tiêu Ngưng Nhi nhìn lướt qua Thiên Bảng, rõ ràng thấy được một ít tên mới quên biết, như Long Vũ Âm của Long Ẩn thế gia, xếp hạng thứ mười, Kim Thị thế gia Kim Diễm xếp thứ hai mươi ba, Hoa Lăng xếp hạng thứ sáu mươi bảy, Nghiêm Hạo xếp hạng thứ một trăm hai mươi một, Hoàng Oanh xếp hạng thứ một trăm ba mươi bảy, Tiêu Ngữ có trung bình thành tích cũng chỉ đứng ở hạng một trăm chín mươi.

-Trên Thánh Linh Thiên Bảng, không lẽ cũng dựa theo thực lực để tiến hành xếp hạng hay sao?

Tiêu Ngưng Nhi khẽ hỏi. Nếu như đơn thuần dùng thực lực để sắp xếp, e rằng thứ tự sẽ không giống bây giờ, ít nhất thực lực Hoa Lăng, tạm thời so với Long Vũ Âm cùng Kim Diễm mạnh hơn không ít.

Tiên thể thì ngày hôm qua, Tiêu Ngưng Nhi đã ngưng tụ ra Mệnh Hồn thứ ba, tiến lên Thiên Mệnh tam tinh cảnh giới. Mà đột phá xong nàng cũng đâu có thiếu linh thạch, tiếp tục xúc tiến, cũng được gần một phần ba đoạn đường đến Thiên Mệnh tứ tinh rồi.

Niên kỉ Hoa Lăng so Long Vũ Âm, Kim Diễm cũng phải lớn hơn rất nhiều.

-Không phải thực lực cá nhân, mà là năng lực câu thông thiên địa. Tu luyện Thiên Đạo chi lực, chính là muốn cùng Thiên Địa câu thông, theo thiên địa ở giữa đạt được lực lượng. Dưới bình thường tình huống, người tu vi càng mạnh, năng lực cùng thiên địa câu thông lại càng mạnh, nhưng cũng không phải tuyệt đối, có vài người thiên phú trác tuyệt, có thể đột phá giới hạn thực lực. Ví dụ như xếp hạng top mười người, Long Vũ Âm liền vừa vặn có tên trên Thiên Bảng.

Tiêu Ngữ giải thích.

-So đấu chính là năng lực cùng Thiên Địa câu thông sao?

Phi Linh cẩn thận xem bảng danh sách.

-Thánh Linh tiên cảnh là một nơi vô cùng kỳ diệu, nơi này chính là một chỗ linh nhãn, Thiên Đạo chi lực cực kỳ nồng đậm, ở chỗ này tu luyện, có thể cực đại tăng cường năng lực cùng Thiên Địa câu thông. Bất quá bởi vì vị trí trên linh nhãn có hạn, từng đệ tử mỗi tháng đều chỉ có thể ở Thánh Linh tiên cảnh tu luyện hai giờ. Còn nếu như là nằm trong bảng xếp hạng hai trăm đệ tử, có thể tu luyện sáu giờ. Xếp hàng càng cao, thì thời gian tu luyện càng dài.

Thánh Linh tiên cảnh không ngờ lại chính là linh nhãn, tại trong linh nhãn tu luyện, hiệu quả đúng là phi thường cường đại.

Tiêu Ngữ tiếp tục nói:

-Trừ lần đó ra, thời điểm cuối năm, những người có tên trên Thiên Bảng còn có được ban thưởng, đạt được linh thạch, đan dược, bảo khí các loại vật phẩm. Người xếp hạng nhất có thể đạt được một kiện bảo khí ngũ phẩm, năm khối linh thạch tinh hoa, một đầu trác tuyệt Long Huyết yêu linh, còn có một bình yêu hồn tinh hoa đan dược! Xếp hạng thứ năm, có thể đạt được một kiện tứ phẩm bảo khí ba khối linh thạch tinh hoa, một đầu ưu tú Long Huyết yêu linh cùng một nghìn khối linh thạch. À mà dường như nếu là các người thì chắc không cần linh thạch đâu nhỉ.

-Top năm ban thưởng hiếm thấy nhất, cũng là thưởng nhiều nhất, mỗi người đều thêm thuồng đã lâu! Khoảng cách hết hạn của năm nay, chỉ còn lại một tháng thời gian.

Top năm ban thưởng chỉ có thể nhận lấy một lần đối với Thánh Linh tiên cảnh đã là phi thường mong đợi.

Phi Linh đối với những thứ kia không có hứng thú, điều cậu muốn là giúp Tiêu Ngưng Nhi mạnh lên càng nhiều. Có lẽ ngoài việc để Tiêu Ngưng Nhi tự mình tu luyện, cậu nên giúp nàng song tu thì tiến độ sẽ tăng nhanh hơn. À, song tu ở đây không phải những cái dâm loạn song tu, Phi Linh suy nghĩ cũng chỉ là đơn thuần, thuần khiết song tu mà thôi, đối Tiêu Ngưng Nhi, cậu không có suy nghĩ gì loạn tục cả, kể cả Mã Tiểu Đào hay là hôn thê cậu Hà Tử Tình, Lam Tuyết hay Hạ Nghê Thường.

-Chúng ta đi vào thử một lần đi!

Phi Linh, Tiêu Ngử cùng Tiêu Ngưng Nhi ba người cũng nhanh chân đi vào bên trong Thánh Linh tiên cảnh.

Xa xa có mấy người nhìn thấy ba người Phi Linh tiến vào Thánh Linh tiên cảnh, bọn hắn liếc mắt nhìn nhau.

-Không nghĩ tới bọn hắn rõ ràng tiến vào Thánh Linh tiên cảnh!

-Trong tam đại thí luyện chi địa, Thánh Linh tiên cảnh là an toàn nhất, bọn hắc đoán chừng là sợ, không dám vào hai thí luyện chi địa khác!

-Bọn hắc tại Thánh Linh tiên cảnh tối đa cũng chỉ có thể gây ngốc hai giờ mà thôi, rất nhanh sẽ đi ra, ta không tin bọn hắc không vào hai thí luyện chi địa khác!

Chớp mắt thời gian, tin tức Phi Linh ba người tiến vào Thánh Linh tiên cảnh, bị rất nhiều người biết được, bọn hắc đều rất muốn xem Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đến tột cùng sẽ có dạng biểu hiện gì, còn về phần Tiêu Ngữ, qua nhiều năm rồi mà Tiêu Ngữ dường như cũng không có nâng hạng của bản thân lên được, không biết lần này có gì thay đổi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Lọt Top

Thiên Linh Viện, biệt viện của Nghiêm Hạo.

-Nghiêm công tử, Tiêu Ngữ vào Thánh Linh tiên cảnh rồi!

Nghiêm Hạo đang cầm đọc một bản điển tịch, nghe thủ hạ báo cáo, khóe miệng nở nụ cười lạnh nói:

-Tiêu Ngữ năm năm đều chưa từng thăng bậc của Thánh Linh Thiên Bảng, thời gian trôi qua năm năm, lần này đoán chừng cũng đừng mơ nghĩ vào Thánh Linh Thiên Bảng!

-Bất quá... Hoàng Oanh tiểu thư giống như cũng chạy tới Thánh Linh tiên cảnh rồi!

Nghe lời thủ hạ nói..., Nghiêm Hạo mặt mày lập tức trở nên tái nhợt, cũng không còn tâm tư xem sách, bộp một tiếng đem sách ném ở trên mặt bàn, bỗng nhiên đứng lên, trầm giọng nói:

-Chúng ta đi Thánh Linh tiên cảnh nhìn xem!

Tứ phía xung quanh dãy núi, chim hót hoa nở, phong cảnh như vẽ.

Tại bên trong Thánh Linh tiên cảnh, một tòa tế đàn hùng vĩ đứng sừng sững, tòa tế đàn này bốn phía có từng bậc thang một đường đi lên trên, phía trên tế đàn là một mảnh bình đài rộng rãi. Có rất nhiều người ngồi ở trên bậc thang tu luyện, nhưng lại không người nào có thể đạp vào tế đàn đỉnh.

-Địa Mệnh cảnh giới, Thiên Mệnh cảnh giới cường giả, tại linh nhân tu luyện có thể đạt được chỗ tốt rất lớn, tòa tế đàn này có một trăm chín mươi

chín bậc thang, năng lực câu thông với thiên địa càng mạnh, càng có khả năng tiếp cận đỉnh tể đàn, trái lại, nếu như năng lực cùng thiên địa câu thông không đủ, lại muốn tiến lên một bước, sẽ phải chịu cản trở cực lớn.

Tiêu Ngữ một bên hướng về phía tể đàn vừa đi vừa nói.

Mỗi một bậc thang, đều tượng trưng cho thiên đạo xa xưa, mỗi một bước đều vô cùng khó khăn.

Nhìn thấy ba người Tiêu Ngữ, các học viên trên bậc thang liền đình chỉ tu luyện, quay qua nghị luận với nhau.

-Đó không phải Thiên Linh Căn thất phẩm Tiêu Ngữ sao?

-Nghe nói hắn tại bậc thang thứ ba mươi liền không bước lên thêm được nữa, không biết việc này có thật hay không?

-Đúng vậy, hắn xác thực tại bậc thang thứ ba mươi liền không bước lên thêm được bước nào nữa!

Nghe thấy vậy, các đệ tử xung quanh không ngừng phát ra tiếng cười nhạo.

Nghe tiếng các học viên nghị luận, Tiêu Ngữ sắc mặt vẫn bình thản, nàng sớm đã quen việc bị người khác đùa cợt.

Mà cứ dần theo từng bước chân càng trở nặng. Quả đúng như lời của đám đệ tử đàm tiếu, ngay tại bậc thang ba mươi, Tiêu Ngữ là không thể nào bước thêm một bước tiến lên bậc thứ ba mươi một được, áp lực nặng nề khiến nàng phải chùn bước.

Nhìn thấy vẻ mặt không cam lòng của nàng, Phi Linh cũng bật chủ nghĩa phụ nữ lên. Lần trước trong cơ thể Tiêu Ngữ có một màn phong ấn khá tinh tế, cũng vì vậy mà cậu chỉ lướt sơ qua là không thể nào xem xét

được toàn bộ cơ thể nàng. Ánh mắt kim quang bùng sáng, vẫn là ẩn giấu đi khí tức của hung thú cùng thần chi, Phi Linh tiến hành dò xét toàn bộ cơ thể của Tiêu Ngữ một lần nữa.

Chỉ thấy, lớp phong ấn bên trong kia chống cự dữ dội.

-Phiền phức.

Phi Linh nhíu mày lắm lắm. Sau đó gia tăng hồn lực truyền vào hồn kĩ. Tâm nhìn của Phi Linh đã xuyên qua thành công lớp phong ấn kia. Tiến thẳng vào phía sâu. Ở đó, Phi Linh thấy là những vật thể giống như mây sương vậy. Nó cứ chặn hết đường kinh mạch của Tiêu Ngữ.

Phi Linh thấy thế cũng phải lâm vào suy tư. Không thể không nói, vũ trụ rộng bao la, không phải kiến thức của tương lai là đủ xài. Vẫn có những thứ cần phải học, nhất là tới những vị diện như thế này.

Không có bị cuốn theo dòng suy nghĩ. Phi Linh phát hiện ra mấu chốt giúp Tiêu Ngữ. Cậu thu hồi lại tinh thần thám trắc của mình. Đến kế bên Tiêu Ngữ, tay phải đặt lên vai nàng, bắt đầu vận động Thiên Thần Quang.

Lúc bấy giờ, Tiêu Ngữ cảm thấy một luồng khoái cảm đang dâng trào trong cơ thể nàng. Thoải mái đến nỗi nàng muốn rên lên nữa kìa, nhưng mà lý trí dường như trội hơn, nàng kiềm chế lại việc này trước mặt người ngoài. Mà bên trong cơ thể nàng, đám sương vụ che lấp đi toàn bộ đường kinh mạch dần tan biến, Thiên Địa chi lực bắt đầu có dấu hiệu vận chuyển trở lại.

Chảy siết hơn, Thiên Đạo chi lực ngày càng chảy mạnh, xuyên suốt khắp cơ thể Tiêu Ngữ.

Chỉ thấy không khí xung quanh Tiêu Ngữ vẩn vèo hắt ra. Tiêu Ngữ cũng cảm thấy được nó. Nàng biết rằng nàng lại sắp đột phá, mà cảm giác đột phá này một dạng như lại không có điểm dừng vậy.

On..g oooooong.....

Tiếng vang phát ra từ bên trong cơ thể Tiêu Ngữ ngày một ngân vang. Tiếng động này cùng khiến Tiêu Ngưng Nhi hiểu rõ là Tiêu Ngữ đang đột phá cảnh giới mới rồi. Xung quanh các đệ tử cũng bị cái này âm thanh hiệu triệu sự chú ý.

-Tiêu Ngữ đột phá!

Có một số tên đệ tử kinh ngạc mà nói. Bọn hắn chỉ biết Tiêu ngữ năm năm là chưa có đột phá tầng thứ năm Thiên Mệnh cảnh, bước vào lục tinh. Giờ này đã có đột phá, hơn nữa khí thế cũng không có như bình thường.

Trải qua gần nửa thời gian. Tiêu Ngữ đã hoàn tất việc đột phá, lúc bấy giờ, trong linh hồn hải của Tiêu Ngữ, xuất hiện không còn năm cái Mệnh Hồn, mà đã lên đến chín cái.

Đúng vậy. Tiêu Ngữ đã lên đến cửu tinh Thiên Mệnh cảnh, chín cái Mệnh Hồn biểu trưng cho cửu tinh.

Cảm giác hoàn toàn khác biệt, trong phút chốc nàng không biết phải thích ứng thế nào. Tiêu Ngưng Nhi cũng cảm thấy Tiêu Ngữ khí tức cũng đã vô cùng khác trước kia. Đơn thuần Thiên Mệnh cảnh bát tinh nàng cũng có thể xem ra được. Nhưng mà Tiêu Ngữ, nàng không tài nào xem được, đây là chứng tỏ Tiêu Ngữ đã đột phá cảnh giới mới rồi.

Vui sướng xen lẫn tâm trí, Tiêu Ngữ mừng rỡ không màng xung quanh có người mà ôm chầm lấy Phi Linh, nó làm cậu cũng hết hồn, Tiêu Ngưng Nhi cũng tương tự như Phi Linh.

-Đạ tạ người, Phi Linh. Thật sự vô cùng tạ tạ người.

Tiêu Ngữ hai mắt mừng rỡ mà nhắm lại, miệng thì cảm kích liên hồi.

-Được rồi. Không mau thử xem cảnh giới mới là như thế nào. Cho toàn bộ dời mắt mà xem đi.

Phi Linh cười khố nói.

-Ân.

Tiêu Ngữ rời khỏi lòng của Phi Linh, nàng gật đầu nói. Sau đó Tiêu Ngữ bước lên những bậc thang kế tiếp, nàng bước lên rất dễ dàng. Mà Phi Linh đứng tại chỗ, trên người vẫn còn thoang thoảng mùi hương của Tiêu Ngữ đọng lại.

-Cô nàng này. Ít nhất nếu muốn giả trai gì thì cũng không nên để mùi này a.

Phi Linh cười khô khốc nói. Suýt chút nữa cậu không kiềm chế được a.

Chỉ thấy Tiêu Ngữ từng bước từng bước đi lên, độ cao mà trước kia đối Tiêu Ngữ mà nói, vốn không cách nào bước tới. Hiện tại xem ra, lại vô cùng dễ dàng.

Những đệ tử đang ngồi tu luyện ở bậc thang ba mươi bốn mươi trở lên, nhìn Tiêu Ngữ từng bước từng bước đi tới gần bọn họ, bọn hắn nội tâm lập tức có chút bất an. Vì cái gì mà năng lực câu thông cùng thiên địa của Tiêu Ngữ, thoáng cái tăng lên nhiều như vậy? Làm bọn hắn khiếp sợ không thôi.

Những đệ tử xung quang cứ như vậy bóng lưng Tiêu Ngữ càng ngày càng xa, nghĩ đến chính mình vừa rồi cười nhạo Tiêu Ngữ, trên mặt nóng hừng hực, hiện tại trước mặt hắn, bọn họ gần như chỉ là một đám tôm tép mà thôi! Tiêu Ngữ thậm chí đến liếc nhìn đều cảm thấy có chút hơi thừa!

-Chúng ta cũng đi thôi.

Phi Linh nhìn Tiêu Ngữ đang hướng lên tầng cao mà đi, đảo mắt về Tiêu Ngưng Nhi nói. Tiêu Ngưng Nhi gật đầu mỉm cười cùng Phi Linh kế bên tiến bước đi lên bậc thang kế tiếp.

Hai thân ảnh từng bước từng bước đi lên.

Bên ngoài Thánh Linh tiên cảnh.

Trên Thánh Linh bảng, ở vị trí thứ hai trăm, một cái tên mới xuất hiện liền đưa tới một hồi xôn xao. Phải biết trải qua nhiều lần tu luyện những người như Tiêu Ngữ không có đến thường xuyên sẽ bị những người thực lực cao hơn đạp xuống, dần rồi tên cũng sẽ biến mất khỏi Thiên Bảng

-Lại là Tiêu Ngữ! Tiêu Ngữ rõ ràng xông vào top hai trăm. Hẳn đột phá rồi!

Thế lực khắp nơi sau khi biết rõ tin tức này, đều khiếp sợ không gì sánh nổi.

Đây là lần đầu tiên Tiêu Ngữ tiến vào hai trăm người đứng đầu, trước kia vô luận năm năm trước Tiêu Ngữ thử thế nào cũng chỉ một trăm chín mươi mấy rồi lại rơi xuống ngoài top, nay đã quay lại.

-Điều này sao có thể!

Hoa Lăng sắc mặt âm trầm nhìn vào danh tự Tiêu Ngữ trên Thánh Linh Thiên Bảng, trong đôi mắt xẹt qua một vòng sát cơ. Danh tự Tiêu Ngữ tại trên Thiên bảng hiện ra, khiến cho hắn cảm thấy uy hiếp cực lớn.

Bọn người Hoa Lăng cũng nhìn chăm chăm vào Thánh Linh Thiên Bảng.

Nghiêm Hạo cũng sau Hoa Lăng, chạy đến, ánh mắt quét quanh bốn phía không có tìm được Hoàng Oanh. Ngẩng đầu lên liền thấy được tên Tiêu

Ngũ trên Thánh Linh trên Thiên bảng, đồng tử đột nhiên co rút lại.

-Tên Tiêu Ngũ kia, như thế nào lại có tên trong hai trăm người đứng đầu Thánh Linh Thiên Bảng, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Nghiêm Hạo cau mày, cảm thấy việc này có chút không bình thường. Trước kia Tiêu Ngũ ở Thánh Linh tiên cảnh, tại tế đàn tối đa chỉ có thể ở cầu thang tầng dưới chót mà thôi, mà đạt tới hai trăm người đứng đầu, ít nhất phải đạp vào bậc thang thứ năm mươi, so với trước đây, khác biệt thật sự quá lớn.

(Ở đây có thể hiểu rằng, thời gian thay đổi, cường giả cũng phát triển. Năm năm trước Tiêu Ngũ, Thiên Mệnh cảnh ngũ tinh, lên được bậc ba mươi là mạnh mẽ lọt vào Thiên Bảng, nay ba mươi bậc là bị đá ra ngoài top đầu hai trăm. Và hiện tại theo trung bình thống kê thì đạt được trên năm mươi bậc là có thể tiến nhập Thiên Bảng như Nghiêm Hạo nói.)

Không lẽ Tiêu Ngũ đã có đột phá.

Trong lúc những người này vẫn còn đang kinh ngạc vì Tiêu Ngũ tiến vào phía trên hạng hai trăm, thì trên Thiên bảng, danh tự Tiêu Ngũ đang tiếp tục tiến về phía trước, từ hạng hai trăm, tăng lên một trăm chín mươi chín, và vẫn không ngừng tăng lên.

Ánh mắt mọi người đều đang gắt gao nhìn về Thánh Linh Thiên Bảng, thứ tự Tiêu Ngũ, đang không ngừng biến hóa.

-Điều này sao có thể, thứ tự Tiêu Ngũ đã tăng lên tới hơn một trăm sáu mươi rồi!

Nghiêm Hạo tận mắt theo dõi Thánh Linh Thiên Bảng, mắt thấy danh tự Tiêu Ngũ càng ngày càng tiếp cận mình, tay phải vô thức nắm chặt thành quả đấm.

-Không có khả năng, Tiêu Ngữ làm sao có thể vượt qua ta?

Nghiêm Hạo vô cùng tức giận, trong mắt hằn, Tiêu Ngữ chính là một tên phế vật, hiện tại hằn rõ ràng lại bị một tên phế vật đuổi kịp!

Lúc này, bên trong Thánh Linh tiên cảnh, Tiêu Ngữ vẫn đang từng bước từng bước đi lên, chậm nhưng chắc chắn, từng bước một, khiến cho hằn ngạc nhiên chính là, năng lực cùng thiên địa câu thông của hằn, tăng lên cực kỳ kinh người, hằn đã đi tới hơn chín mươi nấc thang, lại không cảm giác được một chút áp lực nào.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cùng một chỗ đi lên cũng khiến nhiều người kinh hãi. Hai người này là con quái vật phải không, hình như là học viên mới, làm sao lại mạnh mẽ tiến lên bậc bảy mươi mấy mà không có ngừng lại.

Mà trên Thánh Linh Thiên Bảng cũng đã xuất hiện tên của hai người. Tại bậc thứ một trăm ba mươi, Phi Linh thấy một bóng ảnh của một cô gái, cô gái thân ảnh mang vẻ đẹp khiến Phi Linh len lỏi có chút quen quen, cứ như đã gặp ở nơi nào, nhưng lục lọi toàn bộ trí nhớ thì không có nhớ đã gặp cô gái nào mang lại cho cậu cảm giác như nàng.

Nàng hai mắt nhắm chặt, đắm chìm trong một loại ý cảnh huyền diệu, bộ dáng thánh khiết như Tiên Tử ngủ say kia, làm cho người ta không dám khinh nhờn.

Bất luận nữ nhân nào đã gặp nàng, chắc chắn sẽ không tránh được việc sinh ra cảm giác tự ti mặc cảm.

Cách đó không xa, có rất nhiều đệ cũng đang ngắm nhìn nàng, nhưng không ai dám đi đến bên cạnh nàng, hoặc có thể nói, những người đó căn bản không có tư cách cùng với nàng đứng sòng vai.

-Phi Linh. Huynh sao thế?

Tiêu Ngưng Nhi chiếu xạ theo ánh mắt của Phi Linh mà nhìn đến cô gái màu nhạt thanh y đang ngồi tu luyện.

-À. Chỉ là cô gái kia khiến ta có cảm thấy quen quen mà thôi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 162: Ưng Nguyệt Như

Vẻ đẹp của cô gái kia, phải nói là rất đẹp. Có đẹp hơn người cậu yêu hay không thì cậu không dám so sánh, để nàng biết thì có ngày bị nàng hành không còn sức hoàn thủ a.

Mà cô gái kia, mang lại cho Phi Linh cảm giác rất gần gũi cũng vì, nàng nơi ở chính là trong sơn mạch kia. Cô gái sống trong ngôi nhà tranh chính là nàng. Nàng sống gần gũi của thiên nhiên, tâm trí cũng câu thông rất tốt so với Thiên Địa.

Câu thông với Thiên Địa. Chính là hòa làm một cùng với trời đất, cùng chung một hơi thở. Việc làm của mình mang ý muốn của tự nhiên, khí thể của mình mang tự nhiên uy, khí tức cũng là mang theo tự nhiên cảm giác.

Bởi những đặc trưng về tự nhiên này, Phi Linh bản thân nắm giữ Tự Nhiên Chủ Quyền, chính là làm chủ mọi thứ liên quan đến tự nhiên. Vì thế, nàng mang cho cậu một nét quen thuộc lạ kì cũng không có gì là khó hiểu. Chưa kể đến Thiên Diễn chi thuật của nàng, cùng Thiên Địa mang lại diễn biến mọi sinh vật, lại càng gần gũi với thiên nhiên hơn nữa.

Tiêu Ngữ nhìn lấy cô gái này cũng cảm khái, không ngờ trên thế gian này lại có được một người con gái đẹp tuyệt mỹ như thế này. Đến cả nàng cũng phải ghen tị a.

Đã thấy lúc này, cô gái đối với Tiêu Ngữ mỉm cười, sau đó nàng chậm rãi theo trên cầu thang đi xuống.

Nàng bước chân nhẹ nhàng, dáng người uyển chuyển, khiến cho người tim đập thành thịch, áo lưới tùy phong vũ động.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn nàng, toàn bộ thế giới ở trước mặt nàng, đều âm đạm phai mờ.

Chỉ thấy cô gái đi qua bên người Tiêu Ngũ, một đường hướng phía Phi Linh, đôi mắt thanh tịnh của nàng ta đã rơi vào trên người Phi Linh. Khóe miệng tươi cười toát ra tựa như gió mát vậy, nhìn xem Phi Linh hỏi:

-Xin chào, người tên là gì, người biết ta sao?

-Ha hả. Thứ lỗi. Chỉ là đột nhiên thấy người có chút quen thuộc mà thôi. Ta tên Phi Linh. Xin mạn phép hỏi quý danh của cô nương là?

Phi Linh cười nói.

Cô gái kinh ngạc nhìn Phi Linh, đôi mi thanh tú của nàng hơi nhíu, tuy nhiên tu vi của nàng cũng không cao, nhưng là nàng tu luyện tính toán thiên cơ chi đạo, tất cả người nàng thấy qua, nàng cũng có thể coi ra mệnh số đối phương, duy chỉ có Phi Linh, trong lúc nàng tính toán mệnh số Phi Linh, lại thấy là một biến số một dạng vậy. Lần trước Phi Linh đến nơi ở của nàng, nàng cũng biết, nhưng mà tương lai của Phi Linh thì mơ hồ, chỉ trong phạm vi tiếp cận nàng, nàng mới có thể rõ ràng biến số ấy là Phi Linh, chứ không có lần kia tại sơn cốc thì biến số này cũng không có được phơi bày trong tầm mắt nàng.

-Ta là Ứng Nguyệt Như.

Cô gái hé miệng cười cười, nói ra.

Thấy Ứng Nguyệt Như chủ động cùng Phi Linh đối đáp, chung quanh các đệ tử, đều lộ ra thần sắc cực kỳ ghen ghét. Bọn hắn chú ý Ứng Nguyệt Như đã lâu rồi, còn chưa có dám lên trước, chỉ có thể xa xa nhìn xem, không nghĩ tới Ứng Nguyệt Như lại chủ động tìm tới Phi Linh.

-Phi Linh...

Ứng Nguyệt Như lăm bắm cái tên của Phi Linh, muốn cho nó vào trong trí nhớ của nàng.

-Ứng tiểu thư. Không cần phải nhớ tên ta làm gì. Dù sao cũng chỉ gặp mặt a.

Phi Linh thấy Ứng Nguyệt Như lăm bắm tên mình không khỏi cười nói.

-Ôi. Thật xin lỗi. Thói quen của ta.

Ứng Nguyệt Như có chút xấu hổ, xin lỗi Phi Linh.

-Không, không có gì. Rất vui được gặp cô. Sau này mong sẽ có nhiều lần gặp gỡ hơn.

Phi Linh đưa tay ra, muốn cùng Ứng Nguyệt Như kết giao. Ứng Nguyệt Như cũng cười, bắt tay cùng Phi Linh. Một mối quan hệ mới được thành lập, mà mối quan hệ này còn bị nhiều người ghen ghét vô cùng.

-Vị muội muội này là?

Ứng Nguyệt Như cười sau đó thanh tú đôi mắt dời lên người Tiêu Ngưng Nhi.

-Muội ấy là Tiêu Ngưng Nhi. Ngưng Nhi, đến chào hỏi Ứng tiểu thư đi.

Phi Linh giới thiệu, sau đó quay sang Tiêu Ngưng Nhi cười nói. Tiêu Ngưng Nhi tính tình không phải hẹp hòi, thấy người mình yêu nói chuyện với nữ hài khác cũng không có bận tâm, nàng cúi đầu chào hỏi với Ứng Nguyệt Như.

Ứng Nguyệt Như thông qua Thiên Diễn chi thuật, xem ra là Tiêu Ngưng Nhi chính là tông chủ Vũ Thần Tông sau này. Nhưng dường như Phi Linh, biến số lại không có bên cạnh nàng mà lại là Ứng Nguyệt Như ở bên cạnh Tiêu Ngưng Nhi. Nhưng mà một thời gian sau khi Tiêu Ngưng Nhi nhận

chức tông chủ Vũ Thần Tông, những gì Ứng Nguyệt Như thấy cũng chỉ là một màu đen mà thôi. Như vậy không lẽ là nàng chết sao?

-Ứng tử tử. Người có chuyện gì sao?

Thấy Ứng Nguyệt Như ngơ ngẩn suy nghĩ, Tiêu Ngưng Nhi thắc mắc hỏi thăm.

-Ừ...A. Xin lỗi. Ta suy nghĩ một chút chuyện thôi.

Ứng Nguyệt Như được Tiêu Ngưng Nhi kéo trở về từ dòng suy nghĩ kia, miệng cười nhẹ để xóa đi thắc mắc của Tiêu Ngưng Nhi.

-Ta xin phép đi trước. Lần sau có dịp sẽ gặp lại.

Ứng Nguyệt Như cười cười nói, bộ dáng cười nói tự nhiên, khiến cho người chung quanh thấy ngẩn ngơ.

Tiêu Ngử đi đến hơn trăm bậc thang, quay đầu lại chứng kiến Phi Linh cùng Ứng Nguyệt Như trò chuyện với nhau bộ dạng thật vui. Bước chân có chút dừng một chút, tại chỗ chần chờ một lát, sau đó quay lại hỏi Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi:

-Các người quen nàng à?

Tiêu Ngử hơi có vẻ cảnh giác nhìn thoáng qua Ứng Nguyệt Như, truyền âm cho Phi Linh nói:

-Người trong Vũ Thần Tông rất phức tạp, cô gái kia không biết lai lịch ra sao, người cẩn thận một chút.

-Mà mà. Người không cần lo lắng. Ứng tiểu thư cô nàng ấy không làm gì được chúng ta đâu.

Phi Linh một mắt nhắm, miệng mỉm cười tự tin truyền âm cho Tiêu Ngữ nói.

-Haizz... Tùy các người vậy. Dù sao thực lực của người quá vô lí, miễn là đừng làm loạn là được rồi.

Tiêu Ngữ nghĩ lại cái sức mạnh của Phi Linh không khỏi thở dài một tiếng rồi quay mặt tiếp tục đi lên các bậc thang.

Ứng Nguyệt Như chuẩn bị rời đi lại có Tiêu Ngữ xuất hiện, nàng quay đầu lại nhìn thoáng qua bóng dáng Tiêu Ngữ đang rời đi, trên mặt toát ra một tia ý vị mỉm cười thâm trường, đôi mắt thâm thúy linh động lại một lần nhìn Phi Linh, hé miệng cười nói:

-Xem ra bằng hữu của người cũng không chào đón ta à.

-Mà. Ứng tiểu thư yên tâm. Tiêu Ngữ dù sao cũng rất quan tâm người khác.

Phi Linh cười nói, cậu cũng tránh thêm chữ nàng vào câu nói để không có lộ thân phận của Tiêu Ngữ. Ứng Nguyệt Như cũng cười đồng ý. Trên mặt Ứng Nguyệt Như toát ra một tia mỉm cười lạnh nhạt, chậm rãi hướng phía phía dưới đi đến, nhìn bóng lưng xinh đẹp của nàng, khiến cho người ta khó có thể dời ánh mắt.

Cuối cùng là một cái hạng thiếu nữ gì thanh nhã như nước.

Chung quanh những đệ tử kia của Vũ Thần Tông một mực đưa mắt nhìn Ứng Nguyệt Như ly khai, sau đó mới thu hồi ánh mắt, chuyển ánh mắt cừu hận mà nhìn Phi Linh. Ngay trong bọn họ có rất nhiều người rất sớm chú ý tới Ứng Nguyệt Như rồi, nhưng là bọn hắn đều ý thức được, Ứng Nguyệt Như thân phận thật không đơn giản, có thể đi đến hơn một trăm ba mươi cấp bậc thang, có thể không phải người bình thường.

Trong bọn họ rất nhiều người, chứng kiến Ứng Nguyệt Như cũng không khỏi có một loại cảm giác tự ti mặc cảm, chớ đừng nói chi là tiếp cận Ứng Nguyệt Như, Nhưng là Phi Linh rõ ràng cùng nữ thần trong lòng bọn họ hàn huyên lâu như vậy, điều này làm hấn đám bọn họ có một cảm giác ghen ghét.

Mặc kệ những cặp mắt xiên xỏ vào mình, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi hướng phía ngược lại với Ứng Nguyệt Như, hướng lên đỉnh của Thánh Linh tiên cảnh.

Tiêu Ngữ một hơi, đi thẳng đã đến hơn một trăm năm hai mươi bậc thang, nàng còn muốn tiếp tục đi lên, nhưng lại như thế nào cũng không đi lên nổi. Phải nói mặc dù đã Thiên Mệnh cảnh cửu tinh, nàng cũng không có cùng Ứng Nguyệt Như so sánh về câu thông Thiên Địa. Mặc dù có điểm không phục, nhưng là Tiêu Ngữ cũng chỉ có thể ngừng lại.

Lúc này, Thánh Linh tiên cảnh bên ngoài.

Người vây xem đã vỡ tổ rồi.

-Điều này sao có thể, Tiêu Ngữ rõ ràng xếp hàng người thứ mười một.

-Có phải hay không nghĩ sai rồi các người cho ta vào Thánh Linh tiên cảnh nhìn xem, đó căn bản không có khả năng, Tiêu Ngữ có phải hay không dùng thủ đoạn gì.

Hoa Lăng tức giận đến lớn tiếng gào thét, hấn tuyệt đối không nghĩ tới, Tiêu Ngữ xếp hạng một đường tăng lên, rõ ràng xếp hàng trước mặt của hấn, cao hơn hấn nhiều như vậy.

Tiêu Ngữ tên phế vật kia, đến tột cùng là làm sao làm được

Hoa Lăng căm tức cực kỳ, hấn vẫn đối với Tiêu Ngữ luôn có một loại sợ hãi, dù sao Tiêu Ngữ là Thiên linh căn thất phẩm, nói không chừng lúc nào,

sẽ bộc phát ra năng lực khó có thể tưởng tượng, hôm nay tất cả đầy lo lắng của hắn, toàn bộ biến thành sự thật, điều này làm hắn tức giận đến muốn giết người.

Lúc này, cách đó không xa, Nghiêm Hạo nhìn xem tên trên Thánh Linh Thiên Bảng, hắn đã hoàn toàn vỡ mộng, tên của Tiêu Ngữ, cùng hắn đã thành không thể so sánh. Hắn đem hết toàn lực, cao nhất cũng mới vọt tới một trăm hai mươi một mà thôi, hơn nữa rất dễ dàng sẽ bị rơi xuống. Mà Tiêu Ngữ, lại một đường vọt tới người thứ mười một, đó là hắn căn bản là không có cách đạt tới độ cao đó.

Nhiều lần có thể vọt tới Thánh Linh Thiên Bảng top hai mươi đấy, cuối cùng không có ai mà không phải là siêu cấp cường giả, có thể tại Vũ Thần Tông là nhân vật cầm quyền một phương.

Hắn và Tiêu Ngữ chênh lệch, tựa như rãnh trời.

Nghiêm Hạo có chút thất hồn lạc phách, tưởng Tiêu Ngữ là phế vật, là thứ hào nhoáng bên ngoài tiểu bạch kiểm, nguyên lai hắn mới thật sự là phế vật hắn còn lấy cái gì cùng người ta tranh giành.

Tại lúc này, bên cạnh lại truyền tới một vài thanh âm.

-Các người xem, lại có hai cái nhân vật mới tiến Thánh Linh Thiên Bảng rồi.

-Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi từ tiểu linh lung thế giới.

Ánh mắt mọi người, đều đã rơi vào Thánh Linh trên Thiên Bảng, Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi thứ tự một mực không ngừng mà kéo lên.

-Ông trời...ơ...i, hai người đó cùng Kim Diễm công tử cũng tranh nhau thứ hạng

Những người này một mực nhìn chăm chú Thánh Linh Thiên Bảng, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi vượt qua cái vị trí thứ mười sáu của Kim Diễm công tử gì gì ấy.

Chúng kiến những tên cao cao tại thượng trên Thánh Linh Thiên Bảng, tất cả mọi người hít thở không thông. Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi mới là năm nay vừa xuất hiện, hơn nữa không có như Long Vũ Âm, Kim Diễm có gia thế hiển hách, mà đã đạt tới trình độ như vậy, cái này còn làm cho người kinh sợ hơn, là họ từ tiểu linh lung thế giới tới.

Một cái xếp hạng mười một, Tiêu Ngữ. Hai cái kia cũng không có dấu hiệu ngừng lại ở hạng mười sáu. Cả hai người a! Không lẽ hai cái này là song sinh quái vật sao? Nếu như có thể tiến vào top mười, vậy thật là nghịch thiên.

Vào top mười, cái kia là chuyện bao nhiêu người tha thiết ước mơ.

Hơn nữa top mười ban thưởng, cũng làm cho người ta thấy thêm chảy nước miếng.

Có thể đạt tới top mười cường giả, đều là kinh tài tuyệt diễm thiên tài siêu cấp, một khi tiến vào top mười, thậm chí sẽ khiến học viện cao tăng chú ý.

Kim Thị thế gia.

Kim Diễm đang tu luyện trong đó, ở trên diễn võ đường của gia tộc đang tập luyện các yêu linh chiến kỹ.

-Thiếu gia, không xong.

Một người làm vội vả chạy vào.

-Chuyện gì xảy ra?

Kim Diễm nhíu mày một cái, trầm giọng hỏi.

-Thiếu gia, Thánh Linh ThiênBảng, có ba người vừa mới vọt tới ngài trước mặt, ngài xếp hàng đã rơi xuống hai mươi sáu.

-Vọt lên trước hạng của ta là người nào?

Kim Diễm lộ ra rất bình tĩnh, dù sao Thánh Linh Thiên Bảng, xếp hàng thay đổi là chuyện rất bình thường, hẳn chỉ là có chút hiếu kỳ mà thôi.

-Một người tên là Tiêu Ngữ, xếp hàng người thứ mười một. Hai người kia vẫn đang tiến lên top mười, một cái tên Phi Linh, một cái tên Tiêu Ngưng Nhi.

Người hầu kia bấm báo nói ra.

-Phi Linh? Tiêu Ngưng Nhi!

Kim Diễm nhíu mày một cái, hẳn không nghĩ tới, vượt lên hẳn có hai người cùng lớp với hẳn. Bị Long Vũ Âm giẫm trên đầu cũng được, hẳn biết mình không sánh bằng Long Vũ Âm, chỉ có thể lấy xếp hạng thứ hai cho mình, nhưng là hiện tại cư nhiên bị hai cái tên mới từ tiểu linh lung thế giới giẫm trên đầu, hẳn có chút căm tức.

Kim Diễm ánh mắt lạnh lạnh, hẳn tại Thánh Linh tiên cảnh tu luyện, bất kể như thế nào, ít nhất phải đem hai cái tên từ tiểu linh lung thế giới hung hăng đạp xuống đi mới được.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Thấp Hèn?

Lúc này, tại Long Ẩn thế gia.

Long Vũ Âm vừa mới nhận được tin tức Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cùng Tiêu Ngữ đã đứng trong top hai mươi trên Thánh Linh Bảng.

Long Vũ Âm cũng không quan tâm đến Tiêu Ngữ, nhưng mà Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đến từ tiểu linh lung thế gia, không có bối cảnh, cũng không có bao nhiêu tài nguyên tu luyện, lại có thể đứng thứ hạng cao như vậy trên Thánh Linh Thiên Bảng, Long Vũ Âm cảm thấy có chút khiêu chiến.

Từ nhỏ đến lớn, Long Vũ Âm đều là nhân tài kiệt xuất trong đám bạn cùng lứa tuổi, nàng không cho phép ai đe dọa đến vị trí của nàng.

Long Vũ Âm đứng lên, đi ra phía ngoài, lúc trước nàng không coi ai ra gì, cho tới bây giờ, nàng mới chính thức coi trọng hai người, nhưng mà Phi Linh thì nàng không để tâm lắm, do tuổi tác của Phi Linh đã hai mươi hơn rồi, nàng chú ý là Tiêu Ngưng Nhi.

Thời khắc này, y phục trên người nàng càng làm tôn lên vóc dáng hoàn mỹ, trên eo thon đeo một thanh trường kiếm, đùi đẹp thon dài tràn đầy lực lượng, thần sắc lạnh lùng làm cho người ta có một loại áp lực hít thở không thông.

Tuy rằng nàng có một khuôn mặt hoàn mỹ, nhưng mà tên của nàng, lại đủ để dọa cho tất cả nam nhân cùng lứa sợ đến bể mật.

-Âm nhi, ngươi muốn đi đâu?

Một thiếu niên anh tuấn mười sáu mười bảy tuổi đi tới, nhìn về phía Long Vũ Âm hỏi.

-Hồ Dũng, người lại muốn bị ta phế một lần nữa sao?

Long Vũ Âm ánh mắt bén nhọn đảo qua thiếu niên anh tuấn kia, hừ một tiếng nói.

Thiếu niên anh tuấn bị dọa đến rụt rụt đầu, không khỏi cẩn thận kẹp chặt hai chân.

Thấy như vậy một màn, Long Vũ Âm lạnh lùng nói:

-Chỉ bằng một tên phế vật như người mà cũng muốn kết hôn với ta? Nếu là muốn kết hôn ta, thẳng ta trước rồi hãy nói!

Nói xong, Long Vũ Âm dời đi, thân ảnh khỏe mạnh biến mất ở cửa.

Thiếu niên anh tuấn chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn Long Vũ Âm rời đi, muốn thẳng Long Vũ Âm? Điều này sao có thể, trong đám bạn cùng lứa tuổi ai cũng hiểu rõ là không có khả năng!

Ở lối vào Thánh Linh tiên cảnh ai nấy đều hồi hải, đầu người nhốn nháo.

Tất cả mọi người đang tranh cãi, không ai qua được hai người Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, hai người kia vừa mới sát nhập Thánh Linh Thiên Bảng đã đạt tới thứ hạng cao như vậy quả thực làm bọn hắn khiếp sợ.

Mọi người ở đây đang nói chuyện ầm ĩ, đột nhiên có người lên tiếng nói:

-Long Vũ Âm đến rồi!

Nghe được thanh âm này, đám người nhanh chóng thối lui đến hai bên, mọi người sợ hãi nhìn thiếu nữ băng sương đáng người nóng bỏng một

đường đi tới. Tuy rằng Long Vũ Âm tướng mạo cực đẹp, nhưng những người chung quanh vền vện chỉ dám lạng lẽ liếc mắt nhìn lướt qua rồi lập tức dời ánh mắt sang chỗ khác.

Đừng nói giỡn, bọn hắc cũng không muốn trêu chọc nữ nhân đáng sợ này! Nàng là nữ nhân mà ngay cả vị hôn phu của mình cũng dám phế bỏ đó!

Long Vũ Âm ngoại trừ một thân tu vi phi thường cường hãn bên ngoài, cường độ thân thể bên trong cũng là cực kỳ kinh người, Xích Long huyết mạch, hơn nữa gia thế cao không thể chạm, tuyệt đối chỉ có thể ngược nhìn. Trên Thánh Linh Thiên Bảng, Long Vũ Âm cũng là người duy nhất trong đám người mới lọt vào top mười.

Ánh mắt của Long Vũ Âm rơi trên Thánh Linh Thiên Bảng, đôi mắt hơi híp lại, sau đó hướng phía Thánh Linh tiên cảnh đi đến.

-Long Vũ Âm cũng vào Thánh Linh tiên cảnh rồi!

-Nghe nói Kim Diễm công tử cũng vào!

-Thật náo nhiệt!

Hàn Tĩnh, đám người Vương Dương cũng đã nhận được tin tức, chạy tới bên ngoài Thánh Linh Tiên Cảnh, bọn hắc còn chưa vào Thánh Linh tiên cảnh. Cũng đi theo tiến nhập trong Thánh Linh tiên cảnh.

Lúc này, trên bậc một trăm hai mươi chín. Có thể nói là ngay sau Tiêu Ngữ.

-Tiêu Ngữ nàng đang tu luyện, cứ để nàng yên tĩnh.

Phi Linh nhìn Tiêu Ngưng Nhi tâm trung minh tưởng cũng không có làm phiền. Tiêu Ngưng Nhi cũng gật đầu đồng ý.

-Hay vẫn là nên ngồi xuống làm quen một chút Thiên Địa chi lực của nơi này trước rồi hãy tiếp tục leo lên.

Phi Linh nhìn Tiêu Ngưng Nhi nói. Cậu nên từ từ giúp Tiêu Ngưng Nhi hấp thu.

-Ân.

Tiêu Ngưng Nhi cũng đồng ý, dù sao nàng lên được tầng này cũng thấy có chút nặng nề, nhưng vẫn trong tầm kiểm soát của nàng.

Quyết định xong cả hai ngồi xuống.

-Ngưng Nhi, muội quay sang đối mặt với ta đi.

Phi Linh cười nói với Tiêu Ngưng Nhi. Tiêu Ngưng Nhi không hiểu ý của Phi Linh nhưng cũng làm theo, hai người xoay người ngồi đối mặt.

-Ta sẽ cùng muội song tu. Giúp muội tiến nhanh hơn. Đưa thẳng hai tay cùng ta chấp tay lại.

Phi Linh nói.

-Song tu!!!

Tiêu Ngưng Nhi nghe thế, sửng sốt. Phi Linh chọn nàng cùng song tu. Nghĩ tới, Tiêu Ngưng Nhi mặt đỏ lên.

-Nha đầu ngọc. Không được nghĩ lung tung. Mau đưa tay lên.

Đánh vỡ trí tưởng tượng của Tiêu Ngưng Nhi khi thấy nàng mặt hồng thê kia, Phi Linh cười khổ nói.

Sau đó Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh đối diện nhau, hai tay của hai người cùng chấp lại với nhau. Cả hai nhắm mắt định thần. Bắt đầu lâm vào minh tướng, xung quanh Phi Linh xuất hiện những đạo màu đen đám mây mơ hồ, nó bắt đầu hút toàn bộ Thiên Địa chi lực vào trong.

Không khí xung quanh dao động đến nỗi khiến Tiêu Ngưng Nhi đang minh tướng cũng không thể tiếp tục, quay lại nhìn thấy Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi.

-Tên này rốt cuộc là như thế nào lại có hấp lực kinh người như vậy? Không lẽ do những đám mây đen kia sao?

Tiêu Ngưng Nhi nhìn thấy những cái đám vụ mây mơ hồ kia lâm bầm.

Lúc này, Phi Linh đang dùng toàn bộ lực hút của Thiên Thần Thôn Phệ Quyết, tiến hành thôn phệ Thiên Địa chi lực, truyền toàn bộ sang cho Tiêu Ngưng Nhi một cách chậm rãi, nói chậm nhưng không chậm, Tiêu Ngưng Nhi tốc độ tiêu thụ Thiên Địa chi lực cũng ghê gớm không kém gì, đã bằng ba phần tư lực hút vào của Thôn Phệ rồi.

Lúc này, ở một chỗ trong sân Thiên Linh Viện, mấy cường giả đang ngồi ở bên cạnh bàn đá trò chuyện.

Đệ tử lần này không ngờ có mấy người thiên phú không tệ. Ví dụ như Long Ẩn thế gia Long Vũ Âm, Xích Long huyết mạch, Thiên linh căn thất phẩm, ở ba đại thí luyện chi địa trên bảng danh sách, bài danh đều trong top mười.

Một cường giả trong đó mặc trường bào màu xám khẽ mỉm cười nói, hẳn gọi là Nam Môn Thiên Hải, chịu trách nhiệm Thiên Linh Viện các hạng sự vụ trưởng lão.

-Long Vũ Âm là Long Ẩn thế gia đệ nhất thiên tài, không cần nói nhiều.

Một cường giả áo bào trắng khác cười nhạt một tiếng, hắn gọi là Hoàng Vũ, cũng là một trong các trưởng lão:

-Hai người mới kia, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi không tồi chút nào. Trên Thánh Linh Thiên Bảng đã xếp thứ mười hai rồi.

-Xác thực, năm nay hai người ở Tiểu Linh Lung thế giới tới cũng xuất sắc, còn Tiêu Ngữ, tựa hồ cũng có đột phá mới.

Nam Môn Thiên Hải khẽ mỉm cười nói.

-Khó được nhất là, không có thể gia cường đại hậu thuẫn và cung cấp tài nguyên tu luyện như Long Ẩn thế gia, thiếu nữ Tiêu Ngưng Nhi và cái kia thanh niên Phi Linh kia vẫn như cũ có biểu hiện không tầm thường, một năm sau, Đông viện lại có thêm bao nhiêu nhân tài rồi!

Hoàng Vũ khẽ cười nói.

Bọn hắn luôn chú ý tới động tĩnh ở Thiên Linh Viện, tất cả thiên tài biểu hiện như nào bọn hắn đều rõ như lòng bàn tay, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, không thể nghi ngờ cũng đã tiến nhập trong ánh mắt của bọn hắn, đã trở thành đối tượng có thể trọng điểm bồi dưỡng. Nhưng mà nói năm tường tận là sai vô cùng, phải nói là Phi Linh ẩn giấu quá sâu.

Trong Thánh Linh tiên cảnh.

Phía dưới tế đàn, trên bậc thứ năm mươi lăm, Hoàng Oanh mắt mạo tinh tinh mà ngắm nhìn Tiêu Ngữ ở nơi xa.

-Ta quả nhiên không nhìn lầm người, thiên phú của Tiêu Ngữ ca ca, là mạnh nhất!

Hoàng Oanh đôi má ửng đỏ một mảnh, chút điểm tâm tư tu luyện đều trôi dạt đến trên người của Tiêu Ngữ.

Nghiêm Hạo ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tiêu Ngữ, lại cảm tức nhìn thoáng qua Hoàng Oanh, hắt hướng phía trên bậc thang đi đến, lên từng bậc từng bậc. Đã đến cấp thứ năm mươi sáu, hắt cố gắng thế nào cũng không thể đi lên nổi.

-Ta sao có thể bại bởi tên tiểu bạch kiếm Tiêu Ngữ kia?

Nghiêm Hạo cảm tức cực kỳ, mở rộng bước chân cường ép mình tiếp tục bước lên, lúc chân của hắt đi đến bậc thứ năm mươi bảy liền bị một cỗ lực lượng hào hùng mãnh liệt bắn ngược trở lại.

Oanh!

Nghiêm Hạo cảm giác linh hồn hải của chính mình bị trùng kích thật mạnh. Lập tức ộc máu tươi, toàn bộ người bay ngược ra, nặng nề ngã xuống nơi xa trên mặt đất.

Kết quả của không đủ năng lực lại muốn mạnh mẽ cùng thiên đạo đối kháng!

Nghiêm Hạo nắm chặt năm đấm, nặng nề mà nện ở trên mặt đất, cho dù hắt không cam tâm đi nữa thì cũng không thể tránh được rồi.

Bên cạnh trên bậc thang kia các đệ tử nhìn thoáng qua Nghiêm Hạo ộc máu tươi té xuống không khỏi toát ra một tia vẻ đồng tình. Cái này là kết quả cậy mạnh. Thiên phú không đủ mạnh, vậy còn không tu luyện cho tốt a, rõ ràng còn muốn mạnh mẽ đi lên.

-Các người nhìn, kia là Kim Diễm!

-Oa, Long Vũ Âm bài danh mười thứ hạng đầu cũng vào!

Ánh mắt của mọi người lập tức tập trung tại chỗ cửa vào Thánh Linh tiên cảnh, ánh mắt của bọn hắt lập tức đã bị thân thể Long Vũ Âm hấp dẫn,

thể nhưng sau một lát, bọn hăn lập tức dời ánh mắt, cúi đầu tu luyện. Sợ mình bị Long Vũ Âm phát hiện.

Long Vũ Âm bỏ qua những người khác chung quanh nơi này, một đường đi lên bậc thang, ánh mắt của nàng đã rơi vào trên người Tiêu Ngữ, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi ngồi xếp bằng tu luyện ở chính giữa. Nàng có chút khó hiểu tại sao Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi song tu, nàng cười khinh thường, chắc là không đủ thiên phú rồi, cùng nhau hấp thu Thiên Địa chi lực. Ba người kia lại muốn muốn khiêu chiến vị trí của nàng, nàng tuyệt đối sẽ không cho Tiêu Ngữ hay Phi Linh, Tiêu Ngưng Nhi bất kỳ cơ hội nào!

Nàng muốn nói cho ba người biết, người nào mới thật sự là thiên tài!

Bên cạnh, Kim Diễm nhìn thoáng qua Long Vũ Âm, không nghĩ tới Long Vũ Âm rõ ràng cũng tới, nghĩ đến Long Vũ Âm thiên phú đáng sợ, Kim Diễm không khỏi có chút bất đắc dĩ. Hăn có lòng tin, đem Phi Linh hung hăn đập xuống, nhưng mà đối mặt Long Vũ Âm dũng mãnh, một tia tranh đoạt đều không có.

Long Vũ Âm từng bước từng bước đạp lên bậc thang, đi lên bậc thang Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đang ngồi song tu, cúi đầu nhìn lướt qua hai người, cười lạnh một tiếng nói:

-Không nghĩ tới các người lại có thể đi đến vị trí này, bất quá lấy thân phận thấp hèn của các người, có thể đi đến nơi đây hăn là cực hạn chứ?

Ngữ khí Long Vũ Âm đối với Tiêu Ngưng Nhi tràn đầy ý trào phúng.

Bị lời nói của Long Vũ Âm làm cho khó chịu, Tiêu Ngưng Nhi lung linh đôi mắt mở ra.

-Long Vũ Âm, chúng ta không có hứng cùng người tham gia so sánh. Có giỏi thì người cứ đi lên mà tu luyện đi.

Tiêu Ngưng Nhi nặng giọng nói. Phi Linh nghe thế cũng đứng dậy.

-Ngưng Nhi chúng ta tiếp tục đi lên đi. Mặc kệ nàng ta.

Phi Linh dặt tay Tiêu Ngưng Nhi đang vô cùng không thích thái độ của Long Vũ Âm.

-Hừ. Cũng chỉ là những tên thấp hèn mà thôi.

Phi Linh đang muốn đi lên, Long Vũ Âm lại nói thêm.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Thách

Phi Linh trong lòng có chút khó chịu rồi. Nhưng dù sao thì cậu cũng là người theo chủ nghĩa phụ nữ, cậu không đánh nữ nhân, trừ khi người đó mang tính uy hiếp cao đến tính mạng của người thân xung quanh cậu.

-Tiểu Âm Âm này.

Trên trán hơi hơi thấy một đường gân nổi lên, Phi Linh nhìn Long Vũ Âm nói.

-Tiểu Âm Âm???!!!

Long Vũ Âm nghe thế không khỏi sửng lại.

-Không phải sao? Người nhỏ hơn ta mấy tuổi đấy, cô bé ạ. Cô bé nên thôi ngay việc cao ngạo ấy đi thôi. Cô bé nên biết rằng, trên thế gian này, không phải hai chữ thiên tài có thể giải quyết được tất cả đâu. Mạnh sẽ gặp mạnh hơn, thiên tài sẽ gặp thiên tài khác giỏi hơn. Cô bé không phải đệ nhất thiên tài gì đâu. Nghĩ kĩ lại đi, nếu không có bất kì thứ gì trợ giúp, bé có thể dễ dàng được gọi là thiên tài sao? Cùng lắm cũng chỉ được Xích Long huyết mạch gì gì đó, còn lại là nhờ vào vật chất mà thôi. Ta nói cho người biết, dù chỉ mới đến đây thôi, nhưng ta có thể thấy những người xung quanh người không thích người bao nhiêu cả.

Long Vũ Âm toàn tập nghe mắng. Nàng nghe mà không nói nổi một lời nào. Rồi tự nhủ, mình thiếu những thứ ấy, mình là gì? Ai cũng ghét mình thật sao? Trước giờ nàng cũng không có quan tâm xung quanh người khác bàn tán. Từng câu từng chữ Phi Linh nói ra, tất cả đều đi vào não của Long Vũ Âm.

-Ta cho cô bé một thử thách nho nhỏ. Nếu người cùng muội muội ta, ai có thể vững bước lên được hạng thứ năm. Ta sẽ tặng cho người đó một món quà. Người thua cũng nên bị phạt nhỉ. Đến lúc đó sẽ nói, được chứ?

Phi Linh cười yêu dị với Long Vũ Âm. Kế hoạch rất đơn giản, Long Vũ Âm rất cao ngạo, chắc chắn sẽ không bỏ qua lần thử thách này, có thể chắc chắn một điều, Tiêu Ngưng Nhi có thể lên được nhất tọa, gần như cảnh giới thân thể đạt đến thần cấp thì năng lực câu thông của Tiêu Ngưng Nhi là vượt xa nhân loại rồi, chỉ có điều Tiêu Ngưng Nhi chưa có khả năng tận dụng năng lực của thân thể thôi. Long Vũ Âm thua là chắc chắn, thua thì theo Tiêu Ngưng Nhi, Phi Linh sẽ dạy nàng những môn võ thuật đặc đạo của mình. Thế là vẹn đôi đường.

-Mà tính ra ai thắng hay thua cũng lời như nhau, chỉ có mình Phi Linh là không được gì.

-Ta chấp nhận.

Quả đúng như dự đoán. Long Vũ Âm nhưng có chút băng khoản rồi cũng đồng ý, cô nàng này không có chịu thua một ai.

-Tốt. Vậy có thể bắt đầu được rồi. Ngưng Nhi, muội tự mình lên đi.

Phi Linh vỗ tay một cái, cười nói sau đó quay sang Tiêu Ngưng Nhi nói.

-Ân.

Tiêu Ngưng Nhi gật đầu đáp lại, Phi Linh tin tưởng ở nàng, nàng cũng phải đáp lại lòng tin ấy, nàng muốn vượt trên hạng năm, mục tiêu của nàng chính là hạng nhất kia.

Tiêu Ngưng Nhi và Long Vũ Âm chột mắt chạm mắt nhau, cả hai ánh mắt có chút nóng, có chút nhiệt.

Long Vũ Âm nhanh chóng bước lên bậc thứ một trăm hai mươi, bậc thang mà Tiêu Ngưng ở gần đó đang ngồi hấp thu lấy Thiên Địa chi lực. Rồi lại tiếp tục bước lên, một trăm hai mươi một, một trăm hai mươi hai, một trăm hai mươi ba,...Đến được một trăm hai mươi sáu thì nàng dừng lại bắt đầu ngồi xuống hấp thu Thiên Địa chi lực.

Phải biết rằng hơn một trăm hai mươi bậc thang, mỗi phóng ra một bước, đều là phi thường khó khăn, bởi vì đó là tượng trưng cho Thiên Mệnh cảnh giới cùng thiên đạo câu thông cực hạn. Không có đạt tới Thiên Tinh cảnh giới, tối đa chỉ có thể đạt tới một trăm ba mươi tám cấp bậc thang! Đó là Thiên Linh viện mấy ngàn năm qua đều là thiên tài cực hạn!

-Muội đi đây.

Tiêu Ngưng Nhi nhìn Phi Linh cười nói. Phi Linh gật đầu đáp lại. Sau đó Tiêu Ngưng Nhi bắt đầu vọt lên bậc thang một trăm hai mươi,...

Tất cả mọi người nhìn không chớp mắt hai vị này thiên tài độ sức.

Tiêu Ngưng Nhi vọt thẳng đến bậc thứ một trăm hai mươi lăm, nàng chưa có thính ứng được với luồng áp lực này, đây cũng là lần đầu nàng đặt chân lên nơi này. Ngồi xuống, Tiêu Ngưng Nhi bắt đầu nhắm pháp quyết, xung quanh không khí cũng ngay tức khắc lay động. Ngay trước mắt Tiêu Ngưng Nhi, Long Vũ Âm cũng có chút cảm giác được áp lực phát ra từ Tiêu Ngưng Nhi.

-Tốc độ hấp thu Thiên Địa chi lực của cô ta còn đang tăng nhanh sao?

Long Vũ Âm trong lòng thầm kinh hãi. Cũng nhanh chóng vận chuyển pháp quyết của chính mình. Một luồng xích khí lượn lờ xung quanh nàng, thôi đẩy Thiên Địa dồi dào ở bậc thang một trăm hai mươi sáu vào trong cơ thể và dần dần hấp thu chúng.

Tiêu Ngưng Nhi thì không có như vậy đơn giản, dùng phong nguyên tố dồn Thiên Địa chi lực về phía mình, trong khi lôi nguyên tố liên hồi đánh vào Thiên Địa chi lực, khiến chúng nóng lên trong tức khắc, khiến chúng mau chóng nở ra, do là Thiên Địa chi lực không có như không khí không bền vững, nở ra sau đó, lượng là tăng lên được gấp rưỡi, cùng với công pháp và tốc độ hấp thu kinh người, Tiêu Ngưng Nhi đang nhanh chóng chuyển hóa toàn bộ đến linh hồn hải, khiến linh hồn hải mau chóng bành trướng, Thiên Địa chi lực như thủy triều một dạng, thoáng một cái đã toàn bộ dung nhập vào bên trong linh hồn hải của Tiêu Ngưng Nhi, Mệnh Hồn thứ tư bắt đầu thành hình, tiến trình có lẽ cũng đã được một nửa.

Long Vũ Âm có chút chậm hơn, với công pháp của mình, nàng không có như Tiêu Ngưng Nhi nhanh chóng. Nàng vẫn đang hấp thu Thiên Địa chi lực và tiêu thụ chúng bằng hết tốc độ của mình.

Tiêu Ngưng Nhi đứng lên, nàng đã hoàn thành hấp thu Thiên Địa chi lực ở bậc thứ một trăm hai mươi lăm, tiến lên bậc của Long Vũ Âm. Cả quá trình diễn ra cũng chỉ có chưa tới mười phút. Đây là tốc độ kinh khủng như thế nào? Những đệ tử đang cuốn cuồng quan sát cuộc so tài gay cấn trên linh đài.

Long Vũ Âm đang hấp thu cũng bị động tác của Tiêu Ngưng Nhi làm cho có chút ngưng trệ. Tiêu Ngưng Nhi là quá nhanh rồi, nàng cũng suy nghĩ lại những gì nàng nghe được từ Phi Linh một lần nữa, không lẽ Tiêu Ngưng Nhi là thiên tài hơn cả mình sao?

Không cam lòng, Long Vũ Âm cũng thúc đẩy quá trình hấp thu, mà Tiêu Ngưng Nhi lúc này đã ngồi xuống ngay kế bên nàng, lại đi vào minh tưởng, xung quanh lại cứ tiếp tục tụ lại Thiên Địa chi lực theo cách mà lúc này Tiêu Ngưng Nhi đã thực hiện. Tốc độ hấp thu cũng tương tự như vừa rồi, Long Vũ Âm cũng cảm nhận được, Thiên Địa chi lực đang tập trung về Tiêu Ngưng Nhi.

Cắn chặt răng lại, Long Vũ Âm đứng dậy, nàng lẳng lặng cô đọng lấy Thiên Đạo chi lực, cưỡng ép hướng bậc thang một trăm ba mươi đi lên. Long Vũ Âm không phải là lên tầng một trăm hai mươi bảy, tám hay chín khó khăn, chỉ là do tốc độ hấp thu hơi chậm thôi.

Phản lực vô cùng cường đại, khiến cho linh hồn hải của nàng đã nhận lấy áp lực cực lớn, quả thực muốn bạo nổ tung ra nhưng là Long Vũ Âm vẫn cắn răng, bước lên bậc thang một trăm ba mươi.

Thánh Linh trên Thiên bảng xếp hạng, lại phát sinh biến hóa.

Long Vũ Âm xếp hạng mười biến thành chín.

Tại tấm bia cổ, mọi người vây xem lập tức xôn xao.

-Ông trời...ơ...i, Long Vũ Âm xếp hạng lại tăng một bước, đã đến thứ chín!

-Là một nhân vật mới, thật sự là quá thần kỳ!

-Tiêu Ngưng Nhi hình như cũng không thua kém đâu. Đã lên được hạng mười của Long Vũ Âm rồi.

Long Vũ Âm trong những năm gần đây không thể nghi ngờ là thiên tài chói mắt nhất, nếu là người khác rất khó tại thời gian mấy tháng bên trong đạt được vị trí cao như vậy.

Kim Diễm đứng ở bậc thang một trăm mười chín, hẳn đã không cách nào nữa tiến lên một bước rồi, mấy lần muốn đi phía trước bước ra một bước, linh hồn hải đều không thể chịu đựng cái kia áp lực kinh khủng, hẳn ngẩng đầu nhìn Long Vũ Âm cùng Tiêu Ngưng Nhi ghen ghét không thôi.

Phi Linh có vẻ như không có tiếp tục đi lên, chỉ ở dưới bậc một trăm mười chín quan sát Tiêu Ngưng Nhi và Long Vũ Âm tranh tài.

-Long Vũ Âm cô nàng rất khá, sức chịu đựng rất ưu tú, chỉ có mỗi tội không được dạy dỗ đàng hoàng, đánh đá quá.

Phi Linh nhìn bóng lưng Long Vũ Âm, lẩm bẩm.

-Hử????!!!

Đột nhiên có một cái gì đó khiến Phi Linh cảm ứng có chút không bình thường, giống như có một ai đó đang từ xa quan sát cậu vậy. Cậu không có để ý cao tầng của Vũ Thần Tông quan sát cậu, nhưng mà luồng quan sát này, nó khiến cậu hơi hơi bất an, nổi bất an này là cho Tiêu Ngưng Nhi. Có nói hiện tại có hai luồng ánh mắt đang quan sát cậu và Tiêu Ngưng Nhi. Một là cao tầng của Vũ Thần Tông, hai là một cái thần bí ý thức.

-Tốt hơn nên cẩn thận một chút. Không lại gây họa cho Ngưng Nhi.

Phi Linh thầm nghĩ. Sau đó lại nhìn đảo dắc xung quanh một nữa, quay đầu lại nhìn Tiêu Ngưng Nhi.

-Tên kia có thể cảm ứng được chúng ta đang quan sát hử sao?

Nam Môn Thiên Hải chỉ vào hình ảnh Phi Linh hiện lên trên vật như đám mây nhưng lại có hình ảnh.

-Phi Linh? Tên này xác thực có vẻ đã biết chúng ta đang quan sát hử.

Hoàng Vũ gật đầu, cau mày nói.

-Ai cũng biết chúng ta đang theo dõi từ trên này chứ có riêng mình tên đệ tử này.

Một trưởng lão khác cũng nói. Ai cũng đồng ý.

Mà tất nhiên toàn bộ đều nhằm lẫn. Cái Phi Linh cảm ứng không phải là đám người này, mà là cái thần bí ý thức kia. Chứ đám trưởng lão này Phi Linh đã biết rõ từng người một rồi.

Ý thức của Thánh đế lúc này đang bao quát toàn bộ thiên hà, đồng thời hắt đang lục lọi đồng trí nhớ của xuyên việt giả của Trục Xuất Giả. Phải biết rằng, xuyên việt giả kia cũng là một người cùng một thời điểm với Phi Linh, và hắt, là một trong những người đã xem qua bộ tiểu thuyết viết về thế giới này. Nhờ vào đó, Thánh đế biết được từng nội dung, từng nhân vật, sự kiện diễn ra. Mà nhân vật chính là Nhiếp Ly, sau khi bị hắt giết qua một lần lại nhờ quyền Thời Không Yêu Linh chi thư của tên Thời Không linh thần tạo ra mà quay về quá khứ tiếp tục đánh với hắt. Đến việc sau này hắt nhận được trợ giúp của Thiên Nguyên đại đế, có một chút thừa kế của Không Minh đại đế,...toàn bộ đều bị Thánh đế nắm rõ trong lòng bàn tay. Nhưng mà, tại Long Khư Giới Vực lại không có cái gì nhân vật tên Nhiếp Ly, mà thay vào đó lại có Tiêu Ngưng Nhi đi vào Vũ Thần Tông, hắt có thấy Phi Linh, một người không hề có trong cốt truyện tiểu thuyết kia.

Cho nên hắt mới bảo Kim Vệ đi đến Long Khư Giới Vực quan sát. Nếu Phi Linh là một biến số thay đổi tương lai thành chương khổng giả của hắt, hắt phải dẫn dụ Phi Linh đến không gian giới hạn của hắt mà tiêu diệt. Và hắt cũng nhận định là, Phi Linh cũng là một xuyên việt giả, chứ không biết Phi Linh là một vị thần chi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Cổ Chấp

Quay trở lại với cuộc tranh tài biết trước kết quả rồi của Tiêu Ngưng Nhi và Long Vũ Âm.

Tiêu Ngưng Nhi ngày càng hấp thu, ngày càng tiến lên, ngay tại bậc thang thứ một trăm hai mươi bảy, Tiêu Ngưng Nhi đột phá Thiên Mệnh cảnh tứ tinh, khiến cho Long Vũ Âm cảm giác áp lực cũng một tầng cao.

Thánh Linh tiên cảnh bên ngoài, mọi người ngẩng đầu nhìn Thánh Linh Thiên Bảng, đang nghị luận âm ỉ.

-Long Vũ Âm chỉ sợ đã là lần này chính là thiên tài ưu tú nhất trong đám người mới! Những người khác cùng với nàng chênh lệch quá xa!

-Đúng vậy a, lấy thực lực trước mắt, lại có thể tại Thánh Linh Thiên Bảng xếp hạng thứ chín, thật sự quá ghê gớm!

-Còn chưa đâu. Tiêu Ngưng Nhi cũng không kém cạnh bao nhiêu.

-Không nghĩ tới thiên phú của Tiêu Ngưng Nhi thật kinh người, đi vào Thánh Linh tiên cảnh ngày đầu tiên. Cũng đã tại Thánh Linh Thiên Bảng xếp hạng mười, thiên phú so với Long Vũ Âm cũng không chút thua kém rồi, Long Vũ Âm lần thứ nhất tiến vào Thánh Linh tiên cảnh, cũng là bài danh này.

Thiếu nữ xinh đẹp nhìn Thánh Linh Thiên Bảng, thì thào nói nói.

Tuy nhiên thiếu nữ áo trắng ngồi ở trên xe lăn, sắc mặt tái nhợt, tựa như liễu rủ trong gió, Nhưng lại đẹp đến nỗi làm người ta hít thở không thông, xa xa có không ít người đều nhìn nàng với ánh mắt rực lửa, bất quá

chứng kiến ống tay áo của nàng kí hiệu của gia tộc Cổ Gia, bọn hắc tranh thủ thời gian nhanh chóng té cho lẹ, Cổ gia là dòng họ bọn hắc không thể trêu chọc nổi.

Cổ Lam là đến đây xem Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi ra sao. Nghe được gia nhân thông báo trên Thánh Linh Thiên Bảng có tên hai người cũng làm nàng muốn đến quan sát. Còn về phần bề ngoại là nàng ngụy trang mà thôi, dù sao cũng được Phi Linh dặn là phải cẩn thận, nàng cũng không dám sơ suất. Nhưng phải công nhận tài giả trang của nàng đúng là rất khá, trang điểm trông rất giống lúc chưa được Phi Linh chữa trị vậy.

-Ân. Tiêu Ngưng Nhi thiên phú xác thực kinh tài tuyệt diệu, nhưng Phi Linh hình như cũng không kém cạnh bao nhiêu, hạng mười hai a.

Cổ Bối nhìn Thánh Linh Thiên Bảng nói.

-Không phải Phi Linh là cực phẩm linh căn sao? Sao lại không có leo lên hạng cùng Tiêu Ngưng Nhi?

Cổ Lam thắc mắc nhìn Cô Bối nói.

-Ta cũng không rõ, nhưng dù sao xếp hạng mười hai cũng đã là ghê gớm rồi.

Cổ Bối nhúng vai nói.

-Ừm. Đệ nói cũng có lý.

-Tiểu đệ, chúng ta trở về đi!

-Chẳng lẽ chúng ta không nhìn kết quả cuối cùng sao?

Cổ Bối nghi ngờ hỏi Cổ Lam, dù sao hắc đối với kết quả của Tiêu Ngưng Nhi khiêu chiến với Long Vũ Âm vẫn là rất mong đợi.

Cố Lam lắc đầu, hướng xa xa nhìn sang, nói:

-Bọn hân cũng tới.

Cố Bối theo Cố Lam ánh mắt hướng xa xa nhìn tới, một thân ảnh ánh lợt vào tầm mắt của hân, là một người mặc cẩm y, đầu đội hoa quan, người kia là Cố Hằng, trước mặt người thừa kế hợp pháp nhất của Cố gia, thiên phú cùng Cố Lam trước khi sinh bệnh không kém bao nhiêu, là kình địch của Cố Lam. Cố Hằng theo sau còn mười thiếu niên, đều là người trong dòng họ.

-Tỷ tỷ, ta đưa người trở về đi!

Cố Bối trong đôi mắt xẹt qua một đạo hàn quang, lập tức bình tĩnh nói.

Tiêu Ngưng Nhi khiêu chiến với Long Vũ Âm, tin tức này rất nhanh cũng đã truyền ra, Cố Hằng cảm giác hứng thú một chút, Long Vũ Âm không thể nghi ngờ là Long Ẩn Thế Gia trẻ tuổi ưu tú nhất, thiên tài có một không hai, có thể khiêu chiến Long Vũ Âm, mà lại lại không có bối cảnh gì, đối Cố Hằng mà nói, không thể nghi ngờ là đối tượng có thể mời chào.

Cố Hằng ánh mắt đảo qua đám người, chú ý tới đang ly khai Cố Lam cùng Cố Bối hai người, khóe miệng xẹt qua một tia địa cười lạnh, hướng Cố Lam cùng Cố Bối hai người bên này đã đi tới, khẽ cười nói:

-Đây không phải Cố Lam đường muội cùng Cố Bối đường đệ sao? Các người cũng là đến xem náo nhiệt à?

Cố Bối lập tức cười hì hì nói:

-Đúng vậy a, không nghĩ tới Cố Hằng đường huynh cũng tới, ta nghe nói bên này đã xảy ra chuyện thú vị, ta cùng tỷ tỷ tới xem một chút.

Cố Lam thì là cúi đầu trầm mặc, bàn tay trắng như ngọc trắng cầm thật chặt lấy thành ghế, cũng không nói lời nào.

Cố Hằng nhìn lướt qua Cố Lam, khóe miệng xẹt qua một tia đùa cợt, đáng tươi cười, sau một lát, làm mặt thương tâm nói ra:

-Cố Lam đường muối, bệnh vẫn là không có tiến triển sao? Thật sự là đáng tiếc, vốn là lấy thiên phú Cố Lam đường muối, tuyệt đối có thể trở thành Cố gia đệ nhất nhân! Cố Bối, tỷ tỷ người bây giờ là người phế nhân, người phải chăm sóc tốt nàng!

Cố Lam trong đôi mắt, hiện lên một chút tức giận, nhưng là rất nhanh ầm dẫu đi, trước kia hào quang của nàng bắn ra bốn phía, trong mắt không được phép có một điểm hạt cát, nhưng từ khi bị bệnh, nàng đã học xong cách ầm nhẫn.

-Đa tạ Cố Hằng đường huynh quan tâm, tỷ tỷ bệnh không có khởi sắc, cho nên ta mang nàng đi ra giải sầu một chút.

Cố Bối thở dài một cái nói, mặc dù đối với Cố Hằng mắng tỷ tỷ là phế vật rất phẫn nộ, nhưng vẫn là nhịn xuống.

Cố Hằng nhìn lướt qua Cố Lam, Cố Lam một mực cúi đầu không nói lời nào, quả nhiên nữ nhân này sau khi phế đi, không còn ý chí chiến đấu rồi.

-Nếu tới, sao không xem xong não nhiệt rồi hãy đi!

Cố Hằng vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không khỏi cười địa nói:

-Nghe nói gần đây xuất hiện hai cái nhân vật có thể cùng Long Vũ Âm chống lại, khiến cho ta cảm thấy rất hứng thú!

Cố Bối cân nhắc một chút, gật đầu nói:

-Đã như vậy, liền cảm ơn hảo ý Cố Hằng đường huynh, chúng ta xem xong rồi đi cũng được!

Nếu mà Cố Hằng biết được cơ thể của Cố Lam đã hoàn toàn bình phục, thậm chí còn được Phi Linh cải biến, thì không biết sẽ có sắc mặt như thế nào.

Mấy người đứng bình tĩnh, ngẩng đầu nhìn Thánh Linh Thiên Bảng, tâm tư khác nhau.

Ngoại trừ Cố gia, Long Ẩn Thế Gia cùng Thương Viêm thế gia, cũng đều có người ở Thánh Linh tiên cảnh bên ngoài nhìn xem.

Phi Linh ở trên linh đài không phải không có nghe được những gì trong cuộc đàm thoại giữa Cố Hằng và Cố Bối, cậu cũng đã hình dung ra được ai là hung thủ hạ độc Cố Lam rồi, tranh đấu trong gia tộc đúng là có thể áp dụng mọi thủ đoạn a.

Tiêu Ngưng Nhi cũng không có chậm trễ mà tiếp tục hấp thu rồi lại tiến lên bậc thang kế tiếp, khoảng cách của Long Vũ Âm và nàng ngày càng xích gần hơn. Long Vũ Âm ánh mắt vài phần khiếp sợ rồi. Từ nhỏ đến lớn, Long Vũ Âm đều tự nói với mình, muốn làm mạnh nhất, phải vượt qua tất cả người cùng tuổi. Nay Tiêu Ngưng Nhi, một cái đồng trang lứa với nàng, làm cách nào mà nàng lại có năng lực như vậy, phải biết ngày trước Long Vũ Âm cũng chỉ đạt đến bậc một trăm hai mươi lăm vào lần đầu vào Thánh Linh tiên cảnh a.

Đám cao tầng từ phía trên quan sát cũng kinh ngạc Long Vũ Âm một hơi gắng gượng lên được bậc một trăm ba mươi, đây đã là kinh người lắm rồi, mà Tiêu Ngưng Nhi, còn kinh khủng hơn, nàng hấp thu Thiên Địa chi lực của bậc nào, bậc ấy Thiên Địa chi lực loãng đi thấy rõ.

-Tiêu Ngưng Nhi đệ tử này, tiềm lực có thể nói là vô hạn a.

Một trưởng lão nói. Ai nấy cũng gật đầu tán thành.

-Hai cô nương. Các người chơi đã chưa thế.

Phi Linh ở dưới hô to, chủ ý hướng tới Long Vũ Âm và Tiêu Ngưng Nhi. Nhìn Long Vũ Âm nhưng là có chút không chịu nổi a.

-Ta chưa có xong.

Long Vũ Âm cắn răng không muốn từ bỏ, cao ngạo mà còn ngang bướng, thật đúng là khó dạy. Phi Linh thầm nghĩ.

Đồng thời lúc Phi Linh cất tiếng thì Tiêu Ngưng Nhi cũng bước lên bậc thứ một trăm ba mươi.

Đảo mắt qua đã thấy Tiêu Ngưng Nhi lên đến bậc thang hiện tại mình đang đứng, Long Vũ Âm lúc này rồi trí rồi. Dồn hết sức mình, nàng ngưng tụ Thiên Địa chi lực, nhằm xông thẳng lên bậc thang một trăm ba mươi mốt.

Nhưng mà chân phải lúc đặt lên bậc thang một trăm ba mươi mốt thì một cỗ áp lực kinh khủng ập thẳng vào trong linh hồn hải của Long Vũ Âm.

-Á.....

Lực phản chấn khiến Long Vũ Âm bị đánh bật lại, linh hồn hải cũng bị trùng kích, may mắn là linh hồn hải của Long Vũ Âm dẻo dai hơn người nên không có bị trọng thương.

-Long Vũ Âm!

Thấy Long Vũ Âm bị phản lực kia dội lại, Tiêu Ngưng Nhi tức khắc chạy tới đỡ lấy nàng.

-Ta...không...muốn thua...

Long Vũ Âm từ lúc Tiêu Ngưng Nhi bước lên những bậc thang gần nàng, lòng rối bời vô cùng. Đôi lông mày nhíu, hai con mắt như muốn khép lại nhưng Long Vũ Âm vẫn cố mở toang ra nhìn lên bậc thang một trăm ba mươi mốt.

-Haizz...Biết thế nào cũng như vậy mà.

Phi Linh lúc bấy giờ nhảy lên đến bậc thang một trăm ba mươi, đến bên cạnh Tiêu Ngưng Nhi đang đỡ lấy Long Vũ Âm.

Cao tăng trưởng lão nhìn thấy cảnh này mà há hốc mồm, từ này giờ bọn hắn cứ nghĩ Phi Linh thiên phú không bằng Tiêu Ngưng Nhi cùng Long Vũ Âm, mà giờ đây, Phi Linh dùng một cái xuất hiện trên bậc một trăm ba mươi một cách dễ dàng, nhìn vẻ mặt hắn còn không có lấy một cái gánh nặng nào nữa, cái quái gì đang diễn ra vậy? Không lẽ tên này ẩn giấu thực lực sao?

-Nhìn kia!

Một trưởng lão quan sát động tác kế tiếp của Phi Linh, khiến nhiều trưởng lão khác cũng chăm chú.

Chỉ thấy tay phải của Phi Linh lúc này đưa lên vai của Long Vũ Âm, hào quang màu vàng lóe lên, nó khiến kẻ bên là Tiêu Ngưng Nhi cũng cảm thấy thư khoái.

Long Vũ Âm đang nhói đau lại cảm giác cơ thể của mình có một dòng chảy thánh khiết đi sâu vào trong cơ thể nàng, ngay lập tức:

-Ừm...

Đột nhiên Long Vũ Âm mặt ửng hồng, “ừm” một cái, làm Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh ngớ người, Phi Linh không biết Thiên Thần Quang còn có khả năng quái đản này nữa sao? Các trưởng lão quan sát phía trên cũng không khác mấy, vẻ mặt xám xịt.

Dẹp chuyện đó sang một bên, sau đó, Long Vũ Âm đã cảm thấy không có vấn đề gì nữa, cơ thể cũng đã bớt đi dư chấn phản phệ kia gây ra. Phi Linh cũng thu hồi Thiên Thần Quang đi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Lưu Manh

Sau khi cơ thể không còn vấn đề gì nữa, Long Vũ Âm rời khỏi lòng của Tiêu Ngưng Nhi, mặt vẫn hơi có chút xấu hổ, lúc này phát ra cái thanh âm thô thiển kia, dù là lãnh ngạo như Long Vũ Âm nàng cũng không thấy hay ho chút nào.

-Tốt. Các người không cần thi đấu nữa. Ta thắng a.

Phi Linh thấy Long Vũ Âm thể trạng đã ổn định, vỗ tay công bố kết quả.

-Hả???

Long Vũ Âm mặt méo đi, nhú mày hô. Tiêu Ngưng Nhi nghe thế chỉ biết lấy tay che miệng bật cười.

-Hả cái gì mà hả? Các người dốc sức bước lên đây bao nhiêu thời gian? Ta chỉ lên đây trong cái tích tắc, không phải ta thắng thì cho cô bé người thắng nhé?

Phi Linh tay chống hông cười đều nói.

-Người cái tên lưu manh....

Long Vũ Âm cắn răng nói. Phi Linh nói đâu có sai. Nàng và Tiêu Ngưng Nhi từ này giờ mất gần một tiếng để lên đây, còn Phi Linh một thoáng nhảy lên. Không lẽ tên này còn cao cường hơn Tiêu Ngưng Nhi sao? Nàng rốt cuộc là bị làm cho rối lên rồi.

Thánh Linh tiên cảnh bên ngoài, tất cả vây xem đệ tử đều sôi trào, ngơ ngác nhìn Thánh Linh Thiên Bảng.

Phía trên Thánh Linh thiên bảng, tên của ba người, Long Vũ Âm, Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh đồng thời có cùng một chỗ ở hạng chín.

Cố Bối, Cố Lam hai người nhìn nhau, không khỏi toát ra vẻ bất ngờ vô cùng, bất ngờ không phải ở Tiêu Ngưng Nhi, mà là ở Phi Linh, họ cứ tưởng Phi Linh trình độ là dưới Tiêu Ngưng Nhi, nào ngờ lại kinh người ẩn giấu thức lực a.

Cố Hằng nhìn xem Thánh Linh Thiên Bảng, ánh mắt lập loè, đã như vậy hẳn cũng đối với thiên phú của của Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi sinh ra ghen ghét sâu đậm.

Hai người này, nhất định phải chiêu mộ được dưới trướng! Cố Hằng trong nội tâm không khỏi nghĩ nói, trong đôi mắt hiện lên một đám hàn quang, nếu như mời chào không đến, vậy hoàn toàn hủy diệt, bằng không mà nói, Cố Hằng trong nội tâm khó có thể bình an!

Lúc này, xa xa một cái tựa như tiên tử thiếu nữ, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thánh Linh Thiên Bảng, trong đôi mắt hiện lên một tia kinh ngạc, đã liền nàng cũng không nghĩ tới, thiên phú của cả hai người rõ ràng mạnh như vậy. Bất quá đã liền nàng đều không thể tính ra mạng số người, mạnh mẽ đến loại trình độ này, cũng là chuyện đương nhiên.

Lúc trước cùng Phi Linh tiếp xúc, chứng kiến ánh mắt của Phi Linh, trong lòng Ứng Nguyệt Như liền có một loại cảm giác, Phi Linh cùng nàng, sẽ còn có một ít gặp gỡ.

Cuối cùng vừa liếc nhìn Thánh Linh Thiên Bảng, thân ảnh của nàng biến mất ở bên cạnh trong rừng cây rậm rạp.

Đám người Vương Dương, Hàn Tĩnh đi vào Thánh Linh tiên cảnh bên trong, rất nhanh liền đi ra, thiên phú của bọn hắn, tối đa cũng chỉ có thể đi đến trên cấp thứ mười mấy hai mươi, là không khả năng đi tiếp rồi. Khi bọn hắn chứng kiến Thánh Linh Thiên Bảng, bài danh của Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi cao cao tại thượng, nguyên một đám tất cả đều ngớ ngẩn.

Phi Linh vốn có thể đi lên bậc cao nhất của linh đài một cách dễ dàng a. Nhưng mà cậu cũng chả có hứng thú gì với nó. Lên trên đó thì càng bị nhiều người chú ý thêm chứ có cái gì hay ho, càng bị chú ý thì càng phiền phức thôi. Phi Linh sợ nhất chính là phiền phức a.

Năm cái danh ngạch năm này, Long Vũ Âm, Kim Diễm, Cố Bối là không thể chiếm được rồi, nay cả hai cái danh ngạch cũng bị Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh bài đánh cùng Long Vũ Âm so sánh chiếm mất, không lẽ thật sự bọn chúng phải chịu ở lại một năm sao? Bọn chúng so sánh với hai người từ tiểu linh lung thế giới đến căn bản không phải cùng một tầng thứ.

Hoa Lăng vô cùng căm tức mà nhìn lên Thánh Linh Thiên Bảng, Tiêu Ngưng Nhi leo cao như vậy còn chưa tính, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi rõ ràng so với Tiêu Ngưng Nhi leo cao hơn, làm cho người khác phải ngược nhìn lên, làm cho người khác có cảm giác không thể phân cao thấp, làm hắn xúc động đến muốn hộc máu.

Tuy rằng tiểu thiên nguyên thế giới nhân số rất đông, rất nhiều người thiên phú cũng không tệ, nhưng cùng hai người này so sánh, tất cả đều là rác rưởi!

Hoa Lăng trong nội tâm buồn bực và khó chịu, giống như là trên mặt bị người khác hung hãn tát một bạt tai, bài danh thứ chín, hơn nữa cả hai người, các cường giả từ tiểu thiên nguyên thế giới ra, đều chưa từng tại Thánh Linh Thiên Bảng leo đến vị trí cao như vậy!

Lúc này, bên ngoài Thánh Linh tiên cảnh, đám đạo sư của Thiên Linh Viện, cũng toàn bộ đều kinh hãi.

Làm người mới, trực tiếp sát nhập vào Thánh Linh Thiên Bảng vị trí thứ chín, quả thực là nghịch thiên! Thiên tài như vậy, gần vài chục năm nay đều vô cùng hiếm thấy, mà còn có tận hai người, như vậy, cần phải chú trọng bồi dưỡng mới được.

-Không có nghĩ đến hai cái đệ tử mới này lại cho chúng ta kinh hỷ lớn như vậy, nhất là cái Phi Linh người này thần bí.

Nam Môn Thiên Hải đã trầm mặc một lát, nhìn về phía Hoàng Vũ nói ra.

-Đúng vậy a, xác thực cho chúng ta kinh hỷ rất lớn. Thánh Linh Thiên Bảng tiến vào thứ chín hạng đầu. Thiên tài như vậy, đã làm Thiên Linh Viện chúng ta cần phải đặc thù bảo vệ. Long Ẩn thế gia bên này cũng không có thể đơn giản động vào!

Hoàng Vũ nói ra, Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh cho thấy đầy đủ thiên phú kinh người, Thiên Linh Viện bên này, phải bảo vệ tốt.

Lúc này Xích Linh Tôn Giả cũng đang chú ý tình huống ở Thánh Linh tiên cảnh.

-Lúc trước ngưng tụ linh chi hỏa diễm, ta liền cảm giác hai người có thiên phú trác tuyệt, hiện tại xem ra, quả nhiên không giống người thường, đáng tiếc. Ta cùng bọn hắn cũng chỉ có một năm thầy trò.

Xích Linh Tôn Giả khẽ thở dài một cái, Tiêu Ngưng Nhi thể hiện ra thiên phú kinh người như vậy, đoán chừng rất nhanh sẽ bị thế lực khắp nơi chú ý.

-Giờ là thưởng phạt công minh a.

Phi Linh trở tráo nói. Cuộc thi dành cho Tiêu Ngưng Nhi và Long Vũ Âm, khi không đột cậu nhảy vào rồi bảo mình thắng, quả thật lưu manh hết sức.

-Ta không có chấp nhận, cuộc thi này dành cho ta cùng Tiêu Ngưng Nhi, có gì lại là người thắng?

Long Vũ Âm không nhân nhượng, cãi lý với Phi Linh.

-Tiểu Âm Âm. Người đừng cố chấp như vậy, người có thấy Ngưng Nhi tiến lên bậc một trăm ba mươi chỉ một chút áp lực mà thôi, người thì nặng nề không thể tiếp tục. Rốt cuộc là ai thắng, nhìn đã thấy rõ rồi.

Phi Linh giải thích.

-Mà nếu người thua, người không chịu, nếu người thắng thì không có cửa, phải làm sao để người học được bài học đây? Vẫn là ta đến dạy người.

Phi Linh cười nói tiếp.

-Dạy ta? Người có khả năng sao?

Long Vũ Âm nhìn Phi Linh, miệng cười khinh thường nói.

Chốc.

-Á.

Đột nhiên từ hư không, “chốc” một cái, trán của Long Vũ Âm bị đánh bật một cái, xưng đò lên, Long Vũ Âm nhin không được hô.

-Tiểu nha đầu. Ta không nhân nhượng với người nữa đâu. Nếu còn tính cao ngạo ấy trước mặt ta, đừng trách ta hành hạ người đến khi nào người

rút được bài học mới thôi.

Phi Linh mặt lạnh nói với Long Vũ Âm đang lấy hai tay ôm trán của mình. Long Vũ Âm có thể cảm nhận được luồng khí thể đáng sợ mơ hồ phát ra từ Phi Linh, nó làm nàng lạnh cả sống lưng. Long Vũ Âm chỉ biết im lặng mà nghe.

-Ngưng Nhi. Muội còn lên được nữa không?

Phi Linh hướng Tiêu Ngưng Nhi hỏi. Càng hấp thu thì càng có lợi cho Tiêu Ngưng Nhi, phải tận dụng từng chút một a.

-Ta còn sức leo lên, huynh lên cùng ta không?

Tiêu Ngưng Nhi gật đầu rồi thách mắc.

-Cho ta miễn đi thôi. Để ta giúp cô nàng này tu luyện một chút.

Phi Linh ngón tay cái chỉ chỉ về phía Long Vũ Âm nói.

-Vậy cũng được. Muội lên trên đây.

Tiêu Ngưng Nhi lại tiếp tục hướng lên bậc cao hơn. Càng lên thứ hạng của Tiêu Ngưng Nhi trên Thánh Linh Thiên Bảng cũng liên tục thay đổi, đám đệ tử tưởng chừng đã giải tán, lại một lần nữa chấn kinh. Đám Cổ Hằng hay Cổ Lam và Cổ Bối cũng dự định rời đi lại bị ồn ào kéo trở lại, một lần nữa kinh sợ đối với Tiêu Ngưng Nhi ngày một lớn.

Tiêu Ngưng Nhi vọt lên bậc một trăm ba mươi một, ngồi xuống tu luyện, tương tự cách cũ, toàn bộ Thiên Địa chi lực, nàng toàn bộ thu, tại bậc này, Thiên Địa chi lực nồng đậm là hơn những tầng dưới rất nhiều, hấp thu toàn bộ chúng, Tiêu Ngưng Nhi đã mấp mé bùng phá cánh cửa Thiên Mệnh ngũ tinh rồi.

Thời gian thấm thoát trôi qua, nửa ngày đã qua, Tiêu Ngưng Nhi cuối cùng đạp lên bậc thang một trăm ba mươi tám. Tốc độ hấp thu, áp lực phải chịu, Số lượng khủng bố Thiên Địa chi lực, toàn bộ những thứ này khiến Tiêu Ngưng Nhi một đường bùng phát, đạt đến Thiên Mệnh cảnh bát tinh rồi. Có lẽ đám trưởng lão Hoàng Vũ,... là phải há mồm chờ ruồi bay vào mới hoàn hồn, Tiêu Ngưng Nhi này...thật đúng là một con quái vật hình người a. Bọn hắn chỉ có thể suy nghĩ được như vậy mà thôi.

Trên Thánh Linh Thiên Bảng, danh tự của Tiêu Ngưng Nhi từ hạng chín, từ từ lên tám, bảy, sáu,...Vọt lên thứ hạng đầu tiên, nhất tọa. Toàn trường đều không phát ra bất cứ tiếng động nào nữa. Đúng hơn là đã sợ không nói nên lời. Một mảnh im phăng phắc.

Long Vũ Âm bên trong Thánh Linh tiên cảnh đứng gần Phi Linh cũng bị dọa cho sợ rồi. Tiêu Ngưng Nhi quả thật hơn nàng quá nhiều. Hơn hẳn tám bậc mà khí tức của Tiêu Ngưng Nhi, nàng cũng biết là Tiêu Ngưng Nhi cùng nàng so sánh là không có khả năng nàng có thể thắng rồi. Đả kích này lớn vô cùng đối với một cái cao ngạo như Long Vũ Âm nàng.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Phiền Sao? Ta Không Ngán

-Có phải thấy rất không thích không?

Phi Linh quan sát Long Vũ Âm cười nói. Long Vũ Âm không có trả lời nhưng hai tay siết chặt thành nắm đấm, chứng tỏ nàng vô cùng không cam lòng.

-Lúc này chữa trị giúp người, ta có thấy qua trong cơ thể người Xích Long huyết mạch cũng không có được kích phát. Vài hôm nữa hãy đến biệt viện của Tiêu Ngữ đi, ta giúp người khai mở, đến lúc đó cố mà nỗ lực đấy.

Phi Linh tay đặt lên đầu Long Vũ Âm, Long Vũ Âm nghe được Phi Linh nói quay sang nhìn Phi Linh với ánh mắt kì quái. Không phải lúc này Phi Linh bị nàng nói là xấu nhiều lắm sao? Sao lại giúp nàng nhiều như vậy? Tên này không lẽ thích tự ngược sao?

-Ày. Ta không muốn bị một tiểu nữ hài nhìn với cặp mắt đó đâu. Nói trắng ra thì ta muốn người cùng muội muội ta thành lập thế lực riêng, tranh giành tông chủ Vũ Thần Tông.

Phi Linh nhìn Long Vũ Âm nói.

-Tranh giành tông chủ!!

Long Vũ Âm nghe không khỏi kinh ngạc, không ngờ tham vọng của Phi Linh lại lớn như vậy. Phải biết bên trong Vũ Thần Tông đã có hai ứng cử viên cho chiếc ghế tông chủ rồi, một là Long Ẩn thế gia Long Thiên Minh, hai là Tư Đồ Bắc Viêm, hình như là cháu của một vị trùm của Vũ Thần Tông.

Suy nghĩ một chút. Long Vũ Âm nhận thấy đi theo Phi Linh dường như rất thú vị, nàng theo đuổi chính là người mạnh hơn nàng, nàng rất si mê võ nghệ.

-Người có thích võ thuật không?

Phi Linh bất chợt hỏi Long Vũ Âm.

-Rất ưa thích.

Long Vũ Âm nói.

-Thế là được rồi. Ta sẽ dạy người võ học của mình. Hi vọng người thích chúng.

Phi Linh hài lòng cười nói. Long Vũ Âm nghe được như vậy, hai mắt có chút long lanh, nhắc đến võ nghệ, nàng luôn muốn tìm một người nào đó cao cao hơn sư phụ nàng để học hỏi. Tinh thần của nàng là rất đáng noi theo, nhưng một phần nào đó mà thôi, cao ngạo là không nên học.

Thời gian trôi qua chớp mắt hết ngày. Long Vũ Âm chỉ với tới ngũ tinh Thiên Mệnh cảnh, bản thân nàng đã lên được tam tinh Thiên Mệnh cảnh rồi. Nhưng cảm thấy vẫn thua kém Tiêu Ngưng Nhi là không thể lấp đầy.

Thánh Linh Thiên Bảng kết thúc với kết quả, Tiêu Ngưng Nhi nhất bảng, Long Vũ Âm dưới sự hỗ trợ của Phi Linh đề thăng hạng sáu, Tiêu Ngữ cũng được Phi Linh giúp mà lên được hạng tám. Cả ba người đều nằm trong top mười cả. Phi Linh đi lên đi xuống dễ như bỡn vậy, nó làm cao tăng trưởng lão choáng váng không thôi.

Mà cái ý thức đang quan sát từ xa xa không ai có thể phát hiện kia cũng ngày càng lâm vào suy nghĩ. Ý thức này là của Thánh đế, hẳn nhìn thấy Phi Linh kinh người thực lực như vậy, bất an vô cùng, với lại khả năng tính

toán của hắn không tài nào xem ra Phi Linh sẽ cùng hắn như thế nào mà tranh đấu, kết quả như thế nào, hắn không biết được.

-Đợi thời cơ đến ta sẽ tiêu diệt ngươi.

Ý thức ấy tự lăm lăm. Nội khả năng chữa trị kia của Phi Linh, hắn có thể nghĩ rằng Phi Linh thực lực thâm bất khả trắc rồi, chỉ có thể dùng âm mưu quỷ kế để diệt Phi Linh chứ không nên đối đầu trực diện.

Tuy vẫn còn rất khó chịu, nhưng dường như Long Vũ Âm tính cách có chút chuyển biến rồi. Có thể nói nàng muốn mạnh, nhưng gặp đồng lứa mạnh hơn nàng cũng tạo động lực cho nàng phấn đấu, làm bạn với nhau cũng không có gì quá lớn lao.

Ra về trong nửa vời, Long Vũ Âm không biết phải xử lý ra sao về chuyện ngày hôm nay, bị cuốn vào tranh đấu, nhưng nàng lại muốn học võ. Đặt đam mê hàng đầu, nàng không quan tâm ai làm tông chủ, đối với nàng võ thuật là chính.

Long Vũ Âm quay về Long Ẩn thế gia. Về đến trước cửa nhà, nàng gặp lại gặp Hồ Dũng. Mặt nàng có chút không vui, hắn hỏi:

-Âm nhi, ngươi là bị ai trêu chọc sao? Đến tội cùng là ai? Ta muốn tiêu diệt toàn tộc hắn!

Nghe được lời Hồ Dũng nói..., Long Vũ Âm sửng sốt một chút, chẳng bao lâu sau, nàng nghe nói như vậy, lại không quá bình thường, nếu ai dám trêu chọc nàng, nàng khẳng định phải diệt toàn tộc đối phương, trước kia nàng cảm thấy chuyện như vậy là quá bình thường.

Thế nhưng nhớ lại những lời răn dạy của Phi Linh đi vào trong đầu của Long Vũ Âm, thiếu gia tộc ngươi là gì, thiên tài có thiên tài giỏi hơn,...

Nàng bỗng nhiên đối với lời Hồ Dững vừa nói..., liền đâm ra chán ghét.

-Hồ Dững, chuyện của ta không cần phải người quản!

Long Vũ Âm chán ghét liếc nhìn Hồ Dững:

-Ta muốn tiếp tục tu luyện rồi, người nhanh nhanh cút đi!

-Âm nhi, không lẽ người không muốn đánh chết tên chọc ghẹo người sao? Ta giúp người hả giận!

Hồ Dững gấp giọng nói.

Long Vũ Âm nhìn lướt qua Hồ Dững, lạnh lùng thốt:

-Trả thù? Ngay cả ta cũng không là đối thủ, người lấy cái gì trả thù hắn?

Hồ Dững trầm giọng nói:

-Ta để cho cao thủ của gia tộc ra tay, đòi cho người một cái công đạo!

Long Vũ Âm tức giận trừng mắt liếc Hồ Dững:

-Đừng chuyện liền để cao thủ của gia tộc ra tay, chính người là phế vật sao? Dứt bỏ gia tộc của người, người chính là phế vật! Chẳng lẽ ta Long Vũ Âm không giải quyết được, còn phải để phế vật như nhà người giúp ta giải quyết hay sao?

-Âm nhi, chẳng lẽ đối phương là gia tộc rất có thế lực? Là Thương Viêm thế gia? hay Cố gia?

Chứng kiến bộ dạng Hồ Dững, Long Vũ Âm trong lòng bốc lên cảm giác chán ghét sâu đậm, nàng có chút minh bạch, tại sao mình bị người khác ghét rồi. Ở trong mắt những người khác, mình chính là một người có được vô số tài nguyên tu luyện dành cho con cháu thế gia, tu luyện hơi có

thành tựu liền vênh váo tự đắc, cười nhạo người khác, đựng một tí là động đánh giết.

Ở trong mắt những người khác, nàng có thành tựu của ngày hôm nay, tất cả đều là dựa vào tài nguyên của gia tộc, cùng chính bản thân không có gì quan hệ gì quá lớn.

-Ta không muốn gặp lại người, cắt!

Long Vũ Âm tức giận mắng. Lúc đầu còn có chút phấn khích có người chỉ dạy võ nghệ, giờ mất hứng hẳn đi.

Chứng kiến Long Vũ Âm lập tức muốn nổi đóa, Hồ Dũng liền rút đầu lui ra ngoài.

Chứng kiến Hồ Dũng ly khai, Long Vũ Âm tâm tình chậm rãi bình phục.

Nghĩ lại Phi Linh cùng Tiêu Ngưng Nhi bóng dáng cao cao hơn nàng, trước đến nay, nàng cũng luôn như vậy. Nay lại tuột xuống, khiến nàng chiến ý cũng như được nhóm lên vậy.

-Bất kể như thế nào, ta nhất định sẽ vượt qua các người, Tiêu Ngưng Nhi, Phi Linh.

Một cổ bàng bạc thiên đạo chi lực trào vào cơ thể Long Vũ Âm, Long Vũ Âm cảm giác được, không biết vì cái gì, lúc này đây tốc độ tu luyện so với dĩ vãng muốn nhanh hơn rất nhiều. Rồi nàng lăm bắm một câu gì đó, sau đó lâm vào trầm tư.

Tiêu Ngưng Nhi một ngày thoi vẫn không có hết hạn tại Thánh Linh tiên cảnh, nhưng dù sao Thiên Mệnh bát tinh cảnh giới cũng đã là tốt quá

rồi. Cũng nên dừng lại củng cố cảnh giới. Không có đệ tử nào biết Tiêu Ngưng Nhi đạt được cảnh giới khinh khủng như vậy.

Phi Linh rời đi, Tiêu Ngưng Nhi cũng đi theo, Tiêu Ngữ nhưng cũng không có hứng tu luyện tiếp tục. Tiêu Ngữ tốc độ tu luyện cũng rất nhanh, mới đây bức bích chương ngăn cách Thiên Mệnh cảnh cùng Thiên Tinh cảnh cũng đã có dấu hiệu xuyên thủng, chỉ còn một chút cơ duyên là có thể đột phá rồi.

Ba người cùng đi xuống bậc thang, hướng cửa ra mà đi đến.

Những học viên chung quanh kia đưa mắt nhìn ba người Phi Linh ly khai, trong nội tâm không khỏi cảm thán, ba tên quái vật cuối cùng đã đi, cùng ba người Phi Linh ở cùng một chỗ tu luyện thật sự là quá đả kích.

Bên ngoài Thánh Linh tiên cảnh.

Bọn người Phi Linh ở bên trong tu luyện lâu như vậy, bên ngoài người xem náo nhiệt đã tán đi rất nhiều, chỉ còn rải rác mấy người thôi.

Ngay lúc ba người Phi Linh đi ra Thánh Linh tiên cảnh, một đám người hướng phía Phi Linh xông tới, đem ba người Phi Linh vây vào giữa.

Phi Linh nhíu mày một cái, nhìn lướt qua những người mới tới, chung quanh tổng cộng mười người, có chín người đều là Thiên Mệnh cảnh giới, còn có một người là cùng tuổi với Tiêu Ngưng Nhi.

-Các người là người nào?

Tiêu Ngữ cảnh giác nhìn xem những người này, tùy thời chuẩn bị nghênh chiến rồi.

Người trẻ tuổi kia đi ra, ánh mắt đã rơi vào người Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh:

-Người chính là Tiêu Ngưng Nhi, còn người là Phi Linh?

-Đúng vậy, các người là người nào, tìm ta có chuyện gì?

Phi Linh đôi mắt có chút tế mị, xem ra đối phương là vì chính mình tới.

-Tiểu tử, người thật ngông cuồng, chỉ là xuất thân từ một cái tiểu linh lung thế giới, cũng dám tại Thiên Linh Viện làm càn!

Thiếu niên kia tới gần Phi Linh, hừ lạnh một tiếng nói.

-Tiểu tử? Tính ra ta có thể là chú bác các người đấy. Cút ngay cho khuất mắt ta.

Phi Linh nghe thiếu niên này nói có chút không hài lòng, trừng mắt lên gắt lạnh giọng nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Thiên Diễn

Thiếu niên này đúng là hôn phu của Long Vũ Âm, Hồ Dũng.

-Phi Linh, người dám trêu chọc Long Vũ Âm, quả thực là không muốn sống chẳng!

Hồ Dũng tiến lên một bước, bắt lấy cổ áo Phi Linh.

-Các người là thế gia nào phái tới? Bỏ tay khỏi người ta ngay.

Phi Linh lạnh lùng nhìn bọn Hồ Dũng, hừ một tiếng.

-Hôm nay để người chết được minh bạch, ta là Hồ Dũng, là hôn phu Long Vũ Âm!

Có lẽ là Phi Linh không có động đến biện pháp mạnh cho nên dám người còn có chút ngang ngược. Lại còn dùng thế gia ra đe dọa nữa, Long Vũ Âm sau khi nghe những gì Phi Linh nói chắc chắn sẽ không có tự tin mà đem Long Ẩn của mình ra mà đàn áp Phi Linh, thậm chí có đi nữa cũng chẳng làm gì được cậu, hơn nữa cậu còn sẽ phạt Long Vũ Âm nếu nàng ta làm thế nữa cơ.

-Hôn phu của Long Vũ Âm? Chính là cái người bị Long Vũ Âm phế đi đúng không? Không nghĩ tới người lại có thể biết vì Long Vũ Âm mà xuất đầu lộ diện?

Phi Linh chợt nhớ lại nhân vật này qua lời kể của Cố Bối. Cậu chỉ nói câu này, nếu không đi, Phi Linh chắc chắn sẽ tiễn đám người này lên đường sang tây thi thính kinh cùng đường tăng ngay. Phi Linh sợ chính là phiền phức nhưng phiền phức đến cậu cũng không ngại đâu.

Hồ Dũng then quá hoá giận, cầm lấy cổ áo Phi Linh, bộc lộ bộ mặt hung ác:

-Đừng cho là ta không dám động tới các người!

-Có vẻ lời của ta các người không cho vào não a.

Phi Linh đã nói từ nãy đến giờ, bỏ tay khỏi áo của cậu. Tay phải của Phi Linh cầm lấy cổ tay của Hồ Dũng, xoắn một cái.

-Aaaaaaaaaa....

Hồ Dũng bị Phi Linh xoắn một cái, cánh tay của hắn như muốn quẹo đi vậy, hắn đau kêu la thảm thiết. Bốc cái tay của Hồ Dũng ra, Phi Linh hất một cái, đẩy Hồ Dũng lùi ra, Hồ Dũng bị đẩy bay về phía sau, có đám người của hắn đỡ phía sau, nhưng cũng bị dư lực đẩy bay về sau luôn. Hai bên người của Hồ Dũng không có bị gì, nhìn Hồ Dũng cũng những thuộc hạ xui xẻo bị té theo hắn rồi quay sang nhìn Phi Linh, ánh mắt như muốn ăn thịt người vậy.

-Ánh mắt đó ta không ưa. Người muốn chết thì thử nhìn lại một nữa xem.

Phi Linh lạnh lùng nhìn những tên thuộc hạ nói. Sau đó sát khí lâu nay Phi Linh không có giải tỏa bùng phát. Sát khí ngưng thực màu đỏ tươi, khiến toàn bộ mọi người hơi thở như ngưng trệ vậy.

-Khôn hồn thì biến cho khuất mắt ta. Ta mà thấy các người lớn vờn xung quanh người của ta hay Long Vũ Âm cô nàng kia, Long Vũ Âm giờ là đệ tử của ta, đến gần nàng chính là đến gần ta, đến lúc đó cả cái Vũ Thần Tông này cũng không cứu được các người đâu.

Phi Linh thu hồi lại sát khí xung thiên kia. Mà đám người Hồ Dũng vẫn còn sợ hãi mà không dám hó hé một câu nào.

Chỉnh trang lại áo của mình, Phi Linh rời đi, không thèm nhìn lấy Hồ Dũng, Tiêu Ngưng Nhi và Tiêu Ngữ cùng đi theo sau.

-Khốn kiếp! Hắn là con quái vật từ đâu đến? Lần sau phải giết chết hắn.

Hồ Dũng run run cặp chân đứng dậy do sợ, nhìn thấy không con bóng dáng của ba người Phi Linh nữa, hắn tức tối la lối.

Bên trên kia, Hoàng Vũ trưởng lão cùng các trưởng lão khác cũng bị sát khí của Phi Linh làm cho ú ớ, sức ảnh hưởng mà sát khí của Phi Linh mang lại quả thật kinh người, khủng bố thiên địa bất dung a.

Từ lúc này, Nam Môn Thiên Hải cùng Hoàng Vũ hai cái trưởng lão đã định can thiệp vào vụ ẩu đả này rồi, nhưng không ngờ là Phi Linh một đẳng cho Hồ Dũng đám người một phương làm cho sợ té khói. Bọn hắn cũng bị dọa cho hồn lìa khỏi xác a.

Phi Linh thực lực kinh người ngoài sức tưởng tượng của bọn hắn rồi, phải mau mau báo cáo cho năm đại thần tôn của Vũ Thần Tông mới được.

-Chúng ta đi.

Chỉ thấy Hồ Dũng tức tối quát lớn với đám thuộc hạ, rồi bọn hắn rời đi. Dù không biết được thực lực của Phi Linh tột cùng là sâu như thế nào, nhưng Hồ Dũng hắn cũng không có từ bỏ ý định trả thù, đối với hắn thực lực của Phi Linh là cao, sẽ có cái cao hơn trị lại. Quả đúng là một cái suy nghĩ nực cười khi áp dụng nó lên nhân vật chính của ta.

Ba người Phi Linh vừa rời đi được một đoạn thì một đám người khác hướng phía ba người Phi Linh đi tới.

-Nữa sao?

Phi Linh thầm than, lũ người ở nơi đây thật phiền phức a. Có nên phá hết lũ nào mà đi theo đàn kiểu này không nhỉ. Phi Linh thầm nghĩ.

Đầu lĩnh, đúng là đường huynh của Cố Bối, Cố Hằng, hẳn đi tới trước mặt Tiêu Ngưng Nhi.

-Người chính là Tiêu Ngưng Nhi đúng không

Khuôn mặt Cố Hằng, mang theo nụ cười nhàn nhạt:

-Lấy thân phận người mới, trên Thánh Linh Thiên Bảng bài danh thứ nhất, đem Long Vũ Âm đập xuống, thật sự là ta, Cố thị thế gia Cố Hằng cũng không làm được.

Tiêu Ngưng Nhi có chút khó xử nhìn Phi Linh.

-Không biết các người tìm muội muội ta có chuyện gì?

Phi Linh thờ dãi rồi bước chắn trước mắt Tiêu Ngưng Nhi.

-Người là Phi Linh phải không?

Cố Hằng nhìn thấy Phi Linh hành động, hơi nhíu mày.

-Đúng vậy. Có chuyện gì thì cứ tìm ta, đừng có lôi Ngưng Nhi vào.

Phi Linh lạnh lùng nói.

-Haha...Hay, rất có khí phách.

Cố Hằng cười phá lên rồi nói. Cố Hằng khoát tay áo, ý bảo thủ hạ không cần nói, Cố Hằng cười nhạt nói:

-Ta lần này đến, là muốn cùng với các người kết giao bằng hữu.

-Thật tình mà nói. Sao các người không tìm người khác đi. Đám người kia đủ mệt rồi. Giờ lại đến các người. Các người có thể hay không biến giùm cho ta nhờ.

Phi Linh lấy tay đuổi đuổi như đuổi chó vậy, còn thêm “xùy xùy” vào nữa.

Cố Hằng mặt cứng đờ, đám thuộc hạ của hắn cũng như vậy.

-Người....

Cố Hằng nhú mày nói.

-Người người cái quần què. Ta mệt lắm rồi đấy. Lăn!

Phi Linh tay phải bóp lấy cổ Cố Hằng, nhắc bổng hắn lên rồi liên hắn như liên một viên đá vậy. Quá trình căn bản diễn ra quá bất ngờ, khiến mọi người không kịp phản ứng lại, Cố Hằng mặt méo lại, hắn từ trên cao nhìn xuống thấy thuộc của mình, còn thuộc hạ từ phía dưới ngược lên nhìn hắn, mắt đối mắt nhau.

Điểm đáp của Cố Hằng cũng không có ai đỡ, mặt chà sát mặt đất.

-Cố đại thiếu....

Đám thuộc hạ của Cố Hằng chạy ngay đến đỡ hắn dậy, lúc này máu me be bét trên mặt hắn tràn ra.

-Tên khốn kiếp nhà người...Người chờ đấy, đến Long Khư Giới Vực bên ngoài thì người không có cửa sống đâu.

Cố Hằng được đám thuộc hạ dìu lên, vẻ mặt căm phẫn quát Sau đó hắn bỏ đi, đám thuộc còn quay liếc Phi Linh một cái mới đi. Liền hắn cũng không dám manh động tại Thiên Linh Viện, chưa kể nội quy, nội việc

trưởng lão ra mặt cho hai người này cũng là điều thường tình, ai bảo Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi thể hiện ra thiên phú khủng bố như vậy.

Rời đi xa xa, khuôn mặt Cố Hằng còn có một tia tơ giận dữ.

-Bọn người đó thật không biết điều, đợi sau này chắc chắn tuyệt sát bọn chúng.

Cố Hằng cười lạnh ba tiếng, hành động của Phi Linh tuyệt là khước từ thành ý.

-Nguyện ý quy thuận ta đó là đã cất nhắc bọn hăn, bọn hăn cũng có tư cách trở thành bằng hữu của ta sao?

Cố Hằng vừa lấy khăn lau đi vết thương trên mặt của mình. Dường như vết thương cũng không có thấm bao nhiêu với hăn.

-Xác thực, ba người kia quá không thức thời rồi

Thanh niên theo bên cạnh Cố Hằng nói.

-Dù là thiên tài đi nữa, thì có sao? Tất cả đầy thiên tài, cuối cùng còn không phải gia nhập vào một đại thế gia, muốn rung chuyển một cái thế gia, cái kia là căn bản không thể nào xảy ra. Chúng ta Cố gia có thể cho chúng sống, có thể để chúng chết, nếu không phải Thiên Linh Viện chết tiết nội quy, chúng hiện tại đã bị giết.

Cố Hằng nhin không được chửi bới. Cơ mà, dường như bọn Cố Hằng cũng không có để ý quá nhiều việc Phi Linh nhắc nhở hăn lên một cách dễ dàng, bản thân Thiên Mệnh cảnh cũng có thể nhắc người khác lên bình thường rồi, nhưng mà có ai biết Phi Linh là chỉ dùng không một trên một vạn sức mạnh cơ thể của mình. Thân thể khủng bố của Phi Linh là kinh khủng đến mức nào cũng khó mà xác định.

-Phi Linh, liệu đây có phải cách giải quyết tốt hay không? Bọn hăn dường như thế lực đông đảo vô cùng.

Nhìn thấy đám người Cổ Hằng biến mất, Tiêu Ngưng Nhi nhìn Phi Linh nói. Cứ thấy cái cảnh này, nàng lại nhớ đến Thần Thánh thế gia.

-Không vấn đề gì. Một lũ không biết lượng sức mà thôi. Chúng ta mau về thôi, trời tối rồi.

Phi Linh thúc dục Tiêu Ngưng Nhi và Tiêu Ngữ trở về.

Lúc này, bên trong Vũ Thần Tông, một tòa nhà lá trong sơn cốc thâm thúy, chung quanh trồng đầy hoa đào, tựa như thế ngoại đào nguyên.

Phong cảnh như tranh vẽ, thật đúng là không giống đến từ nhân gian.

Tại chung quanh nhà lá, xuất hiện đầy đủ các loại minh văn trận pháp thần bí, có lưu quang vận chuyển.

Trong túp lều, một thiếu nữ xinh đẹp tuyệt trần lẳng lặng ngồi xếp bằng, sáu tòa thần bí đồ vật xung quanh thân thể của nàng tạo thành một cái vòng tròn, bên trên những đồ vật này, từng viên cầu tựa như tinh thần đang vận chuyển, tạo thành đạo đạo lực lượng thần bí.

Người thiếu nữ này, đúng là Ứng Nguyệt Như.

Nàng hai mắt nhắm chặt, lông mày hơi nhíu, như là đang trầm tư cái gì đó.

Tại một nơi nào đó xa xa Vũ Thần Tông. Một cái kim giáp vệ binh đang đứng trên không trung mà quan sát Vũ Thần Tông từ xa.

Xoạt.

Đột nhiên, từ Vũ Thần Tông, phát ra một nguồn lực lượng mơ hồ nào đó, người thường là không thể phát hiện được, nhưng mà đối với người kim giáp vệ binh này, hẳn là cảm giác được.

-Thiên Diễn chi thuật!

Kim giáp vệ binh đội mũ che toàn khuôn mặt nhưng bên trong thì đang cau mày, lăm lăm.

Thiên Diễn chi thuật chính là phương pháp tính toán tương lai, xem trước mọi thứ, có thể nói những người học được thuật này có thể tác động đến tương lai, tạo ra vô hạn khả năng.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Đột Kích

Về căn bản kim giáp vệ binh người này chính là Kim Vệ do Thánh đế phái tới để quan sát Long Khư Giới Vực.

Có thể nói Thiên Diễn chi thuật có thể tính toán ra mọi thứ trong tương lai từ chủ quan đến khách quan, từ vi mô đến vĩ mô, phải nói là một thuật rất bá đạo. Nhưng mà, đối với những tồn tại như Thánh đế, Kim Vệ hay Phi Linh, Ứng Nguyệt Như nàng không thể nào xem được. Và nàng cũng không biết là, vừa rồi thi triển Thiên Diễn, đã bị Kim Vệ phát hiện.

So sánh với nguyên tác, Kim Vệ thời điểm này không có được phái xuống, nên Ứng Nguyệt Như không có bị phát hiện. Thiên Diễn chi thuật chỉ có phân tác trường lực lượng lên một vùng nhất định, đó là Long Khư Giới Vực, nhưng không may là nay Kim Vệ có mặt tại Long Khư Giới Vực, nếu hắn chưa đến đây chậm độ một ngày thời gian thì có lẽ Ứng Nguyệt Như không có bị phát hiện rồi.

Kim Vệ bắt đầu vọt đi, hướng về Vũ Thần Tông.

Tại biệt viện của Tiêu Ngữ. Lúc bấy giờ là trời đã về đêm rồi.

Ngay lúc làn sóng năng lượng phát tán đến Kim Vệ, Phi Linh cũng đã cảm nhận được, có khi còn trước Kim Vệ cơ, khoảng cách gần hơn thì cảm nhận trước.

-Thời gian lực lượng?

Phi Linh nhíu mày. Thời gian lực lượng đối với các vị diện là hiếm thấy vô cùng, bởi vì đụng chạm vào thời gian, chính là có ảnh hưởng vô cùng xấu, đến hiện tại, quá khứ hay tương lai, đến cả sự tồn vong của một sự vật nào đó nữa, thậm chí cả một nền văn minh a.

-Là ai có được thời gian lực lượng?

Phi Linh tò mò thăm nghĩ.

-Ngưng Nhi, muội đi luyện công hay ngủ gì đi. Ta đi ra ngoài một chút.

Tiêu Ngưng Nhi sắp sửa dọn dẹp bữa ăn đã xong xuôi, Phi Linh nói, sau đó Phi Linh bay ra ngoài, Tiêu Ngưng Nhi cũng chỉ biết ngồi xếp bằng tiếp tục luyện công thôi.

Chớp mắt một cái, Phi Linh đã ở ngoài biệt viện của Tiêu Ngưng, phía cậu hướng đến chính là sơn cốc lần trước cậu vô tình đi ngang qua.

-Không lẽ người trong ngôi nhà tranh kia chính là chủ nhân của người thời gian lực lượng đó sao?

Phi Linh vừa chạy vừa nghĩ.

Qua con đường nhỏ, vào trong khu rừng.

Đi khoảng mười phút thì hiện ra trước mắt Phi Linh là một cái sơn cốc, xung quanh đều là hoa đào, dù đã về đêm nhưng vẫn rất đẹp.

Phi Linh không có màng đến những thứ cảnh sắc này, cậu đi thẳng đến trước cửa của ngôi nhà tranh. Phi Linh đưa tay lên trên cánh cửa.

Cốc cốc...

Gõ vào nó.

-Ai đấy?

Một giọng thanh thúy của nữ nhân vang ra từ bên trong căn nhà tranh.

-Sao giọng này nghe quen thế nhỉ?

Phi Linh nghe được giọng nói này liền ngờ ngợ, giọng này khá quen.

-Mời vào.

Lại một lần nữa, giọng nói đó tiếp tục phát ra mời chào Phi Linh.

-Xin mạn phép.

Vẫn giữ lấy lễ nghi của người Nhật, Phi Linh xin phép trước khi mở cửa đi vào trong nhà.

Bên trong nhà tranh, chỉ thấy xung quanh toàn là Minh Văn phức tạp, ở một bên góc tường còn có sắp xếp sáu cái tòa đồ vật, dường như là đã sử dụng xong và đã được dọn dẹp vào đó, tại một góc khác thì có một chiếc giường nhỏ khoảng một mét bảy, dưới sàn nhà có trải thảm. Mà ở trung tâm của căn nhà tranh, một cô gái đang ngồi xếp bằng, nhưng hai mắt lại mở nhìn Phi Linh đang mở cửa.

-Là nàng?

Phi Linh nhìn thấy khuôn mặt của thiếu nữ này, liền nhớ ra. Nàng là Ứng Nguyệt Như.

-Không biết Phi Linh công tử đêm khuya đến một nơi hẻo lánh này tìm ta có chuyện gì?

Ứng Nguyệt Như nhìn thấy Phi Linh hơi khựng lại khi thấy nàng cũng cười khởi chuyện.

-Ứng tiểu thư. Thật thất lễ. Ta không biết đã làm phiền Ứng tiểu thư tu luyện.

Phi Linh gãi đầu cười nói.

-Không có gì. Ta chỉ vừa tu luyện xong thôi.

Ứng Nguyệt Như nói.

Phi Linh gật đầu, song cậu cảm ứng lực lượng trong căn nhà tranh này, dường như nó vẫn còn lưu lại một chút lực lượng thời gian mà cậu cảm ứng được lúc này. Và Phi Linh có thể xác định, Ứng Nguyệt Như chính là người phát ra lực lượng thời gian.

-Vậy ta xin Ứng tiểu thư một chuyện.

-Mời công tử tự nhiên.

Phi Linh nói với Ứng Nguyệt Như, nàng cũng nhẹ nhàng trả lời.

-Nàng có xem ra được, ta tương lai như thế nào không?

Phi Linh trực tiếp đánh ngay vào điểm mấu chốt của vấn đề.

-Phi Linh công tử đừng đùa như vậy, ta đâu có khả năng đó chứ.

Ứng Nguyệt Như như bị nói trúng tim đen, nhưng vẫn giữ được thanh tĩnh trên khuôn mặt trả lời Phi Linh một cách rất là chân thật. Không hổ là người siêu việt Thiên Diễn, có thể nhận ra nàng đã vận dụng Thiên Diễn chi thuật.

Nhưng cuộc nói chuyện chưa đi được đến đâu, không gian của sơn cốc cứ như đình trệ lại.

-Có người đến. Thực lực rất khá đây.

Phi Linh cảm giác được một cái gì đó khóa lại không gian này, khiến cho mọi thứ bên trong sơn cốc gần như không thể tiến ra ngoài. Cái này năng lực cũng chính là một trong những thứ năng lực có thể tác động lên cậu, khóa không gian.

-Hỡi nhân loại kia. Bản thân người sở hữu Thiên Diễn chi thuật chính là phạm vào quy củ của Thiên giới, Thánh đế đại nhân không cho phép bất kỳ ai mang Thiên Diễn chi thuật được phép sống sót. Mau mau chịu tội.

Đột nhiên có một giọng nói của nam nhân phát ra từ phía bên ngoài truyền vào bên trong căn nhà tranh. Ứng Nguyệt Như nghe thế không khỏi tái xanh khuôn mặt, làm sao nàng có thể bị phát hiện sớm như vậy. Đáng ra Thánh đế không thể nào tìm ra được nàng mới đúng.

-Nguy hiểm!

Phi Linh chợt cảm giác có chút không ổn. Vọt tới ôm lấy Ứng Nguyệt Như.

Ầm....

Ngôi nhà tranh đột nhiên một luồng sức mạnh kinh khủng đè ép xuống, toàn bộ đều sụp đổ.

Mà bên ngoài, Kim Vệ đang đứng trên không trung nhìn xuống. Năng lực khóa không gian không phải do tự thân hắn có được, mà là nhờ Thánh đế trao cho, mỗi một cái vệ binh của Thánh đế đều có thể sử dụng một lần, nhằm giam lại những đối tượng cần tiêu diệt, không để cho người nào chạy thoát. Hết đi một lần, chính là Thánh đế phải cung cấp một lần khác. Khóa

không gian, cách ly toàn bộ không gian bên trong và bên ngoài, đối với Phi Linh Chủ Quyền Tự Nhiên sức mạnh cũng bị giảm đi đáng kể.

-Xong rồi sao?

Kim Vệ tự lẩm bẩm.

-Ồ. Người nghĩ như vậy thật sao?

Một giọng nói từ phía sau Kim Vệ phát ra, hẳn nghe được cũng giật mình quay lại.

Xuất hiện trước mắt Kim Vệ là Phi Linh đang ôm Ứng Nguyệt Như trong lòng.

-Khóa không gian sao? Xem ra chủ nhân người cũng có chút bản lĩnh đấy.

Phi Linh cười hưng phấn nói. Trên người Kim Vệ, Phi Linh không có cảm ứng được một tia lực lượng không gian nào cả, chỉ là khả năng dùng một lần, coi như dùng rồi cũng sẽ không có để lại dấu vết.

-Người là người nào?

Kim Vệ cảnh giác nhìn Phi Linh và Ứng Nguyệt Như trong lòng cậu, Ứng Nguyệt Như là không có thích ứng được với tốc độ cao, bản thân vừa rồi cũng sử dụng Thiên Diễn chi thuật làm cho cơ thể tinh thần lực tiêu hao gần như cạn nên mới sanh ra ngất đi.

-Người hỏi ta ai? Thế người không biết ta là ai mà lại dám đánh lén ta như vậy sao?

Phi Linh cười khinh nhờn Kim Vệ nói. Dường như Kim Vệ chọc trúng người không nên chọc rồi.

Vừa dứt lời, Phi Linh lan tỏa ra một luồng khí thể bá đạo bao trùm cả sơn cốc, nhờ vào khóa không gian khiến sức mạnh bên trong sơn cốc không có thoát ra ngoài, nên không có bị lộ gì cả. Kim Vệ ngay lập tức bị khí tức của Phi Linh làm cho ngưng trệ mọi hoạt động. Đối với hình tượng Phi Linh này trong mắt Kim Vệ, Phi Linh như một con quái thú từ phía ngoài sức tưởng tượng của hắn rồi. Ngay cả Thánh đế, chủ nhân của hắn cũng không có tạo ra cho hắn áp bách kinh khủng như thế này.

-Hơn nữa, người có vẻ bất lịch sự nhỉ? Chen ngang vào cuộc nói chuyện của ta cùng một quý cô.

Phi Linh lạnh lùng nhìn Kim Vệ, nói tiếp:

-Người...chán sống rồi phải không?

Lời vừa dứt, Kim Vệ co dợ cảm không lành, trong tay xuất hiện một cây rìu cũng một màu vàng kim sáng bóng.

Ầm...

Chỉ thấy Phi Linh vẫn ôm Ứng Nguyệt Như nhoáng một cái xuất hiện trước mặt Kim Vệ, Kim Vệ lúc này đã giơ cây kim rìu lên chắn ở trước người của mình. Năm đấm của Phi Linh va chạm với chiếc rìu đã chắn trước người của Kim Vệ thay vì cơ thể giáp khí của hắn. Một đấm oanh ra. Một đấm của Phi Linh làm cho chiếc rìu chiến kim sắc kia ngay tức khắc bị xuyên thủng một lỗ, chống đỡ không được chiếc rìu đập vào người Kim Vệ, dư âm còn khiến giáp của Kim Vệ bị lõm một lỗ lớn nữa. Quá trình chưa có kết thúc, Kim Vệ còn bị lực đạo kinh khủng kia đánh ầm một cái, cả người dán vào ngọn núi.

-Khộc...

Kim Vệ bị đánh vào trong núi, lực phản chấn lại từ ngọn núi cũng không có bị ngăn cản bởi chiếc áo giáp kia. Hắn hộc ra một búng máu

xuống đất. Ánh mắt mau chóng bắt kịp tình huống, hần nhìn Phi Linh lúc này không khác gì ánh nhìn lúc này Phi Linh toát ra phần khí tức áp đảo kia.

-Làm thế nào con quái vật này lại ở nơi này? Là bầy sao?

Kim Vệ cố gắng cử động lấy tay chân mình. Phải biết Kim Vệ tu vi cùng thực lực là trên cả Vũ Tông cấp cửu trọng, có thể nói tại Long Khư Giới Vực là tồn tại vô địch rồi. Nhưng mà Phi Linh là ai? Cậu là thần chi cấp một rồi, nhưng chỉ với cái mức ấy thì với sức mạnh cơ thể của cậu nó còn đánh bóng hơn nữa về cái danh thần của cậu.

-Sao rồi? Người chịu được lực đạo đấy ư? Quả thật có chút khá đấy! Ta có lời khen. Nhưng ta thưởng phạt nghiêm minh. Và người không có thưởng, chỉ có phạt thôi.

Phi Linh thân thể từ từ rơi xuống trước tầm mắt của Kim Vệ, cậu nói. Sau đó đôi mắt của Phi Linh chuyển hóa thành màu vàng. Một tia sáng màu trắng bắn thẳng vào mi tâm của Kim Vệ. Kim Vệ cố gắng thoát đi nhưng dường như không thể.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Ta Đập Hảo Rồi

Tại biệt viện của Tiêu Ngữ.

Tiêu Ngưng Nhi đang ngồi luyện công một cách tự nhiên, nàng như tiến vào một cảnh giới huyền ảo vậy. Và tất nhiên với đồng linh thạch mà Phi Linh cung cấp. Dù sao cũng là củng cố tu vi, nên nàng không có chú trọng việc nâng cao tiến trình, mà là tìm hiểu lấy những tinh hoa của Thiên Địa chi lực.

Lúc này trời vẫn còn về đêm, lúc này khoảng chừng hai giờ đêm mà thôi. Chả có ai rảnh đi ra ngoài xem có chuyện gì đang xảy ra. Tiêu Ngữ cũng là đang trong tu luyện, số lượng linh thạch của Phi Linh đưa cho nàng, nàng dùng cũng chỉ mới được có hai khối mà thôi, phải biết Thiên Địa chi lực bên trong nồng đậm quá nhiều so với linh thạch bình thường.

Bên ngoài biệt viện của Tiêu Ngữ, Phi Linh bế Ứng Nguyệt Như trong vừa mới trở về.

-Ứng tiểu thư. Cô tỉnh từ này đến giờ thì sao không nói a.

Phi Linh đột nhiên mở lời, Ứng Nguyệt Như đang nhắm mắt cũng mở một mắt ra trước, nói:

-Ồ. Công tử không ngờ còn biết được ta tỉnh này giờ a.

Ứng Nguyệt Như cười nói.

-Ta sẽ coi cái này như lời khen vậy. Nhưng mà ít nhất dậy cũng nên nói trước a, ngay lúc đánh tên kia thì cô tỉnh, haizz... Bớt cho ta phải mệt mỗi khinh cô.

Phi Linh nói, thờ dài nhưng câu cuối cùng lại nói nhỏ, tránh cho Ứng Nguyệt Như nghe được.

-Hả? Phi Linh công tử, ngài vừa nói cái gì vậy? Ta nghe không rõ.

Ứng Nguyệt Như dường như mờ mờ nghe được cái gì, cười nhẹ hỏi Phi Linh.

-Ách... không có gì. Dù sao thì, tiểu thư không nên ở lại nơi đó nữa. Vẫn là nên đến chỗ của ta trú chân cũng hay hơn. Và cũng nên tránh dùng cái Thiên Diễn chi thuật kia đi.

-...Vốn ta không muốn ai biết việc mình học được Thiên Diễn chi thuật cả. Vốn thay thế muội muội mình học lấy nó đã là điểm chết của ta rồi.

Ứng Nguyệt Như thờ dài nói.

-Há! Ứng tiểu thư không nên thờ dài như vậy. Dù sao cũng ra dáng một cái tiểu thư một chút, mất hình tượng quá.

Phi Linh cười nói.

-Phi Linh công tử. Người có thể hay không ngưng việc gọi ta là tiểu thư được không? Nghe không được hay cho lắm.

Ứng Nguyệt Như ý kiến.

-Ừ...Không gọi người như vậy, thế gọi người là gì đây? Nguyệt Như? Ứng muội muội? À nghe cũng phù hợp đấy, người nhỏ tuổi hơn ta a.

Phi Linh nói.

-Tùy người vậy. Phi Linh đại ca.

Ứng Nguyệt Như cười nói. Đồng thời nàng lại trầm tư nhớ về cảnh tượng Phi Linh gần như giết chết tên kim giáp vệ binh.

-Khôngggggggggg.....

Kim Vệ đồng tử co rút lại, giọng điệu mang đa phần không cam tâm. Ngay lập tức, ánh quang mang màu trắng đánh thẳng vào mi tâm của hắn. Người hắn run giật dữ dội.

Kế tiếp, chỉ thấy quang mang dần thu liễm, tan biến đi mất, còn Kim Vệ, vẻ mặt không còn chút thần nào, thân thể hắn bị lực hấp dẫn của Trái Đất kéo xuống mặt đất từ ngọn núi cách mặt đất khoảng hai mươi mét. Rớt xuống nhưng không có sức chống cự.

Ầm.

Tạo cho mặt đất một lỗ nhỏ. Với sức nặng của toàn bộ bộ kim giáp cộng với trọng lượng cơ thể hắn thì rớt xuống tạo ra một cái lỗ là đúng rồi.

-Hử? Tại nơi này cũng có không gian giới hạn sao? Thật sự cái tên gọi là Thánh đế rất mạnh sao? Còn muốn chường không toàn bộ thế giới này? Có lẽ ngày nào đó nên đến thăm hắn mới được.

Phi Linh rà soát thông tin vừa mới thu hoạch được thông qua hấp thu kí ức mà có được từ Kim Vệ, vì thế mà Kim Vệ mới như một tên thực vật một dạng mà không còn phản ứng nào nữa. Mà rơi xuống như vậy, một tên giờ coi như phế nhân không bằng thì không chết mới lạ đấy.

Mà nhìn lại cảnh tượng xung quanh có hơi tan hoang, dù sao cũng là một nơi cảnh đẹp thơ mộng như vậy cũng không đáng để bị phá hủy thành ra như vậy. Phi Linh bèn dùng Thiên Thần Quang để sửa chữa lại toàn bộ mọi thứ, quy về về vốn có của nó.

Quay trở lại với thực tế.

-Mà người có thể để ta xuống được không?

Ứng Nguyệt Như nhìn Phi Linh nói, từ này giờ nàng bị phát hiện là tỉnh rồi Phi Linh cũng không có đưa nàng đặt xuống mà vẫn bế.

-Ha hả! Ta cứ tưởng người thích kiểu bế này mà không chịu xuống đấy, nặng....à không có gì.

Đáp ứng yêu cầu của Ứng Nguyệt Như, Phi Linh đặt nàng xuống nhẹ nhàng sau đó nói.

-...Người nói ta nặng sao?

Ứng Nguyệt Như vẻ mặt có chút tức giận nói. Dù sao cũng là nữ hài tử, kỳ nhất là phần thể trọng, có luyện đến cảnh giới tâm thanh tinh như nước cũng không nhẹn mà nặng đâu. Đụng điểm yếu nhất rồi.

-Không không có, ta chỉ đùa ấy mà. Người nghĩ sao trong khi đám tên kia bay đi mà bế người lại thấy nặng đâu này.

Phi Linh đỏ mặt, hai tay múa máy lung tung biện giải. Ứng Nguyệt Như cũng không có quá nóng giận mấy, mà còn bị động của Phi Linh chọc cười nữa.

Cả hai vừa đi vào biệt viện vừa nói chuyện cười đùa.

-Hả? Mất dấu hiệu của Kim Vệ.

Ý thức của Thánh đế quan sát từ không gian giới hạn cũng phát hiện Kim Vệ sinh mệnh lực đã hoàn toàn tan biến. Phải biết khóa không gian cũng phải qua được tầm quan sát của hắc. Bản thân dùng ý thức để quan sát toàn trường chính là không không có xem kỹ càng mọi thứ được, chỉ có thể nhận ra từng cái dao động trong không gian, nếu có thay đổi kì quái, đó chính là điểm lạ. Thánh đế cũng tương tự, hắc không có biết cái gì với Kim Vệ cả, chỉ thấy Kim Vệ khí tức là không còn nữa.

-Là tên kia làm sao? Phải mau chóng tiến hành thôn phệ thiên hà. Không sẽ không có cơ hội thắng được hắc.

Thánh đế suy nghĩ.

Tại trước cửa gian nhà của Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi.

-Động tác nhỏ tiếng một chút. Ngưng Nhi không biết đang ngủ hay luyện công, nên tránh làm phiền muội ấy.

Phi Linh lấy ngón trỏ đặt lên miệng ra hiệu không nên gây ồn ào.

Hé.....

Phi Linh đẩy cửa mở nhẹ ra. Chậm rãi bước vào bên trong, Ứng Nguyệt Như bình thản vào theo.

Chỉ thấy Tiêu Ngưng Nhi vẫn đang ngồi trên giường xếp bằng luyện công thôi. Phi Linh nhường giường của mình lại cho Ứng Nguyệt Như, còn cậu thì tự mình tạo ra một cái ghế bố để nằm ngủ.

Thời gian một ngày, rất nhanh qua đi.

Trong biệt viện của Xích Linh tôn giả, tuyệt đại bộ phận đệ tử đều đã sớm ngồi xếp bằng xong chờ đợi.

Ứng Nguyệt Như dĩ nhiên là ở nhà. Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi bước vào lớp cũng đến vị trí của chính mình ngồi xếp bằng tỏ ra bình thường.

Lúc sáng, Tiêu Ngưng Nhi cũng bất ngờ khi thấy Ứng Nguyệt Như đang ngủ say trên giường của Phi linh mà Phi Linh lại ngồi trên một chiếc ghế khá kì lạ.

Ban đầu cũng thắc mắc đấy, nhưng sau khi nghe Ứng Nguyệt Như giải thích thì nàng cũng mỉm cười chấp nhận. Dù sao đến nàng Phi Linh cũng không có làm gì xấu thì Ứng Nguyệt Như cậu cũng chẳng đụng chạm gì đâu.

Chứng kiến Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đi vào, đám đệ tử bàn tán ầm ĩ.

-Các người có biết không? Cả Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đều đập lên Long Vũ Âm đứng thứ hạng đấy.

-Nói nhỏ chút, Long Vũ Âm nghe thấy bây giờ.

Long Vũ Âm ngồi xếp bằng tại vị trí của mình, không có tỏ ra thái độ ngông cuồng như trước nhưng vẫn tản mát ra một khí thế rất lạnh lùng bá đạo khiến không ai dám đến gần.

Những học viên kia nghị luận, nàng làm sao có thể không nghe được.

Tuy vẫn có chút không cam lòng, nhưng mà Phi Linh lời nói kia không có phai mờ, hơn nữa cái khí tràng của Phi Linh làm cho nàng khá sợ. Nó cứ như một ngọn núi mà nàng không bao giờ có thể với tới được vậy. Nhưng trong thâm tâm nàng, từ nhỏ đã cho mọi người thấy thiên phú rất mạnh, hôm nay đã là người thừa kế đời thứ bảy của Long Ẩn thế gia, cái này là vinh quang của nàng, nhưng còn thiếu rất nhiều, nàng muốn làm người mạnh nhất. Long Vũ Âm được mẫu thân của nàng nuôi lớn, lúc còn rất nhỏ, mẫu thân của nàng liền nói cho nàng biết, nữ nhân dựa vào chính mình, muốn làm cường giả chân chính, phải đem tất cả nam nhân đều dẫm nát

dưới chân. Thật thì Phi Linh mà biết cái cách dạy con kiểu này thì cũng chỉ có nước bó tay, làm sao có mẫu thân nào lại có cách dạy con bá đạo như vậy a.

-Ya. Thật không ngờ các người khiến ta phải mở mang tầm mắt a. Vừa mới đến Thiên Linh Viện mà đã có được thứ hạng mà ai cũng hằng mong ước.

Cố Bối cười nói với Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi.

-Người nếu muốn ta cũng có thể giúp người đi lên.

Phi Linh nhìn Cố Bối đáp, rồi cậu nói tiếp.

-Trong gia tộc Cố gia của người có một người tên là Cố Hằng vừa tới tìm chúng ta.

Nghe được Phi Linh nói, Cố Bối lập tức thu liễm lại gương mặt cà lơ phất phơ, trở nên nghiêm túc nói:

-Phi Linh, mặc kệ người và Tiêu Ngưng Nhi lựa chọn bất cứ thế lực nào để gia nhập. Các người đều là bằng hữu của ta, Cố Hằng kia không phải người tốt, các người tốt nhất đừng có liên hệ, nếu như hẳn mời chào các người để đến dưới trướng hắn, ta cũng hi vọng các người không đồng ý!

-Ta đập hắn rồi.

Phi Linh tỉnh bơ khuôn mặt nói.

-Hả? Đập hắn?

Cố Bối vẻ mặt nghiêm túc lại ngó ra.

-Không phải ta đã nói rồi sao. Ta muốn tự lập thế lực cho riêng mình. Với lại lúc ấy cũng vừa có một nhóm người nói cái gì gì hôn phu của tiểu

Âm Âm đến đòi trả thù, nó khiến ta hơi hơi bực một chút. Nên tiện thể gặp đám người Cỗ Hề, ta đập hăn luôn.

Phi Linh cười nói.

-Người...Ta quả thật bái phục người rồi.

Cỗ Bối cười khố, giơ ngón tay cái cho Phi Linh một like.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 171: So Súc

-Cái tên Cố Hằng ấy, nhìn cái bản mặt giả tạo ấy là ta không ưa rồi.

Phi Linh cười nói.

Xa xa, hai người Hàn Tĩnh cùng Vương Dương đứng nhìn Phi Linh, Tiêu Ngưng Nhi cùng Cố Bối bóng lưng, đôi mắt hiện lên sâu đậm ghen ghét, nhưng là bọn hắn đã thật không dám gây phiền toái với Phi Linh hay Tiêu Ngưng Nhi nữa, thiên phú căn bản đã không cùng một đẳng cấp, thiên phú của cả hai người đích thị làm bọn hắn cảm thấy sợ hãi. Nếu bọn hắn muốn tìm hai người đó gây phiền toái, đơn giản là muốn chết!

Xích Linh tôn giả từ bên ngoài đi vào, ánh mắt đảo qua tất cả mọi người rồi dừng lại tại Tiêu Ngưng Nhi và Phi Linh, nhàn nhạt khẽ cười nói:

-Ta đã biết, trong các ngươi rất nhiều người đã tiến vào khu vực thí luyện, còn có một vài đệ tử đang xếp hạng để lấy được những thứ hạng tốt, thiên phú của các ngươi đều vượt qua dự liệu của ta, phi thường tốt! Các học viên khác cũng phải nỗ lực lên để có thể giành được những danh ngạch tiến vào Đông viện, chỉ có năm người có thể đạt được danh ngạch, nếu như năm nay cũng không ai chiếm được. Vậy thì phải đợi sang năm, sang năm có rất nhiều người từ Nam viện cùng Bắc viện đi lên, nói không chừng đây sẽ là cơ hội cuối cùng của các ngươi!

Bọn người Hàn Tĩnh, Vương Dương nắm thật chặt năm đấm, chỉ có năm danh ngạch, độ khó để tranh giành danh ngạch quá lớn, nhưng lời mà Xích Linh tôn giả nói làm bọn hắn sinh ra những cảm giác bất an, nếu như năm nay không đi được Đông viện, có phải từ nay về sau cũng sẽ không có cơ hội đi được? Trong lòng bọn hắn tràn ngập âm ức cùng không cam lòng,

bọn hắn đều là thiên tài có được Thiên linh căn, tại sao phải bị người khác giảm ở trên mặt?

-Ba ngày trước trong chương trình học, chúng ta đã thử ngưng tụ linh chi hỏa diễm, không biết các người sau khi trở về có luyện tập hay không, nếu như ngưng tụ ra linh chi hỏa diễm, có thể báo cáo cho ta biết, điều này cũng tương đương với việc các người có cơ hội tấn chức đi vào Đông viện. Đồng thời tiết này, chúng ta phải học về cách rèn luyện sức mạnh thân thể. Một tu luyện giả cường đại, đầu tiên là thân thể phải đủ cường đại, mới có thể giữ lấy cho mình một loại yêu linh mạnh hơn chính mình! Nhưng sức mạnh thân thể tăng lên, cũng không phải chuyện đơn giản!

Xích Linh tôn giả nhỏ nhẹ nói ra:

-Tiếp theo, ta muốn dạy các người cách rèn luyện thân thể như thế nào!

Sau khi nói xong, Xích Linh tôn giả từ trong không gian giới chỉ lấy ra mấy thứ để bảo vệ tay, nói:

-Cái này gọi là huyền trọng hộ tí, bên trong được lấp đầy huyền trọng chi sa. Huyền trọng hộ tí chia làm năm loại, mỗi cái nặng năm trăm cân, một ngàn cân, một ngàn năm trăm cân, hai ngàn cân cùng hai ngàn năm trăm cân, các người có thể lựa chọn một loại, sau đó đeo lên!

Xích Linh tôn giả xuất ra một đồng huyền trọng hộ tí đặt ở trước người nói:

-Không được sử dụng Thiên Địa chi lực, chỉ có thể dùng lực lượng đơn thuần của thân thể, đương nhiên, các người phải lượng sức mà chọn, dùng cực hạn lực lượng bản thân mà lựa chọn. Tốt rồi, các người đi lên và chọn cho mình một cái đi!

Xích Linh tôn giả nói xong, vài đệ tử chủ động đi lên, có người cầm lấy huyền trọng hộ tí một ngàn cân, mặt lập tức đỏ lên, dùng hai tay nâng lên,

một cái hộ tí là một ngàn cân, hai cái cộng lại bọn hăn không có cách thừa nhận, chỉ có thể lựa chọn huyền trọng hộ tí nặng năm trăm cân thôi.

Lúc này bọn hăn mới phát hiện, nếu không sử dụng Thiên Địa chi lực trong tình huống này, lực lượng nhục thể của bọn hăn rõ ràng yếu như vậy.

Tất cả đệ tử đều đi lên lựa chọn, chẳng ai muốn chọn bao tay nhẹ nhất, nhưng tuyệt đại bộ phận đều phát hiện, lực lượng nhục thể của mình quá yếu, chỉ có thể lựa chọn loại nhẹ nhất, có rất ít người mang được huyền trọng hộ tí nặng một ngàn cân.

Long Vũ Âm đi tới, ánh mắt mọi người cơ hồ đều tụ tập lên trên người Long Vũ Âm, Long Vũ Âm có được Xích Long huyết mạch, bọn hăn chỉ biết sức mạnh thân thể của Long Vũ Âm rất mạnh, nhưng không biết sức mạnh thân thể của Long Vũ Âm mạnh đến loại trình độ nào.

Long Vũ Âm cúi đầu cầm lấy một cái huyền trọng hộ tí, đó là loại nặng một ngàn năm trăm cân, nàng rất ung dung đeo vào.

Long Vũ Âm thường xuyên sử dụng huyền trọng hộ tí làm vũ khí, cho nên thoáng cái đã tìm được cái thích hợp, hơn nữa đeo vào huyền trọng hộ tí nặng một ngàn năm trăm cân, đối với nàng mà nói là đã có một xúu khiêm nhường rồi, trong gia tộc nàng toàn sử dụng huyền trọng hộ tí nặng hai ngàn cân.

Sức mạnh thân thể Long Vũ Âm, là thứ mà nàng tuyệt đối có thể tự kiêu ngạo.

Kim Diễm đi tới, cầm hộ tí một ngàn cân lên, có chút buồn bực nhìn thoáng qua Long Vũ Âm, hăn đeo hộ tí một ngàn cân đã là cực hạn, lại càng không cần phải nói tới cái một ngàn năm trăm cân, hăn luôn so sánh mình với Long Vũ Âm, so với nữ nhân này hăn luôn kém một chút.

-Ta cũng nên thử xem.

Phi Linh cười nói. Cậu cũng khuyên Tiêu Ngưng Nhi không dùng quá một ngàn cân. Tiêu Ngưng Nhi trước nay tu luyện là công pháp cùng linh hồn lực, Phi Linh không có để nàng tu chú trọng thể trọng quá nhiều, nhưng nàng cũng có thể nâng được hộ tí một ngàn cân rồi.

Long Vũ Âm nhìn thấy Tiêu Ngưng Nhi cười một chút, cuối cùng nàng cũng có cái mà so hơn kém cùng Tiêu Ngưng Nhi a. Giải tỏa được bớt một chút nỗi ức chế.

Cố Bối cầm lên hộ tí một ngàn cân huyền vẻ mặt nhẹ nhõm tùy ý, hẳn cũng không quá tự tin vào năng lực mà chọn loại hộ tí quá nặng, hẳn chọn loại vừa với sức mình để đeo vào.

Tới lượt Phi Linh, Long Vũ Âm cũng tập trung nhìn Phi Linh, quan sát sức mạnh thân thể của Phi Linh tốt cùng là như thế nào.

Chỉ thấy Phi Linh cầm khối năm trăm cân lên, nhẹ nhàng như bỡn, sau đó lại đặt xuống. Rồi đến hộ tí một ngàn cân, cũng tương tự nhẹ như không vậy, rồi cậu lại đặt xuống, tiếp đến một ngàn năm trăm cân,...cứ như vậy, dường như những cái này không có tính thử thách đối với cậu. Hơn một điểm võ không phải là vật trưng bày cho đẹp. Không chừng Phi Linh sức mạnh thể chất có thể một đấm toàn lực oanh nát một cái tinh cầu a.

Đến loại cuối cùng huyền trọng hộ tí hai ngàn năm trăm cân, Phi Linh nhắc nó lên cũng như nhắc một viên đá vậy. Cậu thấy nó lên vài lần nữa chứ, khiến những cái đệ tử chăm chú nhìn cậu cũng phải lờ mờ mắt ra mà kinh hãi. Long Vũ Âm đã dự trù trước sẽ không có cơ hội so sánh cùng Phi Linh rồi, nhưng mà nàng cũng vẫn không tin được một cái người thường như Phi Linh, đến từ tiểu linh lung thế giới, sao có thể nâng được huyền trọng hộ tí một cách dễ dàng như thế chứ?

Nhìn gương mặt Long Vũ Âm lúc này, Phi Linh cũng chỉ cười khổ, cô nàng này đúng là không chịu từ bỏ tranh đấu a.

-Khi không sử dụng thiên đạo chi lực, các người có nhận ra thân thể mình yếu cỡ nào không!

Xích Linh tôn giả chậm rãi đi đến một bên, khẽ cười nói:

-Các người có thể tại phòng luyện công tiến hành rèn luyện, ta sẽ chỉ điểm các người bí quyết tu luyện sức mạnh thân thể!

Thật tình mà nói, Xích Linh tôn giả thấy Phi Linh nâng được huyền trọng hộ tí hai ngàn năm trăm cân cũng không có ngạc nhiên bao nhiêu nữa, hẳn ngày hôm qua chứng kiến Phi Linh kinh người thiên phú cũng đủ rõ năng lực thân thể gắng chịu áp bách Thiên Địa chi lực như thế nào cường rồi.

Cổ Bối đã bắt đầu rèn luyện, lướt dọc, lộn mèo, tuy những động tác này đều vô cùng đơn giản, nhưng không thể sử dụng thiên đạo chi lực, chỉ sử dụng sức mạnh thân thể, gia tăng nhiều phụ trọng như vậy, mỗi người đều không thoải mái, chỉ vận động một lát toàn thân đều toát ra mồ hôi đầm đìa.

Tiêu Ngưng Nhi thì có Phi Linh chỉ dạy, nàng không cần động chạm đến Thiên Địa chi lực, chỉ cần thao túng thành thực nguyên tố lôi cùng phong cũng đủ rồi. Thông thường lôi hệ sẽ mạnh về công kích bộc phá, tốc độ kinh người. Nói đến sức mạnh, lôi nguyên tố cũng đứng top chứ không đùa. Chỉ cần dùng lấy lôi nguyên tố bao bọc lấy cánh tay của mình, Tiêu Ngưng Nhi có thể lập tức nâng được huyền trọng hộ tí một ngàn năm trăm cân rồi.

-Tu luyện sức mạnh thân thể, khí tức là điểm trọng yếu nhất, dùng sức hấp khí, sau đó chậm rãi vận động, rèn luyện thân thể cũng là một hình thức liên kết với thiên đạo chi lực. Thân thể được Thiên Địa tắm bổ, mới có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Xích Linh tôn giả vừa đi, vừa nói.

Long Vũ Âm vẫn đang tu luyện sức mạnh thân thể cho riêng mình, thỉnh thoảng lại đưa ánh mắt nhìn về phía Phi Linh, cậu từ nãy đến giờ không có làm ra cái gì tập luyện cả.

Người thường không có huyết mạch yêu thú, muốn mạnh mẽ, nhất định phải thông qua việc rèn luyện thân thể, nhưng như vậy cũng chưa đủ, thứ làm tốt công việc khiến người vượt trội chính là điều khiển khí, hay còn gọi là luyện khí. Hai kiếp trước, Phi Linh đã là một cái tông sư võ đạo đỉnh phong, võ công đối với Phi Linh là phong phú vô cùng, nhưng mà điều quan trọng nhất là luyện khí, chính nó là thứ mà các võ sư không thể thiếu, chữa bệnh, gia cường thân thể, kéo dài tuổi thọ,...có rất nhiều công năng.

-Tiểu Âm Âm. Lại đây.

Phi Linh quắc tay gọi Long Vũ Âm đang nhìn mình chăm chú.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Đối Luyện

Nghe được Phi Linh gọi, Long Vũ Âm sắc mặt có chút gân nổi hẳn lên, dù sao cũng là trong lớp, có nhiều đám đệ tử thế này, Phi Linh tên này quả nhiên lưu manh. Đám đệ tử khác nghe được cũng đưa mắt nhìn Phi Linh và Long Vũ Âm.

-Ày. Phi Linh cái kia gọi Long Vũ Âm là Tiểu Âm Âm?

-Hai người quan hệ có chút không bình thường a.

Có một vài tên xì xào bàn tán. Long Vũ Âm nghe được đưa ánh mắt lạnh lùng bá khí sang nhìn bọn hắn, bọn hắn cũng chỉ khép miệng lại rồi, cúi đầu không dám nhìn Long Vũ Âm.

-Tên lưu manh. Người muốn gì?

Long Vũ Âm đi đến trước mặt Phi Linh trầm giọng nói.

-Nha đầu. Ta hiện giờ là lão sư của ngươi đấy. Ăn nói tôn ti một chút.

Phi Linh nhìn Long Vũ Âm nói.

-Lão sư? Ta chưa có cho rằng ngươi có thể cùng ta thách về võ nghệ đâu. Khi nào thách được hãy nói.

Long Vũ Âm khoanh tay nói.

Đúng lúc này, Xích Linh tôn giả nói:

-Các người đều là những thiên tài có được Thiên linh căn, năng lực lĩnh ngộ cũng vượt xa những người khác, những một thiên tài năm nay, đúng là vượt ra khỏi dự liệu của ta, bất quá các người đừng nên kiêu ngạo, cần phải biết Long Khư Giới Vực thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn, các người tại Vũ Thần Tông là hạt giống tồn tại, nhưng ở những Thần Tông khác cũng có rất nhiều thiên tài và cường giả, thời điểm các người nghỉ ngơi, bọn hắn đều không ngừng tu luyện dù là một khắc. Mục tiêu của các người là muốn vượt qua bọn hắn hay không?

-Hiện tại các người đã quen thuộc lực lượng bản thân, chúng ta lập tức tiến hành thực chiến diễn luyện, các người tìm một đồng bạn, kế tiếp sẽ là hai người đối luyện, tốt nhất là thực lực tương đương bằng nhau

Xích Linh tôn giả nhìn về phía mọi người nói. Long Vũ Âm nghe được thực chiến diễn luyện liền liếc nhìn Phi Linh.

-Được rồi. Nhân dịp này cho người xem một chút lão sư của người là như thế nào dạy người vậy.

Phi Linh nhún vai nói. Cô nàng này ham chiến thật. Bất quá Long Vũ Âm không có xấu, ngược lại Phi Linh còn có chút thích thú chỉ dạy Long Vũ Âm.

-Ngưng Nhi, muội với Cố Bối diễn luyện đi. Cố Bối, người dám làm chuyện gì đồi bại với Ngưng Nhi thì coi chừng ta thiên người đấy, hờ hờ, đến lúc đó không biết phản ứng của Cố Lam ra sao nhỉ?

Phi Linh quay sang Tiêu Ngưng Nhi nói, sau đó cười yêu dị nhìn Cố Bối. Cố Bối vẻ mặt có chút tái, nhưng vẫn gật đầu cười khổ.

Nghe được Phi Linh tiếp đối luyện với Long Vũ Âm, mọi người có chút tạ ơn trời. Ai mà đối luyện cùng Long Vũ Âm cũng chỉ có nước vào nhà thương tịnh dưỡng.

Xích Linh tôn giả nhìn thoáng qua Phi Linh cùng Long Vũ Âm, không khỏi cười khổ một cái. Phi Linh là một thiên tài thần bí, thiên phú cùng trình độ không thể nào có thể tưởng tượng, hẳn quan sát thiên phú của Phi Linh so với Long Vũ Âm còn phải mạnh hơn vô cùng. Mà Long Vũ Âm, thiếu nữ này xuất thân hiển hách, thiên phú kinh người, nhưng là tính cách cực kỳ mạnh mẽ và ương bướng, không cho phép bất luận kẻ nào vượt qua nàng, tính cách như vậy, đụng phải Phi Linh, trừ phi Phi Linh hoàn toàn áp chế Long Vũ Âm hoặc Long Vũ Âm đánh ngã Phi Linh, bằng không mà nói, Long Vũ Âm cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

-Về phần đối luyện, chỉ có thể sử dụng lực lượng thân thể, không cho phép sử dụng Thiên Địa chi lực.

Xích Linh tôn giả nói:

-Sức mạnh thân thể, mới đúng là căn bản tu luyện, quá trình luyện tập với nhau, các người cũng phải cẩn thận cảm ngộ kinh mạch vận chuyển quanh thân.

Long Vũ Âm nhìn Phi Linh chiến ngút trời vậy. Xích Linh tôn giả trầm mặc một lát, hẳn lo lắng Phi Linh cùng Long Vũ Âm đối luyện, sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ phòng luyện công, liền mở miệng nói:

-Mỗi người các người lấy ba mét vuông khu vực làm giới hạn, ta sẽ thiết lập kết giới bên ngoài các người, các người đối luyện, chỉ có thể giới hạn trong một khu vực như vậy.

Xích Linh tôn giả tiến hành bố trí kết giới, người đối luyện nhao nhao tiến hành đi vào trong kết giới.

Long Vũ Âm và Phi Linh cũng đi vào bên trong kết giới. Bản thân sức mạnh thân thể, Phi Linh là vượt trội hơn quá nhiều, cậu đành phải tự giới hạn lại sức mạnh của mình sao cho yếu hơn Long Vũ Âm một chút.

Những người khác đối luyện cũng đã bắt đầu, Long Vũ Âm đứng ở nơi đó, nét mặt của nàng vô cùng chăm chú, cơ thể hơi cong lên, như con báo đang vận sức chờ phát động, trang phục ở dưới thân thể mềm mại, cảm giác tràn đầy lực lượng, hai chân thon dài, có chút căng thẳng.

-Yaa....

Long Vũ Âm một lượt kéo đến nhanh chóng hướng tới Phi Linh, đồng thời chân cũng từ không trung bổ xuống theo hình lưỡi mặt trăng vậy.

-Ra đòn đẹp đấy.

Phi Linh thủ thế, quan sát kỹ cùng tính toán tốc độ mà lực đạo của Long Vũ Âm.

Ngay khi đòn bổ của Long Vũ Âm gần đến đích, trái của Phi Linh như một điện xẹt qua, nhẹ nhàng đánh lệch hướng bổ của Long Vũ Âm sang mười lăm độ, khiến đòn đánh của Long Vũ Âm bị lệch khỏi quỹ đạo vốn có của nó.

Ầm....

Chân thon dài của Long Vũ Âm bổ xuống sàn nhà, tạo ra một lỗ hổng, nhưng nàng chưa có xong. Ngay khi chân phải vẫn còn đang vướng dưới sàn, chân trái cũng thực hiện một đòn quét ngang từ trái sang phải.

Phi Linh hai tay lập ngay một đòn thủ hình thành hai cạnh của một góc vuông, tay trái giữ vững lấy tay phải, ngã người sang bên trái nhằm giảm bớt lực đạo ảnh hưởng của đòn quét ngang bằng chân trái của Long Vũ Âm.

Oanh...

Quả như dự đoán, đòn quét ngang của Long Vũ Âm đánh tới tay phải đang tạo ra thế thủ của Phi Linh, khiến cậu bị đánh văng ra tầm hai mét.

Lộn một cái đảo người lại, thủ thế tiếp tục chờ Long Vũ Âm ra đòn tiếp theo.

Long Vũ Âm tiếp đến không có dừng lại, như một con mãnh hổ, tiếp tục nhảy lên, không biết dùng cái gì làm điểm tựa, nòng một cước từ trên không theo chiều xiên đánh xuống vị trí của Phi Linh.

Có thể thấy những chiêu thức của Long Vũ Âm, lực đạo rất mạnh mẽ, khá liên mạch, nhưng mà sơ hở có thừa. Đây là nhờ vào quan sát của Phi Linh mà đưa ra nhận xét.

Phi Linh cũng tiến hành phản công, cậu thủ tấn, 90% trọng lượng cơ thể dồn về chân sau, 10% để lại chân trước, dồn lực vào chân phải, búng người cùng phương ngược chiều với Long Vũ Âm.

Long Vũ Âm thấy thế cảnh giác lên, nhưng đòn đã ra không có cách rút lại, đòn công kích vẫn hình xiên mà đi, Phi Linh vẫn đang vọt tới theo hướng ngược lại, tốc độ cũng chẳng thua gì nàng.

Đến thời điểm cả hai gần như chạm nhau, Phi Linh đột nhiên lách người sang một bên, khiến đòn đá của Long Vũ Âm không còn mục tiêu, nhưng Long Vũ Âm không có cam chịu, đúng lúc Phi Linh né người một bên, cứ tính theo đà thì Phi Linh vẫn cứ bay lên mà Long Vũ Âm sẽ bay xuống, nòng dồn lực xoay người, chân trái một vòng chém vào người Phi Linh.

Thấy đòn chém đó, Phi Linh cười, chỉ thấy cậu vươn tay ra chấp nhận bị đòn đá của chân trái đánh vào thân thể. Đòn đá của Long Vũ Âm đánh trúng cơ thể Phi Linh, Long Vũ Âm cười thầm, nhưng không được một giây sau, nàng phát hiện chân trái mình không có rút về được mà bị Phi Linh giữ chặt. Với lực đạo Long Vũ Âm tạo thành cho cơ thể Phi Linh

khiến cậu bay thẳng đất theo hướng chín mươi độ, nhưng giữ lấy cặp đùi thon dài của Long Vũ Âm, cậu kéo nàng theo.

Hai người đồng dạng hướng dưới đất theo hướng thẳng đứng so với mặt đất, ngay lúc này, Phi Linh làm ra một động tác, giữ lấy chân trái của Long Vũ Âm, cậu lộn một cái khoảng chín mươi độ để mình phía dưới của Long Vũ Âm, có thể tưởng tượng là một đường thẳng đứng với mặt đất, Phi Linh ở dưới, Long Vũ Âm ở trên, nếu rớt xuống đất thì Phi Linh cạp đất mà ăn.

Nhưng Phi Linh làm vậy là có ý đồ cả, ngay sai đó, Phi Linh lại kéo Long Vũ Âm không có sức chống cự nào từ phía sau ra trước.

Ầm.

Lực mà Phi Linh cung cấp cho Long Vũ Âm lúc quăng nàng xuống cậu với lực hấp dẫn khiến Long Vũ Âm rơi xuống càng phải thấm hơn khá nhiều. May mắn là Phi Linh lúc quăng nàng xuống đã đổi chiều khiến lưng nàng chạm đất, với cơ thể của Long Vũ Âm thì chuyện như cũng không có ảnh hưởng gì đến nội tạng bên trong cả, chỉ hơi hơi say sẩm một chút thôi.

Phi Linh ngay tức khắc cũng rớt đúng vị trí của Long Vũ Âm. Thì cũng cùng một phương rơi chứ có phải Phi Linh đập không mà ngã sang một bên đâu này.

Ầm.

Phi Linh rớt xuống, năm đấm đánh ngay kế bên Long Vũ Âm mục đích hù nàng mà thôi. Nhưng Long Vũ Âm mặt vẫn rất kiên nghị, hai mắt mở toang ra nhìn Phi Linh, ngực cứ nhấp nhô liên hồi, bị dọa thể tim không đập nhanh mới lạ đấy.

Tiện thể thì cảnh này chẳng ai thấy hết, bởi vì rớt xuống khiến sàn nhà xuất hiện một cái lỗ cùng với bụi bay tứ tung rồi.

-Sao nào tiểu Âm Âm? Người chịu thua chứ?

Phi Linh cười nhìn Long Vũ Âm, hai gương mặt có chút gần sát với nhau. Có thể nói là gần như chạm nhau rồi. Long Vũ Âm quay mặt đi nơi khác, vẫn im lặng không nói.

Phi Linh thấy thế cười sau đó giả bộ ngửi lấy mùi cơ thể Long Vũ Âm.

-Thơm đấy.

Phi Linh yêu mị nói. Long Vũ Âm cắn răng không nói nhưng mắt có chút tức rồi.

Cốc.

Đột nhiên một cú kí đầu từ đâu mà ra vào đầu Long Vũ Âm.

-Á!

Long Vũ Âm đau ôm đầu mình. Ánh mắt hờn dỗi nhìn Phi Linh.

-Nha đầu. Ta là lão sư của ngươi, không nên nghĩ rằng ta sẽ làm cái gì đồi bại. Lần này là một bài học, ngươi nên rút kinh nghiệm đi thôi, trong những đòn tấn công uy mãnh của ngươi, sơ hở thì có đây. Đừng có tùy tiện thích đánh thì đánh, phải suy nghĩ kĩ trước khi ra đòn, nếu không thì chỉ có làm mồi cho kẻ khác thôi.

Phi Linh nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Người Từ Đâu Chui Ra?

Nói xong, Phi Linh đứng dậy. Long Vũ Âm nằm dưới đất nhìn cậu đứng dậy với vẻ mặt có chút sững sờ. Quả thật những lời Phi Linh nói nàng suy nghĩ lại cũng không có sai tí nào, rất chính xác điểm yếu của nàng, Phi Linh cũng không có cố ý đánh vào điểm yếu của nàng, khiến nàng bị thương, lực đạo của Phi Linh bộc phát ra cũng vừa phải, không mạnh hơn nào bao nhiêu, nếu như vậy, làm sao Phi Linh có thể nhắc được huyền trọng hộ tí hai ngàn năm trăm cân dễ dàng như kia, khả năng điều chỉnh sức mạnh của Phi Linh phải nói thật bá cháy.

Vừa đứng dậy, Phi Linh liền đưa tay ra, ý muốn giúp Long Vũ Âm đứng dậy.

-Sao nào? Ta có xứng đáng làm lão sư của tiểu Âm Âm người chưa?

Phi Linh cười nói. Thật tình suốt hai kiếp, cậu cũng chưa có làm giáo viên bao giờ, cậu cũng muốn tập tành làm giáo viên, sau này còn có cái nghề để mà làm nữa.

Mọi người ở trên đang tập luyện cũng bị cuộc đối luyện của Phi Linh và Long Vũ Âm thu hút sự chú ý. Cuộc đụng độ tuy ngắn đấy, nhưng mà, nó chứng tỏ tốc độ của hai người cùng sức mạnh là kinh khủng cỡ nào.

Phải biết Phi Linh dùng sức mạnh thân thể, chính là đã giảm đi vô cùng nhiều rồi. Chứ đối với sức mạnh thân thể của Long Vũ Âm, Phi Linh dễ dàng bị đánh bay như vậy. Hơn nữa, Phi Linh trong trận đối luyện, đa phần chính là dùng kỹ thuật mượn lực tản lực, thời điểm đầu tiên Long Vũ Âm dùng chân bổ hình lưỡi mặt trăng xuống, chính Phi Linh đã dùng phương

pháp đó để bẻ cong quỹ đạo của đòn đánh. Nói tuy rất dễ nhưng thực hiện khó vô cùng.

Bất quá Xích Linh tôn giả có vẻ nhìn ra một chút thủ thuật lấy lực tàn lực của Phi Linh sử dụng, dù sao những phương thức như luyện khí,... cũng có phổ biến nhưng mà học được hay không thì còn tùy.

-Muốn tiếp tục không?

Phi Linh cười nói. Long Vũ Âm gần như phản ứng lại, nàng bắt lấy tay Phi Linh, đứng dậy sau đó gật đầu đồng ý. Có vẻ Long Vũ Âm đã dần dần khôi phục Phi Linh rồi, tuy vẫn còn một khoảng cách, nhưng Phi Linh dần sẽ lấp đầy khoảng cách đó bằng sự kính trọng.

Cả hai nhanh chóng leo lên từ cái lỗ, cả đám đệ tử phía trên cũng tò mò không biết hai người làm gì mà lâu như vậy.

Đang rất tò mò, đột nhiên lại thấy hai thân ảnh nhảy ra từ phía dưới, làm mọi người cũng hết hồn, nhưng mà khi thấy cả hai vẫn còn tràn ngập chiến ý, thì biết ngay trận đấu vẫn còn tiếp tục.

Phi Linh dùng Thiên Thần Quang lấp lại nơi vừa bị hủy hoại bởi cuộc so đấu vừa rồi. Nó diễn ra khá nhanh, Phi Linh cũng không có khôi phục lại cái sàn, chỉ là phần đất dưới sàn thôi, có lẽ như vậy sẽ không có ai phát hiện.

-Ngưng Nhi. Mọii cùng tiểu Âm phối hợp nhé?

Phi Linh đột nhiên gọi Tiêu Ngưng Nhi đang so đấu cùng với Cố Bối, mà quan sát một chút, Cố Bối dường như thiên về kiếm hơn là tay chân so đấu, có thể nói Cố Bối là một thiên tài về kiếm a, Phi Linh thấy, dù không có kiếm, nhưng Cố Bối vẫn toát ra kiếm ý mơ mơ hồ hồ, dường như là hữu tình kiếm ý.

Cũng có thể nói, hữu tình kiếm ý chính là có tình cảm trong từng kiếm, tình cảm cùng kiếm dung nhập làm một, Cổ Bối có tình cảm với ai? Cổ Lam chính là khởi nguồn, tình cảm dành cho tỷ tỷ của mình.

Cho nên, Phi Linh sẽ giúp Cổ Bối với phần kiếm đạo sau, và trước hết dạy cho Tiêu Ngưng Nhi và Long Vũ Âm cùng phối hợp tác chiến ra sao.

Xích Linh tôn giả có chút không hiểu, không lẽ Phi Linh muốn chấp hai sao? Không phải lúc này có hơi quá sức đối Xích Long huyết mạch của Long Vũ Âm sao?

Tiêu Ngưng Nhi nghe lời Phi Linh bước vào bên trong kết giới, cùng một bên với Long Vũ Âm, hai người nhìn nhau, Tiêu Ngưng Nhi không có tỏ ra gì cả, nhưng mà vẫn có phần không khí ôn hòa từ nàng phát ra, còn Long Vũ Âm khí thế vẫn rất bá đạo, chối từ khí tức ôn hòa của Tiêu Ngưng Nhi. Rồi hai người nhìn về đối thủ của mình, Phi Linh.

Trận đấu bắt đầu, Long Vũ Âm một đường, Tiêu Ngưng Nhi một đường khác, nhìn là thấy hai cô nàng không có ăn ý với nhau rồi.

Thấy cả hai vọt tới, Phi Linh nhếch miệng mỉm cười.

Lớp học kéo dài hai tiếng cuối cùng cũng kết thúc. Xích Linh tôn giả cũng vô cùng kinh hãi trước trình độ võ đạo của Phi Linh, phải biết, Tiêu Ngưng Nhi là dùng nguyên tố lôi cùng phong, không phải Thiên Địa chi lực, phải nói tốc độ là nhanh hơn cả Long Vũ Âm, và tốc độ của Long Vũ Âm là nhanh chỉ để lại tàn ảnh thôi.

Phi Linh cũng như vậy, dùng lấy sức mạnh lúc đối đầu với Long Vũ Âm, do cả hai cô nàng này phối hợp không ăn ý một chút nào, người đánh đông, người đánh tây, cuối cùng bị Tiêu Ngưng Nhi thời điểm tung một đòn cước thì bị Phi Linh quăng đi như quăng bao rác vậy, nhưng quăng còn có

chủ ý nữa, trúng ngay Long Vũ Âm khiến nàng một đặng gục tại chỗ luôn. Hai cô gái tư thế nhìn gọi cảm vô cùng a. Nhưng mà đám học viên không có ai dám nhìn bởi vì Phi Linh, nhìn thấy ánh mắt sát nhân của Phi Linh thôi đã không dám di chuyển rồi chứ nói chi nhìn vào “bạn gái” với đệ tử của cậu.

-Khục khục.

Xích Linh tôn giả trầm thấp ho một tiếng, nói:

-Các người đã tìm được bạn tập rồi, vậy về sau có thể thường xuyên đối luyện, tăng cường lực lượng thân thể. Hôm nay chương trình học đến đây thôi, các người có thể tiếp tục ở nơi này luyện tập, ba ngày sau là buổi họp lớp thứ ba.

Xích Linh tôn giả đi ra ngoài.

Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi, Cố Bối cùng một chỗ.

-Chúng ta đi thôi.

Phi Linh nói. Long Vũ Âm có hơi muốn tiếp tục cùng Phi Linh đối luyện, nàng tìm được một cái sư phụ, tất nhiên phải cùng hắn học tập đến khi mạnh hơn sư phụ mới thôi a. Có thể nói nàng là một cái cuồng học võ.

-Sao nào? Tiểu Âm còn chưa muốn rời lão sư sao?

Phi Linh nhìn Long Vũ Âm cười nói. Long Vũ Âm vẻ mặt vẫn không có bao nhiêu cảm xúc, nhưng mà trong thâm tâm là đúng như Phi Linh nói. Nàng muốn tiếp tục đối luyện.

-Tiểu Âm. Tối nay người đến biệt viện của Tiêu Ngữ đi. Ta giúp người một số chuyện.

Phi Linh suy nghĩ một chút vỗ vỗ đầu Long Vũ Âm, sau đó rời đi. Long Vũ Âm đứng suy nghĩ một chút sau đó cũng rời đi.

Cả đám để tử nhìn thấy cảnh đó, không khỏi suy nghĩ, quan hệ của hai người này thật sự rất mờ ám a. Còn mời về nhà nữa chứ, không phải là ấy ấy ba người cùng làm chứ? (:v định bảo threesome mà thôi, ở đây làm quái gì biết tiếng anh).

Sau đó, Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi chia tay Cố Bối, cả hai cũng quay về biệt viện của Tiêu Ngữ.

-Ngưng Nhi. Sao hôm nay nhìn người ếu oải quá vậy?

Tiêu Ngữ nhìn thấy Tiêu Ngưng Nhi có chút mệt mỏi, tò mò hỏi.

-Không có gì đâu. Hôm nay có tiết đối luyện thực chiến, Phi Linh cùng Vũ Âm và ta đối luyện, kết quả là ta và nàng đều bại.

Tiêu Ngưng Nhi cười nhẹ nói. Nhưng cái cười cũng không che đi được phần mệt mỏi của Tiêu Ngưng Nhi, nàng xin phép đi vào trong nghỉ ngơi trước, nhìn thấy Tiêu Ngưng Nhi với tình trạng như vậy, trong lòng nghĩ rằng mình có vẻ đã đi sai con đường, có vẻ đã hơi chú trọng việc đề thăng tu vi cho Tiêu Ngưng Nhi mà quên dạy nàng những kỹ thuật chiến đấu. Có lẽ giờ vẫn có thể khắc phục được.

-Phi Linh đại ca. Người về.

Một giọng nói thanh thúy từ phía sau Phi Linh phát ra, đúng hơn là từ trong căn nhà của Phi Linh phát ra, Ứng Nguyệt Như đi ra từ bên trong, cách nàng chào hỏi, phải nói là lễ nghi vô cùng, nó khiến người ta cứ nghĩ rằng Ứng Nguyệt Như như một người vợ mừng chồng mình về vậy, làm Phi Linh hơi có chút mê lòng. Nhưng tinh thần thép có lẽ ngăn Phi Linh khỏi những suy nghĩ không đáng có. Vẻ đẹp ấy không nên bị phá đi bởi những thứ đáp ứng nhu cầu sinh lý cả.

-Ồ. Tiểu Như. Người khỏe lại rồi chứ? Hôm qua có vẻ hơi quá sức với người.

Phi Linh nhìn Ứng Nguyệt Như cười cười nói. Hôm qua trải qua nhiều chuyện khiến nàng có chút mệt mỏi, kiệt sức.

-Hả? Quá sức? Các người làm chuyện gì?

Tiêu Ngữ nghe không khỏi nghi ngờ hỏi. Nàng có hơi thắc mắc tại sao Ứng Nguyệt Như lại ở đây. Ứng Nguyệt Như có giải thích, nàng cũng tạm tin thôi.

-Ân. Ta hoàn toàn bình phục.

Ứng Nguyệt Như nói. Phi Linh gật đầu. Dường như hai người hoàn toàn bỏ đi sự có mặt của Tiêu Ngữ ở đây. Điều này khiến nàng không vui một chút nào.

-Này. Các người ngó lơ ta đấy hả?

Tiêu Ngữ mặt đỏ giận hô to.

-Ô. Tiêu Ngữ. Người mới từ đâu chui ra thế? Đúng là võ công cao cường a! Tới ta cũng không nhận ra người ở đây này giờ đây.

Phi Linh giả nai nói. Ứng Nguyệt Như nghe thế tay che miệng cười. Nàng cười rất đẹp. Còn Tiêu Ngữ, nàng nghe thế, ức chế lắm rồi.

-Được! Các người hai cái tình nhân cứ ở lại tình tứ đi. Dám trêu chọc ta.

Tiêu Ngữ dùng dùng tức giận bỏ đi, trở về căn nhà của mình.

-Tiểu Như. Ta có thể hỏi người về tương lai không?

Thấy Tiêu Ngữ bỏ đi rồi, Phi Linh vẽ mặt bắt đầu nghiêm túc, nhìn Ứng Nguyệt Như hỏi.

-Ý người là tương lai của người sao?

Ứng Nguyệt Như bình thản cười nói.

-Mà. Ta thường không muốn biết tương lai mình như thế nào. Dù sao đối với ta, ta luôn tự tạo một tương lai an toàn cho người thân mình thôi.

Phi Linh cười cười, sau đó trầm tư nói. Ứng Nguyệt Như nghe vậy cười đáp, nghĩ lại, nàng cũng rất thương yêu người thân mình, bởi vì bản thân huyết mạch yêu thần nên luôn bị những người quen xa lánh, sự muội của nàng....

Ta đang suy nghĩ là nên up tiếp theo vài chương hay không? sắp đến cảnh thánh đế cùng Phi Linh so tài rồi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Huyết Mạch Mới

Tối đến. Phi Linh tự mình lên bếp làm những món ăn quen tay. Tuy không có bắt mắt, nhưng mùi vị ăn vào rất ưa là thu hút cái dạ dày của các cô nương, Tiêu Ngữ đang giận cũng nghe được mùi thức ăn, không kiềm được mà sang ăn chung luôn.

Phần ăn hôm nay, Phi Linh làm là cơm với cà-ri, cũng lâu rồi cậu không làm món này, tính ra cũng được vài tháng kể từ đấu hồn đại tái kết thúc.

Trong lúc bốn người đang dùng bữa, đột nhiên bên ngoài có tiếng gõ cửa. Mọi người bị tiếng gõ cửa thu hút sự chú ý.

-Ai lại đến giờ này thế nhỉ?

Tiêu Ngữ thắc mắc hỏi.

-Người thử mở cửa ra xem.

Phi Linh cười nói.

-Sao lại là ta?

-Hắc hắc. Đùa thôi, đùa thôi. Để ta mở là được rồi. Các người cứ tiếp tục ăn đi.

Phi Linh vẫy vẫy bàn tay nói. Nói xong cậu rời khỏi chỗ ngồi của mình. Bước đến cửa. Cậu mở cửa ra. Một cô gái hiện lên trước mặt cậu. Cô gái mặc y phục màu đen, nếu không có ánh sáng soi vào trong màn đêm thì có khi chả biết nàng thân thể là ở đâu nữa.

-Tiểu Âm. Người đến rồi sao? Mau vào dùng bữa chung với bọn ta luôn đi.

Phi Linh thấy Long Vũ Âm cười hài lòng bảo nàng mau vào trong. Long Vũ Âm vẻ mặt bình thường, không có tỏa ra bá khí như lúc sáng còn đối luyện ở biệt viện của Xích Linh tôn giả.

Long Vũ Âm nghe lời Phi Linh bước vào bên trong nhà. Nàng thấy chính là một cái bàn ở giữa phòng, nó nằm ở giữa nên chiếm được sự quan sát đầu tiên, tiếp theo là một bên trái có một lối đi dẫn đến một gian phòng khác, nhìn qua phải thì có một cái giường, nhưng lại xuất hiện một cái ghế hình thù kì lạ. Long Vũ Âm vẫn chưa để ý những người ngồi trên bàn ăn.

-Sư muội?

Ứng Nguyệt Như thấy Long Vũ Âm xuất hiện ở đây không khỏi bất ngờ mà gọi nàng. Long Vũ Âm bị tiếng gọi của Ứng Nguyệt Như thu hút, vẻ mặt trở nên lạnh lùng hơn, nói:

-Yêu nữ! Tại sao ngươi lại ở chỗ này?

-Yêu nữ?

Phi Linh tò mò. Ứng Nguyệt Như nghe Long Vũ Âm gọi mình như vậy cũng không có bất ngờ. Nàng vốn đã dự tính được rồi.

Ứng Nguyệt Như cùng Long Vũ Âm, là hai đệ tử của một cái sư phó. Long Vũ Âm rất ngưỡng mộ vị sư phó này. Ứng Nguyệt Như cũng thế, nhưng mà, sư phó này bí mật chính là hiện tại Ứng Nguyệt Như bí mật, Thiên Diễn chi thuật. Sư phó bí mật, cả Vũ Thần Tông đều biết, danh nghĩa xác định là tông chủ kế nhiệm, nhưng vì mệnh số đã tận, Ứng Nguyệt Như là làm theo sự nhờ vả của sư phó mà ra tay đem sư phó mình cho qua đời, nàng muốn thế sao? Nàng học lấy Thiên Diễn chi thuật, vốn sư phó truyền thừa Thiên Diễn là hai người ai cũng có thể học, nhưng Ứng Nguyệt Như

quan tâm sư muội Long Vũ Âm của mình, mới đem Thiên Diễn học đi, không cho Long Vũ Âm học. Người có Thiên Diễn chi thuật, cuộc đời đã xác định phải trốn tránh sự dò la của nhiều thế lực, nhất là Thánh đế, nếu bị phát hiện, chỉ có một con đường chết, giống như Kim Vệ tìm đến lần trước vậy.

Không khí trong phòng bắt đầu căng thẳng hơn. Đúng lúc này, Ứng Nguyệt Như đứng lên.

-Xin lỗi mọi người. Có vẻ ta đã làm hỏng bữa ăn của mọi người rồi. Ta xin ra ngoài trước.

Ứng Nguyệt Như cúi nhẹ đầu của mình, sau đó xin phép ra ngoài.

-Khoan đã nào. Ta còn chưa nghe xong chuyện của hai người các người đâu đấy.

Phi Linh chợt bắt lấy cổ tay của Ứng Nguyệt Như nói. Tuy Ứng Nguyệt Như thân thể nhìn có chút ốm yếu, nữ tính, nhưng mà nàng cũng là một cái Thiên Chuyển nhất trọng cường giả, bị Phi Linh bắt lấy cổ tay, nàng thậm chí muốn thoát ra nhưng dường như không thể, lúc này nàng chỉ im lặng nhìn Phi Linh.

-Các người đều là tỷ muội với nhau. Việc gì bởi một chuyện bất hòa mà vứt bỏ tình nghĩa như vậy?

Phi Linh đảo mắt sang Long Vũ Âm nói, Long Vũ Âm lúc này còn rất bình thường, sau khi nhìn thấy Ứng Nguyệt Như là thay đổi một trăm tám mươi. Chắc sự tình giữa hai cô nàng này không phải đơn giản.

-Có chuyện gì cũng phải từ từ, cùng nhau ngồi xuống, uống miếng nước, ăn miếng bánh rồi nói chuyện với nhau.

Phi Linh trích một lời thoại trong một bộ phim ra làm đề cho cả hai người mau mau quay lại. Nói xong hành động liền, Phi Linh bắt lấy cổ tay Long Vũ Âm, kéo hai cô nàng quay trở lại bàn ăn ngồi xuống.

Không khí vẫn cứ vậy. Phi Linh chỉ đành cười khố, giận nhau không nói, có lẽ còn ngại nhiều người mà không kể rồi.

-Tiểu Âm. Người kể ta nghe xem chuyện gì?

Phi Linh đành phải chọn cách truyền âm cho hai cô nương này, nghe chuyện từ hai phía có lẽ sẽ khả quan hơn.

-Con yêu nữ đó. Ngay cả sư phó, ả cũng giết. Suốt ngày chỉ lấy thiên mệnh làm cớ để biện giải cho hành động của ả.

Long Vũ Âm truyền âm lại cho Phi Linh. Nghe vậy, Phi Linh thấy vụ này hơi căng rồi, Ứng Nguyệt Như tuy cậu mới quen được thời gian không lâu, nhưng mà cậu có thể khẳng định nàng không có sát tính, quả nhiên nghe từ một phía thì không thể nào phán định đúng sai.

-Tiểu Như. Người thì thế nào? Tiểu Âm kể rằng người hạ thủ với sư phó mình. Có đúng không?

Phi Linh quay sang truyền âm cho Ứng Nguyệt Như. Mà Tiêu Ngưng Nhi và Tiêu Ngữ cũng không quan tâm mấy hành động ngớ ngẩn của ba người lúc này, đồ ăn hấp dẫn miệng của hai người quá rồi, hơn nữa Phi Linh làm cũng rất nhiều.

Đột nhiên khi không lại trở thành người hòa giải, có khi Phi Linh nên đặt cái mác mới cho danh vị của mình quá, thần đa nghề. Nghe vui tai đấy.

-Haizz...ta biết thế nào muội ấy cũng kể thế a.

-Ầy. Mĩ nữ thờ dài là không nên. Thế nào kể đi, ta là người hòa giải cho các người.

Thấy Ứng Nguyệt Như thờ dài, Phi Linh cười nói. Thế rồi Ứng Nguyệt Như kể lại chi tiết quá trình quá khứ của nàng cho cậu. Không biết có phải Phi Linh rất rất có khiếu cùng các nữ nhân tâm sự, gặp người nào là người đó đều có thể kể cho cậu nghe tiếng lòng.

Thông qua chuyện của Ứng Nguyệt Như, có thể tóm tắt là, Thiên Diễm chi thuật đối với bất cứ ai đều có một sức hấp dẫn không thể từ, nhưng mà có được rồi lại là lập mồ chôn mình. Một lần tính toán Thiên Diễm, chính là từ bỏ năm mươi năm tuổi thọ. Khởi nguồn chính là sư phó của hai nàng, người nắm giữ Thiên Diễm chi thuật, cũng vì tâm tư muốn đem Thiên Diễm truyền lại, sau này có thể có một cái vừng chân tiêu diệt Thánh đế cơ may. Bất kể ai bước vào không gian giới hạn của Thánh đế, cũng đừng mong có thể trở ra, dù có chết cũng không thể siêu thoát. Mà dù có thoát ra được cũng sẽ bị vòng xoáy căn nguyên thôn phệ mà thôi.

-Tiểu Âm. Sư tỷ người không có ý hạ thủ với sư phó người. Nàng cũng là bất đắc dĩ thôi. Người có thể hay không bỏ qua cho nàng?

Phi Linh truyền âm cho Long Vũ Âm.

-Không có khả năng. Người đừng bị con yêu nữ ấy mê hoặc. Không chừng ả ta còn hại người đấy.

Long Vũ Âm giọng điệu như đinh đóng cột nói.

-Thế người muốn làm gì nàng? Muốn nàng ấy đi chung với sư phó người sao?

Phi Linh nghiêm túc hỏi Long Vũ Âm.

-...

Long Vũ Âm không có trả lời lại.

-Tiểu Như. Thân thể sư phó của các người. Vẫn còn chứ?

Phi Linh quay sang hỏi Ứng Nguyệt Như.

-Người tính dùng cái đó sao?

Ứng Nguyệt Như nghi ngờ hỏi. Phi Linh gật đầu.

-Hay vẫn là từ bỏ đi thôi. Sư phó di nguyện chính là cả hai không đấu đá lẫn nhau, với lại, người đã khuất không nên làm phiền họ yên nghỉ. Muội ấy đã không chịu thì cứ mặc thời gian, mong rằng có thể thay đổi nàng. Ta cũng hi vọng người thay đổi lại tính cách của nàng.

Ứng Nguyệt Như ôn hòa nói. Phi Linh muốn thở dài rồi. Thật chẳng có cách nào giúp hai cô nương này. Phi Linh không muốn Long Vũ Âm làm điều nàng không muốn, Ứng Nguyệt Như cũng tương tự, mà các cô gái khác cũng như vậy.

-Được rồi. Tiểu Như. Người cứ việc tá túc ở đây. Còn tiểu Âm. Kể từ hôm nay, cứ không có giờ trên lớp của Xích Linh tôn giả, người hãy đến đây. Ta sẽ dạy người, người mà không đến thì ta cứ nhiên sẽ đến Long Ẩn thế gia lôi người đến đây.

Phi Linh chợt nghĩ ra một ý tưởng. Bất ngờ đứng dậy nói cho cả bốn cô gái cùng nghe. Bỗng nhiên đứng dậy rồi nói, làm ai cũng giật mình nhìn Phi Linh với ánh mắt như nhìn tên tâm thần vậy.

-Ày. Đại gia mau mau ăn cơm đi thôi. Đồ ăn nguôi cả rồi.

Phi Linh gãi gãi đầu, liếc mắt nhìn đồ ăn chưa ăn xong, rồi kiếm cớ đổi chủ đề. Ứng Nguyệt Như nghe được không khỏi mong chờ xem Phi Linh sẽ hòa giải mâu thuẫn giữa nàng và Long Vũ Âm như thế nào. Long Vũ Âm

cũng không có để ý nhiều, nàng đến chỉ để luyện võ mà thôi, miễn là không thấy Ứng Nguyệt Như lúc tập tành là được rồi.

Sau khi ăn xong. Tiêu Ngữ trở về căn nhà của mình, Tiêu Ngưng Nhi được Phi Linh bảo quay về phòng mình mà ngủ, không cần tu luyện, hôm nay đã luyện thể mệt rồi. Long Vũ Âm vẫn ở lại do Phi Linh vẫn chưa tiến hành việc mà cậu nói. Ứng Nguyệt Như ngồi trên giường quan sát hai người.

Xích Long huyết mạch của Long Vũ Âm tuy mạnh ở thế giới này, nhưng mà đối với Phi Linh thì nó không có mạnh mẽ lắm. Chỉ có thể tăng sức mạnh thân thể lên đến một mức nào đó thôi. Tuy có tăng lên theo tu vi và quá trình luyện tập đấy, nhưng không đáng kể. Nhắc đến Xích Long, Phi Linh lại chợt nhớ đến Xích Long trong một bộ anime, khả năng của Xích Long đó khá đặc biệt, tăng gấp đôi sức mạnh, nhưng có lẽ nhược điểm là ở chỗ tăng sức mạnh thời gian rất chậm, khoảng bốn đến năm mới tới lần tăng tiếp theo, nhưng nếu toàn lực khai triển vượt giới hạn thì chưa tính đến khả năng tăng sức mạnh, thời gian giữa những lần tăng sức mạnh là rút ngắn lại kinh người, 0.5 giây một lần, đây là khái niệm cỡ nào xa xỉ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Huyết Mạch Mới (2)

Có lẽ nên cải biến một chút huyết mạch của Long Vũ Âm thành Xích Long huyết mạch trong bộ anime ấy. Nó sẽ hoàn toàn vượt xa sức tưởng tượng của thế giới này. Tiềm lực của Xích Long huyết mạch ấy có thể nói là vô hạn.

Thay đổi huyết mạch không đơn giản, nhất là trực tiếp thay đổi mà không thông qua hệ thống, có hệ thống đó chính là lợi thế. Nhưng Phi Linh bản thân có Thiên Thần Quang, cậu không lo lắng Long Vũ Âm chịu đau đớn trong quá trình thay đổi huyết mạch. Chỉ bằng kích phát huyết mạch của Long Vũ Âm, cậu sẽ đổi huyết mạch của nàng bằng Xích Long huyết mạch kia. Như vậy tiềm lực của Long Vũ Âm sẽ được thúc đẩy đến một tầng thứ không ai có thể so sánh, nói vậy hơi thiên vị cho Long Vũ Âm, nhưng có thể coi Tiêu Ngưng Nhi là con vua, cần lắm những con cờ khác đi theo, Ứng Nguyệt Như chính là quân sư, một hoàng hậu cực kì thích hợp, Cố Lam chính là một cái tượng, với thế gia của nàng, có thể cung cấp sự ủng hộ đối với Tiêu Ngưng Nhi rồi, Long Vũ Âm cũng có thể là tượng nhưng mà với thế chất của nàng thì, để nàng làm một quân xe thì hay hơn. Tiêu Ngử là tiếp đến một quân mã, sở trường của nàng chính là kiếm, cùng Cố Bối cũng là kiếm, Cố Bối được ấn định là một trong hai quân mã của Tiêu Ngưng Nhi. Có thể nhiều người nghĩ tại sao lại xem họ thành quân cờ, đó chỉ là phép ẩn dụ cho năng lực và vị trí mà sau này Phi Linh muốn mọi người đảm nhận, trên tinh thần trợ giúp Tiêu Ngưng Nhi hết mực.

-Tiểu Âm. Người ngồi xuống đây đi. Ta giúp người kích phát huyết mạch Xích Long.

Phi Linh vẫy vẫy tay bảo Long Vũ Âm đến gần, ngồi xuống.

Sau khi Long Vũ Âm ngồi xuống, Phi Linh bắt đầu bước đầu tiên của quá trình, gây mê. Thực hiện bước này rất đơn giản, Phi Linh lấy tay đánh vào huyết á môn của Long Vũ Âm, lực đạo vừa phải cũng không nghiêm trọng đến sức khỏe hay để lại triệu chứng xấu gì. Huyết á môn chính là nằm sau ót, chỗ lõm giữa gai đốt sống cổ thứ nhất và đốt sống cổ thứ hai.

Sau khi bị đánh, Long Vũ Âm đâm ra bất tỉnh ngay tức khắc, người ngã vào lòng Phi Linh, cậu đỡ lấy nàng, ẵm nàng lên rồi đặt lên chiếc ghế bố. Ứng Nguyệt Như quan sát này giờ cũng không nói gì mà chỉ im lặng mà xem, nàng biết Phi Linh không có ý đồ xấu gì, nếu có thì đã làm với nàng trước rồi.

-Tới phần chính thôi.

Phi Linh lẩm bẩm. Chỉ thấy cậu cầm lấy tay của Long Vũ Âm. Hào quang màu trắng phát ra từ tay của Phi Linh. Long Vũ Âm đang hôn mê đôi mày cũng hơi nhíu lại, đây là thay đổi huyết mạch quá trình, có chút đau nhưng Phi Linh đồng thời dùng Thiên Thần Quang đan xem Thần Thuật nên vừa cải biến, vừa làm dịu cơn đau, chứ chỉ nói riêng việc bị một cây kim đâm vào trong thịt thôi đã đau rồi chứ nói chi là đả động đến máu huyết, may là Long Vũ Âm là một cô gái mạnh mẽ, không có bị một cây kim làm cho khóc mà còn nhíu mày với việc thay đổi huyết mạch nữa kia.

Chỉ thấy sắc mặt Long Vũ Âm có hơi tái xanh một chút, nhưng ngay sau đó lại hồng nhuận trở lại. Phi Linh đồng thời xong việc của mình.

Oonngggggg....

Âm thanh đột nhiên phát ra từ Long Vũ Âm trên người. Sau khi cải tạo lại huyết mạch, Long Vũ Âm có thể nói là đã có được một cái bá đạo thân thể rồi. Hơn thế nữa, tu vi của Long Vũ Âm cũng một đường tăng theo, từ Thiên Mệnh ngũ tinh lên được Thiên Mệnh thất tinh. Với Xích Long năng lực hiện tại, Long Vũ Âm có thể tăng sức mạnh của mình lên gấp sáu mươi

lần có lẽ là giới hạn hiện tại, cứ nghĩ đi, Long Vũ Âm nhắc được huyền trọng hộ tí một ngàn năm trăm cân được, bây giờ nhân lên cho mười nữa thì sẽ được một vạn năm ngàn cân rồi. Đây là cỡ nào bá đạo.

Đây chỉ là dồn vào một lần mà đánh thôi, khả năng đẩy chỉ có thể cộng dồn rồi tung một đòn, chứ không có khả năng dùng lâu dài, nhưng nếu dùng nó đều cường hóa cơ thể thì sẽ khác.

-Người đã giúp nàng làm gì vậy? Ta cảm thấy nàng đã đột phá Thiên Mệnh thất tinh rồi.

Ứng Nguyệt Như thấy Phi Linh đã xong việc của mình nên hỏi thăm một chút, nàng rất quan tâm sự muội của mình.

-À. Thực tế ta giúp nàng thay đổi một chút huyết mạch. Xích Long huyết mạch kia của nàng ta thấy nó không có mạnh lắm. Đổi đi một chút, xem nàng có mạnh hơn không.

Phi Linh cười giải thích. Ứng Nguyệt Như nghe mà choáng váng, Xích Long huyết mạch mà yếu sao? Nhưng nghĩ lại những gì Phi Linh đã làm thì nàng cũng không có nghi ngờ nhiều về những gì Phi Linh nói lắm.

Sau đó là Long Vũ Âm ngủ cho tới sáng luôn. Phi Linh không có cách phải tạo ra thêm một cái ghế bố để nằm.

Thời gian tiếp tục trôi qua một đêm nhanh chóng.

Sáng hôm sau. Long Vũ Âm tỉnh dậy và cảm nhận sức mạnh trong cơ thể mình biến chuyển vô cùng lớn, cả tu vi cũng tăng lên hai cái cảnh giới.

-Rốt cuộc huyết mạch của ta mạnh như vậy sao?

Long Vũ Âm hỏi Phi Linh. Sau khi nghe Phi Linh giảng một chút về Xích Long huyết mạch mới của nàng. Nàng bỗng nhiên lên tinh thần, muốn

đổi luyện với Phi Linh.

-Haizz...Đúng là háo chiến.

Phi Linh thở dài nói. Nhưng cũng đồng ý ra ngoài cùng nàng đi ra ngoài. Ứng Nguyệt Như đã dậy sớm đi ra ngoài để hít thở một chút không khí trong lành.

Hết một buổi sáng. Long Vũ Âm dần làm quen với huyết mạch của bản thân vừa được cải biến. Chỉ là Phi Linh dường như không có cho nàng nhiều cơ hội tăng sức mạnh đến lần thứ hai, chỉ lần đầu là lên được bốn ngàn cân lực lượng rồi. Lúc đó Phi Linh chót đại hạ thấp sức mạnh của bản thân quá nhiều so với Long Vũ Âm sau khi tăng sức mạnh lần một, nên có hơi ê ê.

Tiện thể thì Xích Long huyết mạch của Long Vũ Âm lúc này chính là từ DXD mà ra, nhưng mà đã giới hạn ở mười lần nhân đôi, không thì sẽ vi phạm thuyết toàn năng.

Long Vũ Âm quay trở về Long Ẩn thế gia. Cứ liên tục như vậy độ một tuần lễ. Tình hình giữa hai sư tỷ muội Ứng Nguyệt Như và Long Vũ Âm vẫn chưa có tiến triển bao nhiêu, nhưng mà Long Vũ Âm thì tiến bộ về khả năng cận chiến của mình rất nhiều, lúc đầu, nàng sử dụng đa phần là đôi chân của mình, Phi Linh bảo nàng cần sử dụng linh hoạt giữa cả hai bộ phận này, thêm là cậu truyền cho nàng phương pháp sử dụng tản lực đả lực, cậu tính dạy phần luyện khí, nhưng mà vì cơ thể của Long Vũ Âm đã quá cường hãn rồi, học thêm cũng phí thôi, với lại đối với những người có tu vi cao như Thiên Mệnh phía trên thì kuyện khí cũng không có tác dụng kéo dài tuổi thọ hay chữa bệnh.

Hôm đi đến lớp thì vẫn đến lớp cùng đổi luyện, Phi Linh cũng có dạy cho Cố Bối chút tinh hoa về hữu tình kiếm ý, và có vẽ hắc tiếp thu cũng

khá nhanh. Nhưng linh ngộ kiểm ý không phải nói muốn có là có liền được, phải có thời gian suy ngẫm nhiều.

Long Ẩn thế gia.

Hồ Dũng một tuần này lúc nào cũng đến tìm Long Vũ Âm, tên này giống tên bám đuôi thật đấy (Stalker).

Tinh thần Long Vũ Âm có chút ngơ ngẩn nhớ lại những kĩ năng mà Phi Linh dạy nàng hôm nay thì thấy Hồ Dũng.

-Hồ Dũng, là người?

Long Vũ Âm thần sắc mỉm cười nói.

-Long Vũ Âm, nghe nói người lại tìm tên Phi Linh kia đối luyện? Đối với hãn thấp giọng, có phải sau lưng ta người đang thầm thích tên nam nhân khác?

Mặt Hồ Dũng rất nhanh đều đặn, khi hãn biết rõ Long Vũ Âm cùng Phi Linh trên lớp đã không còn địch ý, tức giận đến điên mất rồi, cảm giác trên đầu đang đeo một cái sừng thật là khó chịu.

Nghe được lời Hồ Dũng, sắc mặt Long Vũ Âm lạnh xuống:

-Hồ Dũng, người có muốn ta phế người thêm một lần nữa? Phi Linh là sư phó của ta. Hãn dạy ta thế nào, muốn ta khi nào đến, muốn ta hầu hạ hãn thế nào là chuyện của ta và hãn. Có bản lĩnh người thắng được hãn đi, ta cũng có thể làm tương tự những việc đó với người.

Cảm giác được trên người Long Vũ Âm cường đại chiến ý, tâm Hồ Dũng cũng không khỏi run rẩy.

Nói giỡn, một chọi một, thực lực của hãn sao có thể là đối thủ của Long Vũ Âm, hãn thậm chí ngay cả Thiên Linh Căn đều không tới! Thời điểm

đối mặt với Long Vũ Âm, căn bản không dám nói lời nào, tuy hận Phi Linh đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng cũng không làm gì được Phi Linh. Hồ Dũng quả thực sắp tức đến bể phổi rồi.

-Ta hôn phu của người!

Hồ Dũng tức giận hô.

-Cái hôn ước kia tới bây giờ vẫn không thừa nhận! Loại phế vật như người, cũng muốn làm hôn phu của ta? Muốn làm hôn phu của ta, trước đánh thắng ta rồi hãy nói!

Long Vũ Âm lông mày nhướng lên, lạnh lùng nhìn Hồ Dũng.

Thấy Long Vũ Âm ánh mắt đầy sát khí, trong lòng Hồ Dũng có chút sợ hãi, lúc trước khi Long Vũ Âm phế bỏ hắn, cũng là cái ánh mắt này, hắn đã ghi tạc trong lòng.

-Long Vũ Âm, người nhớ kỹ đó, người sẽ phải hối hận!

Hồ Dũng đã quyết định, hắn nhất định phải trả thù Phi Linh cùng Long Vũ Âm đôi gian phu dâm phụ.

Thật tình mà nói, nếu Phi Linh mà nghe được tiếng lòng này của hắn thì có thể chắc chắn rằng đêm nay nhà hắn sáng nhất Vũ Thần Tông rồi.

Nhưng hắn không dám cùng Long Vũ Âm chính diện độ sức, chỉ có thể phần uất xoay người ly khai.

-Hừ...ta chờ xem, người làm sao để cho ta hối hận!

Long Vũ Âm lạnh lùng nói. Sau đó lại nhớ lại cái ẩn ý của Hồ Dũng về ân ái cùng Phi Linh, rồi lại nhớ lời của Phi Linh nói, không có làm chuyện bậy bạ với học trò mình.

-Không được nghĩ lung tung. Hắn là sư phó của ta.

Long Vũ Âm đột nhiên vỗ vỗ hai má của mình sau đó lẩm bẩm. Nàng quay trở về Long Ẩn thế gia.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Tam Đại Thần Tông

Thời gian trôi qua nhanh chóng. Thoáng cái đã mấy tháng trôi qua.

Kết thúc tháng đầu tiên, Long Vũ Âm vẫn thường xuyên đến biết viện của Tiêu Ngữ để Phi Linh chỉ đạo về võ thuật, đồng thời, nàng cũng đã nắm được cách khống chế năng lực của bản thân, Xích Long huyết mạch có thể nói là bá đạo nhưng không nâng cao được quá mười lần, lực lượng quá mạnh mẽ là cơ thể nàng không thể đáp ứng được, có thể nói chọn Long Vũ Âm cùng Xích Long huyết mạch song hành đã khá cưỡng ép rồi.

Thánh Linh Thiên Bảng hạng nhất, Tiêu Ngưng Nhi được Vũ Thần Tông ban phát cho một kiện giáp nhẹ, Huyền Linh giáp, phẩm chất là ngũ phẩm bảo khí, kiện bảo khí này phòng thủ vô cùng mạnh mẽ, chính những trưởng lão lần trước quan sát Tiêu Ngưng Nhi chọn ra nhằm mục đích tăng cường khả năng sống còn của nàng. Phải biết ngũ phẩm bảo khí là vô cùng trân quý, ở ngoài Tu Điện dường như không có tồn tại mặt hàng này. Ngoài ra còn một đầu trác tuyệt yêu linh Long huyết, nhưng mà Tiêu Ngưng Nhi không có nhu cầu dung hợp đầu yêu linh này nên đã Tiêu Ngữ rồi. Còn có linh thạch, Phi Linh cũng nói nàng không nên lãng phí, nên Tiêu Ngưng Nhi trực tiếp tiêu thụ toàn bộ số linh thạch trong ba giờ thời, lượng Thiên Địa chi lực bên trong linh thạch quá ít, mà so với tốc độ hấp thu của Tiêu Ngưng Nhi thì như muối bỏ biển thôi. Mà cách sau đó hai tuần thì Tiêu Ngưng Nhi đột phá cửu tinh Thiên Mệnh cảnh, đến bây giờ thì đã đến đỉnh phong rồi.

Việc lập nên thế lực cũng dần phát triển chậm chậm, với lượng linh thạch cực phẩm Phi Linh tạo ra, có thể nói là tài sản kết xù nhất cả Long Khư Giới Vực rồi. Với việc chuẩn bị, Cố Bối đã chiêu mộ được cả ngàn

người trong Vũ Thần Tông, và tất nhiên lương bổng cũng rất khá, một người tham gia sẽ được cung ứng một đầu ưu tú cấp yêu linh Long huyết, một kiện nhị phẩm bảo khí tùy chọn, linh thạch có hơn trăm khối, và những thứ đó là do Phi Linh làm ra chứ không ai khác, cứ nhìn thấy những thứ yêu linh, bảo khí ở ngoài Tu Điện là Phi Linh không kiềm được thăm than. Mà dù sao cái giả phải trả cho sự trung thành là quá nhiều, đây là lực hấp dẫn không thể chối từ mà chưa có bất kì thế lực nào có thể bỏ ra. Và tin đồn về việc Cổ Bối tạo thế lực đã được nhiều thế lực lớn khác chú ý.

Mấy tháng trôi qua chính là Cổ Lam thời điểm bùng phát, sau khi được Phi Linh chữa trị xong, tu vi cũng không có dừng lại mà còn tăng nhanh vô cùng, Thiên Tinh cảnh bát trọng là tu vi hiện tại nàng đang dừng chân. Tin tức Cổ Lam không còn bị bệnh nữa đã lan truyền khắp Cổ Thị, các trưởng lão của Cổ Thị thế gia cũng chấn kinh trước tu vi mà sau khi hết mà nàng đạt được. Cổ Hằng là ứng cử viên tốt nhất cho vị trí gia chủ nay đang bị Cổ Lam lung lay, sắp tuột khỏi tay rồi.

Và dĩ nhiên là ngoài việc giao cho Cổ Bối vô số thứ tốt thì cũng không có keo kiệt cho Cổ Bối, Cổ Lam những kiện bảo khí ngũ phẩm, dù sao Tiêu Ngưng Nhi cũng là ngũ phẩm bảo khí. Đợi khi nào Tiêu Ngưng Nhi tấn cấp Thiên Tinh thì cậu sẽ tự mình cấp cho nàng một kiện thất phẩm hoặc bát phẩm bảo khí, phải biết rằng hai loại bảo khí ấy chính là Long Đạo cảnh cũng khó khăn xuyên thủng nếu không có một kiện công kích bảo khí cùng giai.

Có được yêu linh mới, bảo khí mới, ai cũng hưng phấn mà tu luyện, nâng cao thực lực cho cả thế lực. Đến hiện tại thì thế lực của Phi Linh vẫn không có tên nhưng mà số lượng người tham gia đã đạt gần ba ngàn, có Thiên Mệnh khoảng hai ngàn, Thiên Tinh được tám trăm, Thiên Chuyển hai trăm. Số lượng thuộc hạ này làm cho thế lực tứ phương cũng phải thêm thường a, dù sao Long Đạo cảnh cũng là các cường giả cao cao khó với tới, nên cũng không có ai tự nguyện tham gia thế lực nào cả.

Hôm nay, trời trong nắng ấm, hoa tươi nở rộ.

Phi Linh đang cùng Long Vũ Âm và Tiêu Ngưng Nhi như ngày thường chuẩn bị bắt đầu đối luyện. Đột nhiên Cố Bối chạy đến trên mặt còn ra vẻ hào hứng vô cùng.

-Phi Linh, có một tin tức, đệ tử của Thiên Âm Thần Tông cùng Hoả Thần Tông tới đây, nghe nói tất cả đệ tử Thiên Âm Thần Tông đều là nữ, rất nhiều nữ đệ tử đẹp như tiên nữ, chúng ta mau mau đến xem?

Cố Bối vừa nói xong, ánh mắt cũng thay đổi, trên mặt toát ra nụ cười hưng phấn. Phi Linh nghe xong không khỏi mặt ngớ ra, mà xui thay vừa mới bắt đầu trận đấu, Long Vũ Âm là đang vọt tới đâm vào mặt Phi Linh trong tình trạng đã gia tăng sức mạnh lần một rồi. Phi Linh một đẳng bị đánh cho bay vào vách tường.

-Phi Linh!

Tiêu Ngưng Nhi thấy thế không khỏi lo lắng chạy đến.

-It....te, tiểu Âm, người có thể hay không từ từ a. Ta vừa bị mất tập trung mà cũng không tha nữa.

Phi Linh lấy tay sờ sờ khuôn mặt vừa bị đánh của mình. Tiêu Ngưng Nhi cũng chạy tới đỡ cậu lên.

-Sư phó, cái này là do người mất tập trung. Không phải người đã dạy ta không được mất cảnh giác trong mọi trường hợp sao?

Long Vũ Âm chỉnh lại tư thế đứng rồi nói.

-Ách...Hà hà. Ta sai a. Dù sao sư phó và đồ đệ vẫn cần trau dồi lẫn nhau mà.

Phi Linh cứng họng rồi gãi đầu viện cớ. Rồi cậu có chút suy tư, đệ tử của Thiên Âm Thần Tông cùng Hoả Thần Tông đi vào Thiên Linh Viện làm gì?

-Họ đến đây làm gì?

Phi Linh thắc mắc hỏi Cố Bối.

-Đệ tử của Thiên Âm Thần Tông cùng Hoả Thần Tông cách mỗi một năm sẽ tới Vũ Thần Tông một lần, ngoại trừ thiên tài tỷ thí với nhau, còn nhu cầu mua bán một ít đồ, Thiên Âm Thần Tông sản xuất Thiên Âm Lộ, đây là thánh phẩm dùng để tăng tu vi. Thiên Âm Thần Tông cùng Vũ Thần Tông khác nhau. Tông môn của Thiên Âm Thần Tông từ trên xuống dưới đều là nữ, chỉ có số ít nữ đệ tử cùng với nam nhân bên ngoài tông kết thành đạo侶, cho nên số lượng đệ tử còn lại trong tông phái vô cùng đoàn kết, thực lực tông môn càng ngày càng mạnh, gần như ngang bằng với Hoả Thần Tông. Về phần Hoả Thần Tông, những năm gần đây thực lực đột nhiên tăng mạnh, nghiễm nhiên đã trở thành một trong sáu Đại thần tông đứng đầu!

Cố Bối giải thích. Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi gật đầu. Long Vũ Âm về mặt vẫn trong trạng thái bình thường.

-Chúng ta đi xem thử đi.

Phi Linh nói. Cậu khá tò mò tỷ thí giữa các Thần Tông sẽ hay ho ra sao. Sau đó, cả bốn người cùng một chỗ tiến về chính điện của Thiên Linh Viện.

Khi bốn người vừa rời đi, Ứng Nguyệt Như cũng từ trong nhà bước ra.

-Thời gian trôi đi nhanh quá. Sắp tới nơi này không thể bình yên rồi.

Ứng Nguyệt Như thở dài. Sống cùng Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi đã được mấy tháng, Long Vũ Âm thì ngày nào cùng đến, hai su tỷ muội suốt

ngày chạm mặt nhau, cùng dùng bữa với nhau, nhiều lúc Long Vũ Âm bị Phi Linh hành mà bất tỉnh, chính nàng là người chăm sóc Long Vũ Âm, từ lúc đó nàng đã nhận ra ngụ ý của Phi Linh khi để nàng ở lại và bắt Long Vũ Âm đến đây luyện tập thường xuyên, Phi Linh chính là dùng cách khó hòa thì cứ chạm mặt nhau thường xuyên tự khắc sẽ hòa. Tuy là rất mất thời gian, nhưng mà mối quan hệ giữa hai người đã dần được cải thiện, Long Vũ Âm cũng không có ánh mắt lạnh đối với Ứng Nguyệt Như nữa, Phi Linh cứ hết lần này đến lần khác tâm sự với từng người một, cứ người này kể, cậu lại ngồi kế bên nghe rồi nói cho người còn lại, dù hai người có biết là cậu vậy nhưng vẫn cứ kể ra, cứ như hai người đều rất tin tưởng Phi Linh vậy, có thể nói là xung quanh Phi Linh có một luồng hào quang nào đó khiến mọi người cảm thấy rất bình thường, rất thân thiết vậy. Một người cùng một vị trí rất dễ trò chuyện, nghĩ như vậy cũng không sai.

Tiêu Ngữ không biết đi nơi nào, bất quá Tiêu Ngữ thường xuyên bề bộn chuyện.

Chính điện Thiên Linh Viện, người người tập hợp ở đây nhốn nháo, hồi hả, bốn người căn bản không thể lách đi vào.

Nghe nói người của Thiên Âm Thần Tông cùng Hoả Thần Tông đến, không biết là vì cái mục đích gì. đệ tử từng phân viện đều chạy tới chính điện Thiên Linh Viện.

Cố Bối rất biết cách luồn lách, mang ba người Phi Linh tiến vào bên trong Thiên Linh Điện. Thấy là Cố Bối, những thủ vệ kia đều không ngăn trở.

-Những kẻ bên ngoài đều là đệ tử bình thường, những thế gia đệ tử của các đại Thần Tông, những thiên tài, đều tụ tập bên trong thiên điện.

Cố Bối khẽ cười nói.

Trong thiên điện quả nhiên rất nhiều người.

-Hàng năm vào thời điểm các đại Thần Tông trao đổi, các thế gia đệ tử của các đại Thần Tông, những thiên tài đệ tử đều cầm một ít đồ vật đi ra ngoài đấu giá. Ta nghĩ kì này sẽ có một chút bảo vật tốt a.

Có Bối nói. Phi Linh nghe thế cũng cười đáp lại.

Tại một chỗ cách bốn người không xa, có một thanh niên thỉnh thoảng đưa ánh mắt nhìn về phía Tiêu Ngưng Nhi.

Chung quanh người thanh niên kia, có rất nhiều đệ tử đứng đầu Vũ thần tông cùng đệ tử đứng đầu Hoả thần tông vây quanh, hẳn là người đứng đầu trong nhóm trẻ tuổi thiên tài, bên cạnh hẳn còn có hai người khác cũng là thanh niên.

-Diệp Hiên huynh đối với thiếu nữ của Thiên Âm thần tông, tựa hồ rất hứng thú a!

Một người kế bên thanh niên tên Diệp Hiên cười nói:

-Dùng thân phận của Diệp Hiên huynh, còn không phải là dễ như trở bàn tay?

Diệp Hiên lắc đầu nói:

-Mộ Dung huynh sai rồi, thế gian này mỗi người mỗi sở thích, có người yêu tài, có người háo sắc, nhưng nếu là những nữ tử thô tục kia, lại có thể vào pháp nhãn của Diệp Hiên ta?

-A? Chẳng lẽ Diệp Hiên huynh coi trọng nữ tử này, thật là ý chí sắt đá, Diệp Hiên huynh tuần tú lịch sự như vậy, đều không thể làm nòng động tâm?

Mộ Dung Vũ kinh ngạc hướng nhìn thoáng qua:

-Không biết là thiếu nữ nào trong những người kia?

Nếu như tài sắc, quyền thế đều không thể đả động, vậy chỉ có một khả năng, đó chính là thân thân của thiếu nữ này cũng không tầm thường.

Sau đó Diệp Hiên lại đưa ánh mắt về phía đám người Cố Bối. Mộ Dung Vũ cũng nhìn theo, sau đó ánh mắt của hắn trở nên âm trầm hơn hẳn, toát ra một phần không ưa thích cảm giác. Hắn nhìn là có thể nhận ra đám người mà Diệp Hiên đang nhìn là ai. Tiếng tăm của Phi Linh và Tiêu Ngưng Nhi là quá lớn, hơn nữa Long Vũ Âm và Cố Bối hai cái siêu cấp thế gia của Vũ Thần Tông. Còn có gần đây thế lực mới trỗi dậy đã kinh động toàn bộ Vũ Thần Tông nữa.

-Ồ. Thì ra Diệp Hiên huynh không để ý đến tử của Thiên Âm Thần Tông mà là đệ tử của Vũ Thần Tông sao?

Mộ Dung Vũ nói.

-Ra nàng là đệ tử của Vũ Thần Tông.

Không chỉ có Diệp Hiên người này để ý đến Tiêu Ngưng Nhi mà còn có những người khác chú ý nàng. Mà những người này cũng thăm rủa Phi Linh và Cố Bối sao lại có thể có được một cô nương quốc sắc thiên hương như Tiêu Ngưng Nhi, thêm kể bên nàng Long Vũ Âm nữa, nhưng mà nhìn hai người con gái đi chung với nhau nhưng cứ như lửa và nước vậy, Long Vũ Âm thì bá đạo khí tức, Tiêu Ngưng Nhi thì nhu hòa, nhìn như không hợp nhưng lại có thể đi chung với nhau, đúng là kì lạ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Long Thiên Minh

-Diệp Hiên sư huynh, Tiêu Ngưng Nhi đã sớm là hoa có chủ.

Mộ Dung Vũ cười nhạt, nhìn về phía Diệp Hiên nói ra.

-Đã như vậy thì quên đi.

Diệp Hiên thở dài một cái nói. Tuy hẳn ái mộ Tiêu Ngưng Nhi, nhưng chỉ mới là ngưỡng mộ trong tức khắc mà thôi, nếu đã có người khác thì hẳn cũng từ bỏ.

Toàn bộ thiên điện vô cùng náo nhiệt, đệ tử tam đại Thần Tông bàn tán phiếm luận, trao đổi võ đạo, càng náo nhiệt, đương nhiên trong đó cũng tránh không được một ít giao thủ.

Trong thiên điện thiên tài, tất cả các đệ tử đều tề tụ về đúng lúc này, trong thiên điện đột nhiên ồn ào...Một thanh niên mặc bạch ngân trường bào đi tới, suất khí oai hùng, bộ pháp trầm ổn, những thiên tài đang đứng trong đây đối với hắn chỉ như là một bầy gà.

-Không ngờ Long Thiên Minh cũng tới!

Nguyên nhân mọi người ồn ào náo động, là vì thân phận của Long Thiên Minh cực kỳ đặc thù, bình thường đều dốc lòng tu luyện rất ít xuất hiện, phải biết rằng hắn là người thừa kế thứ nhất của Long Ẩn thế gia, là người được đề cử vị trí tông chủ tiếp theo mà không ai có thể cạnh tranh!

Long Thiên Minh chậm rãi đi tới, lưu quang vận chuyển chung quanh, khí tức trên thân tự thành một mạch, dẫn dắt hơi thở của tất cả mọi người. Tất cả mọi người đều không tự chủ được bị ảnh hưởng của hắn.

Long Thiên Minh hai mươi sáu tuổi, đã đạt đến Thiên Tinh cảnh cửu tinh cấp độ, là một trong mấy thiên tài chói mắt nhất trong cả Vũ Thần Tông. Dù sao Tiêu Ngưng Nhi cũng không có hé lộ ra bản thân tu vi gần đạt đến Thiên Tinh cảnh, nếu không thử nghĩ xem chỉ mười bốn mười lăm mà đã được Thiên Tinh cảnh thì có khi cả Long Khư Giới Vực sẽ náo loạn a.

Hắn thấy được Long Vũ Âm nên đến xem.

-Nguyên lai đường muội cũng ở nơi đây!

Thấy Long Thiên Minh, Long Vũ Âm hừ một tiếng quay đầu đi, hoàn toàn không cho Long Thiên Minh mặt mũi.

Long Thiên Minh cười cười, lơ đãng, rất có khí độ, ánh mắt đảo qua mọi người, ánh mắt đã rơi vào trên người của Tiêu Ngưng Nhi.

-Thật không ngờ ta còn có cơ hội gặp mặt Thiên linh căn cửu phẩm Tiêu Ngưng Nhi a.

Long Thiên Minh dường như hoàn toàn loại Phi Linh ra khỏi tầm mắt.

Tiêu Ngưng Nhi cười lại với Long Thiên Minh chào hỏi một chút, nhưng thái độ của Long Thiên Minh làm Phi Linh cực kỳ không ưa.

Long Thiên Minh không thể nghi ngờ bị vây quanh bởi những thiếu nữ xinh đẹp Thiên Âm Thần Tông tiến tới đứng cạnh Long Thiên Minh, cười sáng lạn, quyến rũ hướng về Long Thiên Minh, bất quá Long Thiên Minh hoàn toàn làm như không thấy, lễ kính mỉm cười, bộ dạng hoàn toàn xem nữ sắc.

Ăn uống linh đình, sau đó nhân vật đứng đầu Long Thiên Minh, Vũ Thần Tông, Hỏa Thần Tông cùng Thiên Âm Thần Tông cùng ngồi vào bàn,

bọn họ tại thiên điện không thể nghi ngờ là có được khí tràng cường đại nhất, người bên cạnh nói chuyện với bọn họ đều rất thận trọng.

Tại Vũ Thần Tông có Long Thiên Minh cao cao thiên tài đứng nhất, thì Thiên Âm Thần Tông và Hỏa Thần Tông cũng không kém cạnh. Thiên Âm Thần Tông có Minh Nguyệt Vô Song, Hỏa Thần Tông có Viêm Dương.

Tam đại Thần Tông, Minh Nguyệt Vô Song, Viêm Dương, Long Thiên Minh, không thể nghi ngờ đều là tồn tại chói mắt nhất.

Long Thiên Minh tuy địa vị phi phàm, nhưng mà so sánh cùng Thiên Âm Thần Tông thánh nữ Minh Nguyệt Vô Song, còn có Hỏa Thần Tông Viêm Dương, lại chỗ thua kém một ít. Dù sao Viêm Dương đã bị xác định ra mặc ứng cử cho chức tông chủ Hỏa Thần Tông, Minh Nguyệt Vô Song tuy không phải người thừa kế, nhưng ở bên trong Thiên Âm Thần Tông lại có địa vị cao cả.

Long Thiên Minh hướng Minh Nguyệt Vô Song, Viêm Dương hai người nhìn thoáng qua, chớp tay cười nhẹ, lộ ra thái độ gần gũi, Minh Nguyệt Vô Song cũng gật đầu đáp lễ, nhưng vẫn duy trì thần sắc lạnh lùng nhìn Viêm Dương, hoàn toàn xem Long Thiên Minh như không tồn tại, khiến cho Long Thiên Minh có chút xấu hổ. Nhưng Long Thiên Minh rất nhanh liền thu hồi ánh mắt, cùng người bên cạnh cao giọng đàm tiếu, bộ dạng như không để ý chút nào.

Rất nhanh buổi đấu giá liền bắt đầu rồi cũng nhanh chóng kết thúc, Cổ Bối đạo gần đây tài lực mạnh mẽ mua sắm rất ra dáng đại gia vun tiền. Trong buổi đấu giá, Cổ Bối ưa nhất một bức đồ thư, ý vị phát ra từ nó rất thâm sâu khó dò, nhưng vẫn có vài người biết hàng muốn mua và cũng có người không biết nhưng pháp nhãn rất tinh, biết nó là đồ vật không tầm thường, trong đó có Viêm Dương cũng tranh mua, nhưng cuối cùng là Cổ Bối giành được. Mặc dù hơi tiếc nhưng Viêm Dương cũng không có gì làm quá lên cả. Mà hỏi Cổ Bối thì hắn nói đem về để trưng bày. Phi Linh nghe

thôi không khỏi cười đau bụng, dùng đến hai mươi lăm vạn linh thạch đi mua thứ này về trưng, tuy Phi Linh có cảm nhận được điểm đặc biệt của bức đồ này nhưng cậu không có hứng thú với nó.

Chỉ thấy cô nương dẫn chương trình nói:

-Chúng ta các loại bảo vật đã đấu giá xong, tiếp theo chính là màn tụ hội luận đạo, chúng ta lúc này đây luận đạo, chủ đề để bàn luận chính là cầm kỳ thư họa. Dem ý niệm lý giải đối với đại đạo, tất cả đều dung nhập vào bên trong cầm kỳ thư họa, lại để cho tất cả mọi người đánh giá.

Trên khoảng trống phía trước, đã có người hầu đem đàn tranh, bàn cờ cùng với giấy và bút mực... đem lên.

Bên trong Thiên Điện, các đệ tử tam đại Thần Tông ánh mắt đều rơi vào những vật bên trên, trong nội tâm khê nhúc nhích, như thể một chuyện vô cùng thú vị. Nếu có thể chứng kiến đám người Viêm Dương, Minh Nguyệt Vô Song viết chữ, hoặc là nghe một chút tiếng đàn bọn họ..., cảm thụ đạo niệm trong đó, nói không chừng có thể làm cho mình tại võ đạo tiến thêm một bước!

Cô gái dẫn chương trình tên Cầm Duyệt, Cầm Duyệt đi đến bên giá đàn tranh, khê mỉm cười nói:

-Nếu mọi người không chê, lần này ta tình nguyện đến trước làm người khởi xướng, mong rằng chư vị vui lòng chỉ giáo!

Nghe được Cầm Duyệt nói muốn bộc lộ tài năng, phía dưới rất nhiều đệ tử đều cao giọng ủng hộ.

Cầm Duyệt ngồi xuống bên cạnh đàn tranh, tư thái ưu nhã, duỗi ra hai cánh tay mỹ lệ, cử động ngón tay chậm rãi bắt đầu.

Tiếng đàn uyển chuyển trầm thấp, như tiếng vọng phía chân trời. Giống như vũ trụ bao la, xa nghe im ắng, yên lặng nghe vẫn còn tại bên tai. Ở trong đó ẩn chứa một nỗi ưu tư, một tia tình cảm, dịu dàng mỹ lệ.

Bông nhiên, âm thanh đàn tranh, đột nhiên chuyển gấp, giống như bình bạc bắn tung toé, tuy rằng rất gấp, nhưng vẫn mang vẻ đoan trang, trầm ổn.

Tất cả mọi người không khỏi chìm đắm trong tiếng nhạc, linh hồn hải tựa hồ nhận lấy từng tia dẫn động, theo âm luật chấn động. Theo tiếng đàn, tựa như đột nhiên đi tới một chỗ thế ngoại đào nguyên, ánh mặt trời ấm áp.

Giai điệu sau khi chấm dứt, tiếng mọi người tán dương không ngừng bên tai.

-Tiếng đàn Cầm Duyệt cô nương tựa như âm thanh nước chảy, bên trong tình ý ẩn chứa cảm ngộ, thật sự là không giống người thường!

-Tiếng đàn Cầm Duyệt cô nương đến giờ dư âm vẫn còn vang vọng bên tai, thật sự là làm cho người ta vô cùng hoài niệm a!

...

Tiếng tán dương không ngừng vang lên, nhưng mà đám người Long Thiên Minh, Minh Nguyệt Vô Song, Viêm Dương lại có vẻ rất là lạnh nhạt, cười mà không nói. Dù sao lý giải của Cầm Duyệt đối với đại đạo, với bọn họ mà nói, vẫn chỉ là dừng lại ở mức sơ cấp, cùng bọn hắn so sánh, vẫn là thua kém nhiều lắm.

Cầm Duyệt đứng lên, khẽ khom người, nói ra:

-Cầm Duyệt bêu xấu, lại để cho mọi người chê cười. Cầm Duyệt vừa rồi đã mở màn, phía dưới liền đến phiên chư vị rồi!

Nghe được Cầm Duyệt nói, rất nhiều người không khỏi có chút xấu hổ, Cầm Duyệt tiếng đàn đã đến loại cấp độ này, bọn hắn đi lên đó mới là thật sự bêu xấu, màn luận đạo này, tốt hơn hết là để cho cao thủ chân chính đi lên, như vậy ngược lại mới có thể có thu hoạch lợi ích.

-Trong tất cả đệ tử thiên điện, Viêm Dương sư huynh, Minh Nguyệt sư tỷ còn có Long sư huynh không thể nghi ngờ là ba người đứng đầu, kính xin ba vị đi lên, chỉ điểm chúng ta một phen!

Không biết là ai nói ra câu này.

Mọi người rất nhanh đều bắt đầu phụ họa.

Viêm Dương, Minh Nguyệt Vô Song cùng Long Thiên Minh ba người, tại lý giải đối với đại đạo, tuyệt đúng là đạt đến trình độ kinh người, chỉ cần bọn hắn triển lộ 1 chút, những người khác khẳng định đều sẽ thu được lợi ích không nhỏ.

Long Thiên Minh nhìn Viêm Dương cùng Minh Nguyệt Vô Song, cười một tiếng nói:

-Trong số ba người thì ta là yếu nhất, ta đây không ngại bêu xấu, về sau lại mời Minh Nguyệt sư tỷ còn có Viêm Dương sư huynh lên đi!

Nghe được Long Thiên Minh nói, tất cả mọi người không khỏi vì Long Thiên Minh khí độ thâm khen rồi một tiếng, ba người đều là hậu bối nổi bật bên trong tam đại Thần Tông, giữa nhau khó tránh khỏi sẽ có chút cạnh tranh lẫn nhau, nhất định sẽ không vui vẻ như vậy, nhưng mà Long Thiên Minh lại chủ động nhận thua, đây không phải việc người bình thường có thể làm được.

Nhìn bóng lưng Long Thiên Minh, Viêm Dương khinh thường cười lạnh một tiếng, hắn như thế nào lại nhìn không ra tâm tư Long Thiên Minh, chẳng qua là hắn căn bản khinh thường loại trò hề rẻ tiền này. Long Thiên

Minh lời đầu tiên tự nhận không bằng 2 người kia, các đệ tử tam đại Thần Tông sẽ cảm thấy, dù là Long Thiên Minh không bằng hai người còn lại, cũng không có gì mất mặt, nhưng nếu như có thể thắng cả hai, cái kia lại là một việc cực kỳ xuất sắc, dù sao từ đầu Long Thiên Minh đã đứng ở thế yếu. Về phần Minh Nguyệt Vô Song, vẫn như cũ bộ dạng lãnh đạm, dường như thắng bại đối với nàng mà nói không có bất kỳ ý nghĩa.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Có Biến

Trong lúc mọi người đang nhìn chăm chú, Long Thiên Minh đi tới phía trước.

Đi đến phía trước, Long Thiên Minh ánh mắt đảo qua mọi người, cười nhạt một cái nói:

-Trước mặt Cầm Duyệt biểu diễn cầm kỹ, chơi cờ mà nói cần hai người luận bàn, vì vậy ta xin làm một bức vẽ.

Long Thiên Minh nhắc bút lông, chấm điểm mực nước, ánh mắt rơi vào tờ giấy trắng phía trước mặt.

Vốn là vẫn chỉ lạnh nhạt mỉm cười, Long Thiên Minh tại khoảng khắc này, bỗng nhiên giống như núi cao vạn trượng, toàn thân lập tức bạo phát ra khí thế kinh người, khí thế bá đạo kinh người, áp bách khiến cho mọi người chung quanh không cách nào thở được.

Long Thiên Minh cả người giống như là bảo kiếm ra khỏi vỏ, phảng phất như muốn khiến tất cả mọi người đều thần phục dưới chân mình, hần chập rãi đem bút trong tay hạ xuống, một chút mực văn tại trên giấy tản ra, nhanh chóng cuồng họa, dần dần, một cái mãnh thú hiện ra trên giấy, đây là một đầu Thiên Huyết Thánh Long đang giương cánh nhào xuống.

Long cốt, long lân, long dực, mỗi một chỗ bút lực đều vô cùng mạnh mẽ.

Đầu Thiên Huyết Thánh Long này phảng phất như muốn từ trên giấy bay ra, trong đôi mắt bắn ra nghiêm nghị chi khí, phảng phất bao quát

chúng sinh.

Trong bức tranh lúc này ẩn chứa đạo niệm cùng khí thể quân lâm thiên hạ, chỉ là chứng kiến bức họa Thiên Huyết Thánh Long, cũng khiến những đệ tử bình thường cảm giác tâm thần chịu chấn nhiếp, cảm giác hô hấp khó khăn.

Long Thiên Minh thu bút, đem bút lông đặt một bên, khí thể cường đại trên người lập tức thu lại.

Long Thiên Minh nhìn về phía hai người Minh Nguyệt Vô Song cùng Viêm Dương, khẽ cười nói:

-Không biết hai vị tình nguyện dùng loại gì để thể hiện cho mọi người xem một chút tài nghệ của chính mình?

Đánh cờ cần hai người tranh phong, thắng thua rất dễ dàng phân cao thấp, hơn nữa song phương đánh cờ. Nếu trong đó đạo niệm một phương bị một phương khác áp chế, người đó sẽ rất khó có thể phát huy hết thực lực, khó tránh khỏi thất bại. Long Thiên Minh hành động lần này. Vô thanh vô thức liền muốn làm Minh Nguyệt Vô Song cùng Viêm Dương trở nên bất hòa.

Minh Nguyệt Vô Song cùng Viêm Dương hai người, một là thánh tử Hỏa Thần Tông, một là thánh nữ Thiên Âm Thần Tông, nếu mà hai người bọn họ độ sức..., không biết sẽ là cái kết quả gì, mọi người không khỏi vô cùng muốn thấy.

-Ta không có vấn đề.

Viêm Dương lạnh nhạt nói.

Mặc dù biết tâm tư Long Thiên Minh, nhưng Viêm Dương cũng không thêm để ý. Không có cự tuyệt. Đối mặt với bất kỳ người nào, Viêm Dương

đều chưa từng nghĩ tới lui bước.

Minh Nguyệt Vô Song không khỏi cười một tiếng nói:

-Lại để cho chư vị chê cười. Ta rất ít đánh cờ, đối kỳ nghệ cũng không tinh thông. Đạo niệm cũng vô pháp cùng Viêm Dương sư đệ so sánh, nên không dám cùng Viêm Dương sư đệ tỷ thí, miễn cho làm trò cười cho người trong nghề. Ta xin được phép dùng kỳ nghệ thể hiện.

Nghe được Minh Nguyệt Vô Song nói..., mọi người không khỏi có chút thất vọng, chứng kiến Minh Nguyệt Vô Song vân đạm phong khinh, bọn hắn cũng không dám suy đoán lung tung Minh Nguyệt Vô Song có phải hay không sợ cùng Viêm Dương đối địch, tuy không thể xem Viêm Dương cùng Minh Nguyệt Vô Song quyết đấu, nhưng có thể nghe được tiếng đàn Minh Nguyệt Vô Song, cũng đã là một việc vô cùng hưng phấn rồi.

Long Thiên Minh lông mi hơi nhướng, xem ra Minh Nguyệt Vô Song rút lui a, xác thực đối mặt Viêm Dương, bất kể là Minh Nguyệt Vô Song hay là hắn, đều không có quá nhiều lòng tin khiêu chiến, Viêm Dương quá mạnh mẽ

Minh Nguyệt Vô Song hướng trước mặt đi đến, đi đến phía trước đàn tranh, nàng cũng không hề ngồi xuống, chỉ là duỗi ra một ngón tay ngọc, tại trên dây đàn tranh nhẹ nhàng mà bắn ra một chút.

-Tranh.

Một thanh âm tựa như thanh tuyền chảy xuôi truyền khắp cả tòa Thiên Điện, dư âm lượn lờ không dứt.

Trong chớp mắt, tất cả mọi người phảng phất đưa thân vào Tiên cảnh, thanh âm không linh khiến cho mọi người không khỏi vui vẻ thoải mái, trên mặt tất cả đều toát ra vẻ si mê. Coi như là Viêm Dương cùng Long Thiên

Minh, không bị tiếng ảnh hưởng đàn quá nhiều, nhưng tâm tình cũng không khỏi trở nên bình hòa xuống.

Âm thanh tiếng đàn này, làm trái tim tất cả mọi người đều yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người không cách nào tự kiềm chế, đều tự chìm đắm bên trong ý cảnh kỳ diệu kia.

Rất lâu sau đó, tuy nhiên tiếng đàn đã ngừng, nhưng tất cả mọi người vẫn còn dư vị, thật lâu không ngừng.

Tiếng đàn này, so với bức vẽ của Long Thiên Minh cao thâm hơn vài phần, loại cảm ngộ này làm cho người động dung, khiến cho bọn hắn dư vị vô cùng.

-Không nghĩ tới Minh Nguyệt sư tỷ tu thành Thiên Lũ Tường Hòa, tiếng đàn này quả nhiên phi phàm, Long Thiên Minh cam bái hạ phong

Long Thiên Minh có chút chấp tay, cười khổ nói.

Long Thiên Minh ngoài miệng mặc dù nói cam bái hạ phong, nhưng lại chỉ ra Minh Nguyệt Vô Song sở khảm đàn chính là Thiên Lũ Tường Hòa, thừa nhận thua ở Thiên Lũ Tường Hòa, cũng không phải thua ở trong tay Minh Nguyệt Vô Song.

Minh Nguyệt Vô Song lại lơ đãng, cười một tiếng, nàng sở dĩ bắn ra một tiếng Thiên Lũ Tường Hòa, là muốn dẹp loạn ý tranh đấu trong lòng mọi người, ý tứ không nên tranh cao thấp, nói:

-Đây đúng là Thiên Lũ Tường Hòa, Long Thiên Minh sư đệ hảo nhân lực, ta khảm đàn đã xong, mời vị kế tiếp đi.

Sau khi nói xong, Minh Nguyệt Vô Song bình tĩnh hướng xuống phía dưới đi đến, đi lại nhẹ nhàng.

Đến lúc này, mọi người mới chợt bừng tỉnh, thời điểm nhìn về phía Minh Nguyệt Vô Song, tâm tình lại đặc biệt trở nên yên lặng. Tuy chỉ gần kề là âm thanh một tiếng đàn, nhưng mà tiếng đàn này tại trong lòng bọn họ tạo thành ảnh hưởng, lại vượt xa so với bức vẽ kia của Long Thiên Minh.

Long Thiên Minh họa tranh, lấy thế đè người, tiếng đàn mà Minh Nguyệt Vô Song, tựa như tiên âm, khiến cho bọn hắn đối với đạo có một lần cảm ngộ sâu hơn.

Không hổ là thánh nữ Thiên Âm Thần Tông, tại trong cầm đạo, đã đạt đến mức độ siêu phàm.

Cuối cùng chỉ còn lại 1 mình Viêm Dương, chỉ thấy Viêm Dương lạnh nhạt hướng trước mặt đi đến.

Ánh mắt của mọi người tất cả đều rơi vào thân mình Viêm Dương, trong lòng bọn họ suy đoán, không biết Viêm Dương đến tột cùng bên trong cầm kỳ thư họa sẽ thể hiện phần nào đây.

-Đã có người muốn ta bày ra kỳ nghệ, nhưng Minh Nguyệt sư tỷ lại không đồng ý cùng ta luận bàn, trong lòng có điểm tiếc nuối, ta tùy tiện phơi bày một ít rồi

Viêm Dương đi đến bàn cờ bên cạnh, khẽ cười nói, xoay người cầm lấy một quân cờ đen, ánh mắt rơi vào trên bàn cờ.

Ngay tại cầm khoảng khắc cần lấy quân cờ, Viêm Dương tuy đứng yên 1 chỗ, nhưng lại giống như là đột nhiên biến mất, tất cả mọi người đều không cảm ứng được sự hiện hữu của hắn.

Mà lúc này, phía dưới bàn cờ, lại trở nên vô cùng to lớn, phảng phất như trở thành một thế giới.

Núi non sông ngòi, phảng phất tất cả đều bị dung nạp vào bên trong bàn cờ. Chỉ khác là bên trong, tựa hồ không có bất kỳ tia sinh cơ nào cả, lúc này Viêm Dương chậm rãi giơ quân cờ lên, sau đó hạ xuống.

Ngay tại nháy mắt lúc quân cờ hạ xuống, bỗng nhiên bên trong núi non sông ngòi, dựng dục ra vô số sinh cơ, hoa cỏ cây cối. Lực lượng này tác động tới trái tim tất cả mọi người.

Thế giới bắt đầu thay đổi, khiến cho mọi người đều cảm thấy vô cùng rung động, giờ này khắc này chính bọn hắn phảng phất như chính mình là trong số những hoa cỏ cây cối đó, cảm thụ được sinh cơ dạt dào trong thiên địa.

Một nước cờ này của Viêm Dương, ẩn chứa đạo niệm sâu sắc.

Rất lâu sau đó, tất cả mọi người vẫn còn đắm chìm bên trong tiểu thế giới kia.

Viêm Dương thu tay lại, khẽ mỉm cười nói:

-Nếu không ai thi đấu, ta liền kết thúc a.

Viêm Dương khí độ thông dong, chậm rãi hướng phía dưới đi xuống.

Đột nhiên lúc này trên không trung, đột ngột xuất hiện những làn mây đen đục ngầu, khiến bầu trời đang trong xanh lại mất đi màu sắc của nó mà chuyển sang u ám hơn. Sấm chớp bắt đầu nổi lên.

-Hả? Sao thời tiết lại chuyển biến xấu như vậy a?

Cầm Duyệt dẫn chương trình thấy khung cảnh trên bầu trời không khỏi than thở.

-!!!!!!!

Phi Linh nhưng là cảm nhận được một luồng khí tức mạnh mẽ hướng về phía Vũ Thần Tông di chuyển xuống. Phải nói khí tức này còn mạnh hơn Kim Vệ lần trước.

-Là Thánh đế kia sao?

Phi Linh tự mình lầm bầm.

Lúc này năm đại Vũ Tông cấp của Vũ Thần Tông, có thể nói là năm vị trùm của Vũ Thần Tông cũng cảm nhận được sự rung chuyển này. Cả năm người bắt đầu hướng ra ngoài mà đi, nhanh chóng hướng đến thiên điện trên bầu trời đi đến.

Ầm ầm....

Sấm chớp ngày càng điên đảo hơn. Rồi sau đó, một đầu yêu thú rất quái lạ từ trong đám mây nhảy xuống, thân thể con yêu thú này to cỡ con gấu và nó cũng có hình dáng của một con gấu nữa. Trên người nó còn toát ra những luồng quang điện, khí tức thâm không thể dò, đến những cường giả Long Đạo cảnh đang ẩn nấp cũng phải hít thở không thông với con gấu lôi này.

-Đến con gấu cũng được đấy chứ! Có thể so sánh với đầu mười vạn năm hồn thú rồi.

Phi Linh thấy con gấu này không khỏi cảm thán, lâu rồi cậu không gặp qua một con thú nào có đẳng cấp sánh ngang hồn thú mười vạn năm. Đây là hiếm thấy vô cùng. Tên kia không ngờ còn nuôi được con yêu thú này. Rất thú vị!

Nhưng sau khi con lôi gấu đó nhảy xuống vẫn không có xuống dưới mặt đất mà là đứng ở trên không trung, sau đó lại xuất hiện thêm năm con yêu thú khác. Phi Linh nhìn thấy cũng hơi hơi kinh ngạc rồi. Nhưng thấy được

như vậy càng làm cậu thêm hứng thú. Không biết Thánh đế kia muốn làm gì đây? Phi Linh miệng mỉm cười thầm nghĩ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Xuyên Việt Giả

Thời điểm sáu con yêu thú khí tức kinh khủng áp bách toàn bộ đệ tử tại thiên điện đầy đủ xếp thành một hàng ngang. Năm vị thần tôn của Vũ Thần Tông cũng đã đến nơi, bọn hắn đứng thẳng theo hàng ngang đối diện bảy con yêu thú.

-Yêu thú thần cấp!

Linh Ngọc thần tôn run run nói. Về cơ bản, cảnh giới của bọn hắn là ở tầm Vũ Tông cấp tam cùng tứ trọng, nhưng mà bọn này yêu thú thần cấp, là phải Vũ Tông cấp cửu trọng phía trên, có thể nói là cấp bậc Đại Đế tranh phong rồi. Căn bản bọn hắn không phải đối thủ của chúng.

-Làm sao lại xuất yêu thú cấp thần ở nơi đây?

Thiên Vũ thần tôn vốn là tông chủ đương nhiệm cũng phải kinh hãi nói.

-Theo ta nhớ, chỉ có một người có được sáu con yêu thú cấp thần, theo lời xưa đồn lại, hắn đã bị phong ấn tại Thiên Thần Tổ Địa bên trong, nhưng làm sao hắn có thể thoát ra ngoài?

Thiên Vân thần tôn nói. Đúng là Thánh đế đã bị phong ấn vào trong Thiên Thần Tổ Địa, nhưng mà bọn hắn không có biết, Thánh đế đó thời điểm bị phong ấn, thực lực đại giảm, đó cũng là khoảng thời gian mà hắn khó mà phòng bị được những yếu tố ảo tưởng như đoạt xá, hơn nữa là xuyên việt giả mang theo hệ thống cấp thiên hà đến đoạt xá, chính những điểm tri thức thiên hà cấp bậc đã giúp xuyên việt giả thoát ra Thiên Thần Tổ Địa mà không có người nào biết được. Vốn Trục Xuất Giả đương nhiệm là muốn cho kẻ thừa kế của hắn một cái thân thể cùng tu vi cao cao để

chưởng quân trật tự, duy trì cân bằng cùng với Sáng Thế Thần. Nhưng mà một lỗi đã hiện lên do Phi Linh lần đầu tiên đặt chân đến Long Khư Giới Vực. Hai hệ thống trùng lập trong thiên hà, bắt diễn ra tranh đấu, cấp cao thắng cấp nhỏ, Thần Tiên Đạo hệ thống chính là hệ thống mang trong mình tri thức cấp bậc phải cao hơn thiên hà nhiều lần, về cơ bản, hệ thống của Phi Linh chính là thuộc về cấp bậc Nguyên vũ trụ.

-Ý của người là ai?

Thương Viêm thần tôn cau mày hỏi Thiên Vân thần tôn.

-Người đó là một người vô cùng tàn ác, những cường giả cấp bậc Đại đế, chính là trên Vũ Tông cấp tăng thứ cũng bị hắn đem cho giết. May mắn là nhờ vị đại năng đã thành công phong ấn hắn vào Thiên Thần Tổ Địa. Thật không ngờ lại xuất hiện ở nơi đây!

Thiên Vân thần tôn nói. Bốn vị thần tôn khác cũng cau mày gật đầu. Đơn giản nói thì bọn họ hoàn toàn không phải đối thủ của người này, hơn nữa những con yêu thú cấp thần kia cũng đã là không thể đối kháng rồi.

Đúng lúc này từ trên trời, mây đen cũng dần dần tan đi. Một thân ảnh từ trên đám mây đang tan dần xuất hiện. Hắn khoác trên mình một bộ áo bào màu vàng kim rất uy nghiêm, dáng vẻ của một bậc quân vương vậy. Khí tức từ hắn phát tán ra vô cùng khủng bố, khiến những học viên của tam đại Thần Tông cũng bị chèn ép đến không thở nổi.

Phi Linh ở dưới kia dùng sức mạnh của mình xóa tan đi lực áp lên Tiêu Ngưng Nhi, Long Vũ Âm và Cố Bối. Đến cả Viêm Dương, Minh Nguyệt Vô Song và Long Thiên Minh cảnh giới ở Thiên Tinh đỉnh phong và Thiên Chuyển sơ cảnh cũng bị lực ép đến không tài nào chống cự lại được.

Phi Linh đang trầm nghĩ, rốt cuộc Thánh đế là làm thế nào mà chưởng khống thế giới này. Giết hết cường giả sao?

Phi Linh không hề biết, bản thân Thánh đế nếu không có lỗi của hệ thống Trục Xuất Giả thì cũng phải mất hết hơn hai trăm năm mới dung hợp toàn bộ thiên hà này, nhưng mà hệ thống nơi tay, thời gian rút ngắn phải nói là khó có thể tin được, trong thời gian mấy tháng vừa qua, Thánh đế đã gần như dung hợp toàn bộ 9/10 Thiên Hà rồi, nhưng bị cản lại bởi có sự hiện diện của Phi Linh bảo vệ lấy Long Khư Giới Vực, hẳn không tài nào dung hợp được.

Ngay lúc này, người đàn ông kim bào uy lãnh vang lên giọng nói đầu tiên trước mặt toàn bộ những người có mặt ở Vũ Thần Tông này.

-Đã lâu rồi Bốn đế không đến đây. Đường như vẫn không chút thay đổi.

Người đàn ông nói. Người này dường như đang rất kiểm chế rồi, hẳn sát tính đầy mình, Phi Linh có thể thấy được, nhưng mà có lẽ do sự hiện diện của cậu mà hẳn không có động thủ giết hết toàn bộ người ở đây.

-Hồi xuyên việt giả, Bốn Đế biết người đang ở trong số những con tôm nhãi nhép dưới kia. Nơi đây thuộc chương quản của Bốn Đế, bản thân không thuộc thế giới này, người mau mau thức thời mà thoái lui khỏi thế giới này.

Người đàn ông nói. Năm vị thần tôn nghe cũng ngu ngơ, bọn hắn làm gì biết xuyên việt giả gì gì đâu, hơn nữa là một trong số những người đang có mặt ở thiên điện sao?

Phi Linh nghe được Thánh đế nói, bắt đầu hiểu sự việc đang diễn ra, sự thật bí ẩn đằng sau cái danh Thánh đế dần hé lộ, Phi Linh nhận ra người đàn ông này là một xuyên việt giả. Nhưng mà làm sao hắn lại làm ra hành động này, phải biết xuyên việt giả là những người được chọn, vô cùng đặc biệt, chứ không phải chọn bừa một người là có thể xuyên không, Thánh đế này rốt cuộc là được người nào chọn?

-Đại đế cường giả đại nhân, xin hỏi người mà đại nhân nói là người nào?

Thương Viêm thần tôn mở miệng nói.

Chỉ thấy Thánh đế liếc nhìn Thương Viêm thần tôn, bị nhìn, Thương Viêm thần tôn chợt cảm thấy thân thể của hắn dường như không có một sức lực nào để chống cự. Mà Thánh đế bên kia, tay ngoắc ngoắc cho một đầu yêu thú thần cấp trong sáu đầu yêu thú đi ra. Con yêu thú thần cấp này hình dáng rất giống loại khủng long Pteranodon, một loại khủng long biết bay, nhưng mà mỏ đầu của con yêu thú này lại giống như loại Dimorphodon, với những hàm răng sắc bén kia, nó lao thẳng tới chỗ của Thương Viêm thần tôn ý định là muốn nuốt chửng hắn. Thánh đế vốn tàn ác, không có ý định nói chuyện với bất kì kẻ nào yêu hơn hắn cả, hắn chỉ một đường giết sạch mà thôi.

Tốc độ của con yêu thú loại khủng long lai giữa hai loại Pteranodon cùng Dimorphodon há miệng bay thẳng đến Thương Viêm thần tôn nhanh đến chóng mặt, mà Thương Viêm thần tôn thì không có phản ứng đủ nhanh do khí tức khủng bố do con yêu thú thần cấp này mang đến khiến hắn còn phải khó thở chứ nói chi né tránh.

Thời điểm yêu thú đến trước mặt của Thương Viêm thần tôn, hắn vẫn không thể làm gì, cơ bản là mời cho nó, về mặt hắn kinh hãi muốn chạy nhưng chạy không được.

Đúng lúc đó, một thân ảnh xuất hiện đánh tan cái khí tức áp bách kia.

Chỉ thấy thân ảnh này, ngay tức khắc xuất hiện trước mặt của Thương Viêm thần tôn, người này mặc áo bào màu trắng, tóc xõa ra dài đến lưng, vẻ mặt tuấn tú. Người này chính là Phi Linh. Cậu xuất hiện cũng là để ngăn trở đòn sát hại này, cũng như ra mặt như lời của Thánh đế.

Tay phải của Phi Linh đưa ra.

Phanh....

Con yêu thú thần cấp bay tới hoàn toàn bị Phi Linh ngăn lại không hề có chút khó khăn. Con yêu thú thần cấp ấy dừng lại ngay tức khắc, sau đó Phi Linh hất một cái, con yêu thú đó bị lực đẩy đẩy về, quay trở lại đúng vị trí cũ của nó.

-Anh bạn thực lực quả thực cao minh, khiến Bốn Đế cũng được mở mang tầm mắt.

Thánh đế bình thản nói, nhưng trong thâm tâm hẳn là cũng đang suy tính phải đối đầu với Phi Linh ra sao.

Mọi người toàn bộ dồn ánh mắt vào trên người Phi Linh, người này là ai? Vài người có quen biết với Phi Linh nhận ra cậu không khỏi chấn kinh, Phi Linh lại có thể cùng con yêu thú kia đối khác sao? Phi Linh rốt cuộc thân thế ra sao?

-Phi Linh...

Tiêu Ngưng Nhi ánh mắt lo lắng nhìn thân ảnh Phi Linh đang đứng trên không trung đối diện với Thánh đế. Nàng cảm thấy bất an về chuyện này. Long Vũ Âm đến bên nàng đặt tay lên vai nàng.

-Hắc hắc. Không phải ngươi đến tìm ta sao? Sao nào? Ta xuất hiện rồi đây. Muốn cùng ta so đấu sao?

Phi Linh cười cười nói.

-Xuyên việt giả Phi Linh, ta yêu cầu ngươi mau chóng cuốn gói rời khỏi nơi này. Nếu không...

Thánh đế nói.

-Nếu không thì thế nào? Người có năng lực cùng ta đánh một trận không? Nếu có thì lên đây đi, đã lâu rồi ta không có một trận cho ra trò a.

Phi Linh nhú mày nói. Còn dám bảo cậu rời khỏi nơi này, gan lớn bằng trời rồi. Phi Linh nhìn thấy Thánh đế cùng lắm là sức mạnh cùng thần chi cấp 3 so sánh mà thôi. Thật đúng là mạnh miệng rồi. Để xem xem Thánh đế rốt cuộc là có thủ đoạn gì có thể khiến hãn nói ra được câu đó.

-Ồ ồ. Nếu đã như vậy, anh bạn đã không muốn rời đi thì ta cũng một lần cùng anh bạn so đo cao thấp.

Thánh đế miệng cười tể mị nói. Dường như hãn cũng có chút tự tin, dung hợp 9/10 Thiên Hà, sức mạnh của hãn tăng lên là không thể tưởng tượng được, bản thân hãn trong quá khứ chính là cấp Đại Đế đỉnh phong, nhưng mà giờ đây đã tăng lên ít nhất là trăm lần rồi. Hãn cũng đang muốn cùng Phi Linh so đấu để xem sức mạnh hãn đạt được là đã đến trình độ nào.

-Được. Ta muốn chọn một nơi khác ngoài nơi này.

Phi Linh nói.

Nghe được Phi Linh trả lời. Thánh đế lập tức đưa tay ra, mở một cái động màu đen, sau đó hãn cùng sáu con yêu thú cấp thần đều đi vào trong cái hắc động ấy, Phi Linh cũng đi chuyển.

Trong lúc di chuyển, Phi Linh có truyền âm cho Tiêu Ngưng Nhi.

-Ngưng Nhi, ở lại ngoan ngoãn một chút, một lát ta sẽ quay lại.

Tiêu Ngưng Nhi nghe thế cũng gật đầu, đành tin tưởng Phi Linh. Long Vũ Âm cũng được Phi Linh nhảnn nhủ một chút sau đó cũng gật đầu.

Nói xong, Phi Linh bước vào trong cái động đen đó, động đen dần đóng lại không còn thấy đâu nữa, xung quanh không khí cũng đã giải tán bớt áp

lực. Toàn bộ những người chứng kiến vẫn là đang trong kinh hãi, tự hỏi người kia là ai? Phi Linh là ai? Xuyên Việt Giả rốt cuộc là cái gì?

Chuẩn bị combat 1 skill của Phi Linh và Thánh đế nào:v

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Big Bang

Tại không gian mờ ảo. Một cửa động màu đen đột nhiên mở ra.

Bước ra từ trong đó là người đàn ông mang trên mình bộ bào vàng kim bắt mắt, khí tức uy nghiêm, nhìn vẻ bề ngoài thì tuổi tác cũng khoảng bốn mươi mấy năm mươi mà thôi, theo sau người đàn ông là sáu con thú hình dáng kì lạ, gấu không ra gấu, chim không ra chim, rồng cũng không ra rồng,...

Tiếp sau đó bước ra cuối cùng là một thanh niên tuấn tú, tuổi khoảng hai mươi, tóc dài đến lưng, tóc mái vuốt thẳng lên gọn gàng, bạch sắc trường bào, khí tức cứ như là không hề có chút áp lực xung quanh vậy.

Người đàn ông cùng bảy con thú kì dị chính là Thánh đế và sáu con thần cấp yêu thú. Thanh niên kia chính là Phi Linh.

-Không gian giới hạn? Không ngờ người cũng có khả năng tạo ra được nơi này! Làm ta ngạc nhiên đấy.

Phi Linh cười nói.

-Anh bạn quá khen rồi.

Thánh đế nói.

-Mà người thôi cái giọng điệu khách khí đó đi thôi. Người nghĩ mình có thể qua mắt được ta sao? Chẳng lẽ không thể giới? Có ta ở đây, người nên từ bỏ ý nghĩ đó triệt để đi, nếu không đừng trách ta tại sao tàn nhẫn.

Phi Linh ánh mắt sát tinh nổi lên nói.

-...

Thánh đế im lặng trầm tư không biết nghĩ cái gì.

-Nếu thế, anh bạn cũng đừng nghĩ đến việc rời khỏi đây nữa.

Thánh đế cuối cùng âm trầm nói. Sau đó hần búng tay một cái, không gian giới hạn gần như rung chuyển, Thánh đế đặc điểm đó chính là khả năng điều khiển không gian của hần, cái này là do cơ duyên mà đạt được chứ không thể nói là tu luyện mà ra.

Chỉ thấy một làn năng lượng bắt nguồn từ Thánh đế trải rộng toàn bộ không gian giới hạn, không gian bên trong xuất hiện một vài điểm vụn vẹo, làn sóng năng lượng này đi qua Phi Linh, cậu phát hiện một số năng lực của cậu đã bị giới hạn, vectơ thao túng, lực thức hải quân đều bị hoàn toàn không sử dụng được.

-Lĩnh vực không gian?

Phi Linh thầm nghĩ. Phi Linh đơn thuần chỉ có thể dùng thân thể thuần túy sức mạnh mà chiến đấu vào lúc này, còn có Tự Nhiên Chủ Quyền cậu sẽ dùng nó làm con ác chủ bài, đối với những năng lực của cậu mà nói, Tự Nhiên Chủ Quyền là mạnh nhất. Tự Nhiên Chủ Quyền có thể điều khiển vạn vật trong thế giới mà người sở hữu đặt trưng đến, quan trọng hơn hết, chính là khả năng thao túng thực tại.

Sau đó, Thánh đế lấy tay ra dấu cho sáu đầu yêu thú thần cấp đồng loạt hướng đến Phi Linh mà lao tới.

-Chỉ bằng những con thú này mà muốn đánh bại ta sao? Tên kim giáp kia cùng lắm chịu được một đám của ta, ta muốn xem những con thú này mạnh đến nhường nào. Làm một trận thống khoái đi! Ha ha...

Bàn tay của Phi Linh nắm chặt thành nắm đấm, đập không vọt thẳng đến phía những con yêu thú thần cấp đang tới tấp đổ dồn về phía cậu.

Những con yêu thú thần cấp kia, một con gấu không ra gấu, một con cọp không ra cọp, tương tự như những con khác, khủng long Pteranodon kia, rồng không giống rồng, có cả beo và sói nữa.

Đầu beo dường như tốc độ so sánh với những đầu yêu thú khác nhanh hơn rất nhiều, nó chạy đến trước, nhưng cũng là một con đầu tiên mở đầu kết cục bi thương, Phi Linh chưa từng bao giờ dùng toàn bộ sức mạnh của mình, giờ đây có như câu không cần kiểm chế nữa, cứ xõa cho thỏa mới thôi.

Yêu thú beo vọt tới Phi Linh, tay phải tụ lực ở phía bên hông đánh thẳng vào mặt con beo.

Bụp....

Ngay thời điểm tay Phi Linh chạm vào con beo, Phi Linh phát hiện mình chỉ đánh trúng ảo ảnh của con beo mà thôi. Hụt đòn vừa rồi nhưng không có bị dồn vào thế bị động, Phi Linh giác quan nhạy cảm cũng phát hiện con beo là dịch chuyển đến phía sau lưng. Trong tay một ngọn giáo màu đỏ chót, màu đỏ của nó tương tự như màu máu tươi vậy.

Lấy khả năng cùng sức mạnh “ảo lòi” của mình, Phi Linh lấy chân đập vào không khí, tạo một động lực để hướng xuống phía dưới mà đi, tránh cú vỗ của con beo.

Xoay xoay ngọn thương màu đỏ một cách điêu luyện, cậu nhanh bật người ra xa bọn yêu thú thần cấp tầm trăm mét. Điều chỉnh lại tư thế chuẩn bị tiến hành công kích, toàn thân cúi xuống rồi tăng tốc lấy đà bằng bằng

cách lao tới sáu con yêu thú năm mươi mét, uốn cong thân mình lại như thể đang giương cung và dồn lực lên không trung.

Ngọn giáo màu đỏ này chính là Gáo Bolg, một ngọn giáo bị nguyên rủa với hình dáng đáng sợ, Gáo Bolg được tạo ra từ xương sọ của thủy quái Curruid. Ngọn giáo này cậu lấy nguồn thông tin từ Lancer trong Fate series. Ngọn giáo này có hai năng lực đặc biệt và mỗi năng lực này được xem như là mỗi bảo khí khác nhau. Một năng lực được sử dụng như một bảo khí kháng nhân, Lancer dùng ngọn giáo để đâm vào tim đối thủ và dùng nó như đòn tấn công chính của mình; và một năng lực khác được sử dụng như một bảo khí chống quân, Lancer ném ngọn giáo hướng về đối thủ và đây cũng chính là sức mạnh thật sự của Gáo Bolg.

-Tử Phi Thương Xuyên Phá!

Phi Linh quát lớn một cái. Đồng thời cậu phóng đi Gáo bolg vào sáu đầu yêu thú thần cấp. Ngọn giáo bẻ cong không gian và tạo ra một "chuỗi hành động", chia ra thành vô số mũi giáo hướng về phía sáu con yêu thú thần cấp.

Ngọn giáo di chuyển với tốc độ không tưởng khi Phi Linh tiếp sức mạnh cho nó.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt....

Chỉ thấy được đường quang mang màu đỏ di chuyển khiếp đảm, nó nhanh chóng xuyên thấu vào sáu con yêu thú cấp thần. Ngay tức thì bọn chúng không có chút sức lực nào nữa, tất cả đều ngã quỵ, mà những vết thương do ngọn thương gây ra đều đến đúng một vị trí, xuyên thủng tim của sáu con yêu thú.

Thánh đế nhìn mà không thể tin được, hai mắt trừng to nhìn khung cảnh sáu con yêu thú cấp thần của chính mình toàn bộ bị diệt chỉ trong một đòn. Tên này có còn là người nữa không?

Thu hồi ngọn thương Gái Bolg, Phi Linh ánh mắt liền hướng sang Thánh đế, khiến hắn có chút lạnh lạnh ở sống lưng. Năm nắm siết chặt, hắn hít sâu một hơi.

Lúc này hắn cũng bắt đầu điều động tự thân linh hồn lực, rút ra trong tay một thanh kiếm vọt tới Phi Linh vị trí.

-Tới đúng lúc lắm.

Phi Linh nhìn thấy mũi kiếm của Thánh đế đang lao thẳng về phía của mình, miệng cười hô. Sau đó vọt thẳng tới Thánh đế, trong tay ngọn thương nguyên rủa Gái Bolg.

Lại một lần nữa, Phi Linh dùng khả năng của ngọn giáo nguyên rủa, cơ thể của Phi Linh hóa thành một tia sáng, len lỏi qua từng vị trí khuất của thanh kiếm mà Thánh đế đâm tới.

Xoạt.

Một kích len lỏi, dứt khoát và nhanh chóng. Gái Bolg trực tiếp cầm thẳng vào vị trí tim của Thánh đế.

-Kh.....ông...thể...n..ào. Ta...khô...ng thể...

Thánh đế cánh tay cầm thanh kiếm dường như mất toàn bộ sức lực của bản thân, thanh kiếm rơi xuống. Thánh đế thanh âm run run nói. Hắn cố gắng quay lại nhìn Phi Linh.

Phi Linh xoay xoay thanh thương, vẩy một cái, toàn bộ máu tươi từ ngọn giáo văng ra ngoài, chỉ để lại vẻ đẹp bóng loáng trên ngọn giáo.

Thánh đế cố dùng Thiên Địa chi lực của bản thân chữa trị vết thương trong tình trạng nguy kịch kia, nhưng mà dường như có một lời nguyên đang khống chế chỗ vết thương không cho bất cứ thứ gì hồi phục chỗ vết

thương ấy. Đây chính là năng lực của Gái Bolg, bất cứ vết thương nào do ngọn thương này gây ra đều khó có thể lành lại được chứ nói chi cậu dùng kĩ năng của ngọn thương, muốn thoát khỏi lời nguyền từ ngọn thương, một là phá bỏ Gái Bolg, hai là giết chết người sở hữu nó. Nhưng xui thay là Thánh đế hiện giờ không còn khả năng làm được bất cứ điều nào trong hai điều trên.

-Có lẽ ta nên chờ cho người mất máu mà chết hẳn thì mới nên về, những lần sơ suất trước cũng làm ta hơi tức rồi.

Phi Linh nhìn Thánh đế đang giãy dụa níu kéo mạng sống của mình, lại nhớ đến vài lần ở tiểu linh lung thế giới Yêu Chủ thoát khỏi tay cậu.

Sức sống của Thánh đế nhìn thế nhưng kiên cường rất nhiều.

-Ta kh....ông ca..m t...âmmmm. Ch...o dù có ch....ết ta cũ...ng ma....ng mọi th...ứ... đi theo.

Thánh đế cố gắng nói.

-Hắc hắc. Người có thể làm được gì? Tự bạo sao? Xin lỗi là nhờ vào khoa học chứng minh, toàn bộ máu và năng lượng đều chảy qua tim người cả, hiện giờ tim người thậm chí đang lo lắng cho việc sống trong vài phút nữa mà còn ở đó muốn vận khí tự bạo.

Phi Linh cười ha hả. Thánh đế cũng liền định tự bạo nhưng không có khả năng, hẳn vừa vận khí, ngay lập tức cổ họng nóng rát, phun ra một búng máu. Hẳn nghe Phi Linh nói liền biết không còn cơ hội tự bạo. Nhưng mà... Thánh đế đang miệng vẫn đang cười!

-Người cười gì?

Phi Linh cau mày nói. Cậu có một dự cảm không lành khi thấy điệu cười này.

-H..a h...a. Người ngh..ĩ không tự b....ạo thì ta không c...ó c...ách d...
ẫn người chết theo sao?

Thánh đế hỗn hển từng câu mà nói. Sau đó chỉ trong lòng ngực của
hắn dần dần sáng lên, từ bên trong đột nhiên xuất hiện một vật thể nhìn như
trái tim vậy.

Phi Linh nhìn thấy vật này không khỏi chấn kinh, nói:

-Lỗi hệ thống!!!! Người là Xuyên Việt Giả!

-Hắc hắc! Khọc...Cái này là do tên kia để lại. Dám đoạt xá của ta.

Thánh đế cười cười, sau đó lại phun ra một búng máu nói. Hắn đột
nhiên dùng năng lực cuối cùng của mình, khóa không gian của Phi Linh lại,
xung quanh cậu đột nhiên xuất hiện một cái hình lập phương lồng chắn
trong suốt, Phi Linh đâm vào nhưng nó không vỡ. Dường như khối lập
phương này đã được Thánh đế dùng hết năng lực cùng sinh mệnh lực để
gia cường cho nó.

-Người muốn làm gì?

Phi Linh cau mày, dường như điều bất an mà cậu lo lắng sắp xảy ra rồi.

-Người có nghe đến Bigbang không, Xuyên Việt Giả?

-!!!!!!!!!!!!

Thánh đế vẫn hỗn hển nói. Phi Linh nghe được từ “Bigbang”, sắc mặt
đã tái đi hẳn rồi. Bigbang thì ai cũng biết. Vụ Nổ Lớn, thường gọi theo
tiếng anh là BigBang, là mô hình vũ trụ học nổi bật miêu tả giai đoạn sơ
khai của sự hình thành Vũ Trụ.

-Ha ha...Khọc. Không ngờ phải không? Cùng chết đi Xuyên Việt
Giả!!!!!!

Thánh đế cười điên dại, rồi phun ra một ngụm máu cuối cùng, sau đó quát lớn.

Lỗi hình trái tim kia nhận được thông tin, bắt đầu kích phát quá trình tự hủy, bản thân của nó đã dung hợp 9/10 Thiên Hà, sức nổ của nó lúc này chính là BigBang quét sạch một Vũ Trụ a.

-Dừng lại ngay!!!!!!

Phi Linh dùng hết tốc lực của mình đánh vỡ khối lập phương để đến vị trí của lỗi, nhằm vô hiệu hóa quả bom kinh khủng này, cậu có thể thoát được đây, chỉ cần dùng đến hệ thống dịch chuyển cậu đi đến một thế giới khác là được, nhưng mà Tiêu Ngưng Nhi vẫn còn, học trò của cậu, Long Vũ Âm vẫn còn đây, những người xung quanh cậu nữa. Nếu lỗi thành công nổ, nó sẽ kéo theo toàn bộ mọi người quay trở về với khói bụi.

Nhưng dường như đã quá muộn. Lỗi hệ thống đã bắt đầu kích phát.

.....

Chỉ thấy Lỗi hóa thành một điểm sáng nhỏ, sau đó lan tỏa hết mọi phương chiều.

-Báo động!! Báo động!!! Người thừa kế được xác nhận rơi vào tình trạng cực kì nguy hiểm. Tự động kích hoạt chức năng tự bảo vệ.

Đột nhiên từ trong đầu Phi Linh phát ra một âm thanh băng lãnh.

Bản thân trận BigBang này là ngang với việc dung hợp Thiên Hà, chức năng bảo vệ kích hoạt chính là tự động chọn ra một năng lực bảo vệ Phi Linh khỏi vụ nổ, nhưng dường như hệ thống cấp bậc Nguyên Vũ Trụ cũng không thể nào ngăn cản được BigBang, nhưng mà nó vẫn cung cấp năng lực đấy.

Chỉ thấy phía Phi Linh đột ngột xuất hiện một màn sáng chói. Màn ánh sáng này lấy Phi Linh làm trung tâm, lan tỏa dường như rộng rãi khắp Thiên Hà. Tóc của Phi Linh lúc này, không biết lí do gì đã hóa hẳn thành màu trắng kim.

-Đing. Chức năng tự bảo vệ trao cho Người thừa kế AC Nighty-nine Heaven Type.

-Đing. Chúc mừng Người thừa kế thành công đạt được AC. Chính thức tấn cấp Thần Vương.

-Đing. Hệ thống tự bảo vệ được kích hoạt. Hệ thống quá tải....qu...á t...ải.....

Một vài âm thanh vang lên rồi dần dần tắt đi trong đầu Phi Linh. Nhưng mà cậu không quan tâm đến những thứ này nữa. Trong tầm mắt cậu lúc này chỉ còn cái màn sáng trắng kia đang cùng vụ nổ lớn BigBang va chạm. Nhưng mà vụ nổ lớn BigBang là không thể nào ngăn chặn được.

.....

Vụ nổ BigBang quét ngang toàn bộ mọi thứ nó đi qua. Dem mọi thứ quay trở lại con số 0. Bắt đầu hàng triệu tỷ năm hình thành lại mọi thứ một lần.

Tại một căn phòng, xung quanh trang trí rất bình dị, tường màu trắng. Xung quanh có khung kính cửa sổ lớn bao quanh căn phòng, phòng khá rộng rãi, ở trung tâm có một chiếc bàn hình tròn và bốn chiếc ghế, trong đó có hai chiếc đang bị hai người chiếm chỗ ngồi. Mà ở trên cửa sổ, nói đúng hơn là kính của cửa sổ có chức năng như một màn hình tivi, nó có phản chiếu hình ảnh, rất nét, rất thật. Nó đang chiếu lại toàn cảnh một điểm sáng nhỏ, sau đó lại có một thanh niên đập vỡ một cái khung lập phương rồi nhanh chóng chạy tới, rồi điểm sáng lan tỏa toàn bộ, tất cả đều trắng xóa.

Rồi tấm kính cửa sổ lại quay hình dạng trong suốt nhưng nhìn ra từ bên trong ra ngoài lại không thấy gì cả.

Hai cô gái đang ngồi đối diện nhau, dường như đang nói chuyện. Một người mái tóc màu xanh đen, ánh mắt không có chút hồn nào, dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, mặc một bộ váy liền mảnh màu đen ống tay áo dài chỉ như T-shirt mà thôi, nhưng bên trong nàng còn có một lớp áo trắng mà tay áo dài đến cổ tay, trước cổ còn có thắt một cái nơ màu xanh. Nhìn nàng rất quý phái. Còn người còn lại có lẽ ai cũng sẽ biết, nhưng nàng mái tóc lúc này lại là lại là màu bạch kim, tóc cô cột thành búi, mái của nàng để xéo gần che đi con mắt trái, nhưng đôi mắt vẫn sáng long lanh, rất có thần, nàng cũng mặc một bộ màu đen ngắn đến đùi, có mang thêm một đôi tất màu đen làm nổi bật màu da cùng bộ trang phục, hai tay cũng có găng tay dài đến gần vai, môi nàng có màu hồng.

-Không ngờ tên nhóc này có thể lấy được cả Ninety-nine Heaven Type. Tiềm lực của hãn cũng rất khá. Hứng thú của cô rất là có ý tứ đấy, công nương Erisetine.

Cô gái nhỏ nhắn tóc xanh đen bình thản vừa nâng cốc trà lên vừa nói.

-Không phải bên người và Lambdadelta cũng có con bé Beatrice cùng tên Battler gì đó sao? Không lẽ chơi ngán rồi à, Bernkastel?

Cô gái bạch kim tóc nói, người hãn mọi người nên biết, Erisetine còn có một tên tắt là Eri. Đúng vậy. Cô gái này chính là Eri, bạn thơ ấu của Phi Linh cũng chính là người cho cậu trở thành kẻ vị giả Sáng Thế Thần. Vậy nàng đang làm gì ở đây? Cô gái tóc xanh đen đối diện là ai?

-Cô biết nhiều như vậy làm gì? Dù sao cũng là đồ chơi cả thôi. Trong game của Beatrice, cứ để bọn chúng đấu đá lẫn nhau cũng đã thấy vui rồi hơn nữa là vô hạn mà.

Cô gái tóc xanh đen nói.

-Fuhuhu... Tùy các người vậy. Ta cũng không muốn can thiệp quá nhiều.

Eriserine nói. Rồi nàng lại suy nghĩ gì đó.

-Name: Phi Linh, Class: Berseker, Noble Phantasm: Unknown. (Dòng chữ này được dùng bằng chữ đỏ)

Eriserine nói.

-Humm~, giúp hẳn? Cô chưa thấy chán hay sao? Witch of Success
Eriserine ạ.

Cô bé tóc xanh lại nâng cốc trà lên thanh nhã uống.

-Fuhu...Người không cần nghĩ về việc ấy. Có hứng thú tất chịu làm thôi, Witch of Miracle Bern-chan.

Eriserine mỉm cười, sau đó nói:

-Giờ ta nên tiếp tục thôi. Game mới bắt đầu...

Rốt cuộc thân phận của Eriserine là như thế nào? Witch? Sáng Thế Thần? Phi Linh rồi sẽ ra sao? (Còn tiếp)

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Iilyasviel. Triệu Hồi

Tại nước Đức, năm 2004. 3 tháng trước khi Cuộc Chiến Chén Thánh diễn ra

Cư trú ngay trong một tòa lâu đài lớn sang trọng có thể nói là được xây dựng theo cách thuần Châu Âu.

Đạo gần đây đã đến mùa đông, tuyết rơi ngày càng dày đặc hơn, nhất là ở trên núi, những vùng hẻo lánh sẽ không có nhiều dân cư thường xuyên ra dọn dẹp, quét dọn tuyết cả.

Câu chuyện chúng ta sẽ bắt đầu ở tòa lâu đài theo kiểu Châu Âu kia, nó nằm ở trên núi và cũng là một nơi hẻo lánh không có người dân xung quanh sinh sống, xung quanh chỉ được bao quanh bởi những cây thông bám đầy tuyết rơi, trời vẫn đang là ban ngày nhưng dường như đang diễn ra gần như một trận bão tuyết vậy. Tuyết rơi thì nhiều, gió thì thổi ngày càng mạnh. Và ai sống trong lâu đài chắc sẽ ổn bởi vì nó có kính và cửa bao bọc mà.

Gió và tuyết cùng nhau bay, bay....

Trong một căn phòng rộng vô cùng. Có bốn cây cột được xây dựng để nâng đỡ căn phòng này, trần nhà của căn phòng này được chia làm sáu cái hình vòm, mỗi đỉnh của mái vòm có lắp một cái đèn trần làm bằng vàng rất lỏng lẻo với những cây nến. Nhìn đối diện cuối góc tường bên phải nhìn từ phía cửa đi vào có một cái lò sưởi, lò sưởi đã được nhóm lửa để duy trì nhiệt độ ấm áp bên trong căn phòng, phía trên còn có một số vật trưng bày, hai bên hai cái lò sưởi lại có hai chiếc ghế, trên mỗi chiếc ghế là một con thú bông, một con màu trắng một con màu nâu, nhìn qua bên phải sẽ thấy một chiếc giường, có cả mái nữa, có thể nói giường này giành cho những

cô công chúa thời Châu Âu, và chiếc giường được đặt sâu vào trong long tường, bởi vì bức tường bên trái của một phần được thiết kế lún sâu vào.

Phía trước nơi chiếc giường được đặt, có một tấm thảm lớn trải dài đến hai cây cột giữa phòng, tấm thảm màu vàng, với hoa văn bắt mắt. Trung tâm của tấm thảm có một cô gái tóc bạch kim đang ngồi chơi với những con thú bông xung quanh mình.

Một, hai, ba,...Rất nhiều thú bông.

Rồi cô bé tóc bạch kim cầm lấy một con thú bông màu vàng có một cái nơ trước cổ lên. Nàng giơ cao lên xem qua toàn bộ hình dáng của thú bông, ánh mắt màu đỏ của nàng nhìn rất chăm chú.

Đột nhiên từ bên ngoài cửa sổ, nàng nghe thấy tiếng xào xạc xào xạc giống như tiếng chân đạp lên tuyết dày đặc ngoài trời giông tuyết.

Nàng liền đứng dậy chạy ngay đến phía cửa sổ, nàng quan sát phía bên ngoài, trời vẫn giông tuyết cứ như thế mà rơi. Cô bé đưa mặt áp sát vào cửa sổ để có thể thấy rõ hơn, đồng thời cái móng nhỏ nhỏ của nàng cũng hứng thú mong chờ một điều gì đó mà lắc lư.

Phía bên ngoài nàng nhìn thấy được một cỗ xe tuần lộc đang đi ngang qua dưới chân tòa lâu đài, phương hướng tòa lâu đài nơi nàng đang sống. Cô bé tóc bạch kim miệng mỉm cười vui vẻ, hưng phấn nói:

-Ông ấy đã quay lại!

Rồi nàng nhanh chóng chạy ra khỏi phòng, tòa lâu đài này rất rộng, chạy ra khỏi phòng nàng đến cửa chính cũng mất tầm năm phút mới có thể đến nơi. Nàng chạy xuống cầu, cầu thang rất giống trong những chuyện cổ tích, hai bên đều có cầu thang, nhưng nối lại từ với nhau rồi thẳng xuống chỉ còn cầu thang ở giữa căn phòng.

-Mừng trở về, Kiri....

Cô bé tóc bạch kim vừa chạy vừa mừng rỡ, nhưng chưa kịp nói hết câu thì cánh cửa gỗ lớn mở toang ra, gió tuyết từ bên ngoài bay thổi vào, nàng phải lấy tay che đi gió thổi ập vào mặt bất ngờ. Sau đó vẻ mặt nàng ngờ nghệch, cánh cửa mở toang ra nhưng không có ai. Chỉ thấy có một lớp chất lỏng đặc sệt màu đen tím phát ra sương màu đỏ. Cô bé tóc bạch kim thấy thế vẻ mặt buồn hẫng đi, rồi quay mặt đi chỗ khác. Khối chất lỏng kia cứ như biết di chuyển vậy, nó cử động đóng cửa lại.

Cạch.

Rồi chất lỏng đặc sệt từ từ bò đến dưới chân cô bé tóc bạch kim.

Rồi nó đột ngột hóa thành hình dáng của một người phụ nữ, nhưng mà hình ảnh và chi tiết của người phụ nữ này không rõ ràng, làn da của người phụ nữ này toàn màu đen, tóc thì cũng là màu bạch kim và dài đến tận chân, thân ảnh người phụ nữ còn bị sạm đi do làn sương màu đen xung quanh nữa.

Người phụ nữ chồm tới ôm lấy cô bé từ phía sau.

-Là mẹ sao?

Cô bé nhìn sang sau lưng thấy thân ảnh rất giống mẹ mình nên nàng nói.

-Mẹ người đã bị phá hủy...bị giết dưới tay của người đàn ông mà bà ta yêu thương nhất.

Người phụ nữ giọng nói yêu mị nói.

-Người đang nói gì vậy?

Cô bé nghi ngờ, sau đó nói tiếp:

-Mẹ bảo người sẽ trở thành Chén Thánh, và Kiritsugu sẽ bảo vệ người.

-Phản bội....Người...Chúng ta đã bị người đàn ông đó phản bội. Bị loại bỏ như một công cụ.

Lời nói của người phụ nữ cứ lảng lảng đi vào trong đầu cô bé.

-Không....

Cô bé lấy hai tay của mình bịt tai lại, nàng quỳ xuống đầu úp xuống đất, trốn tránh những lời nói của người phụ nữ. Nàng không muốn tin vào điều mà người phụ nữ này đang truyền đạt vào trong đầu nàng.

Cô bé cứ quỳ, hai tay bịt tai lại, nàng nói:

-Nói dối....Người đang nói dối. Chắc chắn là nói dối! Mọi điều người nói đều là dối trá.

Giọng nói của nàng có thể cho thấy nàng đang khóc. Và người phụ nữ lúc này đã không còn ở đó, mà lại có sự hiện diện của một người đàn ông trung niên, tóc trắng dài đến vai, râu cũng khá dài, khuôn mặt hắc trông không có thân thiện chút nào, hắc ăn mặc một bộ áo, nói đúng hơn là một bộ đồ của giáo hoàng.

Cô bé đột ngột nhận ra có chút kì lạ, nàng ngẩng đầu lên với hai tay đã buông khỏi tai mình. Nàng thấy người đàn ông đó.

-Kiritsugu đâu rồi?

Cô bé hỏi người đàn ông, nhưng hắc không trả lời, chỉ im lặng một chút, sau đó quay người bước đi đến phía cầu thang được thiết kế ở giữa.

Nàng nhìn bóng lưng người đàn ông ấy. Ánh mắt cùng khuôn mặt chung một nét biểu cảm, thần thờ, trên đôi mắt vẫn còn đọng lại giọt nước mắt chưa chảy xuống.

Ảo giác....

Thời gian trôi đi không qua lâu sau đó. Trong căn phòng của cô bé tóc bạch kim, ánh nắng thông qua cửa sổ len lỏi vào bên trong, không còn ánh đèn trần làm bằng vàng đẹp mắt nữa, cũng không thấy những con thú bông hay chiếc giường kiểu công chúa Châu Âu nữa, cô bé đang ngồi trên sàn nhà lạnh lẽo, thậm chí lò sưởi cũng không có lửa làm căn phòng ấm lên, mà chỉ có những cơn gió lạnh từ ống lò sưởi thổi vào căn phòng, cô bé chỉ có mỗi một chiếc khăn mỏng để trùm lấy toàn bộ cơ thể mình.

-Mình sẽ ổn thôi...mình có thể tự lo được. Mình sẽ ổn thôi...

Cô bé run run giọng nói, câu nói cứ cách một khoảng thời gian lại lặp đi lặp lại. Hơi thở của nàng cũng nhìn thấy được là nhiệt độ đã rất lạnh rồi.

Rồi nàng nhìn thấy một làn sương đỏ quen thuộc, nàng quay lại. Lại người phụ nữ lần đó, tay của bà đang chống xuống đất để có thể ngang bằng nói chuyện với cô bé.

-Họ nói người đàn ông đó đã chết...kẻ phản bội đã chết rồi...Đến thời điểm cuối đời hắc, hắc cũng chỉ nghĩ đến bản thân mình, hắc không bao giờ trở lại với chúng ta nữa.

Người phụ nữ vẫn là giọng nói yêu mị đó. Xung quanh căn phòng không biết từ đâu lại xuất hiện những chất lỏng đặc sệt màu đỏ thẫm. Phía trên trần nhà cứ từ từ mà chảy xuống những thứ chất lỏng này.

-Ta không quan tâm. Chuyện đó không có liên quan đến ta. Ta đã quyết định sống cuộc đời của riêng mình...

Cô bé nói.

-Nhưng có việc người phải làm. Bởi vì hân có một đứa con.

Người phụ nữ nói. Trong khi đó, toàn bộ căn phòng gần như đã bị chất lỏng màu đỏ đen bao trùm. Nghe được lời của người phụ nữ, cô bé chột giật mình. Người đàn bà tiếp tục nói:

-Người đàn ông đó có một gia đình. Một gia đình khác ngoài tôi.

-Giả định? Em trai của mình sao?

Cô bé vô hồn nói.

-Đúng vậy, ta biết các người có thể tàn sát lẫn nhau. Các người có thể tàn sát nhau sớm thôi. Bởi vì, ngọn lửa của Chén Thánh sẽ không bao giờ tắt. Trận chiến kết thúc mà không có hoàn thành điều ước nào cả, nên nó sẽ sớm bắt đầu lại thôi.

Người phụ nữ nói. Rồi bà lấy tay vén chiếc khăn đang trùm trên đầu của cô bé xuống, nói tiếp:

-Ta không thể đợi được, không thể chờ được sự vui vẻ đó, Illyasviel!

Cô bé quay sang nhìn người phụ nữ với hai con mắt mở lớn, rưng rưng hai con mắt. Người phụ nữ lấy tay phải mình nâng má của Illyasviel, nói:

-Nó mang lại cho người một lý do để sống, như con người, đúng chứ?

Rồi người phụ nữ đột nhiên biến mất, cứ như là sự việc từ nãy đến giờ là ảo ảnh thôi. Cô bé lại một mình ngồi dưới sàn nhà lạnh lẽo trong căn phòng trống không. Rồi Illyasviel đột cúi đầu xuống, miệng mỉm cười.

Thời gian lại tiếp tục trôi đi một khoảng không lâu sau. Lúc bấy giờ là một buổi xế tà. Đường như giông tuyết đã tan, chỉ còn đọng lên phía bên

ngoài là tuyết mà thôi.

Trong một căn phòng khác của lâu đài. Bên trong có vài tủ để sách có bàn đặt dụng cụ phẫu thuật, còn có chiếc khăn bị dính máu, có thuốc đỏ, có bông băng.

Illyasviel đang ngồi trên chiếc ghế, sau lưng nàng là một chiếc bàn dùng ho việc phẫu thuật, hơn nữa trên đó còn có những vết máu còn sót lại.

-Hức hức...

Giọng nói run run, do đau đớn. Illyasviel ngồi trên ghế mà nhìn xem hai tay run cầm cập do đau đớn, gần như toàn thân nàng đều được quấn băng, hơn nữa máu còn đã lan và thấm lên những đường quấn băng trên người.

-Đau...đau quá....Mình không muốn làm như vậy nữa. Tại sao cơ thể mình lại bị mổ ra mỗi ngày?

Illyasviel trên mắt còn đọng lại nước mắt tự mình lắm bầm. Nàng ôm lấy mặt mình, và ngay thời điểm đó trên cánh tay nàng xuất hiện những đường màu đỏ có thể nhìn thấy thông qua lớp băng. Rồi nàng lại để ý thấy tiếng bước chân. Illyasviel nhìn ra cửa, nàng thấy hai người hầu mặc đồ người hầu truyền thống của Đức của nàng đang cùng nhau khiên một cái cán phía trên có một cái khăn trùm lại, không biết là thứ gì. Illyasviel thấy thế liền chạy theo xem.

Ảo giác....

Đến tầng hầm. Tầng hầm chỉ có thể tưởng tượng như một cái cảng, một đường đi ra, xung quanh toàn là nước, cũng rất tối khó mà thấy đường.

Hai người hầu thấy cái vật thể đang khiên này giờ xuống một cái hồ, do nước làm khăn quần lỏng đi, dần dần xuất hiện một cái cơ thể người.

Illyasviel đứng nhìn. Nàng quan sát xung quanh, trên hồ nước đầy ắp những cái cơ thể người, toàn bộ đều là nữ.

-Lẽ ra họ chỉ cần từ bỏ Cuộc Chiến Chén Thánh ngu ngốc...

Illyasviel cúi đầu, u buồn nói.

-Không thể...

Đột nhiên có một giọng nói phát ra khiến nàng nhìn lên.

-Trải qua mọi chuyện, đó là mục đích của chúng ta.

Rồi lại một giọng nói lại vang lên.

-Điều kỳ diệu đã xảy ra 1000 năm trước.

Illyasviel quay đầu về phía giọng nói. Chỉ thấy một người phụ nữ đang trôi nổi trên hồ, sau lưng còn bị ghâm vào hai thanh giáo thon nữa, người cô đang mặc là một bộ đồng phục hầu gái giống như những người hầu trước, rồi người hầu đó nói tiếp:

-Chúng ta được tạo ra chỉ để tái diễn điều đó.

-Ma thuật? Đấng cứu thế? Điều đó chỉ mang lại hạnh phúc cho loài người. Chúng ta đang sống vì điều gì?

Illyasviel nói.

-Chúng ta không có khái niệm về hạnh phúc. Bởi vì chúng ta một công cụ. Chúng ta chỉ là vật được sử dụng, không phải người sử dụng. Ngay cả Elder Acht cũng chưa bao giờ được trải nghiệm niềm vui.

Người hầu ánh mắt vô hồn nói.

-Đúng vậy, chúng ta không là gì khác ngoài công cụ để kích họa Chén Thánh.

Đột nhiên lại có một người hầu khác lên tiếng, lần này ngọn giáo là đâm vào tim, không hiểu vì sao mà cô vẫn có thể lên tiếng nói chuyện. Ánh mắt vẫn vô hồn, nói tiếp:

-Cuối cùng, chúng ta phải chịu đựng suốt 1000 năm. Và cuối cùng họ đã có được cô.

Rồi lại một người hầu khác lên tiếng, lần này cô hầu là bị giáo đâm vào ngực, vào hai tay.

-Có được tôi?

Illyasviel tự lẩm bẩm.

-Đúng thế, cô là thành tựu của nhà Einzbern, kết quả cuối cùng đã tạo ra chúng ta. Không cần biết ất bao nhiêu thời gian, họ sẽ không tạo ra được người vượt trội hơn.

Người hầu nói.

-Vì vậy nếu cô thất bại, họ sẽ từ bỏ tất cả. Elder Acht có lẽ sẽ tự tắt nguồn năng lượng của mình.

Cuối cùng là một người hầu khác lên tiếng, người hầu này, một cây giáo ở bụng, một thanh kiếm lưng, một mũi tên xuyên qua cổ, cô hầu nói tiếp:

-Bởi vì họ đã có câu trả lời. Rằng chúng ta chỉ là những di vật của quá khứ.

-Mọi người...sẽ từ bỏ? Tất cả các người sẽ tự kết thúc mạng sống?

Illyasviel giọng run run nói.

-Đúng vậy, nhà máy mang tên gia tộc Einzbern sẽ từ bỏ nghiên cứu hàng ngàn năm của mình. Với nụ cười trên mặt, nói rằng mình đã làm hết khả năng nhưng mọi thứ đều vô nghĩa.

Người hầu đầu tiên nói.

-Điều đó không đúng!

Illysviel lớn giọng phản bác, nàng nói tiếp:

-Các người vẫn còn sống, tại sao cứ phải chết? Chẳng phải tôi mới là người phải chiến đấu và chết sao?

Illysviel khóc mà nói.

-Đừng thương tiếc chúng tôi, đứa trẻ đáng yêu à. Ngay cả khi mọi thứ là vô ích, chúng tôi cũng không bận tâm đâu. Dù chúng tôi không được cứu vớt nhưng chúng tôi cũng đã thoát khỏi nghĩa vụ của mình.

Trong khi người hầu với ngọn giáo đâm vào tim nói, cơ thể cô đột nhiên phát sáng, không những thế mà xung quanh những cái xác khác cũng phát sáng, rồi toàn bộ đều tan biến không thấy đâu nữa.

Illysviel ánh mắt rưng rưng, nước mắt bắt đầu chảy ra, nàng nói:

-Nghĩa vụ, nghĩa vụ...Lúc nào cũng nghĩa vụ. Ai mà quan tâm nhà Einzbern nghĩ họ là ai chứ? Chúng ta không bao giờ có cuộc sống của riêng mình cả!

Giọng nói của nàng càng ngày gay gắt, nàng vô cùng tức giận.

2 tháng trước khi Cuộc Chiến Chén Thánh diễn ra.

Lúc này trong căn phòng riêng của Illyasviel, đã xuất hiện thêm nhiều thứ và nhiều thứ cũng đã mất đi. Không còn thú nhồi bông, tấm thảm cũng đổi sang màu xanh lục thẫm, xuất hiện những thứ như gương, trang điểm phẩm, nhiều tủ và đồ vật mang tính trưởng thành hơn chứ không còn là của con nít nữa, người ngoài nhìn vào có thể sẽ nhầm lẫn giữa một phòng của cô bé mười tuổi với một người phụ nữ lớn tuổi.

Giữa hai cột dựng đứng kia, đã có một chiếc ghế dài, làm bằng gỗ rất sang trọng. Illyasviel đang ngồi trên đó. Đứng trước nàng là hai cô hầu.

-Tôi là Sella, từ hôm nay tôi sẽ chăm sóc người. Và đây là Leysritt, người được chỉ định để bảo vệ người.

Sella lên tiếng giới thiệu, ánh mắt Sella rất có hồn nhưng Leysritt thì ngược lại vô thần.

-I-Illya...Rất vui được gặp cô.

Leysritt miệng cười nhẹ nói.

-Hãy thứ lỗi cho cô ta. Liên kết của Leysritt chưa được hoàn thiện...

-Ta không bận tâm.

Sella lên tiếng giải thích nhưng mà Illyasviel đột nhiên nói làm cắt quãng câu nói của Sella. Nghe được câu này của Illyasviel, hai người sửng sờ.

-Giới thiệu chỉ vô nghĩa thôi. Dẫu sao các người đều giống nhau. Vậy, có một Servant ở đây?

Illyasviel lạnh lùng nói.

-Vâng. Quá trình triệu hồi đã được thực hiện. Nhưng chúng tôi không thể xác định được anh hùng này có danh tính là gì.

Sau đó hai người hầu làm theo yêu cầu của Illyasviel, dẫn nàng đến một căn phòng, tại nơi này, dây xích từ hai bên xeo xuống, đang xích lấy một người.

-....Ta...là ai?

Người này tóc đã trắng xóa một màu, ánh mắt mở ra khó khăn, trên người trường bào màu trắng, tóc tai lòa xòa xuống, miệng lẩm bẩm.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Khế Ước

Không gian u tối, tịch mịch hoàn toàn không có bất cứ thứ gì tồn tại.

Phi Linh lúc này đã không còn thể xác, sau vụ Big Bang, có thể nói cậu đã chết. Tàn niệm của cậu vẫn còn tồn tại và đang phiêu diêu không có lối thoát.

-Phi Linh....

Một giọng nói quen thuộc truyền qua tai cậu, khiến cậu chột hể mở cặp mắt của mình một cách yếu đuối chỉ thấy điểm sáng nhỏ lấp lóe ở phía xa xa.

-Phi Linh? Đó là tên ai? Giọng nói kia tại sao lại quen thuộc đến vậy?

Phi Linh tự mình lăm bắm. Tay phải cố gắng lấy sức lực ít ỏi của mình, rướn đến phía ánh sáng kia.

Phi Linh đột nhiên cảm thấy nặng nề hẳn lên. Cậu cảm giác hai của mình hoàn toàn không chuyển động theo ý muốn của bản thân mình, cậu cố gắng mở đôi mắt cứ nặng trĩu của mình ra một lần nữa.

-Tôi...là...ai?

Cậu lại tự lăm bắm một lần nữa.

-Thật có lỗi với người. Chúng tôi không biết tại sao lại triệu một Anh Linh không biết danh tính như thế này. Nhưng mong ngài hãy vui lên.

Cậu nghe thấy một giọng nói của một người phụ nữ, rồi mở mắt ra thì nhìn thấy ba người con gái, một cô bé tóc trắng đứng trước mặt cậu, hai người còn lại là phụ nữ thành niên rồi, khoảng tầm ba mươi đổ lại mà thôi.

-Ta không quan tâm. Dù sao cũng chỉ tham gia mà thôi.

Cô bé tóc trắng đột nhiên bước đến gần Phi Linh hơn, rồi đứng lên một cái vòng tròn ma thuật đã được vẽ lên trước đó, nói tiếp:

-Servant cũng chỉ là công cụ. Những gì bên trong nó không quan trọng. Tự tay ta sẽ xoay sở được. Chính ta sẽ chiến thắng Cuộc Chiến Chén Thánh.

Servant? Công cụ? Chén Thánh? Đường như những từ này có lẽ Phi Linh đã nghe qua ở nơi nào đó, nhưng mà cậu không tài nào nhớ ra được. Rồi cậu lại nghe người phụ nữ khác nói:

-Sai rồi. Người cần Berserker...Berserker sẽ giúp người được an toàn...

-Thật buồn cười. Servant chỉ là những thức thần bị ràng buộc bởi giao ước. Nếu không có lệnh chủ, nó sẽ phản bội ta ngay lập tức. Ta không tin bất cứ ai cả.

Cô bé tóc trắng quay người lại nói.

-Bây giờ chúng ta sẽ kết nối người và Berseker. 70% cơ thể người chứa đựng các mạch ma thuật. Vì vậy người sẽ nhận được nhiều phản hồi hơn từ Servant so với những Master thông thường. Hãy thực hiện hết sức thận trọng.

Sella nói.

-Illya, nếu cảm thấy đau, hãy ngừng lại!

Leysritt lo lắng cho Illyasviel, nói.

-Không vấn đề, bắt đầu thôi.

Illyasviel nói. Sau đó cơ thể nàng bắt đầu vận chuyển mạch ma thuật, vô số mạch ma thuật hiện lên trên cơ thể nàng. Vòng tròn ma thuật dưới chân nàng kết nối với vòng tròn lớn dưới chân Phi Linh cùng lúc phát sáng.

-Ku...

Phi Linh đột ngột cảm thấy trong cơ thể mình, một luồng năng lượng có chút quen thuộc đi vào trong cơ thể mình, nó cứ tuôn trào vào bên trong. Cậu cố đứng lên nhưng dường cái cơ thể này không cho phép cậu đứng lên, người cứ như bị một thứ gì kéo xuống vậy.

-Chuyện gì đang xảy ra vậy? Chuyện gì vậy? Di chuyển như ta bảo, Berserker!

Illyasviel không biết chuyện gì nhưng tâm trạng nàng vốn đã không vui rồi. Nàng di chuyển đến gần Phi Linh hơn nữa.

-Di chuyển đi, Berserker!

Nàng dùng năm ngón nhỏ nhắn của mình đâm vào mắt Phi Linh.

-Tại sao lại không di chuyển...nhanh lên, cử động đi!

Illyasviel cứ đâm vào mắt Phi Linh. Cậu chỉ cảm thấy như bị gãi ngứa vậy. Cô bé này, tại sao lại giận dữ như vậy? Trên mặt cô bé có những hình xăm màu đỏ là thứ gì? Tại sao lại đánh ta? Phi Linh thầm nghĩ trong khi cứ bị đánh.

-Di chuyển đi! Ngay cả việc di chuyển cũng khó khăn vậy mà tự nhận mình là Anh Linh sao? Nhanh lên, cử động đi!

Illyasviel tức giận quát một cái, nàng lùi lại hai bước về phía sau. Chỉ thấy vòng tròn ma thuật lại càng ngày sáng hơn, năng lượng Phi Linh nhận được đột nhiên tăng vọt.

-Ku.....Aaaaaaaaaaaaa.....

Trong đầu Phi Linh lúc này cảm thấy đau nhói, cậu hét toán lên. Cậu bắt đầu giãy dụa bởi cơn đau đớn trong đầu đang hành xác cậu. Hai bên xích sắt dần có dấu hiệu rạn nứt.

Crắc...Phăng...

Hai tay của Phi Linh kéo, làm hai sợi dây xích lập tức bị đứt ngay lập tức. Illyasviel thấy thế lui về thêm 1 bước vì hết hồn. Hai người hầu cũng cảm thấy có gì đó không ổn. Chỉ thấy Phi Linh ôm đầu của mình. Còn Illyasviel đột nhiên cảm thấy toàn thân đau nhói. Mọi liên kết giữa Phi Linh và Illyasviel hình thành, tức cũng kéo theo một lượng lớn ma lực vào cơ thể Phi Linh, làm như vậy, ngay cả với một người có một lượng ma lực khủng bố đến bất thường như Illyasviel cũng cảm thấy có chút không chịu nổi. Phải biết Phi Linh lúc xưa, cơ thể chứa đựng ma lực là gần như vô hạn.

-Cô chủ!!

Sella và Leysritt chạy đến kể bên Illyasviel lo lắng hô.

Phi Linh nghe được cô bé đau đớn rên rĩ nhưng đầu vẫn đau đớn. Cắn răng, cậu nói:

-Mau...mau ngừng liên kết đi....

Sella và Leysritt nghe thế không khỏi sửng sờ, Anh Linh này biết nói sao? Nhưng cả hai đều nhìn nhau gật đầu rồi quay sang Illasviel, nói:

-Cô chủ....

-Đây không là gì...ta sẽ khuất phục hẳn sớm thôi, giữ yên lặng mà xem đi.

Illyasviel quật cường nói. Quần áo nàng lúc này đã thấm máu từ những vết thương gây ra bởi mổ thường xuyên, nàng nói tiếp:

-Ta sẽ không bị đánh bại. Ta là Master mạnh nhất thế giới!

-Dừng...lại đi! Người đang tự làm...tổn thương bản thân người...

Phi Linh không hiểu vì sao nhìn thấy cô bé này đau đớn, trong lòng cậu lại nóng lên, có pha chút cảm xúc tức giận và một chút hối hận. Tức giận là Illasviel bị đau nhưng cậu không làm được gì, hối hận là chính cậu dường như đang làm cô bé đau như vậy. Cho dù là mất trí nhớ, nhưng bản chất đi theo chủ nghĩa phụ nữ dường như ngấm vào trong máu cậu rồi.

Vào đúng lúc này, Illyasviel lại cảm thấy không còn cảm giác đau đớn lan truyền khắp cơ thể nữa. Phi Linh không thấy đau đầu nữa. Phi Linh bản thân thấy Illyasviel không có gượng được, đã tự mình cắt đứt liên kết giữa hai người.

Đồng thời lúc cảm thấy hết đau, cả hai người đều lẫn ra ngất xỉu, Illyasviel thì được hai người hầu lo lắng, Phi Linh thì có không khí lo lắng.

Thời gian lại trôi đi.... Illyasviel phải thực hiện một lần thử thách cuối cùng được đưa ra bởi gia tộc nàng, nói đúng hơn là bởi Jubstaccheit von Einzbern. Hẳn để Illyasviel một mình bên ngoài rừng hoang dã, phải chống chọi với cái rét, với một bộ đồ ngủ mỏng mảnh, thậm chí không có áo lạnh mà mặc. Hơn nữa là có nhiều thú hoang bên trong rừng.

Bầu trời tuyết vẫn rơi dày. May mắn là không có giông tố. Phi Linh đang đứng ngoài trời quan sát Illyasviel, và nàng cũng không để cậu đi

theo, dù sao kế ước cũng chưa được thành lập. Cậu đang tự hỏi, tại sao Illyasviel lại tham gia cái thử thách này? Tại sao nàng phải tham gia Cuộc Chiến Chén Thánh? Nàng có ước muốn gì?

Ở phía xa xa, Illyasviel đang nằm sấp trên tuyết.

-Hả? Làm thế nào mà mình...À, phải rồi...Mình đang ở trong thử thách cuối cùng. Nếu mình có thể thực hiện nó và sống sót trở về lâu đài, mình có thể đến Fuyuki.

Illyasviel gượng ngẩng đầu dậy, tự lẩm bẩm. Fuyuki chính là trung tâm của những Cuộc Chiến Chén Thánh trong quá khứ và trên hiện tại vẫn như vậy. Mỗi lần diễn ra Cuộc Chiến Chén Thánh sẽ là 60 năm 1 lần, nhưng mà sự cố ở Cuộc Chiến Chén Thánh lần 4 đã gây ra sự mất cân bằng. Ở lần 4 Cuộc Chiến diễn ra cứ ngỡ suôn sẻ nhưng cuối cùng kết thúc trong dang dở, Chén Thánh không thể ban điều ước cho người chiến thắng, tức Kiritsugu, kẻ muốn hủy diệt nó. Ma lực Chén Thánh tích lũy từ việc thu thập linh hồn các Anh Linh không hề được sử dụng để tạo đường dẫn tới Akasha và vẫn được lưu giữ bên trong. Vì không cần phải trải qua quá trình tích lũy ma lực, hệ quả là thời gian đã rút lại chỉ còn mười năm, và cũng chính là năm nay sẽ diễn ra, Cuộc Chiến Chén Thánh lần 5.

Illyasviel đứng dậy, sau đó tự lẩm bẩm:

-Nhưng mình sẽ để Berserker lại phía sau. Mình nghĩ sẽ ổn thôi...Khi trở về lâu đài, mình chỉ cần triệu hồi một Anh Linh khác thôi.

Rồi Illyasviel bước đi, để lại dấu chân trần không có một đôi giày trên lớp tuyết dày đặc.

Nàng đi, vừa đi vừa nhìn lên trên trời.

-Mình sẽ triệu

Illyasviel tự nói một mình. Đau đớn lần trước là bản thân Phi Linh không có thích ứng được, với lại cơ thể cậu lượng ma lực yêu cầu cũng cao hơn các Servant khác gấp trăm lần, phải biết sau khi qua đời, cậu chính là Thần Vương. Cậu chính là nhân loại đầu tiên giải mã được nghịch lý người có trước hay thần có trước. Độ thần tính của Phi Linh khi đạt đến Thần Vương là cực cao. Đối với những Anh Linh mang trong mình thần tính, Master sẽ phải tốn nhiều ma lực hơn những Master có Servant không có thần tính để cung cấp cho Servant đó.

Đột nhiên Illyasviel nghe thấy tiếng loạt xoạt bên phía bụi cây trước mắt. Rồi một cái bóng xẹt qua từ bụi cây vào rừng.

Một, hai,...năm con sói tuyết xuất hiện ở gần bụi cây cách nàng khoảng chừng 15 mét.

Illyasviel nhận thấy thế, ngay lập tức xoay người bỏ chạy, năm con sói tuyết kia cũng thế theo bản năng đuổi theo, và nhận định Illyasviel là con mồi của chúng.

Chạy, chạy.....

Illyasviel cố hết sức chạy khỏi bọn sói, nhưng dường như cặp chân ngắn của nàng là bất lợi, nàng cũng mệt vì lạnh.

Chạy được một đoạn đến chân của một đoạn dốc, nàng nhảy xuống phía dưới phần bên kia của chân dốc, nhưng bọn sói có vẻ đã đuổi kịp nàng. Nó nhảy choảng lên nàng, cắn lấy cánh tay của Illyasviel, cả hai cùng trượt xuống dốc trong tư thế Illyasviel ở dưới con sói thì ngon lành cắn phía trên. Rồi xuống đến cuối dốc, những con sói khác cũng đuổi đến, bọn chúng cắn, cứ cắn, cắn vào vai, vào người, cả đầu nàng cũng bị chúng cắn. Đau quá, Illyasviel tuôn nước mắt, nàng rên rỉ vì cơn đau cứ liên tục mà ập tới, hết chỗ này lại đến chỗ khác, rồi chỗ cũ bắt đầu nhói lên.

Nhưng ngay lúc bữa ngon đã dọn sẵn, chúng nhận thấy một bóng người đang từ từ bước đến gần chúng, bọn chúng lập tức bỏ lấy Illasviel mà tránh sang một bên. Lúc này người kia dần bước đến Illyasviel, tóc người này trắng xóa giống như màu tóc của nàng, áo bào màu trắng bay phấp phới trong cơn gió tuyết đang thổi vù vù, cậu đến bên Illyasviel, bông nàng lên theo kiểu bế công chúa. Illyasviel đang đau đớn, trên trán đang run run, nàng mở hé đôi mắt ra, yếu ớt nói:

-Berserker? Tại sao người lại ở đây? Ta đã bỏ người lại phía sau...

Nhưng Phi Linh không hề đáp trả lại câu hỏi của nàng, đối với cậu mà nói, giải thích là không cần thiết, làm lá chắn cho những cô gái cậu quan tâm chính là điều cậu cần làm.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Chạm Trán

Bọn sói thấy Phi Linh không có phản ứng, bắt đầu nhảy vồ tới ý định tấn công cậu.

Một con sói vồ đến Illyasviel đang nằm trong lòng cậu, Phi Linh nhắc chân lên, đá con sói một cái. Con sói bị cú đá của Phi Linh đánh cho chết ngay tức khắc nhưng cũng không có bạo thể. Đây là chứng tỏ, sức mạnh của Phi Linh đã bị mất rồi, cũng không thể nói bị mất, mà là quá bá đạo đến nỗi Gaia hạ sức mạnh của cậu xuống đến thảm thương. Từ một đấm đủ đủ phá hoại một tinh cầu xuống chỉ còn nhiều đó sức mạnh, không phải là cậu dùng hết sức, nhưng mà nó không có mạnh mẽ bằng lúc trước, và những việc này Phi Linh không hề nhớ, cậu chỉ đơn thuần dùng lực mà thôi.

Những con sói khác cũng không có bị chùn bước mà vẫn nhào vào tấn công Phi Linh. Phi Linh nghiêng người nhảy về phái với tư thế như cũ, không có gây sốc gì cho Illyasviel.

-Ta gọi người Illya được chứ?

Phi Linh hạ cánh đáp xuống sau đó nhìn Illyasviel nói. Illyasviel nhìn Phi Linh một hồi rồi gật đầu.

-Ta không biết tại sao ta lại ở đây? Dường như ta đã mất đi kí ức về quá khứ của mình. Nhưng mà, vẫn có một thứ ta không thể không làm. Bảo vệ những cô gái chính là việc ta không ngần ngại làm, hơn nữa chính em là người ta gặp đầu tiên, ta hiển nhiên coi em là một người thân của mình. Đối với người thân ta lại càng không cho phép họ bị tổn thương. Nếu em không chịu đựng được thì ta sẽ gánh vác chúng cho em.

Phi Linh khóe miệng hơi cong lên nói.

-Vì ta sao? Không muốn ta chịu đựng? Bởi vì người không muốn thấy ta đau?

Ánh mắt Illyasviel rưng rưng, muốn khóc nhưng nàng lại quật cường, mạch ma thuật lại nổi lên khắp người nàng, nàng nói:

-Tiêu diệt chúng, Berserker!

-Rất vui lòng, Illya-chan.

Phi Linh cười đáp. Sau đó cậu nhận được 1 lượng lớn ma lực chạy vào người. Cậu 1 đường tàn sát bầy sói 1 cách không khoang nhượng. Toàn bộ năm con sói bị cậu giết sạch.

....

-Người không bảo vệ ta vì mệnh lệnh hay vì người là 1 Servant. Người tự nguyện bảo vệ ta, phải không?

Illyasviel nhìn Phi Linh hỏi. Phi Linh mỉm cười nhìn nàng.

-Cảm ơn người, Berserker.

Hai tháng sau...Sau sự việc lần đó, Phi Linh và Illyasviel dường như cảm tình có chút gắn kết với nhau. Đồng thời Illyasviel đã đủ tư cách tham gia Cuộc Chiến Chén Thánh, nàng đã chuẩn bị xong và sẵn sàng lên đường để đến Nhật Bản. Mà hơn nữa, Illyasviel trong thời gian 2 tháng qua, nàng có tìm hiểu về Noble Phantasm của Phi Linh nhưng nó hoàn toàn không thể được biết đến, dường như nó là một unknown. Nhưng ngược lại cho khuyết điểm ấy, Illyasviel biết sức mạnh của Phi Linh là vô cùng khủng bố.

.....

Tại thành phố Fuyuki, Nhật Bản. Lúc này là buổi tối rồi. Đèn phố sáng trưng, xe cộ vẫn đi lại bình thường.

Thời tiết nơi đây không có giống như Đức, tuy cũng là mùa đông nhưng không có như Đức tuyết phủ mù mịt, bên Nhật sẽ có lúc có tuyết nhưng không phải bây giờ.

Illyasviel đang đứng trên một đoạn đường dốc vắng vẻ.

-Illya-chan, em chờ ai thế.

Phi Linh hừ không xuất hiện kể bên Illyasviel hỏi.

-Một lát người sẽ biết.

Illyasviel thần bí cười nói.

Rồi từ phía xa xa đã thấy có một thiếu niên tóc đỏ, mặc đồng phục học sinh. Hắn đang suy tư điều gì đó, sau đó nhìn ngẩng đầu lên thì thấy Illyasviel từ xa, hắn vẫn đi tới, Illyasviel cũng bắt đầu bước về phía của thiếu niên này.

Thời điểm hai người đi qua nhau, Illyasviel cười yêu mị, sau đó nói:

-Anh mà không triệu hồi sớm là chết chắc đấy, anh à.

Thiếu niên tóc đỏ bất giác nghe được, ngay lập tức quay lại, nhưng là Phi Linh đã mang Illyasviel đi rồi. Thiếu niên tóc đỏ đó ngó người tưởng mình gặp ảo giác.

Đang ở phía xa xa quan sát thiếu niên tóc đỏ, Illyasviel được Phi Linh bế trong lòng, hai người nhìn về phía con đường đó.

-Anh của em à?

Phi Linh hỏi.

-Không phải lần trước có cho người xem qua đồng tài liệu về anh ấy sao?

Illyasviel nói.

-A....à....nhớ rồi.

Phi Linh đột nhiên nhớ ra, có lần Illyasviel có cho cậu xem qua một bản thông tin có viết về Kiritsugu, cha của nàng có cứu được 1 người trong trận hỏa hoạn khủng khiếp kia.

Đêm thứ 4. Illyasviel đang trên đường đến nhà thờ để xác nhận tư cách tham gia Cuộc Chiến, mà nhà thờ là tọa lạc trong núi.

-Illya-chan, em có nhất thiết phải tham gia trận chiến này không?

Phi Linh đi phía sau Illyasviel, cau mày hỏi. 2 tháng vừa qua, Phi Linh cũng có xem qua lịch sử về Cuộc Chiến Chén Thánh, nó diễn ra vào khoảng năm 1800, và diễn ra được 4 lần rồi, lần này là lần thứ 5. Chén Thánh được triệu hồi tại Fuyuki này, chỉ cần có đủ năm linh hồn của năm Anh Linh là đã đủ thực hiện hầu hết những điều ước rồi, nhưng nó vẫn chưa rõ ràng nên sẽ cần thêm một Anh Linh nữa để giúp nó hoàn chỉnh. Vì vậy, nếu muốn dành được Chén Thánh cùng điều ước, phải chiến thắng toàn bộ Master khác. Giết Anh Linh đó hoặc Master của Anh Linh đó.

-Nhất định phải tham gia. Ta có một chuyện muốn làm.

Illyasviel nói.

-Rồi rồi. Tùy em vậy. Ta sẽ bên em đến cuối cùng.

Phi Linh cười nói.

Trời tối này, có phần hơi lạnh.

-Ồ phía đằng kia.

Illyasviel đột nhiên lên tiếng. Phía trước xa xa có ba cái thân ảnh, một cô gái áo màu đỏ, váy ngắn màu đen, áo khoác cũng màu đỏ nốt và dài đến đùi gối, có mang tất đen dài, tóc đen hai tím. Một cậu thiếu niên tóc đỏ nhọn, mang áo khoác màu đen ở hai bên tay áo, phần trắng ở phần còn lại của chiếc áo khoác, quần jean. Còn lại một người thì không thấy được rõ ràng nhận diện, người đó khoác lên mình cái áo khoác dài từ đầu đến chân, phần đầu cũng bị che đi.

-Hả? Đâu?

Phi Linh nhìn thấy ba người từ đằng xa đang đi xuống dốc. Đột nhiên gặp được người quen cũng là trùng hợp lắm rồi.

-Hả, lại tên kia nhóc đó nữa sao?

Phi Linh nói.

-Mau đuổi theo.

Illyasviel nói với Phi Linh. Sau đó hai người đi theo ba người kia xuống núi.

Đi được một đoạn. Cô gái tóc đen đỏ đỏ đi đằng trước dừng lại.

-Tousaka?

Hai người phía sau cũng dừng lại, thiếu niên hỏi cô gái. Cô gái này tên Tousaka Rin, một người thừa kế của gia tộc Tousaka một trong tam đại gia tộc đã cùng nhau khơi mào cho Cuộc Chiến Chén Thánh.

-Xin lỗi, nhưng các cậu về nhà đi.

Tousaka Rin nói.

-Huh?

Cậu thiếu niên ngớ ra.

-Tôi đưa cậu đến đây là vì cậu chưa phải đối thủ chính thức của tôi. Nhưng giờ cậu đã chọn làm Master, Emiya-kun.

Tousaka Rin quay lại nhìn thiếu niên nghiêm túc nói. Cậu thiếu niên này là Emiya Shirou.

-Tôi không có ý định đánh nhau với cậu đâu, Tousaka.

Emiya Shirou nói. Tousaka Rin nghe thế nhú mào, sau đó thở dài, nói:

-Biết ngay là thế mà...Sao tôi lại mang cậu đến đây làm gì kia chứ?

Sau đó Tousaka Rin lấy tay phải ôm mặt của mình. Dường như cô hơi nhức đầu về chuyện gì đó.

-Rin...

Rồi đột nhiên từ hư không, một người xuất hiện ngay trước mặt ba người họ. Người này tóc trắng dựng đứng ra sau nhìn khá đẹp trai, mặc áo màu đen, áo khoác bên ngoài màu đỏ dài đến cổ chân, làn da rám nắng.

-Sao thế?

Tousaka Rin nhìn người thanh niên này hỏi.

-Nếu có 1 kẻ địch yếu như vậy, thì không cần nương tay đâu.

Người thanh niên nói.

-Anh không cần phải nói cho tôi đâu.

Tousaka Rin đáp lại với thái độ “tsundere, ta biết rồi”, quay mặt đi nơi khác.

-Nếu cô đồng ý thì làm ngay đi.

Người thanh niên này nói.

-Có chuyện gì à?

Tousaka Rin hỏi.

-Cô lại mềm lòng với cậu ta nữa sao?

Người thanh niên nói, sau đó không thấy Tousaka Rin không phản ứng lại, hắn nói tiếp:

-Đừng nói với tôi là cô thí....

-D-Dĩ nhiên là không rồi.

Thanh niên chưa kịp nói hết thì Tousaka Rin bác bỏ ngay, trên má hơi có một vầng đỏ.

-Chỉ là...Tôi nợ cậu ta, anh biết không?

Tousaka Rin quay sang Emiya Shirou nói.

-Và trừ khi trả hết nợ, tôi mới có thể đánh hết mình được.

Rồi cô quay sang nhìn thanh niên nói.

-Hừ. Lại mấy thứ rắc rối. Vậy hãy gọi tôi ra khi cô trả hết đồng nợ nần đó nhé.

Người thanh niên hừ lạnh một cái, quay mặt đi nơi khác rồi từ từ biến mất.

-Tousaka, Nợ cái gì thế?

Emiya Shirou thắc mắc hỏi Tousaka Rin.

-Đúng thế...Dù có là tai nạn hay không cậu cũng dùng lệnh chú để ngăn để ngăn Saber lại. Nên tôi phải giúp lại để cho công bằng.

Tousaka Rin thở dài một cái, sau đó giải thích.

-Cậu đúng là kì lạ đấy, Tousaka!

Emiya Shirou nói.

Ở phía xa xa quan sát từ nãy đến giờ, Illyasviel cùng Phi Linh đang đứng, Illyasviel nhắm mắt lại, bắt đầu dùng ma thuật, tạo thành một trận sương vụ, nhờ gió thổi mà sương vụ đang đi đến hướng mà ba người kia đang đứng.

Sương vụ từ từ lan đến gần họ, nhưng dường như họ cũng không có để ý, Tousaka Rin nói:

-Tôi biết...nhưng cũng chả còn lựa chọn nào khác. Tôi ghét phải nợ ai đó.

Rồi cô lại xoay mặt đi qua phía khác, theo kiểu “tsundere, không phải tôi làm vì cậu đâu”.

-Cậu quả là 1 người công minh đấy.

Emiya Shirou cười nói.

-Có nói ngon, ngọt thì tôi cũng không nường ay đâu.

Tousaka Rin quay lại nói.

-Tớ biết, nhưng tớ thật sự không muốn chúng ta trở thành kẻ địch, nếu phải chọn lựa. Tớ thích người như cậu.

Emiya Shirou nói. Nghe được câu cuối, Tousaka Rin lập tức đỏ mặt phản ứng lại, làm ra một cái tư thế kì quái.

-Gặp lại sau nhé.

Emiya Shirou nói. Sau đó bước đi, người trùm áo khoác ở phía sau cậu cũng đi theo. Nhưng đột nhiên cô lại quay lại, dường như phát hiện gì đó. Cô gái này bắt đầu đề phòng hơn.

Chỉ thấy hai thân ảnh đang đứng xa xa ba người họ. Chính là Illyasviel và Phi Linh.

-Vậy, mọi người đã tán gẫu xong rồi chứ?

Illyasviel mỉm cười nói. Sương vụ đã dày đặc hơn lúc này rất nhiều.

Emiya Shirou thấy thế quay người lại. Tousaka Rin nhìn thấy Illyasviel nhú mày ngay.

-Chào buổi tối, Onii-chan. Đây là lần thứ 2 chúng ta gặp mặt rồi nhì.

Illyasviel cười dễ thương với Emiya Shirou. Emiya Shirou vẻ mặt nhìn là chợt nhận ra Illyasviel lần trước đã cùng nàng gặp qua, hẳn có chút hơi khó xử, cắn răng. Tousaka Rin nghe thế nhú mày.

Illyasviel bước vài bước xuống dốc, ánh đèn đường rọi chiếu rõ ràng thân ảnh của nàng. Sau đó nàng duỗi chân chào theo kiểu Châu Âu, hai tay cầm lấy hai bên váy, cúi chào, vừa chào, nàng vừa nói:

-Rất vui được gặp chị, Rin. Em là Illyasviel, Illyasviel von Einzbern. Chắc chị cũng đã biết đến cái tên Einzbern nhỉ.

Illyasviel cười mỉa hoặc nói. Phía bên kia ba người cảnh giác vô cùng, bọn hắn hết nhìn Illyasviel rồi đảo mắt qua nhìn Phi Linh.

AE thấy từ của ta dùng chán quá? AE cmt cho ta thêm vốn từ đi:3 ta vốn dốt ngữ văn lắm.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Phi Linh Vs Saber

-Einzbern...

Tousaka Rin lăm bắm cái tên này. Dường như cô đã nghe qua ở đâu đó rồi.

Illyasviel vẫn đứng đó cười. Phi Linh im lặng đứng nhìn. Cô gái tóc vàng tròn đầu, nhìn Illyasviel lẫn Phi Linh đều đề phòng hết sức.

Tousaka Rin thầm sử dụng một loại ma thuật có thể xem xét thông số đánh giá khả năng chiến đấu của Servant. Cô dùng nó lên Phi Linh. Sau đó sắc mặt cô hoàn toàn tái mét, lùi về sau 1 bước.

-Không ổn rồi. So sánh về mọi mặt, hẳn hoàn toàn vượt trội hơn Saber.

Tousaka Rin nhú mày nói. Thông số mà cô nhìn thấy được, đó chính là:

+Sức mạnh: A

+Sức bền: A

+Nhanh nhẹn: A

+Ma lực: A

+May mắn: A

Những dòng thông số này phải làm người khác phải kinh hãi vì nó hoàn toàn cân bằng, một Servant nào đó lúc nào cũng chênh lệch thông số rất nhiều. như Saber:

+Sức mạnh: A

+Sức bền: B

+Nhanh nhẹn: B

+Ma lực: C

+May mắn: D

Đó là dòng thông số của class Saber, cũng chính là cô gái tóc vàng trùm đầu bằng áo khoác kìa.

Nghe được Tousaka nói, Emiya Shirou mờ hồi đổ xuống, bất chợt lùi về phía sau 1 bước.

-Chuyện này không ổn rồi...Servant này có thể một mình chống lại toàn sáu Servant còn lại.

Tousaka Rin lo lắng nói.

-Có nghĩa đó hẳn không phải đối thủ mà chúng ta có thể đối đầu có phải không?

Emiya Shirou lo lắng quay sang Tousaka Rin hỏi.

-Archer, anh nên dùng vũ khí chuyên dụng của class của mình đó.

Tousaka nói với người thanh niên da rám nắng kia, người thanh niên đó chính là Servant class Archer của trận chiến lần này.

-Còn phòng thủ thì sao? Nếu có biến, tôi không biết liệu cô có cản được hay không.

Giọng nói của Archer hư không phát ra.

-Cả hai người kia đều là Master cả sao? Ai da, ta hơi sợ rồi đấy.

Phi Linh nhìn Tousaka Rin và Emiya Shirou nói. Không biết có phải nóng lòng chiến đấu hay không mà trong lòng cậu nóng rùng rục, chiến ý đang sôi trào.

-Yên tâm. Người là mạnh nhất, Berserker.

Illyasviel cười dễ thương với Phi Linh nói.

-Thật không biết tại sao ta lại có cái tên Berserker ấy nữa? Ta không nhớ nổi tên của mình nữa. Haizz...

Phi Linh thở dài. Không có cách nào để cậu nhớ lại quá khứ của mình cả.

Rồi Illyasviel quay đi, thấy Tousaka Rin chăm chú nhìn, nàng lại mỉm nghiêng đầu dễ thương cười.

Tousaka Rin phản ứng lại là một cái nhú mày cùng nghiêng răng, Emiya Shirou nhìn có vẻ rất lo lắng.

-Chúng ta có 3 người. Ít nhất chúng ta cũng có thể cầm chân hẳn lại một chút.

Tousaka Rin nói.

-Hiểu rồi.

Archer đáp lại, sau đó nhảy vọt đi, tìm một chỗ sử dụng vũ khí của mình đối kháng với Phi Linh. Emiya Shirou nhìn theo hướng Archer vọt đi.

-Emiya-kun...Quyết định bỏ chạy hay ở lại đây đánh đều phụ thuộc vào cậu đấy. Nếu có thể...thì cố mà chạy đi.

Tousaka Rin vẻ mặt đắn đo nói. Dường như xác suất chiến thắng Phi Linh cô có thể đoán được là gần như bằng 0. Emiya Shirou lưỡng lự không thể quyết định, rồi hần quay sang nhìn Illyasviel đằng xa.

-Nói chuyện xong chưa vậy? Em bắt đầu nhé?

Illyasviel cười nói.

Không khí trở nên ngày càng ngọt ngào hơn, căng thẳng hơn.

-Vậy em giết mọi người nhé. Lên đi, Berserker.

Illyasviel bình thường mỉm cười nói. Sau đó chỉ thấy Phi Linh bước tới trước mặt nàng, ba người kia nhìn rớt cuộc nhìn thấy được toàn diện diện mạo của Phi Linh.

-Ya. Lần đầu tiên gặp mặt mọi người. Theo ý Illya-chan, chuẩn bị đi.

Phi Linh cười nói. Sau đó chân đạp xuống đất, mặt đất lập tức bị cậu giẫm cho nát bầy. Sau đó cậu nhờ vào lực đạo đó mà vọt thẳng về phía ba người với một tốc độ không tưởng. Emiya Shirou sợ hãi lùi lại một bước, nhưng ngay sau đó lại bất chợt căng thẳng.

Chỉ thấy Phi Linh thời điểm vọt tới ba người kia, không biết từ nơi nào, bảy tia sáng màu đỏ chót đánh thẳng vào cậu.

Bùm.... Âm ầm ầm....

Bị vụ nổ tác động trực tiếp, xung lực đẩy Phi Linh qua một bên, ngay thời điểm quang mang đầu tiên chạm đến cậu, Phi Linh trong tay xuất hiện một thanh kiếm đỡ lấy quang mang đó, đồng thời thanh kiếm cũng bị gãy sau khi cùng quang mang đỏ va chạm.

Bị đẩy sang một bên, chân chà sát vào đất để giảm lực đẩy, sáu quang mang khác cũng đồng loạt đánh tới Phi Linh, trong tay Phi Linh lần lượt xuất trường kiếm, cùng những quang mang khác va chạm, liên tiếp 3 lần nhưng 3 lần này diễn ra với tốc độ nhanh vô cùng, cứ như phim hành động vậy. Phải biết toàn bộ thông số của Phi Linh đều là A, tuy không phải A+, EX nhưng mà đặc biệt những thông số đều cân bằng, đối với một Servant mà nói thì đây phải dùng từ kinh khủng để miêu tả rồi.

Nhưng mà lại có một mũi tên khác bay đến sau cùng bắn thẳng xuống đất tạo ra 1 vụ nổ bao trùm toàn bộ khu vực bán kính hai mươi mét, Phi Linh cũng ngay sát mũi tên nên hứng chịu toàn bộ vụ nổ.

Sau vụ nổ, khói lên mù mịt, Tousaka Rin và Emiya Shirou chạy đến gần một chút xem xét tình hình của Phi Linh thế nào.

-It....ttttte, cái này đau thật đấy. Đánh lén kiểu này không hay a.

Phi Linh lắc lắc đầu, sau đó chỉnh lại tư thế.

-Không thể nào! Không có tác dụng sao?

Tousaka Rin ánh mắt không thể tin được nhìn Phi Linh nói. Rồi chỉ thấy Phi Linh đạp vào đất, khiến nó nát bấy, mượn lực đó, tốc độ của Phi Linh như di chuyển tức thời vậy, có điều chậm hơn lúc trước nhiều lắm.

Tiện thể thì Noble Phantasm (Bảo Cự) của Phi Linh, là là Unknown nhưng khả năng vẫn rất rõ ràng, có thể hư không tạo ra vũ khí, nhưng chỉ đơn thuần là thông thường mà thôi, và chúng phải có mặt trong trí nhớ của cậu, nhưng khi có bất cứ một vật gì đó cậu cầm lên, cậu đều có thể hóa nó thành một Bảo Cự, và nó chính là lúc đối đầu với Bảo Cự của một Servant nào đó, Bảo Cự được tạo ra sẽ hoàn toàn khắc chế Bảo Cự của Servant đó. Ngoài ra còn một khả năng nữa, là khí chạm vào Bảo Cự hoặc một vụ khí ma thuật nào thì cậu cũng có thể biến nó thành của mình.

Thoáng một cái chớp mắt, Phi Linh xuất ngay giữa Tousaka Rin và Emiya Shirou, trong tay lúc này đã xuất hiện một thanh trường kiếm, ý định rất đơn giản là chém chết Emiya, Saber nhận ra, ngay lập tức dùng tốc độ cấp B của mình nhanh chóng vọt tới bảo vệ Emiya Shirou. Ánh mắt linh động của Phi Linh thấy Saber chuẩn bị đỡ đòn của cậu, một tay khác xuất hiện thêm một thanh kiếm cùng hướng với thanh kiếm kia chém xuống.

Choang.....

Tiếng va chạm của kim loại nặng vang lên, chỉ thấy Saber đã xuất hiện đón đỡ hai thanh kiếm của Phi Linh, nhưng có vẻ khá gượng gạo, chân của Saber hơi khụy xuống, bởi vì tốc độ của Phi Linh nhanh hơn cô rất nhiều, may mắn đỡ được đòn kia đã cứu được một mạng của Emiya Shirou rồi. Nhưng mà điều kì lạ ở đây là va chạm thì va chạm nhưng vũ khí của Saber lại vô hình, dường như nó đã được sức mạnh của gió che đi hình dạng thật.

Crắc....

Giờ là thời điểm hai bên so đo sức mạnh. Sức mạnh của Saber lẫn Phi Linh đều là A nhưng có vẻ Phi Linh nhỉnh hơn rất nhiều, Saber đang dần rơi vào thế bất lợi thì hai thanh trường kiếm của Phi Linh xuất hiện những vết nứt rồi.

-Tch.

Phi Linh tặc lưỡi một cái. Sau đó vẫn giữ tư thế, hai thanh trường kiếm lại xuất hiện thêm nhiều vết nứt, dùng đến kĩ thuật mà Phi Linh không biết tại sao mà cậu lại dùng được, cậu lập tức ngồi xuống, hai thanh trường kiếm đi cậu mà xuống, quá bất ngờ, Saber lực đạo vẫn còn đẩy thanh kiếm vô hình của mình lên trên, cậu đột nhiên nhảy lên, sau đó hai chân chụm lại đập vào bộ giáp của Saber trên ngực cô rồi nhờ vào đó mà nhảy lui về phía sau tránh bị thương. Hai thanh kiếm lúc này cũng đã gãy.

Illyasviel vẫn đứng trên con đường dốc kia theo dõi trận đấu, nàng vẫn mỉm cười tự tin.

-Saber nhỉ? Cô cũng khá đấy. Cơ mà, đó là Bảo Cự của cô sao? Thần bí thật, có thể nói cho ta nghe không?

Phi Linh vứt hai thanh kiếm đã bị gãy đi rồi, nhìn Saber nói.

-Hừ. Bớt nói xàm đi. Ai đời nào lại nói lợi thế của mình cho đối thủ.

Saber nghiêm túc trả lời.

-Ồ. Đúng thật. Xin lỗi. Tới lại đi.

Phi Linh gãi gãi đầu cười cười nói. Sau đó thủ thế, người nghiêng về đằng trước, hai tay liền xuất hiện hai thanh kiếm khác, tuy nói chỉ là kiếm thông thường, nhưng mà chất liệu của nó tốt vô cùng, chứ không phải đánh một lần là gãy đâu.

Saber cũng chấp nhận thách thức, hai bên đồng thời vọt tới nhau, Phi Linh tốc độ là trội hơn Saber nhiều, nên rất nhanh chạm tới Saber trước.

Choang...

Saber lại đỡ kiếm, nhưng sau đó cô dồn lực hất thanh kiếm ra, cô nhanh chóng vung kiếm chém vào người Phi Linh, nhưng Phi Linh đã nhanh chóng dùng hai thanh kiếm bắt chéo nhau và đỡ đòn.

Crắc...Xoảng....

Hai thanh kiếm va chạm sau đó nứt gãy. Nhưng Phi Linh lại tức tốc tạo ra một vũ khí mới, lần này không còn trường kiếm nữa, mà là đao, vì đao có vẻ chịu được lực mạnh hơn vào thương nặng hơn trường kiếm. Dù nói nặng nhưng Phi Linh vẫn vung thanh đao một cách dễ dàng và nhanh chóng không kém gì cậu dùng hai thanh trường kiếm.

Lại đến một lần nữa, Saber lần chiếm thế chủ động, cô chém từ dưới lên, Phi Linh ngay lập tức đỡ lấy nó, nhưng lần này có vẻ không như mong đợi cho lắm, dù là cậu có sức mạnh cấp A nhưng mà thông thường đòn từ phía dưới cũng có lực hơn là đòn công kích từ trên xuống, và Phi Linh cũng không dự định dùng toàn lực, bởi vì cậu vẫn còn phải tranh thủ phòng bị Archer từ phía xa xạ chiến mà tấn công cậu nữa.

Bị đánh bật, Phi Linh bị hất lên không trung, Saber có thời gian thở được một chút.

-Hắc hắc. Quá tốt. Quá tốt. Ta có cảm giác chưa bao giờ đánh được 1 trận sảng khoái như vậy. Đỡ đòn của ta đi.

Phi Linh trên không trung cười nói. Sau đó cậu vứt bỏ thanh đao, xuất hiện trong tay cậu tiếp theo liền là một cây búa lớn vô cùng, khối lượng của nó vào khoảng 1000 kg, Saber cảnh giác lên. Phi Linh vung cây búa không một chút khó khăn nào, cây búa hướng thẳng lên trời sau đó theo lực đạo của Phi Linh cung cấp mà nó hướng thẳng đến vị trí Saber đang đứng mà đập xuống.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Đối Chiến 3 Người

-Tiếp chiêu đi!

Phi Linh quát lớn, cây búa lớn 1000 kg đánh ập xuống đất, nhưng mà tề là Saber cũng là một chuyên gia kỳ cựu trong việc những trận chiến, không có dễ như vậy bị đánh đâu.

Ầm.....

Cây búa lớn đập thẳng mặt đất, nó hoàn toàn phá hủy vùng đất rộng bán kính 5 mét. Saber đã nhảy lùi lại từ trước nên không có vấn đề gì. Khói bụi bị hất tứ tung.

Saber lại thêm phần cảnh giác, xem xét Phi Linh sẽ làm gì tiếp theo. Nhưng đột nhiên một điểm sáng lóe lên trong đám bụi, Saber ánh mắt tinh tường thấy được điều đó, tức khắc phòng thủ.

Vèo...

Một đường quang mang màu vàng ngay lập tức phóng từ trong đám bụi ra, lực đạo bắn ra xóa tan đám bụi, tạo thành 1 hình xoắn cho đám bụi, hiện ra trước mắt phía sau đám bụi là Phi Linh cầm một cây cung màu đỏ.

Đường quang mang màu vàng vọt tới Saber nhanh vô cùng, Saber nghiêng người sang một bên né được quang mang màu vàng đó. Nhưng phía sau cô thì không có may mắn.

Bùm....

Quang mang màu vàng cắm vào mặt đất liền gây ra một vụ nổ, nhưng bay khá xa rồi nên Saber không có bị ảnh hưởng. Mà quang mang kia chính là do Phi Linh truyền ma lực vào mũi tên thông thường mà có được, 2 tháng qua đi đâu phải ăn không ngồi rồi.

Chỉ thấy Saber tiếp theo chạy vọt với tốc độ dịch chuyển tức thời, cô thấy Phi Linh cầm đến cung, có nghĩa cậu đang bất lợi về cận chiến. Ngay tức thì, Saber đã xuất hiện trước mặt Phi Linh, cô vung kiếm chém đầu cậu, và Phi Linh cũng phản ứng với đòn công kích chớp nhoáng đó.

Choang...

Điều bất ngờ là Phi Linh không có bị rơi đầu, mà thanh kiếm vô hình của Saber lại bị ngăn cản bởi một cây côn, nói đúng hơn là một cây baton.

-Cô đúng là nhanh a! Cô làm ta nóng người lên rồi.

Phi Linh cười nói.

-Còn chưa hết đâu.

Saber nói. Sau đó cô tiếp tục một trận liên hồi công kích Phi Linh, đánh qua trái phải, từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên, xéo theo nhiều đường hiểm vô cùng. Cây baton của Phi Linh sau hai lần công kích đã nát bấy, buộc cậu phải đổi sang dùng thương, thương thuật cũng không chịu được hai chiêu liền bị đánh gãy.

Cả hai nhanh chóng tách nhau ra.

-Hắn ta thấy được thanh kiếm vô hình của cô ta sao?

Tousaka Rin đứng bên ngoài quan sát rồi khó chịu nói. Trong lúc cô nói thì bên kia, Phi Linh và Saber không có dừng lại.

Lần này, Phi Linh là dùng tay không cận chiến với Saber, không phải là đúng nghĩa đen, chỉ là gia cố một lớp giáp cực dày để đánh một vài hiệp mà thôi, chứ thanh kiếm kia của Saber là bén vô cùng, tay không thì có mà chết.

Lại một lần nữa chạm mặt nhau, Saber dẫn thế chủ động, thanh kiếm vô hình quét ngang, Phi Linh nhảy lên, né được đòn chém trong gang tấc, cậu lại không có mất đi ưu thế khi đang ở không trung. Từ đâu không biết được, cậu tạo một lực đẩy, đá xuống.

Phanh

Saber dùng thân của thanh kiếm vô hình đỡ đòn đá từ không trung của Phi Linh. Sau đó Phi Linh bất thành lình lại lấy thanh kiếm làm đà đập một cái hướng thẳng xuống đất nhanh chóng, rồi phóng đến Saber một lần nữa, lúc này cô vừa mới bị cú đập bất thành lình của cậu làm cho mất kiểm soát một chút, vọt tới ngay trước người Saber, một khoảng cách gần vô cùng, khiến thanh kiếm vô hình của cô không thể nào đánh được, nắm đấm của Phi Linh trực tiếp đâm vào áo giáp của Saber.

Oanh.

Nhưng ngay khi Saber bị đánh, cô cũng hất gối lên bụng của Phi Linh, sức mạnh từ đôi bên tác động lên lẫn nhau, khiến hai người bị đánh văng ra một cách vô lý.

-Hô. Con gái gì mà mạnh mẽ quá đi. Cô nên dịu dàng một chút mới có bạn trai a.

Phi Linh xoa xoa bụng của mình nói. Phía đối cách cậu không xa, Saber cũng ôm ngực của mình, mặc dù có giáp phòng hộ, phải nói giáp này có sức phòng ngự vô cùng mạnh mẽ, lại bị nắm đấm của Phi Linh đâm bỏ qua mọi sức phòng thủ. Đây là một thức trong những kĩ năng cận chiến Phi Linh tự tạo ra, nó có thể bỏ qua mọi phòng thủ, trực tiếp đánh vào cơ thể,

tuy không phải đánh vào lục phủ, nhưng mà đối với cơ thể một cô gái, Phi Linh không muốn dùng đến sát chiêu đó.

Sau đó Saber hai tay lại cầm kiếm.

-Làm thế nào mà tên đó lại được xếp vào class Berserker thế?

Tousaka Rin bên ngoài mắng mỏ lung tung, Emiya Shirou quan sát Phi Linh và Saber từ nãy đến giờ giáp lá cà với nhau chỉ chưa tới năm phút, mà đòn đánh ra nhiều vô số, tốc độ nhanh quá là hăn không thể bắt kịp được.

-Người nhất định là một Anh Linh rất có tên tuổi. Kiếm thuật của người không phải hạng xoàng.

Saber trả lời câu đó thay cho Tousaka Rin.

-Đáng tiếc là ta thậm chí cũng không nhớ được tên của ta là gì nữa a.

Phi Linh cười nói. Tousaka Rin nghe được không khỏi giật mình, lại một Servant mất kí ức sao? Sao trận chiến lần này nhiều điểm lạ thế? Nhưng mà cô cũng không nghĩ nhiều mà tập trung vào trận chiến.

-Archer, bắn hỗ trợ.

Tousaka Rin tức giận nói.

Ngay tại vị trí cách chiến trường ước chừng 10 km, Archer đang đứng trên sân thượng của 1 tòa nhà cao tầng quan sát trận chiến, lúc nãy tám mũi tên bắn trúng Phi Linh chính là của Archer đứng từ vị trí này bắn ra.

-Thật sự ta cũng không ngờ hăn cũng là mất kí ức đấy. Trùng hợp thật. Nhưng hăn là ai, ta thực sự cũng không rõ.

Archer nói. Archer cũng là Anh Linh được Tousaka triệu hồi tham gia Cuộc Chiến Chén Thánh lần 5, nhưng mà không biết vì cái gì mà hăn

không hề nhớ được tên cậu mình tương tự như tình huống của Phi Linh vậy.

-Khả năng sử dụng các loại vũ khí của hắc không có một loại nào là không đạt đến tông sư cả. Rốt cuộc tên này là Anh Linh nào? Còn cả những thứ vũ khí mà hắc tạo ra nữa, nó khá giống năng lực của tôi.

Rồi Archer vươn cung lên, kéo căng dây cùng với một mũi tên đã được chuẩn bị sẵn sàng.

Oành...

Mũi tên rời cung, vận tốc nhanh khó mà thấy được.

Dường như Archer tưởng rằng Phi Linh mất tập trung khi đấu với Saber, nhưng mà khi có một điểm sáng phát sáng, Phi Linh nhận ra ngay là Archer đã bắt đầu tấn công một lần nữa.

Phi Linh miệng một điểm mỉm cười nhẹ.

Ầm...

Mũi tên của Archer bắn ra đã va chạm, nó nổ ngay tại vị trí của Phi Linh. Khói lửa xanh bốc lên. Tousaka Rin và Emiya Shirou nhìn thấy như vậy cứ tưởng tượng thành công làm bị thương Phi Linh, nhưng mà không có dễ dàng như vậy.

Đám khói phôi đi. Chỉ thấy Phi Linh hình dáng đang làm khủy gối trung bình tấn, bên trái phía mà cậu bị tấn công xuất hiện một tấm khiên làm bằng thép dày vô cùng, ở giữa của tấm khiên còn bị xuyên thủng một lỗ sâu vô cùng, có thể miêu tả là còn khoảng 1 cm nữa là phá được lớp giáp của cậu rồi.

Tousaka Rin và Emiya Shirou nhìn thấy Phi Linh không hề hấn gì, há mồm kinh hãi. Archer đứng trên nóc tòa nhà nhìn thấy thế cũng nhú mào cắn răng.

-Haizz... có lẽ ta nên nghiêm túc một chút rồi.

Phi Linh vút tấm khiên bị xuyên sâu kia, phúi phúi bụi trên áo bào màu trắng của mình nói. Sau đó, cậu vọt đến Saber với tốc độ kinh khủng, lần này vũ khí của cậu là một thanh đại kiếm, cậu vung đến Saber.

Choang...

Saber nâng kiếm lên tiếp chiêu của cậu, lại một lần nữa hai người cạnh tranh với nhau về sức mạnh.

-Biến.

Phi Linh quát lớn, sau đó tiếp thêm lực vào đại kiếm. Hất thẳng Saber lên không trung. Đồng thời cũng nhảy lên theo Saber phương hướng. Một cái chớp mắt sau đó, Phi Linh đã ở trước mắt Saber vẫn còn đang trên không trung. Cậu đập thanh đại kiếm vào Saber, Saber cũng thấy thế mà vung kiếm lên chặn được tấn công của Phi Linh nhưng không giảm được lực đạo mà Phi Linh cung cấp, cô bay thẳng xuống dưới đất nhanh chóng.

Ầm...

Saber rơi xuống mặt đất, bụi cát bay tung tóe.

-Đến lúc kết thúc rồi. Khử cô ta đi, Berserker.

Illyasviel quan sát từ nãy giờ, nói. Tousaka Rin nghiêng răng, nói:

-Đâu có dễ như thế.

Rồi cô bắt đầu chạy về phía chiến trường. Emiya Shirou thấy thế không khỏi hô:

-Tousaka.

Phi Linh từ trên không trung quăng thanh đại kiếm về phía khói bụi.

Keng...

Thanh đại kiếm đột nhiên từ trong khói bụi bị đánh ngược lại, chỉ thấy Saber trong tư thế vừa mới phản đòn, là cô đã đánh bật thanh đại kiếm lại.

Thanh đại kiếm lại bay về phía Phi Linh, cậu bắt lại thanh kiếm ngay trên không trung, ra một đòn trầm từ trên không.

-Saber tránh ra.

Tousaka lớn tiếng nói, sau đó lấy ra trong áo của mình ba viên pha lê lộng lẫ, cô ngay lập tức dừng lại ném ba viên pha lê đó về phía Phi Linh, nói tiếp:

-Archer.

Ầm.

Phi Linh từ không trung đánh xuống chỗ của Saber, nhưng cô đã nhảy ra ngoài từ trước rồi nên không bị dính đòn. Đúng lúc này, ba viên pha lê của Tousaka vỡ ra, thành những mảnh vỡ màu tím, rơi rải rác phía trên Phi Linh.

-Ku...

Đột nhiên những mảnh vỡ pha lê lại được luồng ma lực trợ giúp, bỗng chốc hợp thành một cái lồng kính, ngày càng đè nặng lên lưng Phi Linh, khiến cậu không đứng lên được.

Vô số những mũi tên tại thời điểm đó cũng từ không trung bắn xuống. Phi Linh thấy thế nhú mào, năm đấm đấm thẳng xuống mặt đất.

Ầm...

Mặt đất bị đánh vỡ nát hoàn toàn, khói bụi lại bay từ tung, và những mũi tên cũng tùy theo đó mà đánh vào đám bụi đó.

Phập phập phập....

Tiếng mũi tên đã cắm vào mục tiêu.

Ầm...

Vụ nổ ngay lúc đó cũng được kích phát, bởi vì Archer phía trên những mũi tên lúc nào cũng có thêm vào một lượng ma lực khiến những mũi tên phát nổ. Ai cũng phải lấy tay che mặt để gió từ vụ bạo tạc không ập vào mặt.

Vụt.

Chỉ thấy sau vụ nổ, một cái thân ảnh đột nhiên từ bên trong khói bụi nhảy vọt lên không trung. Phi Linh chính là lúc đấm nát chiếc lồng tím kia, đã tức tốc tránh né những mũi tên bắn vào lưng mình và dùng xung lực của vụ nổ làm lực đẩy để hướng bản thân lên không trung.

-Ha ha.... Các người cũng chỉ có vậy thôi sao? Nó làm ta chán rồi đấy.

Phi Linh từ trên không trung nói.

-Làm sao hẳn có thể làm được như vậy?

Emiya Shirou ánh mắt không tin được nhìn Phi Linh nói.

-Bỏ qua mấy thứ phiền phức ấy đi. Người vẫn chưa dùng đến những thứ vũ khí người dự trữ mà, sức mạnh của người cũng đâu chỉ có thế.

Illyasviel đứng trên con dốc cười nói. Đăng bởi: /* */.
Lượt đọc: 49. Số từ: 2260

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Truy

Saber chợt lùi lại khi thấy Phi Linh trên không trung, rồi cô quay đầu sang một bên quan sát ở đâu đó trên ngọn núi. Quan sát xong cô lại nhắc kiểm lên chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu với Phi Linh.

-Sao vậy? Đuổi rồi à cô gái?

Phi Linh từ trên không trung nhìn Saber có chút bất động nói.

Saber không trả lời. Phi Linh lúc này trên tay hóa ra một vài con dao. Cậu liên hồi ném nó đi với tốc độ rất nhanh khi cung cấp một lực đạo kinh hồn cho chúng.

Có cái Saber né, có cái cô lại dùng thanh kiếm của mình đánh bật nó đi, rồi cô nhanh chóng nhảy khỏi nơi đó, xuất hiện trên đường dốc lúc này đang đứng. Dường như Saber muốn đi đâu đó.

-Đuổi theo cô ta, Berserker.

Illyasviel nói.

-Đi? Dễ như vậy sao?

Phi Linh nhìn thấy Saber rút đi cũng biết đuổi theo, không đợi đến Illyasviel nói. Cậu nhanh chóng nhảy khỏi vị trí, đuổi theo Saber phương hướng. Hướng mà Saber đang rời đi chính là phía trên núi, vượt qua nghĩa địa chạy nhanh chóng hướng vào rừng.

Đuổi theo, Phi Linh nhanh chóng bắt kịp Saber, nhưng thời điểm Phi Linh đâm Saber, Saber cũng mưu mô mượn đến sức đánh mà Phi Linh

đánh ra mà tung người bay đi xa hơn.

-Tch. Thông minh đấy.

Phi Linh tặc lưỡi một cái nhưng không khỏi cảm thán.

Cả hai, một trước một sau tiến sâu vào trong rừng.

Nhìn thấy Phi Linh đã rời đi, Illyasviel cũng ngay lập tức đuổi theo, nàng quay mặt rời đi. Tousaka Rin thấy Illyasviel rời đi sau đó chuyển mắt về phía Emiya Shirou, Emiya Shirou lúc này đã có chút thất thần.

-Hiểu chưa? Cậu chạy đi.

Tousaka Rin tay trái chỉ về phía Emiya Shirou nói. Sau đó liền nhanh chóng hướng về phía ngọn núi mà chạy đi. Emiya Shirou ở lại một mình nhìn về phía thân ảnh Tousaka Rin cho đến khi có biến mất. Lúc này chân hắn run run, quỳ xuống. Sau đó lảo đảo một lúc lâu rồi mới lấy lại dũng khí đứng dậy chạy theo phương hướng của Tousaka Rin. Dường như nội dung của phần tự lảo đảo là Emiya Shirou quá yếu không giúp gì được, nhưng có vẻ hắn đã làm ra lời hứa gì đó với Saber nên hắn nhanh chóng lấy lại tinh thần.

Bên trong nhà thờ trên ngọn núi mà Illyasviel định đến.

-Nhiều lời ra tiếng vào và ước ao làm con nản lòng. Lời nói như gió thoảng. Lừa dối chính là tội lỗi của con người.

Người đàn ông mặc áo linh mục đang nhìn vào cuốn kinh thánh và đọc lên những câu chữ bên trong.

-Có một nụ cười mỉa mai trên môi người đấy, linh mục.

Đột nhiên lại có một giọng nói phát ra phía sau người đàn ông này. Một thanh niên tóc vàng đang gác tay lên chiếc ghế thường xuyên có tại những nhà thờ. Hắn cười, nói tiếp:

-Nó trông không hợp với người đâu.

-Thế nó hợp với người sao?

Người đàn ông này nói, mái tóc đen, con mắt chẳng có tí cảm xúc nào, hắn đóng quyển kinh thánh nhỏ lại bằng một tay. Người này chính Kotomine Kirei, một người đã từng tham gia vào Cuộc Chiến Chén Thánh lần thứ 4, nhưng hiện giờ hắn đã đảm nhận trọng trách làm giám sát của Cuộc Chiến Chén Thánh lần thứ 5 này.

-Biết đâu được. Một nụ cười thích hợp với một tên giả dối không biết xấu hổ. Người đã có một cuộc gặp gỡ thú vị nhỉ, Kirei?

Thanh niên kia nói.

-Ồ, đúng vậy. Ta có cảm giác như đoàn tụ với mấy người quen cũ vậy. Làm sao không thấy vui được đây? Như đã nói, Cuộc Chiến Chén Thánh chỉ vừa diễn ra vào 10 năm trước. Như người giám sát, ta chỉ cầu nguyện cho phép màu xảy đến mà thôi. Và lần này Chén Thánh sẽ được thực thể hóa.

Kotomine Kirei vừa nói, hắn quay người lại nhìn về phía thanh niên nói.

-Dù cho nơi này có trở thành điên ngục à?

Thanh niên cười nói. Người này đang nói về cuối cùng của Cuộc Chiến 10 năm trước, chính là 1 thảm họa kéo đi khoảng vô số sinh mạng của một vùng.

-Đó không phải chuyện của ta. Dù gì, đây cũng là cuộc đấu đá giữa những kẻ mang danh hiệu Master, để giết chóc, và chà đạp người khác.

Kotomine Kirei nói xong, trên miệng còn thêm vào một cái mỉm cười. Thanh niên tóc vàng thấy thế thở dài, cười.

-Chúa nơi Thiên Đàng sẽ tha thứ cho mọi tội lỗi ở thế giới này. Nhưng trước hết, chúng ta hãy đợi xem cuộc chạm trán đầu tiên này sẽ ra sao.

Phi Linh lúc này vẫn đang đuổi theo Saber, và từ nãy giờ cậu cũng hơi tức rồi. Saber từ lúc nãy đến bây giờ cứ liên tục chạy, khi cậu đuổi đến và đánh thì cô cứ liên tục mượn lực của cậu, tiếp thêm tốc độ cho bản thân, vượt lên phía trước.

-Tch. Bỏ xa tên nhóc kia sao? Không lẽ muốn tên nhóc kia an toàn? Không vấn đề, Illya-chan tự có cách.

Phi Linh thầm nghĩ. Và cậu vẫn tiếp tục chạy theo Saber.

Trên tay xuất hiện một vài con dao, Phi Linh tiếp thêm ma lực vào bên trong, quăng chúng về phía Saber, nhưng cô né được, và những con dao cắm vào trên đất, trên cây,...mọi nơi, sau đó là chúng ngay tức khắc phát nổ như những mũi tên mà Archer đã bắn.

Trên con đường hai người đi qua, toàn bộ đều chỉ còn lại một mảnh hoang tàn của một trận chiến như bom giạt vậy.

-Saber, ta nghĩ cô dừng lại được rồi, cách xa như vậy là an toàn cho tên nhóc kia rồi.

Phi Linh nói. Sau đó trong tay cậu lại xuất một cây súng lục màu bạc, đây là Anaconda. Vì sao Phi Linh tạo ra được nó thì có lẽ trong 2 tháng vừa

qua, do một bất ngờ cậu đột nhiên tạo ra được một thanh kiếm sau khi đã thấy qua nó, điều đó gợi cho Illyasviel 1 ý tưởng, nên bây giờ Phi Linh trong đầu nhớ được vô số vũ khí thông thường, có thể tùy ý sử dụng, cộng thêm thân pháp không nhớ từ đâu mà có của cậu cùng sức mạnh kinh khủng, dường như khó có ai là đối thủ của cậu được.

Đoàng đoàng....

Liên tiếp những viên đạn đã được lên nòng đều ra khỏi nòng, tốc độ cao hướng đến sau lưng Saber, mà vị trí mà Phi Linh nhắm là ở những phần đầu, chứ toàn thân Saber đều mang giáp thì làm thế nào mà xuyên phá được? Nên nhớ đây chỉ là phàm khí mà thôi.

Phi Linh liên hồi bắn ra những viên đạn vào đầu của Saber, nhưng cũng giống với những lần trước đều bị toàn bộ né sạch.

Hai người đã dừng chân tại một nghĩa địa. Lúc này Phi Linh trong tay có thêm một cây Anaconda nữa, tổng cộng 2 cây. Saber thấy thế cũng nhúu mày, cô đang vừa tập trung chiến đấu, vừa suy nghĩ danh tính thực sự của Phi Linh nhưng dường như không có kết quả khả quan nào cả.

-Chiến tiếp nào.

Phi Linh cười nói. Rồi cậu xông đến Saber....

Bên trong khu rừng sâu, Illyasviel đang nhờ vào mối liên kết giữa Phi Linh và nàng mà tìm đến vị trí của Phi Linh.

Ầm ầm.... Choang choang...

Đột nhiên từ phía sau lưng nàng xuất hiện một loạt những quả cầu ma thuật màu đen bắn tới phía Illyasviel, nhưng may mắn là nàng đã có đề

phòng sẵn, chỉ thấy bốn quả cầu ma thuật vừa đến gần nàng liền bị cho phá tan.

-Ara, sợ quá, sợ quá. Đánh mà không thèm nói luôn sao. Chị cứ như là thú rình mồi vậy đấy, Rin.

Illyasviel lên tiếng, sau lưng nàng xuất hiện hai con chim trong suốt, đây chính là thức thần mà nàng dùng tóc của mình để tạo ra. Phải biết ở tuổi của nàng mà có thể tạo ra thức thần thì chỉ có 2 từ thiên tài để miêu tả. Illyasviel quay lại nói:

-Hay đó là cách chiến đấu của nhà Tousaka?

Chỉ thấy Tousaka Rin đang đứng chia tay về phía Illyasviel, Tousaka Rin vốn có một mạch ma thuật xăm trên tay của mình, chỉ cần truyền ma lực vào bên trong nó thì nó lập tức thi triển ma thuật mà nó được khắc trên nhanh chóng.

-Há. Nhóc là người thông báo trận chiến bắt đầu mà. Một khi đã bắt đầu, thì đâu thể nói là đánh lén được. Hay là nhóc định tự giới thiệu lại bản thân một lần nữa.

Tousaka Rin nói, vẻ mặt vẫn lo lắng vì phải đối đầu với những con thức thần của Illyasviel.

-Giới thiệu bản thân? Nếu chị là cái anh đó, tôi còn xem xét lại. Nhưng nếu là chị thì tôi không thấy thế. Chị chẳng làm tôi thấy hứng thú chút nào. Hơn nữa...Chị nghĩ tôi sẽ nói gì với một người sắp chết tại đây hả?

Illyasviel cười nói. Chỉ vừa nói hết câu, Tousaka Rin đã lập tức bắn những quả cầu ma thuật về phía Illyasviel nhưng đều bị thức thần của nàng cho bắn hạ. Illyasviel trong ý niệm ra lệnh cho thức thần đuổi đến chỗ của Tousaka Rin. Tousaka Rin thì bắn thêm vài phát đạn ma thuật nữa rồi nhận thấy không ổn cũng lập tức chạy theo lối bên tay trái của mình.

Cô có quay người lại bắn thêm vài lần nữa để có cơ may trúng hay không nhưng vẫn không trúng, lùi lại, lùi lại, Tousaka Rin đã lùi đến đường cùng, chỉ thấy phía dưới của phần đằng sau cô là khoảng đất thấp hai mét so với chiều cao của mảnh đất cô đang đứng, bị dồn vào thế bí nên cô đã nhảy xuống tránh làn đạn của thức thần.

-Nhanh ghê nhỉ. Tôi thêm hai con nữa cho chị nhé.

Illyasviel đã cùn hai con thức thần đến gần nơi mà Tousaka Rin vừa nhảy xuống, nàng cười nói, sau đó lấy ra từ mái tóc bạch kim của mình thêm hai con thức thần nữa.

Đợi một lúc sau, Tousaka Rin lại từ dưới vách đá bò lên. illyasviel thấy thế không khỏi nói:

-Đối đầu trực diện sao? Dũng cảm đấy, nhưng ngu ngốc quá, Rin.

Tousaka Rin nghiêm túc vẽ mặt, sau đó chạy sang một bên của Illyasviel, trong tay của cô ném ra một viên ngọc màu xanh hình chữ nhật, đồng thời cô hô:

-Gandr!

Một đợt sóng năng lượng tỏa ra xung quanh, bốn con thức thần cũng không có bị ảnh hưởng, chúng liên tiếp bắn những tia beam màu trắng nhỏ về phía Tousaka Rin.

Có lẽ bởi vì phép thuật mà cô vừa thi triển, một lá chắn làm bằng ngọc bích hình chữ nhật hiện ra đỡ hết những tia beam của thức thần. Tousaka Rin ngay lập tức trong tay hai quả cầu ma thuật, cô ném đi và tiêu diệt được hai con thức thần.

-Còn hai con nữa.

Nhìn thấy kết quả trông rất khả quan, Tousaka Rin tiếp tục triệu hoán trong tay mình thêm một quả cầu ma thuật, nhưng mà, cứ ngỡ rằng chuyện sẽ thuận lợi.

Chỉ thấy ngay sau đó một vết sáng lướt qua mặt cô, phá tan quả cầu ma thuật mà cô vừa triệu hoán ra, đồng thời phá nát lá chắn ngọc bích của cô. Cắm xuống mặt đất phía sau Tousaka Rin, đó là một thanh kiếm màu trắng.

-Chị có thể đánh bật được Zelle, nhưng chị không đỡ được Degen đâu.

Illyasviel cười nói, một con thức thần của nàng tiếp đó biến thành một thanh kiếm, sau đó Illyasviel nói tiếp:

-Tôi cứ nghĩ sẽ vui lắm chứ. Thật vọng ghê. Thế, đây là hồi kết cho chị vậy. Bị đâm nhiều chỗ thì cũng hơi xấu hổ nhỉ.

Nói hết câu, Illyasviel ra lệnh cho thức thần dạng kiếm phóng tới Tousaka Rin, tốc độ rất nhanh.

Cứ ngỡ rằng mạng của Tousaka Rin đã chấm dứt, thì một quang mang màu đỏ lại xét ngang qua, khiến thức thần dạng kiếm dừng lại, rồi thêm một quang mang màu đỏ đánh nát thức thần kiếm đó.

Quang mang đó đánh xuống đất khiến bụi bay mù mịt, tạo cơ hội cho Tousaka Rin trốn thoát. Người vừa bắn hai đường quang mang đỏ này không ai khác ngoài Servant của Tousaka Rin, Archer.

Illyasviel liền quay về phía xa xa, có chút nhúu mày.

Lúc này, Phi Linh và Saber đang ở một nghĩa trang, hai người chiến đấu với nhau cũng làm khu vực này thiệt hại không ít.

Đoàng đoàng...

Phi Linh vừa chạy thẳng về phía Saber, vừa nhắm hai khẩu Anaconda bắn liên hồi khiến Saber bận tay trong lúc cậu tiếp cận cô.

Tiếp cận thành công, chỉ thấy Phi Linh trong tay không còn là súng mà là một thanh đại kiếm, cậu vung thẳng nó về phía Saber theo hướng từ dưới lên, Saber cũng chột xuống đỡ đòn của cậu.

-Lên!

Phi Linh quát một tiếng, thêm 1 điểm lực lượng, hất Saber bay lên trời. Sau đó trên tay cậu lại là hai khẩu súng, chĩa về phái Saber nả đạn liên hồi.

Đoàng đoàng....

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 187: Đi Chơi

Saber đã đỡ xong những loạt đạn trên không trung, cô đáp xuống đất. Phi Linh và Saber nhìn nhau chiến ý vẫn sôi trào.

-Đó là toàn bộ những gì cô có sao? Có lẽ ta nên đánh đến khi cô không còn cầm nổi thanh kiếm nữa.

Phi Linh cười nói.

-Cuộc nói chuyện giữa chúng ta có lẽ chỉ liên quan đến giết chóc, dù người có đánh rơi kiếm của ta thì bản thân của ta cũng không cho phép bản thân mình tiếp tục cầm kiếm nữa. Tốt thôi, ta sẽ tấn công hết sức với một đòn. Tới đây!

Saber nói. Sau đó thủ thế. Thanh kiếm vô hình của cô đột nhiên cứ như đang thu gom nguyên tố gió vậy, cô nói tiếp:

-Đây sẽ là nơi người chết, Berserker.

Sau đó Saber phóng cực nhanh đến Phi Linh.

-Tới hay lắm. Cho ta xem toàn lực của cô nào.

Phải nói rằng Phi Linh mỗi khi có 1 trận chiến, đó chính thời điểm cậu chiến ý nồng nặc, cậu luôn muốn đấu với những người mạnh hơn cậu để trau dồi thực lực, chứ bản tính của cậu cũng không quá cao ngạo. Trừ trong quá khứ, lúc đó đã là quá cao ngạo nên mới vong mạng.

Saber sắp vọt tới, Phi Linh bên này cũng ra tay, vô số những thanh đại kiếm cắm xuống đất, tất cả đều giao nhau thành một điểm dày đặc nhằm

đón đỡ đòn toàn lực của Saber.

Keng... Xoảng....

Saber một đẳng phá tan từng thanh kiếm một. Sau đó Phi Linh từ không trung xuất hiện một thanh trường kiếm phóng tới Saber đang toàn lực xuyên phá tường đại kiếm trước mặt cậu.

-Haa.....

Saber dồn toàn lực đâm tới, thanh kiếm vô hình đột nhiên phát ra hào quang màu vàng kim, và lúc này nó không còn vô hình nữa, lúc này nó đã hiện rõ nguyên hình, một thanh kiếm dài 2 mét, cán kiếm màu vàng, trang trí rất bắt mắt.

Phi Linh thấy được như vậy, tay phải chạm vào thanh đại kiếm trước mặt, miệng mỉm cười quát lớn:

-Haaaaa

Thời điểm thanh kiếm vàng của Saber xuyên phá đến thanh đại kiếm cuối cùng thì dị tượng đột nhiên xuất hiện.

Saber cuối cùng tung ra một chiêu.

Oành....

Một tia beam cực kì kinh người bắn ra bao trùm toàn bộ Phi Linh.

Saber cứ ngỡ rằng như vậy đã làm Phi Linh toi mạng, nhưng mà sự thật phũ phàng, Phi Linh vẫn còn đó, mà tia beam kia của Saber bắn ra cũng bị Phi Linh hứng toàn bộ. Không phải đòn tấn công của Saber yếu kém, nó vô cùng mạnh là đằng khác, nguyên nhân là bởi vì Phi Linh, trong thời khắc mấu chốt, cậu đã tự hạ toàn bộ chỉ số của bản thân xuống B và nâng thông số phòng thủ lên cấp EX, có thể nói tâm bất bại, Phi Linh bất bại. Đây là kĩ

năng vô cùng đặc biệt mà chỉ có Bảo Cụ Enkidu mới có khả năng thực hiện, tuy nói chỉ có Enkidu có nhưng thậm chí nó còn không làm được như Phi Linh nữa, bởi vì cùng lắm Enkidu chỉ có thể nâng một thông số của nó được A+ và giảm 2 thông số khác xuống B, bản thân Enkidu đồng dạng tất cả thông số đều là A, Phi Linh ở đây là nâng được đến EX nhưng phải giảm toàn bộ thông số còn lại xuống B. Phải biết từ A đến EX cần trải qua A+ và A++, mà mỗi cái cấp bậc đã đủ đàn áp kinh khủng như thế nào những thông số cấp dưới nó.

-Hắc hắc. Bất ngờ quá nhỉ.

Phi Linh cười nói.

-Người tốt cuộc là thứ gì?

Saber nghiêng răng quát. Từ lúc nào đã có mặt và quan sát trận đấu, Tousaka Rin và Emiya Shirou nhìn thấy Phi Linh hoàn toàn không xay xác bởi đòn tấn công của Saber, ánh mắt thất thần.

-Chưa xong đâu.

Archer đột nhiên vang giọng nói trong đầu Tousaka Rin. Lúc này trên bầu trời, một tia sáng nhanh chóng bắn tới Phi Linh trên đầu.

-Saber, mau thoát thân.

Tousaka quát lớn. Saber hiểu ý, nhanh chóng rời đi, Phi Linh nhú mày khi cảm nhận được sóng năng lượng kinh người kia trên đầu mình, Phi Linh không hề lo lắng gì về nó cả, tuy hạ cấp thông số là tùy tâm của cậu, có tùy chỉnh được bởi vì thông số của cậu rất là cân bằng.

Ầm....

Khi mũi tên đến, khu vực xung quanh, cây cối, gạch đá đều bị thiêu rụi. Nhưng mà, lại một lần nữa vòng tròn ma thuật không có cho nó phát nổ, khi mũi tên chạm vào vào vòng tròn ma thuật và đã bị chặn đứng, không có cơ hội tung hoành nổ vang bán kính 50 mét được.

Sau khi đã hoàn toàn kết thúc, Saber hay Tousaka Rin, Emiya Shirou và cả Archer đang quan sát cách đó xa xa cũng không thể tưởng tượng được nữa. Rốt cuộc họ đang chạm trán với con quái vật gì thế này.

-Tôi đổi ý rồi. Tôi sẽ cho các người sống thêm một chút. Sẽ thú vị hơn. Trở về thôi, Berserker.

Illyasviel vang lên giọng nói. Phi Linh vọt tới chỗ của Illyasviel, sau đó nàng nói tiếp:

-Tôi định dọn dẹp mấy thứ nhàm chán trước, nhưng kế hoạch thay đổi một chút. Vậy nhé, bye bye. Lúc nào lại chơi đùa cùng nhau nữa nhé, Onii-chan.

Rồi Illyasviel cùng Phi Linh thân ảnh biến mất. Để lại là ba người thất thần, nghiến răng, suy nghĩ, nếu có Phi Linh, không lẽ bọn họ phải chết hay sao?

Sáng ngày tiếp theo.

Tại tòa lâu đài khác của Illyasviel tọa lạc tại núi gần Fuyuki. Đây cũng là nơi ở của Einzbern trong quá khứ ở Nhật Bản.

Ở phòng tắm của lâu đài. Illyasviel và hai người hầu đang ở bên trong.

-Tôi không thể chấp nhận chuyện này được. Ngài đã có thể tiêu diệt hai người bọn họ, nhưng ngài lại để cho họ trốn thoát.

Sella nói.

Illyasviel bước xuống bể tắm nước nóng nói:

-Giết họ ngay thì đâu có vui vẻ gì. Cô nên rượt đuổi con thỏ cho đến khi nó không chạy được nữa, và giết nó trong nỗi sợ tột cùng.

-Nhưng mà Bảo Cự của Berserker...

Sella nói.

-Người yên tâm. Không có cách nào chống lại Bảo Cự của Berserker cả. Với lại Berserker cũng đã sử dụng Bảo Cự đâu.

Illyasviel chìm mình trong làn nước nóng ấm áp.

-Không lẽ ngài thấy thương xót cho Emiya Shirou?

Sella nói.

-Ta cũng cảm thấy thế một chút. Ta sẽ khiến anh ấy đau đớn tại nơi của Kiritsugu.

Illyasviel cười nói.

Sau khi tắm rửa xong xuôi, Illyasviel thấy trong lâu đài cũng không có việc gì làm, liền đi vào thành phố dạo chơi một chút.

Đường xá trên phố đông đúc, Phi Linh đi theo Illyasviel không hiểu vì sao lại có cảm giác quen thuộc, cảm giác như là đã từng sống ở nơi này vậy, khung cảnh, đông đúc.

-Có chuyện gì sao Berserker?

Illyasviel nhìn thấy Phi Linh có chút trầm tư khi nhìn quan cảnh xung quanh, nghiêng đầu hỏi.

-A...à không có gì đâu, Illya-chan. Ta đi thôi, không phải em nói muốn ra công viên chơi sao?

Phi Linh bất chợt được Illyasviel gọi về từ trong suy tư, sau đó nói.

Cả hai liền đi qua cây cầu sắt lớn, địa điểm là công viên, Illyasviel cũng tự dừng muốn đi mà thôi. Đứng trên cây cầu, có thể thấy là con sông rất là rộng lớn, con sông kéo dài đến tận chân trời. Mặc dù là buổi sáng, không phải xế tà hay tối để ngắm trăng, nhưng mà nó vẫn có một vẻ đẹp rất hút người, nước của con sông trong veo.

-Ta xuống dưới đó trước rồi hãy đến công viên đi.

Illyasviel đứng bên lan can của cây cầu sắt nhìn xuống một góc của bờ sông, bờ sông cũng rất là đẹp, có vẻ được thiết kế để mọi người có tham gia và tổ chức những lễ hội gần sông hay là câu cá,... Một chỗ thuận lợi cho mọi việc ngoài trời.

Khoảng năm phút đi bộ qua cây cầu, Illyasviel đã xuống đến nơi. Thảm cỏ xanh mát, gió lay cỏ có thể nghe được tiếng xào xạc.

-Illya-chan, đừng ngâm nước, coi chừng bị cảm.

Phi Linh cứ như một bảo mẫu vậy, cậu lo lắng cho Illyasviel từng tí một. Đối với Illyasviel mà nói, nàng luôn cô đơn, tình cảm đối với nàng mà nói, chỉ sợ nó đã bị cho vào một cái buồng và tự nhốt mình lại rồi. Thực ra mà nói Illyasviel là một cô bé đáng yêu hoạt bát vô cùng, chỉ là do hoàn cảnh mà tính cách của nàng cũng đổi thay.

Illyasviel hình như không nghe lời Phi Linh, nàng cởi đôi giày boot cổ cao màu da cùng với đôi tất dài màu đen của mình ra rồi chạy xuống ngâm chân trên hồ.

-Á! Lạnh quá...

Illyasviel vừa đưa chân xuống hồ liền cảm thấy nhiệt độ dưới hồ cùng nhiệt độ cơ thể khác biệt, hiện tại là mùa đông, nhảy xuống hồ thì có mà rét run a. Đây cũng đâu phải Hawaii, làm sao có khí hậu quanh năm mát mẻ ấm áp đây.

Trong lúc tung tăng nghịch nước dưới bờ sông, đột nhiên có một con cá chọt bơi qua hai chân của nàng, Illyasviel nhìn thấy được con cá bơi bởi vì nước ở đây rất trong, nàng muốn đuổi theo bắt lấy con cá đó. Illyasviel cúi người xuống, áo khoác dài và váy của nàng từ này giờ được vén lên cũng rơi xuống do Illyasviel thả ra để có tay mà bắt cá.

Illyasviel liền đuổi theo con cá quanh quẩn xung quanh dưới sự quan sát của Phi Linh. Nhìn thấy Illyasviel nở nụ cười khi chơi đùa như vậy, cậu đột nhiên thấy rất nhẹ lòng, có lẽ cậu muốn Illyasviel vui vẻ như một cô bé 10 tuổi bình thường. Nhưng dường như không thể bởi vì nàng thiếu thốn tình thân quá nhiều, Phi Linh tự hỏi liệu mình có bù đắp được những thiếu sót đó thay cho gia đình nàng không?

-Kya!

Khi không Illyasviel lại hét lên, chỉ thấy trong tay nàng đã bắt được con cá. Con cá liên tục vùng vẫy, do sự trơn trượt trên lớp vảy của nó, con cá lọt ra được, nó nhảy ra phía sau Illyasviel, nàng thì cứ nhìn theo hướng con cá nhảy ra sau lưng mà không để ý, chân đang đứng trên một viên đá, nghiêng quá làm viên đá trượt ra, Illyasviel vấp té.

Tùm.....ào ào....

May mắn là Phi Linh nhanh chóng tới đỡ lấy nàng, nhưng mà không biết có phải lỗi kỹ thuật hay không, vốn thông số khả năng của Phi Linh, may mắn là A, vậy mà lại chạy đến, vấp phải viên đá rồi trượt theo theo Illyasviel luôn, nhưng cậu vẫn đỡ được Illyasviel trước khi té rồi. Thế là cả hai đều ướt sũng như chuột cống.

Phi Linh đỡ Illyasviel dậy, người nàng ướt sũng từ đầu đến cuối, cả cậu cũng không khác gì.

-Ách xì...

Illyasviel đột ngột hắt hơi một cái, rất ư là dễ thương.

-Thật tình! Ta đã bảo em đừng ngâm nước mà em không nghe. Coi kìa, bị cảm rồi.

Phi Linh trên tay tự tạo ra một chiếc khăn bông, cậu lau đầu của Illyasviel.

-Ừ...Tại con cá mà.

Trong khi Phi Linh lau đầu cho Illyasviel, nàng lại chối lỗi.

-Rồi rồi. Con cá, con cá.

Phi Linh thở dài nói. Sau đó bỗng Illyasviel lên trên bờ, nàng tự mình dùng ma thuật hong khô đồ của mình. Phi Linh thì không cần phải rùm rà, bản thân Anh Linh cũng không có bị cảm gì, một hồi quần áo lại khô ngay.

Khi đã làm khô đồ của mình, Illyasviel liền muốn đi công viên lại rồi, nàng liền mang tất và giày vào lại. Sau đó, đi lên đường chính, đến công viên.

Từ cầu đến công viên cũng không mất bao nhiêu thời gian, khoảng hai mươi phút đi bộ. Hai người tới được công viên, cũng khá là đông nếu phải chọn từ để miêu tả tình trạng hiện giờ của công viên.

-Berserker, chỗ này đông quá.

Illyasviel cảm thán. Phi Linh cười thay trả lời.

Illyasviel kể tiếp kéo Phi Linh đi tàu lượn siêu tốc. Phải chờ tới lượt mình cũng hơi lâu, nhưng cũng là tận hưởng cuộc sống thông thường, Illyasviel không có vấn đề.

Chơi xong tàu lượn lại đến một loại trò chơi, nó là một loại cảm giác mạnh mà người chơi phải thắt dây an toàn và được đưa lên một độ cao rồi thả tự do xuống đến gần điểm tiếp đất sẽ được hãm phanh dừng lại. Illyasviel tuy vậy nhưng mà gan vô đối, trò nào mang danh cảm giác mạnh nàng đều chơi tốt.

Vẫn còn nhiều trò khác mà hai người chơi chung, và có trò Phi Linh không muốn chơi nhưng lại bị ép phải chơi bởi vì những trò ấy dành cho con nít, dù sao cũng muốn Illyasviel vui vẻ, cậu đành chịu thiệt thòi, ai bảo nàng là Master của cậu đây.

Chơi vui vẻ đến chiều. Gần như hai người đã chơi xong tất cả trò chơi rồi. Còn mỗi trò đu quay mà thôi, Illyasviel thường nghe qua nói những cặp đôi thường đi đu quay, rất lãng mạn.

Thế là nàng kéo Phi Linh đi theo. Dù sao nàng cũng là lần đầu tiên ra thế giới bên ngoài, ham chơi cũng là chuyện thường tình.

Bên trong một buồng của đu quay, ngắm từ trên này có thể thấy được toàn cảnh của Fuyuki. Illyasviel ánh mắt sáng nhìn từ trên cao xuống.

-Berserker này. Người cảm nhận như thế nào về gia đình? Nó có vui không? Có hạnh phúc không?

Illyasviel ngồi xuống, ánh mắt bắt đầu trầm tư một chút sau đó hướng Phi Linh hỏi.

-Vì sao em hỏi vậy?

Phi Linh nhìn Illyasviel nét mặt có chút u buồn.

-Tại sao ta không được sống một cuộc sống riêng mình? Tại sao Kiritsugu lại phản bội mẹ? Vì sao lại bỏ ta?

Illyasviel giọng điệu rưng rưng muốn khóc.

-Gia đình là thứ vô cùng thiên liêng, Illya-chan. Nó là chỗ dựa cho chúng ta mỗi khi ta thấy cảm thấy buồn, vui, thất vọng,...Ta không nhớ được gia đình của ta như thế nào, nhưng đó là những gì ta nghĩ. Dù họ có làm gì sai, hãy thử cảm thông cho họ, nghĩ về lí do tại sao họ làm vậy. Nếu ta là gia đình em, ta muốn trông thấy em là một cô gái 10 tuổi hoạt bát đáng yêu, chứ không phải một cô gái 10 tuổi coi giết chóc là bình thường.

Phi Linh tay phải nâng má của Illyasviel lên, ngón cái uyển chuyển lau nước mắt của nàng tuy chưa có khóc nhưng đã ứa ra rồi.

Một ngày trôi qua buồn vui xen lẫn với nhau.

Ngày hôm sau. Hôm nay Illyasviel lại muốn ra ngoài đi dạo, lần này là đi tham quan mua sắm ở các cửa tiệm.

Không nói đến việc ăn, nếu đã nói thì Illyasviel cũng phải hạn xoàng trong việc ăn vặt đâu. Nàng có thích ăn những món ăn ngoài đường bán, trên đường đi qua mấy tiệm bán đồ ăn, nàng đều ghé vào mua hai phần cả, ăn thì liên hồi nhưng mà lúc ăn nhìn cũng rất dễ thương chứ không riêng gì lúc bình thường cả.

Nói thật thì đi tham quan những cửa tiệm không thì đúng hơn là đi mua sắm, bởi người hầu của Illyasviel thường đã chuẩn bị sẵn mọi thứ nàng cần rồi.

-Illya-chan, không phải chúng ta có đầy đủ đồ dùng rồi sao? Đến đây làm gì?

Phi Linh hỏi.

-Mà~ ta muốn đi cửa tiệm, thế thôi.

Illyasviel cười nói.

Đi ngang qua một cửa tiệm thú bông, Illyasviel nhìn vào đám thú bông lại nhớ đến quá khứ của mình. Nhìn một lúc rồi nàng lại quay mặt đi không muốn nhớ quá nhiều. Phi Linh thấy thế không khỏi tò mò, nàng không thích thú bông sao?

-Illya-chan, em không thích thú bông sao?

Phi Linh hỏi Illyasviel.

-Chúng làm ta nhớ lại những chuyện không vui mà thôi.

Illyasviel cười nói.

-Illya-chan, em biết không? Mỗi lần em cười, ta không thấy được sự vui vẻ của em, trừ lần đi công viên ra thì toàn bộ em đều không vui. Ta sau này cho dù có thắng, cũng không có điều ước gì ngoài việc là chứng kiến em thật sự vui vẻ. Khi buồn vẫn còn có ta cùng em tâm sự, ta coi em là người thân của mình.

Phi Linh cười nói. Illyasviel im lặng lắng nghe, không có trả lời.

-Ta không còn tâm trạng đi tham quan nữa. Ta về thôi.

Illyasviel đột nhiên lạnh lùng quay lưng đi nói. Đang đi, trên miệng của nàng lại hiện lên một tia mỉm cười, rất thật, có thể nói đây là nụ cười thật lòng của nàng chứ không phải giả.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Xâm Nhập

Vào đêm 3 ngày kế tiếp, thức thần của Illyasviel quan sát động tĩnh xung quanh Fuyuki đã cho nàng biết, Rider-class Servant đã bị giết, bởi Saber. Matou Shinji, Master của Rider đã đến nhà thờ, nhưng chỉ đến đấy thôi, nhà thờ không cho phép người khác có thể dùng thức thần để theo dõi. Nói cách khác, nhà thờ sẽ bảo vệ những Master còn sống và đến nhà thờ xin sự che chở.

Lúc này là đêm ngày hôm đó, tại một tầng hầm, nơi này so với những tầng hầm thông thường khác xa, chiều cao của căn phòng là đến 10 m, bên trong rất âm u, có rất nhiều lỗ âm vào tường, có lẽ là để xác người chẳng?

Có một thanh niên tóc vàng đang đứng im lặng. Có một vài con bọ kì lạ bò qua lại.

-Vậy ra anh ở đây à?

Không quá tập trung suy nghĩ, thanh niên tóc vàng quay lại khi nghe được giọng nói phía sau lưng mình. Giọng nói phát ra từ một thiếu niên tóc xanh xoăn, mặc đồng phục giống với của Emiya Shirou.

-Không phải tôi đến để phàn nàn. Tôi không quan tâm anh đi đâu hay anh làm gì.

Thiếu niên tóc xanh nhìn vô cùng nhát gan, chỉ nhìn thanh niên tóc vàng thôi mà đã xoăn rồi, hần cười nói:

-Nhưng nghe này. Có tin tốt! Kotomine nói sẽ nhắm mắt làm ngơ chuyện chúng ta làm.

Thanh niên tóc vàng nghe thế liền xoay người đi, người này có vẻ không quan tâm lắm, nói:

-Kotomine nghĩ cho cậu nhiều quá nhỉ.

-Mà, ông ta đúng là một thẩm phán tốt nhỉ. Tôi đang nghĩ đến việc sẽ cho ông ta cái gì sau khi dành được Chén Thánh. Nên bắt đầu với việc giết người trước đi. Thôn phệ linh hồn họ và khiến anh mạnh lên. Và rồi sẽ đến lượt chúng. Tôi phải đi hỏi thăm Emiya và...

Thiếu niên tóc xanh hưng phấn, hắn vừa nhảy tung tăn vừa đến gần thanh niên tóc vàng sau đó đặt tay lên vai thanh niên tóc vàng cứ như là bạn bè thân thiết lắm vậy. Thanh niên tóc vàng quay đầu liếc hắn một cái rồi quay đi nói:

-Shinji, cậu hiểu sai bản chất tự nhiên của Chén Thánh rồi. Nếu cậu thực sự muốn mong Chén Thánh, bỏ qua tất cả các Master khác. Chúng chả khác gì vật hiến tế. Có nhiều chuyện khác đáng quan tâm hơn.

-Đáng quan tâm?

Thiếu niên tóc xanh chính là Matou Shinji, một Master vô dụng nhất mọi thời đại, phải dùng từ cực kì phế vật mới đúng, sự thật thì hắn không có khả năng làm Master, mà là Matou Sakura, cô mới chính là người triệu hồi Rider-Class Servant nhưng vì tên anh trai Matou Shinji của mình dùng Phong Ấn Thư nên mới có tình trạng tên phế vật này có thể điều khiển được Rider. Sau khi mất Rider thì chạy đến nhà thờ cầu xin cứu giúp, Kotomine Kirei dường như âm mưu hiểm độc, trọng tài bất lương vô cùng, đã cho hắn một thêm một lần cơ hội. Từ Cuộc Chiến Chén Thánh trước, có một Servant vẫn không có rời đi mà được Chén Thánh cải tạo thân thể mà tiếp tục sống ở Fuyuki, và thanh niên tóc vàng chính là Servant đó.

-Mà, tôi chẳng thương xót gì cho cảm giác của cậu. Trả thù thì thấy thoải mái lắm...Tìm kiếm thú vui chính là cái gốc của con người.

Thanh niên tóc vàng lạnh lùng nói, rồi quay người lại cười vô cùng tàn độc nói:

-Một khi chúng ta làm xong những việc cần làm, tôi sẽ tham gia trò chơi của cậu.

Matou Shinji nghe thế không biết nói gì mà im phắc, chớp chớp mắt mấy cái mới chuyển chủ đề, hắn nói:

-N-nói mới nhớ, tôi chưa bao giờ hỏi ước muốn của anh là gì nhỉ?

-Ta thích sự sang trọng. Trang hoàng nguy nga chính là để thừa nhận bản thân mình cao quý. Nhưng sẽ không có nghĩa lý gì khi lãng phí lúc thừa thãi.

Thanh niên tóc vàng nói.

-Thừa thãi?

Matou Shinji thắc mắc.

-Rất lâu về trước, tôi đã chọn ra 10 tên nô lệ, và nhất định sẽ giết 1 trong số chúng. Cậu đoán xem chuyện gì đã xảy ra, Shinji?

Thanh niên tóc vàng trầm tư nói.

-Anh giết tất cả chúng à?

Matou Shinji trả lời.

-Tôi không thể giết ai trong số chúng cả. Chúng là những kẻ lao động bình thường, nhưng ở thế giới cũ, chúng không có giá trị gì cả.

Thanh niên tóc vàng nói, im lặng một lúc rồi lại nói:

-Nhưng thế giới này quá thừa thãi rồi. Tôi chọn không chỉ 10, mà là cả ngàn. Và tôi thấy chẳng ai trong số chúng đáng để tôi giết cả.

Matou Shinji bắt đầu ngu ngu rồi, hăn hỏi:

-Tôi không hiểu anh đang nói gì cả. Thế anh muốn gì?

-Đơn giản thôi. Cái gì có nhiều quá đều là bệnh hoạn.

Thanh niên tóc vàng cười ghê rợn, ánh mắt tràn đầy sát tâm. Có một con bọ kì dị bò dưới chân hăn, hăn trực tiếp giẫm nát nó.

Cùng buổi tối hôm ấy.

-Illya-chan, tại sao em không đi học?

Phi Linh nghĩ đến Kuzuki Souichirou rồi quay sang hỏi Illyasviel. Cậu không hề thấy nàng đi học hay mặc đồng phục học sinh bao giờ.

-...Đi học...Nó vui lắm sao?

Illyasviel suy tư nói.

-Ách...Cái này ta không rõ lắm, nhưng ta nghĩ nó sẽ vui, dù sao em vẫn còn nhỏ, có bạn bè sẽ vui hơn ở một mình chứ.

Phi Linh gãi đầu nói.

-Bạn bè...Ta không tin ai cả. Toàn bộ chỉ là một lũ dối trá thôi. Đến Kiritsugu còn phản bội thì bạn bè sẽ làm gì.

Illyasviel âm trầm nói.

Một đêm âm trầm trôi qua....

Ngày hôm sau. Do Saber đã sử dụng Bảo Cự Excalibur của mình đến hai lần, hiện tại Tousaka Rin và Emiya Shirou đang liên minh với nhau, nên việc Saber sử dụng quá nhiều mana cũng vô cùng bất lợi cho cả hai bên, vì vậy cả hai cùng Saber đến ngọn núi để tìm mạch ma thuật bổ sung ma lực, chuẩn bị tinh thần cho trận chiến sắp tới.

Trên con đường nhỏ trong ngọn núi, bên trong ngọn núi chính là lâu đài của Illyasviel. Có một chiếc taxi vừa mới dừng lại.

Cạch.

Cánh cửa sau ở ra, bước ra là Tousaka Rin tiếp sau đó là Emiya Shirou. Cả hai cùng nhìn cánh rừng rộng bát ngát một chút rồi nhanh chóng khởi hành.

-Tousaka, liệu chỗ này có mạch ma thuật không vậy? Trông Saber không khỏe lắm.

Emiya Shirou đỡ Saber đi theo sau Tousaka Rin nói.

Bên trong lâu đài của nhà Einzbern, Illyasviel đang quan sát Tousaka Rin động thái bên trong một quả cầu thủy tinh.

Illyasviel lắc lư cả người nàng trong khi đang ngồi trên ghế, hưng thú nói. Phía sau cô là người hầu Sella và Leysritt. Phi Linh ở ngay kế bên nàng quan sát thủy tinh cầu kia.

-Nhưng mình tự hỏi không biết họ có tới đây an toàn không? Có lẽ mình nên vô hiệu hóa một vài cái bẫy.

Illyasviel bắn khoả. Phi Linh cười nhẹ nhưng không có nói gì thêm. Còn cô người hầu Sella có chút không chịu được nên mờ miện nói:

-Chủ nhân, đừng nói là cô định cho họ vào đây chứ?

-Sao không nhỉ? Họ nói đến bổ sung ma lực cho Saber mà.

Illyasviel quay sang trái sang phải nhìn Sella, Leysritt rồi rơi vào Phi Linh trên người, nàng nói tiếp:

-Hơn nữa...có vài chuyện ta muốn hỏi anh ta.

Sau đó ánh mắt nàng lại rơi vào thủy tinh cầu. Sella vẫn có thái độ không chấp nhận, cô hơi to tiếng một chút nói:

-Chủ nhân!

-Cô lo xa rồi, Sella. Thậm chí nếu họ có kế hoạch gì thì họ cũng không đánh bại được Berserker đâu.

Illyasviel tự tin nhìn về Phi Linh nói.

-Chủ nhân, có thể người đúng, nhưng tôi...

Sella bất tuân trả lời. Nhưng bị Illyasviel đang vui vẻ chặn họng:

-Đủ rồi! Ta đã quyết định rồi! Ta là chủ nhân của lâu đài này, nếu ta bảo cho họ vào thì cô phải tuân lệnh.

-Nếu là người là chủ nhân của lâu đài, vậy ngài phải đuổi họ ra ngoài mới đúng. Là công chúa Einzbern, người phải gửi một lời mời đúng cách, và tổ chức một bữa tối, để giữ đúng cung cách lịch thiệp.

Sella nói. Leysritt im im này giờ cũng phải phản bác Sella:

-Sella, cô thật cố hủ. Chưa kể những gì cô đang nói không liên quan đến việc của cô chủ.

-Được rồi, ổn thôi...

Illyasviel không vui khoanh tay nói.

-Người đã hiểu rồi à, chủ nhân?

Sella hơi hơi thở dài vì đã tưởng mình đã thuyết phục được Illyasviel, nhưng mà Illyasviel lại nói:

-Trong trường hợp đó, hai người đi và mang họ về đây.

-Chủ nhân?

-Ta bảo hai người đi mang họ về đây.

Illyasviel trẻ con găng giọng bướng bỉnh. Sella thở dài đành chấp hành, cả hai người mau mau đi ra ngoài, Leysritt mang theo thanh rìu to tổ bố.

-Như thế nào? Chúng ta có làm theo hay không?

Leysritt hỏi Sella trong lúc hai người đang đi.

-Thì vẫn như cung cách của maid thôi, nếu như chúng ta thấy việc sai trái, chúng ta sẽ trừng phạt chúng.

Sella nói. Rồi đột nhiên cảm nhận được dao động ma lực, chạy lướt qua người. Dường như đã có ai đó bước vào trên trong kết giới của tòa lâu đài.

-Đó là...

Leysritt ngó nghiêng ngó dọc nói.

-Xem ra có khách không mời mà tới.

Sella âm trầm nói.

Vẫn là trong phòng của Illyasviel, Phi Linh vẫn đứng kế bên Illyasviel. Cậu cũng cảm nhận được một làn sóng ma lực chạy dọc qua cơ thể mình,

ngay cả Illyasviel cũng thấy thế.

-Có người đột nhập?

Phi Linh lăm bắm nhưng Illyasviel nghe được cũng gật đầu trả lời.

Hai cô người hầu bước ra giữa vườn hoa bên trong lâu đài, chỉ thấy một tên tóc xanh mặc đồ học sinh tự lăm bắm một mình.

-Đó không phải Shirou...

Leysritt nói.

-Không, trông hắn như một con ruồi vô hại.

Sella nói tiếp:

-Hãy xử anh ta rồi làm việc của mình nào.

Rồi hai người đi tời gần thiên niên tóc xanh, người này chính Matou Shinji không biết từ nơi nào rớt xuống.

-Hai người...là hầu cận của Einzbern à?

Matou Shinji quay lại thấy hai người hầu liền đứng dậy hỏi. Sau đó hắn bày đặt nói:

-Nếu thế thì tiện quá, dẫn ta tới chỗ của Berserker....

Đang nói, hắn lập tức bị chặn họng bởi Leysritt đã đâm mũi nhọn ở phần đầu của chiếc rìu lớn vào mặt hắn, may là hắn chặn lại kịp, sắc mặt vẫn sợ hãi há hốc mồm.

-Chúng ta không rảnh để tiếp vị khách không mời như người. Hoặc nhảy khỏi mái nhà và chạy trốn, hoặc nằm dưới vũ khí này. Quyết định trong mười 10 giây.

Sella đứng khoanh tay nói. Rồi cô bắt đầu đếm giảm dần xuống. Matou Shinji bắt đầu luống cuống.

-C..hờ...đã....

Matou Shinji liền chạy ngay sang một bên tránh cái vũ khí, cũng vào lúc đó bên trên mái nhà có một bóng người đứng. Sella và Leysritt ngay lập tức nhìn về phía thanh niên tóc vàng đang đứng trên đó.

-Không biết nên gọi các người là humonculus phải không nhỉ? Nhìn cũng được đấy. Không chỉ có hình dạng con người, mà các người hoạt động cũng không khác gì thật cả. Khi chế tạo các người, có vẻ họ đã sử dụng những khuôn mẫu tốt.

Thanh niên tóc vàng cười nói.

-Sella, hân ta vô cùng...

Leysritt nói.

-Tôi biết, đừng lo lắng cho tôi, hãy rời khỏi đây đi.

Sella nhú mày nhìn thanh niên tóc vàng nói.

-Này, đừng sợ hãi vậy chứ. Ta sẽ tha thứ cho sự bất kính của các người nếu nó xuất phát từ sự sợ hãi.

Thanh niên tóc vàng nói, sau đó bình thản ngồi xuống, nói tiếp:

-Nếu còn coi trọng mạng sống, hãy chạy trốn nhanh lên. Để đáp lại những gì các người đã làm cho Master của ta, ta cho các người 10 giây.

-Hắn ta là một Master?

Leysritt thắc mắc.

-Vậy bọn ta không thể làm theo lời người. Nhiệm vụ của bọn ta là bảo vệ chủ nhân khỏi các mối đe dọa. Trông người có vẻ như một vị vua, nhưng bọn ta không thể để cho một kẻ sắc mùi máu như người qua được.

Sella nói.

Haizz... chán!:3 chả ai cmt mạnh hết.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Phi Linh Vs Gilgamesh

-Vậy sao? Vậy thì hãy gục ngã đi, như những cánh hoa này. Ta mong rằng Chén Thánh sẽ xuất hiện khi nghe thấy tiếng la hét của các người.

Thanh niên tóc vàng vẫn cứ bình thản nói.

-Chén Thánh? Người là kẻ thù của Illya.

Leysritt nghe thanh niên tóc vàng nói, liền vọt tới chỗ của thanh niên tóc vàng với cây rìu lớn của mình.

Xoạt...

Một tiếng như máu thịt bị bầm nát, xương cốt bị đứt gãy, nghe mà giòn vang. Một tia sáng màu vàng xẹt qua và lấy đi cánh tay cầm cây rìu lớn của Leysritt, không có vũ khí và cũng vì quá bất ngờ nên cô đã đáp xuống mái nhà gần thanh niên tóc vàng và văng đề phòng. Vết thương thì cứ lan ra, máu đầm đìa. Mà phái sau thanh niên tóc vàng, xuất hiện vô số những cái vòng tròn mờ màu vàng, nếu ai chú ý có thể nhớ là Phi Linh đã từng sử dụng nó trong quá khứ, tại đấu hồn đại tái.

Vô số những thanh vũ khí từ bên trong những vòng tròn màu vàng đi ra. Với tốc độ rất nhanh, chúng đâm vào người Leysritt khiến cô trực tiếp mất mạng. Không chỉ Leysritt mà những thanh vũ khí khác cũng đâm vào thân thể Sella.

Illyasviel cũng cảm nhận được mối liên kết của mình và Leysritt và Sella đã mất đi. Liền cắn răng nhú mày. Phi Linh thấy vẻ mặt của nàng cũng hơi hơi đoán ra được chuyện gì.

-Các pháp sư không bao giờ biết học hỏi nhỉ? Đừng bao giờ đưa cho công cụ trái tim con người. Con người không có khả năng thay đổi sự thuần khiết của người.

Thanh niên tóc vàng đến gần Sella nói. Sella dường như vẫn còn gắng gượng được, cô nói:

-Miễn là ta còn thở...Ta sẽ không để người lại gần chủ nhân...

-Vậy à?

Thanh niên tóc vàng nói, sau đó phía sau hắn xuất hiện một thanh kiếm từ bên trong vòng sáng màu vàng, hắn cầm lấy thanh kiếm. Rồi đi sang một bên của Sella. Đặt thanh kiếm lên cổ cô.

-Thật đáng ngưỡng mộ mục đích của người.

Sau đó hắn giơ kiếm lên rồi hạ xuống, chém đầu của Sella xuống, chấm dứt mạng sống của cô.

Ầm...

Từ một bên của tòa lâu đài đột nhiên sụp đổ. Chỉ thấy Phi Linh bỗng Illyasviel với một tay đã phá nát bức tường mà đến trước mặt thanh niên tóc vàng.

-Leys...Sella....

Illyasviel đồng tử co rụt, thấy được Leysritt và Sella đã chết, nàng cắn răng.

-Người chính là con búp bê sở hữu Chén Thánh? Ta thấy con người và humonculus có những hành động thật kì lạ.

Thanh niên tóc vàng nhìn về phía Illyasviel và Phi Linh nói.

-Người đã giết họ... Kết liễu hẳn. Ngay lập tức giết hẳn, Berserker!

Illyasviel gào thét phần nộ. Chỉ thấy Phi Linh nhìn thanh niên tóc vàng sau đó trên tay của cậu một thanh kiếm xuất hiện, cậu phóng đến trước mặt của thanh niên tóc vàng với tốc độ cực nhanh.

-Nghe cô ấy đi, đến đây. Đùa giỡn với người sẽ làm ta bất chán. Chúng ta sẽ tái diễn một trận chiến huyền thoại chứ?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Nhà?

Cũng bên trong lâu đài. Tousaka Rin và Emiya Shirou không biết lí do gì lại lạc vào đây, nhưng khi nghe những tiếng rung chấn dữ dội như lúc nãy thì Emiya Shirou cứ cuốn quýt lên muốn xem chuyện gì bởi vì tính cách anh hùng rơm của hắn.

-Chuyện gì vậy?

Emiya Shirou cảm nhận trận rung chấn dữ dội từ tòa lâu đài tạo ra mà lo lắng hỏi. Khi không cả ba người lại lạc vào trong này rồi có khi dính đạn chết trùm nữa. Trong khi đó, Saber lúc này đã được Tousaka Rin đỡ, Saber có từ chối sự giúp đỡ từ Tousaka Rin nhưng vẫn không có sức để đi nữa.

-Shirou...Cậu hiểu mà, phải không? Không cần biết có chuyện gì xảy ra, đừng can thiệp vào. Chúng ta không có cửa thắng với bọn họ lúc này. Hiểu chứ?

Tousaka Rin nghiêm túc nói:

-Nếu cậu muốn cứu người, tự giữ mạng trước rồi hãy nghĩ đến người khác.

Sau đó lại thêm một trận rung chấn nữa xảy ra.

Bên dưới sảnh lúc này đã là một đồng hỗn độn. Gilgamesh từ nãy đến giờ liên tục tấn công Illyasviel. Khiến Phi Linh không thể nào toàn lực ứng chiến trong trận đấu.

-Khốn kiếp. Mi chưa được thứ bắt nạt trẻ em thôi sao, tên nào tàn kia!

Phi Linh gắng giọng quát. Trong lúc đó, cậu dùng một Bảo Cự dạng kiếm liên tiếp đánh lệch hướng những thanh Bạo Cự khác nhau cũng đang liên tiếp bắn vào cậu.

-Người còn chưa chịu bỏ cái gánh nặng đó xuống? Người sẽ chết thật đấy. Chiến đấu không vướng bận, người sẽ có một cơ hội đánh bại ta, kẻ cắp ạ.

Gilgamesh cười chế nhạo nói. Khi hắn nói, toàn bộ vòng sáng cũng dừng lại, không có tiếp tục bắn một Bảo Cự nào ra nữa.

Phi Linh lúc này đáp xuống mặt đất, liếc nhìn Gilgamesh vô cùng nóng giận, sau đó cậu đặt Illyasviel xuống, nàng nhìn cậu và có cảm giác khó tả. Phi Linh đi tới trước mặt nàng, chặn trước mặt nàng, vẫn im lặng. Ánh mắt Phi Linh tràn đầy sát khí và mong muốn bảo vệ người thân.

-Ra vậy. Vậy thì chết cùng chủ nhân của người đi.

Gilgamesh nhận ra được Phi Linh không hề bỏ Illyasviel, hắn nói. Sau đó, vô số vòng sáng lại hiện ra một lần nữa, và Bảo Cự nhanh chóng phóng ra từ bên trong nó.

-Ha.....

Phi Linh quát lớn, xung quanh Illyasviel xuất hiện số những tấm khiên dày đặc, được làm từ thép cực kì chắc chắn. Những thanh Bảo Cự kia từng thanh từng thanh đâm xuyên qua những lớp lá chắn, một Bảo Cự đối lấy xuyên thủng một tấm khiên, tốc độ xuyên thủng nhanh vô cùng, Phi Linh liên tục tạo ra những tấm khiên đồng thời chạy vọt tới hướng của Gilgamesh nhằm cho hắn một đòn kết liễu.

Nhưng mà....Phi Linh có lẽ không ngờ được rằng thời khắc cậu gần chạm được đến người của Gilgamesh, đột nhiên cậu bị một lực đẩy nào đó đẩy ra xa. Mất đi thế cân bằng, may mắn thay là Bảo Cự không còn bắn về

phía Illyasviel, nhưng mà, lại xui thay, chúng toàn bộ đâm xuyên qua người cậu ngay trên không trung, có thể nói là xuyên mà không còn chỗ nào để đâm nữa, có lẽ chỉ còn lại phần đầu.

-Ku....

Phi Linh hựt hơi ho khan. Không những như vậy, ngay sau đó từ bên trong những vòng sáng đều xuất ra một sợi dây xích, mũi của dây xích như mũi nhọn màu vàng kim, chúng ngay lập tức xích chặt tay chân và cả người của cậu lại.

Cảnh tượng phải nói là vô cùng đau lòng, cả người không những bị đâm xuyên mà còn bị xích đến không thể làm gì được.

-Trở về với ta, Berserker!

Illyasviel thấy Phi Linh như vậy, liền nhanh chóng thúc dục mạch ma thuật trên toàn bộ cơ thể mình ra lệnh cho Phi Linh nhưng không hề có phản ứng nào.

-Tại sao? Ta bảo người trở lại bên cạnh ta mà, sao người không...

Illyasviel đứng dậy nói. Nhưng bị Gilgamesh chặn họng:

-Vô ích thôi, con rồi nhỏ bé à. [Sợi Xích Thiên Đàng]! Mọi thứ bị ràng buộc bởi sợi xích này không thể trốn thoát, cho dù là thần đi chăng nữa. Hơn nữa, tên này chắc hẳn là một vị thần cực kì mạnh mẽ, sợi xích liên kết với những người có thần tính cao, như hắn thì càng sẽ càng siết chặt thôi. Chỉ khi ta ch phép hắn dịch chuyển thông qua Lệnh Chú.

Enkidu, [Sợi Xích Thiên Đàng], sợi xích mang bản chất khắc chế thần linh, những người càng có thần tính càng cao, càng bị nó xích, và khi bị xích thần cũng trở thành phạm nhân.

Trong khi bị xích, những thanh Bảo Cự vẫn được Phi Linh thu làm của mình. Nhưng mà, cơ thể cậu lúc này, máu lan tràn như thác nước, nhìn be bét vô cùng, nhìn mà cũng thấy đau, sốt nữa.

Phi Linh cơ thể lúc này vẫn gắng gượng. Gilgamesh thấy thế liền cho thêm một thanh giáp màu vàng kim, cấp độ vào khoảng B cấp. Hiện giờ Phi Linh không khác gì phàm nhân, một cái phàm khí cũng đủ chém chết cậu rồi chứ nói chi những thương tích không lành kia.

Xoạt...Crắc....

Ngọn thương màu vàng ánh kim đâm xuyên qua Phi Linh không một chút thương tâm nào, tiếng xuống cốt gãy giòn liệm, máu tươi tứ tán mà trào ra. Illyasviel nhìn thấy mũi thương đâm xuyên người Phi Linh trong lòng có một cảm giác nhói đau.

-Berserker....

-Phi Linh....Phi Linh....

Vô số giọng nói cứ vang lên cùng một cái tên, Phi Linh mở mắt ra, trong mắt quan mang có chút mờ mịt.

-Phi Linh....Đây là tên ta?

Sau khi Phi Linh tự lẩm bẩm lấy tên của mình, đột nhiên vô số những hình ảnh khác cứ như đi xuyên qua cậu vậy, tiếng vang kì lạ của siêu năng lực, những hình ảnh khi cậu thao túng quy tắc, khi cậu sử dụng [Tạo Tác Thần Thuật],....

-A.....Phi Linh....Phi Linh....

Vô số những kí ức như sóng vỗ vào bờ, nhất thời Phi Linh không thể nào tiếp thu hết, nhưng mà cậu đã nhớ ra tên của mình và những thứ năng lực kinh khủng mà mình đã từng có rồi.

Lúc này đột nhiên Phi Linh quay sang một hướng khác, chỉ thấy toàn bộ vùng không gian màu trắng xóa xung quanh mình ở giữa có đặt một chiếc hộp đang lơ lửng trên không, nó thu hút sự chú ý của Phi Linh đầu tiên vì chỉ có nó là vật chất tồn tại trong không gian trắng này.

Phi Linh bước tới trước cái hộp ấy, chiếc hộp nhìn thâm sâu, bất tận vô cùng, cứ như nó có chứa cả vũ trụ vậy. Rất mong lung, huyền ảo.

-Chào mừng ngài về nhà!

Đột nhiên từ bên trong chiếc hộp phát ra một âm thanh băng lãnh. Nó làm Phi Linh giật mình vì cậu đang mãi mê nhìn vào chiếc hộp và suy nghĩ nó là gì.

-Người là gì? Tại sao lại nói được? Đây là đâu?

Phi Linh bình tĩnh trở lại, chọn ra những câu hỏi cần thiết và hỏi chiếc hộp biết nói.

-Đây là nhà của ngài.

Chiếc hộp biết nói trả lời câu hỏi đầu tiên của Phi Linh. Phi Linh nghe thế vẻ mặt không làm ra động thái gì và tiếp tục hỏi:

-Tại sao ta lại ở đây?

-Vì ngài đã chết.

Chiếc hộp biết nói vô cảm xúc nói. Nghe được như vậy, Phi Linh trầm tư suy nghĩ....

Trong lúc suy nghĩ, những hình ảnh Phi Linh thấy trước đó ngày một rõ ràng hơn, cậu dần dần biết được tên của mình, những thứ sức mạnh trong quá khứ mình từng sở hữu.

-[Tạo Tác Thần Thuật]...

Phi Linh một hồi trầm tư suy nghĩ, miệng thì lẩm bẩm cái tên này. Sau đó cậu chợt nhớ ra cậu còn có chuyện cần phải làm, rồi cậu nhìn chiếc hộp biết nói từ nãy giờ vẫn cứ lơ lửng, không làm ra bất cứ động thái gì cả, Phi Linh hỏi:

-Làm cách nào để ra khỏi đây?

-Đây là nhà của ngài, nếu ngài muốn, ngài có thể thoát ra, nhưng sẽ không còn được bảo vệ nữa.

Chiếc hộp biết nói lại vang giọng nói băng lãnh để trả lời câu hỏi của Phi Linh, rồi chiếc hộp biết nói thêm:

-Ngài chỉ cần sống để rời khỏi nơi này.

-Vậy làm sao để sống lại?

Phi Linh thắc mắc, dựa vào cuộc trò chuyện từ đầu đến giờ, cậu nhận định rằng mình đã chết, cho nên chọn câu hỏi hợp lí và hỏi.

-Nơi đây có mọi kiến thức của mọi thứ, chỉ cần ngài muốn tìm hiểu làm sao có được nó mà thôi. Đến lúc đó ngài đã có cách rồi.

Chiếc hộp biết nói trả lời. Xung quanh không gian vẫn cứ trắng xóa, không có một vật khác ngoài Phi Linh và chiếc hộp cả.

Rồi đột nhiên sau khi chiếc hộp vừa dứt lời, một tủ sách như ẩn như hiện rồi thực hóa rõ ràng hơn. Phi Linh hiểu ý của chiếc hộp đen, liền đi sang trước tủ sách, bên trong tủ sách có rất nhiều kệ sách cũng vô số quyển

sách dày cộm, trông cũng rất cũ. Mỗi quyển sách còn có ghi mỗi tựa đều khác nhau. Phi Linh nhìn lướt qua một lượt liền chọn ngay quyển sách nói về Ma Pháp.

Rồi không biết có phải hay không chiếc hộp biết nói tử tế hay nó đọc được suy nghĩ của Phi Linh, kể bên cậu xuất hiện một chiếc bàn nhỏ và một chiếc ghế. Phi Linh cũng tùy theo mà ngồi xuống, điều chỉnh tư thế đọc sách sao cho thoải mái. Bắt đầu lật quyển sách dày cuôi trên bàn mình vừa mới đặt xuống.

Phi Linh bắt đầu lật những trang đầu tiên ra.

Trên cõi đời có vô số thứ pháp thuật, nhưng nó tùy vào cách con người nhìn nhận nó như thế nào. Một thế giới toàn bộ hướng về phát triển khoa học không thể nào có mặt ma pháp và ngược lại, nhưng vẫn có một một số trường hợp khoa học cùng pháp thuật song hành phát triển và đấu đá lẫn nhau. Ma thuật là những thứ con người có thể hiểu và tạo ra nó bằng một phương thức khoa học hơn, nên nó dần dần bị lãng quên hoặc vẫn có người sử dụng nhưng không phổ biến lắm. Ma Pháp, chính là điều con người không lý giải được, thay vì Ma Thuật, chúng ta tạo ra lửa trong một môi trường nóng bức hay gần núi lửa, khoa học cũng có thể tạo ra lửa bằng việc ma sát,...Ma Pháp thì khác, nó liền có thể tạo ra lửa trong môi trường không có liên quan gì đến nhiệt độ cao cả, có thể ở những nơi băng giá lạnh lẽo, cũng có thể ở dưới nước,...Vì thế mới nói con người không lý giải được và cũng bị nhân loại gần như lãng quên rồi.

Có hơn mười Đại Ma Pháp trong cuốn sách này có liệt kê ra. Nhất Pháp – Kỳ Duyên, Nhị Pháp – Ranh Giới, Tam Pháp – Vĩnh Hằng, Tứ Pháp – Hư Vô, Ngũ Pháp – Trí Tuệ,...Trong đó, Đệ Tam Pháp chính là Vĩnh Hằng, vĩnh hằng bất tử, vô hạn thời gian tại nhân gian,...Và Đệ Tam Pháp cũng là nguyên lý đơn giản nhất, thứ mà cậu đang tìm kiếm, cách để hồi sinh.

Linh hồn chứa những kỷ niệm, tâm trí, và mạch ma thuật của một người, và nó sử dụng cơ thể của người đó như một neo để giữ cho khỏi bị phân tán và trở về Căn Nguyên. Khi bộ não và cơ thể bị phá hủy, nó là không thể khôi phục linh hồn phân tán của một người, và thậm chí cả khả năng kỳ diệu của Chén Thánh không thể khôi phục lại một cơ thể bị phá hủy. Ngay cả khi một pháp sư quản lý để đặt linh hồn của họ vào một cơ thể mới, nó sẽ hoặc là một bản sao thua kém so với bản gốc.

Heaven's Feel là một phép thuật mà cho phép thực hiện những linh hồn. Thứ có thể dừng lại sự phân tán không thể tránh khỏi của linh hồn một khi nó không còn có một neo, và đó là cơ bản làm cho nó là một hình thức cao cấp tồn tại vượt qua mọi thứ. Một khi hoàn toàn hiểu rõ Độ Tam Pháp này, cả linh hồn lẫn cơ thể đều là bất hoại, đều vô hạn.

-Chén Thánh?

Dường như đã tìm được đáp án cho mình, Phi Linh sử dụng [Độ Tam Pháp] mà cậu nhớ ra từ trong kí ức của mình. Thoáng một cái cậu biến mất khỏi không gian trắng xóa ấy, chỉ còn lại mỗi chiếc hộp biết nói hiện giờ không có ai để tiếp chuyện, một sự im lặng đến khó chịu.

....

-Illya...

Phi Linh chợt cảm thấy cơ thể mình đau nhói, cơn đau liên tục truyền vào não của cậu, thức tỉnh kí ức, khả năng tính toán của cậu vẫn như xưa, nhưng vẫn không chịu nổi cơn đau này, cậu cố cử động tay chân của mình nhưng hoàn toàn không được, nó như bị siết chặt vậy, Phi Linh mở hé con mắt. Cậu thấy trước mắt cậu, thanh niên tóc vàng cầm một thanh trường kiếm đang đi đến trước cô bé tóc bạch kim đang liên tục gọi "Berserker..."

-Illya....

Phi Linh cố gắng bảo Illyasviel chạy nhưng cậu thậm chí còn không thể động đậy được nữa.

Chú Thích: [Tạo Tác Thần Thuật] sau này sẽ đổi tên thành [Khởi Nguyên]

Mai ta xin off một hôm ôn kt Luật,:v chưa có chữ nào trong đầu hắc hắc.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 191: The Creato

-Dừng lại đi....Dừng đến gần em ấy....

Phi Linh trong lòng gào thét, cậu cố gắng giãy dụa khỏi sự bất lực này. Cậu không thể nào phát ra nổi một tiếng nào nữa là.

-Dừng....Không phải như vậy...

Gilgamesh dùng thanh kiếm chém ngang qua hai mắt của Illyasviel.

-Aaaaaa...

Illyasviel đau quá hai tay ôm lấy mặt của mình, nhưng rồi tay nàng vẫn cố với lấy và gọi:

-Berserker...

-Dừng lại....Ta không muốn....Dừng lấy đi bất cứ ai nữa....

Phi Linh đồng tử co rụt khi thấy Illyasviel bị tổn thương, cậu đau đớn gào thét nhưng mọi thứ đều vô dụng. Phi Linh bắt đầu phản nộ, điên cuồng.

Thân thể của Phi Linh đột ngột sáng lóe lên một thoáng rồi chợt tắt. Sợi xích Enkidu cũng bắt đầu nổi lông. Và cơ thể của Phi Linh lúc này đã không còn bất kì vết thương nào nữa, đây là năng lực cuối cùng của [Thần Cách]. Từ bây giờ Phi Linh chính thức không còn là Thần nữa.

Đốt [Thần Cách]. Phải. Chỉ cần đốt [Thần Cách], Enkidu sẽ không còn có thể xích cậu lại nữa. Cậu có thể tự do. Nhưng mà, đốt [Thần Cách] đồng

nghĩa với cái gì? Đó là hoàn toàn chối bỏ Thần vị, rồi bỏ tư cách trở thành Thần mà cậu đã vất vả bấy lâu này tìm kiếm.

Nhưng Phi Linh quyết không để bất cứ ai là người thân của cậu phải ra đi nữa. Không bao giờ, không phải bây giờ, không tương lai, quá khứ đã là quá đủ rồi.

Im lặng....

-Ga.....

Phi Linh cứ như một thú dữ gầm thét vậy, cậu lúc này hoàn mất hết lí trí. Không ai có thể biết được rằng, lúc này đây, Phi Linh phẫn nộ, toàn bộ thông số đều đã tăng đột biến đến EX cấp bậc.

Tốc độ của Phi Linh sau khi thoát khỏi xích Enkidu thì lao đến Gilgamesh chỉ chớp mắt, trong tay một thanh kiếm, Phi Linh ý định chém rơi đầu của Gilgamesh.

-!!!

Gilgamesh cảm nhận 1 luồng sát khí kinh người phía sau lưng hấn đột nhiên ập tới, làm hấn lạnh cả sống lưng, liếc mắt phía sau chỉ thấy Phi Linh ánh mắt điên cuồng, răng nghiến chặt, trên tay còn đang cầm một thanh kiếm muốn chém hấn nữa.

Và vì cảm thấy được điều đó và với May Mẫn A cấp của Gilgamesh nên hấn đã trong thời khắc tối hậu mà nghiêng người, thanh kiếm không trúng vào vị trí mà Phi Linh vốn định chém nhưng lại có còn hơn không, nó chém trúng lưng của Gilgamesh.

Xoạt...

Một đường máu tươi kéo dài hết phần lưng của Gilgamesh,

Sau đó cậu lập tức xoay người đá Gilgamesh sang một bên.

Ầm....

Không kịp phòng bị bởi tốc độ quá nhanh của Phi Linh, Gilgamesh bay thẳng, cơ thể dẹt vào vách tường, phía bên trên có lan can cũng bị rung chấn làm cho đồ sụp lên cả người Gilgamesh, bụi bay mờ mịt lên.

-I....Illya.....

Trong trạng thái cuồng loạn, Phi Linh trong miệng cứ lẩm bẩm tên của Illyasviel.

-Berserker...

Illyasviel cặp mắt lúc này không còn lạnh lạng nữa, mí mắt chặt chặt lại, máu từ nó chảy ra. Nàng vẫn cố gắng đi tìm Phi Linh trong bóng tối, khi nghe thấy tiếng rên rỉ của Phi Linh, nàng không khỏi hướng đến nơi của cậu. Phi Linh thấy Illyasviel không có ra tay tàn sát tuy rằng vẫn đang trong cơn điên loạn, có lẽ vẫn còn một phần nào đó trong tâm trí cậu để lại hình bóng của Illyasviel là phải bảo vệ.

-Berserker...ử....ử....

Illyasviel cuối cùng đến được đến kế bên người của Phi Linh, nàng ôm lấy cậu trong khi đang khóc. Nhưng Phi Linh không có nhìn lấy nàng, chỉ nhìn chăm chăm vào đồng hồ nát có Gilgamesh bên dưới mà thôi.

Cạch...Cộc cộc....

Những viên đá nhỏ ở phần trên của đồng hồ nát bắt đầu lăn xuống, chứng tỏ Gilgamesh đang bò lên từ nó.

-Thật không ngờ một tên Thần cấp cao như ngươi lại thoát khỏi Enkidu, người đốt [Thần Cách] của ngươi vì con rồi đó sao? Ngươi đúng là điên

rồi!

Gilgamesh không khỏi nói, mặc dù đốt [Thần Cách] không phải hẳn không thấy qua, Enkidu cũng chính bạn thân của hắn, ngày xưa cùng vì gánh tội xúc phạm Thần của hắn mà hi sinh, đốt [Thần Cách], từ một Tinh Linh của tự nhiên tinh tú rơi xuống chỉ còn là tạo phẩm của Thần mà thôi. Mà Gilgamesh hắn chưa thấy qua một tên Thần mạnh như Phi Linh lại đốt [Thần Cách] chỉ để thoát khỏi Enkidu cứu Illyasviel.

Rồi hắn lại để ý có động tĩnh ở phía cầu thang. Có bốn người đang đứng trên đấy. Gilgamesh nhìn mà tặc lưỡi một cái. Sau đó hắn đảo mắt sang phía Phi Linh, nói:

-Xem ra người có quý nhân đến giúp rồi. Tạm thời tha cho người một cái mạng đấy. Ngu thần ạ.

Gilgamesh cười nói. Sau đó kể bên hắn hiện ra một vòng sáng màu vàng, hắn trực tiếp xuyên qua nó rồi biến mất không thấy đâu nữa.

Phi Linh cảm thấy nguy hiểm đã giảm bớt từ từ trong cơn cuồng loạn kia bình tĩnh lại, rồi bỗng chốc cậu lại cảm nhận được có một luồng ma lực phía sau mình đi đến. Cậu liền quay lại, ôm lấy Illyasviel trong lòng mình. Chĩa mũi kiếm về phía 4 người đang đi tới gần cậu.

Bốn người này theo thứ tự từ trái sang phải là Emiya Shirou, Saber, Tousaka Rin và ngoài cùng là Archer.

-Berserker... chuyện gì vậy?

Illyasviel hai mắt không thấy được gì lại nghe thấy một sự im lặng thì hỏi Phi Linh.

Phi Linh nhìn thấy 4 người này liền muốn động thủ, nhưng Emiya Shirou đột nhiên lên tiếng nói:

-Berserker... Mong anh bình tĩnh lại. Chúng tôi đến đây không phải để chiến đấu. Chúng tôi chỉ thấy hai người không ổn nên muốn giúp hai người một chút thôi.

Saber được Emiya Shirou đỡ kể bên cũng gật đầu, trên trán cô cũng đổ mồ hôi đầm đìa.

-Chỉ là tên anh hùng rơm này đòi giúp hai người thôi đấy, đừng tưởng rằng với tình trạng của hai người mà tôi không nở ra tay đấy.

Tousaka Rin hăm hừ khoanh tay nói. Archer đứng kể bên cô cũng khoanh tay, mặt thì quay đi nơi khác, không thèm để ý nhiều. Emiya Shirou nhìn Tousaka Rin cười khố.

-Onii-chan...

Illyasviel nghe thấy giọng nói của Emiya Shirou rất quen thuộc nên liền nhận ra.

-Làm ơn...Chăm sóc vết thương của Illyasviel giúp ta...

Phi Linh giọng điệu yếu đuối nói, sau đó cậu ngã xuống đất, bất tỉnh hoàn toàn. Bởi vì quá gấp gáp dùng [Đệ Tam Pháp] cùng đốt [Thần Cách] rồi phải chiến đấu trong điên loạn đã hoàn toàn vắt kiệt sức cậu rồi. Lúc này có Saber đang thiếu mana thì cũng có thể “bán hành” cho cậu nữa đấy.

-Này....

Tousaka Rin giật mình khi thấy Phi Linh ngã gục xuống đất, Illyasviel nghe Phi Linh nói vậy, đồng thời nghe tiếng ngã quỵ xuống đất bên tai nàng khiến nàng không khỏi lo lắng lấy tay quơ qua quơ lại tìm Phi Linh:

-Berserker...Người bị làm sao? Berserker....

Không biết một thứ vật chất màu đen gì đó từ bên dưới cái bóng của Illyasviel tách ra, mau chóng rời đi. Archer nhìn thấy cái bóng ấy không khỏi nhíu mày, còn lại mọi người đều cuốn quýt lên đỡ Phi Linh dậy rồi mang cả hai người đến phòng nghỉ ngơi.

Class: The Creator

Name: Phi Linh

Sức Mạnh: A

Sức Bền: A

Nhanh Nhẹn: A

Ma Lực: A

May Mắn: A

Noble Phantasm: EX – [Ninety-nine Heaven Type] – (Another Cosmology)

Magic Resistance (Kháng Phép): A (Kháng mọi đòn B xuống)

Divinity (Thần Tính): E (Con người)

Independent Action (Hành Động Độc Lập): A

Presence Concealment (Linh hóa): A

Tối hôm đó. Tòa lâu đài của nhà Einzbern sau trận chiến vừa rồi, một phần đã trở nên hoang tàn khá nhiều. Illyasviel được Emiya Shirou chăm

sốc, đã sơ cứu lại vết thương trên đôi mắt của mình, nàng lúc này không còn thấy đường nữa, nhưng mà Illyasviel vẫn yêu cầu Emiya Shirou đưa nàng đến bên giường mà Phi Linh đang nghỉ ngơi.

-Berserker....

Illyasviel lúc này đang nằm trên giường, ngày kế bên Phi Linh, nàng ôm lấy tay của Phi Linh mà ngủ, nàng cũng vì đau mà kiệt sức rồi, đang ngủ nhưng trong miệng vẫn lẩm bẩm “Berserker”. Nàng không muốn mất một người mà nàng tin tưởng nữa, không muốn Phi Linh lại giống như Kiritsugu, Irsisviel rời bỏ nàng mà đi, để nàng cô đơn lại một mình.

-....

Phi Linh mở hé đôi mắt mình ra, bên tay phải của mình chốc chốc bị gièm lại không có nhắc lên tự nhiên được. Phi Linh quay đầu nhìn sang bên phải, chỉ thấy Illyasviel đang nằm kế bên, ôm lấy tay phải cậu mà ngủ. Cậu cười, thầm cảm ơn vì Illyasviel vẫn ổn.

Sau đó Phi Linh bỏ Illyasviel đang ôm mình ra, đặt nàng lên gối chính kê đầu, đắp chăn bông lên cho nàng để giữ ấm, thời tiết lúc bấy giờ vẫn rất lạnh.

-Người tỉnh rồi sao?

Một giọng nói của cô gái đến bên tai của cậu. Phi Linh liền quay lại nhìn. Chỉ thấy Tousaka Rin đang đứng tựa người vào cánh cửa phòng nhắm mắt mà nói.

-Ta tính đến cảm ơn các người một tiếng. Không ngờ cô lại có lòng tốt đến như vậy.

Phi Linh bình thản về mặt nói.

-Hừ! Không phải tên gốc kia thì ta cũng không tiếc gì ra tay với người không có khả năng chiến đấu vào lúc đó đâu. Người nên đi cảm ơn hần đi.

Tousaka Rin nói. Sau đó cô liền quay lưng rời đi. Nhưng Phi Linh chưa kịp phản ứng gì thì cô lại lớn tiếng phía bên ngoài. Illyasviel nghe thấy tiếng ồn không khỏi nhú mày, Phi Linh thấy Illyasviel muốn thức giấc liền xoa xoa đỡ đỡ cho nàng mau mau trở về giấc ngủ của mình. Sau đó trên trán xuất hiện một hai cái gân xanh nổi lên. Cậu đi ra ngoài nghe Tousaka Rin nói:

-Caster bắt Shirou sao? Làm sao lại như vậy được? Cô ta sao lại chọn lúc này hành động cơ chứ?

Phi Linh nghe thấy thế cũng nhú mày. Có vẻ không chỉ cái tên đầu vàng kia hành động mà còn những Servant khác cũng hành động rồi, ngoài Rider bị Saber giết ra mà thôi.

Tại một con phố cách không xa vùng ngoại ô mà lâu đài nhà Einzbern tọa lạc.

Archer đang đứng trên một mái nhà nhìn vào bên trong kết giới mơ mơ hồ hồ phía bên dưới phố. Archer từ lúc rời khỏi lâu đài của Einzbern đều đi theo Emiya Shirou để âm thầm bảo vệ Emiya Shirou theo lời của Tousaka Rin nói. Nhưng không may là vì một chút bất cẩn mà Archer để Emiya Shirou lạc đường, sau đó Emiya Shirou đã bị Caster dụ vào bên trong kết giới.

-Ồ. Đây đúng là sai lầm của ta. Có lẽ ta liền để bọn hần cắn xé lẫn nhau đi.

Archer vô tình nói.

-Này, Archer! Không được đi. Mau vào giúp Shirou, ta sẽ đến đó ngay.

Tousaka Rin lớn giọng ngăn cản Archer.

-Có vẻ các người gặp khó khăn nhỉ?

Phi Linh tựa người vào tường cười nói.

-Không cần người phải lo. Đi lo cho Master của mình trước đi.

Tousaka Rin vẻ mặt khó chịu nói.

:v k viết truyện giữa tay chân, k lo học bài mà vẫn muốn viết ~

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Dụ Dỗ

-Tùy các người vậy. Ta chỉ muốn trả lại ơn tình của các người thôi.

Phi Linh nhúng vai nói. Sau đó Tousaka Rin nhanh chóng rời đi đến vùng kết giới của Caster để cùng Archer cứu Emiya Shirou ra. Phi Linh nhìn theo bóng lưng Tousaka Rin đi có chút trầm tư. Cậu từ từ xoay người lại, trở về phòng của Illyasviel.

-Berserker....Berserker....Người đâu rồi....ử....ử....

Đang đi gần đến phòng rồi, Phi Linh lại nghe tiếng của Illyasviel đang khóc, cậu liền mau chóng chạy vào phòng của Illyasviel. Chỉ thấy nàng đang dưới sàn nhà, hai tay quơ qua quơ lại tìm kiếm đường đi, hai dòng lệ đang chảy dài, nàng lại nói:

-Berserker....

-Ta đây, Illya-chan. Ta đây.

Phi Linh chạy đến nắm lấy đôi tay nhiễm lạnh của Illyasviel, chỉ mới vừa rời đi một hồi, vậy mà đã lạnh như thế rồi.

Bộp bộp....

-ử....ử....Người nói dối ta....ử....ử....

Illyasviel dùng hai đôi bàn tay nhỏ nhắn của mình liên tục đánh vào áo của Phi Linh, với cơ thể 10 tuổi của nàng thì sức sát thương đánh không có lớn, nhưng người ngoài nhìn vào thì sức sát thương “moe” thì có thể lên đến 9999 rồi, nàng nói:

-Người bỏ lại một mình....ử..ử....

-Ta bỏ người lại lúc nào? Illya-chan, ta vừa rồi cảm ơn Tousaka Rin giúp đỡ chúng ta mà thôi. Em đừng khóc, ta không có bỏ em. Ta sẽ mãi bên em.

Phi Linh ôm lấy đầu của Illyasviel, giọng ngọt ngào dành. Illyasviel mới dậy, do mắt bị tổn thương nên không có thấy Phi Linh, nàng nhớ là ôm tay cậu lúc đi ngủ, nhưng dậy lại không thấy. Tìm mãi cũng không thấy đâu cả, rồi nàng lại nhớ đến cha của nàng Kiritsugu và mẹ nàng Irisviel bỏ nàng mà đi, không lẽ Phi Linh lại bỏ nàng mà đi như hai người kia sao? Đó là những gì Illyasviel trong lúc tuyệt vọng mà nghĩ ra.

Illyasviel cứ nằm trong lòng của Phi Linh mà liên tục khóc đến khi nàng lại thấm mệt lần nữa và đi vào giấc ngủ. Phi Linh bế Illyasviel lên rồi mang nàng quay lại chiếc giường êm ái.

Lúc vừa đắp chăn thì Illyasviel trong vô thức nắm lấy tay của Phi Linh, cậu đành thở dài, leo vào giường, sau đó nằm kế bên Illyasviel, ôm nàng vào trong lòng mình một lần nữa, kéo chăn lên đắp cho cả 2, nhắm mắt lại.

Tại bên trong kết giới.

Saber vừa chém đôi một con cái thi cốt, thì cốt sau khi đứt đôi cơ thể thì tan biến thành khói bụi. Cô thở không thấy mệt lắm, bởi vì lúc sáng sau khi đã giúp Illyasviel cầm máu vết thương mắt thì Tousaka Rin cũng tìm được mạch ma thuật để bổ sung ma lực rồi, Saber hiện giờ hoàn toàn đủ sức chiến đấu.

Saber nhảy lùi về phía Emiya Shirou, còn hấn thì đang cắn răng.

-Khốn thật! Làm sao lại xuất hiện những thứ này?

Emiya Shirou tức tối hô. Thậm chí thấy Saber chiến đấu mà hắn thì chỉ có thể dùng một thanh sắt ép phép Enhancement vào để gia cố chất liệu và đánh thôi.

-Shirou, cẩn thận một chút, tôi nghĩ đây là trò của Caster-class Servant.

Saber đề phòng xung quanh nói.

-Caster? Là lớp ma thuật cực mạnh sao? Tại sao cô ta lại nhắm vào chúng ta?

Emiya Shirou liên tục đặt câu hỏi. Trong khi những con thi cốt vẫn cứ ồ ạt được tạo ra và hướng về phía hai người họ. Những con thi cốt kia ngày càng đến gần.

Xoạt Xoạt....

Saber vung kiếm chém đôi bốn con thi cốt. Nhưng mà vẫn còn quá đông để mà vui mừng.

-Số lượng của chúng tăng quá nhiều. Cứ đà này thì...

Saber trên trán đổ mồ hôi. Đang nói thì lại có một giọng nói của một nữ nhân chen vào:

-Đúng thế.

Saber và Emiya Shirou nghe thấy giọng nói liền quay đầu về hướng giọng nói phát ra. Chỉ thấy những con bướm màu tím, đen tụ hợp về một nơi trên không trung, sau đó những con bướm đó không thấy đâu nữa mà hiện ra lại là một người phụ nữ, áo choàng của cô tung bay như hai cánh dơi vậy, áo choàng có khăn trùm đầu và cô ta lấy nó che toàn bộ phần trên của khuôn mặt mình, chỉ thấy được mỗi phần mũi và môi màu tím thẫm của cô ta, cô ta nói tiếp:

-Đánh nhau trong kết giới của ta chỉ khiến các người phí hoài mana thôi.

-Caster?

Saber nhú mào nói.

-Đúng vậy. Lần đầu tiên gặp mặt. Saber và Master của Saber.

Caster cười nói.

-Mục đích của người đến tìm chúng ta là gì? Chiến đấu sao?

Saber nâng kiếm lên nói.

-Can đảm đấy. Nhưng mà, người hãy nhìn lên, trước khi vung kiếm chống lại ta, Saber.

Caster vung tay, từ từ có một thân ảnh của một người phụ nữ lơ lửng trên không trung kể bên Caster. Emiya Shirou nhìn thấy, đồng tử liền co rút, há mồm chấn kinh, hấn quát:

-Fuji-nee!

Người phụ nữ này là Taiga Fujimura, có thể nói người này đã chăm sóc Emiya Shirou suốt thời gian sau khi Kiritsugu mất. Hai người gần như chị em với nhau vậy.

Emiya Shirou sau khi quát, Caster cử động bàn tay của mình, một sợi hồng tuyến khó nhìn thấy bay ra, quấn lấy cổ của Taiga Fujimura. Emiya Shirou thấy thế không khỏi phẫn nộ nhìn Caster nói:

-Thả Fuji-nee ra, Caster!

-Ồ ồ. Hình như cậu chưa hiểu tình trạng của mình lúc này. Cậu bé. Mà thôi ta cũng không quan tâm cậu nghĩ gì. Ta vào vấn đề. Hãy cùng liên

mình với ta để dành lấy Chén Thánh nào, ta có thể chia sẻ Chén Thánh cho cậu đấy.

Caster nói. Emiya Shirou vẻ mặt vô cùng bức tức, hắt cúi đầu, hai nắm đấm siết chặt lại.

-Shirou, đừng nghe lời cô ta nói. Rin đã kể qua về những việc cô ta đã làm rồi. Thu thập linh hồn của người dân trong thành phố,...Nói chuyện với ả là vô ích.

Saber nâng thanh kiếm sẵn sàng chiến đấu nói.

-Ồ. Khả năng thám thính của các người nhanh thật đấy! Đúng. Những con người chả khác gì công cụ trên đường của ta. Ta sẽ làm mọi chuyện vì Master của mình.

Caster cười nói. Emiya Shirou cau mày khi nghe Caster nói “con người chả khác gì công cụ” để cô ta chiến thắng, nó khiến cậu tức điên lên, bởi lí tưởng của cậu là cứu tất cả mọi người.

-Vậy, chàng trai. Câu trả lời của cậu là gì?

Emiya Shirou chỉ im lặng khi Caster hỏi. Saber cũng yên lặng đề phòng xung quanh.

-Đúng là đứa nhỏ phiền toái. Câu trả lời quá dễ dàng mà. Không cần biết Saber của cậu giới đến cỡ nào, cô ta không thể đánh bại tôi với nguồn mana vô hạn đâu. Sức mạnh của tôi được cung cấp từ cư dân của thành phố này. Như cả nghìn Master cộng lại vậy. Cậu hiểu tôi đang nói gì không?

Caster nói. Saber lập tức phản ứng:

-Người chẳng lẽ....

-Phải. Con người dù không có mana thì vẫn có linh hồn có phải không?
Chúng ta là những kẻ thực hồn thiên sinh mà, phải không?

Caster cười nói:

-Bằng cách tước đoạt mana từ những sinh vật sống gọi là Master. Ta có thể lấy thỏa thích.

Emiya Shirou nghiêng chặt hàm răng lại.

-Nghe đây, chàng trai. Cậu không có cửa thắng ta đâu. Cậu và Saber hãy phục tùng ta.

Caster nói.

-Thả Fuji-nee ra...

Đợi một lúc lâu thì Emiya Shirou mở miệng âm trầm nói.

-Cậu chưa nghe à? Ta nói hãy đầu hàng ta.

Caster nhẹ nhàng nói.

-Im đi! Thả Fuji-nee ra!

Emiya Shirou đột nhiên quát lớn.

-Cậu không hứng thú hợp tác với các Master khác à?

Caster tò mò hỏi.

-Chỉ riêng với người thôi.

Emiya Shirou vẻ mặt từ nãy giờ tức giận nói.

-Ara. Có vẻ tôi là người xấu rồi. Xấu hổ quá.

Caster cười yêu mị nói:

-Nếu cậu hợp tác với tôi, tôi có thể chia sẻ Chén Thánh cho cậu rồi.

-Ta không cần người giúp. Ta đã hứa với bản thân phải chiến đấu để ngăn cản những kẻ như người lại. Chén Thánh không liên quan gì đến chuyện này cả.

Emiya Shirou kiên định nói. Caster nghe thế chỉ cười, hơn nữa là cười lớn. Emiya Shirou thấy thái độ của Caster như vậy, hàng lông mày nhíu lại, nói:

-Có gì vui sao?

Ngừng cười, Caster giọng nói cảm thông nói:

-À, ta làm cậu giận à? Nhưng nếu cậu tự trách bản thân mình vì nói những điều không có nghĩa lý. Dù gì cậu cũng là nạn nhân của Chén Thánh. Không liên can đến Chén Thánh? Khi cậu nói những điều đó, chẳng lẽ không có sự thù hận trong đó sao?

Một khoảng im lặng sau đó. Caster thấy Emiya Shirou vẫn im lặng không nói tiếng nào lại bắt đầu nói tiếp:

-Tôi biết mọi thứ, Emiya Shirou. Cậu đã mất mọi thứ vào Cuộc Chiến trước. Cậu được Emiya Kiritsugu tìm thấy nằm một mình chờ chết giữa biển lửa. Đáng thương cho cậu, khi trở thành con nuôi của ông ta để tham dự Cuộc Chiến kế tiếp và ép đặt Ma Thuật lên người cậu. Và Chén Thánh chính là mối thù của cậu phải không? Theo ta, ta có thể giúp cậu có được nó.

-Im đi! Người nói nhiều quá, Caster! Chén Thánh sẽ không xuất hiện cho đến khi còn một Servant duy nhất tồn tại.

Saber nói.

-Không~, vẫn có một cách để giành được Chén Thánh mà không cần đánh. Là Caster, ta có thể cảm nhận được cơ chế bên trong của Chén Thánh.

Caster nói. Saber nghe thế có chút sững sờ, rồi Caster lại nói:

-Đúng, nếu người dùng lượng mana không lồ để hỗ trợ ta. Ta có thể triệu hồi Chén Thánh ngay bây giờ.

Vừa dứt lời, Saber cũng không thể tin được, cô không hề biết đến chuyện như vậy ngoài phương thức thông thường để Chén Thánh có thể xuất hiện.

-Đây là cơ hội cuối cùng của cậu đấy, chàng trai. Cậu có muốn tránh khỏi những trận chiến vô nghĩa hay không? Nếu muốn thì hãy phục tùng ta đi, Master của Saber!

-Không bao giờ. Ta không chấp nhận chuyện đó.

Emiya Shirou vẫn kiên quyết giữ quyết định ban đầu. Caster nói mỗi miện này giờ chẳng được gì, hỏi:

-Cậu điên à? Cậu có biết vị trí của mình không đấy?

-Ta không giúp một phù thủy, xem con người như thức ăn. Cách làm của người là sai trái. Và một lí do nữa...Ta không bị ép buộc trở thành pháp sư. Ta chỉ tự quyết định và bước theo dấu chân của ông già thôi.

Emiya Shirou nói.

-Phù thủy....cậu gọi ta là phù thủy?

Dường như bị chọc trúng chỗ đau của Caster, cô ta nghiêng răng, giọng nói thể hiện ra sự không hài lòng của mình, nói:

-Ra thế. Vậy thì cậu cũng không còn giá trị gì. Thế thì chết ở đây đi.

-Người....

Caster vừa dứt lời, xung quanh cô ta liền xuất hiện vô số những vòng tròn ma thuật, nó là những vòng tròn bắn ra những tia beam màu tím có sức công phá phép thuật rất kinh người. Saber nhìn thấy hành động của Caster thì gắt giọng nói, trên tay đã sẵn sàng chiến đấu.

Cầu comment mạnh nào!!!!!!!!!!

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Tiểu Chén Thánh

-Đừng di chuyển, Saber!

Saber đang định vọt đến chiến đấu với Caster bảo vệ Emiya Shirou thì hăn lại lên tiếng can ngăn:

-Cầu xin cô. Hãy đứng đó.

-Shirou, nhưng ả ta...

Saber thắc mắc. Emiya Shirou không trả lời, xoay người đi đến phía Caster.

Emiya Shirou đi dọc qua những con thi cốt. Rồi dừng lại phía trước Caster.

-Ara. Ta nghĩ cậu không còn bình thường nữa rồi, nhưng cậu hiểu vị trí hiện tại của mình phải không?

Caster bất ngờ nói, trên tay của cô xuất hiện một thanh dao nhỏ, hình thù kì quái, một con dao sắc óng ánh và lởm chởm, mỏng và cùn.

-Người định làm gì?

Emiya Shirou cau mày nói. Nhìn thấy con dao, không lẽ cô ta định dùng nó để giết hăn?

Ta chỉ đơn thuần muốn tước đoạt đi quyền làm Master của cậu thôi. Cậu không muốn gia nhập với ta, nhưng lại muốn cứu cô gái này. Có nghĩa là cậu đã sẵn sàng giao Lệnh Chú ta cho rồi, phải không chàng trai?

Caster giải thích. Saber ánh mắt chờ đợi nhìn về phía lưng của Emiya Shirou.

-Được rồi. Làm thế nào để giao?

Emiya Shirou hỏi.

-Shirou, không! Dù cậu có làm thế, ả ta cũng sẽ...

Saber nói lời khuyên giải nhưng Caster lại chen vào nói:

-Dĩ nhiên là lấy cả cánh tay rồi.

Caster cười nói. Cô múa may cây dao cùn kia.

-Đủ rồi, Shirou. Tôi không thể để cậu tiếp tục bị đùa bỡn trong tay Caster như thế nữa. Không có điều gì chắc chắn ả sẽ thả con tin ra.

Saber nâng kiếm nói.

-Lấy đi. Người chỉ muốn thứ này thôi có phải không?

Emiya Shirou đưa tay ra, trên bàn tay của hắn có một hình xăm kì lạ khác với của Illyasviel.

-Shirou...cậu không cần phải làm vậy.

Saber lo lắng khuyên.

-Cần chứ. Nếu tay tôi có thể cứu mạng của Fuji-nee thì tôi không cần phải nghĩ ngợi gì nữa.

Emiya Shirou trên có chút lo sợ nhưng hắn vẫn kiên quyết nói. Caster nghe Emiya Shirou nói thế không khỏi cười liên hồi chế nhạo hắn:

-Cậu đúng là đứa trẻ ngu ngốc. Cậu phiền quá, vậy chết đi.

Caster vung cây dao, bay thẳng về phía Emiya Shirou, mũi dao đâm tới hần. Saber lập tức vọt đến đánh bật đòn công kích của Caster ra, đuổi Caster ra xa khỏi Emiya Shirou.

Oành....

Vốn dĩ Caster đã bị Saber đánh văng ra xa so với Emiya Shirou, nhưng Saber vẫn chưa vừa lòng, cô còn vọt tới Caster và đuổi cô ta đi thêm một đoạn xa nữa. Cô bắt đầu liên tục chém về phía Caster, và Caster cứ liên tục vỗ chiếc áo choàng cánh dơi của cô để né tránh.

-Dừng lại, làm ơn dừng lại đi! Saber!

Emiya Shirou nhìn thấy Saber và Caster đánh nhau không khỏi van xin. Và có lẽ vì giọng nói của Emiya Shirou có phần dứt khoát nên Lệnh Chú đã thực hiện yêu cầu của cậu, khiến Saber đang vung kiếm phải ngay lập tức dừng lại, cô không thể vung kiếm ra được nữa.

Caster nhân cơ hội đó, liền đâm con dao cùn của cô vào trước ngực Saber, một làn sóng năng lượng trào ra như thác nước, Saber đau đớn la hét thảm thiết. Dường như nó đang cắt đứt thứ gì đó trong cô.

-Saber....

Emiya Shirou thấy Saber khốn đến la hét mà kêu, nhưng mà Lệnh Chú trên tay của hần lại xuất hiện dị tượng, nó phá sáng.

-A.....

Emiya Shirou đau đớn ôm lấy tay của hần, sau khi dị tượng kết thúc, Lệnh Chú vốn trên tay của hần cũng biến mất không thấy đâu nữa. Mà Lệnh Chú của Emiya Shirou lúc này đã hiện lên trên bàn tay của Caster. Saber khụy gối cầm thanh kiếm xuống đất thở hổn hển.

Caster lù lù mấy bước, ôm bụng cười như điên, nói:

-Ngạc nhiên không? Đây là Bảo Cự của ta, Rule Breaker! Nó vô hiệu hóa tất cả và phép thuật nào trên đời này. Khế ước đã được chuyển giao. Giờ ta là Master của ngươi.

-Ngươi cũng vậy. Phản bội lại Master của mình và thệ ước dưới lưỡi kiếm của mình cho ta!

Caster nói, sau đó cô ta xóa bỏ hồng tuyến trên cổ Taiga Fujimura ném về phía Emiya Shirou, nói:

-Bạn của cậu này, đứa nhóc ngu ngốc.

-Fuji-nee...

Emiya Shirou liền lao đầu chạy đến đón lấy Taiga Fujimura.

-Fuji-nee, chị có sao không? Fuji-nee!

Emiya Shirou hỏi hang Taiga Fujimura khi vừa đón được cô, Taiga Fujimura đang hôn mê, chỉ còn thở là hân nhận biết được vẫn còn sống, Emiya Shirou thờ phào tạ ơn trời.

Rồi Caster nhìn lên phía bên trên của kết giới, dường như có cái gì đó bên ngoài.

Xoảng....Ầm ầm ầm....

Vồ số đạo quang mang màu đỏ xuyên thủng tầng kết giới của Caster, đoàn quang mang màu đỏ với tốc độ khủng khiếp dí Caster chạy té khói, cô ta may mắn dùng vòng tròn ma thuật đỡ được. Chỉ thấy Archer xuất hiện từ bên trên lỗ hổng kết giới kia, hân giương cung bắn xuống phía dưới những con thi cốt đang lượn lờ xung quanh.

Archer đáp xuống ngay kế bên Emiya Shirou và Taiga Fujimura, sau đó dùng một mũi tên bắn thêm một lỗ phá lớp kết giới của Caster, Tousaka Rin chạy vào từ lỗ hổng đó.

-Shirou, cậu không sao chứ?

Tousaka Rin lo lắng hỏi. Sau đó nhìn thấy trên tay Emiya Shirou đã không còn Lệnh Chú không khỏi kinh hãi hỏi:

-Shirou, Lệnh Chú của cậu...

Sau đó cô xoay đầu nhìn về phía Saber và Caster đang đứng. Cô đã hiểu cái gì rồi nói:

-Archer, mang Fujimura-sensei ra! Giờ thì trong khi còn có thể mau rời khỏi đây.

Emiya Shirou nghe thế ánh mắt đảo qua Saber đang dờ dửng nhìn cậu.

-Saber...

Emiya Shirou lẩm bẩm, hẳn được Tousaka Rin dìu ra phía bên ngoài của kết giới.

Tousaka Rin và Archer đưa Emiya Shirou và Taiga Fujimura quay về nhà của cô. Emiya Shirou đã kể lại mọi thứ, cậu bị Tousaka Rin đánh cho một trận nữa. Nhưng tình hình đã rõ ràng, Caster đã đoạt Saber đi, đồng thời Bảo Cụ của Caster là Rule Breaker. Archer, Tousaka Rin đã quyết định Caster là kẻ thù ưu tiên cần phải tiêu diệt, Emiya Shirou không còn là Master nữa.

Ngày hôm sau, tại nhà thờ nơi Kotomine Kirei đã từng có mặt, nói đã từng không sai, hiện giờ nó đã bị Caster chiếm. Caster vào 1 ngày trước đã

tấn công Kotomine Kirei, hiện giờ không rõ sống chết. Caster chiếm nơi này cũng không có gì mờ ám, tìm kiếm tiểu Chén Thánh, cô ta không biết rằng, tiểu Chén Thánh chính là Illyasviel. Trong những Cuộc Chiến Chén Thánh trước, nhà Einzbern, một trong ba nhà ma pháp sư lâu đời đã tham gia Cuộc Chiến trong suốt những năm 1800, chịu trách nhiệm tạo ra những vật chứa để hấp thu những linh hồn của Anh Linh đã bại trận trong trận chiến, như vậy Illyasviel chính là vật chứa mà nhà Einzbern đã chuẩn bị cho Cuộc Chiến lần này.

Sau khi đã đập phá mọi thứ để lục lọi nơi cất giữ tiểu Chén Thánh, Caster tức tối không tìm được rồi cô ta biến mất, xuất hiện ở tầng hầm của nhà thờ, tầng hầm này rất rộng, cứ như là sảnh chính của một nhà thờ thật ấ, có sức chứa lên đến gần hai trăm người.

Chỉ thấy Saber đang mặc một bộ váy trắng, bên dưới chân là một vòng tròn ma thuật, cô liên tục thở hồng hộc, có lẽ vòng tròn đang kiềm hãm cô, hai tay cô bị một tầng hồng quang xích lại.

-Người cũng khá kiên cường đấy. Người có thể tiếp tục không tuân lệnh ta tùy thích. Nhưng cơ thể Servant thì không. Chắc chắn người có thể cảm nhận được Lệnh Chú đang xâm chiếm người từ từ. Có phải dễ hơn không khi người chỉ cần chấp nhận ta?

Caster vừa nói, vừa đến gần Saber, cô ta nói:

-Oh, Saber bướng bỉnh của ta...ta thích những cô gái như người. Vừa trẻ trung, cơ thể nhỏ nhắn với mái tóc vàng cùng khí chất chừng trạc.

Trên người Saber hiển hiện vô số sợi hồng quang, quấn khắp người cô, tay phải của Caster đặt lên người của Saber, lúc này cơ thể của Saber dường như rất nhạy cảm, chỉ cần chạm nhẹ đã phản ứng, bàn tay đi từ lưng, xuống bờ mông.

-Thật đáng khâm phục khi người chọn cái chết thay vì phản bội. Ta thực sự muốn giày vò người!

Caster trên miệng cười phải nói là vô cùng “dam dang”:

-Phải rồi, ta sẽ khiến người trở thành Servant của riêng ta mà thôi. Không phải thân thể người, mà ta sẽ phá nát trái tim người trước.

-Người đang làm gì vậy, Caster?

Kuzuki Souichirou từ xa xa bước đến.

-Souichirou-sama...Sao ngài lại ở đây?

Nghe giọng nói của Kuzuki Souichirou, Caster nhanh chóng chạy đến bên Kuzuki Souichirou, cô nói tiếp:

-Tôi nghĩ đã đề nghị ngài ở lại đền Ryuudon?

-Trả lời câu hỏi của ta trước, Caster. Trả lời ta, người đang làm gì?

Kuzuki Souichirou nghiêm túc nói.

-Hôm qua, tôi bắt được Servant của Emiya Shirou, một trong những Master khác. Hắn đã thoát trước khi tôi kịp kết liễu hắn, nhưng hắn không còn là Master nữa.

Caster nói.

-Ta hiểu rồi. Nhưng ta không nhớ là có ra lệnh cho người làm thế này.

Kuzuki sắc mặt không chút thần nào nói. Dường như vẻ mặt của hắn đã là như vậy rồi, là vẻ vốn có.

-Là tôi tự làm theo ý mình, Master. Tôi tấn công nhà thờ để đoạt lấy Chén Thánh. Tôi đã giết linh mục, người giám thị Cuộc Chiến, nhưng vẫn

chưa tìm thấy tung tích của Chén Thánh.

Caster áy náy nói.

-Người thất bại trở về vì không tìm thấy được Chén Thánh?

Kuzuki Souichirou tìm ra được mấu chốt vấn đề sau đó gật đầu đã hiểu tình hình, rồi hần lại hỏi:

-Vậy người có thể giải thích tại sao người tự ý hành động?

-Tôi xin lỗi. Tuy nhiên, mọi việc tôi làm là vì ngài, Master. Mục tiêu của tôi là giúp ngài chiến thắng. Không còn lí do nào khác.

Caster tỏ ra vô cùng nữ tính, áy náy tính cách, biểu hiện rất khác so với lúc chiến đấu.

-Ta hiểu rồi. Trong trường hợp đó, người không thể rời khỏi đây. Cứ việc tìm kiếm đến khi hài lòng. Cho đến lúc đó, ta cũng sẽ ở lại đây.

Kuzuki quay người đi đến một chiếc ghế gỗ dài gần đó rồi ngồi xuống bình thản. Caster thấy thế liền lo lắng nói:

-Không, điều này là không cần thiết, Master. Xác định vị trí của Chén Thánh sẽ mất đôi chút thời gian. Sẽ an toàn hơn cho ngài nếu trở về đền Ryuudon.

-Có lẽ vậy. Nhưng nếu làm vậy, ta sẽ không đạt được mục đích của riêng mình.

Kuzuki Souichirou trả lời.

-Souichirou-sama, vậy thì...

Caster do dự quyết định.

-Sẽ nhanh thôi, nếu nó không có ở đây. Ta không quan tâm người như thế nào, những gì ta cần là kết quả.

Kuzuki Souichirou bình thản nói. Caster chỉ im lặng mà lắng nghe hần nói.

Tại lâu đài của Einzbern. Qua một đêm ngủ ly bì, Illyasviel dậy với sức khỏe tràn đầy, nhưng mà thiếu đi cặp mắt nên có chút khó chịu.

Xin nghỉ ôn thi.....

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 194: Mất

Ngay từ sáng sớm, Phi Linh dậy vẫn thấy Illyasviel ôm chặt tay của cậu, nó khiến cậu đau lòng thêm, đợi sau khi trận chiến này kết thúc, cậu sẽ phục hồi đôi mắt cho nàng. [Ninety-nine Heaven Type] là Another Cosmology đầu tiên sáng tạo ra thần hệ, cũng có thể nói là khởi nguồn đầu tiên của thần, với nó, Phi Linh có thể làm mọi chuyện, chữa trị,...tuy nói có thể làm mọi thứ nhưng vẫn có thứ nó không làm được, bởi vì nó không có sức mạnh so sánh cùng các Đấng Toàn Năng.

Vốn dĩ Phi Linh nấu ăn là rất giỏi. nhưng mà kí ức trở về chỉ là cái tên của mình cùng sức mạnh mà cậu có mà thôi, những thứ trước kia cậu vẫn chưa nhớ lại được.

Cho nên, Phi Linh đành dắt Illyasviel ra phố mua chút thức ăn, ở lâu đài vẫn còn nhiều nguyên liệu để làm thức ăn lắm nên không cần phải mua. Vì đường xá từ lâu đài ra phố không phải là ngắn, lúc đi mua thức ăn cho bữa sáng và trưa, Phi Linh và Illyasviel có ghé qua tiệm sách, mua một vài cuốn sách liên quan đến nấu ăn để về xem mà làm theo. Phi Linh nhìn vào những món ăn có chút quen thuộc, nhưng cậu không để ý mấy. Cũng chả vất vả gì khi học lại, tay cậu cũng rất quen khi vào bếp nên rất dễ dàng cho những món ăn đúng như trong sách chỉ dẫn.

Tuy chỉ những món ăn thông thường, không có cầu kỳ như trong nhà hàng gì, Illyasviel vẫn ăn với vẻ mặt rất hạnh phúc, dường như nàng đã cảm nhận được vô số tình thân ấm áp mà Phi Linh đem lại cho nàng trong những ngày ở Fuyuki này.

Phi Linh vẫn đối xử rất chu đáo với Illyasviel nên nàng cũng không nhận ra Phi Linh đã nhớ lại phần nào kí ức của mình.

Chiều hôm đó, Tousaka Rin có vẻ có được địa điểm của Caster mà mò đến nhà thờ, mục đích đơn giản là đánh bại Caster và giành lại Saber. Emiya Shirou bị bỏ lại phía sau nhưng không cam lòng, hẳn vẫn muốn cứu Saber, nên đã bám theo Tousaka Rin đến nhà thờ.

Trên đường đi xuống tầng hầm, Emiya Shirou có nghe qua giọng nói của Tousaka Rin. Hẳn nhanh chóng đi xuống sâu bên dưới.

-Cô đã giết Kirei?

Tousaka Rin nhú mào nói. Cô đang ở tầng hầm của nhà thờ, cũng là nơi ẩn náu của Caster lúc bấy giờ, và cô đang mặt đối mặt với Caster nói chuyện.

-Đúng thế. Ai bảo ông ta rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt.

Caster cười nói.

-Phán xét hay nhỉ? Vậy, cô có chắc là ông ta đã chết?

Tousaka Rin cười đều nói.

-Và người cho rằng điều đó có nghĩa là gì?

Caster âm trầm nói.

-Không có gì. Nếu người không thấy xác của ông ta, thì ông ta vẫn còn sống ở đâu đó, thế thôi.

Tousaka Rin cười nói.

-Thôi nói về ông ta đi. Hãy giải quyết cho xong ở đây đã. Lần này, người không có con người làm lá chắn nên ta có thể hạ gục người.

Tousaka Rin tự tin nói.

-Người nghĩ mình có thể thắng ta trong một trận chiến ma thuật?

Caster hất giọng, nói.

-Nó phụ thuộc vào cách ta thực hiện nó thôi. May mắn thay, dường như người chưa kiểm soát được Saber hoàn toàn. Hơn nữa, ta còn biết khả năng của Kuzuki-sensei tới đâu. Ông ta hoàn toàn không có cơ hội trước Archer. Sẵn sàng chưa, Archer?

Tousaka Rin cười phân tích một hồi lâu rồi quay sang nhìn Archer đứng kế bên mình nói.

-Luôn sẵn sàng. Như kế hoạch nhé, Rin?

Archer nói. Tousaka Rin gật đầu đáp lại.

Cả hai đều đã chuẩn bị tinh thần để giao tranh với nhau.

-Đừng nhân nhượng. Tôi sẽ sử dụng tất cả những gì mình có.

Tousaka Rin lấy ra những viên ngọc màu đỏ sắc xảo, vẻ mặt mỉm cười tự tin.

Có vẻ trận chiến cũng đã bắt đầu sau khi Tousaka Rin nói hết lời. Caster đưa tay ra, rất nhiều quả cầu ma thuật đi vòng xung quanh cô, chúng dần dần tản ra.

-Thật ngây thơ! Người nghĩ người có thể chống lại ta, một đối một?

Caster khinh thường nói, cô thi triển ma thuật và bắt đầu bay lên, đồng thời những quả cầu ma thuật cũng bay tứ tung một cách không có phương hướng xác định, đến độ cao nhất định, Caster dừng lại, nói:

-Người đã quên con át chủ bài của ta sao? Với Lệnh Chú, ta có thể biến Saber thành con rồi ngay lập tức.

Caster cười nói, sau đó khoe khoang về Lệnh Chú trên bàn tay của cô.

-Dù người có sử dụng Lệnh Chú, Saber cũng sẽ chống lại lệnh thôi. Ta không biết cô ấy kháng cự được một hay hai phút, nhưng nó cũng thừa thời gian để ta...đánh bại người.

Tousaka Rin nói, sau đó cô dùng lực của mình ném những viên ngọc đỏ về phía Caster, những viên ngọc đỏ sau khi rời tay cô đều hóa thành những vệt quang mang màu đỏ, còn có lượn lờ điện lôi xung quanh nó nữa.

Sau khi ném đi những viên ngọc này hóa thành những đạo quang mang, quỹ đạo di chuyển khó xác định, Caster cũng bắt đầu hành động, cô ta bắn ra những tia beam màu tím từ những vòng tròn ma thuật xung quanh cô để cùng đối kháng đoàn quang mang màu đỏ của Tousaka Rin đang hướng tới cô.

Cuộc chạm trán giữa những tia beam xuất hiện dị thường, một vài viên ngọc đỏ vượt qua được đợt ngăn chặn của Caster, đi theo sát mặt đất rồi vọt thẳng lên Caster sau khi đã đến phía bên dưới cô, nhưng vẫn bị Caster chuyển nghiệp chặn đứng.

Liên tiếp bắn ra những tia beam, khói bụi cũng mù mịt hơn, đột nhiên từ trong đám bụi lại xuất hiện một viên ngọc màu xanh trời sáng long lanh bay đến trước mặt Caster, Caster cũng bất ngờ. Viên ngọc chợt phát nổ bất thành hình, vụ nổ không tạo ra bất kỳ lực sát thương nào, mà nó tạo ra một quả cầu sáng trưng, khiến Caster phải tạm thời không thể quan sát trong phút chốc.

-Đánh lạc hướng?

Caster căn nhắc nói. Tousaka Rin bắn vài quả cầu Gandr về phía Caster nhưng lại hụt, sau đó cô nói:

-Ta sẽ kéo người ra khỏi đó trước.

Rồi từ trong đám bụi dày đặc, Kuzuki Souichirou bắt đầu hành động, hăn nhanh chóng chạy tới chỗ của Tousaka Rin, ý định tấn công Tousaka Rin, thấy thế Tousaka Rin ngã người sang một bên tay chĩa hướng Kuzuki Souichirou, đồng thời hô lớn:

-Archer!

Archer nghe thấy Tousaka Rin gọi, tốc biến ngay đến giữa Tousaka Rin và Kuzuki Souichirou.

Nhưng mà... hành động kế tiếp của hăn khiến cho Emiya Shirou đang núp phía sau quan sát trận đấu phải tròn mắt há hốc mồm, Caster đang thi thuật cũng có chút dừng lại.

Chỉ thấy Archer vừa đến giữa hai người song, hăn liền một cái phất tay đánh bay Tousaka Rin ra xa.

Oành...

Cơ thể Tousaka Rin đập vào một cái ghế, khiến nó gãy đôi.

-Gì vậy? Archer?

Tousaka Rin căn nhắc hơi ê ẩm nói. Kuzuki Souichirou bị hành động của Archer làm dừng lại, nhưng cũng bắt đầu thủ thế muốn tiến hành công kích Archer. Tousaka Rin thấy thế liền giương tay ra bắn cho Kuzuki Souichirou một quả Gandr.

Nhưng lại một lần nữa, Archer tốc biến, chém nát quả Gandr bằng thanh đoản đao màu đen của mình.

-Anh nghĩ mình đang làm gì vậy, Archer?

Tousaka Rin nhú mày âm trầm nói. Một lần đã không nói, đây là lần thứ 2, lần thứ 2 Archer hấn phá hỏng kế hoạch mà 2 người đặt ra.

Archer chỉ lạnh lùng liếc nhìn Tousaka Rin mà không trả lời lấy một câu, rồi hấn cũng mở miệng nói:

-Cô thấy đấy, việc đánh bại cô ta đúng là ảo tưởng. Nói đến khâu bỏ trốn, cô ta là người giỏi nhất. Suy cho cùng, cô ta là kẻ sẵn sàng xé xác em trai của mình chỉ để trốn thoát.

Archer nói. Caster từ đáp xuống kế bên Kuzuki Souichirou, im lặng nghe hết lời của Archer rồi nói:

-Người nói cứ như biết rõ về ta lắm vậy. Hay người đã biết danh tính thật sự của ta?

-Gia tộc sử dụng răng rồng như mạch dẫn. Là dấu hiệu của vua phép thuật Colchis. Con gái ông, công chúa Medea, được mệnh danh là một phù thủy cô độc.

Archer thản nhiên nói, sau khi nghe hết thì Caster nghiêng răng.

Có vẻ Archer đã biết Emiya Shirou đến đây, hấn nhìn về phía Emiya Shirou trốn, cười giễu, và hấn quay sang hỏi Caster:

-Này, Caster, cô có thể thu nhận thêm Servant nào không?

-Archer, anh định...

Tousaka Rin nghe thế không khỏi sửng sờ. Caster trên miệng nở nụ cười:

-Dĩ nhiên rồi. Ta có đủ mana để duy trì không chỉ thêm một, mà là tất cả Servant đều được.

-Vậy thì đơn giản rồi. Tôi sẽ theo phe của cô, Caster.

Archer nói. Phía sau, Tousaka Rin chỉ đứng đó không biết nói được cái gì, cô bối rối, khó hiểu, nói chung là đang có chút suy sụp.

-Ta có thể tại sao không?

Caster hỏi.

-Có gì kì lạ khi tôi đứng về phe chiến thắng? Cô đã có Saber, cả Assassin.

Archer nói. Caster nghe xong rút thanh dao Rule Breaker ra, nói:

-Ta không tin vào những kẻ phản bội.

-Tùy cô thôi. Tôi chỉ nhượng bộ cô vì lợi ích cá nhân. Không hề có niềm tin hay long trung thành ở đây. Đó chẳng phải bản chất của một Servant sao?

Archer nói.

-Được lắm. Nếu ta không thể tự điều khiển người chẳng khác gì bảo khả năng của mình kém cỏi. Vậy, ta sẽ thực hiện ước nguyện của người.

Caster dứt lời, sau đó đâm Rule Breaker vào ngực của Archer, hiện tượng vẫn như lúc Saber bị đâm, nhưng Archer thậm chí không có hét toáng lên, Lệnh Chú trên tay Tousaka Rin ngay lập tức biến mất.

Mất đi Lệnh Chú, không còn Servant, Tousaka Rin đang ở thế vô cùng bất lợi, ở ngay trong hang ổ của địch mà không có ai bảo vệ. Kuzuki Souichirou định diệt trừ Tousaka Rin, cô thấy bị đe dọa nên lùi lại từng bước, nghĩ cách.

Lúc này Emiya Shirou quát lớn:

-Tousaka!

Hắn nhanh chóng nhảy từ trên vị trí mình đang trốn nãy giờ, đáp xuống đất, tức tốc chạy đến Tousaka Rin, Kuzuki Souichirou vot nhanh đến phía trước Tousaka Rin đâm tới cô.

Emiya Shirou kịp thời kéo Tousaka Rin ra khỏi năm đám tử thần kia, sau đó dùng thanh sắt đã được gia cường bằng phép Enhancement của hắn liên tục chém Kuzuki Souichirou nhưng toàn bộ đều bị hắn né tránh, chém được 4 lần thì lần thứ 5 Kuzuki Souichirou bắt lấy thanh sắt, trực tiếp bóp nát. Rồi hắn cho Emiya Shirou một đám, Emiya Shirou lấy tay đỡ và bị xung lực mạnh mẽ đánh bay về phía sau, Tousaka Rin đang đứng lên cũng bị Emiya Shirou bị đánh bay làm cho ngã nhào thêm một lần nữa.

Kuzuki Souichirou vẫn chưa có từ bỏ ý định. Emiya Shirou cũng vậy. Chỉ thấy sau đó Emiya Shirou nhanh chóng đứng dậy, quát:

-Trace...on.

Vô số luồng điện vũ động đến đẹp mắt xung quanh cánh tay của Emiya Shirou, xuất hiện ngay sau đó là hai thanh đoản đao trắng đen, hắn xoay người lập tức chặn được năm đám của Kuzuki Souichirou và thành công đuổi hắn lùi về với một nhát chém xé gió nữa.

-Shirou,... Cậu dùng được phép khác ngoài Enhancement?

Tousaka Rin có chút sửng sờ khi thấy Emiya Shirou sử dụng được một phép khác ngoài Enhancement.

Emiya Shirou có chút không làm chủ được phép thuật mình vừa sử dụng, khụy gối xuống. Tousaka Rin chạy tới lo lắng cho Emiya Shirou. Lúc này Caster cũng phù phép, xung quanh xuất hiện những làn sương tím, những con thi cốt ngay sau đó liền xuất hiện.

-Kuzuki-sensei? Ông ta cũng là Master sao?

Emiya Shirou vì từ này giờ lo đỡ đòn mà không nhận ra đối thủ của hắn lại là thầy trong trường của hắn.

-Đúng vậy. Dường như ông ta chính là Master của Caster.

Tousaka Rin nói.

-Không thể nào...

Emiya Shirou há mồm thờ thần. một thanh niên mang thất long châu càn quét dị giới

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Liên Minh

-Vậy chuyện đó là thật rồi. Sự chen ngang thô lỗ của người thật đáng ngạc nhiên, nhưng kết quả cũng chẳng có gì thay đổi. Ta sẽ kết thúc người tại đây.

Caster nói.

-Không, chờ đã, Caster.

Sắp sửa ra lệnh cho những con thi cốt tấn công, Archer đột nhiên lên tiếng nói:

-Ta muốn đưa ra một điều kiện khi về phe của cô.

-Điều kiện?

Caster tò mò lắm lắm.

-Tôi đánh đổi sự tự do của mình, và cái giá là hãy để họ rời khỏi đây.

Archer nói.

-Lời nói và hành động của người thật là nhân từ.

Caster khinh nhờn nói.

-Không hề, tôi chỉ đơn thuần nghĩ đó là lỗi của một Anh Linh khi tự cắt đứt mối liên hệ với Master thôi.

Archer nhúng vai nói.

-Nghe những lời ăn năn từ một kẻ phản bội thật lạ.

Caster nói. Sau đó toàn bộ thi cốt liền hóa thành bụi cát biến mất, sau đó nói:

-Tốt thôi, ta sẽ để chúng đi. Nhưng nếu chúng còn tiếp tục cản đường ta...

-Dĩ nhiên rồi. Nếu chúng ngu ngốc theo đuổi một cuộc chiến vô vọng, chúng sẽ bị tiêu diệt không thương tiếc.

Archer bình thản liếc mắt qua Tousaka Rin và Emiya Shirou nói.

-Chúng ta đi thôi! Anh ta nói đúng đấy.

Tousaka Rin khinh thường nói, sau đó quay lưng bỏ đi, Emiya Shirou cũng theo cô rời đi.

-Thật không phải nếu cô căm ghét tôi, Rin! Người phụ nữ này là Master ưu tú hơn, thế thôi. Tôi đứng về phe mạnh nhất.

Archer cười nói.

-Đúng thế. Nhưng anh sẽ hối hận. Tôi sẽ không bao giờ từ bỏ. Nghe chứ? Tôi sẽ đánh bại Caster và mang anh trở về.

Tousaka Rin âm trầm, sau đó cô quay đầu nói:

-Và khi tôi làm được. Tôi sẽ không tha thứ cho anh, dù anh có xin lỗi tôi đi chăng nữa.

Rồi cô quay mặt đi, dứt lời thì cô căn môi. Có vẻ Tousaka Rin vô cùng ức chế a.

Hai người rời đi không có ai đuổi theo cả, thông thả rời đi, nhưng mà không khí âm trầm đến đáng sợ giữa Tousaka Rin và Emiya Shirou.

Đang trên đường quay về, Emiya Shirou có chút mệt do sử dụng đột ngột phép sao chép kia nên Tousaka Rin, cả hai đột nhiên kéo nhau đi dạo rồi ngồi tâm sự trên đồi....sau đó hai người trở về nhà của Emiya Shirou.

Từ lúc này, đối thủ của ta là Caster. Cô ta được Kuzuki bảo vệ, một chiến binh cận chiến và Archer, người đã đứng về phía cô ta. Và chỉ còn là vấn đề thời gian tới khi Saber bị cô ta điều khiển.

Tối hôm đó, Tousaka Rin và Emiya Shirou không ngủ mà ngồi bàn bạc, Tousaka Rin vừa nói.

-Ừ, khi Saber bị cô ta điều khiển hoàn toàn, chúng ta thực sự không có cơ hội nào nữa.

Emiya Shirou nói. Cả hai người đang nhìn một tấm bản đồ, bản đồ thành phố Fuyuki.

-Chính xác. Cậu có ý kiến gì không?

Tousaka Rin nói.

-Nghe mình nói, và đừng nổi giận nhé.

Emiya Shirou ngẩng đầu lên nhìn Tousaka Rin nói:

-Ta có thể hợp tác với Master khác không?

Tousaka Rin nghe xong hai con mắt nhú, suy nghĩ rồi gật đầu tán thành:

-Cũng được. Thật ra, mình cũng đã nghĩ như vậy. Chúng ta vẫn chưa biết Master của Lancer nên bỏ qua. Có thể thương lượng với Illyasviel. Dù sao hai người đó vẫn còn nợ chúng một cái nhân tình.

Sau khi Tousaka Rin và Emiya Shirou rời khỏi nhà thờ, Caster chuyển sự bức tức sang việc tìm kiếm tiểu Chén Thánh, vẫn không tìm ra tiêu Chén Thánh, Caster chỉ có thể lăm nha lăm nhâm.

-Tại sao không tìm thấy nó?

Caster nói, sau đó nhớ lại cuộc trò chuyện giữa cô và Kotomine Kirei.

-Không, đó rõ ràng một lời nói dối. Người giám thị Cuộc Chiến Chén Thánh sẽ không bao giờ để Vật Dẫn xa khỏi tầm nhìn.

Caster tự lăm bầm, sau đó có chút suy tư.

Suy tư được một lúc thì Archer xuất hiện, Caster cũng từ bên trong suy tư quay về, nhìn Archer.

-Đi lấy lông cừu và về nhà cắt lông nhĩ? Không thật không ngờ phù thủy như cô lại có biểu hiện tinh tế đến thế.

Archer nói.

-Không nhầm thì ta đã bảo người canh gác bên ngoài?

Caster nói.

-À, về việc đó. Chẳng có kẻ thù đáng ngại nào bên ngoài cả. Tôi chẳng thể chịu nổi sự buồn chán đó.

Archer chán nản nói.

-ngạc nhiên thật đấy. Thời điểm người đối bên thì chỉ còn Berserker là kẻ thù duy nhất của chúng ta. Đừng nói người đối bên vì tính trước điều đó?

Caster nói.

-Chả lẽ cô không nghĩ đơn giản là tôi chỉ muốn chấm dứt khế ước giữa tôi và Master? Bộ tôi không quan tâm đến Master khác ngoài cô gái đó sao?

Archer cười nói.

-Vậy sao. Xem ra chúng ta đều là những Servant không hài lòng với Master của mình. Người nói rằng mình đã được giải thoát khỏi việc trông giữ cô bé đó?

Caster nói.

-Một lời khuyên nho nhỏ.

Archer chột im lặng, hít một hơi dài rồi nói:

-Đừng nghĩ rằng tất cả Servant đều giống cô. Một Anh Linh chân chính có chỉ phục vụ duy nhất một người chủ chân chính.

-Người không cần phải nói điều đó. Bản chất của Master ra sao sẽ triệu hồi Anh Linh như thế đó.

Caster không quan tâm Archer nói.

-Vậy là một phù thủy như cô sẽ triệu hồi ra một Anh Linh lầm lạc nhỉ.

Archer nói.

-Ta không quan tâm người nghĩ ra sao. Tính mạng của người đã nằm trong tay ta. Hãy cẩn thận lời nói của mình đây.

Caster giọng điệu cảnh cáo nói với Archer.

-Đã rõ. Vậy là tôi phải phấn đấu để đáp lại sự mong mỏi từ chủ nhân với tư cách là một Servant trung thành.

Archer nói, sau đó quay lưng hướng về lối ra. Caster ở lại, Saber vẫn đang bị trói buộc với những sợi hồng tuyến, có vẻ cô tình trạng ngày càng tệ rồi.

-Chỉ một chút nữa thôi, và Chén Thánh sẽ thuộc về ta.

Caster mông lung ánh mắt nhìn lên trần nhà nói.

Sáng hôm sau, một lần nữa, Tousaka Rin và Emiya Shirou lại đến ngọn núi, nơi mà lâu đài của nhà Einzbern tọa lạc bên trong. Lần trước là lạc đường mà đến, lần này là đến có chủ đích rõ ràng.

Tại lâu đài của nhà Einzbern, Phi Linh lúc này đang chuẩn bị bữa ăn sáng cho Illyasviel. Bàn ăn rất dài, có đủ diện tích để hai mươi người ngồi cùng ăn cơ. Thủy tinh cầu đặt ở gần chỗ của Illyasviel, mặc dù không thấy đường nhưng Phi Linh vẫn có thể xem xét tình huống xung quanh lâu đài. Phi Linh xem qua quả cầu thấy có hai người đã đến gần vị trí của lâu đài, hai người này là Emiya Shirou và Tousaka Rin.

-Berserker, có người đến sao?

Illyasviel mắt không thấy đường nhưng vẫn cảm nhận được, nàng hỏi Phi Linh.

-Ừm, Tousaka Rin và Emiya Shirou đến, có vẻ không có Servant của họ.

Phi Linh trả lời.

-Vậy mời họ vào cùng dùng bữa với chúng ta đi.

Illyasviel cười nói. Phi Linh “ừ” đáp lại nàng, sau đó Illyasviel cùng Phi Linh đi đến sảnh chính.

Cốc cốc....

Cửa lớn vang tiếng gõ cửa. Phi Linh mở cửa ra, Tousaka Rin và Emiya Shirou đã đứng trước cổng, Emiya Shirou cười khố vẩy tay chào hai người.

-Ya, Illya-chan. Bọn anh đến đây chơi một chút liệu có vấn đề gì không?

Emiya Shirou thay mặt Tousaka Rin nói.

-Onii-chan, Rin. Hai người đến à? Hai người mau vào cùng dùng bữa với em nào.

Illyasviel cười dễ thương nói. Phi Linh đó kéo kéo tay áo của Phi Linh, cậu liền dắt nàng và dẫn đường hai người kia đi theo.

-Đã làm phiền rồi.

Tousaka Rin và Emiya Shirou bước vào trong lâu đài và xin phép như truyền thống của người Nhật.

Trên hành lang đến phòng ăn, Emiya Shirou nhìn đảo giác xung quanh, tranh và tượng trưng bày đầy tường.

Đi khoảng mười phút thì đã tới phòng ăn.

-Mời ngồi. Mong bữa ăn có thể giúp hai người ngon miệng.

Phi Linh mời Tousaka Rin và Emiya Shirou vào ngồi xuống bàn ăn, rồi cậu dẫn Illyasviel đến chỗ của mình, Tousaka Rin và Emiya chỗ ngồi cũng gần với Illyasviel để tiện nói chuyện. Bữa sáng cũng chả có gì đáng nói cả, cơm, một phần cá, có súp miso và rau, người Nhật chú trọng bữa sáng là nhiều so với bữa trưa và tối họ ăn không nhiều.

Phi Linh cũng ngồi xuống bàn và dùng bữa.

-Itadakimasu!

Bốn người đồng thanh nói. Sau đó ai nấy cầm đũa lên, bắt đầu dùng bữa, Illyasviel có hơi khó khăn với đôi mắt của mình nên Phi Linh ngồi ngay kế bên “bón” nàng ăn hết phần của mình. Rồi nhanh chóng ăn hết phần của mình. Tousaka Rin và Emiya Shirou nhìn thấy thế không khỏi cười khở, dường như Archer và Saber của hai người cũng không có chu đáo với Servant của mình như vậy.

Emiya Shirou biết nấu ăn cũng phải khen Phi Linh nấu ăn rất ngon, sau khi nghe Phi Linh giải bày rằng đây là lần đầu cậu nấu, Emiya Shirou sững sờ luôn, mặc dù nói lần đầu nhưng không trong quá khứ cậu đã làm không biết bao nhiêu lần rồi, chỉ là quen tay thôi.

Mất một lúc để mọi người dùng xong bữa sáng.

-Cảm ơn vì bữa ăn.

Khi ăn xong không ai quên cảm ơn.

-Vậy. Hai người đến đây có chuyện gì rắc rối sao?

Phi Linh trực tiếp vào mở đề cho Emiya Shirou và Tousaka Rin.

-...Đúng là chúng tôi có chuyện muốn nhờ vả hai người....

Emiya Shirou ập a ập ứng khó nói.

-Mà Saber của cậu đâu, Emiya Shirou?

Phi Linh để ý không có Sabe hay Archer của Rin đâu cả nên liền hỏi.
Emiya Shirou nghe Phi Linh hỏi chột thờ dài:

-Chuyện là như vậy...

Sau khi Emiya Shirou tường thuật lại mọi chuyện, Phi Linh cũng thể hiện sự đau đầu thông qua động thái cau mày.

Hiện giờ Tousaka Rin và Emiya Shirou đã không còn là Master nhưng vẫn muốn tham gia và chấm dứt Cuộc Chiến Chén Thánh. Có vẻ rất không tưởng.

-Vậy hai người thật sự muốn kết thành liên minh với em sao?

Illyasviel yên lặng lắng nghe từ nãy giờ lên tiếng.

-Đúng vậy. Chỉ có em và Berserker đủ sức chiến đấu với Caster vào lúc này. Nếu chúng tôi có thể cùng em chiến đấu thì phần thắng sẽ cao hơn rất nhiều.

Tousaka Rin trả lời. Emiya Shirou lo lắng nhìn Illyasviel đang suy nghĩ.

-Được thôi. Dù sao hai người cũng cứu em và Berserker một lần mà. Từ giờ mong hai người giúp đỡ em nhiều hơn.

Sau khi suy nghĩ, Illyasviel cười đồng ý. Tousaka Rin và Emiya Shirou nghe vậy không khỏi thở phào nhẹ nhõm:

-Bọn anh (chị) cũng vậy, mong giúp đỡ nhiều hơn.

-Nhưng mà....Sau khi trận đấu kết thúc, ta và Illya sẽ lấy quyền sở hữu Chén Thánh.

Phi Linh đột nhiên chen ngang vào nói. Làm không khí đang hòa hoãn có chút im lặng đi, vì hơi khó xử một chút. một thanh niên mang thất long châu cần quét dị giới

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Mở Đầu Kế Hoạch

-Mà, chuyện đó có thể từ từ bàn bạc lại được mà.

Emiya Shirou đổ mồ hôi làm dịu không khí nặng nề lại.

-....Sao cũng được. Hợp tác cho đến khi tiêu diệt Caster được thì không có vấn đề.

Phi Linh im lặng suy nghĩ xong nói:

-Thế, các người định ngủ ở đây chứ?

-Đúng đấy. Hai người cứ ở đây. Còn rất nhiều phòng.

Illyasviel hưng phấn nói.

-Vậy. Làm phiền rồi.

Emiya Shirou cười nói. Tousaka Rin cũng chẳng nói gì nhiều, cứ như chuyện cứ để đàn ông quyết định ấy.

-Whay.....

Illyasviel vui vẻ hô.

-Coi nào Illya, em không được hành xử lỗ như vậy, kéo ngã đấy.

Phi Linh lo lắng cho Illyasviel nói.

-Không phải lo, ta không vấn đề gì.

Illyasviel nói.

-Ano...Berserker-san. Đôi mắt của Illya-chan...

Emiya Shirou nhìn tấm vải băng quấn quanh mắt của Illyasviel hỏi.

-Em ấy không sao. Nhưng....

Phi Linh trả lời, tiếp theo chỉ thấy ánh mắt của cậu hơi có chút sát khí. Nếu có lần sau gặp lại Gilgamesh thì đừng hòng cậu để cho hắn thoát được. Phải biết hiện giờ xích Enkidu kia đối với cậu không còn tác dụng gì nữa vì cậu không còn [Thần Cách], dù có đi chăng nữa thì cậu cũng dễ dàng thoát ra được.

-Vậy. Chúng ta mau bàn việc chính đi.

Tousaka Rin nói. Emiya Shirou gật đầu đồng ý. Rồi cả hai người nhìn về Phi Linh và Illyasviel.

-Trước hết tình hình có vẻ không khả quan lắm. Caster đã có lợi thế vượt trội. Cô ta giữ Assassin, Archer, Saber trong một thời gian có lẽ sẽ không thuần phục nhưng có lẽ sẽ không lâu nữa đâu.

Tousaka Rin nói.

-Lancer vẫn chưa có động tĩnh gì kể từ trận đấu ban đầu với Archer. Có lẽ đã bị Caster giết chăng?

Emiya Shirou nói.

-Mà, cho dù Lancer có sống hay chết đi chăng nữa cũng đâu ảnh hưởng đến Caster nhỉ?

Illyasviel cười nói.

-Không hề. Có đấy. Nếu Lancer còn sống và đi theo Caster luôn thì thế nào?

Tousaka Rin phản bác ý kiến của Illyasviel.

-Vậy. Chúng ta phải làm thế nào?

Emiya Shirou thắc mắc.

-Phòng ngừa trường hợp tệ nhất. Berserker sẽ ngăn cản Saber, Shirou cùng Archer đối chiến, tôi và Illya sẽ cùng Caster đối chọi với nhau, nếu Kuzuki-sensei có tham chiến thì mong anh có thể tiếp thêm một người.

Tousaka Rin nhìn Phi Linh nói.

Xoảng.

Lúc này Emiya Shirou đang cầm một chiếc đĩa định dọn dẹp hộ Phi Linh thì lại làm rớt. Chiếc đĩa bị vỡ thành nhiều mảnh nhỏ.

-Shirou, cậu bị sao vậy?

Tousaka Rin lo lắng chạy đến, cúi xuống giúp Emiya Shirou nhặt những mảnh vỡ lên. Phi Linh nhìn thấy tay trái của Emiya Shirou có chút cầm không chắc khi cầm đồ vật liền hỏi:

-Emiya Shirou, tay trái của cậu có vấn đề sao?

-Quả thật bị anh nhìn ra rồi. Thật ra từ ngày hôm qua tôi sử dụng phép sao chép thì tay trái tôi đã như vậy.

-Có chuyện như vậy sao cậu không nói, đồ ngốc?

Emiya Shirou cười khố trả lời. Tousaka Rin lo lắng mắng hăn.

-Vậy sao.

Phi Linh nói. Rồi cậu đi đến sau lưng Emiya Shirou, tay đặt lên người của hắn. Rồi một hào quang màu trắng nhẹ nhẹ sáng lên xong chợt tắt.

-Thử lại xem.

Phi Linh nói. Emiya Shirou nghe và làm theo, cử động bàn tay trái của mình.

-Ồ. Tôi không cảm thấy tê nữa.

Emiya Shirou kinh ngạc nói. Tousaka Rin nhìn thấy thế liền hỏi:

-Đó là Ma Thuật chữa trị sao?

-Ta cũng không biết. Nó là một trong những khả năng mà Bảo Cự mà ta có được.

Phi Linh nói. Cậu không có nói tên và những khả năng khác cho Tousaka Rin biết, bởi vì nói thì sau khi giết được Caster thì đấy có lẽ sẽ là điểm yếu của cậu mất. Phải biết đối với một Servant, Bảo Cự là một điều tuyệt mật riêng, ngay cả Excalibur của Saber cũng phải dấu đi để nó trở thành lợi thế của cô khi chiến đấu.

-Thế sao anh không dùng nó chữa cho Illya-chan?

Emiya Shirou có chút thắc mắc hỏi. Illyasviel nghe có chút nghiêng đầu tò mò.

-Ta chữa cho em ấy rồi nhưng vì tạm thời vẫn chưa hoàn toàn ổn định nên vẫn chưa tháo băng ra. Mà dù sao thì Illya chỉ cần núp một chỗ dùng thức thần hỗ trợ cho cô là được rồi.

Phi Linh nói, ánh mắt đảo qua người Tousaka Rin.

-Không còn cách nào khác. đành quyết định như vậy đi. Dù sao có một đồng thức thần của Illya thì có thể đỡ được khối việc rồi.

Tousaka Rin thờ dài nhúng vai nói.

-Thế còn Assassin?

Emiya Shirou hỏi.

-Cái đó không cần lo lắng, sau khi dùng thức thần đi do thám khắp nơi, vốn Caster lãnh địa là ở Ryuudon, lãnh địa cũ của Caster.

Thời gian qua, Illyasviel có sử dụng thức thần đi do thám khắp nơi, vốn Caster lãnh địa là ở Ryuudon, một ngôi đền trên núi, cũng là nơi ở của Kuzuki Souichirou. Assassin vẫn tại đền Ryuudon.

-Ta sẽ khứ hân trước khi chúng ta đến nhà thờ.

Phi Linh nói.

-Hiện tại có thể biết được vị trí hiện tại của Caster rồi. Chiều nay kế hoạch sẽ chính thức bắt đầu. Các người trước hết nghỉ ngơi lấy tinh thần để chiến đấu đi.

Phi Linh nói. Sau đó cậu dắt tay của Illyasviel và dẫn EMIYA Shirou, Tousaka Rin đến một phòng ngủ trong lâu đài.

Sau khi hai người kia đã vào phòng thì Phi Linh cũng dẫn Illyasviel về phòng.

Sau đó Phi Linh bồng Illyasviel lên giường.

-Ngủ với ta đi.

Illyasviel nói với Phi Linh sau khi cậu đã đặt nàng lên giường.

-Rồi...Ngủ đi, tối nay, đêm sẽ dài đấy.

Phi Linh chỉ đành lên giường ngủ với Illyasviel thôi.

Buổi chiều tầm bốn giờ. Cả bọn đã có mặt tại dưới chân đền Ryuudon.

Đi lên những bậc thang để đến được cửa của ngôi đền. Xung quanh hai bên chỉ toàn là cây tre và bụi rậm, có những chùm đèn làm bằng đá ở hai bên khi trời tối có thể rọi sáng đường đi.

Cộc cộc.....

Khi gần đến cửa ra vào chính của đền Ryuudon, những tiếng “cộc cộc” gõ chạm đất vang lên, chỉ thấy một thanh niên từ một bên rừng tre bước ra, thanh niên này có mái tóc hai mái xanh óng mượt, dài, mặc một bộ đồ khá cổ theo kiểu truyền thống, sau lưng còn có một thanh katana dài 2 m nữa.

-Người có phải Assassin-class Servant không?

Phi Linh nhìn thấy thanh niên tóc xanh sau lưng đeo một thanh kiếm hỏi.

-Đúng vậy. Ta là Assassin, Sasaki Kojirou.

Assassin trả lời Phi Linh mà vẫn có nụ cười tự tin trên môi.

-Xin lỗi vì không thể cho người biết tên của ta được. Thậm chí ta còn không nhớ được của mình nữa.

Phi Linh cười nói. Dĩ nhiên là cậu không muốn cho người nào biết danh tính thực sự của mình rồi, nhất là hai cô cậu đang hợp tác kia. Về phần Illyasviel thì cậu có thể lúc nào cho nàng biết cũng được nhưng mà đó là do tùy tâm nàng mà thôi.

-Mà, cũng không cần thiết cho điều đó.

Assassin nhắm mắt nói, vừa nói hắt vừa bước về phía trước, tay phải với ra sau lưng lấy thanh katana dài từ sau lưng mình ra, hắt nói tiếp:

-Lưỡi kiếm của tôi sẽ nói hết tất cả với kẻ thù.

Chỉ thấy sau đó một lưỡi kiếm được ánh xạ bóng loáng từ ánh sáng mặt trăng chiếu vào thân kiếm.

-Nếu các người muốn qua thì hãy dùng sức mạnh của mình để bước qua đi.

Assassin nói.

-Có lẽ đã để người thất vọng rồi. Chúng ta đến để diệt trừ người chứ không phải đi qua người.

Phi Linh nhúng vai nói.

-Ồ. Thật vinh hạnh cho một kẻ như ta lại được nhiều người đến thăm hỏi như vậy.

Assassin cười nói.

-Thôi. Bớt tám nhảm đi.

Phi Linh nghiêm túc nói. Nên nhanh chóng diệt trừ những thứ không cần thiết đi sẽ đỡ được nhiều biến số hơn.

-Vậy. Có lẽ tình hình của tôi không được tốt cho lắm. Nên tôi sẽ dùng hết toàn bộ sức mạnh của mình cho một đòn vậy.

Assassin trên mặt thậm chí không có một vẻ lo lắng nào. Hắt bước xuống bậc phẳng, dài được thiết kế để dừng chân tạm thời nếu quan khách

có một mối, hết sức khi đi lên thăm đền.

-Tất cả lùi lại một chút.

Phi Linh bảo Illysaviel, Tousaka Rin và Emiya Shirou. Sau đó Emiya Shirou dắt tay Illyasviel lùi về sau.

Phi Linh nhìn thấy Assassin bước xuống bậc phẳng, đã ngang bằng với cậu. Hắn khụy chân xuống 80% trọng lượng cơ thể vào chân trước, hai tay cầm kiếm để ngang vai, rồi hắn nói:

-Nhận Kiếm!

Phi Linh tập trung cao độ vào đối thủ của mình.

-Tsubame Gaeshi!

Vào thời khắc đó, Phi Linh liền thấy được ba nhát kiếm cùng một lúc chém vào ba vị trí khác nhau trên người cậu. Phi Linh mỉm cười, năm đấm liền là tốc độ của 3 nhát kiếm ấy cũng phải thua xa.

Oành...

Chỉ thấy Phi Linh ngay lập tức đấm ra 1 đấm, Assassin hưởng trọn năm đấm của Phi Linh, bay như máy bay vào trong rừng tre, khiến rất nhiều cây bị gãy đổ. Tousaka Rin hay Emiya Shirou nhìn thấy cũng há hốc cả mồm, hai mắt thì không thể tin nổi.

Phải biết rằng, vừa nãy Assassin sắp sửa thi triển là Bảo Cự, là sức mạnh mạnh nhất mà một Servant có thể thi triển ra, vậy mà bị Phi Linh một đấm liền oanh bay đi.

-Không hổ là Berserker... Quả thật tôi không phải đối thủ của anh rồi....

Assassin đâm vào một tảng đá, trên người lúc này lại hiện lên rất nhiều những đốm sáng màu xanh trắng bay lên không trung. Đây là dấu hiệu cho một Servant sắp “chết”, nói đúng hơn là quay trở về với Akasha, vòng xoáy Căn Nguyên.

-Thật đáng buồn cho một tên như ta lại kết thúc nhanh đến như vậy. Nhưng phải nói rằng anh quá mạnh so với những gì chúng tôi đã dự đoán, sẽ ra Master của tôi sẽ gặp phiền toái lớn rồi....

Assassin trong lúc đang nói thì đã hoàn toàn tan biến đi mất. Phi Linh cũng có chút ngạc nhiên, [Ninety-nine Heaven Type] thật không thể nào tưởng tượng được có thể tạo ra những Another Cosmology khác nữa, vừa rồi là cậu dùng một loại Another Cosmology có thể đánh tan mọi khả năng. Thật đáng ngạc nhiên về khả năng kinh người này.

-Đây là do người đã bị Master vô tâm triệu hồi lên mà thôi...

Phi Linh nhìn theo những đốm sáng xanh trắng kia bay đi, sau đó trở về với Illyasviel.

-Chúng ta đi đến nhà thờ...

-Chờ một chút đã nào.

Phi Linh đang nói đột nhiên lại một giọng nói chen ngang vào. Rồi từ một bên rừng tre, bước ra là một người thanh niên, tóc xanh, có đeo hai khuyên tai bằng bạc, mặc một bộ đồ màu xanh từ đầu đến chân, tóc dài đến lưng. Hắn bước ra miệng hơi cười gượng một chút, có lẽ do nhìn thấy Phi Linh một đám kia kinh khủng quá mà hắn hơi lo.

-Lancer!

Tousaka Rin nhìn liền nhận ra ngay người này thân phận là gì, tay phải liền chia về phía người thanh niên quen mặt đối với cô, đề phòng hơn hẳn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Lancer Vs Archer

Và nhân vật hiện ra trước mặt toàn bộ mọi người là Lancer-class Servant, Sevant mà Tousaka Rin gặp đầu tiên.

-Yo.

Lancer vẫy tay chào hỏi thân thiện.

-Lancer sao? Người làm gì ở đây? Dự định phục kích bọn ta sao?

Phi Linh cau mày nói.

-Không không. Ta đến đây theo mệnh lệnh của Master mình.

Lancer liên tục phát tay ý bảo không hề có ý định đó, sau đó Phi Linh hỏi:

-Mệnh lệnh?

-Phải. Thành lập 1 liên minh, ít nhất cho tới khi đánh bại được Caster.

Lancer cười nói.

-Hế~~~Vậy sao?

Phi Linh ngân giọng kéo dài, sau đó cả đám nhìn chăm chăm vào Lancer, Illyasviel mắt vẫn chưa ổn định nên chưa được tháo băng vẫn tham gia vào.

-Jiiiiiiiiiiiiii.....

Cả đám đồng thời lồng âm thanh vào cho không khí càng thêm bối rối.

-Haha....Thật ra chỉ là do ý kiến cá nhân khi chọn các người thôi.

Lancer cười nói.

-Thế sao người không chọn tên kia?

Phi Linh nói.

-Người mà “hành” người mém chết ấy hả? Hẳn không tốt. Chúng tôi không hòa hợp, nhưng ta không phủ nhận sức mạnh của hẳn.

Lancer thở dài nhúng vai nói.

-Khôn ngoan nhỉ?

Tousaka Rin nói.

-Được thôi. Dù sao 5 người vẫn tốt hơn 4 người.

Phi Linh nói. Sau đó cậu đi ngang qua Lancer, khẽ nói:

-Người có làm gì thì đừng động vào Illya, nếu không thì đừng trách ta...

Lancer nghe xong chỉ cười khổ nhúng vai rồi theo chân 4 người.

Hiện giờ kế hoạch đã có chút thay đổi. Phi Linh vẫn chịu trách nhiệm kiểm soát Saber (nếu Saber bị kiểm soát), nhưng hiện tại Lancer sẽ cùng Archer đối chiến, Emiya Shirou, Tousaka Rin và Illyasviel sẽ đối đầu với Caster.

Tối đến....

5 người đã có mặt tại trước nhà thờ. Mà họ đang nhìn tuy không phải là nhà thờ nhưng cũng là hướng về phía nó. Archer đang đứng trước cửa nhà

thờ, miệng mỉm cười.

-Ta biết chắc chắn các người sẽ đến mà.

Archer mở lời với cái miệng đang cười kia:

-Vậy, ai sẽ là người đấu với ta đây? Berserker?

-Không, là ta sẽ cùng người đấu.

Lancer bước về phía trước nói:

-Điều gì đó ở người luôn làm ta khó chịu, nhưng người đã thối nát tận cùng rồi, phải không?

Lancer nói. Có lẽ đúng như lời hăn nói, một Servant luôn trung thành với một Master cho đến phút cuối cùng, mà Archer thì lại phản bội Tousaka Rin để theo Caster, như thế không phải đi ngược lại với những gì một Servant nên làm sao?

Sau đó Lancer từ hư không triệu hoán ra một thanh thương màu đỏ, đồng thời hăn cầm thanh thương, quát:

-Điều đó khiến ta kinh tởm khi có người làm một Servant.

Rồi hăn vào thế chuẩn bị chiến đấu, bên kia Archer cũng từ hư không tạo ra hai thanh đoản đao màu đen trắng.

-Các người vào trong đi. Ta sẽ tái hợp với các người sau khi đánh bại tên phản bội này.

Lancer nói với đám người Phi Linh.

-Vậy phiền người rồi.

Phi Linh hướng đoàn người đi vào trong nhà thờ, Tousaka Rin hình như có điều muốn nói với Lancer nhưng Lancer lại nói trước:

-Cô yên tâm, tôi sẽ đánh bại hắn và bắt hắn quỳ xuống để xin cô tha thứ.

Tousaka Rin nghe thế liền:

-Cảm ơn anh.

Rồi cô chạy theo đoàn người đi vào bên trong nhà thờ.

-Ha.....

Sau khi Tousaka Rin và những người khác đã vào bên trong, Lancer cũng vọt tới phía Archer.

Bên dưới nhà thờ, nơi ở chính hiện tại của Caster, Saber vẫn đang bị những sợi hồng tuyến khổng lồ chế, có vẻ rất chật vật. Caster và Kuzuki Souichirou đang đứng gần đó, chờ 4 người đi đến. Có vẻ may mắn là Saber vẫn chưa bị chúng kiểm soát.

-Ta đã nhân từ tha mạng cho các người. Các người định vứt bỏ nó đi sao, cô bé?

Caster cười nói:

-Có vẻ như các người đã có một đồng minh mới nhỉ? Berserker?!

Khi nhìn thấy thân ảnh của Phi Linh, Caster có chút thất thỏm. Thiên địch của Caster chính là Berserker, từ lâu vốn là như vậy.

-Ta không có ý định vứt bỏ cái gì cả. Ta đến đây chỉ để lấy lại thứ thuộc về mình thôi.

Tousaka Rin nói. Emiya Shirou thì nhìn về phía sau Caster và Kuzuki Souichirou, Saber đang ở đó, hẳn không khỏi lo lắng lắm lắm:

-Saber....

-Thật không ngờ người lại có được Berserker và Lancer làm đồng minh....

Caster đang nói thì Phi Linh chen vào:

-Bớt lắm nhảm đi, Caster. Có vẻ người không hiểu tình thế hiện tại của mình sao?

-Hử? Berserker, người nghĩ bản thân đã mạnh mẽ sao?

Caster cười nói. Và cô đã có sự chuẩn bị, rất nhiều vòng tròn ma thuật như mọi lần hiện ra xung quanh cô.

-Cả về cận chiến lẫn ma thuật các người đều ở thế bất lợi, bọn ta vượt trội hơn hẳn các người.

Caster nói. Phi Linh thì không để ý, quay lại sau lưng bảo mọi người chuẩn bị:

-Chuẩn bị sẵn sàng rồi chứ? Illya, mở băng của em ra đi, nơi này không có nhiều ánh sáng mạnh lắm nên có thể từ từ thích nghi là được rồi.

Rồi cậu quay lại nhìn Caster. Caster nói:

-Bàn kế hoạch xong rồi sao? Bên ta tấn c.....

-Ta nói bớt nói xàm đi mà, tai mi bị điếc sao?

Phi Linh đột nhiên vọt tới, tốc độ kinh khủng khiến Caster đang nói chưa dứt lời có chút không phản ứng kịp thời. Nhưng ngay khi cậu vừa

định ra đòn với Caster thì Kuzuki Souichirou đã kịp thời đứng trước đỡ đòn của cậu.

Oành....

Nắm đấm của Phi Linh bị Kuzuki Souichirou đỡ lại bằng cả hai tay. Đường như cậu không có sử dụng bất cứ thứ gì cho đòn đánh này cả, chỉ đơn thuần là sức mạnh thân thể thôi.

Phi Linh dùng thêm một chút lực đạo cùng Kuzuki Souichirou đỡ lực, nhưng hẳn không có đủ lực cùng Phi Linh cạnh tranh, nên bị cậu hất bay sang một bên. Và cậu dự định ra đòn với Caster thì Caster đã bắn vô số những tia beam từ một bên vào cậu, thấy thế Phi Linh nhanh chóng nhảy sang một bên lẩn tránh những tia beam đó, khi đáp xuống mặt đất, Kuzuki Souichirou đã chạy đến gần Phi Linh.

Có vẻ kế hoạch rất thuận lợi. Phi Linh đã thành công lừa Kuzuki Souichirou sang một bên, bắt đầu kiểm chân hắn, còn 3 người còn lại cũng bắt đầu đi theo kế hoạch.

Sau khi được Phi Linh bảo bỏ băng quấn quanh mắt ra, cặp mắt của Illyasviel đã nhìn thấy rõ ràng, nàng cũng bắt đầu thả ta những con Zelle thức thần dạng chim của mình bằng những sợi tóc bạch kim màu sắc.

-Trace on!

Emiya Shirou cảm giác dường như khả năng nắm giữ ma thuật chiều của hắn đã thành thạo và dễ dàng hơn sau khi Phi Linh giúp hắn trị thương rồi. Trên tay hai thanh đoản đao màu đen trắng giống với của Archer sử dụng.

-Cùng đánh bại cô ta nào!

Tousaka Rin trên miệng của cô mỉm cười, trên tay xuất ra 3 viên ngọc màu đỏ.

Phía bên ngoài nhà thờ, nói đúng hơn là sân trước, có vẻ Lancer và Archer đang giao chiến một cách khó phân thắng bại.

Khói bụi mù mịt. Archer từ bên trong đám bụi ấy nhảy lùi ra, và một tia chớp màu đỏ đâm xéo xuống, Archer dùng hai thanh đoản đao của mình đỡ lấy rồi cùng tia chớp đỏ ấy lao xuống đất.

Ầm.....

Lao xuống đất, tạo thành một cơn chấn động nhỏ, mà tia chớp đỏ ấy chính là Lancer cùng thanh thương màu đỏ của mình sử dụng tốc độ nhanh mà tạo ra.

Bên trong đám bụi vừa mới được tạo ra từ vụ chấn động, Lancer như điên cuồng, ra đòn không ngừng nghỉ. Hẳn dùng đầu thương của mình huýt một đòn từ dưới lên và bị Archer chém thanh đao màu trắng từ trên xuống, đỡ được tấn công của Lancer, Archer không có bị động để Lancer tấn công nữa, hẳn liền dùng thanh đao màu đen ở tay còn lại chém tới Lancer, sau khi giao phong vũ khí đột đầu, Lancer đã hướng thanh thương về phía sau và chuyển nó sang tay phải, điều luyện đỡ công kích mà Archer đánh ra từ thanh đao màu đen.

Đỡ thành công đòn đánh đó, Lancer liền cứ như võ công chuyên nghiệp đang múa vậy, mượn lực của đòn tấn công kia, xoay người, thanh thương đỏ đi theo hẳn, hẳn làm ra một đòn quét ngang một cách nhanh chóng, Archer may là từ khi ra đòn thứ 2 là đang chém xuống, nên thuận theo đó mà cúi người xuống né được đòn quét ngang của Lancer trong gang tấc.

Sau đó Archer liền chạy sang một bên, Lancer trên miệng mở một nụ cười thoải mái, cứ như thứ hắn tìm kiếm chính là một trận đấu vậy.

Archer chạy được một khoảng ngắn, nhận thấy Lancer ở phía sau không hề buông tha và hắn đã đuổi đến nơi, hắn liền quay lại bắt chéo hai thanh đao của mình nhằm đỡ đòn đánh của Lancer theo bất cứ phương hướng nào.

Lancer đuổi đến ngay thời điểm Archer dừng và xoay người để hai thanh đao bắt chéo, hắn liền đánh vào hai thanh đao, dường như lực đạo rất bá đạo khiến Archer không khống chế được tư thế. Có vẻ như Archer đang gặp bất lợi rồi.

Lancer không để vụt mất cơ hội ấy, bản thân là một Anh Linh, khả năng chiến đấu của hắn không phải để trưng trong viện bảo tàng hay trong truyền thuyết khác xa gì. Sau khi khiến Archer mất cân bằng, thanh thương đỏ cũng đang ở vị trí rất thuận lợi cho đòn tiếp theo mà Lancer thi triển, một cái xoay vòng từ sau lưng Lancer, thanh thương đỏ liền chém một đòn từ dưới lên.

Kong....

Tiếng va chạm của vũ khí của đôi bên, Archer khả năng cận chiến không hề kém, lúc mất cân bằng vẫn dùng hai thanh đao để đỡ.

Rồi một lần nữa, với thanh thương đỏ đang ở sau lưng, Lancer dùng tay phía trước của mình bắt lấy thanh thương, trảm một đòn mạnh mẽ, vô cùng không thương tình gì cả, từ phía dưới lên, ánh sáng lấp lánh do vũ khí bóng loáng khiến đòn trảm kia như tạo thành một cái mặt trăng đỏ vậy.

Archer vẫn đỡ được đòn đánh mãnh liệt kia với hai thanh đao, chân hắn dường như không chạm đất luôn, Lancer vẫn không hề dừng lại, sau đòn vừa rồi, hắn còn thêm một đòn xúc từ phía dưới lên, có vẻ Lancer năng lực tận dụng cái gọi là “lực đạo từ dưới lúc nào cũng mạnh hơn phía trên

xuống”, và hắn áp dụng nó liên tục mà không cần nghỉ ngơi gì, chiếm thế chủ động và lợi thế nghiêng về hắn là điều tất yếu.

Archer đòn xúc đất kia của Lancer liền bị đánh bay ra xa, rồi hắn đáp xuống đất. Lancer ở bên kia thì không có buông tha, hắn cầm thanh thương xuống đất, rồi lộn một vòng, bay lên cao và kéo thanh thương đang cầm xuống đất lên, hắn điên cuồng cho Archer một đòn từ trên không xuống, với lực đạo mà hắn dành xuống cùng với trọng lượng kèm theo đó, đòn đánh như vũ bão, khiến cho Archer dùng 2 thanh đao để đỡ nhưng vẫn không hết lực, bên dưới mặt đất cũng phá tan.

Archer lúc này đang dùng hai thanh đao đỡ lấy thanh thương của Lancer, dùng lực hất thanh thương ra, Lancer thì vẫn còn trên không trung, chưa có chạm đất. Archer quay người một vòng, liền một đòn đá thẳng lên, khoảng 80 độ vào Lancer, Lancer nào để chuyện đó xảy ra, hắn dùng thương của mình đỡ.

Oành...

Lại thêm hứng thêm một lực khiến hắn không thể đáp xuống đất, nó cứ như là từng cầu vẩy, tiếp thêm lực thì làm sao nó rơi xuống, Lancer cũng tương tự. Nhưng hắn không có mất lợi thế nhanh của mình. Lancer liên tiếp xoay người trong không trung nhìn vô cùng “ảo” với thanh thương của mình, hắn không có ngừng xoay thương, lúc bấy giờ hắn đã tạo ra như một cái lá chắn vẩy, vừa xoay người vừa xoay thương, có phải đã vô tình tạo thành một đòn lá chắn kiêm luôn cả tấn công điên đảo hay không?

Archer cũng dự đoán trước điều đó mà xoay người nhảy về phía sau tránh đi những đòn công kích xoay không hồi kết của Lancer.

Lancer sau khi kết thúc xoay người, vẫn chưa đáp xuống đất, và tiếp tục tạo thêm một đòn tấn công cuối cùng, thuận với chiều xoay của cơ thể hắn

khi đang ở trên không trung, lợi dụng lực quán tính khi xoay vẫn còn lưu lại, hấn bổ thanh thương xuống.

Ầm.....

Thanh thương đập xuống đất tạo ra một lỗ trên mặt đất. Thanh thương đỏ đã cắm vào đất, giờ Lancer phần nào được coi là tiếp đất. Thấy Archer né tránh toàn bộ công kích uy mạnh của mình, hấn liền lộn người, thanh thương một lần nữa rút lên, Lancer bổ một đòn từ trên xuống bằng chân, một đòn đập biến thể gần giống với đòn đập của Taekwondo làm một đòn kết thúc cho combo của mình.

Archer toàn bộ né tránh công kích của Lancer và giờ đã nhảy lùi về cách Lancer 4 m.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Ác Liệt

Toàn bộ trận đấu vừa rồi diễn ra thậm chí còn chưa đến 5 phút. Sau khi kết thúc liên hồi combo của mình, Lancer có vẻ đã dịu.

Tình thế có chút lắng trong vài giây chẳng?

Lancer đặt chân của mình xuống. Archer cũng đứng thẳng dậy, cả hai người nhìn nhau. Lancer chiến ý vẫn chưa nguôi, Archer thì từ nãy giờ xét cho cùng là gặp bất lợi, yếu thế nên khá tập trung hành động kế của Lancer, Lancer mở miệng nói:

-Không giống đêm đó chút nào nhỉ?

-Xin lỗi nhưng ta phải hạ người đêm nay thôi. Master ngu ngốc của ta đã sử dụng Lệnh Chú để ra lệnh cho ta sống sót trở về, mà không sát hại người.

Lancer cười nói. Archer nghe thế, hít sâu một hơi. Lancer nói tiếp:

-Nhưng lúc này ta không bị ràng buộc bởi mệnh lệnh đó. Lần này ta không nhân từ nữa...

Đang nói, Lancer liền biến mất, nói đúng hơn là tốc biến một cách nhanh đến không thể tin được.

Sau đó, hấn xuất hiện ngay sau lưng Archer, có thể nói là 2 người lưỡng đối lưỡng với nhau. Lancer cầm thanh thương của mình, dồn lực vào nó.

Uỳnh....

Một cú đâm thẳng từ phía sau, Archer may mắn kịp thời phát hiện Lancer ở phía sau và nghiêng người né tránh ngọn thương của Lancer. Đòn đâm như xé gió một dạng, tốc độ lẫn lực công phá không chê vào đâu được, Lancer vẻ mặt ngẫu:

-Và người sẽ chết.

Sau đó Lancer rút thương lại, nhắc chân đá Archer đang chuẩn bị đứng dậy.

Ầm.....

Mặt đất theo một đường thẳng bị phá hoại, khoảng 3 m, sau đó Archer bị hất bay ra. Trong lúc lảo lộn vài vòng, 2 thanh đao của hắn biến mất, hắn dùng hai tay, đẩy cơ thể mình lên không trung.

Bản thân Archer bay lên không trung, một dòng sóng năng lượng liên xuất hiện, trên tay hắn lúc này đã là một cây cung và đã được tên cung với 3 mũi tên.

Oành....

3 mũi tên rời cung, hóa thành 3 đoàn quang mang thanh mảnh bắn đến phía Lancer.

Lancer nhìn thấy liền vùng ngọn thương đỏ của hắn.

Keng...ầm...keng...ầm...keng...ầm...vù...vù....

Lancer liên tiếp đỡ 3 chiếc mũi tên, khi mũi tên va chạm với ngọn thương tạo ra những tiếng “keng”, sau khi va chạm, chúng đều bị Lancer đánh bật ra, đánh xuống đất tạo thành những tiếng nổ. Và Lancer sau khi hoàn toàn đánh bật được hết 3 mũi tên thì hắn xoay điều luyện cây thương đỏ của hắn, thủ lại tư thế ban đầu, 90% trọng lượng cơ thể dồn về phía sau.

-Ta thật không hiểu nói người. Người rất khá, nhưng lại đứng về phía Caster?

Lancer tư thế bình thường lại cùng Archer vừa đáp xuống nghiêm túc nói:

-Hợp tác với cô bé đó, người có lẽ đã có một trận đấu với Caster.

-Ta mong người ngậm miệng lại, nhưng người vẫn tiếp tục nói về điều đó ư?

Archer miệng cười nói:

-Ta đơn giản chỉ là chọn cách có tỉ lệ thành công cao hơn mà thôi.

-Đó là lí do sao?

Lancer chống tay ở hông nói, rồi hắt thở dài:

-Ta thật ngốc khi đã hỏi người. Không cần bàn cãi. Nhưng điều đó chắc gì đã dẫn đến chiến thắng.

Lancer vừa nói, hắt giơ cây thương đỏ về phía Archer:

-Người không có chút kiêu hãnh gì về kĩ năng kiếm của mình.

-À. Thật không may, ta không có kiêu hãnh. Nhưng nó làm người bận tâm sao? Nó làm nhục tất cả Anh Linh ư?

Archer làm mặt ngu hỏi, sau đó vẽ mặt thay vào đó là một giọng cười chế nhạo:

-Đừng làm ta cười, Lancer. Sự sỉ nhục có thể được rửa sạch bởi thành công. Vứt cái niềm tự hào của người cho chó gặm đi.

Sau khi nghe xong, Lancer bỏ tay xuống, vẽ mặt có chút căng cứng nói:

-Người dám gọi ta là chó, Archer?

-Đó là sự thật, Cu Chulainn. Nếu người có niềm kiêu hãnh của 1 anh hùng, hãy gạt nó sang 1 bên khi còn có thể.

Archer nói.

-Nói hay lắm. Vậy thì ta sẽ cho người đi trước.

Lancer cuối cùng đã bị Archer chọc tức, hấn tức tối nói. Sau đó liền nhảy về phía sau. Cúi người xuống, tay trái chống xuống đất như kiểu hít đất ấy, nhưng chân phải của hắn đặt không cùng sát với chân trái mà để về phía trước khoảng 3 cái lòng bàn chân.

-Người đã từng nghe nói đến khả năng đặc biệt của cây giáo này chưa, Archer?

Lancer trên miệng nở một nụ cười hỏi.

-Dĩ nhiên. Nó có một lời nguyền là đảo ngược nhân quả. Nó thực sự đáng sợ, nhưng nếu người không thể tiếp cận dù gần, thì nó cũng chỉ là một mũi thương nhọn.

Archer nói.

-Đúng vậy. Nhưng ngọn giáo này cũng có thể được dùng theo cách này.

Vừa nói, Lancer nhỉnh cặp lông mày của mình lên. Archer nghe xong có vẻ khá bình thản.

-Nó đến đây. Đón nhận đòn của ta như một món quà cho người sắp chết đi.

Dứt lời, Lancer vọt về phía trước như chạy marathon vậy. Tuy chỉ là một bước, nhưng nó xa đến khoảng 3 m đấy. Vừa mới đặt chân xuống đất

thì hấn lại dùng lực nhảy lên, có thể tưởng tượng là lấy đà chạy về một điểm đã được đánh dấu rồi dùng hết đà đập vào điểm ấy và nhảy lên với toàn bộ sức lực của mình. Lancer cũng như thế, hấn nhảy lên không trung, sau đó ngọn thương đỏ bắt đầu phát ra quang mang màu đỏ chói. Lancer đang dồn toàn bộ sức lực của mình vào đòn này.

Archer lúc này cũng hành động, trên tay đột nhiên phát lóe một tầng hào quang mờ nhạt rồi biến mất.

Lancer trên không trung siết chặt thanh thương đang cầm. Archer phía dưới giơ tay ra, nhắm mắt lại. Lancer phía bên trên, mũi của ngọn thương dường tích tụ luồng năng lượng kinh khủng, Lancer ném thanh thương, đồng thời quát:

-Gae Bolg!

Chíuuuuu.....

Mũi thương đi với tốc độ siêu thanh, xé toạt không gian xung quanh mà bắn về phía Archer. Ngọn thương lướt trong không khí mà nghe cả tiếng “oành oành ầm ầm” đâm xuyên qua tầng lớp lớp.

-I am the bone of my sword.

Archer mở miệng, sau đó mở mắt:

-Rho Aias!

Trước mặt hấn liền xuất hiện một bông hoa màu hồng bảy cánh, hào quang phát ra mãnh liệt, rồi sau đó là 7 lớp màng chắn màu hồng kiểu mái vòm, theo thứ tự từ lớn nhất là gần tay của Archer nhất, đến ngoài cùng là nhỏ nhất.

Ầm....Uỳnh uỳnh uỳnh.....

Mũi thương cùng lá chắn màu hồng va chạm, áp lực do cây thương tạo ra khiến cho gió ở toàn bộ những vùng không được Rho Aias chặn lại đều như bão vũ một dạng thổi đi.

Xoảng....

Lá chắn đầu tiên ngăn chặn được mũi thương của Lancer được một lúc thì vỡ nát. Lancer từ trên không đáp xuống đất.

Sức mạnh do cây thương tạo ra mạnh mẽ đến mức, sau khi xuyên thủng lớp đầu tiên, lá liên tục xuyên qua 4 lớp còn lại. Và áp lực khi những tấm chắn bị vỡ cũng tác động lên Archer khiến hắn lùi bước, nghiêng răng.

Xoảng....

Lớp lá chắn thứ 6 không chịu đựng được sức mạnh điên cuồng từ mũi thương kia liền bị nó phá hủy hoàn toàn, mũi thương không dừng lại mà vẫn tiếp tục đâm vào lá chắn thứ 7.

Crắc rắc....

Đã có dấu hiệu nứt vỡ, lúc này, Archer đã dùng hết toàn bộ ý chí đổ dồn vào lá chắn cuối cùng sắp tan vỡ trước mặt hắn, hắn la lớn cho việc cố gắng.

Bùm.....

Sau đó chỉ thấy một vụ nổ lớn kinh khủng đã xảy ra, áp lực do vụ nổ tạo ra khiến cho cây cối phải bật rễ mà bay đi, sau đó vụ nổ lan tỏa ra đến tận bán kính 30 m có thừa, có thể nói là sức công phá vô cùng kinh người.

....

Sau khi vụ nổ đã qua đi, nó còn tạo thêm một lần lực đẩy khiến mọi thứ xung quanh nó đều bị tạc bay, lúc sau liền trên không trung là một thanh

thương đồ của Lancer tự động bay về tay của Lancer.

Lancer cầm lấy cây thương của mình nhìn về phía đám khói. Gió thổi khói bay, Archer hiện ra với vẻ ngoài có vẻ chật vật, hắn nói:

-Ta ngạc nhiên đấy. Nghĩ đến việc 1 cây giáo có thể xuyên thủng Rho Aias.. Thứ người có còn mạnh có thể sánh ngang với cả thần giáo Gungnir.

Cánh tay của Archer dường như đã bị phế, máu chảy tuy không nhiều nhưng có vẻ hắn không còn khả năng ứng chiến với Lancer nữa.

-Người là thằng quái nào vậy?

Lancer nhú mày hỏi.

-Chỉ là 1 cung thủ bình thường.

Archer cười nói.

-Bớt xàm ngôn đi. Cung thủ có cái khiên ngăn được Bảo Cự ư?

Lancer gặng hỏi.

-Tùy vào tình hình mà chúng vẫn có thể. Nhưng người có thể thấy rằng nó không hiệu quả lắm. Cho dù ta đã sử dụng gần hết mana của mình, một tay ta đã bị phế, và Aias cùng hoàn toàn bị phá hủy.

Archer thở dài:

-Khốn thật... Đó là khả năng phòng thủ mạnh nhất của ta. Nhưng đủ rồi đấy, Lancer. Người không nhận thấy gì sao? Caster hắn phải chịu áp lực rất mạnh. Con mắt ma thuật của ả đã ngừng quan sát.

Nghe Archer nói như thế, Lancer liền liếc nhìn xung quanh, nhưng có vẻ không phát hiện thứ gì nữa.

-Đúng vậy thì sao? Ta nghĩ đây là việc người đã dự tính trước...Tên khốn ranh mãnh. Đây là ý định của người ngay từ đầu sao?

Lancer ánh mắt lạnh nhìn Archer, trong khi Archer thì giơ 2 tay lên xin đầu hàng, Lancer nói hết Archer đáp:

-Dĩ nhiên. Ta đã nói rồi. Ta chỉ sử dụng cách tốt nhất để giành chiến thắng.

-Hừ. Ta thực sự ghét quyết tâm của người đấy, đồ khốn. Nhưng việc của ta xong rồi.

Lancer nói, sau đó quay lưng rồi biến mất.

Archer thấy Lancer đã đi, 2 tay hạ xuống, thở dài và nhìn lên bầu trời.

Bên dưới nhà thờ, dường như trận đấu đang nghiêng đúng hướng của nó, Caster và Kuzuki Souichirou đang gặp phải bất lợi khó khăn.

Phi Linh dùng những kĩ thuật võ đạo không biết từ đâu ra của mình mà cùng Kuzuki Souichirou giao chiến, cậu chính là một võ sư cấp bậc có thể nói là làm thầy của thầy ấy, tuy không nhớ được hết quá khứ ngoài tên và sức mạnh, nhưng mà những thế võ hay những kĩ thuật đều đã thấm nhuần vào huyết quản, có thể nói là động tay cũng có thể dùng đến.

Xung quanh trần nhà hay cột nhà vẫn là toàn bộ mọi thứ đều bị dư chấn của cuộc chiến khiến cho nứt vỡ, bị phá tan, khói bụi bay mù mịt.

Caster bên kia vẫn đang vừa kiềm chế những con Degen thức thần dạng kiếm và Zelle thức thần dạng chim của Illyaviel và vừa tấn công Tousaka Rin với những tia beam, Tousaka Rin nào yếu thế, cô cũng dùng những viên ngọc sắc xảo của mình đối kháng với những tia beam đó, trong khi

Emiya Shirou thì dùng khả năng cận chiến sơ sài của hắn để đánh Caster trong những khoảng khắc bất ngờ, những sự phối hợp của 3 người nhìn có vẻ hơi loạn nhưng mà ăn ý khó có thể ngờ.

Chán quá ==

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 199+2 Chiến Trường

Cơ rung chấn lớn mà Lancer làm ra đã ảnh hưởng đến phía bên dưới, khiến căn phòng rung lắc nhẹ.

Uỳnh uỳnh uỳnh....

Những âm thanh vo chạm kì lạ vang lên khi Phi Linh và Kuzuki Souichirou va chạm với nhau. Nghe cứ như những tiếng không khí bị xé toạt ra khi những đòn công kích 2 bên thi triển.

Phi Linh dùng năm đấm phải đánh ra 1 đấm vào mặt của Kuzuki Souichirou.

Uỳnh..

Kuzuki Souichirou liền dùng 2 tay đã gia cường bằng ma thuật để đỡ, phải biết rằng Phi Linh sức mạnh phải cao hơn hẳn nhiều lắm, phải gia cố ma thuật thì có đỡ cũng vô cùng khó khăn.

Kuzuki Souichirou sau đó một đòn liền đánh liên tiếp vào nhiều hướng về Phi Linh, nhưng cậu hoàn toàn né hết chúng, đỡ một đòn đánh vào mặt cậu sang phải bằng tay phải của mình theo phương pháp tán lực, Phi Linh liền cho Kuzuki Souichirou một đòn vào bụng.

Uỳnh...

Chỉ dùng một tay để đỡ, Kuzuki Souichirou bị đẩy lùi sau đòn đó.

Ầm...

Phi Linh vọt về phía Kuzuki Souichirou, lộn một vòng rồi dùng chân phải mình bổ một đòn kinh người xuống nhằm đánh gục Kuzuki Souichirou, nhưng Kuzuki Souichirou không có hạng xoàng, hấn liền lách người sang một bên, chân của Phi Linh đập xuống đất tạo nên một cái lỗ lớn. Kuzuki Souichirou đứng ngay bên Phi Linh trong khi cậu chưa làm ra động tác kế tiếp Kuzuki Souichirou liền đâm chạy về phía sau cậu, định đâm vào sau gáy của một cái.

Ngay khi nắm đâm gần đến thì cúi cả người xuống, khiến đòn đánh lên của Kuzuki Souichirou coi như thất bại.

Phi Linh cúi người né được đòn đâm đó không phải đã xong rồi, cậu phản đòn, sau khi cúi người, tư thế hiện tại của Phi Linh như một vận động viên bơi lội chuẩn bị tiến hành thi đấu vào tư thế thể sẵn sàng, Phi Linh dùng chân của mình quét thẳng từ dưới lên.

Uỳnh....

Kuzuki Souichirou đỡ được đòn đó nhưng không tránh khỏi bị đá bay lên. Khi chuẩn bị tiếp đất, Phi Linh liền phóng tới vị trí Kuzuki Souichirou rơi.

Oành....Ầm....

Phi Linh dùng tay không đâm Kuzuki Souichirou một phát, do Kuzuki Souichirou không có mặt đất làm chỗ dựa nên bị Phi Linh một đòn đánh bay thẳng vào tường.

Keng keng keng....

Đột nhiên lại vang lên tiếng so kiếm. Phi Linh nhìn qua chỉ thấy Saber đã cùng Emiya Shirou cạch kiếm cùng nhau.

-Cô ta bị kiểm soát rồi sao?

Phi Linh nhú mày, Saber dường như đã bị Caster dùng Lệnh Chú thúc dục chiến đấu, bởi vì Saber cơ thể cùng sức lực lúc này đã yếu vô cùng nên rất dễ để khống chế.

Kuzuki Souichirou đứng dậy, bước ra khỏi bức tường bị vỡ. Phi Linh nhìn thấy hắn có chút tặc lưỡi, Kuzuki Souichirou đúng là dai như đĩa vậy, đánh như vậy người thường là tạch toàn tập rồi.

-Người dai nhỉ?

Phi Linh nói. Sau đó phóng thẳng tới Kuzuki Souichirou một lần nữa.

Ầm....

Kuzuki Souichirou vừa mới bước ra khỏi bức tường còn in một lỗ kia giờ lại đào sâu thêm một chút. Phi Linh trực tiếp dồn lực mạnh hơn nữa đánh vào bụng hắn, lúc đâm cậu còn xoắn tay, tiếp theo đó là tiếng crack crack xương cốt của Kuzuki Souichirou vang lên.

-Phốc....

Kuzuki Souichirou vì cơ thể bị chấn động kịch liệt, nội tạng trong cơ thể hắn bởi vì năm đâm của Phi Linh mà 1 vài thứ đã bị dập nát, xuống cốt cũng có dấu hiệu nứt gãy.

-Souichirou-sama.....

Caster nhìn thấy Kuzuki Souichirou tình trạng như vậy không khỏi thất thanh hô. Sau đó một thức thần Degen vì Caster mất tập trung mà xuyên qua được vòng chắn bảo vệ.

Phập

Degen đâm vào vai của Caster.

-A....

Caster bị thương la thất thanh, bởi vì sức mạnh ma thuật của cô mạnh nhưng cơ thể lại yếu đến thảm thương nên bị thương nhẹ cũng đã thấy đau đớn kinh người rồi, huống chi là thanh kiếm sắc bén đâm xuyên qua như vậy.

Caster bị Degen đâm qua sau đó, một loạt những con Zelle liên tục bắn ra những tia beam mỏng màu trắng bắn vào Caster, cô ta nhanh chóng dựng những vòng tròn ma thuật nhằm đỡ những tia beam đó. Mà trên tay Caster, Lệnh Chú trên tay cô phát sáng, sau đó một luồng sáng lấy cô ta làm trung tâm lan tỏa mà ra, đi ngang qua Saber, sau đó chỉ thấy Saber tức tốc rời bỏ đối kháng cùng Emiya Shirou mà vọt tới phía Phi Linh. Dường như Caster đã sử dụng Lệnh Chú ra lệnh cho Saber bảo vệ Kuzuki Souichirou.

Phi Linh bên kia sau khi đánh Kuzuki Souichirou đến nỗi như kia thì định giết chết Kuzuki Souichirou rồi, nhưng mà cậu liền phát hiện một đường quang mang định quét ngang qua cậu, khiến cậu phải nhảy khỏi vị trí hiện tại.

Lộn một vòng ra nơi cách đó không xa, Phi Linh liền nhìn lại vị trí của Kuzuki Souichirou, Saber đã đứng kế bên hẳn, tuy vẻ mặt vẫn rất gượng gạo để chống lại Lệnh Chú, nhưng linh thể không cho cô bất tuân.

Và có lẽ Phi Linh lại một lần nữa thành công theo kế hoạch rồi. Chiếu theo kế hoạch ban đầu, Phi Linh cầm chân Saber và Kuzuki Souichirou. Phần thắng của trận đấu đang nghiêng hoàn toàn về phía Phi Linh. Caster hiện tại bị thương nhưng vẫn có thể chiến đấu, Kuzuki Souichirou cần được nghỉ ngơi bởi vết thương Phi Linh tạo ra không phải ngoài da, mà là bên trong lục phủ ngũ tạng a.

-Ta lại có một trận với nhau rồi, Saber.

Phi Linh cười nói. Saber không trả lời nhưng đáp lại cho cậu là một vẻ mặt khó khăn, cắn răng, cả người cứ run run lên do chống cự.

Phi Linh nhìn thấy thế có chút khó chịu, thấy cô gái bị như cậu lại phải đứng nhìn hay sao?

Ngay sau đó Phi Linh vọt đến phía Saber. Saber vung thanh kiếm vô hình lên.

Ầm....

Kiếm đập xuống ngay khi Phi Linh tiến đến trước mặt Saber, khói bụi bốc lên ồ ạt.

Đoàng đoàng....

Keng...keng...

Chỉ nghe trong đám bụi ấy, những tiếng nổ do súng phát ra và tiếng va chạm của kim loại. Bên trong đám khói chính là Phi Linh đang dùng 2 khẩu Anaconda áp dụng gun-kata chiến pháp cùng Saber so đấu.

Phi Linh áp sát vào Saber, thanh kiếm không thể chạm tới cậu trong lúc này, cậu chĩa Anaconda về phía Kuzuki Souichirou, cậu bóp cò.

Đoàng đoàng

Saber luôn bị kiềm chế bởi Lệnh Chú liên tục biến đến kế bên Kuzuki Souichirou, đánh bay 2 viên đạn sắp sửa ghim vào người Kuzuki Souichirou.

Nhận thấy kế hoạch của mình có vẻ không thành công, Phi Linh đổi phương pháp. Nhưng khó ở chỗ Phi Linh không làm tổn thương Saber, bởi vì theo kế hoạch thì vẫn phải cứu Saber về.

Vứt bỏ hai khẩu Anaconda, Phi Linh đổi thành 2 khẩu uzi mini.

-Để xem lần này cô sẽ “cứu” hắn như thế nào.

Phi Linh miệng cười nói.

Tạch tach.....

Vô số tiếng nổ phát ra từ 2 khẩu súng, nghe thanh âm không chỉ liên tục mà còn nhanh vô cùng.

Phi Linh lúc này giảm toàn bộ thông số của cậu xuống B và tăng cho thuộc tính may mắn lên cấp EX. Các bạn có thể đoán được điều gì sẽ xảy ra không?

Phi Linh liên tục nhả đạn bằng 2 khẩu uzi mini của mình, cậu nhảy lên và xoay người, trong khi vẫn nhả đạn, những đường đạn đi khắp nơi, nhưng bằng cách nào đó, hay nói đúng hơn là nhờ sự may mắn đến vô lý mà chúng bật vào những bức tường và bắn về phía Saber và Kuzuki Souichirou, có một vài viên bắn lệch và đến chỗ của Caster. Cứ như nơi này đã trở thành sàn nhảy của Phi Linh vậy, liên tiếp xoay chuyển trên không, những viên đạn thì cứ liên tiếp ập đến kẻ thù.

Keng keng keng.....

Saber liên tiếp phải vung kiếm đánh bay những viên đạn gần như đã bắn trúng Kuzuki Souichirou.

Caster bên kia vẫn đang dùng beam bắn Illyasviel và Tousaka Rin, Emiya Shirou thì đang bị những con thi cốt bu đầy xung quanh, chúng càng chém lại càng xuất hiện nhiều, phải một nửa số thức thần Illyasviel tạo ra đã giúp Emiya Shirou kiềm chế đám lâu la đó, cùng Tousaka Rin và Illyasviel tụ họp.

-Có vẻ cô ta lại triệu hồi những thứ phiền phức kia nữa rồi.

Tousaka Rin nhìn xung quanh những thứ thi cốt khó nhằn đó mà cười khổ. Nhưng mà ngay sau đó, không chỉ Tousaka Rin, Emiya Shirou, Illyasviel chấn kinh mà cả Caster cũng không thể tin và mất mình nữa. Những viên đạn mà Phi Linh bắn ra, liên tục bị làm lệch hướng bởi những bức tường, đi xuyên qua những con thi cốt, phá nát chúng. Phi Linh cứ liên tục xả đạn không thương tiếc, những con thi cốt cứ hồi sinh hay được tạo ra cũng bị cơn mưa đạn như vũ bão đánh cho không thở nổi nữa rồi.

-Không thể tin được anh ta có thể làm được như vậy. Anh ta có phải Berserker không vậy? Đáng lẽ những thứ như thế này phải là khả năng của một Archer-class Servant chứ.

Tousaka Rin kinh ngạc nói. Ai cũng phải gật đầu.

Sau khi có mưa đạn của Phi Linh, cả đám có thời gian thở một chút, Caster cũng phải chịu mưa đạn ảnh hưởng chứ đâu có thời gian ngồi chơi, phải dùng lá chắn ma thuật để đỡ a, hơn nữa là đây không phải đạn thông thường, chúng là đạn kháng phép hoàn toàn, nhưng không lẽ để chúng bắn hết vào mình sao? Caster không có cái cơ thể trâu bò ấy đâu.

Phi Linh bên kia gần rơi xuống đất, vứt bỏ 2 khẩu tiểu liên uzi mini đi, trong tay lúc này là nguyên một khẩu pháo.

-Trời đất, anh ta muốn hủy luôn chỗ này sao?

Emiya Shirou tròn mắt nhìn khẩu pháo trên trên vai Phi Linh.

Vèo.....

Phi Linh bắn một cái tên lửa ra. Tên lửa bay về phía Saber, tuy không nhanh nhưng đụng là nổ đấy, đừng tưởng đấy là đùa. Bằng bộ giáp của

mình, Saber không sợ đạn pháo lắm nhưng bắn vào những phần không được hỗ trợ thì có chút vấn đề.

Kaboommmmmmmmmmm

Saber trực tiếp chém đôi tên lửa đó ra, sau đó tên lửa phát nổ. Tạo thành lửa và khói điên cuồng loan tỏa bốn phương tám hướng.

Phi Linh đáp xuống, vứt cây súng pháo đó, trong tay một cây barret màu đen.

Cạch.

Phi Linh liền kéo cần gạt đạn. Bóp cò mà không cần nhắm.

Đùng.....

Một tiếng nổ đing tai nhức óc từ khẩu bắn tia barret tạo ra, khoan một lỗ trong đám khói kia. Liền sau đó chỉ thấy toàn bộ khói đã bay đi hết. Saber xuất hiện bên trong đó, Kuzuki Souichirou cũng xuất hiện ở bên trong, nhưng mà có chút vấn đề với hắn.

-Souichirou-sama.....Không.....

Caster không biết vì sao lại la hét thảm thiết như vậy trong khi mình không bị gì cả. Cô ta liền bay nhanh về phía Kuzuki Souichirou. Caster liền biết chuyện gì đã xảy ra, liên kết giữa Kuzuki Souichirou đã hoàn toàn biến mất, hoàn toàn không còn nữa, bị cắt đứt rồi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Saber Tái Giao Ước

Ngay trong đám khói đó, Phi Linh đã lợi dụng điều kiện này mà sử dụng một đòn công phá uy mãnh khiến cho Saber không kịp trở tay, mặc dù lúc viên đạn ra khỏi nòng với tốc độ nhanh đến khiếp vía, nhưng Saber đã kịp thời đánh trúng nó. Vâng. Đánh trúng viên đạn và chia nó làm hai với lưỡi kiếm sắc bén của cô. Nhưng hãy nhớ lại đi, Phi Linh thông số may mắn là EX đấy.

Và một nửa của viên đạn bị Saber chẻ đôi đã trực tiếp bắn vào mi tâm của Kuzuki Souichirou, khiến hắn trực tiếp chết ngay tại chỗ.

-Không.....Souichirou.....

Caster khóc như điên ôm lấy Kuzuki Souichirou. Cả đám khác thì dừng lại hoàn toàn rồi, không có đánh nữa, chỉ quan sát mà thôi.

-Trace....on.

Đột nhiên từ đâu đó, một giọng nói vang lên, sau đó chỉ thấy những thanh kiếm trên bầu trời đâm xuống phía Caster, bởi vì Saber kiên trì không có nghe lời Caster, mà Caster thời điểm đó lại không có sử dụng Lệnh Chú để ra lệnh cho cô bảo vệ nên cô cũng nhanh chóng né tránh khỏi nơi đó.

Mà không biết tại sao Phi Linh cũng bị những thanh kiếm này cho là mục tiêu, cậu liền né tránh chúng trước khi chúng đâm vào cậu.

-Người tính làm gì đây, Archer?

Phi Linh nhảy ra một bên của Illyasviel liếc nhìn Archer nói. Caster bên kia đã bị đâm vào người rất nhiều thanh kiếm, cô ta ngã quy gối bên Kuzuki

Souichirou, vẻ mặt có chút đau đớn nhưng vẫn cười nhẹ.

-Archer??!

Tousaka Rin nhìn thấy Archer có chút khó khăn, sau đó cô nói:

-Ta đã từng nghi ngờ...nhưng có phải sự thật không?

Sau khi nghe xong câu nói của Archer, Tousaka Rin và Emiya Shirou liền nhìn Archer với một vẻ mặt đầy câu hỏi. Phi Linh và Illyasviel thì cho rằng đây là chuyện nội bộ bọn hắn hai người cũng chẳng thiết xen vào.

Lúc này nhìn về phía Archer, Archer nhảy xuống, đối diện với 5 người. Cứ nghĩ mọi chuyện đã xong rồi, không để ý thấy điều bất thường, xác của Caster lại bị một đồng bùn đen kéo đi mất, chỉ còn để lại xác của Kuzuki Souichirou, rồi trên trần nhà chỗ mà Kuzuki Souichirou đang nằm, đột nhiên đổ sụp, toàn bộ đè lên xác của hắn.

Archer do nhảy xuống và nhìn về phía 5 người mà không phát hiện điều bất thường đó.

-Có vẻ đây là ý đồ của người nhĩ? Giết Caster một cách lén lút, còn có ý định thủ tiêu cả ta nữa.

Phi Linh cười khinh thường nói.

-Ờ. Đúng vậy. Nhưng phải nói theo cách ẩn dụ, con ngựa thành Trojan có lẽ thích hợp hơn.

Archer nói.

-Saber...Cô ổn chứ.

Emiya Shirou đến bên Saber hỏi thăm cô. Có lẽ sức mạnh của cô trở lại chỉ trong tức thời do Lệnh Chú mà thôi, hiện giờ cô vẫn yếu như thường đó

thiếu ma lực cung cấp.

-Shirou...tôi không sao...

Saber có chút hơi yếu sức nói.

Keng keng.....

-Ta hỏi người muốn làm gì đây, Archer?

Phi Linh ánh mắt liếc nhìn Archer với vẻ mặt đầy sát tính. Khi Saber và Emiya Shirou đang nói chuyện, Archer tạo ra những thanh kiếm ngay trên đầu họ, suýt nữa là giết họ rồi, Phi Linh đã tạo ra những cái khiên và ngăn những thanh kiếm ấy lại.

-Đúng đấy, Archer. Caster đã bị tiêu diệt rồi, anh không còn lí do để đánh với chúng tôi nữa. Anh mà còn đánh nữa tôi sẽ không tha thứ cho anh đó.

Tousaka Rin bực tức nói.

-Tha thứ cho tôi? Hình như cô hiểu sai cái gì rồi, Rin? Cô không còn là Master của tôi nữa, việc tôi làm gì thì không cần cô cho phép.

Archer siết chặt nắm tay nói:

-Và nguyện vọng duy nhất của tôi, chính là tự tay mình giết Emiya Shirou, người đã đưa tôi trở thành một Protector.

-Thế. Tại sao người lại tấn công ta?

Phi Linh nhìn Archer hỏi.

-Trừ khử người là cách tốt nhất để không ai cản đường được ta....

Archer vừa nói, hất búng ngón tay, vô số đại kiếm từ trên không rơi xuống xung quanh Tousaka Rin, Illyasviel thì ở ngay kế bên Phi Linh nên không có chuyện gì. Archer nói tiếp:

-Saber lúc này không còn khả năng thắng được ta, đây là cơ hội để giết Emiya Shirou, diệt trừ người chính là thuận lợi thêm mà thôi.

-Người nghĩ mình dễ ăn như vậy sao?

Phi Linh nhú cặp mày không dày đủ điển trai của mình mà nói.

-Bảo Cự của người...Có phải nó đã không còn hoạt động nữa không?

Archer nói.

-Sau khi người đốt [Thần Cách], bản thân người cùng Bảo Cự của người không còn tương thích với nhau nữa, không còn thần tính, làm sao sử dụng một Bảo Cự có thần tính đây?

Archer cười nói.

-Ta không biết đấy. Ai mà biết được chứ, ta còn không hiểu khả năng của nó ra sao nữa mà.

Phi Linh cười nói, nhưng sau đó vẻ mặt của cậu lại không còn cười mà nghiêm túc nói:

-Mà~ Các người đánh nhau ta không việc gì cần can thiệp cả. Dù sao ai sống ai chết đều có lợi cho ta mà thôi. Liên minh đến đây là chấm dứt rồi. Master của ta và ta sẽ đứng ngoài quan chiến.

Sau đó cậu đi đến kế bên Illyasviel. Illyasviel tính mở lời can thiệp nhưng bị Phi Linh ngăn lại, sao Master mà lại để Servant làm vậy nhỉ?

Quay trở lại với chủ đề chính. Phi Linh chấp nhận buông tha Archer tự tung tự tác.

Saber đứng lên chặn trước Emiya Shirou, dường như không còn Phi Linh làm đồng khiến tâm thế của mọi người có chút nặng nề, nhìn là biết trong những người ở đây, ngoài Phi Linh ra thì chẳng còn ai đủ sức đánh lại Archer cả.

-Archer, tôi không tin chuyện này. Anh....

Saber ánh mắt đặt lên người Archer nói.

-Cô có nhớ đã từng hỏi tôi điều này, Saber? “Người không có niềm kiêu hãnh của một Anh Linh ư?”

Archer nói. Emiya Shirou nhìn Archer chăm chú, cau mày. Archer lại nói:

-Tất nhiên là tôi không có rồi. Tất cả những gì tôi có là sự hối tiếc ngu xuẩn.

Archer tự giễu bản thân:

-Tôi chưa bao giờ trở thành 1 Anh Hùng cả.

Sau khi nghe được Archer nói. Saber như tự nhận ra được điều gì đó mà cắn răng, ánh mắt hơi hơi rung động.

-Tôi đề nghị cô nên tránh qua một bên như Berserker, Vua của các Hiệp sĩ. Nếu gắng sức trong tình trạng không có Master, cô sẽ sớm tan biến đấy. Emiya Shirou không còn giá trị để trở thành Master nữa. Giúp đỡ hắn sẽ không thể làm điều ước của cô thành hiện thực được.

Trong khi nghe Archer nói, Saber đi vào suy nghĩ, rồi cô đưa ra lời nói của bản thân mình:

-Ta đã thế sẽ bảo vệ và trở thành thanh kiếm của cậu ta. Dù cho không còn hiệp, lời thề này vẫn không thay đổi.

-Vậy à.

Khuyên can có vẻ không mấy tác dụng, Archer trên tay vài luồng điện chợt xuất hiện, tiếp đến là trên tay hắn đã từ đâu mà ra 2 thanh đoản đao trắng đen đặc trưng của mình. Archer gia tốc tới phía Saber, mở đầu cho trận đấu, hắn vung thanh đao trắng của mình từ trên xuống. Saber gượng gạo đỡ thanh đao của Archer, đánh bật nó ra nhưng không đủ sức hất bay Archer. Sau khi đánh bật được thanh đao, Saber lui về sau 2, 3 bước, cô thở hổn hển, cố gắng sử dụng nguồn ma lực ít ỏi của cô mà trang bị giáp thường được cô sử dụng nhưng nó chỉ hiện lên mờ nhạt trong phút chốc rồi biến mất.

Không sử dụng được Linh giáp, Saber chỉ có thể cắn răng mà tức thầm thôi.

Archer liền hồi tấn công không để Saber có một cơ hội phản công, thậm chí thở cũng không, với những đòn mạnh bạo từ phía trên xuống, Saber đã yếu thế nay không có khả năng chống trả, chỉ có đỡ đòn để cầm cự.

Keng keng keng...

3 đòn liên tục đánh tới, Archer đã đẩy lui Saber thêm 1 đoạn với việc cô bị đẩy lùi, chân vẫn trụ nhưng mà đẩy lùi theo kiểu chân chà sát vào nền nhà. Thậm chí sau khi lực đẩy đã kéo cô đi 1 đoạn ngắn, Saber cũng không có khả năng nhắc thanh kiếm của mình lên, thanh kiếm kéo cả người cô ngã xuống đất.

Thanh kiếm vô hình cô cũng không đủ ma lực để duy trì trạng thái vô hình của nó mà phải hiện nguyên hình. Archer bước đến trước mặt Saber còn đang thở dốc.

-Biến mất đi, cả cô và tên Master ngu ngốc kia.

Vừa nói Archer chĩa thanh đao trắng vào trước mặt Saber,

Mà Emiya Shirou, người từ nãy giờ xem trận đấu không chịu đứng được mà giờ đây trên xuất hiện 2 thanh đao giống hệt Archer đang cầm và chạy tới, ý định chém vào người Archer, nhưng nó hoàn toàn bị chặn lại mà Archer trông như không quan tâm vậy.

-Hồ~, ta tưởng người còn co rúm chút nữa chứ.

Archer ánh mắt và cả vẻ mặt hiện lên 1 vẻ khinh thường nói.

-Im đi! Người tấn công sai người rồi.

Emiya Shirou trong lúc cùng Archer va chạm quất, sau đó Archer không thèm để tâm đến những gì hắn nói, dùng chân phải không thương tình sút hắn sang một bên như sút một quả bóng vậy.

-Khả năng tái tạo đã gần đạt tới hiệu quả của bản gốc. Nhưng liệu cơ thể người có chịu nổi áp lực ma thuật vượt trội đó không?

Archer bước trước mặt Emiya Shirou trong khi Emiya Shirou đang gượng dậy sau đòn sút của Archer, rồi một cơn đau đầu chạy dọc qua não của hắn khiến hắn phải rên rỉ ôm đầu.

-Sử dụng phép thuật vượt quá giới hạn sẽ hủy hoại người. Hay người thật sự nghĩ mình sẽ thành công?

Càng bước tới gần Emiya Shirou hơn nữa, tuy chậm nhưng đã tới trước mặt rồi, hắn nói tiếp:

0Rằng nếu tiếp tục nỗ lực cố gắng, thì lý tưởng của người sẽ nằm gọn trong tầm tay?

Emiya Shirou đã nghe qua tất cả, nhưng hắn không cam tâm chịu thua, trên tay thanh đao màu đen, hắn đâm thẳng về phía Archer.

Phía khác, Tousaka Rin vẫn đang kẹt trong lòng kiếm mà Archer dang ra để giam cô lại, đôi mắt cô đảo liên hồi, vừa lo lắng, cô nhìn qua Phi Linh và Illyasviel đang đứng một bên quan chiến.

-Đừng nhìn bọn ta như vậy, bọn chúng có ra làm sao thì bọn ta cũng không bị ảnh hưởng gì mà còn có lợi nữa, việc gì phải cứu chứ.

Phi Linh nói. Nói gì thì nói, Illyasviel dự định lúc đầu vẫn là nhìn Emiya Shirou khó khăn, đau đớn, nợ nhân tình gì gì đã trả đủ thì không cần thiết phải để ý an toàn cho hắn nữa nên nàng cũng không can thiệp.

Chỉ biết căn môi mình, Tousaka Rin lại liếc nhìn về Saber, rồi trong dường như có 1 ý tưởng.

Bên kia. Emiya Shirou bất lực tấn công Archer.

Bởi vì liên tục chiến đấu và cũng vì khả năng của Emiya Shirou có giới hạn, cho nên khi vừa chém được 5, 6 đòn thì một thanh đao của Emiya Shirou đã bị vỡ nát, vỡ đi thanh đoản đao của mình, dường như Emiya Shirou có chút bất lực, hắn khụy gối xuống, hai tay chống xuống đất.

-Emiya Shirou đã đạt giới hạn của mình. Một kết thúc phù hợp cho kẻ ngu xuẩn không ngừng cố gắng làm những điều không thể.

Archer nói, sau đó, hắn giơ thanh đao trắng bên tay phải của mình lên, dự định ra đòn kết liễu.

Rồi đột nhiên, Tousaka Rin trong lòng kiếm lên tiếng ngâm xướng, khiến Archer đang muốn kết liễu Emiya Shirou phải dừng lại hành động, kể cả Emiya Shirou hay Saber, Phi Linh và Illyasviel đều bị câu ngâm xướng của cô thu hút:

-Năm lấy thanh kiếm. Ta ban cho người cơ thể, và thanh kiếm của người tạo nên số phận này. Nếu người nghe thấy lời kêu gọi của Chén Thánh và tuân theo ý nguyện cũng như mục tiêu của ta...

Một làn sóng năng lượng đột nhiên lấy Tousaka Rin làm trung tâm, lan tỏa ra, Archer đã nhận ra điều mà Tousaka Rin đang định làm mà mất cảnh giác, Emiya Shirou tận dụng cơ hội ấy mà đánh lén Archer nhưng Archer đâu có tầm thường, hắn đã giơ thanh đao của mình lên đỡ đòn đánh lén của Emiya Shirou. Mà thực tế, Emiya Shirou cố gắng là cản đường Archer để Tousaka Rin hoàn thành mục đích của cô. 2 người này có vẻ khá hiểu ý nhau đấy.

-Hãy trả lời ta! Và ta sẽ giao phó vận mệnh này cho thanh kiếm của người.

Tiếp tục ngâm xướng, Saber biết được từ này giờ Tousaka Rin đang làm gì, cô liền dồn hết sức lực của mình chạy về phía Tousaka Rin. Trên tay Tousaka Rin đã hiện ra một hình xăm Lệnh Chú vốn đã mất đi của cô.

-Có trò vui nữa, Illya-chan.

-Chuẩn đó.

Phi Linh và Illyasviel quan chiến ở một bên cùng trò chuyện với nhau.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Archer Emiya

-Bằng danh dự của Saber, tôi chấp nhận giao ước của cô. Tôi chấp nhận cô là Master của mình, Rin.

Trong nháy mắt, cả hai người đã hoàn thành giao ước, nay Saber đã có Tousaka Rin làm Master.

Ầm....

Saber vung thanh kiếm chém đứt lồng kiếm của Archer, giải phóng cho Tousaka Rin, mà Saber thì đã có lại Linh giáp của mình, cơ thể cô đã tràn ngập ma lực do Tousaka Rin cung cấp. Saber sau khi đã giải thoát cho Tousaka Rin liền quay lại nhìn Archer.

-Chuyện này là sao, Saber? Bây giờ cô lại lập giao ước với Rin, tức là cô không còn liên hệ gì với Emiya Shirou nữa sao?

Archer nhìn Saber nói.

-Anh không nghe gì sao, Archer? Lời hứa của tôi là đứng về phía Shirou. Và anh sẽ làm gì đây? Lúc này, anh đừng nghĩ có thể đánh bại tôi.

Saber nói với Archer, tay nâng kiếm lên chuẩn bị sẵn sàng cho việc chiến đấu.

-Chỉ bởi mana của cô đã được phục hồi mà cô trở nên tự tin như vậy sao?

Archer nói. Ngay sau đó, cả hai cứ như biến vào hư không vậy, chỉ thấy chưa đến 1 nhịp thở sau đó, cả hai đã chạm trán, Archer đâm thẳng vào

Saber nhưng Saber đã lách người né được. Tiếp đến, Archer ra thêm một vài đòn chém và toàn bộ đều bị Saber né hết, hết né, Saber tung một đòn chớp nhoáng, thanh đao của Archer liền bị chém nát.

Đến lúc Saber phản công, cô dậm mạnh chân xuống đất lấy lực, thanh kiếm vung mạnh từ trên xuống.

Oành....

Archer phải lập tức triệu hồi lại thanh đoản khác rồi bắt chéo 2 thanh đao lại đỡ đòn mạnh bạo từ trên xuống của Saber, áp lực lan tràn ra nhiều hướng, đứng 1 bên, Phi Linh cũng phải dùng một chút lực để đánh tan gió bay về hướng Illyasviel. Saber còn chưa hết, dồn lực thêm một lần nữa, đè ép Archer khụy 1 gối chống đỡ sức mạnh của Saber.

Ầm....

Sau đòn đó, bên dưới Archer đã không chịu được, hoàn toàn bị phá tan.

Khi bụi tan đi, Archer đã ở cách Saber 3 m rồi, mặt đất giữa 2 người cũng hoàn toàn không còn hình dạng ban đầu, Archer đã lết dài phá tan mặt sàn rồi.

-Kết thúc rồi, Archer. Lúc trước, anh đã bày tỏ sự lo ngại về điều kiện của tôi, nhưng lúc này tôi có thể nói điều tương tự. Anh không vững bền gì với thế giới này nữa. Không có nguồn cung cấp mana, vậy anh có thể làm được gì?

Saber nghiêm nghị nói.

Archer đứng dậy, nói:

-Archer-class Servant có khả năng hoạt động độc lập. Ta nghĩ mình có thể duy trì được 2 ngày hoặc lâu hơn khi không có Master. Nhưng nó đã là

quá nhiều thời gian để kết liễu tên đó.

-Không thể tin được. Anh vẫn có ý định đó ư? Hay anh định nói mong ước của mình không phải là Chén Thánh, mà là giết chết Shirou?

Archer chỉ đứng yên lặng nghe Saber nói:

-Archer, mong ước của anh là sai lầm.

-Sai lầm ư? Cô cướp lời của tôi rồi đấy, Saber. Cô còn định ôm ấp mong ước sai lầm của bản thân bao lâu nữa? Cô đã thất bại khi để lại 1 huyền thoại. Cô không nghĩ rằng đó là kết thúc những gì mình có thể làm ư?

Archer giễu cợt nói. Sau đó hắn buông bỏ 2 thanh đao của mình và để chúng rơi tự do cắm thẳng xuống sàn, hắn nói:

-Ta là 1 Archer. Ta không bao giờ có ý định chiến đấu bằng kiếm. Phải thừa nhận rằng cung của ta chỉ như một bản sao vay mượn.

Vừa nói, xung quanh Archer đột nhiên xuất hiện 1 nguồn năng lượng tăng lên khó có thể dự đoán, áp lực liền bao trùm cả tầng hầm này.

-Ta sẽ cô thấy bản chất thực sự của mình. Đó là phần thưởng lớn nhất ta có thể ban cho cô.

Archer nói, sau đó hắn bắt đầu ngâm xướng:

-I am the bone of my sword.

-Dừng lại đi, Archer! Tôi không mong muốn...

Trong lúc Archer niệm xướng, Saber cố ngăn hắn lại nhưng hắn không thèm quan tâm, tiếp tục:

-Unknown to Death. Nor known to Life.

-Saber, rồi cũng đến lúc có ai đó xuất hiện và giải thoát cho cô. Nhưng mục tiêu duy nhất của ta hiện tại là giết Emiya Shirou. Nếu cố gắng ngăn cản, thế giới này sẽ không thương xót ai, cho dù là cô đi chăng nữa.

Archer nhìn Saber, có chút quan tâm nói, rồi hân vờn tay lên:

-Unlimited Blade Works!

Chỉ trong giây lát, năng lượng như được kích phát và bùng nổ, xung quanh cảnh vật bắt đầu biến đảo, không gian hầm nhà thờ đã hoàn toàn bị thay đổi bằng một khu vực đồng bằng, có những ngọn dốc lên xuống không đều nhau, ánh trời vào lúc chiều tà, xung quanh cắm đầy những thanh kiếm.

-Cố Hữu Kết Giới?

Saber và Illyasviel nhẹ kinh hô.

-Một cấm thuật thể hiện thế giới nội tâm của người niệm và thực thực thể hóa nó. Vậy tức là anh không phải 1 kiếm sĩ hay cung thủ.

Saber nói. Bên trên không trung, mây mù dày đặc lại xuất hiện một cái bánh răng đồng hồ lớn vô cùng.

-Đúng vậy. Khi còn sống, tôi đã có pháp thuật trước khi trở thành một Anh Linh.

Archer đáp.

Vậy thì Bảo Cự của anh là gì, Archer?

Saber nghiêm túc hỏi.

-Thứ tôi sở hữu không phải 1 thánh kiếm, cũng không quý kiếm. Tất cả những gì tôi có là thế giới này. Nếu Bảo Cự là biểu tượng của 1 Anh Linh, thì Cố Hữu Kết Giới này là bảo Cự của tôi. Nó tái tạo và lưu trữ bất kì

nguyên bản vũ khí nào mà tôi đã từng trông thấy. Là 1 Anh Linh thì đây là tất cả khả năng của tôi.

Archer trả lời.

-Vậy...Anh đang nói vùng đất hoang tàn này là nơi anh đã ngã xuống sao, Archer?

Saber có chút lúng túng khi nói về điều này. Phải biết rằng nói về cái chết của một người nào đó hay Anh Hùng nào đó trước mặt họ (cái này hầu như không có khả năng xảy ra đâu) rất là không tôn trọng, lịch sự.

-Đừng thẳng thắn vậy chứ. Muốn thử không, Saber? Tôi sẽ sao chép hoàn hảo cây thánh kiếm của cô.

Archer cười nói.

-Thánh kiếm của tôi?

Saber nhú mày thắc mắc.

-Ờ, và nó cũng đồng nghĩa với việc hủy diệt tôi, nhưng tôi có thể tạo ra 1 bản sao gần với bản gốc nhất. Nó duy trì đủ lâu để kéo cô theo cùng, tuy nhiên, khi 2 thánh kiếm chạm vào nhau, bất kì con người trong phạm vi này sẽ còn sống ư.....

Đang nói, Archer nhìn qua Phi Linh đang đứng kế bên Illyasviel, hần cười khố:

-Có lẽ không thể lôi tên kia xuống cùng rồi, lúc này hần không rút lui có lẽ cùng lắm 1 phút là tôi đã ngòm củ tỏi rồi.

Archer phía sau lưng xuất hiện một số thanh kiếm đang đứng yên trong không khí. Tuy nói là xuất hiện những thanh kiếm để tấn công nhưng hần không có cho tấn công. Saber đã làm ra 1 thế thủ đề phòng.

-Các người biết chiếc dây chuyền kia không?

Archer vẻ mặt có vẻ suy tư, hần nhìn về Emiya Shirou và nói:

-Sau khi được cứu mạng, người đã giữ nó suốt thời gian đó. Di vật của cha Tousaka Rin để lại, là độc nhất thế giới.

Emiya Shirou và Tousaka Rin dường như ngờ ngợ ra từ trước nên phản ứng không mấy kinh ngạc.

-Khi triệu

Nghe được những lời này từ Archer, Tousaka Rin có chút hơi đỏ mặt nhưng vẻ mặt ấy cũng nhanh chóng biến mất, thay vào đó là 1 vẻ mặt nghiêm túc lắng nghe.

-Nhưng...không có việc tình cờ triệu hồi được 1 Servant. Luôn có một liên kết bắt buộc giữa người triệu hồi và linh hồn.

Archer nói. Liệu có ai sẽ thắc mắc rằng Phi Linh thì ra sao? Vật gì cho phép Illyasviel triệu hồi Phi Linh. Xin thưa, đó là không có, chỉ là do sự tác động thần bí mà thôi (Mọi vấn đề sẽ được giải thích sau khi Cuộc Chiến Chén Thánh khép lại, hay là kết thúc map Fate).

-Nếu Rin không có vật dẫn, nghĩa là...

Saber suy nghĩ rồi nói. Archer có lẽ đã có người hiểu ý mình và đáp lại Saber bằng chữ “ừ” và hần lại nói tiếp:

-Bản thân Servant được triệu hồi đã sở hữu vật dẫn chứ không phải người triệu hồi. Khái niệm thời gian, không tồn tại ở nơi mà Anh Linh được công nhận. Các Anh Linh từ quá khứ được xem như tương đồng với tương lai.

-Tóm lại,...

Saber trong đầu có lẽ đã có đáp án nhưng vẫn tự lẫm bẫm.

-Đúng vậy. Nghĩa là hoàn toàn có thể triệu

Archer nói.

-Archer...Tại sao anh lại muốn giết Shirou? Nếu anh trả lời, tôi sẽ là người làm chứng cho trận đấu giữa 2 người, tôi sẽ không can thiệp vào trận đấu của 2 người.

Saber nói. Câu này khiến mọi người có chút không theo kịp, ý nghĩ của Saber là gì vậy? Vẫn đang bảo vệ Emiya Shirou, vậy mà sau khi nghe xong chuyện của Archer lại thay đổi.

-Còn phải hỏi sao? Đơn giản là chúng tôi không thể chấp nhận lẫn nhau, vậy thôi.

Archer nhìn Saber nói.

-Không đúng...Anh là hiện thân ý chí của Emiya Shirou trong trạng thái Anh Linh. Vậy tại sao lại tự phản bội lý tưởng của chính mình?

Saber nghiêm túc hỏi. Phi Linh nghe Saber nói thế cũng có thể nói là tiếp thêm kiến thức đấy, Archer là Emiya Shirou của tương lai sao? Vậy bản thân cậu thì thế nào? Cậu từ đâu đến, trong sử sách không ghi lại bất kỳ điều gì về cậu cả.

-Không như cô, ta trở thành Anh Linh không phải hoàn toàn vì giá trị của riêng mình. Ta trở thành Anh Linh bởi ta bán thân mình sau khi chết. Ta chẳng qua chỉ là 1 Protector.

Archer nói.

-Protector? Tôi nghe nói, sau khi qua đời, họ trở thành 1 lực lượng ngăn chặn bảo vệ nhân loại. Cho dù hoàn cảnh của anh có khác...

Saber đang trình bày luận điểm của mình thì Archer nói:

-Đó là điểm sai của cô, Saber. Những Protector không giúp đỡ nhân loại. Họ chỉ là những người thu dọn.

-Archer?

Saber có chút không hiểu ý của Archer nên hỏi.

-Đúng vậy...Tôi trở thành 1 Anh Hùng. Chỉ vì người mang tên Emiya Shirou luôn ao ước. Tôi thực sự trở thành Anh Hùng của công lý.

Archer đáp. Saber tự mình lăm băm lấy cụm từ “người hùng công lý”, Archer lại nói:

-Và đó chính xác là lý do khiến tôi biết thực tế đó là sai lầm. Rằng cuộc sống của người đàn ông ấy hoàn toàn không có giá trị.

Người mà Archer đang nói đến có lẽ là Emiya Kiritsugu, người đã từng cứu Emiya Shirou trong trận hỏa hoạn do Cuộc Chiến Chén Thánh lần thứ 4 mang lại vào thời điểm cuối cùng.

-Không có giá trị?

Saber nói. Archer đáp:

-Ừ. Chắc chắn cô hiểu, Saber. Cô là người luôn muốn thay đổi quá khứ, để rút lại quyết định của mình. Hẳn hiểu rõ hơn bất kì ai.

Saber nghe Archer nói có vẻ im lặng, vẻ mặt cô hơi khó khăn khi nghĩ về những điều mà Archer nói, có lẽ nó có phần liên quan đến quá khứ của cô.

-Saber?

Emiya Shirou nhìn bóng lưng Saber.

-Gì vậy? Người chưa bao giờ hỏi điều ước của cô ta ư? Tại sao cô ấy lại khao khát Chén Thánh đến nỗi ràng buộc bản thân để tắm máu vô nghĩa chứ?

Archer nhìn Emiya Shirou nói:

-Vậy để ta nói cho người biết. Cô ấy là....

Archer dự định kể toàn bộ cho Emiya Shirou thì Saber lại can lại:

-Archer!

Cuối năm cho vài chương ngắn đỡ buồn ^_^

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Emiya Shirou Vs Archer Emiya (1)

Ngăn Archer lại, sau đó Saber quay lại nhìn về Emiya Shirou nói:

-Shirou....Tôi muốn có Chén Thánh, để được ban điều ước toàn năng, và rút lại 1 quyết định trong quá khứ, để xóa bỏ lỗi lầm, để thay đổi định mệnh hủy diệt nước Anh...Tôi chưa thể cho phép bản thân ngã xuống. Đó là lý do tôi muốn thắng trong Cuộc Chiến. Tôi đã không sống theo lý tưởng của mình. Tôi không nên trở thành Vua.

Sau đó Saber quay sang Archer nói:

-Nhưng anh thì khác. Không phải anh là hiện thân đầy đủ ý nguyện của Emiya Shirou ư?

-Hiện thân lý tưởng? Tôi thừa nhận, đúng là tôi đã trở thành người hùng công lý mà mình mong muốn. Nhưng kết quả là, tôi chỉ nhận lại được sự hối tiếc. Khi còn sống, tôi đã lập hiệp ước với lực lượng ngăn chặn. Sau khi chết sẽ trở thành 1 Protector. Tôi như 1 lực lượng của nhân loại, chiến đấu chống lại những kẻ phá vỡ sự cân bằng của thế giới. Tuân theo các mệnh lệnh. Tôi đã giết, giết, liên tục giết. Tôi đã giết nhiều người, mà không hề bận tâm. Với mỗi mạng sống, tôi cứu được hàng ngàn người. Tôi lại chiến đấu và chiến đấu, bất cứ khi nào được kêu gọi. Liên tục, hết lần này đến lần khác và không có hồi kết, việc ấy chưa bao giờ kết thúc. Đó không phải thế giới không có chiến tranh mà tôi đã mơ ước. Tôi chỉ muốn không ai phải khóc ở thế giới mà tôi biết. Và đó cũng là lúc cuối cùng tôi nhận ra. Lý tưởng mà Emiya Shirou ôm ấp chỉ là 1 lý tưởng nông cạn.

Archer trầm tư nói.

-Sao anh lại nói vậy?

Saber nói.

-Không thể cứu người khác được. Cứu càng nhiều người đồng nghĩa sẽ có 1 phần bị mất đi. Cô nên nghĩ về điều đó, Saber. Những người bị ràng buộc không thể có được hạnh phúc. Tôi nên nhanh chóng loại bỏ bằng đôi bàn tay mình. Đó là hành động thích hợp cho 1 Anh Linh cho lý tưởng Anh Hùng chính nghĩa của hắc. Cứu càng nhiều người càng tốt là việc làm của Anh Hùng chính nghĩa, phải không? Và vì thế, nếu vẫn mong ước không ai phải chết nữa, thì phải có 1 người hy sinh vì lợi ích của nhiều người khác. Ngay cả khi tôi không thể để bất cứ ai phải buồn, nhưng cuối cùng mọi việc tôi làm đều khiến họ thất vọng. Đó là con người thật của tôi, Anh Linh Emiya. Người không nghĩ nếu 1 người như vậy chết đi, thế giới sẽ tốt hơn ư?

Archer nói và nhìn về Emiya Shirou, sau đó hắc cầm lấy 1 thanh kiếm đang bay lơ lửng, rồi ném về phía của Emiya Shirou.

-Tự sát đi, Emiya Shirou.

Archer nói. Thanh kiếm xuống chân Emiya Shirou, hắc thì không hề có nói gì, có vẻ đang đấu tranh tinh thần kinh liệt lắm.

-Sao vậy? Đã biết mình là gì rồi, sao còn chần chừ?

Archer nhìn thấy Emiya Shirou không đưa ra quyết định liền nói.

-Archer, anh đã không phản bội lý tưởng của mình. Có phải anh chỉ lạc lối khi anh bị lý tưởng mà mình bảo vệ phản bội? Liệu có nhất thiết phải giết chính mình để chuộc lại lỗi lầm không?

Saber nhú mày khuyên răn.

-Haizz...thật hoa mỹ. Chuộc lại lỗi lầm? Đừng ngu ngốc như vậy, Saber. Đúng là tôi bị phản bội và lừa gạt vô số lần. Cô không thể mong đợi bất cứ thấu hiểu 1 người sẵn sàng từ bỏ mạng sống vì người khác. Cuối cùng, tôi bị gánh tội cầm đầu cuộc bạo động và được đưa tới bực treo cổ.

Archer cười khinh miệt nói.

-Không thể nào, Archer...Đó là cách anh chết ư?

Saber vẻ mặt hơi khó chấp nhận điều mà Archer Emiya nói.

-Nếu có bất cứ tội lỗi nào, chắc chắn tôi đã hoàn toàn trả hết vào thời điểm đó. Không phải tôi đang muốn tỏ long biết ơn. Tôi cũng không bao giờ muốn được tuyền dương như 1 Anh Hùng. Tôi đơn giản chỉ muốn đạt được kết cục nơi mọi người đều hạnh phúc. Nhưng điều đó cũng không bao giờ đạt được. Không phải trong cuộc đời, hay sau đó. Về cơ bản, tôi biết Protector chỉ là 1 cơ chế phòng vệ tự động. Rằng sau khi chết, những người tự cho mình là Protector được đưa ra khỏi vòng lặp sinh tử, luân hồi và trở thành công cụ để bảo vệ lịch sử nhân loại. Tôi nghĩ nó vẫn còn giá trị nếu tiếp tục cứu người khác, 1 người gặp khó khăn....

Archer chợt đang nói thì quát lớn:

-Nhưng không có thứ gì như vậy cả. Protector không cứu nhân loại, họ chỉ đơn giản thu dọn mớ hỗn độn. Họ là loại người sử dụng sức mạnh để vô hiệu những sự kiện đã xảy ra, các thảm họa do chính con người tạo ra. Họ là những sát nhân sẵn sàng ra tay với bất cứ ai đe dọa nhân loại, không phân biệt thiện ác. Như 1 trò đùa...Vậy nó có khác gì khi tôi bất lực chứ? Để cứu càng nhiều mạng sống càng tốt...

-Anh nói rằng mình không thể hoàn thành ước nguyện dù chỉ 1 lần?

Saber thấu hiểu những gì trong lời kể của Archer Emiya, cúi đầu, ánh mắt có vẻ đồng cảm nói.

-Đúng vậy. Tôi đã lựa chọn rất nhiều người mà mình muốn cứu. Bởi vì cái lý tưởng ngu ngốc muốn làm người hùng chính nghĩa. Tôi bệnh vì phải dọn sạch nhân loại. Nhưng vì là 1 Anh Linh, tôi cam chịu lặp lại điều đó trong tất cả cõi đời mình. Nếu tôi chưa hề tồn tại, nếu tôi có thể biến mất, có lẽ...

Archer nói.

-Nếu anh giết 1 người có số mệnh trở thành Anh Hùng, anh nghĩ người Anh Hùng đó sẽ không được tái sinh ư?

Saber nói.

-Tôi đã chờ đợi cơ hội đó, hy vọng ngày đó sẽ đến.

Archer khẳng định.

-Vô ích thôi. Anh đã tồn tại như 1 Protector. Anh nằm ngoài quy luật của thời gian. Cho dù loại bỏ Shirou, anh cũng không biến mất.

Saber giải thích.

-Có lẽ...Nhưng điều gì cũng có ngoại lệ của nó. Nếu tôi phá hủy cả thể xác lẫn linh hồn hẳn, ít nhất thì sai lầm về người Anh Hùng chính nghĩa sẽ không xuất hiện ở thế giới này.

Archer nhìn về Emiya Shirou đang đứng lặng thinh từ lúc nãy đến giờ, nói:

-Sao vậy, Emiya Shirou. Nếu không thể không chấp nhận ta, tự sát tại đây và kết thúc mọi chuyện đi!

Sau khi Archer dứt lời, Emiya Shirou nhặt thanh kiếm dưới chân hẳn lên, nói:

-Archer, anh có hối hận không?

-Tất nhiên có.

Archer đáp.

-Vậy thì tôi rằng chúng ta là 2 người khác nhau.

Emiya Shirou nghiêm túc nói.

-Cái gì?

Archer Emiya cau mày nói.

-Không cần biết mình gặp chuyện gì, tôi cũng không hối tiếc. Đó là lý do tôi không thể chấp nhận anh. Nếu anh là lý tưởng của tôi, thì tôi cần xem nó là lý tưởng sai lầm của bản thân.

Emiya Shirou nghiêm túc nói.

-Lỗi suy nghĩ đó là nơi mọi chuyện bắt đầu. Một ngày nào đó, người sẽ lâm vào tình cảnh giống ta.

Archer Emiya nói.

-Không đâu. Ngày đó sẽ không bao giờ đến.

Emiya Shirou cãi lại chắc như đinh đóng cột.

-Đúng vậy....Nhưng ta cho rằng không. Nếu không trốn chạy ở đây, thì dù trong trường hợp nào, người cũng chả có tương lai đâu.

Archer nói, sau đó hần từ từ bước lại gần về phía Saber và Emiya Shirou, Tousaka Rin vẻ mặt có chút lo lắng nhưng không làm gì được cả, nhất là sau khi nghe về chuyện của Archer Emiya.

Nhận thấy Archer có động thái được cho là nguy hiểm, Saber lùi lại thủ thế sẵn sàng tấn công. Nhưng Emiya Shirou đã dừng Saber lại.

-Không sao đâu, Saber. Nhưng tôi mong cô nên lùi lại. Đây là trận đấu của tôi.

Có vẻ đã quyết định điều này trong đầu lúc này khi hắn im lặng, hắn bước đến theo hướng ngược lại với Archer, tức là 2 người đang trực tiếp nhìn nhau.

Không khí giữa 2 bên là hừng hực chiến ý, 1 người muốn giết quá khứ của mình, 1 người muốn bảo vệ lý tưởng mà mình mong muốn.

-Trace on.

Cả hai người đồng thanh hô 2 từ “trace on”, và 2 thanh đao trắng đen xuất hiện ở 2 tay mỗi người.

Trong thời điểm phải nói là cực kỳ căng thẳng như thế này, không có ai cho rằng nên mở miệng phá hỏng không khí trang nghiêm này cả. Ngay cả Phi Linh cũng cho rằng sẽ có 1 trận đấu đỉnh cao sắp diễn ra đây.

-Người có thể theo kịp kiếm iới của ta chứ? Nếu độ chính xác của người sai lệch chỉ 1 chút sẽ phải trả giá bằng cái chết đấy.

Archer nói. Emiya Shirou im lặng sau đó liền vọt tới ra đòn đầu tiên và Archer dùng thanh đao của mình đỡ đòn...1 trận đấu diễn không chỉ có Saber là người làm chứng mà còn có Tousaka Rin, Illyasviel và Phi Linh nữa, à mà vẫn còn 2 nhân vật dấu mặt chưa lộ diện.

Keng keng keng...

Sau khi đòn khởi đầu của Emiya Shirou, Archer Emiya liên tục đáp trả lại khiến Emiya Shirou phải lùi lại nhanh chóng. Đã thế, Archer Emiya

không hề tha cho Emiya Shirou 1 lúc để thở, hắn tốc biến ra sau lưng Emiya Shirou chuẩn bị thế quét ngang. Nhưng chắc có lẽ do cơ thể của Emiya Shirou bộc phát ra tốc độ có thể sánh ngang với Archer Emiya.

Saber hay Tousaka Rin nhìn Emiya Shirou có thể cân Archer Emiya. Nhưng chỉ có phản xạ nhanh chóng, kịp thời chứ không mang lại cho Emiya Shirou bất kỳ ích lợi trong thế công cả.

Vụt....

Keng.....

Archer Emiya lại tốc biến, đến ngay trước mặt Emiya Shirou hất 1 nhát chém từ dưới lên, Emiya Shirou đỡ đòn bằng 1 đòn chém ngang kịp thời cản phá được tấn công của Archer Emiya.

Keng....

Cả 2 người chém về phía sau, ma sát tạo ra những đường ánh lửa trong phút chốc, 2 người cứ như rất ăn ý vậy, chém qua, lại quay người tiếp tục tấn công.

Oành...

Archer Emiya đâm Emiya Shirou khiến hắn bay ra sau 4 m.

Emiya Shirou liền đứng lên ngay sau đó. Archer Emiya ánh mắt khá tàn bạo, hắn quyết tâm muốn giết chết Emiya Shirou.

Keng keng keng....

Âm thanh va chạm của 4 thanh đao cứ liên tục vang lên, Archer cứ liên tục đánh Emiya Shirou không đường để thở, Archer Emiya phá tan gần mười thanh đao mà Emiya Shirou tạo ra. Cứ được 5-6 đòn giao nhau lại mất đi 2 thanh, phiên bản của Emiya Shirou chỉ là bản sao chép không hoàn

chỉnh của Archer Emiya, bên trong cũng chỉ rỗng chứ không hoàn toàn có được chất lượng như bản gốc.

-Người nghĩ trình độ đó của mình ngang ngửa ta sao?

Archer Emiya nói. Emiya Shirou thở hỗn hển. Trên trán của Emiya Shirou hình như bị 1 mảnh vỡ xướt qua mà chảy máu 1 chút.

Cái người tái tạo chỉ là vỏ bên ngoài, nhưng nếu không có nguyên tắc cơ bản thì vô dụng thôi.

Archer nói. Emiya Shirou nghe không dễ chịu gì, hấn lấy lại chút sức lực, lại lao tới chém Archer Emiya, vừa quát:

-Khốn kiếp!

Choang....

Emiya Shirou chém ngang vào cổ Archer Emiya, và như thường lệ, Archer Emiya đỡ dễ dàng. Mà lần va chạm này dường như có sự khác biệt. Emiya Shirou đang cảm nhận điều đó, Archer Emiya thấy Emiya Shirou có chút thất thần liền cho hấn 1 đập khiến hấn văng ra ngoài, nhưng may là Emiya Shirou vẫn chống được tư thế đứng của mình, Archer Emiya sau đó đã vọt tới liền hoàn công kích, Emiya Shirou chỉ có thể đỡ nhưng trong lúc đỡ, cảm giác lúc này ngày một rõ ràng hơn.

Archer Emiya thấy Emiya Shirou vẫn ngây ngô đứng đờ ra, hấn trực tiếp thực hiện 3 đòn chém chỉ trong chớp mắt, cứ như chỉ 1 lần đánh mà có 3 đòn chém vậy, 3 đợt công kích mạnh mẽ ấy khiến cho 2 thanh đao vỡ tan 1 lần nữa.

Bất ngờ ngay sau đó là Emiya Shirou lại vùng dậy, hấn lập tức triệu hoán 2 thanh đao chém vào đao của Archer Emiya, điều khiến mọi người kinh ngạc là, Emiya Shirou đẩy lùi Archer Emiya chứ không bị khựng lại

hay vũ khí vỡ nát. Archer Emiya bị đẩy lùi 1 bước, lực đạo truyền xuống mặt đất khiến đất dưới chân bị vỡ tan.

Ta đã trở lại đây:v k bik AE có ủng hộ ta nhiều tiếp k đây?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 203: Emiya Shirou Vs Archer Emiya (2)

Sau khi mọi người ngạc nhiên đều còn chưa biến mất, Archer Emiya đã lấy lại tư thế bình thường, hắn nghiêm trọng nói:

-Giờ ta đã hiểu. Thảo nào người lại cố chấp như thế. Ta từng nghe nói về Ma Thuật có thể giúp người làm chủ kỹ năng cổ xưa, bởi chúng giúp người nhớ về tiền kiếp của mình và để chúng chiếm hữu người. Có nghĩa là, mỗi lần kiếp của chúng ta chạm vào nhau thì kỹ năng của người lại được nâng cao.

-Không đùa chứ? vậy thì chúng ta đều là những kẻ bắt chước. Cứ mạnh miệng đi.

Emiya Shirou cau mày nói:

-Tôi sẽ sớm bắt kịp anh thôi.

-Bắt kịp ta sao? Người hoàn toàn sai rồi. Rõ ràng người không hiểu gì cả.

Archer Emiya giễu cợt nói.

-Tôi sai gì nào?

Emiya Shirou đáp. Archer Emiya không đáp lại mà tốc biến đến trước mặt Emiya Shirou ra đòn, Emiya Shirou có vẻ không có khả năng phản xạ, hắn đỡ rất kịp thời, cả 2 cùng so đo lực lượng với nhau, Archer Emiya nói:

-Rằng người chả chút cơ hội nào để chiến thắng.

Độ lực cứ diễn ra trong vòng mấy giây, 2 người không nói gì, chỉ thấy sau đó, 2 cây đao của Emiya Shirou lại nứt rồi vỡ nát ngay sau đó.

-Shirou!

Tousaka Rin và Saber đều lo lắng hô. Illyasviel và Phi Linh đứng gần đó cũng không có làm ra động thái gì cả, ngược lại xem màn kịch này có hơi thích thú.

Dường như Emiya Shirou đã nhìn thấy cái gì đó, sau khi vũ khí của mình vỡ tan, hắn ngã huỵch xuống đất, cứ liên tục chà sát móng lùi về sau, cả người hắn rung bần bật, cứ như sợ Archer Emiya lắm vậy, có thể nói thay đổi tâm trạng trong Emiya Shirou vô cùng khác thường mà chỉ có hắn lúc này mới hiểu được.

-Nhìn mặt người, với cái biểu hiện thảm hại như ới đó, người đã nhận ra rồi, đúng không?

Archer quan sát biểu cảm trên mặt Emiya Shirou có lẽ đoán ra câu trả lời, hắn lại nói:

-Vậy thì đơn giản rồi. Mọi thứ người thấy là thật, Emiya Shirou. Đó là cách “bắt kịp ta” mà người sẽ nhận được. Mà có lẽ lúc này người cũng đã thấy 1 lần rồi, có lẽ người không quá để ý đấy thôi.

Thật đúng là vậy, khi Archer sử dụng Vô Hạn Kiếm Vực đã có phản chiếu hình của tâm trạng hắn, hay nói đúng là quá khứ,...Vừa rồi độ sức, Emiya Shirou lại 1 lần tận mắt thấy điều đó, quá khứ mà hắn hiểu ra lý tưởng của mình sai lầm, giết chóc vô số,....

-Tôi nhất định không bao giờ trở thành anh!

Emiya Shirou hít một hơi thật sâu, hắn quát lớn, 2 tay liền xuất hiện 2 thanh đao, hắn chạy thẳng tới phía Archer Emiya.

-Ne~ Berserker, người có ước muốn gì sau khi dành được Chén Thánh?

Illyasviel và Phi Linh trong lúc quan sát trận đấu, quay sang nhìn cậu hỏi.

-Etou...Hiện tại kí ức của ta còn rất hỗn loạn, có thể ta muốn được hồi sinh. Có thể hồi sinh liền có thể tìm lại quá khứ, điều đó không khó đối với ta lắm.

Phi Linh cười nói.

-Heh~Vậy người nhớ được tên của mình không?

Illyasviel ngân giọng ngạc nhiên hỏi.

-Sao Illya-chan lại hỏi thế?

Phi Linh thắc mắc.

-Hừm.....Theo linh cảm của ta, người có lẽ nhớ ra tên của người.

Illyasviel vất tay lên cằm ra dáng thám tử suy luận nói.

-Hừm....Đúng là ta nhớ tên của ta, và duy chỉ có tên và sức mạnh mình từng sở hữu mà thôi.

Phi Linh cũng đồng dạng vất tay lên cằm đáp.

-Vậy...Ta có thể biết tên người không?

Nghe được câu trả lời của Phi Linh rất đúng ý mình, Illyasviel liền hào hứng nói.

-Nếu Illya muốn biết, ta không cần phải giấu giếm gì với Illya-chan cả. Thật ra...

Phi Linh đang định nói tên của mình với Illyasviel thì lại bị trận đấu của 2 người kia cuốn lại, cuộc nói chuyện cũng bị phai nhạt đi, Illyasviel cũng quên mất điều muốn nói tiếp theo, Phi Linh thấy thế đành chịu.

Trong trận đấu chưa đi đến hồi kết kia, Emiya Shirou lại thất thế 1 lần nữa, cứ ngỡ rằng hắn có chút lợi thế nhưng ngay sau đó lại trắng tay bị đập cho ná thở, thanh đao của hắn không bị đánh nát, nhưng nó bị vẫn không chống đỡ được nhiều lắm, vô số chỗ bị cùn đi do va chạm kinh khủng của Archer Emiya gây ra. Emiya Shirou thở hổn hển do mất sức quá nhiều khi giao đấu.

-Thật đáng tiếc cho kẻ không có mục tiêu cho riêng mình, cả đời bị ám ảnh bởi lý tưởng ngu ngốc. Chẳng phải quá rõ ràng với người rồi sao? Cứu người chỉ vì người muốn là 1 mong ước sai lầm. Kẻ khiếm khuyết như người là thứ giả tạo không đáng tồn tại. 1 kẻ sống không có lý do.

Archer Emiya liên tục đưa ra những lời phỉ báng với Emiya Shirou, khiến hắn nghiêng răng nhìn Archer Emiya bằng 1 ánh mắt tức tối không thể nhẫn nhịn được nữa.

-Ta là lý tưởng của người. Quá rõ ràng lúc này người không thể đánh bại ta.

Archer nói. Emiya Shirou lúc này mày rung rung liên tục do tức, sau đó hắn cố đứng lên, tái tạo lại 2 thanh đao trên tay mình. Rồi hắn tiếp tục chạy tới bổ 2 thanh đao của mình về Archer Emiya. Archer Emiya vẫn đỡ đòn vô cùng dễ dàng, không hề khó khăn.

-Vậy à...Từ chối ta cũng là lẽ thường tình thôi. Khi ta còn lý tưởng của người, Emiya Shirou phải là kẻ bác bỏ ta hơn bất cứ ai.

Archer Emiya nói, hấn dồn lực đánh bật Emiya Shirou về sau, Emiya Shirou nhảy lùi về sau, kế đó hấn lại tiếp tục tiến đến Archer Emiya, nhưng hấn bước chân hấn chậm chạp, cứ như 1 người kiệt sức, 1 vận động viên đuối kiệt đang cố gắng về đích vậy.

Chém...Emiya Shirou tung ra 1 đòn chém ngang, và nó không hề có chút thứ gì gọi là nhanh cả, đối với Archer Emiya mà nói, nó như 1 cái khều nhẹ, cho nên hấn né cũng không khó, lách người qua né đòn, Emiya Shirou lại đâm tới 1 đòn, hấn như 1 tên chỉ biết đâm lụi vậy, không hề để ý Archer Emiya né rồi, vẫn đâm thẳng về hướng không người, Archer Emiya chỉ tiện tay lấy thanh đao của hấn đâm xuống cẳng tay của Emiya Shirou, máu tương theo lưỡi đao chảy xuống mũi, nhỏ giọt xuống đất.

-Vậy để ta hỏi người. Người có thực sự muốn trở thành người hùng của công lý?

Archer hỏi. Emiya Shirou nén đau nói:

-Sao người lại hỏi như vậy? Ta không muốn trở thành...Mà là ta đang trở thành!

Emiya Shirou dồn lực đâm thẳng về Archer Emiya, hành động quá dễ đoán, Archer Emiya rút thanh đao đâm vào cẳng tay Emiya Shirou 1 cách nhanh chóng, xoay người né đòn đâm, sau đó hấn dùng tay trái của mình kẹp tay ra đòn của Emiya Shirou, thuận thế xoay người, Archer Emiya định đâm Emiya Shirou từ phía sau, nhưng tên kia có vẻ không dễ ăn, hấn đã lấy thanh đao chặn cây đao kia của Archer Emiya, cả 2 áp lưng vào nhau, tay kia của Emiya Shirou, Archer Emiya đã giữ, còn lại 1 tay cầm đao đang đọ lực với Archer Emiya.

-Vậy à. Người phải trở thành như vậy. Và lý do là: đó là điều duy nhất mà Emiya Shirou ham muốn. Cho dù nó không xuất phát từ ham muốn của bản thân.

Archer lên tiếng nói, trong khi vẫn đang cách lực với Emiya Shirou ở thanh đao trên tay trái của mình, Emiya Shirou cố gắng cắt đứt thanh đao nhưng không thể nào làm được. Archer tiếp tục nói:

-Dường như người luôn nghi ngờ điều đó. Ta đã không còn kí ức của mình nữa. Tuy nhiên, ta vẫn nhớ cảnh tượng đó. Ngọn lửa xa tít không thể thấy. Mùi hôi thối của cái chết. Ao ước được cứu khi hy vọng vụt tắt. Cảm giác khi điều ước được ban tặng. gương mặt nhẹ nhõm của Emiya Kiritsugu khi cứu ta. Đó là nơi người bắt đầu. Lòng biết ơn được cứu không xuất hiện cho tới mãi sau này. Đơn giản người chỉ ngưỡng mộ Emiya Kiritsugu. Vì ông ta trong vô cùng hạnh phúc khi cứu người, người đã muốn mình giống như vậy.

Có vẻ đã lặn sâu vào suy nghĩ, Emiya Shirou như đang bị đánh gục về mặt tinh thần, những đã kích của Archer Emiya là đánh thẳng vào tư tưởng và suy nghĩ của Emiya Shirou. Archer Emiya lại nói:

-Thần tượng cha mẹ là thường tình ở trẻ em. Nhưng những gì ông ta để lại là 1 lời nguyện. Vào khoảng khắc ấy, người không có lựa chọn nào ngoài trở thành người hùng của công lý. Lý tưởng của người chỉ là tiếp nối. Lý tưởng mà Emiya Kiritsugu không thể thức hiện. Người chỉ làm theo những gì ông ta cho là đúng.

-Điều đó không đúng...

Emiya Shirou cau mày, lẩm bẩm.

-Người hùng của công lý? Đừng khiến ta cười. Tất cả những lời nói của người về việc muốn giúp đỡ người khác, không phải là ý định của bản thân

người. Những kẻ như người nghĩ rằng mình có thể giúp người khác...ĐÓ LÀ SỰ NGẠO MẠN LỚN NHẤT!

Archer Emiya quát lớn dứt lời, đồng thời chặt đứt cây của Emiya Shirou từ này giờ đang cạnh tranh độ bền cùng Archer Emiya. Hắn lật thanh đao ngay sau đó và đâm thẳng vào đùi của Emiya Shirou.

-A.....

Emiya Shirou kêu đau thê lương. Hắn lách người ra xa Archer Emiya. Cắn răng nén đau trong khi Archer Emiya đang bước đến gần hắn.

-Đúng vậy! Người ngưỡng mộ điều ước của ông ta vì nó quá tốt đẹp.

Vừa nói, Archer Emiya vung thanh đao của mình lên chém xuống Emiya Shirou đang còn cắn răng chịu đau, hắn vờn thanh đao của mình lên đỡ công kích của Archer Emiya.

Xoảng...

2 thanh đao vung lên đỡ đòn đã nát tan. Emiya Shirou lui về vài bước, triệu hoán ra 2 thanh đao mới toanh.

-Do đó, người không có mong muốn cho riêng mình.

Archer Emiya nói, rồi vung thanh đao ngang, tốc độ kinh hồn, Emiya Shirou chỉ đỡ ngay chốc, dường như hắn cũng không có nhiều sức lắm.

-Nếu không phải đạo đức giả thì là gì? Người bị thôi thúc bởi nỗi ám ảnh phải dâng hiến bản thân cho người khác...Chạy theo sự kiêu ngạo của bản thân.

Archer Emiya vừa vung đao chém Emiya Shirou liên tục, tốc độ cũng không nhanh nhưng lực đạo rất kinh người, có thể nói là những buồn bực gì của hắn đều dồn vào những đòn này, Emiya Shirou chỉ có thể đỡ, đỡ và đỡ

không mà không thể nào chống cự được. Tousaka Rin hay Saber nhìn vào chỉ có thể tròn tròn con mắt, nghe những lời tự bạch của Archer Emiya, họ chẳng thể suy nghĩ được cách nào ngăn trận đấu này lại nữa.

Xoạt....

Thanh đao của Archer Emiya đâm xuyên qua vùng hông của Emiya Shirou, khiến Tousaka Rin và Saber đều hốt hoảng hét “Shirou”.

Cơn đau chạy dọc khắp cơ thể, mọi sức lực của Emiya cứ như tuôn trào ra, hấn vung thanh đao 1 cách gượng gạo trong khi Archer Emiya nói:

-Nhưng cuối cùng, người chỉ là kẻ giả tạo. Đạo đức giả không cứu được ai. Không....người chưa bao giờ biết mình nên cứu những gì. Nhìn đi! Đây là kết quả. Không bao giờ biết cách cứu giúp. Không bao giờ có thứ để cứu. Biết rằng thực hiện 1 công lý tàn nhẫn như vậy là CÁCH NGƯỜI SẼ KẾT THÚC!

Archer Emiya dứt lời, hấn vung thanh đao trực tiếp chém xuống người Emiya Shirou, Emiya Shirou có đỡ đòn, nhưng mà, thanh đao của hắn ngay khi chạm vào thanh đao của Archer Emiya liền vỡ nát, lực đạo vẫn còn, thanh đao của Archer Emiya chém trực tiếp vào người của Emiya Shirou, huyết tương phun trào, Emiya Shirou không giữ vững được tư thế, liền lăn ra té xuống.

Ta đang tham khảo thêm nhiều khái niệm và giới quan nên truyện có phần chậm:v muốn viết hợp lý thì bỏ công ra mò chữ sao:3 ôi nghĩ đọc novel mấy truyện kì thui đủ làm ta hết Tết luồn đây ~.~

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Xuất Biến

-Lý tưởng của người bị phá sản rồi. Nghĩ rằng mọi người đều quan trọng hơn bản thân mình, mong muốn cho mọi người được hạnh phúc chỉ là 1 câu chuyện cổ tích thôi. Nếu người muốn và bám lấy giấc mộng đó, hãy chuẩn bị tinh thần bị dìm chết bởi nó đi!

Archer vẻ thịnh nộ nói. Emiya Shirou nằm trên mặt đất, ánh mắt hướng nhìn lên bầu trời ngả vàng, máu lan tràn lênh láng, sắc mặt có chút tái vì mất máu, thanh đao bị đánh vỡ tan biến.

-Kết thúc rồi chăng?

Illyasviel tò mò.

-Khó đoán lắm. Như Archer nói, trên đời có lẽ có ngoại lệ đấy.

Phi Linh lắc đầu nói.

Chỉ thấy 1 lúc sau, Emiya Shirou liền ngồi dậy, 2 gối khụy xuống đất, những vết thương đã man trên cơ thể đột nhiên phát sáng kim sắc. Bạo phong, áp lực lực nổi lên điên cuồng lấy Emiya Shirou làm trung tâm,

Archer nhìn vào nhú mày:

-Hiếu rồi. Bao kiếm của cô ta.

Mọi vết thương của Emiya Shirou toàn bộ đang lập tức lành lại. Emiya Shirou cũng nhận ra 1 luồng sức lực dâng trào trong cơ thể mình, hẩn lăm bầm:

-Thép là cơ thể ta. Và ta không thể bị đánh bại bởi anh.

Archer Emiya thấy thế, hần liền phóng 2 thanh đao của mình về phía Emiya Shirou trong khi hần đang lăm bằm, trên tay của hần đồng thời hiển hiện 2 thanh đao, sau khi xuất hiện, 2 thanh đao của Archer Emiya cũng đã phóng đến, Emiya Shirou liền đánh bật 2 thanh đao đi. Những người đang quan chiến cũng bất ngờ trước sự đột ngột mà Emiya Shirou mang lại.

-Tôi không quan tâm việc thua trong tay ai, nhưng tôi không thể bị chính mình đánh bại.

Emiya Shirou nhìn Archer Emiya và nói 1 cách nghiêm túc.

-Vậy cuối cùng người đã thắng suốt? Vậy thì sao? Hay người đã hoàn toàn nhận ra rằng, kỹ năng của chúng ta như ngày và đêm.

Archer Emiya nói.

-Tay và chân tôi vẫn hoạt động. Chỉ có niềm tin của tôi bị đánh bại. Tôi thừa nhận anh đúng. Tinh thần tôi đã quá yếu đuối để tiếp tục tin tưởng.

Emiya Shirou nói, Archer Emiya nghe như thế liền nhướng mày:

-Cái gì?

-Chỉ vì anh đúng không có nghĩa là anh chính xác. Tôi không cần thứ đó. Tôi sẽ trở thành Anh Hùng của chính nghĩa. Cũng như anh chối bỏ tôi. Tôi sẽ sử dụng từng phần sức mạnh của mình để đánh bại chính BẢN THÂN MÌNH!

Emiya Shirou vươn thanh đao của mình và chĩa về phía Archer Emiya, nói.

Sau khi dứt lời Emiya Shirou chạy thẳng về phía của Archer Emiya.

Hoàn thành việc tiếp cận, Emiya Shirou tung 1 đòn mạnh mẽ từ dưới lên, Archer Emiya nâng đao lên đỡ, nhưng không hiểu thế nào, lực đao của Emiya Shirou mạnh? Hay là thanh đao của của hắn đã đạt đến đỉnh cao? Và nó khiến cho thanh đao của Archer Emiya nứt ra. Nhưng hắn vung đao đánh trả lại khiến Emiya Shirou bị đẩy lùi ra xa.

-Thảm hại, thảm hại, thảm hại! Thậm chí ta chẳng thèm nhìn người nữa. Thật ngu ngốc, Emiya Shirou! Người hùng của công lý ư? Cái người muốn chẳng là gì ngoài “chỉ” sao? Với những gì nhận được, người không thấy mình đang lạc lối sao? Công lý là biểu tượng của sự ràng buộc. Cứu tất cả và cứu lấy những thứ thuộc về mình hoàn toàn khác nhau. Chúng loại trừ lẫn nhau! Người càng cố gắng cứu giúp hết mức, thì càng bị nhấn chìm bởi mâu thuẫn của chính mình. Cuối cùng người chỉ là 1 tên sát thủ! Nếu không thể hiểu được thì hãy chết đi. Hãy vỡ nát cùng cái lý tưởng của người đi. Hãy lụi tàn trước khi đạt được bất cứ điều gì! Đúng rồi, nếu như vậy thì 1 sản phẩm lỗi như ta cũng sẽ tan biến theo. Ta sẽ xóa sạch mọi vết tích rằng người đã từng tồn tại!

Archer Emiya gắt gao siết chặt thanh đao của mình, nhìn Emiya Shirou nói.

Sau khi nghe xong những lời ấy, Emiya Shirou vẫn giữ vững quyết định của mình, hắn lại tiếp tục lao tới Archer Emiya vung đao. Cả 2 cứ liên tục đối kháng, Emiya Shirou đánh tới, Archer Emiya đỡ đòn và phản công, người này đẩy lùi người kia, rồi cả 2 lại tiếp cận lẫn nhau và công kích liên hồi, cứ như nói về sức mạnh, Archer Emiya hơn hẳn Emiya Shirou, nhưng mà với kỹ năng của Emiya Shirou đang được từng bước chui rên trong trận chiến này, hắn vẫn có thể suýt soát né được những công kích gai góc của Archer Emiya. Nhưng Emiya Shirou vẫn bị Archer Emiya “hành” đến đáng thương, liên tiếp lùi bước, liên tiếp bị đánh gục, và Emiya Shirou vẫn không bỏ cuộc, sau mỗi lần gục ngã, hắn vẫn gắng gượng đứng lên và chiến đấu tiếp, nó khiến cho Archer Emiya nhìn ngày càng bức tức. Thời

điểm đó, những bánh răng trên không trung ngừng quay, xung quanh “cánh gà” của Archer Emiya xuất hiện rất nhiều cây trường kiếm, hẳn nhìn Emiya Shirou nói:

-Không, kết thúc vẫn như vậy. Người sẽ đánh mất tất cả hy vọng, như ta vậy!

Dứt lời, Archer Emiya hạ lệnh cho những thanh gươm bắn thẳng với tốc độ kinh người về phía Emiya Shirou.

Những thanh gươm đâm tới Emiya Shirou, hẳn liên vùng đao đánh nát những thanh gươm đó, và chỉ là may mắn đánh được hết thôi, đao của hắn đã vỡ mất phần đầu sau đợt kiếm cuối cùng.

-Thật mỉa mai. Mana của người cạn kiệt trước rồi sao? Người chỉ còn lại duy nhất món vũ khí đó. Không cần biết thế nào, trận chiến của Emiya Shirou sẽ kết thúc tại đây!

Archer nói, lại 1 dàn kiếm xuất hiện, Emiya Shirou đáp:

-Ừ, anh nói đúng... Mơ ước của tôi là thứ giả tạo. Nhưng tôi cảm nhận được sự tốt đẹp trong nó. Tôi biết coi trọng người khác hơn bản thân thật là đạo đức giả. Nhưng dù vậy...Dẫu như vậy, tôi đã ngưỡng mộ và suy nghĩ về nó. “Nếu có thể sống như vậy, thì thật tuyệt nhỉ?”. Cho dù cuộc đời tôi là thứ giả tạo về lý tưởng mong ước cho người được hạnh phúc. Tôi sẽ không đánh mất nó. Tôi sẽ không chùn bước dù nó thật ngu ngốc. Tôi biết giấc mơ của mình không...Cho dù tôi là 1 kẻ lừa gạt. Tôi biết giấc mơ của mình không hề sai!

Emiya Shirou dứt khoát nói ra những gì mình nghĩ, thầm giấu kín, đáp trả lại Archer Emiya, không gian bên trong Vô Hạn Kiếm Tạo của Archer Emiya cứ như bị Emiya Shirou ảnh hưởng, Emiya Shirou chạy vọt tới Archer Emiya, mà Archer Emiya bị luồng suy nghĩ của Emiya Shirou ảnh

hưởng, liền khôi phục và hạ lệnh cho những thanh kiếm phóng về phía Emiya Shirou.

Kiểm phóng tới, Emiya Shirou đánh lệch hướng 2 thanh kiếm, thêm 1 thanh nữa, Emiya Shirou vẫn đánh bật được nó.

Archer Emiya trên đầu triệu

Ầm...

Đợt công kích coi như đã qua, Emiya Shirou vẫn tiếp tục chạy về phía Archer Emiya.

Archer kinh ngạc nhìn Emiya Shirou chạy đến trước mặt mình, thấy hấn vung thanh đao nát đâm về mình, 2 vượn thanh đao 1 cách nhanh chóng ý định đâm vào lưng Emiya Shirou, tốc độ chạy tới và đâm của Emiya Shirou thậm chí còn không bằng việc Archer Emiya vươn tay lên nữa. Phải nói là quá nhanh.

Nhưng mà....

Archer Emiya lại không hề thực hiện động tác tiếp theo. Hấn cứ như bị nhập vậy, cứ đứng trơ ra, đao của Emiya Shirou đã gần chạm đến cơ thể hấn rồi.

Thời điểm Emiya Shirou đâm vào người Archer Emiya, Vô Hận Kiếm Vực đồng thời mất đi hiệu quả, khung cảnh quay trở lại tầng hầm của nhà thờ.

Nhìn thấy khung cảnh Emiya Shirou đâm Archer Emiya, ai cũng phải há hốc mồm chấn kinh.

-Tôi thắng rồi, Archer.

Emiya Shirou nói.

-Ờ, còn ta thua rồi.

Archer Emiya nói. Emiya Shirou rút thanh đao của mình ra, ngã dập mông về phía sau, hắt thở phào một cái, Archer Emiya nhìn chăm chú nhìn hắn có chút chờ đợi.

-Shirou! Archer!

Tousaka Rin chạy đến bên Emiya Shirou, lo lắng nhìn 2 người nói.

-Có vẻ mọi chuyện ở đây đã xong rồi nhỉ. Đáng tiếc không có tên nào chết.

Phi Linh nhìn thấy cảnh này không khỏi mỉm cười lẩm bẩm.

-Chúng ta nên rời đi thôi...

-Ế~ Ta còn chưa xem xong. Ở lại thêm chút đi.

Illyasviel mỉm cười nói.

-Không nên ở lại nữa, trời sáng rồi, Illya-chan phải về ăn sáng rồi mới tính tiếp.

Phi Linh nghiêm túc nói.

Phi Linh đặt tay Illyasviel quay người, định rời đi...

-Cái....

Nhưng ngay lập tức, cậu liền bị thu hút bởi 1 thứ gì đó. Cậu quay mặt lại quát về phía Archer:

-ARCHER, RA KHỎI ĐÓ NGAY!

Nghe được tiếng Phi Linh quát lớn, mọi người chưa kịp phản ứng gì, đột ngột 1 đám bùn màu đen xuất hiện dưới bóng của Archer Emiya, nó vùng lên ập xuống, nuốt chửng lấy Archer Emiya.

-Archer!!!!!!

Tousaka Rin tròn xoe con mắt hô lớn.

Biến cố xảy ra quá đột ngột, không hề có dấu hiệu nào là vật thể bùn ấy từ đâu mà ra? Nó bắt Archer Emiya và biến mất.

-Ku....

Chưa kể hết, 1 bàn tay từ trong vòng tròn kim sắc thò ra, bắt lấy miệng của Illyasviel, khiến cô bé hết hồn muốn kêu thành tiếng cũng không được, nhưng mà Phi Linh ở ngay kế bên hẳn đã nghe được, quay đầu lại chỉ thấy Illyasviel bị kéo hẳn vào trong vòng tròn kim sắc.

-Illya.....

Phi Linh quát lớn ý định bắt lấy tay Illyasviel cứu cô thoát ra, nhưng mà đã chậm rồi, cô bé hoàn toàn bị kéo vào trong, vòng tròn kim sắc biến mất không thấy đâu nữa.

Phi Linh hoàn toàn đờ người trong giây lát. Miệng vẫn còn há ra, mắt mở to, cả người tạo ra tư thế cố gắng bắt lấy tay của Illyasviel vẫn lưu lại.

-TÓC VÀNGGGG.....

Sau khi nhìn lại vấn đề, vòng tròn kim sắc kia, cậu chỉ thấy có 1 người có khả năng dùng nó. Chính là người đã tấn công lâu đài của Illyasviel, Gilgamesh.

-TRẢ ILLYA CHO TA MAU.....

Phi Linh quát lớn, toàn bộ không gian cứ như bị tiếng quát của cậu làm cho rung chấn kinh khủng.

Bên ngoài nhà thờ, người thanh niên tóc vàng đột nhiên từ trong vòng tròn kim sắc bước ra.

-Tch~ xem xong màn kịch đây cũng không giết được tên Faker đó, ma~, dù sao đám bunn đó cũng bắt hẵn đi rồi, miễn làm bẩn tay ta vậy.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Xuất Biến (Tiếp)

Nói xong, Gilgamesh trong đầu động, vòng tròn kim sắc xuất hiện, đi ra là Illyasviel đã bất tỉnh, hần nhìn Illyasviel cười lẩm bẩm:

-Có con rối này thôi là đủ rồi. Sớm thôi Chén Thánh sẽ được triệu hồi. Hahahaha....

Vừa cười, hần bước vào bên trong vòng tròn kim sắc 1 lần nữa và biến mất.

-TÓC VÀNG.....

Ngay khi Gilgamesh biến mất, Phi Linh chạy ngay ra từ bên trong nhà thờ, cậu quát lớn. Ngó tới ngó lui không thấy gì nữa, vừa nãy Illyasviel bị Gilgamesh lôi ra từ trong Gate of Babylon, Phi Linh lại cảm nhận được vị trí của Illyasviel nên mới chạy ra đây, giờ lại biến mất hoàn toàn rồi.

-KHỐN KIẾP.....

Phi Linh vô cùng bức tức, cậu giậm mạnh chân xuống đất, xung quanh nền đất hoàn toàn bị nát vụn, nhà thờ cũng xuất hiện dấu hiệu sụp đổ, vết nứt lan tràn ra khắp nơi.

-Trời đất...Chuyện gì đang diễn ra vậy?

Tousaka Rin được Saber ôm 1 bên, bên còn lại là Emiya Shirou chạy ra ngoài, ngay sau đó là nhà thờ hoàn toàn sụp đổ.

Nhận thấy đã an toàn, Saber bỏ 2 người xuống, cả 3 người quan sát xung quanh, khu vực xung quanh đều hoang tàn. Không khỏi làm cả 3

người kinh ngạc. Không lẽ chỉ 1 lần tức giận thôi là Berserker kia lại gây ra kinh khủng chấn động như vậy sao?

Cái đó chỉ là bình thường thôi, khi xưa, với sức mạnh của Phi Linh, tức giận thì 1 cái đại lục không thành vấn đề với cậu, và đó chỉ là xả 1 chút giận thôi, hiện tại có Gaia đã hạ thấp khả năng của cậu xuống đến không thể nào tưởng tượng được ấy.

Như khả năng của Gae Bolg, nó được tăng sức mạnh đến khó tin trong khi Excalibur thì bị hạ đến há hốc mồm mà nhìn thôi.

Phi Linh chợt liếc mắt nhìn tới 3 người, cảm giác lạnh sống lưng truyền dọc qua mỗi người, khiến 3 người cũng phải nuốt nước bọt, Saber nâng kiếm lên bảo vệ Tousaka Rin và Emiya Shirou.

-Saber, cô có biết tên tóc vàng đó là ai không?

Phi Linh nhìn Saber nói. Đột ngột hỏi như vậy, có chút không trở tay kịp thời nhưng Saber vẫn làm ra vẻ mặt cẩn trọng.

-Tại sao anh lại hỏi tôi?

Saber hỏi ngược lại.

-Tên khốn ấy lần trước không phải có cô nên hấn mới từ bỏ sao? Chắc hẳn 2 người có quen nhau. Nếu hẳn không biết mặt cô và khả năng của cô thì hẳn cũng không rút lui.

Phi Linh nói.

-....

Saber im lặng 1 chút, sau đó nói:

-Đúng là tôi có quen hẳn....

-Khoan đã, chúng tôi đã hết liên minh cùng anh rồi, không còn trách nhiệm cùng anh trao đổi thông tin nữa.

Tousaka Rin can Saber lại.

-Ôi, Rin. Như vậy không tốt lắm đâu.

Emiya Shirou khuyên can Tousaka Rin.

Không đợi Emiya Shirou can ngăn, Phi Linh ánh mắt như muốn giết người đã nhìn về phía Tousaka Rin, khiến cô chợt nhận ra mình đã sai lầm khi nói việc đó, hít hở thậm chí không thông được, cái miệng hại cái thân rồi.

-Illya.....

Đột nhiên Phi Linh lại cảm nhận được liên kết của mình và Illyasviel hiện rõ, cậu liếc mắt thêm 1 lần nữa về Tousaka Rin, khịt mũi rời đi. Nhanh chóng hướng về phía của Illyasviel....

-Thật tình đấy, cậu không kiềm chế được miệng của mình sao?

Emiya Shirou thấy Phi Linh rời đi, 2 chân bủn rủn té đập xuống đất, thở phào nhẹ nhõm.

-Tớ....

Tousaka Rin cũng bủn rủn hết cả chân khụy gối xuống, ngồi xuống.

Saber nhìn về hướng Phi Linh rời đi, có chút nhú mày. Tuy nói mất hết [Thần Cách], nhưng Phi Linh vẫn không hề yếu đi. Cô đang suy nghĩ không biết thực sự danh tính của Phi Linh là vị thần nào trong truyền thuyết.

Tại bên trong lâu đài của nhà Einzbern, Gilgamesh bước ra từ trong vòng tròn kim sắc Gate of Babylon của mình. Xung quanh vẫn đáng vẻ hoang tàn do trận chiến giữa hắn và Phi Linh.

Nhìn xung quanh 1 chút, khung cảnh lại khiến hắn nhớ về Phi Linh đốt [Thần Cách] của mình để cứu con rồi Illyasviel lại khiến hắn nhớ đến Enkidu đã hy sinh vì hắn.

Nghĩ vẫn vơ 1 hồi, hắn lắc lắc đầu quay lại thực tại, kế bên xuất hiện vòng tròn kim sắc, Illyasviel bất tỉnh từ bên trong xuất hiện ra.

-Vốn dĩ tên khốn Kotomine phải làm chuyện này mới phải, chỉ có con ả Caster kia động tay 1 chút thôi đã chết. Hừ, coi như ta nhìn lầm người vậy.

Gilgamesh lăm bằm. Sau đó hắn vươn tay của mình chạm lên giữa ngực nhỏ của Illyasviel.

Xoạt....

Toàn bộ bộ đồ Illyasviel đang mặc trên người, toàn bộ đều bị 1 lực nào đó oanh tạc. Để lộ ra cơ thể khiêm tốn của cô bé 10 tuổi trần như nhộng trước mặt Gilgamesh, thậm chí hắn nhìn mà không chớp mắt lấy 1 lần nữa.

Trước người của Illyasviel đột ngột xuất hiện 1 vòng tròn Ma Thuật lớn, khiến cô bé bay lên không trung, tư thế của Illyasviel vươn 2 tay ra như Inri bị đinh đóng cột trên thập tự giá vậy.

-EKUSU KALIBUR (Excalibur) MORUGAN (Morgan).....

Không biết từ đâu ra 1 luồng năng lượng lớn vô cùng xuất phát từ trong 1 góc tối của lâu đài, một giọng nói kha khá giống Saber vang lên. Tiếp đến 1 luồng năng lượng đen khịt bắn về phía Gilgamesh.

-Cái....

Gilgamesh may mắn nhận ra sóng năng lượng này, hần nhanh chóng nhảy ra khỏi vị trí hiện tại.

Ầm.....

Luồng sóng năng lượng đen lướt qua, kéo dài, phá hủy hoàn toàn bức tường sảnh chính của lâu đài.

-AI?

Gilgamesh đứng thế vững lại thì quay lại nhìn về phía luồng công kích vừa bắn ra. Rồi hần lại phát hiện, Illyasviel đang bị treo bổng trên không đã biến mất, Ma Thuật đang thi triển hoàn toàn bị gián đoạn, bắt đầu sụp đổ.

Cạch cạch....

Những tiếng bước chân phát ra từ bên trong bóng tối, hiện ra 1 cô gái, tóc vàng, toàn thân gần như mặc 1 bộ giáp cực kỳ giống Saber mặc nhưng có khác là 1 bộ màu đen tuyền có những đường đỏ đi toán loạn như gân, có cả hắc khí xung quanh nữa, có 1 chiếc mặt nạ đen che 2 mắt của cô, trên tay cầm 1 thanh hắc kiếm hình dạng tượng tự như thanh Excalibur của Saber nhưng lại màu đen có những đường đỏ làm họa tiết cho thanh kiếm khiến nó khá nổi bật.

Bước tiếp theo cô là 2 người nữa. 1 người thanh niên, bộ đồ nhìn rất đậm chất đen tối, đen cũ, áo khoác ngoài rách rưới phần dưới màu đỏ thẫm đen, mái tóc màu trắng, cẳng tay 2 bên đều quấn dây đen viền đỏ. 1 người nữa là 1 người phụ nữ, tóc tím dài đến khó tưởng tượng được, trên đuôi tóc của cô còn có đầu rắn, chúng lượn lơ liên hồi, mắt cô được che bởi 1 vật che mắt và có 1 viên ngọc đỏ ở giữa vật băng mắt ấy, 2 tay của cô mọc vảy màu vàng, chân cô kể từ đùi xuống dưới cũng có vảy màu vàng, phía sau còn có đuôi rất lớn. Mỗi người đều có phần hắc khí nồng nặc tỏa ra.

Gilgamesh nhìn thấy 3 người này không khỏi cau mày, nói:

-Faker.....

Chưa kịp làm gì cả, người phụ nữ tóc tím dài đã xuất hiện động thái mới, cô ta tốc biến ngay tức thì. Gilgamesh trợn mắt, Gate of Babylon kích hoạt, xuất ra 1 thanh trường kiếm, Gilgamesh nắm lấy thanh kiếm chém xuống phía trước.

Keng....

Chỉ thấy người phụ nữ tóc tím đã ở ngay trước mặt hắn, mái tóc có những đầu răng rắn lấy thanh kiếm của hắn. Người phụ nữ tóc dài chưa xong, những con rắn lập tức cắn nát thanh kiếm của Gilgamesh.

-Cái gì.....

Gilgamesh lại 1 lần nữa chấn kinh, phải biết đây là Bảo Cự chứ không phải phạm khí, trực tiếp cắn nát Bảo Cự. Đây là chúng mình cái gì?

Trận giao thủ còn chưa chấm dứt, người phụ nữ tóc dài nắm đấm đánh vào người của Gilgamesh.

Oành.....

Gilgamesh trực tiếp bay về phía bức tường.

-Ku.....

Gilgamesh đã khạc máu ra, sức mạnh lực lượng thật khiến hắn không dám cùng người phụ nữ tóc tím cận thân giao thủ đây. Gilgamesh đứng lên, dự định tạo ra Gate of Babylon chuồn trước. Nhưng mà khi sắp bước vào, trong vòng kim sắc thì 2 thanh đao màu trắng đen vuốt tới ngang qua, khiến Gilgamesh phải lùi lại tránh xa vòng kim sắc vừa tạo ra. Lùi lại nhưng hắn vẫn có thể tạo vòng kim sắc khác ở phía sau lưng, thuận thế lùi của hắn vẫn có thể trốn được.

Vụt...

Nhưng mà...Không đã sơ suất là người phụ nữ tóc tím vẫn ở gần đó, cô ta xuất hiện ngay phía sau lưng Gilgamesh, tức là ở giữa vòng kim sắc và Gilgamesh, những đầu tóc rắn mau chóng quấn lấy người Gilgamesh....nhắc hấn lên. Toàn bộ quá trình diễn ra quá nhanh khiến hấn không kịp trở tay nữa. Hấn hoàn toàn bị vô hiệu hóa.

Crắc Crắc...

-A.....

Tóc của người phụ nữ bắt đầu siết chặt người Gilgamesh lại, khiến xương của hấn bắt đầu có dấu hiệu nứt gãy. Hấn cắn răng, nhìn người phụ nữ.

Người phụ nữ để để ý những thứ đang hướng về phía cô, cô nhanh chóng buông thả Gilgamesh, nhảy về phía sau.

Ầm ầm ầm ầm.....

Chỉ thấy vô số những thanh kiếm, thương đâm xuống vị trí của người phụ nữ đã từ bỏ lúc này, Gilgamesh đã dùng Gate of Babylon để kịp cứu mình trong phút chốc. Hấn rơi xuống, máu từ trong miệng tràn ra do chấn động cơ thể vừa rồi.

Xem ra Gilgamesh không phải vô địch, hấn hoàn toàn bị chèn ép bởi chỉ người phụ nữ tóc tím với 1 chút giúp sức của người thanh niên tóc trắng kia.

-Servant?! Tại sao lại xuất hiện nhiều như vậy?

Gilgamesh lấy tay lau vết máu trên miệng mình, thầm nghĩ. Rồi hấn nhìn về phía người thanh niên tóc trắng kia hỏi:

-Faker...Không phải người đã bị thứ bùn kia hấp thu rồi sao?

-....

Người thanh niên không trả lời lại, chỉ đứng yên. Gilgamesh thấy vậy nhú mày, sau đó liền đề phòng hơn.

Người thanh niên xuất hiện động thái mới, hất triệu hồi ra 1 cây cung, sau đó là thanh kiếm, hất đặt nó lên cây cung và dùng nó như 1 mũi tên, hướng mục tiêu là Gilgamesh.

Gilgamesh nhìn thế cẩn răng, mắt đảo về người phụ nữ tóc tím, cô ta luôn chớp thời cơ hất không đề phòng mà tấn công, chưa kể đến những đợt tấn công phải nói là kinh hồn.

-Tch....

Trong phút chốc Gilgamesh tắc lưỡi không biết nên đối đầu với những Servant lạ lùng này ra sao?

Đúng lúc này, người phụ nữ tóc tím vọt tới chỗ của Gilgamesh, những đầu rắn ở đuôi tóc của cô liền cắn về phía hất, Gilgamesh phía sau xuất hiện những thanh Bảo Cự phóng nhanh về người phụ nữ nhưng chúng hoàn toàn bị người này né được, tốc độ của người phụ nữ không không nhanh, có thể nói tương đương với Archer Emiya vậy.

-TRẢ ILLYA LẠI CHO TA, TÓC VÀNG KHỐN KIẾP.....

Trận chiến đang diễn ra, xu thế bại trận đang nghiêng về phía Gilgamesh thì bỗng dưng 1 giọng quát từ đâu đó vọng ra, khiến các Servant đen kia có hơi khựng lại.

Ầm.....

Từ không trung, 1 thân ảnh đáp xuống, lực đáp khiến mặt đất rung chấn dữ dội, khói bay mù mịt. Cuộc chiến đang gay cấn kia cũng bị tình huống khiến cho dừng lại, toàn bộ ánh mắt nhìn về phía bên trong đám khói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Dark Servant

Sau khi đám bụi hoàn toàn tan đi, thân ảnh của Phi Linh hiện ra, ánh mắt của Gilgamesh có chút kinh ngạc, không ngờ chỉ 1 chút thôi mà Phi Linh đã tìm được đến tận đây, có lẽ do liên kết Master-Servant của cậu và Illyasviel đã được cảm nhận sau khi hấn lấy Illyasviel ra khỏi Gate of Babylon. Nhưng còn 3 người khác, 3 Servant đen nhìn Phi Linh có chút kiêng kỵ.

-ILLYA ĐÂU.....

Phi Linh nhìn Gilgamesh với ánh mắt sát khí tràn trề, làm hấn cũng lạnh cả sống lưng. Không thấy Gilgamesh trả lời, Phi Linh đảo mắt qua 1 bên khác, thấy Illyasviel đang nằm bất tỉnh kế bên người thanh niên tóc trắng.

-Archer?

Nhìn người thanh niên này, Phi Linh nhận ra hấn chính là Archer Emiya. Có điều không phải hơi lạ lòng sao? Rõ ràng lúc này tại tầng hầm nhà thờ, Archer Emiya đã bị 1 cái bóng hay bùn gì đó nuốt rồi mà, tại sao lại xuất hiện ở đây, hơn nữa, hắc khí phát ra nồng nặc đầy ắp sự hiện diện của cái ác.

-Dù người có biến thành thứ gì, nó không liên quan đến Illya, ta cho người cơ hội 3 giây để Illya lại và biến khỏi mắt ta, nếu không....

Phi Linh liếc sát phạt ánh mắt nhìn về phía Archer Emiya đen kìa. Nhưng có vẻ sát khí của cậu đã bị chặn bởi lớp hắc khí kia, thành ra nó không hề ảnh hưởng đến 3 Servant kia nữa.

Hắc hóa Archer Emiya bước đi, đến bên Illyasviel, bỗng cô bé lên, sau đó phóng đi, rời khỏi lâu đài. Phi Linh nhìn thấy bóng lưng Archer Emiya Alter (Alter=hắc hóa), trợn tròn con mắt.

-ARCHER.....

Phi Linh sùng máu quát lớn, tên kia thậm chí còn không để ý lời cậu cảnh cáo. Phi Linh chuẩn bị phóng tới phía mà Archer Alter rời đi.

Chú.....Ầm.....

Đột nhiên 1 vầng hào quang to bằng cây cột, màu đen bắn tới chỗ của Phi Linh, khiến cậu phải từ bỏ ý định, phải tránh thoát khỏi đợt tấn công này, hào quang hủy diệt kéo dài 1 đường đến bức tường, phá hủy bức tường trong nháy mắt và đi vào trong khu rừng bên ngoài lâu đài, khiến 1 khoảng lớn của cánh rừng biến mất.

Phi Linh đáp xuống, nhìn lại phương hướng phát ra hào quang đó, người phụ nữ tóc vàng giáp đen giống Saber đã nâng kiếm lên chuẩn bị tư thế chiến đấu.

Phi Linh ánh mắt băng lãnh nhìn người phụ nữ, trên tay xuất hiện 1 thanh đại kiếm không quá cỡ. Cậu vọt thẳng về phía người phụ nữ đó. Người phụ nữ thấy Phi Linh vọt tới phía mình, nâng cao kiếm lên, đập xuống trước mặt.

Ầm.....

Lực đạo của người phụ nữ tạo ra 1 khoảng nứt kéo dài với khói bụi dày đặc nổi lên.

Keng.....

Phi Linh va chạm với người phụ nữ tóc vàng, cả 2 người so đo lực với nhau, 2 thanh kiếm ma sát tóe lửa, và thanh đại kiếm của Phi Linh vì lí do chỉ là phàm khí nên không có khả năng so sánh chất liệu với 1 Bảo Cự được, và thanh kiếm màu đen có hoa văn màu đỏ trang trí trên thân kiếm là 1 Bảo Cự, thanh đại kiếm của Phi Linh bắt đầu nứt ra, thanh kiếm đen kia dần nhấn sâu vào thân kiếm của Phi Linh, tức là thanh kiếm của Phi Linh đang bị cắt ra từ từ.

Điều khiến cho Phi Linh ngạc nhiên là, khả năng thể chất của người phụ nữ này phải mạnh cùng bằng cấp bậc với Phi Linh, chính là A. Trong quá trình độ sức, Phi Linh làm thế nào không phát hiện lực lượng của người đó là bao nhiêu được. Và phải nói là người phụ nữ này lại có thể mạnh như vậy, thậm chí thanh kiếm đen nhìn bề ngoài khá giống thanh Excalibur của Saber dùng.

Thanh đại kiếm của Phi Linh đã bị cắt hơn phân nửa, thậm chí nó có thể đứt gãy bất cứ lúc nào, Phi Linh chấp nhận yếu thế, thả lỏng kiếm, khiến thanh kiếm đen của người phụ nữ thuận lợi đẩy tới, nhưng cứ tưởng đã chém trúng Phi Linh, người phụ nữ này đã nhầm. Phi Linh xoay người, 1 đòn giò lái của Taekwondo đánh thẳng vào mặt của người phụ nữ. Khiến cô ta bị đánh bay.

Chưa hết, sau khi đã đánh người phụ nữ tóc vàng, người phụ nữ tóc tím liền từ không trung đánh xuống, Phi Linh nhận ra sự hiện diện của cô ta ngay trên đầu mình, cậu liền tạo ra những cái khiên, ý định đón đỡ đòn công kích của người phụ nữ này.

Những tấm khiên tạo ra xếp thành lớp lớp che lấy Phi Linh, phía trên, người phụ nữ tóc tím với những đầu rắn làm phần đuôi tóc bắt đầu đâm đầu về phía những tấm khiên.

Phi Linh chợt có cảm giác không lành về điều này. Cậu nhanh chóng thoát ra khỏi phía sau của lớp khiên, tóc biến đi nơi khác, mặc cho người

phụ nữ đó tấn công.

Ầm ầm.....

Đầu rắn đã tới đích, kinh khủng là, những tấm khiên, toàn bộ đều bị đập nát....

Phi Linh nhìn cảnh này không khỏi tròn tròn con mắt. Tạm thời Phi Linh vẫn không có dùng khả năng thực sự của [Ninety-nine Heaven Type] nhưng phải chăng người phụ nữ đã có lực lượng chạm đến mức A++ rồi? Còn tệ hơn nữa, cô ta thậm chí khoang 1 cái lỗ sâu hoắm tại vị trí của Phi Linh đã đứng.

-Tch~

Phi Linh nhìn thấy hiện trường không khỏi tặc lưỡi, cậu khinh địch rồi. Người phụ nữ trước mặt cậu thông số sức mạnh là A++, cô ta thậm chí hơn cậu hẳn 2 cấp bậc đấy, nhưng bù lại tốc độ của cô ta không nhanh bằng cậu, chỉ là tốc độ bằng với Saber, khoảng B cấp.

-Tóc vàng, người tính trốn à?

Phi Linh nhìn về phía Gilgamesh đang chuẩn bị chuồn trước sau khi đã có Phi Linh làm vật hứng đạn.

-Phiền thật đấy. Cứ tưởng người không phát hiện ra. Ma~, dù sao ta cho rằng người cứu ta 1 mạng, ta sẽ cho người biết 3 tên Servant có luồng khí tức khá giống với bùn đen mà ta đã tắm từ Cuộc Chiến Chén Thánh lần 4, nói cách khác, chúng có liên quan đến đám bùn đã bắt tên Faker kia đi.

-Người nói như đúng rồi ấy. Mắt ta không có đuôi trâu mà không thấy Archer Emiya hiện tại không còn là hắc nữa, tuy có lẽ lí trí vẫn còn nhưng hắc hoàn toàn không thể kiểm soát cơ thể hắc.

Phi Linh cười khinh Gilgaemesh.

-Này ngu Thần, người đang cười ta đấy hả? Có tin ta xé xác người ra, lấy máu ngâm rượu không hả?

-Hế~ thử đi ta sợ người sao? Lần trước không phải người liên tục tấn công Illya ta đã cho người ngấm gà khóa thân rồi, tóc vàng nào tàn.

-Gu.....

Cả 2 người như chó với mèo, cái cọ trong khi đối thủ vẫn còn nhớn nhợ thế kia đúng là khó mà chấp nhận.

Vừa mới nói thôi, cả 2 người đều bị đối thủ tấn công, hào quang màu đen bắn thẳng về phía Gilgamesh, còn Phi Linh thì bị những cái đầu rắn của người phụ nữ tóc tím tấn công.

Cả 2 đều nhận ra và tránh né rất dễ dàng. Trùng hợp là 2 người né tránh sau đó, lưng áp lưng với nhau.

-Thật không ngờ có ngày ta phải chiến đấu cùng vợ ngu Thần đấy.

Gilgamesh cười giễu.

-Hả? Người nói đúng đấy. Ta cũng là lần đầu cùng nào tàn sát cánh chiến đấu đấy.

Phi Linh tương tự cười giễu. Cả 2 vừa kết thúc cuộc nói chuyện, 2 người phụ nữ kia liền tiếp tục tấn công. Phi Linh và Gilgamesh 1 lần tách rời nhau, Phi Linh hướng về phía người phụ nữ tóc tím, Gilgamesh hướng về người phụ nữ tóc vàng.

-MAU KẾT THÚC ĐI, ILLYA CÒN ĐỢI TA!

Phi Linh vùng năm đấm, hướng về phía người phụ nữ tóc tím đánh thẳng tới, đồng thời cậu quát lớn.

Phía bên ngoài cánh rừng gần lâu đài của nhà Einzbern.

-Hà hà hà.....Đợi chút đã, tớ hết hơi mất rồi.

Emiya Shirou đang chạy phía sau đuổi theo Tousaka Rin và Saber đột nhiên dừng lại 2 tay chống gối, thở hổn hển.

-Không phải cậu bảo phải cứu Illyasviel sao? Đúng là tính cách cậu không thể nào đổi được mà!

Tousaka Rin và Saber dừng lại, Tousaka Rin quay lại nói với Emiya Shirou.

-Cái này không có liên quan.

-Tất nhiên là có.

Emiya Shirou và Tousaka Rin bắt đầu tranh cãi. Saber nhìn có chút đổ mồ hôi không biết nên khuyên ngăn thế nào.

-Vừa mới sống dở chết dở ở trên bên kia, giờ chạy đến đây, tớ cũng mệt chứ, nhưng mà chuyện tớ muốn cứu Illya-chan là tớ không từ bỏ được.

-Thật là. Hết cách với cậu.

Tousaka Rin thở dài nói. Saber mừng vì 2 người đã cãi xong, nhưng lại bị cái gì đó thu hút.

-Rin, Shirou, cẩn thận.

Saber mở miệng cảnh báo 2 người, 2 người kia nghe thế cũng nâng cao cảnh giác.

Chỉ thấy từ trong rừng, bước ra 1 người đàn ông, người cao khoảng 2 m 53, toàn thân trên trần, khuôn mặt nhô đáng sợ, làn da hoàn toàn 1 màu đen kịt với những đường màu đỏ chạy khắp cơ thể, tóc gấp khúc dài đến lưng, toàn thân hằn cơ bắp nổi khiếp luôn ấy. Mỗi hơi thở của hắn liền có thể cảm nhận độ nguy hiểm khó tả. Hắn mang bên mình 1 thứ vũ khí không biết có thể nói là đao hay không, có lẽ nên nói là 1 cây đao bằng đá, cái thứ gì vậy? Vũ khí thời tiền sử à?

Saber tròn mắt, cảm xúc lẫn lộn, 2 người kia bị cái khí thế điên cuồng của tên này làm cho phát sợ luôn.

-Mọi người cẩn thận. Tên Servant này cực kỳ nguy hiểm.

Saber cảnh báo. Sau đó cô nâng thanh kiếm lên sẵn sàng chiến đấu.

-Không được! Saber không thể là đối thủ của hắn được, tên này còn thậm chí có chỉ số vượt cả Berserker nữa.

Tousaka Rin sử dụng Ma Thuật để thăm dò khả năng của Servant.

-Cái gì? Servant? Tên này ở đâu ra nữa? Cuộc Chiến Chén Thánh chỉ có 7 Servant thôi mà, từ đâu lòi ra thêm 1 tên nguy hiểm này thế?

Emiya Shirou há hốc mồm khi nghe Tousaka Rin nói.

-Gyaaaaaa.....

Chưa kịp hoàn thành cuộc thảo luận, tên to xác kia đã rống lên, chạy thẳng về phía 3 người.

-Hắn đến, Rin, Shirou cẩn thận!

Saber nói, sau đó cô liền chạy ra giao chiến với tên to xác.

To xác-san vung đao đá của mình từ trên xuống, Saber đặt ngang thanh kiếm vô hình của mình, ý định đón đỡ.

ẦMMMMMM.....

1 vụ nổ kinh thiên xảy ra ngay sau khi vũ khí 2 người va chạm, đám khói bay tung trời. Lực gió của cuộc va chạm đầu tiên mạnh mẽ quét ngang xung quanh, cây cối xung đổ hết, Tousaka Rin hay Emiya Shirou đều bị thổi bay.

Cuộc va chạm này ra sao? Saber đỡ được đòn thô bạo của to xác-san không? Với dư chấn như thế thì khó mà nói được.

--

Ae cmt nhiều mỗi ngày mỗi h` nhé ^_^ cho lướt xem chơi

Chương 207: Saber Vs Saber Alter

Quay lại cuộc chiến của Saber và Cao-to-đen-hôi-san.

Sau khi dư chấn ngừng hẳn, bụi khói bay đi.

Cả 2 người đang tiến hành cạnh tranh về sức mạnh, nhưng mà về mặt Saber có vẻ không khá mấy, nói đúng hơn là cố gắng lắm ấy. Cô căn rằng cố nâng thanh kiếm mình đẩy Cao-to-đen-hôi-san ra nhưng không thể nào thành công.

Vì lí do gì? Tousaka Rin và Emiya Shirou sau khi đứng dậy sau khi bị thổi bay 1 đoạn, nhìn cảnh này và vẻ mặt của Saber thì đã hiểu vấn đề rồi.

Cao-to-đen-hôi-san sức mạnh hơn hẳn Saber, đồng cấp với người phụ nữ tóc tím kia, A++ cấp bậc sức mạnh. Trong khi Saber chỉ A cấp thì thế quái nào đọ lại. Nhưng vẫn bù lại được là nhanh nhẹn của To-xác-san chỉ vào khoảng C cấp nên không nhanh bằng Saber 1 cấp, Saber ở B cấp nhanh nhẹn.

To-xác-san dồn lực, Saber không kiềm được nữa, To-xác-san hất Saber bay đi cùng với thanh kiếm vô hình vẫn còn trong tay cô. Nhận tiện thì Saber đã có để lộ thanh Excalibur nên nói thêm là danh tính của Saber là Artoria Pendragon, Vua hiệp sĩ, đối với cô, người đã từng để thanh kiếm rời tay mình 2 lần, cô không thể chấp nhận bản thân cô đánh mất nó 1 lần nữa, cho nên trong nguyên tác, cho dù Saber có bị đánh bay hay bất lực cỡ nào thì chúng ta cũng không thể thấy cô đánh rơi thanh kiếm của mình dù chỉ 1 lần.

Tiếp tục với trận chiến. Saber bị đánh bay đi đâm vào gốc cây gần chỗ Tousaka Rin và Emiya Shirou đang đứng.

-Saber!!

Thấy To-xác đánh bay Saber, Emiya Shirou và Tousaka Rin hô lớn, rồi chạy đến chỗ của Saber.

-Cô không sao chứ, Saber?

-Tôi ổn. Nhưng...thật không ngờ cái thứ khủng bố đến vậy, tôi gần như không thể nào cản được đòn đánh của hắn.

Saber cầm thanh kiếm xuống đất, dùng lực tự đứng dậy.

-Shirou, Rin. Hai người hãy đi trước giúp Berserker cứu Illyasviel đi. Tôi sẽ ở lại cầm chân tên này.

Saber do dự nói.

-Không được. Không thể để cô ở lại. Đây là ý muốn của riêng, tôi không thể để cô lại với tên nguy hiểm này.

Emiya Shirou phản đối.

-Vậy. Phải làm thế nào? Ở đây chỉ có mỗi Saber là cầm chân được hắn.

Tousaka Rin lo lắng nói.

-Không phải đây là do tớ khăng khăng đòi tới đây sao? Việc cầm chân hắn cứ giao cho tớ.

Emiya Shirou cười nói.

-Cái gì? Đầu cậu có bị chạm mạch không vậy? Tên đó, Saber không đánh lại nữa, cậu lấy cái gì thắng hắn?

Tousaka Rin trợn con mắt nói lớn tiếng chỉ trích Emiya Shirou.

-Không sao. Có nguy hiểm tớ sẽ chạy, tớ có cách để thoát thân mà.

Emiya Shirou nói. Tousaka Rin và Saber nghe xong quay lại nhìn nhau 1 chút rồi hơi do dự, nhưng vẫn gật đầu đồng ý.

Tousaka Rin và Saber cùng nhau rời đi, chọn đi đường vòng tránh lẫn vào tầm mắt của To-xác-san.

Có vẻ 2 người kia đã rời đi, Emiya Shirou nhìn To-xác-san với 1 cặp mắt nghiêm túc, trên tay lôi điện tạo ra 2 thanh đao trắng đen.

Emiya Shirou ánh mắt vẫn rất nghiêm túc nhìn To-xác-san.....

-Nói giỡn chứ.....LÀM SAO TỚ CHƠI LẠI TÊN TO XÁC NÀY.

Emiya Shirou đột ngột quay đầu bỏ chạy....

To-xác-san đứng nhìn thấy Emiya Shirou chạy đi, hấn nhìn 1 hồi.

-Gyaaa.....

To-xác-san đã rống lên và đuổi theo Emiya Shirou.....

Không biết 2 người này sẽ chạy đi đâu về đâu đây?

-Không biết Shirou có ổn không?

Tousaka Rin vừa đuổi theo Saber ở phía trước vừa lo lắng nói.

-Chúng ta chỉ có thể tin tưởng cậu ấy thôi.

Saber nói.

Trong khi nói xong thì 2 người đã đến trước lâu đài.

Ầm....Ầm.....Ầm.....

Từng tiếng động lớn phát ra từ bên trong lâu đài. Rồi 1 luồng hào quang màu đen bắn ra, phá vỡ bức tường, chạy vào cánh rừng tàn phá 1 khoảng rừng, khiến cả 2 người kinh ngạc.

-Rốt cuộc đang diễn ra chuyện gì ở trong đó vậy?

Tousaka Rin liên tục nghe những tiếng nổ rồi lại đến cái hào quang màu đen đó, khiến cô có chút không biết nên làm gì kế tiếp, dù sao là Emiya Shirou muốn cứu Illyasviel chứ không phải ý muốn của cô.

-Đi thôi!

Saber quay lại nhìn Tousaka Rin, Tousaka Rin gật đầu, cả 2 chạy vào bên trong.

Ầm.....

Chỉ thấy 1 bóng đen 1 đánh bay xuống đất, mặt đất nứt vỡ, bụi bay tứ tung, Phi Linh ở một bên vừa mới đáp xuống đất, còn 1 bên là Gilgamesh đang dùng Enkidu xích 1 người phụ nữ tóc tím lại.

-Berserker, chuyện gì đang diễn ra vậy?

Saber hướng về phía Phi Linh hỏi.

-Ồ. Có cô ở đây tốt thật, làm ơn giải quyết nốt giúp tôi cái thứ trong đó hộ tôi, tôi phải đi cứu Illya.

Phi Linh nhìn thấy Saber ở gần đám bụi kia, như gặp được cứu tinh vậy, cậu liền chỉ ngón cái vào đám bụi đó rồi nói với giọng lớn để Saber nghe được.

Nói xong cậu liền biến mất, đuổi theo Archer Alter. Nhờ vào liên kết của cậu và Illyasviel vẫn còn cho nên rất dễ để đuổi theo.

-Giải quyết nốt?

Saber thấy Phi Linh gấp gáp biến mất, nhìn lại trong đám bụi đang tản đi. Thân ảnh người phụ nữ giáp đen chợt hiện ra với thanh kiếm đen cầm trên tay.

Saber nhìn người phụ nữ đen đó, Saber chợt nâng kiếm lên thủ thế, ánh mắt nhìn chăm chăm đối thủ trước mắt mình, vẻ mặt vô cùng nghiêm nghị, cô hỏi:

-Người là ai?

Người phụ nữ giáp đen nở 1 nụ cười mỉm đáp lại Saber:

-Ta là người.

-Không thể nào. Người không thể là ta, mặc dù vẻ ngoài tương tự, nhưng không có thể có 2 Servant chung class là ta được.

Saber nhíu hờ đôi mắt to nói. Người phụ nữ kia vẫn cười:

-Ta là mong muốn thuần khiết của người. Một mong muốn cháy rực ham muốn tắm trong máu của kẻ thù. Một mong muốn đòi lại tất cả những gì mất đi.

-Nói dối, không thể nào có chuyện đó, ta không hề mong muốn bất cứ điều gì như thế cả.

Saber cắn răng nói. Người phụ nữ giáp đen nói:

-Nếu người đã khẳng khẳng nói như vậy, có gì không sử dụng thanh kiếm của bản thân mình để chứng minh điều người là đúng đi.

Dứt lời người phụ nữ giáp đen chìa kiếm về phái Saber rồi thủ thế chiến đấu.

-Rin, lùi ra xa đi.

Saber lên tiếng cảnh báo Tousaka Rin. Tousaka Rin nghe thế liền gật đầu chạy ra 1 phía xa xa đứng xem.

Vụt.....

Cả 2 người cùng biến mất ngay sau đó.

Keng....keng.....keng....

Âm thanh va chạm giữa 2 thanh kiếm liên tục vang lên, Saber và phụ nữ giáp đen liên tục xuất hiện ở ở chỗ này rồi lại đến chỗ khác. Mỗi lần xuất hiện là mỗi lần đấu kiếm với 1 đòn sau đó lại biến mất.

Cứ 1 lần 2 người xuất hiện tại nơi nào đó thì lại có 1 đợt áp lực mạnh mẽ bộc phát ra. Gilgamesh bên phía khác đang ngồi xem trận đấu giữa 2 người kia, ngồi trên 1 chiếc sang trọng hoàng kim chất liệu, chắc cũng là vật báu, trên tay cầm ly rượu làm bằng vàng yêu thích của hắn, tay còn lại hộp bắp rang, hắn cứ vừa ăn vừa uống, à mà tiện thể thì người phụ nữ tóc tím hoàn toàn không thể làm gì trong xích Enkidu,....

So sánh tốc độ của Saber và phụ nữ giáp đen kia thì Saber hoàn toàn trội hơn, nhưng mà nói về phần sức mạnh thì ngược lại, người phụ nữ lại trội hơn. Cho nên khi tấn công, Saber không có cùng người phụ nữ so đo lực lượng, mà sử dụng lợi thế của cô là nhanh nhẹn, tốc độ.

Keng.....

Một lần nữa xuất hiện, 2 thanh kiếm chém vào nhau, vẻ mặt Saber không có chút nào gọi là hứng thú hay tức giận cả, một vẻ mặt tỉnh như mặt

nước vậy, không có cảm xúc, người đối diện tuy không nhìn thấy 2 mắt bởi vật bằng mắt nhưng vẫn có thể thấy rằng tâm trạng cô ta tương tự, và có chút cảm xúc khinh thường.

Kể đến là vì người phụ nữ kia cũng được Gilgamesh gọi là Servant có liên quan đến Saber 1 chút nên gọi cô ta là Saber Alter.

Và tên kia, Gilgamesh đang ngồi ngoài xem trận chiến cũng rất thích thú. Thông qua phần nói chuyện của 2 Saber thì có lẽ hẳn 1 phần đoán ra được Saber Alter là sao rồi. Thành thật mà nói tên này có nghi vấn máu SM nặng lắm đấy.

Saber Alter dồn lực vào thanh kiếm đen của cô, đẩy lùi Saber về phía sau 1 khoảng khá dài. Saber vẫn giữ vững được thế đề phòng sau khi đáp xuống chỗ vững trãi. Nhìn lại Saber Alter chỉ thấy cô ta ta nâng thanh kiếm đen của cô ta lên hào quang cùng hắc khí tỏa ra xung quanh thanh kiếm, bao trùm toàn bộ thanh kiếm, vàng sáng màu đỏ trên thanh kiếm sáng trưng hiện lên rõ ràng trong đám hắc khí bao quanh nó.

Saber nhận ra sức mạnh kinh khủng đang dâng trào trong đám hắc kia, Saber Alter đang thi triển Bảo Cự của cô. Mà sức mạnh của Bảo Cự của cô phải nói là đạt đến cấp bậc A++ đấy, đương nhiên Bảo Cự của Saber cũng đồng dạng có cấp bậc như thế, nhưng chỉ là 2 thanh kiếm có tên khác ở phần sau thôi, của Saber Excalibur còn của Saber Alter là Excalibur Morgan.

Sau khi thấy Saber Alter muốn sử dụng Bảo Cự, Saber cũng khởi động Bảo Cự của mình, thanh kiếm vô hình xuất hiện những hào quang màu vàng kim, rồi hiện nguyên hình. Xung quanh cô, không gian xuất hiện những đóm vàng bay bổng bành, những đóm vàng bổng bành ấy sau đó bay về phía thanh kiếm, khiến thanh kiếm sáng trưng một màu vàng kim óng ánh.

Saber và Saber Alter nhìn nhau vung thanh kiếm của mình thẳng lên trời.

-Ekusu Kaliba.....

-Ekusu Kaliba Morugan.....

Cả hai đồng thanh hô lớn, đồng thời vung thanh kiếm của mình xuống, thời điểm vung xuống, hào quang vàng kim cùng hắc ám bộc phát ra, bắn thẳng về phía đối phương, oanh tạc hết mọi thứ trên lộ trình mà hào quang đi qua. Lực chấn cứ như bão tố 1 dạng phá hoại những thứ xung quanh.

Ầm.....

Hai hào quang chạm nhau gây ra vụ nổ kịch liệt, hào quang cứ bắn ra từ trong thanh kiếm của mỗi người. Hai luồng hào quang đại diện cho hai nhân cách khác nhau. Sức mạnh của hào quang màu vàng kim có chút ổn định hơn, nhưng về phía hào quang màu đen thì mang tính bạo quân nhiều hơn.

-Không thể nào....Saber đã sử dụng Bảo Cự đang thua sao?

Tousaka Rin đứng ở 1 nơi xa ới là xa quan sát, cô thấy hào quang kim sắc của Saber đang dần bị hào quang hắc sắc thôn phệ, cứ từ từ nhích tới nhích tới.

Điều này rõ ràng cho thấy rằng Saber Alter thực lực là mạnh hơn Saber, phải biết lúc này đến giờ Saber sử dụng Bảo Cự ít nhất phải 3 lần rồi, nhưng cô ta vẫn chưa có chịu chứng mỗi một xuống sức do thiếu mana, điều này còn cho biết là Saber Alter có mana nhiều hơn Saber.

Mai có thể không có chương,:v đúng như ta nghĩ:((thui ta k nói nữa ~.~
cứ như ta chưa nói gì đi *gusu*

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 208: Ruler Đến

Lời tác giả: Từ giờ khi dùng () thì nó là lời tác giả nói. là suy nghĩ của nhân vật.

Quay trở lại thời gian vào khoảng sau khi trận chiến diễn ra ở lâu đài của nhà Einzbern. Buổi tối ngày hôm đó.

Tại 1 ngôi nhà cũng thuộc hạng sang, có thể nói là ngang bằng đẳng cấp với nhà Tousaka, trong 1 căn phòng, 1 ông già đang ngồi trên ghế dựa trước bàn làm việc của hắn. Lão già này lưng khòm, đầu tóc hói sọc, những nét nhăn hằn hiện 1 cách kì lạ trên cả khuôn mặt, người này ốm yếu vô cùng, hắn mặc 1 bộ trang phục kiểu Haori, cặp mắt chút lạ thường, con người và giác mạc đều 1 màu trắng, phần củng mạc lại là màu đen.

-Không biết thằng Shinji đã tiến hành tới đâu rồi.

Người này nhắc đến Matou Shinji, là người có liên quan đến Cuộc Chiến Chén Thánh lần này cũng như lần trước, tức lần 4. Lão già này tên Matou Zoken. Hiện tại, mọi tình báo gì về Cuộc Chiến cũng được báo lại với hắn, hắn cũng là sai khiến Matou Shinji tham gia trận chiến này.

-Einzbern....Berserker....bất thường.....

Trong đầu ông ta đột nhiên vang lên 1 giọng nói, chỉ có mình ông nghe được giọng nói này, Matou Zoken nghe được chột giật mình, hắn quay đầu qua lại nhìn xung quanh nhưng không phát hiện thứ gì.

(Ảo giác)

Khi lúc sau qua đi, đột nhiên Matou Zoken thấy trước bàn làm việc của hắn, 1 đám bùn từ đâu chui ra, đám bùn chuyển động không ngừng, như có sự sống trong đó vậy.

-Berserker của Einzbern bất thường....

Đám bùn trôi dạt trở thành như 1 bóng ma trùm lớp vải lên vậy.

-Người là cái gì?

Matou Zoken tỉnh táo nhú mày nhìn đám bùn hỏi.

-Angra Mainyu.....ta muốn 1 sự hợp tác....

Đám bùn đen thì thầm nói.

-Hợp tác....hợp tác để làm gì?

Matou Zoken cau mày.

-Với Berserker của nhà Einzbern hiện giờ, không Servant nào có thể thắng được hắn cả. Ta muốn 1 sự hợp tác, người cũng sẽ có Chén Thánh từ việc này.

Đám bùn đen tự nhận là Angra Mainyu nói.

-Chén Thánh?!

Matou Zoken nghi ngờ lắm lắm.

-Đúng. Chén Thánh. Chỉ cần cho ta mượn ma lực của người. Ta sẽ giúp người chiến thắng trận chiến này, thậm chí người không cần nhờ đến tên cháu của người nữa. Chén Thánh sẽ c-h-ỉ r-i-ê-n-g m-ì-n-h n-g-ư-ơ-i.

Angra Mainyu nhấn mạnh 1 số từ. Matou Zoken thấy thế không khỏi cười nham hiểm.

Tại 1 phòng khác của nhà Matou, Matou Sakura đang ngồi làm bài tập.

-Khốn kiếp....Tại sao lại thua được chứ....

Bên ngoài phòng, cô nghe có tiếng chửi bới khá quen thuộc, giọng nói này cô nghe liền biết ngay là ai.

Cô rời bàn, bước ra ngoài mở cửa phòng của mình, chỉ thấy Matou Shinji đang sắp về phòng của mình vừa chửi bới, nhìn hăn rất bức tức.

-!!!

Đột nhiên hăn hướng ánh mắt bức tức của mình về phía cửa phòng Matou Sakura chỉ vừa mới mở kìa nhìn hăn. Matou Shinji liền nở nụ cười âm thầm, hăn bắt đầu chạy về phía phòng của Matou Sakura.

Matou Sakura nhìn thấy anh mình, Matou Shinji vẻ mặt có chút không đúng, cô liền quay lại trong phòng, nắm chốt cửa muốn đóng cửa lại, nhưng tên kia đã đập mạnh vào cánh cửa phòng Matou Sakura, khiến cánh cửa mở toang ra, Matou Sakura thì bị lực đập của Matou Shinji đẩy té.

-Nii-san...Có chuyện gì.....vậy?

Matou Sakura chống người dậy, ánh mắt sợ hãi nhìn Matou Shinji.

-Tao đang bức chết đây. May mà có mày, để tao xả giận, Hahaha.....

Matou Shinji đóng cửa lại, bóp chốt khóa cửa. Dáng kiểu âm thầm của hăn khó coi vô cùng.

-Khoan đã nii-san....có chuyện gì em cũng có thể tâm sự với anh mà.....

Matou Sakura sợ hãi liên tiếp nhích về sau.

-Được để tao “tâm sự” với mày.

Matou Shinji đáp lại vẫn là nụ cười nay còn đê tiện hơn nữa. Hắn chạy về phía Matou Sakura muốn bắt cô lại.

-Không.....

Cả người Matou Sakura cứ như bản năng thúc tiến vậy, cô chạy qua 1 bên, về phía chiếc giường của mình. Matou Shinji có vẻ chụp hụt nên vẻ mặt tức giận.

-Con khốn, mày đứng lại cho tao!

Matou Shinji chửi bới lung tung. Hắn tiếp tục đuổi theo Matou Sakura.

Do không có vũ khí gì trong phòng, Matou Sakura chỉ có thể lấy 1 cuốn sách đặt trên giường làm vật tự vệ.

Matou Sakura run rẩy đôi chân lùi về phía giường ngủ của mình với cuốn sách dày để tự vệ, thấy Matou Shinji đến gần rồi nhưng cô cũng không dám sử dụng cuốn sách để ngăn cản hành vi đê hèn của Matou Shinji.

-Hyaa....Nii-san, làm ơn bình tĩnh lại!

Matou Shinji chạy đến bắt lấy cánh cầm cuốn sách của Matou Sakura, do cơ thể con gái rất dễ bị tổn thương, nên chỉ cần hắn dụng lực 1 chút thôi thì Matou Sakura đã thấy đau rồi. Vì đau nên cô làm rớt quyển sách xuống đất.

Matou Sakura dẫy dụa, vùng vẫy thoát ra khỏi bàn tay của Matou Shinji, Matou Shinji dùng tay còn lại của hắn, “Chát.....” hắn tát vào mặt Matou Sakura 1 cái, khiến cô đau cộng thêm việc muốn thoát ra thì cô ta đã

rơi những giọt nước mắt. Mà sau cú tát thì Matou Sakura bị đẩy nằm lên giường, 2 tay bị Matou Shinji ghì chặt lại, hằn đê lên người cô.

Cứ tiếp tục chống trả, nhưng không có tác dụng với cơ thể yếu đuối của cô. Thông thường thì Matou Sakura chỉ bị Matou Shinji hành hạ hay gì thôi, lần này tên điên này lại làm ra hành động khiếp đảm này thì đúng là bệnh hoạn hết thuốc chữa rồi.

Matou Shinji rướn lên, lấy 2 chân ghì 2 tay của Matou Sakura lại thay vì 2 tay của hắn, và hắn dùng 2 tay sờ mó bộ ngực phía sau lớp áo ngủ mỏng manh.

Thậm chí Matou Sakura còn không la hét gì, mặc dù la hét cũng chả ai thèm ngó ngang đâu, nhưng mà thiên sinh tính tình cô nhu nhược, phải nói là quá nhu nhược ấy. Emiya Shirou có những lúc muốn giúp Matou Sakura, cậu ta có hỏi 1 chút về gia đình cô nhưng thậm chí cô còn không dám nói với cậu ta trong khi mình thì thường xuyên bị đánh đập bởi tên anh trai khốn nạn này.

Trong thâm tâm Matou Sakura kêu lên những tiếng khóc, gào lên lời cầu cứu với người cô thầm yêu mến, Emiya Shirou.

Trong khi bên ngoài đang bị sờ mó đủ thứ nơi, Matou Shinji đã vén ao ngủ của cô gần như để lộ áo ngực và phần được che bởi chiếc áo ngực màu trắng tinh.

Tinh thần cô gần như sụp đổ hoàn toàn sau cái hành động Matou Shinji ghé sát mặt mình vào cổ của cô và hít, ngửi mùi cơ thể cô. (tởm quá @@)

Ngay khi tinh thần Matou Sakura sụp đổ, có 1 luồng ý thức chiếm lấy quyền làm chủ cơ thể cô, ý thức của Matou Sakura chìm vào sâu thẳm tuyệt vọng....

Xoạt.....

Âm thanh nghe có chút cứng nhắc mà cũng mềm lỏng. Chỉ thấy Matou Shinji đầu cắm xuống giường, 1 vũng máu từ từ chảy ra, thấm đẫm một màu đỏ trên giường của Matou Sakura, Matou Sakura ngồi dậy, ánh mắt vô thần, vẻ mặt hơi tái, nhưng vẫn có thể thấy rằng cô ta còn khỏe, cô còn không nhìn lấy Matou Shinji đang đè lên người cô và đầu cắm vào giường cùng với vũng máu.

Matou Shinji hưởng dương 16 tuổi, nguyên nhân chết do em gái Matou Sakura dùng vật nhọn đâm xuyên đầu, hiện chưa tìm thấy hung khí gây án....

Tối ngày hôm sau, tức là ngày diễn ra trận chiến ở tầng hầm nhà thờ với Caster của nhóm Phi Linh, Angra Mainyu mượn nhờ ma lực của Matou Zoken, thực hiện nghi thức triệu hồi Servant. Có thể liệt kê cách thức như thế này, và tiện thể nêu danh tính luôn. Saber, Artoria Pendragon Alter, Angra Mainyu dùng thân phận của Matou Sakura để triệu hồi. Assassin, Hassan, Matou Zoken triệu hồi thông qua linh hồn của Sasaki Koujiro đã bị Phi Linh đâm phát tạch luôn. Berserker, Heracles, Angra Mainyu sử dụng thân phận vốn lấy từ Illyasviel triệu hồi ra, cái bóng mà nháy ra từ trong bóng của Illyasviel tại lâu đài ngày Gilgamesh tấn công lâu đài chính là Angra Mainyu luôn trốn trong Illaysviel. Avenger, Gorgon, Angra Mainyu sử dụng xác của Rider đã bị Saber giết triệu hồi lên.

Matou Sakura đã chịu sự kiểm soát của Angra Mainyu, giết chết Matou Shinji, Matou Zoken thậm chí không quan tâm đến chuyện đó nữa, sau những gì đã làm thì tên này đã thối nát đến tận phế phủ rồi.

Toàn bộ 4 Dark Servant đều dưới sự điều khiển của Angra Mainyu.

Cũng sau khi Angra Maiyu triệu hồi Dark Servant, Cuộc Chiến Chén Thánh cũng đã đi theo 1 chiều hướng khác hoàn toàn, không còn theo quy luật nữa, cho nên, quy chế tự bảo vệ và chỉnh sửa cho phù hợp với Cuộc Chiến tự động kích hoạt, Ruler được triệu hồi đến thế giới này.....

Ruler, 1 Servant không hề phụ thuộc bất kỳ Master nào, 1 Servant tuyệt đối độc lập với Master, đóng vai trò như 1 người chủ trì tiêu chuẩn nhất dẫn dắt Cuộc Chiến Chén Thánh đi đúng hướng của nó, Ruler được triệu hồi bởi bản thân Chén Thánh, họ chính là những người có những đặc quyền tối cao quản lý, quan sát những cuộc chiến diễn ra trong Cuộc Chiến Chén Thánh diễn ra. Ruler không xuất hiện trong những Cuộc chiến thông thường.

Để Ruler được triệu hồi thì phải đáp ứng 2 điều kiện lớn. Thứ nhất, Cuộc Chiến Chén Thánh đó có hình thức bất thường dẫn dắt đến việc kết quả bất minh. Khi cảm thấy cần thiết, Chén Thánh ở trung tâm của nghi thức sẽ kêu gọi Servant Ruler đến Cuộc Chiến. Và điều còn lại là khi môi trường xảy ra Cuộc Chiến Chén Thánh có khả năng làm thay đổi thế giới. Ở các Cuộc Chiến Chén Thánh hiện tại, các Master đều sử dụng các Anh Linh là Servant của mình để đạt lấy Chén Thánh. Tuy nhiên, cũng có lúc những người muốn sử dụng Cuộc Chiến Chén Thánh cho mục đích phá hủy thế giới. Và Ruler tại thời điểm đó, được triệu hồi với vai trò 1 người bảo hộ để ngăn chặn việc những luật lệ của Cuộc Chiến Chén Thánh bị phá vỡ.

Tại 1 sân bay bên trong thành phố Fuyuki.

Lại một Cuộc Chiến Chén Thánh diễn ra, tuy quy mô không lớn nhưng lại vô cùng bất thường

Một cô gái tóc vàng thắt 1 bím to, dài đến gần chân, dáng người mảnh mai, đầy đặn, mang theo 1 chiếc va-li đen cô ngó nghiêng ngó dọc. Sau đó cô bước đi, với thân hình cùng khuôn mặt của cô thì cô đúng chuẩn

bishoujo ngoại quốc rồi, tóc vàng mắt xanh ngực bự, thân hình gợi cảm chân thon dài, mộng mọng nước, bla bla....

Nhưng nói thế chứ tính cách của cô không hề để tâm những chuyện đó, cô là Hồng Liên Thánh Nữ, Jeanne D'Arc, Ruler vừa được triệu hồi của Cuộc Chiến Chén Thánh lần này.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Gặp Gỡ Ruler

Nói về Emiya Shirou và Dark Heracles.

-Khốn thật! Sao tên kia bám dai quá vậy!

Emiya Shirou vừa vắt giò lên cổ chạy vừa than thở. Phía sau, Dark Heracles đang đuổi theo sát vách rồi.

-Gyaaaaa.....

Dark Heracles rống lên như thường lệ, Heracles thông thường lý trí vẫn còn nhưng khi bị hắc hóa thì hoàn toàn mất đi lý trí. Và còn 1 điều nữa là, Heracles thông thường vốn là bán Thần, đã có Thần Tính, cũng sau khi hắc hóa thì Thần Tính cũng không còn nữa.

Hắc hóa cho dù mạnh, nhưng cũng bị hạn chế ở 1 số điểm, những thuộc tính được tăng lên thì cũng có những thuộc tính bị giảm đi. Thí như Dark Saber, thông số của Saber là:

Sức mạnh: A

Độ bền: B

Nhanh nhẹn: B

Ma lực: A

May mắn: A+

Bảo Cự: A++

Nhưng Dark Saber thì giảm đi Nhanh nhẹn khá nhiều, May mắn cũng vậy:

Sức mạnh: A+

Độ bền: A

Nhanh nhẹn: D

Ma lực: A++

May mắn: C

Bảo Cụ A++

Vì thế Heracles vốn thông số là:

Sức mạnh: A+

Độ bền: A

Nhanh nhẹn: A

Ma lực: A

May mắn: B

Bảo Cụ: A

Và hiện tại, Dark Heracles là:

Sức mạnh: A++

Độ bền: A++

Nhanh nhẹn: C

Ma lực: B

May mắn: E

Bảo Cụ: A

Nhện nhện tuy đã yếu đi nhưng vẫn nhanh hơn người thường nhiều lần. Cho nên Emiya Shirou không có cửa chạy được bao lâu thì Dark Heracles đã đuổi kịp.

Dark Heracles đã rút ngắn khoảng cách chỉ còn 2-3 m so với Emiya Shirou, hắn ta vung thanh đao đá Fake Nine Lives của mình về phía Emiya Shirou.

Keng.....Ầm.....

Emiya Shirou kịp thời xoay người, 2 thanh đao trắng đen từ nãy giờ cầm chắn chéo nhau đỡ đòn công kích kinh hồn. Sức mạnh của Dark Heracles quá mức vì diệu nên Emiya Shirou không có đất cạnh tranh, ngay sau đó hắn bị đánh bay đi bởi đòn đó, bay vào trong rừng, đổ liền mấy cổ đại thụ.

-Kua.....

Emiya Shirou đỡ đòn nhưng dư lực vẫn làm cơ thể hắn quá tải, khiến hắn phun ra 1 ngụm máu sau khi cơ thể bay đi và dừng lại ở 1 cái cây lớn.

-Cái sức mạnh quái gở gì thế này?

Emiya Shirou cả kinh. Hắn lau máu trên miệng mình. Sau đó chạy sau 1 bên khác để chạy trốn tiếp.

Về phần thanh Bảo Cụ Fake Nine Lives của Heracles hay Dark Heracles đều như nhau. Thực tế Bảo Cụ Nine Lives của Heracles vốn là dạng cung tên, Heracles cuộc đời chia làm 3 giai đoạn Và Heracles còn có 1 Bảo Cụ

khác là God Hand hay Mười Hai Chiến Công của Heracles, cho phép Heracles có thể tái tạo 11 lần sau khi chết, tức là hồi sinh 11 lần.

Đối thủ như thế này thì Emiya Shirou làm sao thắng?

Emiya Shirou tiếp tục chạy, mặc cho cơn đau trên cơ thể hay cơn đau do đôi chân đang gắng sức. Dark Heracles nhìn ngó 1 hồi vết tích, không thấy Emiya Shirou đâu thì rống lớn um xùm rồi chạy lung tung tìm kiếm Emiya Shirou.

Hiện giờ Jeanne D'Arc đang sử dụng taxi để đến ngọn núi ẩn nấu của nhà Einzbern để quan sát trận chiến.

Cạch.

Jeanne D'Arc mở cánh cửa taxi ra, cô đưa ánh mắt nhìn vào trong rừng.

-Tiền của anh đây.

Sau đó Jeanne D'Arc đưa tiền trả cho tài xế, chiếc taxi rời đi.

Hiện tại đang diễn ra đến 4 trận chiến cùng 1 lúc sao? Quả thật không thể ngờ được

Jeanne D'Arc nhanh chóng phóng vào bên trong rừng, trên người cô, trang phục nhanh chóng phát sáng lên, sau đó thay đổi thành 1 bộ đồ rất khác, 1 bộ giáp, bộ ngực của cô không có phần giáp chắn lại nên rất gợi cảm với lớp vải màu tím xanh đặc trưng cho cả trang phục, bên hông có 1 thanh kiếm thon từ thân đến đầu, mang tính độc đáo của 1 chiến binh phương tây. Tiếp đến là phần váy, từ đùi trở xuống, có 1 làn váy dài đến chân nhưng không có phần che ở trước, có thể tưởng tượng là 1 chiếc váy đầy đủ là 1 vòng tròn 360 độ thì của cô không có phần trước nên chỉ là

khoảng 300 độ, đồng thời chân có mang tất dài đến đùi. Nói chung là mỹ nhân không mặc giáp hoàn toàn nhưng nơi đẹp cho cánh đàn ông nhìn thì vẫn không có giáp, à, trừ nơi đó ra, nơi đó có phần giáp từ vùng dưới ngực đến gần đùi rồi.

Đi đến 1 khu vực nhất định, cô bắt được tín hiệu của 1 trận chiến đang diễn ra ở gần nơi cô đang di chuyển. Ruler nhanh chóng chạy đổi hướng, mau chóng xuất hiện ở nơi trận chiến cô phát hiện đầu tiên diễn ra.

Tại đó cô thấy 1 người thanh niên mặc đồ đỏ thẫm đen, tóc trắng ôm trong tay 1 cô bé khoảng 10 tuổi, tóc bạch kim. Một người thanh niên ở phía sau cũng có mái tóc trắng nhưng có thiên hướng ngả màu bạch kim hơn, tóc dài đến lưng, 1 bộ đồ màu trắng.

-Archer, dừng lại cho ta!

Người thanh niên tóc trắng dài ở phía sau quát lớn. Hắn vút 1 cây súng màu bạc, sau đó, đột nhiên trên cơ thể hắn hào quang phát sáng lên.

Quay lại với Phi Linh.

Sau khi đã có Saber đánh thay, Phi Linh lập tức đuổi theo vị trí của Illyasviel lưu lại. Với tốc độ của cậu thì nhanh chóng đuổi tới, bởi vì cậu nóng máu nâng chỉ số Nhanh nhẹn lên Ex cấp mà. Chẳng mấy chốc đã đuổi đến ngay phía sau Dark Archer rồi.

Đoàng đoàng....

Phi Linh trên tay xuất hiện 1 cây Anaconda và hướng nòng súng nhả đạn về phía Dark Archer.

Dark Archer né được hết trúng nhưng khi Phi Linh định bắn tiếp thì hắn liền để Illyasviel chặn phía sau lưng hắn.

-Tch...

-Archer, đứng lại cho ta!

Phi Linh tắc lưỡi, cắn răng tiếp tục đuổi theo. Cậu nhanh chóng sử dụng Another Cosmology của bản thân, [Ninety-nine Heaven Type], một trong những khả năng của nó được khởi động, cơ thể của Phi Linh chột sáng lên, 1 bộ giáp màu bạc sáng óng ánh, có 1 đôi cánh nhỏ ở phần mắt cá ở mỗi đôi giày. Phía sau lưng còn có 1 đôi cánh lớn màu trắng tinh khôi.

-Through sound speed, Lightning Amy.

Đây là giáp của 1 vị thần trong huyền thoại Hy Lạp, giáp sấm sét của Zues. Thiên hướng của Zeus là tốc độ, cũng là chiếc giáp này đóng vai trò to lớn. Tốc độ của Zues vốn đã không ai bằng nhưng mà nhờ Lightning Amy thì thậm chí nó còn khiến ông nhanh hơn gấp nhiều lần.

Có ai đó đang thắc mắc Phi Linh lôi từ đâu ra chiếc giáp bá đạo này. Xin thưa, từ [Ninety-nine Heaven Type] ra cả, gọi nó là Another Cosmology đầu tiên của toàn bộ Thần hệ không phải để trưng đâu. Từ đầu tiên chính là yếu tố chính, nó là tổ tiên của các Thần hệ sau này, cho nên việc nó có quyền sử dụng hay tạo ra được nguyên bản của Lightning Amy của Zues là chuyện thường tình. Mà thông tin về thứ vũ khí này mà [Ninety-nine Heaven Type] có được là từ nơi lưu trữ thông tin cấp Đa Vũ Trụ. Các bạn chắc còn nhớ Thần Tiên Đạo hệ thống chứ? Từ lúc Big Bang xảy ra, hệ thống đã bị hỏng, nhưng Eriserine vẫn có khả năng sửa chữa nó, và hiện giờ hệ thống ấy không còn, thay vào đó là [Box of Wisdom], hay còn gọi hộp tri thức, [Box of Wisdom] tồn tại ở dạng khái niệm chứ không có vật chất hóa, có thể gọi nó là 1 Another Cosmology của Phi Linh cũng không sai, [Box of Wisdom] lưu trữ mọi thông tin của về Đa Vũ Trụ,

nhưng Phi Linh hiện tại không hề biết gì về nó cả, bộ giáp Lightning Amy chỉ đơn thuần do Phi Linh muốn 1 thứ có tốc độ kinh hồn mà tạo ra thôi, vô tình đấy. [Box of Wisdom] có kiến thức sâu không thể nhìn được, Phi Linh sẽ có cơ hội tìm hiểu về nó, và nó cũng là nơi lưu trữ thông tin mà Phi Linh gặp được. Giống như của vốn có mà nằm trong lãng quên hay nằm trong gốc tối bám bụi ấy, Phi Linh cũng không có nhìn vào trong gốc tối ấy nên không biết được trong đó có gì.

Tiếp tục trở lại màn rượt đuổi của Phi Linh, giải cứu Master Illyasviel.

Sau khi đã trang bị giáp sấm, tốc độ của Phi Linh tăng lên không ngừng, xé toạt không khí, với tốc độ âm thanh, Phi Linh lập tức xuất hiện sau lưng Dark Archer. Điện xẹt lướt qua, Phi Linh đã kể bên Dark Archer, cậu nắm lấy đầu Dark Archer, cầm đầu hần xuống đất.

Ầm....

Mặt đất nứt ra, Dark Archer ngay lập tức chưa hiểu vấn đề liền đầu cầm xuống đất. Illyasviel đang bị hấn giữ cuối cùng cũng tự do, bay lên không trung, Phi Linh thuận thế đỡ cô bé vào lòng mình. Sau khi tiếp được Illyasviel, Phi Linh nhảy lùi xa ra, tách Dark Archer 1 khoảng xa.

Lightning Amy phát sáng rồi biến mất, Phi Linh kiểm tra Illyasviel một chút, có vẻ cô bé không có vấn đề gì nên Phi Linh cũng hơi yên tâm. Quay lại nhìn Dark Archer hình như không còn khả năng chiến đấu nữa, hấn nằm sùi lơ trong cái lỗ dưới đất mà Phi Linh tạo ra với đầu của hấn là trung tâm. May là chưa vỡ sọ, xịt tương cà.

Sau đó Phi Linh dự định quay lại lâu đài kiểm tra tình hình thế nào, dù sao lâu đài cũng là nhà của hấn và Illyasviel, khi không lại cứ chọn nơi đó làm bãi chiến trường thì còn đâu là nhà nữa. Chuẩn bị rời đi, lại có 1 tiếng động lạ từ trong đám bụi cây gần đó, Phi Linh tinh ý liền nhận ra có người, quay đầu lại hô lớn:

-Ai?

Sau đó có người đi ra, 1 người phụ nữ tóc màu vàng óng, thắt bím lớn, mặc giáp với những phần không giáp thì có vải màu tím xanh rất gợi cảm. Phi Linh nhìn người phụ nữ này hơi đáng nghi, cậu nhú mày quan sát cử chỉ của cô ta.

-Berserker-class biết nói chuyện?! Ra vậy! Nếu anh là vị Thần thì sẽ có ngoại lệ.

Người phụ nữ tóc vàng lăm bầm. Phi Linh nghe như vậy, cũng không có suy nghĩ gì nhiều, chẳng qua cô ta chỉ suy luận thôi.

Ừ thì là Thần, nhưng không phải ta đã đốt [Thần Cách] rồi sao?

Phi Linh sau khi nghe lời người phụ nữ nói và suy nghĩ.

-Xin được giới thiệu với ngài, Zues-sama. Tôi là Ruler, Jeanne D'Arc. Tôi chỉ vừa đến quan sát trận chiến của ngài. Vốn dĩ tôi định ra mắt cả 2 người, nhưng mà có vẻ Archer-Servant lạ lại bị ngài đánh gục trước khi tôi tới nơi. À mà nhân tiện thì hân cũng biến mất rồi, xin lỗi vì đã làm hỏng trận chiến của ngài.

Ruler nói.

Zues??? Cái gì vậy? Ruler à?

Nghe Ruler nói, Phi Linh không hiểu được Zues mà Ruler đề cập, cậu còn xoay qua xoay lại nhìn xung quanh có ai khác nữa không, nhưng có vẻ Ruler đang nói chuyện với cậu, và cô có đề cập cô là Ruler, bởi vì thường thì Servant được triệu hồi sẽ được cung cấp những kiến thức cơ bản về Chén Thánh lẫn Servant, cho nên cậu cũng nhớ Ruler là ai rồi.

(Tác giả đây. Sẽ có 1 số bạn thắc mắc về Another Cosmology, thì dịch ra Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ, còn về khái niệm của nó, tác và trợ lý sẽ dành 1 chương nói về nó và những thứ khác liên quan đến giới quan của truyện. Hết...)

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 210: Avenger-Class Gorgon

-À, Arc-san. Cô có nhầm lẫn tôi với Zues không? Vì sao cô lại nói tôi là Zues?

Phi Linh nhìn Ruler thắc mắc.

-Hế? Không thể tôi nhìn lầm được, thứ Bảo Cự vừa rồi là Lightning Amy của Thần Zues, hơn nữa là bản chính cố không thể sai được. Không lẽ ngài mất kí ức sao?

Ruler nghiêng đầu nói.

-Ma~ Có lẽ 1 phần là vậy.

Phi Linh gãi đầu nói.

-Ra là vậy. Xin thứ lỗi cho tôi, tôi phải đến quan sát những trận chiến khác nữa. Xin phép ngài, tôi đi trước.

Ruler cúi đầu chào. Sau đó cô liền khởi hành đến phía lâu đài.

Ủa? Cô ta đi về phía lâu đài? Chắc đi quan sát trận chiến kia, ta cũng nên quay về vậy

-Ai đó cứu tôi vớiiiiiiiiiiiii.....

Đang định khởi hành đuổi theo Ruler, đột nhiên Phi Linh lại nghe thấy 1 giọng la thất thanh cầu cứu.

Nhìn về phía giọng nói phát ra, cũng nghe thấy tiếng rống “gyaa.....” inh ỏi và vô số tiếng cây cối đổ rạp. Chỉ thấy sau đó, Emiya Shirou đã chạy ra khỏi bụi cây gần đó, hăn vẫn tiếp tục chạy.

-Berserker-san.....Cứu tôi với.....

Emiya Shirou chợt may mắn nhìn thấy Phi Linh, hăn liền nhanh chóng cầu cứu Phi Linh và chạy đến phía cậu. Nơi mà Emiya Shirou chui ra lại xuất hiện 1 tên cao-to-đen-hôi tàn phá cây cối trên đường hăn đi rồi lồi đầu ra.

Vốn định đuổi theo Ruler, Phi Linh cũng đành nán lại xử lý tên điên loạn kia.

-Trông chừng Illya cẩn thận cho ta.

Phi Linh rút cuộc thở dài, giao Illyasviel đang ngủ cho Emiya Shirou bồng.

Sau khi đã yêu cầu kĩ càng, Phi Linh bước về phía trước. Cậu lại 1 lần nữa kích hoạt [Ninety-nine Heaven Type], trên tay cậu phát ra 1 luồng quang mang, rồi từ từ kéo dài ra.

Khi vầng sáng tan đi, chỉ để lại 1 cây thương màu bạc, sáng long lanh, có hoa văn sấm sét ở trên thân của cây thương, mũi thương có dạng như hình tam giác nhọn ở phần đỉnh, đi xuống khoảng 5 cm tính từ đuôi mũi giáo lại chia ra 2 phần mũi nhọn khác, 2 mũi nhọn này như 2 cực âm dương vậy, dòng điện liên tục xẹt qua.

-Thuderest Spear.

Nắm lấy ngọn thương, Phi Linh xoay nó 1 vòng rồi vào tư thế chiến đấu.

Ruler hiện tại đã sắp đến lâu đài của nhà Einzbern.

Zues-sama tiếp tục chiến đấu với 1 Dark Servant. Thật vậy, nếu đã như vậy thì mong Nữ Thần La Puchelle chúc phúc thành công cho ngài

Vừa lướt đi, Ruler chấp 2 tay của mình theo kiểu cầu nguyện. Sau đó cô đã đến trước tòa lâu đài.

Ầm.....

Ầm thanh nổ vang từ bên trong phát, Ruler nhìn về phía 1 lỗ hổng trên tường, cô nhanh chóng chạy vào trong cái lỗ và bước vào trong sảnh chính của lâu đài.

Cảnh cô thấy là 2 luồng năng lượng đủ sức mạnh hủy diệt cả 1 tòa thành lớn va chạm với nhau, 1 hào quang màu vàng kim, 1 hào quang màu hắc ám.

Có vẻ Saber-class đang bị yếu thế

Ruler quan sát thầm nghĩ.

-Oiya? Chúng ta có khách sao?

Gilgamesh đang ngồi 1 bên xem trận chiến, phía sau có người phụ nữ tóc tím đang bị xích bởi nhiều sợi xích, hắn nhìn thấy Ruler đến nên nói.

-Xin chào Vua Anh Hùng. Tôi là Ruler, Jeanne D'Arc. Tôi đến để quan sát và giúp đỡ tiêu diệt Avenger-class và Dark Servant.

Ruler chào hỏi Gilgamesh.

-Ruler? Ra vậy. Hóa ra những tên này là do Avenger-class gây ra.

Gilgamesh nhúm mày.

-Nếu ngài không phiền. Tôi sẽ đến giúp đỡ Saber-class.

Ruler nói.

-Ma~ từ này giờ ta coi cũng được kha khá rồi, người cứ vào thêm trò vui cho ta xem là được rồi.

Gilgamesh cười ha ha nói. Ruler không để ý mấy lời của Gilgamesh, cô nhanh chóng tới chỗ của Saber.

Sau khi Ruler rời đi, Gilgamesh nhìn bóng lưng Ruler, hắn có để ý, khuôn mặt của Ruler nhìn khá giống với mặt của Saber. Jeanne D'Arc thường xuyên bị nhìn nhầm như vậy.

Xoạt.....

-Ku.....Cái.....gì.....

Một âm thanh quá dỗi giòn vang và mềm lỏng, một cánh tay đột nhiên xuyên qua lòng ngực của Gilgamesh, khiến hắn bất ngờ không thốt lên được từ gì ngoài “cái gì”, hắn quay mặt lại nhìn phía sau mình, là ai đã đâm hắn chỉ với 1 bàn tay.

Avenger-class, Gorgon.

- Không thể nào.....1 kẻ có sức mạnh của bán Thần lại không có Thần Tính sao?

Gilgamesh khi thấy Gorgon ở phía sau mình, hắn trợn tròn đôi mắt mà cắn răng nói. Nhưng khi hắn nhìn, hắn chú ý đến chiếc băng đeo mắt có đính chiếc ngọc đỏ ở giữa thì liền nhận ra, ánh mắt trở nên đỏ hơn, quang mang đỏ hiện lên trong con mắt:

-Ra là vậy. Medusa, con quái vật có mắt Balor, Gorgon, 1 Nữ Thần sa đọa. Ha ha ha ha....Ku.....

Gilgamesh cười như điên, hắt lại phun ra 1 búng máu:

-Nhưng mà....Người nghĩ ta sẽ chấp nhận kết cục thế này sao? Coi như ta xui xẻo, cũng phải kéo người chết cùng.....

Hàng loạt những vòng sáng kim sắc hiện ra, vô số những Bảo Cự, kiếm, thương, búa,...đa dạng chủng loại. Đều chĩa về hướng của Gilgamesh và Gorgon. Toàn bộ Bảo Cự bắt đầu phóng về phía cả hai.

-Khốn kiếp....tên kia nói đúng thật....tóc vàng nào tàn nghe cũng thuận âm đấy chứ....

Gilgamesh cười tự giễu bản thân.

Ầm.....Kaboommmmmmm.....

Những Bảo Cự đâm xuống, và phát nổ, gây ra 1 vụ nổ cực lớn. Bên kia Ruler đang hỗ trợ Saber cũng nhìn thấy được.

Vua Anh Hùng....

Ruler lăm băm, cô biết Gilgamesh đã chết rồi, nhưng mà liệu không biết Gorgon Avenger-class đã chết chưa?

Tiện thể thì ánh mắt Gilgamesh lúc này sáng lên, chính là năng lực tâm linh của Gilgamesh được chuyển hóa thành Bảo Cự, Sha Nagba Imuru. Được coi là có khả năng nhìn thấu mọi góc ngách trên thế giới và bản chất của mọi tạo vật trên đời. Đây là một Bảo Cự có thể sử dụng giống như con mắt bình thường nhưng thường thì Gilgamesh cố tình khóa nó lại. Nó cho phép Gilgamesh nhìn thấu tên thật lẫn Bảo Cự của bất kì Servant nào. Năng

lực tâm linh của Gilgamesh cho phép anh luôn biết phải hành động thế nào để chiến thắng.

Và như đã nói, Gilgamesh cố tình khóa nó lại, cho nên hẳn không hề biết Gorgon là Nữ Thần sa đọa không có Thần Tính. Đây gọi là chết vì kiêu ngạo.

Ngay khi chào Gilgamesh, Ruler liền chạy đến bên Saber.

-Xin chào, Vua Kỵ Sĩ. Tôi là Ruler, Jeanne D'Arc. Tôi đến để giúp cô tiêu diệt Dark Servant.

Saber không tiện nhìn Ruler vào lúc này nên Ruler chủ động tự giới thiệu. Tousaka Rin bên ngoài từ nãy giờ vẫn quan sát trận đấu, thấy Ruler bước đến bên Saber cũng có chút thắc mắc.

-Ruler à? Ra là vậy. Nhưng mà....đây là trận chiến của tôi....Tôi mong cô đừng xen vào....

Saber gượng gạo nói.

-Nhưng mà, cô đang là người ở thế bất lợi, nếu tôi không giúp đỡ, cô sẽ không có phần thắng với Dark Servant kia, Dark Servant đó hoàn toàn trên cơ của cô. Nếu cô mà thua, nhiệm vụ của Ruler tôi không cho phép tôi để việc đó xảy ra khi Avenger-class và Dark Servant chưa hoàn toàn bị tiêu diệt.

Ruler khẳng khái nói. Sau đó trên tay của cô đột ngột hiện ra 1 cây cờ, phía trên đương nhiên phải có cờ, lá cờ bị khuyết mất 1 phần, phần bị khuyết như hình tam giác nhọn ở đỉnh.

Saber cũng không làm được gì, bản thân cô cũng hiểu trách nhiệm của Ruler, là phải tiêu diệt dấu hiệu bất thường. Dù gì đi nữa thì cô vẫn đang phải làm tròn nghĩa vụ của một Servant mà.

Ruler chấp tay với cây cờ vẫn giữ trong tay mình, cô bắt đầu ngâm xướng:

-Hỡi Đấng Tối Cao, hãy ban cho chúng con sức mạnh để diệt trừ những kẻ làm rối loạn trật tự của những cuộc chiến thiêng liêng, Luminosité Eternelle. (God is here with me)

Khi hoàn thành ngâm xướng, Ruler giơ cây cờ lên, đồng thời toàn bộ cây cờ lẫn lá cờ được treo trên nó được văng ánh sáng màu vàng kim phủ quanh.

Saber đang sử dụng Excalibur đột ngột cảm thấy cơ thể cô có một luồng năng lượng mạnh mẽ tràn vào, khiến cô như được tiếp theo sức mạnh. Đây là hiệu quả của Luminosité Eternelle, tăng cường cho cô và người mà Ruler coi là đồng đội khả năng phòng thủ, tấn công và cả những vết thương đã phải chịu sẽ được lành lại, trừ ma lực sẽ không được hồi phục.

Tuy vậy nhưng tăng cường không có tăng cường ma lực, cho nên thua về mặt này vẫn hoàn mào thôi, hào quang hắc sắc vẫn đang cắn nuốt lấy hào quang vàng kim một cách chậm rãi.

Biết mình cuối cùng phải làm thế nào, Saber đành thoái lui khỏi việc tranh đoạt thượng phong cùng với Dark Saber, cô ngừng việc sử dụng Excalibur, hào quang vàng kim tàn lụi ngay lập tức, hào quang hắc sắc thuận thế tiến tới.

Saber đã có kế hoạch để đỡ đòn Excalibur Morgan của Dark Saber, cô vào tư thế chuẩn bị, Excalibur nâng lên trước mặt.

Hào quang màu đen đã tới thẳng trước mặt Saber, cô vung thanh Excalibur của mình. Ngạc nhiên thay là cô lại có thể bật ngược đòn công kích mang tính hủy diệt như vậy.

Dark Saber nhìn thấy cũng giật mình, sau khi bị bật ngược lại, hào quang màu đen hướng thẳng về phía cô, và nó trực tiếp đánh vào cô.

ẦM.....

Khi bị bật ngược lại, cùng lúc đó từ phía ngoài cũng phát ra 1 tiếng nổ chói tai, cứ như sấm sét trên trời đánh xuống liên hồi vậy.

Về phía Gilgamesh thì hẳn chết rồi, nhưng mà Gorgon thì chưa, chỉ bị thương nặng mà thôi, dù sao thì Độ bền của cô ta cũng là A++ cho nên không có mấy sát thương, và cô ta cũng được Angra Mainyu bảo quay trở về, bởi vì Phi Linh đã tiêu diệt Heracles điên loạn rồi. Đồng thời Angra Mainyu cũng ra lệnh cho Dark Saber quay về.

Dark Saber bị dính trực diện công kích của bản thân mình, xay xác không nặng, mặt nạ che mặt của cô đã bị phá hủy trong đòn phản ngược kia. Để lộ ra khuôn mặt rất giống Saber, nhưng khí chất và tính cách thì trái ngược hoàn toàn.

Phi Linh đúng lúc này đem Emiya Shirou và Illyasviel chạy đến.

Cậu đến Saber và Ruler, Tousaka Rin cũng chạy từ phía xa kia đến hội ngộ cùng cả đám.

-Chị em của cô à?

Phi Linh nhìn qua nhìn lại Saber rồi Ruler rồi phía xa xa Dark Saber, rồi câu hỏi.

-Không.

Xét về khí chất trang nghiêm thì Saber và Ruler y chang nhau, từ khuôn mặt đến ngoại hình cơ thể, hình như suy nghĩ và tính cách cũng rất giống nhau, ngược lại Dark Saber thì khí chất bạo quân, độc đoán và tanh máu hơn nhiều. Mà khi Phi Linh hỏi, Saber, Ruler và cả Dark Saber tại thính ở xa kia cũng đồng thanh phủ định.

-Làm gì căng thế? Ta chỉ hỏi thôi mà. Thật không giống khí chất 2 người phát ra tí nào cả.

Phi Linh cười nói. Illyasviel cũng đã tỉnh dậy.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Chén Thánh Bị Vấy Bẩn

Quay lại với lúc Phi Linh chiến đấu với Dark Heracles.

Khi Phi Linh cầm lấy ngọn thương sấm Thunderest Spear, Thần Khí tỏa sức mạnh khủng bố.

Dark Heracles nhìn vô cùng phẫn nộ khi thấy thanh thương này. Vì sao nhỉ? Bởi vì Heracles có liên quan. Zues là cha của Heracles mà. Tuy không có thù oán nhưng hiện tại Heracles đã hoàn toàn mất lý trí, dù bạn hay thù hằn cũng sẽ đập tan.

-Gya.....

Dark Heracles rộng to, sau đó vung thanh Nive Lives lên. Hắn chạy thẳng về phía Phi Linh đang nâng thương sấm lên, những luồng sấm sét chạy qua chạy lại xung quanh cậu như 1 màn bảo vệ.

Phi Linh xoay thanh thương, chạy thẳng đến trước Dark Heracles. Dark Heracles đập thanh Nine Lives xuống vị trí của cậu, Phi Linh nâng chéo thanh thương lên, Nine Lives va chạm với thanh thương tạo ra ma sát tóe lửa và trượt xuống theo chiều mà Phi Linh đã hướng nó xuống. Dark Heracles là đòn lực rất nhiều vào mỗi đòn tấn công nhằm tiêu diệt đối thủ chỉ trong 1 đòn, nếu là còn lý trí thì có lẽ sẽ nhanh chóng nghĩ ra đòn tấn công kế tiếp rồi, nhưng lúc này thì không, Nine Lives thuận theo chiều trượt xuống cắm xuống đất, Phi Linh xoay thanh thương chặt vào tay cầm thanh Nine Lives của Dark Heracles.

-Gyaaaa.....

Thanh thương cắt cánh Dark Heracles như dao cắt bơ vậy, rất mượt và nhanh gọn. Cơn đau thậm chí là không có, nhưng Dark Heracles vẫn cảm nhận được, đây không phải về sát thương thông thường là cắt ra, nhưng đây là Thunderest Spear, nó mang trong mình bản chất của thuộc tính sấm, điện. Cho nên, không đơn thuần Dark Heracles nhận sát thương vật lí, mà còn cả hiệu ứng tê liệt và vết thương đã cháy kết lết ra rồi kìa. Nhưng Dark Heracles rất bá, hiệu ứng tê liệt làm sao có tác dụng với hắn. Dark Heracles tay còn lại không có nghỉ đâu, hắn đâm về phía Phi Linh với năm đâm đã siết chặt, lực đạo tạo nên áp lực rất lớn.

Nhưng mà Nhanh nhẹn ảnh hưởng tốc độ, tốc độ của năm đâm vẫn không nhanh bằng Phi Linh, Phi Linh nghiêng cả người xoay 1 vòng tránh năm đâm với kỹ thuật rất thô của Dark Heracles, và sau khi tránh được, cậu đang không ở dưới đất, rất dễ bị tấn công.

Với kỹ năng chiến đấu phản xạ vô điều kiện, Phi Linh đâm thanh thương thẳng vào ngực của Dark Heracles, điện sấm đi vào trong người hắn, Dark Heracles vừa bị sấm giật, vừa kêu gào inh ỏi.

Phi Linh từ trên không dồn lực vào thanh thương sấm. Dark Heracles đột nhiên bị nhấc bổng lên không trung, Phi Linh đã dồn lực vào thanh thương nhằm hất thẳng Dark Heracles lên không trung.

Dark Heracles đã bị đánh thẳng lên không trung về sau, Phi Linh đã đáp xuống đất, cậu nhanh chóng xoay thanh thương và cầm đuôi thương xuống đất, cậu bắt đầu ngâm xướng:

-Hồi Tự Nhiên mệnh mông, trao cho ta một phần lực lượng và để ta tiêu diệt những thứ không đáng có trên thế gian này.

Thời điểm Phi Linh ngâm xướng, xung quanh cậu, lấy cậu, hay nói đúng hơn là thanh thương Thunderest Spear làm trung tâm, một vòng tròn Ma Thuật với nhiều họa tiết, hoa văn thời cổ xưa xuất hiện và xoay tròn, vô

số áp lực được tạo ra, điện lôi lượn lờ, phía trên trời bắt đầu xuất hiện những hiện tượng sấm chớp nổ đùng đùng, đồng thời, những cơn gió dần hội tụ lại, lấy vòng tròn Ma Thuật làm tâm, 1 cơn lốc xoáy lớn được hình thành, cơn lốc xoáy cuốn Darke Heracles vào trong, khiến hắn không thể nào rơi xuống, cứ duy trì hắn ở trên không trung. Và tiếp tục, vòng tròn Ma Thuật tiếp tục mở rộng ra với bán kính 50 m. Emiya Shirou cũng ở ngay bên trong đó, Phi Linh đã dự đoán được và cho những luồng sấm sét mang điện cực cùng cực đến che chở Emiya Shirou.

Nét mặt của Emiya Shirou hiện rõ 1 vẻ khiếp sợ, thậm chí so với Cổ Hựu Kết Giới của Archer Emiya có lực lượng áp đảo này có thể bị phá tan trong giây lát đấy.

-Destructive Thunderstorm.

Sau khi hoàn thành khâu cuối cùng của câu lệnh kích hoạt Thần Khí, Phi Linh nhắc cây thương lên khỏi mặt đất. Thanh thương lúc này đã phát ra luồng ánh sáng màu bạc chói mắt, cùng với nó là vô số sấm sét bao trùm lấy nó.

Những đợt sấm chớp đánh từ trên không trung ngày càng mạnh hơn, nhưng sau khi Phi Linh dứt lời, đợt sấm chớp cuối cùng hội tụ lại 1 nơi, đó chính là Dark Heracles. Một tia chớp giáng thẳng xuống đầu Dark Heracles. Hắn rống thảm thiết.

Phi Linh siết chặt thanh thương, giơ thương ra phía sau.

Xẹt

Phi Linh phóng Thunderest Spear đi. Tốc độ của nó nhanh đáng khiếp sợ. Nó nhanh chóng đi xuyên qua ngực của Dark Heracles và phá nát tim của hắn.

Sau đó, Dark Heracles không nhận thêm 1 sát thương nào nữa, hấn rơi xuống. Trong quá trình rơi xuống, hấn dần tan biến đi. Dark Servant Heracles đã thảm vong.

Vòng tròn Ma Thuật dần dần mờ nhạt, sau đó là biến mất. Thanh thương Thunderest Spear trong tay Phi Linh phát sáng rồi cũng biến mất.

Huyền thoại về Heracles, anh ta vốn có 12 chiến công kỳ tích vang danh Anh Hùng, vì thế, dựa vào kỳ tích trên, anh có được Bảo Cự tên là God Hand, tức là có 11 lần hồi sinh, 12 mạng sống. Tại sao Heracles không thể hồi sinh sau khi đã bị Phi Linh giết. Lí do không phải nằm ở chỗ Heracles bị hắc hóa, mà nó ở chỗ Thần Khí, Thunderest Spear kia, bản chất là Thần Khí, nó mang Thần Tính rất cao, mà vốn Thần Khí này của Zues, Zues và Heracles cùng một Thần hệ Hy Lạp, vì vậy không thể nào God Hand có thể phát huy tác dụng được. Tuy vậy, không phải Thần Khí nào cũng có thể làm được như vậy, chỉ duy có mỗi thanh Thunderest Spear là do Thần Vương Zues sở hữu, cũng áp đảo hoàn toàn God Hand của Heracles.

Trở lại thời điểm hiện tại, bên lâu đài.

Rốt cuộc thì Dark Saber cũng chấp hành mệnh của Angra Mainyu, cô ta linh hóa rồi biến mất không thấy đâu nữa.

-Are~ Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Illyasviel dụi dụi đôi mắt mớ ngủ của mình. Cô bé quay sang nhìn Phi Linh đang bế mình, sau đó cô nhìn sang mọi người xung quanh, nhìn hết một lượt, Illyasviel lại nhìn sang Saber và Ruler. Hai con mắt cứ đảo tới đảo lui liên tục.

-Chị em?

Illyaviel nghiêng đầu thắc mắc.

-Không phải.

Saber và Ruler đồng thanh trả lời.

-Hế~ Nhìn 2 người giống như đúc vậy mà.

Illyasviel tò mò nói. Emiya Shirou và Tousaka Rin cũng gật đầu đồng ý.

-Illya-chan, chúng ta có thể bàn những chuyện này sau. Vào vấn đề đã. Ruler, rốt cuộc Avenger lần này là ai? Ai đã triệu hồi Avenger?

Phi Linh nghiêm túc nhìn Ruler hỏi.

-Tóm lại, danh tính của Avenger chính là Gorgon, 1 con quái vật với mắt quỷ Balor, Nữ Thần sa đọa, Medusa. Và xin lưu ý, bản thân 1 Avenger-class nào cũng có thể 1 mình chấp cả 7 Servant thông thường.

Cả đám nghe Ruler giải thích, không khỏi nhìn nhau với ánh mắt lo sợ. Lo lắng cũng phải thôi. Lần này không phải chỉ có 1 mình Avenger Servant, mà còn có cả 1 vài Dark Servant nữa, mà mỗi Dark Servant đã mạnh gần như hơn hẳn Servant thường rồi, điển hình là Dark Saber.

Kết luận được đưa ra từ những ý kiến và thảo luận của mọi người.

Hiện tại tất cả đều có chung một mục đích là tiêu diệt Avenger cùng những Dark Servant.

-Tạm thời mọi người nên nghỉ ngơi 1 thời gian ngắn đã, Saber cũng đã đuối sức với trận vừa rồi.

Tousaka Rin nói.

-Cũng được. Hiện tại vẫn ổn vì thế Saber cứ nghỉ ngơi, ta và Ruler sẽ bàn lại kế hoạch.

Phi Linh nhìn Tousaka Rin rồi đảo mắt qua Saber, cậu gật đầu nhẹ rồi nhìn Ruler nói.

Saber nghe như cũng không có ý kiến, cô liền được dẫn đến 1 phòng nghỉ của lâu đài, may mà phòng ngủ hay phòng đều không có bị phá hoại, vẫn còn nguyên.

Tousaka Rin và Emiya Shirou cũng đi theo Saber về phòng nghỉ ngơi 1 chút, cả 3 người dường như chưa được nghỉ ngơi từ trận chiến với Caster. Những sự kiện cứ liên tiếp diễn ra nhanh đến chóng mặt luôn mà.

-Vậy. Chúng ta bắt đầu đi. Thứ nhất, Ruler, cô có biết ai là người đã cố tình triệu hồi Avenger và Dark Servant hay không?

Phi Linh nghiêm túc hỏi Ruler, Illyasviel vẫn đang ở ngay bên cạnh cậu và Ruler thì đang ở đối diện cậu trong 1 phòng khách với chiếc bàn tròn, 3 người cùng ngồi nói chuyện.

-Vâng, Zues-sama. Nếu tôi có sai lầm trong việc xưng hô, xin hãy nói ra. Trước hết về người triệu hồi, gồm có 2 thành phần đã tiến hành triệu hồi Avenger và Dark Servant, 1 là nguồn ma lực, 2 là kẻ triệu hồi. Cả hai đến từ hai thành phần chứ không phải từ một. Đầu tiên là nguồn ma lực, là một người tên Matou Zoken.

Ruler nói.

-Matou?

Phi Linh nhú mày.

-Ta biết. Matou là 1 trong tam đại gia tộc lập ra Cuộc Chiến Chén Thánh.

Illyasviel cười giờ tay phát biểu.

-Illya-chan, ý ta không phải thế. Tất nhiên ta vẫn còn nhớ nhà Matou, nhưng mà...không phải nhà Matou đã mất Servant của mình, Rider trong trận chiến với Saber rồi sao?

Phi Linh vừa suy nghĩ vừa nói.

-Vâng đúng vậy. Zues-sama. Về việc đó, nguyên nhân là do kẻ triệu hồi. Tên này cũng là chủ mưu, Angra Mainyu.

Ruler vẻ mặt nghiêm nghị nói. Từ nét mặt có thể cảm nhận được Ruler rất lo ngại về cái tên này.

-Angra Mainyu là ai?

Illyasviel thắc mắc.

-Angra Mainyu, Ác Thần của Bái Hỏa Giáo.

Ruler nói.

Angra Mainyu là một Ác Thần của Bái Hỏa Giáo, hay còn gọi là Ba Tư Giáo. Bái Hỏa Giáo tôn thờ Thiện và Ác, và Angra Mainyu tượng trưng có Ác. Angra Mainyu lần đầu tiên xuất hiện là ở Cuộc Chiến Chén Thánh lần thứ 3, và người triệu hồi Angra Mainyu lại là nhà Einzbern, người tham gia Cuộc Chiến Chén Thánh được 2 lần và liên tục thất bại, vì vậy nhà Einzbern đã tìm đủ mọi cách để dành chiến thắng, họ đã thành công triệu hồi Avenger-class Servant thay thế vị trí của Berserker-class trong Cuộc Chiến ấy. Tuy nhiên, hiện thân của Angra Mainyu lại chỉ là 1 Servant vô cùng yếu ớt, Angra Mainyu bại trận ngay từ khi vừa mới bắt đầu Cuộc

Chiến. Nhưng mà, Angra Mainyu chỉ không tham gia Cuộc Chiến nữa nhưng không có nghĩa hẳn không có khả năng chạm đến Chén Thánh, hẳn chạm đến Chén Thánh vào cuối cùng của Cuộc Chiến, và vấy bẩn nó. Khiến Chén Thánh thay đổi bản chất của nó. Thông thường Chén Thánh sẽ đáp ứng điều ước của Master hoặc Servant, nhưng từ sau Cuộc Chiến thứ 3, bất cứ cặp Master-Servant nào chiến thắng và có thể ước cũng không thể được đáp lại 1 cách suôn sẻ, kèm theo lời nguyện ước, chính là 1 thảm họa. Ví dụ điển hình là Cuộc Chiến Chén Thánh lần thứ 4, sau khi Chén Thánh xuất hiện, dù ước hay không, nó vẫn gây ra 1 thảm kịch, nhấn chìm 1 phần của thành phố Fuyuki trong hỏa hoạn. Và cũng từ khi Angra Mainyu vấy bẩn Chén Thánh, cũng đã không còn việc Servant được triệu hồi lên là Anh Hùng nữa, có thể là quái vật, có thể là Thần, bán Thần,....

Angra Mainyu luôn trốn trong những vật chứa cho Chén Thánh thành hình, hay nói đúng hơn là Tiểu Chén Thánh. Lần này là Illyasviel. Nhưng mà nguyên nhân lộ trình thay đổi so với nguyên tác, là do Phi Linh xuất hiện. Angra Mainyu cảm thấy mối đe dọa vô cùng đáng sợ từ Phi Linh, vì thế Angra Mainyu mới trốn đi, tìm sự hợp tác của Matou Zoken

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Trận Chiến Cuối Cùng (1)

Sau khi nghe Ruler kể lại mọi chuyện, Phi Linh không khỏi cau mày thật sâu suy nghĩ. Hóa ra Angra Mainyu vẫn trốn trong Illyasviel bấy lâu nay.

Phi Linh quay đầu sang nhìn Illyasviel, cậu đặt lên đầu cô bé, Illyasviel ngẩng đầu lên nhìn cậu thắc mắc, cậu đáp lại ánh mắt của bằng khuôn mặt mỉm cười dịu dàng.

-Hai người trông hơi khác về mặt thân phận nhỉ?

Ruler tinh ý, vẻ mặt nghiêm túc vẫn không đổi mà nói.

-Khác? Khác như thế nào?

Phi Linh nghe thế cười hỏi.

-Tất nhiên là quan hệ Master và Servant. Thông thường những Master và Servant đều có những mục đích riêng mình, tôi thấy Illyasviel mục đích là tình thân, còn ngài, chỉ là bảo vệ người thân. Tôi nghĩ mình đang nhìn là 1 gia đình 2 người chứ không phải 1 cặp đôi chiến đấu trong Cuộc Chiến Chén Thánh.

Ruler nói.

-Vậy à. Mà trước hết đừng gọi ta là Zues-sama nữa được không, ta không có phải vị Thần vĩ đại ấy đâu. Cô nhận nhầm người rồi.

Phi Linh nói.

-Không thể nào. Với Lightning Amy thì ngài chắc chắn là Zues. Và Destructive Thunderstorm, là thứ ngài dùng để tiêu diệt Heracles mà.

Ruler nhúu mày nói.

-Mấy thứ đó chỉ là 1 phần của Bảo Cự của ta, hay nói đúng hơn là sức mạnh của ta được Bảo Cự hóa. Không phải cô có thể nhìn ra được bất kỳ danh tính của Servant và Master nào trong Cuộc Chiến Chén Thánh sao? Ta cũng đang thắc mắc ta là ai đấy?

Phi Linh giải thích, rồi cậu chỉ ngón trỏ về phía mình nói.

-Nếu anh thực sự không phải Zues, thế thì thứ lỗi cho tôi, nhưng thành thật, tôi không thể nhìn ra anh là vị Thần nào trong lịch sử cả.

Ruler nói.

-Vậy sao...Thế cũng không sao. Dù sao ta cũng sẽ dành được Chén Thánh. Trước hết nên nghĩ đến việc xử lý tên Angra Mainyu nhỉ? Nếu hắn còn đó thì ta nghĩ sẽ không có điều ước nào được thực hiện.

Phi Linh nhúng vai nói.

-Nếu đã vậy, Berserker.....

Ruler đang định nói thì Phi Linh đưa tay ngăn cản, cậu nói:

-Gọi ta là Phi Linh. Ta nhớ đó là tên ta.

Illyasviel nghe được bất ngờ, rồi mới nhớ ra lần kia muốn hỏi tên Phi Linh rồi lại quên khuấy đi.

-Vậy thì, Phi Linh-san. Tôi muốn cùng anh sắp xếp kế hoạch tác chiến cho trận chiến sắp tới.

Ruler gật đầu đã hiểu rồi cô nói.

Và cả ba người ngồi nói chuyện với nhau.

Ruler biết được vị trí cụ thể của Angra Mainyu lẫn Matou Zoken. Chỉ cần khoảng nửa ngày với khả năng ăn uống “mạnh” của Saber thì cô sẽ hồi phục sức lực nhanh thôi.

-Và tiện thể về việc Chén Thánh bị vấy bẩn, có thể làm gì khác để thanh tẩy nó không?

Phi Linh thắc mắc.

-Về việc đó nói ra khá dễ dàng nhưng làm rồi mới hơi phức tạp. Tiêu diệt Angra Mainyu.

Ruler nói.

-VẬY Ặ....

Phi Linh gật đầu.

Dù sao thì, cả ba người sau khi bàn xong. Illyasviel lại thấy buồn ngủ sau khi đã ngủ một giấc hơi dài trong khi bị bắt cóc, đúng là thư thái mà.

Qua ngày hôm sau, rốt cuộc thì thời khắc chiến đấu tối hậu đã điểm. Mọi người đều tập trung tại phòng ăn, cùng ăn sáng. Có lẽ nói chiến đấu mà sao thư thả thế, nhưng ăn sáng quan trọng lắm, phải cung cấp năng lượng mới ra trận được chứ. Và Saber tuy hôm qua đã nghỉ ngơi và ăn khá nhiều, nhưng bữa sáng cô vẫn ăn nhiều, gấp rưỡi đấy.

Sau khi ăn xong, mọi người cùng nhau bàn bạc lại đối thủ của bản thân mình sẽ là ai.

Phi Linh dĩ nhiên sẽ đấu với Gorgon, Emiya Shirou muốn đấu với Dark Archer, với ý muốn giải thoát cho anh ta. Dù sao thì Archer Emiya cũng là tương lai của hắn nên hắn muốn làm thế. Có lẽ Emiya Shirou chọn thế cũng không cân sức lắm, bởi vì Dark Servant đều mạnh hơn bình thường mà.

Tiếp đến là Illyasviel thì Phi Linh không thể nào để cô bé một mình chọn bất cứ tên Servant nào được, tuy cô bé rất rất rất không thích suy nghĩ của Phi Linh nhưng dù sao cũng là tốt cho cô bé nên cô bé sẽ cùng Tousaka Rin hợp tác Ruler đánh với Angra Mainyu, Saber thì đánh với Dark Saber, với Bảo Cự tăng cường cho mọi người của Ruler thì nếu ngay từ đầu sử dụng, Saber có thể bật ngược ván cờ khi đấu với Dark Saber rồi.

Quay trở lại sau khi Dark Servant đã rút lui.

Phía bên nhà Matou. Matou Sakura bị hắc hóa đã chịu sự điều khiển của Angra Mainyu hiện tại đang nói chuyện với Matou Zoken.

-Tên kia quả nhiên không thể nào bình thường được, hắn quá bất thường. Như thế này thì còn lâu mới lấy được vật chứa.

Dark Sakura nói. Matou Zoken đối diện vẻ mặt khó chịu, đối với hắn thì hắn khó chịu 2 điều, một là Dark Servant rút lui, không đánh chết được ai, Gilgamesh tuy là phần béo bở đỡ chết rồi, nhưng mà Phi Linh chưa chết. Hai là, Angra Mainyu chiếm cơ thể của Sakura. Vốn dĩ Sakura là cơ thể mới của hắn phòng khi bất trắc. Ngay từ khi còn nhỏ Sakura đã bị ép ngấm mình trong đám trùng bọ, vào Matou Zoken đã cấy một con trùng vào ngay tim của Matou Sakura nhằm đồng hóa mạch Ma Thuật của cô với lão ta, để hắn có thể chiếm lấy cơ thể dễ dàng. Nhưng mà, Angra Mainyu lại chiếm lấy cơ thể này, nên hắn rất bức tức.

-Người....đang nghĩ cái gì?

Angra Mainyu trong cơ thể Sakura, ánh mắt vô hồn nói.

-Không có gì. Chỉ suy nghĩ về việc tiếp theo nên làm gì?

Matou Zoken quay đầu đi để không cho Angra Mainyu thấy được suy nghĩ thật của hắn. Nhưng mà hắn sai lầm là quay lưng lại với Angra Mainyu, phải biết rằng Angra Mainyu là hóa thân của cái Ác, con người ai cũng có mặt Ác của mình, vì thế Matou Zoken có bất cứ suy nghĩ gì không đúng đắn cũng có thể bị Angra Mainyu phát hiện.

Phốc.....

Trên người của Matou Zoken chợt xuất hiện 1 lỗ, bàn tay nhuộm đầy máu tươi lòi ra từ trong lòng ngực của hắn. Hắn chưa kịp phản ứng gì liền bị Matou Sakura đâm chết. Cơ thể đổ gục, cơ thể hắn vốn lạnh giờ thậm chí không phân biệt được là chết hay chưa.

Angra Mainyu trong Matou Sakura rút tay ra khỏi xác Matou Zoken. Sau đó cô lấy đứng yên bất động, rồi đáng kinh dị là, vài phút sau đó cô dùng tay của mình trực tiếp đâm vào vào cơ thể của mình. Thanh âm xuyên thấu da thịt và máu tươi phun ra như nước suối nguồn. Matou Sakura vẻ mặt không có biểu cảm đau đớn gì, chỉ một có hiển hiện vẫn 1 đôi mắt vô hồn, cô lòi ra một con trùng đang uốn éo liên tục.

Con trùng này đã luôn bám vào tim của Matou Sakura, nó là con trùng mà Matou Zoken cấy vào trong cơ thể Matou Sakura, và hiện tại, con trùng này đang chính là Matou Zoken. Bởi vì thân xác kia đã chết rồi, vì vậy hắn liền tự động chuyển vào con trùng đó để tiến hành chiếm đoạt thể xác của Matou Sakura trong khi Angra Mainyu đang kiểm soát.

-Tha mạng.....làm ơn tha mạng.....

Con trùng ọc ọc rên rỉ, hay nói đúng hơn là Matou Zoken đang cầu xin Angra Mainyu tha mạng.

Bộp.....Xoạt.....

Matou Zoken cầu xin nhưng mà Angra Mainyu không quan tâm. Hắn bóp nát con trùng, chất lỏng trong cơ thể con trùng bắn ra tung tóe dính lên người Matou Sakura.

Vết thương trước ngực Matou Sakura được bao trung hắc khí, dần lành lại.

Matou Sakura trên khuôn mặt đột nhiên xuất hiện 1 hàng nước mắt chảy dọc xuống đôi má hơi tái xanh.

Cô đứng một mình trong phòng.....

Sau đó, Angra Mainyu đã dời vị trí của mình về đền Ryuudou, cho nên phía bên kia cũng phải di chuyển đến Ryuudou thay vì nhà của Matou.

Nguyên do là phía đền Ryuudou có mạch Ma Thuật dày đặc hơn, thuận lợi cho việc triệu hồi Chén Thánh.

Rốt cuộc đám người bên phía Phi Linh đã có mặt tại trước cổng đền Ryuudou, bắt đầu đi lên những bậc thang đá, nhưng không hề có chút cái gì gọi là bình thản cả, họ nâng cao cảnh giác hết mức có thể, đề phòng đánh lén hay Angra Mainyu lại giở trò như với Archer Emiya.

Vừa đi vừa nhìn xung quanh. Và cả đám đã lên đến nơi. Bước vào trong Ryuudou, Dark Saber, Dark Archer và Gorgon đứng thành hình tam giác với Gorgon đứng giữa khi mọi người nhìn vào.

-Archer.....

Tousaka Rin nhìn Dark Archer không khỏi lăm bằm.

-Rin, yên tâm. Tổ sẽ giải thoát cho anh ta. Cậu cũng nên lo lắng cho trận chiến của mình đi thôi.

Emiya Shirou vỗ vai Tousaka Rin nói.

-Ruler, phiền cô.

Phi Linh nhìn Ruler nói. Ruler đáp lại bằng 1 cái gật đầu nhẹ. Rồi trên tay cô xuất hiện cây cờ màu xanh như lần trước. Cô chấp tay, tay vẫn cầm cờ, Ruler ngâm xướng, cây cờ bắt đầu phát sáng kim sắc:

-Hỡi Đấng Tối Cao của tôi, hãy ban cho chúng con sức mạnh để diệt trừ những kẻ làm rối loạn trật tự của những cuộc chiến thiêng liêng, Luminosité Eternelle. (God is here with me)

Ruler kết thúc ngâm xướng, cô giơ cây cờ lên. Ngay sau đó, mọi người như nhận được 1 sự trợ giúp lớn lao, ai cũng nhận ra được bản thân mình năng lực tăng lên rõ rệt, nhất là các Servant. Saber đã cảm nhận được thông qua lần trước rồi, và Phi Linh thì cũng rất ngạc nhiên, năng lực của cậu tăng lên thấy rõ, không ngờ Bảo Cự buff của Ruler lại cho ra kết quả đáng kinh ngạc đến vậy.

-Ta sẽ dụ Gorgon ra phía sau, các người cứ ở lại hỗ trợ lẫn nhau.

Phi Linh nhìn tất cả nói. Rồi cậu nhìn sang Illyasviel:

-Illya-chan, cẩn thận một chút.

-Phi Linh cũng vậy.

Illyasviel ánh mắt kiên định gật đầu đáp, Tousaka Rin và Emiya Shirou trong quá trình bàn bạc vào buổi sáng đã có nghe Ruler nhắc đến tên của Phi Linh rồi nên không có ngạc nhiên gì, cả Saber cũng vậy, nhưng mà chả ai biết được lịch sử hay cái tên của Phi Linh trong lịch sử cả.

Phi Linh tiến hành kích hoạt [Ninety-nine Heaven Type], cậu cầm 1 viên đá dưới đất lên, trong đền này nhiều đá để lót đường lắm, rồi sau đó cậu ném viên đá đi về phía Gorgon. Kinh ngạc không phải Phi Linh làm cho cười cho người khác xem, với sức mạnh của Gorgon thì ném viên đá để gãi ngứa à? Nhưng mà viên đá lại đi với tốc độ không hề được nhìn thấy được, nó đạt đến vận tốc Vũ Trụ cấp 3. chưa đầy 0.01 s thì viên đá đập trúng Gorgon, tạo ra lực đẩy mạnh khiến cô ta chưa có phòng bị liền đi theo viên đá và tốc độ của nó bay về phía ngôi nhà phía sau, xuyên thủng ngôi nhà và bay vào trong rừng.

Chỉ có thể há hốc mồm mà nhìn, nhưng dù sao ai cũng biết Phi Linh là 1 con quái vật hình người rồi cho nên mỗi người ai cũng lấy lại bình tĩnh và chuẩn bị nhập cuộc, nhưng mà hành động của Phi Linh vừa mang tính chất hài, vừa tăng sĩ khí cho đồng đội, như vậy phần thắng cao hơn cũng không sai.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Trận Chiến Cuối Cùng (2)

Nhưng trước khi rời đi, Phi Linh giao lại cho Illyasviel một Bảo Cụ dùng để phong ấn mạch Ma Thuật, Yata no Kagami (Bát Chỉ Kính), là chiếc gương thần trong lịch sử của Nhật Bản, 1 trong 3 biểu tượng của Hoàng gia Nhật Bản, Yata no Kagami có khả năng phong tỏa mọi hành động và tà ác, đem lại ánh sáng, hơn nữa, Yata no Kagami còn là biểu trưng cho sự khôn ngoan. (Lịch sử về Yata no Kagami, mọi người tự tra trên wikia nhé)

Và cho nên hình dạng của tấm gương là hình tròn, khá to. Nhưng với Another Cosmology của Phi Linh thì như thế không nhằm nhò, cậu giúp cô bé thu nhỏ nó lại, khi nào cần sử dụng thì cứ cho ma lực vào trong, lập tức nó sẽ trở về nguyên vẹn.

Sau đó Phi Linh nhìn về Ruler, mong muốn cô bảo vệ tốt Illyasviel, Ruler nhận ra được nên nở nụ cười đáp lại cậu. Thấy được Ruler biểu hiện như thế thì cậu gật đầu. Phi Linh biến mất.....

-Mọi người nhất định không được để thua.

Ruler giọng nghiêm trang nói. Mọi người gật đầu.

Sau đó, Saber khởi đầu, cô phóng tới Dark Saber với thanh Excalibur của mình trong trạng thái hiện nguyên hình.

Keng.....

Dark Saber nâng kiếm lên đỡ đòn, thanh âm va chạm vang lên, trận chiến bắt đầu, vừa va chạm sau đó, cả hai biến mất.

Dark Archer lượt này chủ động chạy đến tấn công nhóm của Ruler, Emiya Shirou thấy thế liền nhảy ra trước mặt rồi tạo ra 2 thanh đao trắng đen đỡ đòn của Dark Archer, và sức mạnh của Dark Archer đã nhỉnh hơn trước cho nên Emiya Shirou không chịu được lực lượng mạnh mẽ mà bị Dark Archer đẩy xuống chân đèn chung với hắn.

-Shirou!

Tousaka Rin lo lắng quay đầu về phía cửa đèn. Không thấy bóng dáng của Emiya Shirou đâu nữa. Cô cắn răng lẩm bẩm:

-Đừng có chết đấy. Tớ không tha cho cậu nếu cậu dám chết đâu.

Tousaka Rin quay đầu lại, lấy ra một vài viên ngọc màu đỏ và xanh. Nhưng ngay sau đó cô lại một gương mặt thu hút sự chú ý.

-Không...Không thể nào....Sakura-chan.....

Tousaka Rin đồng tử co rụt khi nhìn thấy một thân ảnh bước ra từ 1 góc trong bóng tối.

-Sakura-chan, em làm gì ở đây? Mau đi khỏi chỗ đó đi, nguy hiểm lắm!

Tousaka Rin hô lớn báo cho Matou Sakura.

-Khoan đã, Tousaka-san. Cô gái đó vô cùng bất thường.

Ruler đưa tay can Tousaka Rin lại.

-Có gì bất thường chứ? Sakura-chan vẫn như ngày thường chứ sao.

Tousaka Rin cứng đầu đáp.

-Không, cô ta đã bị Angra Mainyu chiếm đoạt thân thể. Chiếm đoạt cơ thể là một trong 3 khả năng của Angra Mainyu, 2 khả năng kia là nguyên

rủa và liên kết sinh mệnh.

Ruler nói.

-Rin, chúng ta chỉ cần cùng nhau đánh bại Angra Mainyu là có thể cứu Sakura-san, tuyệt đối không sao đâu.

Illyasviel cười nói. Tousaka Rin nhìn Illyasviel, sau đó nhìn Ruler, cuối cùng cũng lấy lại bình tĩnh, rồi cô hít 1 hơi thật sâu, rồi nói:

-Đúng vậy nhỉ. Cùng nhau đá đít tên khốn đó nào.

Tousaka Rin mỉm cười tự tin nói.

Illyasviel xung quanh xuất hiện những con thức thần Degen và Zelle.

Còn Ruler dùng cây cờ.....

Khoan đã, cây cờ sao?

Phải, là cây cờ đấy. Ruler không phải loại Anh Hùng buff không đâu, cây cờ của cô là một Bảo Cự đấy. Và tất nhiên là cô có khả năng sử dụng nó như một cây thương, và thanh kiếm bên hông cô cũng vậy. Cô có năng lực không thua kém những Lancer-class Servant hay Saber-class Servant đâu.

Mở màn, Illyasviel sử dụng những con Zelle của mình bắn những tia beam màu trắng về phía Dark Sakura.

Ầm ầm ầm.....

Bất ngờ thay, những tia beam chỉ trước mặt của Dark Sakura liền bị chặn lại. Mà thứ chặn chúng lại là những chiếc vòng Ma Thuật màu tím quay tròn liên tục. Sau khi đỡ được rồi, những vòng tròn biến mất, Ruler đã vọt tới tiếp cận trước mặt Dark Sakura.

Không phải đã nói Angra Mainyu chỉ có 3 loại năng lực sao? Mà Sakura không có biết sử dụng Ma Thuật thì làm sao tạo ra được vòng tròn Ma Thuật kia chứ? Nói đến đây, ta có thể nói, Angra Mainyu là Ác Thần, cũng tính đến cảnh giới Thần, và có được kiến thức từ những người mình đã giết, đó chính là đặc quyền của Thần mà Angra Mainyu có, tất nhiên Ác Thần giết rất nhiều người, tước đi vô số sinh mạng thì ắt hẳn phải có một số kiến thức nói về Ma Thuật rồi.

Dark Sakura liền sử dụng vòng tròn Ma Thuật 1 lần nữa, nhưng lần này thì có nhiều hơn một vòng, chắc khoảng 10 vòng. Sau đó phía sau và xung quanh xuất hiện vô số những vòng tròn Ma Thuật khác.

Ruler dùng 1 đòn quét ngang với cây cờ như thanh thương. Đánh trúng vòng Ma Thuật. Liên tiếp mấy lớp liền bị phá tan, nhưng không hề phá hết được những lớp lá chắn Ma Thuật còn lại. Đồng thời cô chú ý xung quanh có những vòng tròn Ma Thuật khác nhắm vào cô, cô liền nhảy lên.

Chúu chúu chúu chúu chúu chúu.....

Vô số những đường beam màu tím bắn ra, Ruler liên tiếp xoay người, lách người, nhảy lên, cuối xuống, làm đủ thứ động tác (đừng nghĩ bậy giùm ta) để tránh né những tia beam hiểm hóc đó.

Tousaka Rin nhìn từ phía có phát hiện, những loại Ma Thuật này trông rất quen, cô đã từng gặp qua rồi.

Đúng là Tousaka Rin không hề nhận nhầm, những loại Ma Thuật này là của Caster Medea người mà vừa 2 ngày trước bị Archer Emiya “mắc lố” và bị Angra Mainyu hấp thu linh hồn.

Ruler nhảy lùi về sau, Dark Sakura vẫn chưa xong, cô ta tiếp tục bắn những tia beam về phía Ruler, nhưng Tousaka Rin đã ném những viên ngọc màu đỏ về phía những tia beam.

Ầm ầm ầm.....

Những viên ngọc đá quý hóa thành những tia sáng màu đỏ bay đi và cản những tia sáng công kích của Dark Sakura.

Khói phát tán ra từ vụ nổ, Illyasvie hạ lệnh cho những con Degen bay vào đám khói tấn công bất ngờ Dark Sakura.

Xoẹt xoẹt.....

Những thanh Degen bay ra từ trong đám khói hướng thẳng về phía Dark Sakura. Dark Sakura giơ tay về phía trước, mặt đất xuất hiện 1 vòng tròn Ma Thuật, sau đó mặt đất trồi lên một mảnh lớn làm là chắn cho Dark Sakura.

Cạch cạch....

Degen cắm vào tường đất nhưng không có xuyên qua được nó, đi được nửa đoạn thì dừng lại. Thực tế thì Degen có thể công phá mọi lớp lá chắn Ma Thuật, nhưng đối với vật mang tính vật lí cao như đất thì không mấy tác dụng, và những thời điểm như thế này thì Ruler có vai trò thiết yếu.

Ruler nhanh chóng chạy đến trước bức tường đất và đánh vào chuôi của Degen, tiếp thêm lực đạo cho Degen đánh xuyên lớp tường đất dày này.

Ầm ầm ầm ầm.....

Ruler nhanh chóng tiếp lực cho toàn bộ Degen, những thanh Degen đánh tới phía Dark Sakura. Dark Sakura liền lách người né tránh những thanh Degen, những không có nhanh lắm, có một vài thanh Degen sượt qua da của Dark Sakura, nhưng những vết thương mau chóng được bao trùm trong hắc khí rồi lành lại.

Ruler đã từ lúc nào ở phía không trung với cây cờ, cô bố một cú trời giáng về phía Dark Sakura.

Ầm.....

Mặt đất bị phá tan, tạo thành 1 lỗ nhỏ.

Dark Sakura bị dinh đồn liền biến thành những con bướm tím bay đi. Ruler biết mình đã đánh trật. Liền nhìn xung quanh tìm kiếm vị trí của Dark Sakura.

-Ở phía trên!

Tousaka Rin hô lớn báo cho Ruler biết. Dù không nói thì Ruler cũng biết rồi, tầm cảm ứng của cô lên đến vài ngàn mét chứ đâu phải đùa.

Ruler ngược lên nhìn, Dark Sakura đang bay lơ lửng trên không với những vòng tròn Ma Thuật đã sẵn sàng lên nòng để bắn rồi.

Dark Sakura phất tay hạ lệnh bắn. Vô số những tia sáng màu tím mang tính hủy diệt bắn về phía Ruler.

Ruler nắm lấy cây cờ, buông lỏng nó ra, bắt đầu giơ cây cờ lên và xoay liên hồi. Bất kỳ một Bảo Cụ nào cũng có khả năng kháng phép nhất định, nếu không cũng không được gọi là Bảo Cụ hoàn chỉnh.

Lúc này cây cờ đang xoay đóng vai trò như một lá chắn, những tia sáng tím đánh về Ruler toàn bộ bị đánh bật ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm.....

Những tia sáng màu tím đi lệch hướng thì bắn về xung quanh, thổi bay đất đá lên.

Lúc sau khi đã kết thúc đợt công kích liên tiếp, Dark Sakura phía dưới chân xuất hiện những lớp bùn đen. Chúng trải rộng xung quanh cô ta. Và khi những đám bùn này dừng lại, chúng nổi lên vô số những con hình nộm màu đen có hình dáng gần giống với người. Những làn sương cũng nổi lên, tạo ra những con thi cốt.

-Nữa sao?!

Tousaka Rin than vãn, cô rất không muốn thấy những con thi cốt đó đấy. Illyasviel ra lệnh cho những con Zelle liên tiếp bắn những tia beam vào thi cốt để tiêu diệt chúng, nhưng lại hết lần này đến lần khác chúng lại hồi sinh, Ruler cũng ở phía trước đánh phá liên tục nhưng cũng không có tác dụng. Thêm vào đó là những con hình nộm màu đen đang bắt đầu lấn đến phía Ruler, Ruler đành thoái lui một chút, cô nhảy về phía Tousaka Rin và Illyasviel đang đứng.

-Khốn thật! Cứ đà này thì không cứu được em ấy mất.

Tousaka Rin tức tối dậm chân, mặc dù đang chiến đấu đã không có thời gian nhưng cô vẫn có thể bình thản dậm chân thì đúng là chỉ có cô thôi.

-Chúng ta tính sao?

Illyasviel nói. Lúc này Ruler đã nhảy lui về phía bọn họ.

-Chúng ta cần lôi Angra Mainyu ra khỏi người cô gái đó, nếu không tôi cũng đành phải giết cô gái để lôi Angra Mainyu ra ngoài.

Ruler nói.

-Chuyện này....

Tousaka Rin nhu mày, cô cắn răng. Cô thực sự không muốn Matou Sakura chết, bởi vì Matou Sakura là em gái cô mà, khi xưa lúc còn nhỏ,

Matou Sakura bị đưa đi bởi nhà Matou vì lí do gì đó, nhưng cô đã được khoảng 7-8 tuổi rồi nên nhận thức được điều này.

-Nếu có thứ gì đó có thể đẩy những thứ tà ác ra ngoài thì sẽ ổn.

Ruler nói.

-Trước tiên nghĩ việc lôi Angra Mainyu ra thì ít nhất cũng phải cầm chân hẳn lại để hẳn không di chuyển hay thi triển bất kỳ thứ gì đã. Nói về vũ khí có thể đẩy lùi tà ác thì tôi có một thứ giúp làm được việc đó.

Tousaka Rin nói.

-Nếu cầm chân thì Illya có đây.

Illyasviel nói. Cô bé nói với hai người về chiếc gương mà Phi Linh đưa cho cô trước lúc cậu rời đi.

-Thật sao? Thật tình đấy! Tên đó tại sao không nói sớm hơn 1 chút.

Tousaka Rin phàn nàn đủ điều.

-Được rồi chúng ta sẽ sử dụng chiếc gương vào thời điểm mấu chốt, tiến hành khóa chặt cô gái lại và Tousaka-san sẽ sử dụng thứ mà cô nói.

Ruler nói.

:v AE giờ cmt của mình cho cảm xúc nào

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 214: Trận Chiến Cuối Cùng (3)

Bên phía Phi Linh.

Sau khi đã “đưa” Gorgon đến cánh rừng phía sau ngôi đền, cậu cũng nghe được tiếng động không nhỏ ở phía đền.

Gorgon bị một cái cây đè lên người đã bò dậy, hất thẳng cái cây sang một bên.

Gorgon không có nói gì, ngay lập tức liền cho những đầu rắn trên tóc của mình cắn về phía Phi Linh.

Phi Linh thấy vậy, nhảy lên phía trên tránh đi những đầu rắn đáng sợ kia.

Ầm.....

Đầu rắn liên ập đến vị trí Phi Linh đã đứng, tạo thành một cái lỗ lớn, và chưa hết, có một số đầu rắn vẫn bế quỹ đạo, hướng lên phía trên tiếp tục truy đuổi Phi Linh.

Và lúc Phi Linh đang ngay tại không trung, không có điểm tựa lực. Trong tay cậu hóa ra một thanh Bazooka, Phi Linh hướng nòng pháo về phía Gorgon, khai hỏa.

Sau khi khai hỏa, hỏa tiễn được bắn đi, cậu thì bị dư lực đẩy về phía sau, bọn rắn từ phía dưới cắn lên nhưng lại hụt mục tiêu.

Nhưng mà có một đầu rắn từ phía dưới đất, nơi mà bọn chúng tạo ra cái lỗ to tướng hướng lên phía Phi Linh cắn lấy cậu.

-Tch....

Phi Linh tặc lưỡi, cậu giơ cây pháo ra, con rắn cắn lấy cây pháo. Phi Linh xoay người đập lên đầu con rắn. Cậu liền chạy dọc theo thân của con rắn, tức là tóc của Gorgon.

Phi Linh tức tốc vừa chạy, trên tay đã xuất hiện 2 cây súng Anaconda. Cậu nhắm về phía Gorgon xả đạn.

Đoàng đoàng.....

Những viên đạn được bắn ra mang tính kháng phép rất cao, nó là do [Ninety-nine Heaven Type] tạo ra nên không có gì không thể. Bắn thì trung đích, nhưng mà trúng mấy con rắn, Gorgon đi chuyển những đầu rắn chặn đạn cho cô ta, và những con rắn đó với những vết thương mau chóng khôi phục và trở lại chiến đấu, dù sao cũng là tóc của cô ta, với mana là nguồn dinh dưỡng thì nhanh chóng khôi phục thôi.

Nhận thấy không có tác dụng Phi Linh đang chạy trên tóc của Gorgon nhảy lên, phía dưới, tóc của Gorgon đang là thân của 1 đầu rắn thì lại hóa thành những sợi tóc màu tím, chúng đi theo Phi Linh.

Thời điểm Phi Linh nhảy lên, trên tay cậu là 1 quả bom Grenade, tay còn lại của cậu xuất hiện một thanh kiếm. Hiện tại những thứ Phi Linh tạo ra tùy theo suy nghĩ của cậu mà nó sẽ ra thứ gì, nếu cậu muốn chất liệu của nó tốt như thanh Kanshou và Bakuya của Archer Emiya thì không thành vấn đề, với lại cậu có nguồn ma lực gần như vô hạn của Illyasviel cung cấp thì không lo lắng việc thiếu mana, cứ xả skill tùy thích.

Và với thanh kiếm trong rất bình thường nhưng chất liệu của nó không hề kém so với cạnh gì so với đoản đao Kanshou và Bakuya. Bởi vì cậu nhìn thấy những sợi tóc kia như có ý thức của nó, nó bắt lấy cậu, cho nên cậu mới một tay cầm kiếm, một tay cầm bom. Chứ nếu không chắc cậu hài tay

cầm bom rồi, theo cậu dự định, một quả Grenade và một quả Flash bang trước là choáng, sau đó là nổ bất ngờ.

Nhưng không thuận lợi thì đành vậy. Những sợi tóc kia đã tới chân rồi, Phi Linh lộn 1 vòng cắt bớt những sợi tóc đi, kéo dài khoảng cách một chút.

Sau khi đã hoàn thành việc đó, cậu dùng răng cắn chốt của bom ra, lấy ngón cái giữ khe chốt để dừng thời gian nổ của bom.

Mà nói thật thì, dù có giữ hay không, nếu cậu ném quả bom với tốc độ Vũ Trụ cấp 1 thôi thì cũng đủ khiến nó nổ khi va chạm với một vật nào khác rồi chứ đừng nói đợi 3 s sau mới nổ.

-Ném đi!

Phi Linh ném bom về phía Gorgon, do tốc độ đi quá nhanh, và độ Nhanh nhẹn của Gorgon không phải thể mạnh của cô ta nên những chiếc đầu rắn không chụp được.

Kaboommmmmmm.....

Quả bom phát nổ ngay khi chạm vào một con rắn, vì không chụp được, nên cô ta lại dùng một đầu rắn để quất quả bom đi. Mà quất bom là ý tưởng ngu xuẩn nhất mà con người còn chưa dám thử nữa đây.

Khói bay tứ tán, sau khi khói tan đi, chỉ thấy thân rắn đã bị oanh tạc, hơn nữa còn có dấu hiệu bị tan chảy, miệng vết thương như đang bị ăn mòn.

-Gya.....

Gorgon cuối cùng cũng nổi giận gào thét. Phi Linh đã dùng bom chứa dung dịch kháng phép hồi phục cực mạnh thay vì chất nổ thông thường,

hiện tại chắc cái đầu rắn đó cắt đi là vừa.

Mới nói xong. Đã thấy Gorgon lấy một đầu rắn khác cắn nuốt đầu rắn thê thảm kia, đầu rắn kia bị cắn nuốt rồi sau đó chỉ còn lại một khúc không có gì, như thân rắn bị chặt mất phần đầu ấy. Rồi từ từ nó lại mọc ra cái khác. Có vẻ như Gorgon đã cắn mất phần bị chất dịch ăn mòn, chỉ để lại phần nguyên vẹn, và phần ấy vẫn hồi phục được.

Mà quan trọng là, Phi Linh thành công chọc Gorgon tức giận rồi.

Những sợi tóc lúc này đã nói là có ý thức riêng, dù Gorgon bị phân tâm đi nữa thì cũng không ảnh hưởng gì, trừ khi Gorgon chết hay chúng bị cắt thì chúng mới không có mana để duy trì sự sống thôi, ngay lúc Phi Linh tưởng chúng nó sẽ dừng lại sau khi Gorgon bị tấn công như vậy thì chúng lại nhào lên quăn lấy chân cậu.

-Chết!

Phi Linh giật mình khi nhận ra chân mình bị những sợi tóc quăn lại. Và chưa kịp phản ứng gì thì cậu ngay lập tức bị những sợi tóc này lôi thẳng xuống.

Ầm.....

Phi Linh bị phản công, 1 cú trời giáng, và Phi Linh là thứ mà bị đập xuống đất.

-Gya.....

Gorgon bên kia rống lên, sau khi Phi Linh tiếp đất một cách hơi khó chịu một chút, cô ta vọt thẳng tới phía Phi Linh.

Oành.....

Phi Linh vừa đứng dậy trong đám bụi liền lãnh một cú đấm cấp A++ của Gorgon, cậu may mắn nâng phần sức mạnh của mình lên EX nên đỡ được. Nhưng còn hơi thấm cái vụ bị đập xuống đất như hồi này.

Gorgon nhận thấy việc cô đấm Phi Linh lại không hề có tác dụng, cho nên lại hạ lệnh cho những đầu rắn cắn về phía cậu.

Một đầu rắn há mồm ra và cắn Phi Linh, Phi Linh đang đo sức với Gorgon thì bị cái đầu rắn ấy đẩy đi, kết thúc đo sức kể đến là nhân đo sức với hàm của rắn. Có thể tưởng tượng là Phi Linh đang đo sức thì con rắn mò ra và đớp lấy, nhưng Phi Linh lại đứng trước cái miệng của nó và ngăn nó không cắn cậu.

À mà giờ mới để ý, hình như đầu rắn này to hơn mấy đầu rắn trước.....

-Không phải chứ, còn to hơn nữa hả?

Phi Linh than thở, nhìn thấy một đầu rắn này to ra so với kích thước ban là phải 10 lần rồi đấy. Chắc to bằng cái ống cống thoát nước bên nước Mỹ ấy. Mà thật thì có cần phải phóng to như vậy không? Tính nhất Phi Linh bên trong luôn à?

Để ý lại Gorgon thì cô ta đã tháo chiếc băng đeo che mắt ra, cô ta có 2 mắt nữa, như một người bình thường, đẹp như Nữ Thần vậy, không hổ danh Nữ Thần sa đọa. Phía sau lưng cô ta còn mọc ra 1 đôi cánh màu vàng, như cánh rồng vậy.

-Còn có mode này nữa hả?

Không khỏi kinh hô, Phi Linh liên tiếp được Gorgon cho ăn 2 quả bom kinh ngạc, à 3 quả mới đúng, tính luôn vụ cậu “cạp đất” nữa.

Phi Linh không hề bị sắc đẹp của Gorgon quyến rũ, may đấy chứ không đùa đâu. Mà nói thế chứ tên nào bị Gorgon quyến rũ chắc đầu tiên là bị con

rắn nuốt hay quấn cho thị nát xương tan rồi ấy chứ. Ngay cả Gilgamesh cũng bị nó quấn cho suýt nữa gãy xương mà. Mà thôi, tên đó đã thắng rồi, mặc niệm cho hắn 1 phút rồi chúng ta quay lại trận chiến của Phi Linh.

.....1 phút trôi qua.....

Rồi, quay lại trận đấu. (:v hài thật)

Hết con rắn bự đang cố nuốt lấy Phi Linh, những con rắn khác cũng nhanh chóng bu lại.

-Tha cho ta đi.

Phi Linh mặt méo muốn khóc nói.

Phi Linh lại một lần nữa nâng thông số Sức mạnh của mình lên EX và tấn vào bên trong miệng của con rắn đó một cú đá.

Xoạt.....

Cú đá mạnh đến nỗi phá tan đầu con rắn và Phi Linh chui ra từ đó, lạ con rắn không có máu. Và mấy cái đầu rắn kia chui tọt vào miệng con rắn bự đang há mồm này giờ.

Phi Linh chui ra từ phía trên đầu của con rắn bự, cậu nhìn thấy Gorgon rồi. mặt cô ta vẫn không có biểu cảm gì nhưng vẫn rất gợi cảm, cách ăn mặc trang phục thôi đã khiến cánh mày râu phải nhỏ dãi, máu mũi chảy ra rười rượi ấy. Lớp vải quấn thân thì khá mỏng, ngực cỡ E-F cups ấy, thế mà còn chỉ có 2 miếng vải nâng ngực lên, pantsu thì khỏi chê, lộ cộm mẹ nấu hàng rồi, tuy thế, chỉ lộ một chút thôi, tình cờ bị lớp vải che đi vài phần rồi. Chắc mấy thím nào chấp nhận tình yêu đích thực sẽ bỏ qua phân biệt chủng loại nhĩ.

Phi Linh trong tay xuất hiện một thanh kiếm khác. Cậu vọt thẳng về phía Gorgon, vùng kiếm chém xuống.

Chỉ thấy Gorgon, há mồm ra, một tia hào quang màu trắng tím từ trong miệng phun ra. Phi Linh dự cảm không lành, lách người né tránh. Thanh kiếm không may, dính “chường”, ngay sau đó phần bị dính đòn lập tức hóa đá.

-Còn giấu hàng nữa chứ? Woa, cho ta xin, làm ơn còn có thứ gì thì khoe hết ra giúp ta luôn đi.

Phi Linh vừa mới nói xong, Gorgon ưng thuận nhưng không trả lời, cô ta kích hoạt Bảo Cự.

Mái tóc của Gorgon bỗng dưng dài ra, ngày càng dài hơn, và bắt đầu quấn lấy Gorgon, nâng cô lên phía trên, bên dưới vẫn được nâng lên bởi tóc tím của Gorgon, dần dần cao lên khoảng 10 m rồi dừng lại, như một tòa tháp, phía dưới hơi phình ra, còn đỉnh không có nhọn như kim tự tháp đâu, chỉ hơi nhỏ hơn phần đáy 1 tí.

Một con mắt đỏ mở ra trên thân tháp cách đỉnh khoảng 30 cm. Con mắt đó xuất hiện những tia sáng dập dờn liên hồi. Xung quanh tòa tháp tỏa ra những làn hắc khí mang theo nỗi khiếp sợ vào không khí, nếu không phải Phi Linh thì những người như Tousaka Rin hay Emiya Shirou đảm bảo bị cứng người không di chuyển được rồi.

Phi Linh nhìn tòa tháp và con mắt kia vô cùng nguy hiểm. Và lúc này con mắt kia, phía trước bắt đầu hình thành một vòng tròn Ma Thuật lớn.

Phi Linh sẽ làm gì để đỡ đòn đây?

Cảm thấy truyện dạo này không được ai ủng hộ nhiều.....Ta cố viết hết fate này xem xem tình hình như thế nào.....*nản lòng*

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Trận Chiến Cuối Cùng (4)

Tiếp là về trận của Emiya Shirou với Dark Archer.

Cả Emiya Shirou và Dark Archer đang nhìn nhau.

-Anh không hề bị Angra Mainyu khống chế phải không, Archer?

Emiya Shirou nghiêm túc nhìn Dark Archer.

Từ lúc Emiya Shirou bị Dark Archer kéo xuống dưới chân đền Ryuudou, 2 người đứng ở bậc thang bằng, trên tay mỗi người đều có hai thanh Kanshou và Bakuya, hai người tùy thời có thể bay vào cắn nhau bất cứ lúc nào.

Dark Archer im lặng một hồi lâu.....

-Sao người lại hỏi như thế?

Dark Archer rốt cuộc đã mở miệng nói.

-Phải rồi ha. Tại sao tôi lại nghĩ như thế nhỉ? Mà có lẽ do tôi tưởng tượng mà thôi. Nhưng nghe anh mở miệng và nói ra những lời như thế thì tôi có thể khẳng định dự đoán của tôi là đúng rồi.

Emiya Shirou cười nói.

Dark Archer nhắm hờ đôi mắt. Sau đó hăn mở mắt ra nói:

-Vậy sao. May mắn cho người là người đúng một lần này. Nhưng mà dù có đoán đúng đi chăng nữa thì ta cũng không thể quay lại được nữa rồi, tên

kia thậm chí cần trọng quá mức nữa, cứ tưởng có cơ hội đâm lén hắn, thế mà bất kỳ tâm ma nào hắn cũng có thể nhìn thấu. Cũng đành như vậy thôi, coi như đây là trận sinh tử của cả hai đi, hãy để ta xem lại quyết tâm của người lớn đến mức nào.

Dark Archer nói. Hay nói đúng hơn là Archer Emiya, hắn không hề chịu sự khống chế của Angra Mainyu, nên biết rằng bất kỳ một Archer-class Servant đều có khả năng hành động độc lập vô cùng cao, cho nên Archer là kẻ ít chịu sự kiểm soát bởi bất kỳ ai nhất. Vì vậy, Archer Emiya cũng không có bị Angra Mainyu khống chế. Còn về việc đâm lén gì đó là Archer Emiya vốn không phải Anh Hùng có lòng tự trọng, hắn có làm bất cứ điều gì hắn nghĩ, ai mà biết tên này nghĩ cái thứ gì trong đầu của hắn chứ.

Dứt lời, Dark Archer vọt tới phía trước Emiya Shirou, do đã bị hắc hóa, cho nên Nhanh nhẹn của Archer Emiya mặc nhiên giảm đi 1-2 cấp bậc. Tốc độ so với trước không nhanh bằng nhưng Sức mạnh thì tất nhiên tăng lên rồi.

Emiya Shirou nâng 2 thanh đao lên đỡ đòn.

Kooooooooongggggggg.....

Va chhạm đã diễn ra, Emiya Shirou từ lúc đầu đánh Archer Emiya đã không có mấy phần cơ hội thắng Archer Emiya rồi, giờ còn tăng độ khó lên nữa thì khó mà ăn được. Xem ra trận này không mấy khả quan.

Emiya Shirou dần chịu lực của Archer khiến cho chùn xuống, mặc dù 2 thanh đao của cậu cũng đã có chất liệu tương tự như của Dark Archer nhưng mà hắn cũng không nhích lên được một chút nữa.

Sau đó bỗng dưng Emiya Shirou cảm thấy nhẹ hơn, không có lực đè hắn xuống nữa, và thêm vào đó, Dark Archer đã nhảy qua phía sau của Emiya Shirou, Emiya Shirou xoay người cúi xuống né đòn quét ngang của Dark Archer. Sau đó lùi về phía sau, kéo dài khoảng cách của Dark Archer.

Ngay sau đó, 2 thanh đao của Dark Archer phát sáng, rồi kéo dài ra, trở thành 2 thanh đao lớn, sừng sùi giống mọc thêm gai chĩa ngược về phía mũi đao.

Emiya Shirou nhìn vào 2 thanh đao ấy vào phân tích, tuy nhiên có thể sao chép nhưng không hoàn hảo bởi vì hắn ta chưa va chạm với nó nên chưa hoàn toàn nắm được mọi thứ.

Dark Archer nhanh chóng phóng về phía Emiya Shirou. Emiya Shirou đã thành công tạo ra tương tự vũ khí với Dark Archer và nhanh chóng vung 2 thanh đại đao đỡ đòn.

Koaaaaannnnngggggg.....

Hai thanh đại đao dường như có sức mạnh lớn hơn hai thanh đoản đao rất nhiều lần.

Dark Archer tiếp cận Emiya Shirou, vẫn với tốc độ đáng kinh người, hắn ta xoay người quét ngang 1 vòng đồng thời thanh đao cũng vẽ ra trên không trung 2 đường hào quang màu đỏ và xanh rất ảo diệu.

Emiya Shirou chỉ có thể đỡ đòn, nhưng ngay sau đó Dark Archer liền nhảy lên tung ra một đòn giáng xuống cũng mang hình dạng của một vòng tròn, hào quang tuyệt đẹp xuất hiện, rồi cậu tiếp tục thêm một lần nữa.

Emiya Shirou nâng đao lên đón đỡ, đồng thời phân tích toàn bộ cơ cấu khi va chạm với vũ khí của Dark Archer.

Tiếp theo, Dark Archer ngừng đánh tới tấp và nhảy bật lên không trung về phía sau, trong tay đã không còn hai thanh đại đao mà xuất hiện là 1 cây cung, và tay còn lại là 1 mũi tên, Dark Archer đặt tên lên cung và kéo dây cung.

Ầm.....

Sau khi thả dây, mũi tên hóa thành một tia sáng màu đỏ bắn thẳng xuống vị trí của Emiya Shirou. Emiya Shirou cảm nhận nguy hiểm cùng nên đã quyết định không đỡ nó, hắn ta nhảy sang một bên, lăn người đi tránh xa nơi đó ra, nhìn lại thì đã thấy hào quang đỏ đã khoan nát chỗ đất ấy.

-Nguy hiểm quá!

Emiya Shirou mồ hôi chảy từ trán xuống, cậu cảm thán.

Dark Archer tiếp đất, hắn ta vẫn cầm cây cung của mình nhưng tay kia xuất hiện 7 mũi tên, hắn ta đặt chúng lên cung, 7 mũi tên sáng một màu hồng, hắn ta nhắm tên về phía Emiya Shirou.

Chú.....

Thả dây, 7 mũi tên bắn với 7 hướng nhưng liền chúng như có ý thức, lập tức bẻ hướng bắn về Emiya Shirou.

Emiya Shirou vừa đứng dậy, hắn ta thấy 7 mũi tên tức tốc bắn tới mình, cậu liền vung đao chém như điên cuồng đỡ và đánh bật 7 mũi tên đi.

Dark Archer có ấn tượng về việc phản ứng của Emiya Shirou lại tăng thêm một tầng thứ rồi.

Vừa mới chặn được 7 mũi tên nguy hiểm kia, nguy hiểm vẫn chưa dừng lại ở đó, Dark Archer đã chạy đến trước mặt Emiya Shirou.

Quá bất chợp, Emiya Shirou còn chưa phản ứng gì nữa, chỉ có thể kịp thời nâng hai thanh đao đỡ đòn.

Choang.....

Dark Archer chém một đòn từ dưới, hất văng Emiya Shirou đang đỡ đòn của hắn bằng 2 thanh đao giống hệt đao của hắn.

Hai thanh đại đao có dấu hiệu nứt vỡ rồi.

Tấn công điên cuồng như vậy nhưng Dark Archer vẫn chưa kết thúc combo của mình, sau khi đánh Emiya Shirou lên không trung, Dark Archer liền trên tay xuất hiện cây cung một lần nữa, nhưng thay vì dùng tên, hắn lại sử dụng một thanh kiếm với thân đến mũi kiếm xoắn ốc, khi hắn siết chặt thanh kiếm thì thân và mũi kiếm xoắn đến thon dài hơn, nhìn giống một mũi tên hơn rồi nhưng thật ra lại là 1 thanh kiếm.

Dark Archer khuy một gối xuống, hướng tầm bắn của hắn lên phía, trong miệng bắt đầu lầm bầm:

-Caladbolg.

Dark Archer bắn mũi tên phía Emiya Shirou.

Xung quanh mũi tên bao bọc bởi hào quang màu xanh, gió nguyên tố bao vây xung quanh mũi tên tạo thành hình xoắn ốc. Hướng thẳng với tốc độ nhanh kinh, xé toạc không khí và kéo dài thành tia sáng màu xanh.

Emiya Shirou lơ lửng trên không trung nhìn thấy thế chỉ biết cắn răng, vùng hai thanh đao đỡ mũi tên mang áp lực kinh khủng ấy.

Ầm.....

Mũi tên tiến hành va chạm với 2 thanh đao, lực lượng khổng lồ bắt đầu đổ về phía Emiya Shirou. Emiya Shirou đang ở trên không trung tất nhiên sẽ không có điểm tựa nào để lấy lực để cản mũi tên, mọi thứ cậu có chỉ là hai thanh đao đã được cải tiến bự và dài hơn, dĩ nhiên là thêm phần nguy hiểm hơn nữa. Emiya Shirou chỉ có thể vùng hai thanh đao từ sau lưng về trước bằng hết sức bình sinh để đập về phía trước để cản mũi tên gió mạnh mẽ đó.

Emiya Shirou vẫn đang lơ lửng trên không trung chống trọi với Caladbolg và có khuynh hướng sắp bị thổi bay đi.

Crắc rắc rắc.....

Nứt vỡ ngày càng nhiều, 2 thanh đao dường như không chịu được bao lâu nữa.

Xoảng.....

Thời khắc hai thanh đao vỡ tan, Emiya Shirou đã kịp lách người sang một bên nhưng mà.....

-Ahhhhhhhhhhhhhh.....

Không may là Emiya Shirou đã không né được nó hoàn toàn, hắn bị hào quang màu xanh đi ngang qua và lấy đi mất cánh tay trái của mình.

Emiya Shirou rơi xuống đất với vết thương nghiêm trọng ở tay trái.

Ầm.....

Độ cao không cao lắm nên Emiya Shirou an toàn không gãy bất kỳ mẫu xương nào nhưng vẫn bị trầy xước.

-Ku.....

Emiya Shirou đau đớn ôm lấy vết thương của mình bằng tay còn lại.

-Có vẻ như lần này là người thua rồi, Emiya Shirou.

Dark Archer bước đến gần Emiya Shirou nói.

-Vẫn chưa...vẫn chưa xong đâu. Tôi vẫn chưa chịu thua anh. Trận này tôi còn chưa dùng hết sức mình.

Emiya Shirou giọng khá ngập ngừng nói.

-Đã vậy thì chúng ta nên dứt điểm đi thôi. Lấy ra những gì người có đi.

Dark Archer nói. Sau đó hắn nhảy lùi về phía sau. Hắn bắt đầu mở miệng:

-I am the bone of my sword

Steel is my body and fire is my blood

I have created over a thousand blades

Unknown to Death,

Nor known to Life.

Have withstood pain to create many weapons

Yet, those hands will never hold anything

So as I pray, unlimited blade works.

Trong khi đó Emiya Shirou cũng đứng dậy, tuy có đau vô cùng nhưng hắn vẫn nhắm mắt lại, mặc cho cơn đau hành hạ đến chảy mồ hôi, miệng lẩm bẩm:

-Cơ thể ta được làm từ kiếm.

Máu là sắt, trái tim là thủy tinh.

Chinh chiến sa trường bao phen bất bại.

Chẳng một lần thua chạy,

không một lần chiến thắng.

Kẻ gánh vác cô độc nơi đây, nung rèn sắt thép trên ngọn đồi đao kiếm.

Nếu vậy, sinh mạng ta không cần ý nghĩa.

Cơ thể này, được tạo nên từ vô hạn kiếm.

(Trích typemoonwikia)

Cả hai người trong miệng lâm bầm, xung quanh cả hai, luồng năng lượng bao quanh dày đặc, phản phức nhanh tăng lên và bộc phát ra ngoài.

Hai người đều sử dụng Vô Hạn Kiếm Tạo.

Khung cảnh xung quanh thay đổi, phía bên Dark Archer vẫn là một không gian áng chiều ta với những thanh kiếm cắm dưới đất và bánh răng lơ lửng trên không trung, phía Emiya Shirou thì không hề, bên hắn thì không có gì ngoài một bầu trời xanh với mây trắng trôi dạt. Bởi vì Emiya Shirou vẫn chưa hoàn toàn có thứ gọi là Vô Hạn Kiếm Tạo cả, có lẽ sau khi Archer Emiya chết đi thì hắn có thể hoàn toàn nắm giữ được chính thức Vô Hạn Kiếm Tạo.

-Người làm ta phải bất ngờ đấy. Có thể tạo ra Cố Hữu Kết Giới trước rồi sao?

Dark Archer cảm thán.

-Ai mà biết được. Tôi làm những gì mình có thể thôi.

Emiya Shirou nói. Sau đó hắn tạo ra thanh đại đao bên tay phải mình.

Bên kia Dark Archer cũng tương tự tạo ra hai thanh đại đao, và sau lưng còn xuất hiện thêm 10 thanh kiếm lơ lửng tùy thời có thể bắn tới Emiya Shirou bất cứ lúc nào.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 216: Trận Chiến Cuối Cùng (5)

-Thời khắc này, hãy bày ra những quyết tâm cuối cùng của người đi, Emiya Shirou.

Dark Archer nói lớn, sau đó những thanh kiếm phóng tới Emiya Shirou.

-Trace on!

Emiya Shirou nhú mày, bắt đầu phân tích những thanh kiếm đang phóng tới trong phút chốc và tạo dựng lại 5 thanh kiếm ở phía sau lưng mình và phóng về phía 10 thanh kiếm kia, tất nhiên chỉ cần được 5 thanh, còn 5 thanh vẫn tiếp tục bắn đến, Emiya Shirou vung đại đao Kanshou lên đánh bật chúng đi với tốc độ vừa kịp thời.

Và thời điểm đó bên phía làn Cổ Hữu Kết Giới màu xanh của Emiya Shirou xuất hiện 5 thanh kiếm cắm xuống đất. Emiya Shirou đang tạo ra cho bản thân mình Cổ Hữu Kết Giới đúng nghĩa giống với Archer Emiya.

Xoạt.....

Vừa phải tạo ra kiếm, vừa thu thập chúng vào Cổ Hữu Kết Giới, Emiya Shirou hiện tại không thể làm được điều đó quá nhiều nếu không có bổ sung kịp thời, hơn nữa tốc độ tiêu hao mana của Cổ Hữu Kết Giới cũng rất lớn, cho nên vừa có 5 thanh kiếm sau đó Emiya Shirou bên phía vết thương xuất hiện những mảnh vỡ kim loại thay thế cho phần miệng vết thương, vết thương cũng bắt đầu ngừng chảy máu.

Tuy Emiya Shirou không có cảm nhận được điều rõ ràng lắm, nói đúng hơn là chưa cảm nhận được mà thôi, điều này vô cùng ảnh hưởng đến tính

mạng của hắn đấy.

Dark Archer thấy được hiện tượng đó liền hiểu chuyện gì diễn ra. Nhưng hắn không có ý định nhắc nhở, Dark Archer tiếp tục tạo ra những thanh kiếm, lần này là 50 thanh.

Emiya Shirou nhìn cau mày rồi, cố gắng phân tích từng thanh kiếm. Rồi tái tạo lại trúng và có những thanh kiếm mới xuất hiện đã được 30 thanh kiếm rồi, mỗi lần tái tạo, Emiya Shirou cũng chỉ có thể tái tạo được một nửa của Dark Archer đã là giới hạn rồi.

Lại thêm một phần da của Emiya Shirou kể bên cạnh vết thương đã ngừng chảy máu xuất hiện vài mảnh kim loại. Emiya Shirou có cảm giác hơi khó chịu, hắn nhìn sang phía vết thương thì tròn xoe con mắt nhìn.

-Cái....gì thế này?

Emiya Shirou kinh hô.

-Giờ thì người có thể hiểu “cơ thể của ta được làm từ kiếm” rồi chứ? Người đã sử dụng quá giới hạn của mình cố sử dụng Vô Hạn Kiếm Tạo, nó sẽ dần dần ăn mòn cơ thể lẫn tinh thần của người. Khiến người trở thành một con quái vật trước khi chết thôi.

Dark Archer nói.

Emiya Shirou nghe và tự ngẫm lại thì thấy có vẻ như đúng như Dark Archer nói. Hắn cắn răng.

-Thế thì đã sao? Ít nhất nếu tôi cố gắng hơn nữa thì tôi vẫn có thể cứu được một người. Không, có khi là nhiều người nữa thì sao, không phải nếu tôi giết được anh thì anh không còn cơ hội bị thứ kia điều khiển hay không có lòng tự trọng mà đi đâm lén Phi Linh-san.

Emiya Shirou cười nói.

-Phi Linh?....Thì ra đó là tên của tên Berserker đó à. Quả là không thể thông qua tên mà đoán được tên đó là vị thần gì. Ma~, không quan trọng, nên tiếp tục đi.

Dark Archer nói:

-Để xem người chịu đựng được bao lâu.

Dứt lời, Dark Archer cho những thanh kiếm bắn tới Emiya Shirou.

Emiya Shirou cùng lúc cho những thanh kiếm bên phải mình bắn đi và hẳn cũng phóng theo những thanh kiếm đó.

Choang choang.....

25 thanh kiếm của Emiya Shirou đánh bật 25 thanh kiếm bất kỳ của Dark Archer. Còn lại những thanh kia thì Emiya Shirou vô số lần né tránh, đánh bật ra, và có những thanh đi sượt qua người Emiya Shirou, vết thương không lớn nhưng không làm gì thì để lại sẹo rồi đấy.

Nhìn thấy Emiya Shirou tiếp cận, Dark Archer trên tay bắt đầu tạo ra một thanh thương, hẳn hướng ngọn thương lên phía Emiya Shirou và nhắm phóng, miệng lầm bầm:

-Gae Bolg!

Đúng là thanh Gae Bolg của Lancer Cu Chuulain. Khả năng xuyên phá và nguyên rửa vô cùng khủng khiếp. Ngọn thương hóa thành một tia sáng màu đỏ chói, điện từ cuốn lấy xung quanh tia sáng.

Emiya Shirou xúc tiến tiềm năng của bản thân đến tối đa, hẳn cố gắng tạo ra thanh thương Gae Bolg y chang của Dark Archer. Đúng là hai tên sao chép.

Emiya Shirou phóng ngọn thương đi và hai ngọn thương chạm nhau tạo ra một vụ nổ kinh người.

Ầm.....

Bán kính vụ nổ lên đến 50 m, khiến Emiya Shirou đang lướt trên không trung cũng bị dư lực thổi bay lên không trung một đoạn, bởi vì khi Gae Bolg của Dark Archer đã tiếp cận Emiya Shirou khoảng tầm 70 m thôi là đã đâm Emiya Shirou rồi. Tốc độ của ngọn thương cũng rất nhanh cho nên Gae Bolg đã cản lại thanh kia của Dark Archer ở khoảng chỉ cách Emiya Shirou khoảng 55 m.

Trở lại vấn đề chính, Emiya Shirou đã bị thổi bay lên trời, và do liều mạng thúc đẩy vượt giới hạn của hãn, cho nên phần cánh tay phải của hãn gần như toàn bộ đã hoá thành kim loại rồi. Có khi nhờ nó mà Emiya Shirou có một lớp giáp cứng cáp đấy.

Dù cho có khó chịu và đau đớn đi chăng nữa, Emiya Shirou vẫn không để tâm đến nó và tiếp tục tạo ra những thanh kiếm, từ không trung phóng xuống Dark Archer, Dark Archer tất nhiên vẫn sử dụng phương thức cũ một cách nhuần nhuyễn.

Kim loại ngày một xâm thực cơ thể Emiya Shirou nhiều hơn, cứ mỗi lần hãn sử dụng tái tạo thì từ từ lại xuất hiện kim loại trên người hãn, cứ liên tục tái tạo và phóng, tái tạo và phóng. Dần dần sức mạnh đang lấy đi sinh mệnh lực của hãn, lúc này đã hóa kim loại hơn một nửa cơ thể hãn rồi. Mặc dù có vỏ bao Avalon duy trì hồi phục mana cho cơ thể Emiya Shirou, nhưng vẫn tốc độ hồi phục vẫn không nhanh bằng tốc độ ăn mòn, chỉ có thể làm chậm quá trình thôi.

Bên dưới Dark Archer nhú mào, ngày càng thấy Emiya Shirou vượt ra ngoài dự đoán của hãn khiến hãn có chút đau đầu. Hãn tái tạo một đoàn kiếm với vô vàn thanh kiếm, có thể nói là số lượng nhiều nhất hãn có thể

tạo ra trong một lần, tuy đang ở trong Cỗ Hữu Kết Giới nhưng hắn đã cảm nhận được bên phải ngoài Angra Mainyu đang bị ăn hành, hiệu suất cung ứng mana cho hắn cũng không đủ, cơ thể bắt đầu triệu chứng tan biến rồi.

Dark Archer phát tay cho những thanh kiếm bắn về phía Emiya Shirou.

Emiya Shirou phát hoảng rồi, phía dưới là có cả ngàn vạn thanh kiếm chứ không đùa.

-Nếu đã vậy, tôi cũng đi theo anh chơi đến cùng.

Emiya Shirou triệu ra một thanh kiếm, hắn bám lên thanh kiếm và bắn thanh kiếm về phía Dark Archer. Phía dưới vô vàn thanh kiếm của Dark Archer liên tục bắn lên như không có điểm dừng, như mưa kiếm vô hạn nhưng ngược chiều, cơn mưa hướng lên phía trên.

Chỉ sau chưa tới 5 s Emiya Shirou đã nằm trong vùng mưa kiếm ngược của Dark Archer. Emiya Shirou đứng đang bám trên thanh kiếm và điều khiển nó tránh né khỏi những thanh kiếm và đồng thời khiến mình không bị những thanh kiếm kia bắn trúng, Emiya Shirou chỉ còn một tay, hắn dùng thanh đao của mình với tốc độ và sức lực còn lại để đánh phá những thanh kiếm mà hắn không né được.

Càng lúc càng tiếp cận Dark Archer, cơn mưa kiếm ngược ngày càng dày đặc và càng khó đoán hướng bắn. Cách Dark Archer khoảng 20 m, có vài thanh kiếm sượt qua cơ thể Emiya Shirou khiến hắn chảy máu liên hồi. Tại khoảng cách này, hắn phải tạo ra thêm những thanh kiếm của mình để đánh bật những thanh kiếm của Dark Archer tạo đường thông cho hắn tiếp tục tiếp cận.

Keng.....

Không may, một thanh kiếm đã đánh trúng thanh kiếm mà Emiya Shirou đang đứng trên nó.

-Tch....

Emiya Shirou tặc lưỡi, không còn chỗ đứng Emiya Shirou lại nghĩ ra một ý, hắn rút xuống một chút rồi lại đập lên một thanh kiếm, tiếp tục chạy lên những thanh kiếm khác và né tránh những thanh kiếm kia, tuy có hơi khựng vì không có kinh nghiệm trong việc mạo hiểm như thế này. Nếu đổi lại Phi Linh thì cậu thậm chí đã từng làm trò này vô số lần rồi.

Dark Archer lúc này có chút không tin được là Emiya Shirou có thể làm được như vậy, hắn cũng làm được nhưng là sau khi hóa Anh Linh cơ, tuy nhìn còn rất non kém nhưng rất có tiềm năng. Dark Archer tăng thêm số lượng kiếm bắn đi. Cơ thể của hắn có chỗ bị mờ đi, hắn sắp hết mana.

Hàng loạt những thanh kiếm liên tục bắn tới Emiya Shirou theo chủ ý của Dark Archer.

-Trace On.....

Emiya Shirou cố gắng tạo ra càng nhiều khiên sắt đỡ càng nhiều kiếm càng tốt, thực tế thì tạo khiên chồng nhiều lớp như thế này là hắn lấy ý tưởng của Phi Linh từ trận với Saber lúc đầu kia.

Emiya Shirou tránh được đợt nguy hiểm với đạo nhái kỹ thuật của Phi Linh và lọt vào khoảng cách còn 10 m. Cơ thể của Emiya Shirou sau khi cố gắng tạo ra quá nhiều lớp khiên đỡ kiếm đã gần như 95% là kim loại, cơ thể bắt đầu không còn linh hoạt như trước nữa.

Keng keng.....

Thậm chí trong cự ly 10 m này, hắn còn không cần dùng khiên nữa mà đổi sang dùng cơ thể mình hứng chịu mọi thanh kiếm chỉ tránh mỗi phần đầu không bị công kích bằng thanh đại đao của mình. Cơ thể lúc này đã hóa kim loại có thể đoán nhận những thanh kiếm của Dark Archer mà không hề ảnh hưởng gì.

5 m.....

Khoảng cách chỉ còn ở trước mắt, Emiya Shirou chỉ còn biết để cơ thể mình rơi về phía Dark Archer và không còn khả năng chạy trên thanh kiếm nào nữa. Dark Archer lại một lần nữa chuẩn bị một thanh kiếm xoắn ốc kia và tiếp tục đòn kết liễu muốn nhắm thẳng vào đầu của Emiya Shirou.

-Caladbolg!

Thanh kiếm xoắn ốc được bao bọc trong hào quang màu xanh bắn đi nhanh chóng, chỉ với khoảng cách 5 m.

-Rho.....Aias.....

Emiya Shirou dồn toàn bộ ý chí và cố gắng của mình vào con bài cuối cùng của mình. Có lẽ một phần khi sử dụng Cổ Hữu Kết Giới, Emiya Shirou và Dark Archer đều chồng chất lên nhau cho nên kiến thức được hưởng chung, và tất nhiên, Emiya Shirou là người hưởng lợi từ việc này.

-Cái.....

Dark Archer kinh hãi, hẳn không ngờ Emiya Shirou lại có thể sử dụng Rho Aias vào thời điểm như thế này. Rho Aias, được biết đến với tên gọi, Bảy Vòng Tròn Bao Phủ Thiên Đường Rực Lửa, mỗi cánh hoa liền tượng trưng cho một thành lũy kiên cố.

Oành.....

Áp lực và mũi tên Caladbolg đánh ập vào Rho Aias của Emiya Shirou, tinh thần Emiya Shirou thời điểm này là kiên cố nhất cũng bắt đầu hơi có dấu hiệu suy sụp do quá kiệt quệ về mặt linh hồn rồi.

-A.....

4 m

3,5 m

3 m

Do lượng mana của Emiya Shirou không còn mà đang dùng cơ thể mình để hy sinh duy trì Cố Hữu Kết Giới, nếu tinh thần không vững chắc thì có lẽ đã lãng ra chết từ lâu rồi.

Rho Aias trong khoảng cách có dấu hiệu nứt vỡ do không đủ năng lượng duy trì.

Crắc...

Thêm vài vết nứt.....

2,5 m

-Kết thúc rồi.

Dark Archer nhìn thấy được Rho Aias đã không cầm cự được nữa chỉ nhắm mắt mặc cho Emiya Shirou cố gắng trong vô vọng.

-Tôi sẽ không bại trận.

Emiya Shirou ánh mắt kiên định sắc bén quát bằng cả sức lực mong manh cuối cùng của mình.

Rho Aias bỗng dừng tỏa sáng.

Xoạt....

Caladbolg bị tản đi hoàn toàn. Dark Archer cảm nhận được Caladbolg đột nhiên biến mất, liền mở mắt, chỉ thấy Emiya Shirou đã ở trước mặt mình.

1 m....

Dark Archer chưa kịp trở tay, hắn dự định nhảy lùi về phía sau nhưng mà diên người là thanh đại đao của Emiya Shirou dài tận 80 cm.

60 cm....

Phập.....

Thanh đại đao đâm bụng Dark Archer. Emiya Shirou lao thẳng ra sau lưng Dark Archer. Đồng thời lúc này cả hai Cố Hữu Kết Giới đều biến mất.

-Có vẻ người đúng là có tiềm năng thay đổi tương lai đấy, đáng tiếc....

Dark Archer nhìn Emiya Shirou với cơ thể đầy kim loại kia đã nằm dưới đất không cử động nữa. Hắn cũng tan biến mất không thấy đâu nữa.

Emiya Shirou nằm đó không còn chút sinh mệnh lực nào, hắn trút hơi thở cuối cùng.....

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 217: Trận Chiến Cuối Cùng (6)

Trở lại thời điểm trước khi Dark Archer cảm thấy Angra Mainyu không ổn.

Sau khi đã bàn xong kế hoạch tác chiến, Ruler vẫn đứng ở tiền tuyến, Illyasviel tiếp tục dùng Zelle và Degen duy trì phòng thủ, Tousaka Rin đồng dạng như vậy.

Angra Mainyu không tạo bất kỳ sơ hở nào cho cả ba người có cơ hội sử dụng thủ đoạn của mình.

Angra Mainyu lúc này trong cơ thể Matou Sakura đang niệm chú sẵn sàng kích phát một đại Ma Thuật. Một vòng tròn Ma Thuật cỡ lớn hiện lên phía trên đầu của cô ta.

-Endless Raining Bullet.

Sau đó Angra Mainyu vừa nói xong, vòng tròn Ma Thuật cỡ lớn liền tách ra thêm nhiều vòng tròn nữa, thậm chí còn không nhỏ đi nữa.

Xuất hiện từ trong những vòng tròn là hàng ngàn hàng vạn những viên đạn Ma Thuật, bản chất của những viên đạn nhỏ này thực ra là mana thuần túy mà thôi, tuy nói nó nhỏ nhưng thực tế lực lượng trong đó thì k hề nhỏ đâu, một viên nhỏ lớn hơn quả cầu thủy tinh hay dùng để chiêm tinh bói toán khoảng gấp 2 lần cũng cho nổ và phá hủy mặt đất nếu ném nó xuống đất khoảng 5 m rộng và 1 m sâu đấy.

Hơn nữa là một cơn mưa này không phải chỉ vài viên là hết mà nó cứ đi chuyển nhanh và còn vô định phương hướng nữa. Từ vòng tròn Ma Thuật

đi ra, chúng đi theo hình vòng cong, tiếp nối nhau mà ra.

-Cái Ma Thuật gì vô lý đến cỡ đó cơ chứ?

Tousaka Rin tròn con mắt không tin được mà nhìn Matou Sakura đang thi triển Ma Thuật không thể lường được mức độ tàn phá. Tuy chưa có bằng chứng gì cho biết những thứ kia có sức tàn phá lớn thế nào nhưng cảm nhận cường độ mana đặt vào trong và cả mức độ thuần túy của nó nữa thì không gì dám chắc vụ nổ của một viên là không lớn hết.

Những viên đạn Ma Thuật nhanh chóng được Angra Mainyu triệu hồi ra.

-Ruler-san cô hãy cố gắng tiêu diệt hết những con hình nhân và thi cốt có ở tầm nhìn của Illya nhất có thể, đừng để bọn chúng cản đường em ấy.

Tousaka Rin cắn răng nói.

-Đã rõ.

Ruler đáp, sau đó cô lại chạy về phía trước, cắt đôi, cắt ba những con hình nhân đen và cả thi cốt đang lơ lửng phía trước mặt họ. Illyasviel chạy theo nhằm tiếp cận và sử dụng Yata no Kagami lên Angra Mainyu.

-Cẩn thận cả hai người.

Tousaka Rin nhìn về phía Matou Sakura, những viên đạn Ma Thuật đã được bắn đi và hiện tại đang tiếp cận lấy bọn họ.

-Gandr....

Tousaka Rin giơ tay lên chĩa về phía những viên đạn Ma Thuật đó và bắn chúng để cản lại những viên đạn đó.

Ầm ầm ầm.....

Gandr va chạm với đạn Ma Thuật tạo ra một vụ nổ, mỗi viên đều như vậy, vì những viên đạn đó khoảng cách cũng rất gần nên đã tạo thành hiệu ứng domino, toàn bộ xung quanh những viên đạn Ma Thuật đều phát nổ.

Phía dưới, Tousaka Rin ném về phía trước 1 viên ngọc màu xanh lục, sau đó nó tỏa sáng và tạo thành một màn chắn lớn hình lục giác xoay tròn đều liên tục. Lá chắn ngọc ấy hứng chịu toàn bộ dư lực và đám cháy xảy ra sau vụ nổ. Cả bầu trời đều nổ banh thành không còn từ gì miêu tả được, có lẽ gọi là lễ hội chuẩn bị cho mùa xuân sắp đến đi, tiết mục bắn pháo hoa vừa được khai màn.

Cũng may là có kết giới ngăn cách bên ngoài và bên trong đền Ryuudou nên không người dân thường nào cảm nhận được động tĩnh lớn như vậy.

Do là vụ nổ diễn ra theo hiệu ứng domino nhưng lúc đó Angra Mainyu vẫn đang tiếp tục bắn những viên đạn Ma Thuật ấy từ trong vòng tròn Ma Thuật lớn nên vụ nổ diễn ra thì chúng cũng nổ đến chỗ hấn, nổ banh những vòng tròn Ma Thuật là nguồn của mọi viên đạn Ma Thuật.

Do ở rất gần tâm của vụ nổ nên Angra Mainyu hoàn toàn bị cuốn vào trong vụ nổ nhưng mà như thế thì đã làm gì được hấn. Hấn đã dùng lá chắn Ma Thuật có hình dạng của một vòng tròn Ma Thuật đỡ lại đám cháy của vụ nổ.

Cả hai bên đều an toàn không sức mẻ gì sau vụ đánh bom theo kiểu bắn pháo hoa ngập trời kia.

-Hai người an toàn cả chứ?

Tousaka Rin nhìn sang Ruler và Illyasviel hỏi han.

-Tôi (em) ổn.

Cả hai người đáp và nhìn xem xung quanh, do vụ nổ mà những con thi cốt và hình nhân đen đã bị tiêu diệt sạch sẽ luôn.

Sau khi khói từ vụ nổ tan đi, để lại một bãi chiến trường hoang tàn. Đất đá bị đào bới bởi một số vụ nổ, cây cối xung quanh cháy rụi, những ngôi nhà trong đền cũng bị thổi sập không còn một mảnh.

Phía rừng sâu nơi Phi Linh và Gorgon giao đấu cũng cảm nhận kinh người chấn động từ ngôi đền vang lại. Dù sao vẫn còn phải chiến đấu nên Phi Linh không được mất tập trung.

Ruler là người đầu tiên nhìn thấy Matou Sakura, cho nên cô nhắc nhở hai người còn lại khẩn trương chuẩn bị tác chiến lần nữa.

Ngay sau đó Ruler lập tức chạy vọt về phía Matou Sakura. Angra Mainyu nhìn thấy được điều đó và giơ tay lên, tiếp đến là 3 luồng hào quang màu tím cùng nằm chung trong 1 mặt phẳng thẳng đứng, quét ngang.

-Illya, ngay bây giờ!

Tousaka Rin nhìn thời khắc mấu chốt nhất, quát lớn cho Illyasviel biết tín hiệu.

Illyasviel nghe được Tousaka Rin nói, lập tức lấy ra một thứ như mồi khóa vậy, nó có hình dạng của một tấm gương, 2 đầu đối diện có 2 cái vật thể hình thù khá đối xứng, và xung quanh có tổng cộng 8 đầu rắn chĩa ra. Đây là Yata no Kagami phiên bản đã được thu nhỏ. Sau khi lấy Yata no Kagami ra rồi, nó phát sáng lên rồi nhanh chóng hóa thành một chiếc gương lớn, so với hình dạng của Illyasviel thì nó to hơn chút về bề ngang.

-Làm ơn làm việc đi.

Illyasviel lăm bắm sau đó truyền mana vào trong chiếc gương, tuy là Bảo Cụ nhưng mà là vật do Phi Linh tạo ra vẫn có thể cho người khác sử

dụng nhưng không dùng được khả năng thực sự của Bảo Cự đó, trừ Phi Linh hoặc người chủ sở hữu thực sự của nó, trong trường của Yata no Kagami thì chủ thực sự của nó là Amaterasu.

Cho nên người ngoài sử dụng vẫn được như một công cụ để phong ấn. Sau khi được truyền mana vào trong chiếc gương, 8 cái xung quanh phát sáng, Illyasviel hướng tấm gương về phía Dark Sakura.

Một tia sáng màu trắng từ trong tấm gương bắn ra, phóng thẳng về phía Dark Sakura.

Tiếp đến là trận của Saber và Dark Saber nhỉ. (Thật ra trận này không hề nổi bật bao nhiêu, xem tí nữa quên viết luôn đấy:v lol)

Nào cùng đến với Saber.

Từ lúc đầu đến giờ, Saber và Dark Saber vẫn liên tục đấu kiếm với nhau, cả hai thậm chí không thèm nói với nhau lấy một câu, thông thường những ai không hợp nhau thì phải cãi nhau inh ỏi cơ, thế mà hai người này với quan điểm, tính cách, nói chung là mọi thứ đều đối lập với nhau, à và làm ơn đừng hiểu theo chủ đề cơ thể nhé.

Vâng. Hai người như đối xứng nhau qua gương, một tích cực, một tiêu cực.

Giao đấu bằng kiếm một cách điên cuồng, Saber hiện tại có được buff của Ruler không còn yếu thế nữa, đúng hơn là đầu trận có buff mới không yếu thế.

Hiện tại cả hai đều cân sức với nhau. Tiện thể thì Saber cũng không còn nhiều mana (ma lực) nữa, chỉ trong một đòn Bảo Cự Excalibur nữa thôi thì cô sẽ vĩnh viễn rời khỏi Cuộc Chiến Chén Thánh này rồi, cô cũng có vẻ

không chấp dứt mấy với Chén Thánh nữa sau khi nghe được nó đã bị vấy bẩn, hầu hết những Servant ở Cuộc Chiến Chén Thánh lần thứ 3 đều không ai chấp dứt với nó ngoại trừ Saber cả, bởi vì ai cũng biết Chén Thánh bị vấy bẩn, Saber thì không, cho nên cô vẫn luôn mong có được điều ước mình mong muốn.

Bây giờ điều đó có lẽ không còn là vấn đề nữa. Dù sao có Phi Linh, cô không thể nào thắng được cậu cả. Với sức mạnh kinh người như vậy, Bảo Cự cũng là thứ không thể nào chống lại.

Và tất nhiên có một điều rất dễ thấy, cả hai người không ai chịu từ bỏ tư tưởng của mình cả. Cho nên cuộc chiến này diễn ra sẽ không đi đến hồi kết nếu không ai hết mana và tan biến.

Keng keng.....

Rất quyết liệt, Saber lẫn Dark Saber không hề có ý định nhường người còn lại phần thắng, ai cũng rất bá đạo.

Ầm ầm.....

Liên tiếp né tránh, liên tiếp chém hụt và những đòn chém hụt ấy phá nát đất đá luôn, hai người này giờ phút này không còn là hai vị Vua vĩ đại nữa mà thành hai tên phá hoại rồi.

Dự định nếu không sử dụng Bảo Cự thì Saber có lẽ sẽ có phần thắng đấy, nhưng Dark Saber đang làm cái gì kia?

Cô ta lại muốn sử dụng Bảo Cự của mình nữa. Saber phải làm gì đây? Chỉ một lần nữa là cô sẽ tan biến rồi.

Hiện giờ đối với cô, Chén Thánh không cần thiết nữa, quan trọng là thắng được chính bản thân tư tưởng đối lập với mình.

Saber và Dark Saber nâng kiếm lên cùng một lúc, sức mạnh ngưng tụ khiến cho thanh kiếm của mỗi bên sáng một màu khác nhau, Saber màu vàng kim, Dark Saber màu đen đỏ.

Sức mạnh của đất trời đang ngưng tụ lại về phía Saber, bá khí vương đạo cùng sát phạt đang ngưng tụ về phía Dark Saber.

Cuối cùng đã đến lúc cả hai thi triển sát kỹ của chính mình.

-Excalibur (Morgan)

Cả hai vùng mạnh thanh kiếm của mình xuống, hào quang của thanh kiếm bắn ra.

Ầm.....

Hào quang phá hủy lớp đất phía dưới, phóng về phía đối phương. Hai chùm hào quang va chạm vào nhau gây ra áp lực và giông bão bộc phát xung quanh.

Không hề có dấu hiệu suy giảm, hai người sử dụng Bảo Cụ ngày càng vận dụng hết mọi thứ mình có thể làm.

Thời gian 30 s thấm thoát trôi qua, chưa có dấu hiệu suy giảm. Nhưng cơ thể của Saber có chút hơi mờ đi do dấu hiệu thiếu mana.

Chợt Dark Saber cảm thấy nguồn ma lực giữ cho cô hiện thể bị cắt đứt. Excalibur Morgan của cô cũng theo đó mất đi thể cân bằng, yếu dần đi.

(Kết của hai chị này hơi lãng xẹt một chút)

Và vì mất cân bằng nên hào quang màu đen mau chóng bị đẩy lùi, nuốt trọn bởi hào quang màu vàng kim.

Dark Saber thậm chí còn không thềm nói lấy một lời, cô ta nhanh chóng bị hào quang vàng kim nuốt lấy, đồng thời tan biến đi mất sau đòn tấn công diệt thành của Excalibur.

Saber nhận ra Dark Saber đã bị rối loạn mana trong khi sử dụng Bảo Cự mà thua cuộc cũng có chút không cam lòng, thẳng như thế không vinh quang. Nhưng cũng còn cách nào khác.

Saber cũng đồng thời tan biến....

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 218: Sức Mạnh Của Thật Sự Của [Ninety-Nine Heaven Type]

Đang chuẩn bị cho một đại Ma Thuật khác, Angra Mainyu bất chợt bị ngưng lại, hẳn không thể sử dụng mana của mình nữa, thậm chí cả cơ thể của Matou Sakura cũng không thể điều khiển được, hoàn toàn bất động, vòng tròn Ma Thuật đang sắp hiện nguyên hình lại mờ nhạt rồi tan biến.

Hiệu ứng của trạng thái bất động này có tác dụng phong ấn mọi Ma Thuật và hành động trong vòng 10 s.

-Rin!

Illyasviel nhanh chóng nhìn sang Tousaka Rin.

-Biết rồi. Xem đây.

Tousaka Rin gạt đầu, lấy ra trong ao khoác một thanh đao cỡ nhỏ, cùn có hình zic zac, hình như có một sự quen thuộc nhẹ. Đó là Rule Breaker của Caster Medea hồi trước. Tousaka Rin đã nhờ Emiya Shirou sử dụng phép chiếu của mình để tạo ra nó trước khi cả nhóm đến đây chiến đấu, may mắn là có đất để sử dụng.

Tousaka Rin ngã người như tư thế của cầu thủ đội tuyển ném bóng chày quốc gia.

-Sore....

Tousaka Rin hô lớn và phóng thanh Rule Breaker về phía Matou Sakura.

Vèo.....

Nhưng mà....

-Ế?!

Tousaka Rin ánh mắt đờ ra, nụ cười trên miệng cứng lại.

Thanh Rule Breaker đi ngang qua một cửa của Matou Sakura.

Ném hụt rồi....Thời gian còn 3 s.

-Chết rồi!

Không hổ danh là Tousaka, luôn luôn làm hỏng việc vào lúc cuối cùng, giờ thì làm thế nào để Rule Breaker đâm vào người của Matou Sakura trong vòng 3 s đây?

2 s

Ồ, may mắn thay là một chú thích thần Zelle của Illyasviel đã được cô bé nhanh trí ra lệnh bay tới và bắt lấy thanh Rule Breaker.

1 s

Chú Zelle bay nhanh về phía trước ngực của Matou Sakura không thể cử động kia.

Phập....

0 s

Rule Breaker đã được cắm vào trước ngực Matou Sakura, thời gian sử dụng phong ấn cũng kết thúc, hào quang từ Yata no Kagami ảm đạm và dừng lại.

-Aaaaaa.....

Rule Breaker phát huy tác dụng. Hào quang tím đen tỏa ra, Matou Sakura la hét thảm thiết cho Rule Breaker đang tiến hành xóa đi những hiệu ứng bất thường của Angra Mainyu mang lại.

Một bóng đen nhanh chóng bị tống ra ngoài, và Rule Breaker cũng ngừng phát huy tác dụng. Matou Sakura đã được tự do, từ trên không trung rớt xuống, Tousaka Rin nhanh chóng ném một viên ngọc màu xanh khác về phía bên dưới của Matou Sakura.

Viên ngọc vỡ ra và hóa thành một ngọn gió, đón Matou Sakura rớt xuống.

Huýt.....

Cơn gió nổi lên, cơn gió thổi bay mọi thứ phía dưới nó, tạo ra một khoảng trống và dần nó lên cao đón Matou Sakura. Matou Sakura sau khi được ngọn gió đón xuống vẫn đang trong trạng thái bất tỉnh.

Tousaka Rin chạy nhanh đến bên Matou Sakura.

-Ơn trời. Em ấy không sao.

Tousaka Rin suýt khóc thầm tạ ơn trời.

Phía ngoài, bóng đen bị đẩy ra khỏi Matou Sakura rớt xuống đất. Ruler chạy đến đối diện với cái bóng, cô rút kiếm ra nói:

-Kết thúc ở đây thôi, Ác Thần Angra Mainyu.

Sau đó Ruler đưa kiếm cắm xuống đất, quỳ xuống, hai tay chấp lại theo kiểu cầu nguyện, bắt đầu niệm咒:

-Hỡi Đấng Tối Cao của tôi, tôi nguyện trao cơ thể này cho Người.....

Rập.....

-Illya!!!!

Ruler đang trong quá trình niệm咒, Illyasviel đột nhiên ngã quỵ xuống đất. Trên người cô bé xuất hiện một tràn máu trước ngực, thấm đẫm áo cô bé. Lúc này Tousaka Rin vừa mới bằng Matou Sakura về phía Illyasviel thì thấy cô bé đột nhiên nằm gục xuống đất, máu chảy tràn lan ra không khỏi kinh hoàng thốt lên. Tousaka Rin nhanh chóng bằng Matou Sakura chạy lại kề bên Illyasviel, đặt Matou Sakura xuống và nâng Illyasviel lên, xem xét tình trạng. Illyasviel vẻ mặt tái xanh, trước ngực còn xuất hiện một vũng máu đã thấm lên áo, Tousaka Rin nhanh chóng cởi áo cô bé ra. Xem thì thấy có một vết thương ở giữa ngực như là bị vật sắc bén như dao kiếm đâm vào vậy. Thật kì lạ! Từ này giờ không hề có bất kỳ thứ gì tiếp cận Illyasviel cả. Tại sao lại xảy ra chuyện như thế này? Và lúc này trên tay của Tousaka Rin, hình xăm Lệnh Chú cũng biến mất, chứng tỏ Saber đã biến mất rồi, tuy hơi buồn nhưng đây không phải lúc cô quan tâm việc ấy.

Cảm nhận được bất thường, Ruler dừng ngay việc niệm咒 lại. Ánh mắt nhìn về phía Angra Mainyu, có vẻ như cô biết chuyện gì đang diễn ra.

Thời điểm trước khi Angra Mainyu bị tống ra khỏi cơ thể Matou Sakura.

Phi Linh vẫn đang đấu với Gorgon.

Lúc này Gorgon đang sử dụng Bảo Cụ của mình, Pandemonium Cetus (Forced Seal, Pandemonic Temple)

Con mắt màu đen trên tháp tóc của cô ta sáng lóe lên. Một vòng tròn Ma Thuật xuất hiện phía trước nó.

Lúc này Phi Linh cảm nhận được rung chấn từ phía cửa đền Ryuudou.

Có lẽ trận chiến kia đang diễn ra ở mức sôi trào nhất rồi, phải mau mau đến hỗ trợ họ nữa

Phi Linh suy nghĩ, sau đó nhìn lại phía Gorgon đang thi triển Bảo Cự của cô ta.

Vô số những lực lượng màu đen ngưng hình rồi hội tụ về phía con mắt đen đỏ đang phát sáng, mang lại cảm giác lạnh người và nguy hiểm đó.

Xèo xèo xèo xèo.....

Như đang gồng năng lượng, mất khoảng 3 s sau đó, nó tạo ra một quả cầu màu đen thẫm mang tính hủy diệt mạnh mẽ.

Oành.....

Cuối cùng nó đã bắn ra, một luồng quang mang màu đen khịt bắn đi, kéo dài đến phía Phi Linh mọi thứ khi nó đi qua đều thành cát bụi.

Tia sáng đen hủy diệt đã đến trước mặt Phi Linh.

-Như thế này thì sao?

Phi Linh nâng năm đấm lên và trực tiếp đấm thẳng vào tia sáng màu đen đó.

Bụp.....

Bất ngờ thay, tia sáng màu đen hủy diệt đó hoàn toàn bị Phi Linh đánh tan. Đây là sức mạnh Phi Linh nhờ [Ninety-nine Heaven Type] mới có được, không phải là tăng cường sức mạnh thể chất, mà là sử dụng Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ nào đó để đánh bật mọi quy luật, năng lực của người khác.

Sau đó Phi Linh vọt thẳng về phía con mắt màu đen trên đỉnh tháp tóc tím, vì nơi đó là nơi Gorgon đang ở.

-Kết thúc ở đây thôi. Chiến đấu với người thậm chí còn không hấp dẫn bằng đấu với Saber nữa.

Phi Linh giờ nằm dấm lên và dấm thẳng vào ngực Gorgon, lần này là dùng sức mạnh mang EX cấp thông số mà đánh.

Ầm.....

Bị đánh văng vào vách đá, Gorgon hoàn toàn bị dán vào bên trong vách đá, sau đó Phi Linh cầm thanh Thunderest Spear của mình phóng thẳng vào ngực của cô ta.

Gorgon chết ngay sau đó, Gorgon cũng nằm trong sử thi Hy Lạp khó mà chịu nổi sát thương của Thần Khí của Thần Vương Thần hệ Hy Lạp Zues. Linh Thể Gorgon dần tan biến đi.

Tại sao ta có cảm giác rất khó chịu thế nhỉ? Phải quay lại ngay mới được

Phi Linh suy tư một chút rồi nhanh chóng quay lại từ khu rừng, trở lại ngôi đền Ryuudou.

Chỉ trong phút chốc là Phi Linh đã có quay lại nơi chia tách nhau ra. Ở đó Phi Linh không thấy Emiya Shirou lẫn Archer Emiya, và cậu thấy hai bên đường như đang lượng lực, không bên nào tấn công bên nào nữa.

Hơn hết là, Phi Linh nhìn thấy Illyasviel đang trên đùi của Tousaka Rin và một vũng máu phía dưới cô bé.

Một vũng máu...

-Illya!

Phi Linh lúc này không thể kiềm chế được bản thân nữa mà, cậu nhanh chóng chạy đến bên Illyasviel.

-Chuyện gì đã xảy ra? Tránh xa em ấy ra.

Phi Linh chạy đến và đẩy Tousaka Rin ra một bên và đỡ lấy Illyasviel, bị đẩy ra, Tousaka Rin không khỏi khó chịu nói:

-Này, anh làm cái quái gì vậy? Illya đang mất máu nhiều quá rồi kìa. Mau chữa thương cho em ấy.

Phi Linh dự định sử dụng khả năng chữa thương của [Ninety-nine Heaven Type], không cần Tousaka Rin phải nhắc.

-Khoan đã, Phi Linh-san. Nếu làm như vậy, Angra Mainyu sẽ lập tức được chữa lành ngay.

Ruler bước đến trước mặt Phi Linh nói.

-Ý cô là gì?

Phi Linh cau mày, trong lòng rất khó chịu rồi.

-Phi Linh-san bình tĩnh lại, trước tiên tôi rất lấy làm tiếc vì không hoàn thành trách nhiệm của anh nhờ vả, Angra Mainyu có khả năng liên kết sinh mệnh như tôi đã đề cập, có vẻ như lúc hắn bị tống ra khỏi cơ thể cô gái kia đã kịp kết nối sinh mệnh với Illya-san, cho nên, nếu có chữa thương thì Angra Mainyu cũng sẽ lập tức hồi phục, công sức sẽ đổ sông đổ biển hết.

Ruler giải thích. Phi Linh hít thở có chút không thông nhưng vẫn hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh.

Phi Linh giao Illyasviel đang bị thương lại cho Ruler. Cậu đứng dậy bước tới gần Angra Mainyu đang bất động trên mặt đất.

-Tên kia, ta cho ngươi 3 s để cắt thứ liên kết khốn kiếp kia và ra đi thanh thản. Nếu không ta phải sử dụng biện pháp cuối cùng tống khứ ngươi về lại với nơi ngươi tồn tại.

Giọng điệu băng lãnh cùng sát khí tỏa ra một lúc một nhiều. Nhưng Angra Mainyu dường như tự tin rằng hắn đã nắm thóp được điểm yếu nhất của Phi Linh, nếu Illyasviel không chịu được nữa thì hắn cũng chết nhưng Phi Linh nào để Illyasviel chết, cho nên cậu sẽ phải chữa trị cho cô bé thôi.

Sau thời gian Phi Linh hạn định, Angra Mainyu vẫn không hề có thái độ hợp tác. Phi Linh nhắm mắt lại một lần nữa. Sau đó Phi Linh mở mắt ra, miệng bắt đầu lầm bầm:

-Ta là Khởi Nguyên Ranh Giới

Nữ Thần Alpha của sự Khởi Đầu

Nữ Thần Beta của sự Chung Kết

Có là Khởi Đầu

Không là Chung Kết

Từ Không sinh Có

Từ Có về Không

Thần là Người, Người là Thần

Mở ra nào.

Ban đầu hai người Ruler và Tousaka Rin nghe chẳng hiểu cái gì, cả Angra Mainyu cũng thế. Nhưng ngay sau đó một vầng hào quang bao bọc lấy Phi Linh, vầng hào quang màu trắng khiến cậu nhìn như một vị bạch sắc Thần hoàng.

Vào giờ khắc này, [Ninety-nine Heaven Type] đã được chính thức khởi động một cách hoàn chỉnh nhất, từ lúc kia đến giờ chỉ là lớp ngoài sức mạnh của Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ này mà thôi. Và cũng vào lúc này, Phi Linh đang dùng [Ninety-nine Heaven Type] chép đề giới quan của nó vào Vũ Trụ của thế giới này, khiến cho bản thân cậu trở thành toàn năng tại đây. Mặc kệ mọi quy luật, Gaia, Akasha, mọi thứ đều bị Phi Linh bỏ qua. Hoàn toàn toàn năng tại nơi đây, đây cũng là một trong những sức mạnh vô cùng điên rồ mà Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ này có được. Và tất nhiên Phi Linh đang sử dụng sức mạnh thực sự của [Ninety-nine Heaven Type], nó khiến cậu trở về với dạng Thần, nói đúng hơn là tạm thời, bởi vì Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ coi như là giới quan nhân hình, bản thân [Ninety-nine Heaven Type] là thuộc về Thần, nhưng nó lại nằm trong tay Phi Linh hiện tại là một nhân loại.

Điều này đã chính thức phá vỡ, giải được nghịch lý “Thần có trước hay Người có trước”, đối với Phi Linh, câu trả lời sẽ là Người có trước.

Trong Vũ Trụ mà Phi Linh tạo ra, Người sẽ phát triển đi lên, chạm đến tồn tại cấp bậc Thần linh.

Đăng bởi: /* */ lúc 15:53:41 - 18/01/2017. Lượt đọc: 16. Số từ: 2351

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 219: Điều Ước Được Thực Hiện?

Quay lại chủ đề chính, Phi Linh vì sao lại chép đề (dùng từ hack cũng không sai) Vũ Trụ Quan của [Ninety-nine Heaven Type] lên Vũ Trụ Quan của thế giới (Typemoon), khiến cậu trở thành Toàn Năng.

Angra Mainyu bản thân thuộc về Thần hệ Bái Hỏa Giáo, hay Ba Tư Giáo, Hỏa Giáo. Hỏa giáo cho rằng thế giới gồm hai bản nguyên đối lập đấu tranh với nhau đó là: Thiện nguyên là hóa thân của thần quang minh (Ánh Sáng) Ahura Mazda (Ahura Mazdā) hoặc Oocmut (Ormuzd). Ác nguyên là hóa thân của thần hắc ám (Bóng Tối) Angra Mainyu (Angra Mainyu). Trong cuộc đấu tranh giữa thiện và ác, con người có thể có ý chí lựa chọn tự do, và trong cuộc chiến ấy, Thiện thắng Ác.

-Tới đây cùng ta, Quang Minh Thiện Thần, Ahura Mazda.

Phi Linh dứt lời, hào quang màu trắng phủ quanh Phi Linh tỏa sáng rực rỡ đến chói mắt.

Ánh sáng sau khi dịu đi, Phi Linh đã xuất hiện trong một hình dạng mới, làn da có chút ngăm đen, hai bên sườn mọc ra tám cánh tay, phía sau lưng lại có một cánh tay to lớn được làm bằng hoàng kim chất liệu, và lơ lửng sau lưng lại có một vật thể hình tròn, có rất nhiều nụ hoa to chĩa ra. Cơ thể Phi Linh bỗng chốc phóng lớn lên tầm 2m50. Cả cơ thể trừ phần thân trần đầy cơ độ ra thì còn lại mọi bộ phận đều được mặc vào hoàng kim giáp.

Với hình dạng mới này của Phi Linh Ruler không thể tin được là chính, Tousaka Rin khỏi phải nói là đã xem ngất đi với cái hình dạng và khí chất bá giả của Phi Linh rồi. Chư Thần tại thế giới này (Typemoon) đã chết hết

rồi, vì lý đó, Phi Linh lấy đâu ra khả năng này? Ruler khó hiểu nhưng đành cất trong lòng thôi.

-Vì người đã không làm theo yêu cầu của ta, quay về nơi người từng tồn tại đi. Ultimate Purification.

Phi Linh giơ tay lên, sau khi dứt lời hào quang trên tay Phi Linh sáng rực lên. Hiện tại Angra Mainyu không thể làm gì được nữa, hẳn chỉ có thể chờ Phi Linh chữa trị cho Illyasviel rồi tẩu thoát, không ngờ Phi Linh có khả năng làm được chuyện kinh khủng như thế này, đây là quá phi lý rồi, triệu gọi Thiên Thần, phụ thể bản thân tiến hành thanh trừng hẳn.

Một cột sáng từ phía trên bầu trời giáng thẳng xuống đầu Angra Mainyu.

Rống.....

Angra Mainyu rống lớn thảm thiết như một con quái vật sắp chết vậy. Sau đó lại có một vòng xoáy nhỏ như hạt cát xuất hiện ở giữa Angra Mainyu, rồi nó phóng lớn ra thành hình cầu, cuốn tròn Angra Mainyu vào phía trong và khi nuốt chửng hoàn toàn Angra Mainyu, quả cầu đen ấy biến mất.

Sau khi kết thúc, Cuộc Chiến Chén Thánh lần 5 này cũng đã hoàn toàn chấm dứt. Tại nơi mà Angra Mainyu biến mất, một chiếc cốc to khoảng 80 cm xuất hiện.

Đáng lẽ nhìn vào, Phi Linh đáng lẽ phải mừng thầm rằng nhóm cậu đã chiến thắng, nhưng mà không phải cảm xúc đó hiện thời có trong lòng Phi Linh.

Chiếc cốc ấy chính là Chén Thánh, nhưng mà nó xuất hiện không có bất kỳ khí tức thiêng liêng nào toát ra từ nó cả, chỉ có làn hắc khí lượn lờ xung quanh, cảm giác chết chóc từ nó phát ra khiến người thường lạnh sống

lưng. Hơn nữa Chén Thánh cũng không toàn diện, ngay tại một góc của nó lại bị khuyết mất một phần.

Chén Thánh vốn là một vật thể cấp bậc Siêu Vũ Trụ, chỉ lên được đến tầng thứ như vậy mới có thể đáp ứng mọi ước nguyện dù dễ hay khó. Cho nên Phi Linh, có thể thanh tẩy Chén Thánh, chưa kể đến việc sẽ tốn rất nhiều sức lực.

Bản thân cấp bậc Siêu Vũ Trụ (Hyperverses) phải cao hơn Nguyên Vũ Trụ (Metaverse). Dĩ nhiên hệ thống ngày trước giờ là Box of Wisdom là tồn tại kiến thức cấp bậc Nguyên Vũ Trụ đấy.

Hiện tại Phi Linh đang nghĩ, nếu không còn Chén Thánh ở thế giới này vào Cuộc Chiến Chén Thánh lần thứ 4, thì có thể hồi sinh lại những người đã chết và bị thương ở Cuộc Chiến Chén Thánh lần thứ 4 và 5 mà vẫn quen biết nhau thì có thể sẽ cứu được cha và mẹ của Illyasviel, kể cả cậu cũng có thể hồi sinh, đây đúng là một ý kiến rất hay. Nhưng trước cậu phải thanh tẩy Chén Thánh bị ô uế này cái đã.

Phi Linh đến gần Chén Thánh đen kịt. Vươn tay ra sử dụng một lần nữa Ultimate Purification. Sự vấy bẩn này do Ác Thần Angra Mainyu của Hỏa Giáo gây ra thì tất nhiên Thiện Thần của Hỏa Giáo có thể chữa lành cho nó rồi. Nhưng mà có một điều cần lưu ý, Thiện Thần Ahura Mazda mà Phi Linh triệu gọi là từ Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ của cậu, khi chữa cho Chén Thánh đồng nghĩa với việc Chén Thánh sẽ tách ra khỏi thế giới này (Typemoon).

Bây giờ sẽ nói một chút về Hoàng Kim Thánh Nữ, Hoàng Kim Thánh Nữ có thể nói là nguyên gốc của những humoculus như Illyasviel và Irisviel, bà ta cư ngụ trong Chén Thánh vốn đã lâu lắm rồi, gần vạn năm. Tồn tại từng ấy năm, bà ta gần như dung hợp với Chén Thánh, trở thành một phần của nó.

Nếu Phi Linh tiến hành thanh tẩy Chén Thánh, kéo nó ra khỏi dòng quy luật của thế giới, tức là cũng sẽ thanh tẩy Hoàng Kim Thánh Nữ.

Phi Linh bắt đầu tiến hành thanh tẩy Chén Thánh. Những làn khói đen và khí tức chết chóc dần tan đi, sức lực của Phi Linh cũng giảm dần.

Phía khác, Illyasviel hiện tại trạng thái cũng trở nên tốt hơn, vết thương đã ngừng chảy máu. Sắc thái tuy còn tái nhợt nhưng đã ổn.

Không biết vì sao cái bóng của Illyasviel lại có dấu hiệu đang chuyển động.

-Cẩn thận!

Tousaka Rin nhìn thấy một cái bóng đen đột nhiên trôi lên từ cái bóng của Illyasviel, Ruler nghe thế nhanh chóng phát giác ra điều bất thường, thấy Illyasviel sang cho Tousaka Rin. Lúc này cái bóng đen đã hoàn toàn thoát ly bóng của Illyasviel nên hẳn vẫn còn ở gần Illyasviel.

-La Puchelle.

Từ này đến giờ Ruler vẫn chưa hoàn toàn bỏ lệnh kích hoạt Bảo Cụ mạnh nhất của mình, La Puchelle nên cô chỉ còn cách này để diệt trừ cái bóng đen này. Cô biết đây là Servant được triệu hồi cuối cùng rồi, Dark Assassin-class Servant, Helsan. Tên này khả năng chủ yếu cũng chỉ có dấu đi sự hiện diện và núp bóng, ám sát là tốt, còn lại thì vứt đi.

Sau khi hoàn thành chú lệnh kích hoạt Bảo Cụ của Ruler, tia nhỏ từ trên trời giáng xuống người Ruler, sau đó một trận lửa bao quanh cô cùng Helsan.

Chớp mắt một cái Ruler đã tan biến cùng ngọn lửa, Helsan hoàn toàn bị thiêu chết. Chỉ để lại tại nơi Ruler ra đi một vài vầng quang lấp lánh dịu dàng âm áp.

Toàn bộ Servant hoàn toàn bị Dark đã bị tiêu diệt, Ruler cũng đã làm tròn bốn phận của cô.

Chuyện vừa rồi diễn ra nhanh quá nên Tousaka Rin chưa kịp định hình chuyện gì đang diễn ra nữa.

Ngay sau đó thì Phi Linh đã hoàn thành việc thanh tẩy Chén Thánh.

Chén Thánh chỉ có thể chạm vào bởi Servant, cho nên Phi Linh liền có thể chạm vào nó để thực hiện điều ước. Nói là thanh tẩy nên Chén Thánh vẫn bị khuyết mất một góc vẫn không có hoàn vẹn.

Trong đầu Phi Linh chợt có một tiếng động vang lên.

-Mong muốn điều gì?

Một câu cộc lốc không đầu không đuôi vang lên sau khi Phi Linh đã chạm vào Chén Thánh. Phi Linh nghe mà ngửa tai luôn đấy, nhưng mà cũng đành vậy, cậu mở miệng nói:

-Chén Thánh không còn tồn tại ở Cuộc Chiến Chén Thánh lần thứ 4 và lần thứ 5 nhưng mọi người đã tham gia vẫn quen biết nhau.

Ước muốn này trước hết phải được làm rõ, thực tế điều ước này không thể hiểu theo nghĩa đen được, Chén Thánh không tồn tại là điều không thể, chỉ có thể hiểu theo cách này, Chén Thánh xóa đi tồn tại của nó trong mắt con người, và để làm điều đó, Chén Thánh vẫn cần một nguồn mana để duy trì điều này.

-Cần vật chủ duy trì điều ước.

Điều ước được thực hiện sẽ gây ra việc Chén Thánh tách nó ra khỏi thế giới, và để duy trì nó cần phải có vật chủ cung cấp vô hạn mana cho nó.

Phi Linh đang đối thoại nội tâm, bên ngoài Chén Thánh hào quang sáng lên, sau đó thu lại thành một tia sáng, bay thẳng vào trong người Illyasviel.

-Xác lập vật chủ: Illyasviel von Einzbern. Điều ước được đáp ứng.

Một tia sáng từ trong người Illyasviel bắn lên trời cao, sau đó lan rộng ra toàn bộ xung quanh, trải dài cả thế giới.

Hào quang chói mắt đã qua đi, Illyasviel lúc này đã không còn vết thương trước ngực, thay vào đó, cô bé lại mặc một bộ đồ rất lạ, bộ đồ như của giáo hoàng? Váy màu trắng, có những viền vàng, tay áo dài đến kì lạ, có một chiếc băng dài màu đỏ vắt trên đôi vai Illyasviel kéo dài xuống đến gần chân trên nó còn có vài họa tiết với màu vàng kim nữa, trên đầu mang một chiếc vương miện màu trắng viền ngoài được làm bằng vàng. Nói chung là màu trắng chủ đạo, vàng kim làm viền và một vài họa tiết, thêm màu đỏ khăn quăn vai nổi bật trong màu trắng. Ăn vận như một thánh nữ vậy.

Rồi Phi Linh lẫn Illyasviel đột nhiên bị một luồng hào quang bao trùm, biến mất không thấy đâu nữa, Tousaka Rin chớp chớp con mắt như chẳng biết gì vậy.

-Rin.

Một giọng nói vang lên, từ dưới bậc thang trước cửa đền Ryuudou, Emiya Shirou chạy lên kêu tên Tousaka Rin. Hắn hơi thở dốc.

-Shirou?!

Tousaka Rin nhìn Emiya Shirou nói.

-Thật tình! Tại sao cậu lại chạy lên đền làm gì chứ? Muốn cầu nguyện sao?

Emiya Shirou thở dốc nói.

-Không có. Thành thật tớ cũng không biết mình lên đây làm gì nữa.

Tousaka Rin vất tay lên đầu suy nghĩ.

-Coi nào. Không phải hôm nay cậu muốn qua nhà tớ ăn tối sao? Hôm nay Illya-chan cũng về sớm nữa, tớ phải mau về làm cơm tối.

Emiya Shirou nói.

-Rồi rồi.

Thế là Tousaka Rin gật đầu đáp. Cả hai cùng nhau đi về lúc trời xế chiều.

Trật tự của thế giới đã được thay đổi sau khi Chén Thánh thực hiện điều ước của Phi Linh. Illyasviel đã biến mất cùng với Phi Linh, thế Illya-chan mà Emiya Shirou nói là ai? Hiện tại thế giới này đã thay đổi, tức là trước khi Cuộc Chiến Chén Thánh lần thứ 5 được tiến hành, mọi chuyện đã được thay đổi, không diễn ra nữa. Nói cách khác, thế giới này hiện giờ sẽ đi theo tương lai mới, tương lai chiếu theo nguyên tác của “Fate/kaleid liner prisma illya”, Illyasviel lẫn Irisviel hiện tại vẫn còn sống và là con người mà không phải humonculus. (kể từ đây là thế giới này tiến triển theo bộ sê-ri fate illya ấy, muốn biết thì coi đi)

OK. Quà tết, end fate:v chương tiếp sẽ một chút về chuyện tình xém chút tan vỡ main và witch of success Eri-oneechan

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 220: Eriserine, Witch Of Success

Tại một không gian mơ hồ, Phi Linh và Illyasviel xuất hiện bất chợt.

Phi Linh nhìn xung quanh, và nói:

-Tại sao lại thế này?

Trả lời cho câu hỏi đó là Illyasviel, cô bé mở miệng với vẻ mặt khá vô hồn, vô cảm xúc:

-Đây là không gian biệt lập với thế giới này, hiện tại người và cô bé này không có sự tồn tại nào nữa và đã bị Gaia lẫn Akasha tổng khứ đi. Việc làm chép đề Vũ Trụ của người đã quá sức không chấp nhận được rồi.

-Cô bé? Người là ai? Tại sao lại ở trong Illya?

Phi Linh nghe được cau mày, ánh mắt hàn khí tỏa ra.

-Bình tĩnh đi. Ta không làm hại cô bé. Cô bé này vốn cũng là ta mà thôi.

Illyasviel nói.

-Vốn dĩ là người?

Phi Linh nghe không hiểu lắm.

-Cô bé là nhân bản của ta, là một tiểu Chén Thánh. Như điều ước của người, Chén Thánh không tồn tại nữa, cho nên cô bé không thể nào tồn tại ở thế giới này.

-.....

Phi Linh im lặng.

-Còn về phần của người. Mặc dù điều ước đã được đáp ứng, toàn bộ những ai tham gia Cuộc Chiến Chén Thánh lần 4 và 5 đều đã được sống lại và có mối quan hệ hòa hoãn với nhau. Nhưng người thì khác, thông tin của người không được lưu tại Akasha. Bản thân người không tồn tại ở bất cứ Đa Vũ Trụ hay thậm chí là Đại Vũ Trụ. Người chỉ là 1 phần trong ý nghĩ của ai đó thôi, nhớ lại đi chỗ của người là cội nguồn của tri thức, người cũng chỉ là 1 phần của tri thức thôi.

Illyasviel nói. Phi Linh nhú mày, tại sao cậu lại có thể như vậy? Những gì cậu từng trải, những người cậu từng gặp, sức mạnh cậu đã và đang sử dụng.

-Làm sao có thể như vậy được? Những gì ta đã làm, mọi thứ, mọi thứ đều không thể nào không tồn tại.

Phi Linh tức giận trong lòng bộc phát ra.

-Cái đó, người tự đi mà tìm hiểu....Đúng rồi, nể tình người luôn bảo vệ cô bé này, dù sao cô bé cũng là ta, ta sẽ giúp người một lần.

Illyasviel nói mơ hồ. Sau đó, ngón tay điểm ra một điểm sáng nhỏ, chiếu thẳng vào mi tâm Phi Linh.

-A.....

Sau khi bị văng sáng ấy đi vào mi tâm, Phi Linh cảm thấy nhức nhối não bộ vô cùng, cứ như hàng ngàn cây búa liên tiếp gõ vào não cậu vậy. Vô số những hình ảnh đi vào đầu cậu khiến cậu vừa đau vừa băng khoăn. Với tồn tại sức mạnh khái niệm [Box of Wisdom] thì đây có khi không là gì nhưng nó là toàn bộ trí nhớ của Phi Linh thì khó tiếp thu lắm, gồm kí ức của 3 kiếp người a.

Trong khi Phi Linh chịu dày vò thì Hoàng Kim Thánh Nữ biến mất, trao lại quyền kiểm soát cho Illyasviel.

Sau khi cơn giảm bớt, Phi Linh lại tiến vào suy tư.

Cậu rốt cuộc đã nhớ lại mọi thứ, con người cậu, quá khứ trước kia của cậu.

Nhớ lại mọi thứ, Phi Linh lại để ý một thứ không còn, Thần Tiên Đạo hệ thống đâu?

Và thứ có tương tự một khả năng, cung cấp tri thức cho cậu, [Box of Wisdom]. Cả hai đều có thứ tương tự, đóng vai trò như một thư viện. Chỉ khác là [Box of Wisdom] lại không có những chức năng thực hóa. Nhưng thực tế thì nó tương đồng nhau.

Mà tại lúc kia, lúc Big Bang diễn ra, hệ thống báo lỗi, không lẽ do điều này mà sinh ra [Box of Wisdom], không lẽ hệ thống chính là [Box of Wisdom] sau khi đã bị giáng cấp sao?

Từ những luận điểm đó, Phi Linh đoán ra sơ sơ việc hệ thống là [Box of Wisdom].

Về bản thân mình là cái gì, Phi Linh cứ nghĩ mãi, dường như không hề có một điểm dừng nào cả, khái niệm thời gian tại nơi này thậm chí không có, Illyasviel vẫn bình thường, tuy nhiên cô bé không có thức dậy, Phi Linh có thử qua đánh thức cô bé nhưng không có tác dụng, cho nên cậu cũng đành chịu.

Thấm thoát trôi qua không biết nhiều thời gian rồi. Phi Linh cứ nghĩ về thứ gọi là tri tuệ tối thượng và trí tuệ nhất giai cùng nhị giai. Dần dần Phi Linh càng đi vào lối suy nghĩ nhầm lẫn.

Rồi đến một khoảng nhất định, Phi Linh chợt nhớ ra, tại sao mình lại quên mất một người chứ? Kousaki Eri, người con gái Phi Linh yêu, người đã giúp cậu sống lại và tiến đi trên con người thành Thần. Có lẽ cô ấy sẽ cho cậu một câu trả lời.

-Eri! Eri! Eri!.....

Phi Linh dùng đủ mọi cách gọi tên của Kousaki Eri, bằng hình thức nói, nói chuyện nội tâm. Nhưng hình như không có ai trả lời cậu.

-Tại sao? Tại sao lại không có trả lời? Không lẽ hệ thống bị hư lại dẫn đến mất liên lạc với cô ấy?

Phi Linh cau mày.

Có lẽ bởi vì sống đã nhiều năm, chết cũng được 3 lần, Phi Linh lại không mấy quan tâm đến khoảng thời gian cậu đã lạc trôi tại đây, suy nghĩ về những thứ phức tạp khiến cậu không thể hiểu được.

Ngay cả người cậu muốn gặp nhất hiện giờ cũng không thể liên lạc.

Rồi đột nhiên lại vẫn đang suy nghĩ, trước mặt Phi Linh hiện ra một điểm sáng. Một chiếc điện thoại cảm ứng thông minh xuất hiện. Nó lơ lửng ngay trên không trung. Rồi một hình ảnh ba chiều của một người con phụ nữ hiện lên.

-Moshimoshi~Eri đây.

Mặc chiếc váy trắng thời trung cổ, găng tay trắng dài đến gần vai, tóc trắng để mái xéo, có một phần thắt bím nhỏ thả ngang vai, nụ cười mê người, đôi môi được điểm một màu hồng. Kousaki Eri ngồi trên một chiếc ghế dựa sofa.

-Eri?

Phi Linh nhướn một con mắt hỏi.

-Hai~ Linh-chan, đã lâu không gặp. Trong cậu có vẻ không có tâm trạng nói chuyện lắm nhỉ.

Kousaki Eri híp một bên mắt cười dễ thương nói.

-Có nhiều là đằng khác đấy. Eri, rốt cuộc mọi chuyện là thế nào? Tại sao tớ Chén Thánh nói là tớ không tồn tại, không thể nào có chuyện đó đúng không?

Phi Linh khó chịu nói. Kousaki Eri dường vẻ mặt không mấy quan tâm đến những lời đó. Phi Linh lại tiếp cũng kể về những thứ lan man:

-Tại sao lúc Big Bang diễn ra cậu không ra mặt giúp tớ? Như thế có thể cứu được biết nhiều sinh mệnh, hơn nữa....cả Ngưng Nhi, ta không thể để em ấy chết như vậy được!

Phi Linh vừa nói, giọng cứ như đổ lỗi hết cho Kousaki Eri, mặc dù tâm trạng của một con người, có những chuyện chúng ta sẽ không muốn nhận lỗi và đổ lỗi cho người khác chứ không tự nhận do mình gây ra, thực tế, lỗi ở lần đó là do Phi Linh, do cậu không chịu dứt khoát hơn, cậu quá kiêu ngạo, tưởng rằng Thánh Đế tên đó không còn quân bài nào nữa....

Sau khi nghe xong hết mọi chuyện, mọi lời than vãn, trách móc của Phi Linh một cách vô trách nhiệm. Kousaki Eri mở miệng nói:

-Ra là vậy~

Sau đó đột nhiên Kousaki Eri vươn tay lên, trực tiếp tát vô má của Phi Linh, ủa, hình ảnh ba chiều tại sao lại có thể làm được như vậy?

Phi Linh bị đánh cho bay đi xa khoảng vài mét, rồi cậu đáp xuống đất. Cậu nâng người dậy, lấy tay quét lên miệng của mình, cậu cảm thấy một vị

tanh trong miệng, khi nhìn thấy máu trên tay cậu, Phi Linh chợt nhìn về phía Kousaki Eri, miệng lẩm bẩm:

-Đau.....

-Như thế là đủ rồi đấy tên kia. Ta không có bốn phận phải cứu lấy những tên ta chỉ xem là con cờ để ta giải trí cả. Ngay cả người, người nghĩ ta thực sự có hứng thú với người khi người chỉ là một người thường thôi sao? Đừng đánh giá cao bản thân quá, HẠ ĐĂNG. Thế nào? Sống 3 kiếp người cảm thấy có thống khoái không? Mà kể ra thì từ đó đến giờ người cũng chỉ là một tên trai tân nhĩ.

Kousaki Eri ngay sau Phi Linh nhìn mình, cô đứng lên khỏi chiếc ghế sofa, đổi giọng nói, giọng nói băng lãnh, hàn ý thấu xương, không có một chút cái gì cho thấy cô là Kousaki Eri năng động vui tính ngày nào cả.

-Hơn nữa, người nghĩ rằng ta yêu người thật sao? Buồn cười. Biết thân biết phận một chút thì.....

-Hai~ Đại công nương Eriserine, Lambdadelta tôi đến chơi đây. Are~ Đại công nương đích thân nói chuyện với đồ chơi của cô sao? Hiếm thật đấy.

Đột nhiên Kousaki Eri đang tiếp nói với giọng điệu đó, lại có một giọng nói vang lên.

Rồi sau đó lại không có giọng nói nào vang lên nữa sau 1 phút.

Phi Linh trong một phút ấy, cậu thần thờ. Eriserine? Đó là tên của Eri sao? Lambdadelta? Witch of Certainty? Tại sao lại có cô ta ở đó? Cô ta gọi Eri là Đại công nương? Không lẽ Eri thân phận lại là Witch sao?

Vô số câu hỏi hiện lên trong đầu Phi Linh. Witch, là một tồn tại trên nhân loại, thậm chí là vượt qua cả Chư Thần. Witch có sức mạnh vô cùng

đáng sợ. Trong tác phẩm Umineko no Naku Koro ni, nhân vật chính là Beatrice, The Golden Witch, một Witch có sức mạnh đáng kinh hồn, và có cả sự hiện diện của Bernkastel và Lambdadelata, Witch of Great và Witch of Certainty. Hai người này mạnh hơn Beatrice. Witch không quan niệm cảm xúc, có lẽ có, nhưng họ thể hiện chúng qua Game Board, và chúng là cảm xúc thật chứ không phải giả. Witch luôn chán trường cho nên luôn tổ chức những Game Board cho mình, có thể cùng những Witch khác cùng tham gia. Đấu trí,....

Và Đại công nương, như Eraserine được Lambdadelata và Bernkastel không có ý tứ bắt nạt hay có ý tưởng chiến đấu cùng, bởi vì được xưng là Đại công nương là một người phải có sức mạnh cận Toàn Năng lắm mới được gọi như vậy, tính đến hiện tại theo nguyên tác, chỉ có 2 người đạt được sức mạnh như vậy, Featherine là một trong số hai người đó. Vốn được gọi là Witch là đã có sức mạnh không ai sánh được rồi, họ xem những thế giới, Vũ Trụ như những giấc mơ, Witch thuộc cấp bậc Nguyên Vũ Trụ....

-Giờ thì, ta nói đến đâu rồi nhỉ...

Kousaki Eri quay lại sau một phút chờ máy. Phi Linh lại chèn vào câu của cô ngay sau đó:

-Khoan đã, Eri. Cậu là Witch sao?

-.....

Lại một chập im lặng qua điện thoại. Phi Linh hỏi như thế, vốn là cậu cũng biết Witch là gì, trong quá khứ thì cậu đã đọc qua về nó rồi, cả bộ 8 ep sound novel ấy chứ.

-Nếu đúng thì thế nào?

Kousaki Eri rốt cuộc lại nói tiếp.

-Nếu đúng....

Phi Linh ngập ngừng, nếu đúng thì thế nào? Nếu Eri thật sự là Witch, cô ấy nói thậm chí có thể thổi bay cả một Đa Vụ Trụ là chuyện bình thường, Eri thực sự không có tình cảm với cậu.

-Cậu chỉ xem tớ là con cờ cho cậu thôi sao?

Phi Linh cắn răng nói.

-Đúng.

Kousaki Eri...à không Eriserine mới đúng đáp lại chắc như đinh đóng cột. Phi Linh nghe như vậy, siết chặt nắm đấm, khó chịu trong lòng.

-Ara~ hình như người rất tức giận nhỉ? Đúng rồi, bị ta sử dụng như một con cờ tức lắm phải không nào? Sao nào? Người muốn chống lại ta như thế nào đây, L-i-n-h-chan?

Eriserine cười nói.

-Đừng đắc ý, Eri. Tớ chưa từ bỏ cậu đâu. Nhất định tớ sẽ khiến cậu yêu tớ một cách thật lòng.

Phi Linh quát lớn, chỉ ngón trỏ vào Eriserine. Eriserine bị bất ngờ đấy, cô nghĩ Phi Linh rất tức giận mà làm hành động chống đối chứ, không ngờ lại có thái độ ngược lại. Quả là cô không chọn lầm người, Phi Linh rất thú vị. Eriserine nở một nụ cười mỉm.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 221: Q&A Ss1, Eri-Oneechan Sẽ Dạy Mọi Người Một Số Thứ

Tại căn phòng trang hoàng bình thường của Eriserine.

-Khoan đã, Đại công nương Eriserine, tôi tới chơi mà, sao lại bắt tôi phải làm cái trò này.

Cô gái tóc ngắn màu vàng, thân hình nhỏ nhưng ngực vẫn phát triển vào khoảng B-cups, đôi mắt màu đỏ, mặc một bộ váy màu hồng, gần giống đồ đi dạ hội. Cô có đội một chiếc nón màu hồng, có chiếc nơ đính đỏ đính ở 1 bên nón, trên cổ đeo chiếc vòng cổ cũng có một chiếc nơ nhỏ màu đỏ, trên giữa phần ngực áo cũng đính một chiếc nơ màu đỏ, một hình bí ngô ma ở bên hông, và tiếp đến là đôi găng tay đen kéo dài đến hơn cùi trỏ một chút. Chiếc váy không dài, kéo dài đến gần đùi gối, nếu nhìn từ một bên thì chiếc váy sẽ đi xéo xuống từ trước ra sau, cho nên phần phía trước sẽ không có vải che, ta có thể nhìn thấy chân cô trắng, từ đùi gối trở xuống được che đi bởi cặp tất xọc trắng hồng đan xen, đôi giày đỏ đáng yêu có đính chiếc nơ đỏ ở mỗi chiếc.

-Cô đến bất ngờ quá nhỉ, Lambda?

Eriserine nhượng một bên mày, nói.

-Ế~Chỉ là thứ đồ chơi thôi. Sao cô lại quan tâm hẳn nhiều thế?

Lambdadelta vừa phải khinh chiếc ghế, vừa than vãn. Chuyện là thế này, lúc Eriserine đang nói chuyện với Phi Linh thông qua điện thoại thì Lambdadelta đến, cô ta đến đúng lúc quá, Eriserine phật cô phải sắp xếp lại mọi thứ để chuẩn bị một màn phóng sự ngắn cho truyện ấy mà.

Cuối cùng thì Lambdadelta đã hoàn thành hình phạt. Sắp xếp như một màn phóng sự giả ấy mà, tấm màn lớn, có hai chiếc ghế, một chiếc bàn nhỏ, để hai người cùng nói chuyện, trên màn còn có chiếc bản ghi là Q&A SS1

-Xong rồi sao? Nhanh thật đấy.

Eriserine cười vui vẻ nói. Sau đó cô bước đến một chiếc ghế đặt sẵn và ngồi xuống. Sau đó Eriserine dịu dàng để tay lên chĩa vào chiếc ghế kia với cả năm ngón tay, ánh mắt nhìn về phía Lambdadelta cười.

-Tôi sao? Không phải cần một khách mời đặc biệt mà?

Lambdadelta tự chỉ ngón trỏ về mình và nói.

-Ngồi đi, Lamb-chan.

Eriserine dịu dàng cười nói. Nó khiến Lambdadelta cảm thấy có chút ấm áp. Eriserine và Lambdadelta có quan hệ không tệ, Eriserine có thể nói là boss bảo kê cho Lambdadelta đấy, mặc dù Lambdadelta rất mạnh nhưng cũng không phải mạnh nhất. Quan hệ không tệ nên Lambdadelta ứng xử rất tôn trọng đối với Eriserine.

Lambdadelta sau đó cũng chạy đến ngồi xuống chiếc ghế.

Eriserine dùng ấm trà rót trà cho cả hai.

-Cảm ơn. (doumo tiếng nhật ấy mà, cảm ơn như vậy mang tính khách sáo hơn)

Lambdadelta nói.

-Vậy thì, ta bắt đầu chương trình nào. Xin chào các bạn đọc giả. Ta là Eriserine, có lẽ ai cũng biết rồi nhỉ. Đây là công nương Lambdadelta.

Eriserine nói như đang dẫn chương trình trực tiếp vậy, cô đưa tay giới thiệu Lambdadelta.

-Chương trình lần này sẽ trả lời câu hỏi về thế giới quan của truyện Thần Tiên Đạo hệ thống.

Eriserine cười tươi nói.

-Cơ mà, tôi không hiểu được tên tác giả tại sao lại đặt cái tên như thế nhỉ? Nó dường như chẳng có liên quan gì đến thần tiên gì cả?

Lambdadelta nói.

-Hai~ một câu hỏi từ phía Lamb-chan. Ta sẽ trả lời. Tác giả có nói với ta rằng, hắn từng chưa có ý định dùng quyền tác giả để khiến ta thành một Witch với sức mạnh như thế hiện tại. Hắn chỉ có ý định viết về tên nhân vật chính được ta hỗ trợ thành một tên Thần lỡm và đi xuyên thế giới, tự hạ cấp sức mạnh các thế giới đó xuống sao cho yếu hơn tên nhân vật chính Thần lỡm ấy, truyện đã từng có khuynh hướng đi theo harem đấy.

Eriserine che miệng cười nói.

-Ồ. Tên tác giả này đúng là thối nát rồi. Rồi sau đó thì sao?

(@@@ tự chửi mình. OMG, cơ mà ta không thối nát nhé, tính cách Witch thì vậy thôi)

Lambdadelta cười ha ha nói.

-Sau đó hắn gặp một tên trong khi lướt comment về truyện của hắn vào những ngày đầu. Hắn thêm bạn hắn và hỏi về ý tưởng, dần thành bạn với nhau, cùng nhau bàn ý tưởng và bị tên bạn ấy hack não nhiều lần nên mới có ta ngày hôm nay. Otto~, hơi lạc đề một chút, chắc tác giả-san giận lắm,

dù sao thì tên truyện chẳng mấy liên quan đến truyện nữa. Hai~ câu hỏi tiếp theo nào.

Eriserine cười nói.

-Thế thì~nếu nói về thế giới quan, chúng ta nên giới thiệu về phân cấp của Vũ Trụ nào.

Lambdadelta tinh ý nói.

-Hai~ một câu hỏi cơ bản nhĩ. Trước tiên, nói về Vũ Trụ thì....ta sẽ bỏ qua những thứ nhỏ nhặt như Galaxy nhé. Universe (Vũ Trụ), Multiverse (Đa Vũ Trụ), trước thì nói về hai thứ này thôi, lần sau sẽ sâu hơn.

Eriserine nói tiếp:

-Vũ Trụ thật chất là gì? Có nhiều giả thiết nói rằng Vũ Trụ phân tầng, phân biệt khác nhau, thế có bao nhiêu tầng? Vũ Trụ thật ra không phân tầng mà mỗi một Vũ Trụ là một tầng trên Thực Tại, tầng trên mạnh hơn tầng dưới cứ thế tính lên, một Vũ Trụ bình thường có nhiều hệ Mặt Trời và Thiên Hà khác nhau, mỗi Thiên Hà có nhiều dòng thời gian khác nhau.

Eriserine ngừng lấy hơi một chút, sau đó nói tiếp, xem ra phần giải thích này dài lắm, cô đã uống hết một phần trà rồi, Lambdadelta rót trà cho cô, cô cảm ơn, tiếp tục nói:

-Mỗi thiên hà là một thế giới và Đa Vũ Trụ: những Vũ Trụ trong đó có nhiều Vũ Trụ bị đồng lập nhưng cũng khác nhau. Đa Vũ Trụ là cách gọi của một Vũ Trụ mà tại đó nếu có 2 Đại Thiên Hà có kết cấu tương tự nhưng dòng thời gian và không gian lại có sự khác nhau dẫn đến có sự khác biệt về sự kiện. Xong rồi Lamb-chan.

Eriserine nhìn Lambdadelta nói.

-Ara~ đúng là một câu trả lời đầy từ Đại công nương. Thế, ta sẽ đến với câu hỏi liên quan đến Anime một chút, thế giới song song.

Lambdadelta cười hỏi. Lambdadelta hợp tác với Eriserine rất ăn ý. Thật ra những thứ khái niệm như thế thì cô biết cả rồi. Dù sao cũng là cho đọc giả của truyện thôi.

-Umu...Không gian (thế giới) song song bao gồm 3 loại. Loại đầu tiên, là một kết giới hay chính xác là một tiểu thế giới có quy tắc và giới hạn chung với thế giới cũ, ví dụ như tương đồng thời gian. Loại thứ hai là thế giới riêng của bản thân người sáng tạo, ví dụ như Cố Hữu Kết Giới hay Thần Quốc, Thần Vực, loại thế giới song song này có quy tắc và giới hạn khác hẳn với thế giới cũ, nhưng vẫn có 1 ít quy tắc tương đồng, nên người sử dụng thông qua giới hạn của bản thân (nguồn năng lượng trong cơ thể) và tái hiện nó lên thế giới thực, để tạo lợi thế cho mình.

Loại cuối cùng chính là thứ đã góp phần tạo nên Đa Vũ Trụ, một Thế Giới Hoàn Chỉnh nhưng đa phần có kết cấu giống hệt thế giới cũ gọi là Thực Tại Thứ 2 hay Vũ Trụ Thứ 2 cái này trong “Dragon Ball” chắc ai cũng đọc rồi.

Eriserine nói xong, nhìn Lambdadelta gật đầu. Lambdadelta phản ứng ngay sau đó, câu cười nói:

-Vậy thì, câu trả lời rất hợp lý. Thời lượng chương trình có hạn. Vì Đại công nương còn có chuyện cho nên chương trình Q&A SS1 sẽ kết thúc tại đây. Cảm ơn đã lắng nghe những lời của Đại công nương. Hẹn gặp lại ở Q&A kì tới.

-Lamb-chan, ta muốn đi xem bên phía Bern-chan. Cô đi cùng chứ?

Eriserine nói.

-Tất nhiên. Rồi đi theo Đại công nương có nhiều trò vui để xem hơn đi một mình.

Lambdadelta cười đáp. Sau đó cả hai cùng biến mất khỏi căn phòng.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 222: Tình Thân. Cô Bé Chân Tố

-Vậy sao? Người nên tự lo cho bản thân mình trước đi, nhưng ta sẽ chống mắt lên mà xem đấy.

Eriserine cười nói. Sau đó hình ảnh của cô trên điện thoại biến mất. Chiếc điện thoại thông minh vẫn ở đó. Đợi một lúc Phi Linh lại lướt đến cầm lấy chiếc điện thoại. Nó vẫn hoạt động bình thường. May là nó không có mật khẩu, nếu có thì đối với Eriserine thì cái đó chắc không tìm ra được mật khẩu nếu cô đặt mật khẩu đâu.

Hình nền cũng bình thường chứ không có ảnh “tự sướng”, chợp Phi Linh nghĩ là mình có nên làm như vậy hay không? Dù sao cũng là điện thoại của Eri mà. Nhưng cậu nhanh chóng vứt bỏ ý nghĩ ấy. Eri là Witch, không thể nào bị những thứ như thế này ảnh hưởng đến tâm trạng, cho nên cậu cứ yên tâm mà xem.

Lướt tới lướt lui, Phi Linh nhìn thấy có khá nhiều ứng dụng nữa, thậm chí kiểm tra phần dung lượng thì nó đặt dấu vô cùng luôn. Xem ra Eri làm thứ này dễ như chơi nhỉ? Phi Linh suy nghĩ một hồi, cậu suýt có ý định đem mình ra so sánh, cậu cũng làm được mà, dùng [Khởi Nguyên] là có thể tạo ra nó rồi. Nhưng Phi Linh vứt nó ngay, vì tính kiêu ngạo lại tái phát rồi, Eri là Witch, không có gì chắc chắn cả.

Vừa lướt, vừa trôi dạt theo thời gian, Illyasviel vẫn cứ nằm đấy và không có thức dậy, cô bé vẫn thờ, cơ thể vẫn ấm, nhưng dường như không gian này không để cho cô bé có ý thức.

Lượng thông tin và ứng dụng quá lớn, nó như một chiếc siêu máy tính thu nhỏ ấy, thư mục gì gì thì một đống Phi Linh tìm muốn banh đầu luôn.

Tìm trong ghi chú, Phi Linh lại nhìn thấy, một loạt chữ, trời ạ, chữ và chữ, không biết Eri có tính hay quên hay không nhưng sử dụng ghi chú rất thường xuyên, một ngày xài cả chục lần, có lẽ đây là điện thoại trong lúc Eri còn sử dụng khi còn ở Nhật và ở cùng Phi Linh. Có nhiều thứ viết về cậu lắm, nhưng bí mật đi, nói ra thì Phi Linh có mà đi đào hố chui đầu xuống đất thôi.

Trên đầu mục ghi chú ấy, Phi Linh lại tìm thấy một tin nhắn gửi cho mình.

Gửi Linh-chan.

.....

Phi Linh vừa bấm vào ghi chú ấy, cậu còn chưa kịp đọc nội dung trong đó có thứ gì, cả màn hình của chiếc điện thoại sáng lên, kéo cậu và Illyasviel biến mất khỏi vùng không gian đó.

Tại Scotland, thời trung cổ.

Tại một lâu đài thiên về chiều cao, kiểu trung cổ, một cô gái nhỏ tóc vàng trên người tràn đầy máu tươi, cô bé có mái tóc vàng, thân hình nhỏ đang phát triển, trên tay cô bé cũng đầy máu. Vẻ mặt cô bé biểu hiện sự hoảng loạn.

Trước đó vài phút....

Đột nhiên từ trên không trung phía trên tòa lâu đài, Phi Linh và Illyasviel từ phía từ phía trên không trung rớt xuống.

Rầm.....

Trên trần tòa lâu đài xuất hiện một cái lỗ, hình dáng của đứa bé, đó là khung hình của Illyasviel khi rớt xuống, còn của Phi Linh đâu? Đến thế giới này, theo như những gì đã nói trước đó, Phi Linh vẫn chưa được hồi sinh, và cậu chỉ có thể dựa vào nguồn mana vô hạn của Illyasviel để duy trì hiện thể mà thôi, cậu không có cơ thể thật vào giờ phút này, thậm chí Linh thể của không có, đã rời khỏi thế giới Typemoon thì làm gì còn có Linh thể nữa. Chỉ có thể sống một cuộc sống tượng tự Được Trần trong Đấu Phá Thương Khung thôi, tá túc trong người Illyasviel.

-Itte~ chuyện gì đang xảy ra vậy? Sao mình lại từ trên trời rơi xuống vậy?

Illyasviel chớp tỉnh dậy, xoa xoa cái đầu mình, có chút nước ứa ra ở mắt, vì té từ trên cao xuống, không đau mới lạ.

-Are~ đây là đâu?

Illysaviel ngó xung quanh không thấy bóng người.

-Illya-chan, em ổn chứ?

Một giọng nói vang lên trong đầu Illysaviel.

-Phi Linh?

Illyasviel lại nhìn xung quanh, tưởng rằng Phi Linh đang ở kế bên cô.

-Ta hiện tại không có Linh thể nữa, Illya-chan. Chúng ta hình như đến Scotland rồi.

Phi Linh nói. Bởi vì trong điện thoại thì có bản đồ về nơi này nên cậu có thể biết đây là đâu, smartphone do Witch làm mà, đâu phải thứ gì có thể so sánh.

-Vậy sao. Thế Cuộc Chiến Chén Thánh thế nào rồi? Chúng ta thắng rồi chứ?

Illyasviel gật đầu đã hiểu rồi lại hỏi Phi Linh. Nghe câu này, Phi Linh hơi cứng họng, không biết nên trả lời thế nào.

-Illya-chan. Có một chuyện ta muốn nói với em.

Phi Linh nói.

-Chuyện gì?

Illyasviel nghiêng đầu thắc mắc.

-Thật ra, ta và em đã bị đuổi ra khỏi thế giới đó rồi.

Phi Linh vẻ mặt khó khăn, nói.

-Hế? Anh nói gì vậy?

Illyasviel không hiểu đáp.

-...Về điều ước, ta đã ước Chén Thánh không tồn tại ở Cuộc Chiến thứ 4 và 5 và mọi người vẫn quen biết nhau. Nhưng mà vì thế, những thứ như tiểu Chén Thánh đều không thể tồn tại nữa.

Phi Linh nghiêng răng nói ra sự thật đau lòng.

-Em là tiểu Chén Thánh?

Illyasviel trong lòng không yên nói. Phi Linh gật đầu đáp.

-Vậy...tại sao Phi Linh không được hồi sinh? Anh đâu phải Chén Thánh.

Illyasviel rưng giọng nói.

-Ta....Tại thế giới của em, ta không có thật.

Phi Linh ấp úng nói.

Illyasviel nhìn Phi Linh rồi lại hỏi:

-Thế Kiritsugu?

-Hắn đã được hồi sinh, đang sống chung với Emiya Shirou....và cả Illya nữa.

Phi Linh cắn răng nói.

-Thế...Iris thì sao?

Illyasviel vô hồn hỏi.

-Mẹ em sao? Bà ta cũng như em là một tiểu Chén Thánh, không được hồi sinh, nhưng lại có một thân phận khác tại thế giới đó, một con người và cũng là mẹ của Illya.

Phi Linh nói. Illyasviel nhìn không có chút sinh khí nào, cô bé đang buồn đến tột độ. Illyasviel tham gia Cuộc Chiến vốn không phải muốn giết Emiya Shirou, cô bé muốn gặp lại Kiritsugu một lần nữa, hỏi rõ ràng mọi chuyện, và hơn hết, cô bé muốn có hơi ấm của tình thân.

Phi Linh nhớ lại kí ức, có một mãng nói về Illyasviel. Khoảng thời gian mất trí ở cùng cô, cậu cũng rất quý Illyasviel. Thấy Illyasviel như thế, Phi Linh chợt đau nhói, cậu cắn răng nói:

-Illya, em không cần một người cha như Kiritsugu. Nếu em cần một người cha, một mái ấm gia đình, ta có thể đáp ứng điều đó cho em. Ta sẽ trao cho em hơi ấm gia đình mà em hằng mong ước. Dù sao ta đã luôn coi em là gia đình mình mà.

-Thật vậy sao? Có thật là ta có thể có một gia đình bình thường sao?

Illyasviel rơi nước mắt rưng rưng giọng, nói.

-Tất nhiên, ta có thể mang Illya đi chơi khắp cả thế gian nếu Illya muốn, mua sắm mọi thứ cho Illya nếu Illya thích, và dĩ nhiên ta sẽ dành thời gian của ta quan tâm đến Illya như một người con của mình, ta không sẽ không rời xa Illya. Chỉ cần Illya gọi ta một tiếng “cha”...

Phi Linh cười ấm áp nhìn Illyasviel. Và đương nhiên Phi Linh muốn làm là thật chứ không hề giả dối. Tuy cậu vẫn là trai tân sau 3 kiếp sống, nhưng cậu vẫn luôn muốn chăm sóc một người con.

-....Otou-san (cha tiếng nhật)

Illyasviel kêu nhỏ gọi Phi Linh là cha. Phi Linh tuy không có cơ thể nhưng vẫn ôm lấy Illyasviel vào lòng mình, Illyasviel chợt cảm thấy rất ấm áp, tia sáng sáng sớm chói chang len lỏi vào trong tim cô bé. Hôm nay cô bé lại có một người bố, một người không rời xa cô. Illyasviel òa khóc trong sung sướng, trong đau khổ. Vui sướng có gia đình, đau khổ vì quá khứ dằn xé bấy lâu nay.

Màn ôm ấp hạnh phúc không kéo dài lâu, có một tiếng hét thảm thiết từ một phía của lầu đài vang đến tai hai người khiến hai người phải dừng lại cảnh thân mật hai bố con như vậy.

-Cái gì vậy?

Illyasviel lau nước mắt hỏi Phi Linh.

(À xin nói trước, Illya-chan hay gọi cha mình, Kiritsugu bằng tên luôn, nên ta sẽ để Illya-chan gọi main bằng tên luôn, nói trước để khỏi ai có thắc mắc vụ này)

Phi Linh thì biến mất, tiếp tục cư trú trong người Illyasviel, cậu làm như vậy và vẫn quan sát được mọi thứ.

Illyasviel liền đứng dậy phúi phúi đồ của mình rồi chạy theo hướng tiếng hét phát ra.

Lâu đài này thiên về độ cao nên nên có cầu thang xoắn ốc đi lên tòa tháp của lâu đài, Illyasviel phải chạy lên đó, bởi vì đó là nơi mà tiếng hét phát ra.

Illyasviel lên đến đỉnh và thấy một cái cửa gỗ nhưng lại bị khóa bằng ở khóa làm bằng sắt, do không có chìa khóa nên cô bé dùng Degen để cắt đứt cánh cửa thành nhiều khúc.

Khi phá được cửa, Illyasviel thấy trong căn phòng, một chiếc cửa sổ nằm trước mắt khi mở cửa ra, gần cửa sổ là một lò sưởi, có một bức tranh lớn treo gần đó, có kệ, có tủ, và ở gần cửa sổ, tức là mở cửa ra là thấy được, illyasviel thấy một cô gái tóc vàng, mái che trán, hai bên có hai sợi ria bằng sắt lên rất dễ thương, mặc một bộ váy trắng dài gần đến chân, cô bé ngồi quặt chân ra phía sau theo hình chữ W. Trên miệng cô có máu chảy ra, cô nhìn hai bàn tay dính máu. Xung quanh máu chảy tràn lan, có một vài cái xác người đã cạn máu, cơ thể co rúm lại, đôi mắt của cô bé hiện lên một màu đỏ.

Vẻ mặt cô bé đang hoảng loạn. Đó là những gì cô bé thấy, à còn có một vài con búp bê ở xung quanh đó nữa.

-Vampire?

Phi Linh vang lên tiếng nói bên trong Illyasviel. Illyasviel nghe cũng thắc mắc:

-Vampire? Giống loại hấp huyết quỷ sao?

-Ừ. Thậm chí cô bé chỉ vừa biến thành Vampire thôi, mùi con người vẫn còn lưu lại trên người cô bé.

Phi Linh nhú mày nói. Cậu quan sát cô bé, hình như cô bé không phải dạng Vampire bình thường, dường như còn có thứ gì đó bất thường.

-Tôi....không muốn....

Cô bé tóc vàng nhìn lên Illyasviel. Khí tức đáng sợ tràn đến trước Illyasviel. Phi Linh lập tức dùng sức mạnh của mình chặn lại áp lực kia.

-Không thể làm được, một Chân Tổ.

Phi Linh rốt cuộc đã hiểu cảm giác kì lạ của mình là gì. Cô bé tóc vàng này biến thành một Vampire, thậm chí là một Chân Tổ, Chân Tổ là Vampire cấp bậc cao hơn, có thể nói là tổ tiên của Vampire cũng được, và đương nhiên được gọi là Chân Tổ nên khả năng và sức mạnh chắc chắn sẽ hơn hẳn một Vampire thông thường, ví dụ như Chân Tổ không giảm năng lực khi đi lại vào ban ngày, có thể hạn chế việc hút máu. Còn Vampire thông thường, đi lại vào ban ngày sẽ bị giảm đi năng lực và sức mạnh chứ không hề bị tiêu diệt như những loạt phim điện ảnh Tây phương. Nhưng cô bé này có lẽ vẫn chưa có khả năng kích hoạt khả năng không bị ảnh hưởng bởi ánh nắng Mặt Trời.

Đã qua Negima Arc rồi. Mong sự ủng hộ nhiệt tình hơn của các bạn đọc giả. Nhiệt tình về mặt trong lẫn ngoài, view lẫn cmt.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 223: Evangeline. Chiến Tranh

Vậy, cô bé tóc vàng này là một Chân Tổ, và chỉ vừa mới biến thành. Có lẽ cô bé đã uống máu của những người nằm chết xung quanh cô. Thế tại sao cô lại hét lớn và vẽ mặt khủng hoảng như thế nhỉ?

-Không.....tôi không muốn như thế này.....

Cô bé Chân Tổ rưng rưng, bưng vẽ mặt hoảng hốt nhìn về phía Illyasviel.

-Cô là ai?

Cô bé Chân Tổ hỏi Illyasviel.

-Etou.....tớ là Illyasviel. Hân hạnh được gặp.

Illyasviel lúng túng trả lời. Cô bé Chân Tổ tỏ ra thái độ nghi ngờ rất sâu.

-Cậu tên gì vậy?

Illyasviel hỏi.

-....Evangeline....Evangeline Athanasia Katherine McDowell...

Cô bé Chân Tổ nói. Do nhận ra rằng Illyasviel không có thái độ thù địch với mình, nên cô mới thả lỏng một chút, trả lời thành thật.

-Evangeline-san, rốt cuộc có chuyện gì ở đây?

Illyasviel nhìn Evangeline hỏi. Evangeline nhìn có vẻ khó nói, chính cô đã giết hết những người ở đây, bằng chính đôi tay của mình, làm sao có thể

nói được.

-Illya, con không cần phải hỏi kĩ thế đâu. Evangeline-san cũng không muốn nói, tự mỗi người hiểu trong lòng là được rồi.

Phi Linh đột nhiên hiện hình ra, đứng ngay kế bên Illyasviel nói. Evangeline nhìn liền lập tức cảnh giác hơn, cô nhìn Illyasviel hỏi:

-Hắn là ai?

-Khoan đã, Evangeline-san. Đây là cha của tớ.

Illyasviel luồn cuốn. Evangeline bình tĩnh lại, sau đó nhìn một chút Phi Linh. Tuy vẫn còn có chút hoảng loạn nhưng cô gặp được Illyasviel lẫn Phi Linh khiến tâm trạng cô phần nào đỡ hơn.

Evangeline đứng lên, nhìn tay của mình rồi nhìn xung quanh tìm kiếm thứ gì đó.

Phi Linh nhìn là biết ý rồi, cậu phất tay, tạo ra một chiếc khăn lau bay về phía Evangeline.

Evangeline đang ngó tới ngó lui thì chiếc khăn bay thẳng vào mặt, cô gỡ nó xuống và nhìn về phía Phi Linh, lúc này cậu đã xoay mặt đi hướng khác rồi. Cậu cũng không muốn quan tâm nhiều, hiện tại cậu đang nghĩ cách thế nào để trở nên mạnh hơn để vượt qua Eriserine cơ, có vẻ nói còn thấy khó chứ làm thì....

Sau đó, Evangeline lấy khăn lau hết máu trên người mình. Rồi cô nói:

-Cảm ơn...

Evangeline cảm ơn rồi bước đi về phía Illyasviel, cô đi qua và bước ra khỏi cửa.

-Khoan đã, Evangeline-san. Cậu muốn đi đâu thế?

Illyasviel quay lại nhìn bóng lưng Evangeline hỏi.

-Về nhà.

Evangeline đáp.

-Mình có thể đi theo không?

Illyasviel trông mong nói. Evangeline nghe thế quay lại nhú mào nhìn Illyasviel.

-Bởi vì....bởi vì mình mới đến nên không biết đường, cũng không có chỗ để nghỉ chân. Nên....

Illyasviel chấp hai tay lại, hai ngón trỏ liên tiếp giãn ra rồi đung vào.

-Tùy các người.

Evangeline lạnh lùng nói.

Sau đó Evangeline tiếp tục đi xuống cầu thang. Illyasviel liền chạy theo sau cô, Phi Linh biến mất vào lại bên trong người Illyasviel. Và tiện thể thì bên ngoài đang là mùa đông. Ngoài trời tuyết phủ dày đặc mọi phương hướng.

Evangeline chỉ có chân trần mà đi trên đồng tuyết, ánh Mặt Trời chiếu vào cô khiến cô có cảm giác bất lực, nhưng cô vẫn cố bước đi. Illyasviel thì đi theo sau.

Phi Linh nhìn thấy cô nàng này như vậy cũng có chút phân tâm, cậu thở dài, dù sao thời gian vẫn còn dài, đành quan sát một chút thế giới này ra sao vậy.

Phi Linh quyết định, ngay sau đó cậu tạo ra một chiếc ủng, nó hiện ngay chân của Evangeline luôn nên cô cũng bất ngờ từ đâu mà ra, có lẽ mắt cô mờ thôi, Evangeline nghĩ thế. Lại chưa hết, sau đó cô lại thấy trên người mình có thêm một chiếc áo khoác da.

Ảo giác sao?

Evangeline nghĩ lung tung, sau đó quay lại nhìn Illyasviel trong một bộ áo lạnh dày, Illyasviel nhìn thấy Evangeline nhìn mình không khỏi vẩy tay cười. Evangeline sau đó lại quay mặt đi, tiếp tục đi. Mặc dù cảm thấy ấm hơn nhiều, nhưng cô vẫn không hiểu vì sao những thứ đồ này cô lại có được, chúng từ đâu xuất hiện? Gác mọi chuyện qua, cô cứ vừa đi vừa chạy, ánh nắng Mặt Trời làm cô mau đuối sức.

Tầm ngày hôm sau, không có nghỉ ngơi, Evangeline rốt cuộc đã đến được vùng thảo nguyên. Nơi này ngược lại không mấy có tuyết.

-Khói?

Evangeline ngược nhìn lên bầu trời, lại thấy từ phía xa xa có rất nhiều đám khói đen bốc lên, cô hiện ra một dự cảm không lành, Evangeline bắt đầu dồn hết sức lực của mình mà chạy về phía những đám khói đen kia. Illyasviel tất nhiên vẫn hoàn thành mục đích của mình, đi theo Evangeline.

Chạy theo, từ phía sau Evangeline, Illyasviel thấy khung cảnh ngày càng được mở rộng, giữa vùng thảo nguyên cỏ xanh có một vài nơi có tuyết đọng lại, có một thành phố, đám khói đen từ đó mà ra, hơn nữa, thủ đô đang chìm trong hỏa hoạn. Và có một vài xác người nằm trên thảm cỏ ngoài thủ đô đang cháy đỏ, thân thể ba người đàn ông bị những ngọn giáo đâm xuyên qua, một người phụ nữ nằm dưới đồng cỏ nát.

Evangeline đứng đó nhìn đám cháy, nước mắt ứa ra. Cô lắp bắp:

-Cha...Mẹ....

Evangeline quỳ xuống đất, nước mắt rơm rớm rơi xuống, cô khóc thương trong biển lửa, đúng hơn là cha, mẹ.

Phi Linh có xem qua mốc thời gian của thời đại này trong chiếc điện thoại thông minh của Eri, hiện tại là năm 1423, và họ đang ở Scotland, một trong những nước có tham gia vào Chiến Tranh Trăm Năm. Tất nhiên thành phố của Evangeline chỉ là thành phần nhỏ bị hứng chịu thảm họa này thôi.

Dù vậy, nó cũng đã gây nên hậu quả đáng tiếc, nhất là cho Evangeline.

Evangeline cứ khóc trước tòa thành đang bốc cháy dữ dội. Illyasviel đứng phía sau cô, cô bé định đến an ủi, nhưng Phi Linh can lại, cứ để Evangeline khóc, đó là những gì Phi Linh nói với Illyasviel. Mà do trời càng ngày càng về tối, thời tiết càng trở lạnh, Evangeline chỉ có bộ váy với cái ấm Phi Linh cho cô, nên Phi Linh làm thêm hai cái khăn để Illyasviel và Evangeline đắp vào cho qua cái lạnh vào ban đêm.

Phen chuẩn bị quả không hề thừa chút nào, Evangeline khóc xong, cơ thể đuối sức ngủ một chập tới sáng, biển lửa bao trùm thủ đô ngày hôm qua cũng đã tan đi trong đêm giá lạnh rồi.

Sáng ngày hôm sau.

Một đêm mùa đông lạnh buốt xương tủy qua đi, nhắc lại, hiện tại là năm 1423, Illyasviel đã rơi vào vòng Chiến Tranh Trăm Năm diễn ra vào khoảng năm 1337-1453, Scotland cũng rơi vào vùng chiến sự, nói trắng ra thì đây là thời điểm hậu Trung Cổ.

Đây không phải thời bình, cho nên người dân sống mọi nơi trong khu Châu Âu rất loạn lạc, lo âu đổ dồn về phía lãnh đạo các nước. Tình hình không được suôn sẻ cho Illyasviel hay Evangeline nếu đi lạc đến nơi nào đó.

Thêm một cái nữa, vấn đề ngôn ngữ, Evangeline nói tiếng Ireland, đây là ngôn ngữ tiền thân của tiếng Gael, do Illyasviel có thể dùng Phép Thuật ngôn ngữ hóa nên cô bé có thể hiểu được Evangeline nói gì, nhưng mà đối với những người khác thì hơi có chút trục trặc, sẽ tốn thời gian để Evangeline học một loại ngôn ngữ mới, tạm thời thì cứ tính đến việc làm sao để sống tốt đã.

Tiện thể thì, Illyasviel hay Phi Linh vốn đã là Ma Thuật sư, Phi Linh không có phát triển trường phái này nhưng cậu vẫn có khả năng nhận biết ma lực. Và cả hai đều nhận ra rằng, nơi đây tồn tại dấu hiệu Phép Thuật có tồn tại. Nhưng nó lại rải rác quá nhiều nơi, thậm chí cả hai cũng không thể xác định được là nơi nào có khí tức ma lực nữa. Nên biết Châu Âu thời Trung Cổ cũng rộng vô cùng chứ không phải đùa đâu.

Thực tế Chiến Tranh Trăm Năm địa điểm xảy ra thường xuyên nhất là ở Anh và Pháp, mà vùng thảo nguyên mà Evangeline sống nằm tại gần Glasgow. Glasgow là hiện tại phát triển đến mức thủ đô lớn nhất của Scotland, là nơi buôn bán và quý tộc cư trú nhiều nhất.

Muốn moi thông tin gì đó thì phải đến nơi đông nhất mà moi thôi. Hiện tại thì phải theo ý kiến của Illyasviel là truy tìm thông tin về nơi này, thế giới này. Còn bí mật của hai người thì mong rằng chẳng nghi ngờ gì.

Evangeline cuối cùng cũng ngủ dậy. Cô bị ánh nắng Mặt Trời khiến cho chói cả mắt, tất nhiên thì cũng mới vừa trở thành Chân Tổ như cô mà thôi, đủ loại khó khăn hết, vẫn bị yếu đi bởi ban ngày, tuy vậy, Evangeline cũng đỡ được một chuyện là không có đói trong một vài ngày tới.

-Anou....Evangeline-san, từ giờ cậu sẽ làm gì?

Illyasviel mở miệng hỏi. Cô bé hơi đói rồi, từ hôm qua đến giờ không có gì bỏ bụng khiến bụng cô kêu cồn cào cả lên.

-Không biết...

Evangeline nhìn có vẻ rất tuyệt vọng bởi vì mất đi gia đình.

-Vậy thì, cậu đi chung với mình đi. Đi khám phá thế giới này.

Illyaviel cười gợi ý. Evangeline nhìn Illaysviel, sau đó nhìn xung quanh, rồi hỏi:

-Cha cô đâu?

-A!...E.....um.....ông ấy đi có chút việc, chưa về được đâu.

Illyasviel giả ngu cười ha ha viện cớ, thực tế Phi Linh ở ngay trong người cô chứ đâu. Vì hiện tại chỉ có Evangeline thậm chí còn chưa biết mình là Chân Tổ nữa, cô ấy chỉ biết mình có một cơ thể không bao giờ chết, thế thôi.

Mà kể lại một chút quá khứ của Evangeline. Cô là một cô bé bình thường sống ở thủ đô kia, sống chung với cha và mẹ, một ngày nọ, trong lúc đang làm việc, cô đã bị đưa đến một tòa lâu đài, tòa lâu mà Illyasviel đã rớt xuống ấy, lúc ấy Evangeline khoảng tầm 8-9 tuổi. Đám người đưa cô đến đây là một đoàn lính, có một người mang áo choàng đen trùm đầu. Nói đến việc cô bé bị biến thành Vampire thì, cô không bị cắn bởi bất kỳ con Vampire nào cả, mà có sự góp mặt của Phép Thuật, chính điều này cũng khiến cô trở thành một Chân Tổ, hay Vampire thuần huyết. Ngày cô trở thành Vampire là vào sinh nhật lần thứ 10, cũng chính là ngày hôm trước ấy

-Cũng đành vậy....mong cô giúp đỡ tôi từ ngày hôm nay.

Evangeline liếc mắt đi nơi khác nói, vẻ mặt có chút tuyệt vọng như thường lệ, đả kích kia đối với Evangeline là nặng nề rồi đây. Mà phải nói là, Evangeline chỉ có 10 tuổi thôi, cô không có kiến thức bao nhiêu về thế giới ngoài kia, thêm vào đó là cô cũng không biết đường nào ra đường nào, cho nên có Illyasviel cùng hỗ trợ nhau sống có lẽ sẽ đỡ được phần nào nguy hiểm.

Thế là cả hai đều lên đường, khởi đầu cho cuộc hành trình dài dằng chông gai của mình, và trong đầu, Evangeline vẫn thấy lạ, Illyasviel nói Phi Linh đi có việc, không đợi cậu sao? Cậu là cha Illyasviel mà? Như vậy được sao? Những cái suy nghĩ này lấp đầy óc Evangeline, nhưng Illyasviel dường như không muốn nói, có vẻ đây là việc tế nhị, nên cô không hỏi nhiều.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Hành Trình Đến Coatbridge (1)

Cũng vào buổi sáng hôm đó.

Hai cô bé nhỏ nhắn của chúng đã bắt đầu cuộc hành trình của mình, nhưng mà...

-Đói quá...

Illyasviel đang nằm xả lai trên thảm cỏ xanh. Evangeline nhìn Illyasviel đang nằm đấy với vẻ mặt thất vọng. Nói về suy nghĩ tuyệt vọng của Evangeline, dù có tuyệt vọng thì giúp ích được gì ch cô lúc này, cơ thể cô không thể chết, có tự sát cũng vậy thôi.

-Thiệt đó hả? Cô thậm chí còn không ăn kể từ ngày hôm qua? Làm sao cô đến lâu đài ấy được vậy?

Evangeline chống nạnh càu nhàu.

-Mình có muốn đâu.....

Rột rột rột~~~~

Trong khi biện mình thì bao tử Illyasviel lại kêu lên. Khiên cô bé đỏ mặt hết lên rồi. Illyasviel có nói với Phi Linh, nhưng mà làm sao biến ra đồ ăn chứ? Không lẽ biến ra trước mặt Evangeline? Việc cậu xuất hiện hay không cũng đã là việc khó khăn rồi.

Tiện thể thì, thế giới này tồn tại Phép Thuật, nhưng mà số lượng Ma Pháp sư ít đến đau lòng. Hiện tại, những cuốn sách nói về Phép Thuật được cất giữ rất nghiêm ngặt tại rất nhiều nơi, quý tộc là người giữ nó, hơn nữa

còn có phía Giáo Đình. Giáo Đình đã luôn giấu giếm về Phép Thuật, rồi giao kèo với bọn quý tộc, giao cho chúng những loại sách khác nhau cho phân tán ở nhiều nơi.

Nhân tiện, thế giới này có 2 loại Phép Thuật, Phép Thuật phương Đông và Phép Thuật phương Tây. Phép Thuật phương Đông nghiêng về những thứ Thần linh nhiều hơn, thờ phụng,...Phép Thuật phương Tây thì rõ ràng hơn một chút, cơ bản có nhiều loại. Không phải nói loại phương Đông không đa dạng, cả hai đều phong phú, rất khó phân biệt cái nào mạnh hơn.

Nhưng hiện tại các nhân vật chính của chúng ta đang ở phía Tây, nên bàn chuyện ấy cũng hơi sớm.

Vì đói rã ruột rồi, Illyasviel không thể nào đi được lấy một bước nữa. Evangeline đành thở dài, cô nói:

-Ở yên đó đi, tôi đi kiếm chút trái cây.

Sau đó Evangeline đi về phía thủ đô đã cháy thành tro, do là ở thảo nguyên nên không có rừng đâu, khắp nơi toàn là cỏ, hiếm lắm mới thấy được một cái cây mọc lên và có quả đấy. Mùa đông cây cối làm sao phát triển. Mong là còn thứ gì đó ăn được bên trong thủ đô.

-Phi Linh...Con đói....

Cuối cùng khi thấy Evangeline rời đi, Illyasviel mới lẩm bẩm. Phi Linh thời điểm đó cũng hiện ra.

-Thật tình...con mau ăn mấy cái snack vào để có sức mà đi, đợi Evangeline về rồi có cơ tìm thức ăn ta tạo thêm vài loại hoa quả. Cô ta nghi ngờ lung tung cũng mệt.

Phi Linh bằng vào việc cậu là The Creato thì việc tạo ra mọi thứ với [Ninety-nine Heaven Type] đã không cần đi kiếm ăn cũng có của mà hưởng

lạc, nhưng mà thế giới mới đầy rẫy nguy hiểm, thêm cô Chân Tổ mới nữa. Không nên gây thêm rắc rối.

Illyasviel nhanh chóng ăn hết đồng bánh snack Phi Linh đưa cho cô, thấy bớt đói rồi nhưng vẫn còn cồn cào, như vậy là được rồi, Phi Linh tính toán đủ lượng caloric vừa phải cho cô bé đủ sức đi tìm đồ ăn. Thật tính thì Phi Linh không phải dạng thông minh gì, với cái đầu óc tính toán nhanh, trí nhớ siêu tốt thì có mỗi tội là cậu lười suy nghĩ, cứ đung chuyện là lao đầu vào đánh thôi, đánh cho nhanh khỏi phải suy nghĩ nhức đầu. Vì vậy có thể nói, cậu có chút đầu đất cũng được. Tính khí cậu thất thường vô cùng, không có chuyện thì bình tĩnh suy nghĩ, có chuyện thì cứ y như rằng, cứ đâm đầu mà không chịu suy nghĩ.

Về phần tàn dư sau bữa ăn nhẹ không được no căng, Phi Linh tạo ra bánh snack đặt trên đĩa lên cậu biến nó đi.

Phi Linh đang nghĩ về một điều rất ưa là thực tiễn, để Illyasviel và Evangeline tự lực cánh sinh thì sao nhỉ? Đây là cơ hội để hai người phát triển. Về phần nguy hiểm thì cậu giúp nếu thấy nó là nguy hiểm lắm thôi.

Đang suy nghĩ, Evangeline có vẻ đã tìm được trái cây và quay lại. Do thủ đô bị ảnh hưởng bởi chiến tranh, cho nên lương thực hay tài sản quý giá đều bị quân địch cướp đi hết rồi, may mắn thay vẫn còn một số loại trái cây bọn chúng lấy không hết nên bỏ lại.

-Của cô đây. Ăn mau rồi còn lên đường nữa.

Nhận được trái cây từ Evangeline, Illyasviel bắt đầu cắn ăn, cắn được miếng đầu tiên cậu quá táo, Illyasviel nhìn Evangeline hỏi:

-Evangeline không ăn sao?

-Cô cứ ăn đi, ta không đói.

Evangeline nói. Illyasviel chỉ ăn hai quả táo thôi rồi gom chúng lại vào tấm vải nhỏ.

-Cô không phải đói lắm sao? Ăn như vậy thì làm sao có sức đi.

Evangeline để ý hành động của Illyasviel rồi hỏi.

-Đói thật. Nhưng dù sao cũng phải để dành cho những lúc khác nữa. Coi như dự trữ cho bữa trưa đi.

Illyasviel gãi gãi má mình nói. Evangeline nghe thế cũng không làm gì.

Sau đó cả hai người bắt đầu lên đường. Mới đầu Evangeline còn hỏi đi hướng nào nữa, nhưng Illyasviel có Phi Linh làm bản đồ cho nên cả hai hướng thẳng về phía Glasgow mà đi.

Hiện nơi mà cả hai đang đứng cách Glasgow cả 300 km. Sợ rằng phải nếu đi bộ thì phải mất hết nửa tháng cũng khó mà đến nơi.

May một điều là Phi Linh có bản đồ, trên bản đồ, có một số thị trấn nhỏ trên đường đến Glasgow

Rốt cuộc thì hai người lên đường.

Trời sáng, tuyết không rơi, tuyết thường rơi vào buổi chiều tối, sáng ra thì chúng chỉ còn đọng lại vài nơi, trưa có vẻ tan đi hết. Thời tiết gì mà khắc nghiệt.

Ngày đầu tiên.

Đồng thức ăn dự trữ mà Illyasviel mang theo đủ cho 5 ngày, đây là nếu tiết kiệm, còn thả ga thì 2 ngày rưỡi thì hết sạch.

Thảm là trên đường toàn là đồng bằng, chẳng có cây ăn quả dọc đường nào để bổ sung lương thực cả. Dù gì khởi hành cũng vào gần trưa, cho nên

đi cũng chẳng được bao xa cho đến lúc tối.

10 km

Cả hai đi trong ngày đầu được 10 km. Cả hai đi bộ đấy. 1000 m chứ không phải giờ. Ít nhất là đi xe máy với vận tốc 100 km/h thì không mất bao nhiêu thời gian, nhưng phải liên tục di chuyển và giữ với vận tốc không đổi.

Tính ra thì nếu đi bộ hai cô bé cũng chỉ đi được được chưa tới 5 km/h. Cho nên hai người mất cả ngày đi, tầm gần 10 tiếng, đây là đã tính luôn phần nghỉ chưa khoảng 1 tiếng và nghỉ dọc đường khoảng hai tiếng vào nhiều chạng, nghỉ ăn tối hết 1 tiếng nữa, kể cả việc đi bộ nhưng tốc độ không thể duy trì ngang tốc độ trung bình được nên thời gian chênh lệch so với dự tính cũng nhiều. Đến khuya luôn thì hai người dừng chân lại.

Bữa ăn của hai người toàn là trái cây. May sao mà trái cây chúng không có trái nào bị hỏng.

Cả trong quá trình đi đã ra được đường chính để đến Glasgow. Thường thì sẽ có 1-2 chiếc xe ngựa của thương buôn đi ngang qua để đi vào thành phố trong một ngày, nhưng hôm nay có họ đi sớm nên khi Illyasviel và Evangeline đi đến đường chính thì không thấy được xe ngựa nào cả. Vì thế không có cơ hội đi nhờ xe.

Cả hai phải ngủ ở gốc cây ven đường. Cũng còn hên là trời không mưa nhỉ, thời tiết thất thường thế mà.

Tiếp trời lạnh giá buốt vào khuya. Evangeline có vẻ hơi khó ngủ một chút, có lẽ phần lớn là còn buồn về chuyện hôm đó. Illyasviel rảnh rỗi thức theo an ủi Evangeline luôn.

Mà một người buồn một người an ủi một hồi cả hai cũng lăn ra ngủ.

Ngày thứ hai.

Sáng sớm ban mai xua tan cái lạnh dư hưởng của đêm qua.

-Ăt xi....

Một cơn gió se lạnh vào buổi sáng tinh mơ thổi qua khiến Illyasviel hắt hơi. Illyasviel sau đó tỉnh luôn.

-Buổi sáng rồi sao? Oa.....

Illyasviel dụi dụi đôi mắt, tay kia che miệng ngáp. Cô bé vươn người giãn cơ cho thoải mái.

Trong khi dụi mắt, Illyasviel hướng mắt về phía xa xa trên con đường chính. Illyasviel thấy có ở hướng đó, có một điểm đen đang di chuyển về phía hai người, là một chiếc xe ngựa.

Có vẻ là xe ngựa của một thương nhân nào đó đến thủ đô Glasgow.

Như nhìn thấy hào quang trong bóng đêm vậy, Illyasviel mừng rỡ và lấy Evangeline dậy ngay sau đó.

-Chuyện gì vậy?

Evangeline ngồi dậy với khuôn mặt vẫn còn đang ngái ngủ. Cô dụi mắt và nhìn Illyasviel, hỏi.

-Có xe ngựa tới kìa. Mau dậy đi, xem họ có phải đến thủ đô gần đây không?

Illyasviel hồi thúc Evangeline.

-Rồi rồi....um~

Evangeline đáp lại trong khi uốn éo cơ giãn cơ thể nhỏ nhắn của mình. Sau đó Evangeline đứng dậy nhìn về phía ngón trỏ của Illyasviel đang chỉ về. Ánh nắng Mặt Trời vẫn làm cô rất khó chịu, cô lấy chiếc khăn ngủ để trùm lên đầu tránh đi ánh nắng mặt trời. Có khi đến thị trấn thì nên một cái áo choàng mang vào cho tiện, chứ trùm đầu như thế này thì hơi khác thường.

Khoảng 10 phút sau, cỗ xe ngựa đã đến nơi Evangeline và Illyasviel đang đứng. Cả hai đều đứng giơ tay ra xin cho quá giang. Xe ngựa cũng dừng lại. Xe ngựa không có qua loa, chỉ có một chú ngựa kéo một chiếc xe gỗ có khoảng trống để có thể mang theo hàng hóa số lượng nhỏ và vừa, mà chum trên chiếc xe là một tấm khăn da.

Chủ của chiếc xe ngựa này là một người trung niên.

-Buổi sáng tốt lành, Oji-san. (chú, bác,...)

Illyasviel và Evangeline mỉm cười khom lưng chào người trung niên.

-Ồ. Hai cô bé đáng yêu sao lại ở giữa nơi hẻo lánh này. Không lẽ các cháu bỏ nhà đi sao?

Người trung niên cười nói.

-Vâng, gần giống như vậy. Oji-san, Oji-san đang đi đâu vậy ạ?

Evangeline hỏi.

-Umu...Ta đang đi về thị trấn Coatbridge. Tại có một vụ buôn bán ở đó.

Người trung niên nói.

-Anou...Coatbridge gần Glasgow không, Oji-san?

Illyasviel hỏi.

-Um, để xem nào. Nếu tính từ đây đến Coatbridge còn khoảng năm ngày đường. Sau đó khoảng mười ngày đường nữa sẽ đến Glasgow. Sao thế? Các cháu muốn đi Glasgow à?

Người trung niên cười hỏi.

-Vâng, bọn cháu đến đó có chút việc cần làm. Oji-san có thể cho chúng cháu quá giang không?

Evangeline nói.

-Tất nhiên rồi. Làm sao có thể để hai đứa bé ở giữa vùng không người này chứ. Lên đi.

Người trung niên cười nói.

-Cảm ơn Oji-san.

Evangeline và Illyasviel đồng thanh nói.

Đó là buổi sáng thứ hai, cả hai đã tiết kiệm được khoảng gần 5 ngày đi bộ để đến thị trấn Coatbridge.

Khi lên xe sau đó, Illyasviel và Evangeline ngồi ở phía sau, lấy phần trái cây dự trữ ra và bắt đầu ăn sáng...

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 225: Hành Trình Đến Coatbridge (2)

Vẫn đang đi trên chiếc xe ngựa gỗ của người trung niên thương nhân, thương nhân này tên là Adward. Adward-san làm thương buôn được 15 năm rồi, vào khoảng ông 35 tuổi, Adward-san thường xuyên đi khắp nơi, ông là một thương nhân di động, Adward-san cho biết, những năm gần đây, các thương nhân cũng hạn chế việc đi xung quanh rất nhiều, bởi vì canh phòng ở các thủ đô hiện giờ rất nghiêm ngặt là do đề phòng gián điệp của các nước Anh, hơn nữa là vì chiến tranh đang diễn ra rất gay gắt, cho nên không ai dám liều mạng ra ngoài để thí mạng chết oan cả.

-Hế~ Vậy tại sao Adward-san lại liều lĩnh như vậy?

Illyasviel ngân giọng hỏi.

-Vì sinh sống cả thôi. Chiến tranh đến có nhiều cái xấu nhưng vẫn có một chút để ta len lỏi vào kiếm lợi chứ. Ha ha...

Adward cười nói.

-Cô bạn của cháu có vẻ không được vui nhỉ? Chuyện gì đã xảy ra sao?

Adward vừa lái, vừa nhìn thấy Evangeline có chút thất thần khi nhìn về phía bầu trời xa xa trên thảm cỏ xanh của thảo nguyên.

-Vâng. Có một chút...

Illyasviel biểu hiện sự lúng túng nói. Adward nhìn thấy Illyasviel vẻ mặt lúng túng cho nên cười nói:

-Không sao. Ai cũng có chuyện riêng không muốn nói. Không cần phải ép mình.

Adward nói.

-Vâng. Adward-san quả là một người tốt bụng.

Illyasviel cười nói.

-Tốt bụng sao? Thương nhân khó có người tốt bụng lắm Illya-chan ạ, nếu tốt thì dễ bị lừa lắm, cho nên làm thương nhân ai cũng ranh mãnh và có nhiều mảnh khoe hết.

Adward cười giễu bản thân.

-Vậy sao. Dù sao cháu vẫn thấy Adward-san rất tốt.

Illyasviel cười đùa với Adward sau đó lại quay về phía sau ngồi kế Evangeline.

-Evangeline-san, cậu thấy tốt hơn chưa?

Illyasviel bắt chuyện.

-Trông tôi có cái gì không khỏe sao?

Evangeline quay sang nhướn một bên mày nói. Đang nói, Evangeline lại cái khăn trùm lên đầu để bớt bị ánh nắng rọi vào. Rõ ràng là cô rất khó chịu với ánh sáng Mặt Trời, vậy mà nói không sao. Đúng là Tsundere!

Illyasviel thấy Evangeline phản ứng như vậy chỉ có thể cười hờ.

Đến trưa, Adward cho ngựa nghỉ dưỡng sức. Thậm chí không có lấy một con sông con suối để lấy nước nữa, may mà có Adward mang theo cả thùng nước dự trữ cho người lẫn ngựa.

Bữa trưa của Adward có trái cây và thịt khô. Adward-san tốt bụng có cho hai đứa mỗi người một miếng để ăn. Nói sao nhỉ? Cả hai đều tươi hơn sau khi ăn thịt khô của mình, gần 3 ngày cả hai chưa được nếm thử món nào như thịt cả, toàn trái cây.

Sau khi ngựa đã nghỉ ngơi đủ, Adward gọi cả hai lên xe và đi tiếp.

Trên đường không có điều gì bất thường diễn ra cả, có một số chỗ thảm cỏ hơi bị cháy xém, có chỗ có máu nữa. Có lẽ do tàn dư của trận chiến nào đó vừa mới để lại, dù sao Glasgow cũng rất gần với vùng biên giới tiếp giáp với nước Anh, có chiến trường ở gần cũng không lạ. Xui là có thị trấn của Evangeline bị đánh phải thôi. Thường thì thị trấn không có lính gác bảo vệ mấy, ngược lại do nhà Vua lần này cũng không có cử người xuống hỗ trợ thủ hộ thị trấn ấy, nên hoàn toàn không có phòng bị, bị diệt sạch.

-Xung quanh nơi này thông thường có cướp xuất hiện thường xuyên, nhưng chiến tranh có vẻ lan tràn đến khu vực xung quanh khiến bọn cướp không dám hoành hành. Thường thì mỗi lần đi đến Glasgow, ta sẽ phải chọn con đường mòn nên mất hết 1 thêm ngày đường mới đến đi đúng lộ trình. Lần này chúng ta gặp may rồi, nếu đi đường chính thì còn khoảng 3 ngày nữa là đến Coatbridge rồi.

Adward quan sát xung quanh cười mừng nói.

-Thật sao!

Illyasviel ngạc nhiên cảm thán. Evangeline không có biểu cảm gì, chỉ nghe và nhìn, chớp mắt.

Xe ngựa đi liên tục, Mặt Trời đã vắng bóng, Trăng đang dần chiếm chỗ.

Thêm một điều nữa khiến Illyasviel hay cả Evangeline hơi khó chịu.

Mấy ngày nay cả hai đều chưa tắm, từ khởi hành đến giờ vẫn chưa có đến một con sông hay một dòng suối nào nữa. Về cơ bản là cả hai người nhìn tắm 3 ngày rồi, con gái không tắm khiến tóc họ sơ cứng, không được mượt mà, hơn nữa mùi mồ hôi, và con gái thì chả có chịu được việc không tắm cả.

Việc Phi Linh để Illyasviel tự xoay sở khiến cô bé cảm thấy cũng bình thường, bởi vì lần thử thách cuối cùng cô mém chết mà, nên cô có dũng khí hơn với việc một mình tự lo liệu. Nhưng Illyasviel vẫn hơi không thích, bởi vì vừa mới nhận cha mới, lại bị cha mới để như thế này, ai chịu cho được?

Tiếp đến là Phi Linh. Kỳ này Phi Linh không có đất diễn rồi. Có vẻ quá trình phát triển của Illyasviel và Evangeline, Phi Linh sẽ ít nhúng tay vào, có việc gì gấp gáp thì Illyasviel có cái đầu linh hoạt hơn Phi Linh, hơn nữa có Evangeline có lạnh lùng, và có khả năng bình tĩnh rất cao, nên cả hai đứa bé này có lẽ sẽ hỗ trợ nhau lẫn nhau, đứa này không được thì đứa kia nhảy vào giúp. Còn nếu không được? Thì đợi phép màu xuất hiện....Đùa thôi, như Phi Linh làm sao chịu. Phi Linh sẽ giúp, khẩn cấp mới giúp.

Và tên nhân vật chính của chúng ta đang ngồi chơi game trên chiếc smartphone của Eriserine để lại. Có lẽ là do cô cố tình để lại chẳng? Phi Linh đang dần bị đầu độc rồi, cậu bắt đầu lướt mấy trang mạng xã hội nữa chứ, do là smartphone của Witch nên không có chuyện không có mạng Internet rồi, hơn nữa mạng còn chạy với tốc độ tối đa luôn. Mỗi tội, dường như Eriserine khóa cái chức năng gửi đi, cho nên cậu chẳng gửi được cái gì hết, chỉ có nhận và xem, à còn có chơi game nữa.

Cho nên Illyasviel và Evangeline có lẽ sẽ làm nhân vật chính trong một thời gian.

Trở lại với hai cô bé đáng yêu của truyện.

Không tắm được thì đành chịu thôi, chứ tìm đâu ra nước để tắm?

Nghỉ ngơi và ăn tối. Thời tiết lại trở lạnh, hiện tại Illyasviel và Evangeline không cần ngủ dưới đất hay gốc cây mà có thùng xe gỗ phía sau của Adward.

Thùng xe phía có vẻ đủ sức chứa cho 4 người lớn, nên cả ba ngủ khá thoải mái.

Tất nhiên Adward ngủ một phía, Illyasviel và Evangeline nằm chung với nhau.

-Mẹ.....

Evangeline đã ngủ thiếp đi rồi, nhưng dường như cô đang mơ về cảnh gia đình mình không còn. Trong lúc ngủ, trên khuôn mặt cô lại chảy nước mắt từ đôi mắt to tròn đang nhắm lại của cô.

-Evangeline-san....

Illyasviel chưa ngủ được, nhìn đối diện khuôn mặt với Evangeline thấy cô đang lệ rơi trong lúc ngủ không khỏi bàn khoăn. Chợt Illyasviel lại muốn nhớ đến chuyện xưa, nhưng cô cố kiềm nén lại, hiện tại cô đã có Phi Linh là gia đình mình, một gia đình mà cô mong muốn, một gia đình không rời xa cô. Thế nên, cô mạnh mẽ.

Illyasviel ôm lấy Evangeline. Cả hai cùng nhau ngủ trong đêm tuyết lạnh giá, à có cả Oji-san Adward tốt bụng ngủ len lỏi một mình ngủ nữa.

Ngày thứ ba trong cuộc hành trình.

Có một sự thật là, Evangeline vẫn luôn thắc mắc không biết Phi Linh đã ở nơi nào dù cho chỉ một lần gặp mặt. Dù sao Phi Linh cũng cha của Illyasviel, vì lý do gì lại để cô bé một mình như vậy? Thật vô trách nhiệm, khi nào cô gặp lại Phi Linh thì đầu tiên là cô dám vào khuôn mặt vô trách nhiệm của hắn trước, cho dù hắn bao nhiêu tuổi, lớn hơn cô bao nhiêu.

Sáng sớm, Evangeline lần này thức dậy đầu tiên trong 2 người. Oji-san Adward đã dậy từ sớm và thúc ngựa tiếp tục chuyển đi. Lúc dậy, Evangeline thấy Illyasviel ngay trước mặt mình, không khỏi hết hồn. Cô phát hiện, Illyasviel ôm mình ngay trong lúc ngủ. Hiện tại cô không làm gì được nếu không gọi Illyasviel dậy, bởi vì cánh tay của cô bị Illyasviel ôm sát vào cơ thể mình, khiến cô không thể nào nhúc nhích được.

-Are~ Chào buổi sáng, Evangeline-san.

Illyasviel rốt cuộc đã mở mắt. Cô bé cười với Evangeline. Evangeline đỏ mặt gãi gông nói:

-Cô làm cái gì vậy, tại sao lại ôm tôi lúc tôi ngủ thế hả?

-Ế~ xin lỗi xin lỗi. Mình chẳng nhớ nữa. Ehe he....

Illyasviel nghe vậy liền buông Evangeline ra ngay, ngồi dậy gãi gãi má cười.

-Làm ơn đi....

Evangeline ngồi dậy thở dài nói. Oji-san Adward phía trước lái xe ngựa cười khinh khít rất vui.

-Cả hai đứa rất đáng yêu và thú vị đấy.

Adward quay mặt về sau nhìn Illyasviel và Evangeline nói Evangeline vẫn biểu cảm không nói gì, mặt vẫn hơi đỏ, Illyasviel cười khố.

Buổi sáng cả ba người đều dùng chung bữa ăn với nhau. Dù chỉ là khách đi nhờ thôi, nhưng Illyasviel và Evangeline thiết lập quan hệ với Adward rất nhanh, Illyasviel và Evangeline thì chia sẻ phần trái cây mình tích trữ được với Adward, và hai người cũng có được một phần thịt khô vào thực đơn “nhỏ” của mình.

Tiếp đó là lúc Mặt Trời đã lên cao nhưng chưa lên đỉnh. Có một cái hồ nhỏ ở gần đường chính. Thật là may mắn. Adward mừng lên vì gần hết nước ông mang theo rồi. Illyasviel mừng theo, Evangeline ít biểu cảm ra mặt.

-Cả hai giúp ta một chút chứ?

Adward nói.

-Vâng.

Illyasviel cười hô lớn. Sau đó Adward chuẩn bị 3 cái thùng đựng nước nhỏ.

Illyasviel là người đầu tiên cầm thùng nước chạy đi về phía cái hồ nhỏ lấy nước. Adward và Evangeline thì thông thả không như Illyasviel hăng hái, cả hai đi từ từ.

-Evangeline-chan, ngày hôm qua cháu mơ thấy chuyện buồn phải không?

Adward nhìn sang Evangeline hỏi.

-Sao ông lại hỏi vậy?

Evangeline không nhìn Adward hỏi.

-Cháu biết không. Tối qua lúc cháu đang ngủ thì cháu khóc kêu “Mẹ....mẹ...”, Illya-chan nhìn vào liền ôm cháu rồi ngủ đấy. Illya-chan quả là một cô bé tốt. Cháu nên biết trân trọng cô bé.

Adward tường thuật. Evangeline nghe xong nhìn về phía Illyasviel. Lúc này cô bé đang mang nước về.

-Không cần ông phải nhắc.

Sau đó Evangeline quay đầu đi nơi khác không nhìn Illyasviel nữa, mặt hơi ửng hồng.

(Đừng nghĩ đây là yuri. Làm ơn đừng bận bạ)

Một chặng đi khá yên bình lại đến. Cả ba sau khi đã bổ sung được nguồn nước, lại tiếp tục lên đường.

-Chuyện gì vậy?

Illyasviel nhìn Evangeline hỏi. Từ này giờ cô bé nhận ra Evangeline cứ nhìn mình suốt nên thắc mắc hỏi.

-Không có gì.

Evangeline quay đầu đi, chối. Illyasviel nghiêng đầu khó hiểu.

Bữa trưa, con ngựa kéo xe có vẻ không mệt, nên Adward chỉ dừng khoảng 10 phút để cho nó uống tí nước bổ sung rồi lại lên đường đi tiếp, vừa đi vừa ăn trên xe luôn.

Còn 2 ngày đường là tới thị trấn Coatbridge.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 226: Hành Trình Đến Coatbridge (3)

Ngày thứ tư.

Tối hôm qua, đồng trái cây chia nhau cũng hết sạch rồi. Adward vẫn còn thịt khô, nên hai cô bé thành kẻ ăn bám luôn, ít nhất là cho đến thị trấn Coatbridge.

Illyasviel và Evangeline tối hôm qua ôm nhau ngủ như hai thiên thần vậy, một người tóc vàng kim, một người tóc bạch kim.

Cả ba dùng bữa sáng, ăn trưa, ăn tối sau đó dùng chân nghỉ ngơi

-Hai cháu mau núp vào trong một chút đi. Có cướp rồi.

Adward quan sát xung quanh cẩn thận nói. Đúng là quá yên tĩnh, đến nỗi có một tiếng điều gì lạ Adward cũng nhận ra được, ông đúng một thương nhân dày kinh nghiệm.

Như đã nói, thông thường cướp đã không giăng lưới trên con đường này nữa, bởi vì chiến tranh. Nhưng vẫn có một số tên vẫn liều mạng để kiếm ăn. Và chuẩn bị có một trong số những tên như vậy tiếp cận xe ngựa của Adward.

Do Adward dặn dò, Illyasviel và Evangeline đều nhanh chóng núp vào thùng xe và có khăn da lớn trùm lại.

Đám cướp bao gồm 10 tên. Tên cầm đầu hình như khá to con. May là không có tên nào nào có nếp nhăn, nhưng cũng rất tệ là nhìn tên cầm đầu khó mà đối phó. Cũng nguyên nhân là hôm nay là đêm Trăng tròn, nhờ ánh Trăng nên có thể thấy rõ mặt bọn cướp.

Bọn cướp rốt cuộc đến rồi. Adward cũng hơi căng thẳng. Và nhấn mạnh lại một lần nữa, đây là thời chỉ sau Hậu Trung Cổ, và giữa Chiến Tranh Trăm Năm. Thời điểm loạn, nhưng vẫn chưa thay đổi về bản chất nó có giai cấp nô lệ. Nhất là những cô gái trẻ, chỉ sơ sẩy một chút là có nguy cơ thành nô lệ, chịu khổ như xuống địa ngục cả đời.

Nhìn là có thể đoán được kết quả giữa Adward và 10 tên cướp này. Giả sử nếu có cơ may Adward thắng thì không nói, nhưng thua đến 99% thì sẽ có hai trường hợp, Adward bị giết, hai nhân vật chính của chúng ta bị tìm thấy và bị bán thành nô lệ, trường hợp nữa là Adward không bị giết và bị bán thành nô lệ chung với hai cô bé luôn.

Tiện thể thì, hôm nay là đêm Trăng tròn, Evangeline có vẻ không được thoải mái cho lắm. Bởi vì cô là Vampire, hơn nữa còn là Chân Tổ. Gặp trăng tất nhiên sẽ bộc phát năng lực của một Vampire, dĩ nhiên là Chân Tổ có thể thích thì bộc phát, không thích thì thôi. Nhưng mà, Evangeline chỉ vừa thành Chân Tổ còn chưa được một tuần, thậm chí Chân Tổ không chịu ảnh hưởng của ánh nắng Mặt Trời, Evangeline còn chưa thích ứng được với nó thì nói chi việc thoải mái trong đêm Trăng tròn.

Illyasviel khá lo cho Evangeline, từ lúc Trăng lên cao đến giờ, Evangeline luôn có biểu hiện khó chịu.

Bên trong xe, Illyasviel và Evangeline vẫn nghe thấy bên ngoài có cuộc nói chuyện.

-Đại ca, lần chúng ta có mánh rồi.

Giọng của một tên nhỏ đứng sau tên to xác cầm đầu băng cướp. Mỗi một tên cướp đều cầm một cây đao ngắn. Có lẽ bởi vì có tàn dư của bãi chiến trường nào đó xung quanh đây mà bọn cướp lấy được, chứ thông thường không ai có được vũ khí trừ quân lính, và một số thương nhân có chút quen biết với quân lính mới có thể tìm được vài thứ như vũ khí thôi.

-Lão già kia. Biết điều thì để lại mọi tài sản, bọn ta có thể giữ lại cái mạng già cho ông.

Tên to con cầm đầu với giọng khàn khàn nói. Hắn vung đao mẽ về phía Adward.

-Yare~ Chĩa đao về phía người như vậy thật là khiếm nhã đấy.

Adward lắc đầu nói.

-Ý của lão là?

Tên cầm đầu nhú mày. Có vẻ hắn nhận định Adward không chịu hợp tác, cho nên hắn nhìn về phía đám thuộc hạ phía sau mình, ra hiệu bảo bọn chúng đi áp dụng biện pháp bạo lực.

Cơ bản là không ai cứu được Adward cả.

Nói đến đây, hai tên cướp đã theo lệnh của tên cầm, lao về phía của Adward với đao mẽ trên tay.

Adward nhanh chóng rút từ dưới chỗ ngồi của mình một cây đao. Trông nó cũng hơi cũ.

Hai tên cướp vung đao xuống Adward, Adward nhanh đem chúng đỡ lại. Vì hai tên cướp thân hình ốm yếu nên Adward đỡ chúng và không lo thất bại trong việc đó.

Adward sau đó hất hai thanh đao ra, khiến hai tên cướp bị hất bay theo. Adward sau đó không khoan nhượng chém chúng hai nhát đao vào cổ, nhanh chóng dứt điểm hai tên cướp đó.

Quá bất ngờ, hai tên cướp chỉ có thể trừng cặp mắt không tin được và chìm vào bóng tối sâu thẳm thôi.

Adward nâng thanh đao chĩa nó về phía tên cướp cầm đầu, phản ứng của Adward khiến hãn cau mày.

Adward làm sao có thanh đao nhỉ? Ông có quen biết một chút với quân đội, và ông cũng chỉ học sơ qua một chút về cách chiến đấu thôi, ông có một người bạn trong quân đội nên người bạn ấy chỉ ông cũng là thường tình.

Adward chĩa đao vào tên cướp cầm đầu, bản thân ông cũng e ngại, ông làm thế như lập uy, nếu chúng sợ, chúng sẽ chạy, còn nếu không, thì tiêu rồi.

Không may cho ông là tên cướp có ý nghĩ lấy số đông đè ép ông. Tên cầm đầu nhìn xung những tên cướp khác, bảo chúng tản ra, bao vây xung quanh Adward và xe ngựa thành hình vòng tròn.

Adward nhìn kĩ động tác của chúng, sau đó lại nhìn về tên cầm đầu.

Bất giác, một tên trong những tên cướp bao vây Adward lao về phía ông, rồi thêm 2 tên chạy vào.

Adward cảm thấy áp lực, bởi vì ông không có được tập luyện bài bản. Đấu với ba cũng khó lắm chứ dễ à.

Ba tên cướp nhanh chóng tiếp cận Adward từ ba phía. Khiến Adward bối rối. Ông vung đao lên và chém chết được một tên và đỡ được đao của một tên, không may có tận 3 tên, tên thứ 3 vung đao ngay vào lưng của Adward, làm ông đau điếng, ông thốt lên:

-A.....

Vì đau nên Adward ngã khụy. Máu từ lưng chảy xuống.

Hai cô bé bên trong thùng xe nhìn thấy, muốn hét lên. Rồi cả hai tự lấy của mình, che che người đối diện lại.

Hai tên cướp kia bắt đầu giữ lấy hai tay của Adward, khống chế năng lực phản kháng của Adward. Tên cầm đầu đi đến trước mặt ông, hân cười gian xảo, rồi nhấc chân lên đá vào mặt của Adward.

Adward bị đá, văng một vài chiếc răng, một bên sưng đỏ tím lên.

-Đi kiểm tra hàng một chút đi.

Tên cầm đầu ngoắc tay ra lệnh cho đám cướp.

Một đám 3 tên cướp tiến đến phía thùng hàng. Trong lúc đó, tên cầm đầu lại ra lệnh cho một cướp khác lột hết đồ của Adward chỉ chừa mỗi cái quần trong.

-Lão già, trách ông không chịu hợp tác thôi.

Tên cầm đầu nâng đao lên. Hắn định vung đao, thì đột nhiên từ bên xe ngựa, 3 tên cướp được sai đi kiểm tra xe hét lên.

Tên cầm đầu ngóc đầu sang một bên nhìn 3 tên kia bị cái gì. Chỉ thấy 3 tên đó đang bị một đồng chim màu trắng sáng bay lượn xung quanh quấy nhiễu.

-Mấy thứ quái đó là cái thứ gì thế?

Tên cầm đầu quát lớn. Vừa mới dứt lời, lại có thêm mười mấy con chim màu trắng được bao bọc bởi hào quang màu trắng, nhìn chúng rất trong suốt.

Chúng liên tiếp bay lượn trên bầu trời rồi bay lướt qua những tên cướp.

Siết....

Sau khi bay lượn nhiều vòng, những con chim bay đi nơi khác, nhưng bọn cướp nhanh chóng bị một sợi dây vô hình trói chặt lại. Bọn chúng thậm chí còn chưa hiểu chuyện gì đang diễn ra nữa. Toàn bộ bị trói rạp nằm trên đất. Ngay cả tên cầm đầu to con cũng cố gắng dùng sức để phá đứt sợi dây nhưng vô dụng.

Lúc này Illyasviel và Evangeline đã đứng trên chiếc thùng xe ngựa. Illyasviel trên mặt nghiêm túc, Evangeline trên mặt có một sự kinh ngạc khó diễn tả.

Quay lại thời điểm 3 tên cướp kia đến gần thùng xe ngựa. Hai cô bé trong lòng có chút lo sợ, Evangeline là Chân Tổ, nhưng mà cô chỉ vừa được 1 tuần thôi, Chân Tổ có sức mạnh vật lí lớn hơn người bình thường gấp bội lần, nếu kiểm soát được sức mạnh của Chân Tổ, Evangeline không hề phải sợ bọn cướp này, nhưng cô thậm chí không biết mình là Chân Tổ. Hiện tại chỉ có trông chờ vào Illyasviel thôi.

Ba tên cướp đến ngày càng gần.

Illyasviel có động thái mới, Evangeline chú ý đến hành động của cô bé. Illyasviel phát hai tay lên tóc của mình, sau đó lại có 4 đốm sáng xung quanh cô, rồi chúng bay ra ngoài.

-Những thứ đó là gì vậy?

Evangeline nhìn những đốm sáng kia bay ra ngoài mà hỏi Illyasviel. Tại thế giới này, pháp sư không phải không có, chỉ là có khá ít, và hiện tại họ đang ở trên chiến trường.

Thêm một điều nữa, tại đây có tổ chức gọi là Giáo Đình, Giáo Đình đã được thành lập từ năm 1 sau Công Nguyên rồi, là một tổ chức lâu đời, tương tự những tôn giáo, họ tôn thờ Thần linh, họ rất chỉ có thiêng hướng

sử dụng Phép Thuật quang hệ. Và thường buộc những thứ Phép Thuật khác vào dị giáo và đả đảo chúng.

Và hiện tại, dựa vào chiến tranh, họ đang bắt đầu thiết lập một âm mưu nhằm tiêu diệt mọi pháp sư ở Châu Âu, và tất nhiên là độc chiếm về mặt Phép Thuật nữa. Dĩ nhiên là vẫn chưa có dấu hiệu bọn họ hành động gì nhưng sẽ không lâu nữa đâu.

Quay lại vấn đề.

Evangeline chưa biết về pháp sư, cho nên thấy như thế mà thắc mắc cũng bình thường.

-Cái đó....Ahaha là mình nuôi mấy con chim ấy theo lâu rồi nhưng cậu trong biết đấy thôi.

Illyasviel nhìn Evangeline cười đánh trống lảng. Phi Linh dặn không nên lộ Phép Thuật ở nơi này, vẫn chưa biết gì về nó nên không nên làm thế. Chắc một hồi là bị Phi Linh giáo huấn rồi. Illyasviel trong lòng chột hơi lo mà nghĩ đến việc đó.

-Adward Oji-san, ông ổn chứ?

Illyasviel và Evangeline sau khi đã xử lý việc trói bọn cướp lại, liền chạy ngay tới chỗ của Adward, xem xét vết thương của Adward.

Vết thương ở má không có vấn đề mấy, nhưng sau lưng thì khá sâu. Nếu nói thời điểm hiện đại thì vết thương như thế không là gì với công nghệ kỹ thuật tân tiến, nhưng mà đây là Trung Cổ, kỹ thuật xử lý vết thương và chữa bệnh không mấy phát triển mạnh, đa phần nếu may mắn thì có pháp sư để chữa lành hoàn toàn, không thì chỉ sơ cứu và có nguy cơ để lại di chứng.

Evangeline-san, cậu bị sao vậy?

Illyasviel nhìn thấy Evangeline có chút không chịu được Evangeline thấy là máu, một tuần cô chưa uống máu đấy. Cho nên thấy máu, cô hơi đói.

-Tôi không sao.

Evangeline cắn răng, nhắm nghiền đôi mắt lại. Sau đó trấn tĩnh lại. Illyasviel sau đó nhìn về Adward.

Illyasviel sẽ phải làm gì đây?

Dạo gần Tết cảm thấy chán quá..

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 227: Không Có Mạnh Mỗi Mới

-Adward-san, cầm cự một chút. Cháu sẽ giúp ông nhanh thôi.

Illyasviel hồi hải nói. Cô bé hơi dẫn đo, giữa việc sử dụng Phép Thuật hay không.

-Haizz....không sao. Thời chiến tranh này, thế nào cũng có những tên như ta phải bỏ mạng. Đáng tiếc phải để hai cô bé đáng yêu thế này trông thấy cảnh máu me sớm quá.

Adward tưởng mình sắp chết nên nói những lời cuối cùng.

Chỉ sau khi thấy một hào quang màu xanh nhạt hiện lên trên tay Illyasviel khi cô bé đặt lên vết thương sau lưng ông, Adward nhìn thấy cảnh này không khỏi sửng sồ.

Evangeline nhìn cũng sửng sồ, nhưng khác hẳn điều Adward đang nghĩ, cô bé lại thuần túy hơn, thật kỳ diệu, thật thần kỳ, tại sao Illyasviel lại có thể như vậy.

Vết thương ngừng chảy máu, vết chém đang nối lại, dần lành hẳn. Adward không còn thấy đau nữa.

-Illya-chan, cháu là sứ thần sao?

Sau khi đã có thể ngồi dậy, Adward ngạc nhiên hỏi Illyasviel.

-Sứ thần?

Evangeline thắc mắc nghiêng đầu nhìn Illyasviel.

-...

Illyasviel ấp úng không trả lời. Evangeline quay sang nhìn Adward hỏi:

-Adward-san, pháp sư là gì?

-Evangeline-chan, cháu không biết sao? Sứ thần là những người có thể làm nên những điều kỳ diệu, sứ thần trên thế giới có rất ít, cũng là chức nghiệp rất được tôn trọng. Illya-chan, cháu không phải là người của Giáo Đình chứ?

Adward nói.

-Giáo Đình?

Illyasviel lên tiếng.

-Giáo Đình là một tổ chức đào tạo ra những sứ thần để giúp đất nước. Giáo Đình chuyên về quang hệ sứ thần. Tuy nhiên vẫn có một số người sử dụng Phép Thuật sinh hoạt để nhóm lửa.

Adward nói. Phi Linh nghe thế nhú mày. Thời điểm Châu Âu loạn lạc, nước sạch cũng là nhu cầu cần thiết đối với người dân và hoàng gia. Nhưng mà cái chính là Giáo Đình là một tổ chức cho sứ thần, lại nói đến tên gọi như một tôn giáo thì đúng hơn, xây dựng tín đồ để đi theo mục đích nào đó là thứ Phi Linh cực kỳ không ưa, bởi vì có một số tiểu thuyết, những thứ như vậy đa phần lúc sau đều xấu cả.

-Adward-san, mong ông tiết lộ chuyện này cho người khác nhé.

Illyasviel vẻ mặt moe rơi lệ nói.

-....Thật ra ta cũng không có ý định nói cho ai về việc này, nói trắng ra ta không muốn liên quan đến Giáo Đình. Phiền phức lắm!

Adward gãi đầu nói. Đúng thật là như vậy. Các thương luôn không muốn quan hệ hay có bất kỳ dính líu gì đến Giáo Đình. Với lại, Giáo Đình cũng không ra lệnh, ban lệnh truy nã có mặt Illyasviel, cho nên Adward ông ta cũng không cần tham gia vào. Dính vào Giáo Đình vô cùng rắc rối.

-Ha....Cảm ơn Adward-san.

Illyasviel cười mừng rỡ, khom người cảm ơn. Evangeline lại không hiểu, tại sao nói sứ thần được tôn trọng nhiều đến thế, Illyasviel làm gì mà lo lắng như vậy?

Nghe Adward nói như vậy, Phi Linh không thềm quan tâm nữa, bởi vì mặt tên đó không biểu hiện của sự nói dối, nếu hắn nói dối, Phi Linh sẽ biết, và dĩ nhiên sẽ âm thầm giết hắn.

Chữa thương xong, Adward đứng lên và nhờ cả hai cô bé lên xe trước. Trong lúc đó, ông đã ra tay xử lý đám cướp trong âm thầm không cho hai cô bé biết. Quả là quan tâm sự ngây thơ của hai cô bé này.

Rồi cả ba nhanh chóng khởi hành rời khỏi nơi đó, tiến đến Coatbridge.

Sáng hôm sau.

Xe ngựa đã đến thị trấn. Có nhiều đồn điền, thửa ruộng, người dân có vẻ đang tập trung làm nông vào sáng sớm với những cây lúa mì vàng nhạt. Tiện thể thì lên đến Coatbridge, thời tiết lại thay đổi thành nắng không lạnh nữa.

Thời tiết như chong chóng ấy.

Đến gần thị trấn có một đồn chốt binh lính canh gác, Illyasviel và Evangeline xuống xe và chào tạm biệt Adward, ông ta chỉ đến đây, giao

hàng hóa cho người yêu cầu và bắt đầu đi đường đến thị trấn Perth.

Illyasviel và Evangeline không có quen biết gì với ai, nên hai cô cứ đi vòng vòng xung quanh hỏi thăm.

Không hỏi được anh lính nào, Illyasviel và Evangeline đi ra ngoài cánh đồng, đi trên con đường lớn giữa những thửa ruộng rộng lớn. Cơ mà, cả hai trong khi hỏi thăm lại nghe qua việc tổ chức lễ hội dị giáo gì đó, nhưng không đáng để ý lắm nên hai người bỏ qua. Chủ yếu Illyasviel hỏi về pháp sư ở thế giới này.

Đi ra thửa ruộng cũng khá xa, đi mất hết một tiếng đồng hồ tổng cộng từ sáng gần trưa đến được thị trấn Coatbridge, hỏi thông tin cả buổi trưa và đến khi chiều lại ra thửa ruộng, không hiểu sao Illyasviel lại muốn có một chiếc xe đạp. Giản dị thôi cũng được.

Trên con đường lớn, Evangeline nhìn thấy phía xa lại có một đám đông đang bu đông như kiến ấy. Cô kéo tay áo của Illyasviel, Illyasviel quay lại thì Evangeline chỉ về phía đám đông.

Cả hai nhanh chóng chạy đến đó. Gần nhất, Illyasviel và Evangeline nhìn thấy có một chiếc xe ngựa đứng ngoài trở hàng hóa, có vẻ của một thương nhân nào đó. Illyasviel và Evangeline liền muốn gặp chủ nhân của chiếc xe ngựa này.

Đám đông ở đó đang diễn ra một phong trào gì đó, đám đông đang bao vây xung quanh. Bên trong đó, có 4 người trai tráng nông dân trẻ tuổi đứng bao quanh một đồng lúa.

-Có sói...

-Năm xuống đó...

-Ai sẽ bắt được sói nào....

-Đây là lần cuối cùng rồi. Hãy cẩn thận...

-Horo sẽ chạy trốn khỏi bàn tay của những kẻ tham lam....

.....

Bốn người nông dân cùng lao vào đồng lúa mì. Rồi một tên đã nhanh chân, dùng lưỡi hái nhỏ cắt chùm lúa đó. Tên đó cắt được thì cười hí hửng, sau đó như một con cờ hó, hú lên “húuu.....”. Rồi hắn chạy đi, một vài nông dân trẻ đến trung niên rượt theo hắn.

Những tên khác vừa rượt theo vừa hô:

-Là Horo...

-Đừng để cậu ta thoát....

....

Illyasviel và Evangeline đã đi đến đằng sau đám đông, do cơ thể nhỏ bé nên chẳng thấy được gì cả. Nhưng có lẽ có liên quan đến sự kiện dị giáo gì đó, trông bọn họ hưởng ứng cũng rất dị mà.

-Đúng là bó tay!

Một người thanh niên tóc trắng gãi đầu cảm thán cũng ở gần đó, sau đó người đó liền đi về phía chiếc xe ngựa.

-Evangeline-san, nhìn kia. Hình như chú ấy là chủ xe ngựa đấy. Mau lại hỏi chú ấy về hướng Glasgow đi.

Illyasviel kéo kéo Evangeline, chỉ chỉ về phía người đàn ông tóc trắng.

Cả hai nhanh chóng chạy đến chiếc xe ngựa.

Khi người đàn ông tóc trắng leo lên xe ngựa. Illyasviel túm được một mảnh áo của anh ta. Khiến anh ta phải dừng lại và nhìn về phía sau mình là ai đang túm áo mình.

Cả ba chạm mặt nhau.

-Etou.....Các em là ai thế? Hình như anh chưa thấy mấy đứa ở vùng này bao giờ.

Thanh niên tóc trắng cười hỏi.

-Vâng....bọn em không phải người ở vùng này. Chúng em chỉ là khách qua đường thôi. À mà...Anh ơi, cho chúng em hỏi anh có hướng về Glasgow không?

Illyasviel cười gật đáp, sau đó cô bé hỏi.

-Sao em lại hỏi anh lại đi Glasgow?

Thanh niên tóc trắng hỏi.

-Tất nhiên là xe ngựa của anh rồi. Đã 5 ngày bọn em đi xe của thương nhân mà.

Illyasviel cười moe nói. Thanh niên tóc trắng trên mặt tỏ ra vẻ bất ngờ, không ngờ một cô bé bên ngoài trông như 10 tuổi lại đã từng đi trên xe thương nhân, chỉ với hai cô bé trạc tuổi nhau như vậy.

Nói xong, Illyasviel giao phần nhiệm vụ còn lại cho khuôn mặt moe ngây thơ của Evangeline. Cô bé lôi Evangeline đứng kế bên, hành động bất ngờ khiến Evangeline bất ngờ, ấp úng một hồi rồi mở miệng nói:

-....Thương nhân-san, anh có thể cho chúng em quá giang đến Glasgow không? (*khuôn mặt moe*)

Bị vẻ ngoài vô cùng đáng yêu của Evangeline tấn công, thanh niên tóc trắng chợt cứng đờ, sau đó gãi đầu, anh ta đưa tay ra muốn bắt tay, nói:

-D... Dĩ nhiên là được. Anh là Lawrence. Rất hân hạnh được gặp.

-Em là Illyasviel. Gọi em là Illya nếu anh muốn. Đây là...

Illyasviel hưng phấn giới thiệu, sau đó chỉ tay qua Evangeline, ý bảo cô ấy tự giới thiệu.

-....là Evangeline....

Evangeline nói khá nhỏ. Illyasviel cười nói tiếp:

-Cô ấy là Evangeline, cứ gọi cô ấy là Eva là được rồi. Phải không, Eva-chan?

Evangeline không tin được Illyasviel hoàn toàn khổng chế toàn cục. Đành gật đầu mà thôi, dù nói cũng không thể nào nói lại Illyasviel.

Illyasviel bắt tay với Lawrence, rồi lên xe theo Lawrence, Evangeline cũng lên theo.

Lawrence quất ngựa cho nó hướng về phía thị trấn chính.

Nói là thị trấn nhưng nó giống làng hơn, những ngôi nhà được làm bằng gạch với rơm rạ làm mái nhà.

-Trưởng làng-san.

Lawrence lái xe ngựa ngang qua một nhà kho, nơi người dân đang thay gánh lúa mì vừa mới thu hoạch mang vào trong kho. Anh ta vẫy tay chào một người trung niên, với cặp râu không dài.

-Ồ, Lawrence. Điều gì mang cậu quay lại làng thế?

Trung niên trưởng làng cười nói.

-Cũng do một hiệp sĩ kia nói với tôi có một lễ hội thu hoạch. Nên tôi đến xem có thể làm gì không.

Lawrence nói. Illyasviel và Evangeline ngồi kế bên nhau, nhìn ngó xung quanh cảnh vật xa xa ngoài cánh đồng.

-Tôi hiểu rồi...Một hiệp sĩ ở tu viện phương Đông phải không?! Đến tận nơi xa xôi này chỉ vì một lời đồn như vậy thôi sao?!

Trưởng làng khoanh tay cười nói. Thì ra bên chốt gác binh mà Illyasviel và Evangeline đi qua hồi sáng là tu viện.

-Tôi nghĩ là ông biết, vì dù sao ông cũng là trưởng làng mà. Nhưng năm nay quả thật thu hoạch được rất nhiều lúa mì nhỉ...Nếu các ông đã trữ đủ số lượng, tôi có thể sẽ mua một ít.

Lawrence nói.

-Xin lỗi Lawrence. Có vẻ không có dư mấy, nhưng tôi sẽ gói vài bó lại cho cậu. À mà, Yarei cũng muốn gặp cậu lắm đấy. Thịnh thoảng cậu ấy kể về cậu. Rằng cậu đã giúp cậu ấy rất nhiều hồi cậu ta còn ở với ngài lãnh chúa. Cậu ấy thật sự muốn gặp cậu lắm.

Trưởng làng nói.

-Tôi cũng muốn đi uống với cậu ta một chút. Cho tôi biết khi nào lễ hội kết thúc nhé.

Lawrence cười nói.

-Cậu không ở lại được sao?

Trưởng làng hỏi. Có hai đứa nhỏ khoảng 5-6 tuổi chạy ra mang theo rau quả trên tay.

-Không phải phong tục ở đây là tiễn khách trong thời gian diễn ra lễ hội sao? Bởi vì tôi là một lái buôn nên không thể sống một cuộc sống mộ đạo được.

Lawrence cười đáp. Trưởng làng bế hai đứa nhỏ lên sau đó quay lại nhìn Lawrence tươi cười nói:

-Nếu cậu không thể ở lại, hãy nhận cái này đi nhé.

Ý trưởng làng bảo Lawrence nhận đồng rau củ quả chứ không phải hai đứa nhỏ, đã cho đi nhờ hai cô gái 10 tuổi đã đủ đô rồi. Lawrence đành nhận đồng trái cây đó.

Đợi đến buổi tối, lễ hội cũng kết thúc và tổng kết số lúa thu hoạch. Lawrence mua vài bao lúa mì để làm hàng hóa đem đến Glasgow bán.

-Lawrence-san được trưởng làng-san yêu mến nhỉ?

Illyasviel đứng đưa đôi chân trong không khí cười nói. Lawrence cười khổ đáp. Illyasviel có cần phải tinh ý như vậy không? Trong khi đó Evangeline thì lạnh lùng hơn, cô bé không nói gì nữa kể từ lúc giới thiệu tới giờ.

Nghỉ Tết thôi:v qua Tết tầm mừng 4 sẽ quay lại....AE ăn Tết vui vẻ....mong là qua Tết cmt sẽ được hưởng ứng nhiều hơn...

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 228: Đi Glasgow (1)

Chúc mọi người năm mới nhiều niềm vui, vạn sự như ý. OK, năm mới đăng chương lấy lộc. ^_^ Và ta cũng có điều muốn nói, về một reader đã phát hiện và cmt về Lawrence trong manga Ookami. Thứ nhất, Ookami vào thời trung cổ, và thời gian không xác định và cả địa điểm trên bản đồ cũng khá tương tự với Scotland, nên ta cho loạn xuyên luôn cho vui. Thứ hai, ai đó nói rằng làm sao có chuyện trùng hợp mà Ookami lại có trong Negima, thì ta sẽ lí giải bằng việc đây là Đa Vũ Trụ, ta tự tạo cho mình một đường mà cả hai thế giới này cùng nhập chung lại, cơ mà, giới quan của truyện là lên đến Nguyên Vũ Trụ (Đại Vũ Trụ) cho nên chuyện này không thành vấn đề. Ok, còn một điều cần lưu ý....à mà thôi,:v dù sao thì năm mới tràn đầy hạnh phúc nhé mọi người....

Đã rời xa ngôi làng, tiếng ăn mừng tung hô vẫn vang lại đến chỗ xe ngựa.

-A! Quên kiểm đồ ăn dự trữ nữa rồi.

Illyasviel và Evangeline đồng thanh nói khi thấy Lawrencer lấy cà rốt từ đồng rau củ quả mà trưởng làng cho anh lúc chiều.

Rột rột~~

Bụng hai cô bé vang lên inh ỏi, hình như từ sáng trưa lúc xuống xe của Adward thì cả hai chưa ăn gì, thêm việc đi đường một tiếng mấy đã làm cơn đói phát tác tột độ rồi.

Lawrencer cười và đưa hai cô hai quả củ cải trắng. Hai người ăn nhanh và cảm thấy đỡ đói hơn rồi.

Tối gần khuya, Illyasviel và Evangeline dựa đầu vào nhau mà ngủ trên ghế trước kế bên Lawrence. Anh ta cũng dừng xe lại cho ngựa nghỉ ngơi. Vác xô gỗ đi đến dòng sông gần cánh rừng mà anh cho dừng xe ngựa.

Khoảng 10 phút sau anh ta quay lại với chiếc xô nước đầy nước, anh ta để cho ngựa của mình uống. Rồi anh lấy một củ cà rốt cho ngựa ăn.

-Illya-chan, Eva-chan. Dậy đi, ngủ đây như thế sẽ bị cảm đấy.

Illyasviel và Evagneline ngay sau đó mở mắt thờ dãn vẫn còn buồn ngủ dậy. Dụi hai con mắt, cả hai nhìn xung quanh.

-Are~Đến nơi rồi sao?

Illyasviel mới ngủ nói.

-Làm gì mà nhanh đến thế chứ cô nhóc nhỏ. Tối khuya rồi, cũng phải để anh nghỉ ngơi chứ.

Lawrence cười khở nói. Sau đó anh ta ra sau thùng xe, vén tấm vải che lên, trong miệng còn gặm một miếng thịt khô.

Khi vén tấm vải lên, bên trong đó có đồng lúa Lawrence đã mua, và có những tấm lông thú.

-Cái gì thế?

Lawrence chợt thấy có thứ gì đó bất thường khi vén tấm vải lên được một nửa.

Một đồng lông thú màu hạt dẻ có phần ngọn là màu trắng.

Illyasviel và Evangeline chạy lại kể bên Lawrence. Hai cô bé tròn mắt nhìn.

Một cô gái trẻ xinh đẹp với mái tóc màu hạ dẻ, thân hình nho nhỏ, khoảng 16-17 tuổi, đang nằm ngủ ngon lành trên đồng lông thú. Hơn nữa, cô ta không mặc gì cả.

-Hử?!

Lawrence nhìn khắp cơ thể cô gái trẻ. Evagneline mặt đỏ chín rồi, Illyasviel thì nụ cười cứng đờ.

Cô gái tỉnh dậy, nâng người mình dậy khỏi tám vải che, để lộ đôi tai thú trên đầu mình. Ủng người về phía trước với cơ thể đầy gợi cảm không một tấm vải che thân, cô ta há miệng ra, hơi lạnh phà ra, hé lộ đôi răng nanh của mình.

-Hú.....

Cô gái trẻ hú lên tiếng sói. Lawrence sợ hết hồn mà té về phía sau. Illyasviel và Evangeline biểu cảm khác hoàn toàn. Evangeline đứng yên nhìn, Illyasviel thì cười thích thú.

Con ngựa ở phía trước cũng bị tiếng hú của cô làm cho sợ hãi.

Cô gái trẻ hú xong thì ngồi xuống, tóc dài xỏa xuống che đi hai ngọn đồi nhô ra đẹp kinh người của cô, phần dưới có mấy bộ lông thú che đi.

-Ôi chao...Trăng đêm nay đẹp quá. Anh có rượu không?

Thông thường thì có hai ngày liên tiếp Trăng tròn mà. Hôm qua và hôm nay đều tròn cả.

Đôi mắt cô gái trẻ tròn, màu đỏ, khuôn mặt xinh đẹp. Mái tóc hạt dẻ dài ngang lưng, mái che trán giống Evangeline. Lạ lùng thay lại có chiếc đuôi

phep thấy phía sau vùng hông của cô gái.

-Tôi không có, nhưng mà cô là ai? Sao lại ngủ trên xe tôi?

Lawrence lấy lại bình tĩnh và chỉ ngón trỏ vào cô gái hỏi.

-Vậy là không có rượu à.

Cô gái bơ Lawrence và nhìn qua nhìn lại tìm kiếm thứ cô cần. Cô nói:

-Vậy còn thức ăn? À, đây rồi.

Rồi cô nhìn về Lawrence, chính xác hơn là miếng thịt khô trong miệng anh ta, cô vớ tay lấy miếng thịt khô đó và cho vào trong miệng, nhai măm măm ngon lành.

-Cô bị ma nhập....

-Là người thú thật này!

Lawrence nhìn chiếc răng nanh của cô và đưa tay ra sau lưng, định rút con dao găm của mình. Nhưng mà Illyasviel đã xuất hiện kể bên cô gái lúc nào không hay, Illyasviel vẻ mặt có chút kì lạ, nụ cười hơi hơi dị, kể cả ánh mắt nữa. Illyasviel nhanh tay tóm lấy chiếc đuôi màu hạt dẻ đang phe phẩy của cô gái.

-Này~...dừng lại...không phải chỗ đó....dừng có động vào nó.....Hya~.....

Cô gái như bị uống thuốc kích dục ấy. Khuôn mặt đỏ bừng, cơ thể uốn éo liên tục, liên tục co giật. trong khi đó, Illyasviel vừa vò nắn chiếc đuôi xù lông của cô gái không ngừng nghỉ, nụ cười hơi làm người ta sờ sợ.

Lawrence nhìn thấy Illyasviel như vậy, chợt đổ mồ hôi, nuốt nước bọt, cũng bởi hành động của cô gái quá gợi cảm, thêm vào đó là trận như nhộng

nữa.

-Ái...đau!

Evangeline tự nhiên đứng ngay sau lưng Illyasviel, cho cô bé một đập vào đầu Illyasviel một cái, Illyasviel nhìn về phía Evangeline. Khuôn mặt Evangeline đỏ bừng.

-Thôi ngay đi.

Evangeline nói. Illyasviel vừa ôm đầu vừa nhìn Evangeline, cuối cùng cũng bình tĩnh lại.

-Xin lỗi xin lỗi. Tại mình chưa gặp người thú bao giờ...

Illyasviel liên tục cúi người xin lỗi. Cô gái tốt cuộc đã ổn định lại.

Đã có Evangeline xử lý Illyasviel, Lawrence nhìn cô gái hỏi:

-Rốt cuộc cô là ai?

Cô gái nhìn Lawrence rồi cười mỉm trông rất dễ thương, cô lại nhìn xung quanh, quan sát và kiểm tra cơ thể mình, cô vừa làm thế, vừa nói:

-Tôi là Horo. Lâu rồi tôi không ở trong hình dáng này. Ừm, cũng không tệ lắm...

-Horo? Đây không phải là tên của vị Thần vụ mùa vùng này sao? Vậy cô là một vị Thần sao?

Lawrence cau mày nói. Horo nhìn Lawrence, rồi ngó ra câu hỏi của anh ta, cười tươi nhìn trông rất dễ thương.

-Tôi đã ở đây và được gọi là Thần từ rất lâu rồi...Nhưng tôi chả có gì vĩ đại như Thần linh. Tôi chỉ là Horo không hơn không kém.

Horo cười nói.

-Anou~....Horo-san. Em xin lỗi. Lúc này em có chút quá khích.

Illyaviel đến kể bên Horo và cúi đầu xin lỗi.

-Không sao không sao. Cơ mà hai cô bé nhìn đáng yêu quá!

Horo cười, sau đó lấy tay véo má của Illyasviel. Illyasviel đau quá, nhưng miệng thì bị banh ra không nói được rõ ràng:

-Hogo-an...au á...ha ho e....(Horo-san đau quá...tha cho em)

-“Từ rất lâu rồi”, ý cô là từ lúc mới sinh ra?

Lawrence ngồi xuống và bắt chuyện với Horo, không quan tâm Illyasviel đang bị Horo véo má.

-Không. Quê tôi ở tận phương Bắc cơ.

Horo cười đáp.

-Tận phương Bắc cơ à?

Lawrence nói.

-Đúng, một vùng đất ngập chìm trong màu trắng và mùa hè chỉ như một cái chớp mắt so với mùa đông. Nơi đó gọi là Yoitsu. Sao vậy?

Khi Horo nói đến Yoitsu, Lawrence có vẻ nhớ đến gì đó, Horo hỏi anh. Lawrence đáp:

-Không...vậy là cô sinh ra ở đó.

-Đúng. Không biết yoitsu bây giờ ra sao rồi? Liệu mọi người ở đó có ổn không?

Lawrence suy nghĩ một chút hỏi:

-Cô còn nhớ nơi nào nữa không?

-Hử...À, đó là chuyện từ cả mấy trăm năm trước rồi...Ừ.... À. Có 1 thị trấn tên là Nyohhira hay gì gì ấy. Là một thị trấn có mạch nước nóng chảy qua.

Yoitsu theo như Horo nói là một vùng thung lũng tuyết nằm ở phía Bắc của đất nước. Và Nyohhira là thị trấn ở gần Inverness ở phương Bắc Scotland. (chế nha). Đoạn đường giữa Glasgow đến Inverness là 179 km. Đoạn đường này ít nhất là mất gần năm năm đấy, đoạn đường chông gai lắm.

-Ách xì....

Một cơn gió thổi qua khiến Horo hắt hơi, cô nhanh chóng chui lại vào trong những tấm lông thú.

-Ừ ừ...Mình không ghét hình dáng này nhưng mà lạnh quá...Không đủ lông...

Horo run run nói.

-Cái “hình dạng” mà cô nói tới là gì? Bỏ mấy thứ thừa thải kia ra, trông cô có khác gì người đâu.

Lawrence vất tay lên cằm suy nghĩ và nói.

Horo nghe xong chồm dậy, đứng lên, với nụ cười tự tin, cô nói:

-Đôi tai này có thể nghe thấy mọi dối trá và tai ương. Nhờ nó, tôi có thể giúp bạn đồng hành thoát khỏi hiểm nguy. Cái đuôi này là niềm vui và niềm tự hào của tôi. Ai thấy cũng đều phải khen ngợi.

Illyasviel lại muốn lên cơn rồi. Cô bé lấy muôn với tới chiếc đuôi của Horo, Evangeline nắm cổ áo Illyasviel lại.

-Vậy tên cô là Horo?

Trong khi Lawrence, Horo lại chui vào trong đồng lông thú, cô quay đầu lại đáp:

-Ừa.

-Cô không chỉ có tai và đuôi sói đâu nhỉ? Nếu cô thật sự là hiện thân của sói.

Lawrence cười nói.

-Không.

Horo thờ ơ nói.

-Cái gì?

Lawrence mặt không hiểu thốt.

-Anh muốn tôi cho anh xem hình dạng sói của tôi chứ gì.

Bị năm tim đen, Lawrence khụ khụ ho, sau đó anh ta giải thích:

-Nếu cô là người, tôi có thể áp giải cô đến nhà thờ của Giáo Đình, dù sao thì những kẻ bị ma nhập luôn đem lại tai ương...Nhưng nếu chứng minh được cô thật sự là Thần mùa vụ Horo và là hiện thân của sói. Tôi sẽ không làm vậy.

Horo cau mày.

-Theo tôi được biết, hiện thân của thú có thể thay đổi hình dạng tùy thích. Nếu cô là thật, cô có thể hiện nguyên hình.

Lawrence nói. Illyaviel và Evangeline ngồi nghe. Horo lại ngồi dậy, thờ dài, cô nói:

-Dù là dạng nào thì cũng cần có điều kiện.

-Cô cần gì?

Lawrence ngồi xuống, tò mò hỏi.

-Với tôi thì chỉ cần một ít lúa mì. Không phải máu tươi.

-Máu?

Lawrence kinh hô. Illyaviel không có biểu hiện sợ hãi, Evangeline không biểu lộ cảm xúc ra mặt.

-Sao vậy? Sợ rồi à?

Horo nhìn bộ mặt Lawrence cười. Lawrence xoay mặt đi chối. Horo cười một cách hời hợt, sau đó quay mặt đi lạnh lùng nói:

-Nếu anh như vậy, tôi lại càng không muốn cho anh xem. Hơn nữa còn có hai cô bé ở đây nữa mà.

Horo dứt lời, quay mặt hướng về phía Illyasviel và Evangeline.

-Em sẽ ổn. Còn Eva-chan thì sao?

Illyasviel giơ tay lên cười nói, rồi nhìn qua Evangeline.

-Tôi cũng ổn.

Evangeline đáp.

-Chắc chắn anh và hai cô bé sẽ run như cây sậy khi thấy hình dạng của tôi. Cả người và thú đều sợ tôi, họ tôn tôi lên thành sinh vật đặc biệt. Tôi

không muốn điều đó nữa.

Horo vừa nói, tay đặt trên tấm lông thú, cô bấu nó. Biểu hiện cho sự không muốn.

-Tôi là 1 lái buôn, tôi từng thấy vô số thứ kinh dị trên đời rồi. Cô nghĩ tôi sẽ sợ hình thật của cô sao?

Vừa nói, Lawrence giơ hai tay lên, chứng tỏ bản lĩnh.

-Lawrence-san, tay anh kìa.

Illyasviel cười cười chỉ chỉ vào tay của Lawrence.

-Nếu anh muốn chứng tỏ mình can đảm, thì tay đừng có run lên như thế. Cả hai đứa bé còn không run nữa kìa.

Horo nói. Lawrence nhìn tay của mình, sau đó đỏ mặt xấu hổ.

-Ha ha. Anh đúng là ngây thơ quá!

Horo cười nói. Illyasviel và Evangeline người cười y chang Horo, người thì yên lặng nhưng trong thì cười.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Đi Glasgow (2)

-Nhưng...cho người thật thà như anh và...hai cô bé này thấy hình dạng thật của tôi cũng không sao. Nhà thờ của Giáo Đình đã nhìn tôi bằng cặp tàn nhãn ấy nhiều lần rồi. Thật khó để hiện hình toàn bộ. Xin lỗi, nhưng tôi chỉ cho mọi người thấy mỗi cánh tay thôi.

Horo nói, sau đó chồm về phía bố lúa mì, lấy ra một nắm lúa mì.

-Cô làm gì vậy?

Lawrence hỏi Horo khi thấy cô đưa nắm lúa mì vào miệng. Sau khi ăn xong nắm lúa mì, cơ thể Horo run rẩy liên hồi, cô ưỡng ngực lên thở dốc, cánh tay trái cô nhanh chóng biến dạng, trở nên to lớn hơn, lông màu hạt dẻ mọc ra trên cánh tay to lớn ấy.

-Hơi méo mó một chút...

Đầy đủ nguyên hình cánh tay to lớn, 3 móng vuốt màu trắng của một con sói, chỉ là hơi quá cỡ so với một con sói thông thường. Vẻ mặt Horo đỏ ửng vì gắng sức, mồ hôi đổ còn đọng lại trên mặt. Horo giữ một nụ cười khá không tự nhiên vì do mất sức, cô nói:

-Thế nào? Giờ anh tin rồi chứ.

Con ngựa phía trước cũng bị áp lực vô hình của Horo làm cho sợ mà nhảy lung lung.

Lawrence vừa nhìn, trong khi tay lấy ra bao đựng nước, Illyasviel và Evangeline lại gần cánh tay to lớn của Horo. Cả hai chạm vào nó, nhẹ nhàng.

-Ara~, hai đứa không sợ sao?

Horo thấy hai cô bé không ngần ngại chạm vào cánh tay dị thường của Horo nên bất ngờ hỏi.

-Nó là lông thú mà. Rất mềm, rất đáng yêu.

Illyasviel ngây thơ cười nói. Horo nghe thế lại nhìn sang Evangeline. Chỉ thấy Evangeline sắc mặt trắng bệch, sau đó cô bé lặn bụng ra xiù tại chỗ. Hóa ra từ nãy giờ Evangeline cố gắng lấy hết dũng khí để thử chạm vào Horo, xong việc cô bé buông luôn.

-Eva-chan!

Illyasviel vội vàng lun lậy Evangeline dậy.

Lawrence một bên lấy nước tưới lên đầu mình. Horo nhìn thấy và nói:

-Nếu anh nghĩ đây là ảo giác thì không sờ thử đi. Hai cô bé còn can đảm hơn anh đấy.

-Ờ...ờ...

Sau khi đã rửa mặt và chắc chắn mắt anh không nhìn nhầm, Lawrence định sờ cánh tay của Horo trong lúc tay run run.

-A!

Lawrence gần sờ được tay Horo rồi, Horo lại ngân lên, làm như cô xấu hổ vì điều đó vậy.

-Sao...sao thế?

Lawrence bất giác rút tay về và hỏi. Horo ngoắc đuôi mình về phía trước, bàn tay bên phải cầm lấy nó và che ở trước mặt, chừa lại một phần

khuôn mặt nhìn Lawrence, cô nói:

-U. Nhẹ nhàng thôi anh nhé...

Horo xụ hai tai cáo mình xuống, vẻ mặt hồng hồng, mắt liếc nhìn Lawrence một cách vô cùng lừa tình.

Lawrence nghe vậy liền tức giận và nhìn thấy Horo cười vì đã chọc tức được anh, anh liền dứt khoát chạm vào cánh tay to lớn đầy lông lá của Horo. Illyasviel và Evangeline vỗ tay tán dương vì Lawrence thành công. Evangeline vừa được Illyasviel lay dậy từ trong cơn bất tỉnh nhân sự.

-Cô thật sự là Thần sao?

Lawrence bình tĩnh lại và ngồi xuống hỏi Horo, trong khi đó, Horo ăn vào một nắm lúa mì nữa. Cánh tay cô nhanh chóng thu lại hình dạng cũ, Horo cười nhìn Lawrence nói:

-Tôi chẳng là Thần thánh hay gì cả. Cơ thể tôi chỉ hơi quá to và tôi thông minh hơn đồng loại một chút thôi. Thấy thế nào?

-Tuyệt vời!

Illyasviel hô tán dương hết mình. Nhưng chỉ có mình Illyasviel là lên tiếng thôi, Evangeline là lạnh lùng girl rồi.

-Nhưng Horo chẳng phải hiện đang ở vùng Coatbridge hay sao? Chẳng phải Horo sẽ nhập vào người gặt ngọn lúa mì cuối cùng hay sao?

Lawrence nghi vấn hỏi.

-Fufufu, tôi là một Kenrou Horo. Tôi hiểu rõ giới hạn của mình. Đúng là người ta nói rằng tôi sống trên đồng lúa mì, và nếu không có lúa mì thì tôi không thể sống ở đó được. Và tôi thường ở trong ngọn lúa mì cuối cùng

được gặt...Tôi thường giấu mình trong đó. Vì tôi không để cho con người nhìn thấy được. Nhưng cũng có ngoại lệ...

Horo nhấn mạnh phần cuối, khiến Lawrence chú ý lắng nghe hơn.

-Nếu có một bó lúa mì lớn hơn bó lúa cuối cùng được gặt, tôi có thể trốn vào đó mà không bị phát hiện. Đó là tại sao người ta nói Horo sẽ biến mất nếu con người quá tham lam gặt lúa.

Horo nói. Lawrence đã phát hiện thứ gì, sau đó quay về phía bó lúa mì.

-À. Đó là lý do vì sao anh là vị cứu tinh của tôi. Không có anh thì tôi không thể trốn đi được.

-Chẳng biết có nên trả đồng lúa này về làng không nữa, họ sẽ lo lắng vì Nữ Thần của họ đã biến mất...Tôi biết người dân ở vùng này đã lâu rồi, tôi không muốn nhìn thấy họ lo lắng.

Lawrence cười khoanh tay tự bản thảo.

-Không...không thể...Anh đang nói dối phải không?

Horo lại một lần nữa hào quang lấp lánh e thẹn. Làm cho Lawrence khựng người lại, anh ta quay lại nhỏ mọn nói:

-Tôi...tôi không biết.

Lawrence liếc mắt nhìn Horo trong khi quay mặt đi. Vẫn khuôn mặt lừa tình:

-Anh không...cứu tôi thiệt ư?

Lawrence bị đánh thính một lần nữa, anh ta xoay cả người đi, quay về chỗ lúi của mình. Illyasviel nhin cười từ nãy giờ cuối cùng hết nhin được, bung miệng cười ha hả.Evangeline nhin Illyasviel với cặp mắt không hiểu.

-Eva-chan không hiểu sao?

Illyasviel vừa cười vừa lau nước mắt đọng trên mắt của mình.
Evangeline lắc lắc đầu ngây thơ.

-Là như vậy....

Illyasviel bắt đầu quá trình đầu độc Evangeline ngây thơ, Illyasviel nâng gọng kính của mình mà chúng ta không biết nó từ đâu lòi ra, như một giáo sư chỉ giáo Evangeline về tình yêu....

Về phần Illyasviel, cô bé không hề trong sáng nữa đâu, còn nhớ Hoàng Kim Thánh Nữ chứ? Illyasviel vốn là nhân bản hoàn hảo của bà ta, cho nên khi Hoàng Kim Thánh Nữ biến mất, đã để lại rất nhiều thứ cho Illyasviel, nhất là phần kiến thức. Trong đó có kiến thức về mảng tình cảm hài hước này.

Sau đó Evangeline mặt đỏ chót, cuối cùng cô bé thành công bị đầu độc, may là cô bé không tò mò, mà là tức giận, có lẽ cô bé khá nghiêm túc về chuyện này.

Horo nhìn Evangeline, cười thoải mái. Lawrence cuối cùng bình tĩnh lại và quay lại nhìn Horo mặc tiếng cười của Illyasviel.

-Tôi muốn hỏi cô một câu.

Lawrence nghiêm túc nói. Horo gật đầu đồng ý.

-Neu61 cô rời khỏi đây. Chẳng phải lúa ở vùng này sẽ không mọc nữa sao? Cô không nghĩ đến chuyện đó à?

Lawrence nói. Horo nghe và im lặng không đáp lại. Lawrence thấy lạ nên lại hỏi tiếp:

-Sao thế?

-Dù cho tôi không ở làng đó thì mùa thu hoạch vẫn diễn ra.

Horo khó chịu nói. Lawrence nói:

-Thế sao?

Horo chỉ bầu vào đồng lông thú và nói lại với tâm trạng không vui:

-Tôi đã ở ngôi làng đó lâu rồi, lâu đến mức có thể sánh ngang với số lông trên đuôi của tôi. Có thời gian, họ bắt đầu tăng diện tích trồng lúa mì, dù cho tôi hoàn toàn không đồng tình. Anh biết không? Tôi từng hứa với 1 chàng trai trẻ rằng sẽ giúp làng luôn bội thu...

Đang yên đang lành, Horo chợt to giọng:

-VÀ TÔI VẪN GIỮ LỜI HỨA!

-Tôi là con sói sống trên đồng lúa mì, và lúa mì không thể mất ưu thế trước các loại cây trồng khác. Như đã hứa, lúa mì ở đây luôn thượng hạng. Nhưng có lúc đất ở đây quá kém, tôi không thể giúp được gì. Đó là cái giá phải trả vì đã làm cạn kiệt vùng đất này. Nhưng ngược lại, họ lại bảo rằng chính tôi đã nguyên rửa họ. Tôi đã từng muốn rời khỏi đây vào lúc đó. Tôi không thể chịu đựng được nữa. Tôi nghĩ tôi đã hoàn thành tốt lời hứa của mình rồi...

Toàn bộ quá khứ của Horo được cô tường thuật lại. Horo thở dốc vì tức giận. Lỗi suy nghĩ của con người không bao giờ thay đổi ngay cả ngày xưa cho đến thời hiện đại, có đổi, nhưng chỉ suy giảm chứ không biến mất. Có bao giờ chịu nhận lỗi của mình trong khi có người khác chịu tội thay mình chứ.

Illyasviel đã quay về mode moe của mình và Evangeline cũng khôi phục. Hai cô bé nghe Horo nói, cũng đồng cảm. Horo vẫn còn chưa hả giận, cô đắm mình trong đồng lông thú kia, lằm bằm:

-VẬY MÀ HỌ VẪN CỨ TIẾN TỚI VÀ LÀM THEO CÁCH CỦA MÌNH. NƠI NÀY ĐÃ KHÔNG CẦN TÔI TỪ LÂU RỒI. NGAY CẢ HỌ CŨNG KHÔNG CẦN ĐẾN TÔI NỮA.

Lại một lần nữa không kiềm chế cơn sôi máu bao nhiêu năm qua, Horo tức tối to giọng. Cả người cô run lên vì giận.

Illyasviel và Evangeline đến ngay kế bên, cả hai ngồi xuống xoa xoa đầu cô. Lawrence suy nghĩ một chút, nhìn Horo đang khóc, gãi đầu, thở dài.

-Ma~ ai đúng, ai sai, ta nên bỏ qua.

Lawrence cười nói. Horo xoay mặt sang nhìn Lawrence một chút, rồi xoay mặt đi nơi khác, nhận lỗi vì quá sức nóng giận.

-Tôi hiểu được tâm tư của cô. Nhưng nếu rời làng, cô sẽ đi đâu?

Lawrence nói. Nghe được như vậy, Horo phe phẩy tai của mình. Rồi ngồi dậy nhìn lên trời đêm đầy sao, rồi cô nói:

-Tôi muốn trở về phương Bắc. Nơi tôi sinh ra Yoitsu. Tôi không biết đã bao lâu rồi. Nhưng tôi thực sự muốn trở về. Nhưng vì nó ở quá xa, tôi muốn chu du một chuyến. Nhiều năm trôi qua, nhiều thứ đã thay đổi. Tôi muốn tận mắt chứng kiến.

Horo thành thật nói. Illyasviel và Evangeline nghe mà cảm động. Sau đó Horo quay lại nhìn Lawrence cười nói:

-Nếu anh không đem bao lúa này trả về Coatbridge và giải tôi đến nhà thờ, tôi sẽ đi với anh. Anh là 1 lái buôn đúng không?

-Tôi không thể quyết....

Lawrence nhượng một bên mày nói, đang nói giữa chừng thì bị Illyasviel lên tiếng:

-Tất nhiên là được rồi. Lawrence-san rất tốt bụng đấy. Mới gặp bọn em một lần mà tin tưởng bọn em nhiều lắm đấy.

-Hô~ đúng như vậy sao?

Horo cười nghi ngờ.

-Dĩ nhiên là không rồi. Illya-chan. Em làm ơn đừng nhoi nhoi nữa.

Lawrence cười khố.

-Ji~ em muốn xem chuyện tình của hai người thôi mà. Anh thậm chí không ngại xem cơ thể Horo-san kìa.

Illyasviel cười nói.

-Chuyện tình?!

Lawrence chột giật mình, đỏ mặt. Horo cười sặc sụa. Evangeline thì đỏ mặt khi nói về vấn đề tình yêu này.

-Dù sao, tôi tin vào con mắt nhìn người của mình. Anh không phải loại người có thể từ chối giúp đỡ người khác, tôi lại càng không tin anh là kẻ máu lạnh. Hai cô bé là ví dụ điển hình.

Horo cười nói.

-Illya-chan và Eva-chan chỉ là người thường mà thôi.

Lawrence chối.

-Ồ. Người thường mà anh nói là ai trong số hai cô bé đó?

Horo cười Lawrence.

-Không lẽ...không lẽ một trong số hai em ấy không phải người sao?

Lawrence đỏ mặt nhìn chăm chăm Illyasviel và Evangeline. Khiến cho cả hai cô bé của chúng ta ôm nhau, run run. Evangeline thì run thật đấy, Illyasviel giả ngu thôi, cô là pháp sư, để lộ thân phận thì toi đời.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 230: Tiếp Tục Tìm Kiếm

Lời nhắn đầu năm, à....chào các reader, 3 mừng Tết mọi người có được nhiều tiền lì xì không nhỉ? hay là lớn hết rồi nên không được lì xì?:v hỏi thăm chút thôi không có ý động đến nỗi buồn của mấy reader, cơ mà ta là bán-hoa cho nên vẫn được lì xì Tết, dù sao thì người hoa quan niệm lập gia đình rồi mới không lì xì nữa.

Ầy...đi lộn hướng rồi, nói chung là nhắc trước cho anh em chuẩn bị một chút, ta sẽ cho tua nhanh thời gian một chút, bỏ qua bớt quá trình đi lại giữa những nơi chốn, dù sao thì ta cũng cố tình câu chương nên viết mấy cái nhàn cũng hơi nản:p

Thế nhé, đọc truyện vui vẻ

Tuy được hô hoán là Thần linh đã từ lâu đời, nhưng Horo vẫn có bản chất là sói. Với sói, đôi tai rất thính, về cơ bản những con sói thông thường mà mọi người thấy và biết chỉ có đôi tai thính thông thường, và ở Horo thì hơn nhiều, cô có thể nghe được nhịp tim của người khác, từ đó đoán ra người đó nói dối hay thật. Illyasviel dù sao chỉ tiếp nhận một chút trí thức của Hoàng Kim Thánh Nữ, làm sao có thể thành thạo làm những chuyện giả ngu như này.

Illyasviel giả ngu đã bị Horo biết được.

-Giờn tí thôi mà. Trông mọi người nghiêm trọng quá! Hahaha....

Horo chột phá cười. Khiến Illyasviel và Evangeline cứng đờ, kể cả Lawrence cũng tương tự.

-Thật tình. Tôi biết là hai đứa nhỏ giỡn hơi lỗ một chút, nhưng mà đùa như thế là tội bọn chúng quá rồi.

Lawrence gãi đầu nói.

-Lawrence-san, em muốn đi ngủ rồi, mệt quá.

Illyasviel vừa che miệng ngáp dài vừa nói.

-Rồi. Mọi người ngủ trên xe đi.

Illyasviel và Evangeline mau chóng dành phần của mình mà ngủ. Do chiếc xe rộng đủ 4 người nằm, may mà cả hai cô bé cơ thể cũng khá nhỏ nhắn, nên không có chiếm diện tích như người trưởng thành. Và hai cô bé nằm giữa, đây là ý kiến của Evangeline, Horo có cơ thể của người phụ nữ trưởng thành đấy, thêm vào đó là thanh niên tỉnh Lawrence nữa.

Illyasviel và Evangeline ôm nhau ngủ ngon tới sáng. Hai người kia ngủ hai bên.

Sáng sớm hôm sau. Horo dậy sớm nhất. Vì Horo lục lọi đồng hồ của Lawrence nên Illyasviel và Evangeline cũng bị đánh thức. Khi dậy, chỉ thấy Horo đang mặc một chiếc áo tay dài màu xanh, cổ v领 lên một chút, khoác bên ngoài là chiếc áo lông đen, viền có lông làm chiếc áo phồng ở phần viền. Ở phần bụng gần với hông có quần vải màu đỏ. Cô mặc chiếc váy đen dài có viền lông thú và bên trong váy cô lại mặc một chiếc quần dài màu hạt dẻ khá trùng với màu lông đuôi của cô, ở ống chân có lông thú màu trắng vẽ lên ở phần dưới bắp chân một chút và cổ chân, và cô mang một đôi giày (có lẽ là ủng) màu đen.

-Sao nào? Hợp với tôi không?

Horo tai thính nghe được tiếng hai cô bé đã dậy rồi nên quay sang hỏi.

-Ừm. Hợp với Horo-san lắm!

Illyasviel cười gật đáp. Evangeline ít nói hơn, cô bé chỉ nhìn thôi, nhưng Horo lại biết là cô bé nói rằng bộ đồ hợp với cô rồi.

-Chuyện gì vậy?

Lawrence cũng dậy nốt rồi. Anh ta vừa dụi mắt, vừa hỏi.

-Anh thấy thế nào?

Horo nghe Lawrence đã dậy liền quay sang hỏi anh ta, cô xoay một vòng, bộ đồ bay theo chiều xoay của cô khiến cô ngày càng nổi bật trong bộ đồ mới này. Lawrence nhìn thấy Horo rất rục rờ, anh ta có hơi đỏ mặt.

-Váy áo làm bằng da gấu đen cao cấp rất hợp với cái đuôi màu nâu nhạt của tôi. Cái quần nào vướng cái đuôi của tôi, tôi có thể khoét lỗ cho nó chứ?

Horo cười nói. Lawrence bưng tỉnh, sau đó rối rít nhìn qua nhìn lại đồng hồ đã bị lực tung của mình trên xe. Sau đó anh ta chỉ vào bộ đồ Horo mặc và nói:

-Đây là bộ quần áo tốt nhất của tôi!

-À, nó hơi rộng nên tôi đã sửa lại.

Horo cười đáp. Lawrence chả làm được gì, đành thở dài.

-Tôi hiểu tâm trạng của một lái buôn như anh khi nhìn tôi là như thế nào. Tôi muốn chu du cùng anh, được không?

Horo đứng duyên dáng mở lời. Illyasviel giơ ngón tay cái ra về phía Horo. Đòn thả thính rất hay, rất chuyên nghiệp. Lawrence thở dài một cái đành chấp nhận. Horo cười vui vẻ:

-Mỗi quan hệ này sẽ tiến triển thôi.

-Nhưng cô phải làm việc thì mới có ăn đấy nhé. Tôi thật sự không dư dả gì đâu. Thần vụ mùa chẳng thể làm cho túi tiền tôi căng lên được.

Lawrence vừa nói, vừa lấy cái thùng nước đã cho con ngựa uống hôm qua và chuẩn bị mọi việc bắt đầu lên đường. Illyasviel và Evangeline chẳng biết phải làm gì để phụ Lawrence cả nên đứng ngoài xem.

-Có cơm ăn là được, đòi hỏi thêm thì thật trơ trẽn.

Horo vừa kéo tấm vải che thùng xe lại vừa nói. Lawrence leo lên xe và điều chỉnh lại tấm vải che.

-Tôi là Kenrou Horo, con sói kiêu hãnh! Haha....

Horo chấp tay bên hông và nói:

-Nhưng cón sói kiêu hãnh đã cho anh thấy mặt yếu đuối của mình ngày hôm qua. Tôi mong nó sẽ không trở thành một trò đùa.

Illyasviel và Evangeline hoàn toàn bị cho ra ngoài cuộc trong cuộc đối thoại sến súa này.

-Rất vui được gặp cô...À, tôi là Lawrence Craft.

Lawrence cười đưa tay về phía Horo.

-Được rồi Lawrence, tên anh sẽ muôn đời được nhắc đến trong câu chuyện của tôi.

Horo đưa tay của mình về phía tay của Lawrence. Illyasviel có một nhận xét, thậm chí Phi Linh cũng tương tự. Màn giới thiệu này sến quá rồi!!!!

Cơ mà dù sao đây là thời Trung Cổ, làm gì còn kiểu nào hay ho hơn được chứ.

-Illya-chan, Eva-chan, mau lên xe nào.

Lawrence gọi cả hai cô bé lên xe để tiếp tục cuộc hành trình.

-À!

Horo lên xe và ngồi kế Lawrence. Illyasviel và Evangeline cũng bị Horo khiến cho để ý.

-Trời sắp mưa rồi đó. Chúng ta nên khởi hành ngay thôi.

Horo cười nói.

-Cái gì...cô phải nói cho tôi biết sớm hơn chứ!

Lawrence nghe xong khẩn trương nói. Sau đó liền xung dây cương và lái ngựa đi về phía trước.

Vẫn là buổi sáng đó...bốn người ngồi trên xe, đi qua cánh rừng thông. Có một vài ngôi nhà tranh, có vẻ chủ nhân của những ngôi nhà này sống tách biệt với bên ngoài.

Tách....tách....

Âm thanh của những giọt mưa đang rơi xuống những phiến lá cây và mặt đất ngày một liên tục và rõ rệt. Horo đã khoác một chiếc áo choàng và trùm chiếc nón liền áo lên đầu. Illyasviel và Evangeline cũng thế, lần đi thị trấn trước, cả hai đã may mắn có được hai cái áo nhỏ nhắn, nhân tiện,

Evangeline cũng dần dần quen với cơ thể Chân Tổ của cô, ánh nắng Mặt Trời cũng ít ảnh hưởng hơn so với thời điểm đầu. Còn Lawrence, mất đi chiếc áo chùng duy nhất, anh ta dính mưa...

-Thật hết cách!

Lawrence lăm bắm rồi anh ta kéo mũ chùng đầu của Horo xuống và chỉ về phía trước, phía trước có một tòa tháp cao. Có vẻ là điểm dừng chân kế tiếp.

Đi khoảng 30 phút sau đó, xe ngựa cuối cùng đã đến được chỗ tòa tháp lớn. Tòa tháp này hình như là một quán trọ cỡ lớn cho các thương nhân hay lữ khách đi ngang qua ở trọ. Có một người mặc một bộ đồ của một sơ hay một cha sứ gì đó đứng trước cổng của tòa tháp.

-Tôi là thương buôn. Trời mưa lớn quá nên tôi muốn dừng chân một chút.

Lawrence hướng về người đàn ông sơ nói. Người đàn ông thì nhìn về phía sau anh, phía xe ngựa, Illyasviel và Evangeline mở chùng đầu ra, còn Horo thì không, Lawrence lại nói:

-Thứ lỗi cho vợ tôi, nhưng có thể vết bỏng trên mặt cô ấy sẽ làm mọi người kinh sợ.

-Tôi hiểu rồi. Dù sao cũng còn một phòng trống. Anh có thể nghỉ ở đó.

Người đàn ông thông cảm và cho xe ngựa đi vào.

Lawrence tiến hành cho ngựa vào chuồng giữ chung. Xe gỗ thì gửi ở một nơi khác, anh ta dùng những sợi dây thừng đến quán chiếc sẽ lại, không cho hàng hóa bị lấy hay bị xem. Illyasviel, Evangeline và Horo thì đi lên phòng thay đồ trước.

Tình thế khá là lưỡng nan. Một phòng ba cô gái một thằng đàn ông. Lawrence mà làm chuyện gì xúc phạm đến Illyasviel thì xong đời tên này rồi. Cơ mà có xúc phạm Evangeline thì cũng bị Illyasviel hột luôn thôi.

Lawrence chuẩn bị xong rồi thì lên phòng.

Bên phía Illyasviel.

Cô bé đang lo một chuyện.

-Tại sao lại chỉ có một phòng???!!!!!!

Illyasviel đang khóc thầm. Lawrence là đàn ông đấy. Làm sao có thể ở chung phòng với 3 cô gái được.

Đúng lúc đang lo, bên ngoài có tiếng gõ cửa, giọng của Lawrence vang lên ngoài cửa.

-Lawrence đây. Tôi vào nhé.

-Ừa.

Horo thản nhiên đáp trong khi cô trần ở phần trên.

Trời ạ! Ngực của cô vào khoảng B-cups đấy.

-Khoan đã!

Illyasviel la toáng lên. Lúc này cánh cửa đã mở ra.

Bộp....

Illyasviel chạy ra cửa và đá bay vào mặt Lawrence. Lawrence bay thẳng ra ngoài thành hành lang. Lawrence nằm bất tỉnh nhân sự....

Một lúc sau.

Lawrence tỉnh dậy và thấy mình ở ngoài lang can hành lang, anh ta gãi đầu, không biết chuyện gì vừa xảy ra nhưng người thì đau đầu ê ẩm.

Lawrence đi vào trong phòng và vác hành lý vào.

-Sao tôi lại nằm ở ngoài thế nhỉ?

Lawrence nhìn Horo hỏi. Horo cười như không cười vậy, cô nhìn sang Illyasviel và Evangeline. Lawrence vẫn không hiểu nhưng anh ta nhanh chóng bỏ qua nó.

-Lawrence-san, bọn em đi xuống dưới hỏi thăm một chút. Anh và Horo-san cứ tự nhiên tình tứ với nhau đi nhé.

Sau đó Illyasviel kéo Evangeline ra ngoài. Để lại Lawrence và Horo trong phòng.

Bên ngoài hành lang.

-Illya. Cậu định hỏi cái gì vậy?

Evangeline thắc mắc.

-Một chút thông tin ấy mà. Lát nữa cậu biết ngay thôi.

Illyasviel quay lại cười đáp. Sau đó cả hai đi xuống quán ăn của khu nhà trọ rộng lớn này.

Khu vực ăn có lò sưởi lớn. Tiện thể thì cả hai không có đồ thay nên đành đi xuống dưới này để hong khô quần quá luôn.

Đến khu vực ăn, có khá nhiều người đang ăn, cũng có bàn dư nhiều lắm. Illyasviel ngó qua ngó lại xung quanh coi có ai đó để hỏi thông tin hay không.

-Ồi. Người có nghe được tin đồn về phía Bắc có một cánh rừng, ẩn sâu bên trong là cả một bầy quái thú đang sinh sống ở trong đấy.

-Thật sao? Tin đồn này có đáng tin cậy không?

Có một số người đang bàn tán về một số tin đồn lạ.

Illyasviel chợt nghe thấy và đeo cái chùm đầu lên đầu, cô bé nhanh chóng chùm đầu của Evangeline lại luôn. Cả hai liền đến gần bàn đang bàn tán về chuyện đó.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Cùng Lăn Theo Dấu Vết

Cơ mà dùng cái dấu ngoặc kia thì mọi người lại không nhìn ra được bởi trang nó xóa luôn cái dấu khi đăng lên.

Notes:

-“”: suy nghĩ

-{}: status

(Từ từ sửa tiếp:v)

Có một sự thật là đồng hồ sinh học của ta bị sai rồi @@. Báo thức 7h mà mệt, tắt, ngủ tiếp tới 10h. T.T kiểu này viết được cái gì nữa.

-Oji-san, cháu có thể hỏi một chút về lời đồn quái thú ở phía Bắc được không?

Illyaviel chấp hai tay thành khấn như một con chiên hỏi. Đám người đang bàn luận về lời đồn là 2 người trung niên, trông có vẻ là một lũ khách, một thương nhân.

-Ôi chà! Là tín đồ của nhà thờ à?

Người trung niên thương nhân nghe Illyasviel nói mà xoay đầu sang nhìn, nói.

-Vâng. Chúng tôi là xơ tôn thờ Thần Hikatousei (gg dịch: Phi Linh:v) Chúng tôi được ngài ban xuống giọng nói thần thánh rằng hãy tìm kiếm những thứ vậy bản thể giới này. Cho nên, ngài có thể nói chi tiết về những con quái vật ở phía Bắc ấy được không?

Illyasviel nhắm hờ hai mắt mỉm cười vẫn đang chấp tay nói, nhìn thế thôi chứ cô bé trong nội tâm đang lo gần chết, mồ hôi mồ kê chảy như suối ấy, cô bé bấn loạn mà nghĩ, được không? Người trung niên nghe có vẻ hơi hiểu chút chút, nhưng lại không hiểu lắm việc vị Thần tên Hikatousei kia mà Illyasviel nói đến là ai. Evangeline đóng vai con chiên nhút nhát, chùn khăn không dám tiếp xúc với ai, và tất nhiên là cô bé không muốn nói chuyện với những người này, có lẽ duy có Illyasviel là cô mở lòng mình thôi. (trường hợp này chưa có chỗ cho Phi Linh chiếm vị trí gì đâu:v)

-Thần Hikatousei là ai? Sao tôi chưa nghe nói qua về vị Thần này bao giờ?

Trung niên lữ khách chen vào nói, thật ra không phải chen vào mà là tham gia.

“Đến rồi @@” Cuối cùng điều Illyasviel không mong cũng đến. Nhưng như chong chóng quay, Illyasviel nghĩ ra một cách để lách qua câu hỏi này, cô bé nhìn sang người trung niên lữ khách, cười nói:

-Ngài thật là! Làm sao ngài có thể không biết Người được cơ chứ. Đây thật là một sự xúc phạm không thể tha thứ được, hay là ngài đang nghi ngờ thân phận của chúng tôi cũng như của Người, người có năng lực tối cao nhất thế giới?

Nói thì nói, nhưng mà cái mặt Illyasviel trưng ra thì hơi hơi có chút vấn đề, nhất là cái nụ cười, nó như muốn giết người ấy. Hình như anh bạn lữ khách này chạm trúng yếu huyệt của Illyasviel, tuy lí do có hơi vô lý một

chút, không biết Phi Linh là ai. Con cái ai chẳng muốn bậc cha mẹ mình nổi tiếng, kỳ vọng cao vào cha mẹ.

Cảm nhận nụ cười kinh dị mỉa mai kia, lữ khách trung niên chợt đổ mồ hôi lạnh.

-Ma~ tóm lại là cô bé muốn biết về lời đồn đó phải không? Liệu cô bé có cái gì để trao đổi để lấy được thông tin không?

Người trung niên thương nhân vẫy tay nói. Illyasviel bỏ cái nụ cười “giết người” đi và quay sang cười tươi đáp:

-Vâng. Tôi không có thứ gì để trao đổi, nhưng nếu ngài có bất kỳ vết thương nào, tôi có thể sử dụng món quà của Ngài để giúp ngài chữa trị một lần, coi như là vì ngài có công giúp Người tìm ra những thứ dơ bẩn.

Thương nhân ngạc nhiên nghe thế, hần liền gãi đầu hỏi:

-Thế vết thương đó dù là di chứng hay bệnh tật có được không?

-Vâng. Dĩ nhiên là có thể rồi. Món quà của Người vô cùng tuyệt vời. Mà người muốn chữa gì sao?

Illyasviel tự hào đáp, rồi lại hỏi.

-Không, không phải cho tôi...thực ra là cho vợ tôi.

Người thương nhân ập ứng nói.

-Thế...vợ của ngài đâu?

Illyasviel nhìn xung quanh hỏi.

-À, cô ấy do không muốn gặp ai cho nên đã lên phòng rồi. Cô có thể lên phòng cùng tôi để chữa cho vợ tôi không? Tôi sẽ nói cho cô hết những gì

tôi biết về tin đồn đó.

Thương nhân trung niên thành khẩn nói.

-Ừm...ngài có thể mời vợ ngài xuống được không? Ở nơi kín quá cũng không tiện thực hiện Phép Thuật lắm.

Illyasviel kiểm cố nói. Nhìn người thương nhân có vẻ khó xử, Illyasviel lại nói:

-Không sao đâu. Vợ ngài sẽ mau chóng khỏi hẳn, cho nên không cần phải ngại gì cả.

Thương nhân nghe được cũng bớt lo và đồng ý dẫn vợ ông ta xuống gặp Illyasviel.

Sau nửa tiếng thuyết phục, cuối cùng người vợ cũng xuống gặp mặt Illyasviel, người phụ nữ này chiều cao cũng tầm 1m5, áo khoác trùm từ đầu đến chân, che đi khuôn mặt, người vợ cúi đầu cố ý không muốn người khác nhìn mặt của mình.

-Xin chào. Chắc bà là vợ của ngài thương nhân. Theo như trao đổi đã thỏa thuận, tôi sẽ giúp bà chữa trị vết bóng trên khuôn mặt của bà.

Theo như những gì người chồng tường thuật, thì bà vợ bị bóng từ ngày xưa hai người lấy nhau, vì tình yêu nên cả hai đến với nhau chứ không phải vì nhan sắc.

Chả mất thời gian, Illyasviel và vợ thương nhân đã đối diện nhau. Illyasviel cũng không có yêu cầu người vợ lấy áo trùm ra, cô bé đưa tay ra và đưa nó đến gần khuôn mặt đang được trùm khăn của người vợ kia.

-Hỡi Thần Hikatousei của chúng con, với lòng trung thành của con, xin người hãy ban cho người này một chút ân huệ chữa lành mọi thứ. Holy

Cure.

Illyasviel giả vờ nghiệm xương trong khi âm thầm kích hoạt Phép Thuật. Một vòng tròn màu vàng sáng hào quang với những hoa văn kì lạ, phức tạp xuất hiện ra từ trong hư không, dần dần tỏa ra từng tia sáng ấm bao trùm khuôn mặt của người vợ. Điều này khiến cả những người trong khu vực ăn uống bắt đầu bàn tán. Người thương nhân tuy đã chuẩn bị tinh thần rồi nhưng vẫn không kiềm được sự kinh ngạc.

Chỉ một lát sau đó, khi hào quang và vòng tròn Phép Thuật đã hoàn toàn tan biến, không khí xung quanh vẫn im ắng từ lúc đầu đến giờ vẫn được duy trì, Illyasviel rút tay trở về.

Người vợ thấy thế liền lấy tay bản thân sờ lên mặt mình dưới tấm khăn che mặt, đột nhiên nước mắt bắt đầu tràn ra. Bà ta cởi áo choàng chùm đầu ra và ôm lấy người chồng trong vui mừng, vết bỏng có vẻ được Illyasviel hoàn toàn chữa trị đúng như thỏa thuận.

Sau một hồi giây phút ôm ấp hạnh phúc của gia đình hai người thương nhân, thương nhân không quên việc trao đổi thông tin với Illyasviel.

Theo như trung niên thương nhân kia đã nghe qua và nói lại nguyên vẹn cho Illyasviel. Đám quái thú kia có hình dạng của những con sói tuyết, tuy nhiên không phải sói tuyết thông thường, có vẻ giống ma thú hơn, và cũng có một nhiệm vụ cho những lính đánh thuê xuất phát từ một gia tộc ở gần đó. Gia tộc đó và cả đám ma thú đều cư ngụ tại sâu trong rừng. Dù sao thì ma thú vẫn là ma thú, chúng nguy hiểm không phải thứ ai có thể bỏ mặc. Cho nên lính đánh thuê cũng không ngại gi đi giết ma thú để kiếm thu nhập, ít nhất là qua ngày.

Lấy được thông tin, Illyasviel dẫn Evangeline quay về phòng.

Hành lang gần phòng.

-Lawrence-san? Horo-san? Hai người đi đâu thế?

Cánh cửa phòng mở ra, bước ra là Lawrence và Horo. Illyasviel thắc mắc hỏi.

-Chính tôi mới là người hỏi em câu đó đấy. Cơ mà, bọn tôi đi ngó xung quanh kiểm mỗi ấy mà. Nếu thích cả hai có thể theo cùng.

Lawrence gãi đầu nói.

-Không. Chúng em ổn, chúng em muốn vào trong nghỉ ngơi trước đây. Hai người cứ tự nhiên.

Illyasviel lắc đầu từ chối nhẹ nhàng rồi dắt tay Evangeline vào phòng, Lawrence nhúng vai rồi đi tiếp, Horo miệng mỉm cười sau đó theo sát kế bên.

Vào trong phòng, Illyasviel liền nhảy choảng lên giường và lăn lăn mấy vòng.

-Lâu rồi không có nằm trên giường. Thoái mái quá~

Illyasviel vừa rên rỉ vì thoái mái, Evangeline ngồi lên giường. Căn phòng có hai giường nên cả hai cô bé đều ngồi trên 1 giường.

-Illya, tại sao cậu lại hỏi về mấy thứ đó làm gì?

Evangeline mở miệng nói. Illyasviel đang lăn lông lốc liền choảng dậy khi Evangeline hỏi.

-Eva-chan, cậu có thích dùng Phép Thuật không?

Illyasviel đột nhiên lại hỏi Evangeline câu này khiến cô bé không phản ứng lại không kịp, ai ngờ Illyasviel lại hỏi một câu hỏi thay vì trả lời câu hỏi trước của Evangeline.

-....tất nhiên là thích rồi. Không lẽ cậu sẽ dạy tôi Phép Thuật sao?

Evangeline hơi ngượng nói. Illyasviel đang dí sát bản mặt của cô bé vào Evangeline, có thể nói là mũi đụng mũi luôn đấy. Ánh mắt của Evangeline do ngượng mà chuyển đi nơi khác.

-Vậy à! Nếu thế thì ổn rồi.

Illyasviel cười cao hứng. Phi Linh lúc này hiện ra ngoài.

-...

Evangeline nhìn Phi Linh nhưng không nói gì, có vẻ cô bé không sợ Phi Linh bất ngờ xuất hiện như vậy.

-Thật ra thì, Phi Linh và Illya đến từ thế giới khác. Illya và Phi Linh quyết định đi tìm hiểu thế giới này, đặc biệt là về Phép Thuật. Khi nhắc đến ma thú, chắc chắn phải có sự can thiệp của Phép Thuật vào trong mới xuất hiện chúng, có lẽ là Không Gian Ma Thuật. Ừm...mình nghĩ có lẽ là do bên gia tộc gì đó triệu hồi ra....

Illyasviel hào hứng phân tích trong khi không biết Phi Linh đang ở ngay kế bên.

-Illya...

Evangeline đưa ngón tay trở chỉ về phía kế bên Illyasviel, là chỉ về Phi Linh đấy.

-Vậy nên mình đang định đi về phía Bắc để tìm gia tộc ấy...

Illyasviel vừa nghe Evangeline nói và xoay đầu sang phía Evangeline đã chỉ, vừa nói.

-....

-....

Evangeline im lặng nhìn Illyasviel và Phi Linh. Illyasviel nhìn Phi Linh với miệng đang cứng đờ và há ra đang định gì nữa nhưng bị khựng lại. Phi Linh khoanh tay nhìn Illyasviel cười.

Tình huống khá vui.

.....

Phía bên Lawrence thì hai người đang thăm dò và có vẻ có một vụ làm ăn gì đó.

Hiện tại Illyasviel đang quỳ tư thế kiểu seiza, đầu cúi xuống nhìn xuống đất, có vẻ cô bé đang hối lỗi.

-Thật là! Chuyện này là do Illya làm. Ta không can thiệp nhiều, dù sao Evangeline-chan cũng là Chân Tổ, không sớm thì muộn Evangeline-chan cũng sẽ học được Phép Thuật thôi.

-Chân Tổ?

Evangeline nghe chuyện có liên quan đến mình nên hỏi.

-Đúng vậy. Cô bé là 1 Chân Tổ. Vampire thuần huyết ấy, có thể dịch là hấp huyết quỷ, Kyuuketsuki (JP) cũng được.

Phi Linh đáp. Evangeline sắc mặt có chút xuống sắc, nói đúng hơn là sầu hơn. Cô bé đang bị gợi nhớ lại chuyện mấy ngày trước.

-Có phải đó là lí do làm cơ thể tôi không thể chết không?

Evangeline hỏi. Phi Linh đáp lại là một cái gật đầu chắc như đinh đóng cột.

-Liệu có cách nào khiến tôi quay về cơ thể người thường không?

Evangeline lại hỏi.

-Tại sao lại phải cầu xin quay lại?

Phi Linh lạnh hỏi.

-...

Evangeline không biết câu trả lời của mình là gì nhưng trên cơ bản thì Nhân Loại lúc nào cũng vậy, bị 1 thứ gì mình không muốn thì luôn muốn quay trở lại lúc mình hoàn toàn không bị gì.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 232: Lạc

-Vì sao lại níu kéo cuộc sống cũ không vĩnh hằng như vậy?

Phi Linh thấy Evangeline im lặng nên hỏi tiếp. Evangeline chỉ có 10 tuổi thôi, làm thế nào nghĩ ra được lí do để trả lời cho Phi Linh đây, chưa kể đến Evangeline là cô gái 10 tuổi đáng yêu, suy nghĩ chưa chừng trạc, triết lý sống chẳng có bao nhiêu.

-Haizz...Dù sao người chết không thể sống lại. Cô bé nên sống cho hiện tại và tương lai, mạnh mẽ lên mà sống. Ít ra nỗi buồn sẽ được phai nhòa theo thời gian. Quên đi có lẽ là không thể nhưng có thể bớt phần nào còn tùy vào cô bé.

Phi Linh nhìn Evangeline mà thở dài, cũng là trường hợp tương tự như cậu mà, làm sao không thông cảm. Mất gia đình, hơn nữa là Phi Linh trải qua 3 đời rồi, mất đi tình thân khó bỏ lăm, nhất là người nặng tình như cậu.

Illyasviel chỉ có im lặng quỳ và nghe thôi.

Phi Linh bước đến trước mặt Evangeline đang ứa ra nước mắt. Evangeline ngửa mặt lên nhìn Phi Linh.

-Evangeline-chan. Ngừng khóc đi. Con gái phải mạnh mẽ hơn nữa mới sống được trên thế giới này. Em còn có Illya-chan làm bạn đấy.

Phi Linh đặt tay lên đầu của Evangeline cười nói, vừa nói, Phi Linh vừa đảo mắt về phía Illyasviel đang quỳ seiza hướng mắt nhìn hai người.

-Làm bạn thế nào được? Cơ thể của tôi không thể chết đấy. Illya sẽ có một ngày phải chết!

Evangeline nói.

-Fuhu...Sao Evangeline-chan không tự mình kiểm chứng điều đó nhỉ?

Phi Linh mỉm cười thần bí nói.

-Thế là sao?

Illyasviel đang quỳ seiza nghiêng đầu không hiểu. Evangeline nhúu đôi mày mảnh của mình và bắt đầu suy nghĩ, nhưng cô vẫn không hiểu Phi Linh đang nói gì.

Phi Linh lại biến mất. Và Evangeline tất nhiên quên luôn ý định lúc đầu của mình lần gặp kể của mình và Phi Linh là đánh cho Phi Linh một trận vì bỏ Illyasviel một mình như mấy ngày qua. Thay vào đó là lời nói đầy ẩn ý huyền bí của Phi Linh để lại trước khi biến mất.

-Eva-chan?

Illyasviel rốt cuộc thấy Phi Linh đã trở lại bên trong người mình mới dám đứng dậy và đi đến kể bên Evangeline đang trầm tư.

-Không có gì.

Evangeline nhìn Illyasviel nói. Thấy Evangeline như vậy, Illyasviel cũng yên tâm phần nào.

Đợi tới tối. Horo lại quay về phòng trước, cô ấy bảo Lawrence đi mua bữa tối nên sẽ về sau.

Không mất bao lâu thì Lawrence cũng về phòng và mang một cái khay đựng vài cái bánh trứng nóng hổi. Mỗi người ăn một cái nhưng Horo xơi hết 2 cái, cũng may trong khay có 5 cái bánh.

Illyasviel và Evangeline cùng nhau xử lý xong phần ăn của mình và bò lên cùng một giường và ngủ.

-Khoan đã. Hai em nằm kiểu đó thì làm sao có chỗ cho Horo nằm nữa.

Lawrence nói.

-Thế anh nghĩ sao việc 3 cô gái nằm trên 1 chiếc giường nhỏ này thế, Lawrence-san?

Illyasviel buồn ngủ nói.

-Cái đó dù có hơi....

Lawrence gãi đầu nói.

-Đúng vậy. Vì vậy, Horo-san ngủ chung với Lawrence-san đi. Ngủ thôi, Eva-chan.

Illyasviel ưỡn người ra kéo căng người thoải mái rồi nhảy lên giường nằm ngủ luôn, Evangeline tương tự, nhưng chỉ leo vào và ngủ kế bên chứ không nhảy vào. Lawrence hết cách, Horo vẻ mặt hơi khó nói là muốn hay không. Cả hai ăn xong phần mình và nói chuyện một chút, có vẻ là về cuộc nói chuyện buôn bán gì đó dưới khu vực ăn.

Sáng sớm ngày hôm sau. Thời này có kem đánh răng rồi, có gọi là kem đánh răng hay không cũng không rõ nhưng chắc là dùng được. Illyasviel và Evangeline dậy chung với hai người kia nên cùng chuẩn bị một lượt rồi bắt đầu lên xe ra cổng của tòa tháp để tiếp tục khởi hành.

Hai tháng sau.

Đơn giản mà nói thì đoạn đường chẳng có lấy một tên cướp chặn đường nữa. Chuyển đi suôn sẻ.

Nhưng có bất tiện là đi xe ngựa tốn thời gian cũng khá lâu, chẳng có nhanh gì, nhưng có lẽ đỡ hơn đi bộ. Mà dù sao mất một tháng cuối cùng 4 người cũng đến.

Đến Glasgow rồi.

Thành phố Glasgow dân đông đúc, bày hàng buôn bán xung quanh các vỉa hè. Khá nhiều cỗ xe ngựa của lái buôn đi tới đi lui con đường.

Hiện giờ thì, xe ngựa của Lawrence đang tiến hành qua cổng thành để tiến nhập thành phố này.

-Thành phố này rộng kinh người!

Illyasviel nhìn xung quanh không khỏi cảm thán. Evangeline gật đầu liên tục và nhìn xung quanh.

-Lawrence-san, bọn em tách ra một chút. Bọn em muốn tìm vài thứ. Bọn em sẽ tìm anh sau khi đã hoàn thành việc của mình, cho nên không cần lo lắng cho chúng em đâu.

Illyasviel quay sang Lawrence và Horo nói. Sau đó cô bé và Evangeline nhảy xuống xe. Tay trong tay chạy vào trong đám đông.

-.o0o.-

Tiện thể thì Giáo Đình ở Scotland cũng chỉ là một nhánh nhỏ nên không được bao nhiêu người biết lắm, nhưng Scotland cũng không ai phản đối Giáo Đình mở rộng.

-Giờ cần làm đầu tiên là kiếm tiền trước đã.

Tất nhiên việc kiếm tiền là quan trọng trên hết rồi, Lawrence không có cho tiền hai ccô bé để ăn vặt đâu.

Với lại việc Phi Linh dùng [Khởi Nguyên] tạo ra tiền thì có chút vấn đề, bởi vì tiền tệ ở đây được kiểm soát khá nghiêm ngặt, sẽ rắc rối nếu bị phát hiện. Vì thế kiếm tiền là thiết yếu vào lúc này.

-Cậu làm gì vậy?

Evangeline nhìn Illyasviel đang làm mấy thứ gì đó nên thắc mắc hỏi. Illyasviel trong khi được Evangeline hỏi thì đang làm hai tấm bảng. Cô bé dùng Phép Thuật ngôn ngữ của mình để viết những dòng chữ Ireland. Ôi phải nói là ngôn ngữ thời buổi này cũng có cảm giác loạn hết lên rồi.

-Xong rồi.

Illyasviel đã hoàn thành việc mình đang làm và Evangeline bước đến ngó vào cái bảng Illyasviel làm. Hai tấm bảng đều có chữ trên đó.

-Xin trao đổi tiền bằng việc chữa mọi loại bệnh.

Evangeline lăm bắm những từ trên tấm bảng.

-Hế?

Evangeline chợt nhận ra một điều. “Đây không phải phải đứng và rao sao?”

-Cậu muốn dùng Phép Thuật để kiếm tiền sao?

Evangeline nhìn Illyasviel hỏi.

-Phải, phải. Nhưng trước tiên mình phải hỏi xem gần đây có nhà thờ không đã.

Illysaviel nói.

-Nhà thờ?

Evangeline không hiểu nói.

-Chúng ta phải tránh nơi có nhà thờ ra. Nếu không sẽ bị nghi ngờ ngay.

Illyasviel giải thích.

-Nghi ngờ cái gì cơ chứ? Không phải cậu là sứ thần à?

-Mình nói thế hồi nào?...Nói chung là chúng ta nên tránh bị nhà thờ bắt gặp.

Và thế là cả hai cô bé chùng đầu bằng áo chùng liền áo. Và thăm hỏi xung quanh, may mắn là không có nhà thờ hay tín đồ nào ở gần đây nên cả hai liền đứng yên và mọi người xung quanh đi ngang qua cũng thấy lạ và ghé vào.

Illyasviel sử dụng Phép Thuật chữa trị chữa bệnh và vết thương cho những người ghé vào, chỉ đơn thuần là bệnh tật thời đó chưa có được phát hiện và tìm ra phương pháp chữa nên chỉ tin vào Phép Thuật để chữa khỏi. Và có vẻ lời đồn về Illyasviel nhanh truyền đi khắp xung quanh một khu chợ và lan ra. Chỉ trong nửa ngày thôi, Illyasviel và Evangeline đã kiếm được 100 đồng bạc.

À mà ở đây sử dụng đồng bạc thay vì vàng, bởi thời điểm hiện tại, khoa học chưa phát triển mấy, dù có thì cũng chỉ về nông nghiệp, cho nên vàng chưa được sản xuất thành tiền tệ nhiều, có nhưng rất hiếm, đa số là đồng bạc thôi.

Trời bắt đầu xế chiều. Nói là gần tối nhưng ngoài đường vẫn rất đông đúc, nhất là khu chợ nơi là Illyasviel và Evangeline đứng chữa bệnh lấy

tiền, do lời đồn lan rất nhanh, nên nhiều người đến xin chữa bệnh, Evangeline phụ trách thu tiền, và đếm được khoảng gần 100 đồng bạc nữa. Thu nhập đúng là khá.

Nhưng mà hình như lời đồn đã đến tai của nhà thờ. Có 1 số người được nhà thờ cử ra để đi dòm ngó Illyasviel. Với khả năng cảm nhận ma lực, Illyasviel nhanh chóng dấu đi ma lực của mình và dẫn Evangeline rời đi nơi đó. Tín đồ được nhà thờ cử đi không tìm được dấu vết gì của cả hai cô bé cả.

-Cơ mà nhắc mới....

Illyasviel cùng Evangeline đi qua đi lại xung quanh thành phố Glasgow và Illyasviel chợt lên tiếng, trong lúc ấy, trời đã tối hẳn đi, vào khoảng 8h tối.

-Hửm?

Evangeline quay sang nhìn không biết Illyasviel muốn nói gì.

-Làm sao tìm được Lawrence-san và Horo-san nhỉ?

Illyasviel cười gãi đầu nói. Evangeline nghe xong chợt lăn đùng ra té.

-Sao...Sao cậu không nói với anh ta về địa điểm hẹn trước đó cơ chứ?

Evangeline chồm dậy và mắng Illyasviel.

-Xin lỗi, Eva-chan. Mình quên mất.

Illyasviel cúi đầu nói.

-Haizz...thật là! Giờ không biết hai người đó ở đâu mà tìm đây.

Evangeline xoa xoa hai bên thái dương, thở dài nói.

Rồi cả hai người đi tìm xung quanh. Đúng là thành phố này rộng thật, lạc rồi thì khó tìm luôn.

Trong lúc cả hai cô bé đi qua một quán rượu mà không biết Lawrence và Horo đang ở trong đó ăn uống no nê với số đồng bạc vừa mới kiếm được nhờ việc bán được mấy tấm lông thú ở trên xe ngựa lúc trưa.

-o0o.-

Rột rột ~~

-Tớ đói quá!

Illyasviel ngồi nép vào bức tường co rúm lại, hai tay ôm chân. Bụng thì kêu lên. Evangeline đứng kế bên nhìn cô bé mà đổ mồ hôi.

Cả hai tìm Lawrence và Horo gần 2 tiếng đồng hồ rồi nhưng không tìm được. Trong 2 tiếng, rốt cuộc vào khoảng 1 tiếng đã hỏi được hướng đi của Lawrence và Horo, hai người đó đi trao đổi với một cửa hàng vải vóc lớn, sau đó đi lung tung.

-Tại sao lại thấy khu này nhìn quen quá vậy?

Illyasviel đôi mắt lơ lơ đang đói ngẩng lên nhìn ngó xung quanh một chút.

-Coi nào. Cố một chút nữa gặp lại hai người kia rồi ăn gì thì ăn. Mình cũng đói lắm rồi.

Evangeline thúc giục Illyasviel đứng dậy.

-Không được rồi. Mình không sức đi nữa.

Illyasviel nằm xả lai trên mặt đất. Evangeline nổi gân xanh trên trán.

Xoạt xoạt xoạt.....

Evangeline đang có vẻ hơi thở dốc. Tư thế đi lại của cô bé hơi khó khăn và khá gượng ép.

Bởi vì Evangeline đang phải kéo cái cục thịt nặng 34 kg Illyasviel không còn sức di chuyển lê trên mặt đất.

Illyasviel chịu không nổi xiu rồi.

-Thật là....Ít nhất cũng đừng có xiu chứ....

Evangeline thở hổn hển vừa kéo Illyasviel đến quán rượu khoảng 2 tiếng trước hai người đi qua.

-Fu hu hu....

Evangeline cuối cùng đã thành công. Và...

Cô bé chống tay xuống đất thở vì mệt và đói.

Khịt khịt....

Mùi hương món ăn thoang thoảng qua chiếc mũi nhỏ nhắn của Illyasviel và khiến mũi cô bé nhúc nhích, đúng hơn là Illyasviel ngửi được mùi đồ ăn và tỉnh dậy.

-Thức ăn!

Illyasviel chồm dậy và không quên kéo Evangeline vào bên trong quán rượu. Lần này là Evangeline đóng vai trò là cục thịt 59 gần 60 kg. Hình như gấp đôi Illyasviel nhỉ?

Cái quái gì cả hai đều 10 tuổi mà Evangeline lại nặng tới 60 kg và cơ thể của cô bé lại không có dấu hiệu bị phấp phì vậy? Cơ mà Illyasviel hoàn toàn không để ý Evangeline và kéo cô bé vào trong quán rượu.

Thức ăn đúng là thuốc kích thích kinh dị!

Chả thấy ai cmt. Chán!

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 233: Kết Giới (1)

-Oa. No căng rồi.

Illyasviel ôm bụng không khỏi cảm thán. Evangeline ngồi phía đối diện nhưng hiện cô bé đang bị khuất bóng bởi những chiếc đĩa xếp chồng lên nhau.

Illyasviel ăn cứ như là dạ dày không đầy vậy. Evangeline nhìn mà muốn lăn ra ngủ thay Illyasviel.

Sau đó cả hai đã hỏi được là Lawrence và Horo đã trở về quán trọ cách nơi này khoảng 30 phút đi bộ. Illyasviel và Evangeline nhanh chóng rời đi, tất nhiên phải trả tiền trước đã. Tổng cộng là 10 đồng bạc, không nhiều lắm so với lượng tiền sáng đến giờ cả hai kiếm được.

Ba mươi phút sau. Illyasviel và Evangeline đã dừng chân trước một quán trọ. Lạ thay, có một đám người đang đứng tụ tập trước cửa nữa. Có nhiều tiếng lao xào lung tung, nhưng trên cơ bản là họ có ý đồ xấu với Lawrence và Horo. Hai cô bé cẩn thận tìm kiếm xung quanh. Có vẻ như hai người kia đã trốn đi trước và để lại xe ngựa.

-Nhanh nhanh giúp họ thôi. Không thì ta hết có xe mà đi đấy.

Illyasviel nhìn Evangeline nói. Cả hai nhanh chóng chạy đi trong màn đêm. Đêm tối hù, chẳng có lấy nổi 1 ánh đèn, Illyasviel phải dùng phép Dạ Nhân để nhìn trong màn đêm, nói không thấy cũng không đúng, có trăng mà, nhưng trong những con hẻm tối thì đúng là tối thật.

Evangeline cũng được Illyasviel dùng Dạ Nhân và cùng chạy phía sau cô bé. Cũng đã quá bất ngờ với Phép Thuật của Illyasviel, cho nên Evangeline im lặng và chạy theo, bởi vì tình hình cũng hơi căng thẳng.

Vòng tới vòng lui đủ con hẻm tối, Illyasviel và Evangeline liên tiếp gặp hết người này đến người khác, bởi vì những người này đều dùng mặt nạ đen giống nhau ngay từ lúc đầu, nên Illyasviel nhận ra và tránh xa chúng, tại đường lớn có đèn đường sử dụng lửa để thắp sáng cũng bị bọn chúng canh phòng nghiêm ngặt.

-Từ từ cẩn thận nào. Bọn chúng đông quá.

Illyasviel đang đứng nép vào một con hẻm cùng với Evangeline ngay kế bên. Illyasviel đang lo lắng nhìn ra đường lớn với cả đám người đeo mặt nạ cầm những ngọc đuốc nhóm lửa đỏ trong đêm dưới những đèn được nhóm bằng lửa và ánh trắng sáng.

Đột nhiên có một vài tiếng la báo hiệu cho những người khác:

-Thấy chúng rồi! Trên phố lớn kia!

Nghe thấy thế, Illyasviel nhanh chóng kéo Evangeline âm thầm chạy theo đám người.

Chạy đến một con hẻm không lớn lắm, tại đó Illyasviel và Evangeline núp vào con hẻm nhỏ hẹp gần đó quan sát.

Hai cô bé nhìn thấy Horo trùm áo khoác kín từ đầu đến chân bị trói bởi những sợi dây nhỏ được nối với những viên đá lớn đến ném đi. Bao vây cô là một đám người đeo mặt nạ.

Lúc này có một tên khác cũng đeo mặt nạ đen chạy tới và thông báo rằng đã bị Horo đánh lạc hướng, Lawrence có vẻ đã được bên hợp tác làm ăn cứu.

Còn Horo đang lâm nguy rồi. Cô ấy bị đám người đó mang đi.

Illyasviel và Evangeline đang định đi theo sau muốn cứu Horo.

Nhưng Illyasviel và Evangeline chợt cảm thấy lạnh phía sau. Cả hai từ từ quay lại phía sau.

Một gương mặt đáng sợ với chiếc mặt nạ đen ở phần trên của khuôn mặt, xuất hiện trong con hẻm tối như vậy thì đúng là giống ma rồi, thêm cả cái đuốc nữa thì cũng khá đáng sợ rồi.

-MA!!!!!!!

Illyasviel lẫn Evangeline hét toáng lên. Sau đó cả hai cùng nhau chạy một một mạch mà không xác định phương hướng của mình luôn. Thế là cả hai lạc mất đường đi theo Horo.

-.o0o.-

Cả hai cô bé đang sợ ma chạy loạn của chúng ta chạy mà không biết phương hướng, cứ chạy đại.

Ngay sau đó một lúc chạy mệt, cả hai đã chạy vào trong một kết giới nằm ngay trong thành phố.

-Kết giới?!

Illyasviel sau khi đã bình tĩnh lại, thì đã nhận ra mình và Evangeline đã vô tình chạy vào trong một cái kết giới cổ. Hiện tại tầm nhìn của hai cô bé chỉ còn là một đường hầm xung quanh được bao bọc toàn là đá thô to. Phía sau cả hai cũng không còn lối đi, là một lối cụt. Con đường làm bằng đá cũng khá rộng.

Xui xẻo thay không có lối ra, Illyasviel đành phải đi về phía trước để xem xét tìm kiếm lối thoát. Evangeline lên tiếng hỏi:

-Kết giới là gì?

-Kết giới là một vùng độc lập với thế giới bên ngoài nhưng vẫn nằm trong thế giới. Kết giới cũng còn một nghĩa nữa là Tận Cùng Thế Giới.

Illyasviel giải thích nhưng có vẻ khá khó hiểu và Evangeline vẫn chưa hiểu gì nhiều về Phép Thuật nên cũng không hiểu gì. Trong lúc đang nói chuyện, một thứ gì đó từ phía trước con đường lộ ra từ bóng tối.

Là một con nhện. Nhưng nó không phải kích cỡ thông thường, mà là một con có kích cỡ khá lớn, chắc bự bằng cái xô nước.

Evangeline chợt cảm thấy sợ và lui về sau, Illyasviel hơi hơi sợ nhưng nhanh chóng tạo ra những quả cầu lửa bằng ma lực thuần túy của mình.

-Fire Ball

Illyasviel bắn ra những quả cầu Phép Thuật được tạo ra từ hư không về phía con nhện.

Có vẻ con nhện không có bao nhiêu năng lực chiến đấu, có lẽ đây là một con nhện mới lớn thôi nên Illyasviel diệt nó cũng nhanh. Chỉ một đợt cầu lửa thôi, con nhện thăng rồi.

-Con đó là nhện sao?

Evangeline vẫn xanh mặt hỏi.

-Có lẽ tụi mình rơi vào trong một kết giới chứa đầy ma thú rồi.

Illyasviel vẻ mặt nghiêm túc nói.

-Thế phải làm sao để thoát ra?

Evangeline lo lắng hỏi.

-Đi về phía trước tìm hiểu thôi.

Illyasviel nói. Evangeline gật đầu rồi cả hai nhanh chóng tiến về phía trước.

Thời gian vùn vùn trôi qua 3 ngày. Illyasviel và Evangeline đã ở trong kết giới lạ lùng được đặt trong thành phố này đã được 3 ngày, cả hai gặp khá nhiều ma thú, nhện có, ếch ma có, sói ma có,...nói chung là đủ loại thú. Và Illyasviel là người xử lý bọn chúng.

Nhưng dường như nơi này chia làm 4 khu vực. Đi hết 3 ngày, Illyasviel đã gặp 3 căn phòng lớn, trong mỗi 1 căn phòng lớn đều có 3 con Chimera lớn bằng chiếc xe tải. Quả là rất to. Illyasviel phải cố sức mà đánh. Cơ bản mà nói thì dù có ma lực vô hạn từ Chén Thánh cũng khá khó khăn.

Và khi tiêu diệt được mỗi con Chimera, Illyasviel thu về cho mình được một mảnh đá trên ngực của chúng, vì khá là kì lạ khi Chimera lại có những thứ như vậy, nên Illyasviel lấy nó ra. Evangeline theo sau Illyasviel tất nhiên trải qua vô số những cảnh giết chóc, rết rồi cô bé quen luôn. Nhưng nó kì lạ là, xác của ma thú đều biến mất khi Illyasviel tiêu diệt một con. Thế nên, hai cô bé không quen với mùi máu đâu.

Tiếp đến, lại đi sang một khu vực khác, tại đó lại có một căn phòng. Nó lớn gấp đôi 3 căn phòng trước.

Phía cuối của căn phòng có một cánh cửa, không như 3 căn phòng trước, 3 căn phòng trước giống như một đại sảnh thông với con đường khác, nhưng đây lại có một cánh cửa. Nhắc lại mới nhớ, mặc dù có đường thông dễ chạy, nhưng 3 con Chimera đều nhanh chóng chặn đường mỗi khi Illyasviel và Evangeline tìm cách chạy qua.

Cánh cửa khá lớn, trên cánh cửa có những hình thù lạ nhưng lại thiếu mất 3 mảnh đá. Trùng hợp là 3 mảnh đá bị thiếu của nó lại có hình thù rất giống với 3 mảnh ghép Illyasviel lấy từ trên ngực của 3 con Chimera.

May là việc ăn quá lỗ của Illyasviel không có dư thừa, hiện tại cô bé đói rã ruột rồi. Nhưng xui tại chỗ là chỉ có nước bị bọn ma thú xức thôi. Với lại Illyasviel còn lo bảo vệ Evangeline khỏi đám ma thú kia nữa, hơi đâu mà than vãn, cô bé khá nghiêm túc đấy. Nhưng vẫn rất bực vì lại khi không lại có kết giới đầy ma thú bên trong.

-Đuối quá...

Illyasviel và Evangeline đứng trước cửa vào căn phòng lớn nhất. Illyasviel vừa đói vừa mệt nói.

Cả hai chống vai cho nhau đi đến phía cánh cửa lớn.

Gàooooooooo.....

Đột nhiên lại có một tiếng gầm rú lớn điếc tai truyền đến phía Illyasviel và Evangeline.

-Cái gì vậy?

Evangeline giật mình khi nghe tiếng rống đó và lo lắng hỏi.

-Mình không biết.

Illyasviel nói. Phi Linh chợt hiện ra.

-Phi Linh!

Illyasviel bất ngờ hô khi thấy Phi Linh xuất hiện.

-Illya, con cẩn thận một chút. Là một con rồng. Dùng Chén Thánh triệu hồi ra 1 Anh Linh đi. Con không đủ sức đánh lại nó đâu.

Phi Linh nghiêm túc nói. Dùng Chén Thánh triệu hồi ra một Anh Linh mà Phi Linh nói, chỉ là phản chiếu dưới dạng Linh thể mà thôi, sau khi

xong việc thì họ cũng biến mất ngay.

Quy tắc triệu hồi của Chén Thánh vốn là dựa vào Thần Thoại và Lịch Sử, đừng nói đến việc Phi Linh có thể lấy Linh thể mà chiến đấu, cậu thậm chí còn bị nghi ngờ chỉ là sản phẩm của trí tưởng tượng của trí tuệ tác giả thôi, làm sao có gì gọi là Thần Thoại hay Lịch Sử đâu này.

-Vâng.

Illyasviel nhanh chóng đáp lại, sau đó sử dụng Chén Thánh vốn có sẵn trong cơ thể mình, Chén Thánh đây là Đại Chén Thánh.

Chẳng mấy chốc sau đó, một con rồng to gần bằng trần nhà xuất hiện ở một góc tối của căn phòng. Đứng chắn ngay trước cánh cửa.

Đo chiều cao của Illyasviel và Evangeline thì tất nhiên cả hai khá ngang nhau, nhưng so với con rồng này thì có hơi quá khổ, tính ra chắc cao gấp 10 lần, chiều ngang thì khỏi nói, gấp 5-6 lần ấy. Tiện thể thì con rồng này thuộc dạng Á Long, nên năng lực tiêu chuẩn của nó là sánh vai cùng Phi Linh lúc ở dạng Linh thể từ thế giới Typemoon.

Trong lúc đó, Illyasviel đã triệu hồi ngẫu nhiên ra một Anh Linh rồi.

Một chàng trai tóc trắng dài hơi rối một chút, đôi mắt màu xanh, mặc một bộ đồ khá kì lạ, ôm sát cơ thể, trước bao bọc bởi những lớp giáp màu vàng nung, có một viên ngọc đỏ đính trên lớp giáp đó, có những chiếc gai nhọn chìa ra, từ phần ức chấn thủy trở xuống đùi là lớp vải đen, phần đùi trở xuống vẫn được bọc bởi giáp. Sau lưng có một lớp vải màu hồng rách toạc. Tay phải của anh ta cầm một thanh thương thon dài, phần mũi khá lạ, có một vòng tròn và một hình tròn bên trong chia 7 đầu nhọn ra 7 phía, tiếp nối thẳng với thân thương là hình tròn đó và một mũi nhọn trong 7 đầu nhọn chìa ra, trông nó rất nhẹ. Khí chất của chàng trai toát ra mạnh mẽ.

-Ngài cần tôi giúp sao?

Chàng trai tóc trắng âm lãnh tiếng nói vang lên. Trong lúc đó anh ta nhìn về Illyasviel, người đã triệu hồi anh ra.

Chuyện gì diễn ra kế tiếp?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 234: Kết Giới (2)

Đột nhiên một tia sáng mang bao trùm hỏa diễm xuất hiện từ trên trời xuống khiến không gian nóng lên. Khi cột lửa ấy tan biến đi, bước ra là một chàng trai tóc trắng.

-Servant, Lancer, tên thật, Karna. Rất hân hạnh được gặp mặt.

Chàng trai tóc trắng nhìn Illyasviel hỏi. Evangeline bất ngờ bởi chàng trai tự nhiên xuất hiện từ bên trong cột lửa. Sau đó lại nói chuyện bình thường mà cô bé cũng có thể hiểu được.

-Karna-san, tôi có chuyện muốn nhờ anh. Anh có thể giúp tôi tiêu diệt con Á Long ấy được không?

Illyasviel nhanh nhẹn gật đầu đáp.

Lancer-class Servant này, là một vị Anh Hùng của Ấn Độ, mức độ trung thành của anh là tuyệt đối. Là một Á Thần, con của Thần Mặt Trời Surya, tên anh là Karna.

Tuy nói Karna được triệu hồi thông qua Chén Thánh nhưng Karna hoàn toàn biết tình hình của mình hiện tại không hề được triệu hồi cho bất kỳ Cuộc Chiến Chén Thánh nào cả, chỉ đơn thuần triệu hồi lâm thời mà thôi.

Illyasviel cũng chỉ ngẫu nhiên triệu hồi. Chẳng biết gì hết, nên không biết được danh tính thật của Karna.

Với lượng ma lực vô hạn của Chén Thánh, Karna có thể thi triển bất kỳ Bảo Cụ một cách thoải mái.

-Lancer-san, anh có thể sử dụng Bảo Cự của mình. Nhưng đừng phá hủy nhiều quá.

Illyasviel nhẹ nói.

-Đã rồi.

Karna gật đầu đã hiểu. Sau đó, trên của mình, thanh thương hoàng kim sở hữu mũi thương hình thù kì lạ nay lại còn biến hình thêm lạ kì. Những đường vân màu hồng hiện lên, dạt lên nó hào quang màu hồng từ những 6 mũi nhọn và xung quanh vòng tròn nữa. Đầu mũi thương biến đổi dài ra, hai bên mũi thương hóa ra hai kim loại đen, cong hướng từ mũi xuống hai mũi nhọn nằm ngang. Mũi thương dài ra kì dị gấp đôi thân thương. Những đường vân màu hồng trên hình tròn nối lại với nhau thành hình thù của một con mắt.

(Hình minh họa thì vào Karna trên GG-sensei tìm nhé)

Con mắt bên phải của Karna bị che đi bởi tóc của mình nay lấp ló do những cơn gió thổi lên, con mắt hiện lên hào quang màu đỏ chói.

Sau đó, con mắt sáng lên hào quang mạnh mẽ, Karna quát:

-Brahmastra.

Rồi một tia laser nóng bỏng từ con mắt phải của Karna bắn toang ra về phía con Á Long.

Dù là một con Á Long đất, nhưng tia laser của Karna chạm đến nó khiến nó rống lên. Với giáp đất cứng rắn của nó vẫn không làm gì được tia laser của Karna. Tia laser của Karna có mang theo lời nguyền suy yếu.

-Ta tới đây.

Giọng trầm thấp của Karna vang lên, sau đó anh ta nhanh chóng phóng tới phía trước mặt con Á Long đất kia.

-Ha....

Kong.....

Lưỡi giáo chạm vào đuôi của con Á Long đất, nó vừa mới vùng đuôi của nó lên đỡ lấy đòn công kích của Karna.

Cú vùng đuôi đỡ đòn không chùn bước đẩy Karna bay ra. Rồi Karna lộn một vòng, đập lên trần đá.

Ầm

Trận nhà bị lực tác dụng phá nát ngay sau đó rồi dị tượng khiến nó hồi phục lại như cũ, không có 1 vết xước nào nữa.

-Kết giới này chắc quá!

Illyasviel nhìn vị trí trần nhà mà Karna vừa mới đập. Hoàn toàn không bị phá hủy bởi sức mạnh vật lý được.

-Fuha...

Karna lại lao đầu đến con Á Long đất. Anh ta tung ra 3 đòn chọc thẳng với cây thương của mình.

Karna có thể kết thúc con Á Long đất này trong chốc lát với việc sử dụng Bảo Cự của mình. Nhưng anh không làm vậy, vì kết giới vẫn còn đây, nếu anh dùng Bảo Cự, đảm bảo cái hang động sẽ bị phá nát không còn một mảnh.

Chọc 3 đòn trực tiếp vào ngực trước của con Á Long đất, nó không hề hấn gì, nó dùng vuốt của mình đánh vào Karna. Cầm cây thương nhìn khá

năng nề, nhưng nhìn vậy, Karna vẫn làm tốt việc né tránh nó rất điêu luyện.

Ngay khi bàn tay to lớn với những chiếc vuốt sắt bén của Á Long dất đi ngang qua đầu Karna. Anh ta đâm cây thương lên tay của Á Long. Do đâm vào ngay lòng bàn tay, nên giáp hộ khá mỏng, cây thương đã xuyên được vào da thịt của Á Long, khiến nó rống thảm.

Đã có đà để nhảy lên dựa vào cánh tay của con Á Long, Karna lộn người nhảy lên cao, có thể nói là ngang với mặt của Á Long. Karna nhìn mắt đối mắt với Á Long.

Karna giơ thanh thương lên. Bất chợt hào quang màu tím trắng sáng lung linh bao quanh ngọn thương đến thân thương, rồi bao phủ toàn bộ thanh thương, Karna cầm thương nhưng không có bị gì. Sấm sét rung chuyển đất trời. Karna đập thanh thương thẳng xuống, giáng một đòn sấm sét thịnh nộ đang ẩn chứa trong thanh thương tích đầy sấm chớp.

Gào.....

Còn con Á Long trực tiếp dính đòn, dất có thể kháng sấm sét. Nhưng sấm chớp mạnh như của Karna thì ăn cảm. Vây giáp trước ngực của Á Long bị xé toạt ra.

Vết thương trên ngực con Á Long cháy khét một màu đen. Khiến Illyasviel bắt đầu thèm ăn.

Đáp xuống đất, Karna nhảy về phía sau, kéo giãn khoảng cách với Á Long dất.

Á Long dất đau đớn khôn siết, nhìn thấy Karna đã kéo khoảng cách với mình, nó nhìn Karna bằng một con mắt vô cùng căm thù.

Lạ một điều, con Á Long này đang chảy máu. Bất cứ con ma thú nào trong kết giới này đều không có để lại máu hay xác sau khi bị giết, đó nhận

định của Illyasviel trong 3 ngày lạc trong kết giới. Thế mà con rồng này có máu chảy. Vậy chứng tỏ con Á Long này là thật.

Á Long bắt đầu có động thái mới, không khí xung quanh bắt đầu nóng hổi lên. Con Á Long há lớn chiếc miệng với vô số chiếc răng sắc nhọn của nó, hơi thở nồng hổi, nước dãi chảy ra trên chiếc lưỡi bự nằm trong miệng.

Một quả cầu nóng rất nhanh chóng hình thành, trước miệng của Á Long. Nó đang chuẩn bị sử dụng Dragon Breath rồi. Phải biết còn công kích này có thể phá hủy một tòa thành lớn chỉ trong nháy mắt.

Karna cũng bắt đầu hành động. Anh ta đạp xuống nền đất, nền đất rung chuyển và nát thành 1 lỗ ngay sau đó.

-Sei!

Karna trực tiếp phóng thẳng cả người về phía quả cầu của Á Long. Bên kia Á Long, quả cầu xuất hiện một vòng tròn Phép Thuật phía trước nó, sau đó, thêm một vài vòng tròn Phép Thuật với những họa khắc kì lạ trên nó.

Oành....

Karna với tốc độ kinh người đánh thẳng vào vòng tròn Phép Thuật. Đam xuyên qua chúng phá tan quả cầu nóng bỏng kia.

Karna đâm ngọn thương xuyên qua miệng của con Á Long, đâm xuyên qua cổ họng của Á Long. Do nó chưa có chết hẳn, anh bơm thêm một chút lửa từ thanh thương vào trong thân thể con Á Long, khiến cơ thể bên trong của nó hoàn toàn bị thiêu rụi, chín thơm phức mùi thịt rồng.

Illyasviel ngửi thấy mùi thơm, bụng đói meo. Con Á Long chưa kịp rống lên đau đớn lần cuối cùng, ngã quỵ xuống và chết.

Karna đã hoàn thành nhiệm vụ của mình. Anh ta biến mất ngay sau đó.

Illyasviel và Evangeline đứng ở một góc hang động núp để tránh xung lực dư chấn ảnh hưởng.

Nhìn thấy xác con Á Long đã chết vẫn còn đó, Illyasviel chạy lại và muốn chén một miếng thịt của con Á Long nhưng Evangeline kéo Illyasviel về phía cánh cửa lớn, đi ngang qua xác con Á Long.

Illyasviel nhanh trí thu con Á Long vào trong Chén Thánh, để sau này còn có việc mà dùng đến.

Đi lên vài bậc thang đá. Cả hai đã đứng trước cánh cửa lớn với 3 mảnh vỡ còn thiếu trên cánh cửa.

-Lấy 3 mảnh ghép mình lấy được lúc đánh với 3 con Chimera đi.

Illyasviel nhìn Evangeline và nói. Sau đó cả hai nhanh chóng lấy nó ra.

-Gắn nó lên thôi.

Illyasviel nói với Evangeline rồi cả hai cùng nhau đặt nó lên 3 mảnh vỡ. Sau đó hoàn thiện cánh cửa bị thiếu mảnh ghép. Hình trên cánh cửa thiếu là hình của một con heo.

Illyasviel và Evangeline chẳng hiểu hình ảnh đó có ý gì.

Nhưng ngay sau khi đã lắp vào hoàn tất, cánh cửa rì rì mở ra 2 bên.

Bên trong là một màn tối.

Phụt phụt.....

Tiếp đến, những ngọn lửa từ hư không bốc lên ở hai bên làm sáng cả căn phòng, căn phòng lớn như một sảnh lớn dành cho họp cung đình vậy,

tại vị trí cuối căn phòng, có 1 cái bệ đá đặt hai món đồ.

Illyasviel và Evangeline cẩn thận đi từ từ để xem xem còn bầy gì nữa không. Có vẻ như không còn bầy gì nữa.

Cả hai nhanh chóng đến trước bệ đá. Hai món đồ trên bệ đá, một là một cây tiễn, chất liệu lạ lùng vô cùng, nó khiến Phi Linh đang ngồi chơi game lại nói chuyện với Illyasviel.

-Illya, con thu cây tiễn đó về đi. Vật này khá lạ đấy!

Phi Linh cảm thán. Bởi vì cây tiễn này không phải vật dụng thông thường đâu, dựa trên hiểu biết của cậu, cây tiễn này có cả công nghệ khoa học phát triển mạnh và cả việc cây tiễn này, Phi Linh cảm giác được cây tiễn này có thể nhận ma lực vào trong. Một sản phẩm kết hợp như vậy không thể nào xuất hiện ở dòng thời gian này được.

Illyasviel nhanh chóng thu cây tiễn vào, Evangeline chẳng có ý kiến gì.

Tiếp đến là cuốn sách, nó cũng có một hình con heo bên ngoài. Illyasviel và Phi Linh có thể cảm nhận được, nó toát ra ma lực rất nồng đậm. Hình như nó toát ra một chút về hắc nguyên tố, có lẽ là một Hắc Ma Pháp cổ.

Sau khi nghe được Phi Linh giữ lấy cuốn sách và từ từ tìm hiểu. Illyasviel cũng thu nó vào ngay. Kết giới bắt đầu có dấu hiệu rạn nứt khi Illyasviel thu cuốn sách vào.

Crắc rắc rắc....

Xoảng.....

Kết giới vỡ tan, hiện ra khung cảnh trước mắt cả hai cô bé là một di tích cổ, trên trần nhà đã bị vỡ đi một phần khiến cho ánh Mặt Trời chiếu vào.

Tại phía ánh sáng chiếu xuống ấy, Illyasviel thấy một con sói tuyết khổng lồ cao 5m, lông màu nâu, bên dưới và xung quanh có nhiều người đã cứng đờ vì sợ hãi. Một bên có một bóng người quen thuộc đang nằm dưới đất.

Con sói lớn đang tiến tới phía của một người đàn ông, nhưng khi đến gần, nó tru người lên và nhả một người đàn ông khác từ trong miệng mình, nước dãi còn dính đầy trên người hắn ta. Rồi con sói há miệng đầy răng nanh của nó ra về phía người đàn ông đang sợ hãi bò lê trên mặt đất.

-Đừng lại ngay đi, Horo!

Một người đang nằm sắp ôm lấy vết thương ướm máu tươi đang chảy ra của mình và cố gắng quất lớn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 235: Hắc Pháp Cùng Cây Tiễn Lạ

Do Illyasviel và Evangeline đang đứng ở một góc tối của di tích, nên không ai biết hai cô bé đang ở đây, có lẽ là trừ Horo đang ở dạng sói kia ra.

Người vừa quất lớn đang nằm sấp ôm vết thương kia là Lawrence, có vẻ Lawrence đang bị thương rồi.

Horo khựng lại một chút, trong khi Lawrence dần dần mất ý thức. Sau đó Horo lại tiến tới gần sát người đàn ông, lúc này hắn đã ngất rồi. Horo cắn vào áo của hắn và nhấc hắn lên, đặt hắn ngay kế bên người mà Horo vừa mới nhả ra.

Lawrence thấy thế tinh thần cảm thấy nhẹ nhõm hơn, anh ta đang cố ngăn Horo lạm sát người khác.

-Mang lúa mì cho tôi.

Horo dạng sói lớn dùng giọng điệu âm trầm đầy sự đáng sợ nói với Lawrence. Lawrence nghe thế, dù đang bị thương và kiệt sức, ý thức không còn rõ ràng, vẫn gượng dậy với gói lúa mì nhỏ trên tay.

-Cô muốn làm gì với đồng lúa mì này?

Lawrence lo lắng liếc nhìn Horo hỏi.

Ầm.

Horo chợt quay người lại, dậm chân mạnh trước mặt Lawrence khiến mặt đất rung chuyển dữ dội, gói lúa mì nhỏ đang được Lawrence cầm trên tay cũng bị cơn rung chấn làm cho rớt xuống đất.

Lawrence rung sợ ngược đầu lên nhìn hình dạng vĩ đại của Horo.

-Đó là câu trả lời của tôi.

Lawrence nghe được, đã hiểu ý của Horo và vẫn đang trong sự sợ hãi không thể nào dứt đi của mình, anh ta đập đầu xuống đất, cắn răng.

Trong lúc đó, Horo lẳng lặng dùng miệng gấp gói lúa mì và lặng lẽ bước qua Lawrence và rời đi, Horo chợt quay đầu sang phía một góc đá, nơi mà Illyasviel và Evangeline đang núp một bên.

Horo chỉ đảo mắt sang nhìn một cái rồi tiếp tục bước đi.

-Khoan...Khoan đã.

Lawrence đột nhiên lớn tiếng, âm thanh vang vọng toàn di tích. Trong khi anh ta vẫn đang run rẩy khắp người nhưng vẫn cố thốt lên như vậy đúng là mạnh mẽ.

Từ từ...từ từ....

Lawrence đã đứng dậy với đôi chân vừa run vì sợ vừa run vì đang không còn sức lực nhưng vẫn cố gắng bước đến phía sau Horo, Lawrence thở hổn hển lấy lại bình tĩnh, rồi xoa trán nghĩ ra giữ Horo không rời đi.

Lawrence liếc mắt nhìn về đồng quần áo rách của Horo.

-Cô có biết rằng đồng quần áo mà cô đã phá kia đáng giá bao nhiêu tiền không hả? 70 đồng bạc cô kiếm được thậm chí còn không đủ để trả hết đồng đó đấy! Tôi phải mất hết cả khối năm mới tích góp đủ số tiền để mua chúng.

Lawrence hít một hơi thật sâu, rồi anh ta nói lớn:

-Tôi sẽ đuổi theo cô đến tận phương Bắc để đòi lại số tiền đó.

Sau đó Lawrence ngã xuống và ngất đi.

Horo đứng đó, rồi cô ăn vào đồng lúa mì trong gói nhỏ kia. Ngay sau đó hình dáng sói lớn của Horo dần nhỏ lại, hóa nhỏ lại thành thân thể người thường, một cơ thể không mãnh mẽ che thân.

-Hai đứa còn không mau ra đây?

Horo nhẹ gọi. Sau một chốc, Illyasviel và Evangeline bước ra từ một góc tối.

Bầu không khí hơi ngưng đọng.

-Horo-san định bỏ Lawrence-san mà đi sao?

Illyasviel tìm cách xóa tan không khí, cô bé nói.

-...bộ em không thấy anh ta nói với tôi là sẽ đuổi theo tôi sao? Với lại còn nỡ nản nữa...

Horo ấp úng nói.

-Thế em sẽ cho đó là câu trả lời sẽ là không rời đi.

Illyasviel cười ranh mãnh nói.

-Illya-chan, em chữa cho anh ta được không?

Horo nhìn Illyasviel nói.

-Hế? Horo-san, chị nói gì thế?

Illyasviel giả ngu.

-Em nghĩ mình lừa được chị đây sao? Một pháp sư như em không lẽ không dùng được Phép Thuật chữa thương sao?

Horo nhắm hờ một bên mắt cười nói.

-Horo-san bất lịch sự quá đấy! Không phải pháp sư nào cũng có khả năng chữa trị đâu. Nhưng em thì khác, em có khả năng....

Một phút chót đại, Illyasviel tự đâm đầu vào bẫy của Horo bày ra, Illyasviel vừa nhận ra, cô mặt buồn quay đầu vào tường đứng ở một góc. Evangeline cười khở.

Sau đó Illyasviel bình phục tâm tình lại, cô bé chữa lành vết thương cho Lawrence. Và Horo mang anh ta tới chỗ đối tác để anh ta nghỉ ngơi.

Buổi sáng hôm sau.

Horo dùng tiền một lượng táo lỏn và chất chúng một đồng đảng sau xe ngựa. Đồng thời, Lawrence cũng tỉnh dậy và chạy ra chỗ xe ngựa, nói chuyện tình cảm sến với Horo một chút, cả hai đồng ý cùng nhau lên đường một lần nữa. Và Lawrence cũng chẳng biết Illyasviel là pháp sư.

May mắn là hình dạng sói của Horo không đến được tai nhà thờ.

Phi Linh hiện giờ đang ngâm cứu cuốn sách hắc pháp kia, và cả cây tiền lạ mang theo khoa học và cả Phép Thuật bên trong.

Cuốn sách bao trùm bởi ma lực hắc nguyên tố và có hình con heo ở phía bìa trước của cuốn sách, liên quan đến Phép Thuật Đại Tội. Vậy thì có lẽ mũi tên cũng liên quan đến Thất Đại Tội.

Hắc pháp hay còn gọi là Ma Pháp bóng tối là những loại Ma Pháp ảnh hưởng trực tiếp lên linh hồn con người hoặc số mệnh thế giới, ảnh hưởng đến linh hồn con người không phải tàn phá, ảnh hưởng như là bỏ bùa,

nguyên rửa, đem linh hồn luyện thành nô lệ, nhốt lại tra tấn tăng sức mạnh cho công cụ.

Đa số khả năng của Thất Đại Tội đều ảnh hưởng xấu đến người dùng. Người dùng Ma Pháp Thất Tội gieo rắc tội đồ, ban cho chúng sức mạnh, đồng thời thu lại sức mạnh, cộng dồn số lượng tội đồ làm sức mạnh của bản thân, giống như việc có 10 điểm sức mạnh, ta trao cho 10 người, 10 người ấy phát triển mỗi người 100 điểm, thì ta thu lại được 1000 điểm, cứ như thế mà tính lên, càng nhiều tông đồ, chúng ta càng có khả năng thi triển phép lâu dài.

Hơn nữa về cuốn sách hắc pháp này, đây là sách nói một trong Thất Đại Tội, Tham Ăn của quỷ Beelzubub. Ban cho tông đồ khả năng khuếch đại, sáng tạo từ một vật đã có sẵn, ban nguồn năng lượng vô hạn cho chủ thể. Dĩ nhiên Illyasviel đã có vô hạn ma lực rồi nên có thêm cũng không dùng làm gì.

Còn lai lịch của cây tiên kia thì vẫn chưa thể xác minh được, dù là năng lực của Phi Linh cũng không làm được, giống như một vùng cấm trong [Box of Wisdom] không cho Phi Linh chạm vào vùng thông tin của cây tiên.

Xác định được những thứ này, Phi Linh có thể nói rằng Illyasviel có thể học Tham Ăn Đại Tội, nhưng không được lạm dụng, Ma Pháp này mạnh nhưng ảnh hưởng không tốt, không nên sử dụng thường xuyên.

Hiện tại chưa có vấn đề nghiêm trọng gì và Lawrence cũng đang có ý định tìm một số thứ để vận chuyển nên Lawrence chưa có rời đi, anh ta đang đi với Horo tìm kiếm một số thứ.

Buổi tối.

Lawrence và Horo quay về quán trọ với nụ cười trên môi, cả hai người hình như đã tìm được một mối làm ăn lớn.

Hai người lại mang rượu về phòng trong khi có hai cô bé đang ở trong phòng từ sáng đến giờ.

Hai người về chuyển đi tới thị trấn kế tiếp nằm ở phía Bắc, Lunbinheingen, và còn có...dầu thơm nữa.

Illyasviel nhầm lẫn dầu thơm với dầu thơm của Horo nói tới, Illyasviel tưởng nó là nước hoa, nhưng lúc này làm gì có nước hoa mà dùng, dầu thơm Horo nói tới chỉ là một loại xà phòng nuôi lông cho chiếc đuôi đầy tự hào của cô ấy thôi.

Sáng hôm sau, bốn người đều khởi hành đi về phía Bắc, Lunbinheingen, thậm chí cách Inverness không phải một đường thẳng nữa.

Rời khỏi thành Glasgow với đồng áo giáp được bao lại bởi một lớp vải chất một đồng phía sau xe.

Do ở khá gần nên chỉ mất một ngày đường để đi.

Trên đường đi, Lawrence lại vô tình nói về vàng có dấu thánh mà nhà thờ đưa ra khi quý tộc đưa vàng đến cho nhà thờ. Vàng có dấu được cho là hợp pháp, còn không có thì coi là bất hợp pháp, còn có dấu giả nữa. Và cũng chẳng ai đại gì mà tham gia việc như vậy cả.

Do phải đi đường vòng để đến Lunbinheingen để tránh toán đạo tặc đang đi xuống phía Nam nên Lawrence lái ngựa đi đường vòng.

Đến gần trưa, Lawrence vẫn đang lái xe trên đường trống vắng, anh ta cảm thán về lời đồn về toán cướp mà khiến không ai dám bén mảng qua lại con đường.

Trong lúc đang trò chuyện vui vẻ, Horo chợt chùm áo lên đầu và giấu chiếc đuôi của mình đi, 3 người không hiểu cô làm thế để làm gì, Horo nói:

-Một lát nữa anh tự nói chuyện đi nhé.

Lawrence hỏi:

-Sao thế? Cô thấy gì ở phía trước à?

-Loại người mà tôi căm ghét nhất.

Horo vẻ mặt khó chịu nói. Illyasviel và Evangeline nhảy ra phía sau thùng xe để tránh “giông bão”.

-Ý cô là gã phù thủy ấy hả?

Lawrence đoán mò, tiện thể thì lúc đi đường 4 người cũng bàn về nhiều chuyện, trong đó có về phù thủy nữa, toàn là phù thủy hại người bằng Ma Thuật bóng tối, Horo rất ghét những người này nên Lawrence tưởng Horo nói về những người này.

Đi khoảng 10 phút, thấy được một đám cừu đứng ngán đường phía trước, còn có một người mặc áo chùng từ đầu đến chân mang theo một cây gậy có gắn một chiếc chuông nhỏ màu vàng.

-Gã phù thủy mà cô nói đây sao?

Lawrence chuyển mắt nhìn Horo một chút. Horo im lặng không đáp, và cứ nhìn chăm chăm người kia.

Người kia nghe được tiếng xe và quay lại nhìn về phía xe ngựa của Lawrence. Khi đã có sự chú ý của người kia, Lawrence giơ tay cao lên trời và quay mòng mòng. Người kia đáp lại bằng cách dậm cây gậy xuống đất liên tục vài lần, chiếc chuông vang lên liên hồi.

-Anh vừa làm gì vậy?

Horo nhỏ giọng hỏi.

-Một nghi thức khi gặp người chặn cừu thôi. Ít nhất ta có thể khẳng định người kia không phải phù thủy.

Lawrence đáp, rồi anh ta nhìn người kia nói:

-Tôi là một thương nhân, tên là Lawrence. Đây là 3 người bạn đồng hành của tôi, Horo, Illyasviel và Evangeline.

-Hỡi người chặn cừu của đẳng tối cao gửi đến, có thể cho chúng tôi một lời chúc bình an không?

Lawrence nói liên tục.

-Rất hân hạnh.

Người kia bước lên một bước lại gần chiếc xe ngựa và trả lời. Giọng của một người con gái. Sau đó cô ta vén áo trùm đầu xuống, gương mặt khiến Lawrence có chút động lòng, Horo dưới áo trùm đầu, ánh mắt khó chịu liếc nhìn Lawrence.

Cô gái kia gương mặt hiền lành, với mái tóc vàng, tóc chẻ sang hai bên, mắt to, nâu, tóc dài được buộc lại thả ở phía sau.

-Có chuyện nữa rồi.

Illyasviel xoa xoa thái dương mà nói. Evangeline không hiểu ý của Illyasviel.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 236: Cô Gái Chăn Cừ

Sau khi đã chào hỏi, Lawrence bước xuống xe ngựa, cô gái chăn cừu cũng đến kế bên chiếc xe ngựa. Hai người bắt đầu nghi thức dị dị mà Lawrence nói là chúc phúc của người chăn cừu.

Lawrence cúi thấp người xuống một chút, còn cô gái chăn cừu cầm cây gậy gỗ của mình với hai tay và đặt nó ngang nằm ngang vào ngang với đầu của Lawrence, cô dùng những từ ngữ lạ lẫm để chúc phúc:

-Palty, Mis, Tueru, Moro, Ru, Spincio, Tilat, Kuru...

Có lẽ đây là một phong tục tín ngưỡng đối với người chăn cừu.

Sau đó, cô gái chăn cừu đặt cây xuống như bình thường và lấy một chiếc kèn sừng thổi lên âm thanh vang vọng khắp vùng núi.

Tiếng kèn ngân vang đến khi cô gái chăn cừu thổi hết hơi dài của mình.

Tiếng kèn dừng hẳn, cô gái chăn cừu bỏ kèn sừng xuống và đặt nó lại chỗ cũ. Rồi cô nói:

-Cảm ơn anh.

-Tôi cũng vậy, xin cảm ơn cô.

Lawrence móc từ trong túi một đồng tiền bằng đồng và đưa cho cô gái chăn cừu, cô ta nhận lấy, nhìn đồng tiền và cảm ơn Lawrence thêm 1 lần nữa. Cô ấy bỏ đồng tiền vào trong giỏ xách ở bên hông. Cô gái đã xong việc.

Nhưng tại sao lại có một khoảng lặng giữa hai người.

Rồi Lawrence chợt nhận ra mình hơi kì quặc nên mở lời:

-Thế nhé.

-Này anh...Sao anh lại biết con đường này?

-Tôi nghe người ta nói hôm trước trong quán rượu tại nơi tôi khởi hành.

-Có ai nói về chó sói không?

-À, có một chút, nhưng chẳng biết làm thế nào vì chúng tôi đang vội.

-Vậy sao.

Cô gái chần chừ có vẻ mặt hơi chán nản cúi thấp đầu. Lại một khoảng lặng giữa hai người, Lawrence vẫn là người hỏi:

-Um, có gì không?

-À, không...chỉ là...

Cô gái đưa tay chối.

-Cứ nói đi. Tôi có thể giúp gì cho cô?

Lawrence cười nói. Cô gái hơi ấp úng, siết chặt dây gậy đang cầm trên tay rồi nhìn Lawrence nói, vẻ mặt khá khẳng khái:

-Không biết...Anh có thể thuê tôi làm việc cho anh không?

Lawrence hết hồn với lời đề nghị bất ngờ của cô gái, đúng hơn là nội dung bất ngờ của lời đề nghị.

Illyasviel lần này làm vẻ mặt nguy hiểm rồi, Lawrence đúng là đào hoa, không biết có phải hay không cô bé nhìn nhầm nhưng có lẽ cô bé nghĩ đó là bước đầu có tình cảm đấy. Evangeline lặng thinh, Horo ngồi trên xe im từ này giờ cũng hơi hơi bất ngờ với cô gái này.

Vì thấy Lawrence có hơi lúng túng về việc quyết định, cô gái chặn cừu giải thích:

-Tôi là 1 người chặn cừu. Nhưng bên cạnh việc quản lý đàn cừu, tôi có thể xua đuổi chó sói. Nếu như anh đồng ý thuê tôi, tôi xin đảm bảo sẽ bảo vệ anh khỏi những con sói trong suốt cuộc hành trình. Anh thấy sao ạ?

Lawrence gãi đầu khó quyết định, cô gái lại một lần nữa thuyết phục, cô mở miệng nhỏ tiếng gọi tên “Enek”, một chó lông đen óng dày của cô ở phía sau phản ứng lại và quay lưng đi lùa đám cừu cô gái thả rông để ăn cỏ xung quanh thảm cỏ bên đồng bằng.

Nghe được tiếng con Enek vừa sủa vừa chạy xung quanh lùa lùa đám cừu, đám cừu từ từ tụ lại một chỗ mà con Enek đã chạy quanh. Lawrence nhìn thấy khá thú vị nên tìm cách trả lời:

-Phiền cô đợi một chút, để tôi bàn với bạn tôi đã.

Lawrence quay lại xe và nhìn Horo, cả Illyasviel và Evangeline.

-Cô thấy thế nào? Cô ấy cũng có tài nhỉ?

-Có tài?

Horo nhú mày lạnh giọng nói.

-Nếu cô ta thực sự có tài, vậy tội gì chúng ta không thử? Cô đã nghe cả rồi phải không?

-Việc đó tôi làm không được chắc?

-Tôi biết, một mình cô là quá đủ rồi. Có điều, người chẵn cừu kiêm nghề hộ vệ là 1 ý tưởng rất mới mẻ. Biết đâu nó sẽ trở thành 1 nghề mới.

-Con người của đàn ông...thiết chả biết có bao nhiêu phụ nữ bên mình là đủ.

Horo chán nản nói.

-Đâu phải tôi bị cô ta quyến rũ. Hơn nữa, cô xinh đẹp và dễ thương hơn nhiều.

-Thôi, coi như lần này cho anh đậu.

Horo thở dài nói.

-Cái này có thể được coi là màn tăng tình cảm không nhỉ?

Illyasviel nhảy vào chen ngang cuộc trò chuyện của 2 người.

-Nhóc nói cái gì vậy?

Lawrence hơi đỏ mặt nói.

-Chỉ là vừa đủ đậu thôi, chưa có tăng gì đâu.

Horo kiêu hãnh nói.

-Thế, cô ta thế nào?

-Ừm, cũng thuộc loại khá của loại khá.

-Nói kiểu gì rõ hơn chút coi.

-Nếu là tôi, tôi có thể săn cừu của cô ta. Tuy nhiên, những con sói bình thường sẽ không có cơ hội.

-Vậy sao.

Lawrence suy ngẫm và nhìn về phía cô gái chăn cừu đang xoa đầu con chó Enek của cô.

-Tài khiển chó của cô ta rất tuyệt vời. Một người chăn cừu giỏi phải đi cùng một con chó thông minh và đồng phải ăn ý với nó. Cô ta có cả hai điều đó. Có thể cô ta còn non trẻ nhưng sau này sẽ rất phiền phức. Nếu phải làm gì đó, bây giờ chính là lúc....

Horo cười mưu hiểm. Lawrence nhận ra ý đồ của cô, hay không nhận ra đi nữa thì cái điệu cười đó cũng nguy hiểm lắm, anh ta nói:

-Hiểu rồi, cảm ơn.

Lawrence định đi nói chuyện với cô gái thì Horo nói:

-Này. Anh định thuê cô ta thật sao?

-Cái đó tôi đang cân nhắc đây.

-Nói như vậy, cô ta sẽ đi theo chúng 1 thời gian phải không?

-Không thích à?

-Không phải là tôi không thích.

Horo nói.

-Chỉ trong 2 ngày, cho tới khi đến Lunbinheigen thôi. Không được sao?

Lawrence cười nhẹ nói.

-Em tùy ý.

Illyasviel cười nói. Evangeline tương tự. Horo quay sang nhìn anh ta nói:

-Tôi đâu có nói là không được.

-Ồ, xin lỗi nhé, vậy phiền cô chịu khó một chút.

Lawrence nói.

-Tôi phải chịu khó cái gì hả?

Với cái mặt chán nản, Horo hỏi.

-À, thì thế đó... Tôi chỉ muốn xem người chăn cừu có khả năng xua đuổi chó sói thật hay không thôi.

Lawrence giải thích.

-Tôi không ngại, nhưng anh thì sao?

Horo nói. Lawrence mơ hồ không hiểu Horo nói gì, nhưng cô lại nói tiếp khiến anh chợt nhớ ra:

-Nhờ thân phận của tôi bị cô ta phát hiện, anh sẽ làm gì?

Dường như quên việc quan trọng giữa ban ngày, Lawrence nghe Horo nói và ngộ ra mình quên mất việc đó. Anh ta quay lại nhìn cô gái và gãi đầu khó quyết định.

-Hô~, hiểu rồi. Anh muốn tôi nói thế này phải không?

Horo cười nói, sau đó bắt đầu giả giọng, động thái yếu điệu, e lệ, cô nói:

-Tôi chỉ muốn đi 1 mình với anh thôi.

Horo lên giọng mắng Lawrence là “ngu ngốc” ngay sau đó.

-Horo-san đúng là thâm!

Illyasviel giơ ngón tay cái lên về phía Horo.

-Hở? Bình thường ấy mà. Illya-chan còn phải học hiểu nhiều hơn mới bắt chước một chút của ta, ta là hiền giả sói mà.

Horo nhìn Illyasviel tự hào nói.

-Ế~ phải mất cả mấy trăm năm sao?

-Mấy trăm? Illya-chan làm sao so sánh được với ta? Ta là hiền giả sói, H-I-Ế-N G-I-Ả đấy.

Horo cười lớn nói.

-Ừ mumumumu....

Illyasviel âm ức không thể tìm câu nào nói lại với Horo được.

-Xin lỗi.

Lawrence chen ngang vào, anh ta cúi đầu xin lỗi với Horo.

-Thiệt tình...Thôi, chỉ hai ngày thì có lẽ không sao. Làm gì tùy anh.

Horo lại quay về nhìn Lawrence, thở dài rồi mỉm cười nhẹ nhàng nói.

Lawrence gật đầu cười đáp lại Horo. Rồi anh ta tiến về phía cô gái chân cừu đang ngồi xoa đầu con chó của mình.

-Như vậy ổn không thế, hiền giả sói-san? Chị không sợ cô ấy cướp Lawrence-san đi sao?

Illyasviel thấy Lawrence đi rồi, liền quay sang hỏi Horo. Horo nghe xong trên trán xuất hiện gân xanh.

-Nhóc đấy nhé....

Horo nhanh chóng quay lại phía sau bắt lấy mặt của Illyasviel, véo má cô bé, khiến khuôn mặt giãn ra, cực kỳ mũm mĩm, dễ thương.

-Au...á....e...iết...ồi....ồi...

Illyasviel đau quá nước mắt muốn tràn ra mà cầu xin Horo tha lỗi.

-Nhìn Illya-chan như vậy, ta càng muốn kéo cái mặt xinh xắn của Illya-chan ra đấy.

Horo nguy hiểm nói. Evangeline nhìn Illyasviel chịu trận mà không thể cứu được, cô bé nhìn vẻ mặt của Horo lúc này thôi cũng đủ hãi rồi nói chi cứu đồng đội.

Illyasviel cứ bị véo má, tay thì ngăn không với tới được Horo, Horo tận hưởng trò đùa của mình.

-Thôi nào, Horo.

Chốc.

Lawrence quay về gõ vào đầu của Horo. Phía sau anh ta, cô gái chặn cừu đứng ngay phía sau. Lawrence đã thỏa thuận với Lawrence, giúp Lawrence tránh bày sói với giá 40 đồng tiền đồng, nếu an toàn sẽ trả thêm, và tên của cô ta là Norah Allent.

Thế là cả đám lại tiếp tục lên đường. Norah cứ tiếp tục dắt những con cừu mình chặn đi vừa ăn cỏ, vừa được con chó Enek của cô lừa không cho đi loanh quanh và lạc mất.

Trên đường đi, Lawrence đối thoại với Norah khá nhiều, đa phần là về nghề chăn cừu của cô, rồi đến con chó Enek gặp cô thế nào, quá khứ,....

Trong lúc hai người nói chuyện thì Illyasviel hay Evangeline gì cũng đi ngủ suốt luôn. Kể cả Horo cũng ghé lên vai Lawrence mà ngủ. Nhưng mà lúc đang nói chuyện thì Horo nhéo đùi Lawrence trong im lặng nên chắc cô ta chỉ ngủ giả thôi. Đi đến chiều tối, do Norah đề nghị nghỉ sớm nên mọi người dừng chân tại một góc bên đường với một gốc cây.

Norah đi ngủ trước một chỗ gần đám cừu và con Enek, trong khi Lawrence, Horo, Illyasviel và Evangeline thì ngủ trễ hơn. Bốn người ngồi nói chuyện.

Sáng hôm sau lại tiếp tục lên đường đến nơi cần đến, Lunbinheigen.

Đến khoảng giữa sáng thì mọi người đã đến nơi. Nhưng phải dừng chân và lấy giấy thông hành trước khi được vào thị trấn. Có một trạm dừng ở cách thị trấn không xa. Giải quyết xong vấn đề thông hành cũng không quá khó khăn, bốn người đều qua được cổng trạm và tiến vào thị trấn, Lawrence đã cố ý trả tiền thừa cho Norah và viện lí do là đầu tư. Bàn chuyện về dự định tương lai một chút, sau đó Norah rời đi.

Tòa thành lần này hơi khác lần trước, có cửa sắt ở phía trên, dùng để phòng thủ, theo lời của Lawrence, thì nó từ thời chiến tranh và thêm những cái lỗ ở gần cánh cửa được thiết kế trên tường đá khá cao so với mặt đất, nó dùng để đổ dầu sôi chống quân địch leo lên tường thành.

Sau đó Lawrence lái xe ngựa vào trong cửa thành, đi qua trạm, họ yêu cầu giấy thông hành, và kiểm tra những bộ giáp mà Lawrence chất đồng ở sau xe ngựa. Sau đó Lawrence chọn trả thuế bằng hàng hóa thay vì dùng tiền để trả, anh ta trả nó bằng 2 bộ giáp. Sau đó bốn người trên xe ngựa, tiến vào trong thị trấn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 237: Phá Sản!

Lại đi tiếp một đoạn ngắn nữa và gặp một trạm soát giấy thông hành, Lawrence dùng thêm một bộ giáp để trả thuế, nhìn thái độ của người trực soát giấy có vẻ khá kì lạ khiến Lawrence có chút bất an.

-Đám người của chính quyền, đâu đâu cũng toàn là một lũ khó chịu.

Câu nói của Horo khiến cả Lawrence lẫn Illyasviel và Evangeline ngồi phía sau xe chồm lên phía trước nghe, cô ấy nói tiếp:

-Mọi người không thấy sao? Cái gã lúc nãy đã cười anh. Khi nhìn thấy núi giáp của chúng ta. Chắc hẳn nghĩ, “đừng vội lên mặt bởi vì chúng em có tiền”.

-Tôi không quan tâm, chỉ cần họ không làm khó chúng ta.

Lawrence nói.

-Em có một dự cảm không lành về việc chuyển đi lần này.

Illyasviel lo âu nói. Lawrence nhìn Illyasviel, rồi anh ta cười nói:

-Illya-chan đừng có nói gỡ thế chứ.

-Em không có nói gỡ nhé. Có gì anh tự lo lấy.

Illyasviel hờn dỗi nói. Evangeline im lặng ngồi nghe, thực tế cô bé đang tiếp thu mọi thứ, 10 tuổi nên cô bé không biết gì nhiều về thế giới bên ngoài, Phép Thuật lẫn thương nhân buôn bán,...chỉ biết lắng nghe, hơn nữa là việc mất gia đình khiến cô bé trầm tính hơn rất nhiều so với quá khứ.

-Ma~, đi cất xe ở quán trọ rồi cùng đi dạo quanh chợ một chút nào.

Lawrence cười nói.

Chẳng mất nhiều thời gian để bốn người tìm được quán trọ và đi bắt đầu đi dạo quanh chợ, khu chợ khá là đông người và nhộn nhịp, nhưng không đông bằng bên thành phố trước.

Phải công nhận là Horo ham uống bia thật, hễ có bia là cô ta chơi tuốt, và hiện tại, cô ấy đang uống với Lawrence ở một gian hàng nhỏ ở trung tâm của khu chợ, có đặt sẵn vài chiếc bàn gỗ để người xung có thể vừa thưởng thức vừa có thể để những món khác lên nữa.

Uống liền mấy cốc bia, rồi mặt thì đỏ ửng lên, chắc say rồi. Illyasviel và Evangeline tất nhiên chọn ăn thay vì uống chung với 2 người kia.

Sau đó cả bốn người lại đi trên một con đường lớn, Horo ôm lấy một bên tay của Lawrence và đi như một cặp tình nhân ấy, Illyasviel và Evangeline nắm tay nhau đi kế bên, không hiểu sao Evangeline có cảm giác muốn dựa dẫm Illyasviel như một người chị đáng tin cậy vậy.

Tiện thể thì những lúc mọi người say ngủ thì không chỉ Phi Linh ngồi nghiên cứu Tham Ăn Hắc pháp mà còn có Illyasviel nữa. Từ từ lĩnh hội dần năng lực từ nó, tuy nói là xấu nhưng nó vẫn ban cho khả năng hay ho, thi phép vĩnh hằng, miễn là chưa nhúng tay vào thì phép vẫn được thi triển vô thời hạn, có áp dụng lên có phép băng phong nữa.

Một Phép Thuật mới mà Phi Linh và cả Illyasviel học được khi đặt chân đến thế giới này, đối với Phi Linh là đầu tiên học đàn tràng hoàng, trước thì cậu có xem sơ qua về Độ Tam Pháp, hiểu cũng chỉ được phần rìa da bên ngoài, sau này cậu muốn tìm hiểu thêm, nhưng trước hết cậu nên học thêm một số loại Phép Thuật khác nhau lấy nền tảng đã, Độ Tam Pháp vô cùng thâm uyên, khó học vô cùng, với lại, Độ Tam Pháp là Vĩnh Hằng, học một chút thôi có thể là trôi qua không biết bao nhiêu thời gian, cho nên hiện tại vẫn

trông coi Illyasviel lẫn Evangeline nên Phi Linh không thể nào nghiên cứu được.

Đi qua một con hẻm rồi qua vài con đường nhỏ, bốn người đến một quán rượu kiêm luôn quán trọ khá lớn và trang hoàng, sàn và tường được làm bằng gỗ cỡ trung.

Lawrence đi vào trong và để Horo, Illyasviel và Evangeline ở ngoài đợi, bởi anh ta nghĩ bên trong cũng đông, với lại toàn cánh thương nhân cho nên cho ba người vào cũng có khi gây rắc rối thêm, nhất hai cô bé nhỏ nhắn của chúng ta.

Đợi ở ngoài khoảng mười lăm phút, có hai tên thanh niên trẻ tuổi bước đến và bắt chuyện với Horo, hai người này bị Horo hấp hồn bởi vẻ đẹp mê người của cô, Horo cũng không cố ý thả thính mà chỉ cười đáp, ngược lại những lần cười đó lại vô tình bị bọn kia đớp thính.

Được vài câu, Lawrence bước ra từ hiệp hội thương nhân, hai tên thanh niên bị Horo cuốn hút chợt thấy Lawrence liền sợ hãi chạy đi vì nghe được Horo nói rằng Lawrence là chồng của mình. Lawrence nghe được chuyện vừa xảy ra cũng chỉ nhắm mắt thở dài cho qua chuyện và nhắc nhở Horo chú ý xung quanh một chút.

Horo gợi chuyện về việc Lawrence có chút tình cảm với Norah do cô nghe được cả cuộc đối thoại của anh và chủ quán khi chờ bên ngoài. Cả hai người nói chuyện rất tỉnh, dù có 2 cô bé đứng kể bên lắng nghe. Cơ mà, sau khi cuộc đối thoại kết thúc thì có vẻ tình cảm hai người tăng lên khá, Horo nói là cô ấy chỉ muốn thử thôi, nhưng Lawrence trả lời nó nghiêm túc nên Horo vô cùng vui mừng, tình cảm của hai người này phát triển không ngừng. Rồi Horo lại dùng siêu kỹ năng lừa tình của mình để dành được phần hứa hẹn đào ử mật ong từ Lawrence mà lần trước đi xe đến Lunbinheigen cũng đã nói qua.

Illyasviel từ từ học hỏi những kỹ năng thần thánh này để sau này còn có đường mà dùng.

Cả bốn ngay sau đó đi bộ về quán trọ của mình, nó nằm tại góc phố nhỏ cũng không mấy người qua lại. Sau khi dùng bữa trưa và tán dóc một chút tại ngay phòng ngủ của mọi người cả bốn người lại lên đường đến một nơi giao dịch của thương nhân, phía ngoài khá đông thương nhân với những chiếc xe đẩy lớn chất đầy hàng với những chiếc khăn trùm lên chúng, khi vào sâu hơn về bên trong thì lại không có mấy người.

Lawrence dừng lại tại một tòa nhà, với những khung sắt rào lại ở phía trước, Horo thì đang ăn bánh nhân thịt từ lúc đi từ quán trọ đến giờ, Lawrence có hỏi xéo về việc Horo có nghe tiếng gì ở bên trong tòa nhà cả bốn người dừng chân trước nó. Horo nói là có tiếng người với bầu không khí nặng nề phía bên trong trong khi ăn.

-Em đã nói là sẽ có chuyện không lành mà, giờ tin em rồi chứ.

Illyasviel phòng má gợi lại chuyện cũ.

-Giờ do dự cũng đâu giúp được gì. Nếu không bán được bán số hàng, tôi sẽ không thể lấy lại được tiền.

Lawrence trong khi đang suy nghĩ nói.

Rồi Lawrence mở cánh cổng khung sắt lớn để vào trong, bên trong khá tối. Có một người từ bên trong bước ra do nghe tiếng mở cửa.

-Vẫn chưa đến chủ nhật, sao lại nghỉ sớm thế? Có lý do nào đặc biệt không?

Lawrence cười nhìn người kia nói.

-À, vâng, đại loại thế. Anh mới đến đây hôm nay ạ?

Chủ nhân của nơi này nhìn vẻ mặt có chút buồn bã, anh ta quay lại nói với Lawrence.

-Không, từ vài hôm trước rồi. Nhiều chuyện xảy ra quá nhỉ? (Lawrence)

-Không không, nhìn vẻ ngoài, chắc anh là một thương gia tên tuổi? (chủ)

Xung quanh nơi này, không có một bóng người, hàng hóa thì ít ỏi, nhìn đơn sơ.

-Ồ, không. Thôi tôi xin phép. (Lawrence)

Lawrence quay người bước đi về có cảm giác chỗ này không làm việc nữa.

-Vậy sao ạ? (chủ)

Anh ta nhìn bóng lưng Lawrence đang kéo xe ngựa đi.

-Hy vọng gặp lại anh lần sau. (chủ)

Chưa đến 1s sau.

-Craft Lawrence.

Người chủ đột nhiên kêu lên tên của Lawrence, theo phản xạ, Lawrence quay đầu lại nhìn.

-Vậy ra đúng là anh. (chủ)

Khi Lawrence đã dừng bước và nhìn lại phía người chủ, anh ta bước đến và nói.

-Anh đến buôn áo giáp từ Latopearon phải không?

Người chủ nói. Latopearon là nơi mà Lawrence mua áo giáp với giá ½.

-Làm sao anh...

Lawrence ngập ngừng hỏi.

-Nói thật, 1 bức thư từ Glasgow đã được gửi đến đây. Thương hội Latopearon đã chuyển quyền đòi nợ cho bọn tôi.

Người chủ nói.

-Quyền đòi nợ?

Lawrence nghe vậy ngỡ ngợ. Horo, Illyasviel và Evangeline ở giữa cuộc đối thoại chả hiểu gì hết.

-Chuyện gì vậy?

Horo thắc mắc hỏi.

-Bạn của cô đã trở thành 1 kẻ thất bại rồi. Giống như bọn tôi thôi.

Người chủ nói, Horo liếc mắt sang nhìn hắn ta.

-Cái gì? (Horo)

-Áo giáp đã mất giá 1 thời gian, và giờ đây nó gần như không còn giá trị. Latopearon đã khiến cậu ta mang nợ, và món nợ ấy đã được giao lại cho bọn tôi. Nói cách khác, bạn của cô đang dính vào một khoản nợ khoản nợ khổng lồ. hay ngắn gọn hơn, là phá sản.

Người chủ giải thích. Horo trong đầu suy nghĩ lung tung, Illyasviel và Evangeline lo lắng, cả ba người đều nhìn Lawrence đang sốc.

Lawrence đã được mời vào trong và nói chuyện ngay sau đó.

-Phải làm sao đây?

Illyasviel nhìn Horo mà nói, Evangeline cũng lo lắng nhìn theo Illyasviel, đi chung cũng đã được một quãng đường dài, Illyasviel không phải người vô tình, ít nhất cô bé cũng muốn giúp Lawrence.

-Ta không biết nữa, chỉ có thể đợi anh ta rồi mới tính tiếp được.

Horo buồn đáp.

Cả ba người lo lắng nhìn về lối vào mà Lawrence đã đi vào, đợi tin của Lawrence.

Vài phút sau, Lawrence đi ra từ bên trong, vẻ mặt bình thường. Anh ta ngồi lên xe ngựa và cảm ơn vì đã đợi anh ta. Vẻ mặt Lawrence vô cùng phức tạp, đa phần là lo lắng và suy nghĩ.

Lawrence lái xe ngựa ra khỏi tòa nhà.

-Này...Thật ra đang có chuyện gì vậy?

Khi đã lái ra một đoạn, ven đường có rất nhiều người vừa nhìn Lawrence trên xe ngựa, vừa thì thầm bàn tán.

-Nói tóm lại, cái mớ đống sau đây đã trở thành rác rưởi. (Lawrence)

-Vậy quả là tôi nghe không sai. (Horo)

-Nếu không làm gì, chắc chắn tôi sẽ bị phá sản. (Lawrence)

Do không thể giúp gì được, nên Illyasviel lẫn Evangeline chỉ có thể ngồi nghe.

-Hay ta chạy trốn đi. (Horo)

-Mạng thông tin trong giới thương gia cũng rộng như tầm nhìn của Chúa. Dù chạy xa đến đâu, chỉ cần giao dịch lại, chắc chắn tôi sẽ bị họ phát hiện. Và như vậy, đời thương nhân thế là hết với tôi. (Lawrence)

-Sói bị thương nếu còn cố gặm gù, nó sẽ mất tất cả từ danh dự đến thể xác. Chắn lẽ anh chấp nhận như vậy sao? (Horo)

-Ai mà chấp nhận chứ? Tôi chỉ cần trả đủ 47 đồng vàng thôi. Không có gì là không thể cả.

Lawrence kiên định nói.

-Tôi là Horo, hiền giả sói. Chắc chắn tôi sẽ có cách cứu anh.

Horo cười nói.

-Em nữa, em cũng sẽ tìm cách giúp Lawrence-san.

Illyasviel nhanh nhẩu nói.

-Ừ, chỉ cần ba người bớt ăn đi 1 chút, vậy là...

Chưa kịp nói xong, Lawrence đã bị Horo lẫn Illyasviel đánh cho, một người vào hông, một người vào lưng.

-Thật bất lịch sự quá. Bọn em nhờ anh lúc nào, nếu có, bọn em đã trả tiền anh rồi. (Illyasviel)

-Đúng vậy, tôi là hiền giả sói, tôi đã nói tôi tự lo việc ăn của mình. (Horo)

-Đùa thôi mà.

Lawrence cười khỗ nói.

-Đùa hay đấy. Trong trường hợp xấu nhất, tôi sẽ chịu xấu mặt và giúp anh bỏ trốn.

Horo nghiêm túc nói, rồi đưa tay lên sờ vào gói gắm chứa lúa mì đeo trước ngực mình, cô nói tiếp:

-Dù phải sử dụng đến cái này...Anh đã hứa sẽ đưa tôi về khu rừng phía bắc. Không thể để anh dừng lại ở đây được.

-Đúng đó, bọn em cũng cần đến phía Bắc. Không có anh thì bọn em lại phải đi tìm người khác nữa. Và lại không có xe ngựa nào vui hơn xe ngựa này cả.

Illyasviel tuyên bố.

-Ừ, nhất định tôi sẽ giữ lời hứa với mọi người.

Lawrence cười đáp, rồi thờ hít một hơi:

-Chắc chắn trong trường hợp xấu nhất, tôi sẽ trông vào mọi người đấy.

Lawrence nói.

-Để đó cho chúng tôi.

Horo và Illyasviel đồng thanh cười nói.

-Cơ mà, Illya-chan kiếm được tiền đâu ra thế? Lần trước 2 đứa đi đâu mất biệt. (Lawrence)

-À....em chả biết, bọn em đi lung tung và được mọi người thấy bọn em dễ thương quá nên cho bọn em tiền ăn bánh đấy.

Illyasviel cười nói.

-Vậy....vậy à.

Lawrence cười khỗ nói. Nhưng anh ta cũng không hỏi nhiều. Sau đó bốn người quay trở lại hiệp hội thương nhân lúc này.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 238: Trước Khi Rời Đi

Illyasviel, cô bé là một pháp sư với trình độ giảng dạy cũng coi là khá tốt, nhưng mà, cô bé không thể nào dạy cho Evangeline học được một loại Phép Thuật nào cả, về cơ bản, hai loại Phép Thuật của Typemoon và thế giới này khá khác nhau.

Chỉ có thể xác định được nguyên tố của Evangeline là băng và hắc.

Cũng đành như vậy, Phi Linh cũng bó tay, bởi vì cậu không am hiểu Phép Thuật nhiều bằng Illyasviel thì làm sao mà dạy cho Evangeline được.

Mong sao có một người nào đó có thể dạy cho cô bé được sau này trong quá trình tìm kiếm Phép Thuật và học tập của Illyasviel lẫn Phi Linh.

-.o0o.-

Lawrence và Horo đã vào trong hiệp hội thương nhân Loewen và để Illyasviel và Evangeline đợi ở ngoài cổng trước của hiệp hội thương nhân, lần này không có xe ngựa, nó được để lại quán trọ rồi

Cạch....

-47 đồng vàng trong 2 ngày....

Cánh cửa gỗ mở ra, Lawrence và Horo cùng nhau đi ra, Lawrence thụt về sau vài bước so với Horo vì đang suy nghĩ.

Mãi suy nghĩ, Horo túm lấy áo của Lawrence, cô cười mỉm tiếp thêm dũng khí và cố gắng cho Lawrence, cả hai người cùng nắm tay nhau đi về phía hai cô bé đang đứng đợi ở ngoài.

-.o0o.-

-Tôi sẽ chia nợ lớn thành từng món nợ nhỏ.

Sau khi đã nghĩ ra cách, trên đường đi trên phố nhỏ, Lawrence nói với ba người. Horo nghiêng đầu nhìn sang Lawrence với vẻ mặt thắc mắc, cô ấy nói:

-Có chỗ nào anh nhờ được không?

-Dù sao tôi cũng là một thương nhân. Cho tôi vay toàn bộ số tiền lớn ấy thì không có ai, nhưng cho tôi vay từng số tiền nhỏ thì tôi có thể hỏi.

Lawrence cười với vẻ mặt khoáng khoái.

-Nhờ được 47 người chắc không khó đâu nhỉ?

Horo cười nói. Rồi bốn người đến một tòa lớn trông khá sang trọng, Lawrence đi vào và để Horo, Illyasviel và Evangeline đợi phía bên ngoài. Rồi anh ta đi ra với vẻ mặt phức tạp, Horo nhìn anh, có vẻ mọi người đều đoán ra được điều gì đã xảy ra.

-Không sao, vẫn còn nhiều chỗ mà.

Lawrence tự khích lệ bản thân và Horo.

Liên tục mấy tòa nhà lớn, kết quả vẫn giữ nguyên không đổi, ai nấy đều viện lý do, bản thân Phi Linh quan sát mọi chuyện, lại nghĩ. Con người có thể làm những chuyện như vậy, cũng chẳng có gì lạ, dù có mối quan hệ như thế nào khác ruột thịt, nhắc đến chuyện tài sản, tiền bạc thì lại nghĩ sang một chiều hướng khác, thậm chí ngay cả ruột thịt cũng chẳng ngó ngang nhau nếu đã nhắc đến tiền bạc.

Với vẻ mặt có chút tuyệt vọng, Lawrence núp vào một cái hẻm tối để tắm rửa bản thân tại sao lại làm chuyện ngu ngốc như vậy. Horo là người

lên tiếng chấn tỉnh anh. Về mặt cả ba cô gái ai cũng không được vui cả.

Trong lúc hỏi han người đã từng có quen biết với Lawrence, ánh chiều tà cũng là nhuộm vàng cả bầu trời, trời sắp tối rồi. Lawrence vẫn không thể tìm được ai để vay mượn, họ đều biết chuyện gì hoặc không biết cũng không muốn cho một thương nhân mượn một số tiền lớn nữa. Đây là những người khá giả về mặt tiền bạc đấy. Nhưng mà nói thế cũng có phần sai mà, thế giới cũng có những người suy nghĩ không như thế, những người này sẵn sàng cho mượn, dù khá giả hay nghèo nàn, chỉ để giữ lấy mối hệ lẩn việc có qua có lại, gieo nhân nào gặp quả đó.

Mặt trời đã sắp lặn, Lawrence trong nỗi tuyệt vọng, Horo luôn cố gắng động viên theo một cách nào đó, Illyasviel và Evangeline ngậm ngùi đi phía sau theo sát hai người kia, thực tế, nếu Illyasviel sử dụng Giả Kim Thuật vẫn có thể tạo ra vàng, nhưng vô cùng phức tạp, chưa kể đến việc Giáo Đình ban hành vàng mang “Thánh Dấu” nữa. Illyasviel hoàn toàn bó tay.

Đến một căn nhà khác, Nhìn cuộc nói chuyện có vẻ khả quan, nhưng sau đó, Lawrence hoàn toàn bị người chủ nhân của ngôi nhà trách móc, bởi vì...cầu xin trợ giúp từ người khác lại mạng theo 3 cô gái.

Nói xong ông ta đóng xăm cửa lại, Horo cũng nghe được những lời đó. Giọng nói của ông ta khá lớn nên cả Illyasviel và Evangeline cũng có thể nghe được. Lawrence với vẻ mặt vô hồn, buồn bã, thất vọng, tuyệt vọng quay lại đi khỏi đó, suýt nữa bị một chiếc xe ngựa tông.

-Này, này, anh có sao không? Mặt anh xanh xao quá!

Horo lo lắng chạy về phía Lawrence hỏi. Hai cô bé nhỏ nhắn cũng chạy theo phía sau.

Horo lo lắng bảo Lawrence cùng quay về nhà trọ nghỉ ngơi, nhưng cô ấy bị Lawrence đẩy ra đồng thời anh ta to tiếng trách móc Horo:

-Nếu tôi không gặp cô...

Đang nói, anh ta chợt bình tĩnh lại và nhìn Horo. Về mặt Horo buồn hẳn đi sau khi Lawrence cái miệng hại cái thân. Anh ta sau đó có xin lỗi, nhưng có vẻ không cứu vãn được tình hình. Horo quay người đi bước đi, bảo rằng về nhà trọ trước.

Trong khi Horo bước đi xa xa, Illyasviel chạy theo phía sau cô, Evangeline cũng chạy theo nhưng chậm hơn, cô bé dừng lại nhìn Lawrence, anh ta cũng nhìn cô bé, sau đó Evangeline quay đi chạy tiếp đuổi theo Illyasviel. Để lại Lawrence cô đơn suy nghĩ một mình dưới ánh hoàng hôn, mặt trời khuất bóng.

-.oOo.-

Sau khi trở về quán trọ, Horo cứ ngồi trên chiếc ghế và nhìn ngọn lửa trên ngọn nến thấp được đặt trên bàn. Một khoảng im lặng đến khó chịu giữa mọi người. Thậm chí Illyasviel và Evangeline cũng không có tâm trạng để nói chuyện nữa, chỉ im lặng, vô thức giữ bầu không khí thêm nặng nề.

Cũng khoảng gần khuya. Horo nhảy lên chiếc giường phía trên mà ngủ, chiếc giường đó là của hai cô bé mà cô ấy cũng không quan tâm mà nhảy lên ngủ. Thấy chiếc ghế đổ xuống sau khi Horo rời khỏi nó, Illyasviel dựng nó lên lại và đẩy nó vào bàn cho ngăn nắp.

Evangeline bước tới phía cửa sổ, mở nó ra và thấy phía dưới, bóng dáng của Lawrence, anh ta đã quay về.

-Lawrence-san về rồi.

Evangeline lên tiếng phá tan bầu không khí trầm lặng. Illyasviel đi về phía cửa sổ kế bên Evangeline mà nhìn. Horo không có ngồi dậy mà nhìn, chỉ nằm đó.

-Hai đứa có thể tránh mặt một chút không?

Horo lên tiếng nói. Illyasviel hiểu ý của Horo nên cô bé đáp lại bằng cách hành động. Cô bé lấy ra một viên ngọc màu xanh lam.

Illyasviel liền ném viên ngọc đó ra ngoài cửa sổ. Sau đó cô bé kéo Evangeline không hiểu gì hết chạy về phía cửa sổ.

-Khoan!!!! Cậu muốn làm cái gì?

Evangeline vừa bị kéo, vẻ mặt hoảng hốt. Illyasviel không trả lời mà cho Evangeline một cái cười.

-Sturm.

Illyasviel hô thoảng một cái. Hai cô bé nhảy ra ngoài cửa sổ. Evangeline tái xanh cả mặt, cô sợ vô cùng.

-Kya.....Ế?!

Chỉ vừa mới cất tiếng hét của một chưa đầy 1s, Evangeline mở mắt đang khép lại vì sợ ra. Một ngọn gió nâng đỡ cả hai cô bé bay lên ngang với cửa sổ mà cả hai đã nhảy ra. Evangeline thốt lên vì ngạc nhiên. Illyasviel hiện tại đang thực hiện phép Infinity đặc trưng của Tham Ăn Hắc pháp, nhưng chỉ là da lông, kéo dài thời gian thực hiện Phép Thuật.

Dẫu sao thì dùng cách này để tránh mặt đúng là hơi quá.

Lawrence bước vào trong phòng với vẻ mặt chán nản. Anh ta nhìn đầu tiên là chiếc bàn đã tắt nến, rồi anh ta nhìn cửa sổ đang mở toang, Horo đang nằm trên giường của Illyasviel và Evangeline, ngược lại hai cô bé kia lại không có trong phòng, nhưng hiện tại anh ta không thắc mắc nó.

Anh bước đến bên giường, dự định bắt chuyện với Horo bằng cách lay cô dậy, nhưng khi chỉ vừa tiếp cận Horo, Lawrence lại bị cản lại bởi chiếc

đuôi của Horo, hết hồn, Lawrence lui về phía sau vài bước.

Sau đó anh ta lạng lẽ móc trong túi mình ra một túi nhỏ chứa trong đó một vài đồng tiền, anh để nó lên trên giường kế bên Horo.

-Đây là 3 đồng vàng mà tôi kiếm được. 44 vàng còn lại tôi không thể tìm nổi. Tất cả những gì tôi nghĩ đến lúc này là đem số tiền này đi đánh bạc. Nhưng là đánh bạc, chắc chắn cô sẽ giỏi hơn tôi. Nếu thất bại, ít nhất nó sẽ có ích cho người thắng. Đến giờ phút này, có nợ người ta thêm 3 vàng nữa cũng chẳng khác biệt gì.

Từ đầu đến cuối, Illyasviel và Evangeline vẫn có thể ở ngoài cửa sổ và nghe được toàn bộ câu chuyện. Lawrence nói xong, rồi anh ta rời đi.

Cạch.

Tiếng đóng cửa khép lại sự im lặng của Horo. Cô ngồi dậy, vẻ mặt buồn. Illyasviel và Evangeline cũng từ bên ngoài của sổ quay trở lại.

-Cảm ơn hai đứa.

Horo nhìn hai cô bé rồi nói. Rồi cô chuyển vẻ mặt từ buồn sang bức bối. Cô nhanh chóng nắm lấy túi tiền nhỏ mà Lawrence đã đặt ở trên giường kế bên mình lên. Horo nhảy xuống giường và chạy lại cửa sổ. Cô nhìn ngó 2 bên để tìm xem Lawrence đi hướng nào. Illyasviel và Evangeline chả hiểu cô ấy định làm gì.

Nhưng tiếp theo đó, cô bất ngờ giơ túi tiền về phía sau mình và ném nó đi.

-Ồi!!!

Leng keng....

Giọng của Lawrence ở dưới vang lên và những đồng tiền rơi xuống đất vang lên những tiếng kêu nho nhỏ va chạm.

Illyasviel và Evangeline hiểu chuyện rồi, Horo ném túi tiền về Lawrence, Horo hít một hơi sâu, rồi cô lớn tiếng nói:

-Đồ ngốc! Quay lên đây mau lên!

Sau đó cô quay lại vào trong, vẻ mặt vẫn không đổi, hơn nữa còn rất tức giận nữa.

-Anou....Horo-san...

Illyasviel sờ sờ bà chị hai vài trăm tuổi này chuyện bé xé to mà quay sang cấn Illyasviel nên giọng có chút hời hợt thăm.

Ngay sau đó một chút, Lawrence quay trở lại với vẻ mặt ăn năn hối lỗi.

-Đồ ngốc! (Horo)

-Xin lỗi. (Law)

-“Xin lỗi” của anh ta ý gì? Anh có lỗi gì phải xin lỗi? Nhỡ tôi lấy tiền và cạy mất thì sao? (Horo)

-Nếu như vậy thì tôi cũng an lòng. Vì sai lầm lần này, tôi sẽ không thể hoàn thành giao ước giữa chúng ta, thậm chí là lời của Illya-chan và Eva-chan. (Law)

Lawrence nhìn sang phía hai cô bé đang ngồi trên giường, mới đầu anh ta cũng bất ngờ khi hai cô bé lại xuất hiện và vẫy bay với anh trong khi vẻ mặt của Illyasviel thì đang cười khố, nhưng tình hình không có cho anh thời gian để hỏi. Anh ta lại quay sang nhìn Horo ngồi trên ghế và quay lưng về phía anh. Horo cả người run run vì giận.

-Số tiền đó, cứ như phí đi đường. (Law)

-Anh...Anh muốn trả phí đi đường cho tôi ư?

Horo quay mặt lại nhìn Lawrence nói. Trên khóe mắt có dính lên vài giọt nước mắt. Rồi cô nhảy khỏi cái ghế.

-Không phải tôi mới là người có lỗi sao? Nếu không phải vì tôi, họ sẽ không cho anh mua chịu rồi. Tại sao anh không nổi giận với tôi? Tại sao anh không mắng tôi?

Horo liên tiếp lớn tiếng xối xả vào Lawrence, cô còn đánh vào ngực Lawrence với đôi tay nhỏ thon của mình nữa. Horo thời điểm đó lần thứ 3 tức giận và khóc...

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 239: Thám Thính

-Cô theo tôi vì cô cho tôi... Làm sao có thể... (Law)

-Ồn gốc!

Horo phần nộ nhìn Lawrence vì không hài lòng, cô chạy về phía chiếc ghế và cầm nó lên với hai tay, cô định dùng nó để đánh Lawrence, nhưng buồn cười là với cơ thể nhỏ nhắn đó, cô nâng chiếc ghế đó không giữ được thăng bằng mà lạng quạng. Illyasviel há mồm định giúp Lawrence ngăn Horo lại, mất thăng bằng Horo và cái ghế nghiêng tới nghiêng lui.

-Nguy hiểm!

Lawrence nhanh chóng chạy về phía Horo và đỡ lấy cô, trong lúc Horo mất thăng bằng mà bước đến gần cửa sổ, xem nữa cô té ra ngoài mất rồi, mà té thì cũng chẳng sao, Illyasviel có thể dùng Phép Thuật của mình để giúp Horo, may mà Lawrence kịp thời đỡ cô.

-Anh quá mềm yếu. (Horo)

-Mềm yếu? (Law)

-Không đúng sao? Tôi đi theo anh vì sự ích kỷ của tôi. Anh có đủ lý do để nổi giận với tôi. Nhưng anh chỉ gạt tay tôi ra và lập tức xin lỗi...

Trong lúc nói, đầu của Horo dựa vào ngực của Lawrence.

-Nó là cảm xúc thật của tôi...Tôi đã phạm sai lầm không thể sửa chữa, dù tôi xin lỗi bao nhiêu lần. Thế nên chỉ muốn làm những gì có thể. Nhưng sự việc đã không như mong đợi, tôi xin lỗi. (Law)

-Anh...Hãy trả lời tôi một câu thôi.

Horo nói. Lawrence thắc mắc. Horo ngẩng đầu nhìn Lawrence, Illyasviel tưởng có cảnh gì hay ho để xem, nhưng sai toàn tập, Horo túm lấy cổ áo của Lawrence bằng cả hai tay.

-Tại sao anh lại tốt như vậy...Tại sao vậy? (Horo)

Nhìn vẻ mặt của Horo có chút buồn bã xen lẫn mong mỏi câu trả lời, Lawrence nhìn đi một đằng đáp:

-Có lẽ do tính cách của tôi.

-Tên ngốc này! (Horo tức giận ngay khi nghe được câu trả lời)

-Tính cách? Anh vừa nói “tính cách của anh”? Là đàn ông, ít ra anh phải biết nói dối rằng anh yêu tôi chứ! Tên ngốc này! (Horo)

Illyasviel lặng thinh, Horo bạo ghê! Là những gì Evangeline nghĩ.

-Xin lỗi....Vậy thật ra....tôi... (Law)

Anh ta khá lúng túng.

-Có những lúc, người ta muốn nghe anh nói dối. Nhưng có những lúc người ta muốn đâm vào mặt anh vì câu nói đó đến quá trễ. Anh nghĩ đây là trường hợp nào? (Horo)

Hai cô bé kia im phắc luôn, không biết là nên vui hay nên buồn. Phi Linh trong Illyasviel ngồi cười đau ruột với hai cô cậu này.

-Trường hợp sau...

Sau khi bị mắng cho một câu, Lawrence có lẽ đã được “thông nã”.

-Thật không tin nổi. Tôi không thể tin được sự mềm yếu của anh nữa. Nếu bây giờ mà nói yêu tôi thì thật không công bằng, anh đang nghĩ vậy phải không? (Horo)

-Tôi biết điều này là đáng hổ thẹn...(Law)

-Dù như vậy, tôi vẫn muốn nghe anh nói. Thế nên lặp lại một lần nữa đi.

Horo quay mặt đi, rồi mở hờ con mắt liếc nhìn Lawrence nói.

-Tại sao anh lại tốt như vậy?

Horo lặp lại một lần nữa câu hỏi.

-Bởi vì cô rất đặc biệt với tôi. (Law)

Cả hai ôm nhau. Rồi cười, hết giận. (LOL) Illyasviel cũng chả theo kịp diễn biến nữa. Nó nhanh quá.

Cả hai cùng ngồi xuống và bắt đầu bàn bạc về phương pháp kiếm ra thêm 43 đồng vàng. Dĩ nhiên hai cô bé cũng nghe.

-.o0o.-

Sáng 2 hôm sau.

Sau khi đã bàn xong mọi chuyện, Lawrence và Horo chuẩn bị lên đường, vào ngày hôm qua, Lawrence đã từ chối việc Illyasviel và Evangeline đi theo. Cái việc cả 4 người nói vào đêm đó là buôn vàng lậu, sau khi đã qua đi, Lawrence và Horo đã đến chủ nợ hay thương hội mà hôm qua đã đến. Vì phải đi qua khu rừng có đàn sói. Cho hai cô bé nhỏ này đi thì sẽ gây nguy hiểm, cả hai Lawrence nghĩ không giúp được gì có khi còn vướng chân, dẫn đến việc nguy hiểm tràn trề. Horo không thể nói việc Illyasviel là pháp sư được, chuyện sẽ bị phức tạp hơn nữa.

Lúc Lawrence quay trở lại phòng trọ sau khi mọi chuyện chuẩn bị xong và chuẩn bị dọn hành lý lên đường và sáng sớm ngày thứ 2, Illyasviel và Evangeline đã rời đi và để lại 1 bức thư.

Trong thư viết rằng, cả hai sẽ lên đường đến phía Bắc như dự kiến. Illyasviel không nói rằng mình là pháp sư, chỉ nói rằng nếu có dịp nào đó thì sẽ gặp lại, và cảm ơn vì chuyến đi, đồng thời cô bé cũng chúc Lawrence và Horo có 1 cuộc sống tốt đẹp, chuyến đi lần này sẽ thành công.

Lawrence có vẻ khá lo lắng về sự ra đi bất ngờ của Illyasviel như vậy. Nhưng anh ta đã chạy ra khỏi nơi đó và cùng Horo tìm kiếm tung tích hai cô bé. Nhưng chẳng còn thấy bóng dáng nhỏ nhắn luôn song hành cùng nhau của Illyasviel và Evangeline nữa.

-o0o.-

Tại phía ngoài cách Lunbinheigen 100 km, Illyasviel và Evangeline đang bay trên không trung và tiến về phía Bắc với tốc độ ổn định, không nhanh cũng không chậm, ít nhất là nó hơn việc đi xe ngựa của Lawrence gấp vài lần, hai cô bé chỉ vừa mới đi trong một tiếng đồng hồ.

-Nè, Illya-chan, như vậy có ổn không? Lawrence-san chắc chắn lo lắng cho bọn mình lắm đấy.

Evangeline nói trong khi đang ôm Illyasviel. Cả hai bay được là nhờ Phép Thuật tạo ra gió như 2 hôm trước đã sử dụng. Illyasviel đã dùng thêm Infinity vào phép này để kéo dài thời gian cơn gió được giữ dài hơn. Nếu không thì cũng không thể nào mà bay xa như vậy rồi, tuy vậy, chỉ vừa học được một vài thứ như Illyasviel thì cũng chỉ kéo dài nó khoảng 3 tiếng là cùng, điều này không phải liên quan đến việc Illyasviel có vô hạn ma lực hay không, mà là Illyasviel tiếp thu và sử dụng Infinity tới chừng nào.

-Sẽ ổn thôi! Mình tin Horo-san sẽ xử lý được mà.

Illyasviel đáp lại với một nụ cười nhẹ, có chút tin tưởng.

Cả hai bay thẳng về phía trước. Bầu trời vẫn còn đang sáng trưng.

Đi khoảng 3 tiếng thì năng lực kéo dài thi phép cũng hết, cơn gió nâng Illyasviel và Evangeline lên không trung để di chuyển dần tản đi. Cả hai hạ cánh an toàn. Dự là đi xa nên cả hai mang theo đồ ăn mua từ trước, dù sao có hơn trăm đồng tiền bạc cũng coi như đủ để đi xa rồi.

Đoạn đường đã qua, hai cô bé đã qua hết vùng đồng bằng, hiện tại chỉ toàn là đồi núi cao và khe núi. Sau khi bay qua những vùng núi nhỏ, vùng mà Illyasviel và Evangeline.

Cánh rừng thì khá nhiều sương mù, đúng là Illyasviel và Evangeline gặp 1 khu rừng, phía bìa ngoài khu rừng, cả hai thấy sương mù mờ mờ che đi khung cảnh bên trong, khiến hai người không tài nào nhìn vào bên trong. Thỉnh thoảng lại có tiếng hú của những con sói.

Lý do khiến Illyasviel đi đến nơi này cũng làm cô bé thắc mắc. Nghe có vẻ nghịch lý, nhưng mà Illyasviel cảm nhận được có một nguồn ma lực đang lớn vồn phía sâu trong khu rừng, có chăng là Illyasviel muốn kiểm tra.

Hú.....

Trong khi đứng ngoài rìa khu rừng, tiếng sói hú lên, nhìn sâu vào bên trong, thỉnh thoảng lại thấy 1 vài cái bóng đen lướt tới lướt lui, nhưng do tối quá nên hai cô bé không chắc đó là gì.

-Chúng ta làm gì tiếp đây, Illya-chan?

Đứng nép ở phía sau lưng Illyasviel, Evangeline nhìn vào trong rừng len lỏi vài tia sáng thông qua những khe lá nhỏ rơi xuống đất.

-Tất nhiên là phải vào trong xem rồi. Mình cũng đâu thể dừng chân tại chỗ được. Mình muốn biết thêm thế giới này có thể loại Phép Thuật gì. Có lẽ đầu tiên đây sẽ là nơi khởi điểm.

Illyasviel không tính việc Hắc Pháp Thuật là 1 trong số những phép mình sẽ học đầu tiên, có lẽ Thất Tội có vẻ mạnh hơn Phép Thuật thường nhiều.

Ôt.....

-Có lẽ mình nên ăn cái gì đó trước nhỉ.

Illyasviel nghe tiếng dạ dày mình kêu réo lên có hơi đỏ ửng trên mặt, Evangeline gật đầu. Rồi cả hai nhanh chóng kiếm một vị trí cao trên núi, tránh cánh rừng một chút. Rồi sau đó hai người dùng bữa với vài cái bánh thịt, do bánh thịt không phải thứ có thể để lâu, nên hai cô mua cũng ít chứ không nhiều, thêm vào đó là bánh quy và thịt khô, về mặt nước uống, Illyasviel vốn là bình nước vô hạn rồi, nguyên tố mà Illyasviel có thể điều khiển là nước lửa không khí và đất, tạo ra nước từ ma lực của mình là chuyện bình thường đối với Illyasviel.

Sau khi đã ăn xong, cả hai lại bước đến trước cánh rừng để chuẩn bị vào trong thám thính.

-Đi thôi.

Illyasviel nhìn Evangeline rồi nói, Evangeline bậm môi phân vân rồi ngay sau đó bước theo Illyasviel vào trong.

Những gốc cây trong khu rừng cũng có vẻ thiếu dinh dưỡng, chúng phát triển không được tốt, thân cây khô cằn, rễ cây cũng tương tự. Những tán lá cây có phần khô quắc đi, còn những cái phía trên đỉnh đón được nắng thì cũng không như những cái ở phần dưới không hứng nắng.

Illyasviel phát tay lên tóc của mình để triệu hai con thú thần Zelle, tóc xóa phát phối liền hiện ra hai con chim trong suốt phát sáng một màu trắng bay kể bên hai cô bé.

Đi, cả hai vừa đi vừa chú ý xung quanh. Ngày càng cách xa lối vào lúc này.

Xoạt xoạt....

Tiếng động phát ra từ một bên khá xa. Illyasviel nhìn sang hướng đó ngay sau đó nhưng chỉ thấy một vết ảnh đen xẹt qua.

Phi Linh bên trong Illyasviel cũng từng nói chuyện với Illyasviel về những con sói trong lời đồn. Đáng lẽ ra chúng phải ở phía Bắc xa xôi chứ không phải ở một nơi gần như vậy. Trước hết là đến việc chúng xuất hiện tại đây đã có yếu tố Phép Thuật tác động lên rồi, và tất nhiên chúng cũng chẳng phải sói bình thường gì, Horo cũng tương tự vậy, nhưng dường như Horo được ưu ái hơn về mặt năng lực.

20 phút trôi qua. Hai cô bé vẫn cứ đi cùng với nhau, nhưng cứ có cảm giác có những cặp mắt hung tợn nhìn vào hai người. Tìm kiếm xung quanh cũng chẳng thấy gì mà có cảm giác bị nhìn vào như muốn ăn tươi nuốt sống cũng không tốt lành gì.

Tách tách tách....

Rồi một lúc tìm kiếm chẳng có gì đặc biệt ngoài một số vết sứt trên thân cây và rễ cây ở một số nơi, có lẽ do bọn sói làm. Những giọt mưa bắt đầu rơi xuống.

-Mưa?

Đi một lúc, giờ mới để ý là phía trên bầu trời, sắc trời mây đen hơi dày, khí trời cũng khá se se lạnh.

-Schutz.

Illyasviel nhả phép trong miệng và thi triển nó ra. Một lớp không khí ngưng tụ lại và xuất hiện ở phía trên đầu của hai cô bé, những giọt mưa rơi xuống chạm vào lớp không khí cô đặc ấy bị ngưng lại và trượt xuống theo độ cong hình mái mái vòm của lớp không khí.

Schutz theo Đức có nghĩa là shelter, dịch là che chắn, là một thứ Phép Thuật không có thuộc tính nên có thể xét vào không khí, vận dụng không khí xung quanh.

Cả hai vẫn tiếp tục đi dưới trời mưa liên hồi...

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 240: Không Gian Pháp Sư

Nói một chút về nhân vật “ăn hại” của truyện trong thời gian qua một chút.

Kể từ khi Phi Linh để cho Illyasviel tự thân vận động, thời gian trôi qua thoáng chốc nhanh. Cậu chẳng thể làm gì ngoài việc ngoài chơi với chiếc điện thoại của Eriserine, rồi không khỏi nghĩ những việc về ý nghĩa tồn tại của cậu.

Nhớ lại lúc cậu khẳng định với Eriserine rằng cậu sẽ khiến cô ấy yêu mình thật lòng, bằng khoảng về điều đó. Witch, không yêu ai cả, họ sống quá lâu nên chán và tìm kiếm những thú vui trên toàn bộ Đa Vũ trụ. Nhưng một khi Witch tham gia một Gameboard hoặc đại loại như vậy, họ nhập tâm vào đó vô cùng, họ cho toàn bộ cảm xúc lẫn suy nghĩ của mình vào đó.

Liệu ngày đó, Eriserine tiếp cận cậu với thân phận Eri Kousaki là do cô ấy yêu cậu thật không? Điều này khiến cậu hoài nghi việc khả năng thành công trong việc cứu đỡ Eriserine.

Cũng đã được nửa tháng kể từ khi “rơi” xuống thế giới này. Chuyển đi của Illyasviel cũng không mấy khó khăn, thật ra cậu cũng muốn âm thầm giết tên thương nhân tên Adward sau khi hẳn biết chuyện Illyasviel là pháp sư rồi, tuy là hiểu lầm nhưng cũng phải giữ chuyện này là cơ mật.

Hết chuyện này đến chuyện kia, Illyasviel lại tiếp tục tìm được một người thương nhân để đi quá giang. Phi Linh cảm thấy bị phai nhạt luôn ấy.

Lần đi trú mưa, cô bé Chân Tổ Evangeline lại muốn nói về chuyện có thể trở thành Nhân Loại hay không nhờ Phép Thuật, cậu tự hỏi rằng níu kéo

làm gì? Người đã mất chẳng thể kéo về từ cõi chết, trừ mấy cha ảo lòi nào đó. Hiện tại cô bé Chân Tổ đó nên cho qua đi mọi chuyện và tiếp tục cuộc sống mới, nếu muốn tìm người đã làm cô rời xa gia đình mình, thì có lẽ là nên giúp cô một tay.

Illyasviel lại hỏi thăm được một tin đồn về ma thú ở phía Bắc. Xét trên bản đồ, nó nằm xa xa khó mà tới trong vòng vài năm nếu không dùng một phương tiện hiện đại như xe hơi hay máy bay. Nhưng cũng đành vậy, thế giới này chỉ mới là thời Trung Cổ làm quái gì có mấy thứ kia. Dùng [Khởi Nguyên] tạo ra chúng cũng không ổn.

Hai tháng trôi qua trong nháy mắt khi Illyasviel đi theo hai người kia.

Hai cô bé kiếm tiền với việc chữa thương cho người khác. Cái đó không nói, kiếm được tiền tự lo thân là ổn rồi, nhưng mà tin đồn về hai cô bé không nổi không được.

Đi tới đi lui lại lọt vào Kết Giới của tên nào đó để lại. Phải mất 3 ngày để hai cô bé vượt qua cái Kết Giới đầy ma thú trong đó.

Để xem nào, chiến lợi phẩm từ việc đó là hai món đồ, cuốn sách và... một cây tiên.

Phi Linh thử việc cho ma lực vào bên trong nó, thậm chí nó hấp thu sạch sẽ. Thiết kế của cây tiên tuy không hoa mỹ, nhưng mà nó mang trong mình bản chất của Khoa Học lẫn Phép Thuật. Phi Linh tự hỏi tại sao nó xuất hiện ở nơi này.

Trong lúc đó, về cuốn sách với lượng ma lực hắc nguyên tố kia thì khá là bất thường, nội dung thì liên quan đến một trong Thất Đại Tội, Tham Ăn. Có lẽ là do một tên tội đồ nào đó vì núp ở nơi này rồi chết dần chết mòn nên chỉ có thể phó thác cho tên nào đó vượt qua được cái Kết Giới, nhất là con Á Long kia.

Về Hắc pháp cả hai người Phi Linh và Illyasviel có từ nó thì cũng nên mừng, kéo dài phép thi triển, nó sẽ được tận dụng cho sau này nhiều đấy.

Thêm việc đi bán áo giáp gì đó. Thanh niên thương nhân kia phá sản mất rồi....thật là cặn lời. Lại còn đổ lỗi này nọ...Ồ, hẳn ta biết xin lỗi ngay kìa. May mắn là Phi Linh định nhập hóa Illyasviel để tấn cho hẳn một cú rồi, hên là không có gì xảy ra.

Hai có nhóc nhỏ tự đi một mình sau khi tách khỏi hai người kia. Phi Linh lại tiếp tục công việc ngồi đọc sách nghiên cứu học hỏi Phép Thuật.

-Chán quá....

Phi Linh nằm ườn ra trong khi chẳng có một chiếc giường mà cậu đang lơ lửng, cứ cầm trên tay chiếc điện thoại và than vãn.

Nhân vật chính “ăn hại” của chúng ta trải qua tháng ngày buồn chán như vậy đấy.

-.o0o.-

Tiến vào sâu trong rừng, trôi qua nửa tiếng, Illyaviel và Evangeline lúc này đang chạy bán sống, không phải vì sợ ma. Phía sau hai cô bé là cả đàn sói, với cặp mắt màu vàng, rất kì lạ.

-Ma thú ở đâu mà nhiều thế này?

Illyasviel nắm chặt tay Evangeline. Cùng với hai con Zelle ở 2 bên mà chạy. Không phải là Illyasviel không muốn mà không được, bọn ma thú đông hơn dự định quá nhiều.

Thình thoảng 2 con Zelle đang bay lượn xung quanh hai cô bé lại hướng về phía sau, bắn ra những tia sáng trắng diệt được vài con ma sói trong đàn kia.

Hú.....

Do là ma sói cũng có tập tính sẽ không tha cho bất kỳ ai làm đồng bọn của nó bị thương nên chúng vẫn cứ tiếp tục truy đuổi.

-Bọn này dai quá!

Evangeline vừa chạy vừa thở hồng hộc, vừa nói. Illyasviel nhìn về phía sau, đàn ma sói đang áp sát.

-Illya-chan, phía trước!

Evangeline ngẩng đầu lên nhìn thấy một bóng đen lớn cao 5m, cô bé cao giọng cảnh báo Illyasviel. Illyasviel ngay lập tức xoay đầu lại.

Trong tầm mắt của Illyasviel lúc này, là một con sói có hình dáng tương tự như Horo lúc hóa thân thành hình dạng ban đầu.

Vì có con sói to lớn này đứng cản đường phía trước, Illyasviel và Evangeline phải dừng lại, hướng ánh mắt đầy kinh ngạc nhìn con sói to lớn. Đàn ma sói rượt theo dừng lại và bước từ từ đến bao vây quanh con sói lớn và hai cô bé.

Trông hình dạng của con sói, Illyasviel lại nhớ đến Horo, cô bé chợt thốt lên:

-Horo-san?

Nhưng ngay sau đó, cô bé lắc lắc đầu và nhận định lại 1 lần nữa, con sói trước mắt không thể nào là Horo được.

-Mi từ đâu đến? Là ai đã khiến bọn mi đến được nơi này?

Illyasviel lớn giọng nhìn con sói khổng lồ mà nói, vẻ mặt nghiêm túc. Con sói khổng lồ nhìn, phà ra một hơi thở nóng. Rồi nó giơ chân của nó lên

không trung.

-Illya-chan!

Evangeline nhanh chóng đẩy Illyasviel ra vì nhìn thấy chiếc chân khổng lồ của con sói đánh xuống vị trí mà cả hai người đang đứng.

Vào khoảnh khắc ấy, con mắt của Illyasviel từ màu đỏ chuyển sang màu vàng kim. Cô bé đưa năm đấm của mình lên đòn đỡ bàn chân khổng lồ đập xuống hai cô, đồng thời năm đấm nhỏ nhắn của mình được bao bọc trong 1 vòng hào quang màu trắng xanh.

....

Illyasviel hoàn toàn ngăn chặn bàn chân của con sói chỉ bằng năm đấm. Một chút áp lực đẩy mạnh xuống đất và lan tỏa ra xung quanh, tóc và trang phục của Illyasviel bay phất phới do cô bé cũng ở giữa trung tâm, Evangeline che đi cơn gió thổi vào mặt mình bằng cách bắt chéo hai tay để che lại khuôn mặt.

-Illya-chan?

Evangeline không hiểu sao Illyasviel lại có thể hành động ngay lập tức được như vậy, cô bé đã đi chung với Illyasviel cũng được kha khá thời gian, chưa bao giờ thấy Illyasviel lạ như vậy, nhất là khí chất, nó hoàn toàn thay đổi.

Evangeline vừa dứt lời, Illyasviel một lần nữa hành động, cô bé dùng năm đấm khác cũng được bao bọc bởi hào quang màu trắng xanh, đấm thẳng lên bàn chân đang ghì xuống phía trên đầu mình.

...

Ầm...

Con sói bị hất văng ra phía sau ngay sau đó. Bọn ma sói nhỏ kia vẫn đang bao vây xung quanh, nhưng thấy con sói lớn kia bị đánh như vậy, bọn chúng có chút không dám chạy vào ăn thịt con mỗi này giờ mình đuổi theo.

Thực ra là Phi Linh lấy quyền chưởng khống cơ thể của Illyasviel, tiến hành dồn ma lực vào năm đấm, tăng cường thể chất, lẫn sức bền, tất nhiên sức sát thương được tăng cùng lúc đó.

Illyasviel vẫn chưa xong, cô bé thấy con sói khổng lồ bị đánh bật đi đã vào thế yếu, cô liền nhảy lên cao, độ cao khoảng 4m lên người con sói, cô bé băng lãnh nói:

-Là ai đưa bọn mi đến đây?

Nhưng con sói khổng lồ vẫn không trả lời lại, ngược lại còn nhìn Illyasviel với ánh mắt thù địch nữa.

-Được....Rượu mời không uống, muốn uống rượu phạt nhỉ? Xem xem người chịu được bao lâu mới chịu nói ra.

....

Một phút sau, Illyasviel mới được thông tin từ con sói khổng lồ đang nằm la liệt trên đất kia, bộ dạng trông rõ thảm.

Một gia tộc pháp sư đã dọn đến đây vài tháng trước và triệu hồi đàn ma thú, bao gồm cả con sói khổng lồ này. Có vẻ như gia tộc pháp sư này khá lâu đời. Con sói khổng lồ và đàn ma sói này là thú canh gác phía ngoài của Kết Giới dẫn vào gia tộc pháp sư.

Sau khi đã nắm được thông tin, Phi Linh trả cơ thể cho Illyasviel, Evangeline chạy lại và hỏi thăm, cả hai gật đầu sau khi quyết định đi tiếp, đám ma sói kia không dám lại gần hai cô bé nữa sau khi đã thấy một trận ăn hành đáng kinh hãi của con sói đầu đàn kia.

-o0o.-

Tại một biệt thự lớn trong khu rừng, cũng không thể nói là biệt thự giống hiện đại nhưng thời Trung Cổ này thì gần giống lâu đài. Xung quanh được bao quanh bởi cây lớn um tùm.

Phía bên trong có khá nhiều người mặc trên mình bộ đồ giống nhau, một bộ áo khoác màu nâu, chùm đầu, họ đi lại xung quanh, người người một việc.

Ở ngay trên đỉnh nhất của tòa lâu đài, có 5 người đang ngồi xung quanh một vòng tròn Phép Thuật, cả 5 người cùng nhìn vào khe nứt không gian ở giữa.

-Có người đã thâm nhập vào Kết Giới, bảo mọi người nhanh chóng phòng bị, người này có nguồn ma lực rất kinh khủng. (Nguyên lão 1)

-Thế quái nào? Bọn chúng chỉ có hai người làm sao có thể diệt được hết đám chó kia? (Nguyên lão 2)

-Đúng vậy, hơn nữa còn là hai đứa con nít yếu ớt nữa chứ? (Nguyên lão 3)

-Có lẽ bọn chúng đi lạc vào thì sao? Trông chúng đáng yêu vô hại như vậy mà...(Nguyên lão 4)

-Im đi???, từ khi còn trẻ tới nay mi vẫn là một tên lolicon sao? (Nguyên lão 5)

-Này,??? ta không có, chỉ bình thường ai cũng thấy mà thôi (Nguyên lão 4)

-Bớt xàm ngôn đi???,???. Mau truyền lệnh tăng cường phòng bị, qua được Kết Giới của gia tộc cổ đại Tila này cũng không phải dạng vừa đâu.

(Nguyên lão 1)

Trong lúc năm người đang bàn tán và chuẩn bị đón chào vị khách lạ từ bên ngoài thì hai vị khách này đang đến bên ngoài của lâu đài rồi.

-Illya, con phải cẩn thận một chút, ta có thể cảm nhận được bên trong tòa lâu đài này có khối tên pháp sư đấy, nếu không ổn ta sẽ dùng cơ thể của con. Bảo con bé Eva đó không được rời khỏi con 1 bước.

Phi Linh nói với Illyasviel. Illyasviel gật đầu đã hiểu, sau đó nắm chặt tay của Evangeline, cả hai nhanh chóng thấy được phía chính diện của tòa lâu đài.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 241: Truy Tìm Thư Viện

Xà.....

Bước đến trước chính diện của tòa lâu đài, hai cô bé nhìn ngó xung quanh, không thấy bóng dáng của ai, chỉ có mỗi âm thanh kì lạ gì đó vừa mới phát ra, khiến cả hai không khỏi trở nên cảnh giác hơn.

-Eva-chan, đừng rời khỏi mình nhé.

Illyasviel nắm lấy tay của Evangeline, ngay sau đó ánh mắt của Illyasviel trở thành một màu vàng kim, tốc độ phản ứng của Illyasviel nhanh lên đột biến. Cô bé mang Evangeline nhảy ra khỏi chỗ đang đứng.

Ầm.....Xà.....

Evangeline chưa nắm bắt được tình hình, giật cả mình khi Illyasviel bế mình lên và nhảy ra khỏi vùng vừa mới xảy ra một vụ nổ...đúng hơn là một vụ tấn công từ phía dưới lên, âm thanh vừa nãy lại một lần nữa xuất hiện.

Illyasviel đáp xuống đất ở một nơi gần đó, nhưng cô bé lại tiếp tục nhảy ra nơi khác, một lúc sau khi đã rời khỏi mảnh đất, đất bắt đầu nhũn ra, một con bọ cạp trời lên từ trung tâm của vùng đất bị nhũn ra đó.

-‘Không Gian Phép Thuật’ đúng là rắc rối ngay từ lúc đầu.

Illyasviel băng lãnh nói. Những con ma thú này vừa được triệu hồi bởi những tên pháp sư bên trong tòa lâu đài sau khi đã được đám nguyên lão thông báo cảnh giác bảo vệ xung quanh. Phép đầu tiên của ‘Không Gian Phép Thuật’ là ‘Triệu Hồi’ và ‘Phong Tỏa’, đến giờ vẫn chưa thấy ai dùng ‘Phong Tỏa’ nên Illyasviel (Phi Linh) vẫn phải đề cao việc phòng bị.

-Thế này thì sao?

Trong khi nhìn thấy con bọ cạp đang bò lên từ vùng đất nhũn kia, Illyasviel tập trung hình dung, đưa tay về phía của con bọ cạp.

Éc.....

Con bọ cạp rống lên thảm thiết ngay sau đó, mặt đất vốn đang nhũn ra, đã bị đông cứng lại, trở lại thành lớp đất cứng, nghiền ép thân thể của con ma bọ cạp kia.

Con rắn từ đầu xuất hiện to lớn khoảng 3m bề ngang, dài khoảng chừng 15m, nó đang lao về phía Illyasviel và Evangeline ngay phía dưới. Nó há cái mồm đầy chất dịch, có chiếc lưỡi xè xè ra với trên dưới cặp răng nanh sắc nhọn của loài rắn.

Illyasviel rút tay về sau khi đã xử lý xong con ma bọ cạp, rồi cô nhìn về phía con ma xà đang tiến đến phía hai người từ phía dưới, cô lại hướng tay thẳng về phía miệng con rắn.

Một tảng băng lớn ngay lập tức được hình thành, hơi lạnh từ tảng băng tản mát ra rất thật. Trong đầu khẽ động, Illyasviel cho khối băng đó bắn về phía miệng con rắn.

Xoạt.

Âm thanh xé rách vang lên khi khối băng đâm vào con rắn, máu tươi chảy ra cuồn cuộn, con rắn nằm xuống, phát ra chấn động lớn, con rắn chết ngay lập tức vì dính một đòn chí mạng.

Từ này đến giờ, Phi Linh chính là dùng [Chủ Quyền Tự Nhiên] mà lâu nay ít khi động đến. Khả năng của [Chủ Quyền Tự Nhiên] là vượt lên trên cả [Thái Dương Chủ Quyền], nó thậm chí không chỉ điều khiển được những Thái Dương tương tự như năng lực của [Thái Dương Chủ Quyền]

mà còn Thao Túng Thực Tại cấp cao nữa. Nhưng đối với Phi Linh, người chưa hiểu sâu về năng lực của [Chủ Quyền Tự Nhiên], lại chỉ áp dụng phần rìa, can thiệp nguyên tố của mọi thứ mà thôi. Nếu như có thể sâu hơn, Phi Linh thậm chí có thể làm được nhiều thứ còn kinh khủng hơn là thế này.

Do cảm thấy có vài nguồn ma lực đang hoạt động ở gần đó, Illyasviel mang Evangeline hướng về phía nguồn ma lực phát ra. Evangeline choáng ngợp trước năng lực của Illyasviel, nhưng cô lại từ từ phát hiện rằng đây không phải Illyasviel mà là Phi Linh qua việc cảm nhận khí tức lẫn khí thế uy hoàng của bậc Thần thánh đã từng được Phi Linh toát ra từ lâu rồi.

Cũng tại gần đó, một đám các pháp sư đang tiếp tục thi triển ‘Không Gian Phép Thuật’, ‘Triệu Hồi’, trong những khe nứt không gian, dần bò ra những con ma thú khác nhau.

-Nhanh lên. Tên xâm nhập sắp tiến đến rồi! (Pháp sư 1)

Một trong số những tên pháp sư đang trù đầu hồi thúc những tên khác.

-Tiến hành ‘Sao Chép’.

Một giọng nói nhỏ mang tính nữ chất vang lên từ phía trên đầu của đám pháp sư. Bọn chúng ngẩng đầu lên, chỉ thấy hai cô bé một bạch kim, vàng kim đang lơ lửng trên không trung, ánh mắt của cô gái tóc bạch kim màu vàng kim, khí chất khó mà tả được.

-Nhanh lên! Chỉ là hai đứa nhãi con thôi! (Pháp sư 2)

Một tên khác trong đám pháp sư quát lớn thúc đẩy quá trình triệu hồi ma thú.

-‘Sao Chép’ hoàn tất. Tiến hành ‘Nghịch Đảo’.

Illyasviel mặt lạnh, giọng nói bằng phẳng không nhấn không hạ. Thoáng chốc sau khi dứt lời, một luồng sức mạnh cô đọng xung quanh cô bé, rồi lan tỏa toàn trường, những vật chất bị luồng sức mạnh đi qua dường như không có vấn đề gì, nhưng mà khi luồng sức mạnh này đi qua những khe nứt không gian đang triệu hồi những con ma thú, thì chúng dần dần khép lại, toàn bộ pháp sư đang sử dụng Phép Thuật ‘Triệu Hồi’ há hốc mà cố gắng điều khiển khe nứt không cho nó đóng lại, nhưng chúng hoàn toàn không làm được gì.

-Cái quái gì vậy? Làm sao có thể mất quyền kiểm soát? (Pháp sư 3)

Sau khi khe nứt không gian dùng để triệu hồi ma thú của bọn pháp sư đã khép kín lại, bọn pháp sư dường như vẫn chưa từ bỏ việc phản kháng, chúng bắt đầu niệm phép, rồi một vòng tròn xuất hiện xung quanh Illyasviel và Evangeline, phong tỏa toàn bộ lối đi của hai cô bé, từ trái sang phải, trên xuống dưới, sau ra trước. hai người bị nhốt trong một cái lồng với những vòng tròn Phép Thuật. Evangeline loay hoay không biết nên làm gì, chỉ mong chờ Illyasviel (Phi Linh) xử lý chuyện này.

-Mau báo cáo cho các nguyên lão biết chúng ta đã kiểm chế được kẻ xâm nhập (Pháp sư 1)

Rồi 1 tên trong số đám pháp sư chạy đi.

-.o0o.-

-Xem ra không phải như chúng ta tưởng tượng. (Nguyên lão 3)

-Đúng. Nhưng mà Phép Thuật của con bé tóc bạch kim kia đúng là đáng kinh ngạc. Không biết đó là Phép Thuật gì? (Nguyên lão 2)

-Đúng là càng loli càng mạnh. (Nguyên lão 4)

-Mi có thôi cái cuồng loli đó đi không? Mi giả khộm rồi đó. (Nguyên lão 5)

-Im lặng đi! Để xem tình hình trước đã, ta có cảm giác con nhóc đó có tiềm năng ảnh hưởng rất lớn đến thế giới đây. (Nguyên lão 1)

-Ảnh hưởng đến thế giới sao? Làm sao có khả năng đó cơ chứ? (Nguyên lão 2)

-Ngu học! Làm sao người cho rằng không phải? Các người có thấy Phép Thuật của con nhóc đó không? (Nguyên lão 1)

Cả 4 người còn lại ngẫm lại Phép Thuật của Illyasviel (Phi Linh) đã dùng quả thật mang tính thống trị cả thế giới cơ.

-Nếu tệ nhất, chúng ta phải hy sinh để chuyển chúng đi đến một nơi hoàn toàn cách thế giới này xa xa mới có thể hạn chế nhất thiệt hại sau này của thế giới. (Nguyên lão 1)

-Không thể quá mức như vậy chứ? (Nguyên lão 3)

-Chúng ta cứ để bọn Giáo Đình xử lý đi. (Nguyên lão 5)

-Làm như dễ chắc. Giới pháp sư và Giáo Đình có thù không thể phân rõ, mi định liều chết ở đây với chúng rồi để chúng đi sao? Chưa kể đến việc bọn chúng đang tìm cái quái gì ở đây. (Nguyên lão 1)

Rồi sau đó có một âm thanh của người pháp sư đã chạy đi, vang lên trong căn phòng báo cáo tình hình.

-.oOo.-

Illyasviel và Evangeline vẫn đang bị phong tỏa trong chiếc lồng phép mà bọn pháp sư duy trì.

-Tiến hành ‘Sao Chép’.

Một lần nữa, Illyasviel vẫn giữ mặt lạnh, giọng nói cứng đờ nhưng vẫn có chất giọng của nữ giới.

-Đánh con nhóc đó ngất đi! Nó lại muốn thi triển Phép Thuật quái gở nữa kìa! (Pháp sư 1)

Những tên pháp sư khác luống cuống tay chân, có vẻ như bọn này chỉ mới vào nghề thôi, tên pháp sư vừa lên tiếng chắc là đàn anh lớn nhất ở đây. Illyasviel nghe thế trên miệng nở một nụ cười tự tin.

-‘Sao Chép’ hoàn tất. Tiến hành ‘Bật Ngược’.

Sau khi dứt lời. Lồng phong tỏa xung quanh hai cô bé vỡ nát. Tiếp đó, bọn pháp sư trong lúc hoảng loạn, một chiếc lồng phong tỏa lớn xuất hiện xung quanh bọn chúng, nhốt chúng lại.

-Cái quái gì vậy? Một người có thể thi triển ‘Phong Tỏa’ một cách hoàn thiện như vậy sao? (Pháp sư 1)

Bọn pháp sư cố gắng thoát ra ngoài nhưng không có cách nào, bọn chúng cố dùng những phép cơ bản như công kích thông thường bằng nguyên tố cũng không ăn thua.

Phi Linh thi triển cái năng lực kia, chính là khai thác sức mạnh của [Khởi Nguyên] tiến hành sao chép và lấy kiến thức phù hợp từ [Box of Wisdom] luôn câu thông với [Khởi Nguyên] tiến hành nghịch đảo, bật ngược,...những Phép Thuật vừa sao chép được. Kiến thức từ [Box of Wisdom] luôn là hoàn thiện nhất, vì thế khả năng thi triển ra cũng là hoàn mỹ nhất.

-Con nhóc đó là một con quái vật! (Pháp sư 2)

Illyasviel và Evangeline bước đi vào trong lâu đài mặc cho những lời nói của đám pháp sư có lớn đến đâu.

Trong lúc đó, đám nguyên lão đã không còn lựa chọn nào khác ngoài hy sinh mạng sống của 1 người để dịch chuyển hai người kia đi đến một nơi xa thế giới này.

Illyasviel và Evangeline đã ở trong tòa lâu đài. Rộng khó tả, nhiều lối đi. Bởi nơi này được đặt trong Kết Giới đa tầng, cho nên lúc đi đến này thì không phải chỗ mà mình đã nhìn mà lại là một nơi khác, nó khiến Illyasviel (Phi Linh) vô cùng ức chế.

Đi tới đi lui, vẫn cứ đi qua đi lại. Liên tục lập lại một nơi vài lần đi qua. Phi Linh quyết định phá tới bến luôn. Mục đích của cậu là tìm thư viện sách về Phép Thuật của gia tộc này, gia tộc này hình như là một gia tộc về ‘Không Gian Ma Thuật’. Nếu có được thư viện, những cuốn sách về ‘Không Gian Ma Thuật’ thì có thể cậu ngồi đọc suốt không thấy chán rồi.

-Thư viện nơi này ở đâu?

Illyasviel (Phi Linh) đang nắm áo một tên pháp sư học đồ tra hỏi. Hắn chỉ về hướng căn phòng ở gần đó.

Khi cả hai cô bé bước vào trong, chỉ là một không gian trống rỗng, Phi Linh cảm nhận được có một luồng ma lực đang chảy trong căn phòng này.

-Lại lệch không gian nữa sao? Đừng có đùa với ta!

Illyasviel tức tối lớn tiếng.

-Tiến hành ‘Sao Chép’.

Trong lúc âm thanh vang vọng, Illyasviel (Phi Linh) nắm lấy tay của Evangeline.

-Đừng đứng xa quá.

Illyasviel nói. Evangeline nhìn thần sắc của Illyasviel nhưng lại không hề có cảm giác là Illyasviel, cứ như trong khoảng khắc này, chỉ còn có Phi Linh tồn tại vậy, cảm giác rất độc nhất. Evangeline gật đầu đáp lại, sau đó cúi đầu suy nghĩ.

-Hoàn tất ‘Sao Chép’. Tiến hành ‘Phá Hủy Cơ Cấu’.

Lấy kiến thức ‘Phá Hủy Cơ Cấu’ ‘Không Gian Ma Thuật’ từ [Box of Wisdom], Phi Linh tiến hành phá bỏ không gian lệch này.

Xoảng....

Âm thanh vỡ vụn của không gian, một khung cảnh mới xuất hiện trong tầm mắt của hai cô bé. Một thư viện khá lớn, rộng với nhiều kệ sách. Một loại Phép Thuật không phải ngày một ngày hai có thể thành thạo, mà mất rất lâu, với lại không phải chỉ một cuốn sách là một loại Phép Thuật, một loại Phép Thuật chất chứa rất nhiều kiến thức và toàn bộ thư viện này chứa toàn bộ kiến thức về ‘Không Gian Ma Thuật’.

Phép Thuật không giới hạn kiến thức cho người đọc nó, mà người đọc có thể thấu hiểu nó đến đâu.

-Hự....(Nguyên lão 2)

Một nguyên lão trong số năm người chột đầu đầu, ôm đầu. Những người khác biết chuyện nhưng không có thời gian mà lo cho hẳn.

-Con nhóc đó đã phá vỡ không gian lệch. Hiện giờ cần tiến hành dịch chuyển hai con nhóc kia rời khỏi đó ngay. (Nguyên lão 1)

-Đế tôi. (Nguyên lão 3)

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 242: Bị Chuyển Đi. Thành Camelot

-Toàn bộ sách ở đây là về ‘Không Gian Ma Thuật’ sao?

Evangeline chạy xung những giá sách lớn, sờ qua những cuốn sách được xếp gọn trên kệ sách làm bằng gỗ.

Phi Linh trả quyền điều khiển cơ thể lại cho Illyasviel, Illyasviel quan sát một chút thư viện này, Phi Linh có dặn mình thu hết toàn bộ này vào trong Chén Thánh để từ từ mà học.

Hoàn tất bạo chương. Cảm ơn đã cố gắng chờ đợi. Sẽ cố bạo chương trong thời gian tới. Cmt nhiều vào =3=

-Eva-chan. Cậu lại đây một chút, mình cần thu hết toàn bộ nơi này.

Illyasviel gọi Evangeline đang đi dạo vòng vòng những kệ sách. Sau khi nghe được Illyasviel gọi mình, Evangeline mau chóng quay lại kể bên Illyasviel.

-Làm cách nào thu? (Evangeline)

-Hi-mit-su (Illyasviel) (note: himitsu=bí mật)

Evangeline thắc mắc và Illyasviel trả lời lại bằng một cái cười mỉm bí ẩn.

Sau đó, Illyasviel khởi động Chén Thánh trong người mình, toàn bộ kệ sách trong thư viện sáng lên, chúng biến mất, tan biến đi luôn. 4 tên nguyên

lão trên đỉnh lâu đài há hốc mồm, 1 tên đang thi triển ‘Dịch Chuyển’.

-Dừng lại! Con nhóc đó lấy hết toàn bộ sách Phép Thuật của chúng ta rồi. Thậm chí cả những cuốn sách cổ cũng lấy hết! (Nguyên lão 1)

-Không được, một khi đã thành lập cơ cấu, không thể nào dừng lại, nếu không sẽ bị chấn lực của ma lực nghịch chiều giết chết. (Nguyên lão 5)

Bên thư viện_____

Phía dưới sàn nhà đột nhiên sáng lên ngay sau khi Illyasviel thu toàn bộ đồng sách trong thư viện vào trong Chén Thánh. Một vòng tròn Phép Thuật xuất hiện phía dưới chân cả hai cô bé.

-Phi Linh!

Illyasviel hoảng hốt kêu lên tên của Phi Linh. Cậu nhanh chóng thay thế Illyasviel kiểm soát cơ thể.

-Tiến hành ‘Sao Chép’....

Nhưng mà dường như trong lúc sao chép, không theo kịp thời gian kích hoạt của phép ‘Dịch Chuyển’, Phi Linh chỉ có thể nắm lấy tay của Evangeline để giữ cho cô bé không bị lạc mất.

Hào quang dưới vòng tròn Phép Thuật phát ra, lóe lên một cái, cả hai người đều biến mất.

-.o0o.-

Thế Giới Phép Thuật, sơ khai thời kỳ, Sao Hỏa.

Tại một vùng đất khá trống trải hoang vắng đến khó chịu, Illyasviel và Evangeline xuất hiện từ trong hư không.

Do quá trình dịch chuyển, Evangeline chịu ảnh hưởng của dư lực tạo trong khi dịch chuyển, cô bé đã bất tỉnh.

-Đ...đây là đâu?

Illyasviel xoa cái đầu đang nhức của mình mà hỏi. Phi Linh dù không kịp phá vỡ ‘Dịch Chuyển’ nhưng vẫn kịp thời sao chép nó lại, cho nên sẽ đỡ cho việc đi lại một chút. Còn bây giờ để xét tình hình khu vực này là đâu để có thể thích nghi.

-Eva-chan....Eva-chan...Eva-chan....

Illyasviel liên tục lay người Evangeline dậy, cô bé cũng dần từ trong cơn mê tỉnh dậy.

-Chuyện...chuyện gì vậy?

Evangeline choáng váng đầu óc cố gắng nói từng từ một.

-Tụi mình bị dịch chuyển đi đâu mất tiêu rồi.

Illyasviel nói.

Gào.....

Phía trên không trung, một con rồng kiểu Tây phương bay thẳng qua ngay trên đầu cả hai cô bé khiến hai cô giật nảy mình.

Hai cô nhìn lên trên trời, bầu trời cũng tương tự như mọi lần cả hai cô bé hay nhìn lên và thư giãn, nhưng mà có hơi lạ là lại có khá nhiều đốm tinh quang đang sáng lấp lánh trong bầu trời xanh biển kia. Dù là trước đây cũng không có nhiều đến vậy, phải nói là khá dày đặc.

-Chúng mình đang ở đâu thế này?

Illyasviel không khỏi cảm thán. Vừa mới nói xong, phía sau lưng một cái, xuất hiện cái hố, bụi bay tứ tung khiến hai cô bé không thấy được gì cả. Hai cô từ từ quay đầu lại nhìn phía sau.

Một con Lizard nhưng chỉ toàn khung xương.

Grào.....

-Không.....

Illyasviel và Evangeline đồng thanh la lớn, chạy mau ra xa khỏi chỗ gần con Bone Lizard.

Một năm trôi qua_____

Hai cô bé dần thích nghi với nơi ở mới này. Vì thích nghi được, nên việc gặp ma thú là thường xuyên trong việc đi lại, Illyasviel đã trau dồi thêm về ‘Không Gian Ma Thuật’ được kha khá rồi. Phép ‘Triệu Hồi’ Ma Thú, Thánh Thú, Anh Linh, Thiên Thần, Thủ Hộ Thú,...bất kỳ cái gì. Với lại việc triệu hồi, Illyasviel có thể hồi sinh hoàn toàn một thứ gì đó. Hồi sinh đấy. Phép ‘Phong Tỏa’ cũng khá đơn giản so với tưởng tượng của Illyasviel, hiện tại Illyasviel có thể phong tỏa không gian. Tiếp theo là ‘Teleport Gate’, mới chỉ có năm được da lông, rìa ngoài của Phép Thuật này.

Phi Linh thì khỏi nói, cậu cứ như bể quan ấy, thỉnh thoảng mới xuất hiện trò chuyện với Illyasviel một chút, Evangeline tương tự cũng không được tiếp xúc nhiều với Phi Linh trừ cái lần trước khi được gửi đến gửi đến nơi này. Phi Linh hiện tại cố gắng hoàn thiện ‘Bán Cổ Hữu Kết Giới’, đó là trình độ sau khi đã hoàn thành ‘Teleport Gate’ mới có thể tiếp thu

Nơi này có người sinh sống, có phần tương tự với thời đại của nơi cũ mà hai cô bé đi qua, nhưng cũng không mấy hiện đại bằng, có thể nói lạc

hậu hơn nhiều. Nhưng không nhiều Ma Thú bằng thôi, ngày nào cũng gặp ấy.

Tại đây vẫn có Giáo Đình, Phi Linh thắc mắc làm quái gì cứ có Giáo Đình ở mọi nơi thế không biết? Nhưng hình như Giáo Đình này vẫn còn trong giai đoạn phát triển từ mầm mống mà thôi, không phát triển nhiều chi nhánh như nơi kia.

Điều kiện kích hoạt ‘Teleport Gate’ cũng khá khó chịu một chút, phải nhớ nơi mình muốn đến, còn không thì nó dịch chuyển ngẫu nhiên.

Vì Giáo Đình không phát triển bằng nơi cũ, nên có một số hệ thống công việc thay đổi khá nhiều, tại đây có Mạo Hiểm Giả và Công Hội tồn tại, không như nơi cũ, chỉ có thể là một quán rượu và nhận việc áp tiêu hay mấy công việc lặt vặt.

Qua 1 năm nhưng hai cô bé vẫn chẳng biết nơi mà hai cô bé đến là đâu, Phi Linh cũng chẳng phiền mò, có sách để đọc làm thứ để giết thời gian đồng thời để cậu nâng cao năng lực mình.

Việc ngôn ngữ cũng không khó khăn mấy với phép cơ bản dịch thuật của Illyasviel, vì là phép cơ bản nên Evangeline vẫn học được, thêm vào đó, Evangeline rất cuộc học được một loại Phép Thuật đặc trưng, Rối. Nhờ Illyasviel hướng dẫn, Evangeline thuần phục được giai đoạn được gọi là ban đầu nhất của thuật dụng rối, sử dụng những đường dây cước để điều khiển rối từ xa hay gần.

-Hừm...Bây giờ phải đến thành Camelot nhỉ? (Illya)

-Cơ mà bất tiện quá! Tại sao lại mãi sau 1 năm mới đến thành phố chính của nơi này chứ? (Eva)

-Haha....tại tụi mình ít nhất phải có kinh nghiệm sinh tồn một chút. Sau đó đến cũng không muộn mà. (Illya)

-Haizz...ít ra cũng phải đến nhìn cái thành phố đó trước chứ. ‘Teleport Gate’ của cậu không phải cần ghi nhớ địa điểm muốn đến sao? (Eva)

-Rồi rồi, lỗi của mình. Nhanh một chút nào, sắp đến rồi. (Illya)

-Mong là không gặp con Ma Thú nào ở ngoài này nữa. Tớ ngán tụi nó lắm rồi. (Eva)

-Hờ hờ...Mong là vậy. (Illya)

Và hai cô bé đang hướng đến thành Camelot, nằm phía Tây Bắc nơi hai người đang di chuyển và theo bản đồ Thế Giới Phép Thuật là phía Đông, nhưng tại đây vẫn đang khai phá và tìm kiếm vùng đất mới ở phía Tây.

Thành Camelot được trị vì bởi vua Camelot, Camelot có vẻ là một vị vua hiền từ, không ép thuế người dân lắm.

-Mà đến Camelot làm Mạo Hiểm Giả có ổn không? (Eva)

-Tất nhiên là được rồi. Một năm qua cậu cũng tiến bộ vượt bậc mà. (Illya)

-Vượt bậc? Haizzz.....

Evangeline nghe Illyasviel nói vậy, nghiêng đầu thờ dài. Illyasviel mới là người tiến bộ như Thần Thánh ấy, cô bé từ chưa biết gì về ‘Không Gian ma Thuật’ tiến bộ chỉ trong một năm tiếp cận đến trình độ học vấn cỡ trung.

-Có gì sao?

Nhận thấy Evangeline tâm trạng thay đổi, Illyasviel nhìn Evangeline hỏi.

-À, không...không có gì.

Evangeline lắc đầu phát tay qua lại chối.

-Vậy à. Thế thì đi thôi.

Illyasviel cười, sau đó đi về phía tòa thành to lớn đang đặt ở vị trí rất dễ thấy.

Phía ngoài có mấy người lính mặc giáp không kín lăm, cầm mỗi người một thanh giáo. Đứng canh rất nghiêm túc.

Lúc Illyasviel và Evangeline vào thành, người lính chặn đường.

-Thuế qua cổng. (Lính 1)

-Ế~ bọn em là con nít mà cũng phải lấy thuế qua cổng sao?

Illyasviel vẻ mặt nũng nịu nói. Evangeline trơ mắt nhìn như nhìn cái gì ấy.

-Cậu...bắt chước Horo-san đó hả?

Evangeline giọng không sức sống nói, mặc dù vẫn có thừa năng lượng. Người lính kia nhìn thấy Illyasviel làm đồng tác quyền rũ mình, nhưng không hề có chút ảnh hưởng, anh ta không hề động tâm với cơ thể của Illyasviel.

-Thuế qua cổng. Không thì cô nhóc đừng hòng qua cửa.

Người lính nhắc lại một lần nữa.

-Ji.... 20 CC của anh đây.

Illyasviel vẻ mặt chán nản nói. Cô bé lấy ra hai đồng tiền mệnh giá 10 CC đưa cho người lính, người lính nhận được rồi tránh đường cho Illyasviel và Evangeline đi vào thành.

Nơi đây sử dụng tiền tệ CC (Camelot Coin). Một năm giết quái tích lũy kinh nghiệm thực chiến, hai cô bé không quên việc kiếm tiền, bán thịt Ma Thú cho các làng nhỏ xung quanh cũng được chút đỉnh tiền để sinh hoạt.

-Thật tình! Cậu lại chứng nào tật này mà...

Evangeline khó chịu nói. Nghe lời của Evangeline có thể thấy có bé này thành thật quá.

-Mặc dù chưa đến cảnh giới của Horo-san nhỉ.

Illyasviel cười khúc khích. Cả hai thẳng tiến đến Công Hội Mạo Hiểm Giả theo sự hướng dẫn của vài người dân trong thành.

Phía ngoài của Công Hội được trang trí với cửa rộng, có một tấm bảng được làm bằng bạc, khắc lên Công Hội Mạo Hiểm Giả. Bên trong cũng có khá nhiều người đi ra đi vào.

Illyasviel và Evangeline đi vào trong, không gian khá rộng rãi, có bàn nghỉ ngơi cho mọi người, có nam có nữ, nữ hình như có vài người mặc giáp bạc, giáp sắt, có giáp da với một vài thanh vũ khí, vài người thì mặc áo choàng và thêm cây gậy phép cầm bên tay. Nam ít người làm pháp sư hơn. Thịnh thoảng được 1, 2 người.

Illyasviel và Evangeline đi đến quầy nhân viên để đăng ký làm Mạo Hiểm Giả.

-Onee-san. Onee-san.

Illyasviel vẫy vẫy tay ở phía dưới quầy nhân viên, quầy nhân viên làm khá cao, toàn bộ chiều cao của hai cô bé chỉ thấy được cái đầu nếu nhìn ngang với quầy. Một người phụ nữ dáng vẻ bình thường, vẻ mặt không quá xinh đẹp.

-Ara~, chị giúp gì được cho hai đứa nào, hai cô bé?

-Ừm....Bọn em muốn đăng ký trở thành Mạo Hiểm Giả.

Illyasviel nói.

-Ồ. Để xem nào, các em có thể điền vào đơn này, sau khi điền đầy đủ thông tin và nộp phí thành viên thì các em sẽ được cấp cho thẻ Mạo Hiểm Giả của mình.

-Vâng. Cảm ơn Onee-san.

Illyasviel cầm lấy hai tờ giấy, Evangeline cùng cô bé đi đến một chiếc bàn gần đó và tập trung hoàn thành tờ đơn xin gia nhập.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 243: Đột Nhập. Trốn

Sau một lúc cả hai cô bé điền xong thông tin của mình trên tờ đơn đăng ký. Cả hai quay lại quầy nhân viên. Cô nhân viên lúc này nhận tờ đơn và phí đăng ký, đi vào bên trong một lát. Và cả hai cô bé tiếp tục đợi.

Đợi khoảng 30 phút sau, cô nhân viên đó quay lại với hai tấm thẻ màu trắng trên tay.

-Ừm...cái này là của Illyasviel-san và cái này là của Evangeline-san. Vì tuổi của hai em chỉ mới 12 mà thôi, nên chỉ nên nhận những nhiệm vụ hái thảo dược, sau khi hoàn thành một số nhiệm vụ nhất định sẽ được thăng hạng, từ đó có thể nhận được nhiệm vụ cao hơn là giết quái. À, còn có một số nhiệm vụ bảo hộ có lẽ sẽ phù hợp nếu các em muốn.

Cô nhân viên tận tính giải thích, cô ấy nói tiếp:

-Cấp thẻ Mạo Hiểm Giả chia làm 5 bậc: trắng, xanh, xanh (biển), tím, vàng. Các em có thể ẩn thông tin cá nhân như skill và một thứ khác.

Illyasviel và Evangeline nhận thẻ màu trắng không có chữ gì cả, cô nhân viên bảo rằng cần trích máu nhận chủ, nếu thẻ của mình mất và có người nhặt được, nó sẽ chuyển sang màu xám để tránh có kẻ gian lạm dụng. Sau khi cả hai dùng một giọt máu nhỏ lên tấm thẻ, tấm thẻ sáng lên một vài dòng chữ.

Illyasviel von Einzbern

Tuổi: 12

Chủng tộc: Human

Chức nghiệp: Pháp sư

Danh hiệu: none

Kỹ năng: ‘Không Gian Ma Thuật’: ‘Summon’ ‘Blockage’ ‘Teleport Gate’

‘Ma Thuật Nguyên Tố’: Lửa, Nước, Không Khí, Đất

‘Ma Thuật Rối’: Zelle, Degen

‘Ma Thuật Cơ Bản’

‘I?@\$%&’:??????

Nhìn có vẻ như một dòng kỹ năng bị gì đó bất thường nên hệ thống không thể hiện ra được. Nhưng Illyasviel có thể hiểu được, Đại Chén Thánh, vì có lẽ Đại Chén Thánh là một vật độc nhất, và nó cũng nằm ở đẳng cấp Nguyên Vũ Trụ, cho nên không thể ghi nhận cũng không có gì lạ, hơn nữa nó không phải skill nên không được ghi nhận. Còn ‘Infinity’, dường như nó cũng không nằm trong hệ thống có thể hình dung nên nó không hiển thị được.

Tiếp đến là bảng thông tin của Evangeline.

Evangeline Athanasia Katherine McDowell

Tuổi: 12

Chủng tộc: True Ancestor

Chức nghiệp: Pháp sư

Danh hiệu: none

Kỹ năng: ‘Ma Thuật Rối’: ‘Rối bậc 1’

‘Ma Thuật Cơ Bản’

-.o0o.-

Sau khi đã xem xong thông tin, Evangeline kéo Illyasviel đến một góc.

-Illya, Chân Tổ là gì?

Evangeline nghiêm túc hỏi. Tại đây có khá nhiều chủng tộc, nói chung là rất nhiều, có thể nói là đa dạng như thập cẩm ấy, người có thú có rồng có tinh linh có,.....

-Phải rồi nhỉ. Eva-chan chưa biết Chân Tổ nhỉ. Chân Tổ là một thể mạnh hơn Vampire nhiều, có thể nói trong các Vampire thì Chân Tổ là bá nhất.

Illyasviel giải thích. Evangeline thở dài, thời gian một năm trôi qua cô bé cũng hiểu mình không còn là người và cũng biết mình là Vampire, nhưng không biết lại là loài bá nhất, Chân Tổ.

Quyết định không bàn mấy việc Chân Tổ nữa, hai cô bé bước đến bên quầy nhân viên và xin làm nhiệm vụ ngay.

Hái thảo dược là nhiệm vụ đơn giản nhất trong các nhiệm vụ ngoài thành rồi, nếu sợ ngoài thành thì có thể ở trong thành nhận những nhiệm vụ phụ giúp người dân để họ trả tiền chẳng hạn.

Nhiệm vụ hái thảo dược nào cũng là 40 CC, nên hai cô bé mỗi người nhận một nhiệm vụ, tuy là cũng một loại thảo dược nhưng lại hai người khác nhau yêu cầu.

Hai cô bé rời khỏi Công Hội. Từ bên trong nơi mà cô nhân viên bước ra sau khi làm thẻ cho hai cô, một người trung niên khá là to con, sọc đầy trên cánh tay.

-Vậy ra đó là hai cô bé 12 tuổi đòi làm Mạo Hiểm Giả sao? Ở tuổi này thì bọn trẻ núp ở nhà phụ việc gia đình chứ làm quái gì đi làm nhĩ? Có vẻ sẽ thú vị đấy. (Trung niên)

-Master-san? Ngài làm gì ở đây vậy? (Nhân viên 1)

-À không có gì, ta chỉ đi dạo một chút thôi, cô là Ifora phải không? Cố gắng làm tốt công việc nhé. (Master)

-....V...Vâng. (Ifora)

Người trung niên được gọi là Master quay lại bên trong.

-.o0o.-

Một năm sau_____

Một quãng thời gian không quá dài. Illyasviel đã học được ‘Bán Cổ Hữu Kết Giới’, ngày một hoàn thiện hơn ‘Infinity’ của Tham Ăn Thất Đại Tội. Evangeline tương tự cũng nỗ lực hoàn thiện hơn ‘Ma Thuật Rối của mình’, hiện tại cô bé đã có thể đưa sinh mệnh vào trong rối, khiến nó có thể tự hoạt động, tức là biến người thành rối, nhưng lại mất ý thức, cái này Phi Linh không khuyến khích dùng nên cô bé không dùng nhiều, mà cô lại sử dụng ‘rối bậc 1’ của mình vào chiến đấu, Evangeline đang cố học xong ‘rối bậc 3’.

Cấp bậc Mạo Hiểm Giả của hai cô bé tăng dần lên cấp Lam. Cấp độ cỡ trung rồi. Sau vài lần đánh được những con quái vượt cấp yêu cầu, hai người được Master Công Hội trực tiếp tăng lên cấp Lam, điều này làm khá nhiều Mạo Hiểm Giả khác phải chú ý đến, Master Công Hội đích thân làm điều đó cũng không phải dạng vừa.

Thêm một điều đáng lưu ý là Giáo Đình đã xây dựng một địa điểm tại thành Camelot, vừa Camelot cũng đồng ý việc này, tuy có nghĩ qua nhiều

thứ nhưng Giáo Đình có Thánh Thuật, là nguồn cung ứng Ma Thuật Trị Liệu nhiều nhất, và vua Camelot cũng không mong muốn người dân hay các Mạo Hiểm Giả gặp vấn đề về tính mạng nên đồng ý cho Giáo Đình đóng dinh ở trong thành.

-Vâng...Nhiệm vụ tiêu diệt Ancient Python đã hoàn thành, các em đã đủ điểm tích lũy thăng cấp Mạo Hiểm Giả tím cấp. Xin hãy đợi một chút, chị sẽ cấp thẻ mới cho hai em.

Ifora, cô nhân viên 1 năm trước nhận và cấp thẻ Mạo Hiểm Giả cho Illyasviel và Evangeline, nay vẫn còn giúp đỡ cho hai cô bé.

Công việc của Illyasviel và Evangeline cũng khá ổn định, nên không quá khó khăn trong sinh hoạt.

-Illya, con tìm hiểu thế nào về Giáo Đình rồi?

Phi Linh hỏi Illyasviel.

-Con nghe nói Giáo Đình đã chuyển toàn bộ sách vào thư viện và canh giữ rất nghiêm ngặt, Phi Linh, người muốn đến ăn cắp chúng à?

Illyasviel tò mò hỏi.

-Yên tâm. Dù có mắc tội thì cũng chỉ là tội đột nhập thôi.

Phi Linh cười gian xảo. Phi Linh một năm qua vẫn chỉ có đọc sách. Cả thư viện ‘Không Gian Ma Thuật’ đã bị cậu đọc gần hết rồi, tuy nhiên không phải do chúng quá ít, cả thư viện đó là cả chục ngàn cuốn sách đấy, không phải ngày một ngày hai là có thể đọc hết được một cuốn, còn ngấm nữa. May mắn là, khoảng nửa năm về trước, Phi Linh hoàn thành ‘Bán Cổ Hữu Kết Giới’, tự thân tạo ra một không gian kín có thời gian trôi qua chậm hơn so với bên ngoài 1/2 lần. Cho nên cậu cũng có thêm cả khối thời gian để đọc những cuốn sách.

Hiện giờ nguồn sách sắp hết, cần phải bổ sung, may thay có cái Giáo Đình, Phi Linh quyết định xâm nhập để có sách mà đọc giết thời gian.

Sau khi nhận được thẻ Tử cấp, có vẻ danh tiếng của hai cô bé khá là nổi so với những người có cùng Tử cấp, Tử cấp cũng không ít, khoảng 200 người, Hoàng cấp vào khoảng 30 người, nhưng mà đây là hai cô bé 13 tuổi đạt đến Tử cấp.

Hai cô bé rời đi Công Hội.

-o0o.-

Vài ngày sau.

Trong phòng chính của Master Công Hội.

Ifora cầm một đồng giấy tờ gỗ cửa, được sự cho phép Master, cô mở cửa vào.

-Xin phép. (Ifora)

-Ồ. Ifora, chuyện thế nào rồi?

Master vẻ mặt trông hơi chán nản lần nghiêm trọng.

-Đây là giấy báo cáo mới nhất về vụ đó, thưa ngài.

Ifora đưa cho Master đồng giấy tờ đó. Ông ta lướt qua một vài tờ, và bỏ nó xuống bàn, ngồi xuống chiếc ghế chính diện phòng đặt gần cửa sổ. Vẻ mặt ông khá nghiêm trọng.

-Thật không tin được rằng cô bé kia lại làm chuyện như vậy.

Master Công Hội thở dài một cái. Ifora trông cũng phiền não.

Trên tờ giấy có viết, Báo cáo về tội danh, xâm nhập vào thư viện cấm Afaron của Giáo Đình.

Còn có hình ảnh của Illyasviel bên trên.

-Thật tình ta cũng khá là quý cô bé. (Master)

-Vâng. Illya-chan giúp đỡ mọi người trong Công Hội rất nhiều, hơn nữa còn rất tích cực trong các nhiệm vụ nguy hiểm nữa. (Ifora)

-Công Hội Mạo Hiểm Giả là tổ chức phi chính quyền, ta thành lập đến nay cũng được 20 năm rồi, thật tình ta không muốn dính dáng gì đến Giáo Đình cả, dính đến chúng thì ta lại phải gặp mặt tên vua kia nữa. (Master)

-...(Ifora)

-Haizz...Lệnh cho mọi người không được tiếp nhận bất cứ mệnh lệnh truy nã nào của Giáo Đình lẫn Hoàng Gia. (Master)

-V...Vâng, tôi sẽ đi ngay. (Ifora)

Sau đó cô nhanh chóng rời đi. Trong phòng Master Công hội tiếp tục thờ dài.

-Không biết cái tên anh ngốc kia sẽ quyết định làm gì đây?

-.o0o.-

Illyasviel và Evangeline đã ở một nơi khá xa so với thành Camelot.

Vài hôm trước, Illyasviel một mình xâm nhập vào trong thư viện sách cấm Afaron, đúng hơn là Phi Linh xâm nhập vào, cậu đã hoàn thiện ‘Teleport’. Chỉ cần trong tầm nhìn, cậu có thể di chuyển đến nơi đó ngay lập tức.

Sau khi đã di chuyển vào trong thư viện nhờ một khe hở nhỏ, Phi Linh tiến hành thu toàn bộ sách và đồ vật bên trong thư viện vào một chiếc nhẫn trữ vật mà cậu đã chuẩn bị từ trước. Sau đó cậu lại sao chép chiếc nhẫn đó bằng [Khởi Nguyên], tạo ra một chiếc nhẫn khác có chứa những vật tương tự.

Vì sách trong thư viện Afaron là thuộc về pháp sư, nói cách khác, những quyển sách này có chủ quyền, không thể sao chép một cách trực tiếp, khi đưa chúng vào trong nhẫn trữ vật, tức là tách chúng ra khỏi quyền kiểm soát của pháp sư, tất nhiên như vậy sẽ bị phát hiện, nhưng mà từ đó, ta có thể sao chép được những quyển sách, nhưng mà nếu sao chép từng quyển thì quá lâu, Phi Linh chọn sử dụng [Khởi Nguyên] để sao chép một chiếc nhẫn khác có những cuốn sách và đồ vật ở trong. Như vậy có thể hai bản thư viện rồi.

Vì đã lấy sách ra khỏi quyền kiểm soát, Phi Linh bị phát hiện xâm nhập, cậu bỏ chạy và bỏ lại chiếc nhẫn cậu đã sao chép bằng [Khởi Nguyên], vậy là cậu đã giảm được một tội ăn cắp thay vào đó chỉ có tội xâm nhập mà thôi, nhưng tội xâm nhập thư viện cấm đối với Giáo Đình mà nói, là vô cùng nghiêm trọng chứ đừng việc ăn cắp.

-Thật tình. Cha cậu đúng là gây rắc rối mà.

Evangeline vừa chạy vừa than vãn, sau khi nghe Illyasviel kể lại cậu bé hơi bị ức chế đấy. Sống thế nào cũng không yên, lại đi chọc ghẹo Giáo Đình chỉ vì mấy cuốn sách. Phi Linh mà nghe được mấy câu này chắc ruột đau chết.

-Vậy à....

Illyasviel cảm thấy buồn khi nghe Evangeline nói thế. Evangeline nhìn thấy Illyasviel như vậy liền dong dài:

-Mà...mà không phải do lỗi của cậu, là do cha cậu thôi, đừng có nghĩ bậy.

...(Illya)

-Ừ....(tại sao nó lại giống như trở thành lỗi của mình vậy). A
Mou~....không phải là tớ muốn tha cho cha cậu về việc này đâu, nhưng ít ra ông ta vẫn luôn bảo vệ tớ nên ta sẽ làm ngơ lần này thôi.

Evangeline hành xử thái quá lên, về mặt đồ ửng.

-Cảm ơn, Eva-chan.

Illyasviel cười nói, Evangeline ngoảnh mặt đi. Cả hai cùng chạy về phía Tây của Thế Giới Phép Thuật, nơi vẫn đang được khám phá.

(Spoil warning: 2 chap sau bé eva đi rồi. T^T

:v T7 CN vừa qua viết được kha khá, chắc tuần này đăng chương đều
^_^)

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 244: Quỷ Vương

Nửa tháng sau_____

Tại phía Tây Thế Giới Phép Thuật.

Một người phụ nữ ăn mặc khá là sang, có lẽ là một quý tộc, cơ thể có hơi quá cỡ, nói thế không sai, ăn vận một bộ đồ đen, phong cách Tây phương, mang một chiếc nón dạ màu đen.

Quý bà quá cỡ này đang đi dạo trên đồng bằng tìm kiếm một thứ gì đó.

Tại gần đó, bà ta thấy được bóng dáng của hai người, với cặp mắt tinh tường của mình. Bà ta thấy được rất rõ hai người này là hai cô bé. Một người đang mở ra một cánh cổng dịch chuyển, sau đó cả hai bước vào rồi biến mất.

-Hố~ con người cũng làm được đến mức độ này sao? Có chuyện thú vị để xem rồi. Hơn nữa còn có True Ancestor, hừm....

Quý bà quá cỡ cười thích thú. Sau đó bà ta quay người biến mất.

-.o0o.-

Kể từ ngày Phi Linh có được sách trong thư viện đã được nửa tháng, nhờ vào 'Teleport Gate', Illyasviel đã đi khá xa so với sự đuổi bắt của Giáo Đình. Chắc bây giờ thành tội phạm truy nã rồi quá. Illyasviel nghĩ.

Hai cô vừa mới đi qua cổng dịch chuyển như mọi lần để kéo dài một đoạn đường xa trong tầm mắt.

-Phù trời nắng quá!

Illyasviel mồ hôi đổ trên trán.

-Hai tím cấp pháp sư mà ở ngoài này không nhận nhiệm vụ...

Evangeline nói câu chẳng ai hiểu ngoài cô cả.

-Ho~

Ầm....

Một giọng nói vang lên, sau đó một âm thanh của một thứ gì đó nặng rơi xuống từ không trung xuống đất. Rung động cả một khoảng đất

-Iya....

Cả hai cô bé giật mình thốt lên. Sau đó quay lại về phía thanh âm phát ra.

Khói bay lên một thân ảnh trong đám khói bước ra, chiều ngang cơ thể quá cỡ, một người quý bà ăn vận một bộ váy Tây Trung Cổ màu đen, đội nón đen.

-Ya~ tội lỗi rồi, làm hai đứa giật mình nhỉ. (???)

Do quý bà quá cỡ này bất ngờ đến quá khiến hai cô bé không khỏi cảnh giác.

-Oiya. Cảnh giác dữ vậy. Ta đến chơi với hai bé một chút thôi mà. (???)

Nghe giải thích từ quý bà này, cả hai vẫn không có hạ thấp cảnh giác của mình, cả hai đều cảm nhận một sức mạnh rất mạnh, kinh khủng từ người này, khiến hai cô có một cổ sợ hãi và lạnh lạnh trải dọc sống lưng.

(Người này rất mạnh!) (Illya và Eva)

-Bà nên tránh xa hai cô bé này một chút, Quý tộc.

Phi Linh xuất hiện dưới dạng linh hồn thể đứng trước mặt hai cô bé và quý bà kia.

-Ho ho...nhân vật chính xuất hiện sao? (???)

-Mục đích của bà là gì? (Phi Linh)

-Đến chơi. (???)

-Quý tộc như bà sống nhiều năm rồi cũng chán nhỉ? Muốn đấu một trận phải không? (Phi Linh)

Cậu nhìn quý bà kia với ánh mắt không khoan nhượng. Cậu sẽ bảo vệ Illyasviel và Evangeline. Mặc dù không tiếp xúc nhiều, nhưng Phi Linh vẫn luôn bảo vệ những người bên cạnh mình.

-....Cậu chắc chứ, nhóc? (???)

-....(Phi Linh)

-Phi Linh...(Illya)

-...(Eva)

Hai cô bé lo lắng.

-Illya, cho ta mượn cơ thể con một chút. Bé Eva, tránh xa chỗ này một chút.

Phi Linh nói. Sau đó mượn quyền sử dụng cơ thể của Illyasviel. Evangeline nghe lời chạy ra xa nơi đó quan sát trận đấu.

-Bắt đầu đi. (Phi Linh)

Nói xong Phi Linh xuống thế chuẩn bị. Tập trung nhìn về phía quý bà kia.

Xoạt.

-Cái...(Phi Linh)

Quý bà kia ngay lập tức biến mất. Bà ta đã hoàn toàn biến mất.

-(Ở phía trên sao?) (Phi Linh)

Cậu hoàn toàn không thể xác nhận được khí tức của quý bà kia nữa, mất tích không còn dấu vết.

-Phía sau này. (???)

Nghe được giọng nói, bằng phản xạ của mình, Phi Linh chột lách người trong tức khắc.

Xoạt.

Năm dặm cũng có phần quá cỡ nhưng di chuyển không hề bình thường, năm dặm đi qua người của Phi Linh, cậu đã né tránh nó nhưng mà dường như suýt soát, lực chấn xé toạt áo của của Illyasviel, lực dư chấn tiếp tục trải dài, oanh nát vùng đồng bằng theo một đường thẳng, không khí di chuyển loạn xạ hơn.

Phi Linh nhìn thấy vậy, dùng chân nhỏ nhắn được gia cường bởi ma lực của Illyasviel đá vào mặt quý bà.

Phạch...

Âm thanh va chạm tưởng chừng đã gây ra một lượng sát thương cho quý bà kia. Nhưng quý bà kia đã dùng tay của mình chặn trước mặt từ lúc nào.

-...(Phi Linh)

Suy nghĩ hơi lẫn lộn một chút. Cậu nhanh chóng nhảy lùi về sau với điểm tựa lực là cánh tay của quý bà kia.

Lộn vài vòng về sau. Cậu nhìn quý bà kia cảnh giác.

-Hết rồi sao? Nhóc chỉ có vậy thôi à? (???)

-Bà mạnh đấy, Quỷ tộc. (Phi Linh)

-Thật vậy sao? Còn nhóc thì yếu quá đấy. (???)

Phi Linh nổi gân xanh.

-Vậy sao. Nếu thế này thì bà tránh thế nào?

Phi Linh cười nói, sau đó, cậu chỉnh lại tư thế đàn hoàng.

-[Khởi Nguyên], ‘Truy Tìm’.....(Phi Linh)

Bên kia, quý bà bắt đầu có cảm giác kỳ lạ, bà ta cũng hành động. Bà ta một lần nữa biến mất.

Ngay khi thấy bà ta biến mất, Phi Linh tiếp tục niệm咒. Sau đó cậu sử dụng ‘Teleport’.

Ầm....

Ngay tại chỗ Phi Linh, quý bà quá cỡ đã có mặt ở đó và cho một đấm vào vị trí cậu vừa đứng, mặt đất hoàn toàn bị chấn nát. Một cái lỗ được khoan ra, sâu hơn 5m, mặt đất bị nát bấy, kéo dài bán kính 10m, và những khe nứt vẫn còn kéo dài khoảng chừng 1m.

-Bà cố gắng đấy, Quỷ tộc. ‘Tái Tạo’

Phi Linh sau khi ‘Teleport’ xuất hiện phía trên không trung cách chỗ đó không xa. Quý bà nhìn Phi Linh nhíu mày.

-Nhóc phản xạ cũng tốt nhỉ? Thế nhóc muốn làm gì? (???)

Quý bà cười nhìn Phi Linh hỏi.

-Cứ cười mà ăn cái này đi. Gate of Babylon (Phi Linh)

Vừa dứt lời, phía sau Phi Linh xuất hiện vô số vòng tròn màu vàng kim mơ mơ hồ hồ, rồi từ trung tâm của mỗi vòng tròn và vòng gợn sóng như chiếc lá chạm vào mặt nước nhưng lại hướng theo chiều mà Phi Linh mong muốn, trôi ra một thanh vũ khí. Những vòng tròn này nghiêng và chĩa thẳng về phía quý bà.

Chúu chúu chúu.....

Âm thanh vang lên bắn xuống từ vòng tròn màu kim sắc về phía quý bà.

Ầm ầm ầm ầm.....

Phi Linh không biết quý bà Quỷ tộc này có phải kháng phép hay sức mạnh quá sức ảo diệu mới đỡ cú đá được gia cường bởi ma lực của cậu, nhưng đây là dùng Bảo Cự để bắn đi, chỉ có chết là kết quả.

Đợt tấn công điên cuồng bằng Bảo Cự thông qua Gate of Babylon kết thúc. Mặt đất, nơi mà quý bà kia đứng đã bị khoan thủng hết lỗ này đến lỗ khác, cứ đan xen đan xen, xung quanh những khoảng đất cũng không còn nguyên vẹn. Những thanh Bảo Cự tan biến ngay sau đó. Thân ảnh của quý bà kia cũng không thấy đâu nữa.

Phi Linh ngừng sử dụng [Khởi Nguyên] ‘Tái Tạo’ Gate of Babylon, thay vào đó, cậu nhìn ngó xung quanh, với năng lực của bà ta, cậu nghĩ chiêu vừa rồi không đáng làm gì được đâu.

Rồi khe nứt xuất hiện phía sau Illyasviel trong lúc Phi Linh đang mãi tìm kiếm.

Phắc.

Một bàn tay to chui ra từ khe nứt đó, Phi Linh nhận ra và quay lại, bàn tay đó đã bắt lấy cổ của Illyasviel.

-Ya~ haha. Nhóc đúng là thú vị đấy, ta chưa thấy mấy cái thứ kia bao giờ nha. Hơn nữa nó làm ta bị thương đấy. Coi này.

Người đang bóp cổ Illyasviel chính là quý bà Quỷ tộc kia. Vừa nói, bà vừa cho Illyasviel xem vết thương bị gây ra bởi đồng Bảo Cự kia. Cánh tay trái của bà ta đã đi toi, một phần bên mạng sườn cũng vậy.

Nhưng nó nhanh chóng khiến Phi Linh kinh ngạc. Vết thương ở một bên sườn và cánh tay trái ngay sau đó được bao quanh bởi những cánh hoa, khi cánh hoa bay đi, cánh tay và một bên sườn đã được hồi phục. Quá trình diễn ra còn chưa đến 0.1s. Đây là cái quái gì vậy?

-Khả năng phục hồi nhanh kinh khủng....quả là Quỷ tộc có khác.

Phi Linh lấy hai tay cố gắng thoát khỏi bàn tay đang bóp chặt cổ Illyasviel nhưng đối với sức mạnh vật lý của quý bà Quỷ tộc này thì cậu không làm được gì. Evangeline bên dưới lo lắng nhìn về phía Illyasviel, nhưng cô không làm gì được ngoài cách trông mong Phi Linh có cách xử lý mà thôi, sức mạnh cô bé không đủ thì cứu bằng niềm tin, nhìn thấy cái tấn công vật lý của quý bà quá cỡ đó là hiểu rồi.

Tiện thể thì Phi Linh biết bà này là Quỷ tộc cũng không có gì lạ cả, cảm nhận nhạy cảm hơn nữa, khí xung quanh người này toàn là màu đen, rất đặc trưng cho Quỷ tộc. Phi Linh đọc sách dĩ nhiên biết rồi, không cần thắc mắc cái này.

Phi Linh sử dụng ‘Teleport’ nhưng ngay khi dùng xong, cậu vẫn nằm trong tay của quý bà này.

-Nhóc không sử dụng được ‘Không Gian Ma Thuật’ khi vào tay ta đâu, Phù Thủy Khe Nứt ta mà để nhóc dùng ‘Teleport’ thì không xứng đúng danh hiệu của mình rồi. (???)

Quý bà cười nói, sau đó nói:

-Nếu ta giết cô bé này ở đây, thì ta có thể mang con bé Chân Tổ kia đi phải không nhỉ? (???)

Quý bà nụ cười chấm dứt, thay vào đó là một vẻ mặt đầy sát khí. Khiến Phi Linh cảm giác chắc chắn bà ta sẽ làm.

-L....L.....(Phi Linh)

-Hử? Nhóc nói gì thế? (???)

Quý bà cười khe khẽ đưa tai lại gần để nghe rõ hơn.

-LÀM NHƯ TÔI BÀ LÀM THẾ VỚI CON GÁI TÔI CHẮC!

Phi Linh quát lớn, lạ lùng, một luồng hào quang kỳ lạ mang tính chất gì đó khó mà miêu tả bằng lời, mắt của Illyasviel dưới tác động kỳ dị của Phi Linh chuyển sang màu trắng tinh. Luồng hào quang bao bọc lấy quý bà Quỷ tộc.

-(Cái gì thế này?) (???)

Hào quang màu trắng bao bọc lấy hai người, Illyasviel có dấu hiệu kỳ lạ. Bàn tay đang tóm lấy cổ cô bé bị tay cô bóp nát ra và thoát khỏi sự kiểm soát của quý bà. Quý bà Quỷ tộc cảm thấy có gì đó không đúng, cảm giác này rất khó miêu tả, khó mà diễn đạt, nó cứ như là sức mạnh của mình bị

phong ấn hoàn toàn vậy. Phi Linh vô thức điều khiển Illyasviel đâm vào mặt quý bà. Như thường lệ quý bà Quỷ tộc đưa tay lên đỡ.

Oanh....

Dù đã đưa tay lên đỡ đòn tấn công của Phi Linh, nhưng quý bà Quỷ tộc đó bị đánh bay.

Bị đánh?

Chuyện quái gì đang diễn ra vậy? Mới vừa rồi còn đang không bị bóp cổ, làm thế nào đã bị đánh bay.

-(Đau....) (???)

Bà ta cảm nhận cơn đau chạy dọc cơ thể và đi lên não thông qua sóng điện truyền lên não. Quý bà Quỷ tộc cười thích thú.

Illyasviel hay Evangeline nhìn cảnh này thì có cách há hốc mồm.

*****Kỳ tiếp theo*****

Phi Linh chết ngán nhưng không hề ngán tí nào. Chuyện gì đã diễn ra?

--

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 245: Chuyện Chưa Kể 1 (1)

Ầm....

Quý bà Quý tộc đâm xăm xuống đất. Phi Linh từ trên không rớt xuống. Evangeline chạy lại lo lắng nhìn xem Illyasviel có bị không.

-Không sao, cơ thể con bé không vấn gì. Ta nói sẽ bảo vệ con bé thì tất nhiên sẽ làm hết sức mà.

Phi Linh cười trong cơ thể Illyasviel, tuy vậy, Evangeline vẫn cảm nhận được vẻ cười của Phi Linh, nó rất thật, cô bé cũng không hiểu vì sao.

Hai người nhanh chóng nhìn về phía bụi bay kia.

-Oiya....coi bộ ta tìm thấy một vài thứ hay ho đấy. (???)

-Bà còn muốn đành nữa sao?

Phi Linh trả lời quyền điều khiển cơ thể cho Illyasviel và linh hồn thể hiện ra.

-Không, như vậy đủ rồi, nhóc vẫn không có cơ thể hoàn thiện, đâu như vậy chẳng vui tí nào. Đợi khi nào có cơ thể hoàn thiện rồi hãy đánh một trận. (???)

-...

Phi Linh nghe vậy cũng không đáp lại mà suy nghĩ, sau đó cậu lại hỏi:

-Bà có cách tái tạo lại một cơ thể sao?

-Không biết. (???)

-Tsk...tưởng sống mấy trăm năm thì cái gì cũng biết chứ. (Phi Linh)

-Ôi...đấy là xúc phạm đấy, ta cái gì cũng biết nhưng trường hợp của mi ta chưa gặp qua, cách giải quyết cũng không có, lấy gì mà chỉ mi. (???)

-Bà không định giới thiệu sao? (Phi Linh)

-Ồ, ta quên, ha ha.

Quý bà Quý tộc gãi đầu cười ha hả lớn. Rồi bà ta nói:

-Người ta gọi ta là Phù Thủy Khe Nứt, tên ta là Dana, một Quý tộc.

-Thế bà đến đây làm gì? (Phi Linh)

-Đến chơi. (Dana)

-...

Phi Linh im lặng, sau đó bảo Illyasviel và Evangeline rời đi, tiếp tục lên đường mặc kệ bà mập kia.

-Ôi, khoan đã. (Dana)

-Chuyện gì nữa, muốn kiếm trò để chơi nữa à? (Phi Linh)

-...Thật ra nhóc đã làm ta vui lên chút đỉnh kể từ khá lâu ta không có cái gì giải trí. Nên ta sẽ giúp nhóc một chuyện, nhóc muốn gì? (Dana)

-...

Phi Linh lại im lặng suy nghĩ, một hồi sau đó cậu nhìn Evangeline, rồi cậu quyết định.

-Bé Eva. Lại đây. (Phi Linh)

-????? (Eva)

Cô bé không hiểu chuyện gì nhưng mau mau chạy lại.

-Bà hãy dạy cho con bé này trở thành một pháp sư mạnh mẽ như bà đi.

Phi Linh nói. Illyasviel hay Evangeline nghe được sừng sờ, Dana không làm ra phản ứng gì và nhìn Phi Linh, hỏi:

-Được thôi. Dù sao ta cũng có hứng thú với con bé đó. Không có vấn đề gì.

Dana nhúng vai nói.

-Phi Linh....

Illyasviel giọng nói hơi nhỏ.

-Yên tâm. Ta muốn tốt cho con bé mới làm vậy. Dana khá mạnh đấy. Giao bé Eva cho bà ta có lẽ sẽ tốt hơn là ở với chúng ta chỉ học được vài thứ, như vậy khó mà phát triển nhanh được.

Nghe Phi Linh nói thế Illyasviel mím môi tỏ ra không hài lòng, bạn cô bé sắp phải đi thì làm sao mà vui được.

-Còn bé Eva. Hiện tại em nên học hỏi thêm, và đừng lo lắng gì cả, sau khi em học xong những gì được dạy thì ta và Illya sẽ đến đón em. Hãy tìm lấy câu trả lời mà mình mong muốn trong thời gian tới nhé, sẽ dài lắm, hãy kiên nhẫn và cố gắng lên.

Phi Linh nhìn Evangeline rồi nói. Evangeline nghe và nhớ từng câu từng chữ một, ghi vào tâm can mình. Cô bé gật đầu đáp lại. Phi Linh nhét một thứ gì đó vào tay của Evangeline. Cô bé nắm nó thật chặt.

-Eva-chan....

Illyasviel ư ứa nước mắt. Cô bé chạy ào đến ôm Evangeline.

-Cậu nhớ giữ gìn sức khỏe nhé. (Illya)

-Cậu cũng vậy. (Eva)

Sau khi màn chia tay, Dana mang Evangeline rời đi.

-Đi thôi Illya, còn nhiều chuyện cần xử lý đấy.

Phi Linh nói với Illyasviel.

-.o0o.-

Tại căn phòng trắng mang kiểu dáng trang trí Tây phương, xung quanh bao bọc bởi 8 bức tường, và mỗi bức tường đều có cửa sổ dài. Căn phòng rộng và tạo cho người ta cảm giác thoải mái. Một chiếc bàn tròn nhỏ, bốn chiếc ghế xung quanh nó nằm ở giữa trung tâm của căn phòng. Trên tám chiếc kính cửa sổ hiện hình đồng bằng, và hai bóng người rời đi, hai người đều tóc bạch kim, đó là Illyasviel và Phi Linh đang rời đi.

Chắc các bạn cũng biết ai rồi.

Eriserine, Witch of Success.

-Haizz....

Eriserine thở dài, người ta nói con gái thở dài khiến mau già và có nếp nhăn nhưng Eriserine đã làm như vậy nhiều lần đến nỗi so với Biển Thủy Tinh đếm cũng không hết được. Nhưng dù nhiều như vậy, cô vẫn không hề già hay xuất hiện nếp nhăn nào, khuôn mặt vẫn lán bóng, hồng hào. Nhưng lần gặp này có phần hơi ửng đỏ quá, trên bàn vẫn còn chai rượu Volka, Eriserine vẫn còn đang cầm ly rượu vừa uống vừa than.

-Đáng ra mình nên nhận ra sớm hơn...Tại sao tìm kiếm và Phép Thuật lại có bản chất gần gũi đến như vậy, nhưng mình vẫn là người thất bại...tại sao người mắc phải nghịch lý lại là mình mà không phải cô ta...

Vừa uống rượu, Eriserine vừa u sầu.

Ngày hè đó. Tôi vẫn đi luyện thi để vào đại học mà mình mong muốn.....

Cùng với cậu ấy....

Phi Linh.

Xâm.....

Xe tải dừng lại. Người đi đường nhìn vào như thể có điều gì đó rất lạ vậy. Tại sao lại như vậy? Tại sao tôi lại đứng đó?

....

-LINH!!!!!!!

Tôi gào thét tên cậu ấy trong tuyệt vọng. Người cứu tôi khỏi chiếc xe tải tử thần đó. Cậu ấy bị xe tải hất văng ra trong thoáng chốc. Một vũng máu chảy dài xung quanh cậu ấy.

Linh....

Tại sao? Không phải cậu từng nói rằng mình là một võ sư ở kiếp trước sao? Một người luôn đứng trên đỉnh của tất cả, nhìn xuống với ánh mắt

kiêu ngạo sao? Nếu như vậy, tại sao cậu không thể dùng võ học của mình để né tránh chiếc xe đó?

Tại sao....

Cứu mình.....

Trời bắt đầu đổ mưa, lạ lùng thay, trời đang rất nắng, một ngày hè khô nóng không một một chút độ ẩm nào lại chuyển mưa. Trời mưa đau thương, trời khóc thay cho một người.

-M....may....q...uá....c...ậu vẫ...n ổn.....

Giọng nói của cậu ấy run rẩy, yếu ớt, như đang níu kéo gì đó vẫn chưa buông được.

-Linh.....ừ.....Tại sao.....

Tôi vừa khóc vừa ôm lấy cậu ấy vào lòng mình. Máu tràn ra từ khắp cơ thể cậu thấm đẫm đồng phục của tôi. Nước mắt tôi liên tục trào ra ngoài mà không thể kiềm được. Khi tôi hỏi tại sao, giọng tôi như tắt ú lại, nhưng cậu vẫn nhận ra điều tôi muốn hỏi, cậu cười trong cơn đau đang cố lấy đi từng dòng sinh mệnh của mình.

-Tất...Nh....iên....phải....c....ứu Eri....m...ình....yê...u ...c...ậu.....

Cậu ấy nói, giọng từ từ nhỏ đi, cậu ấy nói yêu tôi. Tôi thậm chí còn không cảm nhận được gì cả, chỉ một nỗi đau thương vô bờ bến, tôi cũng đã chờ câu nói này của cậu ấy lâu lắm rồi, tôi mong muốn cậu ấy đi chơi với tôi, cùng nhau đi ăn,...cùng nhau sống chung.....

-Đừng nói nữa, mình sẽ đưa cậu đến bệnh viện, cậu sẽ ổn thôi....cho nên...cho nên....

Tôi đang nói cái thế này. Dường như có một loại cảm xúc gì đó đang kiểm soát tôi, tôi không biết mình đang nói gì nữa, tôi muốn nói mình cũng yêu cậu ấy mà....

Cậu ấy cười với tôi, tôi nghĩ rằng cậu cười cái gì, người ta khóc trông buồn cười lắm sao? Nhưng tôi không nói nên lời, cổ họng tôi bị nghẹn ứ lại, đau đớn. Tôi nắm lấy bàn tay đầy máu tươi của cậu.

-Số...ng tốt....nhé.....r...ất...vui vì....đã gặp.....y...êu....cậ.....u.....

Cậu ấy dồn toàn bộ sức sống của mình, chỉ để sờ lên má tôi, sau khi nói những lời đó, giọng cậu ấy tắt ngúm, bàn tay đang sờ má tôi cứ như mất đi lực hút, nó rời khỏi má tôi nhanh như điện xẹt. Tôi cố gắng bắt lấy tay cậu ấy.

-Ừ.....LINH.....

Trời mưa như trút nước. Đêm ấy, người tôi yêu, Linh, qua đời.

Đã 2 năm trôi qua kể từ khi Linh qua đời. Tôi lại tiếp tục cuộc sống của mình. Tệ bạc sao? Tại sao lại nghĩ như vậy? Linh đã mong muốn tôi sống tốt hơn, có nghĩa là hãy sống tiếp thay cho cậu ấy.

Tôi đã tốt nghiệp cao trung và vào trường đại học y mà mình muốn, nhưng tại sao tôi lại cảm thấy cô đơn như thế này....

Bạn bè quay quanh mình, có người con trai khác yêu tôi. Nhưng tôi lại từ chối, tôi có cảm giác mình không thể đáp trả lời tình yêu của người đó. Tại sao?

Năm năm qua đi. Tôi đã cố gắng sống một cuộc sống sinh viên có ý nghĩa theo mình cách mà mình nghĩ. Mọi chuyện, từ việc học, xã hội, đến

gia đình.

Tôi đã tốt nghiệp đại học vào đang học thêm bằng thạc sĩ/ tiến sĩ của ngành y.

Em có phải đang làm đúng những gì anh mong muốn không, Linh?

Tôi không ngừng suy nghĩ về Linh. Mặc dù nghĩ nhưng cuộc sống vẫn thành công.

Mười lăm năm sau_____

Hoàn thành bằng cấp tiến sĩ, tôi đi làm tại một bệnh viện lớn, những ca mổ, từ thực tập, học việc đến đứng trên khía cạnh của những người đảm nhiệm chính những ca mổ.

Tôi cố gắng cứu càng nhiều càng tốt. Để không phải thấy những trường hợp phải ra đi như anh ấy ngày đó.

Em làm đúng không, anh?

Ba mươi năm thoáng trôi đi trong im lặng.

Quả là một thời gian dài, cuộc sống có biết bao nhiêu điều làm người ta phải suy nghĩ và trưởng thành. Cuộc sống của tôi cũng đã sắp đến hồi kết rồi.

Nghỉ hưu được 15 năm, tiền trợ cấp nghỉ hưu của bác sĩ có bằng cấp tiến sĩ không hề bèo tí nào, nhà nước vẫn cấp cho tôi tiền dưỡng lão nữa.

Bảy mươi năm rông tôi không quan hệ với một người đàn ông nào, chỉ là tiếp xúc và quan hệ đồng nghiệp và bạn bè thông thường.

Hiện tại tôi đang ở trong một căn phòng với nhiều dụng cụ y tế, ống thở,....

Tôi bị bệnh, tất nhiên già thì phải bệnh rồi, và bệnh không chữa được thì....

Vì làm bác sĩ nên nhiều lần tiếp xúc với bệnh nhân vẫn gây ra một vài ca lây nhiễm chứ. Tôi cũng vậy, dù tưởng nhẹ, nhưng một khi phát tác thì khó mà chữa được nữa.

Đã lâu rồi tôi không ngồi lại một nơi và suy nghĩ xa xôi về quá khứ nhỉ. Khoảng 30 năm trước nhỉ.

Linh....Phi Linh....

Thỉnh thoảng tôi lại nghe được giọng của anh thoang thoang đâu đó trong đầu tôi.

Tính cách đó, nụ cười đó, nó khiến tôi không thể nào quên được, nó làm tôi cảm nhận rằng anh ấy không thể nào được thay thế bởi bất kỳ ai, rằng tại sao em lại không đi theo anh ấy vào lúc đó? Tại sao anh lại bỏ em lại một mình? Tại sao em không có Phép Thuật để hồi sinh anh?

Yêu....Quả nhiên em không thể nào bỏ được nó khi trao lòng mình cho anh.

beeppppppppppppppppppppp

Âm thanh của chiếc máy đo điện tâm đồ vang lên liên tục, những cô y tá chạy vào phòng và liên tục gọi bác sĩ đến.

Anh là độc nhất trong lòng em....

Hào hứng chưa nào? Ta xem khóc khi viết chap này

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 246: Chuyện Chưa Kể 1 (2)

-Xin chào. Trông cô không được vui lắm nhỉ? (???)

Tôi mở mắt ra, đầu tiên nhìn thấy là một cô gái, thân hình nhỏ nhắn, mái tóc ngắn màu vàng, đội một chiếc nón có những chiếc nơ nhỏ và nhấn ở chiếc nơ lớn ở một bên nón, cô gái nhỏ này có cặp mắt màu đỏ, bộ đầm cũng là màu hồng nốt, nơ, nơ, nơ có đến 4 chiếc nơ đính trên bộ đầm, một chiếc túi nhỏ nhắn được treo ở hông cô với hình dạng của một trái bí ngô ma mãnh trong ngày hội Halloween. Tay đeo găng tay màu đen mỏng có thể nhìn thấy làn da màu trắng của cô qua lớp vải. Phần trước của đầm chỉ che đến đùi, nhưng phần sau thì đến cô chân. Cô mang đôi tất khá đáng yêu dành cho những cô bé, một cặp tất sọc trắng hồng đan xen, đôi giày búp bê có đính nơ đỏ ở mỗi chiếc.

-Cô là ai?

Tôi thắc mắc, bởi vì cô ấy sau khi chào hỏi đã đưa mặt áp gần sát với mặt tôi.

-Là Thần Thánh đến chơi với cô. (???)

Cô bé lạ vui vẻ đùa giỡn.

-Giống như tôi tin lắm vậy.

-Ể~ chả biết đùa gì cả. Tôi là một người qua đường vô tội. (???)

-.....

-Đùa...Đùa thế cũng không cười sao? Chán thật đấy. (???)

-Không phải là không vui, mà là cô chọn những lúc không vui mà đùa thì làm sao làm người khác cười.

-Ồ, ra là vậy. (???)

Cô bé gật đầu đã hiểu, tôi thì thở dài.

-Ừhừm...Để tôi giới thiệu với cô một lần nữa. Tôi là Lambdadelta, Witch of Certainty. (Lamb)

-Hô...*clap clap clap*

Tôi vừa nghe vừa vỗ tay, thể hiện sự bất ngờ của mình.

-Hừ hừm...thế nào cô biết tôi là ai rồi chứ? (Lamb)

-Mới nói rồi còn gì.

-Ờ, phải rồi, Ahaha...(Lamb)

-...

-...(Lamb)

-Này, cô kéo tôi đến đây mà không bắt chuyện mà còn im lặng chung kiểu đó thì biết lạc trôi về đâu.

-À...xin lỗi, tôi vô ý quá. (Lamb)

-Haizz...rồi, thế chuyện gì đang diễn ra? Tôi nghĩ mình đi rồi chứ?

-Đúng là cô thắng rồi. Là tôi mang cô đến đây. Tôi là Witch of Certainty, điều tôi làm đều tuyệt đối. Nào tôi sẽ cho cô một điều ước, với tôi, bất cứ điều ước nào cũng chắc chắn trở thành hiện thực miễn là cô còn mong muốn điều đó được thực hiện. (Lamb)

-...Vậy sao.

-Nào ước đi. (Lamb)

Trông Lambdadelata không đáng nghi lắm nhưng tôi vẫn muốn hỏi:

-Tại sao cô lại muốn cho tôi một điều ước, tôi có làm gì cho cô đâu?

-Tất nhiên là cô không làm gì. Tôi thích thì tôi cho thôi. (Lamb)

-Thế cô ước gì nào? (Lamb)

-....Tôi....

Tôi vừa suy nghĩ, phân vân không biết nên ước điều gì, điều mà tôi muốn làm nhất hiện giờ có lẽ không liên quan gì đến công việc hay thế giới cả.

Yêu...

Như một giọt nước đánh động đến thâm tâm tôi, nó như nhắc nhở tôi chọn con đường của mình, con đường đúng đắn nhất đối với tôi. Tôi quyết định chọn nó.

-Tôi...muốn đi tìm lại anh ấy.

-Anh ấy? (Lamb)

-Phải. Người tôi yêu, Phi Linh.

-Phi Linh? (Sao nghe cái tên này mà quen quen thế nhỉ?) (Lamb)

-Sao thế? Không được sao?

-Hử? Không gì là không thể đối với ta. (Lamb)

Lambdadelta phấn khích, dường như cô rất thích thú với cô gái mà cô tìm được do tình cờ này. Chỉ thoáng chốc, Lambdadelta đã đưa cô gái đến một nơi trông giống với biển vậy. Xung quanh giống như nước, nhưng trong biển lạ lùng này có vô số những Mảnh, mỗi một mảnh huyền ảo như một thế giới, những Mảnh Thủy Tinh trôi nổi trong không gian cùng với những Mảnh như thủy tinh, những viên đá khá to lớn, quá nhiều đến nỗi cô gái đếm không hết. Trong đó có vô số những hình ảnh khác nhau.

-Đây là Biển Thủy Tinh, đại diện cho Nguyên Vũ Trụ, mỗi một Mảnh Thủy Tinh như cô thấy chính là một Đa Vũ Trụ. Kể từ đây cô có thể đi tự mình đi tìm lấy người mình muốn gặp. Ta sẽ luôn dõi theo bước đi của cô.
(Lamb)

-....

Cô gái không hề trả lời mà chỉ im lặng, Lambdadelta coi nó như gậy đầu đã hiểu.

Cô gái bắt đầu tìm kiếm Mảnh Thủy Tinh mà người yêu mình đang tá túc. Nhưng cô không biết việc mà cô đang làm còn khó hơn lên trời xuống biển, như việc mò kim đáy biển. Bởi vì người cô tìm, là độc nhất.

Thời gian trôi đi dần, bên trong Biển Thủy Tinh dường như khái niệm thời gian không tồn tại.

2 Mảnh- Tôi trọng sinh hai lần, gặp qua không biết bao nhiêu người, không có anh.

10 Mảnh- Thế giới thứ 10 tôi đến, anh đâu? Quảng thời gian này cứ kéo dài mãi sao?

100 Mảnh- 100 thế giới rồi. Liệu anh còn nhớ không?...hồi nhỏ mình làm gì ấy nhỉ? Tôi không thể nhớ được thời thơ ấu của mình.

500 Mảnh- Lần trọng sinh thứ 500 ở thế giới thứ 500, không một dấu vết nào. Tôi...đã từng làm gì?

1000 Mảnh- Đã 1000 lần....1000 lần gì cơ? Tại sao tôi lại làm điều này? Tôi chỉ muốn gặp anh một lần nữa thôi.

2000 mảnh- Tôi tự hỏi tính cách của mình ra sao? Mặc dù tôi vẫn còn mục tiêu của mình, nhưng mà tôi vẫn cảm thấy khó chịu.

5000 Mảnh- Tôi...là ai? Bên trong tôi chỉ còn chất chứa một niềm hy vọng nhỏ nhoi, tìm được người đó....Người đó tên gì vậy?

.....

Không biết đã bao lâu kể từ khi được đáp ứng điều ước của mình. Cô gái vẫn luôn cố gắng đạt được mục đích của mình, tìm và gặp được người đó.

Sau những lần tìm kiếm tưởng chừng như vô hạn, cô gái phát hiện ra một điều.

Cô là ai?

Con người cô như thế nào?

Ký ức của cô là thế nào?

Phi Linh là ai?

Tại sao cô lại tìm kiếm người này?

Tất cả mọi thứ, cô đều quên hết, mọi thứ về cô, những thứ cô đã và đang làm. Chỉ duy nhất còn lại là mục tiêu, tìm lại một người tên Linh.

Thời gian tàn ác đã mài mòn mọi thứ của cô, Biển Thủy Tinh vô tận, tìm kiếm một người sao lại khó đến vậy?

Ngay từ đầu cô nào biết được người cô tìm là độc nhất.

-Có lẽ chúng ta nên đi mai danh ẩn tích một thời gian.

Phi Linh vừa suy nghĩ gợi ý. Vì trong thành đã có lệnh truy nã Illyasviel nên việc quay lại cũng như chui đầu vào lưới.

-...

Illyasviel im lặng và không trả lời Phi Linh, cậu hiểu con bé bây giờ đang nghĩ gì.

-Nếu con nhớ con bé thì con cũng nên cố gắng sống cho đến ngày gặp lại con bé hơn là việc cứ ngồi đó mà buồn bã đấy.

Phi Linh nói. Illyasviel tiếp thu những gì được nghe và tiếp tục suy nghĩ.

-Illya, lúc này nếu con lựa chọn tiếp tục tìm kiếm sức mạnh, ta khuyến cáo con nên sử dụng ‘Ngụy Trang’ ở những bước đường con đi và ‘Ẩn Thân’ khi gặp phải nguy hiểm. Ta không muốn con phải chịu bất kỳ tổn thương không cần thiết đâu.

Phi Linh nghiêm túc nói.

-Sao con nghe cứ như sắp có chuyện không lành ấy.

Illyasviel nghi ngờ.

-Ừm. Ta đóng cửa bế quan.

Phi Linh thờ ơ trả lời. Illyasviel nghe vậy thở dài, cô hỏi tiếp:

-Phi Linh bế quan bao lâu? (Illya)

-Ta không biết. Ta muốn tiếp thu toàn bộ Độ Tam Pháp.

Phi Linh nói. Độ Tam Ma Pháp, Vĩnh Hằng. Loại Ma Pháp này không thể nào học hết được mà chỉ có thể thu bao nhiêu, có người động có thể dẫn đến chết nữa cơ, nhưng Phi Linh không lo về nó, cậu có [Khởi Nguyên], Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ đầu tiên của Thần hệ, điều này có thể khẳng định rằng cậu trên cả các Thần. Ít cậu sẽ không bị nó cản trở, chỉ cần điều đó, cậu không cần phải lo gì nữa ngoài việc tiếp thu.

-Không được đâu. Phi Linh mà cố gắng đến gần sẽ bị nó....

Illyasviel chợt hoảng hốt can ngăn ý định của Phi Linh, nhưng cậu nhanh chóng để tay lên đầu cô bé. Cô bé nước mắt chảy ra từ hai khóe mi, Phi Linh cười:

-Không sao đâu. Ta luôn ở bên con. Miễn là ta còn yêu mẹ con. (Phi Linh)

-Mẹ? (Illya)

-Phải. Người ta yêu.

Phi Linh gật đầu nói. Sau đó cậu lau nước mắt cho Illyasviel.

-Híc....

Illyasviel vẫn còn sụt sịt. Phi Linh cười khi thấy Illyasviel bình tĩnh lại.

-Sẽ ổn thôi. Nếu Illya là Illya, không gì có thể cản được cản nữa, Giáo Đình không, Hoàng Gia không, Ma Thú không và những thứ khác nữa. Ta

muốn sau khi gặp lại con, con sẽ trưởng thành....,à không cái này không được, Ahahahaha....

Phi Linh chợt gãi đầu cười ha hả. Illyasviel nghe đến đến khúc Phi Linh nhằm thì mất hết tự tin về sự phát triển của cơ thể. Vì 1 số lý do, Illyasviel sẽ luôn giữ trạng thái cơ thể 10 tuổi này dù tâm trí có phát triển đến mức nào.

-Trước hết nên cho con một số thứ, sau này có dịp mà dùng, mặc dù ta thấy không cần thiết khi con Đại Chén Thánh rồi, nhưng mong con nhận nó như món quà mừng sinh nhật 3 năm qua ta chưa tặng con thứ gì.

Phi Linh nói, cậu dùng [Khởi Nguyên] tạo ra một chiếc nhẫn trữ vật, chiếc nhẫn xuất hiện trước mặt Illyasviel, cô bé đưa tay ra, chiếc nhẫn rút xuống chuẩn xác vào tay của cô.

-Vậy nhé. Chúc con thành công với con đường của mình, ta sẽ theo dõi con.

Phi Linh vẫy tay tạm biệt, cười nói. Rồi linh hồn thể tan biến. Illyasviel còn lại một mình, và cô bé cảm giác sau khi nghe những lời của Phi Linh:

-Mình có cảm giác như Phi Linh không giữ lời vậy? Mà.....MẸ LÀ THẾ NÀO?

Cô bé lớn giọng ở câu hỏi cuối cùng, nhưng chả ai ở đó nghe được câu hỏi của cô cả.

Cậu quay lại không gian lúc cậu từng đến 1 lần, lúc mình đang nguy kịch và muốn cứu Illyasviel. Không gian trắng xóa với với một khối vuông đen huyền bí tỏa ra khí tức ảo diệu.

-Chào mừng đã trở về. (Hộp đen)

-Cho ta cuốn sách về Đệ Tam Pháp. (Phi Linh)

Sau khi nói xong, một cái bàn, một cái ghế và một cuốn sách dày cui được đặt trên bàn. Phi Linh bước1 đến và ngồi vào bàn. Bắt đầu đọc và ghi nhớ từng từ từ chữ một.

Một mình cậu bên trong không gian đó một mình. Trong lúc đọc cậu lại nghĩ đến Eriserine đang làm gì. Có lẽ lại đang quan sát cậu hay Illyasviel rồi.

-Hắt xì.....

Cậu chợt hắt xì một cái. Cậu băn khoăn không biết ai đang nói xấu mình.

-.o0o.-

Tại căn phòng trắng của Eriserine. Cô ta vẫn đang uống rượu. Nhưng giờ lại có thêm cô bé tóc xanh đen, một bộ váy trắng đen Tây phương khá dễ thương với một chiếc nơ xanh lớn ở trước ngực, phía sau có một chiếc đuôi mèo đen đen đeo chiếc nơ xanh.

-Trông cô thảm hại quá nhỉ? (???)

-Hử? Bern-chan hả? (Eriserine)

-Tôi đến chơi một chút.....

Bernkastel mặt lạnh nói, rồi liếc tới liếc lui.

-Lamb-chan không có ở đây. Muốn thì ta gọi con bé đến cũng được.
(Eriserine)

-Không cần. (Bernkastel)

-Vậy à... hắt xì....Ai nói xấu mình thế nhỉ? (Eriserine)

-Rượu chứ?

Eriserine hỏi Bernkastel, cô búng tay một cái, bình Volka đã uống hơn một nửa đã được di chuyển đến gần Bernkastel.

-Thôi. Tôi xin phép được uống trà. (Bern)

-Vậy à. Thế thì tự nhiên. (Eriserine)

Bầu không khí hơi ảm đạm.

.....

Quá khứ của chuy ấy đáng thương cỡ nào các bạn thông cảm nhé. ^('◡')^ ^◡^ ✕ △ ◡ ✕ (■◡◡■)

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 247: Danh Tính Mới

Illyasviel quay trở lại thành Camelot thay vì đi tiếp về phía Tây. Cô bé chọn quay về và dùng ‘Ngụy Trang’ thay đổi diện mạo mình để không ai nhận ra. Nhờ ‘Teleport Gate’, cô bé có thể đi lại dễ dàng.

Illyasviel liên tục tập trung ý niệm nơi tay, cô bé nhớ lại vị trí mình muốn đến. Trước cửa vào Công Hội Mạo Hiểm Giả.

Một vòng tròn hiện ra với hình ảnh bên trong là trước cửa vào Công Hội. Illyasviel bước qua. Và cô bé đã ở đó. May mà không có mấy người để ý.

-Không biết Master-san có nhận yêu cầu truy nã mình không đây.

Illyasviel nản lòng nói, hiện tại cô bé đang ở trong hình dáng mới, một cô bé cột tóc lên thành búi và có một vài cây châm dính trên tóc. Nhờ ‘Ngụy Trang’ nên tóc cô bé lúc này là màu đen, khuôn mặt cũng bình thường hơn so với khuôn mặt dễ thương lúc trước. Bộ đồ là một bộ kiểu cách nhật bản, băng vải quấn ở ngực, có áo khoác chỉ đến sườn, hở ra cả phần bụng và lưng phía sau, quần rộng kéo dài đến chân, sau lưng có đeo một cây cung, phía sau trên phần mông một chút, cô bé đặt một hộp đựng tên. Và mọi thứ đó đều được che bởi một lớp áo chùng bên ngoài.

-Cơ mà...hình như kiểu thay đổi này cũng bị nhiều người chú ý quá.

Illyasviel thầm lo nghĩ, cô bé cảm nhận được cả tá ánh mắt đang nhìn cô, chúng làm cô khó chịu.

-(Tại sao mình lại chuyển thành lớp cận chiến nhỉ?)

Illyasviel vừa bước vào Công Hội vừa nghĩ ngợi. Có lẽ 1 phút nhất thời, cô bé muốn đổi gió, cũng có thể là hình tượng cũ của cô là 1 pháp sư mạnh mẽ, cho nên không nên dùng pháp sư để thay đổi.

Mặc cho sự chú ý của những người trong Công Hội đang đặt trên người mình, cô bé vẫn hít một hơi thật sâu, tự thầm với lòng “cố gắng lên” rồi cô bước lại quầy, tìm kiếm gương mặt quen thuộc của cô nhân viên Ifora.

-Onee-san. (Illya)

-Vâng, tôi có giúp gì cho em?

Illyasviel bước đến trước quầy của cô nhân viên Ifora và gọi, theo phản xạ, cô ấy quay lại và đáp như mọi lần cô thường làm. Illyasviel mở áo chùng trên đầu ra sau, tuy là ngực trần, nhưng Illyasviel cố ý để giọng nói của mình không bị thay đổi.

-Cũng hai tháng rồi nhỉ? (Illya)

-Illya-chan? Là Ily....(Ifora)

Ifora bất ngờ ngờ nhận ra Illyasviel và chột giọng hơi lớn, Illyasviel ra hiệu cho cô hạ thấp giọng xuống một chút nên cô hiểu và ngừng lại.

-Xin lỗi, chị vô ý quá. (Ifora)

-Không sao đâu. Tại em mà chắc mọi người đã nhức đầu rồi, xin lỗi.

Illyasviel cúi nhẹ đầu.

-Không sao. Mọi người đều quý em cả mà. Nhưng Eva-chan đâu, cô bé không đi với sao? (Ifora)

-....(Illya)

Nhận thấy Illyasviel im lặng, vẻ mặt có hơi buồn, Ifora nhanh chóng nhận ra:

-Xin lỗi chị không cố ý. (Ifora)

-Không, không. Không phải như Ifora-san nghĩ đâu.

Illyasviel biết Ifora nghĩ sai vấn đề nên cô bé nhanh chóng sửa lại cho đúng. Ifora nghĩ Evangeline bị Ma Thú ở ngoài....nên Illyasviel mới buồn như vậy.

-VẬY...vẬY sao. Ờn trời.

-Ifora-san, em có thể tiếp tục làm Mạo Hiểm Giả không? (Illya)

-Tất nhiên là được, em có biết không Master đã ra lệnh cho Công Hội không được nhận bất kỳ lệnh truy nã nào từ Giáo Đình hay Hoàng Gia cả.

Khi nghe Illyasviel nói vậy, Ifora mỉm cười và nói với Illyasviel khiến cô bé vui lây.

-VẬY ạ. Phải cảm ơn chú ấy rồi. Có lẽ em nên bắt đầu lại từ đầu, từ thẻ trắng nhỉ? (Illya)

-Không, không cần. Không phải chỉ cần đổi tên lại trong thẻ chứng nhận là được sao? Chị sẽ xin ý kiến của Master về việc này. Em theo chị gặp Master chứ? (Ifora)

-Vâng tất nhiên rồi. Em còn phải cảm ơn chú ấy nữa (Illya)

Sau đó Ifora dẫn Illyasviel đi vào trong. Tiến đến phòng chính.

Cốc cốc.

-Ai đấy? (Master)

-Là tôi, Ifora. (Ifora)

-Vào đi. (Master)

Đáp lại với giọng nói trầm thấp, được sự cho phép, Ifora mở cửa và bước vào trong.

-Xin phép (Ifora, Illyasviel)

-....? Ai kia? (Master)

-Đã lâu không gặp Master-san, nửa năm rồi nhỉ? (Illya)

-? Giọng nói này! Illya-chan đó hả?

Master nhìn có vẻ khá kinh ngạc khi nhận ra Illyasviel, với giọng nói quen quen nhưng lại dáng hình khác, khiến ông không khỏi lớn giọng. Ông ta đang ngồi trên bàn làm việc, nhảy dựng lên rồi bước ra, băng qua ghế khách và nhìn Illyasviel.

-Vâng. Là cháu.

Illyasviel đáp.

-Hình dáng của cháu là sao thế? (Master)

-Là phép ‘Ngụy Trang’, cháu thấy nó khá cơ bản mà nhỉ?

Illyasviel thắc mắc.

-Ờ...ta không có biết mấy về mấy phép cơ bản đó, đồng đội ta ít khi sử dụng chúng nên chỉ biết mấy phép cao cao thôi.

Master gãi gãi đầu. Ifora che miệng cười khúc khích.

-Thế cháu quay lại đây làm gì nào? (Master)

-Cháu muốn tiếp tục làm Mạo Hiểm Giả. (Illya)

-Lý do? (Master)

-Cháu thấy vui. (Illya)

-Vớ vẩn. Cháu có thấy những người tham gia trận chiến lớn với bọn Ma Thú có mấy người trở về, cả trăm người cấp tím và cử đi hơn mười người cấp vàng xử một con rồng mà tử trận $\frac{1}{4}$, cháu nghĩ thái độ nữa với đó sẽ giúp cháu mạnh hơn sao?

Master lớn giọng, thái độ trở nên nghiêm túc hơn, khác với lúc nãy khá nhiều. Illyasviel vẫn đang nghe.

-Dù vậy, cháu vẫn làm. Bởi vì sở thích, chỉ cần làm theo sở thích của mình thì không cần phải ngại ngùng hay áy náy cả, dù có chết thì ít nhất cũng đáp ứng được việc mình muốn làm. (Illya)

-...(Master)

Master có vẻ câm lặng, sau đó mặt của ông giãn ra, ông ta cười:

-Không hổ là cô bé ta coi trọng 1 năm trước. Được, nếu đã vậy, cháu có thể tiếp tục, nhưng cần thay đổi một chút tên mình trên thẻ chứng nhận.
(Master)

-Vâng. Tôi cũng đang muốn xin ý kiến của ngài về nó. (Ifora)

-Duyệt. Làm theo sở thích là tuyệt nhất.

Master quyết định ngay sau đó, ông ta cười lớn khắp cả phòng toàn giọng của ông.

Khoảng 10 phút sau, Illyasviel đã chỉnh sửa được thẻ của mình, thẻ của cô bé vẫn là tím, thêm vào đó, Master đã cho một pháp sư chuyên cung cấp

chức năng cho thẻ chứng nhận niệm thêm chức năng thay đổi tên cho riêng Illyasviel, đây có vẻ khá là ưu ái đấy.

-Thẻ của em đây. (Ifora)

Quay trở lại quầy, Ifora đưa thẻ tím của Illyasviel cho cô bé.

-Cảm ơn, Ifora-san.

Illyasviel nhận lấy thẻ của mình và không quên cảm ơn. Tên của cô vẫn chưa được đổi nên giờ cô không biết nên thay đổi nó như thế nào đây. Những thông tin khác đều được giữ nguyên.

-Hừm.....(Illya)

-Sao thế? (Ifora)

-Ừm...em không biết nên đổi cái tên gì là ổn nữa. (Illya)

Nhìn thấy Illyasviel trầm ngâm, Ifora thắc mắc, Illyasviel cũng đáp lại.

-Em còn khá nhiều thời gian để suy nghĩ mà. (Ifora)

-Hiện tại không thể làm pháp sư, cung thủ không quá nhiều tên hay...
(Illya)

Illyasviel đi về phía một cái bàn trống để nghỉ ngơi và suy nghĩ.

Một lúc sau. Illyasviel chợt nghĩ ra một cái tên khá là hay hay.

-Ừm, nhấn cái này nhỉ.

Cô bé cầm thẻ mình lên và bấm vào hình cây bút chì nhỏ kế bên tên của mình.

-A...lica....(Illya)

Sau khi chỉnh sửa xong tên của mình. Nhìn lại trên bảng thông tin.

Alica Eldan Waldalan

Tuổi: 14

Chủng tộc: Human

Chức nghiệp: Cung thủ

Danh hiệu: Mạo Hiểm Giả cấp tím

Kỹ năng: ‘Không Gian Ma Thuật’: ‘Summon’ ‘Blockage’ ‘Teleport Gate’ ‘Half Mable Reality’

‘Ma Thuật Nguyên Tố’: Lửa, Nước, Không Khí, Đất

‘Ma Thuật Rối’: Zelle, Degen

‘Ma Thuật Cơ Bản’

‘I?@%\$&’:??????

Illyasviel nghĩ mình nên ẩn dòng kỹ năng đi, không là có chuyện đấy. Sau đó cô bé cho ẩn đi kỹ năng.

-Thế là ổn.

Illyasviel thở phào một cái. Cô bé rời khỏi bàn nghỉ và quay lại quầy nhân viên.

-Tìm được rồi à? (Ifora)

-Vâng. Sau này gọi là Alica.

Illyasviel cười thoải mái.

-Thế, Il...Alica-chan, em đã không làm nhiệm nửa tháng rồi đấy. (Ifora)

Ifora mắt nhắm mím cười gợi ý.

-(...Có cảm giác không lành!) (Illya)

-Làm nhiệm vụ đi....Are~....

Ifora vừa mới mở mắt ra, chưa kịp nói hết lời thì đã không thấy bóng dáng của Illyasviel đâu nữa.

-Mou~ thật tình. Lại trốn nữa. Cái tích cực của em đi về đâu rồi?

Ifora thở dài một cái, sau đó cô quay lại làm việc. Tờ nhiệm vụ cô định đưa cho Illyasviel lại là một nhiệm cấp A, Giết Flant Tortoise, thưởng: 50.000 CC.

Dĩ nhiên việc càng khó khăn thì phần thưởng cũng hậu hĩnh hơn, có vẻ như người giao nhiệm vụ đó lại là bên phía Hoàng Gia. Hoàng Gia cũng có thái độ làm lơ với lệnh truy nã Illyasviel, bởi vì nó có dính dáng đến Mạo Hiểm Giả, thực tế vua Camelot không phải kiêng kỵ gì Công Hội Mạo Hiểm Giả, mà là Master Công Hội có quan hệ khá sâu với vua Camelot nên vua Camelot không nhúng tay vào, lần này Giáo Đình cũng khá là tức tối, nhưng không làm gì khác được.

-.o0o.-

Ngoài Công Hội, Illyasviel may mắn chạy ra ngoài kịp thời. Cô bé thở phào.

-Suýt nữa thì bị hành nữa rồi.

Những lần đi làm nhiệm vụ cũng là những lần bị hành, bất cứ nhiệm vụ nào mà Ifora đưa cho Illyasviel đều khó hơn trên trời vậy, lần trước con

Ancient Python cũng là một con Ma Thú cấp A, ít nhất phải vàng cấp Mạo Hiểm Giả mới thành thạo đánh nó dễ dàng.

-Ừm để xem nào, mình nên đổi quán trọ khác.

Illyasviel suy nghĩ. Rồi cô đi đến một quán trọ gần đó. Quán trọ này kiên luôn quán ăn, cho nên thuận tiện, thay vào đó nó còn rất hợp túi tiền của những Mạo Hiểm Giả.

-Một phòng đầy đủ sao? (Chủ quán)

-Vâng. Cho cháu một phòng có đầy tiện nghi là được. (Illya)

-Có ngay, vẫn còn dư một phòng theo yêu cầu, may mắn cho cháu đấy. Khách mới trả phòng sáng nay thôi. (Chủ quán.)

-Vậy ạ. May thật!

Illya cảm thán.

-Cháu ở bao lâu? (Chủ quán)

-Ừm....Cho cháu khoảng 2 tuần đi, nếu có thể thì sau đó cho cháu sẽ trả thêm. (Illya)

-2 tuần....rồi, tổng cộng là 500 CC. Cháu có muốn dùng bữa luôn không? (Chủ quán)

Chủ quán có vẻ rất tận tình, sau khi đưa tiền cho chủ quán, Illyasviel được đưa lên phòng. Việc cô muốn làm nhất giờ là đi tắm thôi.

Nhận được phòng của mình, Illyasviel chạy ngay vào phòng tắm và đắm mình sau cơn mệt mỏi khá dài hạn đã đeo trên vai, vừa ngâm mình trong nước nóng do mình tự cung cấp, cô bé suy nghĩ một vài thứ.

-Ngày mai không biết nên làm gì đây?

Cô lẩm bẩm rồi cơn mệt mỏi xòa tan, thoải mái khiến cô từ từ khép hờ hai con mắt, lim dim chìm vào giấc ngủ.

Một lát sau cô bé bị say nóng bên trong bồn tắm...

Cmt nhiệt hn sẽ bạo 5c. Sắp đến cốt truyện chính rồi. ^_^

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 248: Stardust Dragon

-Đau đầu quá!

Illyasviel đã nằm trên giường và ngủ tới sáng hôm sau, nhưng cô bé đã ngủ quên trong bồn tắm nước nóng và bị say nóng, may là còn đủ tỉnh để lết ra ngoài.

À mà thêm một phần nữa là, có một quốc gia mới được hình thành trong một năm qua, hiện tại đang dưới sự che chở của Camelot, vì lý do nước đó còn chưa phát triển lắm, vua Camelot hỗ trợ khá nhiều cho nơi đó, hiện giờ có lẽ nước đó còn đang củng cố chính sách,...nhưng vua Camelot hình như đã cử một đặc sứ đến để hỗ trợ, cả việc hội phó Công Hội cũng đã đến đó để tiến hành xây dựng chi nhánh ở đó. Trên bản đồ, nước này tên là Uruk, nằm ở phía Tây Nam.

-Đau quá! Mình mà không đến Công Hội làm nhiệm vụ thì chắc Iforasan giết mình mất.

Illyasviel dùng phép ‘Hồi Phục’, vốn mình đã có nó rồi nên Illyasviel dùng nó để chóng hết đau.

-Thề là lần sau không dám ngủ trong nhà tắm nữa.

Illyasviel lẩm bẩm. Đã dùng phép xong, cô bé nhảy khỏi giường, chạy xuống tầng trệt.

-Chủ quán-san, cho cháu một phần ăn sáng của hôm nay đi.

Illyasviel ngồi vào chiếc bàn gỗ và gọi món.

-Cô bé tối hôm qua ngủ ngon chứ? (Chủ quán)

-...Cháu bị nước nóng hành đau đầu đến sáng. (Illya)

-Vậy à. (Chủ quán)

Chủ quán là một người đàn ông, thân hình cũng không cao, ngược lại ông có phần bụng khá phình, tính khí không phải khắc khe, ngày hôm qua còn nhiệt tình mà. Nếu Phi Linh ở đây thì chắc cậu mong tên này không phải một lolicon.

Sau khi đợi một chút, đồ ăn sáng đã được mang ra, là một đĩa yến mạch.

Illyasviel nhanh nhanh xử lý món ăn của mình và trả tiền, cô để lại 20 CC rồi thông báo với chủ quán một tiếng trước khi rời đi.

Do quán trọ ở gần Công Hội, nên đi cũng không mất thời gian cũng không cần dùng 'Teleport Gate' làm gì.

Khi Illyasviel vào Công Hội và đến quầy của Ifora, cô bé thấy một thanh niên tóc đỏ, mang một bộ giáp bạc rất oai vệ đang đứng trước quầy của Ifora, có lẽ đang nói chuyện.

-Chào buổi sáng, Ifora-san.

Illyasviel mặc kệ và đứng kế bên chàng thanh thiếu niên đó, chiều cao của cô bé thua anh ta cả một khúc tận bốn cái đầu, khoảng 1m8 hơn.

-Il...Alica-chan, hôm qua em đi đâu thế?

Ifora nghe thấy Illyasviel, cô trả lời mém thành Illya rồi nhưng may cô sửa lại ngay, và nở một nụ cười khá cay, như muốn xử cô bé ngay vậy. Illyasviel nhìn thấy nụ cười này mà đổ mồ hôi.

-Ifora-san, ai thế? (???)

-À, đây là Alica-chan. Alica-chan, đây là William-san, một Mạo Hiểm Giả lục cấp.

-Ồ. Chào anh. (Illya)

-Chào...(William)

William chào cô bé, nhưng chưa hết lời, anh ta thấy Illyasviel quay đi, điều này khiến anh như không được nể mặt vậy.

-Ifora-san, em nhận nhiệm vụ tiếp đây. (Illyasviel)

-Vâng. Nhiệm vụ của em đây. (Ifora)

Ifora đưa cho Illyasviel đọc một tờ nhiệm vụ.

-Nữa sao? Nó cấp A đấy, Ifora-san! (Illya)

-Ma~ em làm được mà. Lại còn ở gần phía Tây nữa. Sao không đưa em luôn nhiệm vụ khai phá phía Tây luôn để tiện.

Illyasviel thở dài.

-Ồ. Ý kiến hay đó. Để chị tìm cho em. (Ifora)

-Ế? Khoan khoan...Em chỉ nói đùa thôi mà. (Illya)

-Ma~ ma~ chị tin em làm được m.....

Ifora đang vui vẻ, chưa kịp nói hết câu thì bị William mặt mày tức giận chen vào:

-Này, mấy người quên ta rồi sao?

-Wa~ Xin lỗi, William-san. Tôi vô ý quá. (Ifora)

-Mấy người hình như không biết tôn trọng là gì nhỉ? (William)

Anh chàng này có vẻ làm quá lên. Nhìn huy hiệu màu bạc anh ta đính trên chuôi kiếm lớn đặt bên hông mình, có vẻ là một là một thành viên trong một gia đình có tước vị.

-Ta, con trai thứ 2 của Tử tước Volt, lại bị các người không xem vào trong mắt sao? Ta cần phải nói chuyện Master Công Hội để ông ta xem xét điều này. (William)

Mặc dù đã có sự xin lỗi của Ifora, nhưng anh ta không có ý định dừng lại, anh ta to giọng mà cả Công Hội ai cũng nghe thấy và bàn tán.

-Chắc tên này lại là tên ngáo đá rồi. (Mạo Hiểm Giả 1)

-Trẻ trâu thì đúng hơn. (Mạo Hiểm Giả 2)

-Trẻ trâu với ngáo đá khác nhau mấy đâu. (Mạo Hiểm Giả 3)

-Ifora-san sắp gặp chuyện rồi. (Mạo Hiểm Giả 4)

-.....

Vô số lời đàm tiếu, thì thầm. Ifora-san có vẻ khó xử. Illyasviel cũng cảm thấy rất là khó chịu, mặc dù chỉ là cấp lục, nhưng ai làm Mạo Hiểm Giả mới cũng không có hành động ngạo mạn như vậy.

-Được rồi. Là lỗi của tôi. Tôi xin lỗi.

Illyasviel mở lời thay cho Ifora.

-Hả? Xin lỗi vậy là xong sao? (William)

-Này, anh bạn trẻ. Như vậy là đủ rồi đấy. Còn trẻ máu lửa như vậy là tốt nhưng chấp dứt với đàn bà phụ nữ là hay sao?

Một Mạo Hiểm Giả trung niên, cơ thể khá to lớn và đầy sẹo lồi lõm nhiều nơi bước đến phía sau và đặt bàn tay to lớn lên vai anh ta. Anh ta quay lại và nhìn Mạo Hiểm Giả đó.

-Mi thì làm cái gì mà xen vào chuyện của ta? Muốn ăn cơm tù hả?
(William)

Thanh niên ngáo chưa hết ngáo, hắn ta còn cố tỏ ra ta đây.

-Hả? Mi nói sao? (Mạo Hiểm Giả to lớn-san)

-Hí.....(William)

Do Mạo Hiểm Giả to lớn-san tỏ ra vẻ mặt muốn đánh hắn nên hắn bắt đầu e sợ. Đúng là “anh hùng bàn phím”.

Hắn ta chạy đi ngay sau đó.

-Cảm ơn anh, Kirin-san. (Ifora)

-À không có gì, chỉ tại tôi thấy thằng đó trẻ trâu quá thôi. (Kirin)

Giọng nói của một bậc phụ huynh học sinh, Kirin tư thế khiến người khác phải thán phục.

-Cảm ơn bác, Kirin-san. (Illya)

-Không có gì. Khi nào gặp mấy thằng như thằng đó thì cháu cứ đánh tới bến luôn, không ai thấy phiền đâu,ahaha....(Kirin)

Đã nhận nhiệm vụ từ Ifora, Illyasviel rời đi, mở cổng dịch chuyển. Illyasviel đã đến địa phận phía Tây mà ngày trước cô đã dừng chân và quay về.

-Để xem nào...Flant Tortoise à? Chắc gần vùng rừng ven biển.

Illyasviel lẩm bẩm. Phía đằng xa cũng có một cánh rừng, cô nghĩ không biết có phải là nơi cần đến không, bởi vì phía Tây vẫn chưa được ai khai phá cả.

-Tại sao lại có người tìm được con Ma Thú đó ở phía Tây này cơ chứ?

Illyasviel thầm mong người đưa ra yêu cầu này. Tại một nơi nào đó, một người mới vừa hất xì.

Vài ngày sau. Illyasviel vẫn không tìm được con Ma Thú như trong miêu tả của tờ nhiệm vụ, cô bé bắt đầu suy nghĩ về việc mình bị chơi khăm hay không, hay chắc là do xui xẻo mà không tìm ra được con Ma Thú này. Đi khắp cả khu rừng, thậm chí đi đến ven rừng phía ngoài là thấy được biển nữa, thực tế thì rìa ngoài cánh rừng một nửa ngoài là giáp biển, một nửa trong giáp lục địa.

Hiện giờ cô bé vẫn tiếp tục cố gắng tìm kiếm cho ra con Flant Tortoise và trút giận. Cô leo xuống một vùng vịnh ở kế sát cánh rừng giáp biển, bên dưới toàn là những tảng đá to, sóng vỗ ào ạt vào bờ, những tảng đá.

-Hừm...mình chưa đi biển lần nào. Lần sau đến phải dẫn Phi Linh theo mới được.

Illyasviel trông thấy vẻ đẹp mê người của vùng biển trong xanh, có thể thấy được cát vàng ở đáy nữa, cá bơi xung quanh, nhìn rất đã mắt.

Trong lúc quan sát cả một vùng biển rộng ới là rộng, cô bé lại nhìn thấy một cái động ở phía xa xa. Cô nghĩ chắc nó là nơi mình cần đến rồi. Mau chóng dùng công dịch chuyển và xuất hiện trước cổng hang động, bên trong thì tối đen như mực, những cơn gió biển thổi vào trong rên ra những tiếng hú lạnh sống lưng.

Bị luồng gió se lạnh thổi qua, Illyasviel run run cả người, cô bé nuốt một ngụm nước bọt.

-‘Light’.

Một quả cầu ánh sáng hiện ra ngay khi Illyasviel nói.

Cô bắt đầu tiến sâu vào bên trong. Gió biển vẫn cứ thổi vào trong và tạo ra những tiếng hú hú làm Illyasviel vô cùng không ưa tí nào, nhưng đây là Tự Nhiên rồi nên cô bé cũng đành chấp nhận và tiếp tục tiến vào với quả cầu ánh sáng nhỏ, một mình đi vào bên trong bóng tối.

Cốc cốc...

-Master, Master. Có chuyện khẩn cấp! (Ifora)

-Có chuyện gì? Mau vào nói. (Master)

Tại trước phòng của Master Công Hội, Ifora liên tục đập cửa khiến cho Master cũng phải bắt kịp cái nhịp điệu hối thúc của cô trong khó chịu.

-Master! Mau gửi những Anh Hùng đến cánh rừng ven biển phía Tây.
(Ifora)

Giọng của Ifora như đang rất hồi hộp, cô đang lo lắng một cái gì đó nhưng lại không nói rõ ràng ra, làm cho Master có tâm trạng ngày càng tệ, ông ta nói:

-Có chuyện gì thì từ từ, tại sao lại phải gửi các Anh Hùng đến đó?

-Bởi...bởi vì Illya-chan đang gặp nguy hiểm!

Ifora luồn cuốn nói, trong tay một tờ báo cáo, còn thấm một vài vết máu, cô đưa nó cho Master. Master cầm lấy tờ giấy trong tay và bắt đầu đọc nó.

Sau một lúc, đồng tử ông co rút lại khi đọc đến dòng quan trọng trong báo cáo.

Bên trong đó viết:

Anh Hùng Shiria chịu trách nhiệm khai phá phía Tây lục địa đã chết. Anh ta đã vô tình đi đến một vùng ven biển và có một cái động ở đó. Bên trong hang động tưởng chừng như không có gì, nhưng bên trong là một mối đe dọa cấp SSS đối với toàn bộ quốc gia, yêu cầu toàn bộ những Mạo Hiểm Giả cấp vàng triệu tập ở đến Cung Điện gấp để tiến hành một cuộc hành quân diệt trừ mối đe dọa này.

Illyasviel tiến sâu vào trong hang động. Cô bé hiện giờ đang đứng cứng người, con mắt thể hiện đầy vẻ sợ hãi, trong mắt có phản ánh một hình ảnh của một quái vật khổng lồ, cao 10m, do ánh sáng lén vào được từ những khe nứt nhỏ trên trần hang động, nó có thân thể màu ánh kim, như kim cương, ánh mắt đầy hung tợn, đôi cánh rải rộng gần bằng toàn bộ cái hang.

GÀ ÀO.....

Tiếng rống khủng khiếp từ nó còn kinh khủng hơn cả những tiếng rống thường được nghe từ những con T-rex trong Jurassic Park nữa. Illyasviel hoàn toàn cứng đờ người với ánh mắt kinh hãi đó.

(Lưu ý, ta đang cố tạo hiệu ứng ông Master trong lúc đọc thư thì Illya-chan đang kinh hãi khi nhìn thấy con quái này. Và khi đọc xong thì con quái rống lớn.

Những hiệu ứng thường thấy trong những cảnh phim. ^_^)

Mục tiêu cần tiêu diệt: Stardust Dragon/Rồng Sao Băng (hiểm họa cấp SSS)

Đây là những lời cuối cùng trong báo cáo.

-Mau thông báo với 27 Mạo Hiểm Giả, phát lệnh triệu tập khẩn cấp.

Master ngay lập tức đứng dậy to tiếng.

-Vâng. (Ifora)

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Illya Sinh Tử Chiến (1)

Illyasviel chỉ vừa mới đi sâu vào bên trong hang động không được bao lâu, cô bé gặp ngõ cụt. Tưởng chừng phải quay lại trong bức tức vì không tìm được con Ma Thú. Nhưng khi soi cầu ánh sáng về phía một bên của ngõ cụt, cô bé thấy được một có một khe nhỏ đủ cho cô chui lọt qua.

Không hiểu lý do gì khiến cô chui qua đó, nhưng lúc chui qua rồi, cô gặp một không gian bên dưới đất, một khoảng không bên sâu trong hang động, rộng kinh hồn. Ánh sáng từ một vài nơi soi tứ từng vị trí.

Lộc cộc....

Illyasviel quan sát xung quanh với quả cầu ánh sáng quanh mình, cô không cẩn thận đá nhầm một viên đá khiến nó bị đá văng đi và va chạm với nhiều nơi tạo ra những tiếng động nhẹ.

Grừ.....

Một âm tiết không lành một chút nào phát ra ở một góc gần nơi có ánh sáng rọi vào. Illyasviel trở nên cảnh giác. Cô cảm nhận một đợt sóng ma lực cực kỳ khủng bố chạy qua cơ thể mình sau khi nghe âm thanh vừa rồi.

Một bóng đen bắt đầu trời dậy trong bóng tối, nhưng chiếc đuôi của nó đã vấy qua nơi có ánh sáng, Illyasviel nhận ra, chiếc đuôi quá lớn so với những con Ma Thú mà con đang tìm kiếm. Và cô có một dự cảm không lành.

Sau khi con quái thú đó đứng dậy và bước ra khỏi vùng tối đó, Illyasviel đã được chiêm ngưỡng hình dáng thật sự của con Ma Thú này trong nỗi

khiếp sợ tột cùng.

Gào.....

Hình dáng của một con Rồng Tây phương chính là hình dạng thật của con Ma Thú này. Ánh kim màu bạc toàn thân, một dải cánh của nó gần ngang với chiều ngang của hang động. Ánh mắt sát khí đằng đằng làm cho Illyasviel không thể nhích nổi một bước về phía sau.

Con Rồng, bắt đầu chú ý đến sự hiện diện của Illyasviel bên trong nơi cư trú của nó. Loài Rồng rất ghét những loài khác xâm phạm đến lãnh thổ của nó kể cả những con Rồng khác, con này thì lại càng không ưa.

Con Rồng hành động.

Trong lúc vẫn còn đang bị áp lực khủng khiếp đè ép, Illyasviel được Đại Chén Thánh che chở, khiến nhận thức của cô trở nên rõ ràng hơn, hạn chế được sự sợ hãi lẫn tăng nhận thức, nói cách khác là tăng tốc độ suy nghĩ.

Con Rồng cứ như tốc biến một loại. Nó thoáng ở xa xa trước mắt đã xuất hiện bất thành linh trước mắt Illyasviel. Nó giờ nhanh vuốt sắc nhọn và khổng lồ của mình phía trên Illyasviel.

Illyasviel nhanh nhẹn nhảy ra khỏi chỗ đó, và “ẦMMMMMM.....”. Mảnh đất nơi Illyasviel rời đi đã trở thành một lỗ được khoan sâu như không đáy. Hang động rung lắc dữ dội.

Trong lúc đó, Illyasviel vẫn đang trong thời điểm thoát thân chưa tới 1s và vẫn đang theo quán tính đi về phía khác tránh xa con Rồng.

Vụt.

Cánh tay sần sùi và to lớn của con Rồng từ trong cái lỗ vừa được tạo ra vẫn đang được vung đầy với khói bụi không biết từ lúc nào bay ra với tốc

độ mà Illyasviel chỉ có thể theo kịp cái bóng của nó.

-Nyu.....

Bàn tay quơ trúng Illyasviel một cách có chủ ý đàng hoàng, Illyasviel đã dùng cả hai cánh tay quá bé nhỏ so với bàn tay của con Rồng đón lấy cú va chạm đó. Và cô bé bị thổi bay như một viên đạn rời khỏi nòng, theo định luật 3 Newton.

Oanh.

Cả cơ thể Illyasviel đâm xầm vào trong vách đá.

-Kuha.....

Tấm lưng nhỏ bé của cô trực tiếp đập vào vách tường cộng thêm tốc độ khủng khiếp được con Rồng kia tiếp cho thì cô bé đã phun ra máu ngay khi cơ thể mình dừng lại ở vách đá.

Rập.....

Cơ thể Illyasviel trượt dần xuống phía dưới, một dòng máu theo chiều cô trượt xuống mà trải dài trên vách đá. Cô bé nằm rạp dưới đất, con Rồng từ trong lòng cười khinh Illyasviel dám đột nhập lãnh thổ của nó chỉ với vài năng lực nhỏ bé này.

Cả cơ thể Illyasviel run run lên vì đau đớn, từng cơn tê tái chạy dọc cơ thể cô, cô chưa từng cảm thấy đau như thế này. Dù là ma lực cô có vô hạn đến nhường nào cũng không thể tránh được cơ thể yếu đuối trước cơn ác mộng kinh hoàng này.

-....Phi Linh.....Đ...au quá.....

Illyasviel trong miệng đau đớn lẫn bám tên của Phi Linh. Vào lúc đó, trong đầu cô bé chợt nhớ lại hình ảnh và lời nói của Phi Linh lúc đó.

-Hãy cố sống đợi ta trở về nhé, Illya. (Phi Linh)

Nhớ lại những lời đó, cô bé cắn rách đôi môi nhỏ bé của mình, mặc dù nó làm cô bé đau thêm nhưng nó không hề thấm thía gì so với vết thương phía sau lưng cô. Nhưng nó lại kỳ diệu đến lạ thường, khiến cô tỉnh táo hơn trong cơn đau dần xé.

Illyasviel cử động cánh phải của mình, vẽ lên trên mặt đất những hình vẽ một cách thứ tự và ngày một hoàn thiện.

Mất khoảng 10s để vẽ, cô bé vẽ ra hai hình tròn Phép Thuật bằng máu tươi của mình. Con Rồng ở phía xa không hiểu vì sao lại để Illyasviel hoàn thành hai vòng tròn Phép Thuật này, cô bé trong miệng thầm lẩm bẩm yếu ớt:

-‘Heftige Entzündung’ (Bạo Viêm)....Explosiv (Bộc Phá).....

Chỉ thời điểm dứt lời chưa đến 1s, vòng tròn Phép Thuật lần lượt phát sáng ánh quang mang màu đỏ chói. Rồi nó như đi theo một đường lằn đã được vạch sẵn, kéo dài thẳng tới nơi dưới chân con Rồng.

PHÙNG.....

BÙMMMM.....

Tiếng nổ lớn đan xen với tiếng ngọn lửa từ phía dưới chân con Rồng bùng bùng phát lên. Ôm trọn toàn bộ thân hình khổng lồ của con Rồng bên trong đám cháy của sự cố gắng mà Illyasviel đã vẽ ra, từng vụ nổ xảy ra liên tiếp 10 lần xung quanh con Rồng, phía trên nóc hang động xuất hiện những vết nứt do nhiều vụ nổ xảy ra cùng một lượt.

Con Rồng chìm trong đám lửa đang cháy khủng khiếp kia.

-(Mau tận dụng thời điểm này hồi phục....)

Illyasviel thầm nghĩ, và cô bắt đầu sử dụng ‘Hồi Phục’. Vết thương sau lưng cô được bao bọc bởi hào quang màu xanh lục, cơn đau của Illyasviel có dấu hiệu thuyên giảm, miệng vết thương loan lờ đang dần khép lại với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được.

Gào.....

Con Rồng gào rống khi nhận ra Illyasviel bắt đầu tự chữa thương. Thậm chí nó còn không suy xuyễn gì trong đám cháy.

Rầm.

Con Rồng nhấc chân lên và dậm xuống đất. Cơn địa chấn như ập đến bất ngờ. Không gian xung quanh rung lắc dữ dội, Illyasviel chỉ có thể bám trụ trên nền đất chờ đợi chữa trị hoàn tất.

-Ư.....

Nhưng tại sao cô bé lại cảm thấy phái sau lưng cảm thấy cơn đau dần dần quay trở lại. Sau khi tự tìm kiếm đáp án, cô phát hiện, phép ‘Hồi Phục’ đã bị cơn địa chấn làm mất đi hiệu quả.

-(Con quái vật này hết kháng phép rồi lại đến thanh tẩy sao?)

Illyasviel cắn răng chịu đựng cơn đau đang quay lại. Cô thầm rửa con Rồng khốn nạn đang tiến dần đến phía cô.

Chẳng làm gì ngoài việc nằm trên đất và nhìn con Rồng từ từ bước đến trước mắt cô.

Con Rồng nhìn Illyasviel. Nó nghĩ rằng Illyasviel đã làm được điều hơn người, ngay cả người lần trước nó giết còn không cầm cự được đến mức này như Illyasviel, người nó giết lần trước chính là Anh Hùng Shiria đã đến

đây thám hiểm và gửi thông báo cho Camelot trước khi anh ta bị nó giết chết. Illyasviel mà nghe được có lẽ sẽ tự giễu bản thân mất.

Chiếc đuôi to lớn của con Rồng chuyển động uyển chuyển đã ở trên phía đỉnh đầu của Illyasviel, con Rồng dự định ra đòn kết liễu với Illyasviel.

Illyasviel nhận thấy điều đó, cô cúi đầu và nhắm mắt lại đành cam chịu số phận chấm hết tại đây.

Xin lỗi, cha. Con chỉ làm được đến đây thôi.

Illyasviel dành những lời cuối cùng thì thầm như muốn nhắn nhủ điều này lại cho người cha mình đang không hiện diện ở đây.

Chiếc đuôi rơi xuống theo lực hút của Trái Đất, thậm chí con Rồng còn không thềm dùng một tí lực nào mà để nó tự rơi xuống.

....

Xoạt.....

Lạ lùng thay, âm thanh vừa rồi không phải là tiếng chiếc đuôi khổng lồ rơi xuống đất tạo thành.

Illyasviel sau một nhắm mắt an phận, nhưng cô vẫn không cảm thấy gì, cô bé từ từ mở mắt và nhìn con Rồng.

Gào.....

Con Rồng gào rú đau đớn. Chiếc đuôi của nó, đã bị chặt đứt.

Ầm.....

Giờ mới là tiếng chiếc đuôi của nó rơi xuống nhưng ở một địa điểm khác, Ròng một nơi đuôi một nơi.

Xung quanh Illyasviel, một lớp màn chắn màu vàng bao bọc lấy cô bé, mà ở sau lớp màn chắn ấy, là một những sợi xích lách nha lách nhích vòng vòng xung quanh Illyasviel thành một hình cầu và Illyasviel đang ở phía trong. Sợi xích với đầu là những cây Đinh Tiễn, vật mà Phi Linh và Illyasviel đã tìm được từ lần di tích nọ, cùng với cuốn sách Hắc pháp Tham Ăn Thất Đại Tội.

Illyasviel nhìn lại xung quanh và phát hiện chiếc nhẫn cô đang đeo, vật duy nhất Phi Linh tặng cô làm món quà sinh nhật 3 năm, đã vỡ làm đôi, thay vào đó sự xuất hiện của những sợi xích quanh cô, và một mớ kiến thức bay thẳng vào đầu mình.

Sợi xích này, là Phi Linh dành ra thời gian cải thiện nó. Enkidu và Đinh Tiễn, với [Sợi Xích Thiên Đàng] và Vật kì lạ, mũi nhọn xoắn ốc như những cây thương dài của những kỵ sĩ, thân thì có tay cầm với những hoa văn kỳ dị, khi kéo dài nó ra thì sẽ thành một cây Tiễn. Và sự kết hợp làm nó trở nên độc nhất. Giới Quan của Thiên Chúa Giáo.

Chúa GiêSu tuyên bố chính Ngài là “Đường đi, chân lý, và sự sống” và bởi cách đó Ngài đã trở thành thế giới quan của Thiên Chúa Giáo. (trích GG-sensei)

Chính nó đã trở thành Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ của Thiên Chúa Giáo. Nó tạo ra lớp bảo vệ, bảo vệ sự sống, tính mạng của người mang theo nó.

Và người làm việc đó không ai khác ngoài Phi Linh. Cậu là người có được Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ đầu tiên của tất cả các Thần hệ, tức là cả Thiên Chúa cũng chỉ đứng sau cậu mà thôi, cậu có mọi thứ trên thế giới, mọi khái niệm. Lấy nguyên bản Giới Quan của Thiên Chúa cấy vào trong sợi xích trên là một điều không tưởng nhưng Phi Linh nào quan tâm, vì nó

có thể bảo vệ gia đình mình, cậu bất chấp tất cả. Dù có tên Thần Thánh nào xuống đây trách mắng thì cậu cũng không quan tâm, cậu sẽ xử lý tên nào dám phàn nàn với gia đình mình.

Và giờ đây nó đang bảo vệ Illyasviel khỏi cơn nguy kịch, Xích Thuyền Thiên.

-(Phi Linh...người phải cố gắng trở về nhé....)

Illyasviel nhìn thấy cảnh này, trong lòng thầm nghĩ đến người cha của mình. Mặc dù biết rằng cậu không có ở đây để bảo vệ cô nhưng vẫn làm điều đó ngay tại thời điểm này, nó khiến cô như được tiếp thêm động lực và niềm tin.

Và một nguồn sức mạnh kỳ lạ, giúp Illyasviel chậm rãi đứng lên, đôi chân cô đang run lên, cả người tương tự không khác với đôi chân bao nhiêu, Illyasviel một tay ôm lấy tay còn lại, ánh mắt kiên định đối mặt con Rồng đang đau vì mất đi chiếc đuôi của mình, cô bé hít một hơi thật sâu và nói:

-BỜ VÌ ILLYA CŨNG ĐANG CỐ GẮNG HẾT SỨC MÌNH ĐỂ SỐNG ĐẾN NGÀY PHI LINH TRỞ VỀ.

Thời điểm đó, toàn bộ không gian xuất hiện hiện tượng kỳ dị...

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 250: Illya Sinh Tử Chiến (2)

Niềm tin của Illyasviel bỗng chốc mạnh mẽ hơn. Khung cảnh hang động dần biến mất, thay vào đó, một khung cảnh một bầu trời màu xanh biển, gió thổi mát rượi từ tận linh hồn, một thảm cỏ trải dài tưởng như vô tận.

Đây là....Cổ Hữu Kết Giới của chính Illyasviel.

Illyaviel, một con người nhân tạo được sinh ra không có lý do cũng không có mục đích sống, cô bé chỉ đơn giản nghĩ rằng làm mọi thứ trở nên hoàn mỹ chính là điều mình cần làm, trong khi cô bé thiếu đi tình cảm lẫn cảm nhận trong mọi việc. Nhưng kể từ khi Phi Linh xuất hiện và thay đổi mọi thứ. Cổ Hữu Kết Giới là sức mạnh sao chép thể giới nội tâm lên thể giới thật. Cổ Hữu Kết Giới của Illyasviel chỉ đơn giản là LÀM THEO và HOÀN MỸ.

Con Rồng có một suy nghĩ thoáng qua rằng mình đã sai lầm khi để cho sinh vật nhỏ bé này thêm thời gian để thở. Nó rống lớn thêm một lần nữa và bắt đầu tiến công lần nữa. Lúc này 70% mạch Ma Thuật trên người Illasviel đang vận hành rất ổn định, thêm vào đó Đại Chén Thánh, cô bé không cần phải lo việc Cổ Hữu Kết Giới của mình bị hết ma lực cung ứng.

Con Rồng lấy chân to lớn của nó dẫm đạp lên vị trí của Illyasviel.

Ầm....

Mặt đất rung chuyển. Nhưng lá chắn được tạo ra từ Xích Thuyền Thiên không hề có dấu hiệu bị chấn nát. Illyasviel phút chốc bị hết hồn, nhưng ngay lập tức lấy lại bình tĩnh.

Gào.....

Ầm ầm ầm.....

Vì không làm gì được cái lá chắn màu vàng liên tục tạo ra gợn sóng mỗi khi va chạm, con Rồng gầm rú khó chịu, và nó liên tiếp dẫm lên lá chắn đó, tạo ra vô số rung chấn cho lá chắn. Illyasviel bình tĩnh thúc đẩy bản thân sử dụng ‘Hồi Phục’ một lần nữa chữa lành vết thương sau lưng mình.

Con Rồng đập ngày càng hăng máu, bởi vì nó thấy Illyasviel đang tự điều trị một lần nữa, nó đang âm thầm dùng năng lực thanh tẩy để triệt tiêu lá chắn của Illyasviel nhưng không có hề có sự biến mất của lá chắn. Con Rồng vô cùng bức tức, chưa có sinh vật nào khiến nó phải tốn sức và máu tới mức này.

Không dẫm nát được sinh vật đang nguyên rủa dưới chân mình, con Rồng dùng phần còn lại của chiếc đuôi đã bị cụt mất 1 phần, quất vào lá chắn của Illyasviel.

Oanh....Vut.....

Lá chắn ấy không có cắm rễ dưới đất mà không di chuyển, lá chắn cùng với Illyasviel bị đánh bay. Bên trong Cổ Hữu Kết Giới không hề có một bức tường nào nên cô bé không dừng lại và bị đánh bay ra xa hơn 30m, có thể thấy sức mạnh vật lý của con Rồng này kinh đến mức nào.

Roạt roat.....

Âm thanh tiếp đất và đôi giày của Illyasviel chà lê trên thảm cỏ, lạ là thảm cỏ không bị hư. Cô bé chỉnh lại tư thế, vì đã ở tầm xa, nên cô bé được một chút lợi thế. Cô bé nhanh chóng rút một mũi tên từ phía sau hộp đựng tên. Từ trong không gian trữ vật mà mình học được từ ‘Không Gian Ma Thuật’ lấy ra một cây cung. Cô nhanh chóng chĩa cung về phía con Rồng và đặt tên lên cán cung, kéo căng dây cung.

-Feuer Verstarkt (Gia Cường Lửa)

Nếu bắn vào cơ thể có thể là không có tác dụng, nhưng mà nếu bắn vào mắt thì chắc chắn sẽ được, Rồng điểm yếu có thể là mắt và đỉnh trán.

Một vòng tròn Phép Thuật nghe tiếng triệu lệnh của Illyasviel mà xuất hiện ở phía trước đầu mũi tên, phía sau Illyasviel nổi lên nhiều đợt gió cuốn khiến trang phục của Illyasviel bay phất phới.

Tiện thể thì cô bé sau khi bị đánh trọng thương thì phép ‘Ngụy Trang’ cũng toi theo dòng nước, nhưng do nhiều việc quá nên bé không để ý thôi.

Con mắt dùng để nhắm chột cảm thấy lạ lùng, nó như được hỗ trợ khả năng định vị vậy, bên trong mắt của Illyasviel xuất hiện một nòng nhắm hình tròn có hai đường chéo giao nhau tại trung điểm và vuông góc.

Ầm.....

Mũi tên được bắn đi, mang theo động lực mà Illyasviel cung cấp cho nó thông qua dây cung. Mũi tên bắn đi với tốc độ kinh ngạc, chỉ để lại một mảnh hào quang kéo dài theo 1 đường thẳng. Mũi tên đi xuyên qua vòng tròn Phép Thuật được thiết lập trước nó, và vòng tròn mau chóng tan biến, để lại cho mũi tên là ngọn lửa rực cháy bao trùm toàn bộ mũi tên. Mũi tên đi để lại những cơn gia hung bạo bay ngược chiều với hướng nó đi, nó xé toạt cả không gian một loại.

Phập.....

Gào.....

Con Rồng thậm chí đã nhích sang một bên khi mũi tên gần đến trước mặt mình, nhưng mũi tên như được định hướng vậy. Nó không hề đi lệch một chút nào so với dự định của con Rồng, và mũi tên cắm thẳng vào chính diện con mắt phải con Rồng. Con Rồng rống lên thảm thiết vì đau đớn này,

đã lâu rồi nó không có cảm giác đau đến như vậy, nó ngày càng muốn giết chết Illyasviel hơn.

Con Rồng nghiêng hàm răng lớn của mình và phản công. Nó tốc biến đến trước mắt Illyasviel. Bàn tay to lớn quào thẳng ngay trên đỉnh đầu Illyasviel.

Ầm....

Con Rồng bị đánh bật ra. Nó không hiểu chuyện gì đang diễn ra nữa. Tại sao nó lại bị đánh bật ra được. Và con sinh vật nhỏ bé kia vẫn chưa bị đè nát, nó vẫn đang đứng đó và mình thì bị đánh văng.

Rầm....

Cả thân thể con Rồng đổ xuống. Vì sao? Đây là bởi vì đây là Cố Hữu Kết Giới của Illyasviel, Làm Theo và Hoàn Mỹ, tóm gọn hơn là sao chép và yếu hơn. Trong số những Cố Hữu Kết Giới thì của Illyasviel chính là yếu nhất. Cố Hữu Kết Giới phản ánh thể giới nội tâm của chủ nhân, Illyasviel tuy thiên phú rất cao, nhưng mà nội tâm rất yếu, vì thế nó không hề mạnh bao nhiêu.

Illyasviel tạo ra một cổng dịch chuyển và đã cách xa con Rồng tận 50m. Ngoài tầm xa như vậy, mắt của con người không thể nào nhắm chuẩn được với tên hay súng ống bình thường. Ý định của Illyasviel là gì đây?

-‘Multi Teleport Gate’

Illyasviel hô lớn. Rồi dồn tư tưởng của mình, một vòng tròn với viền ngoài như tia lửa cứ xoay liên tục xung quanh vòng tròn (ai coi Dr.Strange thì nên biết). Phía bên trong vòng tròn lại là một màu đen như mực.

Illyasviel trên tay nhỏ nhắn xuất hiện 3 mũi nhọn màu vàng rồng nổi lên với xích ở phía đuôi. Đây chính là hình dáng của Enkidu, [Sợi Xích

Thiên Đàng], cô bé đặt 3 mũi nhọn này lên dây cung và bắn nó vào trong cổng dịch chuyển.

Cách đó 50m, con Rồng vừa mới đứng dậy, định hình mọi chuyện, thì từ trong không trung 3 phía khác nhau lại xuất hiện 3 cổng dịch chuyển. 3 mũi nhọn màu vàng rồng có kí tự ngôn ngữ cổ xưa bắn ra từ bên trong. Cầm xung quanh mặt đất xung quanh con Rồng.

Điều kỳ lạ kế tiếp khiến con Rồng thậm chí còn không dám tin là nó đang phải hứng chịu.

Nó bị bất động, không thể nào di chuyển được.

Biết vì sao không? Bởi vì Enkidu này là bản nâng cấp của Phi Linh tặng cho Illyasviel. Nó có chức năng khóa cả Không Gian lẫn Thời Gian. Hiện giờ nó đã bị khóa chặt trong ‘Không Gian Ngưng Động’.

Phía kia, Illyasviel vết thương đã hoàn toàn khỏi hẳn, cô bé cảm giác thoải mái hơn bao giờ hết. Cô quyết định ra đòn quyết định.

Từ không gian kế bên cạnh cô, trời ra một cây Đinh Tiên, cô bé nắm lấy nó và kéo dài khiến nó trở thành một cây Tiên. Cô đặt Tiên lên cung và kéo căng dây cung. Không khí xung quanh Illyasviel bỗng dừng trở nên ngột thở hơn, gió nổi lên còn hơn cả lần bắn trước, những ngọn gió lượn xung quanh Illyasviel thành một vòng tròn liên tục. Đầu Tiên xuất hiện những con gió xoáy liên hồi tạo thành một điểm xoắn ốc.

Con mắt nhắm bắn của Illyasviel xuất hiện dị biến. Máu đột nhiên chảy ra như nước mắt, kéo dài xuống cằm của cô bé, nhưng cô không quan tâm, trước mắt nhắm bắn sau đó xuất hiện 3 lớp nòng nhắm xếp từ lớn đến nhỏ, gần mắt nhất là cái lớn nhất. Nó khiến cho tầm bắn của Illyasviel trở nên càng rõ ràng.

-Tiên Thuyền Thiên. Thứ thứ nhất: Xuyên Tâm.

Illyasviel lăm bắm. Thân tiền hiện ra những đường điện chớp đang giạt giạt liên tiếp.

Oành.....

Tiền rời dây, thậm chí con hơn cả viên đạn rời nòng, nó đi với tốc độ âm thanh, đường đi cứ như xé rách cả không gian, oanh nát cả bầu trời. Tiền xoáy bay nhanh về phía con RỒNG.

Và con RỒNG vào khoảnh khắc đó, nó biết rằng đây chính là sai lầm nhất từ khi nó sống đến giờ. Chưa bao giờ nó hối hận vì đã làm một điều gì, ngay bây giờ nó lại hối hận, hối hận vì đã để sinh vật yếu ớt đó sống thêm 10s, và hậu quả của việc đó là hiện tại.

Khoảnh khắc đó, con RỒNG quyết định phóng thích con át chủ bài của mình. Cũng vào thời điểm đó, con RỒNG rời khỏi vị trí nó bị giam cầm và xuất hiện trước mặt Illyasviel, cô bé thậm chí còn không hề động đậy, con RỒNG đã sử dụng năng lực đặc thù của nó, năng lực Thời Gian, ‘Vectơ Gia Tốc’, khiến bản thân nó tăng tốc đến không tưởng, hiện tại tốc độ của Illyasviel so với nó chính là 1 trên vô tận, Illyasviel như bị động cứng vậy.

Con RỒNG giơ móng vuốt và áp sát Illyasviel với tốc độ chóng mặt.

Nhưng ngay khi móng vuốt chuyên lấy mạng của nó đến trước mắt của Illyasviel thì dị tượng xuất hiện.

Cả hai đột nhiên bị rơi vào một khoảng không trắng xóa, lúc này Illyasviel đã lấy lại được hành động, điều đó chứng tỏ con RỒNG đã không còn điều khiển ‘Vectơ Gia Tốc’ nữa.

-Ồ. May mắn quá! (???)

Một giọng nói của một nữ nhân vang lên trong không gian trắng xóa đó. Bất giác, Illyasviel và cả con RỒNG đã được đưa đến một không gian khác.

Tại đó, con Rồng không phải con Rồng nữa, đúng hơn là nó đã teo nhỏ lại, Illyasviel thì không có vấn đề gì xảy ra.

Trước mặt Illyasviel và con Rồng con là một cô gái. Một cô gái với bộ đồ kiểu cách Tây phương Trung Cổ, cô mang một chiếc nón mỏng có đính một vài chiếc lông chim màu đen, nối liền với mảnh vải dài kéo dài xuống hông của mình. Tóc của cô gái màu đỏ hơi ngả màu thâm, một bên tóc được cột lên bởi dây cột tóc có hai quả cầu nhỏ màu đen. Cô mặc bộ đầm màu xanh đậm, họa tiết cũng khá nhiều, có một lớp áo khoác được cô mặc như choàng lên người, chiều dài hai bên không đều nhau, bên trái chỉ đến bả vai mà bên phải thì đến cùi trỏ của cô. Trên cổ cô còn đeo một chiếc chìa khóa, và một chiếc nơ màu đen nằm ngay phía sau chìa khóa. Hai tay có đeo găng tay nhưng vì đã bị áo khoác không đều kia che nên Illyasviel không thấy được găng tay dài đến đâu, nhưng phải nhận định rằng cô gái này chuẩn mỹ nhân không thể chê vào đâu được.

-Rất vui được gặp em, Illyasviel-san. (???)

Cô gái nở một nụ cười sáng lạn với Illyasviel.

(Ảnh minh họa sẽ được cập nhật ở miêu tả nội dung, các bạn nhanh lấy minh họa để tưởng tượng dễ hơn nhé.)

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 251: Future Witch

Tóm tắt lại chương trước: Illyasviel gần như ra đòn quyết định với Stardust Dragon, nhưng Stardust Dragon vẫn còn món át chủ bài, ‘Vector Gia Tốc’. Nó gần như giết được Illyasviel, nhưng vào thời khắc cả hai rơi vào khoảng không màu trắng xóa, tại đó gặp được một cô gái xinh đẹp.

Trở lại với Illyasviel. Cô bé không biết mình vừa bị đe dọa đến tính mạng xém chết rồi.

-Are~ mình đang đánh nhau với con Rồng kia mà. Đây là đâu?

Illyasviel ngơ ngác nhìn xung quanh. Rồi cô bé hướng câu hỏi của mình về phía cô gái tóc đỏ xinh đẹp trước mắt mình.

-Ma~ ai mà biết ta?

Cô gái mỉm cười xinh đẹp nhưng Illyasviel lại có hơi chút cảm giác rằng mình đang bị lừa vậy.

-Onee-san xinh đẹp là ai vậy?

Illyasviel hỏi.

-Là Onee-san xinh đẹp, người vừa mới cứu bé. (???)

Một câu trả lời chẳng đâu vào đâu. Illyasviel hựt hấn vì câu giải thích đầy tính lầy lòi.

-Tên của Onee-san cơ.

Illyasviel đánh vào trọng tâm vấn đề.

-Tại sao ta lại phải nói tên của mình cho bé? (???)

Cô gái lầy này làm cho Illyasviel tức điên lên.

-Kora~ đừng trả lời em bằng một câu hỏi khác chứ! (Illya)

-Ara~ có à? (???)

-Có đó, lại nữa đó! (Illya)

-Đâu có, có bao giờ? (???)

-Ừ.....

Illyasviel tức, nước mắt ứa ra trên mắt, cô bé muốn khóc òa lên vì ức chế.

-Fuhuhuhu....Đùa với bé đúng là vui thật đấy! (???)

-Ừ....Tên của Onee-san?

Illyasviel vừa nức khóc vừa lau nước mắt.

-Bé đoán thử xem. (???)

-Làm sao em đoán được trong khi không có một gợi ý.

Illyasviel oán trách cô gái. Con Rồng con kia năm lì không dám làm gì cả, nó cảm nhận cô gái này con khủng bố hơn nó gấp vô số lần, nên nó sợ không dám làm gì.

-Gợi ý à?.....Ta vừa cứu bé đó, đó là gợi ý. Bé đoán đi. (???)

-Cái đó mà là gợi ý sao? Em còn không biết vì sao bị kéo vào đây nữa.

Illyasviel đầu hàng trước sự lầy lội của cô gái. Cô bé vất cạn óc của mình, suy nghĩ về cô gái này.

-Hoàn toàn không nghĩ ra được. (Illya)

Cô bé chịu thua. Làm sao mà nghĩ được chứ, người đâu mà lầy thấy sợ, đã vậy còn không chịu trả lời câu hỏi nữa chứ.

-Rồi. Là ta đùa hơi lỗ. Lâu rồi không được cười nên ta cảm thấy hơi chán. (???)

-Thế Onee-san là? (Illya)

-Là Onee-san xinh đẹp. (???)

-...(Illya)

Cô bé thành thật cạ lời với cô gái, trong khi đó cô gái thì cười thoải mái.

-Xin lỗi xin lỗi, lại nữa rồi. Tính ta là vậy. Xin giới thiệu với bé, ta là Ange, Future Witch. (Ange)

-Ange-san, kéo em vào đây làm gì? (Illya)

-Sa~ Ai mà biết được. (Ange)

Ange nhúng vai trong khi trả lời. Illyasviel chỉ có thể làm vẻ mặt (_ _) và rũ vai xuống chán nản thay vì hỏi tiếp, vì hỏi cũng chẳng có kết quả gì.

Để tác giả giải đáp thay chị Ange lầy lội này, tác giả cũng thấy con hàng này lầy quá (=3=). Nguyên nhân là một sự trùng hợp của nhiều yếu tố, thời điểm Stardust Dragon sử dụng chiêu cuối cũng coi như là 10 thành thì 9

thành là chết, cứu tử nhất sinh. Illyasviel gần như tạch, và bản thân bất kỳ Không Gian pháp sư nào cũng có khả năng hình thành một thứ gọi là Không Gian Cô Động, khiến mọi thứ đứng hình ấy. Và Rõng thì Gia Tộc, Illya thì làm ngưng mọi thứ, từ đó diễn ra một sự rối loạn về Không Gian và Thời Gian, làm mọi thứ trở nên cực kỳ rắc rối, nên bản chất của thế giới tự động trục xuất những yếu tố như hai Illya và Rõng. Và vì thế, hai nhân vật lạc suýt chút nữa đi theo dòng chảy Thời-Không và lạc trôi về đâu cũng chẳng biết nữa. Chính Ange là người bất ngờ gặp Illya và Rõng nên tiện tay kéo về chỗ của mình.

Xung quanh Illya là những sự ngẫu nhiên chứ không hề có chủ đích, như việc Illya triệu hồi ra Phi Linh là Berserker hay gặp được Ange cũng vậy, Eriserine hoàn toàn không có dính dáng. Nhắc đến Eriserine, chắc các bạn có 1 số sẽ thầm ghét cô sau lần gặp mặt kia. Nhưng mà nên biết rằng, Witch không như các bạn nghĩ, tính cách họ không bình thường, nói là biến chất thì hợp, nhưng mà Eriserine gửi Phi Linh vào trong Game Board và chuyển Phi Linh đến thế giới Typemoon là ác sao? Làm ơn đi, nếu Phi Linh rơi vào tay Matou Sakura thì nó mới được gọi là trò tiêu khiển của Witch, chơi với mấy con trùng đấy.

Vì sự lầy đó, Illyasviel bỏ cuộc, cô bé im luôn.

-Bé có muốn làm học trò của ta không? (Ange)

-Làm học trò của Ange-san thì em được gì? (Illya)

Không kiếm được sự tò mò, Illyasviel lại hỏi.

-Bé có thể làm đủ thứ việc bé muốn. (Ange)

-Làm như em cần thứ gì ấy. (Illya)

-Thật sao?

Ange cười và biểu hiện ra khuôn mặt nghi ngờ (o_O).

Bị Ange nhìn với ánh mắt đầy nghi ngờ đó, Illyasviel cảm thấy bồn chồn.

-Đúng vậy! Em không cần! (Illya)

Illyasviel phòng má lên và chối.

-Nhưng không phải bé còn việc phải làm sao và lời hứa bé đã hứa nữa. Hơn nữa, chẳng lẽ bé cứ muốn sống một cuộc sống lệ thuộc như thế mãi sao?

Ange gần như nói trúng điều Illyasviel không muốn suy nghĩ đến nhất, lệ thuộc người khác. Về mặt Illyasviel trông khá buồn (!__!). Ange thì tỏ ra mình dành được phần thắng và giơ hai ngón tay theo hình chữ V (^-^)V.

-Kể cả như vậy...kể cả như vậy.....(Illya)

-Kể cả thế nào? (Ange)

-Ừ.....

Illyasviel lặng thinh.

-Hãy trở thành học trò của ta. Rồi bé sẽ mạnh mẽ đến mức bé có thể tự lo cho bản thân mình, thậm chí việc bảo vệ lời hứa đó và bảo vệ người thân của mình. (Ange)

-Có thật em có thể mạnh đến mức đó sao?

Illyasviel hoài nghi.

-Tất nhiên. Ai là người đã cứu bé vừa nãy? Là ta chứ ai.

Ange cười.

-Nếu bé muốn tự sống cho chính mình thì ít nhất phải tự mình quyết định đã. Tự mình lập ra được con đường mình đi và chịu trách nhiệm về chính mình. Nếu muốn làm được thế thì đầu tiên bé cần được dạy bảo, ta không nghĩ mình sẽ dạy được bé bao nhiêu nhưng ta sẽ là một người dạy có đủ trách nhiệm. Vậy ta hỏi lại Bé muốn thành học trò của ta chứ?

Ange nói nghiêm túc, lúc bấy giờ Illyasviel mới thấy được một sự nghiêm túc thật sự, cứ như một người từng trải vậy. Nếu có một người như vậy nhận mình, có lẽ Illyasviel có thể mạnh hơn nữa.

Cuối cùng thời điểm đưa ra quyết định. Để Illyasviel quyết định thế nào?

-Em chấp nhận lời đề nghị của Ange-san, không Ange-sensei.

-Tốt. Vậy để mở đầu, ta sẽ tặng con một món quà, coi như là quà gặp mặt nhé.

Ange cười thỏa mãn, sau đó nhìn lung tung, cô để ý đến tiểu Stardust Dragon đang im như chết kia.

-Được rồi đầu tiên thì nên đem con này cho Illya-chan nhỉ? Uhm.... xem nào, nếu mi tỉnh rồi thì ta nói chuyện chút nha.

Ange cười bí ẩn, cô đến gần con Rồng và nói:

-Ta cứu mạng người nên mạng người thuộc về ta nhỉ? Thế ta tặng mạng người cho cô bé này vậy.

Con Rồng tức quá cãi lại:

-Mụ kia đang nói gì thế hả? Tại sao ta phải làm nô lệ cho con bé loài người này chứ?

-*Ta mạnh hơn Người* và ta là kẻ đã cứu mạng người. (Ange)

Con Rồng vẫn ngang bướng, dự định cãi lại tiếp nhưng nó không thể nào mở miệng phủ nhận câu đầu được, nên nó biết đã gặp phải 1 thứ khủng bố kinh hoàng và bắt đầu cuộn người co rúm.

Con Rồng lăm băm:

-Nhưng cô cũng cứu con bé kia mà. Tại sao lại...

-Người từng nghe câu truyện báo và nhím chưa? Mỗi 1 sinh vật đều có 1 sự chênh lệch giá trị nhất định trong mắt người khác chẳng phải người cũng hiểu điều này sao? (Ange)

Nghe được điều này, con Rồng im re, không còn gì để nói thêm nữa.

Ange quay lại, rồi cười vui vẻ nói:

-Được rồi, con Rồng đó sẽ là quà của ta tặng con. (Ange)

-Nó? (Illya)

-Phải. Con Rồng này sẽ là quà của ta cho con. (Ange)

Sau đó thi triển một loại Ma Thuật rất lạ, khiến cho con Rồng không có khả năng chống cự, rồi một dấu ấn hiện ngay trong mắt trái của Illyasviel, cô bé ngạc nhiên nhìn (O_O) khi được Ange đưa gương cho xem. Con mắt trái lúc này đã đổi, đồng tử hoàn toàn là một màu vàng đậm như ánh ban mai, dần lan ra ngoài võng mạc từng sợi từng sợi màu vàng xen lẫn với màu đỏ của võng mạc. Chỉ cần nghĩ đến việc muốn làm với con mắt thì mắt sẽ chuyển sang màu vàng và Illyasviel có thể ra lệnh cho con Rồng rồi.

-Từ giờ nó sẽ là thú nuôi của em. Em có thể sai khiến nó cho đến khi nào 1 trong hai người chết, nếu nó chết thì em vẫn có thể tìm một con khác để thực hiện kế ước. (Ange)

Illyasviel nghe và gật đầu, sau đó cô bé hỏi:

-Thế em phải học những thứ gì, Ange-sensei? (Illya)

-Ai biết. Ta chém chơi ấy mà em tự học đi chứ dù sao em đã có sẵn hết những gì em cần rồi.

Ange cười đều. Illyasviel nghe sốc một chập và cái mặt thì ý hỏi có đùa không? (o_o)

-Tại sao ta phải đùa với em? Không phải em đã có đủ sự tiếp thu sẵn có và những kiến thức được chuẩn bị từ trước rồi sao? Bây giờ em cần là thực hành, tự học tự tiếp thu những kiến thức. (Ange)

Sau khi Ange giải thích, Illyasviel tỏ ra rằng mình đã hiểu và gật đầu.

-Được rồi giờ thì em nên quay lại đi có người tìm em suốt ngàn năm rồi đấy.

Ange giờ chỉ về phía cánh cổng khổng lồ không biết đã xuất hiện từ lúc nào. Illyasviel thì nhìn theo hướng đó và gật đầu, vì chuẩn bị rồi đi, nên con Stardust Dragon cũng hóa thành một vệt sáng và bay thẳng vào trái của Illyasviel và không thấy đâu nữa, con mắt cũng quay lại màu đỏ.

-Tạm biệt, Ange-sensei. Mong lần sau gặp lại. (Illya)

-Ừm. (Ange)

Illyasviel bước đến phía cánh cổng khổng lồ và không thấy được bên trong có thứ gì ngoài một màu trắng, cô bé tự hỏi không biết mình đã đi bao lâu, sẽ đến nơi nào.

Nhưng tiếp theo đó ngay cả tác giả cũng trở mắt há hốc mồm.

Illyasviel đang tiến đến cánh cổng, bỗng dừng một cái hố sâu và rộng xuất hiện ngay nơi cô bé chuẩn bị đáp chân xuống, khiến cô giật mình, cô mau chóng dừng lại và quán tính vẫn còn suýt nữa làm cô bé té xuống dưới luôn rồi.

-(Nguy quá...) (Illya)

Cô thầm nghĩ là trò đùa của sensei mình thôi, có lẽ ổn rồi. Cô bé thở phào tạ ơn trời vì mình không té. Cô quay lại nhìn Ange với ánh mắt nghi ngờ, Ange đáp lại bằng nụ cười tươi và tay thì chỉ lên trời. Illyasviel cảm thấy khó hiểu.

Ngay sau đó. Illyasviel cảm thấy cả cơ thể mình tự dừng nhẹ từng, để ý lại phía trên của mình. Cô thấy một cái cần gấp đồ chơi ngoài tiếp gấp thú đang gấp cô lên.

-Cái quái gì vậy nè, Sensei?

Illyasviel hoảng hốt thốt lên.

Cần gấp bắt đầu chuyển động. Nó từ từ xoay vòng.

-Ế?

Chiếc cần gấp quay Illyasviel cả chục vòng trên không trung, khiến cô bé rối loạn tuyến tiền đình, sắc mặt xuống sắc thấy rõ, vẻ mặt thì như vậy (@A@).

Sau đó nó dừng lại, lấy đà thấy cô lên trời. Vẫn đủ ý thức nhận ra điều này, Illyasviel nhắm mắt và hét “Kyaaaaaaaa....” Trong khi rơi tự do.

-Chuyển đi tốt lành nhé.

Ange ở đằng xa chào tạm biệt (^-^)/~~.

Illyasviel từ từ mở mắt ra, cô bé nhìn thấy không phải là không gian trắng xóa nữa, thay vào đó là một bầu trời xanh đầy mây, phía dưới là khung cảnh của kiến trúc kiên cố, và ngay dưới cô bé là một cái cây cực kỳ lớn.

-Iyaaaaaa.....

Illyasviel hét lớn.

-Cái này mà là chuyển đi tốt lành của cô đó hả, ANGE-SENSEI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 252: Chuyện Chưa Kể 2 (1)

Mười năm về trước.

Dưới một buổi chiều khá nóng nực, có vài đám nhóc đi chơi ở công viên thành phố.

-Kuha.....(???)

Rầm.....

Một tên nhóc mập khoảng 7 tuổi bị đánh văng ra và ngã xuống đất, cơ thể lê trên đất khoảng 2m thì dừng lại và bất tỉnh.

-Còn đứa nào dám bén mẫn đến đây nữa không? (???)

Một cậu bé thu lại tư thế, và với ánh mắt giết người, cậu bé nhìn cả đám nhóc đang tụ lại nhìn cậu khá là run sợ. Phía sau cậu là một cô bé chạc tuổi cậu, cả hai đều cùng tuổi nhau, 7 tuổi, đang ngồi trên đất bộ đồ bám đầy bụi, trên gối còn có một vết xước đang chảy máu. Cô bé nhìn tấm lưng của cậu bé trước mắt mình chăm chăm không biết đang suy nghĩ cái gì.

-Tôi hỏi còn đứa nào dám đụng đến cô ấy nữa hay không? (???)

-Hí.....(Đám nhóc)

Cả đám nhóc bị những lời nói sắc nhọn của cậu bé làm cho sợ hãi, đám nhóc nhanh chóng tứ tán mà chạy đi, đứa thì khóc, đứa thì nói về mách phụ huynh.

-Thật tình! Lũ quỷ nhỏ, tại sao mình ghét chúng thế không biết? (???)

Cậu bé gãi đầu thì thảo.

-Anou~Phi...Phi-san.....(???)

-Ồ. Bạn Kousaki phải không? Làm ơn đừng gọi tôi là Phi, trời ạ không hiểu sao lại có thể gọi như vậy nhỉ? (???)

-Bởi vì mình cần sự tôn trọng đến bạn. (???)

-...Không cần. Kousaki-san cứ gọi tên mình là Linh là được. Dù sao cậu cũng giúp mình vài ngày trước mà. Kousaki-san quên nhanh thật đấy! (???)

-Vậy sao? Xin lỗi. (???)

-Không sao. Tôi không để tâm đâu. (???)

Thời điểm đó, tôi cảm giác ngực mình đập rộn ràng như mùa xuân đang đến. Cậu bé hàng xóm kể nhà tôi chỉ vừa mới quen được vài ngày cứu tôi khỏi đám nhóc bắt nạt tôi. Cậu ấy khá giỏi việc đánh nhau.

-Coi kia. Kousaki-san chân cậu bị thương rồi. Mau sát trùng vết thương đi! (Phi Linh)

-Ế? Thật vậy.

Cậu bé nhanh chóng bế tôi lên kiểu bế công chúa, tôi giật mình và tự hỏi tại sao cậu ta tự ý như vậy. Phi Linh bế tôi đến một chiếc ghế gần đó rồi cậu đặt tôi ngồi lên chiếc ghế. Cậu ta mau chóng đi đến gần cái búp nước công cộng để lấy nước bằng cả hai tay mình chụm lại để giữ nước không đổ ra ngoài. Cậu ấy rưới nước lên vết thương của tôi và dùng miệng thổi.

Vì không có băng keo cá nhân, nên cậu ấy thậm chí dùng cả khăn tay của mình để đắp lên vết thương của tôi và....

-Khoan đã! Cậu làm gì vậy?

Tôi bất ngờ hỏi cậu ta, bởi vì cậu ta đang định xé cái áo của mình đang mặc.

-Làm gì? Tất nhiên là băng bó vết thương cho cậu rồi. (Phi Linh)

-Tại sao phải làm thế? Để như vậy không sao đâu mình quen rồi.

-Làm sao có thể quen được? Cậu là con gái, đừng để những vết sẹo không đáng có lấy đi nét đẹp của mình. Chiếc áo này tôi mặc lâu rồi không cần giữ lại làm gì, có thể vứt lúc nào cũng được. (Phi Linh)

Phi Linh kiên quyết, sau đó xé rách cái áo của cậu ấy và băng vết thương cho tôi. Mặc dù cậu ấy nói là áo cũ, nhưng tôi có thể thấy rằng nó là một chiếc áo mới toanh.

-Cậu tự đi được chứ? (Phi Linh)

-Ế? À....Ừ.....mình đi được.....

Vì mãi suy nghĩ, tôi đáp lại câu hỏi của cậu ta hơi ấp úng. Rồi tôi đứng bật dậy, không may là tôi ngã nhào về đằng trước.

-Coi kìa! Cậu còn chưa đi được nữa, thế mà nói đi được rồi cơ đấy. (Phi Linh)

Nó làm tôi ngượng chín mặt luôn (//_//) vì mái tóc của tôi hơi dài lên tôi hơi cúi đầu đã khuất được ánh mắt của cậu ta.

-Otto~

-Oái! Cậu đừng làm vậy nữa!

Cậu ta một lần nữa đưa tôi về thế bế lúc này.

-Không sao. Tôi khỏe lắm. (Phi Linh)

-...

Tôi không trả lời, đó là lý do cậu ta đưa tôi thẳng về nhà trong tình trạng đó, cha mẹ tôi lo chết luôn, và cũng cảm ơn Phi Linh rất nhiều.

Từ đó tôi thường xuyên gặp mặt và noi chuyện với Phi Linh hơn. Mãi đến khoảng năm 11 tuổi, Phi Linh tiết lộ mình là võ sư, cậu ấy đưa bằng chứng về việc giải nhất của thi đấu quốc gia, quốc tế,... nhưng tôi vẫn không tin và nói rằng cậu ấy chỉ học được nhiều và giỏi hơn người khác một chút và cậu ấy bị Chuunibyou rồi. Tất nhiên là chúng tôi luôn học chung trường và thường xuyên về chung với nhau, cả hai gia đình khá thân với nhau nữa.

Khoảng thời gian ấy thật vui biết mấy.

Ừ....vui thật!

Khoảng 1 năm trước.

Trường cao trung mà chúng tôi theo học, thành thật mà nói, Phi Linh lúc nào cũng theo sát thành tích học tập của tôi khiến tôi nửa vui nửa buồn, vui là cậu ấy có thể lúc nào cũng ở bên tôi, buồn là bất kể cố gắng của mình như thế nào cũng bị cậu ấy theo kịp một cách nhanh chóng và dễ dàng đến nỗi khiến tôi phát bực.

Cạch.....

Tôi và Phi Linh đến trường như mọi khi và thay giày chuẩn bị vào lớp. Cậu ấy mở ngăn đựng giày của mình và thấy một lá thư đặt trên giày mình.

-Thật tình! Lại nữa sao? (Phi Linh)

Cậu ấy không khỏi phàn nàn khi cầm bức thư lên. Cậu ấy liếc mắt nhìn tôi.

-Eri-chan, cậu nhận nó thay mình được không? (Phi Linh)

-Lại trò cũ à? Đây là thư của cậu đấy. Ít nhất hãy xem nó và quyết định làm gì sau đó đi.

Tôi mắng cậu ta, thật đấy, ít nhất người ta tỏ tình cũng phải đọc và tôn trọng người viết chứ. Nghe tôi cậu ấy đọc lá thư và cất nó vào cặp.

-Ai vậy?

-À. Là một em kouhai lớp 1 ấy mà, hình như tên Serei thì phải. (Phi Linh)

Phi Linh vẽ mặt lười biếng nhớ lại nội dung.

-Cậu đào hoa quá mà.

-Có à? (Phi Linh)

-Sao lại không có? Đang chối đấy à?

-Thôi tha cho mình đi. (Phi Linh)

Tại phía sau trường, địa điểm gặp mặt của Phi Linh và bé kouhai.

-Senpai. Thật.....thật ra,.....em đã.....y.....y..yêu anh. Anh có thể hẹn hò với em không?

Bánh trai tài cao, hơi chút soái ca, Phi Linh được lòng khá nhiều em kouhai trong trường mặc dù chỉ mới năm 2, thậm chí một vài chị senpai năm 3 cũng đến tỏ tình với cậu ấy nhưng không thành, có một vài anh senpai khác do ghen tuông mà vài lần hội động cậu mà bị cậu đập cho không dám lết xác đến gần.

Và lúc đó, tôi chỉ vừa ngẫu nhiên đi ngang ở gần cửa sổ hành lang nơi kê sát vị trí sau trường mà Phi Linh đang đứng trước mặt một bé gái. Do hành lang khá tối do giờ cũng gần tối rồi nên Phi Linh không thấy được tôi.

Tôi tự hỏi không biết Phi Linh trả lời thế nào.... Mà khoan đã! Tại sao tôi lại thắc mắc nhỉ? Cậu ta có người yêu là chuyện của cậu ta chứ, cứ mỗi lần cậu ta có người tỏ tình là tôi lại cảm thấy hụt hẫng...Đó là cảm giác gì? Yêu sao? Nai wa~ Làm gì có vụ đó.....Yêu.....Agrrrrr....Không, sai lầm sai lầm....

Tôi đấu tranh tư tưởng dữ dội trong khi mặt tôi đỏ lúc nào không hay, tôi nhanh nhanh vỗ vào hai má mình và lấy lại tinh thần.

Tôi không tự tin mấy về đẹp của mình có thể quyến rũ cậu ấy. Tôi không đẹp lắm, đó là điều tôi nghĩ. Chà tôi khiêm tốn nhỉ. Dù vậy, vẫn có khá nhiều senpai tỏ tình tôi, tôi không đồng ý. Tôi muốn hoàn thành việc học mới nghĩ đến chuyện yêu đương. Liệu cậu ta có nghĩ như tôi không?

-....À! Hóa ra là vậy. Anh rất muốn hẹn hò với em đấy...(Phi Linh)

Phi Linh vừa trả lời lời tỏ tình của cô bé đó. Nghe được lời đó, lòng tôi lại quặn đau. Sao vậy nè? Tại sao cậu ta đồng ý thôi mà, nhưng tôi lại đau lòng đến thế?

-Are?.....nước mắt?

Tôi trên má mình hơi ướt ướt, tôi lấy tay sờ lên má mình....là nước mắt đang chảy liên tục.

Lòng nhói đau. Tôi không kiềm được suy nghĩ lung tung của mình và rời khỏi đó.

Cô bé kouhai kia sau khi nhận được trả lời, mặt mày mừng rỡ. (Ừ. Mừng đi con. Main sắp từ mày nè. Nghệ thuật đấy ~(\ ▽ ~) (*v*) /)

-.....Nhưng mà lúc này anh có hẹn với giáo viên bộ môn phải đến phòng giáo viên gấp, hẹn em bữa khác nhé. Chào em (((((^_^). (Phi Linh)

Phi Linh khôn khéo từ chối cô bé, rồi cậu ta lượn đi. Để cô bé ngơ ngác nhìn cậu chạy đi.

-Ồ. Mình nhớ Eri-chan bảo đợi mình ở cổng trước mà. (Phi Linh)

-Hai~ai, Linh-kun. Lâu rồi không gặp. (???)

-Ồ. Senpai? Lâu rồi không gặp.....(Phi Linh)

Phi Linh nắn óc nhớ lại tên của bà chị senpai vừa mới chào cậu.

-Nhóc quá đáng thật đấy! Tên chị mày mà nhóc cũng quên được. (???)

-Xin lỗi. Cơ mà, senpai có thấy cô bạn em đợi ở đây không? (Phi Linh)

-Hả? À! Con bé hay đi chung với em đó hả? Hình như nó vừa chạy ra ngoài trông rất vội vã. Chẳng biết là bị gì mà chạy như ma đuổi ấy. (???)

-Vậy à. Cảm ơn senpai. Chào nhé (((((^_^).

Cậu ta tốc biến ngay sau đó, vọt đi nhanh như đang chạy xe máy vậy, để lại bà chị senpai hít cả đồng bụi.

Gì vậy nè? Tại sao tôi không ngừng khóc được vậy?

Tôi chạy đi trên đường phố buổi chiều cũng khá đông đúc.

-Xin lỗi.

Tôi vừa chạy vừa lau nước mắt nên đã vô tình đâm vào người đi đường. Tôi xin lỗi và tiếp tục chạy.

-ERI (Phi Linh)

Ồi trời! Cậu ấy chạy nhanh dự vậy trời! Tôi mệt đứt hơi rồi mà cậu ta đã đuổi kịp.

Còi.....

Tiếng còi từ chiếc xe tải phát ra để bảo người khác nhường đường. Và tôi, ở ngay giữa đường. Tôi giật mình, không kịp hoàn hồn để tránh chiếc xe, mà tôi lại làm hành động ngu ngốc là nhắm mắt lại chấp nhận số phận coi như mình xui xẻo 2 lần đi, tự nhiên khóc bởi vì bạn mình nhận lời tỏ tình với người khác, rồi lại bị xe tông.

Thời khắc tôi an phận. Tôi lại cảm giác mình được một lực đẩy sang một bên. Ai đó đang ôm lấy tôi.

-It...te~(Phi Linh)

Tôi mở mắt ra. Phi Linh đã kéo vào bên đường.

-CẬU BỊ ĐIÊN À? MUỐN CHẾT LẮM SAO?

Phi Linh như quát vào mặt tôi, nó khiến tôi khá tức giận đấy, tôi nói:

-Liên quan gì đến cậu?

-Cậu đấy nhé! Cậu bị cái gì vậy? Ma nhập à? (Phi Linh)

Tôi nghĩ cậu ta đúng là ngốc khi không rằng tôi đang khó chịu.

-Cậu có chuyện gì buồn sao? (Phi Linh)

Đó. Tôi cần cái này đấy. Ồi trời! Đàn ông gì mà đàn thật!

Trông thấy tôi im lặng không đáp lại. Phi Linh kéo tay tôi, và nói:

-Cậu đi theo mình.

Người đi đường thì nhìn và bàn lung tung. Làm ơn đừng để ý chuyện người ngoài giùm tôi!

Cậu ấy kéo tôi đến công viên ngày đó....

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 253: Chuyện Chưa Kể 2 (2)

-Cậu làm cái gì vậy? Kéo tôi ra đây làm gì?

Tôi cảm thấy Phi Linh có vẻ bất thường. Tôi mau chóng giựt tay mình lại, cậu ấy cũng dừng lại khi tôi làm thế.

-Tại sao cậu lại làm chuyện như vậy? (Phi Linh)

Cậu ta lại hỏi câu mà mình đã có câu trả lời sao? Là do mình giận cậu đấy! Đồ ngốc!

-Tại sao mình lại phải nói với cậu chứ?

Đúng đấy! Tôi phải cứng lên. Cậu có người yêu rồi mà. Vui quá mà phải không, đến đây nói với tôi là cậu mới có người yêu đi! Tôi không sợ đâu.....Làm ơn....Làm ơn đừng nói mình chỉ đùa thôi.....

Tôi ôm lấy trái tim đang rên rỉ trong nỗi đau kỳ quái này.

-Sao mình lại không được quan tâm? Tại sao cậu không nói? Cậu là bạn thân nhất của mình mà, không phải mình nói cậu buồn thì cứ chia sẻ với mình sao? (Phi Linh)

Đúng là cậu ấy có nói vậy thật, tôi cũng đồng ý, nhưng mà, đó chuyện ngày còn nhỏ. Giờ cậu có suy nghĩ khác mà phải không? Bây giờ tôi nói ra thì....

-Nói đi! (Phi Linh)

Này cậu đừng có ép tôi nhé. Tôi phản kháng đấy! Cậu ta chộp lấy cổ tay tôi. Đau đấy! Tên Đần!

-Buông mình ra! Đau đấy!

-Không buông. Trừ khi cậu nói ra. (Phi Linh)

Đúng là lầy. Tôi phản lay lay tay cậu ta nhưng sức cậu ta trâu bò khiến tôi không làm gì được luôn. Được để xem tôi trả lại những gì cậu dạy tôi đây.

Tôi dùng chân đá của mình giục thẳng lên hạ bộ cậu ta. Cơ mà hình như chiêu này là do tôi tự học mà nhỉ? Đúng là học và ngoài đời khó mà ứng dụng được. Ừm ừm, ngộ ra một chân lý.

-Cái...

Nhưng mà tôi xem thường cậu ta. Cậu ấy lách người sang một bên một cách dễ dàng và gạt chân còn lại của tôi làm cho tôi ngã xuống đất.

May mà cậu ta đỡ tôi, không thì tôi u đầu rồi. Còn không mau thả tôi ra! Tên Ngốc này!

-Thả mình ra!

Cú ngã đó tạo cơ hội cho cậu à! Tin được không? Cậu ta để tôi té hẳn xuống nhưng vẫn không để tôi bị chấn động gì, tôi hoàn toàn bị cậu ta đè ra đất này. Ai đó ngăn tên ngốc này lại!!!! (Thôi mà. Bé thích mà cứ chối, tsun quá (■~■))

-Nói chưa? (Phi Linh)

-Không nói.

-Đừng để mình dùng biện pháp mạnh đấy. (Phi Linh)

Biện pháp mạnh? Cậu dám làm gì tôi? Đừng đùa đấy, cậu mà dám.....

-Hahahahaha....Đừng! Đừng lại đi!

-Nói chưa? (Phi Linh)

Do hai tay của tôi bị 1 tay của cậu ta giữ lại và giang trên cùng rồi cả cơ thể rồi toàn bộ áp sát vào người cậu. Thế mà cậu ta cù lét tôi thay vì đè tôi ra và làm hành động như tôi nghĩ....Trời ạ! Xin lỗi tôi bậy bạ quá. Nhưng mà.....Làm ơn, dừng lại đi!!!! Nhột quá!

Làm ơn.....

-!!!! Eri, cậu khóc à? (Phi Linh)

-!!! Làm...làm gì có! Bụi bay vào mắt mình thôi.

-Cậu nói dối hả? Giống có bụi lắm sao? (Phi Linh)

-Im đi! Đồ Ngốc. Cậu thì biết gì? Cậu có bạn gái mới rồi mà! Tại sao không đi chơi ngay cùng cô bé đó.

Thôi chết tôi rồi. Tôi lỡ miệng nói mất rồi. Cậu ta giận tôi thật mất.

-....Cậu nghe hết rồi à? (Phi Linh)

-Ph...phải. Có gì sao? Vui quá hả?

Tôi vừa khóc vừa nức. Tay tôi thì bị tên đàn này giữ rồi, không lau nước mắt được.

-Cậu nghe được bao nhiêu thế? (Phi Linh)

Ồ. Tên đàn này! Sao lúc học hay hành gì cậu tiếp thu nhanh lắm mà sao giờ lại dốt thế!

-...Cậu chưa nghe hết. (Phi Linh)

-Mình nghe hết rồi!

Tôi cãi, ủa? Tôi cãi làm gì? Sao tôi cảm giác toàn bộ suy nghĩ gì tôi đều nói sạch ra vậy nè?

-Mình yêu cậu. (Phi Linh)

-Mình đã nói mình chưa nghe.....?????!!!!!!!

Cậu ta nói cái gì vậy? Cái.....cái quái?????

-Cậu.....cậu nói cái gì vậy?

Tôi hỏi lại. Mặt tôi nóng ran lên rồi.

-Mình yêu cậu. Cậu đi chơi với mình chứ? (Phi Linh)

-Đừng....đừng có nói nó dễ như vậy chứ! Còn con bé kia thì...Ừm.....

....Tiêu đời tôi rồi. Cậu ta....cậu ta hôn tôi!!!! Nụ hôn đầu của tôi!
Trong khi đi đã có bạn gái. Tôi chống cự, nhưng cậu ta liên tục đá lười tôi khiến tôi bủn rủn cả tay chân. Ôi, xấu hổ! (//_//) Hơi thở nóng của cậu ta ập vào mặt tôi.

-Ừm.....Ừm.....Fuha.....Cậu....cậu đùa với tôi đó hả?

Tôi nóng thật rồi đấy! Cả trong lẫn ngoài luôn.

-Mình nghiêm túc với cậu. (Phi Linh)

-Thế tại sao còn quen người khác!

Tôi mắng cậu ta.

-Mình có quen ai sao (o_o)? (Phi Linh)

-Đùa tôi chắc? Con bé kouhai đó!

-Mình từ chối con bé mà. (Phi Linh)

-Đúng vậy! Thế mà cậu còn đi hô.....

Khoan! Khoan đã! Cậu ta nói từ chối?

-Chắc cậu nghe đoạn đầu rồi chạy đi mà quên nghe đoạn cuối nhỉ? Mình từ chối khéo để không mít lòng ai thôi mà, ai cũng vậy chứ có riêng gì cô bé. (Phi Linh)

Tôi cứng họng rồi. Ngượng chết tôi (////)! Là tôi hiểu lầm rồi. Trời ơi, ném tôi xuống biển đi (TAT)!

-Cậu đỏ mặt trông dễ thương thật đấy. (Phi Linh)

-Vậy....Vậy sao.

Tôi chẳng biết nói gì nữa. Tôi thua toàn tập, lúc nào cậu ta cũng thắng tôi.

-Cậu đứng lên được chưa? Người ta đang nhìn kìa.

Từ này giờ làm như tôi không để ý người ta đang xem phim về tôi ấy.

Phi Linh nhận ra và đỏ mặt, cậu ấy đứng dậy và kéo tôi dậy.

Tôi vẫn không nói được gì cả. Cậu ta vẫn kéo tay tôi và đưa tôi về nhà. Hai nhà kế nhau mà, tiện....tiện đường thôi.

-Chào nhé. Mình mong cậu có câu trả lời cho mình. (Phi Linh)

Tôi nghe cậu ta nói vậy và trong vô thức tay cậu ta buông tay tôi, tôi nắm lấy tay áo cậu ta.

-Gì vậy? (Phi Linh)

Ầy! Tôi làm gì thế? Tay chân tôi tự hành động! (OoO)

Như vô thức, tôi bước đến trước mặt cậu, cơ thể tôi áp sát cậu và nhón chân lên, kéo cổ áo cậu ta xuống. Tên Đần cao! Ai cho cậu cao hơn tôi nhiều như vậy!

Và ngày hôm đó, tôi và Phi Linh thành người yêu của nhau.

Vào ngày hè. Năm 3. Tôi và Linh chuẩn bị đi ôn thi tiếp để thi vào đại học cả hai người cùng đăng ký. Đại học y thành phố. Sắp thi đến nơi rồi, trời thì nóng rất luôn.

Đáng ra tôi nên mang theo cây dù. Thật thì muốn ở nhà cho lành.

Tôi với Phi Linh vẫn là người yêu của nhau cho đến ngày hôm nay. À. Cậu ấy kia rồi.

-Linh-chan!

-...Cậu lâu quá đấy! (Phi Linh)

-Mou~ con gái mà.

Đàn ông ai cũng vậy à? Vô duyên thế!

Tôi ôm lấy cánh Phi Linh với bầu ngực của mình áp chặt vào tay cậu ta. Hồ hồ, xem xem! Mặt đỏ rồi. Đáng yêu thật.

-Đi lẹ nào. Trễ học mất. (Phi Linh)

-Ji~

Vừa đi vừa nói chuyện, chúng tôi ra phố gần trung tâm ôn thi. Một sự thật nhớ, mình muốn mua chút đồ để làm bento cho cậu ta. Đến ngã tư, tôi buôn tay Phi Linh và lon ton chạy ra giữa đường. Sau đó quay lại, hối thúc cậu ta.

Còi.....

Phi Linh chạy vọt về phía tôi, chuyện gì vậy? Mình có bảo cậu ấy chạy nhanh đến vậy đâu?

Nghe tiếng còi điếc cả tai tôi, tôi chỉ liếc mắt thôi đã thấy chiếc xe tải ở ngay gần sát tôi.

Xầm.....

-KHÔNG.....

Hai ngày sau. Tại nhà của Phi Linh.

Nhà đang có tang, người đi dự tang cũng khá nhiều, có cả người trong và ngoài nước, bạn bè quốc tế của Phi Linh. Quan hệ của cậu rất rộng, chắc chắn tương lai sẽ sáng lạn...

Sáng lạn.....

Vậy....Tại sao?

Tại sao lúc đó anh không để em chết?

Tại sao lúc đó anh không quên em đi? Anh biết mà phải không? Anh biết sẽ không toàn mạng như 1 năm trước phải không? Tại sao anh vẫn làm?

Tại sao.....bỏ em một mình?

Anh có biết cha mẹ anh buồn như thế nào không? Có biết bạn bè thương tiếc anh nhiều cỡ nào không? Anh có mối quan hệ rộng khiến em ghen tị, tài năng đến mức khiến em phải tự ti. Vậy sao lại bỏ những thứ đó mà chọn em?

Tôi rơi lệ một lần nữa khi nghĩ đến anh, hình ảnh anh dưới cơn mưa hôm đó, máu chảy lênh láng, nhưng anh ấy vẫn mỉm cười, một nụ cười hạnh phúc, như anh ấy muốn làm vậy từ lâu rồi. Làm ơn....đừng đi, đừng bỏ em lại một mình. Em vẫn chưa nói rằng: “EM YÊU ANH” mà.

Tại suy nghĩ cổ hủ của tôi. Vì nó mà tôi vẫn chưa cho anh ấy một câu trả lời bằng lời, mà chỉ có hành động hôn lại anh ấy ngày đó.

Làm ơn....híc.....

Quay lại đi. Làm ơn có ai đó, có ai đó lay anh dậy đi.

Làm ơn có ai đó dùng Phép Thuật để hồi sinh anh ấy đi.

Phép Thuật....

Nếu Phép Thuật có tồn tại thì anh có thể sống lại đúng không? Có đúng không anh?

2 năm- Em đã không đậu được trường mà anh và em muốn vào. Anh có buồn không?

5 năm- Em không thể tìm được bất cứ điều gì liên quan đến Phép Thuật cả. Cha em mất rồi anh ạ. Vì em bỏ nhà với số tiền mà mình tích góp được cả nhiều năm để lo lắng cho cuộc sống và đi tìm kiếm dấu vết của Phép Thuật.

10 năm- Dù chỉ một chút thôi. Em cũng tìm được một chút rồi. Anh biết không? Em đến rất nhiều nước rồi, tiền dành dụm của em cũng sắp cạn. Lẽ ra chúng mình đã cất nhà và sắp có con rồi, tên Đần như anh chắc còn chưa cầu hôn em nữa chứ nói chi cất nhà nhỉ?

20 năm- Mẹ em cũng qua đời rồi anh biết không? Em vẫn giữ tấm hình của anh. Tấm hình với khuôn mặt ngốc ngày nào còn gặp anh mỗi ngày. Tài sản của gia đình em đã đổ việc tìm kiếm thứ gọi là Phép Thuật, chỉ để hồi sinh được anh.

Em...kiệt sức mất, Linh ạ.

Em mất mọi thứ rồi. Có lẽ trong mắt người khác em là một con điên phải không? Sao anh lại xuất hiện trong đời em để lại sa vào lưới tình mà anh chỉ vô tình giăng ra.

Em thường đến thăm hương cho anh mỗi năm ngày giỗ đến. Quả nhiên em không quên được anh. Em là con điên, một con điên yêu.

Khung cảnh trước mắt em bắt đầu mờ dần, sức sống của em dần bị hút cạn.

Hôm nay là ngày giỗ của anh. Em đến thăm mộ anh đây.

Xin lỗi, xin lỗi, tất cả là do em. Do em quá háo hức khi nghĩ đến việc làm bento cho anh. Chỉ vì hộp bento mà em mất anh.

Xin lỗi. Có vẻ như em không kịp đến thăm anh rồi. Em có thể thấy được Tử Thần đang đợi em. Anh có ở bên đó không? Anh có chờ em không? Chờ sao? Anh mau đi đầu thai đi, và đừng có mà gặp lại em nữa. Người yêu ngốc của em.....

Thời gian cứ như ngừng trôi vậy. Sau từng ấy năm, từng ấy sức lực cùng nỗ lực, tìm kiếm Phép Thuật như công cốc.

Tôi nghĩ rằng mình chết rồi. Nhưng sao tôi còn suy nghĩ được?

Nghĩ lại thật là buồn cười. Sao tôi lại tìm thứ không có thật nhỉ?

-Xin chào. (???)

Một giọng nói nữ tính vang lên. Giọng của một người trưởng thành nhỉ? Nghe rất êm tai, ngay cả tôi cũng phải động lòng.

Tôi tìm kiếm nơi giọng nói vang đến. Khi tôi sang, một người cô gái tầm khoảng 15-17, tóc màu hồng nhạt, ánh mắt không quá to, thân hình rất chuẩn, mặc một bộ đầm Tây phương sắc sỡ màu hơi có màu ngả hồng, cô ta mang một chiếc nón dạ hội màu đen che đi một bên mặt khiến cô ấy có vẻ huyền bí, găng tay và tất dài. Đầm dài đến chân nhưng phần trước của nó khá là mỏng kể từ phần đùi trở xuống nên có thể thấy được phần tất dài đến trên đùi, một tay cầm một chiếc quạt giấy. Cô ta ngồi trên một chiếc xe lăn.

-Xin...Xin chào. Em là ai?

-Ôi~ cảm ơn, lâu rồi không ai khen ta trẻ đẹp đấy! Ta xin giới thiệu, ta là Anna, Witch of Love.

Tôi bắt đầu cảm thấy người có vấn đề năng về thần kinh, và cũng cảm thấy hối tiếc khi cả đời mình tìm kiếm Phép Thuật.....

-

:v hai chương nữa là bay đến thực tại rồi. Đã để mọi người đợi lâu

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 254: Eva-Chan Cô Đơn

Thời điểm chia tay Illyasviel, Evangeline được đưa đến một kiến trúc trôi nổi trên không trung, tại một nơi xa lạ nào đó mà cô bé không hề biết được.

Lúc đầu mới chia tay Illyasviel và Phi Linh có chút phiền muộn, khiến tâm trạng cô bé không vui, nhưng dần thì không chuyện suy nghĩ về buồn hay vui nữa.

Evangeline theo Dana học Phép Thuật, và hiện giờ đang bị bỏ rơi trong một nơi rộng quá chừng như này thì cô bé cảm thấy cô đơn, nhưng cô đã dùng những con rối để khắc phục vấn đề cô đơn nên vẫn ổn.

Nghĩ lại thì cô bé còn chưa để Illyasviel gọi mình bằng biệt danh mà lúc trước cô từng được gia đình mình gọi, Kitty. Cô thầm nghĩ là khi nào gặp lại sẽ bắt Illyasviel gọi mình như vậy để thân mật hơn, và còn cả....Phi Linh nữa. Evangeline nhớ lại gương mặt cậu cười lần cuối lúc chia tay mà lòng đập rộn lên, cô bé chẳng hiểu cảm giác đó là gì, nhưng mà nó khiến cô không thể nói được gì ngoài đỏ mặt ngay sau đó cô phải quay mặt đi để không ai thấy mặt đáng xấu hổ của mình lúc đó.

Evangeline nhìn lại thứ mà Phi Linh đã cho vào tay cô lúc chia tay. Đến giờ cô vẫn giữ chặt nó trong tay mình, cô không muốn cái này mất đi.

-Một chiếc nhẫn?

Mở bàn tay nhỏ nhắn đã nắm lại kể từ lúc chia tay đến, thứ Evangeline nhìn thấy là một chiếc nhẫn không quá bắt mắt.

Rồi nó đột nhiên viên ngọc nhỏ được đính trên chiếc nhẫn phát sáng, khiến Evangeline nhất thời chói mắt và nhắm lại, sau khi ánh sáng phai đi, Evangeline một lần nữa mở mắt ra. Cô thấy trên tay còn lại của mình là một bức thư.

Evangeline nhanh nhanh lật bức thư được gấp nếp ra.

Bên trong là những dòng chữ, người gửi là...

Phi Linh.

Gửi bé Eva.

Bé đọc lá thư này thì chắc bé nhìn thấy chiếc nhẫn trong tay bé rồi. Đừng buồn vì phải xa Illya, cứ học hành cho đến nơi đến chốn, sau đó thì tìm chúng ta vẫn chưa muộn, chiếc nhẫn là quà chia tay cũng là quà sinh nhật ta tặng cho bé, Illya cũng có một cái, không cần phải suy nghĩ là “Tại sao tôi lại cần chiếc nhẫn này chứ? Đưa cho Illya đi!” nữa nhé, bé tsun.

-Ai là bé tsun? Tên này đúng bại hoại mà, ngay cả ta cũng không tha!
(Eva)

Này đừng có chửi ta chứ. Ta biết đấy nhé! Nói thật thì ta xem qua phản ứng của bé thông qua một thứ nên đoán được nhóc sẽ làm gì. Mà nếu không phải thì không sao. Chiếc nhẫn ta tặng là một chiếc nhẫn chứa đồ gần như vô hạn, thêm vào đó ta có để một thứ vào đó, thứ đó đặc biệt lắm đấy, không được dùng bậy bạ nếu không cần thiết nhé, nếu thấy lạ thì cứ cầm thử thì kiến thức về cách sử dụng lẫn tên và năng lực những vật có trong đó. Thôi chào bé. Hẹn ngày gặp lại.

-Thật tình! Ai cần ông quan tâm chứ, ông chú già bệnh hoạn!

Evangeline rửa Phi Linh. Tại không gian kia Phi Linh chột hất xì.

Sau đó, Evangeline đeo chiếc nhẫn lên ngón tay trỏ bên tay trái của mình.

Năm mươi năm trôi qua. Tại lãnh thổ của Dana, tức tòa lâu đài trôi nổi trên không trung đó. Khái niệm Thời Gian không hề ảnh hưởng gì, có lẽ Evangeline cảm nhận nó trôi qua rất nhanh, cũng có thể là do cô tập trung vào việc học, nghiên ngẫm và thực hành Phép Thuật quá mức sâu nên thời gian nhanh trôi chóng mặt. Evangeline cũng thắc mắc về ngoại hình của mình tại sao không lớn lên được, Dana trả lời cứng làm cô không thể nào tin được rằng cô phải giữ cái hình hài nay suốt đời, đây là một trong những điều làm cô không để ý đến thời gian đã trôi qua bao lâu, cơ thể cứ dừng lại ở 10 tuổi. Không để ý thời gian, cô tự hỏi rằng Illyasviel đang làm gì những lúc cô học và nhớ về Illyasviel và Phi Linh nữa.

Evangeline trong thời gian này, chỉ có tự học. Dana chỉ kiểm tra một vài lần xem trình độ tự học của Evangeline như thế nào, và quả nhiên tự học đúng là cho ra kết quả vô cùng tốt, Evangeline học được rất nhiều Phép Thuật mới. Vì Dana để cho Evangeline ra vào thư viện trong pháo đài trên không đó, nên cô bé đã chui đầu suốt ngày vào trong đó, không màng ngày đêm để có thể có được nhiều nhất những gì mình mong muốn.

Đầu tiên là ‘Phép Thuật Nguyên Tố’, ‘Ice Magic’, ‘Dark Magic’, ‘Thunder Magic’. ‘Ice Magic’ và ‘Dark Magic’ được cô chú trọng học hơn là ‘Thunder Magic’ vì cô không chuyên về nó nên học một, hai phép về nó là được rồi.

Phép Rối của Evangeline cũng tiến bộ rất nhanh, thông qua một số sách thuật về rối, cô tự mình phát triển khả năng tạo và sử dụng rối của mình rất tốt, nói sao nhỉ? Rối của cô giờ có thể tự nói và di chuyển, tuy không sử dụng được ma lực nhưng chiến đấu cận chiến thì không vấn đề gì.

Ngoài ra cô còn được Dana hướng dẫn việc cận chiến tiện lợi thế nào, cô cũng học được những phương thức chiến đấu cận chiến phối hợp với

Phép Thuật.

Thêm nữa là năng lực Chân Tổ của Evangeline phát triển cũng ngày càng hoàn thiện hơn, lúc đầu còn bị Dana đánh chết nhiều lần và cứ hồi sinh liên tục khiến cho tốc độ hồi phục tăng mạnh, hơn nữa cô đã là bất tử rồi.

Tiện thể về phần những ngày đầu tiên thì cô bị vài con Ma Thú của Dana trong nhà rượt vài lần, có được kỹ năng của Mạo Hiểm Giả nên cô không mấy khó khăn, giết chúng thì không tiện cho lắm, thú của chủ nhà mà lại tự tiện giết như vậy cũng không nên.

-.o0o.-

Một buổi sáng như bao ngày, mặc dù nói là không cảm giác mấy với Thời Gian tại nơi đây, nhưng vẫn có sáng và tối, tuy vậy, Evangeline cũng không có tâm tình màng chuyện ngày đêm, thấy trời sáng ra thì cô ra ngoài đọc cho thoáng mát chứ cứ núp trong thư viện thì chán lắm, ngắm nhìn khung cảnh cũng là một phương thức để giải trí chứ không hề nhảm tí nào, nhất là trong 50 năm chỉ biết học, ngâm, thực hành, thực chiến như cô.

Evangeline thành thật nghĩ rằng kiến trúc của tòa pháo đài bay này được thiết kế khá lập dị, nhưng được một cái là rất sáng và gió rất mát, thoải mái vô cùng.

Cô từ trong một tòa nhà lớn đi ra, đến ban công, nó không biết nên gọi là ban công hay không nhưng nó rất rộng, có bàn ghế để ngồi và ngắm nhìn và đọc sách. Thậm chí Evangeline còn thấy đèn mỗi tối được thắp lên xung quanh nữa.

Tóm lại là cô ra ban công ngồi để đọc sách.

-Mà dù sao thì, mình cũng sắp học được mấy phép cao cấp rồi, nên hỏi ý kiến của bà Dana về việc học chúng, cứ quay qua quay lại mỗi những

phép kia thì không đi đến đâu.

Evangeline tự lẩm bẩm một mình trong khi đang từng trang sách của một quyển sách dày cùi.

-Đây....chỗ quái nào vậy nè? (???)

Evangeline vẫn đang ngồi xem qua sách mình lấy trong thư viện, chỉ vừa mới một trang sách được lật ra, cô nghe thấy một giọng nói vang lên, hình như của một người nhưng do nhỏ quá nên cô không thềm để ý.

-Suy đi nghĩ lại vẫn là gió thổi mái ghê!

Evangeline thầm cảm thán.

-Nè, cô gì đó ời, cho tôi hỏi,. Đây là đâu? (???)

Lại cái giọng đó một lần nữa rõ ràng hơn, lần này cô nghe được rất rõ. Nhìn về phía bên trong, một tên con trai đang bước ra từ phía bên trong của tòa nhà cô đi ra.

-Yuki...hime?! (???)

Tên nhóc này tóc đen, hơi rối, mặc áo đen của học sinh lạ lùng với Evangeline rất nhiều, tại vì thời của cô làm quái gì có bộ đồ gì đen thui giống như thế, thậm chí đi học còn cần phải mặc đồng phục sao? Vì thế tên nhóc mặc đồ kia khiến cô cảm thấy lạ. Hơn nữa, tên nhóc này còn nhìn mình và gọi cái tên khác.

-(Tên này tìm lộn người à?)

Evangeline nghĩ thoáng qua, sau đó cô hỏi tên nhóc tóc đen đó:

-Cậu tìm ai vậy? Ta chưa từng thấy cậu trước đây bao giờ?

Vì từ lâu đã có phép dịch thuật và luôn bật nó liên tục nên cô không thấy lạ với ngôn ngữ của tên nhóc này.

-Vậy....cô chính là....Yukihime? (???)

-(Tên này bị cái gì vậy? Yukihime này, Yukihime nọ?) (Eva)

Vì không thấy Evangeline trả lời, nên cậu nhóc kia lại hỏi:

-Này, Yukihime. Cô làm gì ở đó vậy, hơn nữa, bộ đồ đó không phải quá lỗi thời....(???)

Chúu.

Một mũi tên Phép Thuật đi ngang qua mặt cậu nhóc khiến cậu ta dừng ngay lại câu mình đang nói.

-Cái gì vậy...? (???)

Cậu ta ngập ngừng hỏi do quá bất ngờ nên cậu ta chưa kịp định hình.

-Này, cậu kia. Ta không phải Yukihime mà cậu nói đến. Và làm ơn dừng ngay việc phê phán phong cách ăn mặc của người khác. (Evangeline)

Evangeline nói với giọng rất hậm hực, cô không thích tên nhóc này, đã làm phiền cô đọc sách, còn việc liên tục nhận nhầm người khác, tiếp đến là cái tội nặng nhất là chê đồ của người khác. Nên biết một điều là một đồ này là của Illyasviel tặng cho cô vào những ngày đầu đi cùng nhau, Evangeline không có đồ để thay nên cô đã nhận đồ của Illyasviel, hiện tại nó trông hơi cũ một chút nhưng cô thường xuyên dùng phép để cho nó trông sạch hơn, hơn nữa là cái áo khoác ngoài có chiếc mũ trùm, là do Phi Linh tặng cô ngay lần đầu tiên cô rời khỏi lâu đài chứa đựng đầy ác mộng của cô. Hai món này coi như là thứ kỷ niệm rất quan trọng của cô với hai người đó,

ngoài ra còn chiếc nhẫn nữa, nhưng tên nhóc đó không để ý chiếc nhẫn nên không phải ý nói chiếc nhẫn.

-X...xin lỗi! Tại tôi thấy cô trông rất giống một người quen của tôi nên tôi....(???)

-Thôi không có gì. Cậu nên cẩn thận lời nói của mình hơn nữa. (Eva)

-Thế...Đây là ở đâu...(???)

-Gọi ta là Evangeline. Cậu đang ở pháo đài bay của bà Dana. Không lẽ không biết gì mà vẫn đến được đây sao? Bà Dana đưa cậu đến à? (Eva)

-Vậy à, tên tôi là Touta Konoe, rất vui được gặp cô, Evangeline-san. Dana? Là bà mập đó? Evangeline-san, cô biết bà ta ở đang ở đâu không? (Touta)

-Bà Dana sao? Giờ này chắc bà ta đang nằm nướng trên giường của bà rồi. (Eva)

-Nướng? (Touta)

Touta Konoe trông hơi lạ khi Evangeline nói xấu Dana. Chắc có chuyện gì giữa tên này và Dana rồi, nhưng Evangeline chẳng quan tâm về nó.

-Để tôi dẫn đường cho cậu. Xong việc tôi còn phải đọc hết cuốn sách này nữa. (Eva)

-Sách? (Touta)

Trong khi Touta đang lăm băm thì Evangeline đã bước đến kế bên cạnh ban công.

-Tên kia, cậu có đi không thế. (Eva)

Được Evangeline nhắc nhở Touta chợt nhớ ra điều mình cần làm và nhanh chóng đuổi theo đến phía của Evangeline.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 255: Eva-Chan Dị Biến!!!

Khi Touta bước đến gần Evangeline thì cô xoay đi. Touta thật không biết là cô định làm gì, nhưng ngay sau đó, Evangeline nhảy xuống dưới ban công.

-Này! (Touta)

Bị hành động của Evangeline làm khiếp vía, cậu ta chột thốt lên và chạy lại sát ban công. Sau đó cậu ta phát hiện rằng bên dưới còn một con đường kéo dài thẳng đến tòa nhà phía xa xa, nhìn là có thể thấy được.

-Tên kia, nhanh lên! (Eva)

Touta cứ nhìn xa xa tòa nhà phía bên kia, Evangeline đứng phía dưới con đường khá là bức dọc vì mất thời gian mà tên nhóc này con không mau lẹ nữa. Cô thậm chí còn không thèm nhớ tên mà Touta vừa với thiệu nữa.

-Ồ....Tôi đến ngay. (Touta)

Nghe Evangeline hối thúc, Touta nhanh chóng nhảy xuống con đường, Evangeline nhìn thấy tư thế mà Touta đáp xuống, nhìn có vẻ không phải một tên bình thường, có lẽ do Dana đưa cậu ta đến đây thật.

Sau khi đáp xuống, Touta nhanh chóng đuổi kịp phía sau Evangeline, cả hai thẳng tiến đến tòa nhà phía trước mắt, khoảng đường đi khoảng chưa đến 5 phút chạy bộ.

Cười cùng Evangeline và người chạy phía sau Touta đã đến tòa nhà cần đến, bên trong rất thoáng, không có cửa hay cửa sổ, chỉ là một tòa nhà không hề có phòng ốc mà trải rộng toàn bộ diện tích của tòa nhà, thông

thoáng bởi nhưng trụ cột dựng thẳng lên, không có cửa nên gió mát lùa vào, ở giữa còn có chiếc giường, người đang nằm trên giường, Dana, đang ngủ rất thoải mái, xung quanh còn có những chiếc đồng Phép Thuật do Dana tạo ra cứ tích tắc tích tắc liên hồi. Evangeline nhìn thấy những chiếc đồng hồ này cũng không có gì ngạc nhiên, Dana là Phù Thủy Khe Nứt, Phép Thuật của Dana là đạt đến mức khó mà theo kịp.

-Này Dana, bà có khách này.(Eva)

Evangeline chẳng quan tâm Dana có ngủ hay không, cô đứng ở ngoài gọi Dana dậy khi thấy bà ta đang ngủ.

-Hử?

Dana nghe được tiếng gọi của Evangeline mở mắt thức dậy.

Doongggggg.....

Tiếng đồng hồ chợt vang lên, âm thanh chói tai, không phải từ một mà là nhiều chiếc đồng hồ lơ lửng trên không trung.

-Kora~.... Bà ta dậy rồi....Are?

Evangeline vừa nói vừa quay đầu nhìn về phía người lạ đến đây, Touta, lại biến mất không một dấu vết khiến Evangeline vừa thắc mắc vừa tức tối vì tên này vừa mới làm phiền cô mất thời gian mà còn biến đi đâu mất tích, lần sau có gặp thì đừng trách.

-Có chuyện gì sao, Kitty? (Dana)

-Không có gì, lúc này có người tìm bà rồi tự nhiên biến mất nên không thấy đâu nữa. Cơ mà, bà đừng có gọi tôi với cái tên đó được không? Đúng là bà đã nhìn toàn bộ điều bí mật của tôi bằng Phép Thuật phải không?
(Eva)

-Kuhuhu...làm gì có chuyện buồn cười đó. Ta rảnh rồi quá sao? (Dana)

-Bà không có? (Eva)

-...(Dana)

-Thôi không tốn thời gian với bà nữa. Tôi đi đọc sách, nhiều đấy thời gian có khi đọc được 5 trang rồi. (Eva)

-Oi. Kitty. Mi có vẻ học được nhiều rồi nhỉ? Có muốn đi thử một chút không? (Dana)

-Thôi tha cho tôi. Đợi một thời gian nữa hãy làm, tôi còn chưa học được nhiều phép cao cấp nữa. Tiện thể, tôi sẽ học mấy phép cấp cao. (Eva)

-Tùy mi, ta không quan tâm. (Dana)

-Thật tình không biết thực hiện cái lời hứa với tên ngốc kia như vậy thì không biết hắn sẽ phản ứng ra sao? (Eva)

-Ta tự hỏi không biết giờ hắn đang ở chốn nào nhỉ?

Dana cười âm hiểm như muốn cái gì đó gây khó chịu cho Evangeline.

-Ý bà là sao?!

Evangeline nhú mày hỏi.

-Ai mà biết được.

Dana nhún vai, cười nói, sau đó quay lại giường ngủ.

-Tsk...(Bà đặt âm hiểm. Đợi tôi học xong mấy phép cao cấp rồi rời khỏi đây sớm thôi.)

Evangeline thầm nghĩ. Sau đó cô quay về ban công kia tiếp tục đọc sách.

Thời gian trôi qua thoáng cái đã 50 năm. Evangeline vẫn thân hình như cũ, hình dáng 10 tuổi, nhưng trong đầu cô thì là cả trăm tuổi lão bà rồi, thậm chí cô còn không biết mình là lão bà nữa. Thời Gian tại nơi đó quá ảo diệu khiến cô không nhận thức được đã bao lâu trôi qua, 10 năm? 20 năm? Cô thầm nghĩ như vậy, nhưng thực tế trôi qua gấp 5, gấp 10 lần con số cô tưởng.

Phép Thuật, cô học không ít, suốt ngày sách, suốt ngày thực hành.

Cô còn phải đi giết Ma Thú ở phía dưới của tòa pháo đài trôi nổi của Dana, phía dưới nghĩ là dưới đất liền ấy. Toàn bộ bọn Ma Thú hình như còn hơn hẳn cấp SSS mà lúc trước Mạo Hiểm Giả cấp vàng phải đối chọi.

Tới ngày hôm nay. Evangeline cảm giác mình đã mạnh mẽ hơn nhiều so với quá khứ rồi. Cô quyết định rời đi. Cô tới gặp Dana.

-Mi tính rời đi sao? (Dana)

Dana nhìn Evangeline với một mắt nhắm một mắt mở, như thể ít quan tâm.

-Đúng. Tôi nghĩ mình đã có thể tự mình làm những điều mình muốn rồi. Tôi muốn rời đi. (Eva)

Evangeline kiên định ánh mắt nhìn Dana nói. Song, Dana im lặng một hồi lâu khiến Evangeline chột dạ, cô nghi ngờ thái độ của Dana, thường thì bà sẽ trả lời ngay chứ không đợi như vậy.

-Sao thế? Không lẽ bà lại muốn nói tôi không đủ tiêu chuẩn sao? (Eva)

Evangeline nghi ngờ, nhúm mày nói.

-À không....So với những tên pháp sư khác thì mi hơn bọn chúng rất nhiều, có thể nói là đỉnh của pháp sư địa cầu rồi, thậm chí ngang với những tên xuất chúng ở Thế Giới Phép Thuật cơ. (Dana)

-Cho nên? (Eva)

Evangeline chột lân lân khi nghe Dana nói vậy, đó là điều cô muốn nghe nhất, cô có thể đi tìm hai người kia rồi. Cô thầm nghĩ không biết gặp lại thì hai người kia ra sao.

-Cho nên mi có thể đi...(Dana)

-Vậy....(Eva)

Evangeline vui mừng, nhưng chưa kịp nói hết những gì mình định nói thì Dana lại ngắt lời cô:

-Nhưng mà, mi nghĩ đã bao nhiêu năm mi đến đây rồi, Kitty?

Dana cười mỉm.

-Ý bà là sao? Không phải tôi chỉ đến đây 20 năm thôi sao?

Evangeline có cảm giác không lành khi nghe Dana nói về thời gian. Tim cô hồi hộp mà đập liên tục chờ đợi câu trả lời thích đáng.

-Đã một trăm kể từ lúc mi rời đi hai đứa kia. Mi nghĩ đi. Mi bất tử, bọn chúng thì không, bọn chúng là Nhân Loại, tên nhóc có linh hồn thể là một trường hợp rất đặc biệt không siêu thoát được nên có thể bám víu lấy con gái của hắn thôi. Hiện giờ chắc có lẽ bọn chúng ở dưới mồ cả rồi. Mi muốn tìm chúng bằng cách nào?

Lời nói của Dana như sấm vang bên tai Evangeline, đồng tử Evangeline co rút khi nghe Dana nói hết, cơ thể cô không ngừng run lên.

-Bà....bà nói cái gì?! Một trăm năm! Làm sao có thể? (Eva)

-Làm sao không thể? Ở đây thời gian tách biệt với thế giới bên ngoài, mi nghĩ có thể không? (Dana)

Dana cười giải thích. Nước mắt bắt đầu tràn ra bên má Evangeline, cô ôm đầu mình và lẩm bẩm liên tục:

-Không thể nào! Không thể nào! Bà nói dối tôi. Bà nói dối tôi. Hai người đó không thể nào chết được. Tên gốc kia không phải nói sẽ bảo vệ Illya sao? Hắn sẽ không để cô ấy chết được. Hắn....

-Hắn làm được gì chứ? Khả năng Nhân Loại không thể có cuộc sống bất tử như Quý tộc chúng ta. Chúng đã chết rồi. (Dana)

Dường như Dana cố tình thêm dầu vào lửa vậy.

-Bà im đi. Bà im đi. Tôi không tin. Tôi không tin bà. Tất cả không phải sự thật....

Evangeline ôm lấy hai bên tai cố không nghe bất cứ thứ gì từ Dana, nhưng chúng cứ đi vào não cô vậy. Evangeline khóc, nước mắt giàn dụa trên má cô, cô đập trán xuống nền nhà, cố gắng không muốn nghĩ, hoặc đúng hơn là cố gắng thức tỉnh khỏi cơn ác mộng này. Cô lại mất đi hai người thân nữa sao?

-Ư.....ư....(Eva)

Tại khoảnh khắc đó, dị tượng xuất hiện. Một nguồn áp lực lấy Evangeline làm trung tâm và phát tán ra xung quanh, Dana cũng bị nguồn áp lực kinh người này làm cho giật mình.

-Cái gì? Con nhãi này làm cái quái gì có được cái nguồn ma lực kinh khủng đến vô lý như thế này? Hơn nữa cái cảm giác sợ hãi này là sao?

Dana vừa suy nghĩ, vừa nhấc hai bàn tay và xem chúng đang run lên vì cảm thấy e dè với cái thứ sức mạnh mà Evangeline toát ra trong lúc này.

-Ôi Kitty. Mi dừng lại ngay. Mi muốn tự sát sao?

Dana nhanh chóng quát lớn để bảo Evangeline ngừng lại, nhưng cô không hề để tâm đến lời của Dana.

Lúc này thêm nữa là tóc của Evangeline từ màu vàng kim chuyển sang màu bạch kim, mái tóc lướt qua một cái với tốc độ bằng mắt có thể nhìn được mà chuyển đi càng khiến Dana bất ngờ.

-Hết cách. Ta đành đánh mi ngất đi vậy. Chờ mi tỉnh lại rồi xử lý tiếp.
(Dana)

Dana nhú mày và nhanh chóng muốn hành động. Dana nhảy vào trong áp lực tiến sát lại phía Evangeline mặc cho áp lực nghiền ép bà ta, khiến bà ta bắt đầu bị thương. Làn da và những nơi khác trên cơ thể xuất hiện những vết nứt cho áp lực quá lớn khiến bà không thể chịu nổi.

-(Đây là thứ khái niệm quái gì? Làm sao ta không thể chịu nổi cơ chứ? Ta là Phù Thủy Khe Nứt.)

Dana thầm lẩm bẩm trong cay đắng. Áp súc lan tỏa ngày càng mạnh, ngày càng bạo tạc và phá hủy xung quanh. Dana bị hất văng ra xa.

-Khốn thật. Con nhãi này bị cái gì vậy? Có con gì nhập vào nó rồi bị rối loạn sao?

Dana tự nghĩ. Nhưng bà ta vẫn không từ bỏ, nếu cứ như vậy thì tòa pháo đài của bà ta sẽ bị con nhãi này phá nát.

-Không lẽ phải để yên như vậy sao?

Dana cắn răng tức tối, bà ta cố dùng lấy Phép Thuật điều khiển Không Gian và Thời Gian để tiếp cận Evangeline đang ngày càng trở nên bất thường, nhưng không thể nào tiếp cận được cô ấy.

Trong lúc Dana quyết định từ bỏ, đúng lúc bà dừng lại, bà ta lại thấy Evangeline làm động thái mới và bà ta trở nên cảnh giác hơn, bởi vì Evangeline lúc này khác trước quá nhiều, nên bà không kiềm được mà có hơi sợ hãi.

Evangeline choàng người dậy. Run rẩy hai bàn tay đưa lên trước mắt và cô ấy bắt đầu khóc một lần nữa, nhưng lần này giọng điệu có phần hơi khác so với trước kia, cô hét lên vào lúc câu cuối cùng trước khi dứt lời nói của mình và nhìn lên trời:

-Tại sao? Tại sao là lúc này? Đáng lẽ ra mình nên tỉnh dậy sớm hơn. Anh ấy ở ngay trước mắt mình...Anh đã ngay trước mắt em, tại sao em lại không nhận ra sớm hơn.....

-TẠI SAO?

LINHHHHHH!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!.....

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 256: Thức Tỉnh

Một khoảng thời gian đã lâu về trước.

.....

Đã bao lâu kể từ khi tôi tìm kiếm thứ mà tôi mong muốn, tình yêu của tôi, tình yêu như một thứ mông lung khó có thể diễn tả bằng lời được. Tôi tự hỏi tại sao mình không dừng việc này lại?

Tôi không dừng được. Dù cơ hội mong manh đến mức nào tôi vẫn phải tìm được điều đó, dù cho tôi có quên mình là ai, có quên quá khứ của mình đã từng làm gì, từng ra sao, có bản cái tôi của mình, có mất đi tính cách của mình. Thì tôi vẫn giữ nguyên mục tiêu của mình.

Tìm và gặp được người tôi yêu.

Để mặc cho thời gian, để mặc cho mọi thứ lấy đi của tôi tất cả, tôi vẫn như cũ hy sinh và cố dành giật chỉ để giữ lấy điều tôi muốn làm nhất tự bấy lâu. Dường như những thứ được coi là giản dị nhất đối với tôi cũng không quan trọng nữa.

.....

Biển Thủy Tinh.

Sau bao nhiêu lần tìm kiếm, tôi cuối cùng cũng tìm được manh mối của anh ấy. Anh ấy hiện tại sống rất ổn, thậm chí còn rất thích thú.

Uwa~

Anh ấy có thể di chuyển qua nhiều thế giới, nhưng vẫn nằm trong Mảnh đó. Tôi sẽ tiếp tục trọng sinh vào Mảnh này và tìm kiếm anh ấy.

-Chờ đã. (???)

Rồi sau đó, mọi dự định của tôi đều bị ngăn lại bởi một tiếng nói vang lên trong đầu tôi. Nó khiến tôi bất chấp mọi thứ không màng thân tâm mình đang gào xé muốn gặp đạt mục tiêu của mình. Sức mạnh đến không cưỡng nổi kéo tôi lại.

Một âm thanh của một người con gái. Trông cô rất trẻ và đẹp, một bộ Tây phương đậm da màu trắng tinh khôi, một chiếc kẹp tóc thắt phía sau thành tóc đuôi ngựa, 1 phần khác của mái tóc được xõa đến ngang lưng, găng tay dài màu trắng nốt, mái tóc cô màu bạch kim, trông cô như một cô công chúa tuyết cộng thêm làn da mịn màng hồng hào.

Một mỹ nhân.

-Ta muốn một cuộc thương lượng. (???)

Và cô ấy nói với tôi như vậy. Một cuộc thương lượng. Nó có ý nghĩa gì đối với tôi? Một người không có thứ gì. Một người đã mất tất cả. Chỉ để tìm kiếm trong tuyệt vọng. Tôi tìm kiếm và thành công tìm được điều mình muốn. Tôi chỉ có thể. Không lẽ cô ấy muốn điều này? Tôi nhất quyết không bao giờ để cô ấy làm vậy.

Không bao giờ.

-Khoan đã!!!!!! (???)

Lại một âm thanh khác vang lên, tôi và cả người con gái ấy hướng về phía giọng nói ấy phát ra. Một cô gái đáng người nho nhỏ với mái tóc vàng ngắn trang phục dễ thương màu hồng, bên hông chiếc bí ngô đang chạy đến vội vã.

-Như vậy là ăn gian lắm, Công Nương Eriserine. (???)

Dù cô gái này trông như tôi đã gặp ở đâu, nhưng tôi vẫn không nhớ được. Và cô gái nhỏ nhắn này nói với người con gái kia.

-Công Nương Lambdadelta. Đây là chuyện của tôi, cô không nên dính vào. (Eri)

-Cái gì mà không dính đến, chính tôi là người mang cô ấy đến đây, không lẽ tôi không được can vào sao. (Lamb)

-Cô có biết cô ấy là ai không? (Eri)

-Không biết. Nhưng giờ thì biết rồi. Cho nên tôi mới can cô lại. (Lamb)

Eriserine và Lambdadelta tranh cãi dữ dội, tôi người ngồi ngoài vẫn đang nghe.

-Tóm lại là không được. Cô ấy là người tôi ủng hộ. (Lamb)

-...(Eri)

Tôi có cảm giác hai người này có quan hệ rất mật thiết nhưng cũng không mấy cao thấp, rất ngang bằng nhau, không ai kém cạnh ai.

-Anou....

Tôi thắc mắc nên tôi hỏi thôi. Tôi còn phải thực hiện mục tiêu của mình.

-Cái gì? (Eri và Lamb)

Cả hai người đang có những ý kiến trái chiều lại giờ đây chung một mục đích là hướng về tôi khi tôi hỏi.

-Tôi có thể hỏi cô muốn thương lượng cái gì không?

Nếu như người này muốn mục tiêu của tôi thì miễn thương lượng.

-Vậy người chấp nhận sao? (Eri)

-Không được chấp nhận đó! (Lamb)

-Cô im đi, Lamb. (Eri)

-Ừ im. (Lamb)

-Cô muốn thứ gì từ tôi?

Trong khi hỏi người vẫn dần co, tôi nói.

-Tình yêu của người. (Eri)

-Tình yêu? Tôi làm gì có thứ gì gọi là tình yêu.

-Dĩ nhiên là người không biết, nhưng thứ người đang tìm kiếm chính là tình yêu cho nên ta muốn người giao nó cho ta...

Eriserine chưa kịp nói hết câu, tôi từ chối:

-Không.

Nhìn Eriserine mặt mày không hài lòng, Lambdadelata hớn hờ cười nhạo Eriserine.

-Ta có thể hỏi tại sao không? (Eri)

-Đó là thứ duy nhất tôi còn lại.

-Ta có thể cho người những thứ còn nhiều hơn như vậy. (Eri)

-Tôi không cần.

-...(Eri)

-Đối với tôi, tôi thậm chí còn không hiểu tại sao tôi hy sinh nhiều đến vậy chỉ để tìm kiếm người đó, vậy hóa ra đó là tình yêu. Tình yêu là thế nào? Dù nó là gì, nó vẫn là điều tôi không thể nào bỏ đi từ tận đáy lòng mình.

-Haizz....Đành vậy. Ta sẽ cho người xem thứ này. Sau đó người hãy quyết định. (Eri)

-Ăn gian quá! (Lamb)

Lambadelta không chịu. Eriserine thở dài, sau đó trên đầu ngón trỏ của cô hiện lên một vầng sáng, nó bay thẳng về phía tôi.

Vô số những hình ảnh lạ lùng tôi có thể nhìn thấy tức tốc chạy qua “đầu” tôi.

À....

Thì ra là vậy....

Người này cũng tìm kiếm người đó. Nhưng lại theo một cách khác với tôi.

Những thứ của cô ta đưa tôi, là những ký ức của tôi, lẫn của cô ta.

Eri Kousaki.

Một cô gái có thuở nhỏ cùng với người bạn trai tên Phi Linh. Tình cảm gắn kết từng ngày.

Cô ấy khác với tôi ở việc cô ấy biểu lộ tình cảm của mình sớm hơn tôi đến một năm trước khi tai nạn xảy ra. Tôi khác cô ấy ở chỗ tôi sống tiếp, còn cô ấy tìm kiếm cách giúp người đó sống lại. Hai chúng tôi có điểm

chung là đã nhìn thấy một hy vọng để thực hiện chung một điều mà mình mong muốn

Eriserine, bản chất là Eri Kousaki, nhưng mà sau khi đi con đường tìm kiếm Phép Thuật, mất vì kiệt sức sau 20 năm. Gặp được Anna, Witch of Love và bắt đầu theo học Phép Thuật, trở thành học trò của Anna, dạy sức mạnh tăng trưởng theo tình yêu. Tính cách của Eri Kousaki biến đổi ngay trong thời gian làm học trò của Anna và dần trở thành như ngày hôm nay, và cũng như ngày hôm nay, cô có được danh hiệu cao quý, Witch of Success. Nhưng nó không mạnh mẽ như cô mong muốn, bởi vì, cô mất đi thứ cô muốn làm ngay khi đạt được Phép Thuật, hồi sinh người đó.

Cô chỉ đưa người đó vào Game Board và xem người đó như một trò tiêu khiển.

Cô ta vốn không hề thành công so với cái danh hiệu Witch of Success. Cô ta chỉ ngang bướng không chấp nhận rằng tôi, một Eri Kousaki không đi tìm kiếm Phép Thuật lại thành công giúp người đó sống lại.

Thành công giúp người đó sống lại...Phải. Giúp anh ấy sống lại, chính con đường tôi đang đi, chính Mảnh Thủy Tinh mà tôi chuẩn bị bước vào đó, là con đường giúp anh sống lại.

Không thể nào tìm được Linh ở một nơi nào. Bản thân Linh vô cùng đặc biệt, trong Vô Hạn Vũ Trụ chỉ có mỗi một mình anh ấy. Anh ấy là độc nhất.

Eriserine, một người thất bại hồi sinh Linh, mắc vào nghịch lý, hiện tại muốn tôi giao tình yêu cô cho cô ấy để hoàn thiện toàn bộ. Như vậy là tôi sẽ bị mất tất cả sao? Vì người ấy, tôi nên làm gì?

-Sao rồi? Người chấp nhận chứ? (Eri)

Cô ta vẫn nhìn tôi và chờ đợi câu trả lời. Lamb cũng không muốn tôi trả lời có đâu, nhìn mặt cô là biết rồi.

Thật ngu ngốc khi nghĩ rằng cô ấy đã làm nhiều mà không thành công và ghen tị với tôi.

-Tôi cho cô tôi mất hết.....nhưng tôi muốn cô cùng tôi dung hợp lại để có bản thể hoàn thiện nhất.

Một ý tưởng lóe lên trong đầu tôi khi tôi đang muốn từ chối.

-!! (Eri và Lamb)

Bất ngờ với ý kiến của tôi, hai người trông rất ngạc nhiên trên mặt có thể thấy.

-Cũng được. (Eri)

-Hoàn toàn không được. (Lamb)

Lambdadelta nói.

-Nếu cô dung hợp với cô ấy, không phải sẽ có được sự ủng hộ của cả Bern-chan và tôi sao. Như vậy là quá ăn gian. (Lamb)

-Làm như tôi quan tâm ấy. (Eri)

-Umumumumumu.....(Lamb)

Lambdadelta có vẻ không bằng lòng. Nhưng Eriserine vẫn tiếp tục vấn đề của tôi đưa ra cho cô ấy.

-Được. Vì anh ta. (Eri)

-Phải. Vì anh ấy.

Tôi chấp thuận Phép Thuật của cô ta. Cô ấy để tính cách của hai chúng tôi trung hòa lẫn nhau, thật ra hai tính cách cũng chẳng khác gì. Ý tôi là quá

khứ chứ không phải lúc Eri kia đã bị Anna mài ra cái tính cách biến chất đối xử với anh ấy như lúc trước.

Sau đó cả hai cùng nhau dung hợp lại trong lúc Lambdadelta tức tối, nhưng chả làm gì được. Sau khi dung hợp tức là có sự ủng hộ từ cả Kỳ Tích lẫn Tuyệt Đối cộng thêm Thành Công mà cô có, tất cả khiến cô đứng ngang hàng với cả Featherine, Witch of Theory.

-Phải đến đó cho anh ta một trận vì phải đã để tôi đợi quá lâu.

Tôi không thể nào chờ để tìm được anh ta.

-Tôi tạm thời rời đi, Lamb. Cô đừng phá phách nhé.

Tôi nói. Mọi thứ đối với tôi nay đã sáng tỏ, tôi nhìn Lambdadelta nói.

-Đã rõ, Đại Công Nương Eriserine. (Lamb)

Lambdadelta thờ dài chấp nhận cái sai lầm của mình. Dù sao Thành Công và Tuyệt Đối mang bản chất gần với nhau. Nên tôi nghĩ cả hai chúng tôi sẽ nhanh chóng thân với nhau thôi. Đã lâu rồi tôi không có một người bạn nhỉ?

-.o0o.-

Quay trở lại thực tại.

Evangeline màu tóc đã chuyển sang một màu bạch kim, cô duỗi tay mình ra và xem xét tình hình.

-Có vẻ như vừa mới dung hợp đã làm sức mạnh của Thành Công bị bất thường rồi.

Evangeline thở dài.

-Ôi Kitty, mi bị làm sao vậy? Tóc của mi? (Dana)

-(À. Đúng rồi bà Quỷ tộc này.)

Evangeline trầm nghĩ. Dòng suy nghĩ của Evangeline có chút rối loạn vì mới thức tỉnh, khiến cho cô chưa kịp tiếp thu mọi chuyện.

Có thể nói, Evangeline chính là Eriserine. Tìm được Mạnh Thủy Tinh có Phi Linh, cô nhanh chóng từ dạng ý niệm đầu thai, nhanh chóng lấy được cơ thể ở thế giới này và gặp Phi Linh.

-Là bà nói Linh chết rồi phải không?

Evangeline.....à không Eriserine mới đúng, nói.

-Mi bị cái giống gì vậy, hắn chết thì thế nào? Mi tìm được hắn sao?
(Dana)

Dana có cảm giác không ổn.

Eriserine không cần phải sử dụng sức mạnh từ danh hiệu Witch of Success của mình làm gì. Cô giơ tay về phía Dana, miệng nhẩm:

Hàng loạt những mũi tên Phép Thuật bằng băng nhanh chóng hiện ra, Dana kinh hãi nói:

-Mi làm sao mà có thể nhiều tên phép như vậy, ta nhớ mới vài ngày trước mi chỉ làm được mấy chục cái thôi mà!

-Ai mà biết được.

Eriserine mỉm cười ác độc, ôi trời hình như cô vẫn còn hơi dư âm của Eriserine trước rồi.

-Đây là phạt bởi vì dám nói anh ấy chết trước mặt ta.

Eriserine ngoắc tay xuống. Hàng ngàn mũi tên băng bắn về phía Dana....

-

Khuất mắt về Eri đến đây là sáng tỏ, ai không hiểu giơ tay cmt nhiệt ta sẽ cho thêm vài cái Q&A nữa:3

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 257: Tăng Tốc Đến Chính Truyện

Sau khi rời đi tòa pháo đài trôi nổi của Dana. Eriserine bắt đầu tìm kiếm Illyasviel.

Nhưng mà hình như dấu vết của con bé như tan biến hoàn toàn vậy. Eriserine truy tìm tung tích con bé không biết bao lâu rồi. Cô đi khắp mọi nơi trên Thế Giới Phép Thuật nhằm tìm kiếm Illyasviel và Phi Linh.

Thoáng chốc 400 năm đi qua. Eriserine vẫn tìm Phi Linh mà không có một tung tích nào của cậu cả.

Vì Eriserine thức tỉnh, cũng có nghĩa một phần sức mạnh và ký ức của Witch cũng không được cô phong ấn lại. Đây là do cô thích quấy nên cô cho năng lực của mình hạ xuống để không đạt đến được Toàn Tri.

Sau nhiều chuyện diễn ra tại Thế Giới Phép Thuật, Eriserine quay lại Địa Cầu. Để tiếp tục tìm kiếm Phi Linh.

--

Năm 2003. Tại Nhật Bản. Học viện Mahora. Cây Thế Giới.

-Cuối cùng cũng đợi được đến ngày hôm nay. Thực sự thì mình không ngờ Ange lại giữ con bé Illya. Khi nào trở về thì đừng hòng thoát khỏi mình.

Eriserine tự trong miệng lẩm bẩm. Trong khi cô nhìn lên phía Cây Thế Giới cao đến 20m và to khổng lồ.

-Ya~ xem ai nào. Thì ra là Ác Mộng-chan. (???)

-! (Eri)

-Chà, cô vẫn ít nói như thường. Điều gì đã dẫn cô ra tận đây vậy? (???)

Trong khi ngẩng nhìn và mong chờ điều gì đó, một người đàn ông trung niên, với mái tóc màu xám hơi ngả bạc, vướt lên và khá ngắn, người đeo mắt kiếng và mặc đồ công sở khá bình thường, hấn bỏ hai tay vào túi quần.

-...Mi cũng chẳng khác gì so với quá khứ đâu nhỉ, Takahata?

Eriserine lạnh lùng đáp.

-Cô lạnh lùng quá. Dù sao cũng là bạn cũ mà. (Takahata)

-Bạn cũ?....Tùy bạn mi. Ta chả quan tâm.

Eriserine nói, sau đó ngẩng mặt lên trời một lần nữa, cô lẩm bầm:

-Đến rồi.

Takahata nghe không rõ điều cô vừa nói nên khó hiểu. Nhưng định hỏi thì thấy cơ thể của Eriserine bắt đầu lơ lửng. Cô ấy bắt đầu bay lên trên không trung, hướng về phía bầu trời phía trên Cây Thế Giới mà đi.

-Thật tình....Eriserine, Ác Mộng Cứu Thế à...(Takahata)

Ông ta cười khỗ. Sau những lần gặp mặt với Eriserine, cô ta đã hoàn toàn không thể nào có một mức thang nào có thể sánh, một người vô cùng khủng bố chính là ông nhận định, thậm chí cả thế giới nhận định.

-Này! (Eri)

-?! (Takahata)

Đang mãi suy nghĩ, Eriserine chợt gọi Takahata, khiến ông ta giật mình và ngược nhìn cô.

-Đừng có mà nói tên ta ra. Nếu không thì ta cắt cổ ngươi.

Eriserine mặt sát khí nói. Takahata cảm thấy ớn lạnh.

-Xin lỗi, Evangeline. (Takahata)

-Tốt. (Eriserine)

Illyasviel vừa được Ange đưa về thực tại, nhưng mà bị Ange trêu đùa vào lúc cuối, hiện giờ đang rơi tự do không có dù phía trên Cây Thế Giới.

-Trời ơi mình có phép bay nào đâu! (Illya)

Cô bé thầm khóc oán bà cô mình vừa mới nhận, Ange.

-(Hết cách, đành phải dùng ‘Teleport Gate’ vậy.)

Illyasviel nghĩ, cô bé tập trung ma lực vào tay và tưởng tượng vị trí phía xa xa cô nhìn thấy được nhờ khả năng Định Vị của Đỉnh Tiên. Một cánh cổng tròn hướng đến mặt đất.

-ILLYA.....(Eri)

-?! (Illya)

Khi nghe được tiếng gọi với giọng nói quen thuộc, cô bé nhanh chóng quay về phía giọng nói đó phát ra.

-Eva-chan? (Illya)

-ILLYA....(Eri)

Nên biết một Witch rất nhập vai trong bất cứ câu chuyện hay trò chơi nào. Eriserine vẫn có phần tính cách của Witch of Success nên cô rất thích

lầy lồi.

Những gì Illyasviel thấy là cô bạn của cô Evangeline đang bay về phía cô, nước mắt chảy trên má như thể rất mừng vậy.

-Tại sao? (Illya)

Trong lúc cô bé thắc mắc tại sao Evangeline tóc lại thành bạch kim thì Eriserine đã tới và đón lấy cô bé.

-Đã lâu không gặp Illya-chan. (Eri)

-Đã...đã lâu không gặp Eva-chan. Nhưng mà...tớ chỉ vừa mới chia tay cậu chưa được 1 tháng mà? (Illya)

Trông Illyasviel ngỡ ngàng hỏi, Eriserine cười thầm. Ange chắc chỉ nói thoáng qua về thời gian nên con bé không hiểu. Sẽ có dịp vui đây.

-Cậu nói cái gì vậy? Chúng mình rời nhau được cả 500 năm rồi cậu biết không? (Eri)

Trong khi Eriserine tỏ ra vẻ kinh ngạc thì Illyasviel bị cái 500 năm mà Eriserine nói làm cho câm nín luôn.

-500 NĂM!!!!!! (Illya)

Illyasviel không khỏi thốt lên vì tin động trời này. Cô bé chỉ vừa mới thoáng làm nhiệm vụ của Mạo Hiểm Giả Công Hội và gặp Ange-sensei có mấy thời gian đâu mà đã trải qua 500 năm. Hiện giờ cô đang lo cho Phi Linh, không biết cậu đã nghiên cứu được tới đâu rồi, hay là....

-KHỔN NẠN!!!!!! (Phi Linh)

Đột nhiên từ trong cơ thể Illyasviel, một vệt sáng xuất hiện chạy ra và hiện hình, đó là Phi Linh vừa mới tức tối chửi tục.

-Khốn nạn! Tại sao ta lại bị nhốt trong đó thêm cả 500 năm? Làm ta xem chút nữa ngỏm luôn rồi?

Trong lúc chửi mà không để ý xung quanh, hai người đang nhìn cậu.

Vốn dĩ Phi Linh dự tính học Đệ Tam Pháp 500 năm là đủ, nhưng lúc cậu đang học, đột nhiên lại diễn ra rối loạn Thời-Không khiến cậu hoàn toàn bị nhốt trong không gian của mình hết 1000 năm. Điều này làm cậu không tức mới là lạ, vừa học vừa phải lo lắng cho an nguy của Illyasviel bên ngoài nữa.

-Phi Linh? (Illya)

-....(Eri)

-Ồ. Illya. Con không sao? Cơ mà bé Eva....(Phi Linh)

Phi Linh nhìn Eriserine trong hình dáng Evangeline với mái tóc bạch kim liền có cái gì đó.

-Quả nhiên là vậy sao?(Phi Linh)

Phi Linh nhìn một hồi Eriserine và thì thào. Illyasviel nhìn ngớ thêm một lần nữa và không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

-....(Eri)

-Thế em không định nói cho anh biết lý do sao? (Phi Linh)

-Tất nhiên là cướp, hiếp rồi giết rồi. (Eri)

Eriserine cười. Illyasviel há hốc mồm khi nghe cô bạn Evangeline của mình lại nói ra những lời như vậy.

-....Trông anh có giống đang đùa không? (Phi Linh)

Phi Linh dồn bầu khí lên căng thẳng và Eriserine thì:

-Ế?~~~Em giống đùa lắm sao? (Eri)

-....Haizz, thôi bỏ đi, không muốn nói cũng được. (Phi Linh)

Phi Linh, ngay từ đầu gặp lại Eriserine trong thân phận của một Witch thì cậu đã cảm nhận Eriserine thiếu đi một thứ gì đó và rất khác so với Eri Kousaki ngày nào cậu thường hay ở chung. Và khi đến thế giới này và gặp Evangeline, cậu đã cảm nhận được phần cảm giác quen thuộc nào đó bên trong cậu, khiến cậu nghi ngờ rằng Evangeline là ai? Có quan hệ gì với Eri Kousaki hay không? Cậu vẫn giữ câu hỏi này trong tận sâu trong tim mình. Cho nên, với cảm giác gần gũi, quen thuộc đến lạ thường, Phi Linh mới giúp Evangeline ngay từ đầu, khiến cô và Illyasviel trở thành người thân, gần bó với nhau hơn để tiện cho việc bảo vệ cả hai.

Mọi người có hiểu? Evangeline thực chất chính là Eri Kousaki gặp được Lambdadelata và tìm kiếm Phi Linh trong Biển Thủy Tinh, cô ấy quên, chính là bản thân mình. Và Eri Kousaki gặp được Anna, Witch of Love, lại quên đi cảm giác của mình về tình yêu mà cô dành cho Phi Linh. Cả hai cùng thất lạc, nhưng khi cả hai cùng nhau hợp lại làm một, kết quả cuối cùng chính vẫn luôn là Eri Kousaki mà Phi Linh đã từng cứu.

Cả bầu không khí trở nên ảm đạm và im lặng hơn. Phi Linh và cả Eriserine đều lúng túng.

-Haizz...Đã lâu không gặp em. Người anh yêu. (Phi Linh)

Phi Linh hít một hơi và thở dài cho quên đi những chuyện phiền não, cậu mở lời và nhìn về Eriserine bằng hết tấm chân tình và lòng thành của mình, cậu mỉm cười dịu dàng nói.

-.....(Eri)

Eriserine không hề trả lời, nhưng vẻ mặt của cô đã nói lên câu trả lời mà Phi Linh mong muốn. Cô ấy đang khóc, những dòng lệ nhòa tầm nhìn của Eriserine, đã từ lâu rồi cô không khóc lên vì hạnh phúc này, khóc lên vì đã thành công tìm được người mình yêu. Những giọt nước mắt hạnh phúc, cô mở đôi mắt đầy nước mắt của mình, chưa bao giờ Phi Linh thấy Eriserine lại sắc sảo đến như vậy, mặc dù là đang khóc, cô giọng nói nhỏ nhẹ, trù mẫn:

-Híc.....Mừng anh đã về.....Linh....(Eri)

-Ừm....anh đã về rồi....(Phi Linh)

Khi Phi Linh trả lời cô, Eriserine nhanh chóng nhào tới và ôm chặt Phi Linh, dúi đầu vào lòng cậu. Và tiếp tục òa khóc, cô bắt đầu than phiền cậu:

-Anh có biết em đã tìm anh lâu như thế nào không?....Anh có biết em chịu dày vò bao nhiêu lần khi nghĩ đến anh hay không?....Anh có cảm thấy vui khi bỏ em lại một mình và bảo em tiếp tục sống hay không?.....Anh có biết vì để anh có thể sống lại mà “em kia” đã phải hy sinh toàn bộ rồi trở thành như lúc anh gặp không?....Anh có biết em đợi anh đã bao lâu không?.....ừ ừ.....Đồ ngốc, tại sao anh lại cứu em rồi để bị dày vò nhiều như vậy? Anh có biết em yêu anh nhiều đến mức nào không, Linh? Đồ đần. Em sẽ bắt anh đến lại mọi thứ cho em.....ừ.....ừ.....Em vẫn chưa thể nói rằng.....Em yêu anh nhiều lắm.

Eriserine khóc òa lên như chưa từng được khóc bao giờ vậy. Mặc dù Phi Linh ở dạng linh hồn thể, nhưng cô vẫn cứ như ôm Phi Linh như một thân thể thật.

-Ừ anh biết mà. Anh sẽ đền lại mọi thứ em đã làm...suốt phần đời còn lại của anh...Eri....

Phi Linh ôm Eriserine thật chặt như cô đang ôm cậu. Illyasviel đứng ngoài xem hai người, vừa không hiểu nhưng lại khóc theo.

Cả ba người đứng trên không trung mà khóc cho cạn nước mắt.

Một lúc sau. Eriserine buông ra nhìn Phi Linh.

-....Đồ ngốc....quà của em đâu? (Eri)

-....Xin lỗi. Anh vẫn chưa có cơ thể thật. Không thể chạm đến em được.
(Phi Linh)

-Đần độn! Anh học Đệ Tam Pháp cả ngàn năm mà vẫn không tạo ra được cái thân thể tạm thời sao?

Eriserine bực tức nói.

-A! Anh quên mất. Tại gặp em, anh mừng quá nên không nhớ nó nữa.
Haha....

Phi Linh gãi đầu cười. Sau đó Eriserine dẫn Illyasviel xuống mặt đất.

Phi Linh lúc này đã sử dụng Đệ Tam Pháp mà cậu tiếp thu được trong ngàn năm qua.

Giây Lát và Vĩnh Cửu.

Lúc này Phi Linh toàn thân sáng lên. Sau đó ánh sáng cũng tan đi nhanh chóng, để lại một Phi Linh tưởng như bình thường. Nhưng khi Eriserine bước đến và ôm lấy cậu. Phi Linh cảm thấy được nhiệt độ từ cơ thể mà Eriserine truyền đến cho cậu, nó không còn không có cảm giác nữa, nó không còn đi xuyên qua. Một cơ thể.

-....(Eri)

Eriserine đứng trước mặt cậu, tuy chiều cao lại thấp hơn rất nhiều luôn ấy, Phi Linh 1m8, Eriserine lúc này chỉ có 1m4. Eriserine có thể tăng chiều cao cho cơ thể này, nhưng cô không thích, lùn vẫn được nhiều lợi thế đấy.

-Linh....(Eri)

Giọng nói của Eriserine trở nên yêu kiều hơn nhiều. Phi Linh cúi xuống và bế Eriserine lên, bây giờ chiều cao của cô đã cao hơn Phi Linh. Cả hai người ghé sát mặt lại nhau.

-Em yêu anh/Anh yêu em...

Cả hai người cùng một lúc thì thào với nhau. Sau đó bờ môi của hai người chạm vào nhau. Họ hôn nhau thắm thiết, một đôi tình nhân bị chia cắt trong quãng thời gian tưởng như vô tận, nay đã được một lần yêu nhau.

-Umumu.....con cũng muốn hôn. Không công bằng.

Illyasviel đứng nhìn hai người kia hôn nhau mà phồng má lên ghen tị.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 258: Chuẩn Bị Đi Dạy Nào!

-Cơ thể của anh sao rồi? (Eri)

Eriserine sau một hồi hôn sâu với Phi Linh, cuối cùng cũng buông cậu ra và hỏi.

-Ừm, có chút không quen cho lắm, nhưng nằm trong tầm kiểm soát, trước hết thì chỉ cần sử dụng bình thường thế là được không cần tạo ra Anh Linh thể, với cơ thể này, anh thể sử dụng Ki như quá khứ anh vẫn thường dùng, chỉ là không có ma lực nên có ma lực lấy từ Illya thì vấn đề này được giải quyết...Ừ, như vậy không vấn đề.

Phi Linh cười nói.

-Nhưng mà...

Cậu lại lăm bắm.

-Nhưng mà? (Eri)

-Nhưng mà vẫn cần có một cơ thể thật. (Phi Linh)

-Vậy à. (Eri)

-Chuyện lấy được cơ thể thật thì sau này tính đi. (Eri)

-Cơ mà, đây là nơi nào sao trông như thời hiện đại vậy? (Phi Linh)

Phi Linh nhìn dáo dác xung quanh và nhìn Eriserine, thắc mắc.

-Đồ ngốc, bộ anh đi vào đồng tiểu thuyết riết rồi quên đâu là thời cổ đâu là thời hiện đại à? (Eri)

Eriserine mắng Phi Linh.

-Ồ. Thế là hiện đại. Quả là rối loạn Thời-Không gây ra. (Phi Linh)

Mặc cho Eriserine mắng, Phi Linh vỗ tay bồng tỉnh đại ngộ. Trên trán của Eriserine xuất hiện vài đường gân xanh.

-Ái!....(Phi Linh)

Eriserine nhảy lên và đâm vào bụng Phi Linh một cái khiến cậu phải ôm bụng lăn lông lốc trên đất.

-Thế, anh tính sẽ đi đâu? (Eri)

Eriserine khoanh tay đứng nhắm một mắt lại như thể rất hờn dỗi Phi Linh và chờ cậu trả lời.

-Cough....Thật ra cơ thể này vẫn cần phải thích nghi một thời gian. Anh nghĩ mình sẽ ở lại đây để từ từ chờ đợi vậy. (Phi Linh)

-Vậy à. Thế thì quyết định vậy đi. (Eri)

-? Em không định làm gì sao? (Phi Linh)

-Không. Em muốn đi với anh. Đề phòng anh làm cho mèo sau lưng em.
(Eri)

-Có giống anh làm cho đó không? (Phi Linh)

-Không có sao? Để em đếm xem, Tiểu Đào này, Tiêu Ngưng Nhi này, à mà con bé đó chỉ là ảo thôi anh chả để tâm đâu ha. (Eri)

-.....Haizz, anh thua em. Tóm lại là anh nghĩ mình sẽ kiếm một công việc gì để câu thời gian vậy. (Eri)

-Hình như anh quên thì phải. (Eri)

Nghe Eriserine nói thế, Phi Linh chợt lạnh sống lưng, Eriserine nở một nụ cười cứ như muốn làm gì đó không tốt chút nào.

-A....xin lỗi. Hẹn hò cùng em nữa.

Phi Linh đỏ mặt rồi nhận ra mấu chốt nên cậu nói.

-Umu. Thế sẽ hay hơn. Em không đi đâu nữa. Ở đây chơi với hai cha con anh. (Eri)

Eriserine vươn người mình lên cao. Sau đó nhìn Illyasviel. Hình như cô bé vẫn chưa nắm bắt được vấn đề.

-Illya, đây là mẹ con. Eri. (Phi Linh)

Nhận thấy Illyasviel không hiểu được nên Phi Linh trực tiếp giới thiệu luôn.

-Nhưng...Eva-chan thì sao? (Illya)

Cô bé trông hơi bối rối khi nói về cô bạn cô.

-Eva-chan là cô, cô là Eri, cho nên Eva-chan là Eri. Như vậy có được không? Từ nay gọi cô là mẹ ồn chứ? (Eri)

Eriserine mỉm cười nói với Illyasviel.

-V....vâng...(Illya)

Dù vậy, Illyasviel vẫn chưa quên phải gọi Eri bằng mẹ.

-Linh. Anh định làm gì ở đây trong khi chờ cơ thể thích nghi đây? (Eri)

-Hừm....dạy học thì ổn nhỉ? (Phi Linh)

-Ptffff.....(Eri)

Eriserine đột nhiên bật cười sau khi nghe Phi Linh nói.

-Cái gì vậy? (Phi Linh)

Cậu trở nên khó hiểu với điệu cười của Eriserine.

-Dạy học?! Anh mà đi dạy sao? Buồn cười đấy! (Eri)

-P....phải đấy. Anh tự biết năng lực mình tới đâu. (Phi Linh)

-Thôi, anh thích làm gì thì làm. Em không can. (Eri)

Nhìn vẻ mặt âm mưu của Eriserine, cậu nghĩ nó chẳng tốt lành gì đâu, với tính cách của cô thì có thể bất cứ điều gì, ngoài ra hiện giờ còn có thêm tính cách bất thường từ Eriserine Witch nữa thì cậu không dám hứa hẹn là cô sẽ không làm gì bất thường....

-Illya, ba chúng ta về thôi. Eri, nhà em ở đâu thế?

Phi Linh gọi Illyasviel, cô bé nhanh chóng chạy đến và Phi Linh nhìn Eriserine hỏi.

-Cũng không xa lắm. Đi thôi. (Eri)

Nói xong, Eriserine vung tay tạo ra một cổng dịch chuyển, cả ba người bình thản bước vào cổng và biến mất.

Tại khu rừng thông khá gần học viện Mahora. Cả ba người cùng nhau bước ra khỏi công dịch chuyển và đứng trước căn nhà tranh khá là dễ thương.

-Ho~ không phải nó trông hơi “nhỏ” so với em hay sao? (Phi Linh)

-?! Anh muốn nói sao? (Eri)

Eriserine hiện lên một vẻ nghe không vừa tai nên cô liếc Phi Linh.

-À...không có gì...(Phi Linh)

Gặp Eriserine lúc nào cậu cũng yếu thế và cũng đành chấp nhận.

-Có một phòng riêng dành cho Illya rồi. Illya về phòng mình đi. (Eri)

-Ể? Làm sao con về phòng được? Con có biết đường đâu.

Illyasviel thắc mắc trong tâm trạng ngờ ngàng.

-Đi theo con bé kia đi. Chachamaru. (Eri)

Sau khi Eriserine gọi, một bóng người bước ra từ trong căn phòng. Một cô gái cao khoảng 1m7 hơn với mái tóc màu xanh chuối, đôi mắt màu xanh nhưng không mấy có hồn lắm, trông cô ấy ăn mặc cũng không lạ gì, mà lạ ở hai bên tai lại là hai rất dài.

-Người máy? (Phi Linh)

Nhìn đặc điểm của đôi tai, Phi Linh nhìn Eriserine hỏi.

-Umu, em làm nó lúc chán ấy mà. Nó cũng được việc lắm. (Eri)

-Vậy à. (Phi Linh)

-Master gọi em có chuyện gì? (Chachamaru)

-Ở, người dẫn Illya đến căn phòng ta để sẵn ấy. (Eri)

-Vâng, em sẽ làm ngay. Illya-san, mời em theo tôi. (Chachamaru)

-Vâng. Làm phiền chị. (Illya)

Sau đó Illyasviel đi theo Chachamaru về phòng của mình. Chỉ còn Phi Linh và Eriserine ở lại một mình.

-Etou...còn anh ở phòng nào?

Phi Linh gãi đầu hỏi.

-Anh ngủ với em.

Eriserine thẳng thừng nói ra. Phi Linh nghe mà hết hồn.

-Ế? Sao? (Phi Linh)

Cứ như nghe không rõ Eriserine nói cái gì, Phi Linh hỏi lại.

-Anh muốn ngủ ở ngoài đường không?

Eriserine nở một nụ cười man rợ khiến Phi Linh không dám nói gì chỉ có đáp lại:

-Dạ.....không.....(Phi Linh)

Phi Linh hoàn toàn bại lui trước khí thế bá đạo của Eriserine.

-Nhưng mà....tại sao lại ngăn một vách ở giữa cái giường cơ chứ?

Phi Linh thầm than thở. Eriserine để cậu ngủ chung phòng với cô ấy, cậu lại tưởng cô muốn làm chuyện ấy với mình, khiến cậu hơi hồi hộp, cậu

cũng có làm với ai bao giờ, kể cả hai kiếp người trước. Nhưng mà khi hai người đi ngủ, Eriserine lập ra một vách dọc chắn giữa chiếc giường lớn dành cho hai người. Điều này làm cậu bế mộng hoàn toàn luôn.

-Anh chưa cầu hôn em thì đừng hòng “bóc tem” nhé.

Eriserine nằm phía bên kia của vách ngăn cười khanh khách nói.

-Haizz....cầu hôn à? Chuyện đó cũng phải từ từ mới chứ. (Phi Linh)

-Từ từ? 1 năm hẹn hò chưa đủ à? Hơn nữa còn bắt em đợi trong thời gian bao lâu anh biết không vậy? (Eri)

Không vừa ý, Eriserine mắng cậu.

-....(Phi Linh)

-Này trả lời đi! Không em cho anh ngủ ở ngoài đấy. (Eri)

-(Con gái đúng là ích kỷ mà!) (Phi Linh)

-Anh nói ai ích kỷ hả? (Eri)

Dù Phi Linh đang nghĩ những thứ đó trong đầu thôi nhưng hoàn toàn bị Eri ghi gút trong bụng.

-Xin lỗi. (Phi Linh)

Phi Linh thua trận.

-Hừ...biết điều thì mau ngủ đi. Không phải tha cho anh đâu đấy. (Eri)

Nói xong cả hai lại im lặng.

Ngày hôm sau.

Cả hai sắm sửa mọi thứ để phù hợp với thời đại này. Sau đó Eri dẫn Phi Linh và Illyasviel đến phòng hiệu trưởng học viện Mahora để xin việc cho cậu.

-Vậy cô muốn anh chàng này dạy trong học viện sao? (???)

Trong phòng hiệu trưởng, một lão giả đầu chỉ có một chòm tóc dài kéo xuống đến lưng, râu dài xuống ngực, có hai cặp mày rậm và dài. Ăn mặc một bộ khá giống hakama.

-Ừ. Ta muốn ông sắp xếp một vị trí để anh ấy có thể dạy học. (Eri)

-Cậu ta có biết gì về Thế Giới Phép Thuật không? Nếu Er...Evangeline-chan thì chắc chắn có liên quan nhỉ? (???)

Sau khi vừa định nói tên của Eri, lão giả đó phải sửa lại ngay khi Eri lờm mắt nhìn ông.

-Tất nhiên, anh ấy đã từng ở Thế Giới Phép Thuật. Ông không cần phải lo gì nữa, Konoemon Konoe. (Eri)

Lão giả này tên Konoemon Konoe, hiệu trưởng của học viện Mahora, hơn nữa còn có vai trò rất quan trọng trong Kantou Magic Association.

-....Nếu như vậy thì không vấn đề gì, dù sao cũng là lời giới thiệu từ Evangeline-chan thì không thể từ chối rồi. (Konoemon)

-Ừ biết thế thì tốt. (Eri)

-Vậy có ổn không thế, Konoe-san còn chưa biết anh có thể làm được gì mà. (Phi Linh)

-Không sao không sao, cậu có thể dạy thể dục cũng được. Cơ bản trường học này dành cho nữ sinh thôi. Cậu thể ngắm các em xinh tươi mỗi ngày đấy. Hoho...(Konoemon)

-....(Phi Linh)

-Linh~ nếu anh làm cho mèo sau lưng em thì coi chừng anh sẽ ngắm gà khỏa thân vài lần đấy. (Eri)

Eraserine nghe xong Konoemon cảm thấy rất nóng, cô lập tức dẫm lên bàn chân của Phi Linh. Khiến cậu dựng người lên, sau đó cô nhỏ nhẹ nói, nhưng có cảm giác rất không nói dối chút nào.

-Anh không có làm mấy chuyện vô sỉ đó đâu nhé. (Phi Linh)

-Được vậy thì tốt. (Eri)

-À. Mà cũng đã vào học kỳ mới rồi, cậu sẽ được thông báo về lớp mình đảm nhiệm bộ môn trong vài ngày tới. Vì thế, hãy cố gắng nhé.
(Konoemon)

Ông ta khá hiện hậu, Phi Linh gật đầu đáp lại, sau đó theo Eraserine rời đi.

Lúc hai người rời đi, một bóng người bước ra từ bên trong một góc phòng.

-Hiệu trưởng, xem ta chúng ta lại sắp có một điều mới lạ rồi. (Takahata)

Takahata cầm một trên tay một điếu thuốc lá và hút, một tay bỏ vào túi quần.

-Vậy à. Ta cũng mong là sẽ ổn. (Konoemon)

-Sắp tới lại có đồng nghiệp mới rồi. Chắc nên mời cậu ta đi ăn thường xuyên nhỉ? (Takahata)

-Nếu cậu qua mặt được “Ác Mộng Cứu Thế” thì cậu có thể mời cậu ta. Hoho....

Konoemon vừa vút râu dài của mình vừa cười. Takahata nghe Konoemon nói thế cười khổ gãi đầu.

-Này, trong khi anh thích nghỉ thì em không làm gì sao? (Phi Linh)

-Có chứ. Ngồi không thì chán chết, nhưng mà em lười quá không muốn đi đâu cả. (Eri)

Cả hai vừa đi trên hành lang vừa nói.

-Vậy à. Có thể nói cho anh biết em muốn làm gì không? (Phi Linh)

-B-í-m-ậ-t. (Eri)

-Thua em luôn. (Phi Linh)

-Kukuku....cứ đợi đi. (Eri)

-Sao anh có cảm giác không lành về việc này thế nhỉ? (Phi Linh)

-Chắc anh tưởng tượng đấy. (Eri)

Cả hai cùng nhau ra khỏi học viện.

-Ne~ lâu rồi không đi chơi, anh dẫn em chứ? (Eri)

-Vậy à. Cũng lâu thật. Em muốn đi đâu. (Phi Linh)

-Đi ăn gì đó đi. Chỗ nào tình cảm chút. (Eri)

-VẬY em dẫn đường anh đi. (Phi Linh)

Nghe xong, Eriserine cho cậu một đạp vào bụng.

-Đồ ngốc! Ít ra đừng có nói cái đó chứ. Đợi em kéo anh đi là được rồi.

Eir mắng cậu, Phi Linh chấp nhận đời chồng sợ vợ của mình, sau đó Eriserine kéo cậu đi chơi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 259: Cuộc Sống Thường Ngày?

Hai ngày sau. Phi Linh nhận được thông báo từ Konoemon về việc đảm nhiệm môn học thể chất cho lớp 2-A, một lớp toàn nữ sinh, khoảng 15 tuổi.

-Thông báo hay thật! Vừa có thông báo là đã đúng ngay ngày có tiết. Thế quái nào mà chuẩn bị cho kịp?

Phi Linh nhận được báo, đọc hết một lượt, hiện giờ đang rửa Konoemon.

-Ôi. Eri. Dậy đi, sáng rồi mà ngủ suốt thế.

Cậu nhìn sang bên vách ngăn, giường bên kia, Eriserine vẫn đang chớp mắt say giấc nồng, rồi cậu gọi cô dậy.

-Chuyện gì? Còn sớm chán, anh đi đâu thì đi đi. Em ngủ tiếp đây.

Eriserine nói xong sau đó lăn ra ngủ tiếp.

-Phải nhanh lên. Trễ giờ mất! Để xem nào....tiết thứ 1?! Thôi bỏ xù! Muộn thật rồi! (Phi Linh)

Phi Linh nhìn lên đồng hồ rồi nhìn vào tờ giấy thông báo lịch dạy của cậu mới được đến lúc này. Rồi sau khi nói hết câu, cậu quay sang Eriserine vẫn đang nằm ngủ.

-(Đành dùng [Teleport] vậy.) (Phi Linh)

Cậu thầm nghĩ, sau đó cậu mừng rỡ tượng lại nơi mình muốn đến, mượn ma lực từ Illyasviel và sử dụng Phép Thuật.

-[Teleport].

Phi Linh hô nhẹ, sau đó thân ảnh cậu biến mất.

Tại phòng hiệu trưởng.

-Vậy tôi xin phép đi trước. (???)

-Ừm...hoàn thành công việc tốt đẹp nhé, Shizunaa-sensei. (Konoemon)

Một người phụ nữ vừa nói chuyện với Konoemon xong và đang định quay người đi ra ngoài.

Xoạt.

Phi Linh xuất hiện ngay sau lưng người phụ nữ khiến cho Konoemon nhìn phía người phụ nữ cũng phải giật mình, không phải ông giật mình vì Phi Linh sử dụng Phép Thuật, mà là người phụ nữ này không liên quan gì đến Phép Thuật cả, cho nên ông mới phải giật mình.

-Ôi trời! Anh là ai vậy? Bất thành linh xuất hiện phía sau tôi như vậy. Muốn hù chết tôi sao? (???)

-?! À, xin lỗi, đường đột quá tôi không có chào hỏi trước khi vào. Tôi là Phi Linh, thầy giáo dạy thể chất mới của lớp 2-A. (Phi Linh)

-Ara~ thì ra là thầy giáo thể chất, rất vui được gặp thầy, tôi là Shizuna Minamoto, cố vấn kiêm ý tá của học viện. (Shizuna)

Shizuna có một mái tóc vàng, một đôi kính trông rất trưởng thành, đúng chất ý tá của một trường học. Thêm vào đó là bộ ngực cỡ D-E của cô khiến cánh mày râu không thể không nhìn vào nó một cách bất thường.

-Thì ra là Minamoto-sensei. Rất vui được làm quen. Nếu không có gì thì tôi xin phép đi trước, tôi trễ giờ rồi. Hiệu trưởng, tôi xin phép đi trước.

Phi Linh gãi đầu, tránh nhìn vào bộ ngực đầy cuốn hút kia. Sau đó nhìn sang một bên để có tầm nhìn đối với Konoemon. Sau đó cậu chạy ra ngoài.

-Xin phép thầy. (Shizuna)

Shizuna cũng mau chóng cúi đầu chào và đi ra ngoài.

-Haizzz...cậu ta làm mình hết hồn thật. Không ngờ cậu ta cũng dùng ‘Không Gian Ma Thuật’, người của “Ác Mộng Cứu Thế” không có bình thường tí nào.

Konoemon than thở.

-Hừm...để xem. Có bảng điểm danh này! May quá cứ tưởng mình quên chứ!

Phi Linh vừa đi trên hành lang vừa nhìn trong xấp giấy tờ.

-Chắc bọn nhí đã ra ngoài đợi giáo viên rồi.

Phi Linh lăm bắm, song cậu búng tay một cái, quần áo cậu đang mặc bỗng chốc hóa thành một bộ tập thể dục thường thấy.

Tay phải hóa ra một chiếc mũ lưỡi trai màu trắng, cậu đội nó lên đầu.

-Nào, bắt đầu buổi học đầu tiên thôi.

Phi Linh nhanh nhanh đi ra ngoài sân thể chất của học viện.

-Uwa, rộng thật!

Phi Linh nhìn sân thể dục mà cảm thán.

Phía dưới cậu thấy một đám những cô gái trẻ với những bộ thể dục mà các otaku thường mong ước các cô gái ngoài đời thực thường hay mặc.

-Hình như có mỗi một lớp học trong 1 lần nhỉ?

Trong lịch dạy của Phi Linh thì cậu chỉ cần dạy mỗi lớp 2-A 1 tuần 2 buổi thì phải.

-Hừm như vậy thời gian rảnh rồi để làm gì nhỉ, mình tự hỏi?

Phi Linh tự lẩm bẩm. Trong khi đó, cậu bước đến phía đám nữ sinh đang 1 nhóm 1 nhóm rải rác nhau.

-Bọn nhỏ này không biết cách xếp hàng đợi giáo viên hay sao ấy nhỉ?

Phi Linh nói, sau đó dừng lại. Cậu hít một hơi.

-Này mấy đứa, xếp hàng lại!

Phi Linh hô lớn, giọng của vang khắp sân trường, đám nữ sinh đang rải rác nhiều nơi nghe thấy và xì xào, sau đó họ nhanh chóng tập hợp.

-Rồi, cảm ơn vì sự hợp tác của mấy đứa. Tôi là Phi Linh, tôi sẽ chịu trách nhiệm dạy các em môn thể chất trong thời các em ra trường. Mong các em hợp tác trong thời gian tới.

Phi Linh nhẹ chân thành nói. Rồi trong đám nữ sinh có một cánh tay giơ lên.

-Ok. Em nào....etou...Konoe-san?

Phi Linh nhìn mặt của cô gái giơ tay hỏi mình và so sánh với hình trong tờ phiếu sĩ số học sinh.

-Em có được dùng giày trượt của mình để tập thể dục không ạ?

-Vâng, em ngại thơ thật đấy. Một vòng chạy bền nhé em.

Với vẻ mặt (^_^), Phi Linh phật cô bé hỏi nhảm một vòng chạy quanh sân.

-Ế?! Thầy nhẩn tâm quá!

Với bộ mặt đáng thương, Konoka nhìn Phi Linh.

-Thầy đùa thôi. Nhưng đừng hỏi câu hỏi ngốc đó được chứ? (Phi Linh)

-Aha! Cảm ơn thầy. (Konoka)

-Konoe à? Em có quan hệ với thầy hiệu trưởng không? (Phi Linh)

Cậu lẩm bẩm suy nghĩ về Konoemon rồi nhìn Konoka hỏi.

-Vâng? Ông của em sao? (Konoka)

-Ồ, hiệu trưởng là ông em sao? Vậy à. Thế thôi được rồi....Cho thầy hỏi ai là lớp trưởng của lớp mình? (Phi Linh)

Gật đầu hài lòng với thắc mắc của mình, Phi Linh đảo mắt sang lớp mình và hỏi.

-Vâng. Là em. (???)

-Umu...Em là....Ayaka Yukihiro-san phải không? Ừm tốt lắm, giờ em hãy chỉ huy mọi người khởi động đi. Rồi thầy sẽ dạy mọi người một vài thứ.

Phi Linh gật đầu với Ayaka.

-Vâng. (Ayaka)

Ayaka thực hiện lời Phi Linh rất nhanh nhẹn và hăng hái. Mười lăm phút sau cả lớp đã khởi động xong, trong lớp cũng có vài người thực hiện rất nhuần nhuyễn những động tác khởi động như Ku Fei, cô bé với làn da hơi ngăm đen, Setsuna Sakurazaki, cô gái với mái tóc khá lạ, nhưng vẫn có khí chất gần với người Nhật, một cô gái khác làn da đen hắc, tóc dài màu đen và thân hình khá cao, Kaede Nagase, cô gái với mái tóc màu nâu sáng, trông có vẻ rất thần bí, cô lúc nào cũng mỉm cười. Những em đó thực hiện rất chuẩn, rất thành thạo khiến Phi Linh để mắt và thầm khen ngợi, đồng thời cậu cũng nghĩ ngợi về việc những cô gái này có học võ hay chưa.

-Yosh. Trong tuần thầy sẽ dạy các em hai buổi, mỗi buổi hai tiết. Các em đã nắm được lịch học rồi phải không?

Phi Linh nói.

-Các em muốn chơi môn thể thao nào? (Phi Linh)

-Không chạy hả thầy? (Konoka)

-Có thể chạy nếu các em muốn, thầy không cấm, môn chơi môn gì tùy các em thôi.

Phi Linh nhúng vai.

-Vậy em xin phép học bơi. (Ayaka)

Cả lớp ai nấy chọn cho mình một môn thể thao khác nhau để chơi. Người chọn bóng chuyền, người chọn bơi,...Ở học viện Mahora, cơ sở vật chất rất đầy đủ nên không thiếu gì cả.

Sau đó, ai chọn bơi thì đến hồ bơi, người thì đến phòng thể dục để sử dụng lưới cho môn bóng chuyền, ở đó cũng có em múa balê,....

Thoáng một cái buổi học đầu tiên trôi đi, Phi Linh chẳng dạy gì nhiều cả, tiết học này đơn thuần chỉ là vận động theo sở thích của từng học sinh thôi.

-Rồi. Hôm nay tới đây thôi. Tiết tiếp theo sẽ dạy các một thứ thú vị. Nhớ đi học đầy đủ đấy.

Phi Linh vỗ tan thông báo hết tiết, cả lớp nhao nhao đáp lại rồi về lớp.

-A~ xong buổi đầu tiên. Kể ra bọn nhỏ cũng không phải loại học sinh phổ thông, đứa nào cũng có một nét riêng.

Phi Linh tự lẩm bẩm sau khi đã thấy những cô học trò của mình đi về lớp.

-Giờ thì, nên đi đâu?

-Anou, sensei. (???)

-Hử? (Phi Linh)

-Chào thầy. (???)

-Ừm...em là....

Có một cô nữ sinh đứng sau lưng Phi Linh, cô gọi cậu khiến cậu phải quay lại nhìn, cậu thấy quen quen nhưng không nhớ tên, và cậu chắc rằng cô học trò này là một trong những người cậu mới dạy.

-Là Mana Tatsumiya. (Mana)

-A! Nhớ rồi, Tatsumiya-san, em tìm thấy có chuyện gì sao?

Phi Linh gãi đầu cười cười xua đi chuyện mình không nhớ được tên của Mana. Mana là một cô gái cũng khá cao, với làn da ngăm đen, mái tóc đen

dài đến hơn lưng, đôi mắt màu nâu đỏ, thần thái cũng nhìn khá ít nói.

-Đây ạ. (Mana)

Cô lấy ra một tờ danh thiếp và đưa nó cho Phi Linh. Phi Linh nhận lấy và đọc nó.

-....Nhận ám sát? Ờ....Tatsumiya-san, thầy không nghĩ mình cần ám sát ai đâu.

Phi Linh sau khi đọc xong tấm danh thiếp của Mana đưa rồi cười nói với cô.

-Vậy à. Thầy cứ giữ nó, không cần trả lại đâu. Cứ coi như em đùa đi.
(Mana)

-À. Thầy không nghĩ học trò của mình như vậy đâu. Dù sao cũng cảm ơn em, thầy sẽ gọi em nếu cần.

Phi Linh cười.

-Vậy ạ. Thế thôi em xin phép. (Mana)

-Ừm. Mau về lớp kéo giáo viên tiết kế cho đứng ngoài đấy.

Phi Linh phất tay bảo Mana nhanh chóng về lớp. Mana cũng nhanh chóng rời đi.

-Ám sát à? Đúng là một cô bé thú vị!

Phi Linh cảm thán. Sau đó cất tờ danh thiếp vào trong túi của mình và đi đâu đó.

Tại một nơi khuất tầm nhìn nơi Phi Linh, Takahata đứng quan sát Phi Linh, rời đi với điều thuốc trong miệng.

-Thầy giáo mới à? Hình như người đó trông khá quen nhỉ?

Takahata lăm bắm và lục lọi trong đầu mình đã từng gặp Phi Linh ở đâu.

Vì không biết đi đâu, Phi Linh đành về nhà.

-Về sớm thế?

Eriserine đang nằm trên chiếc ghế sa-pha dài được đặt ở phòng khách, tư thế có vẻ cô ấy đang chán rồi.

-Ừ, có hai tiết thôi. Trông em chán nản thế.

Phi Linh để xấp giấy tờ lên trên bàn và đến kế bên chiếc ghế sofa.

-Ne~Lập khế ước với em đi. (Eri)

-Khế ước? (Phi Linh)

-Phải. (Eri)

-Lập thế nào? Em cái gì cũng biết làm sao lại đi nói anh cái anh không biết. (Phi Linh)

-Umu, vậy thì làm đi. (Eri)

Eriserine gật đầu hài lòng.

-A! Phi Linh về rồi. (Illya)

Illyasviel từ trên cầu thang chạy xuống mừng rỡ chào Phi Linh.

-Ồ! Illya dậy rồi à?! Trời còn sớm, lát nữa ta dẫn hai mẹ con đi chơi một chút.

Phi Linh cười nói.

-Woa! Lâu rồi không đi đâu chơi. Illya muốn đi bơi. (Illya)

-Rồi rồi, đợi ta với mẹ Eri con làm chút việc, rồi ăn trưa sau đó sẽ đi.

Phi Linh gật đầu.

Ôi cha! Tuần này việc nhiều quá, có khi không up liên tục được. Mọi người thông cảm.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 260: Đi Kiếm Việc Làm Thêm Thôi, Chỉ Làm 2 Ca Thì Tiêu!

Nghe Phi Linh nói vậy, Illyasviel gật đầu đáp ứng sau đó đi theo Chachamaru đi ăn sáng.

-Làm ở đây luôn à? (Phi Linh)

-Ở đâu chả được, đây là nhà mình chứ có phải nhà người ta đâu mà sợ.
(Eri)

-Ừ. Chắc vậy. (Phi Linh)

Eriserine không nói nữa, và cô đưa ngón trỏ của tay phải chĩa xuống dưới, trên nền nhà bắt đầu phát sáng lên, từ từ hiện dần những đường sáng, chúng đi rất có hệ thống, về ngoài dần được hình thành, một vòng tròn Phép Thuật. Những chi tiết bên trong vòng tròn dần được hoàn thiện.

-Hai người chúng ta bước vào giữa vòng tròn này. (Eri)

-Ừm. Rồi sao nữa? (Phi Linh)

Phi Linh hoàn toàn không hiểu Eriserine muốn làm gì khi nói lập kế ước, nhưng dù là gì thì cậu vẫn chấp nhận, bởi vì đó là điều cô muốn, miễn là nó không quá quá quắc.

-Hôn em.

-Hả?

Eriserine ngẩng mặt lên nhìn Phi Linh, rồi cô nhắm lại và nói, khiến Phi Linh bất ngờ. Cậu gãi đầu.

-Nhanh lên! (Eri)

-Ừ...Anh hôn đây.

Phi Linh hết cách, sau đó cậu cúi người xuống, tay phải đặt lên má Eriserine.

-Ne~ em biết không? Dù trong hình dáng thế nào, trong mắt anh, em vẫn cứ đẹp đến trắng lệt.

Phi Linh nhìn gương mặt đang nhắm hai mắt lại đợi Phi Linh hôn mình. Nghe được Phi Linh nói thế, mặt Eriserine có hơi đỏ. Nhưng cô nói lại:

-Thế trông em không đẹp trong hình dáng này à?

-Ế? Làm gì có. Cần gì phải đẹp trong mắt nhiều người, em chỉ cần đẹp trong mắt anh là đủ rồi. (Phi Linh)

-Hừ, chỉ được cái miệng lưỡi. Nhưng anh so với mấy tên riajuu thì còn lâu mới bằng. (Eri)

-Tsk...Đừng có đem anh đi so với mấy tên đó. (Phi Linh)

Do lúc nói chuyện Eriserine đã mớ mắt, Phi Linh dứt lời, cậu đã hôn Eriserine. Một cái hôn sâu. Eriserine tận hưởng nó với đôi má ửng hồng, cô lấy đôi tay choàng qua cổ Phi Linh, giữ chặt lấy cậu.

Vòng tròn Phép Thuật dưới chân hai người phát sáng dữ dội, gió nổi lên xung quanh phòng khách.

Khoảng 1 phút sau, hai người tách nhau ra.

-Fuha~ anh hôn kém quá. (Eri)

-Chuyện đó làm sao anh làm tốt được, anh có kinh nghiệm về mấy việc này bao giờ. Dù hôn em một lần nhưng lần đó cũng hên xui thôi. (Phi Linh)

-Tập thêm đi. (Eri)

-Em cho anh tập à? (Phi Linh)

-Tập với Chachamaru ấy. (Eri)

-Đừng đùa kiểu đó chứ! (Phi Linh)

Trong lúc hai người xì xào, vòng tròn Phép Thuật dần lặn đi, ánh sáng tan dần, để lại giữa hai người một lá bài, lá bài xoay vòng trên không trung, sau đó Phi Linh cầm lấy nó.

-Đây là? (Phi Linh)

-Pactio. Nó sẽ giúp anh sử dụng sức mạnh, tăng cường năng lực của mình, kích hoạt có công dụng như một Bảo Cụ đấy. Không cần phải xài những thứ như Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ kia đâu. Ở đâu thì nên dùng thứ quen với nó, như vậy mới vui.

Eriserine cười nói.

-Vậy à. Thế cũng được. Như vậy anh cũng thấy thích hơn.

Phi Linh gật đầu đồng ý với quan điểm của Eriserine.

Trên lá bài Pactio của Phi Linh, hình cậu đứng rất oai đấy, và...có một cuốn sách lơ lửng trên tay cậu.

Cậu thầm nghĩ sao lại là sách, nhưng ý nghĩ nhanh chóng vụt đi vì cậu không quan tâm lắm, từ từ sẽ có dịp tìm hiểu công dụng của nó.

Sau đó, Chachamaru đi chuẩn bị bữa trưa cho ba người. Do Phi Linh cũng lâu rồi không vào bếp nên cậu xuống bếp phụ.

-Chà, món ăn do Linh à?! Khá mong đợi đấy! (Eri)

-Phải, phải. Illya cũng muốn ăn. (Illya)

-Thôi nào. Thức ăn ta nấu có gì đặc sắc lắm đâu. (Phi Linh)

-Tôi xin phản đối ý kiến của Master, món ăn ngài nấu rất ngon.
(Chachamaru)

-Cô ném hơi nào thế? (Phi Linh)

-Lúc này tôi không nhìn được nên thử rồi. (Chachamaru)

-Eri, em còn cho Maru-chan tính năng ném nữa hả?

Nghe Chachamaru nói vậy, Phi Linh ngạc nhiên hỏi.

-Không biết, em đói rồi, cho em một chén. (Eri)

-Rồi rồi, hoàng hậu ạ. (Phi Linh)

-Illya nữa! (Illya)

-Ok. Của công chúa Illya. (Phi Linh)

Phi Linh bới cơm cho hai người, sau đó nhìn Chachamaru, hỏi:

-Mari-chan, em có ăn không? Eri, em có giúp em ấy có chức năng tiêu thụ thức ăn không?

-Chachamaru ăn được hết đấy. Thức ăn tự chuyển thành năng lượng ngay khi đi vào cơ thể. (Eri)

-Vậy à. Thế thì cùng ăn chung nào, Maru-chan. (Phi Linh)

-Vâng, cảm ơn Master. (Chachamaru)

Chachamaru ngồi xuống và ăn chung với ba người. Sau đó thì Phi Linh dẫn Eriserine và Illyasviel ra ngoài đi bơi theo ý của Illyasviel.

Vì chuyến đi chỉ tốn có 1 ngày thông qua cổng dịch chuyển nên không mất thời gian đi lại. Cùng ngày thì ba người đã về rồi.

-Trời ạ! Không lẽ suốt ngày đi kiểu này anh cũng ngán chết mất!

Phi Linh mệt mỏi nằm trên giường, cậu bị Eriserine lẫn Illyasviel hành một người.

-Này, anh sẽ đi kiếm việc làm thêm, cứ hai buổi dạy thế này khiến anh trở thành một con lười mất.

Phi Linh thở dài nói.

-Vậy à. Tùy anh. Em đi ngủ đây. (Eri)

-Ừ. Ngủ ngon.

Phi Linh gật đầu đáp. Sau đó cậu cầm chiếc điện thoại thông minh của Eriserine và lướt mạng tìm kiếm thông tin về việc làm xung quanh khu vực thành phố Mahora. Có khá nhiều việc để xin vào làm thêm, cậu nghĩ chắc nó sẽ ổn nếu mình nhận một công việc ổn định.

Sau đó cậu cất điện thoại và nhắm mắt say giấc.

-Dù sao thì...công việc vẫn tốt nhỉ?

Phi Linh thầm nghĩ, sáng sớm hôm sau, được học viện Mahora giới thiệu cho khá nhiều việc làm, cậu chọn làm ở một quán ở trung tâm thành phố Mahora.

Phi Linh chọn làm bồi bàn, nó có vẻ hợp với mái tóc của cậu, hơn nữa cũng là một công việc vận động nhẹ, không thể để cho cơ thể tạm thời này bị cứng cơ được.

-Nhưng mà...sao hai người lại ở đây?

Phi Linh ngó sang hai cô gái thân hình nhỏ nhắn đã ngồi vào bàn ăn tựa lúc nào. Eriserine và Illyasviel đã đến chỗ cậu vừa mới nhận việc.

-Có sao nào? Hai mẹ con em đến xem chỗ làm việc của anh, không lẽ không được sao?

Eriserine mắt nhắm nói. Illyasviel gật đầu nhiệt tình.

-Ý anh không phải ý đó. Ma~ anh không bận tâm đâu. Miễn hai người vui là được.

Phi Linh thở dài.

-Ara~, trông anh không vui khi có bọn em ở đây nhỉ? (Eri)

-Ừ...Đã bảo không có. Em làm khó anh quá! (Phi Linh)

-Hufufufu...(Eri)

Eriserine lấy tay che miệng mình cười khúc khích.

-Bồi bàn. (Khách)

-Vâng. Tôi đến ngay. (Phi Linh)

Nghe tiếng của khách hàng gọi, cậu nhanh nhẹn đáp lại, và nhìn hai cô gái, cậu nói:

-Xin lỗi, hai người ngồi chơi, gọi món thì anh lấy cho. (Phi Linh)

-Rồi. Anh đi đi. (Eri)

-Cố lên, Phi Linh. (Illya)

Phi Linh rời đi, hai cô tiếp tục ngồi chơi, quan sát.

Hôm sau, lại đến ngày Phi Linh đi dạy. Lịch của cậu là thứ hai đầu tuần và thứ năm. Còn lại thì cậu sẽ đi làm thêm như ngày hôm qua đã làm.

Khi cậu đến sân trường, các bạn học sinh lớp 2-A đã có mặt đông đủ, Phi Linh gật đầu sau khi đã điểm danh từng người một, không có ai vắng cả.

-Cả lớp đi học đủ. Ok. Vậy hôm nay lớp trưởng hôm nay em không cần khởi động cho lớp. (Phi Linh)

-Ế? Sao vậy thầy? Không lẽ không tập à? (Ayaka)

-Không phải không tập, mà hôm nay thầy sẽ cho mọi người thư giãn bằng phương pháp thiền. (Phi Linh)

-Thiền? Theo em được biết thì thiền được những người luyện khí công luyện tập, thầy muốn bọn em làm gì? (Ayaka)

-Một phần đúng, kiến thức rất tốt, lớp trưởng. Hôm nay thầy dạy mọi người thiền. Điều chỉnh cơ thể, khiến bản thân khỏe hơn. (Phi Linh)

-Ồ....(Cả lớp)

-Để ngồi thiền, các em hãy ngồi xếp bằng như thầy đây.

Phi Linh vừa nói, cậu rồi xuống và vắt hay chân đặt lên đùi và đặt hai tay lên hai chân. Một tư thế ngồi thiền hoàn hảo.

-À mà sẽ có người không làm được như thế này cũng không sao. Chỉ cần thoải mái là được rồi.

Phi Linh dứt lời, cậu bảo cả lớp ngồi xuống và làm như cậu.

-Ừm, sau đó các em nhắm mắt và hít thở đều và sâu, cố giữ khí của mình tồn đọng trong người và từ từ thở ra.

Vừa nói, Phi Linh vừa làm mẫu cho mọi người làm theo. Mục đích của cậu rất đơn giản mà thâm thúy, một buổi thể thao, một buổi thư giãn xả stress, đồng thời luyện cho cơ thể các học sinh lớp 2-A càng thêm dẻo dai, bền bỉ, hơn nữa nếu có người có thiên phú cao, người đó có thể luyện ma lực từ từ, khiến nó lớn dần từng ngày, tuy nói là lớn nhưng không quá lớn, thực tế, những người tu tiên bên những tiểu thuyết tiên hiệp mọi người hay thấy họ lấy linh khí từ Thiên Địa để tu luyện, tốc độ tu luyện rất nhanh, nhưng nó là không đúng. Tu luyện như vậy, gây tổn hại cho Tự Nhiên vô cùng lớn, tốc độ hấp thu lớn tốc độ hồi phục của Tự Nhiên quá nhiều khiến những người luyện công theo cách đó mau chóng bị Tự Nhiên trục xuất.

Nhưng cách luyện của Phi Linh thì khác, ngay từ đầu cậu cũng ảnh hưởng Tự Nhiên khá nhiều, nhưng từ khi tìm ra cách để giảm thiểu tốc độ đến mức tối thiểu, để mà Tự Nhiên không hề bị ảnh hưởng, so sánh một ngày luyện của trong truyện tiên hiệp là 5-10% thì ở đây cách của cậu chỉ luyện 1%, đó là những người có thiên phú cao, còn loại bình thường thì khoảng 0,05%.

Trong khi mọi người cố gắng thử tập luyện, Phi Linh bước đến phía sau của từng người để điều chỉnh cho họ không đi theo cách sai.

-Nhớ thư giãn nhé các em. (Phi Linh)

Cậu nói để lớp có thể thư giãn, sau đó, cậu âm thầm khởi động [Tự Nhiên Chủ Quyền].

Đây là phương pháp mà cậu tìm ra, khi mà mọi người đang hít thở, cậu trung hòa những nguồn ma lực và kì được mọi người hít vào thông qua môi trường, sau đó những thứ này sẽ tự đi ra, một phần nào đó giữ lại trong cơ thể các cô nữ sinh này, đồng thời Tự Nhiên cũng không hề bị tác động nhiều.

-Hử?

Phi Linh đang thi triển thì đột nhiên phát hiện có ai đó đang theo dõi mình. Cậu nhát viên đá lên, và ném về phía một góc tối trong bụi cây gần đó.

-Ái! (???)

Một tên trung niên tóc màu xám hơi ngả bạc Takahata.

-Anh làm cái gì mà đi theo dõi lớp tôi dạy thế?

Phi Linh híp một bên mắt hoài nghi.

-Ui cha! Có cần phải làm thế không, Phi Linh-sensei? Dù sao tôi cũng là chủ nhiệm của lớp 2-A mà, tôi xem tí lớp mình học cái gì thôi.

Takahata gãi đầu nói. Phi Linh để ý và cảm nhận xung quanh Takahata tồn tại một loại năng lực rất giống với kì.

-Vậy ra là senpai, xin lỗi.

Phi Linh nói.

-À không, không có gì. Do tôi thần thần bí bí thôi. Mà cậu đang cho bọn nhỏ học cái gì thế? Thiền à?

Takahata cười nói, sau đó chỉ vào các cô học trò đang tập ngồi thiền.

-Phải, không ngờ senpai có hứng thú với thiền đấy.

Phi Linh cười.

-Đúng vậy. Tôi rất thích ngồi thiền, cơ mà, làm ơn gọi là Takahata là được rồi.

Takahata nói.

-Vậy à. Thế, Takahata-san, anh muốn ngồi thiền chung với tụi nhỏ chứ, tiết tiếp theo cũng là tiết của anh mà nhỉ?

Phi Linh mời, Takahata để tay lên cằm và suy nghĩ.

-Ừ, tôi cũng không có việc gì làm, chắc ngồi thiền luôn vậy.

Takahata cười, ông ta đưa ra đưa ra quyết định tham gia.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 261: Thầy Giáo Nhỏ Tuổi Đến Rồi!

Vì cơ thể của Phi Linh không cần phải ngủ, nên cậu chỉ ngủ không hạn định thời gian, lúc ngủ lúc không, vì thế, cậu có cả buổi tối để làm thứ gì đó, cũng bởi vì lý do tối không có cửa hàng hay nơi nào làm việc cả, cho nên cậu dành ngồi ở nhà và tự sáng tác manga lẫn light novel luôn.

Mới đó đã trôi qua tuần đầu tiên khi Phi Linh và Illyasviel đến với hiện tại nơi Eriserine đã đợi hai người.

-oOo.-

-Ôi, Takahata, hôm nay trông anh trông thả thối?

Chuyện là, Phi Linh đến trường rất sớm nên không sợ bị kẹt “người” phải nói là vậy. Vì lúc nào tất cả học sinh đều chọn một thời điểm mà đến trường khiến giờ đó thành giờ cao điểm vào buổi sáng luôn ấy. Và cậu đến vẫn như thường lệ là thấy Takahata đã ở trường, hôm nay ông ta trông khá thả thối hơn mọi khi nên Phi Linh hỏi.

-À. Phi Linh đó hả? Có một người bạn chuyển đến dạy ở đây hôm nay, cậu ta đến từ Anh Quốc đấy.

Takahata cười nói.

-Thế thì liên quan gì việc anh thả thối?

Phi Linh vẫn thắc mắc.

-Ừm...thực ra cậu ấy sẽ thay tôi đứng lớp 2-A. Cậu ta khá giỏi đấy.

Takahata cười.

-Vậy à. Nếu thế thì tôi cũng muốn xem xem bạn anh ra sao.

Phi Linh gật đầu.

-Hửm? Trông cậu hôm nay vẫn rảnh rỗi nhỉ? Bộ cậu không kiếm thêm việc gì làm sao?

Takahata chú ý đến sắc mặt vẫn tươi tỉnh của Phi Linh mỗi ngày nên hỏi thăm.

-Ồ. Anh hỏi như vậy là chết tôi mất. Tôi đi làm thêm cả sáng lẫn chiều nếu không có tiết đấy. Kể cả tối...

Phi Linh giải thích.

-Oho~ vậy sao. Vậy ra cậu cũng chăm chỉ đấy. (Takahata)

-Thế anh nghĩ cái quái gì về tôi từ khi tôi đến đây thế hả?

Phi Linh bỡ ngỡ nhìn Takahata mà hỏi. Thế quái nào cũng chỉ hăn ngồi thiền theo cách của mình mà hăn lại nghĩ xấu về mình à?

-Ara~ hai người đều ở đây cả à? (Shizuna)

-Vâng, Minamoto-san. Cô đến sớm vậy à? (Phi Linh)

-Vâng, hiệu trưởng có việc gọi tôi lên sớm hơn mọi khi. (Shizuna)

-Vậy à. Cơ mà hình như việc giáo viên mới đảm nhiệm lớp của Takahata cũng làm ảnh hưởng đến lịch dạy của tôi nhỉ?

Phi Linh nhìn Takahata hỏi.

-À. Cái đó thì cậu yên tâm. Cũng chỉ đời tiết của cậu xuống tiết 3, 4 thôi. (Takahata)

-Ế! Vậy là tôi lên dư giờ rồi còn gì.

Phi Linh đau lòng thốt lên.

-Ma~ làm gì cần phải đau lòng đến vậy? Làm giáo viên phải vui tươi lên mới truyền cảm hứng cho học sinh được chứ.

Takahata cười phà lên, xong ông ta lấy một điếu thuốc lá từ trong gói thuốc của mình và châm lửa hút.

-Này Takahata, ít hút thuốc đi. Anh ngỏm sớm đấy.

Phi Linh không thích mùi thuốc lá lắm nên cậu kiểm soát phản ánh.

-Tôi biết mà, nhưng quen rồi, tôi không bỏ được.

Takahata thản nhiên nhúng vai nói, và tiếp tục hút thuốc.

-Thế, tôi ra ngoài đây.

Phi Linh tránh mặt.

-Tôi cũng đi đây. (Shizuna)

-Ồ, chào cô. Ồ bọn nhỏ chạy hăng hái ghê!

Takahata nhìn ra ngoài cửa sổ và thấy rất nhiều nữ sinh đã đến trường với không khí hừng hực, sôi nổi.

-Được rồi, Asuna. Tụi chị đi đây. Em tự về nhé nhóc, OK? (Konoka)

-Cút đi nhóc! (???)

-A...không...tôi là.... (???)

Ngó xuống phía dưới, Takahata thấy tiếng ồn ào, ông nhìn thấy một cậu bé tóc đỏ khoác chiếc áo choàng màu trắng và sau lưng là ba-lô với một đồng thứ linh tính treo trên nó như cậu đang đi du lịch ấy. Còn đang đứng khá gần với cậu là hai cô nữ sinh, một cô với mái tóc màu cam thắt hai bím, cũng là người đuổi cậu bé kia đi, một cô với mái tóc đen mà hôm đầu tiên hỏi ngớ ngẩn trong tiết đầu thể chất của Phi Linh, Konoka Konoe.

-Thôi nào, Asuna!

Takahata lớn giọng gọi vì từ trên cao cũng có khoảng cách không phải là nhỏ. Ba người ở dưới có vẻ nghe thấy và nhìn lên.

-Chào Negi! Lâu quá không gặp!

Takahata hướng lời chào về phía cậu bé.

-Thầy Takahata?! Em chào thầy ạ! (Asuna)

-Chào thầy Takahata! (Konoka)

Asuna vừa hớn hờ vừa lúng túng khi trông thấy Takahata và cô chào ông với thần sắc hơi ngượng cùng một chút hưng phấn, Konoka vẫn vui vẻ như ngày thường và chào Takahata như thường lệ.

-Lâu quá không gặp, Takamichi! (Negi)

-Ế? (Asuna và Konoka)

Cuối cùng cũng đến tiết của Phi Linh, từ này giờ cậu khá rảnh nên đi la cà đủ thứ nơi nhằm để thời gian mau trôi qua.

-Ồ, hôm nay các em trông vui thế nhỉ?

Phi Linh quan sát sắc thái của từng cô học trò mình, ai nấy cũng rất vui như gặp ai đó mà mình thích lắm ấy.

-Vâng. Hôm nay lớp của chúng em có giáo viên mới chủ nhiệm.
(Ayaka)

Lớp trưởng Ayaka vẻ mặt rất thích thú trả lời câu hỏi của Phi Linh.

-Ho~ vậy sao.

Phi Linh gật đầu.

-Hơn nữa là một người rất đẹp trai và đáng yêu nữa. (Ayaka)

Có chút hơi lỗ trong cách diễn đạt của mình, hai mắt cô sáng long lanh, miệng mỉm cười và mặt như đang mơ tưởng thứ gì đó không hay.

-Vậy à. Dù sao thầy cũng sẽ gặp chủ nhiệm đẹp trai của lớp em sớm thôi.

Phi Linh nhúng vai nói.

-Ara~ thầy chưa gặp thầy Negi sao? (Ayaka)

-Chưa. (Phi Linh)

-Đáng tiếc thật! Hai người trông đẹp trai cũng gần xấp xỉ nhau đấy. Mà thầy Negi chắc là hơn thầy rồi. (Ayaka)

Vẻ mặt của Ayaka lại bất thường, như có hào quang ảo tưởng đang bao quanh cô.

-Được rồi. Thầy chả có đẹp gì đâu. Nào, cho mọi người đi. Hôm nay thầy cho tập thể lực đấy.

Phi Linh cầm tấm bảng điểm danh đánh nhẹ vào đầu Ayaka để lôi cô trở về từ mộng tưởng. Sau đó Ayaka điều hành mọi người khởi động nóng người.

Khi đã hoàn thành, Phi Linh đứng trước lớp và nói:

-Ừm...buổi hôm trước thầy dạy thiền. Mọi người có về nhà tập luyện thêm không nào?

-Có. (Cả lớp)

-Vậy à. Thế thì nhớ về tập thường xuyên nhé. Có công mài sắc có ngày nên kim, cố gắng kiên trì sẽ giúp các em có một cơ thể khỏe khoắn.

Phi Linh vỗ tay nói. Cả lớp đáp lại đồng thanh. Phi Linh gật đầu, sau đó nói:

-Ừ, hôm nay chúng ta sẽ học võ. Biết chút võ phòng thân là chuyện tốt, dù sao các em cũng khởi động nóng người rồi. Ai trong các em nghĩ mình dùng tay mạnh hơn dùng chân nào?

Hỏi nhưng chẳng thấy ai trả lời, có vẻ như không ai nghĩ thế cả.

-Thôi được rồi, thầy tự kỷ lâu rồi. Cũng chỉ học một số thứ cơ bản thôi.

Phi Linh thở dài nhúng vai nói.

-Các em đứng dậy nào. Thầy dạy các em học một chút về võ mà thầy học được. Cũng không có gì đặc sắc đâu.

Phi Linh vừa nói, cậu đi qua một bãi đất trống. Lưu lượng không khí xung quanh cậu bỗng chốc thay đổi, chúng như đang được Phi Linh hút vào, nén lại lại ở đầu năm dăm đã siết chặt lại của mình.

Vù vù.....

Cậu dấm ra, lực dấm áp suất vào không khí, khiến cho không gian phía trước Phi Linh xuất hiện những luồng gió nhẹ, nhưng vẫn có thể cảm nhận và thấy được bằng mắt, nên các bạn nữ sinh rất lấy làm ngạc nhiên. Có một vài em thì vẻ mặt như đã gặp một người thú vị.

Sau đó, Phi Linh hướng dẫn các học trò của mình luyện tập dấm sao cho đúng cách để tạo ra đòn đánh mang lại hiệu quả tốt nhất.

Cũng khoảng trưa, Phi Linh trở về sau khi đã hết tiết. Cậu bước ra phía trước học viện Mahora, là một sân được lát gạch sàn rất sạch sẽ và lịch sử, có cả cầu thang đi xuống. Tại đó Phi Linh thấy một cậu bé tóc đỏ đang ngồi trên bậc thang.

-Này cậu nhóc, đây không phải trường tiểu học đâu. Nhóc đợi ai à?

Phi Linh gọi cậu bé đó và hỏi.

-Ế?! Lại nữa sao? (Negi)

-Hử? Nhóc nói gì thế?

Phi Linh bước đến gần Negi và cúi người xuống và ghé tai gần cậu ta và hỏi.

-A! Không, không, anh hiểu lầm rồi. Tôi là giáo viên. (Negi)

Negi loạn choạng quơ tay quơ chân, Phi Linh để ý tấm bảng điểm danh mà Negi cầm trên tay, cậu thấy được đó là bảng điểm danh của lớp 2-A. Cậu tự mình suy nghĩ lấy về cậu nhóc trước mặt.

-Hử? (Negi)

Trong lúc Phi Linh đang suy nghĩ, Negi nhìn về một phía khác của học viện, một cô gái tóc xanh ngả tím mái như che hết cả mắt nhìn đường nhưng có vẻ cô vẫn thấy được, đang khiên một chồng sách khá cao.

-Là Nodoka Mizayaki ở bàn số 27? Mang nhiều sách mà đi lại thế thì nguy hiểm quá! (Negi)

-A! (Nodoka)

Bỗng dưng Nodoka đi không cẩn thận, trượt chân ở bậc thang kế tiếp, Negi giật mình, mặc dù đã dự đoán trước. Cậu nhìn sang Phi Linh đang suy nghĩ gì đó nhưng không để ý đến hành động của cậu nên cậu nhanh chóng chạy lại phía Nodoka, cậu rút cây gậy được quấn với một lớp vải trắng cũ ra.

-Haizz...ủa? Là thằng nhóc...còn cả Phi-sensei nữa? (Asuna)

Asuna trên đường mua đồ về lớp thì trông thấy Negi đang chạy lại phía Nodoka, còn có Phi Linh đang đứng đực ra suy nghĩ.

Thực tế Phi Linh nghe thấy cái tên Negi này khá là quen quen, như đã từng nghe ở đâu rồi, nên cậu thử nghĩ xem có nhớ ra không, vậy là cậu chẳng thấy gì cả.

-(Ma lực?!)

Chợt Phi Linh từ trong suy nghĩ mà tỉnh ra vì nguồn ma lực bất ngờ được bạo phát ra, cảm nhận được nguồn ma lực, Phi Linh quay sang nhìn Negi đang cầm cây gậy đã bung lớp vải cũ, trông cây gậy khá giống một cây trượng dành cho pháp sư hay sử dụng.

Negi thi triển một phép tạo ra lực cản nhờ gió, khiến cho Nodoka rơi xuống gần sát đất đã được giữ lại khoảng thời gian ngắn. Negi tận dụng khoảng thời gian đó mà sử dụng Phép Thuật gió, tăng tốc cho bàn chân và

chạy nhanh về phía Nodoka. Negi thành công chen ngang vào lực rơi tự do của Nodoka, ôm cô và cả hai cùng nhào theo hướng Negi chạy. Negi đón được Nodoka, cậu ta chà sát người trên đất.

-Bạn Mizayaki có sao không?

Negi lo lắng hỏi, vì quá sợ hãi và bất ngờ, Nodoka còn chưa kịp nhận thức được chuyện gì. Nhưng Phi Linh và cả cô bé Asuna đã biết chuyện gì rồi.

Phi Linh huyết sáo một cái, khen ngợi Negi gang tấc cứu được Nodoka. Nhưng Asuna thì khác, cô ta nhanh chóng chạy tới và mang Negi phóng đi vào một nơi khác rất nhanh gọn lẹ.

-Are? Asuna-san? (Nodoka)

Cô bé giật mình khi Asuna chạy băng qua mình và mang thầy Negi đi.

-Em ổn chứ?

Phi Linh bước đến và đưa bàn tay ý muốn đỡ cô bé dậy.

-Phi...sensei? (Nodoka)

-Trông em có vẻ vẫn ổn nhỉ? Coi nào đứng lên đi, bắn hết đồng phục rồi.

Phi Linh cười nói, cậu đã nhanh chóng nhặt đồng sách rơi rải rác cầm trên tay kia rất ưa là bình thường.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 262: Eri Và Illya-Chan Gia Nhập

-Vâng, em ổn ạ. Cảm ơn thầy. (Nodoka)

Nodoka tự mình đứng dậy, và phúi bụi bám còn đọng lại trên quần áo. Xong rồi cô cúi người 45 độ với Phi Linh đáp lại sự giúp đỡ của cậu.

-À, nếu em không có gì thì thôi. Ủa mà sao em lại đi ra đây thế? Không có tiết à?

Phi Linh nhìn Nodoka ở ngoài này nên thắc mắc hỏi.

-Không, em chỉ đi mượn sách thôi. Với lại em đang về lớp, hôm nay cả lớp tổ chức tiệc chúc mừng thầy Negi.

Nodoka nói.

-Hừm, vậy thì em đi đi, kéo mọi người đợi.

Phi Linh nói.

-Vâng. Em đi đây ạ.

Nodoka lễ phép cúi đầu chào Phi Linh rồi cô rời đi.

Phi Linh đưa mắt nhìn về phía Nodoka rời đi, sau đó lại nhìn về phía Asuna và Negi rời đi.

-Pháp sư đến làm thực tập ở thời đại này à?

Phi Linh lăm lăm, cậu quay lưng rời đi.

Phi Linh quay về ngôi nhà tranh của Eriserine.

-Anh về rồi đây.

Phi Linh mở cửa gỗ ra và bước vào bên trong nhà. Cậu thấy đầu tiên là Chachamaru đang mát-xa cho chủ nhân của cô, Eriserine, người đang nằm trên ghế sofa.

-Mừng Phi Linh về! (Illya)

Illyasviel chạy từ trên phòng mình xuống, cô bé trông khá là vui vẻ, có vẻ thích thú với điều gì đó khiến cậu cũng lấy làm ngạc nhiên.

-Anh về rồi đó hả?

Eriserine trông chán chường nằm lê trên chiếc ghế sofa và ngẩng đầu nhìn Phi Linh.

-Ừm. Illya hôm nay có gì vui vậy?

Phi Linh ngồi xổm xuống và cười nhìn Illyasviel.

-Nee nee~, Phi Linh. Phi Linh biết không, ngày mai Illya đi học đấy.

Illyasviel hào hứng nói.

-Vậy à. Thế Illya học ở đây thế? (Phi Linh)

-Tất nhiên là...ừm...ừm....(Illya)

Illyasviel háo hức nói thì Eriserine từ lúc nào đã ở kế bên con bé, cô ấy lấy tay che kín miệng con bé lại khiến cô bé không thể nói được câu nào nữa.

-Chuyện Illya đi học không cần thiết phải nói với anh, anh lo đi làm thêm đi. (Eri)

-Sao thế? Eri, em bị sao thế?

Phi Linh nhìn bộ dạng thần thần bí bí của Eri mà hiện lên những câu hỏi. Nhưng Eriserine mặc kệ cậu và kéo Illyasviel vào trong với sự giúp đỡ của Chachamaru vào lên phòng, cậu không hiểu sao từ trên tầng trên có tiếng ồn ào khá nhỏ.

Sau đó Eriserine đi xuống một mình, không có Chachamaru hay Illyasviel.

-Anou...Eri-san, em vừa làm gì thế?

Phi Linh có cảm giác không lành, cứ như tính cách kỳ quái của Eriserine lại nổi lên ấy.

-Không có gì. Anh mau vào làm cơm nhanh đi. Em đói rồi.

Eriserine phát mái tóc dài của mình và đi vào trong bếp.

-Ô...Anh làm ngay...

Mang theo nhiều câu hỏi chưa được giải, Phi Linh đi vào bếp và nấu đồ ăn. Khi làm xong, cậu lớn tiếng gọi Illyasviel và Chachamaru xuống nhưng không thấy trả lời.

-Kệ chúng nó đi. Lát chúng nó ăn sau. (Eri)

Eriserine chống cằm ngồi trên ghế chờ ăn, híp một bên mắt và nói.

-Hừm...Hôm các em trong lạ quá đấy? Thật là không cần anh lo chứ?

Phi Linh vừa xào đồ vừa quay sang hỏi Eriserine.

-Anh nghĩ em không có đủ khả năng lo việc gì sao?

Eriserine đáp lại cậu nhưng không hề nhìn về phía cậu, cô vẫn chống cằm và đợi món, nhưng Phi Linh cảm giác được rằng không khí phía sau Eriserine như đang muốn nói rằng: “Anh còn dám hỏi nhiều và không làm đồ ăn nhanh lên thì đừng có mong thử thêm một chút” vậy.

-Vậy...vậy thôi.

Phi Linh lạnh hết cả người khi nghĩ đến nó, cậu không hề xem thường lời nói của Eriserine tí nào, cô nói được chắc chắn sẽ không bao giờ không thực hiện nó cho đến khi như đâu.

Cậu bắt đầu khó hiểu, sao hôm nay cô ấy lại như vậy nhỉ? Đói quá sao? Mới có 11h chứ mấy đâu.

Cuối cùng chẳng hỏi được gì, Phi Linh nấu xong cơm cho Eriserine vẫn không thấy hai người kia xuống ăn, đành đi làm tiếp.

-Thật tình! Con bé Illya tí lia cái miệng thật.

Eriserine ăn xong lại nằm ườn ra chiếc ghế sofa, miệng rầu rầu.

Phi Linh tiếp tục đi làm thêm ở quán cà-fê trong trung tâm thành phố như một công việc sau giờ dạy học.

Ngày hôm sau.

Do cả hai mẹ con Eriserine và Illyasviel dậy và đi sớm hơn Phi Linh, Phi Linh cũng không có đến trường ngày hôm nay, vì vậy cậu đi làm thêm như mọi lần. Thứ cậu trông thấy đầu tiên là cả toán học sinh đang gấp gáp chạy đến trường.

-Thật hả trời! Không lẽ bọn nhóc này không thể nào dậy sớm hơn được hay sao?

Trong khi lau bàn, Phi Linh nhìn đám đông không khỏi rợn người.

-Oiya~ không phải Asuna với Konaka kia sao?...Nhóc Negi chủ nhiệm nữa?

Phi Linh trông thấy ba bóng người khá quen, thì ra Asuna và Konoka cũng trẻ giờ như mọi khi.

-Trông con bé Asuna với chủ nhiệm không hòa thuận lắm nhĩ.

Phi Linh thầm nghĩ.

-Cho tôi một ly cà-fê đi. (Khách hàng)

-Vâng tôi đến ngay.

Mãi suy nghĩ, khách vào quán và gọi Phi Linh để kêu nước, câu nhanh chóng trả lời.

-Một ngày bận rộn đây.

Phi Linh lẩm bẩm.

Về phần của Eriserine và Illyasviel, Chachamaru cả ba người hôm nay bắt đầu đi học, mà nơi cả hai học, chính là học viện Mahora. Illyasviel dự định nói cho Phi Linh biết, nhưng bị Eriserine lôi lên trên phòng của mình và trối lại, thành không thể nào xuống dưới được, Chachamaru ngồi kể canh chừng Illyasviel. Phi Linh mà biết có lẽ sẽ khóc lên mất. Về việc Eriserine mang Chachamaru theo cũng chỉ là coi chừng Illyasviel mà thôi.

-Nee nee~ Eri, tại sao lại không cho Phi Linh biết mình học ở đây?
(Illya)

-Nhìn thấy cái mặt ngớ ra của anh ta mới vui. (Eri)

-VẬY sao. (Illya)

Trong lúc nói chuyện thì cả ba đã tới trước học viện Mahora rồi.

-Ồ. Eri....Evangeline, tại sao cô lại ở đây?

Takahata từ cửa sổ tầng trên của phòng giáo viên nhìn xuống và thấy Eriserine và Illyasviel, Chachamaru đang tiến vào trong trường.

-Hử? Takahata hả?

Eriserine lạnh lùng hướng mắt về phía Takahata đáp.

-Ta đến đây liên quan đến người sao?

Eriserine nói. Illyasviel nghe, Takahata tất nhiên không nói được gì, ngay cả khi lần gặp đầu tiên ông cũng chẳng dám đụng chạm tới Eriserine rồi, cô như một con quái vật trong lồng cô gái đáng yêu này vậy.

-Đi thôi, Illya, Chachamaru.

Eriserine mặc cho Takahata và đi vào trong, Illyasviel nhìn Takahata, chào ông ta một cái rồi chạy theo Eriserine phía sau, Chachamaru tương tự.

-Haizz...Tính cách cô ta chẳng đổi tí nào.

Takahata thở dài rồi lấy điếu thuốc từ gói thuốc rồi châm lửa hút. Ông hút một hơi và phả ra toàn khói.

Đi vào trong học viện, Eriserine và Illyasviel thay giày của mình bằng đôi giày khác của học viện đã trang bị cho học sinh của mình nhằm không để học viện phải bận nhiều quá.

Eriserine nhanh tiến về phòng hiệu trưởng Konoemon.

-Konoemon, giáo viên chủ nhiệm lớp ta đã có rồi chứ?

Eriserine hiên ngang mở cửa và vào trong. Ở trong, cô thấy có Konoemon đang ngồi ở bàn của mình đặt ở gần cửa sổ lớn, mở cửa có thể thấy, một tên nhóc tóc đỏ đeo kính tròn nhỏ, một cô gái cao cũng mang chất quý phái tóc vàng đứng kế bên cậu nhóc tóc đỏ, cả Shizuna đang đứng kế bên Konoemon nữa.

-Ồ, Evangeline-chan. Cô đến đúng lúc quá. Negi, đây là học sinh chuyển trường mới của lớp cậu, Evangeline, Illyasviel và Chachamaru. Mong cậu giúp đỡ ba người này. (Konoemon)

Ông ta đưa tay giới thiệu, Negi và Ayaka quay lại và nhìn ba người.

-Phiền phức cho người rồi.

Eriserine phất tóc và nói. Illyasviel ngược lại thái độ không có như Eriserine, cô bé cúi đầu, Chachamaru cũng có nghĩ và làm giống Illyasviel, cả hai nói:

-Làm phiền thầy.

-À không không có gì đâu. Các bạn hãy theo tôi vào lớp nào. Đến giờ rồi. (Negi)

Negi quay người lại chào Konoemon rồi cùng Ayaka rải bước ra ngoài, Eriserine và hai cô gái cũng đi theo Negi.

-Không biết tại sao cô ta nổi hứng lên muốn đến trường thế kia?
(Konoemon)

Mặc dù đã được Eriserine thông báo sẽ vào học trong học viện, nhưng ông vẫn thắc mắc tại sao cô lại muốn vào học. Lý do cũng chẳng có gì, cô thích thì cô vào.

-Này nhóc...

Negi dẫn mọi người về lớp, trong khi đó, bước trên hành lang, Eriserine nhìn Negi và nói, Negi nghe được nên quay lại, thắc mắc Eriserine muốn nói cái gì nhưng nhanh lắm Eriserine quay đi và nói:

-Thôi không có gì cả.

Eriserine nói. Cả đám nhanh chóng vào lớp. Nodoka ló đầu ra cửa sổ hành lang nhìn thấy Negi thì mặt hơi đỏ và lo lắng.

-A! Chào bạn Miyazaki. (Negi)

-Ch...chào thầy. (Nodoka)

Không nhận ra vẻ mặt của Nodoka, Negi vẫn tiếp tục bước vào và mở cửa lớp, Ayaka đi ngay phía sau nhanh chóng chụp lấy đồ lau bảng dính đầy bụi phấn đột nhiên rớt xuống khi Negi mở cửa ra.

-Cả lớp đứng lên. (Nodoka)

Nhìn thấy Negi vào trong và không có vấn đề gì, cô mở miệng gọi mọi người tập trung và đứng dậy, thay Ayaka điều động mọi người chào giáo viên.

-Kh...không cần đâu.

Negi ngượng ngùng cùng hơi bối rối trước động tác của mọi người, Ayaka cũng về chỗ của mình.

-Chúng em kính chào thầy ạ!

Cả lớp đồng thanh cúi đầu và chào Negi.

-Cảm ơn. Mời ngồi!

Negi vui vẻ đáp lại lời chào mở đầu buổi học đầy náo nhiệt và chào đón của học trò mình.

-À..ừ..(Negi)

Do Asuna truyền tín hiệu mật bảo Negi làm gì đó, nên câu hơi đứng hình một chút.

-Ề....trước khi bắt đầu buổi học, chúng ta có ba học sinh chuyển trường vào lớp chúng ta cùng học. Ba bạn vào đi nào.

Negi mở đầu bằng việc dẫn lời cho Eriserine, Illyasviel và Chachamaru bước vào trong lớp. Cả lớp nhìn thấy ba người đều cảm thấy có hảo cảm, ba người đều có dung nhan hơn người, đẹp tiên vậy, chưa kể mức độ dễ thương của hai cô gái loli là không đong đếm được.

-Tôi là Evangeline. Mong mọi người giúp đỡ.

-Mình là Illyasviel. Mọi người giúp đỡ mình nhiều nhé!

-Tôi là Chachamaru, mong được làm quen.

Cả ba lần lượt giới thiệu.

Cả lớp đồng thanh òa lên ngạc nhiên và vui mừng hòa lẫn tò mò về ba cô bạn mới cùng lớp của mình.

-Thôi nào mọi người, chúng ta vào tiết học nào. Chúng ta bắt đầu tiết học. Ba bạn hãy tìm chỗ ngồi còn trống và ngồi học nhé.

Negi nhìn ba người và hướng mắt về phía chỗ ngồi còn trống. Cả ba nhanh chóng đi xuống hàng ghế lớp học và ngồi vào chỗ, mang theo rất nhiều cặp mắt của các cô bạn mới trong lớp.

-Hãy mở trang 76.

Negi cầm quyển sách tiếng anh lên, tay kia cầm phấn và bắt đầu bảo mọi người mở sách theo yêu cầu của mình. Eriserine, Illyasviel và Chachamaru tất nhiên không hề thiếu sách, nên ba người nhanh nhanh lấy sách ra và “chăm chú” học.

8/3 vui vẻ nha:3

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 263: Hình Như Chưa Có Chuyện Gì Lớn Xảy

Làm việc đến khoảng trưa, Phi Linh được nghỉ giữa giờ nên cậu đi đâu đó ngắm cảnh, tất nhiên quen thuộc vẫn là học viện Mahora, cậu đi đến đó cũng không hay biết gì.

-Nhóc Negi?

Phi Linh đi đến học viện và thấy Negi đang ngồi trên bậc thang, vẻ mặt có hơi buồn.

Dù vậy, nhưng tiếp theo Phi Linh lại thấy 3 cô gái mặc đồng phục của học viện Mahora đến trước mắt Negi và cười nói, trong đó có cô bé Nodoka hôm qua Phi Linh.

Vì lý do xấu hổ khi bị cô bạn thân của mình trêu, Nodoka bỏ chạy một mạch, hai cô gái khác cũng phải đuổi theo, Negi lại ở một mình và tiếp tục rầu rĩ.

-Hey, nhóc Negi.

Phi Linh lên tiếng gọi Negi. Negi bất giác nghe được tiếng gọi và ngẩng đầu nhìn.

-A! Anh hôm qua. (Negi)

-Thật đấy hả?! Nhóc là động nghiệp của ta mà không biết ta là ai sao?

Phi Linh nghe Negi nói mà phát bực.

-Ủa?! Thật sao? Anh cũng là thầy giáo của học viện à?

Negi bất ngờ khi nghe Phi Linh nói vậy.

-Ta dạy thể chất cho lớp của nhóc đấy.

Phi Linh gãi đầu.

-A! Vậy à. Thật may quá. Được gặp anh như vậy đúng là hay.

Negi cười ngây thơ nói. Phi Linh nhìn vẻ mặt cậu ta, nhượng một bên mày.

-Cơ mà hôm bữa ta đang nói chuyện với nhóc thì nhóc lại biến đi đâu thế?

Phi Linh giả bộ hỏi thử xem Negi sẽ trả lời thế nào, dù sao cậu chỉ cần nhận dạng ma lực trên cơ thể Negi là có thể biết Negi là pháp sư rồi.

-Ế? Hả? À....tạ....tại lúc đó anh mãi suy nghĩ nên tôi có việc không thể chào anh đi được.

Negi phản ứng có thể nói là rối tung mù, nhìn vẻ mặt là biết chắc chắn là xạo rồi, nhưng đối với mấy cô gái trẻ thì cái mặt này mà trưng ra thì họ gạc mấy cái nghi ngờ mà chạy lại ôm, hôn, véo má ngay, dù sao Negi rất đẹp trai.

-Trông nhóc buồn phiền thế, có chuyện gì xảy ra trên lớp à?

Phi Linh thôi không bàn về việc pháp sư nữa mà quay sang vấn đề chính cậu đến đây.

-....Thật ra thì...tôi lại làm bạn Asuna giận nữa rồi.

Negi bi đát vẻ mặt cúi đầu nhìn đất nói.

-Hửm? Con bé Kagurazaka ấy hả?! Hình như con bé đó có vẻ rất thích Takahata thì phải, lần trước Takahata có tham gia lớp với cả lớp thì con bé cuốn cuồng lên như gặp idol ấy.

Phi Linh vất tay lên cằm và nhớ lại cảnh hôm trước Takahata luyện thiền chung với lớp. Negi biết được Phi Linh cũng biết một chút Asuna nên cậu ta cũng sáng lạng mặt mày một chút.

-Thế, anh có cách gì không? (Negi)

-Không. (Phi Linh)

Negi mong chờ câu trả lời của Phi Linh nhưng cậu đáp lại còn nhanh hơn gió nữa, khiến Negi suýt nữa té vì sửng sờ.

-Con bé là học trò của nhóc mà, dù sao giúp hay không thì tùy nhóc thôi.

Phi Linh nhúng vai nói. Sau đó cậu nhìn lại đồng hồ được đặt một cây cột ở gần đó.

-Ồ, thời gian trôi nhanh quá, ta đi làm tiếp đây.

Phi Linh nói. Sau đó rời đi, để Negi ở lại.

-Thôi mà~ mình cũng không biết nữa. Ba đứa mình vừa mới chuyển đến nên không biết nhiều nơi. (Illya)

Illyasviel trong lớp khoảng trưa được giờ nghỉ ngơi nên mấy cô bạn trong lớp vây quanh nói chuyện với cô rất vui. Eriserine ngồi một góc cũng chung một bàn tiện kèm Illyasviel.

-Thật sao? Các cậu nói tiếng Nhật rành rọt ghê! (Konoka)

Konoka trông rất thân thiện với Illyasviel.

-Trông cậu hưng phấn quá rồi đấy. (Yue)

Yue một cô gái cao hơn Illyasviel và Eriserine chút đỉnh với mái tóc màu xanh tím, cô không nói nhiều lắm, và cô là người bạn đã chọc Nodoka trước mặt Negi buổi trưa này.

-Không có gì đâu. Ayase-san. (Illya)

Illyasviel phất tay bảo Yue cho qua.

-Tại sao Evangeline-san ít nói thế? (Konoka)

-Ế?! Mình không biết nữa. Cậu ấy như vậy từ lâu rồi.

Illyasviel hơi khó trả lời. Cô cười hờ và gãi đầu để kiếm chuyện khác nói.

-Bạn Asuna! Asuna~!

Đột nhiên Negi từ bên ngoài hành lang chạy vào lớp mặc dù đang giờ nghỉ, cậu ta chạy lại chỗ của Asuna, lúc này Asuna bị Negi vô ý “tốc” bay đồ nên còn khá là giận cậu ta.

-Muốn gì nữa đây?! (Asuna)

-Được rồi này, tôi chế ra nó rồi đây.

Negi cầm một ống nghiệm chứa một chất lỏng sủi mấy quả bóng nước bên trong.

-Cái gì? (Asuna)

Asuna thấy Negi trông hào hứng quá nên cố nhin xuống và hỏi.

-Tình được. Thuốc tình yêu ấy mà.

Negi vừa nói vừa lấy tay mở nắp ống nghiệm. Nhưng Asuna nghe xong liền lách sang một bên rồi kiểm chỗ khác tránh mặt Negi.

-A! Chờ đã! Nó có tác dụng thật mà. (Negi)

-Đã nói rồi. Ta không cần. (Asuna)

-Tôi nói thật đấy. Nếu bạn nghi ngờ tôi dụ bạn, sao không thử một chút đi. (Negi)

Negi cố thuyết phục Asuna. Nhưng ngay sau đó Asuna không những không đi tiếp mà còn quay lại giắt lấy lọ thuốc và đổ hết vào miệng Negi, cô nói:

-VẬY NGƯỜI UỐNG ĐI. (Asuna)

Eriserine thấy hành động của Asuna, liếc mắt sang Illyasviel, bảo con bé nhanh chóng dựng rào kháng phép lên.

-Sao ta phải uống mấy thứ quái dị do 1 tên cứ làm mất đồ của ta chứ?

Asuna phàn nàn, sau đó Negi tu sạch ống thuốc thì lấy nó ra.

-Thấy chưa, có gì xảy ra đâu.

Đợi một lúc sau khi uống, không thấy gì xảy ra, Asuna quay sang nhìn Negi nói.

-Ừa? Kỳ thế. (Negi)

-Ta không biết người đang định làm gì. Nhưng thôi mấy cái trò làm cho ta nguôi giận đi. (Asuna)

Negi nghe vậy nên đành xin lỗi.

-Konoe-san? (Illya)

Sau khi nghe lời Eriserine dừng rào chắn kháng phép lên, cô bé dự định quay sang nói chuyện với Konoka tiếp, nhưng quay sang chẳng thấy cô đâu nữa.

-Negi ơi....(Konoka)

Negi nghe Konoka gọi nên quay sang, vẻ mặt của Konoka mê mang, má ửng đỏ, cô ta mớ mớ nói:

-Giờ mình mới để ý, cậu thực sự rất dễ thương đấy!

Sau đó Konoka lấy hai tay nâng má Negi lên, bất thường bắt đầu rồi, Asuna và Negi cảm giác không ổn.

-Này Konoka. Cậu làm cái gì vậy?! (Ayaka)

Ayaka nhìn thấy Konoka ôm lấy Negi không khỏi ghen tị và đứng dậy đập bàn đập ghế.

-Cái lối cư xử với thầy giáo như vậy là không được đâu nhé! Hơn nữa....

Nghe đến Illyasviel cứ tưởng Ayaka lời hay ý đẹp, cuối cùng.

-Xin thầy hãy nhận bó hoa này.

Ayaka trúng tình được rồi! Cô khụy một chân xuống và cầm trên tay một bó hoa hồng vô cùng bắt mắt, phía sau không biết từ khi nào đã có vài chậu hoa nữa cơ. Illyasviel hai mắt xệ xuống như mất hết niềm tin vào cô lớp trưởng gương mẫu lúc đầu này trong mắt cô. Eriserine ngồi quan sát như không có chuyện gì xảy ra, nhưng ít ra cô có chút tận hưởng tình cảnh hài hước này.

-(May mà Eri cảnh báo kịp thời!)

Illyasviel thầm thở phào nhẹ nhõm vì không bị cuốn vào đó. Một đám bạn nữ khác cũng nhanh chóng bị kéo vào vụ lộn xộn của Negi. Negi vì sợ quá mà chạy lẹ ra ngoài, vừa trong miệng kêu cứu Asuna.

Illyasviel cảm giác mình vào một lớp khá lộn xộn rồi. Không biết sao Phi Linh có thể dạy được lớp này một cách bình yên nhỉ?

-Ách xì...

Phi Linh một tay đang đỡ một chiếc mâm để nước, cậu hắt xì một cái khiến nó suýt rớt, may mà cậu nhanh tay lẹ chân đỡ kịp.

-May quá! Không thì đèn tiền ly rồi. Không biết ai nhắc tên mình thế?

Phi Linh thở phào một cái.

Chiều đến, tan trường. Phi Linh quay về nhà, ba cô gái vẫn chưa về nhà, nên cậu là người về sớm nhất rồi.

-Nhanh nấu bữa tối nữa, không Eri lại than đói mất.

Phi Linh cời bỏ đồng phục làm việc của mình và để trần chạy vào trong bếp, bật lửa bếp bắt đầu nấu bữa tối.

-Hừm....Ăn trứng hoài cũng ngán, đổi món chút đi.

Phi Linh mở tủ lạnh xem còn thứ gì nấu được hay không. Nhưng xem ra có khá nhiều nguyên liệu cho nhiều món, cậu thường xuyên làm trứng cho các bữa ăn.

-Eri thích ăn gà chiên nhĩ?

Phi Linh lướt qua một lượt thì thấy gà được dự trữ khá nhiều.

Nửa tiếng sau.

-Con về rồi đây. (Illya)

Illyasviel chạy vào nhà trước tiên, tiếp sau đó là Eriserine và Chachamaru đóng cửa vì đi sau cùng.

-Mùi gì thơm thế?

Eriserine bị kích thích thính giác, tò mò.

-Phi Linh, hôm nay ta ăn món gì thế?

Illyasviel nhanh nhanh chạy vào trong bếp và hỏi Phi Linh.

-Hử? Ba người về rồi à? Bữa tối sắp xong rồi, thay đồ tắm rửa rồi xuống ăn.

-Vâng!

Illyasviel háo hức chạy lên phòng của mình.

-Gà chiên à?

Eriserine bắt một chiếc ghế nhỏ rồi bước để nhìn thấy được Phi Linh đang làm món gà chiên.

-Ừm. Món em thích nhất mà phải không nào?

Phi Linh cười, sau đó cậu gấp thêm một miếng gà chiên và để lên chiếc đĩa chất đầy gà chiên mà cậu làm nãy giờ. Cậu gấp một miếng gà khác không nóng lắm và quay sang Eriserine cười hỏi:

-Ăn chứ?

-Tất nhiên món anh làm em phải ăn hết rồi.

Eriserine cười tự tin về lời nói của mình.

-Vậy hôm nay anh làm cho em ăn cho thỏa thích mới thôi. (Phi Linh)

-Ho~đó là một lời thách thức của anh sao? Anh có tự tin sẽ thắng được em không?

Eriserine nở một nụ cười đầy tính “Witch” làm cho Phi Linh phải cho cô tỉnh lại bằng một cái cốc vào đầu.

-Á! Anh làm cái gì thế hả?

Eriserine ôm đầu, con mắt ai oán nhìn Phi Linh.

-Đừng có lấy cái giọng của Witch ra mà hù anh.

Phi Linh mắt to mắt hí liếc xuống Eriserine đang phồng má hờn dỗi.

-Coi nào, còn chưa ăn sao?

Phi Linh để miếng gà gấp này giờ đến trước miệng của Eriserine.

-Măm.

Eriserine tuy hờn dỗi thái độ không hề dứt, nhưng cô vẫn đỏ mặt và há cái miệng nhỏ nhắn với đôi môi hồng mỏng nhưng đầy quyến rũ, cô vén mái tóc lên như những cô gái thường hay làm để ăn.

-Sao thế?

Eriserine che miệng ăn hết miếng gà chiên và nhìn mặt Phi Linh có vẻ đỏ nên cô hỏi. Mặc dù vậy nhưng thừa biết Phi Linh đỏ mặt vì cô. Vừa vui

và cũng vừa tự hào, Eriserine há miệng ra, muốn ăn tiếp nhưng không nói, Phi Linh hiểu ý và gấp thêm vài miếng gà chiên đưa vào trong miệng cho cô.

-Tay nghề của anh lên thì phải?!

Eriserine phút chốc nhận ra có chút khác biệt so với khẩu vị trong quá khứ.

-Tất nhiên, anh tiến bộ từng giây.

Phi Linh cười khoái trá.

-Vênh váo thế cơ à.

Eriserine cười đều.

-A!!!!

Illyasviel thốt lớn lên khi vừa mới chạy xuống nhà. Trên đĩa gà chiên đã chẳng còn miếng nào nữa rồi, Eriserine ăn sạch chúng luôn.

-Ừ....Eri chơi xấu quá! (Illya)

Illyasviel bất mãn nói.

-Không sao gà còn nhiều, ta chiên một chút lại có gà cho mọi người.

Phi Linh cười dỗ Illyasviel. Eriserine trong khi đó ngồi lên trên bàn ăn và chống tay ngắm nhìn Phi Linh như mọi khi.

Wa, tuần này coi như sắp xong, sắp tới bận bịu nhiều việc đây. m(_ _)m

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 264: Một Vài Vấn Đề Thường Gặp Ở Nhà Của Phi Linh

Sau khi mọi người đã dùng bữa tối, Phi Linh để bát đĩa đầy và dùng phép để rửa chúng nhanh hơn. Từ lúc về đến giờ cậu cũng chưa đi tắm nữa, nên cảm giác khá khó chịu, có thể dùng Phép Thuật để làm sạch cơ thể nhanh hơn, nhưng dù sao tắm bồn trong nhà tắm vẫn thích hơn.

Vì cậu nghĩ mình đã nhắc nhở ba cô nàng đi tắm cả rồi, nên phòng tắm cậu có thể chiếm dùng một lúc lâu cũng không thành vấn đề.

-Anh đi tắm đây.

Phi Linh mang đồ thay của mình vào phòng tắm, quay sang nói với Eriserine đang ngồi nâng tách trà lên và uống ở trên bàn phòng khách.

-Ờ.

Eriserine đáp lại có phần thờ ơ. Phi Linh cũng không để ý tính cách của Eriserine, cô dù sao cũng là người cậu yêu, nó chẳng đáng gì để nghĩ về nó cả sau mọi chuyện.

Phi Linh bước vào trong phòng thay đồ trước khi vào phòng tắm, phòng thay đồ tương tự những kiểu phòng thay đồ ở Nhật tại nhà, máy giặt, những thứ liên quan đến cọ rửa,...đều ở trong này.

Cởi hết đồ ra và đi vào phòng tắm, cơ thể của Phi Linh hiện rõ những nét cơ chứng tỏ nó là một cơ thể có tập luyện thường xuyên, sáu múi nhưng không hiện rõ lắm, vai cũng có nét cơ nhưng không rõ, kết luận là cũng rất chuẩn thể hình nhưng Phi Linh không thích quá nhiều cơ bắp lắm, đa phần cậu luyện tập nội công cùng nhuýễn công để gia tăng cơ thể năng lực, bề

ngoài cũng là nhờ nhờ nhu cốt để điều chỉnh hình dáng cho dễ nhìn một chút.

Tóc trắng dài xỏa ra nhưng chúng không dày, gần như vẫn giữ tại một nếp.

Xoạt cạch.

Tiếng kéo cửa và đóng lại của phòng tắm, Phi Linh đã vào trong phòng tắm, nhưng nhìn ở lối ra phòng thay đồ, một bóng người nhỏ nhắn đã đứng tại đó từ lúc nào, trên miệng người này mỉm cười như đang có âm mưu.

-Haizz...không biết sau này sẽ ra sao đây?

Phi Linh ngồi xuống chiếc ghế nhỏ để gội đầu, cậu than thở một mình. Trong lúc đó, cậu đã đóng đầy bồn tắm bằng nước nóng.

-Sha~ không biết nó sẽ ra sao nhỉ?

Giọng nói nhẹ nhàng bỗng vang vào phòng tắm làm Phi Linh chợt bất ngờ, cậu nhìn ra ngoài phòng tắm, một bóng người đứng ngay phía sau tấm kính đã bị làm mờ bởi hơi ẩm nhưng Phi Linh vẫn có thể nhận ra đó là Eriserine.

-Em làm gì thế? Anh đang tắm đấy.

Phi Linh đứng dậy và nói, đồng thời lúc đó, Eriserine mở cửa phòng tắm ra với chỉ một tấm khăn tắm che vừa đủ đến hông. Phi Linh nhìn thấy mà đỏ mặt lên, dự tính quay mặt đi nhưng lại làm rớt cục xà-phòng, thì,

Tách!

Eriserine búng tay một cái, cái búng tay này nhìn như rất bình thường, nhưng đối với Phi Linh thì nó như một đòn lực mạnh mẽ đã động vào cậu, cơ thể cậu chợt không thể nào cử động được nữa, hoàn toàn bị dừng lại, chỉ còn mỗi con mắt, miệng cùng nhận thức của mình là hoạt động tốt.

-Em làm cái quái gì vậy? Anh tắm cũng không yên nữa sao?

Phi Linh nhú mày nhìn Eriserine.

-Anh nghĩ sao?

Eriserine cười. Và tiếp đó cô bước vào phòng tắm và đóng cửa lại. Cô lại gần Phi Linh và đứng trước mắt cậu, cơ thể cô thấp hơn Phi Linh rất nhiều, đứng thẳng hàng hoàng thì cô chỉ đứng tới ngang bụng của Phi Linh, nhưng lúc này Phi Linh đang khom người vì đang trong tư thế đứng dậy và bị Eriserine khiến cho ngưng lại nên hiện giờ Eriserine đứng là trước mặt cậu luôn rồi.

Eriserine lấy tay đặt lên hai má cậu. Vẻ mặt kiêu mị của Eriserine khiến Phi Linh kiềm không được máu nóng của mình đang sôi trào. Trong lúc đó, Eriserine dần dần đưa tay đặt lên ngực trần, từ từ kéo xuống vùng bụng sáu múi hiện không rõ ràng, rồi từ từ xuống vùng hạ.

Làm thế nào mà chuyện này cậu lại thành bị động nhỉ? Đó là những gì cậu nghĩ.

-Em cố tình đùa anh phải không?

Phi Linh nhẫn nhịn, dù sao cậu không có thói quen nổi giận với những cô gái, nên rất nhẹ hời mà thôi.

-...

Eriserine im lặng và tiếp tục lấn tới.

-Đừng trách anh.

Nếu Eriserine cố tình làm thế, cậu cũng không nhường nhịn nữa, hào quang màu trắng từ trong người Phi Linh bộc phát ra, bao quanh cơ thể cậu lấn Eriserine, cái khả năng này làm Eriserine dù đã gặp qua vẫn không đổi

mà phải ngạc nhiên. Nó làm tan đi mọi sức mạnh của cô tác dụng lên người cậu.

Phi Linh tranh thủ nhanh bắt lấy tay của Eriserine và đứng thẳng người dậy.

-Ừ....

Eriserine vì mất đi sức mạnh và cảm thấy đau khi Phi Linh nắm lấy cổ tay của mình, cô nhẹ rên.

-Xin lỗi anh làm em đau rồi.

Phi Linh nhận thấy cơn đau nhẹ hiện lên mặt của Eriserine nên hơi bồn chồn và lùi lại.

-Ế? (Phi Linh)

Và cậu đập phải cục xà-phòng mà mình làm rớt lúc nãy.

-Á! (Phi Linh và Eri)

Trượt chân té về phía sau, Phi Linh kéo cả Eriserine theo mà té, cả hai cùng la toáng và bay thẳng vào bồn tắm đầy nước.

Ào!!!!

Do bồn tắm đã đầy nước, mà có hai người đột ngột vào nên nước tràn ra xối xả.

Phi Linh nặng hơn nên cậu rơi vào bồn là đầu tiên, Eriserine nằm trên người cậu, chiếc khăn tắm đã mất tiêu trong lúc cả hai té.

-!!!!!!

Khi nhận ra điều này, Eriserine mặt đỏ hết lên, Phi Linh tương tự không khác bao nhiêu.

-Còn nhìn?

Eriserine giọng trở nên khác lạ, giọng này chính là giọng mà Phi Linh từng biết, cái tính nóng nảy dễ giận của Eri Kousaki! Nó trỗi dậy rồi.

-Anh còn không mau làm cái thứ kia của anh thôi cương đi không? Em cắt nó đấy!

Eriserine trên trán nổi lên vài đường gân.

-Cái đó là do em chứ ai. Hơn nữa làm như anh cố tình cho nó lên ấy.

Phi Linh cãi.

-...

Eriserine không trả lời nữa, nhưng ánh mắt của cô như một con quỷ đang núp trong bóng tối, ánh mắt sáng trưng như muốn ăn tươi nuốt sống con mồi của mình, sát khí tỏa ra.

Phi Linh cảm thấy có chút không lành.

Chuyện gì tiếp theo mong các bạn không nên nghĩ đến....

Một cơn bạo hành trong phòng tắm của Phi Linh trôi qua, người vô lý nhất, Eriserine vì mệt mỏi mà ngủ thiếp đi ngay trong phòng tắm. Phi Linh đành đưa cô về phòng của hai người. Cậu thở dài vì tính cách cô nàng quá ư là bất thường, kể cả lúc trước lần hiện tại, nó càng rắc rối hơn chứ không bớt đi.

Đưa cô lên giường, Phi Linh dự định tạo ra cái vách như mọi khi Eriserine tạo ra để cậu không xằng làm bậy với cô, mà dù có cậu cũng không dám làm đâu, chết người đấy. Nhưng hôm nay cô thậm chí còn lả lẫm, cô nắm lấy áo của Phi Linh lúc cậu đang định thi phép, và cô ấy mở mắt đấy.

Phi Linh thấy thế cũng không nổi, đành phải để như vậy. Rồi cậu chìm vào giấc ngủ, mặc cho Eriserine ôm cậu như thế nào.

Sáng hôm sau, Phi Linh dậy, nhưng không phải vì cậu đi làm sớm, mà cậu cảm thấy mình bị cảm giác vô cùng kỳ lạ.

-Tại mình thấy một màu hồng phấn không thể này?

Phi Linh đổ mồ hôi lo lắng vì tầm nhìn của cậu bị phủ bởi một phần màu đen và màu hồng phấn, do bị áp sát quá. Khi cậu cố thoát khỏi chỗ đó thì đầu của cậu như bị ghì lại.

-Ừm....

Tiếng Eriserine rên lên khi cậu di chuyển, Phi Linh có cảm giác không lành.

-Linh?! (Eri)

Eriserine thức dậy ngay sau đó, cô mở mắt và nhìn xuống chân.

-....

Một khoảng lặng trôi qua.

-ANH....ANH LÀM CÁI QUÁI THỂ HẢ?!

Eriserine hét lớn và đá Phi Linh bay ra khỏi giường. Bị đá ra khỏi giường, Phi Linh mới có lại tầm nhìn bao quát. Lúc này, cậu thấy Eriserine trên người không có một mảnh vải, cô thì đang lấy hai tay che ở ngực và vùng nhạy cảm khác, trên mặt đỏ ửng vì xấu hổ lẫn tức giận, môi cô mím lại đôi môi mỏng nhả lại, ánh mắt hình viên đạn nhìn Phi Linh.

Phi Linh lúc này mới nhận ra vấn đề từ nãy giờ là ở đâu. Cậu khóc thầm vì điều này, đáng ra mình không nên để Eriserine như thế mà ngủ.

Thứ nhất, thói quen ngủ không mặc đồ của cô. Có vài lần trong quá khứ, cậu đã gặp Eriserine ngủ mà không mặc đồ, lúc đó là cậu ăn hành ngập trảo. Thứ hai, cái mà cậu nhìn thấy màu hồng phần, là....vùng nhạy cảm của cô!

-Eri, bình tĩnh, nghe anh giải thích.

Phi Linh đứng dậy nhanh nhanh đỡ Eriserine.

-Còn có gì để giải thích hả?

Không chịu lắng nghe, Eriserine búng tay, một loạt mũi tên làm bằng băng xuất hiện phía sau cô.

-Tha anh đi, trời ạ.

Phi Linh mệt mỏi lắm lắm. Nhưng hành động của cậu lại khác, cậu đứng dậy và thủ thế phòng thủ, vì nói gì với Eriserine lúc cô giận cũng chẳng được gì, chỉ có hành động mới là phương pháp, hơn nữa, mới một Eriserine hiện giờ thì cậu nghi ngờ hành động cũng khó khăn vô cùng đấy.

Eriserine phóng hàng loạt mũi tên về phía Phi Linh.

-[Teleport Gate]

Phi Linh đưa tay tập trung tư tưởng, một cánh cổng lớn hình tròn hiện ra, đón hết số tên băng của Eriserine. Phi Linh di chuyển. Cậu chạy vọt về phía Eriserine. Eriserine thấy Phi Linh muốn tiếp cận, cô điều khiển những mũi tên đi không theo một quỹ đạo vào dồn toàn bộ về Phi Linh xung quanh mà vây quanh.

-Tsk...

Phi Linh thấy vậy, dù có tạo ra những cổng dịch chuyển khác cũng không làm được gì.

-Hết cách... Vô Ảnh Kiếm Thuật – Vạn Kiếm Hộ.

Phi Linh vẫn dụng kỹ năng của mình đã từ lâu không dùng đến, nay có dịp lấy ra dùng. Cậu lấy tay không của mình đặt thẳng xuống sàn nhà, điều lạ kể tiếp chính là vô vạn những thanh kiếm vô hình được dựng lên xung quanh không gian, che chắn lấy Phi Linh mọi phương hướng, dù có khe hở, những mũi tên băng cũng không lọt qua được, bởi vì những thanh kiếm vô hình hiện ra canh góc đến chuẩn xác khiến mũi tên không thể nào lọt qua được.

Eriserine nhanh chóng thao túng những thanh kiếm vô hình biến mất, làm Phi Linh khó nhằn hơn rất nhiều, năng lực của Eriserine có thể làm biến mất chúng dễ dàng a! Không lẽ cô muốn lấy quyền Toàn Năng ra chơi chết cậu sao?

Nhanh chóng tránh thoát khỏi đồng tiền man rợ kia. Phi Linh cô gắng tiếp cận Eriserine thêm chút nữa.

-Nguyên Tố Thuật – Quang Minh.

Phi Linh đưa tay về phía Eriserine và hô lớn, một đốm nhỏ chợt xuất hiện trong lòng bàn tay của cậu, và nhanh chóng phát sáng chói mắt. Eriserine tránh đi ánh sáng chói mắt đó.

-(Thời cơ điểm.)

Phi Linh thầm nghĩ, nhanh chóng vọt tới Eriserine.

-Em chết với anh.

Phi Linh cười. Cậu bắt lấy eo của Eriserine và bắt đầu cù lét cô.

-Kuhahhahahahaa.....Dừng lại đi, đừng mà! Nhột quá!

Phi Linh nhiệt tình quá, khiến Eriserine không thể nào nhịn được mà lăn ra cười òa ra nước mắt luôn.

-Hết giận chưa?

Phi Linh cười trong chiến thắng áp đảo.

-Haahaa....nghĩ sao mà hết giận....haha.....Dừng mà!

Eriserine vừa cười vừa nói.

-Thế thì anh làm em cười cho hết sức mới thôi.

Phi Linh nói, cậu tiếp tục cù Eriserine.

Cuộc hành hạ ngược lại, đồng thời trả thù tối hôm qua của Phi Linh thành công, Eriserine kiệt sức vì bị cù.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 265: Học Kỳ Mới, Sự Kiện Mới

Tận hưởng chiến thắng không chính thức của mình, Phi Linh đi làm bữa sáng cho cả nhà.

-Anh đừng có mà đi theo bọn em đấy.

Eriserine ngồi ăn và nói.

-Sao em nghĩ vậy?

Phi Linh thắc mắc.

-Ai mà biết anh nghĩ gì? (Eri)

-Có thật em không biết không vậy? (Phi Linh)

-Im đi (Eri)

-Hai người bị sao vậy? (Illya)

-Master rất “vui vẻ” với nhau vào buổi sáng thưa Master bé.
(Chachamaru)

-Là sao? (Illya)

Illyasviel không Chachamaru nói gì.

Sau đó Phi Linh đến quán tiếp tục công việc mà Eriserine và Illyasviel đến học viện Mahora, mở đầu một ngày mới.

Sau đó khoảng không lâu sau, học viện Mahora tổ chức thi cuối kỳ kết thúc năm học như thường lệ, vì lớp 2-A có 5 cô bạn điểm lúc nào cũng yếu cả, nên Negi phải phụ đạo cho 5 người đó, thậm chí cần chọn đi đến thư viện của học viện, nơi được xây dựng trên một hòn đảo nằm kế bên học viện, vì học viện là giáp với nước, mà nối với thư viện và đất liền có cây cầu khá dài và vững chắc.

Bỏ khá nhiều nỗ lực và gặp một số tình trạng đặc biệt, cả đám kẹt bên dưới thư viện đến tận ngày thi mới lên và xem nữa trễ giờ thi. May mắn là vẫn được các giáo viên khác cho vào phòng riêng để thi, kết quả cuối kỳ của mọi người đều cao, đồng thời Negi cũng được cấp giấy chứng nhận trở thành thầy giáo, cậu ta vẫn sẽ dạy mọi người trong học kỳ tới.

Tất cả các giáo viên của học viện đến buổi lễ nhậm chức cho Negi trở thành giáo viên hệ chính quy của học viện.

Tiền thể thì Phi Linh bị một võ chơi xỏ của Eriserine và Illyasviel tự một buổi học thể chất, vì cậu không biết hai người học lớp mình dạy mãi cho đến khi tới tiết, đơ một hồi cũng phải dạy học, và hai người cũng không có phá hay làm phiền Phi Linh dạy học mà vẫn như thường, tham gia học bình thường.

-Bọn nhỏ cũng đến đông đủ!

Phi Linh thầm hân hoan, dù sao học sinh đến tham gia mừng cho Negi cũng là dịp vui mà.

Hôm nay là tổng kết học kỳ.

Trước trường, mọi người đứng khá nghiêm trang để hành lang và đủ thứ chuyện khác. Và phần cuối cùng là phần giới thiệu cùng chúc mừng Negi trở thành giáo viên hệ chính quy dạy anh văn của học viện.

-Mừng cho nhóc nhé.

Kết thúc buổi lễ, học sinh và giáo viên vẫn về lớp của mình để sinh hoạt. Phi Linh chúc mừng Negi.

-A, Linh-sensei. Cảm ơn anh rất nhiều. (Negi)

Hai tuần kỳ nghỉ trước khi bắt đầu học kỳ mới trôi qua, Phi Linh không ngừng nâng cao năng lực của mình và thích nghi với cơ thể tạm thời.

Illyasviel không kém gì trong vấn đề Phép Thuật, dạo gần đây cô bé cứ đi ra ngoài vào buổi tối, lý do là thí nghiệm về Phép Thuật của mình, Eriserine cũng không có cản cô bé, mà thường xuyên lôi Phi Linh đi đánh nhau để cải thiện năng lực của cậu hơn, và kết quả, trận thắng trận thua, nhưng thua nhiều hơn thắng, thỉnh thoảng Eriserine lại lộ ra hết điểm yếu vào lúc cuối, khiến Phi Linh không đành lòng mà tấn công, cô nàng này xảo quyệt dễ sợ. Và kết quả của những trận đấu là Phi Linh thua sắp mặt luôn.

Học kỳ mới đến, bắt đầu nhiều chuyện rắc rối rồi đây.

Một buổi tối trước ngày bắt đầu học kỳ mới.

Các nữ sinh đều ở trong ký túc xá của học viện trừ một số bạn học có nhà riêng ở Tokyo này. Và trên con đường hoa anh đào đang nở rộ rất đẹp, một cô gái tóc ngắn màu hồng mặc đồ thể chất của học viện đang hối hả chạy, không hiểu vì lý do gì khiến cô chạy như có gì đó đuổi theo vậy. Mà phía sau cô không hay không rằng lại xuất hiện một cái bóng đen di chuyển vô cùng nhanh.

-Sợ.....(???)

Một từ phát ra từ cái bóng đen đó, giọng điệu khá rộn người, như thèm khát lắm.

-Không. Kya!!!!!! (Makie)

Cô bé này là Makie Sasaki. Một cô học sinh trong lớp của Negi, vì tắm mới về và đi trên đường này lại xui xẻo gặp phải con quái vật đáng sợ kia. Cái bóng đen nhảy xồ tới cô, Makie không hèn mà hét toáng lên dưới đêm sao sáng trước ngày khai giảng học kỳ mới.

Sáng hôm sau. Phi Linh vẫn là người dậy và làm bữa sáng cho cả nhà như mọi khi, Eriserine không dậy cùng lúc với cậu vì cậu muốn để cô ngủ thêm chút nữa trong khi cậu làm bữa sáng.

Cả bốn người cùng nhau đến học viện, vì hôm nay có tiết của Phi Linh nên cậu cũng đến trường và tiến hành dạy học.

-Trông Illya hôm nay có chút không được khỏe à?

Phi Linh quan sát sắc mặt của Illyasviel có chút lo lắng nên cậu hỏi thăm.

-Ể?! Kh...không có gì đâu. Illya ổn cả. Ahaha....

Illyasviel ngập ngừng một chút, rồi cô bé cười đáp.

-Vậy à. Học kỳ mới phần khởi lên. Hai mẹ con có một ngày tốt lành, lát nữa tới tiết ta lại gặp.

Phi Linh vẫy tay tạm biệt ba người và đi đến phòng giáo viên.

-Đến sớm như mọi khi nhỉ, Linh-kun?

Takahata vẫn như thường lệ một điều thuốc một tấm thân đứng kế cửa sổ quan sát khung cảnh học viện, khi Phi Linh bước vào thì ông ta quay

sang cười hời hợt.

-Không phải anh còn sớm hơn nữa mà.

Phi Linh gãi đầu cười.

-Trông cậu không được hứng thú với buổi sáng nhỉ?

Takahata nhìn Phi Linh rồi hỏi.

-Hử? Mặt tôi vốn vậy mà.

Phi Linh nói.

-Thế à. Thế thôi vậy.

Takahata đưa điếu thuốc lên và hút.

Negi đến học viện cùng với hai cô học trò Asuna và Konoka, cậu ta sống chung phòng với hai cô gái nhờ lời đề nghị của hiệu trưởng Konoemon.

Eraserine, Illyasviel và Chachamaru vào lớp, cũng có vài người đã tới trước. Ba người từ từ vào bàn của mình.

-Chào buổi sáng, Yue-san.

Illyasviel trông thấy Yue, bạn ngồi gần bàn của Illyasviel đã đến rồi nên qua hỏi một chút.

-Ồ! Illya đi học sớm quá.

Yue mặt không có nhiều cảm xúc lắm, nhìn Illyasviel nói.

-Yue-san thật lúc nào trông cũng như vậy.

Illyasviel có kết bạn với Yue, cũng không thấy Yue biểu lộ vẻ mặt khác mấy.

Một lát sau đó, mọi người ngày càng vào đông. Negi đã đến lớp chung với Asuna và Konoka như mọi lần. Hôm nay là mở đầu học kỳ mới, năm 3 của lớp A.

-Ừm...Từ hôm nay, tôi là chủ nhiệm của lớp A, năm 3 này. Tên tôi là Negi Springfield. Tôi sẽ dạy lớp từ giờ cho đến hết tháng 3 năm sau, Rất hân hạnh được học cùng tất cả các bạn.

Negi đứng trên bục giảng và giới thiệu bản thân “lại”. Và các bạn trong lớp tràn đầy sức sống, nhiệt huyết trả lời.

Trong khi đó, Shizuna đã đứng kế bên lối vào lớp học.

-Negi-sensei, hôm nay có giờ kiểm tra sức khỏe toàn trường, thầy hãy lớp 3-A chuẩn bị đi.

Shizuna vẫn luôn vẻ mặt tươi cười và nói.

-À phải rồi! Tại chỗ luôn à?! Cảm ơn Shizuna-sensei!

Negi không khỏi ríi riết vì vui quá nên có lẽ quên khuấy việc này. Và cậu quay về phía lớp mình, nhanh nhẩu khuâ tay múa chân:

-Các bạn nghe này, chúng ta sẽ kiểm tra sức khỏe, cho nên.....tất cả hãy chuẩn bị cời đồng phục ra nhé.

Cả lớp nghe xong, mặt ai nấy cũng đỏ lên trừ Eriserine ra, Negi vừa mới dứt lời, trông thấy không khí của cả lớp chột nhận ra hình như mình lỡ lời, cậu cũng đỏ ửng cả mặt.

-Tôi xin lỗi, ý tôi không phải như vậy!!!!

Bị cả lớp đuổi ra, Negi hợp tác chạy thẳng ra ngoài cùng nói câu thứ lỗi trước khi ra khỏi lớp.

Sau đó, cả lớp ai nấy đều cười đồng phục ra và chuẩn bị kiểm tra sức khỏe.

Người thì soi mói số đo ba vòng, người thì tự mãn với bộ ngực của mình, ngược đời là Fuka Narutaki với mái tóc hồng hai bím khá ngắn, “sân bay” mà khoe như đúng rồi, Ayaka thử cân trọng lượng cơ thể, kết quả cho ra khiến cô sốc tâm lý, 65 kg đấy. (Giảm cân đi chị hai, giàu mà ăn cho cố, cơ mà giàu liên quan gì đến ăn nhiều nhĩ. (° △ °|||))

Illyasviel cũng cười đồng phục như mọi người, nhưng Eriserine thì không thích như vậy, cô thậm chí sử dụng Phép Thuật để làm cho bản thông tin của mình đầy đủ và không ai có thể thắc mắc, kể cả các cô bạn trẻ trong lớp cũng không thấy lạ nổi. Illyasviel cười đau nhói, như vậy thì còn gì vui nữa nhĩ, cô bé nghĩ thế.

Bên ngoài, Negi đứng và nghe được tiếng ồn bên trong không khỏi nghĩ cả lớp đang rất vui trong đó. Nếu thay một tên trưởng thành nào đó thì chắc suy nghĩ sẽ khác rồi.

-Này, các cậu nghĩ sao về cái tin đồn ầm trong ký túc xá?

Misa Kakizaki, cô gái với mái tóc hường khá dài, người vừa mới lên tiếng gợi chuyện, câu chuyện hấp dẫn sự tò mò của mọi người, Illyasviel dĩ nhiên tham gia rồi.

-Tin gì vậy, Misa? (Asuna)

-À, là cái tin đồn về con quỷ ở con đường hoa anh đào phải không?
(Misora)

Cả hai cô này là người hỏi đầu tiên, sau đó,

-Ế? Tin đồn đó là gì vậy? (Sakurako)

-Nó ra sao? (Konoka)

Chị em sinh đôi Harutaki, Fuka và Fumika, Sakurako Shiina, cô gái với mái tóc đỏ nhạt, ngắn và có cả Konoka cũng nhập bọn thắc mắc.

-Các cậu không biết à? Nó khá lâu rồi. Mọi người kể cứ vài đêm, từ trong những hàng cây anh đào cạnh ký túc xá...Có một con quỷ, bộ dạng vô cùng thâm hiểm, không biết nó ham muốn thứ gì, nhưng mọi người nó cứ rên rỉ mỗi một từ “sợ”.

Misa như kể chuyện ma cho các cô gái nghe, Fumika là người sợ và réo khóc đầu tiên. Konoka, Sakurako không sợ và có vẻ khá hứng thú với tin đồn, không biết tai có thính hay không mà Nodoka cũng đứng xa mà run như cầy.

-Có khi nào con quỷ đó tóm được Makie rồi không? (Sakurako)

-Có thể lắm đấy! (Konoka)

-Thôi nào các cậu! Làm gì có thứ đó kia chứ! Ngưng bàn luận cái chuyện ngu ngốc đó mà xếp hàng đi thôi. (Asuna)

Asuna đánh bay mấy cái tư tưởng bay xa của các cô bạn mình và kéo họ trở về.

-Nói vậy chứ cậu sợ mấy phần mà, phải không Asuna? (Sakurako)

-Không thể nào! Làm gì có thứ như vậy tồn tại ở Nhật kia chứ! (Asuna)

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 266: Quỷ Xuất Hiện!

Khi lắng nghe câu chuyện từ Misa, động thái lẫn vẻ mặt của Illyasviel hơi bối rối, đúng hơn là lo lắng. Eriserine nhìn là biết chuyện gì đang diễn ra nhưng cô không hề nói cái gì cả, chủ trương của cô là ngồi im đợi cuộc vui đến và tận hưởng thôi.

Đúng lúc không khí đang nhộn nhịp hơn với lời đồn ma quái kia, cô bạn Ako Izumi tóc ngắn xanh nhạt màu sáng lúc này đã kiểm tra sức khỏe, cô lại đi ra ngoài và nộp giấy kiểm tra cho Shizuna-sensei, khi đến thì cô thấy Makie đang nằm trên giường trong phòng y tế, hết hoảng nên cô nhanh chóng chạy về phòng học của mình để báo cho lớp mình biết tin này, dù sao thì Makie cũng là bạn cùng phòng trong ký túc xá nên cô phải lo lắng lắm, nhưng cô vẫn thông báo cho mọi người.

-Thầy ơi! Có chuyện rồi! Makie....Cậu ấy....

Negi ở bên ngoài nghe được và mọi người bên trong lớp cũng ồ ạt chạy ra ngoài với cơ thể vẫn chưa mặc đồng phục. Sau đó nghe Ako kể lại cho Negi và mọi người, sau đó cả đám ồ ạt chạy đến phòng y tế.

Illyasviel lết đết theo sau, nhưng trông tâm trạng của cô bé có gì đó bất thường lắm, vô cùng lo lắng. Eriserine vẫn ngồi trong lớp, cô không cần biết cô bạn Makie kia bị gì, cô nhìn ra bên ngoài, thấy Phi Linh đi ngang sân học viện bên ngoài phòng học, cô lẩm bẩm:

-Ange con ả này! Bày chuyện cho người khác thôi. Ma~ dù sao có chuyện vui còn hơn không có. Tận hưởng một chút vậy.

Phòng y tế.

Các bạn học của của lớp 3-A ùa nhau vào trong phòng y tế, Negi cũng ở đó. Makie nằm trên giường, sắc mặt khá tiêu tụy và đang ngủ khá là ngon vì mất sức.

-Đã xảy ra chuyện gì vậy?

Negi lo lắng hỏi Shizuna, Shizuna đáp:

-Nghe đâu là con bé được tìm thấy khi đang ngủ ở con đường hoa anh đào.

Nghe thế, Negi lâm vào một số suy nghĩ. Các cô bạn cùng lớp dường như suy nghĩ tích cực và lạc quan hơn nhiều, và Negi lần Illyasviel ở đó đều nhận ra được có dòng chảy ma lực, tuy rằng rất yếu, nhưng nó vẫn tồn tại xung quanh. Trông thấy bộ dạng của Negi điều tra khởi nguồn của nguồn ma lực yếu ớt kia, Illyasviel trong lòng hơi chột dạ.

-Này Negi, có vấn đề gì à? Sao cậu im suốt thế? (Asuna)

-À! Xin lỗi, Asuna. (Negi)

Asuna phá tan những dòng suy nghĩ sâu của Negi bằng cách hỏi thăm.

-Không, cần phải quá lo cho Makie đâu. Bạn ấy chỉ hơi thiếu máu thôi. À, Asuna này, hôm nay tôi sẽ về trễ một chút nên không ăn bữa tối nhé.

Negi mỉm cười biện giải che giấu nỗi suy nghĩ của mình trước Asuna và mọi người. Asuna và Konoka nghe được như vậy, đáp lại có chút chậm chạp và vẫn hơi lo lắng cho Negi.

Mãi đến chiều mới tan học, Phi Linh đương nhiên vẫn dạy lớp như bình thường, và thấy Makie vắng buổi hôm nay cũng có hỏi qua Ayaka, cô trả lời rằng Makie thiếu máu nên đã đến phòng y tế.

Illyasviel nguyên ngày hôm nay có vẻ rất lạ, cô bé cứ thất thần, Eriserine khi tan học mở cổng dịch chuyển định mang cô bé về nhưng cô khẳng khẳng bảo Eriserine về trước nên lúc về Phi Linh chỉ thấy mỗi Eriserine và Chachamaru ở nhà.

-Ôi?! Illya không về chung với em sao?

Phi Linh đang ở trong bếp và Eriserine ngồi vào bàn đợi ăn, Chachamaru đến phụ Phi Linh một số việc lật vật.

-Em không biết, con bé nó đòi ở lại nên em chỉ cho nó làm theo ý mình thôi.

Eriserine đáp lại cậu với khuôn mặt chẳng quan tâm bao nhiêu, Phi Linh cũng đành vậy, Illyasviel chơi xong ắt sẽ về thôi.

-Nhưng mà....(Eri)

-Nhưng mà? (Phi Linh)

-Mà thôi, đến lúc đó rồi tính. (Eri)

Eriserine lại quay mặt đi, Phi Linh hững hờ bần mặt khi bị Eriserine đối xử như vậy.

-Coi nào, Eri. Em hôm nay thờ ơ với anh thế?

Phi Linh lại gấp một miếng thịt chiên từ chảo vào đĩa có đắp một lớp giấy thấm dầu ăn còn sót lại.

-Em thờ ơ với anh lúc nào? Nói cho anh biết, em không đứng đây thờ chung bầu không khí với anh mới gọi là thờ ơ nhé.

Eriserine bác bỏ câu nói của Phi Linh một cách khiến Phi Linh như bị đâm một vài cây Gáo Bolg khắp người ấy. Cậu thờ dài và suy nghĩ.

-Nào vợ yêu của anh, nếu anh có lỗi gì thì em cứ nói, anh bù lại cho.

Phi Linh gãi đầu, giao việc chiên thịt lại cho Chachamaru, sau đó gấp một miếng thịt chiên ghé gần vào miệng của Eriserine, Eriserine nghe được mùi thịt chiên thơm phức, khiến cô quay lại và nhìn thấy Phi Linh đang bày miếng thịt chiên trước mặt mình. Cô nhắm mắt há miệng ra chờ con mồi vào trong miệng.

-A....ۆm!!!(Eri)

Ngày khi mất cảnh giác, Phi Linh vô tới cuốn lấy đôi môi và chiếc lưỡi nhỏ nhắn của cô và bắt đầu nhiệt tình hôn sâu với Eriserine.

Phi Linh liên tục lấy lưỡi của mình cuốn lấy lưỡi của Eriserine, tây chân của cô có dấu hiệu mất sức, cô phản công ngay sau đó, thay vào việc bị Phi Linh liên tục chủ động tấn công, nhào người về phía trước, đẩy Phi Linh té xuống sàn, Eriserine đồng thời đã ở trên người Phi Linh, đè cậu xuống, nó khiến cậu bất ngờ, nhưng dù sao cô vợ này không chịu thua một cách dễ dàng như vậy là chuyện rất ư là bình thường.

Chachamaru thấy như không thấy, sắc mặt không có cảm xúc gì.

Sau mười phút, cả hai người mới tách nhau ra.

-Fuha....

Cả hai người ai nấy cũng phà ra một hơi thở nóng rực, ngực cả hai đều nhấp nhô vì hết hơi.

-Anh khá hơn rồi đấy.

Eriserine có phần thưởng thức, cô cười kiêu mị và nói.

-Nếu làm em vui là tốt rồi.

Phi Linh mỉm cười. Sau đó cậu đứng lên rồi quay lại việc chiên thịt sắp hoàn thành và Eriserine thì quay lại chỗ ngồi.

Tại thời điểm này, Illyasviel đang chờ một thứ gì đó tại đường hoa anh đào như lời đồn của các bạn trong lớp.

Nói một chút về nguyên nhân hôm nay Illyasviel lại lạ đến thế này. Thật ra cũng được 1 tuần kể từ trước khi bắt đầu học kỳ mới, cô bé có thử nghiệm về khả năng ban Phép Thuật cho những người khác để xem chúng có tác dụng như trong sách viết hay không, dĩ nhiên một điều là nó thành công rồi.

Tiền thể đây thì cuốn sách Phép Thuật đó vốn là của Ange, cô đặt nó ở đó để thử lòng người thôi, cây Đinh Tiên cũng là giả nốt, chứ hàng thật chỉ có thể ở dạng Khái Niệm mà thôi.

Thành công thử nghiệm, cô bé trao cho người ngoài có thể sử dụng Phép Thuật, vô hạn ma lực, tuy vậy người thường không dùng được mấy nên họ mới bắt đầu tìm kiếm ma lực và cũng vì nguyên nhân liên quan đến Tham Ăn Đại Tội, nên một tên trong số đó đã sử dụng quá mức cho phép, đã bắt đầu biến đổi về bản chất, mất đi lý trí, chỉ còn biết ăn, thức ăn của hắn là nỗi sợ của mọi người. Cho nên dạo gần đây có tin đồn về con quỷ điên loạn đó.

Illyasviel ở đây bởi vì tin đồn cũng như lượng ma lực con quỷ đó hấp thu cũng một phần chuyển sang cho cô, khiến cô tính toán được bao nhiêu người đã bị nó hại. Đối với Phi Linh thì chuyện này là không thể tha thứ, nên cô bé lo lắng điều này sẽ khiến Phi Linh giận cô, cô muốn tự mình xử lý.

Trong lúc cô trốn trong một bụi cây kế bên đường hoa, sắc trời vốn đã tối đã được soi sáng bởi ánh đèn đường của những cây đèn điện.

-Nodoka-san?

Illyasviel chợt thấy một cô bạn mà mình quen biết đang đi băng qua con đường hoa anh đào. Nodoka tự mình ngân nga, trong vẻ mặt lo lắng, có lẽ cô biết mình lỡ đi qua con đường trong lời đồn và cô cố gắng đi qua nó thật nhanh, gió thổi cũng mạnh.

Bước đi thêm được vài bước, Nodoka lại quay đi quay lại quan sát xung quanh vì cô cảm giác có thứ gì đó bất thường.

Ngay tại một bên đường hoa, từ từ bên trong những cây anh đào, bước ra một thân hình, người toàn một màu đen, hắc khí tỏa ra nhiều vô số kể, con mắt hiện lên một màu đỏ, miệng thì cứ há ra, nhìn như một con dã thú đang đói vậy. Nodoka vốn thuộc loại khá nhút nhát, cô nhìn thấy dị dạng chưa bao giờ nhìn thấy trước đây và bất ngờ kinh hô, không may thu hút sự chú ý của con quỷ điên loạn này.

-Grhh.....đói....sợ...ăn.....(???)

Con quỷ đã xác định Nodoka là con mồi với nỗi sợ đang chất chứa trong người cô. Nó lăm bằm một vài từ. Nó nhanh chóng nhảy ồ về phía Nodoka với tốc độ hơn người thường một chút, Nodoka hoảng sợ mà la hét. Illyasviel bên trong bụi rậm đang định ra tay.

-Dừng lại!!!!!! Mi muốn làm gì với học sinh của ta! (Negi)

Ngay thời điểm đó, Negi vang lên giọng nói của mình từ phía xa, tốc độ của Negi cũng ngang với con quỷ, chắc rằng cậu đã gia cường bản thân với Phép Thuật nguyên tố hệ gió của mình. Và cậu ngâm xướng câu thần chú để kích hoạt Phép Thuật với cây gậy phép thường hay được quần vãi của mình.

-Sagita Magika Air Captorae.

Trên tay cậu ngưng tụ vô số ngọn gió, chúng liên tục khuấy động, bắt đầu hình thành hình dạng của những mũi tên, tổng cộng 3 cái.

Negi bắn 3 mũi tên gió của mình vừa tạo thành về phía con quỷ đen đó.

Nhận được dấu hiệu huy động ma lực trong môi trường xung quanh, con quỷ đã phát hiện Negi một phía cách nó không xa.

-Grhhhhh....

Nó gầm gừ khi thấy ba đầu tên đã tiếp cận ngay trước mắt. Đúng lúc này, con quỷ há miệng lớn ra, phải nói là so với người thường thì đã quá biến dạng rồi, nó như một cái bóng đen há miệng ra thì có những thứ nhọn hoắt trong miệng. Sau đó, một vòng tròn Phép Thuật xuất hiện trước miệng của nó, nó sáng lên một màu đen khịt.

Oành oành oành.....

Ba mũi tên của negi đã đánh trúng vòng tròn Phép Thuật đó, tạo ra những đợt khói vì lực xung kích khiến cho đất phía dưới chân bị gió thổi bay cát bụi lên không trung. Trong lúc đó, Negi tăng tốc với Phép Thuật của mình và đến kế bên Nodoka đã sợ quá mà ngất đi rồi.

-Trúng rồi sao?

Negi tự lẩm bẩm, sau đó đỡ Nodoka dậy. Illyasviel do thấy Negi đã tấn công con quỷ, cô cũng tự dừng bớt lo lắng hơn, cô cũng không ngạc nhiên về Negi thi triển Phép Thuật lắm, dù sao khả năng cảm nhận của cô không phải loại thường có thể so sánh.

-Grào.....

Con quỷ bên trong đám bụi bay kia gào lên vì thích thú. Negi nghe được, vẻ mặt hiện lên một chút khó chịu.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 267: Tham Thực Quỷ

-Không thể nào! Nó đỡ được cả Phép Thuật của mình sao?

Negi kinh hô bởi sự thật là con quỷ không hề bị xay xát gì sau đòn tấn công của Negi, hắc khí toát ra xung quanh con quỷ rung động, khói bụi bay khắp nơi tản đi, để lại tầm nhìn rõ ràng cho con quỷ tới phía Negi.

-Grhhhhh...Đói!!!!!!!!!!!!!! (Quỷ)

Con quỷ gầm rú kinh khủng. Negi kinh hãi tiếp tục bắn dăm ba mũi tên gió về phía con quỷ nhưng nó vẫn tiếp tục há miệng ra, vòng tròn Phép Thuật lần này là 3 cái, xuất hiện và chặn đứng toàn bộ mũi tên của Negi.

-Nó...hấp thụ toàn bộ sao?!

Negi lần này quan sát được chi tiết và rõ ràng hơn về cái cách con quỷ chặn đòn của cậu. Đơn giản là nó cắn nuốt toàn bộ mũi tên, đúng hơn là khi mũi tên gió chạm vào những vòng tròn Phép Thuật hắc sắc kia thì chúng lại chuyển hóa chúng quay về dạng ma lực.

Ngay khi Negi nhận ra một phần nào đó về nguyên lý chống đỡ tấn công của con quỷ thì nó lại tiến hành động tác mới.

Hắc khí xung quanh nó dần chuyển hóa xuống đất, hắc khí trải dài theo một hàng ngang và dần hiện lên nhưng cái bóng trông giống hệt với con quỷ, cả chiều cả lẫn chiều rộng.

Có vẻ như con quỷ đã dùng ma lực vừa hấp thu được từ những mũi tên gió của Negi, con quỷ đã phân thân chính nó thành 9 con quỷ tương tự, mỗi

con tuy không có ma lực mạnh bằng con gốc nhưng nét hung tợn thôi cũng đủ khiến Negi cảm thấy sợ rồi, dù sao cậu ta cũng chỉ 10 tuổi chứ mấy.

Nói gì thì nói, mấy con quỷ hung tợn kia đang lao tới Negi và Nodoka rồi. Negi nghiên rằng cảm tức không thể làm gì được, cả chất và lượng, cậu chẳng có cái nào để chống lại những con quỷ này cả. Chúng cứ tiếp tục lao tới cách Negi chỉ khoảng 2m.

-Thuyền Thiên Tiên, [Thiên Thủ Hộ]. (Illya)

Giọng nói nhỏ nhẹ của Illyasviel vang lên nhưng lại có phần hơi thấp một chút. Một tia quang mang khá thon từ bầu trời kéo xuống và đánh xuống ngay trước mặt Negi, tia sáng màu vàng kim đánh ra xung quanh và bao bọc lấy Negi lẫn Nodoka. Negi nhận thấy điều này vô cùng ngạc nhiên, rồi cậu chợt nhớ lại giọng nói kia không biết từ đâu ra mà tìm quanh quẩn.

-Thuyền Thiên Tiên, [Đa Xuyên Tâm]. (Illya)

Cô bé từ trong những cây hoa anh đào nhảy ra trước vòng chắn màu vàng bao bọc lấy Negi, lần này cô ăn mặc không phải là đồng phục học viện Mahora mà là một bộ màu đỏ áo khoác, đeo một chiếc mặt nạ hình con mèo khá dễ thương, trên tay chiếc cung đã từ lâu cô hay dùng. Cô bé giương cung lên và rút ra một cây Đinh Tiên từ trong không gian mơ hồ xuất hiện như mặt nước bị đánh động bởi một chiếc lá. Sau khi vừa dứt lời, cô bắn Đinh Tiên lên bầu trời, sau đó là hàng loạt những vầng quang mang màu vàng có quỹ đạo rõ ràng đâm xuyên qua từng con con quỷ.

-Grào.....

Từng con quỷ gào thét trong đau đớn, rồi chúng dần tan biến vì đợt tấn công của Illyasviel đã đánh vào chí mạng của chúng. Nhưng một điều đáng nản lòng là con quỷ bản thể đã trốn thoát. Illyasviel thầm oán trách.

-Anou...Bạn gì đó. Cảm ơn đã giúp chúng tôi. (Negi)

Khi thấy Illyasviel đứng yên không làm gì và cũng thấy bên kia chiến trường cũng không thấy con quỷ đó nữa nên Negi nghĩ đã an toàn rồi.

-Kh...không có gì. Con quỷ đó cũng là con mồi của tôi mà thôi. Không cần phải cảm kích gì.

Illyasviel ấp úng nói, cô cố không để lộ danh tính của mình, cô bé không hề quay về phía Negi dù đã đeo một chiếc mặt nạ.

-Vậy.... vậy sao. Nhưng dù sao cũng cảm ơn bạn rất nhiều, etou...Bạn cũng là một pháp sư phải không? Tuy cách bạn dùng Phép Thuật hơi lạ nhưng mình có thể cảm nhận ma lực từ nó.(Negi)

Không biết phải gọi Illyasviel là gì, nên Negi khá dấn đo khi định gọi Illyasviel, rồi lý luận của Negi không hề sai, nhưng Illyasviel không định nói gì cả.

-Negi! Vừa rồi là cái gì thế? (Asuna và Konoka)

Illyasviel định rời đi và không trả lời Negi thì hai cô bạn cùng lớp đồng thời là bạn cùng phòng với Negi chạy đến tìm Negi.

-A! Bạn Asuna, bạn Konoka?! (Negi)

Illyasviel tận dụng thời cơ lúc này và chạy đi ra khỏi con đường hoa anh đào, vì đã có mặt của Asuna và Konoka, cô bé không tính dùng Phép Thuật ở đây, vì thế cô chỉ chạy.

-Kh...khoan đã. Bạn gì ời! (Negi)

Trông thấy Illyasviel bỏ chạy bất ngờ, Negi vẫn còn một số điều đang thắc mắc nên cậu nhanh đuổi theo Illyasviel.

-A! Nhanh quá vậy! (Konoka)

-Khoan đã, Negi! (Asuna)

Negi phóng đi trong khi dưới chân được gia cường với phép gió sở trường của cậu, tốc độ hiện tại của nhanh hơn Illyasviel rồi, dù sao Illyasviel xét về khả năng vật lý vẫn không lớn hơn người thường bao nhiêu. Asuna không khỏi lo lắng gọi lại nhưng Negi chạy nhanh cộng thêm sức gió khiến giọng của cô chẳng tới được tai của Negi.

-Sao lại đuổi theo làm gì?!

Illyasviel định chạy một mạch về nhà, nhưng có vẻ Negi đang đuổi theo sát phía sau, khiến cô không ưng tí nào.

-Bạn gì ời đợi tôi một chút! (Negi)

-Đừng có đuổi theo nữa, tên kia! (Illya)

Bị bám theo và gần bị bắt kịp, Illyasviel bỏ đi cái nét tế nhị của mình mà mắng Negi. Negi bị mắng cho mà hơi khựng lại, Illyasviel nhanh nhanh chạy vào trong lùm cây anh đào, cô núp sau một cái hơi lớn che khuất cả thân hình mình. Sau đó cô điều động ma lực trong người, rồi tưởng tượng vị trí trước nhà tranh của mình:

-[Teleport]

Hình bóng của Illyasviel chợt tan biến, Negi theo đến gốc cây mà Illyasviel đã đứng thì không thấy cô đâu nữa.

-Ủa? Đâu mất rồi?

Negi ngẩng ngơ vì Illyasviel đột nhiên biến mất không một dấu vết.

-Ôi, Negi!

Asuna đuổi kịp Negi sau khi đã giao Nodoka cho Konoka chăm sóc. Cô chạy đến bên cạnh Negi.

Illyasviel rất cuộc về được đến nhà và đang đói meo vì chưa có cái gì bỏ bụng, và lại trời tối rồi, cô bé ngửi thấy mùi thơm của bữa tối bay từ cửa sổ ra, khiến dạ dày cô kêu inh ỏi.

-Hau~ đói quá.

Illyasviel khoác lại chiếc đồng phục Mahora và đi tới cửa.

-Con về rồi. (Illya)

Nhưng thường lệ thông dụng khi vào nhà.

-Cô chủ đã về. Bữa tối đã được để sẵn trong bếp, nếu muốn hâm nóng trước khi ăn cứ việc nói trước với tôi. (Chachamaru)

Bước vào nhà nhìn vào phòng khách chỉ thấy Chachamaru ngồi trên ghế, khi nghe được tiếng của Illyasviel thì cô đứng lên chào đón Illyasviel trở về.

-Vâng, làm ơn hâm nóng giùm em nhé, Chachamaru-san.

Illyasviel nói, sau đó cô chạy vào phòng tắm rửa sạch bụi bẩn từ sáng đến giờ. Trong lúc đó, cô băn khoăn không biết Phi Linh và Eriserine đang ở nơi nào.

Hai người kia thì sau khi ăn xong đã tự dựng kết giới lên và thực chiến với nhau như mọi lần vẫn thường xuyên làm với nhau.

Sau khi đã tắm xong, Illyasviel bắt đầu dùng bữa tối đã được hâm nóng.

-Ừm~

Illyasviel cho miếng thịt chiên vào miệng, tuy đã được hâm nóng, tức vị không được như lúc mới chiên, nhưng mà Illyasviel vẫn cảm thấy nó rất ngon, cô bé nhai, đôi má ửng hồng, hai mắt nhắm tít lại và tận hưởng hương vị món ăn đang dần tỏa ra và lấp đầy vị giác cô, rồi bé nuốt.

-Ngon quá đi!

Hai mắt Illyasviel tỏa sáng long lanh như gặp được thứ mình thích rồi, cô bé liên tục vừa ăn vừa gắp, chén sạch mọi thứ.

Sáng hôm sau, Negi trông không được nhiệt tình cho lắm, sắc mặt cậu tái nhợt hơn, con quỷ hôm quá làm cho cậu nhớ cảnh tượng đau thương trong quá khứ mình từng gặp, do cứu Nodoka mà cậu lại quên đi cái nỗi sợ đó, lúc con quỷ kia toát ra khí tức điên cuồng đó, Negi mới bắt đầu sợ run hơn. Nhưng khi có luồng ma lực không lồ của thiếu nữ mặt nạ kia cứu cậu, cậu mới cảm thấy đỡ hơn, dù muốn cảm ơn cũng chẳng làm được ngoài vài câu.

-Negi, hôm nay hôm nay cậu lạ quá vậy hả?

Asuna từ tối đến sáng nay vẫn lo lắng cho tình trạng của Negi.

-Xin lỗi, Asuna. Để bạn lo lắng nhiều quá. Tại mình thấy hơi thảm hại vì để thua thiệt thôi.

Negi cười nhẹ, nhưng trên mặt vẫn biểu cảm có phần chán nản.

-Không biết bạn nữ kia là pháp sư phương Đông sao?

Negi nghĩ lại cách thi triển Phép Thuật của Illyasviel khá giống với mọi pháp sư phương Đông hay dùng, loại pháp khí cũng không nằm trong sách

sử mà cậu đọc qua bao giờ.

-Chào buổi sáng mọi người. (Illya)

Illyasviel đi cùng Eriserine và Chachamaru đã đến lớp, Illyasviel tung tăng chào các bạn của mình, tinh thần cô bé rất hào hứng, dư vị của món ăn ngày hôm qua vẫn còn nên cô không cảm thấy thất vọng bao nhiêu vì đã để xong con quỷ mình phải diệt trừ.

-Negi-sensei, chào buổi sáng.

Illyasviel đi đến kế bên Negi và chào cậu, chưa có vào lớp nên Negi vẫn chưa đứng lớp.

-À....ừm...chào bạn Illya. Hôm nay bạn nhiệt tình quá.

Negi cười hờ với Illyasviel. Illyasviel nghiêng đầu, cô bé nghĩ không lẽ Negi bị như ngày hôm qua mà đã mất tinh thần như vậy sao.

-Trông thầy buồn thế? Có chuyện gì sao, Asuna-san?

-Ế?! Không, tên nhóc này đột nhiên phát bệnh đấy. Đây này, Negi nóng dữ lắm này.

Asuna cười nói, sau đó lấy quạt lấy cổ Negi và không biết từ đâu lấy ra một chiếc khăn đang bốc hơi lên, có vẻ nó rất nóng đấy. Cô đặt nó lên trán Negi.

-Á!!!! Nóng quá bạn Asuna!!!!

Negi rồi lên và la làng, múa máy lung tung trong khi bị Asuna kẹp cổ, có thể thấy Negi đang khóc nữa kìa. Cả lớp òa lên cười.

-Bạn làm gì vậy, Asuna? Nóng chết tôi mất!

Negi nói với hai con mắt hình xoắn ốc, choáng váng với hơi nóng. Nhưng hình như cậu ta lấy lại một chút tinh thần thường ngày rồi. Illyasviel cũng cười khanh khách, Negi gãi đầu cười.

-Thôi. Mọi người ổn định nào. Chuẩn bị bắt đầu tiết học.

Lấy lại tinh thần, Negi cười và nói với mọi người, sau đó ai nấy về chỗ và bắt đầu nghiêm chỉnh chào Negi. Về mặt Negi hiện lên một vầng kiên định, cậu lấy lại một chút tinh thần và lên kế hoạch tối nay nhất quyết diệt được con quỷ kia, tránh cho mọi người bị nguy hiểm rình mò.

Tương tự Illyasviel cũng lên ý định tối nay lại canh chừng con quỷ kia và ra tay dứt khoát hơn.

Tiết học ngày mới bắt đầu.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 268: Negi Vs Quỷ

Ở bên khác, tại phòng hiệu trưởng, Konoemon cùng Takahata, một người ngồi một người đứng, cả hai nhìn nhau và suy nghĩ.

-Takahata, cậu nghĩ sao về tin đồn con quỷ trên đường hoa mỗi tối kia.
(Konoemon)

-Hừm...chuyện này cũng là một vấn đề đang được các học sinh bàn tán dữ dội, hơn nữa cũng đã có vài trường hợp được phát hiện ngủ trên con đường vào sáng ngày hôm sau khi hiện trường được tìm thấy. Tôi nghĩ đây là việc cần phải được xử lý sớm nhất có thể. (Takahata)

-Thế muốn giải quyết nhanh gọn thì nên nhờ cô ta nhỉ?

Konoemon ấn ý mắt nhắm mắt mở nói. Takahata nghe được liền hiểu rõ vấn đề, cười khố:

-Ngài làm ơn đừng mang cô ta vào có được không? Nếu muốn, cô ta có thể diệt con quỷ chỉ trong chớp mắt, nhưng ngài nghĩ xem nếu nhờ cô ta thì chúng ta có gì để trả cho cô ta, điều kiện được cô ta giúp đỡ không phải rẻ đâu. (Takahata)

-Vậy à. Thế cậu hãy tập hợp các pháp sư trong học viện để tập trung tiến hành tiêu diệt con quỷ đó vào tối hôm nay đi. (Konoemon)

-Đã rõ, tôi sẽ triệu tập mọi người và tiến hành ngay tối nay. (Takahata)

Tối đến, Negi vọt về nhà nhanh chóng và chuẩn bị mọi thứ cần thiết để đối phó với con quỷ tối hôm qua. Illyasviel lần này tương tự không có về nhà như ngày hôm qua mặc dù Eriserine đã đề nghị dẫn cô về. Eriserine cũng để Chachamaru ở lại với Illyasviel phòng chuyện không may, cô cũng có trách nhiệm một chút với sự an toàn của Illyasviel, dù sao con bé cũng là “con” của cô. Có một tên đột nhập bằng cách tạo ra một lỗ nhỏ trên kết giới được tạo ra xung quanh học viện Mahora, Eriserine nhận ra thứ gì vừa đi qua kết giới nhưng cô không thèm để ý đến nó.

-Cô chủ, cô định làm gì vậy? (Chachamaru)

Sau khi tan học, Illyasviel lại núp ở một góc của con đường hoa anh đào. Illyasviel cảm thấy mình đang bị Eriserine đi guốc trong bụng vậy, Eriserine cứ như cho Chachamaru đi theo mình để canh chừng ấy. Nó khiến cô không dám làm gì sai, cô bé vẫn chưa hiểu rõ Eriserine tính cách ra sao cả, mặc dù đã ở chung cũng được kha khá thời gian.

-Illya muốn bắt một con mèo, nó hay đi ngang qua đây vào buổi tối, nên Illya canh chừng ở đây để bắt nó.

Illyasviel cười hờ và viện cớ.

-Mèo?! Mèo rất dễ thương!

Chachamaru nghiêng đầu và nêu ý kiến. Illyasviel nghe vậy không khỏi thắc mắc rằng Chachamaru nói như vậy là thật hay chỉ được thiết lập quan niệm mèo dễ thương sẵn rồi.

-Có chuyện gì sao, cô chủ? (Chachamaru)

Trông thấy Illyasviel nhìn cô với một vài thắc mắc không được nói ra bằng lời, Chachamaru tỉnh bơ hỏi Illyasviel. Câu hỏi lôi Illyasviel từ trong suy nghĩ về và cô bé đáp:

-Ế? À, không có gì đâu, Chachamaru-san. Cảm ơn Chachamaru-san đến giúp Illya.

Illyasviel cười nói.

-Vâng, đây là trách nhiệm của tôi, cô không cảm ơn gì cả.

Chachamaru nói.

-Negi-sensei?! (Illya)

Sau một lúc trò chuyện với Chachamaru, Illyasviel nhìn lại trên đường hoa anh đào không một bóng người lúc này đến giờ, dưới ánh đèn đường đã xuất hiện hình bóng của Negi, trên người mang theo một đồng hồ nghề, toàn là pháp khí, đủ loại, súng có, gậy có. Cậu ta chỉ đi có một mình. Có lẽ cậu ta đã nói với Asuna về việc cậu về trễ và không cần phải đợi cậu.

-Lần này mình sẽ thắng con quỷ đó.

Với quyết tâm của mình, Negi nuốt một ngụm nước bọt rồi nói. Cậu siết chặt cây gậy phép hay cầm theo của mình.

-Cơ mà Negi-sensei làm cái gì mà mang cả đồng hồ nghề kia gì mà ghê thế?

Illyasviel núp ở một góc không khỏi bồn chồn.

-Grào.....Đói!!!!!!! (???)

Trong lúc Illyasviel suy nghĩ, Negi đang nhìn dáo dác xung quanh thì một tiếng động lớn vang vọng khắp con đường. Khi nghe thấy tiếng động này, Negi nghiêng rằng lại kiểm chế cảm xúc của mình, Illyasviel đề phòng.

Phía khác, cũng ở gần con đường hoa anh đào, nhóm pháp sư trong học viện đã được Takahata triệu tập để chuẩn bị xử lý con quỷ vào đêm hôm nay như hồi sáng đã bàn bạc với Konoemon.

-Này, liệu nhiều đây có phải quá nhiều không? (???)

Một người đàn ông trung niên, với làn da đen, mặc bộ vest trắng khiến làn da Anh ta nổi bật rất nhiều, thêm vào đó là cặp kính. Dưới bầu trời đêm tối này, Anh ta như bóng ma ấy. Anh ta bước đến kế bên Takahata và nói.

-Chuyện gì cũng có rủi ro, đề phòng vẫn là tốt nhất, Gando ạ. (Takahata)

Takahata cười nói, trong miệng luôn có điếu thuốc lá. Gandolfini nhúng vai, sau đó quay về phía các pháp sư và nói:

-Mọi người, chuẩn bị tiến hành theo kế hoạch, nhớ cẩn thận với năng lực của con quỷ. (Gandolfini)

Anh ta hạ giọng truyền đạt lời của mình cho mọi người.

-Grào.....(???)

Tiếng động đột nhiên vang vọng đến nơi của Takahata và các pháp sư, khiến mọi người trở nên cảnh giác hơn. Mặt đất bắt đầu rung chuyển, tà khí tỏa ra nồng nặc đến độ tuy không thấy được nhưng vẫn cảm nhận ra.

-Cái quái gì vậy?! Không lẽ là con quỷ đó sao? (Gandolfini)

Gandolfini vẻ mặt lo lắng quay sang Takahata hỏi.

-Đúng vậy. Nó đấy. (Takahata)

-Vậy....tiếng động lớn như vậy, liệu chúng ta có...(Gandolfini)

-Tôi đã nói rồi, dự trù không có thiếu đâu.

Takahata gãi đầu nói. Sau đó tiến thẳng vào trong con đường.

Quay về với Negi và Illyasviel. Con quỷ bất thành linh nhảy từ trong một bên của con đường ra. Illyasviel ở góc khuất cảm nhận được lần này, con quỷ kia có phần hơi khác một chút, dòng chảy ma lực của nó đã tăng thêm không ít, cô bé chợt thấy phiền muộn vì hôm qua để nó thoát mà lần này nó lại mạnh thêm. Thay vào đó, cô cũng lo là Negi sẽ không tránh khỏi bị thương khi đối đầu với con quỷ này, xem ra lại phải như hôm qua, phải cải trang nữa rồi.

-Cô chủ, con vật màu đen là cái gì vậy? Tôi cảm giác có sự nguy hiểm từ nó.

Chachamaru nói.

-Hả?! Không, không sao. Chachamaru-san có thể giải quyết được nó dễ thôi mà.

Illyasviel cười nói. Cũng bởi vì Chachamaru là người máy, sức mạnh vật lý là hơn người thường nhiều lắm, dù con quỷ này, thiên phú là hấp thụ ma lực và tái cấu trúc ma lực thành vật chất dạng ma lực, chứ không hoàn toàn mạnh về thể chất, nếu có thể áp sát nó thì coi như mình thắng.

-Tôi không thấy bất kỳ hy vọng nào nếu Negi-sensei đấu với con vật đó cả. (Chachamaru)

-Ph..phải rồi ha.

Illyasviel cười hờ, trong đầu thì nghĩ rằng Negi mà đánh được nó thì chắc chẳng phải 10 tuổi rồi.

-Bắt đầu rồi...

Illyasviel trông thấy Negi vung cây gậy lên, trận đấu cũng theo đó mà khởi màn.

-Grào.....

Con quỷ thấy Negi làm ra hành động thay vì đứng yên, nó gào lên dữ dội, hơn nữa, Negi trong người còn có lượng ma lực rất lớn, con quỷ dường như tìm chính là ma lực, mặc dù ăn nỗi sợ của người thường và chuyển hóa nó thành ma lực nhưng như vậy không đủ cho nó, hiện tại nó đang rất đói.

Trong miệng Negi phát ra những câu chú ngữ.

-[Sagitta Magica].

Negi hoàn tất niệm phép, ba mũi tên gió ngừng tụ xung quanh Negi, xoay chuyển không ngừng, khiến xung quanh hoa anh đào bay hỗn loạn. sau đó mũi gió bay đi.

-....

Con quỷ há miệng như mọi khi, một vòng tròn Phép Thuật màu đen xuất hiện với những văn tự cổ, mũi tên gió của Negi va chạm với vòng tròn, chúng hoàn toàn bị hấp thụ không còn một chút nào sót lại. Negi cay cú nhìn con quỷ, con quỷ lúc này bắt đầu phân thân ra.

-Thế này thì sao?

Negi thấy vậy, cậu nói và tiếp tục niệm phép:

-[Evocatio].

Dứt lời, xung quanh Negi xuất hiện như xuất hiện thêm những Negi khác, nhưng có điều chúng phát sáng. Đây là một phép Triệu Hồi Tinh Linh

của Negi, Tinh Linh của gió hóa thành hình dạng của cậu và tấn công. Có tổng cộng 11 Negi đang phát sáng.

Con quỷ thấy như vậy, theo lẽ tự nhiên muốn tấn công, nó há miệng ra, những con khác cũng làm theo y chang không khác, vòng tròn Phép Thuật lại xuất hiện, nhưng lần này lại có thêm một quả cầu sáng màu đen tuyền hiện ra trước vòng tròn.

-GÀO.....

Có khoảng 5 con quỷ, chúng gào thét và bắn ra mỗi con một đoàn quang mang màu đen.

-Nó không cần niệm phép sao?

Negi chột hoảng hốt, bởi vì con quỷ này không cần thời gian để niệm phép như cậu mà trực tiếp sử dụng. Phải biết các pháp sư thắng nhau không chỉ ở ma lực nhiều ít, phép mạnh yếu mà còn quyết định ở thời gian thi phép, không dùng phép nhanh thì chỉ có con đường chết trong một trận chiến.

Mười một Negi, tính luôn Negi kia là mười hai, cùng nhau tản ra nhiều phía bằng phép bay trên cây gậy của mình. Negi niệm phép và đề phòng.

Mới đầu Negi cảm thấy lạ, cậu không nghe thấy âm thanh vụ nổ diễn ra, cậu ta quay lại nhìn thì thấy đạo hắc quang mang đó đang đuổi theo ngay phía sau cậu.

-Nó còn có cả dí sao?!

Cả kinh, Negi nghiêng rằng, đạo quang mang đó đi nhanh quá, đã tiếp cận cậu khoảng ngoài 1m, Negi dừng đột ngột, tốc độ giảm đi tức thì, đạo quang mang bắn vào Negi.

-[Sagitta Magica].

Negi quát và đưa ngang cây gậy của mình về phía trước. Hàng loạt năm mũi tên gió bắn ra về phía đầu của đạo quang mang đang đuổi theo cậu.

BOOMMM.....

Một vụ nổ nhỏ diễn ra, xung lực đẩy Negi xuống dưới, nói đúng hơn Negi cố tình làm vậy để tránh thoát khỏi cái thứ kia. Trong khi đó, những Negi khác không như vậy, chúng hoàn toàn bị những đạo quang mang đánh tan.

Bị dư lực đánh rơi xuống gần chạm mặt đất, Negi sử dụng gió để giảm tốc độ rơi của mình và dừng lại khi cách mặt đất tầm 1m. Không có thở phào gì cả, Negi nhìn về phía con quỷ kia, 5 con vẫn còn nguyên mà cậu thì chưa làm gì được nó.

Nếu đã dùng phép thuật không được, Negi quyết định cận chiến với nó là biện pháp duy nhất. Cậu lấy một cái dùi cui cậu đeo phía sau lưng và mong muốn tiếp cận con quỷ kia.

-Trời đất, Negi-sensei muốn liều sao?!

Illyasviel ở gốc khuất không khỏi bất ngờ với ý định điên rồ của Negi.

-Không phải nếu cận chiến sẽ thắng được sao, cô chủ? (Chachamaru)

-Cái này không phải, nếu Chachamaru cận chiến thì Illya không nói, nhưng đây là Negi-sensei, cậu ta không có tập luyện hay gì cả thì đánh bằng niềm tin à.

Illyasviel vừa lo lắng vừa giải thích. Chachamaru gật đầu hiểu rõ.

Bên khác, phía Takahata đã đến con đường và tìm được vị trí của con quỷ, nhưng khi thấy Negi đánh sung quá, không tiện can thiệp cho lắm nên

để đó cho Negi đánh xem xem thế nào, nếu bất lợi sẽ ra cứu viện.

Negi đã bắt đầu phương thức tiếp cận của mình rồi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 269: Giao Chiến

Con quỷ nhìn thấy Negi muốn lại gần nó, nó nào để như vậy, nó há miệng và ngưng tụ một quả cầu đen như lúc nãy, những con bóng quỷ khác đột nhiên tan rã, không còn nữa mà là hóa thành một khung kính lớn trước mặt con quỷ gốc và quả cầu đen kia.

Negi tự hỏi nó tính làm gì, mà dù có làm gì đi nữa thì cũng rất nguy hiểm. Ngay tiếp đó, con quỷ bắn quả cầu vào khung kính kia.

Đáng nói là, sau khi đi qua khung kính, quả cầu đen kia bất thành linh to lên gấp mấy lần. Hơn nữa, nó còn đi với tốc độ không nhỏ về phía Negi. Negi trông thấy quả cầu đen tự nhiên hóa thành to hơn cũng không kiềm được cảm xúc mà giật mình. Ngay cả bên phía Takahata còn giật mình với cái kích thước của quả cầu nữa mà, Illyasviel không ngạc nhiên mấy, cô cũng thường thấy rồi.

Negi vốn cất đi cây gậy phép nên rảnh được một tay, cậu rút ra một cây súng không nhỏ lắm nhưng cũng được gọi là súng lục, phần nòng khá to so với những cây súng thông thường, bởi vậy nó mới là súng Phép Thuật, sở thích của Negi là sưu tầm những thứ như thế này, những thứ đồ cổ.

Sau khi rút ra, Negi nhắm đầu súng về phía quả cầu lớn đang bay vào cậu, đồng thời Negi cũng chạy sang một bên tránh đi quỹ đạo của quả cầu lớn này.

Bùm bùm bùm.....

Những phát đạn Phép Thuật từ khẩu súng trên tay Negi bắn ra vang lên những thanh âm khá lớn, chúng hướng vào quả cầu.

Xoạt xoạt.....

Đằng cay thay, không viên đạn Phép Thuật nào gây ra thứ gì cho quả cầu cả, những viên đạn Phép Thuật bị quả cầu đẩy hấp thu sạch sẽ.

Mặc cho nó hấp thu, Negi biết được không nên va chạm với quả cầu này nữa, và cậu dùng khả năng cường hóa tốc độ nhờ vào nguyên tố gió, tốc độ của Negi tăng nhanh đáng kể.

Sau khi lách qua được một bên tránh được quỹ đạo của quả cầu, Negi không còn cách nào giải quyết quả cầu ngoài việc để nó cứ đi xa xa khỏi con đường. May sao nó va chạm với kết giới của các pháp sư bên phía Takahata dựng nên để tránh tiếng quá lớn phát ra khi xảy ra giao tranh.

Vì không có thời gian để ý điều này, Negi không hề biết Takahata và những người khác đang quan sát cậu chiến đấu với con quỷ.

Cậu tra súng lại ở bên hông và rút một vài tuýt ống nghiệm có chứa một số dung dịch cậu pha chế sẵn. Cậu ném chúng về phía con quỷ.

Bùm bùm bùm....

Những tuýt ống nghiệm vỡ ra và nổ khi chạm xuống mặt đất gần với con quỷ kia. Vì nó tạo ra sát thương vật lý nên con quỷ không tài nào hấp thu được sát thương hay ma lực cả. Dung dịch trong ống nghiệm hoàn toàn là chất gây nổ cả.

Cuối cùng nhờ những tuýt ống nghiệm, Negi thành công sát thương được một chút với con quỷ kia, và cũng tiếp cận được nó. Negi tiếp tục niệm sẵn phép.

-Grào.....

Con quỷ rống giận và quét ngang, khói che lấp thân hình của nó bị nó thổi tan đi. Con quỷ lao về Negi với móng vuốt đang phát sáng trên tay nó.

-[Deflexio].

Negi thuận miệng hô lớn, một bức tường gió ngưng tụ trước mặt cậu, nhanh chóng đón đỡ móng vuốt của con quỷ.

-!!! (Negi)

Nhưng Negi nhanh chóng nhận ra, móng vuốt đó không phải vật chất, mà là do Phép Thuật tạo ra, nó chỉ có ma lực mà thôi, vì cậu tưởng rằng móng vuốt đó phát sáng là vật chất được con quỷ dẫn ma lực vào để gia tăng cường độ và uy lực, nhưng cậu lầm.

Bức tường gió kia là Phép Thuật hệ gió, còn được gọi là Wind Shield, tạo ra một cái khiên làm từ nguyên tố gió, chặn lại mọi sát thương mang tính vật lý, nó kháng vật lý nhưng không kháng phép, vì vậy, móng vuốt của con quỷ lọt qua bức tường một cách dễ dàng.

Xoạt.

Móng vuốt cắt ngọt xốt. Phía bên Illyasviel giật mình kinh hoàng thay cho Negi vào khoảng khắc thốt tim ấy.

-Ủ!!

Negi đã lách người trong gan tất bằng tất cả những gì cậu có, cậu gia cường tốc độ đến mức tối đa, móng vuốt đi dọc xuống và cắt đi một mảnh trên áo của Negi.

Negi vung cây dùi cui kha lớn về phía con quỷ. Chiếc dùi cui được niệm vào phép đẩy. Khi vừa tiếp xúc, phép của dùi cui không có tác dụng với con

quỷ nhưng thể vật chất của nó thì có đấy, cây dùi cui đánh phốc vào đầu của con quỷ, nó rên lên vì đau.

-Grào.....

Con quỷ gào lên, áp lực hất Negi bay ra, con quỷ quay người hướng về một phía của con đường và bay đi.

-Ư....

Negi té xuống đất và nhìn con quỷ đó chạy đi. Cậu thở dốc vì đã thoát được một mạng trong gang tấc, tim cậu vẫn còn đập thình thịch khi nhớ lại cảnh tượng đáng sợ đó. Đó là cận kề cái chết a!

Negi lấy lại tinh thần và mau chóng lôi cây gậy phép của mình, nhảy lên nó và đuổi theo con quỷ bằng phép bay. Illyasviel trông thấy thế cũng nhanh nhanh đuổi theo, Chachamaru đi theo cô bé. Bên phía Takahata đang định đi thì trông thấy hai cái bóng nhảy ra từ góc khuất, liền hô lớn:

-Này hai em kia. Mau dừng lại! (Gandolfini)

Gandolfini trông thấy hai cô ăn mặc đồng phục học viện liền nhận ra là học sinh của học viện, anh ta liền nhanh chóng gọi lại, bởi vì anh ta lo sợ việc pháp sư bị truyền ra ngoài sẽ có rất nhiều thứ không tốt xảy ra.

-?! Tại sao giáo viên lại có mặt ở đây? Khoan đã, bọn họ có ma lực, họ là pháp sư sao?

Illyasviel để ý giọng nói của Gandolfini nên quay lại, trông thấy cả đoàn pháp sư khoảng mấy người, có cả Takahata nữa, nhưng anh ta không hề có ý định gọi Illyasviel lại, còn có ý ngăn cản Gandolfini, vì sao? Bởi vì anh ta nhận ra Chachamaru đang đi cùng với cô bé. Takahata nhận ra hai cô gái này là người của Eriserine, nên anh ta không muốn gây sự với Eriserine nên ẩn ý khuyên can Gandolfini.

Khi bị Takahata can lại, Gandolfini rất thắc mắc cùng một chút khó chịu. Sau đó đưa mắt về phía Illyasviel đã không thấy hai cô đâu nữa.

-Anh làm cái gì vậy, Takamichi? (Gandolfini)

-Anh không để ý cô gái cao cao tóc xanh đi chung với cô bé kia sao?
(Takahata)

-....Ý anh là...(Gandolfini)

-Haizz...hai người kia có quan hệ với “Ác Mộng Cứu Thế” đấy.
(Takahata)

-Vậy...

Gandolfini trông hơi khó xử, anh ta cũng nghe danh của Eriserine kể từ sự kiện kia xảy ra, sức mạnh mà Eriserine dùng quả thật không thể nào tưởng tượng được.

-Thôi. Mau đuổi theo Negi. Một mình cậu ta sẽ nhanh chóng đuổi sức thôi.

Takahata cắt ngang sự im lặng của mọi pháp sư. Rồi Takahata dẫn đầu mọi người nhanh chóng đuổi theo Negi.

Vào lúc này, Negi đã đuổi theo con quỷ đến cầu nối liền đảo thư viện với học viện Mahora.

-Đứng lại, đừng hòng chạy thoát!

Negi vẫn còn sung sức lắm, cậu ta quát lớn. Con quỷ nghe, có xoay lại nhìn cậu, và còn khuyến mãi cho cậu thêm vài tia beam màu đen, lẽ thường

với tốc độ của Negi lúc này thì né những tia beam đó cũng không tốn mấy công sức.

Negi quyết định không dùng Phép Thuật tầm xa để công kích con quỷ nữa, bắn bao nhiêu cũng bị nó hấp thụ, hơn nữa làm vậy còn giúp nó có sức chạy thêm nữa.

-Làm sao để dừng nó lại với khoảng cách xa cỡ này đây?

Negi tập trung suy nghĩ nhưng không tìm ra được cách nào khiến con quỷ dừng lại mà không sử dụng Phép Thuật cả.

Đúng lúc này, đột nhiên một vầng hào quang màu vàng rực từ trên không trung, xuyên toạt bầu trời, tách đôi những đám mây đang trôi nổi trên không trung, hào quang uốn lượn theo hình ziczac không xác định được quỹ đạo thật của nó, nhưng tiếp đến nó trực tiếp đánh xuyên qua con quỷ trên người.

-Grao.....

Con quỷ đau đớn như mất sức một loại và rơi thẳng xuống phía trên cây cầu.

Ầm.....

Tuy rơi xuống với tốc độ không lớn nhưng với sức nặng của con quỷ, nó cũng có thể gây ra một lỗ hổng cho cây cầu, nhưng không, cây cầu vẫn bình an vô sự, có lẽ nhờ Phép Thuật gia cố cho cây cầu.

Khoan.....

Cây cầu được gia cố bằng PHÉP THUẬT!!!!!!

Thôi tiêu rồi, đây phải là câu mà ai cũng phải nói khi con quỷ rơi xuống cây cầu.

Con quỷ này có khả năng nuốt chửng mọi ma lực ở xung quanh, và tất nhiên, cây cầu cũng không ngoại lệ.

Ngay khi nhận ra điều này, Negi phiền muộn không dứt, con quỷ đã hấp thụ gần hết ma lực gia cố cho cây cầu.

-(Hồng rồi! Cây cầu mất ma lực sẽ không còn được bảo vệ mất!)

Negi thầm nghĩ. Mà lúc này, con quỷ kia đã há miệng tự lại một quả cầu đen, quả cầu xuất hiện sự chuyển động, nó bắn ra một tia beam đi đến phía Negi với tốc độ khá nhanh, sau đó, từ một tia beam, nó lan rộng ra thành nhiều tia nhỏ.

Negi lúc này khó mà tránh né được chúng, cậu liên tục lách qua lách lại, tìm một khoảng không gian vừa kịp lúc để không bị trúng đòn.

-Oái!

Negi rốt cuộc không kịp thời bay vào khoảng không có tia beam đi qua, và đã bị một tia beam sượt ngang qua vai, cậu không giữ được thăng bằng và té khỏi cây gậy đang ngồi. Một luồng ánh sáng bao bọc lấy Negi khi cậu ta rơi xuống trong loạt beam như muốn xé xác cậu ra.

-...Cái này là....(Negi)

-Thuyền Thiên Tiên, [Thiên Thủ Hộ].

Illyasviel đứng tại cách cây cầu khá xa, trên tay cầm một cây cung, đứng kể cô là Chachamaru, thật ra Illyasviel lúc đi đến cây cầu đã nói thật với Chachamaru, và xin đừng nói chuyện này cho Eriserine hay Phi Linh biết, Chachamaru có vẻ hiểu và chấp nhận thỉnh cầu của Illyasviel.

Tại cây cầu, sau khi Illyasviel đã cứu Negi một mạng, cậu ta rơi xuống thành cầu nhưng không bị thương bởi tác dụng của lớp hào quang màu

vàng đã đi cùng cậu đến khi cậu đáp xuống cầu. Sau đó lớp hào quang biến mất. Negi ngồi lên, xoa đầu của mình, nhìn lại phần vai bị thương.

Táp táp

Negi tự lấy hai tay vỗ vào má mình, rồi thì thào:

-Đây không phải lúc thờ dài...!!!!!!

Khi cậu chỉ vừa nói như vậy, con quỷ kia đã nhảy đến trước mặt cậu lúc nào không hay, Negi giật mình, với kinh nghiệm còn non nớt của mình, cậu chẳng thể phản ứng kịp thời khi kẻ thù áp sát đến như vậy.

Con quỷ nhảy vồ lên người cậu và đè cậu xuống. Nó há miệng ra, hơi thở lạnh buốt, lần này con quỷ đã hoàn toàn biến đổi thành dạng quỷ thật rồi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 270: Đe Dọa

Ngay khi vừa há miệng, vòng tròn Phép Thuật xuất hiện trước miệng con quỷ, một quả cầu màu đen lại hiện lên.

-(Nó muốn....)

Negi thâm tâm nghĩ, thực tế muốn thoát ra khỏi con quỷ cũng không làm được, hai tay cậu bị nó ghì lại.

-(Mình phải chết ở đây sao?)

Một ý nghĩ tiêu cực chợt đi ngang qua tâm trí Negi, rồi cậu nhớ lại quá khứ, lời hứa giúp mọi người mà mình chưa làm được.

Negi nhắm mắt lại nghĩ về nhiều điều trong khi con quỷ vẫn đang chuẩn bị giết chết Negi.

....

-Negi!!!!

Bỗng dừng cậu lại nghe được một giọng nói khá quen thuộc, giọng nói của người vẫn hay khó chịu với cậu nhưng cũng rất quan tâm cậu, cô học trò kiêm luôn bạn chung phòng với cậu, Asuna.

-Con quỷ gớm ghê kia! Mà định làm gì tên ở đợ phòng ta thế hả!

Asuna phóng nhanh với tốc độ bàn thờ, sau đó xông tới một cước đá thẳng vào mặt con quỷ. Tuy vẻ mặt của con quỷ không có biểu cảm, nhưng chắc chắn sẽ là không thể tin được.

-Bạn Asuna!!!!!!

Negi tròn xoe hai con mắt nhìn thấy Asuna bất chợt chạy đến khiến cậu ngạc nhiên quá đổi.

-Tên dân nhà ngươi! Không nói gì hết mà bỏ đi bỏ mạng kiểu như lúc này à. Mi có bị khủng không?

Asuna nóng nảy mắng mỏ Negi. Khi Asuna vừa quay lại nhìn, thì cái mà cô thấy là cái bản mặt mít ướt của Negi.

-Việc gì thì từ từ nói. Trốn trước đã.

Asuna nhanh chóng kéo Negi chạy nhanh ời là nhanh và một góc khuất của cây cầu, trốn tầm quan sát của con quỷ. Khi con quỷ lấy lại sự tỉnh táo sau cú đá trời giáng của Asuna, thì không thấy Negi đâu nữa, nó gầm rống tức giận.

-Fu.....làm mình lo muốn chết!

Illyasviel đứng trên sân thượng của học viện nhìn xuống vị trí của Negi và Asuna bằng một chiếc ống nhòm Phép Thuật, Định Vị của Thuyền Thiên Tiên. Cô bé chợt thở phào và thả lỏng, thả cây cung đang được giương căng chuẩn bị bắn về con quỷ kia cứu Negi, nhưng nhờ có Asuna xuất hiện mà cô không làm nữa.

Illyasviel đứng đó với Chachamaru quan sát mọi chuyện, phía Negi đang trốn, lại có một con vật gì đó khá giống chồn chui và leo lên trên đầu của Asuna, Negi với vẻ mặt ngạc nhiên nhìn con chồn, sau một hồi nói chuyện, Illyasviel trông thấy cảnh này mà đỏ mặt, Asuna và Negi hôn nhau, hơn nữa còn xuất hiện một vòng sáng Phép Thuật dưới chân hai người, con chồn là người phấn khích nhất thì phải. Trong khi đó con quỷ vẫn tức giận tìm kiếm con mồi của mình.

-Họ làm gì thế nhỉ?

Illyasviel thắc mắc không biết Negi và Asuna đã làm cái gì nhưng lại có một lá bài xuất hiện và Asuna là người giữ nó.

-Đó là khế ước Pactio.

Chachamaru lên tiếng trả lời cho sự tò mò của Illyasviel.

-Pactio?

Illyasviel không rõ.

-Vâng. Khế ước Pactio là một dạng giao kèo của hai người, một người là magi người hỗ trợ là minister magi, cả hai cùng chiến đấu với nhau, Pactio có công dụng gia tăng năng lực của minister magi khi thi triển, hơn nữa cuối cùng có thể tạo ra một thứ phản ánh tâm hồn của minister làm khả năng chiến đấu cuối cùng. Theo tôi thấy thì của Negi-sensei và Kagurazaka-san là Khế Ước Tạm Thời.

Chachamaru giảng giải cho Illyasviel hiểu. Illyasviel cũng gật đầu thay cho trả lời.

Lúc này Negi và Asuna đã quay lại đối mặt với con quỷ kia.

Con quỷ trông thấy Negi và Asuna, nó không chùng chừ gì mà há miệng ra và thi triển những tia beam đầy nguy hiểm kia một lần nữa. Nhưng lần này có Asuna, Illyasviel thắc mắc vì sao Asuna lại làm được như vậy. Điều này không có khả năng.

Và điều đó là gì? Lúc này khi đánh choáng con quỷ, Asuna hoàn toàn không biết con quỷ có lớp kết giới phòng hộ rất chắc chắn với Phép Thuật, nhưng Asuna chỉ dùng đơn thuần sức mạnh thể chất làm thương con quỷ,

hơn nữa là sức mạnh đó so sánh với người thường thì phải gấp hai gấp ba lần cơ.

Lần này, Asuna thậm chí còn đánh tan những tia beam bắn về phía cô và Negi. Khả năng của Asuna là ngoài sức tưởng tượng của Illyasviel rồi.

-Asuna là cái thứ gì vậy?

Illyasviel bắn khoăn.

-Theo tôi quan sát, cô ấy hiện tại như một con quái vật ạ.

Chachamaru thần nhiên nói. Illyasviel cười hờ, nhưng miệng thì như cong xuống vậy, cô không có sức sống nói:

-Phải rồi ha...

Phía bên kia, Asuna sau khi đánh bay toàn bộ tia beam bắn tới, cô nhanh chóng tiếp cận con quỷ và giáp lá cà với nó, dĩ nhiên con quỷ bất lợi rồi, nó không có sức mạnh vật lý như Asuna nên nó rất vất vả.

-Để tôi giúp bạn, Asuna.

Negi nói, sau đó chĩa cây gậy phép về phía con quỷ và bắt đầu niệm phép, cậu hô:

-Sagitta Magica.

Ba mũi tên gió hình thành cuộn cuộn gió xoáy và bắn thẳng về phía con quỷ, hình như hưng phấn khi thấy Asuna thắng thế, Negi quên luôn con quỷ khả năng hấp thụ vẫn còn đó.

-Chết! Quên mất!

Nhận ra vấn đề cũng đã muộn, con quỷ thành công hấp thụ 3 mũi tên của Negi và có được một chút sức lực hơn để né tránh đòn tấn công của Negi.

-Này! Vừa phải thôi chứ, nó mạnh lên nữa rồi kia, tên đàn này!

Asuna tức tối mắng Negi. Negi hồi lỗi và nghĩ phép khác, cậu nhanh trí tăng cường tốc độ và sức mạnh cho Asuna với những phép cường hóa đơn giản của mình.

Cuộc chiến diễn ra trong vài phút, con quỷ đuối sức và bị cây quạt giấy của Asuna đánh đòn dứt điểm. Cây quạt giấy là vật mà Pactio dạng cuối cùng trao cho Asuna. Có vẻ cô học được cách dùng khá nhanh đấy. Cả hai có vẻ khá mừng rỡ khi tiêu diệt được con quỷ kia. Và sau đó Takahata xuất hiện với những pháp sư khác, Negi choáng váng khi biết Takahata quan sát hết mọi chuyện, và Asuna cũng vậy, cô đỏ chín mặt khi gặp Takahata rồi, nói chí việc anh ta cười với cô khiến cô chạy thẳng về ký túc xá, Negi gọi bảo cô chờ cậu mà cô chạy xa quá làm Negi cũng hết cách. Takahata bảo Negi về trước vì cậu đã sử dụng quá nhiều ma lực, hơn nữa còn chiến đấu như vậy, Takahata nói mọi chuyện còn lại để cho anh ta giải quyết. Negi chào mọi người và chạy về ký túc xá.

-Xem ra mình cũng xong việc. Lần sau phải cẩn thận hơn mới được.

Illyasviel rốt cuộc cũng thả lỏng được lòng mình. Con người quả đúng là tham lam, ban cho Phép Thuật thì ham muốn quá đà mà đi quá giới hạn, khiến bản thân bị chất mà bị quỷ chiếm đoạt, nói chung cái Hắc Pháp của cô cũng nguy hiểm, cô không dám tùy tiện dùng bừa nữa.

-.o0o.-

Khoảng 3 ngày sau, tại nhà của Eriserine, có một bức thư được gửi đến cho Eriserine, con dấu in trên nó là của hiệu trưởng Mahora.

-Ừa thư gì thế, Eri?

Phi Linh tình cờ nhìn thấy Eriserine ngồi trên ghế và trên tay cầm một bức thư, cậu đến trước mặt cô và hỏi.

-Cái vụ con quỷ trong học viện, anh nghe qua rồi vài hôm trước rồi chứ?

Eriserine vứt lá thư lên trên bàn và bắt chéo chân ngồi. Vì cô là một nhân vật có danh tiếng bậc nhất trong giới Phép Thuật, cho nên Mahora cũng không ngoại lệ báo cáo cho cô một số việc khá quan trọng.

-Humm? Anh có nghe qua, hình như vụ đó đã được điều tra xong rồi mà nhỉ?

Phi Linh đặt tay lên cằm và suy nghĩ.

-Anh đọc cái kia đi.

Eriserine chỉ ngón tay vào lá thư và nói. Phi Linh thấy lạ nhưng vẫn cầm bức thư lên và đọc. Đọc thư với vẻ mặt của Phi Linh không đổi.

-Illya làm chuyện này sao?

Phi Linh cau mày hỏi, Eriserine nhún vai. Cậu đã nhận được câu trả lời, Phi Linh thở dài.

-Anh đi nói chuyện với hiệu trưởng.

Phi Linh lạnh giọng nói. Eriserine không trả lời, và rồi Phi Linh dịch chuyển và biến mất không thấy bóng dáng đâu nữa.

Eriserine ngồi trên ghế sofa, cô phồng má lên, cô lẩm bẩm:

-Thật tình! Làm như em không lo được cho con bé nếu chúng bén mẫn đến đấy ấy.

Eraserine hờn dỗi. Nội dung bên trong bức thư nói về kết quả điều tra về xác của con quỷ đã bị Negi và Asuna tiêu diệt, bản chất ban đầu của con quỷ vốn là người, nhưng vì sử dụng quá độ Phép Thuật cổ cấm nên đã biến đổi, bị quỷ chiếm đoạt cơ thể, mất hết lý trí. Và điều quan trọng là, điều này là do một pháp sư gây ra, một pháp sư ban phát VÔ HẠN MA LỰC. Nên biết rằng, vô hạn ma lực đối với một pháp sư là khủng bố cỡ nào, hơn nữa, nếu rơi vào tay một số người, thậm chí có thể tạo ra sự bất tử.

Vô hạn ma lực là thứ nhiều pháp sư hằng mong ước. Cho nên, khi đọc được điều này và trông thấy bức ảnh con quỷ kia, Phi Linh đã biết rõ Illyasviel là nguyên chính gây sự kiện lần này.

Hơn nữa là, tuy không biết danh tính thật sự đằng sau là Illyasviel, nhưng mà, điều này còn nói lên việc Illyasviel đang bị ngầm truy lùng.

Đây chính là mấu chốt của vấn đề. Truy lùng chính là để cho Illyasviel không được yên bình, mất tự do. Phi Linh nhất quyết đập tan điều đó, vì bảo vệ người mình yêu thương, cho dù cả thế giới có chống lại cậu.

Tại học viên Mahora, phòng hiệu trưởng. Konoemon đang ngồi thư thái như mọi khi.

Ông tự nhiên hết hồn vì tự nhiên Phi Linh từ hư không xuất hiện, lão già này thầm nguyện rửa Phi Linh, Konoemon có ngày sẽ bị đau tim chết vì gia đình Phi Linh hù chết.

-Linh-sensei, cậu đến đây có chuyện gì sao?

Konoemon thắc mắc không biết lý do Phi Linh đến đây là gì. Phi Linh đáp lại bằng bức thư, cậu đặt nó ngay trên bàn và di chuyển nó đến trước mặt Konoemon. Hành động của Phi Linh khá kỳ lạ làm cho Konoemon

cũng không hiểu, ông mắt nhắm mắt mở nhìn Phi Linh ý bảo cậu có thể nói lý do cho ông ta nghe trước rồi nói chuyện.

-Tôi muốn yêu cầu ông một chuyện.

Phi Linh sắc mặt hơi lạnh nhạt nhìn Konoemon, cậu nói.

-....Thế cậu muốn tôi làm điều gì nào? Nếu mà người của Evangeline yêu cầu thì chúng tôi không dám chắc có thể làm được.

Konoemon hơi do dự nói.

-Rất đơn giản, tôi muốn trấn áp những người xung quanh, không ai được phép tạo ra bất cứ thương vong nào cho Người Thường lẫn Ma Pháp Sư.

Phi Linh nói. Yêu cầu của Phi Linh có vẻ khá mơ hồ nhưng Konoemon rùng giã khá cay, ông nghiệm ra một vài điều trong lời của Phi Linh.

-Cậu liên quan đến chuyện này sao?

Konoemon hỏi. Phi Linh đáp lại là ánh mắt không chút tính người, hoàn toàn là ánh mắt của một tên sát nhân không hề có chút thương tiếc. Khiến cho Konoemon rùng mình.

-Chuyện này không liên quan đến ông, ông chỉ cần làm theo là được, nếu không...

Phi Linh mập mờ nói. Konoemon có dự cảm không hay về câu nói tiếp theo. Phi Linh băng lãnh giọng nói lên:

-Nếu không, cái giá không thuận theo chính là...

Tenma Dourin Sansen Sekai.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 271: Đóng Kịch

-Nếu không làm được, cái giá phải trả của các ông chính là...Tenma Dourin Sansen Sekai.

Phi Linh giọng băng lãnh không hề như thể không quan tâm thứ gì cả. Nhưng nó tạo cho Konoemon một sự căng thẳng không thể nào nói nên lời. Rồi sau khi Phi Linh vừa dứt lời, hàng loạt những khẩu súng cổ với những nòng súng dài khoảng hơn nửa mét. Chúng xuất hiện từ hư không dường như lấp đầy cả căn phòng và mỗi một hơi thở Phi Linh nhẹ nhàng thở ra, là như một loại tư thế uy nghiêm của một vị tướng quân bá đạo được thời phong lên trong căn phòng ngày một căng thẳng hơn.

-Tất cả đều là súng Phép Thuật hết sao?

Konoemon hít một hơi lấy lại bình tĩnh nhưng trên trán vẫn lấm tấm mồ hôi đang chảy xuống vì cái bá khí áp đảo của Phi Linh và đồng vũ khí phía sau cậu.

-Ông có thể thử nếu muốn biết chúng là gì.

Phi Linh hơi hột nói. Tuy vậy, Konoemon lại cảm thấy khác trước thái độ của Phi Linh, ông thấy được một cái gì đó đầy uy quyền và hùng mạnh trong Phi Linh. Nó khiến ông không thể nào dám nghĩ đến ý định từ chối.

Ông ta suy nghĩ một hồi, rồi trả lời:

-Thôi được rồi. Chúng tôi sẽ tiến hành nó ngay theo ý của cậu.

-Thế thì xin cảm ơn.

Phi Linh cười hài lòng. Cậu búng tay nhẹ một cái, hàng vạn những khẩu súng pháo chột tan biến, bầu áp lực vô hình cũng theo đó tan đi. Sau đó, Phi Linh biến mất. Konoemon tựa lưng vào ghế dựa của mình, quay chiếc ghế về phía sau và nhìn qua cửa sổ, bầu trời xanh ngoài kia, ông thở dài.

-Sao những người mạnh mẽ, tính cách lại kỳ hoặc đến thế nhỉ?

Ông tự hỏi, ông nhắm mắt một hồi, sau đó, lớn giọng gọi:

-Takahata.

Nói rõ hơn về lý do Phi Linh phải làm thế. Chính là vì bảo vệ Illyasviel. Có thể chưa ai tìm ra Illyasviel chính là Vô Hạn Pháp Sư trong báo cáo nhưng mà, những tên tìm kiếm không phải dạng bình thường, chúng chắc chắn sẽ làm những điều điên rồ nhằm tìm được manh mối dẫn đến Illyasviel, thí dụ, bắt cóc học sinh, tra tấn họ để tìm lấy manh mối, điều đó rất bình thường đối với một hắc pháp sư hay những tên pháp sư với đầu óc không bình thường ham muốn vô hạn ma lực.

Phi Linh không muốn thương vong cũng là đương nhiên, vì cậu đang là giáo viên ở đây, cậu không muốn thấy học sinh của mình bị tổn thương khi cậu còn ở đây.

Có lẽ là quá đáng, nhưng Phi Linh là vậy, vì cậu vô lý nên cậu mới có thể bảo vệ người xung quanh mình, nếu không thì cái công lý kia chẳng thể nào được thực thi cả. Chỉ toàn một lũ đạo đức giả mà thôi. Tuy vô lý nhưng cậu vô lý đúng cách, khiến nó đi theo chiều hướng tích cực.

-Khốn thật. Hình như bên phía hiệu trưởng vẫn không trấn áp hoàn toàn bọn ma mãnh kia.

Phi Linh tức tối, tuy là hiệu trưởng đã thực thi ngay lập tức yêu cầu của Phi Linh nhưng vẫn có một vài tên không sợ mà lớn vồn xung quanh, nó khiến cậu cực kỳ không vui.

-Thế anh đóng một vở kịch không?

Eriserine cười nói. Điều này thu hút lòng hiếu kỳ của Phi Linh, cậu quay sang hỏi:

-Kịch? Em muốn đe dọa bọn chúng sao?

Phi Linh nói.

-Umu, cho chúng một chút cái gì gọi là địa bàn của chúng ta.

Eriserine cười mỉm, nhưng câu nói thì nghe cứ như yakuza (xã hội đen).

-Nếu thế thì cần gì kịch, anh làm cũng được mà.

Phi Linh nói. Eriserine quăng cuốn sách trên ghế sofa về phía cậu, Phi Linh nhẹ nhàng chụp nó và nhìn Eriserine.

-Anh ngốc vừa thôi. Dĩ nhiên là em chán lắm rồi mới nghĩ ra cái trò này, anh muốn em phá cái nơi này cho anh tức chơi hử?

Eriserine tức giận, gần đây không có chuyện gì để cô giải trí khiến cô chán vô cùng, Witch rất dễ chán, mặc dù đang nhập vai, nhưng tính cách cô thất thường khó ai nói trước được cô muốn làm gì.

-....Thế cũng được. Thế em muốn làm gì trong kịch bản đây?

Phi Linh chịu thua. Vẻ mặt của Eriserine tốt hơn, cô mỉm cười nói:

-Anh là kẻ xấu, em đánh anh.

Ngắn gọn nhưng chứa đầy âm mưu bên trong. Phi Linh không chắc mình có nên đồng ý hay không.

-Nee~ không được sao?

Eraserine nhận ra Phi Linh biết rằng cô đang muốn quây banh nốc, có nguy cơ từ chối, nên cô dùng phương thức khác. Chiến dịch lừa tình bắt đầu!

Eraserine nhẹ nhàng đứng dậy, chống tay lên trên bàn, từ từ bò lên trên bàn và tiến đến gần Phi Linh với bộ mặt đầy quyến rũ. Ở nhà, Eraserine lúc nào cũng mặc áo không tay nên làn da của cô hiện lên hồng mịn đầy cuốn hút. Phi Linh đỏ mặt hồi muốn tránh nhìn đi nơi khác, vì cậu biết Eraserine của cậu đang cố gắng giở trò thôi nhưng cậu không kiềm được mà nhìn vào ánh mắt mông lung của cô nàng đầy sức hút trong mắt cậu.

-Thôi được rồi. Nhưng đừng làm quá đấy.

Phi Linh gãi đầu, Eraserine nghe thế mỉm cười chiến thắng, sau đó điều chỉnh lại tư thế đang hoành.

-Fuhu... Yêu anh.

Eraserine cười nói.

Ngày hôm sau. Bên phía hiệu trưởng Konoemon đang căng thẳng vì cái đe dọa bá đạo của Phi Linh mà giờ này kèm theo phản ứng phụ là sợ, việc đang làm mà vẫn có người không sợ mà mò đến, đây là cái mà ông không muốn nhất, hơn nữa còn phải báo cáo cho Eraserine, với cô ta mà nói, ông không dám báo cáo sai sót thứ gì, bởi vì với khả năng của cô thì thừa sức biết được những gì trong thư là thật hay giả. Mà dám lừa một người có quyền lực kinh khủng như Eraserine thì chẳng khác nào đâm đầu vào sọt cả.

Lúc này vào khoảng tối rồi, vì tối nên dễ dàng hoạt động đối với những việc thám thính, mờ ám,... Và có một vài tên đang lò mò tìm kiếm manh mối như việc thường ngày chúng thường làm.

-Màn kịch bắt đầu đi thôi.

Eriserine đứng trên nóc của một tòa nhà của học viện Mahora, kế bên cô là Phi Linh, lúc này cậu mặc một chiếc áo choàng màu đen dài đến chân, bộ áo vest màu đen.

-Vậy anh đi trước đây. Đừng có quậy quá đáng đấy.

Phi Linh vẫn còn lo lắng về việc này nhưng cũng đành như thế thôi. Để cho bọn khốn không biết lượng sức bỏ chạy thì cách này cũng tốt lắm rồi.

Nói xong, Phi Linh nhảy xuống từ tòa nhà và biến mất. Eriserine đứng tại nóc nhà mỉm cười dưới ánh trăng sáng lung linh, cô lẩm bẫm:

-Chán rồi. Quậy một chút nào!

Phi Linh sau khi biến mất đã xuất hiện tại bầu trời phía trên học viện Mahora, nhìn là có thể thấy được toàn cảnh học viện, một vị trí có tầm nhìn rất tốt, bên dưới cũng dễ dàng thấy được cậu.

Phi Linh trên tay phát sáng, một chiếc mặt nạ màu đen che phần trên khuôn mặt hiện ra, đây chỉ là chiếc mặt nạ bình thường thôi, cậu đeo vào để giả trang ấy mà.

Cậu điều chỉnh lại giọng nói của mình một chút cho khác so với thông thường kha khá.

-Ừ hừm....Ồn rồi.

Phi Linh gật đầu hài lòng, áo choàng đen bay phất phới trong gió dưới bầu trời được rọi sáng bởi ánh trăng sáng ngày rằm. Trăng tròn phản chiếu muốn ánh sao.

Phía trước mặt Phi Linh xuất hiện một vòng tròn Phép Thuật, cái này dùng để khuếch đại âm thanh.

-Hỡi bọn pháp sư yếu kém kia, Hắc Dạ Ma Vương ta đến đây để thách thức các ngươi đây.

Phi Linh cười nói, giọng nói của cậu vang vọng khắp học viện Mahora, khiến cho những người đang ở trong học viện cũng bị thu hút bởi âm thanh vang dội này.

Konoemon trong phòng hiệu trưởng nhìn ra cửa sổ lớn quan sát khung cảnh một người đàn ông khoác trên mình một bộ vest màu đen với chiếc áo choàng đen và một chiếc mặt nạ mang lại cảm giác thần bí khó tả.

Phi Linh đứng khoanh tay chờ đợi sự phản ứng của học viện. Nhưng cậu chẳng thấy một ai cả, khiến cậu không kiềm được mà lên cơn thất vọng. Lúc này, cậu thêm vào chút chất xúc tác, tỏa ra luồng ma lực vô tận của chính mình, cùng với sát khí cao ngất trời, khí tức đáng kính này bao trùm toàn bộ bầu trời phía trên Mahora. Hô hoán sự chú ý và kính sợ của tất cả sinh vật tồn tại xung quanh đây.

-Tên kia là ai vậy?

Konoemon trầm nghĩ.

Sau khi giọng nói chợt tắt trong khoảng im lặng của màn đêm này, chỉ một vài phút sau đó, có rất nhiều bóng đen dưới ánh trăng lướt qua và hiện diện là những pháp sư đã từng xuất hiện ở sự kiện quỷ tham thực lần trước

đã tham gia với Takahata. Tiêu biểu là Gandolfini, anh chàng giáo viên da đen như mực.

-Đến rồi sao? Lũ pháp sư yếu hèn các người làm cái thá gì mà mất nhiều đó thời gian để trình diện trước mặt đại vương ta?

Phi Linh ngạo nghễ nói. Phía bên kia có người dùng vẻ mặt tức giận nhìn Phi Linh. Nhưng có một số người không dám vọng động, vì không ai cưỡng lại được cái lượng ma lực khủng khiếp đó.

-Mọi người bình tĩnh lại.

Takahata đột nhiên xuất hiện và đến bên các giáo viên pháp sư kia. Điều hòa lại suy nghĩ của họ.

Phi Linh phía trên ngạc nhiên, cậu tưởng Takahata phải về rồi, không ngờ còn ở đây.

-Tên tóc xám kia, người là người chỉ huy ở đây sao?

Phi Linh mở miệng nói. Takahata biết đặc điểm của mình nên quay lại nhìn Phi Linh, suy nghĩ một chút rồi nói:

-Tạm thời là vậy. Người là ai?

-Ha hả. Các người không biết ta là ai sao? Hắc Dạ Ma Vương từ thời kỳ hoàng kim đã trở về sau chừng ấy năm, vậy mà chẳng tên nào nhớ được ta, thật quá phỉ báng.

Có vẻ Phi Linh nhập vai quá, chẳng để ý cái gì hết.

-Hừm....Hắc Dạ Ma Vương....

Takahata vất tay lên đầu suy nghĩ.

-Thế nào? Có phải đã nhớ ra ta rồi phải không?

Phi Linh trông thấy Takahata suy nghĩ, cậu cũng chọn một câu nói khá quen trong những bộ manga về Ma Vương mà cậu từng đọc qua.

-....hoàn toàn không nhớ gì cả.

Takahata phán một câu, khiến Phi Linh không biết hay nên buồn, đây cũng là tình tiết khiến cho những bộ manga trở nên hài hước hơn.

-...Được lắm, các người dám giễu cợt ta đến thế. Thế thì xuống địa ngục chơi với đẽ đi.

Phi Linh giả bộ tức giận.

-Mọi người cẩn thận, tên này không phải dạng vừa đâu.

Takahata cảm nhận nguy hiểm từ Phi Linh nên cảnh báo đồng đội.

Phi Linh không dự định chơi chết mấy người này, chỉ có ý tập trung sự chú ý của những tên đang núp lùm bên khắp nơi tìm kiếm manh mối nào đó thôi.

-

Sắp tới có nhân vật bí ẩn cùng main nhà ta tranh phong, các bạn đoán xem là ai nào?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 272: Eri Chính Nghĩa, Trong Trường Hợp Đây Là Đóng Kịch

-Nào, đứng đầu của pháp sư yếu ớt, các người dám xúc phạm đến sự tồn tại của ta. Ta sẽ cho các người thấy thế nào là thứ không nên quên.

Phi Linh cười. Cậu đưa tay phải lên, ngón trỏ hướng lên phía bầu trời. Một quả cầu lửa dần dần xuất hiện, nó luân chuyển liên tục và từ từ to lớn lên. Ánh hào quang chói rực phát ra từ quả cầu lửa soi sáng cả một khu vực trong học viện Mahora, ánh lửa cháy ngập trời sáng lên trên khuôn mặt mỗi pháp sư đang hiện một vẻ không thể tin nổi ngoại trừ Takahata, kể cả trong đôi mắt của mỗi người còn hiện lên vầng sáng đỏ rực kia.

-Lượng ma lực khủng bố này là thật hay sao?

Một trong những pháp sư giáo viên run rẩy giọng nói. Takahata có vẻ không mấy sợ hãi trước cái ma lực áp bách mà Phi Linh cố tình phô bày ra. Cậu cũng rất bất ngờ, Takahata có thể sẽ mạnh hơn so với những pháp sư thông thường khác, hơn nữa cậu cũng có nghe qua một số pháp sư khác đồn là biệt danh của Takahata là “Tử Thần Bốn Mắt”, đã có biệt danh thiên hạ đặt như vậy không phải hạng xoàng.

Và tiếp theo, Phi Linh hoàn tất việc ngưng tụ quả cầu lửa khổng lồ ở ngay trên đầu mình. Phi Linh thắc mắc là khi nào Eriserine mới chạy đến nữa, nhờ cậu quá tay thì cả khu vực này cũng đi tông mất.

-Xem ra các người chỉ biết sợ hãi nhỉ? Những tên như các người nên chết hết đi.

Phi Linh lạnh giọng nói, sau đó hướng quỹ đạo của cầu lửa lơ lửng trên không trung về phía học viện Mahora.

-(Eri ơi, em còn không ra là anh bị hố thật đấy.)

Phi Linh thầm khóc, không lẽ tính cách kia của Eriserine lại lên cơn rồi chơi cậu sao.

Ầm.

-!!!!

Phi Linh vừa lơ là một chút sau khi ném quả cầu lửa đi, cậu lại chợt cảm một luồng lực lượng mạnh mẽ tuôn trào phía bên dưới học viện, chính xác hơn là nó phát ra từ 1 trong những pháp sư đứng tập trung. Rồi ngày sau đó, một lỗ thủng ngay tại trung tâm của quả cầu lửa cấu thành toàn bộ từ ma lực. Nó làm Phi Linh hết sức bất ngờ, không thể tả được nếu chỉ nhìn qua mắt thường.

-(Không tầm thường chút nào, Takahata.)

Phi Linh trong lòng thương thực lực của Takahata, dĩ nhiên lực lượng mạnh mẽ kia chính là của Takahata, người từ nãy đến giờ luôn cho cả hai tay mình vào trong túi quần.

Tuy rằng phá tan được quả cầu lửa làm bằng ma lực của Phi Linh, nhưng đòn tấn công kia không đi đến đâu cả, đơn thuần là ngăn đợt công kích mang tính hủy diệt diện rộng đó lại.

-(Anh ta làm thế nào tạo ra đòn đánh đó nhỉ?)

Phi Linh bắn khoắn, nhưng không có dừng lại khi đòn tấn công của mình bị phá bỏ như thế, cậu cười với Takahata và nói:

-Đòn phòng thủ của mi khá đấy, tên chỉ huy. Ta có lời khen dành cho mi. Nhưng như thế thì không có khả năng cùng ta chơi đùa đâu.

Tách!

Phi Linh búng tay một cái, 5 vòng tròn Phép Thuật hiện ra, chúng đồng nhất một màu tím, chỉ với một lần khẽ quắc tay, hàng loạt 5 vòng tròn bắt đầu xoay chuyển và nhả ra những tia beam màu tím liên tiếp hướng đến Takahata.

-Các cậu mau tản ra, một số dựng kết giới với bên ngoài, một số khác chớp thời cơ yểm trợ tôi.

Takahata phía hạ giọng nói đủ nghe với những pháp sư khác, những người khác gật đầu và tản ra ngay.

Thoáng một lúc nhắc nhở, 5 luồng sáng màu tím đã tiến đến phía trước Takahata.

Ầm ầm ầm.....

Lần lượt những thanh âm vỡ vụn của mặt đất vang lên, khói bụi như bị hất tung lên khoảng không đêm tối. Những pháp sư khác lo lắng nhìn vào đám khói, nơi Takahata đứng lúc nãy, mặt khác, Phi Linh phía trên nhận ra rằng Takahata đã tránh được đòn đó.

-(Anh ta giấu nghề cũng ghê thật.)

Phi Linh thầm nghĩ, sau đó cậu lại tiếp tục bắn những tia beam không ngừng về phía cậu cảm nhận nguồn năng lượng của Takahata, thứ mà cậu cảm nhận trong cơ thể Takahata là hai thứ năng lượng chứ không như các pháp sư khác chỉ có ma lực, Ki của phương Đông, ma lực của phương tây, Takahata đều có cả hai.

-Mi chỉ biết chạy nhảy như một con nai thế thôi sao?

Phi Linh khịt mũi nói. Chạy ra một bên từ trong đám khói, Takahata với hai bàn tay đặt trong túi quần, anh ta nhìn lên và nói với Phi Linh:

-Người nghĩ mình bay như thế thì ai mà đánh cho được?

-Thế sao? Thế để ta cho mi chút công bằng vậy.

Mặc dù Takahata nói thế chỉ là ý định kéo Phi Linh xuống mặt đất, nhưng cậu cũng không quan tâm âm mưu của Takahata là gì. Phi Linh giảm độ của mình xuống và tiếp đất một cách nhẹ nhàng.

-Thế này được rồi nhỉ?

Phi Linh nhìn Takahata, cười nói. Tiếp đến cậu thêm vào:

-Bắt đầu đi. Làm cho ta vui một ch....!!!

Ngay thời điểm sắp hết lời, một cơn áp bách đập thẳng vào mặt cậu, tuy cậu có cảm nhận được, nhưng nó như một thanh katana được rút ra khỏi bao kiếm vậy, chỉ trong chớp mắt đánh ra chiêu thức. Phi Linh ngay lập tức nghiêng đầu né đòn tấn công khiếp vía đó.

Phía sau của cậu không bị ảnh hưởng, có lẽ Takahata đã điều chỉnh rất hợp lý sức tấn công và khoảng cách sao cho không phá vỡ thứ gì trước mặt ngoài Phi Linh.

-Ra tay rất dứt khoát, mi lại làm ta bất ngờ rồi.

Phi Linh cười hờ. Nhưng trong người cậu đang sôi trào ham muốn chiến đấu. Như đã từng nói, Phi Linh ham muốn chính là chiến đấu cùng những người mạnh mẽ. Vì thế, Takahata có chiêu thức lạ khiến cậu thêm khát giao đấu.

Tiện thể nói một chuyện, thèm khát của Phi Linh chính là sao chép kỹ thuật. Phi Linh có khả năng sao chép bất cứ võ thuật nào cậu nhìn qua một lần, vì thế trong quá khứ, cậu mới có cái mác đập trên cả giới võ thuật.

Phi Linh dồn lực đậm mạnh xuống mặt đất để lấy đà phóng tới Takahata, lực đạo cũng chỉ là vừa phải khiến mặt đất xuất hiện một chút vết nứt, vì với cơ thể tạm thời này, dù Phi Linh có là gì, Thần hay Quỷ cũng chỉ là có sức mạnh của Nhân Loại mà thôi, có sử dụng được ma lực cũng là nhờ câu thông với Chén Thánh trong người Illyasviel.

Thấy Phi Linh phóng tới phía mình, Takahata không hạ thấp cảnh giác của mình, anh ta hạ thấp người xuống một chút, hai chân giang ra khoảng bằng vai một chút.

Ầm.

Phi Linh đang chạy đến tốc độ đều, khi nhìn thấy Takahata chuẩn bị như vậy, cười khê. Và tiếp theo đó, một cột sáng đánh xuống từ phía trên đầu cậu. Cột sáng đó nhấn chìm Phi Linh phía dưới, làm cho người đứng ngoài xem là những pháp sư khó thở thay cho Phi Linh.

Thời điểm cột sáng nhấn chìm Phi Linh dần dần tan biến ngay sau khi đã giáng một đòn làm cho Phi Linh nằm ập xuống như đã đo ván, cơ thể Phi Linh bật lên mặt đất theo lẽ tự nhiên lại hóa thành một màu hắc sắc rồi tan biến. Takahata trông thấy liền đảo mắt nhiều nơi xem xét tình hình.

-Nhìn đi đâu thế?

Phi Linh như ma một dạng hiện ra phía sau Takahata và cách anh ta khoảng chừng 5m. Takahata nường theo giọng nói mà nhìn lại, trông thấy Phi Linh cầm trên tay trái một thanh kiếm katana bao gồm bao kiếm, nhìn trông cứ như một thanh katana thông thường, nhưng mà chỉ những người ở gần nó, mới thấy được thứ gì đó đang bên trong chứ không còn bình thường đâu.

Takahata thấy Phi Linh định dùng cái gì đó để diệt anh ta, anh ta nhanh chóng nhảy lùi về sau, đồng thời một cột sáng giáng xuống trên đầu Phi Linh như lúc nãy, Phi Linh nào có lần thứ hai chịu đòn, lúc nãy hình nhân

kia là do cậu sử dụng năng lực hắc ám của thanh kiếm katana này mà tạo ra.

Đây là thanh Yamato, trong loạt game Devil May Cry, năng lực chắc khỏi phải chê với kỹ năng của Phi Linh thì việc nắm bắt cùng sai khiến được thanh quỷ kiếm này là không thành vấn đề.

Phi Linh nhay về phía sau, đồng thời tay phải đặt và nắm lấy cán kiếm.

-[Phá Hư Trảm]

Phi Linh khẽ quát, tay phải cậu nắm lấy cán kiếm, thậm chí nhìn bằng mắt thường cậu không làm gì, nói đúng hơn là Phi Linh chỉ rút thanh kiếm ra chỉ khoảng 5cm thì tra nó lại vào vỏ.

Chỉ sau 1 giây khi Phi Linh tra kiếm vào vỏ, mười mấy đường chém không biết từ đâu ra, không có một quỹ đạo xác định, chúng đều xém xuống và cắm vào mặt đất, chúng như phá nát cả không gian mà chúng đi qua. Takahata xém tí nữa đã thành thịt bằm bên trong mười mấy cái lát chém tử thần kia.

Takahata đáp xuống đất khi đã thực hiện động tác lùi lại lúc nãy. Nhìn lên phía Phi Linh đứng nhưng không thấy cậu ta đâu.

-Người lại mất cảnh giác rồi.

Không biết tự lúc nào Phi Linh đã đứng ngay kế bên Takahata một lần nữa, Takahata đảo mắt qua ngay lập tức.

-Mi đánh xa rất mạnh, chiêu thức ấy là Kankaho phải không? Thêm việc mi sử dụng túi quần của mình như một vỏ bao và sử dụng kỹ thuật xuất kiếm của katana. Chiêu thức khá sáng tạo, nhưng mà, điểm yếu của mi là cận chiến chứ nhỉ?

Phi Linh cười nói. Cậu hoàn toàn nhìn ra chiêu thức của Takahata sau vài lần anh ta sử dụng nó rồi, nếu nói bây giờ cậu thực hiện lại thì cậu còn lại uy lực hơn cả Takahata nữa.

Nhận ra Phi Linh so sánh với những con quỷ mà anh từng tiêu diệt vô số lần khác không phải chỉ là suy nghĩ có thể gán ghép, Takahata từ từ lui về phía sau, kéo giãn khoảng cách với Phi Linh, tạo thuận lợi câu thời gian và cơ hội cho những người khác.

Phi Linh nhìn thấy Takahata muốn tách khỏi cậu, cậu rút thanh kiếm Yamto từ trong vỏ ra, rồi cậu múa máy lung tung, nhưng rất đều luyện và ảo diệu, đường kiếm không hề có gãy khúc, Phi Linh không hề di chuyển tay của mình, duy chỉ có cổ tay cậu là luân chuyển liên tục.

Múa máy lung tung một hồi, Takahata thật không hiểu Phi Linh làm cái gì, chỉ múa máy như vậy thật không hề làm gì tới được anh ta.

Cho đến khi Phi Linh tra kiếm vào vỏ, kiếm đã vào lại vỏ. Phi Linh mở mắt ra nhìn Takahata, một bộ dạng chán trường lại nhiều lắm, tưởng tượng Takahata có thể giúp cậu một lần nữa chiến đấu thoải mái, lúc này cậu lại nhớ đối thủ trước của mình là Artoria, khiến cậu tận dụng những chiêu thức tốc độ để ứng phó đúng là rất vui.

Takahata khi thấy Phi Linh mở mắt ra, không thẹn mà lùi về sau một bước. Nhưng ngay khi lui về sau, quần áo màu xám của anh ta chợt rất mềm mại mà rách ra khá là nhiều nơi. Takahata khi để ý lại bộ đồ của mình gần như bị rách rưới, anh đã biết rằng, Phi Linh đã có thể giết mình chỉ trong chiêu đó.

Phi Linh sau đó bỏ mặc Takahata và hướng lên không trung bay lên.

-Takahata-san!

Gandolfini chạy lại và hỏi thăm. Takahata thấy Phi Linh rời đi cũng thở phào tiêu tan căng thẳng.

-Xem ra chẳng có ai giúp ta giải trí một chút cả. Nếu như vậy, coi như nơi này có biến mất cũng không có gì không ổn nhỉ?

Phi Linh tạo ra một vòng tròn Phép Thuật khuếch đại giọng nói của mình.

-Người nghĩ người có thể sao?

Giọng nói êm dịu của Eriserine vang lên tại phía xa xa, Phi Linh chợt mừng muốn chết, cậu đóng vai người xấu quả là một chết mà.

Các pháp sư kể cả Takahata nhìn về phía sân thượng của nơi mà mọi người thường hay dạy học. Nhân vật chính của màn kịch đã lên tiếng khi coi kịch vui thỏa mãn. Eriserine mỉm cười thỏa mãn với Phi Linh. Phi Linh thở dài.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 273: Hình Như Sắp Được Đi Chơi Rồi!

Vào thời điểm mà Phi Linh tung ra vô số chiêu thức đối với Takahata và học viện Mahora, những tên núp lùm phải nói là sợ không nói được nên lời, mặc dù chúng có gan xâm nhập đến Mahora, nhưng không phải tên nào cũng làm việc ngoài sáng cả.

Không nói về Phép Thuật so đấu, xét về mặt võ thuật thôi cũng làm vài tên e ngại rồi.

Và lần này đây, Eriserine xuất hiện, đánh dấu một bước chuyển vị, giao lại quyền dọa nạt cho Eriserine.

Cũng là lúc này đây, Eriserine đã và đang tạo ra một vòng tròn Phép Thuật cực kỳ lớn phía trên học viện Mahora, cũng như ở ngay trên đầu Phi Linh. Phi Linh nhìn ra cái vòng tròn này thôi cũng đủ khóc thầm. Cô vợ yêu của cậu sắp sửa thi triển một đại hình Ma Pháp chứ không phải là Phép Thuật nữa rồi. Cô muốn san bằng cả cái khu vực này hay sao.

Tuy Phi Linh không có sợ chết, cậu khi thành Thần đã không cần khái niệm sống như Nhân Loại, hiện tại cũng như vậy, cơ thể tạm thời cậu có thể tái tạo mấy lần tùy ý. Thêm cái giả chết cũng không thành vấn đề nếu mục tiêu cần thêm chút chất xúc tác tăng hiệu quả.

Đã đến giai đoạn cuối của của phân đoạn chuẩn bị, vòng tròn Phép Thuật đại hình ở phía trên tỏa sáng vô cùng. Phía dưới Takahata trong lòng không thể nào ngồi yên, anh ta quay về hướng Eriserine và nói:

-Eri....Evangeline, cô muốn làm cái gì thế hả? Cô sử dụng thứ đó ở đây, cô muốn san bằng nơi này sao?

-Ara~ có sao không? Ta chỉ muốn đùa vui với tên xâm nhập kia một chút ấy mà. Người yên tâm, chẳng có gì sẽ xảy ra với khu vực này cả.

Eriserine lơ đãng nói. Takahata đành phải khẩn cấp di tản mọi người ra khỏi khu vực đó. Mãi một lúc sau chỉ còn hai người, Eriserine và Phi Linh đang lơ lửng trên không trung.

-Có vẻ như vậy là vừa đủ rồi.

Phi Linh gãi đầu nói.

-Ai nói đủ? Làm cú này luôn đi. Em lười thu nó về quá.

Eriserine cười tươi nhưng hàm chứa ý tứ không tốt. Phi Linh chợt thấy chuyện này hay ho tí nào.

-Này...em định phóng nó thật đó hả?

-Tất nhiên phải phóng, như vậy mới vui.

Eriserine cười nói. Sau đó cô vẫy tay với Phi Linh:

-Bái bai, anh chết một mạng cho em nhé~

Khi dứt lời, vòng tròn Phép Thuật được Eriserine sử dụng thi triển ra Ma Pháp của nó, một cột sáng bán kính lan rộng cả học viện Mahora chợt lóe lên, mặt đất rung chuyển dự dội, cột sáng hướng thẳng lên phía bầu trời mà đi, cứ ngỡ như nó không có điểm dừng. Sức hủy diệt của đại hình Ma Pháp này không chệ vào đâu được, rất bá đạo, nhưng so với những gì Eriserine có thì nó chỉ như một thứ nhỏ nhặt mà thôi, búng tay một cái là có dễ dàng, phải biết Witch một cái phất tay có thể tạo ra một vụ nổ BigBang là chuyện còn con.

Chưa hết, cột sáng kia dần dần chuyển sang trạng thái khác, nó có phát sáng, nhưng lại có xuất hiện từng đợt lửa màu tím đen mang khí tức hắc ám

đến khung bố, cột sáng dần được bao bọc bởi lửa đen phía vùng ngoài, lửa đen còn lan tràn ra toàn bộ khu vực xung quanh, Mahora gần như bị nhấn chìm trong biển lửa màu đen sắc được rọi chiếu dưới ánh trắng.

Takahata cứng họng nhìn trần cảnh này, cả các pháp sư cũng như vậy không hề khác, thiết nghĩ xem nếu lúc này họ không rời đi mà ở bên trong đó thì sẽ ra sao. Chết một từ đã định không thể thay đổi ấy chứ.

Những tên hắc pháp sư núp lùm đợi thời cơ để bắt cóc các học sinh trong ký túc xá cũng bị thu hút và bị dọa cho khiếp sợ và bỏ chạy cong giò.

Phi Linh trong đám cháy đó tất nhiên không thoát được rồi, Eriserine thậm chí khóa cả Không Gian lúc cậu định sử dụng Teleport, thành ra cậu ăn hết cả Ma Pháp kia ngập họng luôn, cái cơ thể kia đi toi. Phi Linh đành đến một nơi khác vắng vắng mà sử dụng Đệ Tam Pháp tạo lại cơ thể mới.

Và vở kịch nhằm đánh tai mắt của những tên hắc pháp sư và một số thành phần bất hữu ở nhiều nơi đã thành công. Dĩ nhiên Eriserine chẳng có làm gì ảnh hưởng học viện Mahora sau khi những hiện tượng do Ma Pháp của cô tạo ra biến mất, cô làm chủ được tất cả những thứ có trên thế gian này, cô muốn nó ra sao thì nó như vậy, học viện Mahora không bị gì cũng không lạ.

Sau đó một tuần, tin đồn về Vô Hạn Pháp Sư đã lan truyền rộng rãi dù gắng sức ngăn chặn nhưng sức mạnh của thứ gọi là tin đồn khó mà khống chế được, hiện tại, bên phía học viện Mahora đang làm ra những hành động trấn áp những phần tử âm thầm mò mẫm xung quanh Illyasviel và các bạn trong lớp cô bé.

-Gần đây vẫn có một vài tên lạ mặt cứ lảng vảng xung quanh học viện.

Phi Linh ngồi trên ghế sofa đối diện Eriserine, nhẹ giọng nói.

-Vậy à. Chúng đến được đây rồi tính.

Eriserine với lấy cốc trà trên bàn lên và uống nó.

-Dạo này lớp em có ổn không? Anh chỉ dạy mỗi 2 tiết một tuần thành ra cũng không nắm rõ tình hình.

Phi Linh chăm chú nhìn Eriserine hỏi.

-Em không biết.

Eriserine trả lời ngay lập tức, rồi cô đặt cốc trà xuống, duỗi cơ thể mình lên, sau đó nằm ườn ra ghế.

Phi Linh nhúng vai rồi cậu lên ra khỏi nhà để đi làm thêm theo lịch thường ngày của mình.

Chẳng mất bao nhiêu thời gian cho việc đi lại, Phi Linh đến quán ca-fe rất nhanh, hôm nay ngược lại không có tiết, bởi vì Eriserine cố tình làm rò rỉ một chút dư chấn từ Ma Pháp của mình ý muốn cho Phi Linh ngày nghỉ ấy mà, cô nàng này tính cách cơ bản cũng rất là tsundere, vì thế cậu chọn giờ này đi làm luôn, cậu vốn định ở nhà với cô nhưng Eriserine đá cậu khỏi nhà mà chẳng nói lấy lý do, cậu đành ra ngoài đi làm vậy.

-Ừa? Phi-kun sao lại đến hôm nay, không phải cậu còn có tiết dạy ở Mahora à? (Quản lý)

Một cô gái tóc đen óng mặc bộ váy ngắn ngang đùi màu đen, áo sơ mi trắng và có khoác không tay áo màu đen được bằng chất liệu tương tự bộ vest thường thấy. Cơ thể cũng rất cân đối. Cô cười hỏi Phi Linh khi cậu bước vào trong tiệm.

-Thật ra cô vợ tôi đá tôi ra khỏi nhà và tôi tính giúp quán hôm nay, không biết có tính thêm vào tiền lương tháng không nhỉ?

Phi Linh cười với cô quản lý.

-À, tất nhiên rồi. Tiền công làm vào ngày nghỉ sẽ được cộng vào tiền lương tháng này.

Cô quản lý mỉm cười gật đầu.

-Thế thì cảm ơn cô trước rồi, Hanata-san.

Phi Linh cười đáp lại. Sau đó cậu đi thay đồ và bắt đầu làm việc như thường lệ.

Làm được một chút, Phi Linh đến một bàn dọn dẹp.

-Phi-sensei? (Negi)

Negi và Asuna không biết từ lúc nào đã ngồi ở bàn ăn và dùng phần thức ăn mình mua từ quầy. Có lẽ lúc Phi Linh vào thay đồ thì hai người đã đến và gọi món.

-Ồ?! Nhóc Negi. Hôm nay nhóc được rảnh nhỉ?

Phi Linh chào hỏi, Negi cười khố cậu ta nói:

-Thật ra khi tôi đến học viện thì lại phòng học của lớp mình tan hoang, thành ra hiệu trưởng cho chúng tôi nghỉ một ngày để công việc tu sửa được thực hiện.

-Vây....vây à. (Phi Linh)

Phi Linh liếc mắt đi nơi khác và nghĩ về thủ phạm là cô vợ của cậu thì cậu không muốn đề cập đến nó đâu.

-Còn Kagurazaki cũng đi theo Negi làm gì thế? Hẹn hò à?

Phi Linh đảo mắt qua nhìn Asuna rồi cười nói.

-Hả? Cái....Em không có hẹn hò với tên này đâu nhé!

Asuna đỏ mặt phản bác. Bất cứ cô gái nào nói về chuyện yêu đương mà không đỏ mặt mới lạ đấy, nhất là mấy vụ hẹn hò. Negi cũng đồng dạng đỏ mặt.

-Thầy nói kỳ quá, Phi-sensei!

Negi bất mãn nhìn Phi Linh. Negi giải thích:

-Vì bạn Asuna đã giúp tôi mấy ngày trước nên tôi mới mời bạn ấy đi ăn như trả ơn thôi, không có gì đâu.

-Thế à.

Phi Linh hồ hững gật đầu, cậu nhớ lại vụ quỷ tham thực mà Illyasviel gây ra đã khiến cho cậu nhóc này mệt mỏi vài hôm.

-Cho em một ly sữa nóng đi.

Đột nhiên đang nói chuyện, thoang thoảng bên tai Phi Linh nghe được giọng nói lúc sáng sớm đã cậu ra khỏi nhà bắt cậu đi làm như thế này. Eriserine và Chachamaru, thậm chí cô còn mang theo Illyasviel nữa.

-Phi Linh. (Illyasviel)

-Chủ nhân. (Chachamaru)

Illyasviel thấy Phi Linh rồi chạy lại ôm lấy cậu, Chachamaru bước đến và chào cậu, Eriserine đến sau cùng.

-Evangeline-san, Chachamaru-san và Illyasviel-san nữa?! Sao các bạn lại đến đây?

Negi nhìn thấy 3 người đến là người trong lớp mình nên thắc mắc.

-Hử? Nhóc thầy giáo?!

Eriserine liếc mắt nhìn Negi và Asuna và nói. Negi chột tử thân, Eriserine thậm chí còn gọi mình là “nhóc thầy giáo” thay vì tên của cậu, cậu cũng dậy trong lớp được gần một học kỳ rồi chứ có ít đâu.

-Eri? Em đến đây quậy anh nữa hay sao thế? Cơ mà, Evangeline của nhóc Negi là sao? Em còn giữ tên cũ à?

Phi Linh tò mò, cậu thậm chí còn chẳng xem qua bảng điểm danh có viết tên Eriserine là Evangeline ở phía dưới nữa.

-Anh không xem tên trong bảng điểm danh à?

Eriserine đổi vẻ mặt sang muốn đánh Phi Linh rồi.

-Anou~ trông mọi người thân thiết thế?

Asuna tò mò về quan hệ của cả 4 người, Negi ghé tai vào nghe thử.

-Phi Linh là ba của Illya, Eri là mẹ của Illya, còn Chachamaru, Illya coi cô ấy như chị mình.

Illyasviel tài lanh chiếm quyền nói trước. Eriserine cho một chẻ lên đầu của cô bé.

-Itte!!!

Illyasviel đau mà ngồi ôm đầu. Nghe xong lời của Illyasviel, Negi và Asuna ngu ngơ luôn.

-Phi-sensei, anh làm gì mà.....Illyasviel-san.....Evangeline-san.....

Negi hoảng loạn mà tưởng tượng về cái khung cảnh gia đình của Phi Linh, còn Asuna thì....

-Phi-sensei, em không ngờ thầy lại như vậy đó, thầy mau tránh xa Takahata-sensei ra một chút đi, thầy biến thái.

-Từ khi nào mà....

Phi Linh đỏ cái mặt ra mà không nói được gì, tình hình diễn ra nhanh như chong chóng quay ấy. Eriserine trong lòng cười khoái chí khi thấy Phi Linh vẻ mặt không có cách xử lý.

-Làm ơn dừng lại giúp tôi một cái, mấy cô cậu tưởng tượng lên chín tầng mây rồi, xuống đi.

Phi Linh cau có, vài đường gân nổi lên trán, cậu cóc đầu cả Negi và Asuna. Cả hai liền ôm đầu.

Quầy lên nào, gần gặp được nhân vật khá thừa cũng khá thiếu của chuyện rồi!

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 274: Sắm Sửa Đi Chơi. Banzai!!!

-Mà em đến đây không có mục đích nào sao?

Phi Linh gặng hỏi.

-Bộ em đến chơi với anh là không được à?

Eriserine mắt nhắm mắt mở liếc nhìn Phi Linh nói. Phi Linh cười hờ cho qua chuyện.

-Eriserine.....

Trong lúc cả hai tranh cãi ngoài lề, Negi nhớ lại cái tên mà Phi Linh xưng hô với Eriserine thay vì Evangeline, cậu ta nhớ đã từng nghe cái tên này ở đâu đó.

-A!!!!

Negi hình như nhớ ra cái gì, rồi cậu chợt lớn tiếng bùng tỉnh. Sau đó mắt cậu tỏa sáng nhìn Eriserine, cậu ta nói:

-Eriserine, có phải bạn là “Vô Hạng Phù Thủy”, người đã làm điên đảo cả giới Phép Thuật trong những năm qua? Mình không biết vì lý do gì mà người tên Eriserine lại đột nhiên mất tích, không ngờ bạn lại ở đây.

Negi nói với vẻ mặt rất hâm mộ, hình như tên này rất ngưỡng mộ cái danh của Eriserine. Nhưng Eriserine nhìn Negi với vẻ mặt trái ngược hoàn toàn, cô cau mày và lui lui về sau, nấp sau lưng Phi Linh.

-“Vô Hạng Phù Thủy” là sao? (Asuna)

-“Vô Hận Phù Thủy” hay còn có nhiều cái danh hiệu khác được đặt cho Eriserine, “Phù Thủy Rối”, “Ác Mộng Cứu Thế” là cái tên gần đây nhất. Cho mình xin chữ ký của bạn đi, Eriserine-san.

Negi không biết từ đâu lấy ra một tấm bảng dùng để ký tên đưa cho Eriserine. Giờ Eriserine để ý, tên nhóc giáo viên trước mặt mình có nét tương đồng với một người trong quá khứ mình từng gặp.

-Này nhóc thầy giáo, người họ là gì? (Eri)

-Ế?! Bạn thật sự không biết sao? Tôi dạy được một học kỳ rồi mà? (@@)

Negi với đôi mắt xoắn ốc, cậu cảm giác mình thất bại.

-Trả lời nhanh đi.

Eriserine hăm hừ.

-S..Springfield.

Negi nói. Eriserine nghe, vất tay lên cầm gậy đầu.

-Người là con của thằng nhãi Nagi à?

Eriserine nhớ về quá khứ, trong lúc đi tìm Phi Linh ở Thế Giới Phép Thuật, cô có gặp một nhóm người gọi chung là Aba Rubra, trong đó có tên tóc đỏ cũng tương tự như Negi, anh ta tên Nagi Springfield. Cả nhóm đó nhiều lúc gây ra những phiền phức mà thậm chí khiến Eriserine vô cùng khó chịu, tiêu biểu nhất là vụ gần nhất là Đấng Tạo Hóa (The Mage of Beginning).

-Cô biết cha của tôi sao? (Negi)

Cậu ta nghe vậy liền ngạc nhiên và chuyển thái độ sang vô cùng muốn biết. Dù sao cậu đang tìm kiếm người cha mất tích 6 năm về trước của mình.

-Tên nhãi đó sau cái vụ kia còn sống mà nhỉ?

Eriserine tự lẩm bẩm.

-Cô có biết ông ấy đang ở đâu không?

Negi nóng lòng hỏi.

-Tránh ta ra một chút.

Eriserine dùng một lực đẩy vô hình đẩy Negi không cho cậu xích tới gần cô. Phi Linh nhìn cô như muốn bảo cô nói chút thông tin về Nagi cho Negi biết.

-Mười mấy năm trước khi quay lại nơi này, mấy tên kia đi lung tung và gửi một số thư thông báo và muốn rủ ta đi cùng, cuối cùng ta không đồng ý, và thư thì vẫn gửi thường xuyên. Công nhận mấy tên đó cũng rảnh hơi thật!

Eriserine nói. Negi vẻ mặt vẫn rất hăng hái và gật đầu. Vẻ mặt của Eriserine hiện một chút khó chịu, nhưng cô thở dài rồi nghĩ nghĩ một chút.

Một lúc ngẫm nghĩ vừa uống một ly sữa nóng mua từ quán ca-fe, và Phi Linh là người trả tiền.

-À phải rồi. Tên Nagi đó có một lần đến Kyoto một thời gian, hẳn còn gửi thư liên tục rủ ta đến đó tham quan nữa.

Eriserine chống cằm nói.

-Vậy....

Negi lăm bằm. Phi Linh cười và đề nghị:

-Thế một chuyến đi đến Kyoto sẽ tốt phải không?

Phi Linh cười nói. Negi và Asuna quay sang nhìn cậu với một vẻ ngạc nhiên.

-Ma~ bảo Eri nói với hiệu trưởng một chút cũng được mà. Eri nhỉ?

Phi Linh nhìn Eriserine. Eriserine liếc mắt đi và nói:

-Không cần, tên hiệu trưởng cũng có chuyện muốn nhờ nhóc thầy giáo đi đến Kyoto rồi.

-Thật vậy sao? (Negi)

Negi hết bất ngờ này tới bất ngờ khác, hiện giờ cậu muốn nhanh chóng chạy về học viện để hỏi Konoemon cho rõ ràng.

-Bạn Asuna, tôi đi về trước, ngày mai tôi sẽ nói chuyện với thầy hiệu trưởng.

Negi đứng dậy, nói với Asuna rồi nhanh chóng chạy đi. Asuna vội vàng đứng dậy, cô không biết nên vui không, Negi tìm được cha là tốt, cô cũng muốn Negi tìm được cha của cậu, cả lớp ai cũng mong muốn như thế.

Asuna vội đứng dậy khỏi bàn rồi chạy theo Negi. Phi Linh đứng kế bên ghế của Eriserine và cười với cô. Cô xoay đầu đi, phồng má lên nói:

-Không phải em giúp nó vì anh hay gì đâu, em chỉ tạo thêm khả năng xuất hiện nhiều trò mới thôi.

-Rồi rồi, lát nữa về anh sẽ chiên gà cho em.

Phi Linh xoa xoa lên đầu của Eriserine, Eriserine mặt hơi hồng nhuận.

-Có gà chiên hả, Phi Linh?

Illyasviel tai hơi bị thính, cô bé nghe được từ phía đối diện Eriserine và nhảy xuống ghế nhanh nhẩu chạy đến kế bên Phi Linh.

-Rồi gấp đôi phần ăn cho hôm nay.

Phi Linh cười. Sau đó Chachamaru bước đến kế bên cậu, cô tà tà nói:

-Chủ nhân, tôi cũng muốn ăn nữa.

Phi Linh thật là phải làm đầu bếp cho 3 cô gái này thôi, phần nguyên liệu cũng đủ để chạy một cái nhà hàng trong một ngày đấy.

-Wai!! (^_^)

Illyasviel biểu lộ nét mặt mừng rỡ.

Ngày hôm sau, Negi đã nói chuyện với Konoemon, và đúng là Konoemon có chuyện muốn nhờ Negi, cậu chuyển tin cho bên Hội Pháp Sư Kansai ở Kyoto với tư cách đặc phái viên. Sau đó là thông báo với cả lớp sẽ được đi Kyoto dưới tinh thần là một buổi dã ngoại.

Eriserine và Illyasviel chọn đi mua sắm đồ để chuẩn bị cho chuyến đi, Chachamaru vốn không cần đi mua, nhưng Phi Linh dù sao coi cô như người, tất nhiên kéo cô đi theo luôn, càng đông càng vui chứ sao.

Sáng khoảng tám giờ theo giờ Nhật Bản, Phi Linh và cả ba cô gái ăn mặc rất thoải mái với trang phục thường của mùa hè hay dùng, mặc dù chưa phải hè mà chỉ vừa sau mùa xuân chút thôi.

Khu mua sắm.

Bốn người gia đình Phi Linh đã đến khu mua sắm và hiện giờ đang bước vào cửa hàng mua đồ mới để tham gia dã ngoại cùng với lớp.

-Cơ mà, em lại muốn mua đồ thế? Không phải chỉ cần tạo ra chúng là được à? Tự tạo còn hợp ý mình hơn.

Phi Linh hướng mắt xuống Eriserine với chiều cao khá khiêm tốn của cô.

-Tại sao anh cứ liên tục hỏi những thứ đó vậy? Phụ nữ như em, ai lại không muốn đi mua sắm làm đẹp. Hơn nữa.....được đi với....với chồng mình lại không được sao....

Eriserine hơi tức giận nói, nhưng khi đến câu cuối lại nói nhỏ nhỏ khiến Phi Linh phải ghé tai lại nghe nhưng chẳng nghe rõ được.

-Anh đến gần làm gì?

Eriserine liếc mắt thấy Phi Linh ghé tai gần mình, cô lớn tiếng mắng cậu và cho cậu 1 đấm.

-Em nói nhỏ thế làm sao anh nghe được. Anh đến gần để nghe thôi mà.

Phi Linh ôm má vừa mới ăn đấm của mình và trăn trối. Eriserine khoanh tay giận dỗi hướng mắt đi nơi khác với đôi má đỏ ửng của mình. Illyasviel và Chachamaru đứng một bên xem không dám lên tiếng, chuyện của người lớn a.

Đến một cửa hàng quần áo cho phụ nữ, Illyasviel kéo tay Phi Linh đi vào trong mà không màng xung quanh những người phụ nữ khác đang bàn tán, Eriserine mặc luôn cho người khác nói này nọ, và Chachamaru im hơi lặng tiếng. Phi Linh thì...cảm xúc lẫn lộn chắc vậy.

Illyasviel chọn được vài bộ và chạy vào phòng thử đồ. Rồi cô bé diện cho Phi Linh và Eriserine xem, thật thì với dáng người nhỏ nhắn của Illyasviel, cô bé rất đáng yêu trong những bộ váy ngắn đi chơi thông

thường, người đẹp mặc cái gì cũng đẹp, tiếp đến là Eriserine, cô hơi bị dị một chút.

-Sao em lại thử gothic làm gì?

Phi Linh đổ mồ hôi nhìn Eriserine. Cô đang vận một bộ gothic lolita màu đen vô cùng trang nhã, nhưng nó lại gợi cho Phi Linh hình ảnh của một Witch of Success Eriserine chứ không phải Eriserine cậu trong quá khứ, dù sao thì người nào cũng là Eriserine cả thôi, cậu không cần nệ những tiểu tiết đó nên không sao cả.

-Trông em thế nào?

Eriserine mỉm cười. Phi Linh trông thấy nét mặt của cô thoáng có nóng ở mũi, cậu hơi hơi đỏ mặt, cậu gãi đầu:

-Hợp...hợp với em lắm.

-Vậ à. Cảm ơn anh.

Eriserine cười tươi và đi đến ôm lấy tay của Phi Linh. Lúc này Phi Linh chợt nhớ lại rằng, đã lâu lắm rồi cậu chưa khen Eriserine với những bộ đồ cô mặc cả. Phảng phất một chút hoài niệm quay về khiến cậu thấy buồn hơn về bản thân mình.

-Anh nghĩ cái gì thế?

Eriserine kéo Phi Linh từ suy tư về hiện tại.

-Xin lỗi anh hơi lơ đãng quá. Có chuyện gì à?

Phi Linh lắc đầu nhìn Eriserine, lúc để ý thì Illyasviel và Eriserine đã chọn xong đồ của mình, hàng cũng đã được gói lại, đợi Phi Linh lấy tiền ra và trả. Phi Linh rồi rút nhanh chóng rút tiền rồi trả cho đồng đồ hai cô gái

mua. Đồng đồ của hai cô ngốn hết vài nghìn yên của Phi Linh, cậu thăm rồi, đi tong tiền lương một tháng của cậu. Mà dù vậy, cả hai đều vui mà.

-Hai mẹ con muốn đi đâu tiếp nào?

Phi Linh cười hỏi Illyasviel và Eriserine.

-Để Illya chọn đi.

Eriserine chỉ tay về Illyasviel, cô nói. Phi Linh nghe vậy, cậu nhìn Illyasviel.

-Illya muốn đi ăn kem.

Illyasviel chỉ ngón trỏ về phía một chiếc xe bán kem di động nhỏ trong công viên.

-Vậy thì đi mua kem.

Phi Linh đồng ý. Bốn người đi đến đó.

-Cho tôi...một phần kem vị vani bảy tầng đi, còn ba người ăn gì, kêu luôn đi.

Phi Linh nhìn người bán kem sau đó quay lại nhìn 3 cô gái.

-Cho Illya một phần sôcôla tầng giống Phi Linh. (Illya)

-Em một phần giống anh. (Eri)

Cả hai đều nói phần của mình, chỉ mỗi Chachamaru chưa nói. Phi Linh nhìn Chachamaru và hỏi:

-Sao vậy, Maru-chan. Em không muốn ăn sao?

-Xin lỗi, tôi không biết chọn cái nào. (Chachamaru)

-Thế em ăn phần giống Illya đi. (Phi Linh)

-Vâng, nhờ ngài. (Chachamaru)

Sau đó Phi Linh để mọi chuyện lại cho người bán kem. Ba cô gái lại một chiếc ghế ngồi nghỉ ngơi một chút.

-Cậu có hai đứa con dễ thương quá nhỉ. Cô gái tóc xanh kia là vợ cậu à? (Người bán kem)

-Hả? Ế?! Anh hiểu lầm rồi. Làm sao có chuyện đó. Nói chung mọi chuyện rắc rối lắm.

Phi Linh nghe người bán kem đột nhiên nói vậy, khiến cậu muốn té nhào xuống đất luôn.

-Vậy à. Thế mà tôi cứ tưởng. (Người bán kem)

-Làm ơn đừng tưởng giùm tôi. (Phi Linh)

-Đây. Kem của cậu đây. Cẩn thận đấy. Cậu mà để chúng rớt hay không ăn hết thì đừng trách tôi.

Người bán kem đưa kem cho Phi Linh cầm, bốn phần chiếm hết hai bên tay của cậu luôn, người bán kem còn kèm câu nói cuối làm Phi Linh cười hờ. Có lẽ người rất là yêu kem nha.

Cậu quay lại với ba cô gái đang ngồi nghỉ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 275: Hẹn Hò Ở Đèn Shibamata

Ngày hôm sau, vẫn còn một ngày mới đến ngày chuyển đi chơi được diễn ra. Eriserine cùng hai cô gái trong gia đình đều đi chơi thì dĩ nhiên Phi Linh không thể ở nhà rồi.

-Em muốn đi đâu à?

Phi Linh làm bữa sáng như mọi ngày, Eriserine đã đứng kế bên cậu lúc nào không hay, cô đã mặc một bộ váy ngủ khá mỏng trước khi rời khỏi phòng của mình.

-Cho em ăn.

Eriserine như làm nũng với Phi Linh vậy, mặt cô còn hơi mớ ngủ nhưng ngửi thấy mùi bữa sáng làm bụng cô cồn cào nên cô mới đi xuống đây.

-Ừ, đợi chút. Anh làm xong bữa sáng ngay.

Phi Linh gật đầu. Nhưng Eriserine kéo áo Phi Linh và nói:

-Còn nữa, một lát đi hẹn hò với em đi.

-Hả? Không phải hôm qua đi chơi rồi sao? (Phi Linh)

-Cái đó là đi mua sắm, ai lại gọi là đi chơi. Em chán rồi mau làm bữa sáng rồi đi hẹn hò với em, con bé Illya vẫn còn đang ngủ. Nó không làm phiền mình đâu. Không lẽ không được sao? (Eri)

Eriserine trung bộ mặt đáng thương thường thấy khiến Phi Linh không thể chịu được sức tấn công moe này.

-Ủ....haizz. Thôi được rồi. Một lát mình đi.

Phi Linh trông thấy Eriserine như vậy rồi cuộc không thể nào cưỡng lại được, cậu đành thở dài đồng ý.

Phi Linh hoàn thành việc bếp núc của mình và Eriserine ăn một cách vui vẻ.

-Anh không thay đồ đi.

Eriserine trông thấy Phi Linh không có động tĩnh gì sau khi ăn xong, cô hỏi.

-Anh mặc bộ này đi là được rồi. Em lên thay đồ đi. Anh đợi.

Phi Linh đáp, và trên mặt Eriserine nổi lên một đường gân, cô không thích việc này rồi.

Bụp bụp bốp....

Phi Linh chợt thấy đầy sao trên trời, cậu vừa bị Eriserine đánh cho một trận rồi cô trực tiếp nắm lấy cổ áo Phi Linh và kéo cậu lên phòng của hai người. Phi Linh thầm khóc.

Rầm.

Eriserine bức dọc đóng cửa phòng lại. Vẻ mặt của Eriserine đen lại, cô cười nhưng ẩn sau đó là muốn cho Phi Linh ăn đánh nữa, cô nói:

-Bây giờ anh chịu thay đồ chưa?

-Anou...Eri-san.

Phi Linh đỏ mặt nhìn Eriserine và nói.

-Sao hả anh yêu?

Eriserine nghiêng đầu cười vẫn là bộ mặt muốn chém Phi Linh dưới nụ cười dễ thương đó, chỉ có người trong cuộc mới hiểu được nụ cười đó không phải là khả ái đâu.

-Vâng....anh thay đồ ngay.

Phi Linh khổ tâm. Không lẽ Eriserine quá trình trở thành Witch đã biến dạng đến mức này sao? Có máu tsundere rồi còn có cả máu S nữa, Phi Linh thầm nguyên rủa những Witch có liên quan đến chuyện này.

Sau đó Phi Linh lập tức thay đồ, không thì lại mất một mạng vô bổ nữa đây.

-Mình đến Katsushika đi.

Eriserine nắm lấy tay của Phi Linh và gợi ý.

-Katsushika? Ở đó có gì mà làm em muốn đến vào ngày hẹn hò của mình vậy?

Phi Linh thắc mắc, thực tế Katsushika cũng không nằm đâu xa trong Tokyo cả, nó là một trong 23 khu đặc biệt ở Tokyo, nó nằm ở phía Đông Bắc Tokyo. Phi Linh tự hỏi không biết có gì thú vị ở đó nếu Eriserine muốn đến.

Dù sao cả hai cũng là “pháp sư”, dùng ngoặc kép chắc mọi người cũng hiểu ý tứ của nó, muốn đến Katsushika chỉ cần thoáng một cái có thể tới ngay mà không cần đi sắm sửa cho một chuyến đi dài ngày rồi mua vé tàu điện rồi lại mất vài giờ rồi mới đến được nơi mình muốn.

Eriserine vận một bộ váy ngắn màu đen bó sát người, một đôi tất sát đùi, một chiếc mũ dạ khiến cô trở nên huyền bí hơn, nhưng trong mắt Phi Linh, cô vẫn rất đẹp và đáng yêu trong bộ trang phục này. Cậu thì “bị” Eriserine cho mặc một bộ vest đen, Eriserine coi cậu là một quý ông có thể

đi cùng với cô, nhưng cậu cảm thấy sẽ có những ánh mắt nhìn cậu như một người quản gia kẻ bên tiểu thư hay quý cô hơn.

-[Teleport Gate]

Phi Linh chủ động sử dụng Phép Thuật chứ không muốn Eriserine làm việc này, ít ra đàn ông phải như vậy a.

Phi Linh để Eriserine bước vào trong cánh cổng dịch chuyển trước và cậu đi theo phía sau. Cả hai thân ảnh hoàn toàn biến trong cánh cổng và cánh cổng sau đó cũng biến mất.

-.o0o.-

Tại một hẻm nhỏ ở giữa hai tòa nhà lớn, vòng tròn với viền ngoài xoay liên tục hiện ra, bước từ bên trong ra là Eriserine, sau đó là tới Phi Linh. Hai người đã bước ra, vòng tròn khép lại.

-Em muốn đi đâu?

Phi Linh nhẹ hỏi Eriserine. Eriserine ngược nhìn lên trời, thời tiết là nắng nhẹ, có chút man mát không có nóng. Khi đã nghĩ được một lúc xong, Eriserine quay lại nhìn Phi Linh và nói:

-Đến Shibamata Taishakuten.

-Hửm? Sao lại đến ngôi đền đó, em muốn ta hẹn hò ở đó à? (Phi Linh)

-Hay chứ phải không? (Eri)

-Tùy em vậy. (Phi Linh)

Phi Linh không băn khoăn về việc Eriserine đang nghĩ cái gì nữa, cô muốn làm gì cậu sẽ làm cho cô, cô muốn đi đâu cũng sẽ đi cùng cô.

Và quay lại ngày hẹn hò của Eriserine và Phi Linh, cả hai người đi dạo trên con đường lớn trước khi đến Shibamata Taishakuten. Phi Linh có ghé qua mua bánh crepes cho Eriserine ăn dọc đường. Cả hai vừa đi, người thì nghĩ chuyện gì đó khó mà đoán được, người thì nghiệm về cuộc sống.

-Này, anh nghĩ sống lâu có gì tốt?

Vừa đi vừa ăn crepes, Eriserine tâm trạng đôi chút buồn mà hỏi Phi Linh. Câu hỏi này đồng dạng lọt vào suy nghĩ của Phi Linh. Cậu nhìn lên trời, vẻ mặt hiền hòa, cậu cười nhẹ nhàng nói:

-Em thấy đấy. Bản thân anh cũng sống quá lâu, anh nghĩ mình không còn cảm nhận được nhiều về cảm giác vui vẻ ngoài việc ở bên em cả.

-Em hỏi nghiêm túc đấy. (Eri)

-Anh cũng trả lời một cách vô cùng nghiêm túc. (Phi Linh)

-....(Eri)

Eriserine không hề nói nữa, Phi Linh thấy vậy, cậu bước nhanh về phía trước, điều này thu hút sự chú ý của Eriserine, Phi Linh quay người lại đối diện Eriserine rồi nói:

-Eri, dù em có như thế nào, sống có lâu hơn anh hay không, anh cũng chấp nhận em như em luôn chấp nhận anh.

-Ai...ai chấp nhận! Em....em chỉ...chỉ....ĐỒ NGỐC!

Eriserine như một cô gái thánh khiết vậy, cô còn không màng cái gì mà đâm vào bụng cậu một cái trong khi mặt đỏ ửng. Phi Linh hưởng đòn đánh yêu của Eriserine và nằm sụi trên đất. Mà nhận ra một điều thì chìm trong suy tư quá cả hai đã đến đền Shibamata Taishakuten mất rồi.

-Oiya~ đến nhanh quá!

Eraserine như rất bất ngờ, cô đưa tay lên che miệng của mình. Phi Linh đã hết đau và đứng dậy, cậu phúi bụi trên bộ đồ của mình sau đó nhìn về phía nơi mình đến, một ngôi đền nằm ở trong khu đất rất rộng, nó được bao quanh bởi những tòa nhà, tuy vậy, chỉ là một bên là nhà thôi, còn bên khác là một khoảng trống có thể nhìn được cả một bầu trời trong xanh. Trung tâm của khu đất là ngôi nhà được đặt làm đền chính gần nhất kiến trúc chính là một dãy nhà nối liền với nhà chính của ngôi đền.

Phía trước nhà chính của ngôi đền còn có một bảng treo một vài dòng thơ.

Như đã nói, đền Shibamata Taishakuten là ngôi đền của đạo Phật, được xây dựng vào năm 1629.

Về cơ bản thì đây là một ngôi đền cũng khá lâu đời rồi. Lấy vẻ bình yên của nó khiến người ta cũng cảm thấy thanh thản.

Gió lùa qua những vùng thoáng khí, vẫn còn gió xuân thấm tháp đi qua. Không khí rất nhẹ nhàng, có thể ngủ lúc này chính thật thích không còn gì bằng.

Phi Linh nhắm mắt lại cảm nhận, cậu hòa mình vào dòng chảy của Tự Nhiên.

....

-Em có muốn vào trong xem một chút không?

Phi Linh mở mắt ra và nhìn Eraserine hỏi han một chút.

-Anh thoải mái quá nhỉ?

Lúc Phi Linh nhập tâm thư giãn, Eraserine quan sát Phi Linh rất kỹ, cô nhìn Phi Linh trong một nỗi thương nhớ không ngớt. Và lúc Phi Linh nhận

ra rằng cô đang nhìn cậu thì cô quay mặt đi làm như mình không có làm gì hết.

-Tất nhiên rồi. Cảm ơn em, Eri. Dù không có phiền muộn, nhưng anh vẫn cảm nhận được em muốn làm anh thấy dễ chịu hơn. (Phi Linh)

-Anh...Đừng có hiểu lầm. Em chỉ chán nên mới đến đây chơi một tí thôi...nói bậy bạ nữa....đừng trách em đấy.

Không biết Phi Linh có nhìn lầm hay không, nhưng cậu trông thấy Eriserine lúc tức giận lại mặt đỏ hết lên, hiểu nhất tính tình của Eriserine làm chẳng bao giờ chịu chấp nhận khi người khác nói đúng cả.

-Rồi rồi anh sai rồi. Mình vào trong được chưa nào?

Phi Linh cười dễ dãi Eriserine. Cô khoanh tay, sau đó chỉ tay về phía Phi Linh, cô nói:

-Đừng có tự tiện quyết định chuyện đó, hôm nay là hẹn hò. Và như thường lệ, em là người chọn nơi chúng ta sẽ đến, và em nói bây giờ chúng ta sẽ đi vào tham quan ngôi đền này.

-Hế? Không phải là đó là ý của anh sao? (Phi Linh)

-Giờ nó là ý của em. (Eri)

-Cái...

Phi Linh thật không nói nên lời với cô nàng này.

-“Cái” là cái gì? Anh nói hết câu xem. (Eri)

Phi Linh ức chế nhưng cậu nhin xuống, cậu cười trong lúc trán cậu vẫn đang đổ mồ hôi:

-Nào mình đi đi, ở đây tranh dành việc đó cũng chẳng lợi lộc gì.

-Hả? Ý anh là em làm thế chẳng đáng để trong mắt sao? Anh lại lên phén với con nào rồi lại không cho lời em có một chút cân nặng nào sao?
(Eri)

-Anh....(Phi Linh)

-Tại sao không trả lời em hả? Em nói đúng rồi phải không?

Eriserine liên tục xỏ xiên lời Phi Linh đến nỗi cậu không thể nói lại được câu nào mà chỉ có thể khóc trong im lặng, ngậm cay chịu đắng mà để cô vợ mình hài lòng. Thật ra Eriserine cũng thừa biết Phi Linh chẳng lên phén với ai cả, nhưng cô chỉ làm vậy cho vui tí mà thôi, nhìn thấy vẻ mặt cậu lúc này đúng rất vui.

Phi Linh chống hai tay xuống đất và gục mặt xuống thua cuộc không còn gì có thể cứu vãn, cậu không biết nên nói gì để cho cô nàng này dừng nữa, đúng là nói chuyện thì phụ nữ đúng là đáng sợ a!

Trong lúc này, bầu trời đột nhiên chuyển biến trở nên lạ thường, mây giông bỗng dưng kéo đến, sấm chớp nổi lên cuồn cuộn.

Ầm ầm....

Sấm sét đánh liên hồi không dứt, khiến Phi Linh và Eriserine nhìn lên bầu trời lại cảm thấy có gì đó không được bình thường. Mà phía trên những đám mây ẩn dật lại lấp ló không biết có phải hay không một cỗ xe bò lượn lờ sấm sét dần dần xuất hiện....

Sự xuất hiện của hiện tượng này là gì nào? Đoán đi nào ngày mai là biết là nhân vật nào kinh người!

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 276: Thần Giáng Thiên!!!

Trong khi thường thức vẻ mặt đủ như trái đu đủ của Phi Linh, Eriserine lại cảm giác được rằng có một nhân vật không tầm thường xuất hiện đã hiện diện từ phía trên bầu trời, Phi Linh tương tự cảm nhận được mà bỏ đi cái tâm trạng nản lòng kia và đứng dậy cùng Eriserine nhìn lên bầu trời đang xanh ngắt lại chuyển mây giông. Sấm sét liên hồi đánh xuống như sắp tới sẽ có bão, tiếp đến lấp ló tại những đám mây giông tưởng chừng dày đặc đó, lại xuất hiện hình bóng mờ mờ của một cỗ chiến xa cổ với một con bò đang kéo chạy trên không trung. Mà nhìn xa xa phía dưới Phi Linh trông thấy một thân ảnh đang đứng trên chiếc chiến xa cổ đó.

Nhìn thấy một tên lạ mặt làm trò oai oai nghiêm nghiêm như vậy, Eriserine chẳng ưa chút nào. Cô nhắm mắt lại, bắt đầu phát tán ra chính mình Lĩnh Vực. Lĩnh Vực của Eriserine lan tỏa như vô hạn một loại, kéo dài đến xa xa đường chân trời.

Và phía trên kia thanh niên khoảng chừng 30 tuổi mặc chiếc áo sơ mi trắng nhưng không cài nút đầu tiên, trước cổ có đeo một hai sợi dây chuyền làm bằng dây. Một chiếc áo vest màu đen khoác bên ngoài lại không đóng nút, cứ phanh phui ra gió thổi phất phới, như một tên giang hồ nhưng lại ra dáng rất ngẫu.

Không lầm vào đâu được rằng Phi Linh có thể cảm nhận khí tức của người thanh niên kia rất đặc biệt, kể cả con bò đang kéo xe cũng mang trong mình [Thần Cách], và người có thể điều khiển những sinh vật nằm giữ trong mình [Thần Cách] như vậy không phải tầm thường.

Làn sóng Lĩnh Vực của Eriserine bắt đầu trải rộng ra, nó đi ngang qua vùng trời con bò tạo ra sấm sét kia đang lướt và kéo cổ chiến xa cổ đi qua.

Con bò đột nhiên dừng lại mặc dù nó vẫn đang di chuyển rất bình thường, vẫn chạy đi và kéo chiếc chiến xa, nhưng mà nó không tiến thêm mà chỉ đứng một chỗ, người thanh niên cảm thấy kỳ lạ xen vào đó một chút ngơ ngác.

Được vài giây ngơ ngác, cả con bò, chiến xa lẫn người thanh niên đó nương theo lực hấp dẫn của Trái Đất mà rớt thẳng xuống theo phương thẳng đứng.

-Ế?!!!!!! Sao kỳ vậy!!!!!!!!!! (???)

Người thanh niên hét toáng lên trong lúc rơi xuống, thì ra lúc này anh ta mới nhận ra việc mình không di chuyển được nữa và sức mạnh biến mất cả rồi nên mới rớt xuống mà thốt quáng lên. Con bò không biết có phải hay không đang khóc rống lên cùng chủ nhân của mình trong lúc đang rơi xuống kia, nó thật tự nhiên bị mất hết năng lực, chẳng hiểu lý do gì.

-Mooooonnnnnnn.....(Bò)

Phi Linh nhìn hết toàn cảnh, đổ mồ hôi liếc mắt nhìn Eriserine, cậu thừa biết Eriserine vừa thả ra Lĩnh Vực của chính cô, Lĩnh Vực của Eriserine muốn tạo ra cái gì cũng được cả, không có giới hạn, và vừa rồi chính là phong ấn 80% [Linh Cách], [Thần Cách] của người lẫn bò đang rơi tự do kia.

Âm.....

Vì Eriserine đang thả ra Lĩnh Vực nên cô cũng không cho ai vào để thấy được chuyện đang diễn ở ngôi đền này cả, chỉ đơn thuần người ngoài nhìn vào chính là một ngôi đền thường ngày họ thường thấy thôi.

Và hai nhân vật mới của chúng ta từ trên trời rơi tự do xuống đã đáp thẳng xuống đất và cắm thẳng đầu xuống mặt đất, người thanh niên chân còn giật giật vì đau khôn siết.

Phi Linh cười khố nhìn hai cái thày đang cắm đầu xuống đất kia, cậu đi lại gần đụng đụng con bò xem xem nó còn thở không nhưng may là cả hai đều còn sống. Eriserine quả là chơi ác thật, không thích người khác tỏ vẻ mà phong ấn hoàn toàn 80% [Thần Cách] của họ lại, trở trêu là đang bay giữa không trung với độ cao 1km kèm theo cái sức nặng của chiếc chiến xa nữa thì trọng lượng hơi bị lớn a! Mà chiếc chiến xa cổ cũng không mấy may trầy xước gì, đúng là hàng cổ chất lượng tốt. Phi Linh thầm tán thưởng cho chiếc xe, còn người thì...

-Này anh gì ơi, anh có ổn không thế?

Phi Linh kéo người thanh niên ra khỏi đồng đất, cả con bò nữa, con bò thì bất tỉnh rồi.

Diện mạo của người thanh niên, tóc dài cột lại như của Phi Linh nhưng ít hơn khá nhiều, chúng có màu xanh có phần hơi hướng chuyển đen, áo vest sơ mi giang hồ khỏi bàn, quần đen và mang giày da chắc là hạng hiệu rồi, rớt 1000m xuống mà không hư cái nào cơ mà.

Thanh niên này nửa tỉnh nửa mớ, nói chung là bị rớt như vậy mà không có chút [Thần Cách] nào trong người thì có nước ăn cám.

...(???)

Người đàn ông vẫn mơ màng, Phi Linh lấy tay vỗ vỗ nhẹ vào má của anh ta.

....hở?!....(???)

Người đàn ông dần được Phi Linh lay tỉnh, anh ta mơ mơ hồ hồ nhìn thấy Phi Linh và Eriserine nhìn mình trông có vẻ khá là ngạc nhiên, quay đầu lại nhìn con bò và chiếc chiến xa của mình.

-A!!! Bò ơi, mày có sao không thế? Ôi!!! Xe của tôi. May quá, nó không bị sứt gì cả! (???)

Người đàn ông tỉnh dậy thì nhào đến chiếc xe bò của ông mà kiểm tra, anh ta thậm chí còn không có tâm trạng để quan tâm đến Phi Linh và Eriserine. Phi Linh nhìn thấy người đàn ông xoa xoa chiếc xe bò của mình lên con bò mà đổ mồ hôi thay, cậu chẳng biết nói gì nữa.

-Này anh, tôi có thể xưng hô với anh như thế nào đây?

Phi Linh cũng gắng gượng hỏi một câu cho có lẽ một chút, nhưng người đàn ông kia cũng không đoái hoài đến cậu, cậu đành thở dài đứng dậy và đến bên Eriserine.

-Thôi kệ anh ta đi. Nghĩ lại thì tại sao em làm thế. Anh ta đang đi đứng bình thường lại đi phong bế [Linh Cách] của anh ta. (Phi Linh)

-Em không thích hẳn, thế thôi. Bày đặt ngẫu này ngẫu nọ. Tsk....

Eriserine tỏ thái độ không vui tặc lưỡi phì thở một hơi mạnh quay mặt đi. Phi Linh khóe miệng giật giật, đúng là hay ho, không thích mà làm đến mức đó thì người ta gọi là ghét luôn rồi ấy, cơ mà do mức đo của những người đứng trên đỉnh của mọi thứ thì đây cũng không có gì mà ghét hay không thích cả.

-Rồi. Không thích hẳn thì không đến gần hẳn, chúng ta đi vào thăm đền chứ? Hình như ta quên mục đích này rồi.

Phi Linh lái sang vấn đề khác để tránh Eriserine lại tức giận thêm.

-Em hết hứng rồi. (Eri)

-Đúng rồi nhĩ. (Phi Linh)

Eriserine tỉnh bơ nói, Phi Linh thả cả hai tay thõng xuống với tâm trạng nản lòng. Cái này cậu sớm đoán trước rồi, nhưng nghe vẫn thấy mất tinh thần.

-Đi kiếm chỗ khác chơi thôi, em không muốn thấy mặt tên kia nữa đâu.

Eriserine phất mái tóc dài của mình và quay đi. Phi Linh lừ đừ theo sau. Và người đàn ông kia mãi lo lắng cho con bò và chiến xa của mình xong mới thấy Phi Linh và Eriserine đang có ý định rời đi.

-A!!! Hai người khoan đã.....(???)

Nhận ra điều đó, người đàn ông vội vàng vừa vẫy tay vừa chạy đến hướng của Phi Linh và Eriserine có ý gọi hai người lại.

Phi Linh nghe người này gọi, liền quay. Nhưng Eriserine thì trên trán nổi một vài đường gân.

Trong lúc người đàn ông đang chạy đến để gặp hai người, một chiếc hố đột nhiên xuất hiện phía dưới chân người đàn ông đang chạy kia.

-Are? (???)

Trên đầu người đàn ông hiện lên một dấu chấm hỏi lớn, sau đó là anh ta rớt xuống, không thẹn mà thốt thêm một câu:

-Lại nữa hả!!!!!!!

Phi Linh lại một lần nữa đổ mồ hôi.

-Em phế cả [Linh Cách] người ta rồi, làm vậy hấn chết thật đấy.

Phi Linh nói. Eriserine không trả lời, bên cái cái hồ còn đang vang vang tiếng la hét của người đàn ông.

-Coi nào, Eri. Lát nữa anh về, em muốn ăn gì anh làm. Để xem anh ta muốn nói gì đi.

Phi Linh kiểm kế để dụ Eriserine ngừng việc đang làm lại, cậu thật không biết nên dùng từ gì cho việc này, bạo hành? Cậu chẳng biết nữa.

Eriserine nghĩ một lúc lâu rồi cô bứt khó chịu một, cô ngoắc tay hướng lên không trung, người đàn ông kia theo đó mà bay lên, chiếc hồ cũng biến mất. Người đàn ông chống tay xuống đất mà thở mệt nhọc.

-Cảm ơn em, Eri. (Phi Linh)

-Lát về nhớ làm nhiều vào đấy. (Eri)

Eriserine nhắm một bên mắt liếc Phi Linh trong khi quay đi, giọng nói có phần mong chờ nhưng cũng có phần giận dỗi.

Lúc này Phi Linh bước đến trước mặt người đàn ông, cậu đưa tay ra và hỏi thăm:

-Anh thấy ổn chưa?

-Cảm ơn cậu, tôi thấy đỡ hơn rồi. Nhưng tại sao [Linh Cách] của mình lại....À không, giáng thiên như thế này lại đi nói với người thường những điều này là không tốt. (???)

Người đàn ông câu đầu nói với Phi Linh, nhưng phần tiếp theo lại lẩm bẩm nhưng Phi Linh lại nghe được hết, giống như suy nghĩ mà nói ra sạch vậy. Phi Linh thoáng nghĩ tên này là tên gốc chẳng?

-À...Anh bạn à. Anh có cho tôi biết anh muốn nói gì với tôi không? Hơn nữa tôi nên xưng hô với anh thế nào?

Phi Linh dùng nụ cười che đi những suy nghĩ của mình và hỏi người đàn ông.

-Xin được giới thiệu với cậu, tôi là In...À khoan, sử dụng cái tên đó ở đây có vẻ không ổn...Hừm....Đi tìm nguyên nhân về việc Thiên Chúa Mô Phỏng Sáng Tạo Đột nhiên bị lấy đi mất. Dùng một cái tên nào đó hay hay chút nào....ừm.... (???)

Người đàn ông lại một lần nữa lăm bắm những suy nghĩ của mình trước mặt Phi Linh, khiến cậu nhin cười không nổi luôn, ngay từ đầu cậu không có nổi về lỗi này cho người đàn ông N6zIB4nNgwV nên anh ta chẳng sửa đổi.

Và Phi Linh nghe được chuyện này cũng vô cùng ngạc nhiên, phải nói sao nhỉ? Phi Linh là thủ phạm đấy. Giới quan của Thiên Chúa Giáo chính là nằm ở trong Thuyền Thiên Tiên mà Phi Linh làm cho Illyasviel để bảo vệ tuyệt đối tính mạng của con mình.

-Anou...Yakuza-san này, anh nghĩ cái gì anh nói sạch hết rồi đấy.

Phi Linh khẽ nhắc nhở, đồng thời cậu đề cao cảnh giác với người này một chút, được nhờ đi tìm kiếm Giới Quan của một Thần Hệ chính là một chuyện cực kỳ to lớn, phải nói là rất rất lớn a. Mà người được nhờ chắc chắn năng lực không phải tầm thường.

-Ừm, ừm....để xem nào...Afurodite...rồi, thế giới mới cần một cái tên mới, như vậy đi. Afurodite Tokuteru.

Người đàn ông hoàn toàn bơ những gì Phi Linh đang nói và thậm chí còn gật gật đầu hờn hờ vì đã tìm ra được bí danh mới cho mình để xưng hô ở nơi này nữa.

Tình cảnh có chút gượng gịu.

-

Ai đây mọi người ^_^?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 277: [Sấm] Vs [Khởi Nguyên]

Phi Linh vốn nghĩ anh chàng này có thể sẽ ngỡ ngàng vì thói quen xấu của mình, nhưng không, người đàn ông này không hề tỏ ra xấu hổ mà thậm chí còn rất điềm nhiên mà suy nghĩ và vui vẻ khi giải quyết xong vấn đề rắc rối.

-Mà thôi. Anh gọi Tokuteru phải không? Anh đến đây có chuyện gì không?

Phi Linh ngẫm tra hỏi Afurodite về chuyến đi lần này của anh ta. Phi Linh thầm hiểu Afurodite là một vị Thần, nhưng không tiện nói ra. Không cần phải manh động.

-Ta là người tài trợ cho tập đoàn Chư Thần. Ta đến đây để tìm ứng cử viên cho vị trí lãnh đạo cho tập đoàn này.

Afurodite trang hoàng nói với Phi Linh, một ánh hào quang nhìn như vô hình ở sau lưng Afurodite hiện ra.

-Cậu muốn đấu với ta một trận không? (Afurodite)

-Không. (Phi Linh)

Bị hỏi thách cho một trận đấu? Đừng có đùa thế chứ, Phi Linh thầm nghĩ. Dù sao người cũng là một vị Thần rất mạnh a. Nghĩ sao trong hình hài Nhân Loại này cậu có thể đánh với một vị Thần nếu họ dùng hết sức đây. Chưa kể đến rằng Phi Linh chưa nhận ra đây là vị Thần nào.

-Hừm? Từ chối nhanh dự vậy sao? Ta sẽ không dùng hết sức đâu.
(Afurodite)

-Tôi cũng không thừa sức để tin một kẻ vừa xuất hiện lại đòi đánh nhau như anh đâu. (Phi Linh)

-Nào, tôi muốn cậu thử sức với vị trí này, cho nên muốn thử cậu một chút mà. (Afurodite)

-Làm ơn tha cho tôi đi. Cho tôi hai chữ “bình yên”. Eri, giúp anh một tiếng đi.

Phi Linh nói, rồi cậu nhìn sang phía Eriserine đang đứng.

-Anh đánh đi. Em đổi ý rồi. Em muốn xem trận này. (Eri)

-Cái gì kỳ vậy? (Phi Linh)

Phi Linh không khỏi ngỡ ngàng, trời ạ cô vợ của tôi ời. Không có chuyện vui gì không có mặt của Eriserine cả.

-Cô gái đằng đó là ai thế? (Afurodite)

-Việc gì tôi phải nói anh? (Phi Linh)

Phi Linh tránh tên này khỏi việc lái sang chuyện của Eriserine. Afurodite vẫy tay chào Eriserine:

-Xin chào, bạn gái của Shirogami-kun. Ha ha, bạn gái cậu cũng tóc bạch kim sao? Gọi Shirogami-chan luôn.

Afurodite cười một cách thân thiện, anh ta tưởng rằng Eriserine đồng ý để hai người đấu với nhau nữa cơ. Thật ra Afurodite lại không biết Eriserine danh phận là gì, anh ta chỉ biết danh tính thật của Phi Linh. Và cũng vì một lý do này mà Afurodite tìm đến vị trí của Phi Linh, một vị Thần đi đến thế giới này chính là đi tìm cậu.

Còn về việc vì sao Afurodite biết Phi Linh, cái này sau này sẽ được nhắc đến.

Cứ tưởng như vậy, nhưng Eriserine trông thấy Afurodite tỏ ra thân thiện với mình thì cô vô cùng không ưa một chút nào. Đúng hơn là cô không cả những tên Zk1ofNM trong Chư Thần cơ. Lý do gì thì cùng quy về câu hỏi phía trên.

Afurodite thật sự không thể biết được Eriserine là ai, không phải anh không muốn biết, mà là anh chỉ có thể cảm nhận rằng Eriserine có cái gì đó vô cùng là lạ. Nhưng anh ta không hề nói ra, ai nấy đều rất hiểu ý tứ, mỗi một ai tiết lộ ra thân phận của mình đều gây một sự chuyển đổi rất lớn, cái này không nói đến Eriserine, cô vốn đã tách biệt với Thời Gian và Không Gian rồi.

Và đáp lại với vẻ thân thiện của Afurodite, Eriserine tỏa ra loại khí tức khiến Afurodite càng ngày càng cảm thấy rất lạ, nhưng nó làm anh muốn dừng cái việc thân thiện này lại và tránh xa Eriserine ra.

-Thôi được rồi. Tôi sẽ đánh với anh. Nhưng làm ơn đừng có làm gì quá lên đấy.

Phi Linh cười khố với Eriserine sau đó quay sang Afurodite, cậu nói.

-Vậy chúng ta liền bắt đầu thôi. (Afurodite)

-Khoan đã. (Phi Linh)

-Chuyện gì? (Afurodite)

Trong lúc này, Afurodite lại lấy ra một điều thuốc lá và hút một hơi rồi phà khói trắng ra. Phi Linh thấy nó và cũng chẳng biết nó có nhãn hiệu gì tại đây cả.

-Tại sao anh lại muốn đánh với tôi? (Phi Linh)

-Chỉ đơn giản là ta có hứng thú với cậu. (Afurodite)

Afurodite dứt lời đồng thời anh ta vứt bỏ điều thuốc mặc dù chỉ vừa mới hút một hơi, anh ta liền thân ảnh biến mất khỏi vị trí hiện tại, Phi Linh linh động con mắt quan sát xung quanh.

Không khí xung quanh lại không có chút tiếng động nào, nhưng vô hình chung là đã bắt đầu căng thẳng hơn rất nhiều so với lúc nói chuyện thông thường.

Eraserine vẫn là đứng phía ngoài mà quan sát trận đấu, trong lòng cô muốn Phi Linh phải thắng trận này. Lý do không bàn cãi, để sau này sẽ biết.

Tiếp đến, ngay lúc này đây, Afurodite đột ngột xuất hiện ngay trước mặt Phi Linh, Phi Linh luôn luôn phòng bị không ngạc nhiên mấy. Afurodite một đám vung thẳng vào mặt của Phi Linh. Cú đâm nhanh đến khó ngờ, Phi Linh trừng mắt mà né đòn, cậu ngã người về, chống tay xuống hai chân đánh thẳng lên trời có ý tứ đánh cả Afurodite.

Afurodite xứng đáng cái danh Thần, anh ta liền bắt chéo hai tay đỡ lấy song cước từ dưới lên của Phi Linh, Phi Linh đã dồn chân mình khí dựa vào kỹ thuật khí công Renkankei để tăng cường độ cứng rắn của chân mình nhằm tăng cường sát thương, nhưng mà đẳng cay thay một vị Thần dù có bị phong bế [Linh Cách] thì cũng có một cơ thể cứng như rắn thép. Phi Linh đánh trúng hay tay của Afurodite nhưng lại không hề gây sát thương cho anh ta, dù là cứng nhưng Phi Linh đồng dạng không có mấy may thương tích.

Cả cơ thể không thương tích đồng vì cơ thể cứng rắn mà hấp thu hết lực đẩy nên Afurodite chẳng hề bay đi và chỉ bị đẩy ra khoảng cách nhất định nhưng vẫn trong tầm tấn công của Phi Linh nên Phi Linh không ngần ngại

cho Afurodite cú luân chuyển cước, cậu liên tục chuyển động các khớp tay và xoay cả cơ thể, cậu hiện đang tấn công như xoay người hiphop.

Liên tục tấn công bằng chân và đòn đánh cũng rất nhanh, hơn nữa, những đòn đá này còn bám dính lấy Afurodite, điều này cho Phi Linh tuyến tiền đình hoạt động rất ưa là tốt mặc dù là cơ thể tạm thời.

Afurodite uyển chuyển lộn về sau như Phi Linh đã làm nhưng anh ta không có thừa dịp mà đá song cước mà là liên tục lộn người thoái lui về phía sau.

-[Thiên Tường Thăng Thiên Cước]

Phi Linh đang liên tục xoáy tròn tấn công Afurodite thì cậu chợt ngừng lại nhưng chưa tới nửa giây thì cậu lại ra chiêu, một đòn lấy đệm là mặt đất và dùng chân sút chéo lên trên theo hướng 45 độ với tốc độ còn nhanh đến tóe lửa ra, lúc này, Phi Linh là ở ngay phía trên Afurodite.

Cả hai cặp mắt giao nhau, Phi Linh mỉm cười, Afurodite nhờ kinh nghiệm của bản thân mà phán đoán đòn đánh tiếp theo của Phi Linh rất là nguy hiểm.

Ầm...

Ở ngay trên không trung, Phi Linh thực hiện một đòn tấn công theo phương vuông góc với mặt đất, tạo ra một vết lõm trên mặt đất, có cả một vết tóe lửa còn đọng lại khi Phi Linh chạm đất, mà lúc Phi Linh tiến hành thi triển chiêu thức, Afurodite đã một lần nữa biến ngay trước mắt cậu.

Sử dụng Renkankei vận khí thổi tan khói bụi xung quanh mình làm rõ ràng tầm nhìn, Phi Linh một lần nữa quan sát kỹ tình hình.

Eraserine không còn đứng ngoài nữa, mà là....không biết lúc nào cô đã đặt sẵn 1 chiếc ghế dựa và một chiếc dù che nắng cắm trên đất, một chiếc

bàn nhỏ để nước uống của cô. Chắc cô đang xem phim đây mà.

Phía trận chiến tiếp tục diễn ra không ngừng lại ở đó.

Vút....

Thân ảnh của Afurodite xuất hiện phía trên không trung, anh ta giơ thẳng chân lên cao rồi giáng một đòn thẳng đứng xuống đối tượng bên dưới là Phi Linh.

Rầm....

Mặt đất rung chấn, những vết nứt hình mạng nhện bắt đầu lan rộng ra xung quanh, Phi Linh nhanh nhẹn thân thể né tránh công kích với lực đạo và cơ thể cứng cáp của Afurodite. Đất đá có vài phần bén nhon sụt qua mặt Phi Linh khiến nó chảy máu. Vì không đáng kể, cậu không để ý bao nhiêu.

Afurodite không có dừng lại, lúc này thể chủ động đang nghiêng về phía anh ta, khi Phi Linh né tránh, anh ta còn chích thêm một chút yếu tố vào.

Lúc tiếp đất, Phi Linh muốn tiếp tục lui về phía sau, nhưng lúc này cậu lại thấy lấp ló những luồng ánh sáng màu xanh lờ lờ trong đám khói. Những dòng điện sét đánh thẳng về phía cậu như những con cá piraha phát hiện một vũng máu tươi ngon lành vậy.

Phi Linh vốn không có dùng đến cái gì năng lực siêu nhiên hay Phép Thuật. Nhưng nếu chẳng may dính phải dòng sấm sét cuồng bạo kia thì có mà chết vài lần cũng không hết thốn.

Phi Linh không thể để cho việc này xảy ra, nếu Afurodite đã sử dụng đến một thứ không bình thường rồi thì cậu cũng không cần gì phải công bằng, hãy hóa cuộc chiến bình thường này thành cuộc chiến bất thường đi thôi. Trên vẻ mặt Phi Linh hiện một vầng phấn khích sắc thái, dù năng lực

của cậu bị hạn chế nhiều lắm, nhưng đấu với người mạnh hơn mình đến khó đỡ như vậy thì thật thỏa chí a.

-[Khởi Nguyên], Thiết chế.

Phi Linh lăm bắm một cách nhanh chóng, sau đó một chiếc cọc được làm với chất liệu bạc thuần không nhiễm tạp chất xuất hiện trong một hào quang màu vàng kim, tiếp đó Phi Linh phóng cọc bạc xuống đất, cọc bạc cắm thẳng xuống đất.

Tiếp đến những luồng sấm sét uốn lượn điên cuồng căn đớp lấy cây cọc bạc thuần cắm xuống, dòng điện liên tục “ầm ầm” đi xuống đất và phân tán.

Khoảng vài giây sau sấm sét ngưng lại không còn được Afurodite phóng ra nữa, Phi Linh cũng không có cho cọc bạc biến mất, Phi Linh hiểu tên Thần này chắc chắn nghiêng về điện nhiều, cứ như vậy thiết lập vô số những cọc bạc thì không hề có khả năng đánh trúng cậu rồi.

-Cậu thông minh thật đấy!

Afurodite chợt không tấn công nữa mà khen Phi Linh.

-Tôi không dám nhận. Anh dường như là một vị Thần sấm sét a. Thế xét về tốc độ và sát thương thì khỏi bàn rồi. (Phi Linh)

-Phán đoán tốt đấy. Nhưng cậu còn thiếu một điều. (Afurodite)

-Thiếu thứ gì?

Phi Linh không hiểu ý của Afurodite, nhưng lúc này cậu cảm nhận Eriserine bên ngoài Lĩnh Vực hoàn toàn thu hồi. Cậu nhận ra không ổn, Eriserine muốn nâng cái độ lên cao nữa sao? Phi Linh nhìn sang phía Afurodite, lúc này anh ta nói với một vẻ tự hào, hai tay giang rộng:

-Ta sẽ cho cậu thấy như thế nào là Thần Vệ của Hộ Pháp Thập Nhị Thiên.

Chuyện gì diễn ra tiếp đây?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 278: Phạm Thích Thương!!!

-(Hộ Pháp Thập Nhị Thiên?)

Phi Linh nghe được điều này từ Afurodite, không khỏi thoáng chìm vào trong suy nghĩ của mình. Hộ Pháp Thập Nhị Thiên là ai không phải cậu không biết, những vị nổi danh này không ai không phải tinh anh cả, Phi Linh thật không ngờ mình lại có thể cùng một vị Thần Vệ cùng nhau thử sức như vậy thì thật đúng là một dịp hiếm có.

Bởi vậy, cậu càng không thể nào không dùng toàn lực với cơ thể tạm thời này.

-Tôi rất bất ngờ về địa vị của anh. Nếu đã vậy, tôi sẽ dùng hết sức của mình để cùng anh đánh một trận.

Phi Linh nói, Afurodite nghe vậy cũng mỉm cười.

-[Khởi Nguyên].

Phi Linh quát lớn, Phi Linh đã lâu rồi không sử dụng lại một lần nữa những thứ gọi là chủ lực của mình, một vầng hào quang màu trắng phủ lấy Phi Linh, nhưng chỉ chớp một lần rồi tắt, và nó báo hiệu rằng [Khởi Nguyên] đang được đưa vào sử dụng.

Afurodite chính là nở một nụ cười thích thú, những luồng sấm sét chạy quanh người anh ta chớp giật liên hồi. Xung quanh mặt đất đang dần bị điện năng của Afurodite nung nóng dần bốc khói và chuyển sang màu đỏ sáng chói vì đang được nung nấu, bán kính xung quanh Afurodite không

gian dần bị bóp méo, những viên sỏi đá của đền cũng đang không tự nhiên mà bay lên.

Phía trên của đền Shibamata Taishakuten, những gợn mây đang nhanh chóng chuyển động đến lạ thường, chúng nhanh chóng hóa thành một màu xám đen. Có những tiếng “lùng đùng lùng đùng” phía bên trong những đám mây đó. Sấm sét đang nổi lên dữ dội vì được Afurodite hiệu triệu.

Afurodite hướng cánh tay phải của mình lên trời, một tia sấm sét đánh xuống cánh tay của anh.

Vẻ mặt của anh được vẽ lên trong những tia sét đánh liên tục, như một vị Thần sấm đang giáng thiên, khiến muôn vàn sinh linh kinh sợ dưới tiếng sấm gầm.

Afurodite giáng tay xuống về hướng Phi Linh, không quên kèm theo một nụ cười mong muốn trông thấy Phi Linh xử lý thế nào.

Ngay khi Afurodite ra lệnh cho hàng loạt những làn sóng sấm sét đánh về phía Phi Linh. Thân ảnh của cậu liền biến mất, vô số làn sấm sét đánh vào vị trí của Phi Linh đã đứng, tạo ra một cái lỗ cháy khét mùi hương bay lên cùng với khói cháy xuất ra từ đám lửa nhỏ tại đó.

Afurodite làm sao lại không nhìn thấy Phi Linh đã dùng [Teleport] để tránh thoát sự phá hủy khủng khiếp đó. Và anh ta không hề tha cho Phi Linh mà còn ra lệnh cho sấm sét liên tiếp đánh vào những nơi một cách không hề có chủ đích.

Nhưng dù vậy, vẫn có một vài chỗ xuất hiện hình bóng của Phi Linh, rồi biến mất. Dường như Afurodite đánh như vậy chính là chặn đầu Phi Linh lại đồng thời cảnh báo cậu rằng anh ta có thể đánh trúng Phi Linh nếu muốn.

Phi Linh là tức tối, cậu có thể không cần phải chạy né tránh như thế này, nhưng Afurodite còn có sử dụng át chủ bài thì cậu không thể nào dùng trước được.

Trong lúc suy nghĩ, Phi Linh không hề phân tâm việc né tránh những tia sét kia, thử nghĩ đi, chỉ cần dính một chút thôi là dẫn động toàn bộ những tia sét khác cùng nhau đánh lên cơ thể cậu.

-(Không hổ là một trong Hộ Pháp Thập Nhị Thiên. Ra tay tuy chưa toàn lực, nhưng nó không phải những người thông thường có thể chịu nổi dù chỉ một đòn nhỏ.)

Ngay lúc này, tại vị trí Phi Linh chuẩn bị xuất hiện tiếp theo, một luồng sấm sét đang đã và đang đánh xuống với tốc độ chỉ bằng một cái chớp mắt. Phi Linh biết rằng là lúc này không thể quay đầu được nữa, [Teleport] đã thi triển rồi. Cậu nghiêng rằng.

Afurodite tại gần đó quan sát cũng đang mong chờ Phi Linh đối chọi với cái thể khó đỡ này. Và Phi Linh đã tìm ra một xác suất đỡ được đòn này mà không cần dùng đến thứ kia.

-[Tự Nhiên Chủ Quyền].

Phi Linh quát. Đã lâu cậu không đả động gì đến [Tự Nhiên Chủ Quyền], và Phi Linh hiểu biết về [Tự Nhiên Chủ Quyền] là còn hạn hẹp lắm, đối với cậu, nó có lẽ hiện tại chỉ là năng lực điều khiển Tự Nhiên, nhưng mà đối với một người hiểu biết đủ rộng, thì kể cả thứ gọi là [Thái Dương Chủ Quyền] cũng phải thấp hơn 1 bậc a.

Khi đó, lúc mà Phi Linh hô lớn và khởi động [Tự Nhiên Chủ Quyền], một khối đất khổng lồ được nhắc thẳng lên ngay từ mặt đất và hướng lên bầu trời, chặn trước quỹ đạo cận nhất của sấm sét đang di chuyển.

Tiện thể thì, [Tự Nhiên Chủ Quyền] mang Thần Tính rất cao, Phi Linh hiện tại chỉ sử dụng 1 phần sơ sài mà thôi, sức mạnh chỉ phát huy là cực kỳ ít ỏi. Tuy thế, nó vẫn làm được nhiều thứ tiện lợi.

Phi Linh đã xuất hiện tại nơi đó, tại nơi cậu định sẵn cho [Teleport], và phía trên là được đỡ bởi khối đất, khổng lồ.

Tuy nhiên, sấm sét lại ở trong tay Afurodite, một vị Thần sấm sét cũng là một Thần Vệ trong Thập Nhị Thiên Tướng, đã trở thành một dòng sấm sét không còn đi theo một hướng mà là đi theo suy nghĩ của Afurodite.

Đúng đấy. Đòn sấm sét đó lách qua một bên của khối đất khổng lồ và nương theo khối đá hình dáng và đánh về phía Phi Linh.

ẦM.....

Phi Linh chỉ kịp nhìn sang và rồi phóng đi một thứ gì đó về phía Afurodite, sau đó chính là bị sấm sét nuốt trọn, rồi hàng loạt những làn sóng sấm sét khác cũng được dẫn động mà đánh vào Phi Linh.

Bị hành hạ trong dòng điện triệu vôn, với cơ thể tạm thời của Phi Linh chắc chắn không thể chịu được.

Sấm chớp tan đi, Afurodite ngừng không sử dụng sấm sét nữa, mây giông dần được di dời đi thay lại là một bầu trời trong xanh.

Afurodite nhìn lấy cơ thể Phi Linh nằm rạp trên đất và cháy khét. Nghĩ rằng Phi Linh không lẽ chỉ có như vậy thôi sao? Thậm chí Phi Linh này còn không bằng trong quá khứ mà toàn thể Chư Thần đã từng nhìn thấy cơ.

Suy nghĩ như thế, anh ta lại nhìn sang Eriserine với một vẻ mặt lo lắng, như đã nói, anh không biết Eriserine là ai, nhưng anh lại không có gan chọc giận Eriserine dù anh là Thần Vệ của Chư Thần.

-Anh nhìn vợ tôi là có ý gì hả? (Phi Linh)

-Cái...?! (Afurodite)

Phi Linh đã ở ngay phía sau lưng Afurodite và kề một con dao nhỏ ở sau lưng anh ta. Afurodite rất bất ngờ với việc này, anh ta nhìn sang cái xác bị cháy đen kia, lúc này nó “bùm” một cái, thành một đám khói trắng và bay đi.

Afurodite liếc mắt về phía sau trong khi đưa hai tay lên ngang đầu, Phi Linh cười nói:

-Muốn biết hả? Đơn giản thôi. Nhãn Thuật không phải để trưng.

-Nhãn Thuật?! (Afurodite)

Phi Linh không phải một nhãn giả, làm sao có nhãn thuật, trong khi khó hiểu, Phi Linh lại nói:

-Đấy chính là khả năng Pactio của tôi. Thế là vừa lòng anh rồi chứ?

Vừa nói, Phi Linh tung lên một cây dao nhỏ màu đen có một cái khuyên nhỏ hình tròn để cầm, sau đó thứ đó bốc khói và biến lại thành một cuốn sách, một cuốn sách lơ lửng kế bên Phi Linh. Afurodite thật là khó có thể ngờ điều này.

Cuốn sách đó là khả năng mà thẻ bài pactio của Phi Linh và Eriserine, Ability. Cuốn sách có khả năng bắt chước cho chủ nhân những năng lực mà họ muốn, về cơ bản là nếu ai khác có thứ này như Phi Linh cũng không có khả năng sử dụng nó, bởi cuốn sách này cũng như [Khởi Nguyên], cũng được câu thông với [Box of Wisdom], nhờ có kiến thức của Nguyên Vũ Trụ tại bên trong, cuốn sách này mới có khả năng trao cho Phi Linh vô số năng lực mà cậu muốn, hơn nữa cuốn sách còn có khả năng đặc biệt khác

mà Phi Linh chẳng muốn sử dụng tí nào, khả năng đó là gì? Sau này sẽ có dịp sử dụng thôi.

Như vậy, dù Phi Linh không có năng lực thì hi sử dụng pactio, cậu cũng sẽ có được nó, kể cả đó là năng lực của Thần Linh.

Đến cảnh cao trào này, Eriserine ngồi thoải mái bên ngoài quan sát, FuwqSV9s cô đặt chiếc ly nước xuống bàn một cách mạnh bạo rồi chỉ tay về Phi Linh và nói:

-Đâm, đâm hẳn nhiều vào, Linh, anh đâm hẳn sống dở chết dở cho em.

-Hả? Em nói cái gì vậy? (Phi Linh)

-Không cần phải hỏi. Đâm hẳn càng nhiều anh càng thấy thích thôi. Tên đó bị M đấy. (Eri)

-...(Phi Linh)

-Shirogami-chan, tại sao lại đổ oan cho tôi thế chứ? Tôi không hề bị nha. (Afurodite)

Eriserine nghiêng rằng, đến thời khắc này Phi Linh cũng không có ý định đâm. Thật là không nói cho cậu biết chuyện gì thì không được mà.

-Cậu làm ta ngạc nhiên lắm. Nhưng tới đây thôi. (Afurodite)

Lúc Phi Linh đang hướng Eriserine răn hỏi lý do cho điều mà cô nói, Afurodite liền nhẹ nói. Phi Linh lại nghe và có cảm giác không hay.

Ầm.....

Một luồng điện đánh xuống giữa Phi Linh và Afurodite, khiến Phi Linh phải nhảy lui về sau. Phi Linh nâng cao dao nhỏ lên để phòng thủ nhưng nó đã bị sét đánh lúc nãy đánh cho gãy đôi rồi.

-Tsk...

Phi Linh tặc lưỡi và vớt cây dao đi, cậu thủ thế bằng tay không.

-Này Tokuteru, anh nghĩ mình làm vậy hay ho lắm hả? (Phi Linh)

-Xin lỗi, tại tôi hứng thú quá thôi. Bản tính cũ lại nổi lên ấy mà.
(Afurodite)

-...(Phi Linh)

Phi Linh chẳng nói gì, Afurodite tiếp tục nói:

-Thôi thì để xin lỗi cho việc đó, ta sẽ dùng vũ khí của mình cho đòn cuối cùng.

Afurodite cười nói. Phi Linh nghe thế, cậu cau mày, đòn cuối cùng là ý gì?

Trong lúc suy nghĩ của Phi Linh, Afurodite trên tay đã phát sáng một màu vàng kim, hào quang vàng kim dần hóa thành một vật dài hơn, dài khoảng 1m7, 1m8. Hào quang dần tan đi và để lại cho chúng ta là một thanh thương màu vàng kim sang trọng, đầu của nó là một hình dạng giống với đinh 3, 3 mũi nhọn chìa thẳng ra nhưng mũi nhọn ở giữa lại ngắn hơn hai mũi nhọn hai bên, và 3 mũi nhọn hình đẹp chứ không có phồng to hình cây dù gì cả. Có một vài viên ngọc màu đỏ, xanh được đính thưa thưa ở trên những mũi nhọn đó, thân thương có hình xoắn, kéo từ đầu thương đến cuối thương đều là hình xoắn.

Phi Linh quan sát ngọn giáo này, liền trừng to con mắt nhận ra nó là thứ gì. Trong miệng cậu không khỏi lẩm bẩm trong kinh ngạc:

-Ngọn thương đó....

Phạm Thích Thương!

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 279: Cá Cược Cùng Thần Chiến Tranh

Phạm Thích Thương, một món Thần Khí thuộc sở hữu của một vị Thần sấm sét của Thần Phật. Phạm Thích Thương bản thân sức mạnh vô cùng đáng sợ.

Và vị Thần chủ nhân của cây thương này, không ai khác chính là Indra. Lúc này Phi Linh cũng đã nhận ra danh tính thật của vị Thần lấy bí danh Afurodite.

Một vị Thần sấm sét tối cao của đạo Hindu, còn là một vị Thần tối cao, một vị Thần Chiến Tranh. Tóm lại là rất mạnh, hơn nữa Indra lúc này còn là người đứng đầu Thần Vệ của Hộ Pháp Thập Nhị Thiên nữa.

Dù sao Phạm Thích Thương mà Afurodite đang cầm cũng không phải hàng thật mà chỉ là hàng giả mà anh ta mượn tạm của cô bé tộc nguyệt thổ tùy tùng của mình. Hàng thật đang ở chỗ một tên nào đó rồi.

-Oi~~~~~ (Afurodite)

Afurodite vẫy tay gọi Phi Linh, lôi kéo sự chú ý của cậu, rồi anh ta lại nói:

-Cậu nhớ chụp nhé. Không thì cái Địa Cầu này cũng xong luôn đó.

-Này, anh định chơi thật đó hả?! Anh bị điên rồi sao?

Phi Linh nóng nảy nói. Phạm Thích Thương mà phóng đi chính là có chuyện gì xảy ra? Phạm Thích Thương năng lực là nhất kích tất sát, thậm chí có thể tạo ra một lượng nhiệt năng sánh ngang với vùng hạt nhân bên

trong Mặt Trời, và nếu vậy, nó có thể hủy diệt một nửa Trái Đất chỉ trong tích tắc.

Muốn phóng thứ đó ở đâu cũng được nhưng nơi nào có Phi Linh và gia đình cậu thì đừng hòng làm điều đó.

Nói đến đây, Afurodite đã nâng Phạm Thích Thương lên và chuẩn bị hoàn tất cho việc phóng nó về phía Phi Linh rồi.

-Hãy đón lấy ngọn thương mang niềm kiêu hãnh của ta đi.

Afurodite dứt lời và phóng ngọn thương đến Phi Linh. Ngọn thương đi nhanh đến không kịp phản ứng nữa, với tốc độ của nó đạt đến tốc độ ánh sáng, chỉ một tia sáng là biểu hiện đường đi của nó có thể được nhìn thấy mà thôi.

Phi Linh mở to hai con mắt ra nhìn ngọn thương xé toạt không gian với tốc độ không phải ai cũng thấy được nó một cách chậm như cậu cả.

-[Khởi Nguyên].

Phi Linh trong đầu thềm vang lên câu chú, kích hoạt khả năng của [Khởi Nguyên], một vùng sáng hiện lên ngay trước mắt cậu. Và hào quang trước mắt vẫn chưa dứt để có thể nhìn thấy được thứ gì đã được cậu tạo ra.

Đến lúc Phi Linh nắm lấy nó, ánh hào quang mới như theo một cơn gió thổi qua và bay đi, để lại cho Phi Linh là một cây thương có hình dạng y đúc Phạm Thích Thương của Afurodite vừa mới phóng tích tích tắc trước.

Phi Linh siết chặt thanh thương và xoay liên tục nhiều vòng một cách nhanh chóng rồi Phi Linh cầm Phạm Thích Thương thủ thế chuẩn tiếp đón thanh Phạm Thích Thương kia.

Ngay từ lúc Phi Linh tái tạo lại thanh Phạm Thích Thương của Afurodite thì anh ta cũng đã vô cùng ngạc nhiên rồi, tuy không phải hàng thật, nhưng nó không phải dạng muốn sao chép là có thể sao chép, muốn có là có thể có được.

Hoàn tất những chuyện này, Phạm Thích Thương của Afurodite đã ở ngay trước mặt Phi Linh, bây giờ chỉ cần mất một động tác nhỏ mà Phi Linh dự tính thì cậu đi theo Phạm Thích Thương này cùng Địa Cầu cùng nhau ngấm gà luôn.

Đúng lúc này, ngọn thương tưởng chừng chạy xét qua người Phi Linh, cậu nhảy lên thật nhanh. Thời gian trôi đi chậm chậm như thể thời khắc này rất quan trọng, lúc Phi Linh nhảy, ngọn thương gần đến ngay phía dưới cậu, cậu lộn nửa vòng, Phạm Thích Thương đi theo chiều lộn của cậu, Phạm Thích Thương kia đi ngang qua phía dưới Phi Linh, Phạm Thích Thương của Phi Linh đi theo chiều lộn của Phi Linh hiện đã ở ngay phía sau mũi nhọn của cây thương kia.

Phi Linh định làm gì đây?

Phạm Thích Thương của Phi Linh câu lấy đầu thương kia, và...Phi Linh thực hiện nửa vòng lộn còn lại hết sức mình vì cậu đang cố dùng Phạm Thích Thương của mình móc lấy đầu thương của Afurodite đồng thời cùng chính hết sức bình sinh của cơ thể tạm thời này để làm chủ được quỹ đạo đi của Phạm Thích Thương do Afurodite phóng ra.

-AAAAAAAAA!!!!!!!!!!

Phi Linh quát lớn, cậu dồn hết lực mình cong người về trước cùng với thanh thương đang câu móc cây thương kia. Afurodite tròn mắt nhìn phong cách xử lý của Phi Linh đúng là lạ thường, nó càng làm anh ta thêm hứng thú, anh ta hiện có ý định từ bỏ ý định ban đầu khi anh ta đến đây tìm Phi Linh.

Cuối cùng mọi nỗ lực của cậu không có công cốc rồi, Phi Linh thành công chuyển hướng Phạm Thích Thương của Afurodite, và tiếp đó cậu ném cả hai thanh thương lên không trung.

Giờ là thanh thương kia đã được chuyển hướng và thẳng bay lên không trung, và nó kéo thanh thương còn lại theo.

Cả hai đều là Phạm Thích Thương, nhưng do Phi Linh đang cầm trong tay nên chúng không có phát nổ bởi vì Phi Linh không cho năng lực của Phạm Thích Thương của mình được thi triển ra, nhưng khi rời tay cậu thì phong ấn năng lực dần được gỡ bỏ, bay cao với tốc độ ánh sáng, hai cây Phạm Thích Thương bay lên đến độ cao 100.000m chỉ trong thoáng chốc, năng lực của hai thanh thương đồng thời tác dụng lẫn nhau gây ra hiệu ứng đối nghịch, chính kết quả sẽ là phát nổ.

KABOOOMMMMMMMMMM.....

Vụ nổ không thể nào mà nhỏ được, hai thanh thương làm trung tâm dần sáng ra một quả cầu nóng bỏng đầy lửa và tiếp đó là xung chấn lan tỏa bốn phương tám hướng.

Vì tốc độ của hai thanh thương bay đi quá nhanh mà Phi Linh còn chưa kịp tiếp đất sau cú nhảy hào nhoáng kia thì đã thấy sóng xung kích thẳng trước mắt mình rồi, Phi Linh nghiêng răng bắt chéo hai tay đón đỡ xung lực đập trực tiếp vào cơ thể của mình.

Chỉ chớp mắt, cả thân thể của Phi Linh bị đánh bay một cái “vèo” êm tai nhưng ngay sau đó là “ầm”, cả cơ thể Phi Linh đâm xâm vào đền chính của Shibamata Taishakuten.

Nhà chính của đền hoàn toàn đi khoan một lỗ và một phần của mái hiên dần sụp đổ. Bụi bậm bay khắp nơi. Phi Linh bị thế, Eriserine ngồi xem phim cũng không làm ra động thái gì, cô thừa biết Phi Linh có ổn hay không?

Tiện thể luôn, cái xung lực chả ảnh hưởng gì đến Eriserine cả, cô vẫn uống trà như bình thường không có chuyện gì xảy ra cả, rất tỉnh.

Afurodite không bận tâm về cây thương, nó đã trở về với anh ta khi phát nổ sau đó rồi. Anh ta đứng im lặng quan sát Phi Linh trong đồng đồ nát dưới nhà chính của đền Shibamata Taishakuten.

Một hồi sau đó, Phi Linh chui ra từ đồng đồ nát kia. Toàn thân cậu dính đầy vết máu tươi, nhưng cậu không có mảy may bất kỳ vết thương nào, bộ đồ vest của cậu cũng bị cơn xung chấn kia thổi gần như tan nát rồi, còn mỗi cái quần không mấy lành lặn.

Nói chung là Phi Linh lúc này là thảm không còn gì để nói, cậu ước gì cậu có Thần thể của mình, không thì cậu cho Adurodite một trận rồi.

-Cố lên! Cậu sắp ra được rồi.

Lại một sự bất ngờ khác, Afurodite giờ lại đi cổ vũ cho Phi Linh tiến ra khỏi đồng đồ nát của ngôi đền. Phi Linh thật chả biết nói gì hơn ngoài việc bơ anh ta và bước ra khỏi nơi đó.

-Như thế vừa lòng anh rồi chứ?

Phi Linh không mấy vui vẻ nói, mém tí nữa cậu tạch rồi. Mà tạch thế nào cậu cũng hồi sinh được nhưng tốn công quá, cậu cũng không thích chuyện đó.

-Cậu đánh rất hay, đã từ lâu rồi ta chưa đánh một trận phê cần như vậy. Thật là thoải mái!

Afurodite vui vẻ cười với Phi Linh. Phi Linh thở dài mà bước về phía Eriserine.

-Thật đấy, em chơi ác với anh quá rồi.

Phi Linh buồn nảo ruột nhìn Eriserine mà than. Eriserine không đáp lại nhưng lại thụi vào bụng cậu một cái, khiến cậu vừa nãy những vết thương vừa tự mình hồi phục lại được chất trồng cái đau này lên.

-Anh mà còn nói nữa em đánh chết anh. Tức chết em mà!

Eriserine đột nhiên nổi quạo với cậu rồi [Teleport] biến mất luôn.

-Này, Eri. Em đi đâu?

Phi Linh nhận ra được thì Eriserine đã đi mất rồi. Afurodite đứng ngoài coi thì cười thầm. Phi Linh gãi đầu bực dọc rồi nhìn Afurodite, cậu nói:

-Nếu không còn chuyện gì nữa thì tôi đi tìm cô ấy đây. Thật là bực mình!

Phi Linh không khỏi kèm thêm câu cảm thán phía sau cùng. Cậu dự định rời đi.

-À, khoan đã, Linh-kun phải không nhỉ?

Afurodite lên tiếng gọi Phi Linh lại. Phi Linh không quan tâm mấy việc Afurodite gọi cậu bằng tên của mình, cậu quay lại nhìn anh ta.

-Cậu có muốn chúng ta làm 1 vụ cá cược không? (Afurodite)

-Hả? (Phi Linh)

Nghe được Afurodite nói câu chả ăn nhập gì so với việc lúc nãy đến giờ đánh nhau cả, cậu mắt híp mắt to nhìn Afurodite chờ đợi anh ta giải thích. Thật ra Afurodite là hứng thú với sức mạnh của Phi Linh, cho nên thay vì làm theo ý định ban đầu đến đây, anh lại muốn xem xem tương lai của Phi Linh sẽ như thế nào mà thay đổi.

-Cậu hãy tự mình tìm đến chỗ của ta. Ta sẽ tặng cậu một món quà bất kỳ theo ý của cậu. Thế nào?

Afurodite gương mặt khá hào phóng nói, nhân dịp này anh ta lấy một liều thuốc lá ra và châm lửa hút. Phi Linh nghe rồi, lại nhìn thấy hành động này cậu không ưa nữa rồi, sao ai cũng hút thuốc lá thế nhỉ? Phi Linh nghĩ, hết Takahata giờ lại tới tên Thần sấm Indra dưới bí danh Afurodite này.

-Anh có thể cho tôi một lý do để tôi đồng ý với vụ cá cược của anh không?

Phi Linh nhú mày hỏi.

-Bởi vì tại nơi của ta ở, có một người quen của cậu đã lâu không gặp rồi. Nếu cậu muốn gặp mặt người đó thì hãy cùng cá cược nào.

Afurodite cười đáp.

-Hế?! Người quen?

Phi Linh ngớ bản mặt, hết bất ngờ này đến bất ngờ khác thật sao. Có người quen ở chỗ Afurodite khiến Phi Linh thật khó có thể tin được. Đồng thời cậu cũng thấy rất kỳ lạ. Suy đi nghĩ lại cậu vẫn không thể nghĩ ra được người quen nào của cậu lại ở chỗ của Afurodite cả.

Nhưng lúc suy nghĩ thì Phi Linh ngược nhìn lấy Afurodite dự định hỏi anh ta về người quen, nhưng nhìn lại thì Afurodite đã biến mất rồi. Phi Linh bị chọc tức một lần nữa. Phi Linh người run run vì tức, cậu hét lớn lên, giọng vang lên cả không trung:

-Tên khốn Thần vô dụng, ta còn chưa hỏi gì cả mà!

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 280: Cả Một Ngày Dài...

Ta sửa một chút cách diễn đạt câu thoại bằng “ ” nhé. ^_^

Rửa Afurodite cho đã, Phi Linh lại thở dài thiếu sức sống, cậu lầm bầm:

“Không biết Eri đi đâu rồi? Thật tình!”

Dù sao thì, cậu cũng thầm nghĩ rằng sẽ đi tìm chỗ ở của Afurodite sớm thôi. Giải quyết cái thắc mắc này, đồng thời cho tên đó một trận.

Phi Linh sử dụng Teleport quay về nhà.

“Maru-chan, Eri có về nhà không?”

Phi Linh mở toang cửa và chạy vào tìm lấy Chachamaru hỏi. Chachamaru lại không có nhà, Illyasviel cũng đi đâu đó mất rồi.

“Trời ạ! Cái máu tsundere của em lại nổi lên nữa hả, Eri?”

Phi Linh linh động con mắt cứ chao đảo, đầu thì cứ suy nghĩ liên hồi, không biết Eriserine đi đâu mất tiêu rồi. Sau đó cậu chạy ra khỏi nhà và đi tìm Eriserine.

Lúc Phi Linh và Afurodite nói chuyện với nhau về vụ cá cược giữa hai người, Eriserine đã xuất hiện tại một vùng ven biển.

Gió biển thổi vi vút qua đôi tai của Eriserine, tóc dài màu bạch kim bay trong gió, bộ váy ngắn của cô tương tự cũng bị gió thổi bay loạn xạ, để lộ ra quần lót màu đen được ẩn bên trong chiếc vớ tất dài.

Lý do cô chạy ra đây thì cô cũng không biết nữa, tùy tâm trạng của cô thôi. Nhưng có một điều chắc rằng cô hiện giờ khá là giận Phi Linh, ngay thời điểm đó có thể cho tên Thần kia một nhát dù không chết nhưng cũng được hả giận. Mà cái giận cần được xả có liên quan đến toàn bộ Chư Thần chứ không riêng gì Afurodite không thôi.

“Tên ngốc ấy, lúc cần giết thì không giết, lúc không nên giết thì lại cứ thích làm bừa.”

Eriserine hiểu tính cách của Phi Linh trong lòng bàn tay, nhưng cô không làm gì được cậu cả, cô cực kỳ không thích cái việc này, một phần được Lambdadelta ủng hộ nhưng không sửa được tính cách của Phi Linh thì thật mất mặt cho 2 chữ “Tuyệt Đối”.

“Có lẽ nên xử lý xong những sự kiện tại thế giới này cho ổn thỏa rồi đến nơi kia để giúp tên ngốc ấy lấy lại cơ thể.”

Eriserine tự nói với mình trong khi chìm sâu trong suy nghĩ. Cô nhìn thấy được mọi thứ, nhìn xa trong Vô Hạn Khả Năng thì sẽ có một số thứ thay đổi so với thế giới không có bước chân của cô và Phi Linh, rồi tự lẩm bẩm:

“Nhưng mọi chuyện phải từ từ, ước muốn của Thành Công của mình đã bị biến dạng vài phần sau khi hợp nhất 2 tính cách Eri. Sức mạnh không ổn định cho lắm...”

Vừa nói, đột nhiên lại có một con thức thần dạng chim từ ‘Học Viên Mahora’ gửi đến cho Eriserine, cô cầm lấy và nhận được thông tin báo cáo từ nó, rồi sau đó lại im lặng.

“Em đây rồi. Làm anh lo chết mất.” Phi Linh đột nhiên xuất hiện phía sau Eriserine cách tầm 1m, từ lúc rời khỏi nhà đến lúc này cỡ 15 phút, nhưng cậu đã đi toàn nước Nhật vùng bờ biển để tìm tung tích của Eriserine, vì sao lại là bờ biển và ven biển? Đơn giản là đó là những Eriserine lúc xưa thường hay lui tới những lúc cô buồn thối, Phi Linh đâu phải tên không có nhiều suy nghĩ cho bạn gái mình mà không tìm hiểu mọi thứ về Eriserine, mà không cần tìm cũng hiện ngay trước mắt cậu nữa cơ, 16-17 năm sống chung, hiện tại còn gần bó hơn nhiều, hỏi không biết được gì thì nên đào hố chôn tự chôn đi.

Và còn nữa là khế ước pactio của Phi Linh và Eriserine giúp cậu xác định được vị trí của Eriserine nên cậu tìm thấy cô cũng không mất quá nhiều thời gian, nhưng cái đó là lúc cậu tốn hết 15 phút đồng hồ đi lòng vòng rồi mới nghĩ ra.

Hử Eriserine thốt lên một cách nhỏ nhẹ như thể cô không biết Phi Linh sẽ xuất hiện ấy, cô nói.

“Anh tìm em làm gì? Em có phải con nít đâu mà anh lo.”

“Thôi nào, anh làm gì sai để em giận như vậy?” Phi Linh vẻ mặt buồn rười hời Eriserine.

“...”

Eriserine chẳng thèm trả lời cậu nữa, nó khiến cậu càng cảm thấy tội của mình lớn lắm.

“Anh có thể làm gì cho em đây?” Phi Linh nghiêm túc hỏi Eriserine. Nhưng thay vì cô quay lại nói ra yêu cầu, cô lại quay sang tặng cho Phi Linh một đấm vào bụng, pha này có chút hơi mạnh tay, khiến Phi Linh như một khoan một lỗ trong ruột gan vậy, cậu nằm xuống ôm bụng, Eriserine đứng trước mặt cậu và nói.

“Anh đừng có lúc nào cũng chỉ biết dễ dãi như thế?”

“Cough....nhưng...” Phi Linh ho ra một ngụm máu nhưng không thể không chẳng chối. Eriserine xoay đầu đi, khoanh tay cô nói.

“Ngày mai anh đi theo bọn em là được”

“Hả?” Phi Linh ngờ vực, Eriserine đơn giản chỉ mong muốn như vậy thì thật không bình thường rồi.

“Không được?” Lần này thay vì làm nũng, Eriserine không có hứng làm phương thức đó nữa mà chuyển sang hăm hực.

“À không, anh không có làm việc nếu lớp 3-A không đi học, tất nhiên anh sẽ đi chung với bọn em rồi.” Phi Linh mỉm cười nói, may là điều này không có cái gì trở ngại. Không thì sẽ có chuyện lớn xảy ra nữa đấy.

Phi Linh nghĩ thôi cũng rùng mình.

“Thế thì tốt. Đừng có mà lợi dụng tôi đi đâu mà anh lén phén với con nào đi nhé.” Eriserine *hừ* một cái rồi nói. Dù sao cô nói thế cũng dư thừa, cô có thể quan sát Phi Linh mọi lúc, chỉ là cô không muốn Phi Linh mất đi tự do của một người đàn ông thôi, thân làm vợ mà lúc nào cũng quản thúc thì thật là quá đáng, cô cũng là suy nghĩ văn minh mà.

“Về thôi, anh về làm vài món em thích đền cho ngày hôm nay.” Phi Linh nhanh chóng nắm lấy tay Eriserine rồi cười nói.

Eriserine nhìn lấy bàn tay nhỏ nhắn của mình được Phi Linh nắm lấy đúng là hơi to thì phải.

“To....” Eriserine đột nhiên nghĩ đến đến cái gì đó, cô thì thầm, Phi Linh không có nghe thấy.

“To!” Eriserine nghĩ ra rồi, cô từ từ đỏ chín cả mặt, Phi Linh tự nhiên thấy Eriserine, cậu liền vén mái tóc của Eriserine lên và đưa trán mình chạm vào trán cô để xem cô có sốt không.

“Em bị sốt à?”

Àm.

Vừa mới làm thế, Eriserine chột định thần mà nhìn thấy Phi Linh ghé sát khuôn mặt vào cô như vậy, lại làm cô đỏ mặt lại càng thêm đỏ. Cô vai run lên bần bật. Cô siết chặt nắm đấm kí thẳng vào đầu cậu.

“....tại sao....anh có làm gì sai....” Phi Linh hoàn toàn đơ cẳng sau một cú đánh của Eriserine đã nốc ao cậu. Phi Linh lăm băm một cách mớ sản những điều mình bị oan uổng.

Eriserine hình như nghĩ đến thứ gì đó khiến cô cảm thấy khó chịu nên mới đỏ mặt như vậy, nhưng đụng cái đánh cũng là tội cho Phi Linh quá rồi.

Eriserine đánh xong mở [Teleport] bỏ về nhà luôn. Phi Linh một hồi sau mới tỉnh lại.

Riết rồi cậu cũng chả bận tâm về việc Eriserine đánh mình thế nào cả, cơn đau trôi qua nhanh thôi, nhưng mà cái lý do cho việc bị đánh chính là làm Phi Linh ấm ức nhất, khi không Eriserine nghĩ cái thứ gì trong đầu là lại ở trước mặt cậu nghĩ và rồi đánh cậu luôn.

“Dù sao cũng là Eri, mình chẳng thể nào nổi giận với cô ấy được. Geez...Nhiều lúc thật là bất công!” Phi Linh không khỏi trầm tư một chút về nhiều lỗi suy nghĩ. Tồn tại đến tận bây giờ cũng đã hơn hai cái nghìn năm, tìm hiểu và chăm sóc Eriserine lại là điều cậu cố đuổi theo, nghe sao lại buồn cười đến vậy. Nghĩ, Phi Linh lại tự giấu bản thân, liệu cậu có như nhược quá rồi không?

“Yosh! Mặc dù điều đó có hay không quan trọng ta cũng mặc, dù em có mạnh đến mức nào, anh cũng sẽ đuổi theo em như những lúc em đứng nhất trong quá khứ. Cứ đợi anh, một ngày nào đó anh sẽ không cho tính cách Witch kia lộ hành nữa.” Phi Linh cười tự bạch.

Thực tế Phi Linh còn chẳng biết cái tính cách nào đang hoành hành và hành cậu nữa là.

“Aicha, quay về thôi. Chiều còn chưa làm bữa tối thì Eri lại phàn nàn.” Phi Linh nhận ra sắc trời đã không còn sớm nên cậu vội vàng quay về nhà.

Lúc quay về thì Illyasviel đã lăn đùng ra với vẻ mặt mệt mỏi, buổi trưa cô bé đói nhưng không có bữa trưa, Chachamaru tự làm bữa nhưng chẳng may bật lớn lửa quá nên khét mọi thứ, Chachamaru ra ngoài mua đồ ăn nhưng mãi không thấy cô về nên Illyasviel nằm thẳng cẳng không còn chút sức gì nữa, Phi Linh thấy vậy chạy ngay vào bếp và làm bữa tối ngay, Eriserine lúc Phi Linh cũng thấy cô bình thường trở lại nên không lo lắng gì nhiều nữa.

Và quan trọng là Chachamaru đang ở đâu?

Tại một con kênh nước với hàng cây anh đào ở hai rìa, Chachamaru vì đi mua thức ăn cho Illyasviel đang đói vật vờ ở nhà mà phải đến siêu thị đến mua, và đi đến đoạn đường này lại gặp phải một cô bé khoảng 4-5 tuổi trượt tay mà làm bóng bay của cô bé bay đi và vướng vào cây. Chachamaru đại loại là một người máy nhưng khá đặc biệt, suy nghĩ cũng rất giống con người không khác là mấy. Cô đã giúp cô bé lấy lại quả bóng bay. Và có hai ba đứa trẻ khác cũng quen với cô mà theo cô để chơi nữa, Chachamaru có vẻ thân thiện với mọi người. Đến một đoạn đường đông đúc thì cô lại giúp một bà lão đi lên chiếc cầu đường bắc ngang sang bên đường dành cho người đi bộ, hơn nữa bà lão này cũng quen với Chachamaru nói chuyện rất

vui vẻ. Đến đoạn kênh khác và gặp con mèo bị bỏ rơi và đang trôi trên nước, cô nhảy xuống và cứu nó. Sau đó lại đến nhà thờ và cho lũ mèo con mà cô thường chăm sóc ăn, và những gì cô cho lũ mèo ăn đáng lẽ phải cho Illyasviel ăn, nhưng cô quên luôn vụ này và cho lũ mèo ăn luôn, và đến đây trời cũng gần tối, cô quay lại mà chẳng có gì, nhưng lại gặp một số chuyện với Negi và đây là nguyên nhân làm Illyasviel nằm vật vờ ở nhà từ trưa đến khi Phi Linh quay về.

“Maru-chan vừa đi đâu về thế?” Phi linh không khỏi thắc mắc vì không thấy Chachamaru ở đâu từ trưa giờ không thấy. Và thêm nữa là lúc Phi Linh quay về cũng không có vào phòng của Illyasviel nên không biết cô bé đang đói nằm rạp trong phòng mình.

“Vâng, tôi đi mua bữa trưa cho tiểu thư.” Chachamaru tỉnh bơ trả lời trong khi trời đã tối, câu trả lời làm Phi Linh không biết nói gì hết, cậu nói.

“Vậy đồ ăn đâu?”

“Vâng, tôi đã cho lũ mèo ở nhà thờ ăn rồi ạ.” Chachamaru vẫn bộ mặt đó đáp lại câu hỏi của Phi Linh. Lần này tương tự câu hỏi trước, cậu im thinh thích luôn.

“Thôi em vào luôn đi, bữa tối đã có rồi.” Phi Linh thở dài và cười bảo Chachamaru ngồi vào bàn cũng với Illyasviel đang nằm như người mất hồn trên bàn, Eriserine lại lấy một quyển sách nào đó ra và đọc.

Mọi người dùng bữa tối cùng nhau, Illyasviel ban đầu hơi khó khăn nhưng khi ngửi thấy mùi thức ăn thì sức sống tràn đầy không biết từ nơi nào mà có được và ai nấy ăn như một cái hạm, ai cũng là một cái máy bào. Bữa tối Phi Linh đã làm gấp 5 lần bình thường mà vẫn phải làm thêm, Phi Linh cười khổ với cái dạ dày không đáy của các cô gái.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 281: Cũng Ngày Hôm Đó (1)

Cùng ngày mà Phi Linh và Eriserine đến đền Shibamata Taishakuten, ở học viện Mahora ngầm xảy ra một vụ việc không hề nhỏ nhưng cũng không hề đánh động đến những người không biết gì về Phép Thuật.

Lúc mà Phi Linh và Eriserine vắng mặt, những tên pháp sư vẫn luôn theo dõi xung quanh học viện, đặc biệt là nhà của hai người, vì vậy khi cả hai đã rời đi, thì đó chính là cơ hội tốt cho bọn xấu thực hiện kế hoạch của mình.

Tại khu ký túc xá của học viện, Zazie Rainyday, luôn ở một mình trong phòng và không có bạn cùng phòng, do cô có 1 số chuyện đặc biệt bí mật không thể nói với ai. Thứ nhất, cô là Quý, thứ hai, cô cũng giống một số người bạn cùng lớp khác, cũng hoạt động trong bóng tối, và dạo gần đây tin đồn về Vô Hạn Pháp Sư đã lan đến chỗ cô, và cô được thuê để bắt cóc người đó, nhưng vì chỉ không thể tìm được manh mối nào về tin đồn đó ngoại trừ người đã tiếp xúc với việc có liên quan gần nhất là quý tham thực kia, vì thế, cô may mắn biết tin Phi Linh và Eriserine đã rời đi nhà của mình để đi chơi nên cô mới quyết định hôm nay mình sẽ hành động. Bắt cóc Konoka. Vì sao cô lại đi bắt cóc Konoka? Dĩ nhiên là do nhóm thuật sĩ nào đó muốn triệu hồi một con quý nào đó.

Vì Phi Linh và Eriserine có mặt nên hoạt động là quá khó khăn, đây là cơ hội rất tốt.

“Vay số tiền cho việc này sẽ ở mức 1 triệu yên, nên cô hãy thực hiện theo kế hoạch.” Zazie cầm chiếc điện thoại với giọng điệu trầm thấp ở đầu

kia điện thoại nói chuyện với cô, Zazie có vẻ là một người ít nói. Và phía bên đầu kia của điện thoại là phe thuật sĩ muốn triệu hồi quỷ rồi.

Thật ra trong đám bạn lớp 3-A, cô thừa biết có rất nhiều người có năng lực không phải dạng vừa đâu, mà cô cũng không quan tâm vụ này cho lắm, chỉ là cô nghĩ nếu là bắt cóc được Konoka trong đám bạn giấu danh tính giống như cô liệu có thành công hay không?

Hiện giờ Konoka đang đi chung với Negi, có vẻ như hai người đi chơi chung với nhau là bí mật đối với mọi người thì phải. Konoka hôm nay ăn mặc thoải mái một chiếc áo dài tay cổ rộng có một chiếc áo trong, một chiếc túi xách dễ thương và một chiếc nón gatsby (gg-sensei nhé).

Nhưng mà cuộc hẹn này đã bị ba cô bạn cùng lớp với cô dòm ngó từ một phía nào đó, nói này cũng chỉ là tình cờ mà thôi. Tính luôn Zazie là 4 đi. Ba cô bạn kia, bao gồm Misa Kakizaki, Madoka Kugimiya và Shiina Sakurako.

Misa đã được nói đã nói qua, người đã gợi lên lời đồn thổi lúc mọi người trong lớp có người biết người không. Sakurako là cô bạn nạn nhân trong trước ngày bắt đầu học kỳ mới của vụ quỷ tham thực vừa qua, còn Madoka, cô gái với mái tóc ngắn màu đen tím.

Ba cô nàng này cũng chỉ là đi mua sắm để ngày mai có thể đi chơi với những bộ đồ mới, nào ngờ bắt gặp Negi và Konoka đang đi trên phố và cười nói rất vui vẻ với nhau.

Konoka và Negi đi vào một tiệm bán quần áo, trong lúc Negi tìm kiếm một món đồ theo ý của mình nhưng vẫn đang băn khoăn, Konoka đã chọn được một chiếc áo có cách bày trí khá là giản đơn. Negi còn khen rằng Konoka chọn đồ rất đẹp, bầu khí của hai mà ba cô gái đang làm gián điệp quan sát ở nơi khuất bóng thì có vẻ như hai người khá là tình tứ.

Zazie rất tỉnh bơ mà đứng quan sát cả 3 cô gái và Negi và Konoka trong tiệm quần áo mặc cho người đi đi qua và nhìn thấy nhìn cô với những ánh mắt tò mò, bởi vì cô đang mặc 1 bộ đồ con gấu dùng để quảng cáo cho một quán nào đó, thường thì người làm công việc này phải năng nộ nhưng vẻ mặt của Zazie hơi “đơ” nên cảm thấy không bình thường.

Vì chưa có thời cơ tốt để hành động nên cô vẫn quan sát nhất cử nhất động của Konoka lẫn Negi.

Sau đó Negi và Konoka rời tiệm quần áo nhưng hình như vẫn chưa mua được cái gì cả. Và hai người lại tiếp tục đi ra phố và tìm kiếm một thứ gì đó hợp ý của hai người.

Trong khi đó, Asuna nhận được cuộc điện thoại của Misa về cuộc hẹn của Negi và Konoka trong khi cô đang đánh một giấc ngủ ngon lành, Misa dự định thông báo với Asuna để cô ngăn cản chuyện này lại, nhưng dù đã gửi mail kèm theo ảnh chụp hai người đang cười đùa vui vẻ chọn đồ lúc này, thì Asuna vẫn cho nó là vớ vẩn không thèm nghe máy nữa, cô tiếp tục giấc ngủ trong ngày nghỉ của mình.

Trong lúc đám của Misa lộn xộn tại chỗ núp của mình, Negi có cảm giác có ai đó đang nhìn mình nên quay lại phía sau quan sát xung quanh, ba cô nàng kia xém bị lộ.

“Có chuyện gì sao, Negi?” Konoka đi ngay bên cạnh Negi thấy cậu hơi lạ nên hỏi.

“À, không có gì. Chỉ thấy hơi lạ...” Negi cười cho qua vấn đề mình đang nghĩ. Rồi cậu lại nói.

“Xin lỗi Konoka. Hiếm khi bạn được nghỉ thế này...Ngày mai là đi rồi bạn còn phải chuẩn bị...vậy mà tôi...”

“Không đâu, mình vui lắm chứ. Vì cậu đã lo cho mình mà.” Konoka nhẹ nhàng nói, cô không cảm thấy khó chịu khi Negi nhờ cô đi với cậu trong ngày nghỉ.

“Bạn Konoka...” Negi vô cùng cảm thấy, đồng thời thiện cảm với Konoka một hên mà tăng lên rất nhiều. Ba bà nương núp lùm đang ghen ăn tức ở, Misa lại gọi cho Asuna 1 lần nữa.

Asuna giờ đã dậy và đi đến khu mua sớm dạo chơi cùng với Kamo, con chồn đã đến đây với danh nghĩa hỗ trợ Negi, lần trước cũng là nó giúp Negi lập kế ước pactio với Asuna.

Ring ring...

Điện thoại bật nắp của Asuna vang lên tiếng nhạc chuông đồng thời run run kể bên chiếc ghế cô đặt nó ở trên và đang dùng bữa sáng là hamberger, khoai tây chiên và nước ngọt.

Asuna cầm điện thoại lên và bắt máy.

“Alô? Hả? Lại là cậu nữa à, Kakizaki? Muốn gì nữa?”

“Cậu không tin nổi đâu, Asuna! Cứ như hai người định sẽ bỏ học rồi lấy nhau ấy!” Misa lớn giọng bên đầu kia của điện thoại. Asuna nghe mà khó hiểu và kể lại lời hồi sáng.

“Hai cậu ấy nói chỉ đi mua đồ thôi mà...”

“Không! Là hên hò! Một cuộc hên hò bí mật đó! Kyaa!!!” Ba cô gái đồng thanh nói qua điện thoại, với giọng điệu vô cùng phấn khích đồng thời hơi ghen tị nữa.

“Có việc gì sao, Asuna?” Đột ngột Ayaka bắt gặp Asuna nên đến chào hỏi một chút.

“Ế?! Kh-Không có gì! Thật đấy!” Asuna bất ngờ và không kiềm chế được câu trả lời của mình. Và Misa bên đầu kia điện thoại nói.

“Được rồi...Tụi tớ sẽ tiếp tục theo dõi. Chờ đấy, tớ sẽ cho cậu xem ảnh luôn.”

“À, không cần đâu, Kakizaki!” Asuna vội đáp. Nhưng ngay sau đó điện thoại của Asuna vang lên âm thanh thông báo *you got mail*, Ayaka lập tức bị cuốn hút bởi nó. Asuna vẫn để điện thoại đó, Ayaka xem bức ảnh mà Misa gửi cho Asuna.

“Cái quỷ gì thế này?! Đùa cũng phải có giới hạn thôi chứ!” Với Ayaka thì tấm ảnh này không được cô suy nghĩ rõ ràng lắm. Tấm ảnh được gửi đến là hình Negi và Konoka đang dùng thức uống đặc biệt dành cho các cặp đôi của một tiệm bán thức ăn và nước uống. Ayaka hét toáng lên khi nhìn thấy tấm ảnh này, Asuna oan uổng nhưng chả làm gì được.

Misa tắt máy và tin rằng khi có Ayaka thì Asuna cũng sẽ tham gia vụ này, và nhóm của Misa sau một hồi suy nghĩ cho mối quan hệ của Negi và Konoka thì cả ba đều có ý muốn ủng hộ hết mình cho họ. Và tiếp đến, điện thoại của Misa rung lên, số điện thoại đang gọi cô là Asuna, khi cô bắt máy.

“Dừng lại ngay!” Ayaka hét toáng lên trong điện thoại, khiến cả bọn hết hồn một chập. Ayaka đã giựt điện thoại của Asuna và gọi lại cho Misa, cô lớn giọng nói.

“Đây là chỉ đạo trực tiếp của lớp trưởng lớp 3-A! Tuyệt đối không thể để hành động trái đạo đức thầy trò ấy tiến xa thêm! Ngăn họ lại ngay lập tức!”

Mặc dù nói thế, nhưng cô nàng Ayaka này không muốn Negi yêu ai khác ngoài mình thì có, bà cô này cuồng Negi lắm.

“Kakizaki, Kugimiya, Sakurako! Nhiệm vụ của các cậu là không được để cho cuộc hẹn này đi quá xa!” Ayaka vẫn đang lớn giọng ở đầu bên kia điện thoại. Bộ ba cô gái tuy rằng thắc mắc, nhưng đã bị bộ mặt hung tợn Ayaka vừa gửi mail qua điện thoại của Misa, cả ba nhìn mà phát khiếp mà chấp hành mệnh lệnh ngay lập tức luôn.

Sau đó ba cô gái chạy đi hóa trang để không bị Negi và Konoka nhận ra.

Zazie quan sát tình hình mọi chuyện cũng hơi hơi thua cái lối suy nghĩ của những cô gái này. Nhưng mà càng đông thì thử thách càng lớn, như vậy lại thú vị hơn.

Nhóm của Misa sau khi hóa trang liên tục phá bình Negi và Konoka đi mua hàng, họ thấy cái gì được đều bị biệt đội hóa trang phá đám mua sạch, Negi không khỏi lên cơn hải với sự ngang ngược của những người lạ trên phố này.

Negi ngớ ngẩn thì Konoka đã chọn được món quà mà mình ưng ý rồi.

Cả hai sau khi mua sắm được thứ mình muốn rồi, cả hai lại kiếm một chỗ để nghỉ ngơi, bậc thang trước khu mua sắm có vẻ khá vắng nên cả hai chọn nó làm nơi dừng chân.

Nói chuyện một hồi thì Negi do đi từ sáng đến giờ mà mệt mỏi đâm ra cậu gật gù bắt đầu chìm vào cơn say ngủ. Konoka cho Negi gối đầu mà ngủ. Ba cô gái kia này giờ vẫn liên tục quan sát hai người này, và đang tỏ ra rất ghen tị vì Negi gối đầu Konoka mà ngủ.

Phía bên Zazie, cô quan sát từ tòa nhà cao cao phía sau lưng Konoka và Negi, chỉ cần quay lưng là thấy cô ở đằng xa xa rồi, nhận thấy Negi đã đi vào giấc ngủ, chính là lúc thuận lợi nhất để tiến hành kế hoạch, Zazie lúc này đã không còn mặc cái trang phục quảng cáo gì nữa mà là một bộ đồ màu đen với chiếc nón đỉnh chia làm hai mũi và dài ra đến lưng, khá giống mũ của chú hề nhưng thực ra là của diễn viên nhào lộn. Cô đeo lên một

chiếc mặt nạ nửa bên là hình mặt cười, nửa còn lại là hình mặt buồn đang khóc.

“Kế hoạch tiến hành” Zazie trong đầu tự ngẫm, sau đó cô nhảy xuống từ phía tòa nhà cao.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 282: Cũng Ngày Hôm Đó (2)

“Nhìn mặt Negi lúc ngủ thật đúng là dễ thương. Thật đúng là con nít mà... Chắc do mình dẫn cậu ấy đi lâu chẳng?” Konoka nhìn Negi lúc ngủ một cách vui vẻ. Konoka lúc nào cũng tươi cười, trong lúc nhìn Negi ngủ, cô làm ra một hành động rất đáng yêu.

“Mệt mỏi, mau tan biến đi!” Giọng nói ngọt xớt, vô cùng khả ái của một thiếu nữ 13-14 tuổi. Cô như một cô gái phép thuật xua tan mọi mệt mỏi của người mà cô thi phép lên. Và một vòng hào quang nho nhỏ bỗng chốc lóe lên trên đầu ngón tay Konoka.

Misa và hai cô bạn nhìn thấy tưởng là mình hoa mắt, nhưng Zazie thì khác, cô nhận ra đó là ma lực, Konoka bởi vì khả năng bẩm sinh vốn đã là thiên tài trong sử dụng Phép Thuật, lượng ma lực của cô thật là rất khổng lồ, nhưng Konoemon không bao giờ để cô biết về điều này. Và cũng vì nguồn ma lực này mà bọn thuật sĩ nào đó đang cố thuê Zazie bắt lấy Konoka.

“A, đúng rồi! Vụ lá bài! Chỉ cần hôn Negi là nó xuất hiện.” Konoka nhớ ra và tự nói với chính mình. Rồi cô nhìn Negi cười nói.

“Tuyệt thật...cậu ấy ngủ say rồi...”

Nghe được ý định của Konoka, Misa mặt ngớ ra vì cô chú ý đến “lá bài” mà Konoka nói, còn hai cô bạn Sakurako và Madoka thì đỏ mặt lên vì từ “hôn”.

“Kyu.....” Konoka ghé mặt lại sát với Negi, cô nhắm hai mắt lại và tiếp tục ý định hôn Negi để có lá bài pactio, mặc dù không biết nó có công

dụng gì, và không có Kamo ở đây cũng chẳng thể thực hiện nghi thức nhưng cô vẫn đang tiến hành hành động hôn Negi. Ba cô gái kia loạn lên và nhảy ra từ vị trí bụi cây gần đó để cản Konoka lại.

Nhưng mà Konoka đột nhiên dừng lại.

“Thôi bỏ đi. Dù sao hôn trộm đứa nhỏ khi đang ngủ thế này không vui tí nào.” Konoka cười nói, cô lấy tay vén lại mái tóc dài của mình. Ba cô gái kia vì hố hàng mà nhảy ra không thu về được, vì muốn dừng lại đột ngột nên cạp đất luôn. Đồng thời Ayaka kéo theo Asuna đã đến nơi sau khi bỏ một chút thời gian đi tàu điện.

“Này! Dừng lại mau!!” Ayaka chạy từ phía xa đến vừa la lối om sòm lên, Konoka cũng bị thu hút.

“Lớp trưởng? Cả Asuna nữa?” Konoka nhìn thấy Ayaka và Asuna không khỏi gọi tên hai người, sau đó cô vẫy tay chào hai người.

“Sao các cậu lại...” Konoka đang nói, đột ngột tầm nhìn của cô tối sầm lại.

“Này! Tên kia! Người là ai?” Tuy nghe được tiếng la lối của Asuna và Ayaka, nhưng Konoka lại không thể nhìn thấy gì nữa, cô tự thắc mắc tại sao xung quanh mình lại tối đen như mực, mà còn không gian lại khó di chuyển, chật chội như thế này.

Phía bên ngoài, ngay khi Asuna và Ayaka chạy đến, Zazie đã dùng một bao bố, nhảy từ trên không xuống bắt lấy Konoka. Do trong trang phục lạ lùng đã che dấu đi diện mạo của cô nên cô không bị phát hiện.

“Ủa? Ai tắt đèn thế? Tối quá!” Konoka hình như ngây thơ không hiểu tình hình, cô ở ngay trong chiếc bao bố được Zazie xách ở sau lưng. Lúc này bộ ba Misa cũng đã đứng dậy sau cú khựng lại và chạy đến kể bên Asuna và Ayaka.

“Tên bắt cóc kia! Thả bạn của ta ra!” Asuna vội vàng nói. Negi đang ngủ nhưng mất đi cặp đùi của Konoka, cậu ta té nhào xuống đất, nhưng vẫn nằm ngủ ngon lành, tên này ngủ rất dai, đã ngủ thì rất khó mà gọi dậy được.

Zazie không đáp lại yêu cầu của Asuna mà cô quay người rời đi.

“Kh...khoan đã!!!! Thả Konoka ra!!!” Asuna lớn giọng hét. Nhìn thấy Zazie bỏ chạy với cô bạn thân của mình, Konoka, Asuna không thể nào để chuyện này xảy ra, cô nhanh chóng đuổi theo Zazie phương hướng.

“Asuna!!” Ayaka hướng bàn tay gọi lấy tên Asuna trong khi Asuna đã chạy đi khá xa rồi. Với vẻ mặt lo lắng, Ayaka quay lại nhìn Misa, Sakurako, Madoka.

“Giờ tính sao?” Misa cũng trưng ra bộ mặt lo lắng nói. Ayaka nhìn Negi đang ngủ nướng thế kia. Sau đó cô suy nghĩ, rồi quay lại nói.

“Các cậu ở đây chăm sóc Negi-sensei đi. Mình sẽ đuổi theo Asuna, cậu ấy một mình đuổi theo tên bắt cóc kia làm mình lo thêm thôi.”

“Lớp trưởng...” Misa nói nhưng giọng từ từ nhỏ hẳn lại. Ayaka mỉm cười nói.

“Không sao. Mình đi hỗ trợ cậu ấy, các cậu đi gọi thêm người giúp đi. Chúng mình phải nhanh chóng mới được.”

Sau đó Ayaka nhanh chóng sử dụng hết khả năng của mình mà chạy về hướng mà Asuna đã đuổi theo Zazie.

“Giờ tính sao?” Misa đổ mồ hôi vì mọi chuyện tự nhiên lại căng thẳng hơn khiến ai cũng phải trầm ngâm chứ không thể nào cười nổi nữa.

“Ha...hay là chúng ta đưa Negi-sensei quay về học viện trước đi.” Sakurako đưa ra ý kiến.

“Phải rồi. Mau đánh thức Negi-sensei trước đã.” Misa nói.

“Phải rồi, phải rồi.” Sakurako lia lia gật đầu đồng ý. Madoka từ nãy giờ vẫn chưa thể nói câu nào cả.

“Negi-sensei...Negi-sensei....” Misa ngồi xuống lay tỉnh Negi dậy nhưng cậu ta cứ ngủ như chết ấy. Và tiếp đó không được nên Sakurako bảo Misa tránh ra để cô thực hiện việc này, cô nhéo má Negi.

“Ái.....ái!!!! Đau quá!! Chuyện gì vậy? Ủa? Bạn Kakizaki? Bạn Sakurako? Cả bạn Kugimiya nữa? Sao các bạn....ủa? Bạn Konoka đâu rồi?” Negi chợt bị tuyệt chiêu nhéo của Sakurako gọi tỉnh và mở mắt quay qua quay lại hỏi.

“Negi-sensei, Konoka!!! Konoka bị người ta bắt cóc rồi! Bây giờ lớp trưởng và Asuna đã đuổi theo tên bắt cóc rồi.” Sakurako tán loạn khi Negi đã tỉnh dậy.

“Sao?! Bạn Konoka bị bắt cóc! Phải nhanh chóng đuổi theo mới được!” Negi không chần chừ mà ngay lập tức đứng dậy và chạy đi. Misa và Sakurako tự nhiên nhìn theo hướng Negi chạy.

“Này! Negi, tên bắt cóc chạy về hướng kia cơ mà!” Madoka vẫn còn tỉnh táo để nhận ra Negi đi nhầm đường mà gọi cậu lại, thay vì hướng Bắc nhưng Negi lại chạy đi hướng Nam, chả nghe ai nói gì cũng chạy đi, đúng là vội vàng như mấy đứa con nít vậy!

“Oa! Xin lỗi! Cảm ơn bạn Kugimiya! Tôi đi đây!” Negi vòng lại và phóng đi nhanh chóng đồng thời âm thầm thi cường hóa với phép gió để tốc độ được cải thiện hơn.

“Chạy gì mà nhanh quá vậy trời!” Ba cô gái không hẹn mà cùng nhau thốt lên kinh ngạc với tốc độ của Negi.

“Giờ tính sao?” Lại một câu hỏi này được lặp lại nhưng lần này là từ Madoka. Cả ba cô gái nhìn nhau một hồi, rồi Sakurako nói.

“Tại sao tụi mình không đuổi theo luôn nhỉ?”

“Ý kiến hay đấy!” Misa nói.

“Nhưng...” Madoka lưỡng lự nói. Nhưng hai cô kia đã không nói gì mà chạy đi luôn rồi.

“Negi ơi! Đợi với!” Misa và Sakurako vừa chạy vừa hô, mặc dù Negi đã chạy đi mất bóng rồi nhưng cả hai vẫn hô tên cậu.

“Này! Thế còn mua đồ thì sao? Này!!! Mou~! Thật tình! Đợi tớ với!!!!” Madoka bực dọc nhưng không còn cách rồi cũng quyết định đuổi theo hai cô nàng kia.

Lúc bấy giờ, Asuna đang dùng hết tốc lực để đuổi theo Zazie, và khoảng cách vẫn ổn định không có đổi nhưng Asuna cũng đã hơi mệt mỏi, ngược lại cô lại cảm thấy không mệt mỏi lắm, bởi vì cô nhận ra bài tập luyện khí của Phi Linh dạy mình quả là đang phát huy tác dụng, cơ thể cô hiện giờ trông vậy thôi nhưng bền bỉ lắm đấy.

“Đứng lại!!!” Asuna hét lớn, trong khi Zazie thì liên tục nhảy lên nhảy xuống những nóc nhà và cành cây, tiện thể thì Zazie có kỹ năng nhào lộn cực kỳ kinh người, chắc là đẳng phong tạo cực luôn rồi. Người bị bắt cóc bên trong bao bố, Konoka hoàn toàn bị chóng mặt vì những pha nhào lộn khiến tuyến tiền đình của cô chịu không nổi áp lực và cô đã ngất xỉu mất rồi.

Zazie nhìn xuống trong khi đang nhảy trên không trung, Asuna vừa thở vừa chạy, hơi thở rất đều, không có dấu hiệu là cô sẽ chậm lại. Zazie nhìn

cô và mỉm cười sau chiếc mặt nạ đang đeo che đi diện mạo cô. Trong tay cô từ đâu lấy ra ba chiếc dao nhọn hoắt.

Zazie quay người lại và phóng 3 con dao một cách bất ngờ khiến Asuna chột thốt lên bị hết hồn đồng thời cô cũng mấp mé mà tránh được.

“Nguy hiểm quá!” Asuna lăm bắm sau khi đã tránh được trong gang tấc, Asuna tiếp tục chạy và đuổi theo Zazie.

Phản ứng của Asuna làm Zazie cũng bất ngờ lắm, nhìn Asuna tránh thì giống như ăn may hơn là có thể tránh nhưng thật không thể chối cãi là vừa rồi đã tránh được, Asuna thật cũng không phải dạng vừa, tuy không biết Asuna thân thế, nhưng Zazie đối Asuna không xem thường.

Zazie trong thâm nghĩ sử dụng Phép Thuật.

Quan cảnh xung quanh Zazie đột nhiên thay đổi, trở nên xáo trộn hơn, có lẽ vậy.

Zazie đang sử dụng Phép Thuật đặc trưng của mình thường hay sử dụng, [Ảo Cảnh], hay là [Ảo Giác] cũng được.

Bên dưới Asuna vẫn đề phòng cảnh giác cao nhưng mọi chuyện chẳng có gì xảy ra tiếp theo làm cô thấy lạ.

Zazie còn thấy lạ hơn, bởi vì cô dùng ảo thuật để đánh lừa thị giác của Asuna, nhưng tại sao Asuna vẫn vẻ mặt tỉnh bơ đó mà đuổi theo. Đây là khó mà tin được, Phép Thuật của cô, thuộc Quý tộc thường mạnh hơn người thường thi triển ra, nhưng vậy mà Asuna không hề hấn. Zazie thâm nghĩ Asuna rất bất thường.

“Bạn Asuna!!!” Negi đột nhiên từ phía xa đằng sau Asuna bay lên với chạy gậy phép của mình đã gọi đến từ ký túc xá. Hơn nữa Kamo nhìn thấy

Negi không khỏi mừng rỡ hô lên “ca ca”. Asuna nghe thấy Negi gọi cũng nhìn thấy cậu ta từ phía sau rồi.

“Bạn Asuna, tôi giúp bạn đây!” Negi lớn tiếng nói, sau đó cậu lẩm nhẩm câu chú.

“[Sagitta Magica]!” Negi chĩa một cây đũa phép nho nhỏ hình ngôi sao ở phần đầu. Hàng loạt 6-7 mũi tên được tạo từ gió xoáy chuyển xung quanh Negi theo lệnh của cậu bắn về phía Zazie.

Mũi tên bắn thẳng về Zazie rất nhanh, và ngay khi gần tới nơi, Zazie dùng một tay đang rảnh rỗi của mình, trên bàn tay, những chiếc móng tay đột nhiên dài ra và nhọn hoắc những con dao, tổng cộng 5 cái trên năm đầu ngón tay, Zazie liên tục và nhanh chóng quét sạch 6 mũi tên gió do Negi bắn ra.

“Cái gì?!” Negi ngạc nhiên vì tốc độ phá đi những mũi tên của Zazie khá là nhanh nên cậu phải liên tục tạo thêm 4-5 đợt mũi tên gió và bắn về phía Zazie.

Asuna ở phía dưới mặt đất vẫn đang chạy đuổi theo và đồng thời quan sát trận chiến của hai người trên không trung.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 283: Cũng Ngày Hôm Đó (3)

Trở lại vấn đề chính, Zazie đã sử dụng Phép Thuật lên Asuna, nhưng Asuna lại không chịu ảnh hưởng của ảo thuật mà Zazie thi triển, một điều khó mà tin được, nhưng từ sự kiện quý tham thực trước thì không quá lạ đối với người trong cuộc, và Zazie không phải người trong cuộc lần đó nên còn thấy lạ. Vụ lần trước, Asuna phá được cả Phép Thuật của con quý nên mới thắng chứ làm sao có cơ hội cho Negi và cô ấy đây, cấp độ của con quý lần đó không phải kém đâu.

Asuna chạy dưới, Negi bay trên trời, bay cao thì không ai để ý, nhưng mà phía dưới Asuna chạy thì bị để ý nhiều, trong đó có Chachamaru đang đi mua đồ ăn cho Illyasviel nhưng đã cho lũ mèo cô hay cho ăn ăn hết phần ăn của Illyasviel rồi, cũng thấy Asuna chạy ngang qua mình và nhìn theo Asuna.

“Kagurazaka? Cô ấy tại sao lại chạy nhanh như thế?” Chachamaru lẩm bẩm rồi cô nhìn lên phía không trung, nó làm cô hiểu ra được phần nào đó của chuyện này. Negi đang bay trên không trung và đang đuổi theo một người nào đó cứ liên tục nhảy trên trần nhà này sang trần nhà nọ và rất nhanh, có mang theo 1 cái bao bố hình như đang vác theo cái gì đó.

Sau đó Chachamaru thấy lạ nên cũng theo sau và cô quên luôn Illyasviel ở nhà đang xiu trên sàn nhà tại nhà mình.

Chachamaru đơn giản dùng hệ thống phản trọng lực ở sau lưng do Eriserine lắp vào cho cô, vì không phải ở phố nữa mà đã là gần học viện rồi nên không có mấy người có thể thấy Chachamaru bay đi.

Cuộc rượt đuổi kéo dài từ Thành Phố Mahora trở vào Học Viện Mahora và đang tiếp tục tiến thẳng đến Đào Thư Viện.

Và giữa đoạn đường này vẫn là cây cầu làm bằng thép được gia cố với ma lực. Zazie chọn nơi này để chạy vì nơi này địa hình uốn lượn nhiều chỗ gấp khúc do kiến trúc cầu thành nên cây cầu như những cây cầu lớn và dài bắt qua những thành phố người ta thường dùng làm con đường cao tốc.

Chạy trong 1 đoạn đường dài từ thành phố vào học viện rồi lại đến cây cầu quả thật đã rút sạch gần hết sức lực của Asuna. Negi vẫn đang cố gắng sử dụng Phép Thuật của mình đẩy Zazie xuống mặt đất.

“Bạn Asuna, giúp tôi với!” Negi vừa giữ tốc độ ổn định đuổi theo Zazie, vừa quay lại nhìn Asuna và nói. Asuna nghe xong nhưng chưa kịp phản ứng, Negi đã hoàn thành câu chú của mình và Asuna cơ thể bỗng nhẹ bỗng và sức lực tràn trề hơn.

“Tên ngốc này sao này giờ không sử dụng cường hóa cho mình chứ? Làm mình chạy mệt chết đi được.” Asuna nhận được phép cường hóa của Negi nhưng vẫn không quên mắng Negi lấy một câu.

Tốc độ của Asuna sau khi được cường hóa lại được tăng lên, Asuna dần thu hẹp khoảng cách với Negi và Zazie. Negi thấy Asuna đang đuổi tới gần mình cũng thấy ổn hơn và quay lại nhìn phía trước Zazie.

(Ủa? Đâu mất tiêu rồi?) Negi không khỏi ngỡ vực, bởi vì bóng dáng Zazie.

Negi dừng lại và nhìn ngó xung quanh trong khi Asuna đuổi tới cậu và cảm thấy Negi có vấn đề. Trong khi Negi dừng lại thì Zazie đã chạy đi rồi, Asuna thật tức điên lên mà.

Negi dừng lại cũng là ảo thuật của Zazie gây ra, Asuna không có tác dụng không phải Negi không bị ảnh hưởng.

Negi bị dính đòn và tưởng rằng Zazie đã chạy đi đâu mất trong khi mình hỗ trợ cường hóa cho Asuna mặc dù Zazie vẫn chạy ở ngay trước mắt cậu.

Asuna rút cuộc đuổi tới không có chừng chừ mà giáng một cú đấm vào đầu Negi, bởi cái hành động dừng lại khi đang đuổi bắt đó.

Bị đánh một cái thật mạnh đồng thời cũng là từ Asuna, Negi đã được hóa giải ảo thuật.

“Ủa? Bạn Asuna, tại sao tôi đang đuổi theo tên bắt cóc lại không thấy hấn đâu hết?” Negi ôm đầu xoa xoa, mắt ứa ra nước và thấp giọng nói.

“Mi bị cái gì thế?! Tên bắt cóc vẫn ở ngay trước mắt mà mi lại dừng lại.” Asuna lớn giọng quát mắng Negi. Thậm chí cậu ta còn không biết mình bị dính ảo thuật nữa cơ mà.

“Ca ca có lẽ bị dính phải ảo thuật rồi.” Kamo ở ngay trên vai của Asuna và nói. Lúc này Zazie thi triển ảo thuật lên Asuna, thì Kamo cũng bị dính, chỉ là một thời gian sau lại hết tác dụng.

“Ảo thuật?” Asuna và Negi đồng thanh thắc mắc.

“Đúng vậy đó. Ảo thuật là tầm nhìn của chúng ta bị lệch lạc.” Kamo gật đầu.

“Thế ta phải làm gì bây giờ?” Negi lại lo lắng nói, hiện giờ đã mất dấu Zazie rồi nên cậu không biết nên làm gì.

“Giờ phải tìm cho bằng được tên đó, Konoka bị bắt đi là không ổn đâu.” Asuna quyết định.

Zazie sau khi đánh lạc hướng được Negi và Asuna đã dừng lại ở trên cột trụ của cây cầu, nơi nối những sợi dây cáp dùng để cấu thành nên cây cầu.

Từ phía trên đó nhìn xuống phía xa xa bên dưới thì có thể thấy Negi và Asuna đang nói chuyện với nhau.

Zazie cúi người xuống và mở bao bố ra, Konoka đã ngất đi trong quá trình di chuyển, đến giờ vẫn chưa tỉnh lại.

“Người đang làm gì ở đây?” Một giọng nói ngang ngang không có lên xuống gì cả của Chachamaru vang lên ở gần Zazie làm cô quay lại nhìn.

Khi quay lại nhìn, khuôn trang của Konoka ở trong bao bố mà Zazie chưa kéo lại đã được hiện ra, Chachamaru nhìn thấy được rồi im khoảng 1s rồi nói.

“Đã xác nhận, #13. Konoka Konoe.” Chachamaru nhận dạng Konoka danh tính rồi sau đó nhìn Zazie.

“Có thể thả Konoe xuống được chứ?” Chachamaru lời lẽ có phần lịch sự, nhưng ẩn sau đó là đe dọa. Bởi vì mệnh lệnh gần đây của Phi Linh chính là bảo vệ bạn bè xung quanh, cho nên Konoka ở đây với người đeo mặt nạ này là không bình thường, Chachamaru tự xác định Konoka đang gặp nguy hiểm nên cô tiến hành tra khảo Zazie sau chiếc mặt nạ hề kia.

Zazie không hề nói lấy một từ, thậm chí là một chữ cái cũng không chịu mở miệng nói. Chachamaru đã không nghe được câu trả lời của Zazie, cô âm thầm quét mặt của Zazie sau lớp mặt nạ.

“Đã xác nhận, #31. Zazie Rainyday.” Chachamaru hoàn thành xác định thân phận của Zazie và một số thông tin khác nữa.

Khi nghe được Chachamaru nói được tên của mình ngay sau đó, Zazie lập tức vác chiếc bao bố lên và lui về phía sau một bước.

“Yêu cầu Rainyday-san để Konoe-san xuống và từ bỏ hành động vừa rồi lại ngay, nếu không tôi sẽ cho đây là hành động gây nguy hiểm đến nữ

sinh của ‘Học Viện Mahora’ và tôi sẽ chấp hành ý muốn của chủ nhân là sẽ tiêu diệt những thành phần gây nguy hiểm cho các bạn nữ sinh.”

Chachamaru nói. Tuy là đe dọa, nhưng trên người Chachamaru không có tỏa ra áp lực gì nặng nề cho xung quanh, như khí tức áp bách Phi Linh thường tỏa ra hoặc sát khí trong 1 số trường hợp.

Rốt cuộc, Zazie vẫn không trả lời mà tiếp kiệmlời không nói câu F9EdfMSJ nào. Chachamaru tự mình xác nhận nó là từ chối hợp tác, nên cô chuyển sang trạng thái chiến đấu. Trên tay xuất ra hai thanh kiếm kiểu dáng không quá to, khoảng trường kiếm nhưng được bao trùm bởi một lớp ánh sáng, trên đôi vai cô xuất hiện hai khẩu súng tiêu liên. Chachamaru bắt đầu lơ lửng lên không trung.

Zazie lui thêm một bước nữa, cũng là bước cuối cùng rồi, lui nữa thì rớt xuống cây cầu thật đấy.

“Nhưng mà mất đi dấu vết rồi thì tìm như thế nào đây?” Kamo thêm vào một câu khiến Negi và Asuna nản lòng, không có bóng dáng thì đuổi bằng niềm tin, cây cầu này cũng rất cáo và dài, nếu đi nơi này rồi bên kia sẽ tên bắt cóc tận dụng thời cơ bỏ chạy đi nơi khác thì...

“Chúng ta phải nhanh lên, trời tối là càng khó tìm hơn đấy.” Asuna nhìn sắc trời đã xế chiều và Mặt Trời đang dần lặn xuống nhường chỗ cho Trăng lên.

“Thế chia nhau ra tìm đi. Giá như có nhiều người hơn thì...” Negi mặt mày rầu rĩ, và đang nói thì,

Boommm...

Phía trên cột trụ của cây cầu gần vị trí hai người đột nhiên phát nổ lớn, nhìn lên là thấy đám khói đang bốc lên.

“Nó là gì vậy? Một vụ nổ trên cầu sao?” Asuna là người hỏi đầu tiên.

Bang bang bang bang.....

Rồi vô số những tiếng súng đạn rơi khỏi nòng vang lên trả lời cho câu hỏi của Asuna và tạo cho cả hai một câu hỏi mới.

Tiếng súng.

Rốt cuộc chuyện gì đang diễn ra làm hai người càng ngày càng đau đầu, nhưng hai người cũng nhanh chạy lên phía trên cột trụ mà tìm hiểu.

Phía trên đó, Chachamaru liên tục xả đạn từ hai cây tiểu liên trên vai mình vào Zazie. Không kể đến việc thỉnh thoảng Chachamaru lại ném ra một quả bom phiên bản nhỏ, phạm vi nổ cũng vì vậy mà thu nhỏ đi, nó không tạo sát thương quá lớn để phá vỡ cây cầu mà dù không vậy thì cầu đã được gia cố với ma lực thì sát thương vật lý cũng không ảnh hưởng mấy đâu, đa phần là không cho Konoka hay Zazie bị thương quá nặng trong quá trình cường chế thôi.

Zazie không nói nhưng không phải không thấy khó chịu, cô liên tục lộn nhào qua lại và luôn tìm thời cơ để thoát khỏi Chachamaru, nhưng điều này hơi khó khăn nếu cô không sử dụng sức mạnh của Quỷ. Đạn thì chặn hết đường di chuyển, hơn nữa Chachamaru về khoảng cận chiến tuy không có kỹ thuật gì cao cấp nhưng sức mạnh cũng không phải người thường so sánh được, nếu so sánh với Zazie thì ngang nhau.

Nói chung có thể thoát nhưng khá bất tiện, thêm vào đó cô đã chọc vào trúng điểm mấu chốt của Học Viện Mahora, gia đình Phi Linh, hay đúng là gia đình Eriserine, “Ác Mộng Cứu Thế” đã gây chấn động cả giới pháp sư của cả Trái Đất lẫn Thế Giới Phép Thuật. Điều này làm cô không thể khinh suất hơn được nữa,

“Chachamaru-san?!” Lúc này, Negi và Asuna đã lên được đến đỉnh của cột trụ, hơi mất chút thời gian, bởi như thường lệ cây gậy phép chờ Negi

bay đi bình thường nhưng có thêm Asuna lên thì nó làm như không thể di chuyển nổi luôn ấy, thành ra cả hai phải đợi người này người nọ.

Lên được đến nơi thì thấy Chachamaru bắn điên cuồng như thế cũng lấy làm hết hồn, Negi chưa thấy người ta dùng súng thật xa đạn bao giờ.

“Sao Chachamaru-san bay được thế, hơn nữa hai tay và súng trên vai nữa?” Asuna thắc mắc.

“Cô ta là người máy, không lẽ hai người không biết sao?” Kamo sáng mắt nhất nhìn ra vấn đề.

“Thật sao?!” Tỏ ra bất ngờ, cả hai người Negi và Asuna đều hô lớn.

Lúc này thì trận xả đạn của Chachamaru đang tiếp tục có sự quan sát của Negi, Asuna và Kamo thì điện thoại Asuna lại reo lên. Asuna lấy ra xem thì lại không biết số đang gọi, bởi vì nó khá lạ.

Asuna nhắc máy lên.

“Alô?”

“Kagurazaka-san, tôi Chachamaru đây.” Giọng nói trong điện thoại vang lên là của Chachamaru, nó làm Asuna và Negi lại một lần nữa thêm bất ngờ.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 284: Chuẩn Bị Khởi Hành!!!

“Cái gì vậy trời!!!!” Cả hai cùng hét toáng lên tưởng là ma đang gọi. Bởi vì Chachamaru đang đánh nhau đằng kia làm sao nói chuyện điện thoại được.

“Làm ơn đừng hét lên như thế. Tôi đã hack vào điện thoại của Kagurazaka-san để có thể nói chuyện với hai người.” Chachamaru vừa chiến đấu nhưng cũng vừa giải thích tình hình cho cả hai người. Cuối cùng hiểu vì sao Chachamaru ở đây, hai người thở phào, nhưng Chachamaru không có nói danh tính của Zazie cho Negi biết nên tạm thời Zazie vẫn ổn về phần giấu mặt.

Đồng thời Chachamaru phổ biến một chút kế hoạch tác chiến trong lúc cô vẫn đang bắn tới bắn lui mà đạn thì không hết hay sao ấy. Thịnh thoảng Zazie lại tiến lại gần và cận chiến nhưng lại bị Chachamaru chặn lại bằng hai thanh kiếm có hào quang phủ lên nó, và lúc ở xa đi thì Zazie lại ném ra vô số những con dao sắt nhọn để khiến Chachamaru bị chùn bước, nhưng Chachamaru lại có lá chắn từ, nên đã cản được hết mọi thứ, cuộc chiến hiện giờ đang là so sánh về độ bền bỉ, nhưng nếu có một yếu tố hỗ trợ từ một bên nào đó thì bên kia sẽ ngay lập tức thua thôi.

Negi sẽ giúp Chachamaru thêm vào tấn công hỗn loạn để Zazie loạn hơn, mà người ra đòn quyết định sẽ là Asuna, bởi vì với thông tin mà Eriserine cung cấp cho Chachamaru, cô có thể phân tích được khả năng của bất kỳ ai, miễn là nó đã từng được sử dụng. Vì lần trước Chachamaru có quan sát Asuna chiến đấu với tham thực quỷ, nên cô có thông tin về năng lực của Asuna.

Bang bang bang bangggg.....

“[Sagitta Magica]!” Negi đồng thời phát động Phép Thuật [Sagitta Magica] theo thuộc tính mong muốn của mình thường dùng là gió, và có thêm cả thuộc tính ánh sáng nữa. Hàng loạt những mũi tên bay về phía Zazie tạo ra chấn động không nhỏ cho lớp ma lực gia cố cho cây cầu.

Bằng cách phối hợp như thế này, Zazie không thể bỏ chạy được, nhưng phản công lại cũng vô cùng khó khăn, và đó là nếu cô ấy không dùng chế độ Quý, tất nhiên cô ấy cũng không có ý định dùng nó, việc này không quan trọng, bởi vì Chachamaru không nói danh tính của cô ra cũng là một điều đã chứng tỏ rằng Chachamaru không có ý định dồn cô vào đường cùng.

Nói sao nhỉ? Ánh sáng từ những mũi tên Phép Thuật khi va chạm vào bề mặt của cây cầu thì vẫn giống như va chạm với mặt đất, nó phát ra những tia sáng chói mắt, làm hạn chế tầm nhìn của Zazie trong khi cô đang né tránh làn đạn và mũi tên gió của Negi và Chachamaru.

Thêm vào đó là một số khác những chiếc mũi tên và những viên đạn tạo ra trận khói bụi bay lên, cũng ảnh hưởng đến tầm nhìn nay lại còn khó nhìn hơn nữa.

“Asuna! Chính là lúc này!” Negi và Chachamaru đồng thanh nhắc nhở Asuna. Bởi Asuna từ nãy giờ vẫn chờ thời cơ đến để áp dụng theo kế hoạch bàn trước, cô được cường hóa với Phép Thuật của Negi về cả tốc độ lẫn sức mạnh.

“Adeat!” Asuna hô lớn, trên tay lá bài pactio sáng lên và sau đó là một chiếc quạt dài và to hiện trên tay của Asuna thay vì lá bài.

Cứ như vậy, Asuna tiếp cận sát với Zazie mà không tốn bao nhiêu công sức và cũng vì Asuna đến gần do mọi người nhắc nhở, Zazie cũng cảnh

giác mà nhảy lui về sau trong khi Asuna giáng 1 đòn quyết định bằng cây quạt của cô.

Dù đã lui về sau, nhưng chiếc quạt của Asuna mấp mé đánh vào người của Zazie, nhưng lạ lùng chiếc bao bố lại lạ lùng đi theo một đường kỳ lạ nằm ngay quỹ đạo của chiếc quạt mà Asuna đang đánh.

Chính là cơn gió của từ những mũi tên gió mà Negi tạo ra, tưởng chừng như chúng đã trật hết, nhưng ngay thời khắc này, dưới sự tính toán của Chachamaru, thì đã đủ để chiếc bao bố được thay đổi phương hướng.

Kết quả cuối cùng là Asuna đánh bay chiếc bao bố có chứa Konoka ra khỏi tay của Zazie. Cảm giác được rằng chiếc bao bố đã rời tay, Zazie nhanh chóng nhào lộn và nhảy lui về phía sau đứng sát với vách cầu, thêm 1 bước là rơi xuống biển luôn.

Chiếc bao bố bị đánh đã được Chachamaru chụp lại từ trên không trung, mở bao ra thì Konoka, người bị bắt đang choáng váng với hai mắt xoắn ốc.

“Bạn Konoka vẫn ổn!” Negi mừng rỡ đưa mắt nhìn Chachamaru nói.

“Vâng, nhưng còn...” Chachamaru gật đầu và hướng mắt về phía Zazie. Asuna canh phòng không cho Zazie tiến gần đến chỗ của Negi và Konoka.

Dù kế hoạch có thất bại, nhưng dù sao như thế cũng đủ cho Zazie rồi. Cái bắt cóc Konoka, Zazie chỉ xem nhẹ chứ không đặt nặng, vì thế cô quyết định bỏ cuộc ở đây.

Zazie lui thêm một bước nữa, cả cơ thể cô để cho trọng lực kéo mình xuống phía dưới, hoàn toàn rơi tự do. Asuna nhìn thấy không khỏi đưa tay vội vàng lớn tiếng nói.

“Khoan đã!”

Và cô chạy nhanh đến vách cột trụ, nhìn xuống chỉ thấy một dòng biển trong xanh cứ như vậy chảy qua ở phía dưới cầu, không thấy bóng dáng của Zazie đâu cả. Asuna giật mình và lo lắng nhưng phiền muộn đó nhanh chóng qua đi vì Negi gọi cô bởi Konoka đã tỉnh rồi. Mọi việc Chachamaru để lại cho Negi xử lý, cô thì quay về nhà sau khi nhận được cuộc gọi về nhà của Phi Linh.

Tiện thể thì Ayaka lúc kia chạy theo Asuna đã nằm la liệt trên đường vì đuối sức, Asuna chạy quá nhanh nên cô không bắt kịp, cố quá thành quá cố, cô hết sức mà xỉu, may nhờ có ba cô gái bọn Misa vác cô về.

Qua đi một ngày đầy sự kiện liên tiếp như thế, ngày hôm sau đã đến, hôm nay lớp 3-A đi dã ngoại ở Kyoto.

Vì theo lịch trình, mọi người sẽ tập trung vào lúc 9 giờ, vậy nên vẫn còn khá nhiều thời gian để gia đình Phi Linh đến nơi, đây là gia đình của cậu, còn cậu thì phải đến sớm, cậu là dJalwXfr giáo viên mà. Vì thế 6 giờ cậu phải ở đó để chuẩn mọi thứ, cậu cũng không quên tạo cho mình một cái hộ chiếu, cũng là thời đại phát triển chứ không phải vào thời cổ xưa, Trung Cổ đâu mà lại long nhong đi đây đi đó, ý ở đây là đi bằng phương tiện công cộng chứ không phải đi bằng Phép Thuật.

Trước khi đi, Phi Linh vẫn phải làm bữa sáng cho cả nhà, nên cậu dậy cũng rất sớm. Dù sao cơ thể của cậu được cung ứng ma lực từ Chén Thánh để duy trì, vì thế cậu không cần ngủ cũng được.

Và vì Phi Linh phải đi sớm nên ai cũng muốn đi theo cậu mới đông vui, và thế là Eriserine, Illyasviel, Chachamaru đều đã dậy sớm để giúp cậu với công việc nội trợ và nhanh lẹ dọn bữa sáng mặc dù trời còn chưa có sáng nắng ban mai nữa.

“Bữa sáng hôm nay ngon miệng chứ?” Phi Linh chuẩn bị đã xong, cậu hỏi han xem sự háo hức của cả ba như thế nào.

“Đồ ăn Phi Linh làm vẫn ngon như mọi khi.” Illyasviel háo hức tươi cười đáp lại Phi Linh.

“Vâng, như tiểu thư nói. Món ăn của ngài làm vẫn rất ngon thưa chủ nhân.” Chachamaru nói.

“Này, Maru. Từ lúc Linh ở đây, người gọi anh ấy là chủ nhân có qua sự đồng ý của ta chưa?” Eriserine dù không để tâm nhưng vẫn là hỏi cho vui.

“Không thưa chủ nhân, vì chủ nhân là chồng của chủ nhân nên tôi gọi chủ nhân cũng là chủ nhân.” Chachamaru nói một cách hơi có phần xoắn não.

“Chủ nhân là chủ nhân của chủ nhân....hơ hơ...” Illyasviel đôi mắt hiện lên hai hình xoắn ốc, cô tự mò mẫm cái ý tứ của lời nói Chachamaru nói ra và đã thất bại.

“Ha ha, được rồi, Maru-chan. Illya chống hết cả mặt rồi kìa.” Phi Linh cười nói.

“Vâng.” Chachamaru đáp.

Sau đó, cả bốn người đều lên đường đến ga tàu cao tốc để hội họp cùng những giáo viên của học viện Mahora.

Tuy là mục tiêu chính là chuyển thư cho Hiệp Hội Phép Thuật Kansai ở Kyoto, nhưng đã lấy danh là một chuyến đi dã ngoại nên mục tiêu kia là bí mật. Phi Linh và gia đình mình chỉ có ý định tận hưởng chuyến đi này chứ không muốn dính vào mấy vụ rắc rối giữa các Hiệp Hội Phép Thuật.

Tại ga tàu cao tốc.

“Ara ara~ Linh-sensei đến sớm quá!” Shizuna ngó tới dòm lui xung quanh, vì cô ấy cũng là giáo viên tham dự chuyến đi lần này, Shizuna là quản lý của cuộc dã ngoại lần này, nhưng cô đồng thời cũng là người không biết là mục đích của chuyến đi.

“Ồ, Shizuna-sensei cũng đến sớm hơn cả tôi nữa chứ, cô không phải dạng vừa đâu!” Phi Linh cười nói.

“Thôi nào, chuyện đó rất là bình thường mà.” Shizuna một tay cầm cái bảng danh sách vầy vầy, một tay che miệng cười.

“Mọi người tới cũng sớm quá nhỉ?!” Phi Linh đảo mắt sang những nơi xung quanh, có hai giáo viên xung cũng đã ở đây, hai người này, một người là Seruhiko-sensei, đồng thời anh là một pháp sư bí mật trong học viện Mahora, anh có mặt trong chuyến đi lần này là để bảo vệ học sinh, một người nữa là Nitta-sensei, người này chỉ là giáo viên chỉ huy các hoạt động ngoại khóa của học viện.

Và cũng đã có một vài em học sinh lớp 3-A có mặt sớm ở đây với một vẻ hào hứng đầy mong chờ tham gia chuyến đi lần này.

“Các em đến sớm quá! Không ở ký túc xá ngủ thêm tí nữa đi.” Phi Linh nhìn các học sinh lớp 3-A vì nôn nao mà đã dậy sớm và đến trước thậm chí cả 3 tiếng đồng hồ. Phi Linh không khỏi bất ngờ mà nghĩ về thời gian đó có thể ngủ nướng bao lâu.

“Chào buổi sáng, Phi-sensei!” Shiina vẫy tay chào hỏi, những cô bạn của cô cũng đồng thời chào Phi Linh và quăn lấy Illyasviel, xem nào có Yuna Akashi, Nodoka, Yue, Haruna Saotome, có cả Kuu Fei và Kaede Nagase nữa.

“Hồi hộp quá nên đến quá ấy mà.” Kuu Fei gãi đầu cười nói.

“Ôi cha! Mọi người đến sớm hơn cả mình nữa!” Negi rút cuộc đã đến, cậu ta vác một chiếc ba-lô trong không có cồng kèn so với lần đến đây đầu tiên, cậu ta vẫn mang theo cây gậy phép được quăn vải của mình.

Mọi người cảm nhận được sự năng nổ, hăng hái của Negi vào buổi sớm mơi thật đúng là được tiếp theo động lực. Các em học sinh nữ cũng chào Negi như đã chào Phi Linh nhưng hăng hái hơn một chút.

Mấy cô gái vây quanh Negi và trò chuyện. Phi Linh, Eriserine, Illyasviel và Chachamaru đứng một bên nghe được hết mọi chuyện, và đa phần cuộc trò chuyện chỉ là tám nhảm thôi. Phi Linh cười nhưng cậu lại quay đi sang một bên cột tường, cậu cảm nhận có ai đó đang nhìn chăm chăm phía này nên cậu làm thế. Và cậu thấy một cô học sinh khá quen trong lớp cậu.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 285: Khởi Hành

“Sakurazaki, em làm gì mà không đến cùng với mọi người đi, đứng một mình như vậy có ổn không?” Phi Linh đến gần cột trụ gần đó, bởi vì cậu thấy một cô nữ sinh mặc đồng phục Học Viện Mahora với mái tóc đen không dài lắm, một phần tóc ở phía sau được cột lên cho gọn và nó dài ngang gáy. Setsuna mang theo sau lưng một cái thứ gì đó đặt trong bao vải, nhưng nhìn thấy chiều dài và kiểu dáng bên ngoài Phi Linh có thể đoán ngay nó là một thanh kiếm katana rồi.

“!!!” Được Phi Linh hỏi han trong khi cô không đề phòng, vì theo phản xạ, cô dự định rút thanh kiếm từ trong bao ra, nhưng khi nhìn thấy Phi Linh, Setsuna mới nhận ra mình vừa làm điều không nên làm.

“Xin lỗi thầy, Phi-sensei!” Setsuna cất thanh kiếm lại vào bao vải rồi cúi đầu xin lỗi Phi Linh.

“À, không có gì. Tại thầy đi vào góc khuất quá nên em không thấy thầy mà thôi. Cơ mà em mang theo cả 1 thanh kiếm katana cơ à.” Phi Linh cười tha thứ và hỏi để lách sang chủ đề khác.

“...” Phi Linh có ý hỏi về lý do mang theo thanh kiếm, Setsuna bỗng dừng không có ý trả lời.

“...Thôi, không trả lời cũng không sao. Nhưng đừng có dùng vào mục đích xấu nhé. Fuhu...”

Phi Linh phất tay, cậu cười. Setsuna cảm thấy không cần trả lời câu hỏi trước cũng nhẹ nhàng, và nhìn Phi Linh có phần hơi thả lỏng. Cô nói.

“Thanh kiếm này luôn đi với em rồi. Em không muốn rời khỏi nó mà thôi.”

“Thế à.” Phi Linh gật đầu.

“...”

“...”

Cả hai cùng im lặng không nói gì, bởi vì một người thì đợi người kia rời đi, một người thì chờ người kia trả lời câu hỏi còn lại.

“Em ở 1 mình được rồi. Không cần phải...” Setsuna giải thích.

“Rồi, thầy không nói về nó nữa, tùy em vậy.” Phi Linh nhúng vai nói. Sau đó cậu rời đi để Setsuna tự nhiên. Phi Linh thực tế muốn nói chuyện với các em học sinh để hiểu rõ mọi người hơn thôi, không có ý đồ gì cả. Hơn nữa một nữ sinh cầm 1 thanh kiếm lại có ai bình thường? Tìm hiểu một chút có gì cậu còn có cách mà dạy từng người dựa theo từng đặc điểm của họ.

Sau một hồi lâu chuẩn bị mọi thứ cho việc đi lại, cuối các em học sinh của lớp 3-A lẫn các lớp có tham gia vào chuyến đi lần này đã có mặt đầy đủ. Ai nấy đều háo hức như đi đón năm mới.

“Lớp 3-A, 3-D, 3-H, 3-J và 3-S đi Kyoto, hãy theo chủ nhiệm của mình để điểm danh và chia nhóm.” Shizuna gọi để tập trung các bạn nữ sinh nhanh chóng về lớp của mình.

Negi đang chỉ đạo mọi người của lớp mình chia thành 6 nhóm, Phi Linh cũng ở ngay kế bên cậu.

“Chuyến tàu Shinkasen Amasa 506 sẽ khởi hành trong ít phút nữa” Chuyến tàu thuộc chuyến đi lần này đã được thông báo qua loa. Mọi người

cũng mau chóng lên tàu.

Theo thứ tự từng nhóm lên tàu.

Nhóm đầu gồm chị em sinh đôi Fuuka và Fumika, Madoka, Misa, Sakurako.

Nhóm thứ hai gồm Kuu, Chao Lingshen, Satomi Hakase, Kaede, Misora Kasuga, Satsuki Yotsuba.

Nhóm thứ ba gồm Ayaka, Chizuru Naba, Natsumi Murakami, Chisame Hasegawa, Kazumi Asakura.

Nhóm thứ tư gồm Makie, Yuuna, Ako Izumi, Mana, Akira Okochi.

Nhóm thứ năm gồm Konoka, Asuna, Yue, Nodoka, Haruna.

Nhóm cuối cùng là Setsuna, Zazie, Eriserine, Illyasviel và Chachamaru.

(Ảnh minh họa đã được cập nhật)

Một toa tàu quả thật rất rộng, cả đoàn của Học Viện Mahora chỉ chiếm chưa tới 1 toa tàu, nhưng vẫn được trả để có được 1 toa trên tàu.

Mọi người đều đã ổn định chỗ ngồi. Negi và Shizuna đứng tại giữa hành lang của toa tàu để thực hiện trách nhiệm phổ biến như 1 hướng dẫn viên.

“Chuyến dã ngoại lần thứ 15 thường niên xin được phép bắt đầu. Mong các bạn sẽ biết thêm nhiều điều bổ ích trong chuyến đi 5 ngày 4 đêm này!” Shizuna và Negi thay phiên nhau lần lượt nói. Mọi người chào đón điều này bằng cách hô hoán “Yeah!!!”.

“Các bạn sẽ có cơ hội vui chơi thoải mái nhờ vào thời gian tự do rất nhiều! Cố gắng đừng để chán thương, bị lạc hay khiến người dân than

phiền, các nên ý thức về hành động của bản thân.” Negi nói với nụ cười trên miệng mình, cậu cũng hào hứng không thua gì các bạn nữ sinh cả.

“Chúng ta phải chắc rằng không ai bị....Á....” Vẫn đang dặn dò mọi người, cô nhân viên bán hàng trên tàu đột ngột đẩy xe hàng đi qua thì đâm phải Negi, khiến cả lớp cười 1 tràng.

“Vui lòng làm theo hướng dẫn tiếp viên và giữ vị trí ngồi...” Loa thông báo tiếp tục nhắc nhở mọi người để đảm bảo chuyến đi không xảy ra bất kỳ sự cố nào.

Chuyến tàu cuối cùng đã khởi hành, mọi người ổn định chỗ ngồi khi tàu xuất phát và các bạn nữ sinh bắt đầu tự tổ chức những trò chơi nhỏ với nhau như đánh bài,...để tận dụng thời gian trên tàu không làm gì mà giải trí.

Phi Linh ngồi ở một hàng, một hàng có 3 chỗ ngồi kế tiếp nhau và hai hàng ghế đối diện nhau. Eriserine ngồi kế cửa sổ cho yên lành và Illyasviel thì ngồi ghế kế hành lang. Chachamaru ngồi ở hàng ghế đối diện cùng với Setsuna và Zazie theo nhóm đã được phân, Phi Linh là thành phần dư thừa chen vào nhóm 6 để ngồi thôi.

Lúc này Negi đã đi khỏi cửa ngăn cách toa xe với nhau nên hiện không có quan sát mọi người, thay vào đó Shizuna-sensei sẽ đảm nhận công việc, có vẻ Phi Linh là giáo viên nhàn nhã nhất ở đây rồi.

Phi Linh lúc bấy giờ đã ngủ thẳng luôn với chiếc bịt mắt ngủ và đi ngủ ngay và luôn rồi.

Vì có người muốn tham gia trò chơi và có người thì không nên chỗ ngồi cũng tán loạn rồi, Illyasviel cũng tham gia vào mấy trò vui nhộn chứ cô đâu chịu ngồi yên. Setsuna thì đứng dậy và đi ra khỏi toa tàu, không biết cô muốn đi đâu.

Ở hàng ghế của đang chơi một thể loại trò chơi bài, Illyasviel nghe được hình như tên là Trading card, dùng bài ma thuật đấu với nhau, nghe có vẻ khá thú vị nên Illyasviel cũng chen vào xem.

“Trông nhức đầu quá...” Illyasviel đầu quay cuồng, lúc cần đến những thứ liên quan đến Phép Thuật thì cô không thua ai, nhưng mấy lúc vận dụng đầu óc một chút thì đầu óc cô quay mòng mòng rồi.

Và có vẻ Haruna đã thua Yuna trong trận đấu này và cô phải trả tiền cược là mấy thỏi chocolate, Haruna tiếc nuối lấy trong túi xách của mình hộp chocolate.

Haruna mở nó ra.

“Hả?!” Cô mở chiếc hộp ra, và thứ cô nhìn thấy không phải chocolate, thậm chí chiếc hộp cũng to ngang 1 gang tay rộng mà lại không có lấy 1 thỏi chocolate, nhìn vào sẽ nghĩ tiệm bán chocolate này là lừa đảo, mà thay vì chocolate, Haruna lại thấy 1 con ếch.

“Pyo~~~n” Con ếch từ trong chiếc nhảy ra ngoài, Haruna nhìn thấy con ếch ngay lúc đầu đã chết đứng rồi, giờ nó nhảy ra bất ngờ thế này làm cô bật khóc vì sợ.

“Á....ááááá....!!” Haruna vì sợ mà la toáng lên, phía đối diện Yuna đang chờ phần thưởng cho chiến thắng của mình thấy con ếch nhảy cũng giật bắn người, các bạn nữ khác đang tại đó cũng ai nấy hết hồn.

Và từ từ, có vài người chú ý đến con ếch đang ngồi ở trên đầu Yuna, Fumika do buồn miệng nên mở hộp thức ăn cô chuẩn bị sẵn và đem lên tàu để ăn, nhưng mở ra thì toàn ếch với ếch. Cùng lúc đó, Shizuna mở nắp bình đựng nước được bằng inox của cô cũng đồng dạng cả đàn ếch nhảy ra, Shizuna sợ đến mức bất tỉnh nhân sự ngay lập tức.

Illyasviel bản thân trải qua nhiều thứ đáng sợ rồi nên không có sợ hãi con ếch này, cô bé nhìn tròng cảnh náo loạn này mà đổ mồ hôi, Eriserine là không thèm để tâm, có một con ếch nhảy lên trên đầu cô, cô chỉ nhắm hờ con mắt một cái, con ếch trên đầu cô đột ngột tan biến, rồi cô nghĩ đến thủ phạm của vụ gây rối này.

Phi Linh đang ngon giấc lại bị đánh thức bởi tiếng la hét sợ hãi của các cô học sinh, cậu mở miếng bịt mắt ra và thì thào.

“Chuyện gì mà ồn ào thế? Ổn cũng phải có giới h...” Phi Linh nhìn đối diện Chachamaru, cô vẫn đang ngồi yên nhìn cậu với con ếch đang ngồi ngay trên đầu cô khiến Phi Linh đang nói giữa chừng lại đứng hình.

Phi Linh một chập đứng hình quay sang nhìn Eriserine, cô không có làm gì nên cậu yên tâm, tiếp đó lại quay sang Illyasviel lại không thấy cô đâu cả.

Phi Linh đứng dậy và nhìn thấy Illyasviel ở gần hàng ghế của các cô bạn mình, nhưng ai nấy đều la thất thanh bên trong toa tàu đã đầy ắp những con ếch trên sàn tàu.

Phi Linh nhìn thấy nhiều ếch như vậy và dựa vào cảm nhận của mình, phán đoán về thủ phạm không quá khó khăn.

Cả toa tàu loạn cả lên rồi, Negi nghe thấy tiếng động lớn phát ra từ toa này nên mới quay lại, nào ngờ lại thấy toàn ếch với ếch, cậu nhanh nhanh lấy bao ni-lông bắt những con ếch lại và cho chúng vào bao. Với sự giúp đỡ của mấy bạn nữ khác, cuối cùng bọn ếch cũng bị bắt xong, Negi chỉ đạo mọi người gọi y tế giúp Shizuna đáng thương đã bất tỉnh, cơ mà đội trưởng y tế cũng ngất luôn nên tình hình không khá hơn bao nhiêu.

Được một lúc ổn định vì đã không còn ếch nữa, Negi nói chuyện nhỏ Kamo đang ngồi trên vai mình, sau đó lấy ra một lá thư từ trong áo mình.

“Hử?” Phi Linh hử nhẹ một tiếng khi đột nhiên cảm nhận một loại shikigami đang hoạt động.

Vút...

Bức thư được Negi cầm trên tay biến mất, nói đúng hơn là bị con shikigami dạng chim Phi Linh mới cảm nhận được giựt đi mất, và nó đang bay thẳng về phía toa xe kế tiếp. Negi nhanh chóng đuổi theo con shikigami mặc cho Asuna thắc mắc vì sao cậu lại vội vã như thế.

Phi Linh tuy nhìn thấy như vậy, cậu cũng không thềm ra tay giúp đỡ, đây là nhiệm vụ của Negi, không thể bảo vệ được một lá thư thì làm sao sau này có thể phát triển đây.

Nói đến đây, Phi Linh nhúng vai sau đó ngồi lại chỗ ngồi của mình, vì chuyến đi kéo dài khoảng 25 phút thôi, chuyện đó là vì phải chuyển tàu sau khi đến ga Tokyo, trong vòng 10 phút sẽ tiếp tục khởi hành trên chuyến Shinkansen Hikari 213 và sau đó là mất 2 tiếng rưỡi cho việc di chuyển. Chuyến tàu thứ 2 vì chán nên Eriserine ôm lấy cánh tay phải của Phi Linh và lăn ra ngủ, Illyasviel chơi mệt rồi cũng ôm lấy tay còn lại của cậu để ngủ luôn, Phi Linh lúc này không biết vui hay nên biết buồn, phía trước có Chachamaru thì không nói gì, nhưng mà còn có người khác nữa mà, may thay Setsuna đã rời đi không biết lý do cá nhân, Zazie mặt tỉnh bơ cũng không nói gì. Phi Linh chịu cảnh này trong vòng 2 tiếng đồng hồ cho tới khi đến ga Kyoto.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 286: Chuyến Đi Này Cũng Khá Rắc Rối?!

Negi đã trở về sau cuộc rượt đuổi nhỏ kia, cậu ta may mắn được Setsuna giúp đỡ nên đã lấy lại được lá thư của hiệu trưởng.

Hoàn toàn không thể cử động bởi hai mẹ con nhà cậu đã chiếm hết tiện nghi rồi, mà không biết là cậu chiếm tiện nghi của hai người họ hay ngược lại nữa, tuy ngược của hai người có phần không lớn nhưng chúng vẫn có, cỡ A-B đấy chứ, hơn cậu còn bị tra tấn bởi một vài cặp mắt tò mò của mấy cô nữ sinh khác không có chuyện làm.

“Tàu sắp đến ga Kyoto trong ít phút nữa. Quý khách vui lòng kiểm tra hành lý...” Thông báo từ loa tàu nhằm thông báo cho mọi người chuẩn bị. Cuối cùng cũng sắp đến nơi rồi.

“Chuẩn bị xuống tàu nào mọi người.” Negi hăng hái nói, đã đến nơi khiến cậu còn hào hứng hơn nữa cơ. Mọi người đang sửa soạn lại đồ đạc chuẩn bị xuống tàu.

Tuy không có mang theo nhiều đồ, vì đã có không gian trữ vật, nhưng gia đình Phi Linh vẫn phải mang theo chút đồ để đánh lừa ánh nhìn của người xung quanh chứ. Và Phi Linh và Chachamaru là người giữ hết hành lý của cả nhà.

Và sau đó mọi người đi xe theo chuyến đặt sẵn để đến đền Kiyomizu. Khi đến nơi, cảnh trí đập vào mắt mọi người là nó ở trên cao, núi bao vây xung quanh gần $\frac{3}{4}$ ngôi đền.

Kiyomizu là ngôi đền được xây dựng vào năm 778, bản thân ngôi đền cũng được xây dựng ngay trên núi, được bao phủ xung quanh bởi màu xanh của cánh rừng mát mẻ.

Vừa mới đến thôi, mọi người đã hào Fppb9LZv hứng chụp ảnh lưu niệm rồi, sau khi đã chụp ảnh xong, mọi người tiến vào trong khuôn viên của đền.

Ai cũng có cái để mà ngắm và thỏa sức chụp hình.

Tại một nhóm, Yue vừa cầm một hộp nước hoa quả, vừa kể.

“Nơi này thường dùng làm nơi để tổ chức ca múa, diễn thông về Phật Nghìn Tay...”

Negi ngạc nhiên với vốn kiến thức Yue, Yuna không khỏi khen ngợi Yue.

“Yue rất thích tìm hiểu về chùa chiền tượng phật mà.” Haruna giải thích cho Yuna.

Tại một nơi khác gần đó, cũng là các cô gái của lớp 3-A ngắm cảnh tại ban công, nhìn xuống đúng là rất cao, nhưng ngược lại với độ cao chính là phong cảnh rất đẹp.

Tham quan một chút phần ngoài của đền, đoàn dã ngoại tiếp tục hướng đến kiến trúc khác của đền, đi qua một dãy các bậc thang. Các cô nữ sinh lại náo nức với câu chuyện về hòn đá bói tình duyên của Yue, hòn đá đó đặt ngay gần lối vào khi chúng ta bước lên đến điểm cuối của đoạn bậc thang này.

Quá trình để bói tình duyên là như này, có một hòn đá đặt ở ngay khi hoàn thành việc đi thang bộ, và cách hòn đá đó 20m chính là một hòn đá

khác, Yue nói rằng khi nhắm mắt lại và bước đi từ hòn đá đầu đến hòn đá cách 20m đó thì tình duyên sẽ như ý.

Ayaka, Makie và cả Nodoka đều muốn tham gia, mọi người ở ngoài đứng cổ vũ và chỉ đường, chẳng cay Nodoka khá là hậu đậu, mọi người chỉ cô đường đúng, cô lại đi đường sai.

“Mình có linh cảm chẳng hay ho gì khi trò Yukihiro và trò Sasaki tham gia vụ này.” Phi Linh tự lẩm bẩm. Trong lúc đó Illyasviel cũng muốn tham gia nhưng có chút không tự tin về vụ tình cảm này, Eriserine dĩ nhiên chẳng để tâm đến trò này rồi.

“Tớ cược 50 yên cho Makie!!”

“100 yên cho lớp trưởng!”

Vì Nodoka đã hoàn toàn rời khỏi trận chiến tình duyên này nên cả đám đã biến trận đấu này thành 1 vụ cá cược không hợp pháp với hai đối thủ.

“!!!” Lại 1 lần nữa, Phi Linh lại cảm giác được dấu hiệu của ma lực ở đây. Linh lực là một cách gọi khác của ma lực mà thôi, còn nhớ hay không đã từng đề cập đến pháp sư phương Đông cùng phương Tây, phương Tây gọi nó là ma lực, còn phương Đông chính là gọi linh lực. Cho nên ở đây pháp sư phương Đông thường sẽ gọi năng lượng thi triển là linh lực.

Quảng đầu đi từ từ, nhưng ngay sau đó.

“Xác định mục tiêu, tớ đi trước đây!”

“Á! Lớp trưởng chơi xấu!” Makie thốt.

Ayaka đột nhiên tăng tốc, cô chạy nhanh đến phía hòn đá cỡ trung nằm ngay trước mặt cô, khiến mọi người bất ngờ tưởng rằng cô ăn gian, nhưng

nhờ cách nào đó mà Ayaka không hề mở mắt, Makie lại ăn mở hờ mắt để đuổi theo Ayaka.

“Ăn gian! Cậu chơi mở mắt phải không?” Makie mở hờ mắt mà rượt theo Ayaka.

“Hô hô hô! Tớ đạu cần phải làm thế! Lần này tình cảm của tớ với giáo viên “N” sẽ được đảm bảo rồi!” Ayaka tự tin giọng điệu, cô cười nói.

“Kya!!!”

Tiếp đó, 1 chuyện chả ai ngờ, hai cô gái đang thi đua với nhau đột nhiên rớt tọt xuống 1 cái hố. Ai làm 1 cái hố ngay giữa đường như thế cơ chứ?

Mọi người thấy thế cũng bị hốt hoảng 1 chập, sau đó mọi người chạy lại trước cái hố để xem.

“Lại là ếch ư?!!” Giọng của Ayaka và Makie hét toáng lên ngay dưới cái hố, mọi người ở trên nhìn xuống thấy hai người họ ở dưới với cái tư thế hơi thiếu tế nhị một chút, còn nữa là có cả đồng ếch cùng họ nữa.

Phi Linh nhìn lại tự hỏi, bọn thuật sĩ ở Hiệp Hội Pháp Sư Kansai sao toàn làm mấy trò con nít không thế?

Negi và Asuna cùng một số bạn nữ khác cùng nhau kéo Ayaka và Makie khỏi cái hố chứa đầy ếch. Trong lúc đó, Nodoka cuối cùng đã mò ra được hòn đá được coi là đích đến một cách khó mà hiểu được.

“Cậu làm trò gì vậy hả lớp trưởng? dám đây là trời phạt cái tội ăn gian đó!” Asuna trách móc Ayaka một chút.

“Gì...tớ không ăn gian mà!” Ayaka chối cãi.

Cười hờ cho cuộc tranh cãi này, Negi ngó nghiêng xung quanh nhằm tìm ra ai giở trò. Negi ngẫu nhiên lại nhìn thấy Setsuna ở gần đó.

“Bỏ đi, giờ tới suối Otowa nào.” Asuna dẹp mọi chuyện và đề xuất. Phi Linh lúc này đi đến kế bên Negi trong lúc cậu ta vẫn đang suy nghĩ. Cậu đặt tay lên đầu Negi và nói.

“Nhóc Negi này, đừng có nhìn người mà đoán nọ, không tốt cho lắm đâu.” Phi Linh nhẹ khuyên bảo và trong đó có ẩn ý rằng Setsuna không phải như Kamo nói.

Sau đó Phi Linh quay lại với Eriserine, Negi đứng nhìn bóng lưng cậu và lấy tay sờ lên đầu rồi suy nghĩ.

“Anh nói với nó điều đó làm gì? Như vậy mất cả trò vui!” Eriserine có hơi hậm hực.

“Ma~ mặc dù anh nói như vậy nhưng chắc gì nhóc ấy đã nghe và làm theo. Con chồn kia nói nhiều thứ thừa thì nhóc ấy cũng tin thì lời anh có đi vào đâu.” Phi Linh nhúng vai giải thích với Eriserine.

“Oa! Hình như là nước suối như ý phải không?” Illyasviel vừa chỉ tay về phía 3 dòng nước chày xuống từ phía trên của 3 đường dẫn nước được làm bằng gỗ được thiết kế chảy xuống một chiếc hồ từ trên cao.

“Tính từ phải qua là sức khỏe, sự thành đạt và hôn nhân....” Yue đáp lại với Illyasviel.

“Sức khỏe, thành đạt, hôn nhân...” Illyasviel tự thì thầm và suy nghĩ về ba điều này. Cô bé hình như không thể quyết định mình nên hứng nước ở dòng chảy nào. Sức khỏe thì cô không lo bởi vì cơ thể cô bất tử, thành đạt thì, tuy có hơi khó nói, nhưng với Chén Thánh, có lẽ không có gì không làm được, con về hôn nhân...

Illyasviel vẫn chưa có ý nghĩ hay dự định về nó cả. Cô bé đành từ bỏ việc dùng ráo hứng nước từ dòng chảy ở ngay phía trên trong khi mọi

người ai cũng hứng nước ở dòng chảy hôn nhân. Nhìn mọi người chen chúc nhau trông cũng rất vui.

Hứng xong, mọi người ai cũng uống nước trong ráo mình vừa hứng, uống liên tục càng nhiều càng tốt, nhưng không hiểu sao uống xong thì cả đám lẫn ra ngủ.

“Trời ạ! Trong nước có rượu sake!” Phi Linh lo lắng nói, cậu quay tìm Eriserine, hình như cô vợ của cậu vừa lấy một ráo từ cái này để uống thì phải.

“Uwa?! Eri?!” Tự nhiên cậu bị kéo xuống nằm trên đất, Eriserine thân người nhỏ nhắn ngồi lên người của cậu, vẻ mặt đỏ ửng, đôi mắt cong xuống một cách yêu kiều, hơi thở có phần hơi nóng.

“Linh...” Eriserine lừng chừng nói.

“Eri, em bị say thật đó hả?” Phi Linh không dám suy nghĩ bậy bạ vào lúc này, cần phải ngăn Eriserine lại trước khi cô làm cái gì đó, nếu không thì tai họa ập vào thế giới cũng không chừng.

“Em nóng quá....” Eriserine áp sát cơ thể cô vào người cậu, nhìn từ góc nhìn của Phi Linh có thể thấy chiếc của Eriserine đang phanh phui ra một bộ ngực khiêm tốn, chân của Eriserine đang thúc giục phần dưới của Phi Linh một cách khiến cậu khó mà kiểm soát.

Phi Linh tâm có chút loạn, cái này là thật hay giả đây? Eriserine đúng là chơi ác!

Phi Linh chịu thua rồi. Và lúc này thì...

Eriserine hôn nhẹ lên trán Phi Linh một cái, sau đó cô đứng lên.

“Fuhu...lừa anh đúng là vui khó tả!” Eriserine cười một khoái chí nói. Phi Linh nghe vậy lập tức cứng đờ cả người, hóa ra cậu nghĩ Eriserine đang đùa giỡn là thật, nhưng cách Eriserine diễn thật làm cậu không thể nào kiềm chế được cơ thể mình, mặc dù tâm trí vẫn có suy nghĩ ổn định.

“Em đùa quá rồi, làm anh chết mất!” Phi Linh than thở với Eriserine.

“Cái đó ít nhất nên như thế, em chán lắm!” Eriserine nói.

“Rồi, sắp tới có trò vui phải không? Em cứ tận hưởng là được rồi, anh không có khiến cho nó kết thúc sớm đâu.” Phi Linh dỗ Eriserine mất một lúc, sau đó nhìn xem các nữ sinh lớp 3-A, xem tí nữa các giáo viên khác biết chuyện có rượu rồi, nếu mà biết thì chuyển đi coi như tan tành, cũng may là không có ai nghi ngờ.

Sau đó, đoàn dã ngoại bắt xe buýt những em bị say về khách sạn. Illyasviel cũng mau chóng giúp đỡ mọi người di chuyển các bạn khác, cũng may cô suy nghĩ kỹ không uống mấy thứ nước đó, không thì tình trạng không biết sẽ như thế nào. Nghĩ đến Illyasviel thực sự có phần hơi rùng mình. Không biết có làm gì xấu nếu có chuyện đó xảy ra.

Phi Linh nghĩ đến cô nàng Setsuna, khi không lại biến mất, không đi chung với mọi người, làm cho hiểu lầm của nhóc Negi ngày càng lớn, mọi chuyện càng lúc càng khó mà giải thích.

“Ít nhất muốn bảo vệ con bé Konoka thì cũng đừng đi đâu xa con bé chứ.” Phi Linh tự nói với bản thân, và đó là lời khuyên cậu muốn nói cho Setsuna nhưng tạm thời thì chưa có dịp rồi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 287: Giúp Đỡ

Bắt xe buýt và đến khu du lịch Arashiyama, vì không thể nhờ vào các giáo viên khác để dìu các bạn đã say về phòng nên Phi Linh đành cố gắng một cô về phòng, và vì lý do “thấy toàn bộ và không được nói” mà Phi Linh lúc này cố gắng Ayaka phía sau lưng.

“Anh đi tắm đây, tổ giáo viên đến giờ tắm rồi.” Khi quay về phòng của mình, Eriserine ngồi trên ghế, giáo viên được sắp xếp ở phòng riêng với học sinh nên không có chuyện Eriserine và cậu ngủ chung với nhau rồi, nhưng Eriserine đột nhiên xuất hiện trong phòng của giáo viên nam, may là Nitta-sensei và Naruhiko-sensei đã đi trước đến phòng tắm rồi.

“Ồ, đợi em tắm rồi anh tắm chung luôn đi~” Eriserine cười nói.

“Thôi em muốn anh chết thế nào chứ kiểu chết đó anh không ham.” Phi Linh nói.

Sau đó Phi Linh rời khỏi phòng nghỉ của giáo viên nam và đi đến phòng tắm, Eriserine cũng không có hứng lại nếu không có Phi Linh, nên cô cũng đi khỏi đó.

Tại phòng tắm dành cho nam.

Lúc Phi Linh đi vào thì hai giáo viên Nitta và Naruhiko đều đã tắm xong rồi.

“Làm cái gì mà nhanh thế? Không lẽ mình công người mà cũng làm thời gian trôi nhanh vậy à?” Phi Linh lẩm bẩm, thường thì tắm nước nóng

phải lâu lắm. Nhìn lại đồng hồ treo trên tường ở phòng thay đồ, lúc này đã khoảng 7 giờ rồi.

“Thế...mình lại tắm 1 mình rồi...” Phi Linh tự nói với chính mình.

Tại trong tầm mắt của Phi Linh là một phòng tắm lộ thiên, hơi nước xông lên do nhiệt độ của nước cao và những bệ đá trong nước nhú lên cũng tạo cho bể nước nóng này thêm phần đặc sắc, rất đẹp.

Gió thổi vi vút trên núi nên ở đây cũng mát.

“Sao mình thấy lẻ loi quá...” Phi Linh giọng từ từ hạ thấp xuống.

“Ai nói rằng anh ở đây một mình.” Eriserine khi nào đã ở ngay kế bên Phi Linh và chẳng có thứ gì che thân cả.

“Đúng rồi, có em ở đây làm sao anh cô đơn được cơ chứ.” Có hay không cậu đã biết thế Eriserine cũng lầy lội mà xuất hiện trong này.

“Haizz...Để anh gội đầu cho em.” Phi Linh đành chọn việc này để làm.

“Umu.” Eriserine gật đầu đồng ý, sau đó cả hai bước sang một bên của bể tắm là 1 khoảng trống để tắm rửa.

Phi Linh lấy dầu gội từ chai đã có sẵn trong phòng tắm, chà trên tay cho đến khi ra bọt rồi gội đầu cho Eriserine.

Sau khi gội đầu cho Eriserine xong thì Phi Linh cũng tự mình gội rồi Phi Linh xuống bể tắm nước nóng đầy hơi nước. Nước nóng nhưng không khí rất mát làm cho việc tắm lộ thiên không thấy lạnh chút nào, ngược lại rất thoải mái.

Eriserine dáng người nhỏ nhắn, cô thuận tiện ngồi vào lòng của Phi Linh. Không khí có phần mùi mẫn hơn nhiều.

“Nghĩ lại hình như chúng ta chưa tắm với nhau bao giờ nhỉ?” Phi Linh thấy không khí khá im lặng nên cậu mở lời bắt chuyện trước.

“Vậ à...” Eriserine đáp.

Rầm.....

Đột nhiên ở bên bể tắm nữ vọng ra tiếng động lớn ầm ỹ khiến bầu không khí mùi mẫn của Phi Linh cùng Eriserine tan đi.

“Bọn chúng lại có chuyện rồi.” Phi Linh thở dài, sắp tới lại nhiều thứ để xử lý rồi.

“Umu...” Eriserine ngâm mình trong nước lâu và ngồi với Phi Linh hơi lâu nên cô ngủ gục mất rồi, vừa rồi chỉ là thoáng cô nghe và theo phản xạ mà đáp lại thôi.

“Yare yare~ Buồn ngủ tới mức này sao?” Phi Linh nhận ra Eriserine đã thiếp đi mất rồi, nên cậu chỉ tự nói với mình câu vừa rồi.

“...” Phi Linh lúc này phải lau cả thân thể cho Eriserine thay vì sử dụng Phép Thuật để hong khô người cho cô, bởi vì Eriserine vô cùng mẫn cảm với Phép Thuật, có khi dùng đến ma lực còn khiến cô ấy dễ dàng tỉnh giấc còn hơn là việc lau cơ thể một cách thủ công.

Dường như đã quen với việc quan sát cơ thể của Eriserine, Phi Linh chẳng thấy có gì lạ, cậu không hề thấy đỏ mặt xấu hổ vì phải nhìn thấy “chúng”. Giống như kiểu là “Eriserine thì chúng ra sao cũng được, cậu nhìn quen rồi”.

Khi đã lau mình xong cho Eriserine, Phi Linh lấy khăn tắm che lại cho cơ thể nhỏ nhắn của cô và bế cô lên. Sau đó là đi ra ngoài.

“!!!” Lúc ra thì Phi Linh nhìn thấy Konoka và Asuna đang đứng phía bên ngoài bể tắm nữ, hình như hai người nghe được tiếng động bên trong phòng tắm. Phi Linh xoay người len lén chuồn đi trong yên lặng.

“Are~ hình như có ai đó vừa mới đi qua đây phải không vậy?” Konoka quay lại phía Phi Linh, nhưng Phi Linh không có đó.

“Hả? Cậu bị sao thế? Làm gì có ai.” Asuna nhìn Konoka nói.

“Ừ, chắc mình nhìn nhầm.” Konoka cười nói.

Trong lúc đó một góc của hành lang chỉ ở ngay đó, Phi Linh đã nhanh chóng kịp thời rẽ vào để hai cô gái không thấy mình nữa.

“Hên thật! Xém nữa là hai đứa nó thấy Eri trong bộ dạng này với mình từ trong phòng tắm ra thì không biết sẽ có chuyện gì nữa...” Phi Linh vừa kịp trốn không khỏi cảm thấy may mắn.

Sau khi đã thoát được ánh nhìn của mọi người như một ninja, Phi Linh đến được phòng của Eriserine và Illyasviel cùng với Chachamaru, Zazie và Setsuna vẫn chưa về.

“Ế?! Sao Phi Linh không gọi Illya đi tắm cùng?” Illyasviel hơi bất mãn, Chachamaru đảm nhận việc sắp xếp cho ngủ cho Eriserine.

“Thôi nào, Illya. Con chuẩn bị đi ngủ chung với Eri đi. Ta cũng mệt lắm rồi.” Phi Linh phiền muộn nói.

“Hừm mu.....” Illyasviel không can tâm gặm gừ một cách dễ thương.

“Thôi ta đi đây. Illya nhờ và em nhé Rainyday-san.” Phi Linh mở cửa kéo và đi ra ngoài.

Trên đường đến hành lang Phi Linh đi với tốc độ không hề nhanh chút nào, cứ như cậu đang bán chút thời gian chỉ để đi bộ trên hành lang này

vậy.

Đi một cách vô định, Phi Linh lại gặp cô bé Setsuna đang bắt ghế lên và dán một vài tấm bùa trên khung cửa lối ra vào.

“Em làm gì thế, Sakurazaki?” Phi Linh nhìn Setsuna mà hỏi. Bị hỏi, Setsuna giật mình, quay lại và định rút thanh kiếm ra, nhưng vì thấy Phi Linh là người gọi mình nên không rút kiếm nữa.

“Vâng...” Setsuna có vẻ không biết Phi Linh cũng là “pháp sư” nên biết phải nói thế nào.

“A! Phi-sensei, Sakurazaki-san!” Negi và Asuna từ một phía cầu thang đi xuống, không biết là làm gì, có lẽ cũng vô định dạo chơi như Phi Linh.

“Bạn đang làm gì vậy?” Negi thắc mắc nhìn Setsuna hỏi.

“...” Setsuna nhìn Phi Linh im lặng không nói.

“Oi cha! Tưởng Sakurazaki biết danh tính của thầy rồi chứ. Nhóc Negi hỏi thì về nó thì em cứ nói, thầy cũng là pháp sư mà.” Phi Linh cười giải thích. Bên Negi và Asuna đã biết từ lúc đi quán ca-fê hôm kia rồi nên không quá bất ngờ lắm.

“...! Vậy ạ. Em đang lập kết giới để chặn bọn shikigami...” Setsuna nghe Phi Linh, không hề nghi gì, và cô nói dự định của mình khi trèo và dán những tấm bùa lúc này.

Sau đó Negi và Asuna xuống cầu thang và đến một chiếc ghế nghỉ để ngồi đồng thời mua một chút nước uống từ máy bán hàng tự động gần đó.

“Ừm...Setsuna này...Bạn biết dùng Phép Thuật của người Nhật không?” Negi thông thả hỏi Setsuna.

“Vâng...nó để bổ sung cho kiếm thuật của em.” Setsuna đi xung quanh và dán những tấm bùa nhưng không quên trả lời Negi.

“Ra thế! Vậy cô chắc như một kiếm thuật sĩ rồi!” Kamo đứng trên đầu Negi và nói.

“Mà Kagurazaki cũng biết về Phép Thuật sao?” Setsuna băn khoăn về việc người lạ biết về Phép Thuật nên hỏi

“Được mà, không sao đâu!”

“Là người trong cuộc luôn ấy chứ!”

Negi nói và Asuna thêm vào ngay sau đó.

“Cơ mà, lúc này thầy nghe có tiếng động khá lớn trong phòng tắm nữ. Bộ có chuyện gì sao?” Phi Linh thắc mắc.

Nghe được Phi Linh hỏi, Negi lẫn Setsuna nhìn cậu sau đó quay sang nhìn nhau rồi hơi hơi đỏ mặt. Phi Linh cảm thấy không khí hơi lạ nên đổi chủ đề.

“Thôi. Chuyện đó chắc không hay ho gì...(dù sao bên mình cũng có tốt gì).” Phi Linh nói nhưng trong tâm thầm nghĩ thoáng lại vụ Eriserine bay vào bể tắm chung với cậu.

“...Trở ngại đối phương gây ngày càng tăng...Nếu cứ tiếp tục thế này, càng thêm nguy hiểm cho tiêu thư Konoka, chúng ta cần phải có biện pháp để đối phó với chúng.” Setsuna nghiêm túc nói.

Cô quay sang nhìn Negi.

“Negi-sensei này, nghe đâu thầy là 1 pháp sư phương tây thuộc loại cao tay, thầy nghĩ có cách gì không? Mà hình như đối phương cứ lần tới là do biện pháp của chúng không mấy tác dụng.”

“X...xin lỗi mà!” Negi như bị ghim vài mũi kim vào chỗ đau, có vẻ cậu ta còn non nên không có mấy cách xử dGHc45p4 lý.

“VẬY...cô thật sự bên phe chúng tôi à?” Kamo hỏi.

“Vâng!” Setsuna đáp.

“Hình như con chồn này vẫn hay nghi ngờ người khác quá nhỉ.” Phi Linh và Asuna tư tưởng lớn gặp nhau. Kamo hơi thộn cái mặt ra nhưng nó nhanh chóng xin lỗi Setsuna, cả Negi cũng thành thật xin lỗi cô.

“Bạn có thể cho tôi biết rõ hơn về đối phương được không?” Negi hỏi.

“....Đối phương là những thuật sĩ onmyou (âm dương), một phân nhánh của Hiệp Hội Pháp Sư Kansai, thế nên họ cũng biết sử dụng shikigami...”

“Những thuật sĩ này xuất hiện ở Kyoto từ lâu rồi, họ sử dụng thuật Onmyou riêng biệt của người Nhật. Cũng như các pháp sư tây Phương như Negi-sensei và Phi-sensei, điểm yếu của họ là không tự phòng vệ được khi niệm chú.”

“Nếu các pháp sư Tây phương có partner trợ giúp thì những thuật sĩ Onmyou đẳng cấp cao dùng quỹ Zenki (tiền quỹ) và Goki (hậu quỹ) để tự vệ. Bao lâu vị thuật sĩ còn, không gươm giáo hay Phép thuật nào có thể tác động đến chúng.”

“Zenki và Goki à?” Negi lăm bằm. Asuna có vẻ ngu người. Phi Linh gật đầu đã hiểu.

“Hơn nữa, Hiệp Hội Pháp Sư Kansai cũng có mối quan hệ mật thiết với võ đường Shimeiryuu. Shinmeiryuu bản chất là 1 tổ chức trừ tà, bảo vệ kinh đô. Không nói sang gì, nhưng họ thực là một lực lượng thiện chiến. Nhưng kiếm sĩ Shinmeiryuu kết hợp với các thuật sĩ sẽ thành 1 tổ đội khó lường...” Setsuna liên tục giải thích mọi thứ cho mọi người.

“Chà...Thầy không có ý nói gì, nhưng thầy thực sự muốn quan chiến thử các tuyệt kỹ mà kiếm thuật phái Shinmeiryuu đấy.” Phi Linh cười nói.

“Phi-sensei là một kiếm sư sao?” Setsuna nhìn Phi Linh mà thắc mắc.

“Ừm...tạm gọi như vậy cũng được.” Phi Linh gật đầu đáp.

“Nói như Setsuna thì Shinmeiryuu cũng là kẻ thù sao?!” Negi lo lắng nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 288: Có Chuyện Bất Thường?

“E là họ sẽ xem em như 1 kẻ phản bội, vì em đã bỏ Kansai đến Kantou. Nhưng vì muốn bảo vệ tiểu thư, em không thể làm khác.”

Setsuna nói.

“Chỉ cần cô ấy an toàn là em mãn nguyện rồi.”

Nhìn Setsuna bày tỏ 1 cách rất chân thành, Negi và Asuna có vẻ như đã bị thuyết phục bởi tấm chân tình.

“Hiểu rồi, Sakurazaki!” Asuna đột nhiên đứng dậy và mạnh miệng hô. Hành động này khiến ba người ngồi gần chú ý hướng hết ánh mắt về cô.

“Biết cậu không hề ghét Konoka là đủ rồi! Bạn của bạn mình cũng là bạn, phải không? Tớ sẽ giúp cậu!” Asuna lời lẽ vui vẻ nhưng nửa phần đáng tin đấy.

“Kagurazaka...”

“Đúng rồi! Quyết định vậy đi!” Negi tán thành.

“Đội thiên thần hộ mệnh lớp 3-A được thành lập!! Chúng ta sẽ bảo vệ lớp 3-A khỏi Hiệp Hội Phép Thuật Kansai!” Negi tự biên tự diễn.

“Tên gì kỳ vậy?!” Asuna thắc mắc.

“...” Phi Linh im lặng từ nãy đến giờ để cho mấy cô cậu này thông thả nói chuyện.

“Phi-sensei? Thầy nghĩ sao?” Setsuna là người chú ý đến Phi Linh từ đầu đến giờ, cô thấy Phi Linh không lên tiếng vì tôn trọng mấy cô cậu này, nên cô cũng muốn hỏi ý kiến của Phi Linh về việc này.

“Ừm...ngay từ đầu thầy đã thấy ý định của em rồi. Thầy là 1 giáo viên, thầy không thể thấy học sinh của mình gặp nguy hiểm mà không cứu được.” Phi Linh cười nói.

Setsuna nghe được không khỏi mừng rỡ, dù sao Phi Linh cũng là người lớn, hơn nữa là pháp sư, có thể sẽ giúp được rất nhiều.

“Nếu em đã cố gắng đến như vậy để bảo vệ Konoe, thế thì em có thể sang bên phòng của nhóm 1 để ngủ cũng không thành vấn đề. Có gì thì nhóc Negi sẽ chịu trách nhiệm.” Phi Linh chỉ ngón cái về phía Negi.

“Đúng vậy, đúng vậy....ủa? Sao tôi lại phải chịu trách nhiệm?” Negi gật gật đầu nhưng sau đó lại thắc mắc.

“Tất nhiên là vì nhóc là chủ nhiệm rồi.” Phi Linh nói.

“Đúng rồi...” Negi vẻ mặt bí xị. Asuna cười vào mặt Negi.

“Thôi không cần như vậy đâu thầy, chỉ cần nhờ Asuna là được rồi, em sẽ đi cùng cậu ấy sẽ xem qua một chút.” Setsuna nói.

“Em muốn sao cũng được.” Phi Linh nói.

“Thôi tôi đi canh gác xung quanh, có khi đối phương sẽ quay lại...” Negi gác chuyện chịu trách nhiệm kia sáng 1 bên rồi chạy đi.

“Ấy! Chờ chút, Negi!” Thấy Negi vội vội vàng vàng, Asuna gọi Negi.

“Không sao đâu. Bọn mình đi canh các phòng là được.” Setsuna nói với Asuna, sau đó nhìn Phi Linh.

“Vậy mọi chuyện nhờ thầy hỗ trợ, Phi-sensei.”

“Ừm, cứ để thầy lo.” Phi Linh nói. Sau đó Setsuna và Asuna chạy về phòng của nhóm 5.

“Oái!”

“Ồi!”

Setsuna và Asuna vừa mới rời đi, Phi Linh lại nghe tiếng Negi và 1 người nào nữa thốt ở ngoài kia. Phi Linh bước ra ngoài cửa, nhìn qua tấm kính, cậu thấy Negi đang giúp 1 cô giúp việc thu gom lại đồng khăn lau bị rơi lung tung ra ngoài.

“Tên nhóc này hậu đậu thế?” Phi Linh đổ mồ hôi.

Sau khi đã dọn xong, Negi liên tục xin lỗi và tiếp tục chạy ra khỏi khách sạn.

Cô gái giúp việc tóc đen hơi dài, lấy cặp kính ra và đeo lên, sau đó đột nhiên có 1 vài con khỉ ngáo ngáo xuất hiện.

“Một tiểu pháp sư dễ thương đấy, phải không nào?” Cô gái thì thầm.

“Ồ, biết tên nhóc đó là pháp sư cơ à? Cô không phải dạng tầm thường đâu nha.” Phi Linh đứng kế bên cô và nói.

“...” Cô gái do nghe được tiếng Phi Linh mà quay lại, cô nhìn Phi Linh, Phi Linh khoanh tay đứng trước mặt cô gật đầu. Cả hai im lặng.

“Kya!!!!” Cô gái như có tật giật mình khi nhìn thấy Phi Linh. Sau đó vội vã chạy vào trong khách sạn.

“Hửm? Làm cái gì hoảng thế? Ồ mà...hình như trên người cô ta có tỏa ra ma lực...” Phi Linh nhìn bóng lưng cô gái kia đẩy chiếc xe vội vã mà

nhúu mày.

“Ma~ kệ vậy.” Phi Linh nhúng vai, sau đó đi về phòng của mình.

“Tên kia danh phận là cái gì? Hẳn ta nói “pháp sư”, không lẽ hẳn cũng là một pháp sư phương Tây sao? Mình không cảm nhận bất kỳ linh lực gì từ hẳn cả...” Cô gái tóc tên lúc này chạy vội đi lúc này giảm tốc, ngực vẫn đang nhấp nhô do mệt.

“Nếu tên kia là đó có lẽ không vấn đề gì đâu. Nhìn bảnh trai nhưng chỉ là tên đầu đất thôi.” Cô gái lẩm bẩm.

Mười lăm phút sau. Sau khi Setsuna và Asuna đến phòng nghỉ của nhóm 5.

“Tớ đi trước đây.” Sau khi đã biết Konoka không có vấn đề, Setsuna an tâm giao việc trong coi lại Asuna và chào tạm biệt.

“Lát gặp nhé.” Asuna vẫy tay tạm biệt Setsuna. Setsuna rời đi.

“Haa...Mệt thật...” Asuna cởi áo khoác để lộ ra bộ đồ ngủ của khách sạn dành cho khách.

“Um...ai đó?...Asuna?” Konoka bỗng dừng đang ngủ lại thức dậy.

“A, xin lỗi, tớ lỡ làm cậu thức...” Asuna xin lỗi.

Konoka lật chăn mình ra và đứng dậy, do vừa mới thức nên hơi có phần mớ ngủ mà đi đứng không được vững vàng.

“Này, cậu đi đâu vậy?” Asuna thấy Konoka đột ngột quá nên hỏi. Dù sao cô cũng đang giám sát Konoka mà.

“Toilet...” Konoka vừa đi vừa đáp.

“Ồ~cẩn thận nhé!”

“Ừ~”

“...Oa, buồn ngủ quá rồi!” Asuna lấy tay che miệng mình lại trong khi đang ngáp.

Mười phút sau...

“Kỳ vậy...” Asuna đột nhiên có cảm giác gì kỳ lạ nên không ngủ được.

“Cậu chưa ngủ nữa hả, Asuna?” Yue cũng mơ màng tỉnh dậy vì muốn đi toilet.

“Yue, cậu cũng dGCpTc3p đi toilet à?” Asuna hỏi.

“Ừ, bộ có người trong toilet à?” Yue vẻ mặt hơi khó chịu, chắc cô nhìn lâu rồi đây. Asuna vẻ mặt ngày càng lo lắng hơn, nhưng vừa nãy năm phút trước cô đã vào mà hỏi thử nhưng bên trong có giọng Konoka nhưng lại là “đang có người” liên tục.

“Bạn Kagurazaka! Tiểu thư Konoka đâu?” Setsuna đột nhiên mở xăm cửa ra mà hỏi Asuna, Yue không thể nào chịu nổi nữa, vẻ mặt có phần đỏ chót.

“C...cậu ấy vẫn còn trong toilet...” Asuna chỉ chỉ về phía lối vào toilet.

“Bao lâu rồi?!” Setsuna bộ dạng gấp gáp hỏi.

“Mười phút rồi đấy...Ư...” Yue nhảy từng từng vì cô không thể di chuyển được nữa thì phải, có chút đáng thương.

“Konoka, cậu còn trong đó chứ?” Asuna gõ cửa toilet. Và đáp lại cậu là “đang có người” như lúc này cô đã nghe.

“Konoka!! Tổ đang cần đi gấp này!!!” Yue chạy lại đập cửa liên hồi, ý chí sắt đá cỡ nào mới khiến cô tiến được đến cửa toilet.

“Đang có người....” Vẫn câu trả lời tương tự, giọng ý chang mà ngữ điệu cũng y chang đến khó chịu.

“Ư...ư...” Đáng thương cho cô gái dễ thương của lớp 3-A, Yue chịu hết nổi không, cô đang khóc đấy.

“T...tớ nhịn hết nổi rồi....” Yue giọng yếu ớt nói. Trong khi Asuna và Setsuna đã nghi vấn chuyện này đến cực điểm rồi.

“Tiểu thư, tôi xin thất lễ!” Setsuna đồng thời cùng với Yue đang rất gấp gáp phá cửa mà vào. Bên trong toilet lại không có bóng dáng của Konoka, thay vào đó là 1 tấm bùa phát ra tiếng.

“Chết tiệt! Chúng ta bị lừa rồi!” Setsuna tức tối quát. Trong khi đó Yue mặc kệ trời trăng mây gió mà đuổi hết hai cô nàng khác ra ngoài để có thể thông thả đi toilet.

“Kagurazaka, cậu đi thông báo cho Negi-sensei và Phi-sensei đi, mình sẽ đuổi theo.” Setsuna nói.

“Khoan, cậu có biết đường nào mà mò?” Asuna hỏi.

“...” Setsuna không thể không chấp nhận điều Asuna vừa nói.

“Hả?! Tiếng của Negi?” Asuna đột nhiên tự lẩm bẩm.

Phi Linh lúc này không ngủ được. Cậu lại ra ngoài hóng gió một chút. Trông cậu khá cô đơn, cậu không có mang theo cái gì dùng làm đồ nhắm hay bia để uống cả, tuy là người lớn rồi nhưng cậu cực kỳ ghét bia và rượu, thuốc lá tương tự như vậy, nó làm cậu khó chịu cực kỳ, cũng vì vậy mà cậu chẳng bao giờ dùng túy quyền một cách thành thực được.

“Oiya~ trăng hôm nay khuyết nhưng sao lại có một con khi to thế nhỉ?” Phi Linh hí mắt lại nhìn vào bóng đen được soi sáng bởi ánh trăng khuyết, hình dáng của một con khi, nó nhảy rất cao, và đáp xuống ở ngoài xa xa khách sạn.

Nhìn con khi, Phi Linh chợt nhớ ra, lúc nãy khi nhận lời giúp đỡ Setsuna, cậu lại quên không cho cô cái gì để liên lạc.

“May là mình còn có định vị tọa độ của con bé.” Phi Linh lẩm bẩm.

“Không biết bọn họ giờ đang làm gì?” Phi Linh hoàn toàn không có biết chuyện gì đang diễn ra ở ngoài đó. Con khi vừa rồi chính là người vừa Konoka đi, và chạm mặt Negi, Negi yếu thế hẳn bởi những con shikigami chặn mồm cậu lại và không thể đọc chú ngữ được.

“Mình nên kiểm tra một chút Eri và Illya đã ngủ chưa.” Phi Linh nói với chính mình, sau đó nhảy xuống từ mái nhà khách sạn và đi đến phòng của nhóm 6.

Cậu như một tên ninja, nhảy xuống và nhìn sang khe cửa sổ, lén lút quan sát tình hình của hai vợ con mình như thế nào. Eriserine đã chìm vào giấc ngủ rồi, dù tối ra sao, dù cô có mạnh cỡ nào thì Eriserine vẫn thích ngủ vào ban đêm thôi.

“Thật đúng tính lười của em chả bao giờ bỏ được cả.” Phi Linh cười.

“Ui da!” Phi Linh nhìn thấy 1 cây dao bay ngang qua mặt mình, sau đó nó biến mất. Phi Linh chột� đố mồ hôi lạnh vì cái này không ai khác ngoài Eriserine làm hết.

“Trời ạ! Cái này em cũng coi là chề sao?” Phi Linh than vãn.

Sau đó cậu đành để Eriserine ngủ tiếp, mặc dù biết Eriserine vừa mới tỉnh sau cái câu “khen” của cậu.

“Con nhóc kia bị bắt rồi.” Eriserine lăm bắm trong khi hai mắt vẫn đang nhắm lại. Zazie thực không dám manh động khi có Eriserine ở ngay trong phòn, mà dù sao cô cũng không có lý do gì để làm gì cả.

Phi Linh sau khi đi còn thiết lập một kết giới phong tỏa ma lực tuôn vào phòng Eriserine tránh cho cô nàng tỉnh dậy như lúc này.

“Hình như 1 bỏ sót 1 cái gì đó. Mình lại cảm nhận được có Phép Thuật hoạt động ngay trong khách sạn...” Phi Linh hiện đứng ở phía bên ngoài của khách sạn, một cây cầu bắc ngang qua khu du lịch Arashiyama.

“...lại có cả dòng ma lực còn đọng lại ở nơi này, không lẽ vừa mới có ai sử dụng Phép Thuật ở đây sao?” Phi Linh tò mò, cảm nhận về dòng chảy ma lực của như đã nói trước là rất nhạy bén, dù chỉ tiết ra một chút ít ma lực thôi cậu cũng nghe được. Phi Linh ngờ vực về việc bọn thuật sĩ đã đến đây.

Sau đó Phi Linh chạy theo dòng ma lực còn lưu đọng lại, phía phương hướng là nhà ga...

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 289: Cứu Trợ

Năm phút sau, Phi Linh sử dụng tốc độ của chính mình mà chạy đến nhà ga gần nhất, nơi cậu cảm nhận ma lực đang lưu động rõ rệt nhất.

“...Cảm giác này...tác dụng xua đuổi?! Quả nhiên bọn chúng đã đến rồi.” Phi Linh vắt tay lên cằm và tiếp tục từ từ lần theo dấu vết ma lực.

Đến trạm soát vé.

Phi Linh không có ý định phá cần chặn soát vé, nhưng cậu hiện đang mặc đồ của nhà nghỉ lấy đâu ra giấy tờ để kiểm tra.

“Xin lỗi.”

Phi Linh nói, sau đó cậu nhảy quá trạm kiểm soát và nhanh chóng chạy đến chỗ âm ỉ kia.

Do ma lực dấu vết kéo dài theo một cái đường ray, nên chắc hẳn là bọn thuật sĩ đã sử dụng Phép Thuật ở trên tàu. Phi Linh nhanh chóng đuổi theo chuyển tàu.

Chả mấy chốc bởi vì không có ai và cũng không đợi ai, nên Phi Linh chạy dọc theo đường ray mất hết không quá 10 phút.

Bang...

Ào ào.....

Ngay khi Phi Linh bước vào trong nhà ga kế tiếp sau khi đã chạy mất một quãng, tiếng động lớn phát ra từ bên trong, Phi Linh nhanh chóng chạy dọc theo khu vực chờ tàu

Đến khu vực đợi tàu, tại đó có vẻ như đang diễn ra một trận đánh, và một trong hai bên là phe của Phi Linh, Negi, Setsuna và Asuna, cả ba người đều ướn súng hết người, mà bộ đồ nhĩ dù có làm bằng chất liệu mềm thoải mái đi nữa thì nó hiện đang để lộ hết cả cơ thể có thể nhìn xuyên thấu luôn.

“Nhóc Negi, chuyện gì đang diễn ra thế? Bọn thuật sĩ đến rồi sao?” Phi Linh hô lớn thu hút sự chú ý của Negi.

“Phi-san!” Negi nghe được tiếng kêu quay lại nhìn thấy Phi Linh mà mừng rỡ. Mà phía trước, lại có một thân ảnh của con khi đang chạy và âm theo Konoka chạy đi.

“Konoe!” Phi Linh nhìn thấy dGiNjZhb Konoka đang bị đưa đi liền không thể không gọi tên cô.

Sau đó cả đám đuổi theo con khi to kia.

“Bạn Setsuna, thế này là thế nào? Không phải họ muốn cản chúng ta ư? Sao mụ khi kia lại chỉ nhằm vào việc bắt cóc Konoka?” Negi vừa chạy vừa hỏi.

“S..sự thật là trước đây có nhiều thành viên trong Hiệp Hội đã không đồng tình về việc để tiểu thư Konoka đến học ở Mahora thuộc miền Đông.”

“Chung quy mà nói, họ muốn lợi dụng sức mạnh của tiểu thư Konoka để kiểm soát toàn bộ Hiệp Hội Pháp Thuật Kansai.” Setsuna nói. Trông Asuna và Negi rất sững sốt khi nghe về điều này, Phi Linh vẫn không có đổi sắc mặt, và trong lòng thầm nghĩ, con người đúng là vẫn luôn tham lam...

“Cả em lẫn hiệu trưởng đều không ngờ họ dám làm việc này, bắt cóc cô ấy ngay giữa chuyến dã ngoại như vậy.”

“Nhưng Hiệp Hội Pháp Sư Kansai từ lâu đã có nhiều tai tiếng về mấy phi vụ bất chính, chẳng lạ gì khi để đạt được mục đích, họ sẵn sàng làm hại người khác.” Setsuna vẻ mặt rất nghiêm trọng, cô nói.

Chạy đến trạm soát vé khác. Phi Linh ổn định tốc độ song hành cùng Setsuna, cả hai nhanh chóng đi trước và “đi” qua trạm soát vé lần nữa.

Đuổi theo ra khỏi nhà ga, đến một quảng trường với hàng dãy các bậc thang có đến hơn trăm bậc.

Lúc này không thấy con khỉ to bự kia đâu mà lại thấy cô gái nhân viên tóc đen lúc này Phi Linh gặp, trong tay cô ta còn có một lá bùa.

“Hê hê, theo ta đến đây là khá lắm rồi...” Cô gái cười nói.

“A!”

“Cô ta bỏ bộ hóa trang à?”

Negi lẫn Asuna đều ngạc nhiên, Phi Linh mém nữa đầu đập xuống đất vì cô gái này cậu đã gặp nhưng không ngờ lại là thuật sĩ của Kansai.

“Đúng thế! Nhưng bọn mi chẳng đi xa hơn nữa đâu. Ném thử lá bùa thứ ba của ta đi.” Cô gái nhắc tay với lá bùa trong tay lên và cười nói.

“Đừng hòng!” Setsuna nhanh chóng phản xạ mà phóng thẳng về phía cô gái kia với thanh kiếm katana dài vắt bên hông.

“Bùa ơi! Hãy mở đường thoát thân cho ta!” Cô gái phi lá bùa ra, dòng chữ được viết bằng mực đen trên lá bùa đột nhiên phát sáng theo câu chú ngữ mà cô gái niệm ra.

Lúc này lá bùa phát sáng chói lòa và sau đó biến mất, để lại là một sự bùng nổ, một khối lửa lớn lan tỏa ra xung quanh, tạo thành một hình chữ “đại” lớn và nó được làm bằng lửa.

“A!!!”

“Sakurazaki!!”

Một lượng sóng nhiệt đột ngột đập vào mặt Setsuna, khiến cô phải lui về sau, không thể tiến thêm bước nữa. Asuna nhanh chóng chạy đến vì lo lắng cho Setsuna khi thấy cô lui lại.

“Hô hô...Bọn mi không thể bước thể bước qua ngọn lửa này đâu. Tạm biệt nhá!” Cô gái cười đắc ý.

Negi rút ra cây đũa phép bắt đầu niệm chú.

“Người nghĩ mình có thể đi sao?”

Phi Linh giọng trầm thấp vang lên trong lúc khó khăn khiến mọi người tập trung ánh mắt vào cậu, Negi đang niệm phép cũng cậu có cậu không mà nhìn cậu.

Phi Linh từ không khí rút ra một thanh kiếm, thanh kiếm chất liệu được làm bằng thủy tinh, màu sắc của nó đúng là rất đặc trưng, bản ánh lại màu của ban đêm này rất đẹp.

Phi Linh dáng đi hiên ngang đến trước ngọn lửa lớn đang ngăn đường trước mặt, cậu cầm thanh kiếm ở ngay bên tay của mình.

“Seijin Budou kenjutsu, [Ouningu Shikei Shikkou]!” (Võ Thánh kiếm kỹ, [Bạt Đạo])

Phi Linh quát lớn, tư thế cậu thay đổi, rướng người về trước, đồng thời thanh kiếm thủy tinh đã từ khi nào theo tay của Phi Linh quét ngang một

đường. Cùng lúc với đường kiếm quét ngang của Phi Linh, một cơn bạo phong theo kiếm thủy tinh mà ra, cơn gió lớn đánh thẳng vào ngọn lửa lớn, thổi tan luôn ngọn lửa, tạo cho ngọn lửa thành hình đường kiếm mà Phi Linh đã đánh ra.

“Ku....!!!” Cô gái chợt cảm thấy lạnh sống lưng mà lui về sau ngay lúc Phi Linh vừa đưa kiếm chém ra, nhưng chỉ suýt soát né được khả năng lan rộng của kiếm khí mà Phi Linh chém. Bộ đồ phục bị rách ra một đường tuy nói nông nhưng không nông, Phi Linh đã dè chừng việc này rồi. Chỉ cần cô gái thuật sĩ ấy không chịu lui lại, thì cơ thể của cô ta cũng trở thành hai phần rồi. Và kiếm khí không đến cô gái, nhưng gió thì hoàn toàn đẩy cô ta lui về phía sau, Konoka đang nằm kế bên bộ đồ con khỉ.

Trong bốn người đang kinh ngạc, có cả con chồn Kamo nữa, Setsuna là kinh ngạc nhất, Phi Linh vừa rồi đánh ra một loại kiếm kỹ mạnh đến khó tin, cô cảm nhận Phi Linh không phải dạng kiếm sư thông thường.

Vừa rồi Phi Linh sử dụng chiêu thức chỉ là thức thứ nhất trong hai thức của [Ouningu Shikei Shikkou] mà thôi, vừa rồi Phi Linh cũng không dùng toàn lực, vì thế cô gái vẫn toàn mạng.

“Phi-sensei, để tôi giúp thầy. Bạn Asuna! Chúng ta mau dùng Artifact!” Negi chạy đến phía Phi Linh và cậu nhìn Asuna đồng thời rút ra là bài pactio.

“Được, đưa ta nhanh, Negi!” Asuna chạy về phía Phi Linh cùng Setsuna và nói.

Sau đó Negi thực hiện cường hóa cho Asuna và giúp cô triệu hồi Artifact dạng quạt lớn cho cô, đến giờ Negi và Asuna vẫn không hiểu tại sao trong lá bài Artifact có hình thanh đại đao, nhưng lúc triệu hồi ra thì lại ra cây quạt.

“Lên luôn đi!” Asuna hăng hái nói, dù cho là cây quạt nhưng năng lực của nó là không thể bàn cãi.

“Có khí thế lắm, Asuna! Thầy sẽ giúp em.” Phi Linh cười nói, sau đó theo sau Setsuna và Asuna.

Cả 3 người cùng nhau phóng về phía cô gái thuật sĩ kia. Tuy có hơi tiểu nhân, nhưng dù sao cũng là kẻ thù.

Khi vừa tiến gần đến cô gái thuật sĩ, bỗng dưng hai con gấu bông dạng gấu và khi lại đứng dậy, đỡ đòn cho cô gái thuật sĩ, còn cô thì đỡ lấy Konoka đang mê man.

“Cái quái gì thế này? Sao bọn thú bông chuyển động được?” Asuna hốt hoảng nói.

“Chúng là Zenki và Goki mà tớ đã kể đấy!” Setsuna đáp.

Asuna và Setsuna 1 con Zenki chặn lại, còn Phi Linh thì bị 1 con còn lại Goki chặn đứng.

“Tsk...” Phi Linh tặc lưỡi.

“Đừng coi thường vẻ bề ngoài của chúng, Phi-sensei!” Setsuna nói.

“Hô hô, Enki Yuuki của ta mạnh lắm! Bọn mi cứ từ từ mà chơi đùa với chúng nhá!” Cô gái thuật sĩ đứng dậy vác Konoka lên 1 cách bạo lực và nói.

“Konoka!! Quỷ tha ma bắt nhà người!” Asuna tức giận, sau đó lại như những lần trước, năng lực kỳ lạ phá tan mọi Phép Thuật của Asuna khiến cho con Zenki bị tiêu diệt. Khiến cho Phi Linh cũng phải ngạc nhiên.

Cô gái thuật sĩ kia tất nhiên kinh ngạc không ngậm được mồm.

“Hay lắm, Kagurazaka!” Phi Linh nói. Sau đó thanh kiếm thủy tinh của cậu biến mất, thay vào đó là một thanh đại kiếm dài gần 2m. Lúc thay đổi vũ khí, cậu nhảy lui về sau 2 bước.

“Thầy cũng giải quyết con này luôn.” Phi Linh cười.

Cậu đưa ngón tay cái của mình lên miệng, sau đó máu tràn ra, Phi Linh cắn chảy máu cả ngón tay mình. Sau đó cậu thoa máu của mình lên thanh đại kiếm. Mới nhìn vào chẳng ai hiểu Phi Linh làm gì. Nhưng tiếp theo cậu làm mọi người khiếp vía.

Phi Linh hành động, cậu phóng tới trước con Goki trong nháy mắt cùng với thanh đại kiếm rướm máu trên lưỡi kiếm trên tay.

Con Goki dùng tay ngăn ngùn của mình đánh về phía Phi Linh, cậu hạ thấp người xuống, cú đánh của con Goki trượt qua lưng cậu.

Khoảnh khắc gần như chậm lại, nhưng Phi Linh dường như không có vẻ gì là bị ảnh hưởng bởi điều này. Phi Linh đã tiếp cận sát với con Goki. Tiếp đến Phi Linh đưa tay phải lên trước mặt mình, sau đó siết chặt lại, cậu hô.

“Kyouki Tatakai kenjutsu, [Ketsueki Amarugamu]!” (Cuồng Chiến kiếm kỹ, [Huyết Hồng])

Ngay khi lời của cậu vừa dứt, phía dưới chân cậu xuất hiện vô số những bọc máu đỏ tươi, con Goki cảm nhận được thứ nguy hiểm đang tiếp cận mình, vũng máu lan tràn sang phía dưới nó vì nó ngay sát Phi Linh, nó muốn nhảy ra, nhưng vì vũng máu, thậm chí lúc này nó muốn nhảy ra cũng không thể nhảy được, nó hoàn toàn bị cố định.

Sau đó, con Goki đã chết lặng. Vũng máu dưới chân Phi Linh và Goki bùng nổ, nó nổ lên trên không trung thành một cột máu dựng thẳng lên.

Ầm ầm ầm.....

Vô số lần nổ mạnh bên trong cột máu bao trùm lấy cả Phi Linh và con Goki, mọi người bên ngoài chứng kiến cảnh máu me này cứng hòng. Chỉ năm giây sau, thân ảnh Phi Linh hiện ra khi cột máu đỏ tươi kia đã thôi không bùng nổ và đang biến mất.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 290: Eri Ham Vui

Chiêu thức của Phi Linh thi triển đã đến hồi kết, cột máu tản đi, tạo thành một cơn mưa máu sau khi những cơn bùng nổ hướng lên trời và giờ thì chúng theo trọng lực mà rơi xuống như cơn mưa, nhuộm máu đầy đất, tuy là vậy, chúng nhanh chóng bốc khói khi rơi xuống mặt đất.

Mặc dù khá kinh hãi với chiêu thức của Phi Linh, Setsuna vẫn không quên Konoka, cậu nhanh chóng phóng tới phía cô gái thuật sĩ kia.

“Thả tiểu thư Konoka ra mau!”

“Yaa~~~~!”

Khi phóng tới phía cô gái đó, lại có một giọng nói khá nhẹ vang lên và nhìn về phía bên trên của cô gái thuật sĩ lại có cô gái với bộ váy màu hồng phấn, cùng với chiếc nón rộng vành cũng màu hồng phấn, mái tóc màu nâu nhạt.

“!!!” Vì thấy được sự xuất hiện của cô gái trẻ đó, Setsuna cảnh giác khi cô phóng tới phía mình, cùng với một thanh kiếm chém thẳng về phía cô.

Keng!

“Ai daaaa~~...”

Âm thanh của hai thanh kiếm va chạm nhau, Setsuna phóng tới cô gái thuật sĩ phải nhảy lui về sau sau vụ chạm trán chưa đầy 2s. Và cô gái trẻ kia thì đáp xuống một cách không lành lặn, cô gái té đầu đập xuống đất.

Setsuna lui lại nhìn chăm chăm cô gái, bởi vì cô đang ngờ vực rằng cô gái trẻ đằng kia đến từ cùng môn phái với cô.

“Ui...đau chân...” Cô gái trẻ đứng dậy phủi bụi, và than đau.

“Xin chào~em từ Shinmeiryuu đến. Hân hạnh được làm quen!” Cô gái trẻ mặc cho cú đập đầu để lại khối u sẽ rất đau đối với các cô gái thông thường, cô còn cười giới thiệu về mình. Trong tay cô có cả hai thanh kiếm, một thanh kiếm katana cỡ trung ngắn hơn thanh của Setsuna và một cây dao với cán được làm từ trúc, tất nhiên cán kiếm của Setsuna và thanh cỡ trung của cô gái trẻ cũng được làm từ trúc nốt.

“C..cô là 1 kiếm sĩ Shinmeiryuu sao?” Setsuna cẩn trọng hỏi.

“Đúng thế ạ~ em là Tsukuyomi!” Tsukuyomi giới thiệu bản thân, giọng đúng là yếu điệu thực nữ.

Trông thấy Setsuna, Tsukuyomi cũng thông qua pha va chạm vừa rồi mà lờ mờ đoán ra Setsuna là đồng môn với cô.

“Hình như chị thuộc lớp đàn chị ở Shinmeiryuu, nhưng mà nhiệm vụ của em là bảo vệ cô kia phảo đặt lên trên hết!”

“Phái 1 kẻ như cô đến, bộ Shinmeiryuu hết người rồi à...” Setsuna quan sát Tsukuyomi và đánh giá cô dựa vào khúc dạo đầu của cuộc chạm trán.

“Mi sẽ phải hối hận nếu coi thường con bé đấy. Chăm sóc nó đi, Tsukuyomi!” Cô gái thuật sĩ nói. Tsukuyomi gật đầu đáp lại.

Sau đó, Tsukuyomi phóng về phía Setsuna với tốc độ khó tin. Cô tung ra liên tiếp những đòn chém với cả hai thứ vũ khí trong tay mình khiến Setsuna phải dùng hết toàn lực mình để chống đỡ, những đòn đánh này cũng khiến cô phải lui lại không thể tiến lên phản công. Setsuna cũng không ngờ rằng vừa nãy Tsukuyomi còn dV63i9nM tỏ ra rất vô dụng,

nhưng giờ đây lại là một chiến binh thuận cả hai tay, tấn công tới tấp như vậy.

“Sakurazaki!!” Asuna lo lắng hô. Trong khi đó cả một đám khỉ con phiền shikigami lại xuất hiện ngay một đông cản trở Asuna. Phi Linh đồng dạng bị bọn khỉ phiền phức đó chặn lại, cậu cứ chém chết con này lại có con khác xuất hiện.

“Hô hô...thế là xong! Ta đi đây!” Cô gái thuật sĩ tự đắc mà dùng những con shikigami khỉ khiên Konoka đi.

Trong khi đó, Negi đang niệm chú.

“[Sagitta Magica Air Capture]!” 11 mũi tên gió được Negi triệu hồi và bắn về phía cô gái thuật sĩ nhằm ngăn cô ta rời đi. Cô ta nghe được giọng niệm chú lớn của Negi mà quay lại.

Khi thấy tên gió hướng về phía mình mà Zenki lẫn Goki đều không còn, Tsukuyomi đang bận tay, cô ta chỉ còn cách vớ được vật gì đỡ được thì đỡ, nên cô ta vô thức chọn ngay Konoka làm lá chắn.

Negi mất thời gian niệm chú ngữ nhưng vì thấy Konoka bị lợi dụng làm lá chắn như vậy, cậu nhanh chóng thay đổi hướng đi của tên gió đang hướng thẳng về phía Konoka.

Phi Linh trông thấy hành động này của cô gái thuật sĩ, tâm trạng cậu trở xấu.

“Thả Konoka ra đi! Bỏ ổi quá!” Negi tâm trạng khó xử nói. Giờ cậu chẳng thể làm gì ngoài việc nói vậy cả.

“Ô hô hô...Không ngờ con bé này hữu dụng đến như vậy! Từ giờ nó sẽ là vật thể thân cho ta!” Cô gái thuật sĩ một lần nữa biểu hiện sự đắc ý của mình.

“Cô..cô định làm gì Konoka?” Asuna vẫn đang bị vây công trong đám khi shikigami, nhưng cô vẫn còn tâm trạng hỏi.

“Để xem...chắc ta sẽ dùng tà thuật với Phép Thuật để điều khiển nó, con bé sẽ trở thành 1 bù nhìn mặc ta tha hồ sai khiến thú vị lắm đây! Hi hi....” Cô gái thuật sĩ cười nói.

Negi sửng sốt, Asuna nửa sửng sốt nửa tức giận, Setsuna trên trán nổi lên vài đường gân xanh, Phi Linh của chúng ta lúc này đứng yên, bọn khi shikigami đã bu khắp người cậu rồi.

“Ta thắng rồi!” Cô gái thuật sĩ vừa nói vừa lấy tay vỗ bờ hông trắng lộ rõ ra, thậm chí là quần lót màu trắng thuần của Konoka cũng đã lộ ra khi bộ đồ khách sạn của cô bị vén lên một cách không hề có ý tứ che lại.

“Hẹn gặp lại sau nhé! Chào tạm biệt cái hông con bé đi nào!” Cô ta vẫn còn hết sức tinh táo để nói ra điều này.

“Mi nghĩ mi có thể mang con bé đi trong khi chưa có sự cho phép của ta sao?” Giọng điệu băng lãnh của Phi Linh vang lên ngay đằng sau cô gái thuật sĩ.

“Cái...” Cô gái ngay lập tức nhận ra khi Phi Linh lên tiếng, cô ta dự định quay lại nhìn Phi Linh để chắc chắn rằng cậu ở ngay sau mình theo phản xạ.

Phía bên kia, Asuna và Setsuna mặc dù tức giận và đã sẵn sàng xông thẳng về phía cô gái thuật sĩ, nhưng giờ đây lại cảm giác Phi Linh bộ dạng hoàn toàn khác với thường ngày, bộ dạng vô tư, thoải mái khiến mọi người cảm giác rất yên bình, giống như đang ở bên Tự Nhiên giờ lại không còn, thay vào đó là một cảm giác khiến ai cũng muốn tránh xa.

“Mi chỉ cần di chuyển thêm 1 tí nữa thì cái đầu mi có thể chào tạm biệt cái thân thể mi rồi đấy.”

Khi cô gái thuật sĩ quay lại, Phi Linh đặt một thanh trường kễ ngay cổ cô, cổ cạ vào lưỡi kiếm làm làn da trắng không tì vết của cô đã ngay tức khắc bị vạch ra một đường máu nông, máu bắt đầu chảy ra, vẻ mặt của cô gái tái nhợt đi nhiều phần so với vẻ tự tin đắc thắng lúc nãy của cô.

Thứ làm cô tái nhợt thần sắc là do sát khí kinh khủng mà Phi Linh tỏa ra ngay lúc này đây, và một phần nhỏ là do Phi Linh tốc độ quá không bình thường, nhưng đa phần là do sát khí.

Tại gần đó Asuna, Setsuna hay Negi cùng con chồn Kamo kia đứng ngoài cuộc cũng phải khiếp vía với sự khủng bố này.

“S....sát khí kinh khủng quá!” Setsuna có lẽ là người cảm nhận ra nhất, cũng chỉ có thốt ra những từ này để hình dung. Asuna và Negi lặng thinh, không phải vì không muốn nói mà là không nói được, cảm giác áp bách đó trải rộng và nặng nề như thế thì những người chưa bao giờ đụng gì đến giết chóc như hai người này thì sao có thể chịu được.

Quay về với người trong cuộc, cô gái thuật sĩ lúc này hai chân bủn rủn, bị chèn ép trực tiếp như thế này thì có nước ngất ngay lập tức rồi, cô ta cuối cùng đứng không vững mà ngã xuống. Ngồi xuống và không dám làm gì cả, cả người cô run bần bật. Vì đã bị như vậy, cô ta chả còn sức đâu mà vác Konoka, Phi Linh đã nhanh chóng đón lấy Konoka, cậu thu hồi lại sát khí của mình, trong nháy mắt đã không còn, nhưng dư âm vẫn còn đó, nỗi sợ khó mà quên được.

Tiền thể Tsukuyomi kia cũng bị sát khí của Phi Linh dọa cho ngất đi luôn rồi, xem ra cô ta cũng có cảm nhận nhạy bén nên dính phải quá nhiều sát khí của Phi Linh.

Phi Linh mang Konoka quay về và giao lại cho Setsuna, Setsuna nhận lấy Konoka, nhưng ánh mắt của cô nhìn cậu có vẻ có chút khang khác.

“Làm ơn đừng nhìn thầy như thế.” Phi Linh vẻ mặt có chút buồn, cậu không muốn học sinh của mình thấy mình trong cái khoảng khắc của 1 kẻ sát nhân máu lạnh bao giờ.

“À...không thưa thầy, em chỉ nghĩ rằng thầy rất tuyệt vời như vừa rồi. Em m...muốn có thể mạnh như thầy 1 ngày nào đó.” Setsuna vội vàng giải thích.

“Tin thầy đi, em sẽ không hề muốn chuyện đó xảy ra đâu.” Phi Linh cười khổ nói. Nghĩ đi thì kiếp sống đầu tiên của cậu chính cô đơn, không ai nương tựa, chẳng có bạn bè, may sao vẫn được chết do đi quá niên hạn chứ không phải bị ai đó âm thầm ám sát.

“....?” Phi Linh nói như vậy có hơi khó hiểu, làm cho Setsuna nghiêng đầu khó hiểu.

“Thôi, em không nghĩ nhiều về nó đâu....Coi kìa Koe tỉnh rồi kìa.”

Phi Linh nói. Sau đó Setsuna liền bỏ đi ý nghĩ thắc mắc đó mà quan tâm Konoka. Phi Linh nhìn về phía cô gái thuật sĩ cùng với Tsukuyomi nằm xỉu trên mặt đất.

Phi Linh vừa định bước đến phía cô gái, thì bất ngờ 1 chuyện lại diễn ra ngoài dự kiến nhưng Phi Linh nhìn vào đã biết là ai làm rồi.

Một cột sáng với phạm vi kéo ngang ngăn cách lối của Phi Linh tiến đến phía cô gái, đây rõ ràng là sự can thiệp có chủ đích, mà cái loại này đại hình Ma Pháp chỉ có thể do 1 người bày ra...

Eriserine.

Phi Linh trông thấy Đại Hình Ma Pháp này là không nghi ngờ gì mà không thể không nghĩ đến Eriserine, vợ của mình. Cậu ngó ngang ngó dọc tìm kiếm sự hiện diện của cô, nhưng không hề phát hiện cô ở đâu cả.

Đồng thời, lúc cột sáng xuất hiện, choáng ngợp bởi cảnh tượng này, Negi và Asuna một lần nữa chết lặng, lần này là do ấn tượng về cái lượng ma lực khủng khiếp so với sát khí của Phi Linh tỏa ra lúc này còn hơn rất nhiều.

Sau đó khi cột sáng tan biến, cô gái thuật sĩ và Tsukuyomi đồng loạt cả hai đều biến mất, có thể nói là trốn đi rồi. Phi Linh cũng không có dự định làm gì hai người đó cả, chỉ dọa như vậy để họ sợ mà thôi.

Phi Linh, Negi, Setsuna, Asuna và Konoka quay về khách sạn ngay sau đó.

“Haizzz... chán chết đi được, hiếm lắm mới có vài trò vui thì anh lại tính phá nó nữa à, Linh?” Eriserine hiện vẫn đang nằm tại phòng của nhóm 6 trong khách sạn, cô còn chưa bước ra ngoài lấy một bước, nhưng tình hình trận đấu diễn ra thế nào đều nằm trong tầm tay cô cả.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 291: Tham Quan Nara

Ngày thứ hai của chuyến dã ngoại. Sau một buổi tối chiến đấu âm thầm, dù tiêu hao thể lực đến mấy Phi Linh vẫn chẳng ngủ được.

Sáng sớm, Phi Linh không thể nào chạy sang phòng của nhóm 6 để gặp Eriserine cả, tuy rằng Phi Linh không có ý định trách móc gì cô cả, có trách được thì Phi Linh làm gì phải lo lắng Eriserine phá tan chỗ này.

Mọi học sinh tham gia buổi dã ngoại lần này đã có mặt đông đủ tại nhà nhà để dùng bữa sáng.

“Itadakimasu!” Illyasviel cầm cây dưa đôi tách của mình và giơ hai tay lên cầu nguyện, sau đó cô bé tách hai chiếc dưa ra.

Hiện cô đang như thường lệ ngồi kế bên Chachamaru và kế bên Phi Linh lại là Eriserine, Chachamaru ngồi đối diện Phi Linh.

Không khí cần phần lúng túng một chút giữa Phi Linh và Eriserine, còn Illyasviel vẫn mãi mê ăn uống, mặc dù bữa ăn không có bằng Phi Linh làm thường ngày, nhưng “nhập gia tùy tục”, có cái gì cứ ăn cái ấy, không nên phí phạm thức ăn.

“Eri à, mặc dù anh không trách gì em chuyện hôm qua, nhưng có thể giải thích với anh vì sao Fs9hcSOL em lại làm thế chứ?” Phi Linh ngấm ngầm hỏi trong khi Eriserine đang nâng chiếc chén lên và xới một dưa cơm thật lớn cho vào miệng mình. Đôi má cô phồng lên trong khi nhai trông khá là dễ thương.

Mogu mogu Eriserine tiếp tục nhai trong khi Phi Linh chờ đợi nhai hết nắm cơm trong miệng mình.

Goku Âm thanh nhỏ từ việc Eriserine nuốt thức ăn vào trong cổ họng.

“Anh đang nói gì thế~?” Eriserine cười với gương mặt còn dính một hạt cơm ngay trên miệng mình.

“Coi kìa, ăn cũng để dính như vậy...Để anh.” Phi Linh nhìn thấy Eriserine như vậy, đưa tay lên gần môi của Eriserine, nơi hạt cơm còn dính đó. Phi Linh lấy nó xuống, có vẻ cậu bị dính bẫy của Eriserine rồi. Lúc cậu lấy xuống thì nhận ra mình bị Eriserine chuyển chủ đề. Cậu xoa xoa thái dương mình.

“Fu...anh thật là! Sắp tới gần có trò vui, anh lại đi phá nó! Có biết nó là thứ làm em vui trong chuyến đi lần này không?” Eriserine đặt chiếc chén lên bàn và trách cậu.

“Chuyện này....” Phi Linh riết cũng lười cãi với cô nàng.

“So với chuyến đi này bình yên thì việc để con đàn bà đó đi để triệu hồi bọn quỷ ra thì thú vị hơn nhiều.” Eriserine gấp một con tôm trong khẩu phần ăn bự chẳng của mình cho nó vào miệng rồi vừa nhai vừa nói.

“!!!” Phi Linh nghe được điều này từ Eriserine không khỏi giật mình, triệu hồi quỷ sao? Liệu chúng có mạnh không, Phi Linh thầm nghĩ. Nhưng có chuyện gì xảy ra thì cậu sẽ dốc toàn lực xử lý nó, hơn nữa nếu cản nó lại giữa chừng khi nó chưa xảy ra thì Eriserine chắc chắn không chấp nhận đâu.

Ha... Phi Linh phà ra một hơi thở dài nhức não với vợ mình, sau này còn nhiều chuyện mà cô đã quậy đến mức này thì...

Trong lúc đó Negi đang chào buổi sáng đến mọi người, các học sinh thì bắt đầu dùng bữa sáng rồi.

Ayaka có vẻ vẫn còn ê ẩm vụ rượu sake ngày hôm qua, sau khi về khách sạn thì mấy cô nàng uống rượu ngủ tới sáng luôn mà.

“Ồ nhóc Negi, trông xuống sắc thế, hôm qua ngủ không được sao?” Phi Linh nhìn qua Negi vừa đi ngang qua, cậu hỏi.

“A! Phi-sensei. Không có gì đâu. Anh ăn ngon miệng.” Negi chào hỏi, sau đó lại chào cậu rồi đến bàn ăn trống, tiếp đó Konoka xuất hiện với mâm thức ăn của mình và chào Negi.

“Trông cậu như thiếu ngủ ấy, Negi!”

“A! Chào buổi sáng, bạn Konoka!” Negi thấy Konoka đang đi về phía mình nên cũng chào hỏi lại. Konoka cảm ơn Negi về việc tối hôm qua, mặc dù cô không nhớ gì về nó cả. Negi tránh không đề cập đến chuyện ngày hôm qua.

“A! Sec-chan!” Konoka thường gọi Setsuna bằng cái tên đó, được Konoka gọi, Setsuna đang ăn lại bưng mâm của mình rời đi.

“Ơ kìa! Sao lại bỏ đi? Đừng có ngại mà! Tụi mình cùng ăn với nhau nhé!” Konoka nói. Nhưng Setsuna không hề dừng lại, cô tiếp tục rời đi, Konoka đuổi theo cô.

“Sec-chan! Cậu chạy đi đâu vậy?” Konoka mau mau đuổi theo Setsuna. Cả hai cùng cầm mâm thức ăn và chạy vòng vòng quanh khu vực ăn uống.

Chuyến đi kế tiếp là tham quan Nara, Negi được mọi người mời đi chung rất nhiều, riêng Phi Linh chẳng thấy bóng ai mời, mà có mời thì cậu cũng đi với Eriserine thôi. Negi vì suy nghĩ về việc bảo vệ Konoka mà đã đồng ý với lời mời của Nodoka trong nhóm 5.

Sau khi dùng bữa, mọi người khởi hành đến Nara như lịch trình.

Công viên Nara trong thành phố Nara thuộc tỉnh Nara.

Công viên Nara, với khuôn viên trải dài toàn là cây, nhưng cây cối cách nhau rất thưa, có cả một hồ rất lớn được vây quanh bởi $\frac{3}{4}$ là rừng, còn $\frac{1}{4}$ là núi. Đã nghe là một công viên, không thể không nhắc đến diện tích của nó quả là rất rộng lớn. Đặc trưng của công viên Nara không chỉ có thế, mà lớn nhất chính là nơi có rất nhiều hươu sao, khu vực thành phố và đường đều có mặt của những con hươu sao, chúng hoàn toàn hòa nhập với con người, dù sao đường phố của tỉnh Nara này cũng không quá đông, có thể nói là giống vùng quê yên bình.

Hươu sao cứ ở khắp nơi, người đi đường còn cho chúng ăn rất nhiều thứ nữa.

Negi là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy hươu sao bằng da bằng thịt, cậu ta khá là phấn khích.

“Nhìn tôi này Asuna! Hay chưa?!” Negi đưa tay ra cho một con hươu sao lại gần và liếm lấy tay cậu, háo hức quá mà cậu nhảy cẫng lên.

Mọi người cũng bắt đầu chia nhau ra mà tham quan cùng chơi với những con hươu sao. Negi cùng với Nodoka đi tham quan nhiều nơi, lý do là Haruna, Konoka cùng Yue đã giở trò, đuổi Asuna và Setsuna đi, nên Nodoka mới có dịp một mình đi với Negi.

Cả gia đình nhà Phi Linh cũng tách ra mà tham quan, vào ngôi đền tham quan tượng Phật, rồi đến xin xăm.

“Hoe~ Illya có thể “cát”!” Illyasviel vừa mới xin được một quẻ xăm “cát”, cô bé hôm nay có vẻ khá là may mắn đây. Phi Linh thì không xin xăm, trừ hai mẹ con Eriserine và Illyasviel.

“Eri, em xin được...” Phi Linh quay sang định hỏi Eriserine nhưng thấy trên quẻ xin xăm lại viết hai chữ “đại hung” to tướng, vẻ mặt Eriserine hầm hầm khó chịu nên Phi Linh bỏ ngay ý định vừa rồi. Cô rút thêm một lần nữa.

“...” Nhìn trên thanh gỗ, vẫn là một quẻ “đại hung”, Eriserine sắc mặt có phần khó mà diễn tả.

“Eri à. Hay là thôi đi. Nó không có tác dụng gì với em đâu.” Thực tế những thứ may rủi đó chẳng ảnh hưởng gì đến Eriserine, dù sao cả việc mình may mắn hay xui xẻo cũng là tự cô quyết định mà, nhưng cô lại đi rút xem điều này thì thật đúng là sở thích của cô ấy rồi. Phi Linh có lời khuyên can.

“Không phải em thích việc này đâu nhé! Em chỉ làm cho vui thôi!” Eriserine vứt thanh gỗ xăm lên bàn và hậm hực đi chỗ khác, còn nữa, cô bức bối đã đành, cô còn kéo tay Phi Linh đi luôn, hơn nữa cô siết rất chặt tay cậu, đang trút giận lên cậu đây mà. Phi Linh im lặng lãnh đủ, nhưng có vẻ nó chẳng hề hấn gì khi Eriserine làm điều đó cả.

Sau đó, Eriserine lôi Phi Linh đi dạo cả một vòng lớn xung quanh công viên. Đứng chân tại nơi không gần địa điểm tập trung lắm, nhưng mà ở đó họ gặp người quen, Asuna và Setsuna đang ngồi trong bụi cây không biết để làm gì.

“Mình chọn quả nhiên đúng người! Xem ra, tí ấy thực sự rất nghiêm túc!” Kamo thì thầm to nhỏ một cách hưng phấn.

“Nhưng...Negi chỉ mới 10 tuổi thôi mà! Thổ lộ có hơi...” Asuna hơi ngượng nói.

“Vớ vẩn! Tình yêu không phân biệt tuổi tác đâu!” Kamo nóng nảy cãi cò, xem ra tên này có âm mưu lắm.

“Ừm ừm....nghe có vẻ hay đấy. Thầy tham gia được chứ?” Phi Linh ngồi xuống ngay kế bên Setsuna, Asuna.

“Tất nhiên là không....!!! Phi-sensei?! Thầy làm gì ở đây vậy? Còn có Evang....à ờ....” Asuna tranh cãi với Kamo và khi nghe Phi Linh nói thế cũng theo quán tính đáp lại, nhưng tiếp theo cô mới phát hiện ra Phi Linh có mặt, cả Eriserine và Illyasviel, Chachamaru, gọi tên Eriserine nhưng lại ấp úng không biết dùng tên gì cho đúng, bởi vì lần trước uống nước còn khá lừng lững cái tên của Eriserine.

Setsuna cũng không mấy ngạc nhiên lắm, Phi Linh xuất hiện mà cô không cảm giác được cũng cho thấy cậu che giấu rất tốt rồi. Hơn nữa, bản thân cô đang tập trung vào chuyện tình ở đằng kia.

“Gọi Eriserine là được rồi.” Eriserine nói.

“À, ừm...Eriserine, Illyasviel và cả Chachamaru cũng có mặt ở đây sao?” Asuna tiếp tục câu thoại đang lơ đãng của mình.

“Suyt! Nhìn đi kìa!” Setsuna nói.

Phía bên ngoài, Nodoka và Negi đang đứng đối diện nhau. Hình như là tỏ tình. Khúc này khá gay cấn nên Asuna, Setsuna lẫn Kamo rất ưa là vội vội vàng vàng sợ lỡ mất đoạn nào ấy.

Nodoka ngoài kia hít một hơi thật sâu, từ nãy giờ Phi Linh để ý cô bé toàn là chơi chơi trong lúc hỗn loạn. Đường như lúc này có chút quyết tâm rồi.

“Thưa thầy, em đã thích thầy từ ngày đầu gặp mặt! E...em yêu thầy lắm, thầy Negi!” Nodoka dồn hết toàn bộ quyết tâm của mình để thổ lộ trước mặt Negi.

“Ế?” Negi ngớ ra một cách ngu người, mặt có phần đỏ lên vì bất ngờ.

“Nói ra rồi!” Cả ba người trong bụi cây này chơi trò theo dõi đồng thanh thì thảo. Phi Linh cười trong lòng, Negi há có đủ bình tĩnh để đáp lại. Và đúng như Phi Linh nghĩ, Negi chả nói được câu gì tiếp theo đó. Nodoka dành phần nói sạch

“Em hiểu rằng đường đột như thế này chắc sẽ gây phiền phức cho thầy, dù gì chúng cùng là thầy trò...Em xin lỗi. Nhưng em muốn để thầy biết cảm giác của em...”

Nói xong, Nodoka quay người chạy một mạch đi. Negi với với tay muốn gọi cô lại, nhưng mà cậu bị sốc quá nên chả nói được lấy một từ hoàn chỉnh.

Sau khi Nodoka chạy đi, Negi lăn đùng ra bất tỉnh vì suy nghĩ quá nhiều, tóm lại tạm thời gọi là stress tạm thời. Asuna thấy vậy chạy lại lay tỉnh cậu nhưng không có tác dụng.

Trong khi đó cả nhà Phi Linh còn tại bụi rậm mà ôm miệng cười trong im lặng.

Lúc sau Konoka, Haruna và Yue quay lại với Setsuna và Asuna thì thấy Negi như vậy cũng hốt hoảng lắm, Haruna lấy nhiệt kế ra đo cho Negi thì thấy cậu nóng đến nỗi nhiệt kế cho ra con số 38 luôn, Yue phán một câu chả ăn nhập gì với vấn đề.

“Cậu ấy đang thay răng ấy mà!”

Chuyến tham quan công viên Nara cả ngày hôm nay của Negi kết thúc luôn. Còn gia đình Phi Linh còn dư kha khá thời gian nên vẫn dạo chơi xung quanh cả thành phố Nara.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 292: Náo Loạn “Nhỏ” Trong Nhà Tắm

Thời điểm quay về tới khách sạn Arashiyama, Negi vẻ mặt vẫn ngu ngơ mãi suy nghĩ về việc Nodoka thổ lộ với cậu, thần sắc thần thờ, khuôn mặt thì đỏ chót như quả cà chua.

Illyasviel đi về thấy Negi ngồi ra như vậy cũng không có cách gì khiến cậu ta bình tĩnh lại được. Con chồn Kamo ở ngay kế cậu cũng không làm được gì hưởng hồ Illyasviel.

Đột ngột Negi ôm lắc qua lắc lại cái đầu của cậu, hành động bất ngờ này làm Illyasviel giật mình, Illyasviel giật mình và làm ra một tư thế khá dị. Sau đó Negi lăn lông lốc trên mặt đất trong hành lang khách sạn, Ayaka và một vài cô gái khác trong lớp 3-A cũng tò mò không biết Negi đang có vấn đề gì.

“Illya, lại đây cho mình hỏi tí đi.” Ayaka nhìn thấy Illyasviel ở gần Negi nên cô vẫy tay gọi Illyasviel để hỏi thăm. Illyasviel nhanh nhanh đến bên Ayaka.

“Illya, cho mình hỏi Negi-sensei rốt cuộc bị cái gì thế?” Ayaka tò mò nhìn Illyasviel mong chờ một câu trả lời. Không chỉ Ayaka mà mấy cô gái khác cũng gật gật đầu quan tâm lời của Illyasviel sắp nói.

Tình huống khá khó khăn cho Illyasviel, thật thì nếu nói ra sự thật cũng không hại gì cô nhưng sẽ có chuyện phiền phức, đối với con gái, chuyện tỏ tình là chuyện lớn. Mấy cô nàng này hể mà nghe xong không nhốn nháo mới là lạ.

“À....Ừm....mình hông biết nữa. Ehehehe....” Illyasviel nói trong khi lấy ngón tay trở vút vút chiếc má dễ thương của mình và cong miệng cười gượng gạo. Các cô có vẻ thất vọng về câu trả lời này.

Ji~~~~ Riêng Ayaka lại nhìn chăm chăm cô một cách im lặng nhưng vẫn làm cho cô nhận ra bởi vì cô là người bị nhìn mà, Illyasviel nhìn cũng phải đổ mồ hôi. Và cô lờ cái ánh nhìn đó đi trong bộ mặt cười gượng đó.

Ayaka rút cuộc từ bỏ việc hỏi thăm Illyasviel mà dẫn đầu nhóm đến hỏi thăm Negi.

“Thầy Negi gặp vấn đề gì à?” Ayaka cúi xuống hỏi Negi chống tay trên mặt đất mà bối rối.

“Kh...không có đâu! Chẳng ai thổ lộ với tôi hay...” Negi giật mình và vì trong trạng thái hoảng loạn mà nói hết ra những gì cậu nghĩ. Illyasviel lúc này lấy ôm mặt quay đầu đi, lộ hết rồi!

Tiếp thì chả còn nghi ngờ gì, ai cũng nháo nhào lên vì chuyện này. Negi càng lúc càng không thể giải quyết được nữa, có vẻ mọi chuyện vượt quá sức với cậu rồi, quá rồi nên cậu việc cố có hợp với Shizuna và chuẩn lẹ đi luôn.

Dù Negi đã chạy đi thì những cô vẫn băn khoăn về việc người nào đã thổ lộ với Negi. Asuna khá lo lắng cho cậu. Và mấy cô gái lại bày trò, đến nhờ Kazumi, cô nàng chuyên gia săn ảnh và đồng thời cô nàng này cũng là phóng viên cho báo của Học Viên Mahora.

Vì chủ đề “Hành vi không đứng đắn giữa thầy và trò” nên làm cô có hứng thú.

“Vậy đối tượng là ai? Nitta-sensei hay Naruhiko-sensei?” Kazumi hỏi.

“Sự thật là...” Ayaka kể lại tình hình mặc dù không rõ ràng lắm. Kazumi lấy quyển sổ của mình ghi chép lại.

“Tóm lại là có ai đó thổ lộ với Negi-sensei.” Sakurako đứng sau lưng Kazumi nói.

“Thế thì có gì không đúng đắn chứ?!” Kazumi nói với một vẻ mặt chuyện không đúng đắn là sai. Ayaka vẫn tiếp tục cứng đầu cho nó là hành vi không đúng, bởi cô không đồng ý bất cứ ai thổ lộ ngoại trừ cô với Negi. Mặc dù lúc đầu Kazumi còn có vẻ từ chối, nhưng sau đó suy nghĩ một lúc cô lại cảm thấy có vẻ thú vị nên cô nhận.

Kazumi dạo bước bên hành lang của khách sạn một mình không người mà lăm băm sau khi đã nhận việc mà cô cho là khá thú vị. Lý do cô nhận vụ này cũng vì cô cảm thấy lớp quá yên ả, không có chuyện gì đáng để coi là nóng. Vừa nãy cô đã tìm hiểu xong ai là người thổ lộ với Negi, với tầm nhìn rộng của cô, chả ai khác ngoài Nodoka cả, cô còn lừa tình thu cả băng cát-sét nữa nhưng cô lại thấy mình muốn ủng hộ hai người này nên ý định đem giấu cuộn cát-sét.

Đang đi dạo đến gần lối ra của khách sạn thì cô gặp Negi đang lừ đừ chán nản, đi đứng rất loạng choạng. Trên vai còn có con chồn thường đi chung với Negi.

Negi vẫn tiếp tục đi ra ngoài đường với tâm trạng đó, Kazumi đi theo sau.

“Thầy ấy có vẻ suy nghĩ hơi nhiều. Một lời thổ lộ đúng là cú sốc với đứa trẻ 10 tuổi.” Kazumi lăm băm trong lúc bám theo Negi đi ra khỏi khách sạn.

Vừa ra lại gặp ngay chú mèo con đang dụi mắt của mình giữa đường, mà có ngay một chiếc xe hơi gần đó đang chạy tới khá nhanh. Kamo nhắc nhở Negi nhìn về phía con mèo, Negi bản tính không để chuyện con mèo bị tông, nên cậu chạy nhanh về phía con mèo để cứu nó, Kazumi nhìn thấy thế hoảng hốt, Negi trong mắt Kazumi lúc này là cậu bé 10 tuổi bình thường, xe hơi chạy nhanh như thế mà Negi muốn cứu con mèo đó là không thể, vì thế cô mới hoảng hốt mà thốt lên.

Trong lúc đó, Negi đã lấy cây gậy phép mà cậu lúc nào cũng quý trọng nó, đeo ngay sau lưng mình và bắt đầu niệm phép.

Một luồng gió mạnh mẽ hất tung chiếc xe hơi lên không trung tầm 2m so với mặt đất rồi rớt xuống đất vừa vặn vững vàng không có lật xe hay gì cả, tài xế trong xe thì bị sốc nhẹ do chấn động từ sự đàn hồi từ hệ thống giảm sóc của xe. Kazumi nhìn thấy thứ chưa hề thấy bao giờ, cũng như chưa hề nghĩ nó sẽ có thật.

“Hi hi...ca ca có khác! Ngay cả khi đang có rắc rối, cậu vẫn ra tay giúp người hoạn nạn!” Kamo khen ngợi Negi.

“Nhưng tránh dùng Phép Thuật bừa bãi như thế đi!” Kamo quay sang mắng dù 1s trước nó còn khen Negi.

Kazumi lại biết thêm một chuyện nữa, con chồn của Negi biết nói.

Negi xin lỗi Kamo rồi sau đó dùng gậy của mình để bay đi. Kazumi lại biết Negi biết bay. Kazumi vừa ngộ ra, đây chính là bản tin siêu chấn động. Cô thậm chí còn móc máy ảnh ra tức khắc ghi lại hình ảnh Negi bay nữa.

Nếu Eriserine ở đây chắc sẽ hợp tác với cô nàng này để tìm kiếm trò vui và quây banh nóc đây.

Chiều đến, Negi quay về khách sạn sau khi đi thả lỏng một chút, cậu ta nhanh chóng chui vào bể tắm nước nóng.

Ha.... Negi không buồn mà thở dài một cái.

“Thôi nào, ca ca! Đừng thở dài nữa!” Kamo động viên Negi.

“Cậu mà chủ quan, khéo lại có cô nào xuất hiện nữa thì...” Kamo nói.

“Đừng lo...đây là giờ dành cho giáo viên...” Negi biện giải. Sau đó cậu lại hạ thấp cơ thể mình và miệng của mình chìm xuống nước.

“Hà...Tôi thật sự mệt mỏi vì mấy rắc rối đó...” Negi chán nản nói.

Lúc này đột nhiên có người mở cửa phòng tắm ra. Thân ảnh của Shizuna lại xuất hiện ở đây.

Trước thời điểm Shizuna vào phòng tắm nam vài phút.

Phi Linh cũng chọn giờ này để đi tắm, và không có cách nào để ngăn Eriserine việc cô muốn tắm chung với cậu, nên cậu mới chọn sẵn giờ này để tắm, giờ của giáo viên và mọi người dường như đã hoàn toàn xong xuôi việc này rồi.

“Anh chả biết làm gì với em nữa!” Phi Linh thuận miệng nói ra.

“Bởi anh có làm gì được em đâu.” Eriserine phản biện.

“...Ờ, cũng đúng...” Phi Linh nghe thế đành chọn cách hờ hững đáp lại. Và cả hai đang đi vào phòng tắm, mà còn lại vào phòng tắm nam mới đau.

“Xin phép!” Phi Linh mở cửa phòng tắm ra, vẫn là bể tắm lộ thiên như ngày hôm qua.

“Cho tôi xem đi mà, Negi~” Giọng nói này khá giống với Shizuna, và khung cảnh này có phần làm Phi Linh khó mà nói được gì.

Shizuna đang lấy tay ép cả mặt Negi vào bộ ngực sữa của cô và nài nỉ làm điều gì đó. Có vẻ hai người không chú ý đến việc Phi Linh và Eriserine hiện diện.

“Sao thế, Negi? Tuyệt lắm phải không?” Shizuna nói.

“Cô Shizuna này...Ngực cô nhỏ lại à?” Negi thản nhiên hỏi ngay khi rút đầu ra.

“C...cái đồ bất lịch sự! Của em lớn thứ tư trong lớp đấy!” Shizuna đột nhiên nói như vậy làm Negi nghi ngờ thân phận của cô không phải như bề ngoài. Rồi “Shizuna” tự nhiên tháo mái tóc màu vàng và lại hiện ra mái tóc màu nâu dài đến gáy mà thôi, cô nàng Kazumi.

Trông như vậy chứ toàn bộ chuyện này Phi Linh và Eriserine chứng kiến sạch. Cuộc tranh cãi tiếp tục, Negi muốn xóa kí ức của Kazumi nhưng cô dự định sẵn nên đã chuẩn bị việc tin tức này lên mạng xã hội chỉ với một lần nhấn điện thoại của mình, khiến Negi khó xử. Và vì khó xử với 1 tên nhóc 10 tuổi như Negi thì hơi quá đáng, cuối cùng Negi bật khóc vì nếu thông tin bị tiết lộ thì cậu không thể làm thầy giáo nữa cũng như việc biến thành con chồn giống Kamo.

Ầm.... Năng lực của Negi đột ngột bùng phát ra, sức bộc phá mạnh mẽ làm bể nước nóng lấy cậu làm trung tâm, nước bắn tung tóe ra. Nguyên nhân chính là do Negi ma lực rất khủng bố, và vì còn nhỏ nên chưa kiểm soát được nó nên thường hay bị vượt kiểm soát và xuất hiện dưới dạng những lần bùng nổ kiểu như này, nhưng lần này có lẽ mạnh hơn thông thường. Phi Linh khá là ngạc nhiên với việc này.

Kazumi bị gió mạnh đẩy văng lên không trung rồi. Negi nhanh chóng cứu cô với phép bay của mình một cách kịp thời. Nhưng do dư chấn nhiều

quá đã làm vỡ mất điện thoại của cô nàng, thế là mất bằng chứng.

“...” Lúc này có một sự im lặng khó chịu, bây giờ Negi và Kazumi với phát hiện hình như có người khác trong phòng, cả hai từ từ quay đầu lại nhìn trong tâm trạng run run.

“Ta nghĩ ta không thấy gì hết.” Phi Linh nhìn hai cô cậu này và cười nói. Hai người này lúc này mặt mày tái đi. Bị người ta thấy hết cả những chuyện này, không phải nói chuyện dùng Phép Thuật, mà là chuyện này giờ.

“P...Phi-sensei, thầy ở đây bao lâu rồi?” Kazumi run run giọng hỏi.

“Xem nào...chắc từ lúc hai người tình tứ với nhau và Asakura trong hình dáng Shizuna-sensei nhỉ.” Phi Linh vất tay lên cằm và nói.

“Đúng không, Eri nhỉ?” Phi Linh sau đó nhìn sang Eriserine hỏi.

“Đừng có hỏi em, con nhóc kia mau dẹp ngay cái bộ ngực sữa bò của mi đi, không thì ta sẽ cho chúng bị san bằng thành san bay đấy!” Eriserine không thích lắm bộ ngực của Kazumi đang lỏa lồ ra thế kia.

Tình huống hơi có chút lúng túng...

-

Chán đời...

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 293: Tạm Thời Không Có Chuyện Lớn

Tình hình như thế đã đành giờ còn có thêm việc cả đám Ayaka vì nghe tiếng động lớn từ cơn bùng nổ của Negi mà chạy vào trong phòng tắm nam, kết quả là thấy cả Phi Linh, Eriserine và hai cô cậu Negi và Kazumi trong bể tắm nước nóng.

Kazumi bị cả đám hội đồng, còn Phi Linh thì mắng cho cả đám một trận vì tự tiện vào phòng tắm khi còn trong giờ của giáo viên, kể cả Kazumi cũng bị mắng một chập nữa.

7:30 tối ngày thứ hai của chuyến dã ngoại.

Kazumi đã không bị gì sau vụ lộn xộn kia, có thể nói là cô giống Asuna rồi, không tiết lộ với ai về Phép Thuật.

“Kamocchi, Phi-sensei cũng là pháp sư hả? Cả Evangeline nữa?”
Kazumi lúc này đã đang cho Kamo tham khảo một chút những tài liệu mà cô thu thập về thông tin cá nhân của các bạn nữ trong lớp 3-A. Kamo lấy làm ngạc nhiên về số thông tin, nó nhận ra để Kazumi qua phe chính là một lựa chọn khôn ngoan.

“Phóng viên tí ti không biết đấy thôi. Hai người đó cực mạnh luôn! Tôi không dám nói chuyện với họ luôn đấy!” Kamo nói.

“Họ kinh khủng thế sao?” Nhìn thấy Negi sức mạnh lúc ở bể tắm thì cô có hơi rùng mình, nghĩ đến Phi Linh và Eriserine còn khủng bố hơn thì sẽ thế nào.

“Theo tôi thì...Phi-san quá mạnh trong chiến đấu cận chiến, còn Eriserine lại mạnh trong Phép Thuật, cô ta vô cùng nổi tiếng trong giới pháp sư.” Kamo suy nghĩ.

“Sao lại là Eriserine?” Kazumi thắc mắc.

“Phóng viên tí tỉ không biết đấy thôi, Evangeline là tên giả của cô ta thôi.” Kamo nói.

“Tại sao lại dùng tên giả làm gì?” Kazumi hỏi.

“Aida...Làm sao tôi biết được chứ.” Kamo than. Kazumi lù lù viết lại những thông tin này vào quyển sổ tay của mình.

Kamo và Kazumi sau đó tiến hành hợp tác với nhau, Kazumi giữ kín chuyện liên quan đến pháp sư, còn Kamo sẽ cung cấp cho Kazumi những thông tin mà cô cần.

“Cái gì?! Có người phát hiện ra Phép Thuật cậu á! Mà lại còn là Asakura nữa sao?!” Negi sau vụ lộn xộn đã chạy đi nói với Asuna chuyện này, Asuna cũng khó mà giải quyết.

“Đúng thế...” Negi cúi đầu cảm thấy có lỗi.

Asuna lại mắng cho một lúc, Negi không thể làm gì ngoài lắng tai mà nghe, Setsuna cũng cảm thấy tội thay Negi.

“B...biết sao được! Lúc đó tôi còn phải cứu người...à, con mèo mà!” Negi lấy tay lau nước mắt vừa ứa ra.

“Hừm...Asakura mà biết thì coi như cả thế giới biết hết rồi còn gì!” Asuna khẳng định. Setsuna nghe vậy cũng cả thấy khá nghiêm trọng, cô cũng phải tặc lưỡi.

“Thế là xong! Rồi mọi người sẽ sớm biết thân phận của cậu, người ta sẽ biến cậu thành Ermine và tổng cổ về nhà!” Asuna nhúng vai chịu thua.

“Asuna, bạn Setsuna! Làm ơn giúp tôi với!” Negi nghe Asuna nói mà phát khóc, nhìn mà thấy tội.

“Hay là nhờ Phi-sensei giúp?” Setsuna đưa ra gợi ý nho nhỏ.

“...” Asuna và Negi nghe thế cũng bắt đầu suy nghĩ.

“Chào Negi-sensei!” Kazumi bị tới chỗ của Negi và chào hỏi. Trên vai cô còn có Kamo nữa. Negi hoảng hồn khi thấy như gặp phải ma ấy.

Kazumi đến để nói rằng cô ấy sẽ ở phe của Negi, và cô đưa hết bằng chứng cho Negi để cậu an tâm. Máy cô gái lúc này mò vào phòng tắm sau cơn chấn động cũng đã tắm xong, ra gặp Negi vẫn chào hỏi bình thường.

Khoảng 8h30, các cô gái đã phải đi ngủ theo lời của Nitta-sensei. Nhưng vì có vài cô không được chơi ngày hôm qua vì rượu sake, nên giờ lại bắt đầu quậy phá với màn ném gối. Máy cô nàng khác ở phòng bên cũng thi nhau kể chuyện ma trong khi tắt hết đèn trong phòng.

Điều dẫn các giáo viên khác đến “thăm” các cô là quá ồn ào, kể chuyện mà thì la ó ôm xồm, ném gối cũng tương tự và còn náo nhiệt hơn nữa cơ.

Thế là Nitta-sensei, Naruhiko và Shizuna phải đến mà khiển trách máy cô, nhóm 6 của Eriserine có vẻ khá yên ổn hơn, Setsuna thì đi tuần với Asuna để kiểm tra có ai khả nghi không, nhưng phòng của nhóm 5 vẫn rất ồn ào vì buổi nói chuyện của các cô gái.

Và Nitta-sensei đã ra quy định, ai ra khỏi phòng mình, nếu bị Nitta-sensei bắt gặp sẽ ngồi xếp ở hành lang. Các cô gái bày tỏ tâm trạng sợ hãi của mình khi nghe được Nitta-sensei nói ra điều này.

Ba giáo viên rời khỏi hành lang phòng dành cho các học sinh, các cô gái dường như đang chán vì quy định mới không được rời khỏi phòng.

“Hừm! Chán quá đi! Tớ muốn chơi đập gối với Negi cơ!” Fuuka trông khá là chán, cô nói.

“Giá mà tớ được kể chuyện cho cậu nghe~” Misa tự tin vất tay lên cằm nói.

“Còn tớ thì muốn ngủ chung nệm với Negi...” Makie nói.

“Đủ rồi! Ai về phòng này cả đi!” Ayaka nghe không cũng đủ lên máu rồi.

Lúc này Kazumi đã xuất hiện và đứng tựa lưng ở cửa ra vào.

“Xem ra có ai đó làm cậu bức rồi” Kazumi khoanh tay tựa lưng như thế rất ngẫu.

“Asakura!” Ayaka nhú mày thốt.

Sau đó Kazumi phổ biến nội dung trò chơi với phần thưởng là một nụ hôn của Negi, và một lá bài pactio, đây là mọi người không biết nó là gì hay công dụng của nó, chỉ biết nếu ai có được phần thưởng này thì lá bài chắc chắn có hình mình trên nó, nghe lạ nên ai cũng tham gia. Trong lúc đó Negi đã ra ngoài và để lại khá là nhiều shikigami với hình dáng giống hệt mình. Vụ này khá là gây rắc rối cộng thêm trò chơi của mấy cô gái lớp 3-A khiến cả khách sạn trở nên hơi bị nhộn, cuối cùng cả thay toàn bộ những người tham gia trò chơi lần bày ra trò chơi đều bị Nitta-sensei bắt lại hết. Kamo thu được cả thấy 6 lá pactio từ những con shikigami làm loạn trò chơi của các cô gái, người chiến thắng là Nodoka và cô hôn Negi vừa mới đi ra ngoài về, sau đó mối quan hệ của hai người cũng trở nên ổn thỏa hơn so với lúc vừa mới thổ lộ, cả hai sẽ bắt đầu với tình bạn.

Còn các nhân vật chính của chúng ta thì đã lập kết giới cách âm và ngủ ngon tới sáng hôm sau.

Chuyến dã ngoại ngày thứ ba, 8:30. Theo lịch trình, hôm nay mọi người được sinh hoạt tự do, nên sẽ sửa soạn đồ đạc. Sau khi đã dùng bữa sáng xong, Eriserine có vẻ hơi chán, cả ngày thứ hai cô không thể làm gì khác ngoài việc đi theo Phi Linh để cậu đỡ dành cô như một người chồng thương vợ. Nhưng chuyện đó làm đi làm lại riết cũng chán, cô đang hậm hực.

Phi Linh dù có nhận ra Eriserine đang giận dỗi vì chán, cậu cũng không thể làm khác được, chỉ có thể cười khờ.

Nodoka cũng có được phần thưởng tối hôm qua là lá bài pactio của mình, vì cô ngẫu nhiên nhìn thấy Asuna giới thiệu khả năng sử dụng pactio của mình cho Setsuna khi cô hỏi về nó, và Nodoka tò mò về cách sử dụng lá bài và đã thử sử dụng nó, mặc dù Artifact của Nodoka xuất hiện bất ngờ từ lá bài nhưng cô vẫn không quá nghi ngờ về nó mà còn thấy hứng thú với nó nữa.

Mọi người bắt đầu rời khách sạn và đi chơi xung quanh thành phố Nara. Phân chia nhiều theo nhóm, ai muốn đi đâu thì đi, Phi Linh và Eriserine còn Illyasviel thì Chachamaru thì lại đi chung với Zazie và nhóm của Ayaka.

Phi Linh có lẽ chọn đi theo nhóm của Negi, dù sao Illyasviel đi một mình không có vấn đề gì, cô bé còn có Chachamaru trông chừng và còn cả con “thú cưng” của mình làm con át chủ bài rồi.

Tới một trung tâm trò chơi điện tử, vì Konoka rủ vào một chiếc máy trò chơi điện tử về một thể loại game đấu bài ma thuật gì đó, nên Negi cũng muốn thử tham gia.

Trong lúc đang chơi, lại có một cậu nhóc trạc tuổi Negi đến và tham gia chung trò chơi với Negi. Cậu nhóc đội mũ len trùm đầu, nhưng mái tóc đen

khá dài và cứng được cột lại bằng một tờ giấy hay dạng như vậy. Trông thấy cậu nhóc này, Phi Linh cảm thấy cậu nhóc tuy là nhỏ con nhưng không tầm thường.

Chỉ mất một lúc sau và trận đấu kết thúc, Negi bại trận trước cậu nhóc lạ mặt kia. Haruna còn đứng kế quan sát trận đấu này giờ cũng an ủi Negi.

“Cậu chơi không tệ chút nào. Nhưng còn phải cố gắng nữa mới có thể thành pháp sư chính hiệu được.” Cậu nhóc lạ mặt cười nói. Negi nhận câu nói của cậu nhóc lạ mặt như một lời khen và Negi cảm ơn cậu.

“Gặp lại sau nhé, Negi Springfield.” Cậu nhóc lạ mặt nói và dự định rời đi. Negi giật mình vì cậu nhóc biết tên của Negi, cậu nhóc giải thích rằng Negi có ghi tên của mình ngay trong trò chơi.

“Tạm biệt!” Cậu nhóc chạy đi. Khi chạy đi, nhóc lạ mặt không để ý mà đâm phải Nodoka, cả hai té xuống. Nhóc lạ mặt chỉnh lại nón của mình mình rồi xin lỗi Nodoka và chạy đi.

Phi Linh bỗng nhiên cảm nhận được vài luồng dao động của ma lực gần nơi này. Và tiếp đó, Negi và Asuna rời đi để giao lá thư mà hiệu trưởng đã giao cho Negi đến Hiệp Hội Pháp Thuật Kansai.

Trông theo bóng lưng của Negi và Asuna chạy đi, Phi Linh nhú mày.

“Chuyến này của hai người họ chắc chắn không yên ả gì rồi.”

“Mặc bọn chúng đi, chúng đi để phát triển, mà chúng đi mới có chuyện vui kể tiếp chứ.” Eriserine lẩm bẩm chỉ riêng mình Phi Linh nghe thấy.

“Em tính toán kỹ quá...” Phi Linh giọng từ từ nhỏ đi.

“Đây không phải là tính toán, mà bản chất của dòng Thời Gian này chúng đã đi theo hướng như vậy rồi. Chúng ta có mặt ở đây tuy có làm ảnh

hưởng đến dòng Thời Gian này, nhưng không có quá nhiều thay đổi mấy so với những dòng Thời Gian khác.” Eriserine nói.

“Vậ à...ít ra chúng còn có thể như vậy...” Phi Linh cười thầm.

“Cơ mà...con bé Miyazaki đâu rồi?” Phi Linh liếc mắt một lượt không thấy Nodoka đâu cả nên tự hỏi.

“Con bé đó đi theo hai đứa kia rồi. Anh dạo này lo lắng cho học sinh của mình nhiều quá nhỉ?” Eriserine đáp lại và sau đó là nhìn Phi Linh như muốn nói rằng “anh đang không lo lắng cho em đấy, lo cho em nhiều vào đi”. Phi Linh trông thấy thế cũng gãi đầu, cười.

“Anh lo cho Eri nhất. Không ai sánh bằng em!” Phi Linh trong khi cậu xoa xoa đầu Eriserine, Eriserine từ từ tận hưởng cảm giác gần gũi với Phi Linh. Và trong lúc làm việc đó thì cậu cũng không quên suy nghĩ về những luồng ma lực lạ lúc này đảo rời đi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 294: Biến Cố Tại Hiệp Hội Kansai (1)

Negi, Asuna và Nodoka rời đi cũng không lâu sau đó, Phi Linh và Eriserine và chọn ở lại quán trò chơi điện tử để chơi game trong khi Setsuna, Konoka và một vài thành viên khác trong nhóm lại xin phép đi chơi ở lại khác.

Phía bên kia Negi sau khi bắt chuyến tàu đi đến một ngôi đền cổ là chính điện của Hiệp Hội Pháp Thuật Kansai, khi tiến vào trong đền thì bị phục kích bởi cậu nhóc lạ mặt kia, cậu ta tên Kotaou, có vẻ cậu nhóc này là một con sói hóa thành người, người sói, cậu ta có vẻ khá giống ninja. Sau đó Asuna và Negi có một trận đánh khá khó khăn với Kotarou trong lúc bước vào trong kết giới bất tận không gian, thành thử muốn thoát ra cũng khó khăn nên phải vừa chiến đấu vừa tìm cách.

Mặt khác, Setsuna và Konoka lại gặp phải sự truy đuổi của Tsukuyomi, kể đó cả hai còn đánh với nhau một trận tại phố điện ảnh với sự chứng kiến của nhiều người, khách tham quan tưởng rằng chỉ là kỹ xảo điện ảnh nên chả để ý chi tiết. Tại đó, hai người còn gặp cả cô thuật sĩ hôm trước đã bắt Konoka đi nữa, nhưng lại do sự cố nên tạm thời bỏ qua lần này.

Sau đó Negi, Asuna, Nodoka lại gặp Setsuna, Konoka và nhóm 5 ở gần đền cổ Kagabiko mà Negi nói rằng đó là chính điện của Hiệp Hội Pháp Thuật Kansai. Negi tại đó đã thành công giao lá thư của hiệu trưởng cho cha của Konoka cũng tức là con của Konoemon.

Và hội trưởng quan Tây đã hứa sẽ cố gắng giải quyết những mâu thuẫn theo đúng ý của Konoemon. Và hội trưởng quan Tây cũng mời Negi và các

cô gái có mặt ở đây ở lại qua đêm và ông cũng sẽ cho một số hình nhân shikigami trở về để không làm mọi người chú ý có gì không ổn.

Negi rất mừng khi nghe được điều đó. Tối đến, bên trong Kagabiko tổ chức tiệc ăn mừng sự quay về của Konoka, có thêm những cô gái, không khí trở nên nhộn nhịp hẳn ra.

Về phía gia đình Phi Linh, Illyasviel và Chachamaru đã quay về khách sạn sinh hoạt, trong khi Phi Linh và Eriserine vẫn còn rong rong ở ngoài để chơi đêm. Dù có hay không cũng không ai phát hiện Phi Linh và Eriserine đi ra ngoài cả, bởi Eriserine dùng Phép Thuật trực tiếp tác động lên tâm trí mọi người rồi, Illyasviel và Chachamaru không bị ảnh hưởng nên giờ cô ngồi trong bể tắm với gương mặt có phần giận dỗi, nhưng lại không quá như vậy, bởi vẫn có bạn bè tắm chung với cô.

À thì, tắm chung có vẻ không như cô bé mong đợi. Trong bể tắm lúc này có Ayaka, Misa, Chisame, Makie, và cô.

Đẳng cấp một điều mà bao người phụ nữ không quá phát triển, Illyasviel phải chịu chung số phận ngắm nhìn những bộ ngực “không phải của học sinh sơ-cao trung” của Ayaka, Misa và Chisame, với người đồng chí của cô Makie, bộ ngực của Illyasviel dường như còn khăm khá hơn của Makie một chút, Makie trông vẻ mặt tự tin đến đáng buồn trong bể tắm chỉ có 5 cô gái trẻ.

Và tới cặp “vợ chồng” Phi Linh và Eriserine, hai người này đang đi lung tung “trên” cả thành phố Nara. Nói trong ngoặc tức là phía trên đấy. Quan sát mọi thứ từ trên cao sẽ dễ dàng hơn.

Phi Linh đứng trên không trung mà không có một thiết bị bay nào, cũng chỉ đơn giản là dùng phép gió để nâng cơ thể mình lên thôi. Eriserine ngay kế bên cậu.

“Lại suy nghĩ lung tung gì thế?” Eriserine một lúc nhìn khung cảnh thành phố phía dưới, sau đó cô quay sang trông thấy Phi Linh trầm tư nên cô hỏi.

“...?! À, xin lỗi em, Eri. Anh vừa nghĩ về một số chuyện thôi...” Phi Linh sững người và nhìn Eriserine.

“...” Eriserine im lặng, Phi Linh nghĩ đến là chuyện vài ngày trước vấn đề cá cược về người quen kia, không biết là ai. Nhưng Eriserine thấy cậu như vậy, cậu cũng chẳng muốn nghĩ thêm về nó nữa.

Lúc này cũng khoảng 7h đêm rồi, đột nhiên có một con chim được làm bằng giấy và bay hướng về phía Phi Linh và Eriserine. Con chim giấy nhan chóng đậu trên tay của Phi Linh khi cậu đưa tay ra, cảm thấy tò mò, con chim hóa thành một lá thư.

“Chuyện gì thế?” Eriserine đợi Phi Linh đọc sau một lúc thì hỏi cậu.

“Hiệu trưởng nhận được cuộc gọi nhờ trợ giúp của Negi ở chính điện Hiệp Hội Pháp Thuật Kansai, nên ông ta muốn nhờ anh đi xem qua một chút cháu của ông ta.” Phi Linh gấp lá thư lại rồi, trong lòng bàn tay xuất hiện một ngọn lửa, lá thư bị ngọn lửa nuốt trọn, hoàn toàn bị thiêu cháy.

“Lão già đó lo lắng ghê nhỉ? Ở ngay trong trụ sở mà còn sợ nữa.” Eriserine nhếch môi cười.

“Thôi nào. Dù sao cũng có việc làm, có còn hơn không, biết đâu có gì đó thú vị. Con quỷ mà em muốn nó được triệu hồi chắc cũng nằm trong chuyến đi tới chính điện rồi.” Phi Linh nắm lấy tay Eriserine, sau đó cả hai nhanh chóng bay đi, phương hướng tiến thẳng đến phía đền Kagabiko.

Cũng ngay tại thời điểm này, Illyasviel đang ở khu vực chờ ở tầng trệt trước lối ra vào của khách sạn cùng với những cô bạn của mình.

Para~... Tiếng chuông điện thoại của Kaede vang lên trong khi cô ngồi nghỉ trên chiếc ghế sofa, cô mặc một bộ đồ kiểu dáng rất “trung hoa”.

“Nagase nghe, degozaru. Ồ? Baka leader?” Kaede nhấc máy và mở một nụ cười thường lệ trên gương mặt.

“A! là nhạc chương “bố già”! Tớ thích bài này, aru!~” Kuu đến trước mặt trong khi Kaede nghe máy. Baka leader là biệt danh mà nhóm học bị điểm kém nhất của lớp 3-A. có Kuu, Kaede, Yue, Asuna và cả Makie.

“Hửm? Sao vậy, sếp Yue? Bình tĩnh đã nào, degozaru! Bình tĩnh~” Kaede từ tốn cầm một miếng khoai tây chiên và cắn ăn trong khi nghe Yue vội vã nói.

Bên phía chính điện gặp chút vấn đề rồi. Có kẻ lạ đột nhập vào kết giới được giăng xung quanh đền và biến mọi người thành tượng đá, chỉ còn mỗi Yue chạy thoát được, hiện cô không biết tình hình phía khác thế nào nên cô đã nghĩ ra nhờ Kaede, Kuu cứu giúp.

Đúng lúc này Mana và Illyasviel từ hai hướng khác nhau đi ngang qua Kaede, nghe được Kaede nói.

“Chuyện gì thế, Kaede?” Mana tình cờ bước qua và hỏi. Illyasviel và Kuu cũng đứng tò mò khi vừa đến kế bên Kaede.

Phía Negi, hiện tại chỉ còn lại 3 nhóm vẫn còn có khả năng di chuyển được trong Hiệp Hội Phép Thuật Kansai. Yue ở một mình, Asuna và Konoka ở đi chung, Setsuna và Negi là một nhóm. Yue di chuyển vào trong rừng để trốn còn hai nhóm kia hiện đang đi tìm nhau.

Asuna và Konoka lúc này chạy đến phòng tắm của đền, phòng tắm ở đây rộng không bằng bên khách sạn và cũng không có ở ngoài trời nhưng

nó lại thiết kế khá bắt mắt với sàn gỗ và đèn lồng đặt trên sàn, xung quanh có một vài cây trúc được trồng ngay trong nhà.

“H...hình như Negi chưa đến....” Asuna ngập ngừng nói trong lúc quan sát xung quanh với cây quạt Artifact mà cô đang cầm làm vũ khí.

“Cũng không thấy Sec-chan đâu cả...” Konoka đứng nép gần với Asuna.

Ngay từ phía sau hai người, từ trong bể bơi lại nổi lên một hình bóng của một cậu bé tóc trắng, âm thầm nhẹ nhàng khiến hai cô gái không hề cảm thấy có gì lạ cả.

Chát...

Asuna đột nhiên quay người về phía sau và dùng cây quạt của mình quét ngang một cái, cậu bé tóc trắng bị quạt thẳng vào mặt, âm thanh va chạm nghe có vẻ hơi đau đấy. Asuna thật tự nhiên lại cảm nhận có gì đó không ổn nên mới phản xạ theo bản năng, Konoka bị Asuna làm cho giật mình, quay lại cũng đã phát hiện cậu bé tóc trắng.

“Thật đáng ngạc nhiên. Cô phản ứng không kém gì một chiến binh thực thụ.” Cậu bé tóc trắng bình thản sắc mặt nói trong làn nước trong bể tắm đang cứ lơ lửng xung quanh cậu.

“Nhưng bấy nhiêu vẫn chưa đủ để bảo vệ công chúa. Ngủ một giấc đi.” Cậu bé tóc trắng nói trong lúc đang thì thầm từng câu chú ngữ niệm phép.

Ngay sau đó.

Bùm Một vụ nổ nhỏ với làn khói trắng xám xuất hiện bao trùm lấy Asuna, vì bất ngờ mà Konoka hoảng hốt thốt lên.

“Á!” Asuna hét lên trong đám khói, bởi vì bộ độ của Asuna đang mặc lấy tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy mà hóa đá.

“Asuna!” Konoka hốt hoảng gọi tên Asuna.

Crắc Thanh âm của tượng đá trên người Asuna xuất hiện, có một vết rạn nứt trên người cô.

....

Sau đó Konoka bị bắt đi, trong khi Asuna thì bị “hành” đến đuối sức với chiêu thọc lét của cậu bé tóc trắng.

Negi và Setsuna lúc sau đó đến và thấy Asuna như thế cũng như việc Konoka bị bắt đi thật rất phiền muộn, nhưng hiện trông chờ vào cứu viện đúng không thể. Chỉ vừa mới tìm được Asuna, một lúc thì cậu bé tóc trắng lại xuất hiện một lần và ra tay đánh Setsuna cô bị thương khi giao đấu với cậu nhóc, sau đó đối thoại một lúc, Negi vẫn chưa biết cậu bé là ai, nhưng cậu ta mạnh hơn Negi nhiều lắm, nên cậu ta vẫn không thể làm gì, nói xong cậu bé tóc trắng hóa thành nước rồi biến mất. Cả ba người nhanh chóng tìm đến vị trí bất thường nhất của khu vực và đã tìm ra địa điểm tiến hành nghi lễ của cô gái thuật sĩ nọ, cô ta tên Chigusa Amagasaki, cô cũng thuộc Hiệp Hội Phép Thuật Kansai, nhưng cô ta hiềm khích sâu sắc với pháp sư phương Tây nên mới ngăn cản Negi như vậy.

Tại nơi tiến hành nghi lễ, thì mọi thứ đã được chuẩn bị hoàn tất cả rồi, Chigusa hiện đang cho con Zenki của mình bế Konoka trong lúc cô đang bị trói cả hai tay và không thể nói được do bị dán tấm bùa vào miệng.

“Hô hô...cuối cùng thì tiểu thư đã ở đây ở trong tay ta...giờ chỉ việc mang cô ta đến “đó” nữa là xong.” Chigusa cười. Konoka giãy dụa trong tuyệt vọng.

“Đừng lo, tiểu thư Konoka. Tôi hứa sẽ không làm hại cô đâu.” Chigusa mặc một bộ furisode với việc thả lỏng phần trên hơi quá cỡ, để lộ gần một nửa phần trên bộ ngực mình, phần vai cũng theo đó mà lộ ra.

“Giờ thì đến bệ thờ thôi!” Chigusa cất bước.

“Khoan đã!!” Giọng nói của Setsuna từ phía sau vang lên. Cả ba người đã đến nơi rồi.

“Mau thả tiểu thư ra!!” Setsuna lớn giọng nói, Negi và Asuna ở ngay phía sau cô mà thôi. Chigusa vừa cất bước quay lại nhìn thấy nhóm của Negi không khỏi nhếch mép cười khinh.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 295: Biến Cố Tại Hiệp Hội Kansai (2)

Nhóm Negi có mặt tại hồ nước, nhưng khá nông, Chigusa trông thấy nhóm của Negi đã đến cô ta bước chân xuống hồ.

Phía sau còn có con Zenki đang ẵm Konoka, cậu bé tóc trắng.

Cô ta bắt đầu niệm chú, hàng loạt những vòng sáng, kể cả dưới chân cô ta cũng có. Konoka ngay sau đó liền không ngừng rên rỉ. Ma lực của cô đang đi rút đi một cách nhanh chóng, khiến cô cảm thấy một cơn đau đớn không thể nào hiểu thấu đang tràn vào tâm trí cô.

“Tiểu thư!!”

“Konoka!?”

Trông thấy Konoka nét quần quai trong khổ sở mà không thể giúp gì, Setsuna, Asuna và Negi thốt lên một cách lo lắng.

Ngay sau đó, từ mặt nước xung quanh, dần dần xuất hiện những con quỷ mà như từ nước trời lên mặt dù là chúng được triệu hồi.

Một đội quân quỷ được triệu hồi nhờ ma lực của Konoka bao vây kín mít xung quanh 3 người. Cả đội trong tay gươm giáo rìu tạ đầy đủ, khuôn mặt rất “quỷ”, đáng vẻ đáng sợ và số lượng có đến hơn 150.

“Đ...đâu ra cả đồng thế này?!” Asuna nhìn xung quanh mà rơi ra nước mắt, mặc dù đã từng một lần nhìn thấy và chiến đấu với quỷ, nhưng những 150 con quỷ thì làm sao cô đánh được.

“Quý tha ma bắt! Mụ ta lợi dùng sức mạnh của Konoka tí tí để triệu hồi bọn quý!” Kamo vừa tức vừa sợ nói.

“Tụi bay ở lại chơi vui vẻ với nhau nhé!” Chigusa cười nói. Sau đó rời đi.

“K..khoan đã!!” Setsuna thấy Chigusa rời đi mang theo Konoka liền muốn đuổi theo nhưng tạm thời là không thể.

Bọn quý biết nói, có vẻ là bọn thuần quý chứ không phải quý từ người hóa thành, nhưng bọn quý này dường như không có mạnh bằng con quý lần kia. Bọn quý bắt đầu bàn tán về 3 người chúng vây quanh.

“Se..Setsuna t..tớ không cho là tớ có thể....” Và Asuna cũng không xác định được thực lực của bọn quý này ra sao, nhưng thấy số lượng là quá rồi thì cô cũng sợ lắm, cô liền nhìn Setsuna với giọng nói đang run, cả người cô đồng dạng run theo.

“Bình tĩnh đi, Asuna! Sẽ ổn cả mà!” Setsuna trấn an Asuna trong lúc Negi đang âm thầm niệm chú.

“Hồi cơn bão gió mùa xuân, hãy bảo vệ chúng ta bằng ngọn gió của mình, [Flans Paries Venti Vertentis]!”

Chỉ vừa dứt lời, một cơn lốc xoáy lớn bộc phát ra, cơn lốc xoáy xoay vòng xung quanh Negi và hai cô gái, bảo vệ họ tách biệt khỏi đám quý, có vài con quý vì ở gần mà đi lốc xoáy cuốn bay.

“Cái gì đây?!” Asuna ngỡ ngàng nên quay sang nhìn Negi và hỏi.

“[Kết Giới] bằng gió, nhưng nó chỉ giữ được tầm 2-3 phút thôi.” Negi đáp. Negi sử dụng phép này để tạo thêm thời gian cho mọi người cùng nhau suy nghĩ chiến thuật.

“Hết cách rồi...Chúng ta phải tách nhóm thôi...Em sẽ ở lại giữ chân bọn quý, nhân lúc đó, hai người hãy đi giải cứu tiểu thư.” Setsuna dẫn đo nói. Cả hai người kia nghe được không thể nhịn được mà hoảng lên.

“Không sao đâu. Dù gì việc thường ngày của tớ là đối đầu với chúng mà.’ Setsuna cười khẽ nói.

“Nhưng...” Asuna nhìn Setsuna trong khi cô đang cười cố, dù có đã từng chiến đấu hay không, con số là hơn trăm đấy, làm sao có thể dễ như vậy được.

“Vậy thì tớ cũng sẽ ở lại với cậu!!” Asuna lớn tiếng nói. Cô làm Setsuna và Negi hết hồn vì bất ngờ vì quá đột ngột.

“Bạn Asuna!” Negi nói, Asuna là partner của Negi, hiện không có cô thì cận chiến với cậu khá là khó khăn.

“Ta không thể để Setsuna lại một mình được!!” Asuna giữ nguyên ý định mặc Negi nói gì.

“Chờ đã nào...ý này không phải tệ! Cây quạt của đại tể chỉ quơ một phát là tiễn bọn quý đó về châu trời! Để cô ấy ở lại đây có khi lại hay hơn chẳng?” Kamo phân tích về khả năng Artifact của Asuna và đưa ra quan điểm.

Kamo đưa ra một kế hoạch tiếp sau đó, cuối cùng, Setsuna tiến hành hôn Negi theo yêu cầu của Kamo cũng như thực hiện nguyện vọng cứu Konoka, khế ước pactic tạm thời giữa Setsuna và Negi được thiết lập.

Một lúc sau tất cả, [Kết Giới] mỏng manh của Negi đã đến giới hạn của nó và dần tan biến. Bọn quý tức trực sẵn này giờ vẫn mong ngóng ba người,

Khi thấy dấu hiệu tan biến của [Kết Giới] bọn chúng đã để ý thấy thân ảnh Negi ở trong hiện ra. Negi lúc này đã niệm xong phép của mình.

“[Jovis Tempestas Fulguriens]!” Negi quát lớn khi [Kết Giới] biến mất.

Một công kích loại hình tầm xa vô cùng mạnh mẽ được phóng ra, như một tia beam khủng bố được bao quanh bởi sấm chớp và gió lốc, hai loại nguyên tố liên tục xoay quanh cột sáng phóng thẳng ra ngoài rất trắng lệt. Nó quét sạch một vùng trước mắt trong một cơn bão lớn với năng lượng hủy diệt.

Nhưng tuyệt chiêu vừa rồi chỉ dùng để mở đường, và Negi ngay sau đó phóng đi với cây gậy phép của mình trong khi bọn quỷ còn đang bị đánh lạc hướng với chiêu thức của mình. Còn lại Asuna và Setsuna hai mình chống lại đội quân quỷ ở tứ phía.

Tại đền thờ ngay giữa hồ nước rộng lớn, đền thờ của cấu trúc nổi với bờ là một cây cầu dài nhỏ làm bằng gỗ, điểm đến là một khu kiến trúc không có đền mà chỉ là ngoài trời, phía dưới được thiết kế hình hai hình vuông đan xen nhau tạo thành hình của một trận đồ, còn phần nền như một nền nổi trên mặt nước với những ngọn đuốc được đặt ở sáu hướng.

Chigusa đang có ý định gỡ bỏ phong ấn của Quỷ Thần mà hội trưởng quan Tây đã cùng Thousand Master, Nagi Springfield hợp sức phong ấn. Konoka có thừa ma lực để phá phong ấn và triệu hồi con Quỷ Thần trở về nhân gian.

Konoka đã được đặt nằm trên bệ thờ, tuy thế, cô lại đang không mặc bất cứ thứ gì ngoại một mảnh vải che trên người, không hề có thứ gì gò bó nhưng cô vẫn không thể cử động, Chigusa có vẻ đã ẽm bùa lên người cô.

“Bắt đầu nào.” Chigusa đặt tay lên miệng vào niệm chú. Ngay khi vừa niệm ra từ đầu tiên, bệ thờ phía dưới Konoka phát sáng lên. Konoka cảm

thấy cơ thể mình như bị chích điện, làm mình phải liên tục co giật, cảm giác đau đớn liên tục và khắp cơ thể cô.

Đau đớn nhưng không thể làm gì, Konoka chỉ có thể rên rỉ không thành tiếng liên tục mà thôi.

“Hỡi Thần ngự Cao tiên nguyên Thần tạo hóa vạn vật. Thần che chở vạn mạng. Tập tập hợp hợp Bát bách vạn Thần. Cùng lập mưu mưu lược lược với ta...” Chigusa bình thản niệm chú mà không lo lắng gì.

Tiếp tục với việc niệm chú, Chigusa vẫn đang trong lúc quan trọng nhất mà không có ai cản trở. Chigusa đọc nốt những dòng chú còn lại để hoàn thành nghi thức phá vỡ phong ấn.

“Vạn tảo bộ hồn cô nhi, lo sự trận vạn thế...”

....

Bừng lên và sống lại, Thành Sang nương. Túc nương. Thần nương.”

Đến lúc này, phía trước điện thờ đã xuất hiện dị tượng khó tin, một cột sáng to lớn như đánh thẳng xuống đáy hồ, khiến cho nước trên hồ bắt đầu khuấy động như điên cuồng.

....

Negi đang trên đuối đến, cậu đã cảm nhận được nguồn ma lực đang thất thoát ra ngoài rất lớn, rất dễ để có thể thấy được. Đã thấy được nơi thờ tế, có cả cột sáng đang hướng thẳng lên trời và Konoka chính là điểm xuất phát của cột sáng ấy, Negi không khỏi thốt lên tên Konoka.

*Grào....”

Cả thấy 4 con sói đen ngòm được nối với nhau bởi những nguồn ma lực đen thẳm đang bay thẳng về phía Negi. Negi nhận ra chúng ngay từ xa, cậu

niệm chú. Nhưng không may là chúng quá nhanh so với tốc độ miệng của cậu, chúng đâm thẳng vào cậu, khiến cậu rớt khỏi cây gậy phép của mình.

Negi bất ngờ nhưng cậu lấy lại tinh thần và trở mình dùng Phép Thuật của mình để giảm lực rơi tự do, và cậu đáp xuống đất an toàn.

“Yo, Negi!” Giọng nói khá quen với Negi đi ngang qua cậu, Negi hướng mắt về phía giọng nói, và cậu nhanh chóng kinh ngạc trông thấy người quen này.

“Hê hê...Ngạc nhiên thật đấy...Không ngờ trận tái đấu của chúng lại đến sớm như vậy. Lần này mày sẽ không thoát khỏi tay ra đâu!”

“Kotarou!!!”

Tràn đầy chiến ý, Kotarou cười nhìn Negi trong khi Negi kêu tên cậu ta một cách khó chịu.

....

Quay lại với hai cô nàng Asuna và Setsuna. Hai cô nàng này đánh nhau rất xung, cả một quân đội quý hai cô tiêu diệt quá nửa rồi, và trên người cũng chông chất đầy những vết thương, nhưng đánh như thế mà cả hai vẫn nở một nụ cười vui vẻ vì cả hai đang được kề vai sát cánh với nhau mà chiến đấu.

Dường như những con quý mạnh mẽ hơn đã bắt đầu nhập cuộc sau trận lần quan sát hai cô gái trẻ chiến đấu với thể lực giờ đã giảm đi không ít.

Cả hai đều đã gặp đối thủ khó đối phó rồi. Asuna phải đánh với một con quý là điều nhân, con quý này thiên về tốc độ, Asuna lại kém về tốc nên nhanh chóng rơi vào thế yếu. Setsuna bên kia cũng tương tự gặp phải hai con quý, một con to khủng bố, một con quý thì khá giống với Nhân Loại phụ nữ, cả chiều cao lẫn hình dáng. Nhân hình quý nữ kia có kỹ thuật tấn

công rất xảo quyết và con to đầu lại thiên về sức mạnh, khiến Setsuna khó mà trở tay.

Kaede sau khi nhận cuộc gọi cầu cứu của Yue đã dẫn theo 3 người biết chuyện, Kuu, Mana và cả Illyasviel theo, bắt chuyến tàu đến đây. Cả 4 người cùng nhau chạy đến đền thờ Kagabiko. Cả ba cô gái đều rất mạnh về mặt thể lực trong khi Illyasviel hơi yếu một chút nhưng cô vẫn dùng [Teleport] liên tục để bắt kịp ba cô gái ngay trước mắt.

“Kaede, cậu đi đâu vậy?” Illyasviel thắc mắc khi thấy Kaede có ý định chuyển hướng tách ra khỏi ba người bạn họ.

“Mình thấy Yue rồi. Mình đi giúp cậu ấy. Các cậu đi trước đi.” Kaede luôn hí đôi mắt cười rất bình thản và nói với Illyasviel cũng như nói cho 2 cô gái còn lại. Cả ba gật đầu và chạy đi.

Đi khoảng một đoạn nữa, cả ba người đã gặp phải cảnh Asuna và Setsuna đang yếu thế trước bọn quỷ rồi.

“Phải nhanh ra cứu họ!” Illyasviel nói và nhìn về phía Mana và Kuu. Trong lúc đó, Mana đặt chiếc va-li và chiếc túi dài màu đen mà mình luôn mang theo xuống đất, cô mở mở túi dài ra trước, bên trong là một khẩu súng bắn tia, bên trong túi còn có khá nhiều dụng cụ, ống ngắm,...

Sau khi lấy ra và lắp chung lại với nhau, Mana đã có một cây súng bắn tia hoàn chỉnh, tuy vậy cô lại không dùng băng đạn.

“Đây là súng thật sao?” Illyasviel lẫn Kuu thắc mắc nhìn Mana với vẻ mặt tò mò.

“Không, chỉ là súng hơi thôi.” Dù có nói đùa, nhưng Kuu lại tin là thật mà Illyasviel thông minh hơn nhiều liền biết là Mana nói xạo rồi.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 296: Biến Cố Tại Hiệp Hội Kansai (3)

Lúc này phía ngoài chiến trường giữa Setsuna và Asuna không chỉ có quỷ mà Tsukuyomi cũng đã xuất hiện khiến tình hình thêm căng thẳng, Asuna cũng bị bắt thốp. Tóm lại tình hình không khả quan mấy.

Mana đã hoàn thành lắp ráp khẩu súng bắn tia của mình, và đặt bản thân gần bụi rậm để có thể nhìn thấy được đối tượng.

Bị bao vây 3 cả ba đối thủ khó nhằn, Setsuna đi đến bước đường cùng mà có ý định sử dụng sát chiêu của mình.

Bang... Âm thanh vang khắp, một viên xuyên thẳng qua đầu của quỷ điều nhân, khiến đầu hắn ta vỡ tung khi còn chưa kịp nhận ra rằng mình đã toi.

Rồi sau đó liên tiếp bất ngờ mấy lần đạn bắn ra gây tổn thất đến cho hai con quỷ đã gây khó cho Setsuna. Không những có đạn Phép Thuật mà còn có cả những mũi tên hoàn toàn cấu thành từ ma lực của Illyasviel bắn ra, khiến bọn quỷ không có đường phản công. Mana cũng khá là ngạc nhiên với trình độ xạ thủ của Illyasviel.

Mana bắn xong thì dọn đồ bước ra, Kuu và Illyasviel bước ra cùng. Khiến cho Asuna và Setsuna ngạc nhiên lẫn mừng rỡ.

Tại trận giao đấu của Negi và Kotarou. Mặc cho Negi từ chối chiến đấu thế nào, Kotarou vẫn có thể dùng những lời lẽ đâm chọc vào lòng tự tôn của con trai mà Negi dù là có chút trưởng thành hơn so với tuổi của mình để có thể có tư cách làm thầy giáo, và Kotarou đã chọn được đúng thứ để khiến Negi bản tính con nít của mình phải nổi dậy.

“May mà có cậu. Nhưng bây giờ phải tìm đến chỗ của Negi-sensei trước đã.” Yue đang được Kaede bế, Yue không khỏi cảm thấy cảm kích Kaede vì đã kịp thời đến đây cũng như mang theo 3 người khác đến cứu viện kịp thời.

“Không có gì đâu, degozaru. Mà không cần đi xa nữa, thầy ấy ở kia kìa.” Kaede cười nói. Nghe được Kaede nói nên Yue cũng mau nhìn về phía của Negi.

Negi chuẩn bị xong thẳng về Kotarou và đồng dạng Kotarou cũng thế. Kaede thấy như thế nên cô mau chóng không biết từ đâu xuất hiện một chiếc phi tiêu 4 cánh khổng lồ và ném thẳng nó về vị trí ở giữa cả hai người.

Ầm

Phi tiêu cắm thẳng vào đất, khiến cho trận đấu của hai cậu nhóc sắp sửa khai tranh mà lại bị ngưng lại một cách bất ngờ.

Kaede sau đó phân ra khi thấy đã làm được việc ngăn cản kịp thời, tiếp đó cô nhảy lên cành cây một cách lẹ lẹ rồi cô sử dụng kỹ năng đặc thù của mình, nhẫn thuật. Cô phân thân ra và một phân thân của cô nhảy xuống dưới nhanh chóng đứng trước mặt Kotarou và dùng một chiêu đẩy lùi cậu ta ra. Xong việc, phân thân biến mất theo ý của Kaede.

“Dư ảnh?! Thuật phân thân?! Người là ai?” Kotarou đã hoãn lại được dư lực do Kaede đánh ra, đòn vừa rồi của Kaede cũng làm Kotarou đẩy xa ra không ít. Negi nhìn lên trên cây, cậu thấy Kaede và Yue liền vừa mừng vừa ngạc nhiên nói tên cả hai người.

“Để mất tự chủ và quên đi mục đích vào lúc quan trọng...cậu vẫn còn thiếu sự quyết tâm lắm, nhóc Negi degozaru...” Luôn giữ một vẻ mặt bình thản và một nụ cười nhẹ trên mặt, Kaede nói với Negi.

“Chị là ai vậy hả?!” Kotarou bực tức chỉ tay về phía Kaede mà hỏi.

“B..bạn Nagase...nhưng làm sao....?: Negi bất ngờ hơn là vui mừng, cậu khó hiểu vì sao Kaede lại có mặt ở đây.

“Em gọi bạn ấy đến đây, Negi-sensei.” Kaede thả Yue xuống và Yue nói.

“Chuyện ở đây cứ tờ giải quyết. Có việc khác cần cậu hơn đúng chứ?” Kaede nói. Negi vẫn còn hơi chùng chừ.

“Không còn thời gian để do dự đâu, nhóc Negi. Chúng ta sẽ nói chuyện sau degozaru.” Kaede cắt đi lời của Negi và nói tiếp.

“Cậu không cần phải lo cho tớ. giờ là lúc phải hành động rồi, đừng nghĩ ngợi nữa.” Kaede nói, và đẩy Negi đi để cậu ta có động lực. Dù không hiểu nhưng Negi chỉ đành cất bước chạy đi như lời của Kaede và để mọi chuyện lại cho cô.

Nhìn thấy Negi chạy, Kotarou không cam tâm để thế, cậu đuổi theo nhưng ngay khi vừa được khoảng 2-3 bước chân, Kaede đã hai chiếc dao để chặn cậu lại.

“Này...bà chị lớn kia! Đừng có xía vào chuyện của ta. Ta vốn không hứng đánh nhau với phụ nữ nhưng nếu...” Kotarou tức giận liếc mắt về phía Kaede, cậu nói được chút Kaede lại chen ngang.

“Hừm...Kotarou phải không? Cậu có cái nhìn sắc bén, để nhận ra Negi là 1 đối thủ xứng tầm....Nhưng liệu cậu có thể bỏ qua sự kiêu căng không? Vì ngay lúc này, tôi còn mạnh hơn cả nhóc Negi đấy!” Kaede mở đôi mắt luôn híp của mình, với một nụ cười tự tin cũng chất chứa đầy bá khí, khiến cô trở thành hình tượng của một nữ sát thủ dưới ánh trăng.

....

Tại chiến trường của Asuna và Setsuna, sau sự góp mặt của Mana, Kuu và Illyasviel, tầm khả quan của trận chiến này về phần thắng cho phe các cô gái lớp 3-A đã cao hơn.

“Illya, mọi chuyện trên kia thế nào?” Mana vẻ mặt vẫn luôn nghiêm nghị, hiếm khi thấy cô cười. Illyasviel năng lực cô cũng đoán được là pháp sư, nhưng về tầm sâu thì cô chịu thua.

“Kaede đã tìm được Yue và giúp Negi-sensei giảm bớt 1 trở ngại.” Illyasviel báo cáo, Mana có vẻ làm chỉ huy lại hay. Illyasviel sử dụng ma lực chuyển hóa thành gió và khiến mình lơ lửng trên không, dù sao những lúc rảnh rỗi cô bé không quên học tập để phát triển hơn, cô bé không có quên sự phụ mới của mình, Ange đã bảo rằng phải tự nghiên cứu đâu, hiện cô còn phải học khá nhiều thứ khác ngoài chuyên môn của mình.

“Illya, đến kia giúp Negi-sensei một tay đi. Bọn này ở đây xử lý được rồi.” Mana nhìn lên phía trên nói với Illyasviel.

“Umu, để đó cho mình.” Illyasviel nghe và gật đầu, sau đó cô sử dụng tầm nhìn mở rộng của mình từ [Phạm Vi] để phóng to vị trí mình muốn đến.

“[Teleport]...” Illyasviel nhỏ giọng nói, thân ảnh cô biến mất, Mana trông thấy Illyasviel biến mất, trên má đổ một giọt mồ hôi không biết đang nghĩ cái gì.

Sau đó cô bỏ cái suy nghĩ đi và chống gối xuống đất, chĩa súng về phía bọn quỷ và xả đạn liên tục không cần gạt đạn, Mana dường như sử dụng loại đạn Phép Thuật sử dụng chính ma lực của cô.

Trông thấy bọn quỷ liên tiếp bị bắn hạ, Kuu không khỏi nhìn lại hỏi đồ thật hay giả, Mana vẫn một câu “súng hơi” mà đáp.

Bọn quỷ lợi dụng lúc hai người nói chuyện mà áp sát không để cho Mana tùy ý sử dụng khẩu bắn tĩa của mình. Mana cười khê khi bọn quỷ đắc ý. Cô dùng chân nhấn vào nút bật để mở khóa va-li của mình ngay dưới chân cô.

Va-li vừa bật nắp, hai khẩu súng lục liền theo hệ thống bật mà Mana đã thiết kế cho va-li xuất hiện ngay trước mặt Mana. Cô nhan chóng bắt lấy chúng và thực hiện cách chiến đấu gunkata, liên hoàn những phát đạn gần kết hợp với kỹ thuật của Mana, vô số con quỷ bao vây cô và Kuu bị triệt hạ.

Asuna trông thấy Mana mạnh như thế là kinh ngạc há hốc mồm, Setsuna giải thích một chút Mana vô số lần giúp đỡ của cô trong việc tiêu diệt quỷ.

Kuu đến lúc này cũng được ra tay khi bọn quỷ kia lại chọn đối tượng đánh trước là cô.

Con quỷ vung chùy đánh về phía Kuu, nhưng Kuu liền quay lại với tốc độ rất nhanh, cô dùng tay không đỡ, không hề đỡ lấy cây chùy, cô chặn ngay phần tay vung. Tiếp đó chân phải làm chân trụ, cô dậm mạnh xuống đất và chân trái tiến thẳng cũng dậm mạnh xuống đất trong khi tay phải đâm vào con quỷ.

“Haa!!” Kuu hô lớn trong lúc ra chiêu, một đòn thức hiên ngang đâm thẳng vào người con quỷ, tuy vậy với dáng người nhỏ nhắn, Kuu lại cho ra một đòn không thể mong đợi vào một cô bé 14-15 tuổi. Sử dụng võ thuật Trung Hoa mà cô không ngừng học hỏi và là một thiên tài. Một đòn chấn bay cả một đội hình theo một đường thẳng, 4-5 tên quỷ đứng phía sau con quỷ bị Kuu đánh cũng chịu cảnh bị thổi bay bởi tấn công mạnh mẽ của Kuu.

....

Cùng lúc, phía chiến trường của Kaede. Cô cùng Kotarou có 1 trận chiến rất nảy lửa. Kaede liên tục sử dụng những phân thân của mình để chiến đấu, Kotarou lại sử dụng sức mạnh từ khuyến ma mà mình có liên tiếp đánh chặn và tiến công, nhưng so với số lượng và kỹ năng lẫn kinh nghiệm chiến đấu thì cậu ta bị yếu thế hơn nhiều.

Yue đứng ở một bên quan chiến cũng phải suy nghĩ về năng lực của Kaede lẫn Kotarou rồi từ từ suy luận ra khả năng về Phép Thuật.

“Yue....” Illyasviel lúc này từ trên cao rơi xuống và cô gọi tên Yue, làm Yue đang suy nghĩ đứt đoạn mạch suy nghĩ mà nhìn lên trên.

“Illya?!” Yue kinh hô. Illyasviel lúc này đáp xuống và chạy về phía Yue hỏi han.

“Cậu không sao chứ, Yue?”

“Cậu cũng ở đây?” Bất ngờ về sự góp mặt của Illyasviel trong trận chiến này, Yue hỏi.

“Tất nhiên rồi! Cứu bạn làm sao lại thiếu mình được!” Illyasviel tự hào ưỡn ngực nói.

“Mình đi giúp Negi-sensei một chút. Cậu ở lại nha.” Illyasviel vẫy tay chào, trông thấy Yue ổn là tâm trí cũng được phần nào thả lỏng.

Illyasviel lại biến mất nhờ sử dụng [Teleport], Yue thấy Illyasviel biến mất giật mình, cô thở hồng hộc ôm ngực.

“Quả nhiên Phép Thuật là có thật...” Yue giọng từ từ nhỏ đi rồi cô quay lại quan chiến.

Illyasviel rời đi lại xuất hiện ở trên bầu trời gần đó không xa, cô đã trông thấy cột sáng tại phía hồ nước cách cô cũng khá xa. Illyasviel liền sử

dụng [Phạm Vi] phóng to tầm nhìn của mình phía hồ nước, cô thấy chính là Negi đang cười gậy phép của mình và tăng tốc hướng thẳng về phía nơi hiển thờ.

Rồi đột nhiên lại có một con quỷ to lớn xuất hiện ngay tại đền hiển thờ bay về phía Negi.

“Không ổn!” Lúc này Illyasviel lại lấy ra từ không gian trữ vật của mình cây cung mình thường sử dụng.

“[Muti Teleport Gate]” Sau lời kêu gọi của Illyasviel, hàng loạt những cổng dịch chuyển mở ra ngay trước mắt cô.

“[Thousands Mana Arrow]” Kế đến là hàng loạt mũi tên cầu thành từ ma lực thuần túy hiện ra phía sau Illyasviel. Illyasviel trong khẽ ra lệnh, vô số mũi tên bắn vào cổng dịch chuyển và biến mất.

Tại phía trước mặt Negi, đột nhiên xuất hiện những cảnh cổng dịch chuyển, hàng ngàn những mũi tên ma lực phá không mà bắn ra.

Grào..... Như hàng ngàn hàng vạn mũi kim xuyên thấu, con quỷ rống lên đau đớn. Negi trông thấy bất ngờ nhưng cậu giữ bình tĩnh và nghĩ rằng có người hỗ trợ mình, Negi niệm chú....

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 297: Biến Cố Tại Hiệp Hội Kansai (4)

Con quỷ to lớn bị hàng ngàn mũi tên được làm bằng ma lực gâm xuyên vào từng lớp da thịt trên người, nó gào lên đau đớn, con quỷ này cơ bản là mạnh mẽ về sức mạnh vật lý, công kích bằng Phép Thuật như vậy quá là quá sức với nó dù có là quỷ cấp cao nhưng cũng bị thương không hề nhẹ.

Tại trước mắt thấy được lợi thế, Negi nhanh chóng đảm nhận phần cuối cùng trong công đoạn tiêu diệt con quỷ cản đường bằng cách tăng tốc và đâm xuyên qua cả thân thể con quỷ. Con quỷ đã hóa thành cát bụi ngay sau đó.

Negi tiếp tục tăng tốc hơn nữa với Phép Thuật [Maxima Acceleratio] (Gia Tốc Tối Đa) cường hóa tốc độ đến mức tối đa và bay về phía đền hiến thờ và niệm chú sử dụng [Flas Saltatio Pulverea] (Phong Hoa Bảo Phấn) tạo ra một cơn gió mạnh thổi tung nước của hồ lên, khiến nước trở thành làn sương mù mịn che khuất tầm mắt của Chigusa lẫn cậu bé tóc trắng.

Bay trong màn sương, Negi nhân lúc đó mà sử dụng kế ước 3s tăng cường toàn diện năng lực của Negi lên trong 3s. Ngay trong sương mù, cậu nhóc tóc trắng vẫn bình tĩnh quan sát ngay phía trước mà khẳng định rằng Negi đang ngay phía trước, cậu hướng tay về phía trước chuẩn bị đánh phủ đầu Negi trong làn sương trắng xóa.

Nhưng ngay lập tức, cậu bé tóc trắng phải ngỡ vực vì xuất hiện từ trước mặt cậu trong làn sương lại chỉ có cây trượng của Negi, còn cậu thì không thấy bóng dáng đâu cả.

Hừ... Một giọng hăng giọng ở phía sau cậu bé tóc trắng đột ngột được phát ra, Negi đã nhảy ra sau và lấy đà từ chiếc đèn lồng được làm

bằng đá bày trí xung quanh nơi hiến thờ.

Negi dậm mạnh vào cột đèn và bay thẳng về cậu bé tóc trắng với toàn lực dồn vào một đấm của mình. Negi quát lớn thể hiện ý chí mạnh mẽ của mình.

Binh Âm thanh phát ra không phải từ cú đánh của Negi trung mục tiêu là cậu bé tóc trắng, mà lại là kết giới phòng hộ của cậu ta. Kamo không thể nào nhìn được mà kinh hãi, kể cả năm đấm được bao bọc bởi Phép Thuật và được tăng cường toàn diện bởi khế ước 3s, Negi vẫn không thể chạm đến được một cọng tóc của cậu bé đang liếc mắt nhìn Negi mà khinh thường.

“Ta đã cảnh cáo ngươi. Tốt hơn là người đừng thử mà...Thật vô vi...” Cậu bé tóc trắng không thể hiện bất kỳ cảm xúc gì trên mặt, nhưng lời nói thì thể hiện sự khinh thường đối với Negi, trong lúc nói, cậu bắt lấy cổ tay Negi.

“Sao ngươi lại định đấu giáp lá cà với kẻ mạnh hơn người nhiều chứ? Con trai của Thousand Master...ngươi chẳng hơn gì một đứa trẻ cả. Ta đã nhìn lầm...” Cậu bé tóc trắng thất vọng nói, tay còn lại giơ ra định ra đòn kết liễu Negi, lại trông thấy bộ mặt thoải mái của Negi làm cậu khó hiểu.

“Bị lừa rồi.” Negi cười, sau đó giơ tay còn tự do của mình đặt trước bụng của cậu bé tóc trắng. Negi khẽ nói.

“Emittam (Giải phóng).”

Một luồng ánh sáng lóe lên tại vùng bụng nơi, nơi mà Negi đặt tay. Sau đó, hàng loạt 4 mũi tên phát sáng bao vây xung quanh cậu bé tóc trắng, và khóa chặt chuyển động của cậu lại. Negi lúc đã cầm lấy cây trượng mà mình bỏ rơi vài giây trước.

Vừa rồi Negi lúc đang tiến thẳng vào làn sương đã niệm chú cho phép [Sagitta Magica Aer Capturae] (Tên Phong Ấn) và sử dụng kỹ năng thuật “Delay spell” để dời việc thi triển khoảng vài giây.

Kỹ thuật “Delay spell” thường được sử dụng bởi những pháp sư cao cấp, đây là một kỹ thuật cao cấp, bởi việc niệm phép và dời thời gian phép xuất ra tốn khá sức lực cũng như đòi hỏi kỹ năng rất cao, Negi cũng không kéo dài được lâu.

“Xem ra với 1 kẻ còn ít kinh nghiệm chiến đấu như người, thì quả là tiến bộ đáng ngạc nhiên. Ta rút lại nhận xét ban đầu về người, Negi Springfield.” Cậu bé tóc trắng không có vẻ gì là hối hả thoát thân và liếc mắt nhìn Negi.

Negi không nói nhiều để tiết kiệm thời gian, cậu chạy về phía bên trái nhưng lại không thấy Konoka. Ngược nhìn lên phía trên mặt nước ngay trước mặt. Negi trừng lớn đôi mắt nhìn lấy vật thể đang được triệu hồi trong vẻ mặt kinh hãi.

“Đ...đó là cái gì...?!” Illyasviel trừng to con mắt của mình khi đang lơ lửng trên không trung và dùng [Phạm Vi] để quan sát phía thứ đang hiển hiện ngay trong cột sáng lớn kia.

Tại chiến trường của Kaede, có vẻ Kaede dành được phần thắng rồi, Kotarou thua sát đất, giờ còn đang bị Kaede ngồi lên trên lưng và đã đưa vào thế khóa tay ngược rồi. Yue và Kaede cũng bị luồng sáng và cả thứ to lớn ở khu vực gần đó thu hút sự chú ý. Cả Setsuna và Asuna, Mana lẫn Kuu ở xa nơi đó cũng phải hoảng hốt, nhất là Setsuna, người nắm rõ chuyện gì đang diễn ra.

“Phải nhanh lên, Negi-sensei gặp nguy mất!” Illyasviel thầm nghĩ, nhanh chóng [Teleport].

Tại nơi hiến thờ, Sau khi trông Quỷ Thần đã được triệu, chứng tỏ nghi thức đã hoàn thành, cậu đã chậm 1 bước, tuy vậy Negi vẫn dùng sức của mình cố lay chuyển con Quỷ Thần nhưng không được, [Jovies Tempests Fulguriens] (Cuồng Phong Sấm Sét) của cậu thậm chí ngao ngốn gần như hết thể lực của cậu, tạo ra một đòn tấn công xoắn ốc mạnh mẽ được bao trùm bởi gió và sấm sét đánh thẳng vào người Quỷ Thần nhưng không có mây may tác dụng.

Lúc này cậu đuổi sức khuy gối trong khi cậu bé tóc trắng đã thoát ra từ [Sagitta Magica Aer Capturae] của Negi và tiến về phía cậu như báo trước điềm không lành. Cậu bé tóc trắng đưa tay ra và muốn ra đòn quyết định.

Negi dùng vài phần sức lực của mình để sử dụng khả năng của lá bài pactio, triệu hồi hai người hỗ cả mình, Asuna và Setsuna.

Trông thấy con quỷ phía sau, Asuna giật mình mà lớn giọng la lên.

“Thế các người tính làm gì đây?” Cậu bé tóc trắng vẻ mặt chán nản nói. Sau đó trong tay cậu phát sáng, cậu bắt đầu niệm chú đồng thời điều khiển cử động của tay của mình theo nhịp của câu chú để hoàn tất việc niệm phép.

“Hỡi Basilisk, Chúa tể loại bò sát 8 chân với đôi mắt quỷ dữ. Hãy phá luồng hơi độc cướp lấy thời gian!”

Trong lúc đó Kamo hối thúc Setsuna và Asuna ngăn cản việc niệm lại bởi vì nó biết khi phép này được hoàn thành thì rất nguy hiểm.

“Thuyền Thiên Tiên...” Một giọng nói nữ tính vang lên từ gần đó, Illyasviel kéo căng dây cung với Thuyền Thiên Tiên đang được lên tên, cô khẽ lẩm bẩm.

“[Pnoē Petras] (Hơi Thở của Đá)” Cậu bé tóc trắng nói. Luồng sáng trên tay cậu tỏa ra một loại khí rất nguy hiểm nhìn vào có thể cảm nhận được.

“[Thiên Thủ Hộ]!” Illyasviel hô lên, thả tay kéo cung, cây [Đinh Tiễn] dài ra thành tiễn bắn đi rất nhanh, có vẻ khoảng cách cũng còn khá là xa, cô bé lại mở ra cho nó một cổng dịch chuyển, [Đinh Tiễn] đi vào trong.

Pon...

Pacchi

Đồng lúc hai thanh âm vang lên, một làn khói trắng xám bao phủ cả khu thờ hiến. Bên trong đám khói lúc bắt đầu lan tỏa ra xung quanh lại xuất hiện một vệt sáng màu vàng nhẹ chớp nháy một lần rồi tắt.

Tiến vào ngay thời điểm hai âm thanh vừa vang lên. Tiếng bùng nổ do cậu bé tóc trắng thi phép tạo ra làn khói trắng xám kia, và một âm thanh do [Đinh Tiễn] của Illyasviel đi qua một cổng dịch chuyển và cắm ngay xuống mặt sàn gỗ của khu vực hiến thờ và vị trí của nó ngay trước mặt Negi, một vầng hào quang toát ra từ nó, ngay khi Asuna và Setsuna định lôi Negi đi cũng bị cây tiễn kỳ lạ không biết từ đâu thế này bắn ra gây chú ý.

Hào quang màu vàng kim lóe lên vào gần cách nhóm Negi với làn khói nguy hiểm đang bao trùm xung quanh mình, sau đó, ba cánh cổng dịch chuyển phía dưới chân của họ, mất đi chỗ đứng, ba người chỉ có thể chớp mắt một cái rồi đã rơi xuống cổng dịch chuyển dưới chân mình.

Tại cây cầu giữa nơi hiến thờ và bờ hồ, cổng dịch chuyển mở ra từ trên không trung cách mặt cầu vừa đủ để nhóm của Negi rớt xuống không có bị thương.

“Asuna, Setsuna, Negi-sensei! Ba người ổn chứ?” Illyasviel đáp xuống mặt cầu trong khi ba người họ còn đang ngơ ngác chưa tỉnh táo chuyện vừa rồi.

“Bạn Einzbern! Tại sao bạn lại ở đây? Tại sao tụi mình...?!” Negi có chút khó khăn nói, vì thể lực và ma lực của cậu vừa rồi đã hao tổn cho việc triệu hồi hai cô gái minister của mình gần như hết sạch rồi. Hai cô gái nhìn cô cũng khá bồn chồn.

“Thật là~ gọi em là Illya là được rồi.” Illyasviel cười nói, trong lúc cười, cô bé phất tay về phía làn khói và quạt tay về phía mình một cái, như gọi cái gì về ấy.

Kế tiếp, trong làn khói mau chóng bắn ra một một vật thể, [Đình Tiễn] nghe theo lệnh Illyasviel nhanh chóng quay về. Khi trông thấy cây [Đình Tiễn], Setsuna liền phát hiện ra đây là cây tiễn vừa rồi bắn xuống sàn và tạo ra một lớp lá chắn màu vàng kim kia ngăn lại làn khói nguy hiểm được tạo từ cậu bé tóc trắng.

“Einzbern...vừa rồi cậu đã cứu bọn mình?!” Setsuna nhìn Illyasviel hỏi.

“...Đã bảo là gọi mình là Illya là được rồi! À, đúng là Illya đã cứu ba người...với cái này.” Illyasviel hừ nhẹ và khoanh tay lại trong khi nói, sau đó lại chỉnh sửa thái độ của mình và lắc lư [Đình Tiễn] đã trở về hình dạng thu gọn của nó.

“A!” Negi chợt nhớ ra lá chắn màu vàng kim lần trước đã đỡ đòn cho cậu. Negi bất chợt thốt lên như vậy làm Asuna giật mình và hỏi.

“Chuyện gì nữa vậy?”

“B...bạn Illya! Lần trước là bạn cứu mình sao?” Negi nói.

“Ế?!....à....Negi-sensei, thầy nhầm người đấy...em làm sao cứu thầy được.” Illyasviel liếc mắt tránh nhìn Negi và nói với vẻ mặt không muốn Negi cho là suy nghĩ của mình là đúng.

“VẬY sao...thế mà tôi cứ tưởng...” Negi thấp giọng nói, rồi cậu chợt đứng không vững mà lảo đảo, Asuna đỡ lấy cậu. Trông thấy Negi như vậy, Setsuna trầm lặng một lúc, sau đó nói.

“Ba người, hãy rời khỏi nơi này đi. Tiểu thư cứ để mình em giải quyết!”

“Gì cơ?!” Nghe một điều khó đoán thế, cả ba người còn lại miệng chữ o nhìn Setsuna.

“Tiểu thư và Chigusa đang trên vai tên khổng lồ...Nếu chỉ 1 mình, em có thể đến đó.” Setsuna nhú mày và ngược đầu nhìn về phía vai phải của con Quỷ Thần đang phát sáng với 4 cánh tay đã cử động khá chậm chạp.

Setsuna thắc mắc nên hỏi, Setsuna liền đáp lại bằng việc cho ba người xem đôi cánh sau lưng của cô mà cô đã giấu từ rất lâu rồi.

Đôi cánh trắng sau lưng Setsuna, dường như là do sự kế thừa huyết thống của quỷ, đúng hơn là Setsuna chính là một bán quỷ, một cô gái lai giữa dòng máu Nhân Loại và Quỷ.

Bất ngờ mà một lúc ba người không nói nên lời được. Setsuna liếc nhìn ba người rồi nói.

“...Đây là hình dạng thật của em. Em cũng là 1 con quỷ...như bọn chúng.”

Giọng nói của cô như cô thừa biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo rồi cô không hẹn lại cười trong sắc mặt có phần phiến muộn.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 298: Đến Rồi!

“Xin đừng hiểu lầm....em thật lòng muốn bảo về tiểu thư! Lý do em giữ bí mật chuyện này là vì...em sợ tiểu thư sẽ ghét em khi trông thấy bộ dáng xấu xí này! Miyazaki thậm chí còn can đảm hơn em...em chỉ là 1 kẻ nhát gan...” Setsuna nói trong tâm trạng thật vọng và cũng tuyệt vọng vì nghĩ rằng sẽ bị cười nhạo hay bị xa lánh.

Asuna bước đến và chạm vào đôi cánh trắng tinh của Setsuna, soi mói nó một cách không thêm để ý xung quanh tí nào. Sau đó cô lại vỗ vào lưng Setsuna.

“Thiệt tình, cậu nói gì vậy, Setsuna? Tớ lại thấy nó tuyệt đấy chứ!” Asuna cười vui vẻ với Setsuna thay vì làm vẻ mặt lạnh như trong suy nghĩ của Setsuna.

Asuna liền thuyết phục Setsuna và đã thành công, Negi và Illya cũng gật đầu đồng ý giúp Setsuna cứu Konoka.

Sau khoảng nói chuyện và cũng vừa dưỡng tí sức lực, cậu nhóc tóc trắng từ trong làn khói trắng xám bước ra.

“Thầy Negi, cảm ơn thầy đã gắng hết sức mình bảo vệ Konoka-chan.” Setsuna cười, sau đó đập cánh bay lên cao bỏ qua cậu bé tóc trắng và hướng về phía con Quỷ Thần. Cậu bé tóc trắng định bắn hạ cô nhưng Negi đã cản lại bằng tên phép của mình. Asuna là người đỡ cậu.

“Illya, cậu giúp bọn mình đi.” Asuna nhìn Illyasviel.

“Tất nhiên rồi. Không giúp thì không được đâu.” Illyasviel chột nhĩ về Phi Linh sẽ làm gì nếu cô bé không giúp.

“Ra nào, Sudo-chan!” Illyasviel đứng chắn trước mặt Negi và Asuna. Mắt trái của Illyasviel đột nhiên hóa thành một màu vàng của ánh nắng ban mai, trông rất huyền ảo khi nhìn vào mắt cô. Và sau đó con mắt trái của cô bé sáng lóe lên, và tiếp đó, một con Rồng với hình hài khá nhỏ, cỡ một cái ba lô cỡ trung chắc sẽ vừa đủ để diễn tả, con Rồng với toàn thân cứ như được bọc trong giáp màu trắng kim, có hai đôi cánh khá gọn.

“Tôi đến theo lời triệu hồi của chủ nhân. Tôi có thể làm gì?” Con Rồng há cái miệng và phát ra giọng nói. Negi và Asuna giật mình khi con Rồng xuất hiện và giờ còn có thể nói nữa. Đúng lúc này điện thoại của Asuna tự nhiên lại vang lên, Asuna thấy lạ nên bắt máy.

“Moshimoshi?....Phi-sensei?” Asuna bất ngờ với giọng nói cô nghe từ đầu bên kia điện thoại.

Trong lúc đó, Illyasviel đang nói chuyện với Stardust Dragon của mình, cô đặt tên theo hai chữ đầu tiên của con Rồng, “Su” trong “Sutarudusuto” và “Do” trong “Doragon” (cách phát âm trong tiếng Nhật). Dù bị gọi như thế, chú Rồng Sudo cũng không phản bác được, bởi kế ước chủ tớ của Ange đặt ra có quyền năng quá lớn mà nó không thể chống lại, buộc lòng nó phải ngậm cay ghét đắng mà nghe lời.

“Umu, Sudo-chan hãy bắt hạ con quỷ đằng kia đi.” Illyasviel chỉ tay về phía Quỷ Thần và nói, Sudo cũng nhìn theo, và nó cười thầm. Nghĩ sao thứ đó mà lại đi so sánh với nó cơ chứ.

“Tất nhiên là được rồi. Xin hãy đợi tôi một chút.” Sudo nói. Sau đó từ từ di chuyển một chút. Cậu bé tóc trắng vẫn đứng yên quan sát kỹ lưỡng.

Sudo hé miệng mình ra, hai đôi cánh sải rộng, trước miệng tích tụ một luồng sáng hình cầu, Illyasviel thế liền gật gật đầu. Có lẽ cô nhớ lại lần

chạm trán với Sudo trong lần đầu gặp mặt đã bắn ra những tia beam khủng khiếp kia.

Pon~ Quả cầu ánh sáng trước miệng Sudo bắn ra. Nhưng chỉ ra khói nhỏ ra tắt ngúm. Illyasviel đang tự tin rằng tia beam sẽ diệt được con Quỷ Thần đang hiện ngang như một vị thần kia.

“Hế?”

Nhưng kết quả không như mong đợi, Sudo không bắn ra một tia beam hủy diệt nào mà bắn ra một đám khói. Illyasviel đứng tự hào và cả Sudo là người bắn beam cũng tròn xoe đôi mắt chớp chớp mà nhìn. Asuna lẫn Negi cũng có đôi mắt như Illyasviel và Sudo. (|||O.O)

“Gì kỳ vậy?!!!” Illyasviel hoảng loạn, hai tay nắm bế Sudo mà hỏi.

“Tôi không biết nữa, chủ nhân. Chắc tại cơ thể bị thu nhỏ khiến sức mạnh của tôi cũng...” Sudo bị Illyasviel lắc tới lắc lui chóng cả mặt mà trả lời.

“Các người nói nhiều quá. Xử lý các người trước, trông người có vẻ nguy hiểm nhất...” Cậu bé tóc trắng đã dịch chuyển đến trước mắt Illyasviel và nói trong khi tay đã nắm thành nắm và dự định nắm Illyasviel. Không thể nói là dịch chuyển, mà chỉ là di chuyển quá nhanh so với mắt của mọi người ở đây có thể thấy được.

“A!” Illyasviel để ý cậu bé tóc trắng lúc này đã ở ngay trước mắt mà hoảng hồn mà la lên, sau đó lại biến mất khỏi vị trí đó. Cậu bé tóc trắng nắm hất vào không khí, nhưng đòn đánh cũng đưa đến một dư lực mạnh, áp lực tạo ra khiến Negi và Asuna cũng cảm nhận được một cơn gió tạt vào mặt mình dù chỉ đứng ở phía xa. Với cảm nhận thần thánh của mình, Asuna lại phát giác hành động tiếp theo của cậu bé tóc trắng nhắm vào cô và Negi, Asuna nhanh chóng đánh cây Artifact hình quạt của mình về phía trước. Nhưng cậu bé tóc trắng đã đứng ngay trước Asuna để cô có thể kịp làm thứ

gì thì cậu bé đã cho cô một đấm vào bụng khiến cô bay đi và đập vào sàn gỗ. Negi sửng sốt gọi tên Asuna rồi cũng bị cậu bé đánh bay về phía Asuna. Asuna đứng dậy mà có định đón lấy Negi đang bay đi cũng bị lực mạnh mẽ trên người Negi đánh cho bay thêm vài mét nữa.

“May quá, mới nảy nguy hiểm thật!” Illyasviel đột nhiên cảm thấy may mắn vì Sudo vừa sử dụng [Teleport] nằm trong sở trường của mình cứu cô kịp thời khỏi đòn tấn công bất ngờ kia của cậu bé tóc trắng.

Nhưng hôm nay không phải ngày may mắn của cô bé rồi.

Futo~~ Ngay khi cô bé thở phào nhẹ nhõm, thì đột nhiên cô bị dính phải hai quả tạ Asuna và Negi bị đánh bay đi và giờ cô cũng là nạn nhân của vụ này.

Vừa rồi Phi Linh có gọi cho Asuna bảo rằng hai người cầm cự một chút cậu sẽ đến đó ngay, nhưng kiểu như này thì có hơi khó khăn.

Và cả ba dính chung một chỗ thuận tiện cho cậu bé tóc trắng ra đòn tiếp theo, cậu ta lại tiếp tục niệm phép [Pnoē Petras].

“Không tốt! Negi-sensei, Asuna!!” Illyasviel nhanh chóng ngồi dậy và sử dụng [Thiên Thủ Hộ] đỡ lấy toàn bộ đám khói kia. Trong làn khói đó, tầm nhìn của Illyasviel bị che khuất. Cậu bé tóc trắng bay đến và tung một nắm đấm đánh vào lớp lá chắn màu vàng kim của Thuyền Thiên Tiễn, không mấy may vết xước, cậu bé chột nhứ mày vì phòng ngự chắc chắn của Illyasviel.

“[Wind Geblasen] (Quét Tan đi, Gió ới) Illyasviel cười nhẹ một cái và khẽ nói. Một cơn gió thổi tan làn khói xung quanh đang bao trùm lấy khu vực, lúc này, Negi đã niệm xong phép rồi.

“[Sagitta Magica Aer Capturae]!” Negi quát lớn với khí lực khá yếu của mình và thì triển số ma lực ít ỏi của mình vào trong phép tên phong ấn giúp

cả bọn cố định cậu bé tóc trắng lại. Và người ra đòn là Asuna, vì làn khói đã được giải tỏa, nên Asuna thuận tiện hơn, cô di chuyển ra phía sau cậu bé tóc trắng và dùng Artifact của mình đánh vào đầu cậu bé thật mạnh.

Cùng lúc đó, Setsuna đã cứu được Konoka khỏi tay Chigusa một cách nhanh gọn và lẹ. Và Negi ra tay đánh thẳng vào mặt của cậu bé tóc trắng khi Asuna đã phá được kết giới phòng ngự xung quanh cậu, Asuna không có đủ mạnh để đánh một đấm thật mạnh như Negi. Nếu cường hóa bằng ma lực thì có thể nhưng dù sao việc đấm nhau vẫn để đàn ông con trai làm.

“Chúng ta thắng chưa?” Asuna tò mò và hồi hộp hỏi.

“...” Cả thầy đều yên lặng nhìn cậu bé tóc trắng vẫn đang hướng mặt đi vì Negi đã đánh mình khiến mặt cậu phải xoay về hướng đó.

“...Đây là lần đầu tiên có kẻ chạm tay vào ta...Negi Springfield!” Tức giận, cậu bé tóc trắng dù khá tức giận thông qua lời nói nhưng vẫn không thể hiện qua nét mặt của mình, tuy vậy, cậu vẫn tung ra một đấm thẳng về phía Negi.

“Negi!” Asuna không hèn gọi tên Negi trong lúc khẩn cấp nhất nhằm nhắc nhở Negi về đòn tấn công nguy hiểm của cậu bé tóc trắng, nhưng Negi khó mà di chuyển được nữa, chân cậu hiện đứng còn run lẩy bẩy đấy chứ. Negi yếu lắm rồi. Có thể có một phép màu nào đó thì cậu sẽ tránh được kiếp nạn lần này...

*Dan-----“

Tại thời điểm gay cấp mà cũng coi như nguy hiểm nhất đối với nhóm của Negi, đột nhiên lại xuất hiện một dị tượng, một âm thanh kinh thiên động địa lại vang âm lên từ một phía trong hồ nước. Một vùng nước khá là gần cây cầu nơi mà Negi đang giao tranh như có một mảng thiên thạch lớn vừa rớt xuống vậy. Nước bắn trào lên không trung và rơi xuống tạo thành

những tiếng *Bisha bisha* (lách tách lách tách) như mưa trên mặt nước. Gây cho tất cả mọi người sự chú ý đến nơi diễn ra sự quái lạ đó.

Illyasviel nhanh nhanh dùng [Thiên Thủ Hộ] như một cây dù để tránh bị nước từ trên cao và từ hồ nước vỗ mạnh.

Cậu bé tóc trắng cũng dừng lại khi nghe được động lớn đến mức như thế, quay sang nhìn cái thứ đang diễn ra.

Bika Lại âm thanh của điện xẹt ngang qua cậu bé tóc trắng, bóng người chột đứng ngay sau lưng cậu bé khiến cậu không khỏi cảm thấy vô cùng nguy hiểm. Cậu xoay lại nhìn về phía thân ảnh trên người lượn lờ một chút sấm sét, hơn nữa người này còn đang tỏa ra một khí thế áp bách khiến cậu phải nhún nhường mặc dù không cảm thấy bất kỳ ma lực nào từ người này.

Shi--

Khi cậu bé tóc trắng chỉ vừa liếc mắt sang muốn nhìn lấy diện mạo của người mang một khí chất khá nguy hiểm cho cậu, một thanh kiếm sắt bén đã được kê lên cổ cậu một cách hết sức êm ái. Negi, Asuna và nhất là Illyasviel nhìn thấy người thanh niên này ánh mắt của cô sáng long lanh lên, miệng cô cong lên cười.

“Có vẻ người muốn làm hại con gái yêu dấu và học sinh của ta nhỉ, Nhóc con?” Giọng của người thanh niên phát ra âm trầm nhưng có vài phần cảm thấy may mắn vì đã kịp thời cứu viện. Cậu nhìn về phía Illyasviel với khuôn mặt cười dịu dàng vì thấy cô không sao. Illyasviel cũng cười lại với cậu và còn gọi cậu một cách mừng rỡ, cả Asuna và Negi cũng gọi tên cậu nhưng bị giọng nói của Illyasviel lấn áp mất rồi nên khó mà nghe được.

“Phi Linh!!”

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 299: Xuất Hiện Đi! Tenma Dourin!

“Mi muốn đánh con gái của ta mà chưa có sự đồng ý của ta sao, nhóc con?” Phi Linh vẻ mặt không vui vẻ gì mà còn đang rất tức giận, để Illyasviel một mình nguy hiểm với con Quỷ Thần như vậy thì cậu không thể nào ngồi yên.

Cảm nhận được bất thường, cậu bé tóc trắng liền muốn tránh khỏi lưỡi kiếm có thể lấy mạng của cậu bất kỳ lúc nào, bản thân kết giới phòng ngự của cậu cũng bị Asuna phá tan nên cũng chưa có thời gian khôi phục.

Thay vì sử dụng thanh kiếm đang gác trên cổ cậu bé tóc trắng, Phi Linh lại thu thanh kiếm về nhanh chóng và ra một đòn đa năng cực mạnh, khiến cậu bé phải trừng lớn con mắt vì và hứng chịu một lực khiến mình bay đi, còn có một số luồng khí màu đen tím lượn lờ khi Phi Linh ra chiêu.

“Đấu Hồn Chiến Kỹ, [Sát Thần Chấn Minh]” Phi Linh lăm bắm. Một trong những chiêu thức đã lâu cậu không xài đến, chụp lấy đối phương và tung một cú đá chóp nhoang nhưng không thiếu đi phần mạnh mẽ, đánh bay đối thủ một khoảng khá xa.

Cậu bé tóc trắng bị đánh lướt trên mặt nước, hết quán tính mà chưa đủ để chạm đến bờ hồ, cậu ta chìm xuống nước ngay sau đó.

“Phi Linh!!!” Illyasviel thu hồi Sudo trở lại con mắt trái màu vàng ban mai huyền ảo của mình và trở lại thành màu đỏ, sau đó chạy và nhảy vồ vào Phi Linh.

“Ôi ôi~ con bé này! Ta ở ngoài xa đã cảm nhận được Illya dùng Giới Quan của Thiên Chúa rồi. Việc gì cần phải dùng đến nó, triệu một Anh

Linh ra là có thể an tâm.” Phi Linh cười.

“Illya không thích nhờ người khácn nhiều quá thôi!” Illyasviel nói. Phi Linh đáp lại bằng một vẻ cười thông thả.

“Vậy ra đây là Quỷ Thần sao? Trông dữ dội quá!” Phi Linh ngược đầu nhìn Quỷ Thần từ phía cầu cũng khá to lớn.

“Phi Linh, Eri không đi với Phi Linh sao?” Illyasviel quay tới quay lui, tò mò hỏi.

“À, Eri đang xem kịch ấy mà. Illya không cần để ý Eri đâu...Illya à, lùi về sau một chút nhé, ta đi xử lý Quỷ Thần kia rồi dẫn mấy đứa về.” Phi Linh cười đáp, và nhìn về phía Quỷ Thần trong khi bảo Illyasviel lui về gần Negi để cô chữa trị cho Negi và Asuna.

“[Khởi Nguyên]...”

Phi Linh trong miệng khẽ nói, kích hoạt [Khởi Nguyên] và một luồng khí lạ lòng màu đỏ vây quanh lấy cậu, đồng thời cả cơ thể cậu cũng dần lơ lửng lên không trung, khí thể của Phi Linh giờ lại thay đổi, lúc này đã trở thành một khí thể hiên ngang của một vị tướng thời kỳ chiến tranh ngày xưa.

“Đem đến tai họa cho ba ngàn thế giới...”

Dường như có một dạng dị tượng đang diễn ra, Phi Linh từ từ lơ lửng trên không trung, khí thể khiến kẻ địch phải khó thở nhưng không khiến người phe mình cảm thấy khó chịu. Đang nói đến đây, bỗng dưng xung quanh lóe lên một làn ánh sáng, bắt đầu từ Phi Linh mà ra. Ánh sáng chói mắt khiến ai cũng phải nhắm mắt để tránh đi ánh sáng đó.

Lúc ánh sáng biến mất, hiển hiện trước mặt Negi, Asun, Illyasviel và kẻ cả kẻ thù cũng thấy được, đó là một dàn súng hỏa mai, muốn đếm chính là

đếm cũng không hết được, toàn bộ chúng ở ngay phía dưới chân Phi Linh trong khi cậu đang lơ lửng, đồng loạt chúng chĩa thẳng lên không trung, như vậy phạm vi cũng bao phủ cả Quỷ Thần bên trong.

Chigusa đứng trên vai Quỷ Thần tròn mắt lên có phần hơi hoảng, nhưng chưa có quá sợ hãi khi nhìn thấy cả một dàn súng vô hạn như thế kia. Tưởng rằng súng đồ chơi do Phi Linh dùng ảo thuật mà tạo ra để cho vui mà thôi, về cơ bản cô chỉ biết khả năng của Phi Linh là kiếm sĩ mà thôi.

“...hô hô....lừa được ai với trò trẻ con đó. Mi nghĩ với chúng, mi có thể làm được gì Sakuna? Gãi ngứa sao?” Chigusa cười nói.

“Vậy à, thế cứ thử mùi vị của nó một chút rồi hản hay... Ta là Ma Vương của Ba Ngàn Thế Giới. Tenma Dourin! Khai Hỏa Ba Ngàn Thế Giới.”

Phi Linh khẽ nhếch môi cười, sau đó hướng tay chỉ về hướng của Quỷ Thần, không khí xung quanh nóng dần lên do những cây súng hỏa mai bắt đầu có dấu hiệu khai hỏa.

Pa pa pa----- Hàng loạt những khẩu súng hỏa mai bắt đầu khai hỏa, liên tiếp âm thanh vang lên chói tai, những tia beam từ nòng súng bắn ra không thể ngừng lại mà tiến vào không trung, thiêu đốt đi mọi trở ngại. Dĩ nhiên Quỷ Thần nằm trong tầm ngắm cũng bị lôi vào trong những dòng beam nóng đến cực độ kia. Những dòng beam tuy không lớn, nhưng chúng liên tiếp bắn ra như vô hạn, không hề ngừng lại, dù Quỷ Thần có cứng đến đâu, thì sau nhiều đợt tấn công bởi ma lực như vậy, tức cũng như việc tràn ma lực mà chết thôi. Chỉ sau vài đợt khai hỏa, Quỷ Thần hoàn toàn không thể chống chịu trước cơn mưa beam ngược của Phi Linh bắn ra mà bị xuyên thủng từng lỗ một trên cơ thể vĩ đại của mình. Số phận của Quỷ Thần đến đây coi như kết thúc mặc dù được giải phong ấn nhưng chưa có làm được gì.

Thân là người sử dụng Bảo Khí, Phi Linh có thể chỉ định ai sẽ bị trúng đòn và ai sẽ không, cho nên Setsuna cứu Konoka trên trời không hề bị thương, kể cả cô nàng Chigusa đứng trên vai Quỷ Thần cũng chỉ bị xay xác nhẹ do quá sợ hãi và rơi khỏi vai Quỷ Thần.

Thực tế, bởi lẽ khả năng của Bảo Khí Phi Linh dùng mà có thể xuyên thủng Quỷ Thần một cách dễ dàng chứ không phải chỉ sức công phá liên tục có thể đánh bại Quỷ Thần dễ dàng như vậy.

Bản thân Tenma Dourin Sansen Sekai (Ba Ngàn Thế Giới) đã có khả năng xuyên phá mọi loại phòng ngự rồi, xuyên giáp cho ngắn gọn cũng không có vấn đề gì.

Tenma Dourin hoàn thành mục tiêu của Phi Linh sau đó liền biến mất, kết quả mà nó mang lại chỉ có hủy diệt. Thử hỏi có loại giáp nào chịu được loại tấn công này đây?

Quỷ Thần với thân hình vĩ đại kia bị bắn đến không còn một manh giáp nào. Vì mất đi Konoka nên Chigusa không thể cung cấp ma lực cho bọn quỷ bên phía Mana và Kuu tiếp tục duy trì tồn tại được nữa nên chúng cũng mau chóng tan biến, quay lại với nơi của chính mình. Tsukuyomi cũng mau chóng quay về vì không còn việc cho mình nữa, cô còn có vẻ thân thiện nhờ Mana gửi lời chào đến Setsuna. Phía bên Kaede cũng đã ổn thỏa, Kotarou không có chủ động gây hấn với cả, bởi chỉ có hai cô gái Kaede và Yue ở đây với cậu thì cậu đánh với ai.

“Phi-san (sensei)” Negi và Asuna chạy đến kể Phi Linh và Illyasviel, cả hai đồng thanh nói, mặt mày hớn hở.

“Ou~ Hai người không sao nhì? Cầm cự được như thế là hay lắm rồi.” Phi Linh ngoác mặt sang nhìn hai người và đáp lại.

“À....bởi có Illya-san ở đây nên bọn tôi mới có thể...” Negi vội vàng nói.

“Ho hou~ thấy không Phi Linh? Illya cực giỏi nha!” Illyasviel đặc ý cười nhìn Phi Linh.

“Được rồi. Mọi chuyện ở đây coi như không vấn đề nữa rồi. Chúng ta mau chóng rời...Mà trước tiên...”

Phi Linh nhìn sơ lại một lượt xung quanh, cậu không có phá hoại cái gì, nên nói. Nhưng sau đó lời của cậu có phần hơi khựng lại.

“Ta nên xử lý nốt nhóc con cứng đầu này một chút...”

Phi Linh vừa nói, tay vừa hành động, cậu đẩy Illyasviel về phía Asuna, Asuna, Negi và Illyaviel bất ngờ vì hành động của Phi Linh nhưng ngay sau đó lại thấy được cậu bé tóc trắng đã quay lại, hình bóng mờ nhạt của cậu xuất hiện ngay phía sau Phi Linh, vẻ mặt của ba người dần chuyển từ bất ngờ sang hoảng hốt.

Lúc đẩy Illyasviel ra, trên tay của Phi Linh cũng nhanh chóng xuất hiện một thanh kiếm thủy tinh hình dáng có đôi chút khác với thanh trước nhưng cũng không khác biệt quá nhiều. Phi Linh quay về phía sau và đối diện mặt đối mặt với cậu bé tóc trắng.

“[Dóry Pétras] (Ngọn Lao Đá)” Cậu bé tóc trắng âm trầm vẻ mặt nhưng lại hành động lại mang theo sát khí. Phía sau, cậu nhờ một bức tường làm bằng chất liệu đá để sử dụng phép của mình được hiệu quả hơn.

Cũng vào lúc cậu bé tóc trắng niệm chú, Phi Linh cũng nâng thanh kiếm lên và miệng mấp máy.

“Võ Thánh Kiếm Kỹ, [Du Trảm].” Phi Linh lướt đi như một cơn gió, ngay khi cậu rời đi, những ngọn giáo bằng đá đâm thẳng ra từ phía cậu bé tóc trắng, mỗi một ngọn giáo có thể xé rách da thịt của người thường, đòn tấn công này phải nói là có thể giết chết Phi Linh nếu cậu là người thường và không để ý thứ gì.

Nhưng cậu đã di chuyển trước khi những ngọn giáo đá có thể chạm vào được cậu.

Một khoảng lặng giữa lần giao tranh này, lúc này cậu bé tóc trắng đã bị Phi Linh chém với thanh kiếm thủy tinh của mình, nhưng lại không có một giọt máu nào từ trên người cậu bé tóc trắng, thay vào đó lại là nước mà thôi.

“Người tốt cuộc là ai?” Cậu bé tóc trắng liếc mắt nhìn Phi Linh, mặc cho cơ thể của mình bị thế nào.

“Một thầy giáo bình thường không có một chút ma lực nào trong người.” Phi Linh điều chỉnh thế đứng của mình và liếc mắt nhìn cậu bé tóc trắng.

“...” Cậu bé tóc trắng im lặng, nhưng người vẫn lơ lửng trong không khí với xung quanh là nước.

“Fuhuhu~ trò vui đến đây là được rồi.” Một giọng nói không kém phần quen thuộc với Phi Linh đi ngang qua tai cậu và mọi người ở đây.

Phi Linh nghe được giọng nói này, liền tâm trạng đổi khác.

“Eri, cuối cùng em cũng hài lòng rồi sao? Thật tình, ra sớm hơn chút thì anh cũng không phải giải quyết tên nhóc này rồi.” Phi Linh nói. Người vừa xuất hiện chính là Eriserine. Từ này đến giờ cô chỉ xem mọi chuyện từ một nơi nào đó mà thôi, chuyện tận hưởng trò vui đối với cô là chuyện thường làm rồi.

“...tên nhóc?! Kể ra cũng đã mấy năm kể từ lần gặp mặt với những tên kia rồi, mi là tên mới nhất phải không, nhóc?” Eriserine nhìn Phi Linh sau đó đảo mắt về cậu bé tóc trắng và cười nói.

“...” Cậu bé tóc trắng lúc này vẻ mặt không có như lúc đầu vô cảm, mà hiện giờ đã có vài nét sợ hãi, có vẻ như cậu ta đang nhớ về Eriserine theo một hình tượng nào đó vô cùng đáng sợ.

Chuyện gì đang diễn ra?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 300: Nghịch Lý Thời Gian?!

Trông thấy sắc mặt của cậu bé tóc trắng, Phi Linh liền có cảm giác có gì đó ẩn khuất sau biểu hiện không tự nhiên của tên nhóc phiền toái này.

Phi Linh dời ánh mắt về phía Eriserine và ẩn ý hỏi xem có chuyện gì.

Eriserine nhận được thông điệp của Phi Linh nhưng lại hé ra một nụ cười, và nó cũng chẳng có ý nghĩa gì là trả lời thắc mắc của Phi Linh cả.

Eriserine không trả lời mà cho cậu một cái cười, Phi Linh chẳng biết làm gì, dù biết Eriserine liên quan nhiều lắm nhưng không thể moi được gì từ cô, nhúng vai, cậu đành để Eriserine tự nói thôi.

“Ta cho nhóc 1 cơ hội rời khỏi đây. Nếu không, sẽ như tên kia lần trước đây.” Eriserine cười, lời đe dọa của cô rất có cân nặng với cậu bé tóc trắng, trên mặt hiện lên một vẻ nhún nhường, rằng cậu không muốn gặp nhất chính là Eriserine.

Sau đó cậu bé tóc trắng rời đi trong im lặng, độ uy thế của Eriserine tăng lên trong mỗi người thấy cô ngoài Phi Linh.

Sau đó mọi chuyện cũng ổn hết cả, Konoka được cứu, mọi người trong Hiệp Hội Pháp Thuật Kansai cũng không vấn đề, mấy cô gái trong lớp đến đền chơi bị hóa đá cũng được hóa giải sau khi cậu bé tóc trắng rời đi.

Buổi sáng nghỉ ngơi tại trụ sở của Hiệp Hội Pháp Sư Kansai, sau đó mọi người lên đường trở về khách sạn, Setsuna có ý định rời đi, nhưng Negi và mọi người đã nỗ lực để giữ cô ở lại được.

Trước đó, Negi được hội trưởng Hiệp Hội Pháp Thuật Kansai dẫn đến nơi gọi là căn cứ bí mật của ông và đồng đội ông để cho Negi xem lại hình ảnh của cha mình.

Sau nhiều chuyện như vậy, chuyến đi cũng đã đi đến hồi kết. Chuyến tàu về đến Tokyo khá im lặng bởi các cô nữ sinh lớp 3-A đã thắm mệt sau những ngày năng động vui chơi thỏa thích rồi.

-o0o.-

Sau khi trở về Phi Linh cũng được kê cao gối nằm xuống thở phào một cái vì đã được yên tĩnh mà chợp mắt, thật thì cơ thể này chẳng thể ngủ được, nhưng cậu vẫn muốn làm vậy.

“...” Phi Linh lơ lửng bản thân mình trong một không gian huyền diệu.

“...Tại sao mình lại có mặt ở đây?” Phi Linh mở mắt ra quan sát xung quanh, khung cảnh xung quanh lạ đến khó mà nhớ được rằng cậu đã gặp qua nơi này chưa nữa.

Xung quanh không gian là một màn sương, đa phần là một màu trắng cùng đen, nhưng trong đó, xa xa lại có hình dáng của khá nhiều đốm sáng mang màu sắc khác nhau, có đỏ, có tím, có xanh,...đa dạng màu quang hóa quyen cùng với làn sương trắng ẩn nhập trong một màu đen của không gian.

“...” Vẫn im lặng quan sát và đánh giá mọi thứ xung quanh, Phi Linh rốt cuộc không hiểu được vì sao mình lại thấy được những thứ này khi mở mắt ra, mà không là trần nhà, kể bên là cô vợ của mình.

“...Đây là...” Phi Linh dùng tay phải của mình nâng lên một đốm sáng nho nhỏ mờ hồ hình dạng xoắn ốc phẳng, dù đã quan sát gần đến vậy. Phi

Linh vẫn không có cảm tình hay bất cứ ấn tượng gì với chúng cả, hoàn toàn xa lạ với cậu. Nhưng chúng lại tạo cho cậu một cảm giác quen thuộc đến kỳ lạ.

“Thật khó hiểu....” Phi Linh thầm nói.

-oOo.-

“...hử?” Phi Linh mở mắt ra, trước mắt cậu là trần nhà quen thuộc của mình, nhưng lại không có cô vợ Eriserine thường hay ngủ nướng nằm kề bên cậu.

“Lạ thật, Eri dậy sớm làm gì nhỉ?” Phi Linh vực dậy và ngó nghiêng xung quanh kèm theo một chút thắc mắc tự hỏi bản thân.

Phi Linh đứng dậy và đổi bộ đồ mình mặc tối hôm qua chưa có thay ra, sau đó chuẩn bị một bộ khác và đi vào nhà tắm để tắm một cái. Trời vẫn còn chưa sáng nên vẫn khá sớm để đến trường.

Trong lúc tắm, Phi Linh vẫn không có cảm giác gì lạ cả, điều làm cậu thường xuyên nhìn ra cửa phòng tắm là không có Eriserine ở đó để phá cậu lúc cậu tắm, mà kể ra lúc này cũng quá sớm đối với cô nàng lười biếng ấy.

“Không biết Eri đi đâu rồi nhỉ?” Phi Linh nghĩ. Cậu đứng lên và rời khỏi bồn tắm, lau khô người rồi thay đồ.

“Illya, con dậy chưa? Xuống ăn sáng nào.” Sau khi sửa soạn mọi thứ cá nhân, cậu lại quay vào bếp chuẩn bị bữa sáng như thường lệ mà không chú ý gì cả.

“...” Im re, không có tiếng của Illyasviel trả lời cậu, khiến cậu nhú mày.

Chachamaru cũng không thấy ở trong nhà, có lẽ cô đi theo Eriserine làm việc gì đó rồi nên cậu không để ý lắm.

“Illya, con còn ngủ hả?” Phi Linh bước lên cầu thang tiến đến phòng của Illyasviel.

Đứng trước cửa phòng Illyasviel, Phi Linh chạm vào nắm cửa vào nắm lại, xoay nó.

Supigu-----

Phi Linh vẻ mặt lo lắng lại biến mất, Illyasviel đang nằm trên giường êm của mình mà ngủ một giấc sâu, có cả tiếng thở nhỏ của cô bé cứ cách 1-2 giây có một lần.

“Thật là, ngủ sâu thế cơ đấy. Coi bộ đi chơi về là nó mệt quá rồi.” Phi Linh thầm cười. Cậu bước đến bên giường cô và nhìn Illyasviel trong khi tay của cậu lại chọt chọt vào má của Illyasviel, cậu gọi cô bé một cách rất nhẹ nhàng.

“...Ư...ư...” Do bị chạm vào má, Illyasviel chột nhứ cặp lông mày của mình biểu hiện rằng đã và đang cảm nhận được cảm giác trên má mình.

“...Phi Linh..?!” Illyasviel rớt cuộc mở mắt. Cô bé nhìn Phi Linh và nói.

“Dậy đi học nào, Illya.” Phi Linh cười nhìn cô bé.

“...Hôm qua vừa đi chơi về mà...hôm nay được nghỉ cơ mà...Illya đi ngủ tiếp đây...” Illyasviel lừ đừ nói, sau đó chui lại vào chăn mà ngủ. Phi Linh nghe vậy, chột nhớ ra là sau khi đi chơi sẽ được nghỉ một ngày, dù sao cũng rơi vào ngày chủ nhật mà.

Biết rằng mình có vẻ đáng trí, Phi Linh gãi đầu và để Illyasviel tiếp tục ngủ nướng vào ngày nghỉ.

Thế là một ngày trôi qua không hay biết chuyện gì, Phi Linh chỉ có cách luyện võ ở ngoài vườn xung quanh ngôi nhà tranh của Eriserine và mình thôi. Phải nói rằng có quá nhiều loại võ và chiêu thức mà cậu học được kể từ kiếp sống đầu tiên, đến nỗi chỉ diễn dợt sơ thôi cũng tốn không ít thời gian, dành 1 đời để cống hiến cho võ nghệ, cậu thật không biết nên nhận xét sao về bản thân nữa.

“Phi-sensei!” Negi đột nhiên đến cùng với Asuna khiến Phi Linh đang luyện võ thì quay lại nhìn lại phía hai người đó đang đến. Illyasviel cũng đã dậy vào lúc trưa và dùng bữa trưa thay luôn phần ăn sáng rồi. Cô bé giờ đang trên phòng xem qua những cuốn sách Phép Thuật như mọi khi.

“Hửm? Nhóc Negi, nhóc đến đây làm gì? Không phải hôm nay ngày nghỉ sao? Mới đi chơi về mà đã sung sức thế rồi à?” Phi Linh chỉnh lại tư thế của mình rồi lấy khăn lau người cho ráo mồ hôi sau đó nhìn Negi hỏi.

“...?! Phi-sensei, thầy nói gì thế? Chuyển đi chơi nào thế?” Negi nghiêng đầu khó hiểu nhìn Phi Linh và quay sang nhìn Asuna đồng dạng hai người đều khó hiểu.

“...Thôi không bàn chuyện đó nữa. Thế hai người đến đây làm gì?” Cảm thấy cuộc trò chuyện này có chút kỳ lạ, Phi Linh nói lái sang vấn đề khác.

“À, chuyện là ngày hôm nay thầy không có đến dạy nên mọi người cảm thấy lo lắng, cả Eriserine-san và Illya-san cũng không có đến học viện nên...” Negi nói.

“Khoan, khoan....nhóc nói cái gì vậy? Từ khi nào lại phải đi dạy vào chủ nhật?” Phi Linh nghe khó hiểu nên đưa tay ngăn Negi lại và nói.

“Chủ nhật? Thầy nói gì vậy, Phi-sensei? Hôm nay là thứ sáu mà. Hơn nữa thứ hai tuần sau đã là ngày lễ hội của học viện được tổ chức rồi.” Asuna đáp.

“Thứ sáu?...Hôm nay là ngày mấy thế?” Phi Linh xoa xoa thái dương của mình, đồng thời hỏi hai người.

“Tính từ lúc chúng ta kết thúc buổi dã ngoại ở Kyoto đã được hai tuần rồi.” Negi lo lắng nhìn Phi Linh.

“Hai tuần.....” Phi Linh nghe được Negi nói, cậu có cảm giác hình như mình nghe không rõ hay sao ấy.

(Rốt cuộc là chuyện quái gì thế này? Không phải ngày hôm qua còn mới từ Kyoto về sao? Làm thế nào mà đã hai tuần trôi qua rồi?) Phi Linh trong đầu liên tục đặt ra những câu hỏi. Liên tục cảm thấy kỳ lạ, Illyasviel lúc này ra khỏi nhà và thấy Negi và Asuna, cô bé liền chào.

“Chào buổi tối, Negi-sensei, Asuna. Hai người đến đây làm gì thế? Đến chơi với Illya sao?” Illyasviel thắc mắc.

“Illya, cậu làm gì thế? Hôm nay không đến trường?” Asuna nhìn về phía Illyasviel khi nghe được tiếng của cô và hỏi.

“Hế?” Trên mắt của Illyasviel lúc này đã thành hai dấu chấm, Illyasviel hoàn toàn không hiểu gì về điều Asuna vừa nói. Cô nghĩ mình mới vừa đi chơi về, ngày kế tiếp là chủ nhật làm gì có đi học theo lịch chứ.

Dự thấy tình hình có hơi khó giải quyết, Phi Linh cảm ơn sự lo lắng của Negi và Asuna, sau đó cả hai người cũng ra về. Hơn nữa Negi còn nói là mong đợi buổi tập luyện của cậu và Kuu vào ngày mai, làm cậu càng lúc càng khó hiểu.

Hiện giờ Phi Linh và Illyasviel đang ở trong nhà, ngồi trong phòng khác, Phi Linh chống cả hai tay lên cằm và rất suy tư, Illyasviel trầm mặc không biết đang nghĩ cái gì.

“Thế, rốt cuộc chuyện này là sao? Illya, con có ý kiến gì không?” Phi Linh chợt hỏi Illyasviel làm cô giật mình từ trong suy nghĩ quay về.

“Ể...à....Illya cũng không biết nữa. Tại sao chúng ta vừa mới kết thúc chuyến dã ngoại ngày hôm qua, nhưng tại sao chỉ vừa ngủ qua một đêm lại xảy ra chuyện lạ đến thế này.” Illyasviel phân tích, vẻ mặt không có mấy thoải mái lắm.

“Chỉ một đêm, hai tuần trôi qua....rốt cuộc là chuyện đang diễn ra?” Phi Linh cau mày trong lúc khó hiểu.

(Eri và cả Maru-chan đều không có ở đây vào buổi sáng, chuyện này thật là quá vô lý, Eri có thể đi đâu được chứ? Không lẽ bên trên, Eri đang gặp vấn đề với những Witch khác hay sao?) Phi Linh suy nghĩ lung tung, đoán mò đủ thứ chuyện.

Tình hình không mấy khả quan khi cả hai cha con Phi Linh và Illyasviel cứ ngồi suy nghĩ mà không có đầu mối gì về chuyện đang diễn ra.

Câu hỏi đặt ra là, Eriserine lúc này đang ở đâu?

“Thật tình, chỉ thiếu em có một chút thôi mà đã suy nghĩ lung tung chuyện rồi, nếu mấy con mụ kia đến thì nơi này có còn để anh và Illya ngồi mà suy nghĩ nữa hay không?”

Đột nhiên lúc không khí trong phòng khác đang yên lặng, giọng nói của Eriserine lại vang lên. Phi Linh nghe được liền đứng dậy.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 301: Lễ Hội Mahora

“Ara~ mới chỉ có xa một chút mà anh lại không thể nghĩ ra chuyện gì sao? Trông bộ mặt luống cuống của anh mà em thấy rất thú vị đấy!”
Eriserine đột nhiên lên tiếng từ không trung khiến Phi Linh phải đứng lên chỉ vừa nghe tiếng cô nói thôi.

“Eri!” Phi Linh đứng bật dậy.

Shyuuu....

Một cánh cổng không gian mở ra từ giữa gian phòng, có thể nói là ngay trên Phi Linh. Eriserine rơi ra từ phía trong cánh cổng không gian, Phi Linh phản xạ mà đưa tay ra đỡ cô.

Tou~ Eriserine rơi xuống vào vòng tay của Phi Linh. Cô liền choàng tay lên cô Phi Linh và cười.

“Nhớ em không~” Eriserine mỉm cười mê người nhìn Phi Linh.

“Em làm anh lo chết đây. Còn muốn quây tới mức nào nữa? Thế nào, em có thể giải thích giúp anh tại sao chúng ta lại ở thời điểm cách hôm đó 2 tuần không?” Phi Linh nhìn Eriserine và nói.

“Tsk, chán anh quá đi~” Eriserine tặc lưỡi một chút và than vãn.
Chachamaru cũng nhảy xuống từ trong cổng không gian, Phi Linh né ra để cô có thể đáp xuống an toàn.

Eriserine không hề có ý định bỏ Phi Linh ra. Eriserine vẫn cười mỉm, và càng thêm mê hoặc, cô chỉ một ngón tay lên trong khi mình vẫn được Phi Linh bế.

“Thứ nhất, anh có biết chúng ta đang ở đâu không? Đừng nói rằng những thứ cơ bản như thế này, anh cũng không biết đấy.” Eriserine mắt nhắm mắt mở nói.

“Không phải chúng ta đã đến một Dòng Thời Gian khác sao?” Phi Linh nhú mày trong khi Illyasviel đang nói chuyện với Chachamaru.

“Baka~, anh đúng là đồ ngốc. Bởi vậy mà thiếu một chút cũng không được.” Eriserine cười.

“...” Phi Linh im lặng chờ đợi câu trả lời của Eriserine.

“Đây vẫn là Dòng Thời Gian cũ mà anh đang ở, chỉ là Dòng Thời Gian này đột nhiên bị cắt khúc, xuất hiện [Nghịch Lý Thời Gian], những gì anh làm sau khi nhảy đến...” Eriserine giải thích giữa chừng.

“Và anh tự tìm hiểu tiếp đi.” Eriserine cười khẩy một cái, trêu chọc Phi Linh trong khi cậu đang tập trung.

Nghe được Eriserine giải thích một hồi Phi Linh, tuy không hết, nhưng Phi Linh vẫn đang suy nghĩ về những lời của Eriserine vừa nói ra.

“À, tiện thể thì cái [Hệ Thống] em cũng chỉnh sửa lại rồi, anh nhận lấy này.” Eriserine chợt nói, và trên đầu ngón tay sáng lên một đốm nhỏ hào quang, sau đó hóa thành một vầng sáng bay thẳng vào trán của Phi Linh.

“Cái này?!” Phi Linh cảm nhận được [Hệ Thống] đang kết nối với dòng suy nghĩ của mình, bắt đầu phân tán mọi thông tin về nó vào trong não bộ của cậu.

“Được rồi. Tạm chốt cái đó lại đi. Cứ xem tình hình tiếp theo sẽ thế nào đã...” Phi Linh tỉnh táo hơn và nói với Eriserine.

Từ này giờ Chachamaru nói chuyện với Illyasviel nhằm không cho cô bé làm phiền Phi Linh và Eriserine nói chuyện với nhau, cô bé khá là ăm ức về nó, Eriserine được Phi Linh bế suốt từ đầu buổi đến cuối buổi.

Ngày hôm sau khi xảy ra sự việc khá là nhức đầu vừa rồi của gia đình Phi Linh, Illyasviel được Ayaka gọi lên để chuẩn bị trang trí cho phòng học lớp 3-A thành một ngôi nhà ma theo ý kiến tán thành của mọi người trong lớp, tất nhiên Illyasviel không hề tham gia vào việc tán thành làm ngôi nhà ma.

Một ngày trước ngày diễn ra lễ hội Mahora.

Phi Linh được hiệu trưởng Konoemon gọi đến tập trung tại dưới Cây Thế Giới, Eriserine không hề để tâm đến lời mời của Konoemon, thành ra có mình Phi Linh đến mà thôi.

“Thế, ông gọi tôi ra đây là để ngăn không cho bất kỳ ai tỏ tình trong ngày hôm nay cùng với mọi người sao?” Phi Linh nghe Konoemon nói nội dung của buổi tập trung toàn bộ giáo viên là pháp sư từ hệ tiểu học đến đại học của Học Viện Mahora.

Nội dung của việc tập trung mọi người lần này như Phi Linh đã nói lúc này, là tham gia cùng các giáo viên khác, trong ngày hôm nay và đến khi lễ hội Mahora kết thúc.

“À...ừm...dĩ nhiên thầy không có đảm nhận hết cả thầy đâu. Chúng ta sẽ chia theo ca. Thầy cứ việc tận hưởng ngày lễ cùng với mọi người.” Konoemon mắt hí cười hô hô cười.

“....Sao tôi có cảm giác rằng mình không ưa được nụ cười của ông tí nào nhỉ.” Phi Linh cảm thấy chẳng thế nào ứng được giọng cười của Konoemon.

“Không vậy sao. Quả là đáng tiếc, ai cũng mến nụ cười của ta thế mà. Cậu và Eriserine thật đúng là giống nhau.”

“Giống chỗ nào?”

“Về mặt lúc không thích thứ gì đó ấy. Cô ta cũng thường trưng bộ mặt đó ra lúc bạn cũ của ta cười với cô ta.”

“Bạn cũ của ông cười với Eri? Là ai thế?” Phi Linh nhú mày thắc mắc. Cảm thấy có mùi yandere đâu đó.

“Thôi nó cũng không quan trọng đâu đã lâu lắm rồi, chắc được 10 năm trước nhỉ. Thời gian trôi nhanh thật.” Konoemon đánh trống lảng khi cảm thấy Phi Linh toát ra chút gì đó bất thường.

Phi Linh tạm thời cũng không màng chuyện đó nữa. Lúc này cậu nghĩ có lẽ nên dẫn Eriserine và Illyasviel dạo chơi trong lễ hội thôi.

“Có lẽ một thời gian nữa mình nên tiến lên tiếp thôi. Không thể giữ tình trạng này được.” Phi Linh có chút rầu rĩ mà nghĩ về chuyện rời đi thế giới này và tiếp tục du ngoạn, nhưng trước hết là phải đi đâu đó tìm cách tái tạo lại cơ thể mới cho mình đã.

Hơn nữa buổi tập trung lần này còn có Negi, Setsuna lẫn cậu nhóc Kotarou ở đây. Phi Linh không biết lý do vì sao Kotarou lại có mặt ở đây mặc dù lần trước nghe nói cậu ta bên phe địch. Nhìn thấy Kotarou, Phi Linh chợt suy nghĩ bỏ qua hai tuần do sự cố [Nghịch Lý Thời Gian] đã xảy ra những chuyện gì. Nhưng nói chung thì Kotarou hiện đã ở phe của Negi và đang theo học trong Học Viện Mahora.

Negi có vẻ kín lịch trong những ngày lễ hội diễn ra, Phi Linh xem thử lịch của Negi thì phải nói rằng, nó làm cho cậu lười hăn đi luôn. Chả có cách nào hay cho Negi, Phi Linh đành vỗ vai động viên cho Negi thay vào đó.

Đang trong lúc nói chuyện với hiệu trưởng Konoemon, đột nhiên có một chiếc camera được lắp vào một thiết bị khá giống máy bay mini để quan sát mọi thứ từ trên cao, một trong số những pháp sư đã bắn hạ nó vì cho là họ đã bị theo dõi.

Sau đó hiệu trưởng cũng không để ý mấy và bộ dạng khá thông thả, ông truyền đạt thêm một chút nữa rồi cho mọi người giải tán. Phi Linh đi về một hướng khác so với nhóm của Negi.

Sau đó Phi Linh có đi tìm Eriserine, tìm thấy Eriserine và có cả Illyasviel lẫn Chachamaru, cậu dẫn cả ba đi chơi xung quanh.

Trước ngày diễn ra lễ hội Mahora và mọi người ai nấy đều rất mong chờ đến 10h tối hôm nay để lễ hội được chính thức bắt đầu. Theo lời của mọi người thì khi World Tree được hào quang nhiệm màu bao trùm, rọi sáng cả một vùng trời xung quanh nó, lễ hội sẽ chính thức bắt đầu.

“Eri, em có gì đó vui lắm sao?” Phi Linh dẫn cả nhà đi dạo vài vòng quanh quần xung quanh, mua một chút đồ ăn vặt và Phi Linh trông thấy sắc mặt Eriserine có phần rạo rức như thể đang mong chờ gì đó.

“Ara~ không có đâu. Anh nhầm rồi.” Eriserine bình thản nhìn Phi Linh mà đáp.

“...vậy sao.” Phi Linh hờ hững đáp lại, trong khi Eriserine dùng cái giọng điệu cô đáp lại cậu cũng làm cậu không hề tin rằng cô đang nói thật đâu.

“Quả nhiên em đang mong cái gì đó.” Phi Linh bỏ qua mọi thứ và nói thẳng luôn, suy nghĩ nhiều chi cho mệt.

“...Anh đang nghĩ gì thế?” Eriserine đáp lại bằng một câu hỏi.

“...(Đúng là đang có âm mưu quây nữa rồi.)...” Phi Linh thầm nghĩ trong khi nhìn Eriserine với mồ hôi chảy từ trên trán xuống mà quan sát về chống nạnh nhìn Phi Linh.

“Em nghe thấy đấy nhé~” Eriserine cười một cách khiến cả Illyasviel và người đang làm mục tiêu chính của nụ cười đó hướng đến là Phi Linh cũng phải sờn cả tóc gáy lên và đổ mồ hôi lạnh vì nó.

Rốt cuộc ngày dài cũng trôi đi trong náo nhiệt trước không khí mong đợi, háo hức của mọi người từ trẻ đến già, trong cả Thành Phố Mahora đều tham gia sự kiện lần này mà. Rất là đông vui.

Các giáo viên làm nhiệm vụ tuần xung quanh vẫn đang làm tròn bổn phận.

Và hình như lúc sáng, mọi người còn truy đuổi kẻ đã dùng camera để quan sát mọi người cũng đã bị bắt, nhưng người đó lại trung hợp lại là học sinh trong lớp của 3-A của Negi, Chao Lingshen. Ngay khi sắp đi giải đi, Negi lên tiếng bảo vệ cô nên đã được cứu.

Không khí của cả Thành Phố Mahora ngày một náo nhiệt ngay khi hào quang sáng trưng soi sáng cả 1 vùng cùng với ánh đèn về của thành phố cũng làm cho cả Thành Phố Mahora không kém phần tràn đầy sự náo nhiệt. Có thể nghe được tiếng hô hoán, đón mừng giây phút này đến khắp cả thành phố. Người dân đổ nhau ra phố ngay cả khi đã 10h đêm rồi. Nhìn ngoài đường lúc này cũng giống như đang là buổi sáng vậy.

Trước lúc 10h, Chachamaru lại đi đâu đó làm Phi Linh hơi thắc mắc, tuy vậy, cậu cũng không thể cấm đoán bất kỳ ai, dù là một cô gái automata như Chachamaru được.

“...(Sắp tới lại có chuyện nữa rồi đây...)...” Phi Linh trong lòng thờ dài một tiếng. Trong lúc đó, Eriserine nắm lấy bàn tay của cậu. Phi Linh đảo mắt xuống nhìn dáng người khiêm tốn của Eriserine, cô cười.

“Có em ở đây thì anh cứ yên tâm, em sẽ “không làm cái gì quá đáng” lắm đâu.”

“Tức là em tự khai mình đang lên kế hoạch cho một cuộc đại náo thành phố đó hả?” Với đôi mắt muốn nhắm lại vì mình đã đoán đúng, Phi Linh đỡ dần nói.

“Không có.” Eriserine nói một dứt khoát.

Ha---- Buông ra một cái thở dài từ miệng, Phi Linh trùn vai xuống. Đã nói ra đến thế mà còn không chấp nhận cậu đúng. Đúng là cô vợ “hiền” chuyên đi làm những chuyện “đáng yêu”.

Phi Linh đành chiều Eriserine, miễn cô vui là được rồi.

“Phi Linh, thành phố lúc này náo nhiệt hơn nhiều so với ngày thường đấy!” Illyasviel hào hứng mà liên tục xoay tới xoay lui mà không cảm thấy chóng mặt, cô nói.

“Ừm, lễ hội đến rồi. Cả nhà mình cùng nhau quây đến khi tiệc tàn luôn.” Phi Linh cười nói, Eriserine đồng dạng cười chung với hai người và chỉ đông chỉ tây khắp mọi nơi.

Vừa nói, Phi Linh vừa dắt tay Illyasviel và Eriserine đi vào trong đám đông người tới lui dưới ánh sáng đèn thành phố của những giờ đầu tiên bắt đầu lễ hội Mahora.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 302: Cùng Đón Lễ Hội Nào!

Sáng đầu tiên của ngày hội Mahora, ngày 20 tháng 6.

Tuy nói là ngày đầu tiên của lễ hội, nhưng đường phố lúc sớm lại không khách quá nhiều qua lại, đa phần là mọi người tham gia tổ chức, xây dựng những quán hàng, trò chơi,...để cho người dân tham gia là dậy sớm để chuẩn bị mọi thứ tươm tất một lần nữa. Người trong và ngoài thành phố không có nhiều người có mặt cũng là do ngày hôm qua đã thức khá khuya để góp phần nào nhiệt cho đêm hôm qua, giờ thì ngủ cả.

Mãi đến 9h thì mọi người mới đổ xô nhau ra đường, khiến đường phố đông đúc đến nhìn có thể khó mà đếm nổi có bao nhiêu người đang tham gia.

Và cuối cùng, 10h cũng đã đến, thời điểm lễ hội Mahora chính thức được khai mạc. Đội phi công được tuyển để lái máy bay được chuẩn bị cho lúc bắt đầu khai mạc lễ hội, họ trình diễn những màn nhào lộn bằng máy bay trên không trung với những làn khói vẽ lên trời một cách vô cùng ăn ý tạo ra những hình thù làm người khác cảm thấy khá là phấn kích và ngưỡng mộ vì những chàng phi công có thể làm được những điều mình không làm được.

Hôm nay Eriserine ăn mặc có phần cầu kỳ hơn mọi hôm, cô chơi hảnh một bộ gothic lolita màu đen đánh bật mái tóc màu bạch kim dài của mình, tuy rằng dáng người khá là khiêm tốn, nhưng không hảnh điều đó làm cô trông giống con nít, mà khí chất toát ra từ cô làm cô càng thêm phần huyền bí.

Illyasviel ngược lại mặc một bộ gothic lolita màu trắng, phối với mái tóc bạch kim dài ngang lưng và dáng người nhỏ nhắn của mình làm cô bé trở nên giống với một thiên sứ đáng yêu, lấy khí chất thanh khiết làm tiền đề, cô bé khiến ai nhìn vào cũng cảm thấy dễ gần cả.

Phi Linh nhìn vợ con mình mặc hai bộ đồ này khá là khó bình luận, một trắng một đen, trong như một cặp sinh đôi với một cô là thiên thần còn một cô lại là ác ma như trong những câu truyện cổ tích vậy.

Bản thân cậu lại mang một bộ đồ vest đen, mái tóc trắng dài cột một cách gọn gàng chỉ để nó thả thành một “cọng lớn” (khó miêu tả quá @@).

Từ tối qua, Phi Linh đã không thấy Chachamaru, kể cả sáng nay cũng vậy. Hỏi Eriserine, cậu nhận được câu trả lời là đi chơi. Chấp nhận câu trả lời đó, Phi Linh nhúng vai cho qua và dẫn hai mẹ con Eriserine và Illyasviel dạo vòng quanh phố vào buổi sáng như thế này đây.

Ở đâu cũng đông người, đâu đâu cũng thấy có những chú gấu,...những người đang mặc trang phục hóa trang thành những nhân vật ngộ nghĩnh, có cả super sentai nữa.

Đại khái là ngày thường đã đông học sinh nay, nay còn đông cả người già lẫn người trẻ, thành phố bây giờ rất náo nhiệt.

Phi Linh đi xung quanh con phố đông người với hai mẹ con, mua đồ ăn vặt,...tóm lại là làm khá nhiều chuyện. Tham quan các lớp học bên Học Viên Mahora, cũng vì mấy ngày nay các học sinh đều trang trí lớp học của mình để đi theo phong trào của lễ hội, và lớp của 3-A cũng thành ngôi nhà ma theo lời của Illyasviel đã kể với Phi Linh. Tham gia một chút vào ngôi nhà ma của các cô học sinh, vào trong Illyasviel lại không đi theo, cô bé có vẻ là tham gia với mọi người trong khi đang tiến hành đưa ngôi nhà ma vào hoạt động. Phi Linh vào trong như một khách hàng đã xếp hàng dài từ chân cầu thang mất kha khá thời gian. Lúc vào còn phải chọn một trong ba

người, Ayaka, Makie và Akira dẫn đường, và Eriserine có vẻ đi chung với cậu.

Cậu lại không sợ việc bị mấy cô gái dọa, nhưng khi gặp Illyasviel nằm trên sàn nhà và một đồng máu giả thì cậu như một tên mới đi nhà ma lần đầu ấy, cậu hoảng lên mà chạy tới la lối lung tung, lúc sau Illyasviel mới đứng dậy trông không có gì cả và cười, Phi Linh không bị ai lừa nhưng lại bị Illyasviel lừa.

Sau đó cậu có đi Phi Linh đi lướt qua hai bóng người khá quen, khi quay lại nhìn thì không thấy đâu nữa, bởi vì hai người cậu thấy có vẻ là Negi và Setsuna trong trang phục hóa trang, trông cả hai không có hấp tấp gì cả làm Phi Linh cảm thấy là lạ, theo như cậu đã thấy, lịch trình ngày hôm nay của Negi khá là kín. Thế mà Negi lúc này vẫn còn thư thả mà đi chơi với Setsuna.

Đang trong dòng suy nghĩ, Eriserine kéo lấy tay của cậu, đồng thời cũng lôi cậu về từ trong ý thức. Eriserine kéo cậu đi đến khá nhiều nơi để thỏa mãn nỗi buồn của mình. Và theo đó, Phi Linh cũng quên mất mình suy nghĩ về hai người vừa kia.

Thoáng qua đã khoảng chừng chiều tối, Phi Linh và Eriserine dẫn nhau lên khí cầu luôn bay xung quanh bầu trời phía trên Thành Phố Mahora, nó lần lượt chở khách tham quan ngắm nhìn từ phía trên của thành phố.

“Ya~, đúng là ở trên cao nhìn xuống, thành phố vẫn đông thật!” Phi Linh nhìn xuống tấm kính phía dưới lan can của khí cầu được thiết kế để mọi người có thể quan sát mọi thứ từ trên này.

“Anh tự mình bay lên mà nhìn không phải thoải mái hơn sao?” Eriserine nói.

“Chậc---Anh đang diễn sâu tí thôi---Oiya~ không phải em Lingshen đấy à?!” Phi Linh gãi đầu cười nhìn Eriserine, trong khi nói, mắt cậu đảo sang

một hướng thì thấy Chao Lingshen đang đứng nhìn hai người và vẫy tay cười. Eriserine cũng đã để ý Chao khi Phi Linh nói. Cô liếc nhìn Chao.

“Không ngờ gặp Phi-sensei và Eriserine ở đây đó, yo~” Chao bước đến trước mặt Phi Linh và Eriserine. Cô cười chào hỏi.

“Thầy cũng bất ngờ đấy, Lingshen. Em làm gì trên này thế?” Phi Linh nói chuyện rất tự nhiên.

“Thật ra em muốn gặp Eriserine có chút chuyện, yo~” Chao cười và nói.

“À---ừm---thế thì em cứ tự nhiên đi, thầy đi sang chỗ khác một chút.” Phi Linh nghe có vẻ như Chao muốn nói chuyện riêng với Eriserine nên cậu cũng không muốn làm phiền. Nhưng cậu dự định đi sang bên quầy bán nước thì Eriserine kéo áo cậu lại.

“Anh đi đâu? Em cho anh đi lúc nào?” Eriserine nhắm một mắt liếc cậu và nói với một vẻ “không phải em muốn giữ anh lại hay gì đâu”.

“Còn con nhóc mi nữa, Chao. Linh là người quan trọng đối với ta, Linh có quyền nghe những gì nhóc muốn nói.” Eriserine liếc nhìn Chao mà nói.

“---Vậy à, ngưỡng mộ quá, ne~!” Chao nghe Eriserine liền cảm thấy cô không vui, vì thế cũng trôi theo chiều gió, cô cười góp vui.

“---” Phi Linh đổ mồ hôi với Eriserine lẫn Chao.

“Nếu muốn nói về cái nhóc muốn làm thì cứ làm đi. Đến thời điểm nhất định ta sẽ làm việc mình đã hứa.” Eriserine mở miệng.

“---Umu, thế thì trông sự vào cô, ne~” Chao vẫn cười và nói, sau đó cô rời đi, để lại cho Phi Linh cái nhìn khó hiểu với Eriserine.

Doka

Eraserine dẫm mạnh vào chân của Phi Linh bằng chân của mình. Phi Linh giật bắn người vì điều này. Cậu co giật một bên mặt của mình biểu thị rằng nó khá là đau, cậu từ từ quay đầu run rẩy trong cơn đau mà Eraserine vẫn đang chà chà lên chân của mình.

“Sao anh ngốc quá vậy?!” Chỉ mỗi một cậu, nó như mũi tên xuyên qua người Phi Linh, cậu muốn giữ ý tứ cho cô một chút. Thế mà nó lại thành cái để mình bị xuyên tạc thế này.

“----ha mình ngốc đến vậy sao?----” Bởi vì lời nói của Eraserine mà Phi Linh chống hai tay xuống đất mà miệng liên tục lẩm bẩm, không khí xung quanh cậu có phần hơi u ám. Chắc đang buồn lắm đây.

Eraserine thấy Phi Linh như thế không có phần nào cảm thông ngược lại còn khề mỉm cười.

“Ngốc---” Eraserine khề giọng lẩm bẩm, ít ra cô không hề quen tính cách của Phi Linh, trông Phi Linh lúc này vẫn như ngày nào không khác tí nào. Chỉ có lý thuyết chứ không đem vào thực hành được, tên này dù có đọc sách bao nhiêu, có nhớ bao nhiêu cũng ít khi vận dụng đầu óc của mình sử dụng nó những lúc cần dùng.

Chuyến đi chơi khá ngắn, Illyasviel cũng đã hoàn thành việc tham gia tổ chức ngôi nhà ma với lớp 3-A và trời cũng đã tối rồi.

Lúc này khí cầu vừa mới hạ xuống, Phi Linh và Eraserine cũng xuống và quan sát xung quanh.

“Ồ, World Tree lại phát sáng hơn bình thường nhỉ?” Phi Linh nhìn thấy World Tree từ phía xa xa mà nói, cậu lại nghĩ đến việc mà hiệu trưởng nói đến, không lẽ đã có ai đó tỏ tình gì đó rồi sao.

“Có vẻ tên hiệu trưởng trông cậy không đúng nơi rồi.” Eraserine cười khinh, tại phòng hiệu trưởng, Konoemon vừa mới hắc hơi một cái. Phi Linh

nghe Eriserine nói chỉ cười hờ một cái.

“Kệ chúng đi, những tên đến ca sẽ tự giải quyết được, chúng ta chỉ việc tận hưởng hết ngày thôi.” Eriserine kéo Phi Linh đi.

“Ừ.” Phi Linh gật đầu.

“Mà nè, anh định tham gia đại hội võ thuật hai ngày nữa à?” Eriserine gợi chuyện.

“Ừ, anh định xem một chút có chút gì hay ho không, đã lâu anh cũng không có động võ. Lần này thử sức một chút.” Phi Linh cười, nắm tay thành đấm và nói.

“Tsk—, chỉ có cơ bắp với đánh nhau. Anh có thể sử dụng đầu đúng lúc được không? Sao anh có thể học qua được em nhỉ?” Eriserine vắt tay lên hông và chê trách cậu.

Phi Linh thật không thể nói gì được cả. Kiến thức là một chuyện, vận dụng nó là chuyện khác, cậu học cho cố vào cũng không dùng mấy. Điều này khiến Eriserine phần nào tức giận.

“Ma~ chuyện đấy cần nghĩ làm gì. Giờ em muốn đi đâu? Anh dẫn em đi.” Phi Linh cười lái sang một chuyện khác để tránh bị Eriserine mắng. Ít ra cậu còn thông minh mà, Phi Linh tự thán phục mình.

Tiếp đến là màn bắn pháo hoa vào buổi tối, có một cột sáng đánh thẳng xuống một khu vực gần World Tree, tuy vậy nhưng Phi Linh và Eriserine cũng mặc cho nó diễn ra. Mọi chuyện bên phía Negi cũng khá là rắc rối, cũng hên là Eriserine không dính dáng vào nó. Tuy thế, Eriserine cũng không có hứng thú mấy với việc đó. Bằng chứng là cô kéo Phi Linh đi thay vì đến đó để tham gia cuộc chơi.

Tại một bên của thành phố, Chao đứng đợi Kazumi đang đi cùng Sayo, cô gái là hồn ma của học viện vài ngày trước cũng có sự cố với cô ấy.

“Quyết định qua phe của tôi sẽ không còn đường lui đâu, thế có được không?” Chao cười nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 303: Đại Hội Võ Thuật

Cũng tiếp tục vào buổi tối hôm đầu tiên của lễ hội, Phi Linh ngay khi đang quan sát lấy World Tree một lúc trong khi mua cho Eriserine takoyaki từ một quán hàng gần nơi hai người vừa mới đi ngang qua.

Hiện tại cũng tầm 5h40 chiều tối rồi.

“...?!” Đột nhiên cậu có cảm giác gì đó khá lạ, dạng như có một dòng sóng năng lượng chạy xẹt qua người, khoảng thời điểm này World Tree cũng không phát sáng mạnh mẽ như lúc này mà dịu đi phần nào.

Vì dòng năng lượng này không quá làm cậu ấn tượng mấy nên cậu cũng bỏ qua nó và tiếp tục dạo bước cùng vợ mình.

Thật ra dòng năng lượng vừa rồi là do có người tác động lên dòng Thời Gian, chính xác là do Negi vừa mới nhảy Thời Gian về Quá Khứ.

“Ồ! Nhóc Negi.” Phi Linh lại nhìn thấy Negi, Kotarou và Yue đang đi cùng nhau.

“...Phi-sensei?!“ Negi giật mình vì được gọi nên quay lại, nhìn thấy Phi Linh liền hô.

“Mấy đứa đi đâu thế?” Phi Linh chợt thắc mắc.

“Chúng tôi đi sang địa điểm tổ chức vòng loại Đại Hội Võ Thuật, không phải thầy cũng nên đến đó sao?” Negi chớp chớp mắt nhìn Phi Linh và tỏ ra khó hiểu.

“Hế?” Phi Linh ngó ra.

“(Chết thật! Mình quên mất giờ tham gia vòng đấu loại!!)” Phi Linh trong thâm tâm đang ôm đầu, vẻ mặt có phần hơi xám đi, thì thầm vì sự thiếu sót không nên có này.

“A ha~thật ra ta tính tìm rồi đến đó luôn ấy mà...” Phi Linh cười lớn và gãi đầu.

Kotarou vắt hai tay lên ôm gáy mà liếc nhìn Phi Linh. Mà ánh mắt này như nói rằng “quên mà cứ kiêu cố chối”. Phi Linh cảm thấy cũng thấy như vậy chứ không riêng gì Kotarou.

Cả 5 người tính luôn Eriserine cùng nhau đến nơi tổ chức Đại Hội, khi đến lại thấy người ta treo một cái bảng thông báo dời địa điểm đến đền Tatsumiya. Mọi người phải đi bằng tàu điện để đến đó.

Khi đến nơi người tham gia và xem đến đã rất đông. Người thì mặc võ phục của mình, người thì mặc đồ thông thường như một tên dân vô đường phố,... Tóm lại là tập hợp đa thành phần. Mà ai nấy đều hùng hực chiến ý.

Xem tại bảng thông tin, phần thưởng cho người dành được giải nhất là 10 triệu yên, quả là một con số khổng lồ khiến nhiều người long lanh con mắt mà nhìn với sự khao khát, đồng thời phần thưởng này còn làm cho chiến ý của mọi người còn gia tăng thêm mấy lần.

Đến giờ khai mạc cho cuộc thi lần này, Kazumi là MC dẫn chương trình làm đám Negi cũng ngạc nhiên. Mà người tài trợ cho Đại Hội Võ Thuật lần này lại là Chao.

Lý do cho cô tài trợ lần này là muốn thấy được người mạnh nhất học viện. Camera và những thiết bị ghi hình sẽ không được sử dụng, hơn nữa còn có thể sử dụng vũ khí và Phép Thuật.

Nghe được Chao nói thế, Negi giật mình vì Chao đã nói rằng mình biết về sự tồn tại của Phép Thuật nhưng giờ lại đem nó đi phơi bày ra như vậy

theo một nghĩa nào đó. Phi Linh cảm giác phần nào đó trong chuyện này là một âm mưu, cậu nhú mày.

Kuu, Mana, Kaede đang cố gắng Fumika, trên vai và Fuuka đi theo sau cũng có mặt ở đây để gia Đại Hội này.

Mọi chuyện bắt đầu trở nên khá thú vị rồi đây.

“M..ọi người đều tham gia sao?!” Negi nhìn thấy ba cô nàng Mana, Kuu và Kaede không khỏi thấp thỏm, bởi vì ba cô nàng này chiến lực cực kỳ mạnh mẽ, sau sự kiện ở Nara cũng đủ hiểu rồi. Chưa tính là Phi Linh cũng tham gia đã là quá khó khăn để giành giải rồi.

“Ừm...cả bạn luôn sao?” Negi hỏi.

“Yup~ Dù là cuộc thi không bình thường nhưng số tiền 10 triệu là rất nhiều. Giờ cũng chẳng còn nhiều cuộc thi như vậy đâu, aru~” Kuu chấp hai tay vào nhau để ở trước ngực với bộ đồ đậm chất Trung Hoa với hai ống tay hơi dài một chút đủ để che tay của cô.

Cảm thấy chuyện giành giải của Negi và Kotarou ngày một khó khăn, cậu liếc mắt nhìn Kotarou trong lúc lo lắng nhưng Kotarou ngược lại lại không hề nao núng mà còn hừng hực chiến ý trong khi Fuuka và Fumika đang quây đôi tai sói của cậu.

“Yaa~ mọi người trông vui quá nhỉ?” Trong lúc này Negi đang có hơi lo lắng, Takahata từ đâu đó xuất hiện và chào hỏi.

“Ồ, Takahata! Anh tới đây tham gia luôn à?” Phi Linh cười hỏi. Có khi trận thi đấu này có Takahata lại càng khiến Phi Linh có thêm động lực muốn chiến đấu.

Cuối cùng thì công đoạn đăng ký cũng hoàn tất, mọi người cũng đã rút thăm để chọn nhóm cho mình để thi đấu vòng loại này.

Vòng loại Đại Hội Võ Thuật lần này tiến hành theo phương thức hỗn chiến, chọn ra 2 người theo mỗi nhóm, tổng cộng 8 nhóm tính theo bảng chữ cái từ A đến H.

Theo thứ tự sẽ ngẫu nhiên một nhóm 20 người lên thi đấu theo 8 nhóm đã được bốc thăm.

Nhóm D là trận đầu tiên, Kuu và Mana nằm trong nhóm này, và mọi đối thủ dường như Kuu đã dọn dẹp sạch, với tinh hoa võ thuật Trung Hoa Kuu đã hoàn toàn đẩy lui toàn bộ mà Mana chỉ có thể đứng nhìn và cười tán thưởng cho Kuu. Cả hai nhanh chóng giành được hai vé vào trận sau.

Trận thứ 2 là của nhóm B, Negi cũng làm những đối thủ khác và khán giả phải bất ngờ với thân hình nhỏ bé và tuổi tác chỉ mới 10 tuổi mà đã trở ra khả năng kinh tài tuyệt điểm của mình trong võ thuật, mặc dù không có sử dụng hết thực lực chính nhưng cũng đã thành công dành một vé vào vòng trong, thêm vào đó còn có một người tên Colonel chung bảng cũng vào vòng trong.

Nhóm tiếp theo là nhóm E, Kaede và Kotarou nằm trong nhóm này, cả hai cũng không ngại ngừng trổ tài của mình, Kaede với nhẫn thuật của mình và Kotarou với sức mạnh có được từ dòng máu người sói của mình.

Trận thứ 4 là Asuna và Setsuna của nhóm C, hai người phối hợp với nhau rất ăn ý, giành được vị trí cho mình vào vòng trong dễ dàng.

Trận thứ 5 là nhóm F, trong đó có Phi Linh và Takahata. Những đối thủ như thế này thì thậm chí không cần sử dụng lấy ba hơi thở, Phi Linh và Takahata đã có thể xử gọn rồi. Takahata vẫn sử dụng năng lực mà lần trước Phi Linh đã có dịp trải nghiệm qua. Phi Linh đơn giản sử dụng phi châm nhắm thẳng vào những huyệt đạo khiến đối thủ ngất xỉu, cả hai người như đang tranh nhau ai đang hạ được nhiều người hơn ấy.

Vẫn có một số người lọt vào vòng trong ngoài những người quen với Phi Linh ra. Sau cùng, bảng thi đấu cuối đến chung kết đã có.

(Bảng bắt cặp thi đấu xin mọi người xem trong ảnh minh họa)

Và theo bảng thi đấu đã xếp, Phi Linh sẽ đấu với cô bé tên Mei, cô bé này là một trong những pháp sư có mặt tại Thành Phố Mahora, cô cũng vừa mới chuyển đến đây những ngày gần đây mà thôi.

Nhìn vào bảng sắp xếp những cặp mà mình sẽ chiến đấu theo những trường hợp thì hai trận đầu cậu chẳng thể đánh một cách dàng hoàng được. Bởi cô bé Mei kia không mạnh, dù là pháp sư nhưng cũng tạm gọi ở mức hạng khá, còn hai đối thủ ở trận kế lại không quá gây ấn tượng cho cậu khi cậu quan sát hai người này qua được vòng loại.

“Thật tình, xếp kiểu này thì mình có được đánh gì đâu...” Phi Linh chùn vai xuống chán nản.

Và ngày thi đấu chính là ngày 23 tháng 6 tức là còn vài giờ nữa mới đến thời điểm tham gia trận đấu chính thức. Như vậy là sẽ có thể kéo dài thời gian thông qua việc sử dụng [Kết Giới] của Phi Linh, để chuẩn bị. Negi cũng tập luyện rất cố gắng vào ngày thứ hai. Liên tục luyện tập cùng với Kotarou khiến cậu mệt mỏi. Setsuna và Asuna không kém cạnh trong sự cố gắng, hai người vẫn luyện kiếm trong [Kết Giới] mà Phi Linh dựng nên.

Ngày thứ nhất nhanh chóng qua đi với một số sự kiện bên trong nó, Phi Linh và Eriserine lẫn Illyasviel chỉ mỗi việc tận hưởng ngày lễ.

Ngày thứ 2 của Lễ Hội Mahora, buổi sáng, mọi người đã tập trung ở đền Tatsumiya để tham gia thi đấu, khán giả đến bao gồm cả những người ngày hôm qua đã đến tham gia vòng loại mà rớt và những người tò mò và đam mê võ thuật cũng đến để cổ vũ nữa.

Mọi việc đã được chuẩn bị xong, đến 8h sẽ diễn ra trận đấu đầu tiên của Đại Hội Võ Thuật lần này. Mọi người lần lượt kéo vào trong đền ngày một nhiều, mọi người cũng đến xem qua võ đài dành cho trận đấu, nó rất lớn. Võ đài được thiết kế xung quanh là nước và một đường đi coi là cầu nối với võ đài được vây quanh bởi kiến trúc vây quanh hình vuông để mọi người có thể quan sát được toàn võ đài.

Những ai có tên tham dự trong trận đấu đều tập trung tại một căn phòng lớn gọi là phòng chuẩn bị.

“Anh đi đây.” Phi Linh nói với Eriserine và nhìn qua Illyasviel.

Eriserine gật đầu rồi cười với cậu, Illyasviel nhí nhảnh vẫy tay cổ vũ cho cậu nữa.

Phi Linh đi đến phòng chuẩn bị với Negi, Kotarou, Setsuna và Asuna.

“Mấy đứa chuẩn bị kỹ càng chưa?” Phi Linh trông thấy Negi khá là hồi hộp nên cậu hỏi han một chút.

“Vâng mọi thứ có vẻ sẽ ổn thôi.” Negi cười đáp. Asuna và Setsuna cũng cười theo, Kotarou vắt tay lên gáy vẫn thông thả như thường lệ.

Đến phòng chuẩn bị, ở đó mọi người gặp Kuu, Mana và Kaede đã ở đó đứng, khi bước vào thì họ nhìn về phía đám Phi Linh và cười chào hỏi.

Hơn nữa cũng có những ứng cử viên khác đang chuẩn bị, người thì thì thầm nói chuyện với người khác, người thì định thần, người thì liên tục tập luyện dù là đã sắp đến giờ thi đấu.

“Chào buổi sáng, mọi người.” Takahata từ một bên bước qua, có vẻ anh ta đã có mặt ở đây được một lúc như đám Mana.

Mọi người thấy Takahata cũng chào lại. Takahata và Negi nói chuyện với nhau, hình như hai người có hứa hẹn với nhau, nên cả hai đều mong chờ sự nỗ lực hết mình của hai bên.

“Nhưng thật ra thì...Chúng ta cũng nên đấu vừa phải thôi. Nếu đấu hết sức rồi để lộ vụ Phép Thuật thì rắc rối lớn đấy, được chứ?” Takahata có phần biện minh, và thì thầm với mọi người.

Sau đó Asuna lại đến bắt chuyện với Takahata trong vẻ ấp úng.

Sau đó Kazumi và Chao đã đến và tập trung mọi người lại để thông báo, phổ biến luật cho trận thi đấu.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 304: Đi Giành Giải Thưởng!

Các trận đấu sẽ diễn ra trên võ đài lúc kia mọi người đã thấy, diện tích của nó là 225m vuông, dài 15m rộng 15m, mỗi trận kéo dài 15 phút. Thí sinh nào bị rớt khỏi đài, gục ngã, bất tỉnh trong 10 giây hoặc tự ý bỏ cuộc đều bị phán thua. Sau khi hết thời gian vẫn chưa có ai giành chiến thắng sẽ nhờ khán giả phân định.

Trong lúc đang phổ biến luật, Setsuna thì thầm với Takahata.

“Hửm...ra cậu là người mà cô ta tìm kiếm suốt mấy năm qua sao? Không phải trông quá bình thường sao?” Thanh niên với áo choàng trùm đầu nhỏ giọng nói qua tai của Phi Linh không biết từ khi nào đã đứng kế bên cậu.

Cảm thấy người không có ý tứ gây hấn nên Phi Linh không có động thủ. Liếc mắt nhìn người đó, cậu mở miệng, mặc dù chưa biết người này đang đề cập đến việc gì.

“Cậu có việc cần nói chuyện với tôi sao, anh chàng bí ẩn?”

“...” Thanh niên kia làm gì ngoài việc im lặng đứng cười, ẩn sau lớp áo choàng là một khuôn mặt khá điển trai và mái tóc xanh đậm ngả đen. Sau đó hắn ta rời đi, Phi Linh nhíu mày nhìn bóng lưng người này.

Nửa tiếng trôi qua nhanh chóng, cuối cùng trận đấu đầu tiên cũng được bắt đầu.

Kazumi vẫn là người dẫn chương trình, xung quanh khán đài vô cùng náo nhiệt.

“Và bây giờ sẽ là trận mở màn của vòng chung kết giải đấu Martial Art hôm nay!”

Trận đầu tiên là giữa Phi Linh và Mei, nhiều khán giả khi nhìn thấy hai người bước ra mà không khỏi bàn tán.

“Có lộn không thế? Cô bé kia là con nít mà.”

....

Nghe được câu mình là người lớn đi ăn hiếp con nít, Phi Linh chợt cảm thấy không đúng, thực lực cần phân định tuổi tác sao, nếu vậy thì cậu nên biến thành cậu nhóc luôn cho rồi.

Trông Mei có vẻ hơi lo lắng nhưng cũng có vài phần kiên định, có vẻ cố có động lực nào đó để đứng trên võ đài để đối diện với những thí sinh trên đài này.

“Etto...em có ổn không?” Dù là thí sinh nhưng vẫn làm một người thầy tốt mà hỏi thăm Mei một chút.

“...Em ổn, thưa thầy. Em cũng không muốn nhưng đây là mệnh lệnh của onee-sama đã ra lệnh nên em buộc phải thắng thầy, Phi-sensei.” Mei mím môi, anh mắt cô hơi nhún nhường một chút nhưng có vẻ cô không có ý định từ bỏ.

“Erm....thầy nghĩ em nê...”

“Trận đấu bắt đầu!!!”

Phi Linh gãi đầu nhìn Mei và đề xuất về việc Mei nên bỏ cuộc nhưng ngay lập tức Kazumi đã mở miệng khai màn cho trận đấu.

“...Ít ra cũng phải để cho mình nói hết đã chứ...” Phi Linh chùn vai chán nản với giọng khá nhỏ nên chẳng ai nghe được.

“Đành vậy, thầy sẽ cố không làm em bị thương vậy, Sakura-san.” Phi Linh chấp tay ở hông và lắc lắc đầu nói.

“Adeat!” Mei không do dự giơ ra lá bài pactio và triệu hồi Artifact của mình. Trông thấy cô triệu hồi được Artifact, mọi người hiểu biết về nó cũng lấy làm ngạc nhiên, còn những người không biết thì cứ nghĩ đây là hiệu ứng phim ảnh. Thật không hiểu vì sao họ lại nghĩ như thế nữa!

“Hồ~” Phi Linh bất ngờ hô nhẹ một cái. Mei đã triệu hồi Artifact của mình ở hình dạng 1 cây chổi, cô bé múa may nó một cách uyển chuyển và đưa mình vào tư thế chuẩn bị chiến đấu, trông cô đang vừa hành động nhưng trong đầu đang nghĩ kế sách để đối phó với Phi Linh.

“...” Phi Linh im lặng đứng nhìn Mei trong lúc cô đang tập trung quan sát cậu.

“Thiên Tường Vũ Kỹ, [Cuồng Phong – Bộc Phá]”

Hyuoo

“Kya...!!!”

Ngay khi Phi Linh vừa khẽ mở miệng mình, khó có thể tưởng tượng điều gì vừa mới diễn ra.

Một trận cuồng phong vừa xuất hiện khi Phi Linh xuất chiêu. Biến thể của một cơn bão tố thì đúng hơn, nó xuất hiện ban đầu là một cơn gió bao quanh người Phi Linh, nhưng nhanh chóng với tốc độ chỉ trong chớp mắt, loan rộng ra toàn võ đài, bao phủ võ đài với một bức tường hoàn toàn bằng gió xoáy liên hồi. Mei thậm chí chưa kịp nghĩ ngợi gì cũng bị bức tường gió ấy đẩy bay ra khỏi võ đài và rơi thẳng xuống nước.

Lực áp từ cơn cuồng phong mà Phi Linh tạo ra còn làm cho nước xung quanh võ đài cũng bị cuốn theo. Và Mei bị rơi xuống nước, tuy vậy cô

không thể bơi lên võ đài để tiếp tục cuộc thi bởi bức tường gió của Phi Linh cũng như tự cứu chính mình đang chết đuối, cô không biết bơi.

Tuyệt kỹ vừa rồi cũng chỉ là hình thái khá là yếu so với bản gốc, vì thế cũng không quá nguy hiểm gì, dù sao Mei vẫn còn phòng ngự kết giới mà.

Dừng thi triển cuồng phong, Phi Linh nhìn thấy Mei không biết bơi mà liên tục kêu cứu, cậu nhanh chóng nhảy xuống cứu cô lên trong khi bản thân bước đi trên bề mặt nước một cách dễ dàng.

Sau đó cậu thắng trận này, nó khá là dễ dàng, vốn dĩ cậu định dùng sát khí để cho cô bé sợ, nhưng mà nghĩ lại đây cũng không phải trận chiến sinh tử với kẻ thù, nên Phi Linh không hề muốn dùng đến những thứ đầy mùi tanh máu, đặc biệt là không phải với học sinh, nhất là các cô gái trẻ.

Mei bơi không được cuối cùng cũng được cứu, mà cô còn không nhận ra rằng mình thua nữa. Quá trình diễn vô cùng nhanh, khán giả còn chưa kịp nhìn nhận ra chuyện gì đang diễn ra, do nhanh là một, thứ hai là do sốc nữa.

Sau khi Phi Linh đã đưa Mei vào trong bờ và Kazumi tuyên bố Phi Linh thắng, phải đợi Phi Linh trở về trong hâu trường thì khán giả mới định thần lại mà hô hoán.

Trận tiếp theo của hai đối thủ khá vô danh, và người chiến thắng trận này là thí sinh tên Tanaka, một người thanh niên đáng người cao to đeo cặp kính râm suốt buổi. Hình như tên là một tên automata, thật khó hiểu vì sao hẳn lại có thể tham gia Đại Hội Võ Thuật này.

Trận thứ 3 của Kaede và một võ sư tên Tatsuya, Kaede thắng một dễ dàng, tuy Tatsuya cũng có năng lực sử dụng Ki, nhưng không thể thắng được Kaede.

Trận đấu của Mana và Kuu rất kịch tính, cả hai gần như có kết quả lưỡng bại câu thương, nhưng Kuu đã kịp thời ra đòn quyết định, khiến Mana mất sức chiến đấu. Kuu dành thắng lợi vào vòng trong.

Trận của Kotarou chỉ trong vòng ngắn ngủi mà kết thúc, cậu xử lý nhanh chóng đối thủ của mình là Takane, vì là con gái nên Kotarou chỉ dành đánh bay cô ra khỏi võ đài như Phi Linh đã làm.

Trận đấu của Negi với Takahata rất kịch tính, thật phải nói rằng Takahata thậm chí sử dụng đến kỹ thuật khá đặc biệt, Eriserine cũng chỉ dạy Phi Linh đạo gần đây mà thôi. Đại khái kỹ thuật này tên là Kankaho, nó kết giữa Ki và Ma lực. Và sử dụng Iaiken như lần đánh với Phi Linh đã từng thi triển, khiến Negi ăn hành ngập hòng, nhưng vào phút cuối Negi cũng thắng được nhờ vào thành quả của quá trình tôi luyện Võ thuật lẫn Phép thuật.

Trận đấu của Setsuna và Asuna kết thúc với kết quả Setsuna dành chiến thắng. Trận này không có gì đáng nói ngoài hai cô nàng này chiến đấu với nhau trong trang phục hầu gái cả.

Trận cuối của thanh niên thần bí Colonel đã có một cuộc trò chuyện ngắn với Phi Linh tại phòng chuẩn bị, Colonel thắng dễ dàng, khiến đối thủ không kịp trở tay, còn cả khán giả không hiểu tình hình.

Như vậy, trận đấu sẽ được tiếp tục bắt cặp theo như bảng thi đấu đã định sẵn, Phi Linh sẽ đấu với Tanaka, Kuu vì bị thương nặng đánh với Mana mà không thể tiếp tục nên Kaede đã được lọt vào bán kết trực tiếp, Negi đấu với Kotarou, Setsuna lại đánh với Colonel.

“Thật tình, không lẽ lại phải chờ đến trận chung kết mới có được một trận ra trò hay sao?” Phi Linh đứng bên cạnh Eriserine thì thầm.

Chẳng mất nhiều thời gian, sau 20 phút, trận đấu đầu tiên của vòng tứ kết mở màn là Phi Linh và Tanaka. Phi Linh có vẻ tiếc nuối vì không được

thử sức với Kuu, quan sát Võ thuật Trung Hoa của Kuu, Phi Linh trong lòng khá rạo rực. Thậm chí Takahata Phi Linh coi là một đối mặt cũng không lọt vào vòng trong, có vẻ chỉ có mỗi nhân vật tên Colonel là có khả năng là một người mạnh mẽ.

Một hồi lâu sau, Phi Linh lại nghe có người bàn tán về những thước phim và hình ảnh được đăng trên mạng từ phía khán giả.

“...Đừng nói là kế hoạch của con bé Lingshen là thế này đấy chứ, Eri.” Phi Linh bình tĩnh nhìn xuống Eriserine hỏi nhỏ.

“Ai mà biết~ mà không phải chuyện này sẽ thú vị lắm sao?” Eriserine cười khế. Phi Linh nhìn cô mà đổ mồ hôi, quả nhiên là vậy. Có vẻ Chao đang có ý đồ muốn toàn bộ mọi người biết về Phép thuật. Phi Linh tò mò mục đích thực sự của việc này là gì.

“Mau lên đài đi, tới lượt anh rồi kìa, cứ ở đó mà nghĩ ngợi.”

“...À..ừ...”

Sau đó Phi Linh tiếp tục bước lên đài tiếp tục trận tứ kết sau khi đã có 20 phút nghỉ ngơi.

“Trận đấu bắt đầu!!” Kazumi vẫn làm trọng tài, hô hiệu cho trận đấu bắt đầu.

Tanaka như đã nói là một automata, trong miệng hân lộ ra một khẩu pháo, bắn ra tia beam có sức sát thương khá cao.

Phi Linh lần này không có sử dụng một đòn tất thắng nữa như trận đầu, cậu lách người né tia beam một cách dễ dàng.

Tia beam không mạnh lắm, cho nên vừa bay đến giữa hồ nước xung quanh võ đài đã tan biến hết rồi.

Phi Linh ngay khi đang trong quá trình lách người, khi cậu nhìn Tanaka, thì hắn đã chĩa nòng pháo vào cậu.

Za

Phi Linh chỉ nhón nhẹ chân trụ của mình. Thân ảnh của cậu chớp mắt liền biến mất, chỉ để lại hư ảnh tại nơi mình vừa đứng, Tanaka xả beam vào hư ảnh trong khi không nhận ra Phi Linh đã ở ngay trước hắn, chỉ là không có trong tầm nhìn của hắn mà thôi.

Bởi vì không có khói bụi che mắt, nên khán giả có thể quan sát được Phi Linh ở ngay trước mặt Tanaka. Khó mà tin được có thể di chuyển như vậy.

Phi Linh đặt tay lên bụng của Tanaka. Hít một hơi nhẹ, rồi cậu nói.

“Kết thúc ở đây.”

Sau đó cậu dồn khí vào tay mình, thực hiện loại hình khí công tiến hành tấn công đối phương của mình trong cự ly gần ngay sát như vậy.

Gatsun

Một thanh âm va đập mạnh vang ra-----

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 305: Một Trận Thôi, Hết Mình Nào!

Gatsun-----

Âm thanh va đập vào cơ thể của Tanaka vang lên đánh động đến cả khu vực, ngay khi cậu sử dụng khí công dồn áp lực đánh thẳng vào Tanaka, mặt nước xung quanh võ đài đã bị rung động mà tạo ra những làn sóng ồ ạt đánh vào kiến trúc xung quanh nơi mà khán giả đang đứng quan sát.

Vào thời điểm âm thanh vang lên, cũng là lúc Tanaka bị đánh văng ra khỏi võ đài, hẫng văng đi theo một đường thẳng đâm gãy một bệ đá được xây tại giữa hồ. Sau đó dần dần rơi xuống nước theo một đường cong khi đã mất dần lực quán tính.

Và Phi Linh chiến thắng trận đấu này, Tanaka được tìm thấy dưới đáy hồ và đã ngưng hoạt động, bên trong cơ thể các linh kiện, máy móc giúp hắn vận hành toàn bộ bị phá nát.

Khán giả vẫn hiện lên một khuôn mặt ngốc trệ sau khi Phi Linh đã quay trở lại hậu trường.

Trận tiếp của Negi và Kotarou thì võ đài trở thành một bãi chiến trường như trận của Negi và Takahata nhưng có lẽ đỡ hơn, cả hai đánh ngang sức nhau. Trận đấu trên phương diện chiến lực đem ra so sánh thì cả hai đều hòa, nhưng do Kotarou cận chiến nhiều, Negi lại liên tục sử dụng Phép thuật nên xét về mặt trận chiến thực sự, có lẽ Negi là người thắng, một cách miễn cưỡng.

Trận đánh của Setsuna với Colonel không hề kéo dài quá lâu, khả năng của Colonel quá quý dị, khiến Setsuna trở tay không kịp mà ngã vào thế bị

động, sau đó từ từ mất đi chiến lược.

Kết quả trận đấu này, Setsuna bại trận.

Và bán kết sẽ là hai cặp Phi Linh đấu với Kaede và Negi đấu với Colonel.

Trận đấu đầu tiên của bán kết diễn ra sau 30 phút.

“Mà, anh thắc mắc Takahata đâu rồi?” Phi Linh chống tay lên cằm và tay chống ở lan can của khu vực quan sát võ đài khi trận đánh của Setsuna và Colonel vừa xong.

“Không hẳn là tên không đâu nhỉ?” Eriserine như đi guốc trong bụng cậu vậy, cô liếc mắt cười.

“Umu...mấy đứa Asuna cũng chẳng thấy đâu nữa. Không biết mấy đứa nó đi đâu...” Phi Linh thừa nhận một cách bình thản.

“...” Eriserine dường như không muốn nói, cô im lặng.

“Này Eri, em có biết tên Colonel đó không?” Vừa nhìn Colonel đang bước vào trong hậu trường, Phi Linh vừa hỏi.

Eriserine lặng lẽ nhú mày nhìn Colonel. Người này cô có biết đấy, nhưng cô chẳng thèm để ý lắm, cô nhấp hờ đôi mắt và nói.

“Biết, tên này là bạn của tên nhóc thầy giáo thôi.”

Giọng điệu của cô có phần chán ghét, có vẻ cô không thích thanh niên Colonel này cho lắm. Nhưng ngay sau đó cô nở nụ cười mê người liếc mắt lên nhìn Phi Linh.

“Sao nào, có vấn đề gì với hấn sao?”

“...Chuyện gì đây? Em đang cố tình gây hiềm khích đó hả?” Phi Linh thờ ơ nói. Ý tứ của Eriserine có vẻ như đang cố tình sử dụng sự tò mò của Phi Linh mà gây sự khiến cậu phát ghen hay gì đó.

“Tsk...sao lúc cần thì không dùng cái đầu mà lúc này lại như thế...chán quá đi mà!” Eriserine chặc lưỡi.

“Anh nghe thấy đấy nhé. Nhưng mà, em nói thế cũng khiến anh nhẹ người hơn.” Phi Linh mỉm cười.

“Vây sao~ thế thì anh mau mau đi xử lý triệt để chuyện tình cảm của mấy cô nàng kia đi rồi hân nói.” Eriserine cười và ôm lấy cánh tay của Phi Linh.

Phi Linh nghe được lời của Eriserine, mặt cậu có chút tái. “Mấy cô nàng kia” mà Eriserine nói, không ai khác ngoài Mã Tiểu Đào, Cửu Cửu. Cửu Cửu không nói, Phi Linh thầm nghĩ rằng lúc đó chỉ quá phấn mà thôi, có lẽ cô ấy sẽ mau quên nhưng Mã Tiểu Đào lại khác. Nghĩ đến đây, Phi Linh cảm thấy rợn người khi liếc nhìn giọng cười của Eriserine, cứ như “anh mà không giải quyết xong thì coi chừng cái mạng”, làm Phi Linh lạnh cả sống lưng. Cậu thầm nghĩ, mau mau hết sự kiện lần này thì có lẽ nên quay lại Đấu La Đại Lục để giải quyết mọi chuyện cũng như thu hồi thanh Excalibur mà mình đã đưa cho Sử Lai Khắc nữa.

Thông tin trên mạng ngày một nhiều, sự kiện Đại Hội Võ Thuật cứ như nước chảy vào biển, chúng liên tục được cập nhật, Phi Linh cũng nghe ngóng được một chút từ khán giả, nào là “sự thật đầy nước mắt của thầy giáo trẻ con”,....đủ loại tin tức, khiến nhiều người cũng tin vào mà cổ vũ cho Negi.

“Không phải như vậy có hơi...” Phi Linh đỏ mặt hời.

“Ai biết được~” Eriserine nhúng vai nói.

Trận đấu bán kết rốt cuộc đã đến, Phi Linh và Kaede lên đài và sẵn sàng để thi đấu.

“Trông em vẫn ổn nhỉ?” Phi Linh mở đầu trò chuyện.

“Ufu...Từ khi thầy đến Học Viện Mahora, em đã có cảm giác thầy vô cùng mạnh rồi Phi-sensei, degozaru. Hôm nay có dịp được cùng thầy thử sức đúng là may mắn đấy, degozaru~” Kaede ánh mắt híp lại, miệng cong lên cười nhẹ.

“Hừm~ em tinh mắt đến thế sao? Làm thầy ngạc nhiên đấy.” Phi Linh cười.

Kazumi hô lớn ra hiệu cho trận đấu bắt đầu.

“Hãy cho thầy thấy thực lực của em đi, Nagase-kun.” Phi Linh nâng tay lên và duỗi chân thủ thế. Nagase cũng bắt đầu động tác đầu tiên.

Khi trận đấu bắt đầu, Phi Linh và Kaede vẫn nhìn nhau, dường như đang tập trung rất nhiều, không khí cũng khá căng thẳng.

Za za za-----

Thân ảnh của hai người nhanh chóng biến mất ngay sau đó để lại dư ảnh nhưng khá mờ nhạt. Khó có ai có thể theo kịp tốc độ của Phi Linh và Kaede lúc này cả, trừ một vài cá nhân đủ khả năng như Kuu,....

Cứ cách khoảng 0,5s lại xuất hiện những tiếng động *ga ga ga*----- của kim loại va chạm nhau, sau đó lại đến những tiếng *bokan bokan*---- của những lần va chạm bằng tay không, trang phục với nhau.

Kazumi dẫn chương trình cũng hơi khó khăn vì dư ảnh quá mờ nhạt.

Cả khán đài chỉ một mực im lặng lắng nghe những âm thanh va chạm cứ liên tục vang lên khắp toàn trường.

Phi Linh và Kaede đang di chuyển với tốc độ gần như ngang nhau, có thể so sánh bằng tốc độ gấp 5 lần tốc độ âm thanh, mỗi người một vũ khí của mình. Phi Linh không cần sử dụng những thứ Bảo Khi để chiến đấu, Kaede chỉ dùng những cây dao găm màu đen như những mũi nhọn chặn thanh đoản kiếm của cậu lại.

Ga

Liên tiếp vừa di chuyển, Phi Linh ra những đòn đánh hiểm hóc, với kinh nghiệm và khổ luyện của bản thân, Kaede cũng có thể đỡ được những đòn đánh này, nói đến những thứ kỹ thuật, cả hai đã như đạt đến “đăng phong tạo cực” nhưng cái quyết định còn tùy vào khả năng và thiên phú của mọi người nữa.

Bokan

Sau vài lần va chạm bằng vũ khí dường như chưa thấm thía, Phi Linh trực tiếp sử dụng năm đấm của mình để cùng Kaede đối kháng.

Và hai người sau một lúc đã dừng lại, trở lại võ đài khiến khán giả đã có thể thấy được hai người. Trên người không có lấy một giọt mồ hôi làm người phát hoảng vì sự kinh người này.

“Em không sử dụng nhẫn thuật?” Phi Linh nói.

“Thầy cũng không sử dụng Phép thuật?” Kaede cười.

“Thứ lỗi, thầy là võ sư chính hiệu đấy. Nhưng nếu em muốn thêm chút nhiệt, thầy cũng chiều.” Phi Linh mở một nụ cười hưng phấn.

Dừng lại khoảng một chút, Kazumi cũng dễ dàng bắt kịp nhịp điệu và bình luận, đúng là cô rất hợp với nghề này.

Phi Linh duỗi bàn tay ra và khép chúng lại sao cho không có một khe hở nào. Kaede lên thế phòng bị mọi việc.

“Vô Ảnh Kiếm Kỹ, [Tiền Giả Hậu Kiếm]....” Phi Linh thực hiện một động tác chém ra một đường cong. Động tác của Phi Linh không hề có sát khí, nhưng Kaede cảm thấy có gì đó không ổn.

Ngay khi động tác của Phi Linh kết thúc, dường như chẳng có chuyện gì xảy ra, Phi Linh lại nhanh chóng di chuyển, lần này là [Teleport] đưa cậu hẫng đến phía trên Kaede. Kaede tinh mắt nhanh chóng phát hiện vị trí của cậu, cô nhìn lên. Tốc độ biến mất của Phi Linh nhanh làm khán giả bức rức theo.

“Vô Thần Chùy Pháp + Vô Ảnh Kiếm Kỹ, [Đại Kiếm]!!!”

Giơ thẳng tay cao lên trời, cậu thực hiện một đòn trăm vạn từ trên cao xuống chỉ với tay không.

Kaede vẫn nở nụ cười vui vẻ trước lúc này thật đúng là bình thản. Không biết cô sẽ làm gì?

Dan

Gako gako-----

Khi Phi Linh giáng đòn đánh vừa rồi xuống. Kaede lập tức phân thân một cách âm thầm, cô để lại một phân thân của mình tại vị trí đó để đánh lừa Phi Linh. Còn cô thì tránh sang một bên.

Phi Linh giáng đòn, “Kaede” lộn người né về phía sau, có thể nói đòn đánh vừa rồi của Phi Linh không hề có tính cơ động, nhưng sức công phá

của nó rất đáng để bàn cãi.

Gần như toàn bộ võ đài 225m vuông bị nó oanh nứt. Phi Linh sử dụng việc tăng khối lượng của bản thân lên nhờ vào “Võ Thần Chùy Pháp” và kết hợp với “Vô Ảnh Kiếm Kỹ” thông thường để tạo ra một đòn trăm kiếm vô hình với sức nặng tầm cận 1 tấn rơi tự do bỏ qua ma sát của không khí.

May mắn là chân cốt của võ đài tại đây vững chắc, không thì nó sẽ bị đánh chìm rồi.

“Kaede” lui về tránh được đòn công kích mang tính nghiền nát ấy của Phi Linh nhưng “cô” lại không tránh được sự tình tiếp theo.

Shyuuu-----

Một đợt sóng vô hình vỗ thẳng về phía bên phải của “Kaede” khiến cô bị đánh bay thẳng theo đợt sóng ấy.

Khán đài và thậm chí đại đa số mọi người đều không hiểu vừa rồi tại sao “Kaede” lại bị như vậy.

Tại bàn bình luận, anh chàng bình luận viên từ những trận đầu đã luôn giải thích những gì anh cho là mình có thể suy luận. Anh ta giải thích theo lời mời của Kazumi.

Và đúng như anh ta nói, Phi Linh sử dụng tuyệt kỹ trước đó, [Tiền Giả Hậu Kiếm], y như tên gọi, mặc dù khá là khó hiểu ý đồ của nó, nhưng hiện giờ đã có thể đoán được. Kiếm kỹ vừa rồi là một đòn đánh lén theo 1 nghĩa nào đó, lừa đối thủ tưởng rằng không có gì xảy ra khi bản thân xuất chiêu nhưng thực tế đã thực hiện một đòn tất sát tiềm ẩn không cần phải động tay động chân, chỉ cần động niệm liền có thể giết đối phương, nhưng Phi Linh lại không sử dụng lưỡi kiếm, bằng chứng là lúc cậu thi triển tuyệt kỹ kia, cậu đã sử dụng phần khác ngược lại so với má bàn tay chứ không phải má

bàn tay, có thể tưởng tượng má bàn tay là lưỡi kiếm, còn phần được coi là cán kiếm chính là phần ngược lại.

Kaede tại phía sau Phi Linh phía ngoài đám khói nhưng vẫn đứng trong võ đài cũng phải đổ mồ hôi nhẹ khi thấy Phi Linh toan tính kinh hãi như vậy. Nhưng cô hiểu ý cậu khi đột sóng vô hình kia đẩy “cô” ra thay vì cắt “cô” ra làm hai.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 306: Đùa Giỡn À!!!

Trận đấu của Phi Linh và Kaede diễn ra đến cận 15 phút thì Phi Linh đành dùng một chút lực để trận đấu kết thúc với kết quả mình là người thắng cuộc. Kaede rất mạnh, nếu có thể để cho cô phát triển thêm 1 thời gian nữa, cô ắt hẳn sẽ trở nên còn mạnh mẽ hơn nữa.

Kaede cũng không bị thương nhiều, chỉ có vài nơi trên người bị xay xác nhẹ, Phi Linh đã hãm lực lắm rồi.

Phải trì hoãn trận đấu sau ít phút tu sửa lại võ đài vì trận đấu vừa rồi oanh nát gần như hết cả rồi.

Mà kế tiếp là trận của Negi và Colonel lại trở thành trận đấu của cha và con, theo sự quan sát của Phi Linh, Colonel một 1 pháp sư, anh ta có bài pactio. [Những trang giấy lịch sử] là tên của Artifact của anh ta, dường như nó có công năng khá giống với Artifact của Phi Linh. Khác ở chỗ, Phi Linh chỉ tóm gọn trong một cuốn sách, còn anh ta là mỗi tiểu sử của 1 người là 1 cuốn, hơn nữa kiến thức không rộng rãi bằng của Phi Linh.

Colonel sử Artifact hóa thành cha của Negi, Nagi và cùng chiến đấu trong vòng 10 phút. Nhìn thấy sức mạnh của Nagi, Phi Linh trong lòng nóng lòng muốn thử sức với người này, nhưng nghe nói Nagi đã chết nên không có dịp rồi.

“Yên tâm đi, tên nhãi đó ở thế giới này đã là quá vô lý rồi.” Eriserine khoanh tay nói.

“Hửm? Lại còn có sự ảo diệu này nữa sao?” Phi Linh ngân giọng thì thầm.

Dĩ nhiên trận đấu với Colonel vẫn đáng để mong đợi mặc dù không phải là Nagi nhưng cũng không sao.

“Vậy là, bởi vì Colonel-sen không muốn tiếp tục trận đấu, cho nên Linh-san sẽ là người giành chiến thắng trong Đại Hội Võ Thuật lần này, đồng thời cũng là người dành giải thưởng 10 triệu yên. Xin chúc mừng.”

Kazumi cầm micrô và tuyên bố, Phi Linh đứng trên bục trao giải cao nhất tượng trưng cho hạng nhất, kế bên cậu là hạng hai và hạng ba, vì Colonel không có ở đây nên Negi và Kaede là người nhận giải. Chao là người đứng ra tài trợ nên cũng là người trao giải thưởng 10 triệu yên cho Phi Linh.

Khán giả không hiểu vì sao Colonel lại không đánh chung kết, họ nghĩ thế nào cũng ac liệt, nhưng giờ lại bỏ cuộc.

Người không vui nhất là Phi Linh, thực tế cậu nắm bắt tình huống rất nhanh, nhưng lúc này lại ngu người, lúc cầm giải thưởng trên tay mà về mặt cậu cứ như “chuyện gì đang diễn ra?”.

Phóng viên hướng đến cậu phỏng vấn nhưng cậu im lìm, không hề phát ra một lời nào với vẻ thờ ơ, người khác lại nghĩ cậu vì thắng giải nên mừng, còn cậu thì vì ức chế mà không nói được.

Phi Linh xoay người bước đi trong tâm trạng thờ ơ, các phóng viên không hề hỏi được gì từ cậu cả.

“Ahahaaa...Về mặt anh trông tức cười chết đi được...Ahaha....”
Eriserine cười nức nở mà ôm bụng và chỉ tay vào mặt Phi Linh. Phi Linh đã đưa tấm séc tiền thưởng cho Illyasviel cầm, mặc dù rất tức giận nhưng cũng thôi, dù sao thanh niên tên Colonel đến chỉ vì Negi, xong chuyện hân rồi đi cũng bình thường.

Illyasviel đi theo cùng với Phi Linh và Eriserine, tấm séc tiền thưởng khá là khổng lồ, nghe được Eriserine cười Phi Linh, Illyasviel mỉm cười nhẹ, nhưng có chút mồ hôi đổ vì trông Phi Linh tâm trạng không vui.

Tại lúc này, Phi Linh cảm nhận được một số dòng năng lượng cứ chạy qua người cậu, lại có người đang thực hiện việc nhảy sang những Dòng Thời gian. Tuy vậy, nó không có ảnh hưởng mấy đến trực giác nên không quá phiền phức, Phi Linh quyết định cho qua.

Ring----

Điện thoại Phi Linh vang nhạc chuông lên ngay trong túi mình, cậu lấy nó ra và nhắc máy.

“Hai, Moshimoshi~ À, Gando-kun?...Ừm....ừm....rõ rồi, tôi sẽ để ý đến chuyện này.” Phi Linh nghe giọng từ phía kia điện thoại là của Gandolfini, và nghe sự việc đang diễn ra từ Gandolfini.

“Phi-sensei-----” Từ phía xa, Setsuna chạy đến.

“...?! Sakurazaki, em làm gì thế?” Phi Linh vừa cất điện thoại và xoay lại nhìn.

“Cho em mượn Illya một chút.”

“Hế?”

Setsuna chạy đến nơi và nhanh chóng kéo Illyasviel đi và trong lúc đó xin phép Phi Linh. Khiến Illyasviel ngớ mặt ra và bị kéo đi. Tấm séc bay khỏi tay Illyasviel và rơi vào tay Phi Linh.

“Ôi~?!....Ít ra cũng phải nói lý do chứ?” Phi Linh gọi, nhưng hai cô gái đã chạy đi mất tích rồi.

“Vừa nãy phía kia nói gì với anh thế?” Eriserine nói.

“À, không có gì. Chỉ là con bé Lingshen đã biến mất rồi. Mà theo như cảm giác của anh lúc này, có lẽ con bé đã nhảy sang một Dòng Thời gian khác rồi.” Phi Linh đưa ra quan điểm.

“Nhảy cảm nhĩ?” Eriserine nói.

Trong lúc nói chuyện phiếm, Phi Linh và Eriserine hòa mình vào trong làn người lúc gần chiều đến.

“Setsuna-san...Đội đã, rốt cuộc có chuyện gì vậy?” Illyasviel bị kéo đi mà không rõ nguyên do nên mới hỏi.

“Chao-sen nói cậu ấy sẽ nghỉ học sau khi Lễ hội Mahora kết thúc, chúng mình mau gặp hội họp với Negi-sensei để khuyên can Chao đi.” Setsuna giải thích.

Và cả hai nhanh nhanh hội họp chung với đám Negi. Khi không Setsuna lại nghĩ đến là Illyasviel sẽ giúp được gì đó cho chuyện này nên cô chạy đi kéo cô bé theo.

Illyasviel nghe vậy, có cảm giác chuyện này có vẻ căng thẳng nên cũng ưng thuận chạy theo Konoka.

Chẳng mấy chốc đã đến nơi để gặp Negi.

“Bạn Illya!” Negi hô khi thấy Illyasviel. Xung quanh cậu còn đó Kaede, Ayaka và Kuu nữa.

“Rốt cuộc Chao-san tại sao lại muốn nghỉ vậy, Negi-sensei?” Illyasviel hỏi.

“T...tôi cũng không biết nữa, tôi chỉ vừa nhận được thông báo từ phía Học viện thôi.” Negi khó xử.

“Aiya~ Illya tí, tí nắm bắt thông tin chậm quá không tốt đâu.” Kamo cầm điều thuốc và cười nói.

“Sao giờ lại đến lượt mình là người có lỗi?” Illyasviel ngó ngán hỏi.

“Ma ma...mọi người hãy cùng nhau nghĩ cách nhé.” Setsuna nói.

“Mà, Asuna-san đâu?” Illyasvie nhìn xung quanh Negi lại không thấy Asuna nên tò mò.

“À...Asuna bạn ấy....” Negi vẻ mặt có phần khó nói nên lời nói hơi ngắt quãng.

“Illya, Asuna đang có chuyện không vui nên về trước rồi, Konoka cũng quay về theo cậu ấy rồi.” Ayaka thay lời Negi giải thích với Illyasviel.

“Hừm~ vậy à. Thế thì lo về việc của Chao-san trước đã. Negi-sensei, thầy nhắn tin cho Chao-san hẹn gặp ở đâu đó đi.” Illyasviel nghiêm túc nói.

“Quả là Illya tí có khác, liền nghĩ ra phương án ngay.” Kamo tán thưởng. Negi nhanh chóng lấy điện thoại mình ra và gửi mail cho Chao.

“Nè nè, Illya tí. Tôi thấy tí có thiện cảm với ca ca nhiều lắm đấy.” Kamo bắt đầu giở trò tai quái gì đó, nó nhảy lên vai Illyasviel và làm như rất là bác học và nói.

“Ế?! Không có đâu, Kamo đừng có nói bậy như vậy không tốt đâu.” Illyasviel hơi ngượng khi nói về vấn đề này nên cô vẫy tay phản đối trong lúc giải thích.

“A~ tôi thì thấy ngược lại đấy. Illya tí là pháp sư rất mạnh đấy. Nếu được thì tí cũng nên thành partner của ca ca đi.” Kamo nói thẳng luôn, điều này làm Illyasviel đã ngượng giờ lại đổ đến mang tai.

“Cá...cái gì?! Pa.....pa....partner?!”

“...” Kamo quan sát sắc mặt của Illyasviel mà thầm tự đặc và tự nghĩ sắp có con mồi ngon để kiếm thêm 1 lá bài pactio rồi.

“...Con chồn hạ đẳng kia...” Đột nhiên trong đầu nó lại nghe thấy tiếng nói khá là trầm thấp vang lên trong đầu nó. Làm nó cũng phải giật mình và đáp lại.

“....(Ai?!)...”

“Mi không cần ta là ai. Nhưng ta cảnh cáo mi, nếu mi có đụng chạm đến sự thuần khiết của Master, thì đừng trách ta tại sao lại ném mi vào Dòng chảy Thời gian và để nó xé nát mi không còn manh giáp đấy.” Giọng nói trầm thấp tiếp tục đe dọa, Kamo nghe được không hề nao núng, nó cười và nói.

“Hà hà, mi là ma phương nào ta không quan tâm. Nhưng có thêm 1 khế ước đủ để ta sống thêm sung túc rồi. Hơn nữa ca ca mà lập khế ước với Illya tí thì chắc chắn con đường sau này sẽ không hề khó khăn nữa.”

“Mi cứ thử đi, thề với danh nghĩa Linh thú của Master, mi sẽ không được toại nguyện đâu. Cứ chờ đi....” Giọng nói từ từ biến mất. Nghe lại vẫn có cảm giác rợn người.

Thực tế cuộc đối thoại này chỉ là trong suy nghĩ của Kamo nên không ai nghe được.

Và vừa rồi là Sudo đã liên kết với tâm trí của Kamo để thực hiện việc cảnh cáo.

Là một thú cưng của Illyasviel, hiện tại Sudo chỉ có thể dựa vào Illyasviel để sống và phát triển. Nếu Illyasviel bị mệnh hệ gì thì Sudo cũng không được yên. Hơn nữa con chồn trong mắt của Sudo chả là cái thứ gì lại dám làm trò mèo trước mặt nó nên khiến nó rất không ưa nhìn.

Chưa kể đến chuyện dụ dỗ Master của mình là Illyasviel nữa. Master của mình làm sao có thể mất đi lần đầu với một tên nhóc tương lại còn chưa rõ ràng. Nên nó nhất quyết không cho Kamo toại nguyện.

Và cuộc chiến giữa một con Rồng “nhỏ” và con chồn cáo già bắt đầu.

Một lúc sau, Kamo đã nhìn lại vẻ mặt của Illyasviel, cô nhìn nó với một vẻ mặt kinh tởm. Khiến nó có phần nào đó cảm thấy mình đang thua dần.

“Được lắm con gì đó thần bí kia, ta sẽ thắng và cười vào mặt mi...” Kamo tức tối âm thầm nghĩ ngợi.

“Illya-san, tôi gửi mail xong rồi, 11h tối nay tôi sẽ gặp bạn ấy. Còn địa điểm thì tôi sẽ nhắn lại sau. Có lẽ cũng nên tìm chỗ nào đó yên tĩnh một chút...” Negi nói, Setsuna cũng gật đầu đồng ý.

Sau đó cả đám cùng nói chuyện và bàn bạc một hồi để tìm xem phương pháp thuyết phục Chao và hơn nữa Chao Gandolfini còn triệu tập Negi lại để bàn về việc Chao đang có âm mưu không tốt, Negi nghe vậy rất lo lắng.

Mọi việc không thể chùng chừ lâu được, nhưng do có Ayaka ở đây nên Negi không tiện đề cập về Phép thuật.

Đã gần đến giờ hẹn, Negi tách ra và đi đến địa điểm cậu hẹn Chao ra gặp mặt, Ayaka cũng nhanh chóng nghĩ ra một phương án và nói với mọi người nghe.

Trong lúc này Phi Linh và Eriserine đang đi hóng gió ở lan can bờ sông, gió thổi khá là dịu nhẹ, làm cho người khác thiu thiu ngủ. Eriserine đã ngủ mất rồi, nên Phi Linh cõng cô trên lưng và đi ra khỏi đám đông.

“Thật là, chơi quá sức không thôi. Nhiều lúc, tật xấu vẫn không thể bỏ nhỉ...” Phi Linh nhìn khuôn mặt ngủ say của Eriserine mà cười nhẹ nói.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 307: Tiệc Bí Mật

Nghe theo chỉ đạo của Ayaka, các cô gái thuộc lớp 3-A đều tập trung và lại và bắt đầu chuẩn bị cho thứ Ayaka muốn làm ngay bây giờ.

Một bữa tiệc chia tay dành cho Chao, trang trí sân thượng của một tòa nhà thành một nơi dành cho bữa tiệc.

Và mục đích của nó là bí mật với Chao nên phải lừa cậu ấy đến đây trong khi không biết gì về nó.

“Setsuna, Kaede, Illya. Ba cậu đi nói với Negi-sensei và giúp thầy dẫn Chao đến đây đi.” Ayaka nói.

Cả ba người được nhờ vả gật đầu đồng ý và cùng nhau đi tìm Negi.

“Lúc này quên không để Baka-Setsu đi theo thầy rồi.” Setsuna đảo mắt xung quanh trong khi nhảy qua những tòa nhà với Kaede, Illyasviel thì bay và cách hai người không quá xa.

“Để mình tìm thầy ấy cho.” Illyasviel nói.

Sau đó cô dùng tóc của mình tạo ra vài con thức thần Zelle và bay khắp nơi để tìm kiếm tung tích của Negi.

Những thức thần Zelle bay với tốc độ không quá nhanh, có lẽ bằng với vận tốc của người chạy.

Mất một lúc, Illyasviel đã tìm được Negi, cả ba nhanh chóng tìm đến nơi.

“Mấy con thức thần của Illya quả là tiện lợi nhỉ.” Setsuna và Kaede nhảy qua những tòa nhà bắt kịp Illyasviel trên không, Setsuna quay sang nói.

“Không có đâu, bên shikigami của Setsuna-chan cũng rất thú vị mà.” Illyasviel nói.

“Trông hai cậu thân thiết quá, degozaru.” Kaede mỉm cười híp mắt nói.

“...!?” Illyasviel cười và cô im lặng ngay sau đó, nhìn thấy vẻ mặt của Illyasviel, Setsuna nhú mày hỏi.

“Chuyện gì vậy?”

Kaede cũng cau mày, không còn cười và thay vào đó là bộ mặt nghiêm túc.

“Zelle truyền hình ảnh tình hình của Negi-sensei lại, Chao-san đang đánh với Negi-sensei.” Illyasviel giải thích. Nghe được Illyasviel nói, Setsuna và Kaede nhú mày lại, đáng lẽ Chao đã nói rằng sẽ không làm gì đến Negi thế mà lại đánh nhau.

“Phải nhanh lên.” Setsuna nói. Kaede đồng ý và Illyasviel bắt đầu tăng tốc.

Tại một sân thượng cách ba người họ khoảng 1km, Negi và Chao đang giao đấu với nhau. Negi lúc này bị đánh đến khó mà phản công, xét về tốc độ và sức mạnh của Chao là hơn Negi, mà Võ thuật cũng khác so với Võ thuật Trung Hoa của Kuu. May mắn, Negi học được vài kỹ thuật Võ thuật của Phi Linh nên không rơi vào thế “ăn hành ngập họng”.

Nhưng tốc độ di chuyển của Chao quá nhanh, cứ như [Teleport] nhưng nhuần nhuyễn hơn nữa, có thể nói là di chuyển nhanh như đang uống nước, rất thoải mái, rất tự nhiên, tự nhiên đến bất thường.

Phía bên kia, vẫn còn một đoạn để chạy đến kịp thời nhìn thấy Negi sắp sửa bị một đòn đánh với sức sát thương lớn Kaede và Setsuna lại càng tăng tốc hơn nữa, Illyasviel nhận ra không kịp, cô dừng lại và rút cung ra, đặt [Thuyền Thiên Tiên] lên cung và mở [Teleport Gate].

Negi hứng chịu một đòn đấm còn có một lượng điện chạy dọc cơ thể và truyền xuống mặt đất xung quanh, sức mạnh của Chao đánh ra mạnh đến nỗi Negi bị một đòn trực tiếp bay đi và đâm sầm vào kiến trúc được xây trên tầng thượng.

Đáng lý ra là sẽ như vậy theo suy nghĩ của Chao, nhưng ngay khi vừa chạm gần như đến cơ thể của Negi, thì lại có một lớp màn chắn màu vàng kim bao quanh lấy Negi. Đòn đánh của cô hoàn toàn bị lớp lá chắn này hấp thu.

Negi tưởng rằng mình sẽ trúng đòn, nhưng giờ lại thấy được màn chắn này liền tròn xoe con mắt và đã đoán ra được ai làm rồi.

“Aida~ thế mà nói là không có sao, ufuhu...” Kamo trên vai Negi thấy màn chắn cũng cười nham hiểm.

Và ngay sau đó Kaede và Setsuna đã chạy đến và đẩy lui Chao ra khỏi Negi.

“Ya~ Kaede-san, Setsuna-san và còn có Illyasviel-san nữa.” Chao lui lại một vị trí cách không xa hai người Kaede và Setsuna, sau đó nhìn lên phía trên hai người họ, Illyasviel đang hạ người xuống.

“Chuyện này là sao, Chao Lingshen? Không phải cậu đã từng nói sẽ không làm hại Negi-sensei sao?” Setsuna nghiêm túc nói.

“Làm gì có chuyện xấu đâu yo, Setsuna-san. Với lại Negi-sensei đã đồng ý trận đấu này mà.” Chao cười và giải thích. Trong lúc đó Negi và Kamo thì thâm to nhỏ.

“Không cần biết âm mưu của cô là gì, cô cứ tiếp tục mục đích của mình nhưng là bạn của Negi-sensei và là bạn cùng lớp với nhau. Bọn này phải ngăn cô lại!!” Setsuna nói.

“Setsuna, lời nói không tác dụng đâu degozaru.” Kaede nói. Setsuna hiểu và đáp lại. Negi cố khuyên ngăn nhưng Setsuna đã nói là không có ý gì làm hại Chao làm Negi hết lời.

“Cậu lo làm gì, Negi-bouzu. Còn cậu Setsuna-san, cậu sẽ làm gì đây?” Chao cười.

Setsuna coi nó là một lời thách thức và di chuyển với tốc độ vô cùng nhanh để mở đầu, cô xuất hiện phía sau Chao vào đưa cô vào thế khóa tay. Nhưng Chao liền thoát ra, cách thức vô cùng lạ, như dịch chuyển tức thời mà thậm chí còn nhanh hơn vậy nữa. Cô xuất hiện phía sau Setsuna và đâm cô một đòn với đòn xung điện mạnh mẽ đánh bay Setsuna ra.

Sau đó Setsuna có xoay người giữ vững cơ thể mình, nhưng Chao lại xuất hiện và liên tục tấn công cô. Setsuna bị bức đến việc phải dùng Artifact từ lá bài pactio. Dù vậy, cô vẫn không thể ngăn cản Chao quá nửa phút với Artifact. Setsuna dùng hết mọi khả năng nhưng Chao vẫn tránh né được hết thảy.

Kaede thấy vậy cũng vào cuộc. Cả hai người rất hiểu ý nhau, đồng thời ra tay từ phía bắt lấy Chao nhưng cũng không hề gì.

Ngay khi hai người chạm vào người của Chao, cô ấy đã biến mất và xuất hiện cách hai người 1m. Dường như Setsuna và Kaede đều bó tay.

Kaede đánh lạc hướng và giả bộ thừa nhận đánh không lại và kéo Illyasviel đang có ý định giúp đỡ chạy đi.

Illyasviel chợt quên mất lý do ba người họ đến đây là dụ Chao đến địa điểm tổ chức bữa tiệc, may là Kaede gọi lại cho Illyasviel, không thì lại có một trận đánh kịch liệt rồi.

Negi hiện lên một dấu chấm hỏi trên đầu và được Kamo hồi thúc đuổi theo ba người nên nhanh chóng bỏ Chao mà chạy đi. Chao cũng bắn khoản không Kaede định làm gì nên cũng đuổi theo, đồng thời hai cái bóng từ trong bóng tối nháy ra, là Mana và Chachamaru. Nếu Illyasviel thấy Chachamaru chắc chết đứng, vì Eriserine đồng ý cho Chao mượn Chachamaru nên cô mới ở đây.

Trong lúc chạy về phía nơi tổ chức bữa tiệc dành cho Chao, Negi thắc mắc nhưng Kaede không có nói, chỉ nói là địa điểm thôi.

Setsuna nhận ra Chao đang đuổi theo nên thông báo cho nhóm 1 tiếng.

Mất vài phút để chạy đến nơi với đường tắt nhất để đến. Với năng lực của Chao thì không thể bị cắt đuôi được cả, cho nên chỉ chưa đầy 1 phút sau khi đến nơi Chao đã đuổi kịp rồi.

Vì Chao nghi ngờ nghĩ rằng nơi này đã có pháp sư bày sẵn ra để tóm lấy cô nên cô đã gọi Mana và Chachamaru ra để chuẩn bị cho trận đấu. Quả thật khi Chachamaru xuất hiện, Illyasviel đứng hình. Không nghi ngờ gì Chachamaru qua phe của Chao làm cô phát sốc, nhưng xét về tính cách của Eriserine cô cũng phần nào hiểu được vấn đề nên nhanh chóng bình tĩnh.

Kaede mỉm cười và giật dây nối với những tấm bảng dựng xung quanh nhằm che mặt người khác.

Tiệc chia tay dành cho Chao chính thức bắt đầu-----

Buổi tiệc diễn ra tốt đẹp, Chao cũng bất ngờ. Sau khi đùa giỡn, nói chuyện,...các cô gái lớp 3-A cũng thấm mệt và đi vào giấc ngủ tại chỗ luôn.

Lúc này, Chao và Negi đã có một cuộc chuyện nhỏ với nhau, sau đó Chao rời đi.

Sau đó ngày hôm sau là ngày nghỉ, mọi người đều chuẩn bị cho một cuộc đối đầu với Chao sắp tới, cho nên Phi Linh đã cho các cô gái lớp 3-A bất kỳ ai biết về Phép thuật sẽ được tham gia tiến nhập [Kết Giới] kéo giãn thời gian để mọi người có thể vừa nghỉ ngơi vừa bàn đối sách.

Phi Linh tưởng số lượng người biết sẽ ít, nào ngờ là có cả đám chứ ít đâu. Phi Linh dùng ánh mắt chán nản nhìn Negi, đúng là một tên nhóc nhỏ không thể nào giấu được cái gì.

Nhúng vai, Phi Linh cho mọi người vào [Kết Giới]. Sau đó cậu vẽ mặt thay đổi một chút.

Nói về [Kết Giới] của Phi Linh thiết lập cũng chỉ là một vùng dịch chuyển đến một không gian riêng mà cậu duy trì bằng ma lực lấy từ Chén Thánh của Illyasviel thôi.

“Mấy đứa chịu khó chút nhé...” Phi Linh lẩm bẩm, sau đó rút tay ra khỏi vòng tròn Phép thuật. Eriserine bước ra từ một góc hành lang.

“Coi bộ sẽ có chuyện vui rồi~” Eriserine cười và đi đến kế bên Phi Linh, quàng lấy tay của Phi Linh và ôm.

“Thật tình, chỉ vì em anh mới làm thế này thôi đấy....(Mặc dù hơi tội tội nhỏ)...” Phi Linh nói và thì thầm ở lúc sau.

“Anh đừng lo cho tụi nó thế chứ, không phải phải để cho tụi nó tự do như vậy mới có thể nên người chứ.” Eriserine nói.

“Thôi, mình đi chuẩn bị đi. Có khi ngày mai bọn nhóc sẽ quay lại đây.” Phi Linh nói.

Tiền thể thì Illyasviel hôm qua tại buổi tiệc chia tay đã tách ra khỏi nhóm của Negi và tìm Chachamaru. Bởi trong buổi tiệc không tiền nói, nhưng khi tiệc tàn, Chachamaru lại theo Chao biến mất nên cô phải đuổi theo.

Ngày hôm sau, Phi Linh và Eriserine đang trông chờ về kế hoạch của Chao tiến sang giải đoạn tiếp theo sau khi đã đánh lừa được nhóm của Negi vào trong [Kết Giới], Phi Linh đã thực hiện thay đổi cấu trúc của [Kết Giới], bây giờ nếu phải giải thích, thì nếu ai bước vào [Kết Giới], thời gian ở trong đó sẽ chậm hơn bên ngoài, ở một ngày bên trong đó sẽ bằng một tuần bên ngoài.

“Hừm...kế hoạch diễn ra vào tối nay sao? Con bé Lingshen muốn tổ chức chương trình này công khai thì sáng nay thông báo là ổn, nhưng bên pháp sư của Học viện có lẽ cũng đã điều tra được thông tin.” Phi Linh nhìn vào bảng thông tin về kế hoạch của Chao được in trên một tờ giấy đưa cho Phi Linh vào sáng nay.

Khi Phi Linh nói với Eriserine, cả hai đang ngồi trên ghế sofa và đợi Chao. Chao từ hành lang bước vào căn phòng.

“Ya~ may mắn có Phi-sensei ủng hộ nữa...kế hoạch nè chắc chắn thành công ne~” Chao cười tự nhiên nói.

“Thế tại sao em lại muốn cho mọi người biết về Phép thuật, Chao?” Phi Linh bình thản hỏi trong khi Eriserine im lặng uống trà. Có vẻ như đây là

lần đầu tiên Phi Linh gọi học sinh của mình bằng tên.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 308: Rắc Rối Tới Rồi!

Kế hoạch của Chao là chiếm lấy 6 vị trí “Linh thiên” trên khắp thế giới để kích hoạt Phép thuật làm mọi người cho rằng Phép thuật là tồn tại hiển nhiên, [Forced Recognition Magic]. Sáu vị trí này đều nằm bên trong Thành phố Mahora, cho nên chỉ cần chiếm được với những thứ kia, mọi người sẽ sợ và chạy đi thôi.

Và Chao không hề biết Kazumi đã không hợp tác với cô vào hôm nay mà quay lại phe của Negi, hiện tại cô đang tiến hành tổ chức một trò chơi nhằm đẩy lùi kế hoạch của Chao.

Nội dung trò chơi là những người tham gia tự do, trang bị vũ khí ma thuật để chiến đấu.

Đối thủ sẽ là robot mà Satomi đã chế tạo cùng với câu lạc bộ khoa học. Hơn nữa có Phi Linh làm chỗ dựa khá vững chắc, cũng vì Eriserine chỉ ngồi coi thôi nên cô mới kéo Phi Linh theo phía mình để mình có dịp tận hưởng hơn.

Những người tham gia sẽ ngăn chặn những con robot lớn và nhỏ đánh chiếm vào Thành phố.

Đây là kế hoạch ngụy trang của Negi dựa trên thông tin của Kazumi bày ra nhằm huy động mọi người không biết về Phép thuật có thể tham gia không hề biết rằng họ đang được thấy chính là Phép thuật. Những việc cô làm cũng là dựa vào thông tin về cuộc xâm chiếm mà Chao đã tin tưởng giao cho Kazumi ngày hôm trước.

Và mọi người đã đến nhờ Ayaka, người thuộc giới tài trợ cho cả Lễ hội Mahora, tập đoàn Yukihiro bổ sung sự kiện này vào. Mọi thứ diễn ra như kế hoạch cho đến buổi tối sẽ tiến hành-----

-.o0o.-

Illyasviel đã tìm Chachamaru nhưng chẳng thấy đâu kể từ tối hôm qua, cô quay về nhà vào sáng và không thấy Phi Linh và Eriserine đâu cả, cô muốn kể cho Phi Linh về việc này và khuyên Eriserine dừng việc này lại.

“...Nhưng mà, trước tiên mình muốn ngủ một giấc đã...” Illyasviel thức tối hôm qua và giờ đã mệt lử rồi. Cô ngã thẳng người lên ghế sofa tại phòng khách, đôi mắt cô lim dim dần đi chìm vào cơn mệt mỏi....

Ring-----

Ring-----

Sắc trời cũng không còn sớm, khoảng 2h chiều, Illyasviel tỉnh dậy và đã chớp mắt được khoảng sáu tiếng nhưng cô phải dậy vì có tiếng chuông điện thoại.

“Are~? Nhà mình có điện thoại bàn à?” Illyasviel dụi con mắt của mình và gượng dậy để cầm lấy chiếc điện thoại thông minh đặt trên bàn.

“Của Phi Linh đây mà?” Illyasviel bắt máy và đưa điện thoại kề tai mình.

“Moshimoshi? Vâng? Gandolfini-sensei?! Vâng Phi Linh không có nhà thưa thầy....Vâng, vâng....em sẽ qua giúp mọi người ngay.” Illyasviel nghe và trả lời lại Gandolfini qua điện thoại.

“Chao-san, mình sẽ ngăn cậu lại trong khả năng của mình...” Illyasviel thì thầm và bắt đầu chạy ra khỏi nhà.

Phía bên Học viện cũng đã chuẩn bị tinh thần và mọi thứ cho sự xâm lược của Chao với đội quân người máy khi được Kamo và Asuna thông báo về việc này.

Illyasviel đang chạy vào Thành phố và nhìn thấy khá nhiều luồng ma lực chảy khắp nơi và cảm thấy kỳ lạ.

Phía bên con đường có mọi người đang khoác trên mình bộ áo choàng chùm đầu giống các pháp sư trong truyện cổ tích vậy. Hơn nữa, cô còn thấy các cô gái lớp 3-A đang giúp họ nữa. Thực tế thì các cô gái của lớp cô đang được những người khác giúp.

“Mọi người ơi!!” Illyasviel chạy lại và gọi các cô gái. Nghe được giọng nói khá quen và quay lại thấy Illyasviel.

“Illya-chan! Cậu đã ở đâu sáng giờ thế? Mau đến tham gia chương trình “Người sao hỏa vs Lực lượng pháp sư Mahora” của Học viện chúng ta tổ chức đi!!!” Madoka nhanh chạy lại và kéo Illyasviel vào trong để lấy một thứ dụng cụ ma thuật.

“Are? Rốt cuộc là chuyện gì thế Madoka-san?” Illyasviel khó hiểu.

“Có vẻ Kazumi và Học viện đang tổ chức một sự kiện cuối cùng cho Lễ hội Mahora. Đây cậu có thể xem nó.” Madoka nói và lấy một tờ quảng cáo về sự kiện này. Đọc xong, Illyasviel vẫn khá là khó hiểu.

Có người hỏi về việc bắn thử những thứ mà họ được đưa để xem có phải hàng giả hay không. Yuna quay sang hỏi Setsuna và cô ấy đồng ý.

Sau đó mọi người cùng sử dụng thử và bắn những tia beam lên trời và chúng nổ như pháo hoa khi bay lên độ cao nhất định, khiến cho mọi người ngạc nhiên.

“Setsuna-san, rốt cuộc là có chuyện gì, tại sao mình chỉ ngủ có vài giờ mà lại thành ra như vậy?” Illyasviel đối diện Setsuna và hỏi sau khi đã tách được khỏi Madoka.

“Tội mình bị Chao lừa...” Setsuna hơi nhúm mày.

“Lừa?” Illyasviel không hiểu.

“Đúng vậy, mình và mọi người đã quay lại thời gian 1 tuần, bởi Chao đã giăng bẫy khi tụi mình vào trong [Kết giới] của Phi-sensei....” Setsuna nở nụ cười cay đắng, mọi chuyện xảy ra quá là khó khăn đối với mọi người.

“....Mọi người khác đâu?” Illyasviel thắc mắc.

“Negi-sensei vì sử dụng nhiều ma lực quá cho nên đã nghỉ ngơi, mọi người khác không có vấn đề.” Setsuna nói.

“Vậy các cậu định ngăn Chao với sự trợ giúp của nhiều người sao?” Illyasviel hỏi.

“...Ừ, đây là ý tưởng của Asukara. Và....” Setsuna gật đầu.

“Và?”

“Và không phải cậu cũng nên tham gia sự kiện này một chút sao?”

“Ếếếếếế-----?!”

Ayaka từ một chỗ nào đó xuất hiện và kéo Illyasviel đi ma Illyasviel chẳng thể hiểu được cô ở đâu, có lẽ cô nghe được Illyasviel và Setsuna đang bàn về chương trình sắp tới và tưởng rằng Illyasviel có ý định tham gia nên kéo cô thay trang phục. Bị kéo đi, Illyasviel la toáng lên vì không hiểu mình đã nói sẽ tham gia bao giờ. Setsuna đỏ mặt nhìn Illyasviel bị kéo đi.

“Maa~ Illya-chan trong bộ đồ này dễ thương quá đi!!!” Ayaka với đôi mắt long lanh nhìn Illyasviel. Cô bị Ayaka kéo đi thay đổi trang phục để tham gia sự kiện tới. Ayaka cũng mặc một bộ đồ khá là cầu kỳ, có thể nói khá hợp với những người đi quảng cáo cho những bộ phim về cô gái phép thuật đấy.

“Thế này không được đâu. Bộ này hờ cả phần lưng của Illya rồi!”

Illyasviel lấy hai túm lấy hai bên váy ngắn của mình và xoay người để Ayaka có thể xem phần lưng đang bị hờ của mình trong bộ trang phục màu hồng nhẹ và trắng, phần váy ngắn xòe ra, một bộ đồ với hai lớp áo, áo trong màu trắng và tiếp đến phần ngoài là lớp áo màu hồng nhẹ đến phần váy thì lớp áo hồng nhẹ này tía ra như những cánh hoa, cả tất dài hơn gối cũng màu hồng nhẹ, kể cả đôi dài, bao tay màu trắng. Sau lưng có một chiếc áo choàng ngắn màu trắng hồng ở phần đuôi được xẻ đôi ở giữa, đính ở phần cuối là hai thanh thánh giá nhỏ màu vàng kim. Hai bên tóc còn thắt bím nhỏ với hai chiếc kẹp tóc khá giống lông chim màu hồng trắng mơ hồ khá dễ thương.

“Được mà~ có chiếc áo choàng che lấy phần lưng của cậu rồi. Mà, Illya-chan trông giống cô gái phép thuật trong ti-vi quá!” Ayaka ôm mặt cười.

“V...vậy à...” Illyasviel xám mặt.

“Nào, cậu cũng đi truyền thông cho chương trình nào.” Ayaka tiếp tục kéo Illyasviel đi.

Illyasviel thầm khóc, gì mà nhiệt tình quá vậy. Cô bé còn đang muốn đi tìm những người khác để chuẩn bị cho trận chiến mà. Hơn nữa cô cũng không thấy Phi Linh và Eriserine đâu cả.

Mọi người trong Thành phố toàn bộ gần như đều tham gia sự kiện này, ai nấy cũng đều hứng thú và đang mong đợi điều gì tiếp theo sẽ xảy ra có giống như trong tờ rơi đã nói hay không.

Khoảng 4h chiều, cuối cùng đội quân người máy cũng đã xuất hiện tại bờ hồ Mahora. Cả một quân đoàn mặt “Tanaka”, có vẻ như lần Đại hội trước cũng có mặt của người máy này cũng như người đằng sau là Satomi.

Đội quân người máy lần lượt há mồm ra với khẩu pháo trong miệng.

Chúng xả beam và quần chúng đang tham gia sự kiện. Madoka bị dính đạn đầu tiên và bị mất hết trang phục, chỉ còn lại chiếc quần lót. Và những người khác từ từ cũng bị dính đạn, cả nam lẫn nữ.

Chao đã không có ý định hại người dân nên chỉ dùng đến cách này có thể khiến họ chạy vào nhà mà không cần quá bạo lực.

Illyasviel và Ayaka đã hội họp cùng với ban tổ chức, Kuu, Setsuna, Asuna, Makie và Kamo đang ở đó. Asuna hay Setsuna, Makie đã hóa trang rồi, Asuna trong bộ chiến binh, Setsuna trong bộ trang phục neko-maid mà Illyasviel đã thấy lúc này, Makie ăn mặc khá giống người tham gia khác.

Quân đoàn người máy dần tiến vào trong Thành phố, lúc này đã tiếp cận chỗ của mọi người rồi, Setsuna và Asuna chạy đi tiếp ứng những người khác chiến đấu với bọn người máy.

Kuu và Makie cũng chạy đến nơi khác để yểm trợ mọi người.

Konoka thì ở hậu phương lo việc chữa thương cho mọi người ai bị thương.

Các giáo viên cũng đã tiến hành tham gia hỗ trợ những người tham gia tiêu diệt quân đội người máy. Được một lúc, phía bên quân đoàn người máy đã xuất hiện những con khổng lồ cao khoảng 20m rồi.

Các pháp sư trực thuộc Học viện cũng ra mặt và ngăn chặn những con khổng lồ đang lù lù tiến vào Thành phố.

Takahata đã ra mặt tiêu diệt 1 con trong số với năng lực sở trường của mình. Nhưng ông ta đột nhiên bị tập kích bởi một người bắn tia. Mana là người bắn những viên đạn này, những viên đạn có khả năng tạo ra một vòng tròn khiến người bị bắn biến mất ngay khi bị nhốt trong quả cầu mà viên đạn tạo ra.

Một vài giáo viên pháp sư đã bị Mana loại bỏ. Thật ra những viên đạn này sẽ đưa người bị bắn đến khoảng thời gian sau khi chương trình này kết thúc ba giờ. Sau khoảng thời gian đó, mọi người sẽ được đưa quay về trở lại bình thường.

Phía bên quân đoàn người máy cũng được trang bị những viên đạn như vậy và mọi người tham gia sự kiện này như một trò chơi cũng biến mất tương tự như các giáo viên pháp sư vừa rồi.

Illyasviel chạy lòng vòng xung quanh để hỗ trợ mọi người nhưng khi đến chỗ của bên Asuna và Setsuna thì cũng thấy các giáo viên đang bị dần dần bị Mana xả đạn loại từng người một.

Mọi người khác mau chóng trốn vào chỗ kín để không bị bắn.

“Mọi người!!” Illyasviel đáp xuống và chạy về phía mọi người, số người còn lại sau cuộc xả đạn loại bỏ kia chỉ còn Takahata, Asuna, Setsuna và một cô gái mặc áo sơ cũng là pháp sư tên Misora Kasuga.

“Illya!!” Asuna và Setsuna bất ngờ khi thấy Illyasviel tới đây. Có Illyasviel thì cơ may sống còn với tình hình hiện tại sẽ cao hơn nhiều.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 309: Cao Trào

Trông thấy mọi người bị như vậy, Illyasviel không thể nào đứng nhìn.

“Setsuna, cậu mau cầm lấy cái này!!” Illyasviel trong tay tạo ra một lá bài có màu sắc là nâu, lá bài có hình của một hiệp sĩ đứng với tư thế uy nghiêm và cầm trên tay một thanh gươm với một bộ giáp trang bị khắp người, phía dưới hình còn có dòng chữ “Saber”.

Nắm giữ và làm chủ được Chén Thánh, Illyasviel đã bỏ không ít thời gian để nghiên cứu khá là nhiều và đã làm được một số điều khá thú vị như thứ cô vừa làm ra.

Một lá bài Anh Linh mang trong mình trao cho người sử dụng năng lực của một Anh Linh bất kỳ kèm theo 1 lần sử dụng Bảo Khí của Anh Linh đó. Xét về năng lực, không phải nói người đó sẽ đánh giỏi như Anh Linh mà ví như nâng cao chỉ số thôi chứ không nâng cao về mặt khả năng thích nghi với sự bất ngờ tăng cường sức mạnh và kinh nghiệm chiến đấu nữa.

Illyasviel vừa có ý định đưa thẻ bài đến cho Setsuna, nhưng lúc này---

Soạt

Một tia beam chạy sượt vào giữa hai người, khiến mọi người nhìn lại phía mà tia beam đã phát ra. Mọi người nhìn thấy và ai cũng nhúu mày.

Chao!

“Chao Lingshen!” Setsuna nhúu mày.

Chao đang mặc một bộ đồ khá giống “tương lai”, có thể coi là khá lạ đi. Và còn có trang bị bốn chiếc funnel dạng công kích lơ lửng bên người cô, ắt hẳn vừa rồi tia beam bắn ra là từ chúng.

“Có vẻ mọi người đang băn khoăn vừa rồi là phép dịch chuyển đến khu vực khác nhỉ?” Chao cười, cô cũng ở đây được một lúc, khi thấy Illyasviel có ý định đưa lá bài kỳ lạ kia cho Setsuna nên cô đã ra mặt ngăn chặn hành động đó.

“Để tôi nói cho, quả là chiến trường mà đưa đi địa điểm cách 3km thì sẽ không ăn thua, nó chả có nghĩa lý, nhưng nếu đưa đi đến tương lai 3 giờ sau thì mọi người sẽ làm gì?” Chao nói.

Nghe được vậy, mọi người không khỏi nhú mày thêm lần nữa và cảnh giác. Chao bổ sung.

“Với lại nó không phải Phép thuật mà là Khoa học-ne~”

Chao quay sang tán thưởng Asuna và Setsuna đã trở về thời điểm này mà còn tổ chức sự kiện kia để chống lại kế hoạch của cô lập ra.

“Tự phụ quá đấy....tôi cũng không ngờ cô lại xuất hiện thế này.” Setsuna cảnh giác nói.

“Từ từ đã nào-yo~ Không khéo lại như lần trước nữa bây giờ-ne.”

“...”

Nghe Chao đụng chạm như vậy, Setsuna cắn răng ôm tức nhìn Chao.

“Negi-bouzu là người nghĩ ra kế hoạch này phải không? Thật tuyệt-ne. Thế Negi-bouzu đâu?” Chao nói.

“Negi không có đây. Lignshen ngốc! Bọn tôi sẽ hạ cậu ngay tại đây!” Asuna hướng thanh Artifact của cô về phía Chao, Artifact của Asuna không

còn là cây quạt mà là thanh đại đao kể từ lúc Đại hội Võ thuật rồi.

“Fuhu...cậu vẫn năng động như mọi khi, Asuna-san ne~. Được thôi. Mặc dù tôi thật sự nghĩ ngoài Illya-san, Phi-sensei và Infinity Witch Eriserine ra thì chỉ có Negi-bouzu mới có khả năng chống lại tôi-ne.” Chao cười ẩn ý.

Và sau đó, Chao đã chủ động tấn công Asuna, chỉ một đấm như cô đã đấm Negi, Asuna xém tí nữa đã nốc ao nhưng cơ vẫn kiềm chế được mà đứng dậy khi cô bị cú đấm vừa rồi đẩy đi.

Thời điểm Chao đấm vào phần hông của Asuna, cô cảm nhận một cảm giác như có thứ gì đó đỡ lại giảm bớt lực đạo của cô.

“Ra vậy, là khí công của Phi-sensei nhỉ? Không ngờ cô cũng có thể luyện đến mức này rồi.” Chao nhú mày đã nghĩ ra. Phi Linh trước nay luôn luyện tập các cô gái lớp 3-A về khí công, vì đã hòa hợp với Tự Nhiên tốt, có thể tăng cường ma lực mà không tổn hại đến Tự Nhiên và cũng giúp tăng cường thể lực và sức chịu đựng, cao hơn nữa là điều khiển khí quanh cơ thể. Phi Linh không nói mấy cô gái khác, nhưng với Asuna, cô ấy luyện tập khí công rất nhanh, phải nói là Thiên tài.

“Ồo khốn!” Setsuna tức giận cầm thanh kiếm của mình vào chém về phía Chao, nhưng đã bị cô ấy né được, xuất hiện ngay phía sau.

“Tôi đang thắc mắc tại sao cô không sử dụng khí công giống Asuna-san đây, Setsuna-san yo.” Chao nói.

Khí công không phải dễ luyện, khí công đòi hỏi sự kiên trì và nỗ lực không ngừng. Bản thân lấy tốc độ và sự nhanh nhẹn làm chủ, Setsuna không cần phải dành nhiều thời gian cho khí công, dù vậy, cô vẫn luyện nó khoảng nửa giờ đến một giờ hàng ngày, nhưng như vậy vẫn chưa đủ để có thể tiến bộ như Setsuna là điều khiển khí công để hãm lực cho đòn tấn công.

Chao chĩa toàn bộ 4 chiếc funnel chuẩn bị khai hỏa ngay đằng sau Setsuna.

Kaboommmmm-----

Toàn khu vực bị bao phủ bởi khói từ vụ nổ vừa rồi gây ra.

Một lúc sau khi khói dần tan đi, Setsuna hoảng hồn khi trước mắt cô đang có một màn chắn màu vàng kim đang lan truyền đi những gợn sóng. Có vẻ như lá chắn này đã bảo vệ Setsuna khỏi công kích vừa rồi.

“Illyasviel....” Chao nhú mào. Cô nhớ lại một hồi Phi Linh và Eriserine có nói rằng.

“Nếu cô tổn thương Illya thì không sao, nhưng nếu con bé bị một điều gì về mặt tinh thần, thì cô đừng nghĩ đến việc thống trị thế giới nữa. Ta sẽ phá nát cái thế giới này. Đừng nghĩ rằng ta nói đùa....”-----

Đó là những gì Phi Linh đã nói, tức có nghĩa rằng nếu cô dám tiết lộ rằng Phi Linh và Eriserine có dính dáng đến kế hoạch này làm Illyasviel nghĩ ngợi lung tung, thì kế hoạch của cô coi như xong.

Chao vừa nhớ lại lời của Phi Linh và liếc mắt nhìn Illyasviel đang cầm cây cung với những xiềng xích đầu tiên đang bay lượn xung quanh cô.

“Chao-san, mình sẽ không để cậu làm như vậy đâu.” Illyasviel nhìn Chao với quyết tâm trong đôi mắt mình.

Nói xong, Illyasviel dùng Thuyền Thiên Tiên quấn lấy người Setsuna và Asuna với những sợi xích và kéo hai người họ về phía cô và Takahata.

“Setsuna-san, Asuna-san. Hai người mau đi trợ giúp Negi-sensei đi. Để mình lo mọi chuyện ở đây.” Illyasviel nói.

“Nhưng mà Chao...” Asuna lo lắng nói trong khi cô còn khá đau.

“Không sao, để thầy ở lại với Illyasviel là được rồi. Ba đứa mau đi đi.” Takahata nói.

Asuna quay sang nhìn Takahata và mím môi, sau đó Setsuna dìu cô rời đi cùng Misora.

Nhìn thấy ba người họ đã rời đi và không có vấn đề, Illyasviel và Takahata nhìn nhau rồi sau đó cùng quay sang nhìn Chao.

“Hai người làm gì mà nhìn tôi ghê thế? Tính hội đồng nhau sao? Ít ra phải để tôi gọi thêm người đến cho cân bằng chứ.”

Chao cười không hề nao núng tí nào trước hai người. Sau khi dứt lời, một bóng đen từ một nơi khuất nhảy ra.

“Zazie-san!!!” Illyasviel tròn xoe con mắt nhìn người vừa mới xuất hiện. Với bộ trang phục của diễn viên nhào lộn.

Bản thân Zazie không có ý định tham gia vào cuộc chiến lần này. Tuy nhiên, do có Eriserine lên tiếng bắt cô phải tham gia phe của Chao, cho nên cô đành phải tham gia. Cô không thể nào đấu lại Infinity Witch được.

Đã không còn gì để nói nữa cả, vì vậy Illyasviel và Takahata chuẩn bị tinh thần chiến đấu.

Chao mở đầu, cô biến mất và lập tức xuất hiện phía sau Takahata, cô dĩ nhiên chọn Takahata làm mục tiêu. Còn Zazie lại nhảy lên cao và phóng ra vô số những lá bài tây về phía Illyasviel.

Mọi thứ bắt đầu trở nên phức tạp-----

Tại trên khí cầu Eriserine quan sát trận đấu của Illyasviel.

“Illya có vẻ nắm bắt cơ chế hoạt động của Chén Thánh rồi....” Eriserine lẩm bẩm trong khi cô đảo mắt sang một phía khác và quan sát trận đấu của

những cô gái khác trong chiến trường chống lại quân đoàn người máy.

Mặt khác, Phi Linh cũng đang có một trận chiến. Là với Konoemon.

“Không ngờ cậu lại theo phe của con nhóc đó, Phi-sensei.” Konoemon đang định đến để hỗ trợ mọi người khi nhận thấy tình hình đang trở xấu đi thì lại bị Phi Linh chặn đường.

“Không cần quá ngạc nhiên đâu. Tôi ở đây là vì niềm vui cho vợ mình, đừng nói nhiều nữa, tôi cũng đang kiếm chút niềm vui cho bản thân mà.” Phi Linh nói. Sau đó cậu búng tay.

“Ảnh Sát Vũ Kỹ, [Sát Thiên Băng]!” Dứt lời, ngay phía trên trời cao xuất hiện vô số quả cầu lửa khổng lồ như thiên thạch đang dần dần rơi xuống về phía Konoemon.

Vì thấy những thứ đó, Konoemon không thể nào né tránh mà để chúng rơi xuống Thành phố, cho nên ông phải ngăn cản thứ đó lại.

“[Murakumo]” Chỉ việc uốn lượn hai cánh tay của mình theo một hình thù tự nhiên nào đó, Konoemon bắt đầu huy động những luồng mây trên trời cao.

Trông thấy sự biến chuyển của bầu trời, Phi Linh cũng phải xem xét lại Konoemon quả là một pháp sư mạnh mẽ như lời đồn của vài người.

Để xem Konoemon giải quyết chuyện này ra sao.

Sau khi đã hội tụ cả một đàn mây cuộn cuộn và dày đặc, Konoemon bắt đầu cho chúng tiến thẳng về phía hướng những quả cầu lửa khổng lồ trên không trung đang rơi kia.

Mây dày đặc và những quả cầu lửa va chạm nhau, ban đầu tưởng chừng quả cầu lửa sẽ xuyên qua những đám mây đó, nhưng ngay khi bị những

đám mây đó bao phủ, dần dần chúng nuốt chửng cả những quả cầu lửa khổng lồ.

Thật do nhiệt độ của đám mây tích tụ đã khá thấp, khoảng âm độ là bình thường. Và sử dụng điều này, những đám mây dưới sự điều khiển của Konoemon có thể trung hòa ngọn lửa rực cháy của những quả cầu lửa khổng lồ.

Thực ra Phi Linh không hề dùng gì ngoài việc sử dụng ngọn lửa thông thường cả, chiêu thức vừa rồi so với bản gốc, chính là có ngọn lửa của phá hủy của những mảnh thiên thạch rơi xuống bề mặt Trái Đất, sức tàn phá thì khỏi nói. Nhưng bây giờ chúng chỉ đơn giản đã bị Phi Linh hạn chế đến mức khó tả.

“Năng lực của ông cũng không tồi. Phép thuật điều khiển mây sao? Với cái này ông có tránh được không?” Phi Linh giơ bàn tay phải lên trước mặt mình.

“Võ Thánh Kiếm Kỹ...”

Dồn lực lượng vào bàn tay phải của mình. Mây giông bắt đầu kéo đến một cách ồ ạt làm cho bầu trời đang một màu nhuộm một màu chiều tà nhưng vẫn chưa tối lại bị phủ đầy bởi mây đen.

Sấm chớp từ trên đám mây đen cuộn cuộn thành một vòng xoáy lớn trên không cao ngút kia đánh xuống ngay vào tay phải Phi Linh khiến bàn tay của cậu điên cuồng có những đường sấm sét tích tụ và âm ầm đánh ra xung quanh, bên trong tay cậu cứ như có một con quái vật nào đó đang sắp sửa thoát ra ngoài vậy.

Phía bên kia Konoemon cũng toàn lực ứng phó rồi. Ông ngưng tụ những đám mây một cách nhanh chóng và không còn chùng chừ nữa. Chỉ trong chớp mắt, phía trên của Thành phố Mahora đã bị bao phủ bởi làn mây dày trắng của ông tích góp được. Konoemon giơ tay hướng về phía Phi Linh

đồng thời cùng với thời điểm Phi Linh chĩa tay phải được bao bọc bởi quang mang của sấm chớp về phía Konoemon.

[Yakumutatsu]-----

[Lôi Long Hống]!-----

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 310: Hóa Anh Linh, Kỹ Năng Mới!

Bỏ qua trận đấu kịch liệt trên không trung, trở lại với trận đấu của Illyasviel cũng không kém phần khó khăn.

“Takahata-sensei!!!!” Ngay khi thấy Takahata đã mất cảnh giác trong cuộc nói chuyện nhỏ với Chao, Chao đã lợi dụng sơ hở mà đánh lén Takahata, ông ấy đã bị chuyển đi đến tương lai 3 giờ sau cuộc chiến.

Lúc bấy giờ chỉ còn có mỗi mình Illyasviel, khá là khó cho cô có thể làm gì, có thể chạy được nhưng cô không thể để Chao tiếp tục chuyện nữa.

“Đủ lắm rồi, Chao-san, Zazie-san. Giờ mình nghiêm túc đây!” Illyasviel cắn răng và nói. Cô rút lá bài mà lúc này cô muốn đưa cho Setsuna mà bị Chao cản lại.

Chao và Zazie cũng tò mò không biết lá bài đó có tác dụng gì, trông nó khá khác so với lá bài pactio.

Đột nhiên một tròn Phép thuật dần được vẽ ra ngay dưới chân Illyasviel và lấy cô làm trung tâm. Cô đặt lá bài xuống đất. Vòng tròn Phép thuật màu đỏ phân tách làm hai, phần dưới vẽ trên mặt đất vẫn giữ nguyên, và một vòng tròn dần quét qua người Illyasviel theo phía hướng lên phía trên mà di chuyển. Sau khi đã hoàn thành, Illyasviel niệm.

“Install.”

Thời điểm đó, bên trong vòng tròn Phép thuật xuất hiện vô số luồng sáng bắn ra và nhập thẳng vào Illyasviel.

Ánh sáng lóe lên chói mắt khiến Zazie và Chao phải che mắt mình lại.

Sau khi ánh sáng dần lụi tàn chỉ sau vài giây. Chao và Zazie có lại tầm nhìn và nhìn thấy Illyasviel trong một bộ dạng khác.

“Zazie, tôi giao Illya lại cho cô. Tôi đi trước đây.” Chao nói với Zazie sau đó rời đi.

“Đời đã!!!” Illyasviel hô lớn, cô hiện đang trong bộ trang phục với bộ giáp mặc trước ngực, vùng tay và chân đều có giáp, phần còn lại là một bộ váy trắng tinh khôi, mái tóc được buộc bởi chiếc nơ màu đen. Dáng vẻ khá đáng yêu.

Hơn nữa trên tay cô còn cầm một thanh kiếm đáng vẻ chút tương tự như thanh Excaliburn của Artoria Pendragon.

Dáng vẻ có phần giống nhau, nhưng hai thanh này là hai thanh hoàn toàn khác nhau. Thanh kiếm Illyasviel đang cầm cũng là một thanh “Thánh kiếm” và tên của nó, là Caliburn.

“Zazie-san, mau dừng lại đi. Nếu không Illya sẽ dùng biện pháp mạnh đấy.” Illyasviel cảnh báo. Zazie im lặng.

“Ít nhất cậu cũng phải nói cho mình biết là cậu có đầu hàng hay không chứ!!” Illyasviel dờ khóc dờ cười trước việc Zazie quá kiêu lời.

Nhưng vì Zazie vẫn đứng đó, làm Illyasviel không thể không dùng cách này được. Cô quyết định hạn chế lực sát thương của Bảo Khí xuống mức thấp nhất.

“Hỡi Thanh Kiếm của Sự Lựa Chọn, bằng sức mạnh của người. Hãy chia tách sự tà ác....” Illyasviel bắt đầu đọc những câu lệnh chú kích hoạt Bảo Khí.

Zazie vẫn đứng yên đó. Illyasviel thành thật rất khó xử.

Bảo Khí đã sẵn sàng nhưng mà Zazie vẫn đứng yên đó khiến Illyasviel tức thành một cục ứ rồi. Cô chỉ định hù cho Zazie đầu hàng, nhưng không thành công.

“Mou~ Baka-Zazie!!!!”

Doka

Illyasviel tức tối và không dùng Bảo Khí mà dùng nó chạy về phía Zazie và vùng nó thẳng về phía Zazie. Illyasviel đánh Zazie bằng thân kiếm không hề gây chút sát thương nào nhưng mà làm Zazie bay đi. Và Zazie cũng để cho điều đó được thực hiện, cô còn có ý định rời đi nhưng không có cách. Giờ Illyasviel đánh cô bay đi nên cô cũng thuận tiện rời đi luôn.

“A!!!” Lúc nhận ra có điều gì đó không đúng, Illyasviel thốt lên. Cô bé đánh Zazie văng đi xa tít không thể thấy được luôn.

Và lúc này cô bé trông thấy trên bầu trời đã bị bao phủ bởi những đám mây dày đặc.

“Ma lực mạnh quá!” Illyasviel cảm nhận được dòng chảy Ma lực đang tuôn trào phía bên trên những tầng mây kia. Vì không còn gì để ở lại, Illyasviel cũng rời đi và tìm kiếm nhóm khác.

Những người tham gia chống người máy đang xuống tinh thần vì lo sợ việc bị trúng đạn và biến mất không biết chuyện, Chao đã xuất hiện với hình ảnh 3D khổng lồ mà mọi người tại nhiều nơi có thể thấy được. Chao đã ẩn ý nói để mọi người nản lòng từ bỏ, nhưng Kazumi đã phản đòn và cổ động tinh thần mọi người ngày một hưng phấn hơn.

Ở phía khác, Negi đã hồi phục lại thể trạng của mình và hiện đang tiếp ứng mọi người. Cậu lúc này đang đi cùng Nodoka, Yue, Haruna, Kuu và Kaede.

Negi và các cô gái đang trốn sau những chiếc tàu điện giữa đường để tránh sự phát hiện của những con người máy.

Negi nhận ra có sự hiện diện của người lạ và chủ động tấn công nhưng khi thấy người lạ ấy là một trong những giáo viên của Học viện, Shakti-sensei đã nói cho Negi biết tình hình. Ngay sau đó cô cũng bị Mana từ phía xa bắn tia và biến trong quả cầu đen như những giáo viên khác.

Mọi người thấy vậy hoảng hốt trốn vào bên trong hai chiếc xe điện có mặt ở đó để tránh tầm bắn của Mana.

“Súng đạn đúng là phiên toái-arune” Kuu nói, cô và ba người khác là Negi, Nodoka và Yue đang trốn trong một chiếc tàu và Kaede, Haruna thì ở chiếc tàu điện còn lại.

Tuy ở hai xe nhưng vẫn nói chuyện trao đổi thông tin bình thường, Kaede và Yue lớn giọng mà trao đổi.

Phía trên một tòa nhà cách khá xa nơi nhóm Negi đang trốn, Mana đang nghe lén mọi người nói chuyện bằng thiết bị nghe lén gắn trên xe điện.

“Mục tiêu của địch là ngăn chúng ta không thể di chuyển, cứ thế này thì...”

“Đúng vậy, mọi người sẽ thua, Ayase!”

Khi Yue đưa ra ý kiến, Giọng của Mana vang lên thông qua hệ thống bộ đàm của tàu điện. Negi nghe được và gọi Mana trong bất ngờ.

“Đội trưởng Tatsumiya!! Sao cô lại hợp tác với Chao-san?! Có phải vì tiền không? Hay vì đó là công việc của cô?”

“Đúng là vậy, nhưng cũng không hẳn. Tôi thấy thông cảm với Chao-san. Nên tôi quyết định giúp cô ấy, các cậu cũng hiểu tôi nói gì.”

Negi và Mana có một cuộc nói chuyện nhỏ. Sau đó Mana đứng lên và nâng khẩu bắn tĩa của mình.

“Tôi muốn thử xem các cậu còn trốn được bao lâu, nhưng tiếc là tôi còn có việc khác để làm. Xin lỗi, tôi phải hạ các cậu ngay bây giờ.”

Sau đó cô bắn về phía xe điện mà Negi trốn. Như thường lệ, viên đạn trúng đích và xe điện chứa Negi và ba người khác.

Làm Kaede và Haruna hoảng hồn, nhưng Negi và nhóm của cậu thoát được, vừa rồi cậu đã dùng chiếc đồng hồ du hành thời gian để cứu nguy trong hành cảnh vừa rồi.

Mana rất bất ngờ, cô nói khi thấy Negi và ba cô gái bước ra từ đám khói tạo ra từ công kích vừa rồi.

“Bất ngờ thật, thầy làm thế nào thế Negi-sensei?”

“Bí mật, đội trưởng Tatsumiya.” Negi đáp.

“...” Mana im lặng. Nhưng làm cô phải cảnh giác là cảm giác nguy hiểm sắp tới. Cô nhìn lên trên không trung.

Illyasviel với thanh kiếm Caliburn đang từ trên không trung chuẩn bị tấn công cô rồi.

“Dừng lại đi, Mana-san.” Illyasviel giọng hơi nặng.

Dan-----

Illyasviel vung kiếm xuống và chặt đứt kiến trúc kiểu tháp trên tòa nhà Mana đang đứng, Mana đã nhảy lên và tránh được đòn đánh vừa rồi.

Kaede và Haruna chỉ vừa bước ra khỏi xe điện và nhìn thấy Negi vẫn an toàn, cho nên vẫn còn ở kế bên cửa ra vào xe điện. Nên đã nghe được động

lớn phát ra từ bộ đàm của xe điện nối với bộ đàm của Mana.

“Coi bộ cô ta đang bị quấy rầy rồi.” Kaede một mắt híp một mắt nhắm. Nhìn về phía Mana, do đã thấy được đường đạn mà Mana đã bắn lúc nãy cho nên đã phát hiện được vị trí của Mana. Và hiện tại vị trí đó đang phát khói.

Trong lúc Kaede để ý điều đó, Yue hỏi thăm Negi.

“Kaede-san!” Negi quay sang gọi Kaede để hỏi ý kiến về việc tiếp theo nên làm.

“Để tôi lo chuyện này.”

“Nhưng, Kaede-san....”

“Tin tôi đi.”

“Nhưng liệu mình cô sẽ ổn chứ?”

“....”

“Tôi hiểu rồi, Kaede-san. Tôi xin lỗi, giờ mọi chuyện lại như lần đã ngoại rồi.”

“Negi-bouzu, cậu đã trưởng thành hơn rồi. Hơn nữa, cậu có nghe tiếng động ồn ào ở bên kia không? Có vẻ như Mana đang gặp rắc rối với “ai” đó rồi” Kaede mở hé đôi mắt và nói.

Nghe vậy, Negi cũng tò mò nhưng được sự hồi thúc của các cô gái, Negi gật đầu với Kaede và chạy đi theo ba người.

“Giờ thì, mình cũng nên tham gia với Illya rồi.” Kaede cười và biến mất.

Tại tòa nhà mà Mana đang chiến đấu với Illyasviel.

Zan----*Zan*-----*Zan*-----

Liên tiếp những âm thanh chém đứt không khí của thanh Caliburn Illyasviel cầm bằng hai tay. Cô liên tục vung kiếm vào Mana, Mana cũng không hề mong muốn bị chém đâu, cô liên tục ngã người né tránh với khả năng nhanh nhẹn của mình, cả nhảy, lách, lộn,...bất kỳ động tác nào có thể né tránh.

“Tsk...cô có thể né suốt sao?” Illyasviel chém không trúng được Mana và còn bị Mana dùng phong cách gunkata để phản đòn làm cô cũng phải chặc lưỡi.

Dokyun

Vừa mới nói xong, một viên ra khỏi nòng súng của Mana và đi sượt qua mặt Illyasviel, năng lực của Illyasviel đã được tăng cường dựa trên lá bài Anh Linh, cho nên né tránh không thành vấn đề, nhưng khoảng cách của hai người sát nhau quá nên khoảng cách né được viên đạn có hơi suýt soát.

“Không ngờ Illya-san cũng có thể cận chiến được như vậy.” Mana tán thưởng năng lực của Illyasviel, cô đã nghĩ rằng Illyasviel là chỉ thuần túy là pháp sư không hề biết việc cận chiến.

“Cái đó không phải-chuyện-của-cậu.”

Dan-----

Đáp lại Mana, Illyasviel vung thanh kiếm lên cao đồng thời nhấn mạnh vài từ cuối trong lúc chém Caliburn xuống mặt đất khiến cho kiến trúc cô và Mana đang đứng bị chém làm đôi.

“...(Như vậy không phải làm quá rồi sao.)...” Mana nhảy lên phía trên cao và nhìn thấy hậu quả của công kích vừa rồi.

Ngay trong đám khói, phía dưới tòa nhà vừa bị chém đôi, Illyasviel nhảy ra từ trong đám khói một cách bất ngờ và cô đi với tốc độ khá nhanh.

Illyasviel bắt kịp Mana và đâm thẳng một đòn. Mana chỉ việc lách người và né được đòn này. Tuy năng lực rất kinh người, nhưng Illyasviel thể hiện những đòn đánh với đầy rẫy sơ hở khiến cho Mana có thể nắm lấy.

Ngay khi đòn đánh của mình bị né, Illyasviel vẫn giữ tốc độ đó mà đi ngang qua Mana. Ánh mắt hai người chạm nhau.

“Sơ hở quá đấy, Illya.” Mana cười. Sau đó cô xoáy người nhanh chóng và đá một đòn vào hông Illyasviel.

“Ku...” Illyasviel bị đá văng xuống phía dưới làn khói lại và Mana không quên tặng thêm cho cô một viên đạn đi ngay đằng sau Illyasviel và đi vào trong làn khói.

Illyasviel vẫn sẽ ổn?

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 311: Kinh Biến?

Kaede đang chạy đến nơi khởi điểm của đường đạn mà Mana đã bắn ra, và khi tới nơi nó đã trở thành một đồng hoang tàn.

“Kia là...” Kaede quan sát phía trên bầu trời, cô thấy Mana vừa mới nhảy ra khỏi đám khói bụi, tiếp sau đó là một cô gái với mái tóc bạch kim và bộ giáp váy màu trắng và một thanh kiếm nhìn rất bén nhọn đâm thẳng về phía Mana, Mana lách người né được nhưng cô gái kia lại bị Mana phản đòn với việc đá cô xuống đám khói và thêm vào đó là-----

Dokyun Một viên đạn ra khỏi nòng súng của Mana.

Kaede biến mất tại chỗ. Cố tiến nhập vào đám khói bụi-----

Phi Linh và Konoemon vừa đánh ra một đòn khá khủng bố, oanh động cả một vùng trời.

Phi Linh thi triển [Lôi Long Hồng] và Konoemon cùng xuất ra Phép thuật mình coi là mạnh nhất, [Yakumotatsu]. Konoemon sử dụng mây mình tích tụ một cách nhanh chóng và khiến chúng tạo thành một con rồng mây dày đặc từ chúng, và Phi Linh sử dụng sấm sét từ sấm chớp vừa rồi chưởng ra một con rồng sấm.

Hai lực lượng va chạm và triệt tiêu lẫn nhau. Sấm chớp vào mây giông va chạm khiến thời tiết bắt đầu chuyển xấu.

Bầu trời phía trên Thành phố Mahora bắt đầu đen đi và xuất hiện từng giọt mưa nhỏ xuống mặt đất. Dần dần cơn mưa to hơn.

Mọi người tham gia nhận thấy thời tiết trở xấu mà tinh thần cũng theo đi xuống.

“Có vẻ như mọi chuyện của hai ta làm khiến mọi thứ thêm phiền phức đấy. Cậu không nghĩ vậy sao, Phi-sensei?” Konoemon nói.

“...Thế ông không còn ý định ngăn chặn nữa à?” Phi Linh nhìn nhận vấn đề và hỏi Konoemon.

“Hừm....Ta thấy nếu việc bọn trẻ gây ra thì tự bọn trẻ xử lý cũng không sao, nếu chúng thất bại thì chúng sẽ chịu trách nhiệm. Hô hô...” Konoemon cười nói.

“Ông đúng là lão già thối...thôi vậy, dù sao cũng được động tay chân một chút cũng ổn rồi.” Phi Linh cười khinh và nhúng vai.

Mana đã đáp xuống một tòa nhà gần đó. Độ cao có thể quan sát được vùng khói bụi kia một cách rõ ràng.

“Xem ra đã giải quyết xong mọi phiền phức nhất rồi....hừm?!”

Cảm thấy lạ, cô nhìn lên bầu trời và thấy mây đen, cô nghĩ sắp mưa, nhưng khi cô nhìn xuống đám khói.

Byuu-----

Ngay khi tưởng rằng đã làm Illyasviel không còn chiến đấu được nữa. Thì khói bụi đang bốc lên dày đặc đột nhiên tản đi với tốc độ chóng mặt. Mà Illyasviel trong tay thanh kiếm đang phát sáng mà vàng kim khá rực rỡ, xung quanh cô gió thổi mạnh và có cả những đốm sáng màu vàng kim cứ trôi nổi, hơn nữa đứng kế cô là Kaede.

“Là cậu cậu cứu Illya sao, Kaede?” Mana hỏi.

“Không, Illya-chan tự chống lại viên đạn của cậu bằng lá chắn của cô ấy thôi. Tôi đến hơi muộn một chút.” Kaede cười và liếc sang Illyasviel đang làm ra động thái mới.

“Hồi Thanh Kiếm của Sự Lựa Chọn, bằng sức mạnh của người. Hãy xé tan Tà Ác....” Illyasviel lẩm bẩm. Mana cảm giác không lành.

“[Caliburn]!!!” Illyasviel chĩa thanh Caliburn về phía Mana và đồng thời hô lớn.

Một điểm hào quang phát sáng từ mũi kiếm, sau đó bắn về Mana như một tia beam.

“(Nguy hiểm!!)” Mana ngay lập tức lấy ra trong áo một vật thể hình cầu màu đen trông rất mờ ảo và huyền diệu.

Mana kích hoạt quả cầu màu đen ấy, phía trước cô nhanh chóng xuất hiện một cái hố đen. Tia beam nhỏ bắn vào lỗ xoáy đó và hoàn toàn bị hấp thu.

“Cái....?!” Illyasviel không thể tin vào chuyện đang xảy ra. Cô bé không thể biết cái thứ vừa rồi Mana dùng là gì, nhưng nó có thể cản được Bảo Khí của cô.

Illyasviel chỉ chế tạo ra lá bài Anh Linh tác dụng trong một lần sử dụng Bảo Khí thôi, cô không có ý định để ai đó sử dụng quá một lần cho nên sau khi bắn ra tia beam thì Caliburn cùng với giáp của cô đều biến mất, trả lại cho cô bộ đồ hóa trang cô gái phép thuật.

“...(Hóa ra đây là Bảo Khí sao?)...” Mana cầm vật thể hình cầu màu đen ảo diệu và thầm nghĩ.

Chính Phi Linh là người đưa cho Mana thứ này, vật này có khả năng hút các Bảo Khí trong phạm vi 10m và vô hiệu hóa nên biết được tên của

chúng, hay tên của nó còn là Pandora.

Trông Illyasviel hơi thất thần, Kaede đặt tay lên đầu Illyasviel và nói.

“Illya-chan, cậu mau đi giúp Negi-sensei đi. Mana cứ giao cho tôi.”

“Nhưng...”

“Kaede nói đúng đấy, Illya. Nói trắng ra thì tôi đã thất bại trong kế hoạch khi để Negi-sensei đi rồi. Cho nên cậu không cần phải lo, và còn về Kaede, tôi và cậu ấy muốn đấu với nhau một trận, cho nên cậu có thể...”
Mana cười nói.

“....Được rồi. Thế thì Illya đi đây.” Illyasviel trầm ngâm vài giây và nói.
Sau đó cô rời đi.

Khi thấy Illyasviel rút cuộc đã rời đi rồi. Kaede nhìn Mana và nói.

“Vật thể kia chắc là của Phi-sensei đưa cô nhỉ?”

“Ừ, Phi-sensei khá là hiểu rõ cách chiến đấu của tôi, nên đã đưa cho tôi thứ này. Nhằm để áp chế Illya nếu cô ấy sử dụng thứ được gọi là “Bảo Khí”. Ya~ may mắn là vừa rồi đúng là “Bảo Khí”, không thì tôi chết thật rồi.” Mana nhúng vai nói.

“...”

“Nào...chúng ta bắt đầu đi, Kaede.” Mana không làm mất thời gian nữa, cô cười nhìn Kaede và nói.

Tại khí cầu phía trên Thành phố, Chao đang hoàn tất công đoạn cuối cùng và chờ đợi Negi đến nhưng có vẻ cô không có kiên nhẫn nữa, vòng tròn Phép Thuật phía dưới chân cô đang tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Eriserine vẫn đang quan sát từng trận đấu. Cô quan sát trận đấu của Phi Linh hơi có phần buồn bực, do Phi Linh hơi yếu mềm. Còn phía bên đám học sinh lớp 3-A theo Negi cũng tạm được, còn Illyasviel có lẽ tham gia nhiều trận đấu nhất có lẽ sẽ phát triển nhiều nhất rồi, con bé thể hiện mọi thứ mình đã và đang nỗ lực tự học. Eriserine quan sát Illyasviel ngõ ngàng trước Pandora.

Cô liếc mắt nhìn về phía Chao-----

Illyasviel đang di chuyển đến để giúp Negi bằng đường không.

Cô còn nghĩ ngợi về thứ mà Mana đã dùng để tránh khỏi Bảo Khí của cô, nhưng không có một chút ý tưởng gì về nó.

“Không được, đây là bí mật của Mana-san. Phải nhanh chóng hỗ trợ Negi-sensei.” Illyasviel vỗ hai bên má mình và lẩm bẩm.

Lúc này trời cũng đã tầm 7h tối. Năm vị trí “Linh thiên” đã bị chiếm bởi những con người máy khổng lồ, thiếu đi sự trợ giúp của các giáo viên cũng như các cô gái lớp 3-A thì không thể nào mọi người bình thường có thể chống lại. Và thời tiết xấu cũng chỉ kéo dài một chút rồi lại trời đêm mây tạnh.

Lúc này World Tree cũng tỏa sáng mạnh hơn lúc thường nhiều lắm, xung quanh 5 vị trí “Linh thiên” cũng đang tỏa sáng thành cột sáng.

Vì từng tuyến phòng thủ của mọi người dần bị thất thủ, tâm trạng cũng đã nản dần. Nhưng Kazumi vẫn động viên mọi người, những người khác cũng được phép tham gia, lần này Kazumi chơi hết sức luôn rồi.

Vào 7h37 là thời điểm Chao kích hoạt [Forced Recognition Magic] theo kế hoạch. Lúc này còn khoảng 20 phút nữa cho đến lúc đó.

Đến khoảng 7h30 vị trí cuối cùng cũng đang trong tình trạng sắp thất thủ. Người máy khổng lồ há miệng của nó và phóng một tia beam đẩy lui mọi người. Tuy vậy, Negi đã yểm trợ mọi người với đòn tấn công phong nguyên tố ngăn chặn con người máy khổng lồ tiến thêm một bước.

Kazumi nhờ vậy mà nghĩ ra được cách động viên tinh thần cho mọi người với Negi và Illyasviel là chỗ dựa.

“Negi-sensei, thầy mau đi ngăn Chao lại đi. Illya sẽ ở đây giúp mọi người giữ lại phòng tuyến này.” Illyasviel nhìn Negi đang cười cây trượng phép của mình.

“Được rồi, tôi tin bạn, Illya-san. Tôi đi đây.” Negi gật đầu và lướt bay đi

Mặc dù nói là như vậy cho Negi yên tâm, nhưng thực tế đòn vừa rồi cũng oanh nát một lỗ trên thân của con người máy khổng lồ, hiện giờ nó tạm thời ngã xuống và không có dấu hiệu là hoạt động nữa.

Eraserine đã rời khỏi khí cầu để nhường chỗ cho cuộc chiến giữa Chao và Negi. Lúc này cô đang ở kế Phi Linh và đang lơ lửng trên không cũng không cách quá xa khí cầu để quan sát trận đấu. Konoemon cũng ở đó đứng quan sát chung vui với Phi Linh từ nãy đến giờ.

Phía trên không, Negi bay theo một đường để đến khí cầu nhưng cậu lại bị chặn bởi khá là nhiều người máy trang bị súng với loại đạn kia. Vào lúc Negi suýt bị hạm Kotarou đã đến cứu cậu kịp thời. Asuna và Setsuna cũng xuất hiện,

Negi đã có thể lên đến khí cầu một cách dễ dàng và quyết đấu với Chao trong khi Setsuna, Asuna và Kotarou ở dưới đại chiến vài hiệp để ngăn đám người máy mới vừa xuất hiện kia lộ hành. Bên dưới con người máy khổng lồ vừa mới ngưng hoạt động được một lúc lại bắt đầu hoạt động.

Illyasviel sử dụng Thuyền Thiên Tiên để xích con người máy khổng lồ lại, dây xích tràn ngập khắp người nó. Tạm thời ngưng việc di chuyển rồi.

Tại khí cầu đã có một trận đấu rồi, Negi và Chao liên tiếp sử dụng máy thời gian Cassiopeia để di chuyển cực kỳ quỷ dị và choáng nhau không ngừng. Mọi người bên dưới cũng có màn hình để xem trực tiếp trận đấu phía trên, Negi và Chao đang tiến hành giao đấu thì Hakase theo lời của Chao mà xử lý công đoạn còn lại của [Forced Recognition Magic], nhưng còn điểm “Linh thiêng” cuối vẫn chưa được xác lập.

Quan sát tại màn hình phía dưới, Negi lúc đầu là yếu thế, nhưng lúc sau nhờ sự chính xác và phán đoán, Negi đã phá hủy được máy thời Cassiopeia của Chao, và đồng thời của Negi cũng bị hỏng, vì của cậu là Cassiopeia thế hệ đầu, cho nên không thể dùng được quá nhiều lần mà cậu thì đã sử dụng nó khá nhiều rồi, thậm chí còn dùng nó để quay về 1 tuần nữa.

Tuy nhiên, Chao vẫn chiến đấu mà không cần dùng Cassiopeia thế hệ ba của mình, cô liên tiếp bắn những viên đạn “cường chế” của mình về phía Negi, hàng loạt quả cầu bao trùm một khoảng không. Nhưng Negi vẫn có thể được toàn bộ.

Đã hết đường lui, Chao quyết định dùng hết vốn luyện của mình. Cô sử dụng thứ mà không ai có thể nghĩ đến ngoài Eriserine, Phép thuật.

Mọi người nghĩ rằng Chao không hề biết sử dụng Phép thuật mà đơn thuần mọi thứ là Khoa học, nhưng lúc này, Chao lơ lửng trên không trung và phía dưới chân cô là vòng tròn Phép thuật, làm Negi tròn mắt nhìn không thể tin được.

Quấy hết mình nào ^_^ cmt nhiệt ta đăng chương kết Negi Arc nào!!

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 312: Nhầm Lẫn Rồi! Thế Giới Hỗn Loạn!

Hơn cả việc Chao có thể dùng Phép thuật, cô còn tung ra một đòn với sức công phá khủng khiếp.

Một vụ nổ kinh thiên động địa oanh động cả một vùng trời chỉ ngay phía sau khí cầu. Ngay cả bên dưới cách hơn trăm mét hơn có thể nhìn rõ được đám khói từ vụ nổ. Nhiều người tò mò không biết làm sao phía bên Chao làm sao lại có thể làm giống thật đến vậy. Thực tế họ không hề nghĩ đây là Phép thuật.

Negi đã tập trung tạo ra kết giới nhằm đỡ đòn, nhưng sức công phá của chiêu thức được Chao thi triển quá là mạnh nên kết giới cũng không hoàn toàn cản được hết sát thương, dù vậy nó cũng đủ khiến Negi bị trọng thương.

Nhưng đòn đó, Negi vẫn gượng dậy được cũng là thành quả của sự cố gắng của cậu trong thời gian qua. Trận đấu tiếp tục đến một lúc khi hai người quyết định dùng đến toàn bộ mọi thứ mình còn sót lại. Chao ra đòn chậm hơn Negi do câu thần chú tuy thần chú của Chao mạnh hơn nhưng Chao đọc không thuần thục bằng Negi nên đã thi triển chậm hơn, và cũng một lý do khiến cô thất bại là cô cạn ma lực, cơ thể cô không thể chịu nổi sự càn quét ma lực nên cô hứng cả đòn Negi đánh ra.

Chao thua trận, và kế hoạch cũng không thể hoàn thành vì xiềng xích của Illyasviel khiến người máy khổng lồ không thể tiến thêm bước nào nữa, hơn nữa việc dùng khóa Không Gian cũng làm con người máy ngăn cách tín hiệu với bên ngoài, vì vậy vị trí “Linh thiêng” thứ 6 đã được bảo vệ an toàn.

May mắn Negi vẫn cứu được Chao sau vụ đó.

Trận chiến đến hồi kết thúc-----

Chao cũng đã đến phải trở lại với thời đại của mình, Negi tuy có phần không muốn cô đi, kể cả mọi người cũng vậy, nhưng không thể làm khác được. Chao rời đi lại cho mọi người nhiều kỉ niệm xấu lẫn đẹp.

Một cô gái năng động, tinh nghịch nhưng không kém phần tinh ranh-----

--

Eriserine quan sát Chao rời đi trong lúc đứng cạnh Phi Linh. Cô nói.

“Có vẻ như thời điểm chúng ta nên tiếp tục đã đến rồi...”

“Hử? Ý em là muốn rời đi sao?” Phi Linh nói.

“Ừm, nghỉ ngơi cũng quá lâu rồi. Anh nên đi tái tạo lại cơ thể của mình đi.” Eriserine nói.

“Ừm, thế chúng ta sẽ quay lại Đấu La Đại Lục. Anh sẽ tái tạo lại Thần Thể lấy cho mình Thần Vị để phù hợp với sức mạnh.” Phi Linh gật đầu nói.

Sau ngày hôm đó, Phi Linh nộp đơn xin nghỉ việc đồng thời Illyasviel và Eriserine cũng nộp đơn xin nghỉ học. Illyasviel khi nghe được Phi Linh nói sẽ tiếp tục đến thế giới mới rất sốc, cô không hề muốn xa bạn bè của mình ở thế giới này, biết bao niềm vui đã từng trải dù chỉ mới được nửa năm học mà thôi nhưng nó đã để lại kỉ niệm đẹp đẽ với cô. Nhưng bản thân cô không cho phép mình ở lại nếu không có Phi Linh, hơn nữa cô còn phải học hỏi nhiều nữa để kế thừa danh hiệu [Future Witch] của sư phụ Ange nữa.

Chính xác lý do Phi Linh quyết định rời đi là tìm lấy thân thể bình thường để tu luyện lại từ đầu.

Buổi lễ chia tay lại một lần nữa được tổ chức để tiễn ba người, Chachamaru sẽ không đi vì Eriserine để cô ở lại với Negi.

Từ biệt mọi người, Phi Linh tiếp tục hành trình tìm lại cơ thể mới.

Đích đến, Đấu La Đại Lục.

Phi Linh sử dụng [Hệ Thống] để đưa ba người đến tọa độ cậu tự mình xác định.

Tuy nhiên, Phi Linh có chút rắc rối.

Tại bản thân [Hệ Thống] cho cậu quan sát những thế giới thông qua những màu sắc, điều mà cậu đã từng mơ vài ngày trước. Màu sắc của thế giới.

(Ra đây là cách phân biệt các thế giới qua màu sắc. Mình đã từng biết được qua thông tin của [Hệ Thống]. [Hệ Thống] là chìa khóa mở ra [Box of Wisdom] vì thế nó là cả một kho tàng kiến thức đọc không bao giờ hết.

Mà điều mà cậu đang băn khoăn----

Màu sắc tương tự? Bản chất của hai thế giới tuy vậy nhưng vẫn có phần giống nhau, hơn nữa không chỉ hai mà là vô số nữa cơ. Mặc dù giống nhưng, Phi Linh vẫn còn nằm tọa độ, nhưng lúc tìm ra lại có hai thế giới có màu sắc và tọa độ tương tự nhau làm cậu khó lòng mà chọn.

Vì không thể nào xác định được thế giới Đấu La Đại Lục ở bên nào nên cậu phó mặc cho sự may mắn của mình để xem có đúng với ý mình hay không?

-.o0o.-

Thành phố Sardinia, Italy.

Khung cảnh của thành phố này rất nên thơ, biển trong xanh, không khí thoải mái của dòng người không hề đông đúc, cứ như một vùng quê với kiến trúc khá cao tầng.

Một vòng xoáy đen mở ra tại không trung phía trên cao của thành phố và ba bóng người rơi xuống từ trong vòng xoáy ấy.

Phi Linh, Eriserine và Illyasviel đã đến thế giới mới và đang rơi tự do.

“Có vẻ như đây không phải Đấu La Đại Lục nhỉ?” Eriserine trong khi đang rơi vẫn bình thản quan sát xung quanh và nói.

“...Có vẻ là vậy thật...” Phi Linh cười giấu bản thân.

“Đây là đâu vậy, Phi Linh, Eri?” Illyasviel cũng không hề sợ về việc rơi tự do đang diễn ra và hỏi.

“Ta cũng không biết nữa, tạm thời cứ xem xét tình hình một lúc đã.” Phi Linh nói.

Sau đó cả ba đều cứ tiếp tục rơi tự do xuống một tòa nhà cao tầng. Cả ba người quan sát thành phố này từ phía trên cao đúng là yên bình thật.

Hít-----

“Trông nơi này cũng quá yên bình đi!” Phi Linh hít sâu một hơi không khí của nơi này và nói.

“Đi xuống phía dưới phố dạo một vòng trước cái đã, đi sang một thế giới khác cũng nên nghỉ vài hôm trước rồi hẳn quyết định đi tiếp.” Phi Linh vươn vai lên thoải mái nói.

Tiếp đó ba người bắt đầu từ việc tham quan thành phố này. Phi Linh tìm được thông tin là nơi này là Italy, vì người dân bản địa ở đây sử dụng tiếng Ý. Không khó để giao tiếp với người dân thông qua phép phiên dịch.

Trên một con phố, Phi Linh và vợ con mình vẫn đang tham quan một chút con phố này, vì đã đến nước ngoài nên ba người cũng cho đây là một chuyến du lịch luôn.

“Không lẽ thế giới này không có gì đặc biệt cả sao?” Quan sát một vòng cả thành phố nhưng không hề có phát hiện gì, thành phố này chỉ đơn giản rất bình thường.

Doka

“Ồi! Xin lỗi. tôi vô ý quá!” Phi Linh đang nhìn về phía một hướng và đã va vào một cô gái.

“Không, tại tôi không chú ý đường đi. Xin lỗi.” Cô gái nhẹ nói. Cô gái này vẻ ngoài khá hấp dẫn, mái tóc vàng dài và đôi mắt xanh, bộ đầm màu đỏ dài đến gối hở vai có tay áo. Người này cũng có thể nói là một mỹ nhân trẻ tuổi, hớp hồn không biết bao người đàn ông. Cô gái đáp lại với ngôn ngữ là tiếng Ý.

“...” Phi Linh không biết nên nói tiếp thế nào. Eriserine liếc mắt nhìn cậu sau đó thở dài một cái.

“Ta đi tiếp được chứ?”

“À...ừm....xin lỗi nhé, cô gái.” Phi Linh gãi đầu và cười. Sau đó Phi Linh và vợ con mình tiếp tục đi tham quan. Nhưng cô gái kia lại quay lại nhìn bóng lưng ba người.

“Cô gái tóc trắng kia là pháp sư sao?” Cô gái nhìn kỹ bóng lưng Illyasviel và lẩm bầm. Cô hầu như không hề có ấn tượng đặc biệt gì với Phi

Linh. Có lẽ cô thấy thái độ của Phi Linh khi gặp cô cũng giống những người đàn ông khác nên cô không hề để tâm nhưng thực tế Phi Linh không chọn được lời nào để nói tiếp mà thôi, không quen biết gì làm sao cậu biết đường bắt chuyện, với lại cậu cũng không phải mấy tên Ikemen lãng tử gì gì đó. Hơn nữa Phi Linh không quá để ý đến việc có nguồn ma lực tồn tại trong người cô gái này.

Mười phút sau, đột nhiên một nguồn năng lượng đột nhiên đi ngang qua cả thành phố.

“!!!” Cảm nhận bất thường đang đến, Phi Linh, Eriserine và Illyasviel hướng mắt về phía mà sự bất thường phát ra mạnh nhất, lạ lùng cả thành phố không có lấy một ai, những người vừa mới đi qua Phi Linh cũng biến.

“Lĩnh Vực sao?” Phi Linh nhanh chóng nhận ra mình đã rơi vào Lĩnh Vực của ai đó. Tiếp sau đó, một con địa chấn khiến cả thành phố rung động.

“Rốt cuộc là thế giới này cũng không bình thường rồi...” Phi Linh ngược mắt lên nhìn vật thể khổng lồ đang dần xuất hiện trước tầm mắt mình.

Một con heo rừng khổng lồ?

Hơn nữa trên người nó còn có cả Thần Tính!

“Lên chỗ cao một chút quan sát đi...” Eriserine nhắc nhở Phi Linh và Illyasviel. Cả hai gật đầu và cùng nhau bay lên một tòa nhà gần đó và nhìn lại con heo rừng khổng lồ vừa xuất hiện với Thần Tính trong người, xung quanh nó được bao bọc bởi một luồng năng lượng mờ hồ, hơn nữa, Phi Linh còn cảm thấy xung quanh nó còn có cả lớp kết giới phòng ngự vô cùng chắc chắn.

Nói về khổng lồ, con heo rừng cao hơn cả tòa nhà mà Phi Linh, Eriserine và Illyasviel đang và dài đến cả dãy nhà hơn chục căn.

Go-----

Con heo rừng ưỡn cổ và rống lên, âm thanh của sự hoang dại ầm ĩ vang lên rung chuyển cả không gian.

Nó chuyển ánh mắt điên cuồng của nó về phía ba người nhóm của Phi Linh.

Go-----

Thêm một lần nữa, và lần này nó cúi thấp đầu xuống và ủi thẳng vào tòa nhà mà ba người đang đứng, ba người nhanh chóng bay khỏi tòa nhà trong khi nó đang dần sụp đổ do tác động quá không bình thường từ con quái thú khổng lồ mang Thần Tính.

“Anh chợt cảm thấy tuy nó mang Thần Tính nhưng nó chẳng có cái gì ngoài Ác Tính...” Phi Linh nói.

Sự thật đúng là con heo rừng khổng lồ kia không hề có chút thiện ý nào khi xuất hiện mà còn tấn công xung quanh và phá nát tòa nhà nữa, điều này gọi là phá hoại chứ không hề có thứ gì liên quan đến bản chất nó có Thần Tính.

“Nếu đã vậy, ta nên tiến nó lên đường đi----” Ba người đáp xuống một tòa nhà khác, Phi Linh siết chặt nắm tay và nói. Ngay khi cậu định nhảy về phía trước và tiếp cận con heo rừng khổng lồ, Eriserine lại nắm lấy mép áo cậu. Bị kéo lại như vậy làm Phi Linh khó hiểu nhìn Eriserine, Eriserine nói.

“Đợi đã nào, nhìn bên kia kìa.” Eriserine liếc mắt nhìn về phía một tòa nhà khác cũng gần đó, Phi Linh tò mò và nhìn theo, lúc này cậu thấy cô gái

tóc vàng lúc này mà ba người gặp đang đứng trước con heo chỉ khoảng trăm mét.

“Cô gái đó-----” Phi Linh trong miệng nhẹ lên tiếng.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 313: Illya The Spy Kid!!!

Cô gái với mái tóc vàng đứng trên tòa nhà ngay trước con heo rừng kia chỉ vài tòa nhà. Lúc này cả người cô phát sáng và trang phục của cô thay đổi, bộ đầm hở vai đã không còn, thay vào đó là một bộ đồ thích hợp cho việc chiến đấu hơn với chiếc áo vẫn hở vai nhưng không quá hở, bộ đầm thì ¼ phần ngực phát triển tốt của cô đều lộ ra, và một chiếc quần thuận tiện cho việc di chuyển.

Hơn nữa xung quanh cô sau đó còn có vòng tròn Phép thuật làm cho việc nhìn nhận cô là pháp sư là không hề sai lầm, cô triệu hồi ngay một thanh kiếm khá thon và mỏng, có thể nói là một thanh gươm nhẹ và phù hợp với các cô gái.

Cô gái thực hiện tiếp tục một đường chém với sức mạnh Phép thuật bao trùm thanh kiếm và bắn ra một luồng năng lượng đánh ập vào con heo rừng, nhưng không suy suyển nó. Công kích đến ngay trước nó và bị chặn lại bởi kết giới phòng ngự mà Phi Linh đã cảm nhận được trước đó.

Với thính giác cực thính thì Phi Linh đã nghe được lúc cô gái này hóa thân đổi trang phục đã xưng hiệu tên mình là Erica Blandelli và con heo rừng kia là Thánh Thú, còn có-----

Chiến trường của các vị Thần?----Rốt cuộc là thế giới đang diễn ra thứ gì mà lại liên quan chiến tranh của các vị Thần?

Cô gái tên Erica tiếp tục tấn công với chiêu thức vừa rồi nhưng mạnh mẽ hơn, và không thể qua được kết giới của con heo rừng, và con heo rừng bắt đầu bước di chuyển đầu tiên. Nó tiến đến phía của Erica trong khi cô vẫn đang tấn công nó với đòn phép mình đang bắn vào con heo rừng.

Vì không có tác dụng nên Erica bắt lừa nó đi nơi khác bằng cách di chuyển sang những tòa nhà. Con heo rừng đuổi theo cô và bỏ qua Phi Linh, Eriserine và Illyasviel đang đứng không quá xa nó.

----“Xem ra mọi chuyện có chút thú vị rồi đây. Chiến đấu với Thần Linh sao...” Phi Linh thầm nghĩ và trùng hợp là Eriserine cũng bắt đầu thấy thú vị với việc quan sát những trận đấu tại nơi này rồi.

“Đừng xen vào trận chiến này, chúng ta sẽ cần thông tin về chiến lược của Thần và Nhân Loại ở thế giới mới này đây.” Eriserine nói.

“Ừ, anh biết rồi. Tạm thời không cần nhúng tay.” Phi Linh gật đầu. Illyasviel nghe vậy và bắt đầu chăm chú quan chiến.

...

“Khoan đã---” Phi Linh đột nhiên nói. Eriserine đảo mắt sang nhìn cậu, Illyasviel cũng vậy, nhưng cậu lại lắc đầu không có gì.

(Kỳ lạ! Mình cảm nhận được có một tia Thần Niệm đang ở đâu đó không?)

Phi Linh chợt cảm thấy ngoài Thần Tính của con heo rừng khổng lồ kia, vẫn còn một tia Thần Niệm chứng tỏ có sự hiện diện của một vị Thần đang ở gần đây. Giác quan của Phi Linh không phải bình thường, bất cứ thứ gì cậu trải qua đều nắm rõ đấy.

Chẳng mấy chốc cảm giác đó lại biến mất, cứ như nó chỉ là ảo giác vậy. Khiên Phi Linh không kiềm được mà suy nghĩ về việc liệu nơi này có thể là nơi để mình tìm lại tạo ra cơ thể mới hay không.

Tiếp tục quan sát trận chiến của Erica vừa đáp xuống một tòa nhà để đối kháng với con heo rừng khổng lồ. Cô lại bắn ra một lần nữa đòn công kích

vừa nãy nhưng không hề làm kết giới phòng ngự của con heo rừng lay động nữa.

Heo rừng bắt đầu phản công, nó từ từ tiến đến phía Erica trong khi cô đang bắn phép, cứ như một lực vô hình đang đẩy cô lui về sau. Dần Erica bị đẩy về sau đã đến giới hạn, cô đã ở mép của tòa nhà, sẩy chân là có thể té ngay.

Dan-----

Màn chắn nhờ sự tiến lên của heo rừng khổng lồ mà va chạm vào tòa nhà và khiến nó sụp đổ. Erica cũng nương theo đó mà bị hất ngã xuống từ trên tòa nhà.

“Hửm?! Tên nhóc kia là ai thế nhỉ?” Phi Linh bình tĩnh quan sát một cậu thiếu niên tầm 16-17 tuổi khi Erica vừa rơi xuống, cậu ta đã xuất hiện ở lan can và tóm được tay của Erica một cách kịp thời.

Lúc này con heo rừng cũng phát sáng lên và biến mất.

“Xem ra sức mạnh của Thần Linh tại đây cũng không quá đáng lắm...” Phi Linh rút ra nhận xét.

“Ế?! Như vậy mà không quá đáng sao?” Illyasviel tròn xoe con mắt và nhìn Phi Linh vì cậu nói ra một điều khá là khó tin, vừa rồi là phá tan một tòa nhà đấy, ít nhất cũng mạnh ngang ngửa các Anh Linh bình thường rồi.

Hơn nữa con heo rừng lúc nãy chỉ là Thánh Thú, và cũng chưa ra đòn mạnh nhất, nếu là vị Thần triệu hoá ra Thánh Thú ấy thì sao?

“Illya làm nhiệm vụ thám thính nhé.” Phi Linh cười, nghe được cái này, Eriserine che miệng buồn cười.

“Hế?!” Illyasviel đơ người-----

*

Và thế là Illyasviel phải nhận công việc thám thính, nói chính xác hơn là đi theo cô gái Erica để biết thêm thông tin về thế giới này, Thần Linh cũng như về những điều bí ẩn. Xác định Erica là pháp sư đồng thời đã trông thấy cô chiến đấu với Thánh Thú để bảo vệ thành phố cũng phần nào cho biết cô rõ ràng tình hình mọi chuyện.

Tại một địa điểm chờ tàu hỏa của thành phố. Illyasviel theo chân Erica và chàng thiếu niên đã cứu cô lúc nãy ra nơi đợi tàu này và hai người đã ngồi trên ghế và nói chuyện. Illyasviel đứng tại một bên của nơi chờ nên hai người kia không thể thấy được cô, và có một chú thỏ thần Zelle đang đập cánh bay kể bên cô, thỏ thần Zelle này hiện tại đóng vai trò như một bộ truyền âm đến cho Phi Linh và Eriserine đang ngồi trong một quán nước.

Theo Erica kể, tại đây Thánh Thú vừa rồi là do Tà Thần triệu gọi ra. Nhưng Tà Thần là những vị Thần Linh trong Thần Thoại đến Trái Đất và gây ra những tai ương theo danh hiệu của mình. Khi Phi Linh nghe được như vậy, cậu ngờ vực không rõ là các vị Thần tại đây không lẽ đã biến chất và trở nên Ác hơn sao.

Còn nữa, người bình thường không thể thấy Ác Thần trừ một vài người có năng lực đặc biệt. Ác Thần chỉ xuất hiện trong hình dáng thiên tai dưới mắt người thường.

“Cậu mang theo một Grimoire rất mạnh. Tại sao lại không biết gì về chuyện này?” Erica liếc mắt nhìn chàng thiếu niên đang suy ngẫm lời cô vừa nói.

“Grimoire?” Illyasviel lẩm nhẩm vì không biết cái vật mà Erica đề cập là gì.

Grimoire, một vật chứa nguồn sức mạnh huyền diệu và tri thức của một vị Thần, theo nhiều lý do mà có được hình thể vật chất hóa đa dạng.

Tóm lại nắm giữ được Grimoire và biết cách sử dụng có thể kích hoạt được sức mạnh của một vị Thần rồi.

“Tôi nói rồi, tôi chỉ mang nó đi trả thôi!” Thiếu niên đáp.

“Cho ai vậy?”

“...”

Erica cau mày hỏi, thiếu niên này lấy ra trong túi một tờ giấy và nói tên của người cần được nhận Grimoire mà cậu giữ là Lucretia Zola.

Phi Linh tạm thời sẽ nhớ cái tên này, Erica đã ngạc nhiên khi nghe được cái tên này chứng tỏ người này còn biết nhiều hơn nữa.

Erica là hiệp sĩ một tổ chức tên ‘Copper Black Cross’. Có vẻ như ở nơi này là một tổ chức có liên quan đến Phép thuật và Thần Linh rồi. Đúng là thế giới mới nhiều điều mới!

Sau đó hai người lên xe của Erica với tài xế kiêm hầu gái của cô là Arianna. Trình độ đua xe của cô nàng chắc phải đạt đến hạng A rồi. Illyasviel xém tí nữa mất dấu đấy, nhưng tiếng khá lớn nên dù có lạc cũng nhanh chóng tìm được thôi.

Đường cũng rất xa, cho nên khi đến nơi thì trời cũng xế chiều. Địa chỉ nhà của người tên Lucretia Zola ở khu vực núi ở ngoại ô thành phố Sardinia cho nên mất khá nhiều thời gian.

Rốt cuộc nơi đến là một căn biệt thự cổ kiểu cách như những năm 1800s của phương Tây. Dừng lại trước cửa sắt, Erica xuống xe và nhìn vào bên trong sân. Illyasviel đáp xuống gốc cây gần đó và lén nhìn về phía căn nhà.

Chàng thiếu niên mở cửa sẽ đi ra mà vẻ mặt tái nhợt thở hồng hộc vì không chịu nổi phong cách lái “đua xe” của Arianna.

“Ta chưa thấy cậu bao giờ. Cậu là ai vậy?” Một giọng nói khá trưởng thành của phụ nữ vang lên từ phía trên căn biệt thự. Ai cũng hướng ánh mắt về phía giọng nói để xác nhận danh tính chủ nhân giọng nói đó. Nhưng khi thấy được chỉ là một chú mèo đen.

Erica chào hỏi chú mèo là tương tự một bộ đàm và máy thu hình để cô có thể quan sát xung quanh mà không cần mất chút sức lực nào. Cậu thiếu niên tên là Kusanagi Godou theo lời của Erica.

Cả ba người được chú mèo đen dẫn vào nhà. Illyasviel lúc này mới có thể bước ra và quan sát căn biệt thự mà không hề mang danh là rình mò đáng nghi.

“*Ha* sao mình có cảm giác đi vào lại có chuyện không lành...” Illyasviel nhìn lên ngôi nhà và thở dài, có vẻ căn biệt thự được thiết lập một lớp kết giới khá là tốt, cơ thể nhưng nó vẫn không làm được gì với năng lực của cô vẫn đi qua được nó mà không bị phát hiện.

Sau khi mất một vài phút để hoàn thành việc tạo ra một lỗ để có thể đi vào trong căn biệt thự một cách không ai biết được, Illyasviel lại nhảy lên mái nhà và bắt đầu làm một ninja để nghe lén cuộc nói chuyện trong căn phòng cô bé đang ở ngay trên nóc của nó.

“Prometheus Grimoire? Nó làm ta nhớ lại nhiều chuyện!” Zola nói.

“Prometheus!” Erica bất ngờ hô, và ngay sau đó cô lại bình tĩnh lại và cười hỏi.

“Thế, bà sẽ làm gì với nó?”

“Ai mà biết được, những thứ như thế này khiến người khác luôn tò mò. Nếu được ta muốn cậu trai tiếp tục giữ thứ này-----

Sau đó cuộc trò chuyện chẳng đi tới đâu cả. Làm Illyasviel nản và giờ cô bé cũng khá đói rồi nên cô bé và bắt đầu có ý định trở về nhưng mà-----

Dan-----

Tại thành phố Sardinia, lúc này đã gần tối, Phi Linh và Eriserine đã “cắm” tại quán nước cho đến khi nó dọn tiệm.

“Con bé Illya chắc đói lắm rồi, mau kêu con bé về thôi----Hử?!----”

Phi Linh gãi đầu và nói, xem ra thu thập được nhiều đây là đủ cho hôm nay, nhưng khi cậu định dùng thức thần để truyền tin thì cậu lại cảm nhận một tia Thần Niệm đang ở rất gần vị trí của cậu, Eriserine tương tự cũng có phát hiện này và cả hai người cùng nhau đến nơi có Thần Niệm đó phát ra.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 314: Làm Ngươi Cái Đầu Một Chút

Dan----

“Kyaaa!!” Illyasviel trong lúc vô tình bước đi trên mái nhà lại bước vào vị trí bị mục nên đã rơi xuống, cô bé té xuống với bụi ngay trên người mình và vị trí rơi là ở giữa cuộc nói chuyện của ba người.

Một khoảng im lặng chỉ có tiếng gỗ rơi xuống mặt sàn.

Zola trông thấy vừa rồi Illyasviel rơi xuống mà nhú mày, cô đã đặt một kết giới rất chắc chắn và không ai có thể bước vào mà không bị phát hiện.

Erica bị bất ngờ vì ở giữa lại xuất hiện một vụ sụp trận như này quả là nguy hiểm nhưng khi quan sát kỹ hơn thì cô lại không khỏi thốt lên.

“L..là cô bé đó!!”

Trong lúc đó, Illyasviel hai mắt hình xoắn ốc xoay tròn choáng váng mặt mày.

“Hửm?! Cô biết cô gái này sao?” Zola liếc mắt nhìn Erica, cô cũng muốn biết danh tính của cô gái tóc bạch kim rơi từ trần nhà mình xuống cũng là người đã vượt qua kết giới của mình mà mình không hề phát hiện.

“Không, Zola-sama. Tôi chỉ mới gặp cô bé này một lần trên đường ngày hôm nay thôi. Cô bé này hình như là một pháp sư...” Erica nói.

“Vậy à...ta thì không thấy như vậy đâu. Ta có linh cảm rằng cô bé này trong người còn ẩn chứa cái gì đó còn khủng bố hơn nữa đấy....Thú vị đấy, ufuhuhu...” Zola cười và nói một cách đầy bí ẩn.

“Không lẽ cô bé này là người của phía ‘Bronze Black Cross’ gửi đến sao? Không, không thể, phía bên ấy chưa thể nắm thông tin nhanh đến thế. Nhưng vụ vừa rồi...” Erica trở nên bần khoản. ‘Bronze Black Cross’ cũng là một tổ chức tồn tại song song với tổ chức của cô ‘Copper Black Cross’ nhưng hai tổ chức này không hề có thiện cảm mà còn đang có hiềm khích nữa.

“Ý cô là tổ chức đối lập với của cô ấy hả?” Zola nói.

“V...vâng. Nhưng ...” Erica đáp nhưng vẫn còn muốn suy nghĩ thêm trước khi đưa ra đáp án.

“Thôi tạm thời hai người dùng bữa cùng nhau đi, trong nhà còn thức ăn đấy. Tự nấu đi. Để cô bé này cho ta được rồi.” Zola nói.

Trong khi đó, Phi Linh và Eriserine đã chạm mặt với một vị Thần với thân hình loli, không khí xung quanh có phần u ám, cô mặc một bộ đồ khá giống với học sinh tiểu học và đội một chiếc mũ lên ôm vào đầu với mái tóc màu bạc ngắn.

Cô đang đứng trên đỉnh của một tòa nhà được thiết kế là đỉnh nhọn dường như đang quan sát gì đó.

“Thật nhàm chán...” Hình dáng này chỉ chừng 10 tuổi, cô nói với giọng điệu vẫn chưa trưởng thành nhưng khá lạnh lùng và phần nào đó là thất vọng. Sau đó cô quay người rời đi đồng thời điểm với lúc Phi Linh và Eriserine đáp xuống tòa nhà kế sát.

“Hai người các người là ai?” Chỉ vừa đến nơi, cô gái quay sang và cau mày hỏi. Phi Linh đơn giản không đáng để cô để ý nhưng Eriserine lại cho cô cảm giác vô cùng khó chịu.

“Có vẻ như cô là vị Thần đầu tiên bọn tôi gặp tại đây. Thần Niệm của cô nồng quá nên tôi mới mò đến đây thôi.” Phi Linh cười nói. Nói chuyện với những người ngang hàng là Thần Linh thì dễ dàng hơn nhiều so với nói chuyện với một cô gái bình thường.

“...” Athena dường như không để tâm đến lời của Phi Linh, nhưng cậu không để tâm. Ngược lại Eriserine thì có đấy.

Dan-----

Phi Linh vẫn chưa kịp để ý thì Eriserine đã vươn tay và bắn một tia beam về phía về phía cô gái và đã bị cản lại bởi kết giới phòng ngự khá giống với của heo rừng khổng lồ kia.

“Mi nghĩ mi đang nói chuyện với ai thế? Con nhóc chưa phát triển...” Eriserine ánh mắt băng lãnh nhìn cô gái.

“Chưa trưởng thành? Không phải người cũng thế sao?” Cô gái đáp trả.

“Hả~ của ta chưa nhỏ bằng của mi đâu nhé.” Eriserine cười thẳng lợi.

“...ông cạn, đối đầu với ta chỉ vì một tên người thường như tên này sao, pháp sư?” Cô gái liếc mắt về phía Phi Linh đang đứng im lặng nghe hai người cãi nhau.

“...” Eriserine im lặng.

“Này, tôi nghĩ cô nên dừng lại đi, không lại có chuyện đấy.” Phi Linh trông thấy Eriserine như vậy, cậu đoán rằng sắp có chuyện rồi.

“...” Lại một sự bơ từ vị Thần nhỏ.

“Linh....” Eriserine âm trầm nói.

“...Chuy...chuyện gì?” Phi Linh có cảm giác không lành.

“Mình phá nát thế giới này được đi.” Eriserine ngẩng mặt lên và nở nụ cười rạng rỡ nhưng Phi Linh cảm nhận nó chứa ẩn chứa sự tàn ác.

“E...Eri-san, em bình tĩnh lại.” Phi Linh khuyên can, những lúc như thế này, Phi Linh lại khóc thầm rằng tính cách Eriserine Witch xuất hiện sẽ giúp ích hơn, bởi Witch khó mà bị chọc tức bởi những thứ như thế này, họ dễ hưng phấn nhưng không dễ bị chọc tức, tuy vậy, còn tùy vào những trường hợp khác nữa.

Vào lúc này, vị Thần nhỏ mới lắng nghe Phi Linh đang nói.

Tuy rằng Eriserine không dùng đến sức mạnh của [Success] thì thông thường vẫn phá tan một thế giới vẫn là chuyện không hề khó khăn.

“Mi có nghe lời Linh thì cũng muộn rồi...” Eriserine âm trầm nói và cô giương nắm đấm nhỏ nhắn của mình đánh vào vị Thần với mái tóc bạc ngắn.

“...” Illyasviel đã được Zola đưa lên giường của cô ta và nghỉ ngơi. Lúc này cô tỉnh dậy và cảm thấy đau cặp hông của mình.

“Đây là đâu?” Illyasviel nhìn ngó xung quanh và lẩm bẩm.

“Ara~ cô bé tỉnh rồi sao?” Zola trong bộ đồ ngủ mặc trong khá khêu gợi màu tím liền tắt mở cửa và bước vào phòng và nhìn Illyasviel hỏi.

“V...vâng, anou Lecretia-san....cháu...” Vì nghe lén người khác mà không cẩn thận bị phát hiện thế này còn làm hỏng nhà người khác thì đúng là khó mà nói được gì.

“...Được rồi. Trước hết cô bé tên gì?” Zola mỉm cười khoanh tay khiến bộ ngực lớn của cô ta nảy lên và quan sát Illyasviel. Mặc dù ngoại hình khá

trẻ nhưng thực tế cô ta đã sống lâu rồi. Mái tóc màu nâu dài và đôi mắt màu tím, người này tại nơi này là pháp sư vô cùng mạnh mẽ.

“I...Illyasviel desu...”

“Hửm...Illya-chan nhỉ. Thế, Illya-chan là pháp sư phải không nào?”
Zola nói.

“V...vâng.” Illyasviel gật đầu. Tạm thời cô bé không nên làm cái gì sai là ổn.

“Kỳ lạ thật nhỉ!” Zola vất tay lên cằm và bước đến gần Illyasviel và nhìn cô chăm chăm.

“...” Illyasviel đổ mồ hôi.

“Ta vẫn không hiểu làm thế nào Illya-chan có thể vượt qua kết giới của ta dễ dàng như vậy đấy. Với các vị Thần, nó cũng chống chịu được một lúc đây.” Zola nói.

“Ch...chắc là do may mắn!” Illyasviel nói.

“Gia đình của Illya-chan đâu?” Zola hỏi. Dù sao vẫn còn nhỏ mà vẫn có được kiến thức phá vỡ được kết giới của cô chắc chắn không phải gia tộc pháp sư hạng xoàng rồi.

“Illya bị lạc. Vì sáng nay gặp được chị Erica đi theo.”

“...” Nghe Illyasviel nói vậy Zola nhú mày nhìn cô trong sự nghi ngờ. Illyasviel thấy vậy làm ra một động tác.

Teehee Một khuôn mặt như vừa làm ra lỗi nhưng lại chữa cháy bằng cách chưng ra một bộ mặt dễ thương tinh nghịch.

“*Ha* thôi thì cứ đợi gia đình cô bé đến rồi tính vậy.” Zola nhúng vai. Illyasviel thấy vậy mới nhẹ người.

Yên lặng-----

Guu-----

Đột nhiên một âm thanh từ trong bụng Illyasviel vang lên phá vỡ sự yên tĩnh của không gian, Illyasviel ôm bụng mình mà đỏ mặt.

“Illya-chan có vẻ đói rồi phải không? Đi đến phòng ăn ăn một chút đi.” Zola bước ra khỏi phòng và cười.

“Không biết Phi Linh và Eri thế nào? Phải báo tin cho hai người họ.” Illyasviel lẩm bẩm, sau đó nhắm mắt và truyền tin cho thức thần đang ở bên Phi Linh.

Tại lúc này, Eriserine vừa vung một đấm vào kết giới phòng ngự của cô gái Thần đã chọc giận mình. Hiện cô chẳng có gì ngoài tính cách Eri tsundere dễ nóng thôi, tính cách kỳ lạ của Witch không thấy đâu.

Dan-----

Nắm đấm nhỏ nhắn của Eriserine va chạm với kết giới gây ra một tiếng động không hề nhỏ, nó đánh bay kết giới của vị Thần nhỏ này kéo theo cô cùng đi.

Bất ngờ bị đánh, cô gái khó mà tin được với sức mạnh dù là của pháp sư cũng không có được sức mạnh để đẩy lui được Thần Linh hay Tà Thần như cô.

Rơi xuống và nhìn về phía Eriserine.

Pakin-----

Và kết giới phòng ngự của cô nhanh chóng xuất hiện vết nứt tại vị trí Eriserine đâm vào và nó nhanh chóng lan tỏa ra. Cô gái tròn con mắt nhìn thứ mà không thể nào tin được ngoài những người kia thì không ai làm được.

“Người là cái thứ gì?” Cô gái vẫn trầm tĩnh nhú mày hỏi Eriserine.

“...Chưa chết nữa sao? Bọn Thần Linh ở đây cũng sống dai đấy, thế thì cái----”

“Eri, dừng lại thôi. Cô ta không hề có ý muốn khiêu chiến.” Phi Linh nắm lấy tay của Eriserine và nói.

“...” Eriserine thở hồng hộc.

“Được lắm, Nhân Loại. Đợi đến khi ta lấy lại được sức mạnh của mình...” Cô gái nói, sau đó biến mất.

Eriserine một hồi bình tĩnh lại liền chuyển sang chế độ Witch và hành Phi Linh một hồi vì tội nhu nhược.

Sau đó Phi Linh nhận được tin tức của Illyasviel, Phi Linh đã biết cô bé bị lộ nhưng cô không tiết lộ gì ngoài việc mình là pháp sư là quá rõ ràng.

Phi Linh cũng đã nhắn lại với Illyasviel tạm thời không cần gấp gáp, cứ ở lại đó và xem xét. Phi Linh sẽ tiếp tục theo dõi.

Illyasviel vừa mới gửi xong tin nhắn liền đi xuống nhà, cô bé đến phòng ăn theo hướng dẫn của chú mèo đen của Zola.

Tại đó cô bé gặp Erica đang say mèn và Godou đang chán nản nhìn Erica.

“Ồ, Cô bé. Em tỉnh rồi à. Vừa rồi em có ổn không, cú lúc nãy nặng lắm đấy.” Khi Illyasviel vừa bước vào, Godou đã quay mặt về phía cô và cười hỏi.

“A! Cảm ơn anh đã hỏi thăm, Godou-san.” Illyasviel cười và đáp.

“Em đến ăn hả? Bên kia còn thức ăn kia, tự mình lấy ăn đi.” Godou chỉ về phía đồng đồ ăn trên bàn và nói. Illyasviel nghe và đi đến bàn và bắt đầu ăn.

Trong khi đó Godou đỡ Erica rời khỏi phòng ăn vì Erica đã quá say nên không thể để cô ở lại được nữa mà Godou đỡ cô lên phòng mà Zola cho phép họ nghỉ ngơi.

“Không biết ngày mai sẽ còn xảy ra cái gì nữa...” Illyasviel vừa ăn vừa lẩm bẩm.

Pigu-----

Illyasviel nghe được tiếng động nho nhỏ trên cầu thang, Illyasviel nhìn lại và thứ làm cô đổ mồ hôi là cô hầu gái Arianna đã say khướt đang nằm ngủ trên cầu thang và ngáy.

Illyasviel không biết nên làm gì nên cứ để cô hầu gái như vậy thôi.

Khi ăn xong, Illyasviel đi một cách cẩn thận và tránh cho cô hầu gái Arianna thức dậy. Nhưng khi cô lên lầu không biết hay không có ai đó đang kêu cứu, nhưng Illyasviel không nghe rõ nên đã cho qua.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 315: Phương Thức Tu Thế

Ngày hôm sau. Sáng sớm nhưng trời lại giông tố đầy trời, thời tiết hôm nay không được tốt lắm. Hơn nữa mới dậy Illyasviel đã nghe tiếng ầm ĩ ở phòng của Erica.

Illyasviel không biết từ khi nào linh ngộ được kỹ năng nghe lén mà cô bé nghe được Erica đang muốn bẻ cổ Godou thì phải.

“Coi bộ thủ phạm chỉ có mình bà cô xấu xa kia thôi...” Illyasviel thầm nghĩ đến Zola.

Gura gura-----

Đột nhiên lại xuất hiện một cơn động đất-----

Phi Linh đã cảm thụ được hai nguồn Thần Niệm xuất hiện cùng một lúc khiến cậu muốn gặp hai vị Thần đang muốn giở trò gì đây.

Mở cánh cổng dịch chuyển, Phi Linh và Eriserine đã có mặt tại nơi mà sự hỗn loạn đang diễn đồng thời cũng là nơi mà 2 tia Thần Niệm phát ra mạnh nhất.

Tại đó, có sự hiện diện của một vị Thần khổng lồ, cơ bắp cuộn cuộn và trông khá là già dặn. Một vị khác có hình dáng rất nhỏ so với vị kia, mái tóc xanh thân hình của trẻ con khoảng tầm 12-13 tuổi ăn mặc với trang phục của Ba Tư.

Có vẻ như hai vị Tà Thần này đang có ý định giao tranh với nhau rồi.

“Quả thật những vị Thần Linh ở đây sa đọa đến mức phá hoại mọi thứ chỉ để có được một trận chiến mà mình muốn thôi nhĩ. Không còn nghĩ ngờ gì được là là Tà Thần nữa rồi.” Phi Linh cau mày nói. Không ngờ rằng Thần Linh còn có lúc như vậy. Phi Linh tiếp tục nói.

“Eri này, em nghĩ anh có nên giết bọn Tà Thần này để giúp Nhân Loại không nhĩ?”

“Ai mà biết được, nhất là bọn Thần này khi mất đi sức mạnh có ảnh hưởng đến cân bằng của thế giới hay không?” Eriserine nói.

“Anh nghĩ là không...Có lẽ vậy...” Phi Linh có phần không chắc chắn.

“Ma~ em cảm giác thế giới này đang có dấu hiệu diệt vong, có thể tùy thời mà tận...” Eriserine nói thêm làm cho Phi Linh lại ngẫm nghĩ về nó.

Đúng thật là Thần Linh sinh ra không phải là do ngẫu nhiên, tất nhiên có nhiều phần là yếu tố của Tự Nhiên, tuy vậy, trách nhiệm của Thần Linh là giữ cân bằng cho thế giới. Ví như, nếu một vị Thần Linh bị mất sức mạnh chính là mất đi một trụ cột của thế giới. Nói ra thì Thần Linh nắm giữ các Quy Tắc của thế giới và giữ cho thế giới không bị sụp đổ.

“Có vẻ như người vẫn chưa hoàn toàn bình phục sau trận chiến lần trước của chúng ta thì phải?” Vị Thần với thân thể nhỏ bé đang lơ lửng giữa bầu trời cười với giọng thất vọng với vị Thần đối diện.

“Người quá tự mãn rồi đấy. Hồi sinh ta chỉ để kiếm 1 đối thủ đánh nhau với người thôi sao?” Vị Thần khổng lồ nói với giọng không mấy tức giận, thường thì cùng lý do với người khác sẽ dễ bị chọc tức đấy. Sau đó ông ta tiếp tục nói.

“Đừng lo, cho dù bị thương nhưng ta vẫn có thể tiếp đãi người tử tể!”

“Ta đang nóng lòng đây.” Vị Thần còn lại trên miệng nở một nụ cười. Sau đó hắn vươn tay lên, một cơn gió bộc phát từ hắn mà ra. Từ trên bầu trời Phi Linh có thể nhìn thấy hai con vật vừa xuất hiện và biến mất vào trong tay của hắn.

“Dê và chim săn mồi?” Quan sát lấy hình dáng của hai con vật vừa rồi, Phi Linh lẩm bẩm.

“Hai con vật vừa rồi là hiện thân của hắn đấy.” Eriserine giải đáp thắc mắc của Phi Linh. Sau đó cô lại nói tiếp.

“10 hiện thân khác nhau, vị Thần có nhiều sức mạnh được xưng hiệu Thần Mặt Trời, Thần Chiến Tranh của Ba Tư, Verethragna.”

“Verethragna!” Phi Linh thốt. Sau đó trước mặt Verethragna xuất hiện một vòng tròn điểm 10 hiện thân của hắn nhưng lạ rằng đã mất hết một vòng tròn tượng trưng cho một hiện thân. Hiện thân ‘Ngựa Trắng’.

Có lẽ hiện thân này đã bị phong ấn vào đâu đó.

Trận chiến gần như được bắt đầu thì giọng nói của cô gái Erica ngày hôm qua Phi Linh gặp vang lên.

“Cô gái hôm qua?” Phi Linh ồ lên ngạc nhiên. Cậu thấy Erica bắn ra một tia sáng ẩn chứa ma lực để ngăn cản trận chiến gây sự chú ý đến cho cả hai vị Tà Thần.

Phi Linh và Eriserine liếc mắt xuống nhìn thấy Erica đang cầm một tấm khiên, sau đó cô ấy cố thuyết phục hai vị Tà Thần này dừng lại.

“Phi Linh, Eri!!” Illyasviel đột nhiên cảm giác được Phi Linh và Eriserine ở gần đây và đi tìm thì đã nhìn thấy hai người và chạy lại và gọi.

“Illya! Con ổn cả chứ?” Phi Linh ngạc nhiên gặp Illyasviel ở đây. Cậu tưởng rằng cô bé sẽ ở căn biệt thự của Zola, không ngờ cô bé cũng chạy ra đây.

Trong lúc Illyasviel hội ngộ cùng gia đình thì Erica đang bị Verethragna dẫn lôi đánh vào cô nhằm trừng phạt cô vì tội dám ngăn đường. Chỉ sau vài lần dẫn lôi đánh vào Erica, Verethragna đã đánh bật được tấm khiên của Erica khiến cô tay không tất sát chống lại Verethragna.

Phi Linh đứng ngoài quan chiến nhưng cũng ngứa mắt thay, Thần Linh có thể như vậy? Cậu có thể giết bọn Tà Thần ngay lập tức, nhưng lý do và hậu quả vẫn chưa đủ để cậu ra tay.

Đòn dứt điểm tưởng chừng đã đánh trúng Erica nhưng thiếu niên đã từng cứu Erica ngày hôm qua đã cứu cô thêm một lần nữa, trông dữ liệu mà Illyasviel truyền về có nói thiếu niên này tên Godou nên Phi Linh cũng khá ngạc nhiên với sự đúng lúc của Godou.

Hơn nữa càng bất ngờ là Godou lại đủ can đảm để cùng Melqart, danh tính của vị Thần khổng lồ, một vị Thần tối cao ở Địa Trung Hải.

Nội dung hợp tác giữa Godou với Melqart là bảo vệ hai người họ để cậu tấn công Verethragna với hiện thân của hắc tặc, tấm Grimoire mà Godou đang cầm chính là vật phong ấn hiện thân ‘Ngựa Trắng’ của Verethragna.

Nghe được ý định của Godou, Phi Linh cũng phải thấy thiếu niên này rất thú vị. Muốn sát thần, đây đúng là chuyện đáng để quan sát đây.

“Hóa ra đây là gia đình của Illya-chan sao? Quả là không ai bình thường nhỉ?” Chú mèo đen của Zola theo chân Illyasviel và đến đây. Zola cảm nhận được Phi Linh và cả Eriserine không hề tầm thường, thực ra là Eriserine, còn Phi Linh thì không khác gì Nhân Loại cô đã từng gặp, dù có mạnh hơn cũng không đến mức ngạc nhiên lắm.

“Zola-san!” Illyasviel ngạc nhiên thốt và chạy bổ chú mèo lên khi cô thấy nó.

“Hửm, hóa ra cô là Lecretia Zola mà Illya đã nói đó sao? Cô cũng lanh mãnh khi theo chân con ta đến đây chỉ để gặp hai người chúng ta nhỉ?” Phi Linh cười khen Zola.

“Không dám nhận. Thế ba vị khách từ bên ngoài lại đến thế giới hỗn loạn này?” Zola vào thẳng vấn đề, bản thân cô là một phù thủy có sức mạnh cao nhất tại Trái Đất này nên cô có vài phần bản lãnh để nhận diện về mảng này.

“Hou~...” Phi Linh và cả Eriserine đều cười một cách mờ ám. Zola nhận thấy điều đó làm cả hai người này có hứng thú nên không hề nao núng.

“Có vẻ cô là một người khá mạnh tại đây, vậy tại sao cô không giúp tên nhóc kia? Phi Linh hất cằm về phía Godou đang được Melqart bảo vệ khỏi lôi sấm của Verethragna bằng kết giới của mình.

“Sát Thần và trở thành một Campione là định mệnh của Kusanagi Godou, tôi không nên xen vào.” Zola nói.

“Campione? Vậy không phải ý cô nói danh hiệu đó không phải phổ biến nhỉ.” Phi Linh nhíu mày, không một thứ gì không được phổ biến mà được có thể được người khác biết nhiều cả, chưa kể người này là một pháp sư được gọi là phù thủy cao cấp như Zola.

“Phải, Campione là những Nhân Loại đã và đang chém giết được một Tà Thần và nhận được Quyền Năng của họ.” Zola giải thích.

“Quyền Năng à...” Phi Linh lăm lăm. Zola nhìn vẻ mặt trầm ngâm của Phi Linh cũng không rõ Phi Linh nghĩ gì.

Lúc này Phi Linh đang suy nghĩ về sát Thần tại đây có thể có được Quyền Năng và nó đã không hề ảnh hưởng đến cân bằng thế giới, không lẽ đúng như Eriserine nói, thế giới này đã sắp tàn lụi?

Tuy là sát Thần không ảnh hưởng đến thế giới, nhưng sẽ có phần nào đó không ổn định, và lý do để Phi Linh làm vậy là chưa đủ. Phải biết khi lạm sát Thần chính là kết cục giang nan khó tả.

Giang nan nào thì sau này sẽ nói.

Và trở lại trận chiến giữa Tà Thần Verethragna và Nhân Loại Godou. Chỉ nói chuyện vài câu thì bên ấy đã đánh nhau khá gay cấn, Verethragna dùng thanh Hoàng Kim Chiến Dao, một hiện thân ‘Chiến Binh’ của Verethragna để đâm thủng kết giới của Melqart từ từ xuyên phá kết giới, Godou lẫn Erica lâm vào tình thế nguy hiểm.

Rốt cuộc kết giới của Melqart cũng không chịu nổi sức mạnh của thanh đao, kết giới tan vỡ và ngay lúc này Godou vươn phiến đá Grimoire về phía Verethragna đang lơ lửng gần đó ngay khi đã phá được kết giới khiến hắn ta đặc ý và lãnh hậu quả. Godou thành công vô tình kích hoạt được phiến đá Grimoire và giải phóng hiện thân ‘Ngựa Trắng’ với toàn bộ cơ thể là ngọn lửa đang bùng cháy mang sức mạnh của Mặt Trời, để kích hoạt được nó, đối phương phải được cho là nguy hại đối với Nhân Loại, và điều này may mắn là đúng với Verethragna.

Sau đó ‘Ngựa Trắng’ cùng ngọn lửa cùng nó cắn nuốt Verethragna.

Tuy vậy, Verethragna vẫn chưa chết, cả cơ thể hắn chìm trong ngọn lửa địa ngục của chính hiện thân của mình.

Điều tiếp theo khó tin thay, Godou đã lấy được thanh đao nhờ vào khả năng phong ấn của Grimoire cậu đang cầm trên tay. Sau đó cậu ta kích hoạt lấy năng lực của Hoàng Kim Chiến Dao nhờ vào thông tin mà Erica trao

cho cậu qua nộ hôn. Điều kiện để có thể sử dụng Hoàng Kim Chiến Dao là cần phải có một hiểu biết tốt về vị Thần đó hoặc là Quyền Năng của họ.

Nhờ vào vốn kiến thức mà Erica trao cho cậu, Godou đã sử dụng thành công Hoàng Kim Chiến Dao. Tạo ra [Hoàng Kim Giới] với người thường sẽ không thấy được nhưng đối với Phi Linh hay Eriserine và Illyasviel thì nó hoàn toàn hiện rõ trước mắt vậy.

[Hoàng Kim Giới] là một [Cố Hữu Kết Giới], nói tóm lại là rất mạnh, bên trong [Hoàng Kim Giới] là một hàng ngàn hàng vạn thanh kiếm có uy lực thuộc đang [Linh Ngôn], hay còn gọi là [Thao Túng].

Từng thanh một xỏ xiên Verethragna, khiến hắc chết thành tro.

Thực tế Tà Thần không hề biến mất và vẫn sẽ được phục sinh miễn là Thần Thoại về họ vẫn được người người biết đến.

Ngay thời điểm Verethragna biến mất, Quyền Năng của hắc cũng được Godou nắm giữ. Và còn một điều nữa đáng để nói ở đây là, về mặt Phi Linh tràn ngập một loại hưng phấn đến khó tả, Eriserine trông thấy mỉm cười.

“Coi bộ chúng ta sắp có trò vui rồi đây!”

“Ờ...Chúng ta sẽ đoạt toàn bộ Quyền Năng...”

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 316: Đến Anh Quốc. Bạch Công Chúa

Ngày hôm sau.

Phi Linh đã có thêm một lý do để mình ra tay giết Tà Thần-----

Không phải vì Quyền Năng của Tà Thần mạnh hay do có hứng thú với việc giết chóc và chiến đấu. Đơn giản là----

Cậu có thể trùng tu thân thể bằng Tín Ngưỡng và Linh Hồn của Tà Thần đồng thời có thể lấy Linh Hồn và Quyền Năng đi nghiên cứu.

Và để thu thập đủ linh hồn thì không thể nào thiếu đến việc xóa bỏ Thần Thoại khỏi thế giới này, chính nó là yếu tố quyết định Phi Linh có thể lấy Linh Hồn của Tà Thần để trùng tu thân thể.

Dĩ nhiên việc xóa bỏ một thứ tồn tại hiển nhiên là không thể đối với bất kỳ Quyền Năng nào, nên Phi Linh sẽ phải sử dụng đến sức mạnh của Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ của mình, [Ninety-nine Heaven Type] để làm được điều đó.

“Bà có thể nói cho ta biết thông tin về toàn bộ Tà Thần được chứ, Lecretia Zola?” Phi Linh ngồi nghiêm nghị nhìn Zola, Eriserine và Illyasviel ngồi hai bên ghế cũng nhìn Zola.

“...Vậy cậu tính trở thành một Campione? Với năng lực của cậu liệu có ổn không?” Zola mặc chiếc áo ngủ thông thường vẫn mặc và nói, nó làm Illyasviel và Eriserine có chút không vui vì Phi Linh cũng nhìn nó, may là Phi Linh hoàn toàn không để tâm.

“Chuyện đó cô không cần quan tâm. Chỉ cần ta cho biết được thông tin liên quan đến Tà Thần là được. Nếu muốn một vật để trao đổi cũng được...” Phi Linh nói.

“Không cần đâu. Tuy ta thích đồ lạ, nhưng những thứ từ bên ngoài có lẽ còn nguy hiểm hơn. Nếu cậu muốn tìm được thông tin của Tà Thần, thế thì cứ đến tìm Shiro Hime-Miko, cô ta được xếp thứ hạng trên cả tôi. Có lẽ cô ta sẽ giúp được ba người đấy.” Zola từ chối và nói.

“Shiro Hime-Miko?” Phi Linh kiên nhẫn hỏi.

“Alice Louise, cô ta là một vụ nữ cũng như là một phù thủy, cô ta cực kỳ mạnh nhưng cơ thể lại cực kỳ yếu, bản thân cô ta hiện tại chỉ tầm 23-24 tuổi nhưng đã trải qua việc lớn lên chỉ được chăm sóc trên giường mà thôi.” Zola chỉ miêu tả như thế là đủ. Zola còn bổ sung là Alice là người Anh và hiện tại trụ sở của Witengamot tương tự với ‘Copper Black Cross’ là hiệp hội pháp sư đang ở tại London.

Vì thế Phi Linh, Eriserine và Illyasviel chuẩn bị khởi hành đến Anh để gặp được Alice.

Vì phía Campione thứ bảy vừa mới được nhận danh hiệu ngày hôm qua, Godou đã trở về bên Nhật Bản khi cậu đã hết việc và cũng để tránh những rắc rối khác.

Erica cũng quay về trụ sở của ‘Copper Black Cross’ để báo cáo tình hình.

Mở công dịch chuyển, Phi Linh và vợ con mình thẳng tiến đến Anh Quốc. Zola lại tiếp tục một mình với chú mèo đen của mình.

“Thời thế có vẻ lại thay đổi rồi...” Zola thầm lẩm bẩm.

10h, London, Anh Quốc.

Zola không hề cho địa chỉ rõ ràng nên tìm kiếm cũng khá là khó.

Nhưng may mắn là Zola đã gửi cho Alice thông tin về việc Phi Linh đang trên đường đến chỗ cô. Alice cảm thấy khá là hứng thú với những vị khách theo miêu tả của Zola, ‘đến từ thế giới khác’ làm nhiều người tò mò đấy.

Và ngẫu nhiên mà người của Witengamot. Người đến là trợ lý của công chúa Alice, Ericson. Trên đường đi, cô trợ lý này nhìn chăm chăm ba người như những động vật nguy hiểm, nhưng mà do lời của công chúa Alice là mời ba người đến. Hơn nữa người thành niên trong ba người này có ý định trở thành một Vương mới, chỉ vừa có một người trở thành Thất Vương, Kusanagi Godou. Vậy mà lại muốn có một Bát Vương nữa sao?

Đến được trụ sở chính của Witengamot, nơi đó là Hamstead, là một khu nhà cấp cao uy tín tại London.

Tại một góc của Hamstead có một dinh thự có dáng vẻ như một tòa lâu đài cổ. Có một khu vườn rộng lớn, tòa nhà 4 tầng cùng với 4 tòa tháp... Trông nó thật hùng vĩ.

Ericson dẫn đường cho ba người. Dù sao cũng không quá tin tưởng vào ba người nên cô trợ lý bắt đầu có chút dấu hiệu không bình thường.

“...Này Ericson-dono, tôi có cảm giác cô đang cố tình dẫn đường đến một nơi khá là lạ so với nơi để công chúa Alice nghỉ ngơi và làm việc sao?” Phi Linh nhíu mày và hỏi. Dù không thân quen về địa điểm kiến trúc nơi đây nhưng cậu vẫn đoán ra có mấy phần không ổn, Eriserine dư sức biết việc này nhưng vẫn im lặng suốt buổi, Illyasviel nghe mà ngó người nhìn cô trợ lý.

“...Nói chính xác hơn là ba người quá nguy hiểm để có thể để công chúa ở gần ba người.” Ericson nói. Quan tâm là tốt nhưng thể hiện nhầm lúc thì lại sinh ra hiểu lầm.

“Đây là ý của cô bé Alice sao?” Phi Linh nói.

“Cô bé? Thật là xác xược khi gọi công chúa như thế!” Thái độ của Ericson có phần khó chịu khi Phi Linh nói thế. Nhưng cô vẫn chưa có động thái gì khác.

“Cô gái, ta chỉ muốn một sự hợp tác trong hòa bình, đừng khơi nguồn một cuộc chiến có nguy cơ khiến cô bé Alice kia phải mất mạng đấy.” Thật vậy, Phi Linh không hề muốn vậy, nhưng không hề ngăn việc này, dù sao cậu cần là Alice cung cấp thông tin về Tà Thần xuất hiện ở những nơi nào để cậu có thể hạ sát.

“...” Ericson không hề đáp lại.

“Được thôi, kiên nhẫn của ta là có hạn. Nếu cô muốn thấy một thứ gì đó chứng minh sức mạnh của ta có thể giết được Tà Thần...” Phi Linh âm trầm nói. Sau đó cậu sử dụng ma lực của Chén Thánh và biến toàn bộ khung cảnh tầng hầm của trụ sở trở thành một khu vực hoang vu, Phi Linh mở ra [Cổ Hũu Kết Giới], [Hoàng Kim Giới] mà cậu đã từng thấy của Godou. Toàn bộ khung cảnh là một màu vàng kim, kiếm hoàng kiếm hàng ngàn hàng vạn thanh cắm trên mặt đất, và lơ lửng trên không.

“Đ....Đây là.....” Ericson không ngừng lắp bắp nói, cả người cô run rẩy.

“Phải đấy. [Hoàng Kim Giới] của tên nhóc kia. Tuy ta chỉ tái tạo lại, nhưng có khi nó còn mạnh hơn cả bản gốc đấy.” Phi Linh nói. Đơn giản là Phi Linh dùng [Khởi Nguyên] để tái tạo lại [Hoàng Kim Giới] cũng không có gì khó.

Thuần là dọa nạt thôi, Phi Linh đã dừng lại và không khóe nếu tiếp tục sẽ có án mạng đấy.

Áp lực của Quyền Năng lên người thường khó mà tả được và Nhân Loại không thể chịu được.

“Tốt, thế cô có thể dẫn ta đến chỗ của Alice rồi chứ?” Phi Linh cười nói như chưa có chuyện gì xảy ra.

Alice có thể thấy được [Hoàng Kim Giới] bởi vì cô là một Hime-Miko, cho nên cô cũng nhanh chóng dặn Ericson không nên trêu tức Phi Linh. Sức mạnh của Phi Linh thậm chí còn chưa phải là một Campione liền có thể trưng ra một [Cố Hữu Kết Giới], đây nào có bình thường. Và cô lúc này cũng tin rằng Zola vì sao không hề muốn nhận một món đồ trao đổi của Phi Linh khi cậu lấy thông tin của mình.

Quá nguy hiểm!

Chỉ nhiều đó chữ hiện lên trong đầu cô, với tính cách trong sáng của mình, cô chưa bao giờ nghĩ đến việc lại xảy ra. Cơ bản là cô chưa gặp qua, ngay cả khi cô quen biết một Campione.

Trực thuộc Anh Quốc là Black Prince Alec, một Campione. Hay còn có tên thật là Alexander Gascoigne là một đối thủ chính trị của Alice.

Cũng may mắn rằng vì Alec không có ở đây, bởi vì với tính cách thô bạo của anh ta, sẽ có thể gây ra xung đột kể cả khi anh ta vô cùng thông minh để trở thành đối thủ của cô.

Cuối cùng cũng được chính thức dẫn đến địa điểm chính xác, nơi đó là khu vườn mà đã đề cập khiến người cảm nhận được sự mát mẻ, một cô gái với mái tóc dài màu vàng nhạt, thân hình đang ngồi trên chiếc ghế dựa bằng gỗ trước một chiếc bàn tròn nhỏ dùng để uống trà cùng người khác đặt tại giữa khu vườn sinh học này. Sắc mặt của cô có phần nào đó không tốt lắm.

Cô mặc một đồ khá giản dị với bộ váy dài phần trên là bộ áo có cổ dài tay với cổ tay viền tinh tế, trên ngực được đan những viền uốn lượn nhìn vào như tưởng rằng có những đóa hoa nương theo đường nút mà đi xuống hết phần ngực. Màu tóc phản ánh sự thanh nhã cũng với vẻ mặt tuy đã 24 tuổi nhưng vẫn có nét nào đó trẻ con khiến mọi người không thể nào có một ý nghĩ xấu về cô.

Quả thật là một cô gái đẹp với sự thanh khiết và cổ điển của người Anh.

“Xin chào, ba vị đã đến theo như Zola-san đã nói. Thử lỗi cho tôi vì tôi không được tốt để đón ba vị từ xa đến. Mời ba vị ngồi.” Alice lịch sự và nói.

Phi Linh, Eriserine và Illyasviel bước đến và ngồi vào ghế, Phi Linh ngồi đối diện Alice và Eriserine và Illyasviel ngồi hai bên, tổng cộng bốn người ngồi với nhau, con Ericson thì đứng phía sau Alice như một trợ lý thông thường.

“Ericson, rót trà cho ba vị này đi. Đừng xử sự như vừa rồi được chứ?” Alice ngược mặt về phía sau nhìn Ericson và nhờ cô. Ericson nhanh chóng làm theo và rót trà cho Phi Linh và vợ con mình.

“Chúng ta cũng bắt đầu thôi. Như các vị đã biết, tôi là Alice, tu vẫn đặc biệt của Witengamot.” Alice tự giới thiệu một cách từ tốn.

“Cảm ơn vì đã tiếp đón ta và hai người đồng hành của ta, công chúa Alice. Ta là Phi Linh, đây là vợ ta, Eriserine và con gái Illyasviel. Trước khi vào chủ đề chính, ta muốn biết vì sao cô lại nồng hậu với người lạ như chúng ta, đặc biệt là khi biết chúng ta đến từ thế giới khác?” Phi Linh bình thản hỏi.

“...Dĩ nhiên là vì mọi người là người từ bên ngoài sẽ có nhiều điều lạ.” Alice cười hồn nhiên nói.

“Lạ?” Phi Linh nhấn mạnh.

“Phải, các vị đến từ thế giới khác sẽ mang theo nhiều thứ lạ, đặc biệt là tri thức từ bên ngoài. Nếu có thể dùng chúng để phát triển thêm nữa, việc gì không cùng nói chuyện và hợp tác, không phải ba vị muốn thông tin từ tôi sao?” Alice cười.

“Hou~ cô bé muốn gì ở chúng tôi nào?” Phi Linh cười ẩn ý và trong lòng thì tò mò nhìn Alice.

“Zola-san đã nói Phi-san đang có ý định giết Tà Thần để trở thành một Campione, không biết việc này có đúng không?” Alice nghiêm túc hỏi.

“Có thể nó đúng trên một vài nghĩa nào đó. Nhưng đó không phải ý định thực sự của ta.” Phi Linh nghĩ ngợi một chút về việc được tôn sùng với danh hiệu Campione. Tóm gọn là Phi Linh chỉ thu thập tín ngưỡng của Tà Thần để có được cơ thể mới, còn Quyền Năng của Tà Thần cậu không quan tâm, đơn giản là vì cậu vốn đã có chúng rồi, Mô Phỏng Sáng Tinh Đồ và [Khởi Nguyên] sẽ lo toàn bộ mong muốn Quyền Năng.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 317: Cùng Bàn Bạc

Nghe được Phi Linh rằng không phải ý định chính là trở thành Campione khi giết Tà Thần, như vậy khiến cô vài phần tò mò hơn.

“Về phần ý định của ta thì cô bé có thể không cần biết.” Phi Linh nhấn mạnh việc này không phải chuyện của Alice và cả Witenagemot

“V...Vậy sao. Đáng tiếc quá!” Nói vài câu mà trà đã nhanh hết, Ericson nâng ấm trà và rót trà thêm cho bốn người.

Alice có phần tò mò về Phi Linh, Eriserine thì không thể nói được, cảm giác khiến cho cô không muốn hiểu và không muốn gặp. Illyasviel thậm chí còn mạnh hơn cả cô về mặt tâm linh sở trường của mình nữa. Và về Phi Linh, cô cũng không thể nào đọc được suy nghĩ của cậu. Thông thường không phải vu nữ hay phù thủy nào cũng có khả năng tâm linh hơn nữa là biến thể của khả năng tâm linh.

Mà cũng đúng thôi, Alice không thể đọc được bởi vì cô chưa hiểu rõ về Phi Linh, một người tài năng như cô cũng không thể nào hiểu rõ một người khi mới gặp lần đầu được.

“Đáng tiếc hay không không quan trọng bằng việc ta có giết bao nhiêu Tà Thần để giúp Nhân Loại hay không?” Phi Linh cười. Nghe được điều này không mấy làm Alice bất ngờ vì cô đã chứng kiến sức mạnh của cậu vừa lúc nãy rồi.

“Nyu-----” Alice khựng người lại khi Phi Linh đề cập đến điều này. Thấy Alice bị bắt trúng bài, Phi Linh nói tiếp.

“Miễn là cô có thông tin liên tục về Tà Thần, liền cứ giao cho tôi. Việc xử lý chúng tôi sẽ chịu trách nhiệm. Được chứ? Còn muốn trao đổi gì không?” Phi Linh cười nói.

“Thứ lỗi cho tôi, Phi-san. Anh không thấy thật không phải khi bắt tôi phải lao lực như vậy để tìm Tà Thần sao?” Alice đáp trả.

(VẬY THÌ xem anh sẽ trả lời thế nào đây? Ít nhất có thể kéo người này về cũng làm cho chi nhánh Witenagmot có được một Campione nói riêng và cả Anh Quốc sẽ có hai Campione nói chung rồi....)

Trong đầu Alice thầm nghĩ về kế hoạch này.

“Ý cô nói là sức khỏe không bảo đảm sao?” Phi Linh hí mắt lại tỏ ra mình đang tập trung suy nghĩ đánh lừa Alice.

“Đúng vậy, anh thừa biết cơ thể tôi không được khỏe cơ mà.” Alice nhấn mạnh.

Vì trong cuộc nói chuyện này đã lên đến việc tranh luận hợp tác rồi, nên Illyasviel không tiện xen vào, Eriserine từ lúc đầu không có ý định tham gia trận đấu võ miệng này.

“...” Phi Linh yên lặng chưa đưa ra quyết định, Alice tâm cơ cũng không hề yếu. Cô kiên nhẫn đợi lựa chọn tiếp theo của Phi Linh.

Vì là đang cạnh tranh nên kiên trì là cần thiết, nên không ai nóng nảy cả.

Mọi người trong lúc suy nghĩ ai cũng lần lượt nâng tách trà lên và nhâm nhi món trà hảo hạng của công chúa Alice.

Zabuun Zabuun-----

Âm thanh yên lặng chỉ có tiếng rót trà của Ericson vang lên và luồng gió thổi quá làm dịu không khí đến yên bình.

Illyasviel có phần khẩn trương khi trông thấy mọi người đều bình thản đến thế, cô bé liếc tới liếc lui cả hai phía, Phi Linh và Alice như hai đối thủ vậy.

Ko-

Phi Linh đặt tách trà xuống và nhìn Alice.

“VẬY....”

Phi Linh dự định đưa ra quyết định.

“...vậy ta sẽ giúp cô chữa.” Phi Linh nói ra, Alice đơ người, cô tưởng rằng Phi Linh quyết định cái gì đó khó khăn, bởi vì cơ thể bẩm sinh đã yếu không thể nào chữa lành được, trừ khi có một loại Quyền Năng nào đó có khả năng chữa trị mọi vết thương dù bẩm sinh hay không. Không lẽ Phi Linh cũng có loại này năng lực, thế giới bên ngoài khiến cô càng tò mò.

“Anh có năng lực đó sao? Khó tin quá đấy, ngay cả khi anh là người từ bên ngoài cũng khó có được khả năng...” Alice suy luận một chút.

“Không cần biết nhiều, chỉ cần ta giúp cô chữa khỏi đồng thời cô đưa ta thông tin, chỉ nhiều đó thì cả cô và Nhân Loại đã được cái giá hời rồi, phải không?”

Phi Linh nói không sai, Tà Thần hóa thân thành thiên tai khiến cho Nhân Loại phải hứng chịu, nếu không có các Campione đứng ra bảo vệ thì sẽ còn ra sao? Và nếu chữa trị cho Alice tức là Phi Linh lấy hợp tác với Alice và cũng như tiêu diệt Tà Thần để cứu lấy Nhân Loại, một công như hai việc. Như vậy là quá tiện nghi cho thế giới này rồi. Nhưng mà Alice lại nghĩ khác----

“Như vậy không lẽ anh muốn lấy hết toàn bộ Quyền Năng sao? Như thế sẽ gây huyên náo đến các chi hội đồng khác...” Alice nói.

“Yên tâm, thế giới này đã ở bờ vực hủy diệt rồi. Hơn nữa, ta sẽ không để nó cứ thế mà hủy diệt như vậy. Nếu ta hoàn thành mục đích của mình, thế giới này ta sẽ giúp nó vận hành tốt đẹp như bao thế giới khác.” Phi Linh giơ tay lên can ngăn Alice nói tiếp.

“Xạo!” Alice không tin, dù có Tà Thần cũng không thể, huống chi Phi Linh là một cái Nhân Loại, làm sao có thể tái tạo lại Quy Luật của một thế giới.

“...Ma~ được hay không tại sao cô không thử đặt cược một chút? Lời ta nói nhất định ta sẽ làm dù sao đây cũng là có lợi cho thế giới này rồi. Nếu kéo dài thời gian, có khi không biết tương lai sẽ trở thành cái gì.” Phi Linh nói.

“...Được. Nhưng ít nhất anh trở thành Campione thì phải theo phe của Anh Quốc chúng tôi.” Alice chỉ có thể nói được nhiều đó và chỉ tay về phía Phi Linh đồng thời đó cũng là dấu hiệu cho biết cô chưa chịu thua, bởi vì chưa có thông tin rõ ràng về Phi Linh nên cô vẫn chưa thể phát huy hết tài năng phản biện của mình.

“Cái tùy cô thôi. Chuyện đó không quan trọng với ta. Cứ gọi ta khi nào có thông tin mới về Tà Thần....À, có thể cho ta biết thêm thông tin về các Campione khác chứ?” Phi Linh nhúng vai sau đó chợt nhớ ra một chuyện và nói thẳng với Alice.

“Các Campione khác sao? Cũng được thời gian gần đây không có gì để suy nghĩ cả, nói chuyện với 3 người một chút cũng được.” Dù sao cô cũng cất công để đối diện ba vị khách này thì cô cũng nên trò chuyện lâu một chút. Thông thường cô không hề ra ngoài nhiều, bởi vì sức khỏe không được tốt nên cô chỉ dùng năng lực tâm linh của mình để giao tiếp và tương tác với mọi người.

Tổng cộng có bảy Campione, tính luôn anh chàng Kusanagi Godou vừa mới trở thành Campione ngày hôm qua. Sáu người khác là, Châu Á ba người, một người Trung Quốc, một người Ấn Độ. Ở Bắc Mỹ cũng có một người và Châu Âu có 4 người, một người Hungary, một người Italy, một người Hung và cuối cùng là Anh Quốc.

“Hou~ thì ra cô bé kéo tôi về Anh Quốc là tạo thế mạnh cho đất nước của mình sao? Quả là một người yêu nước!” Phi Linh cười. Thiết nghĩ, Phi Linh đã không bận tâm mình là người nước gì nữa rồi, cơ bản cậu chỉ lấy quốc tịch là người Nhật mà thôi.

“Chúng ta phải tránh gây sự với các Campione khác, mỗi một nước có Campione chống lưng là đã có thể coi là một đất nước mạnh về quân sự rồi. Sức mạnh của Campione chính là Quyền Năng của Thần Linh.” Alice nói.

Với sức mạnh như vậy, đều có thể khơi mào cho chiến tranh.

Vài ngày sau, thời gian vào khoảng một tuần. Alice đã sử dụng năng lực tiên đoán tương lai của mình nhằm dự đoán trước những chuyện mà Tà Thần sẽ làm.

Vì Alice không thể kết nối đến Phi Linh thông qua thần giao cách cảm, cô đành phải bảo Ericson mời Phi Linh đến.

“Thật đấy! Tại sao tôi lại không thể liên hệ với anh được cơ chứ?!” Alice nâng tách trà lên, địa điểm vẫn tại khu vườn tại dinh thự của Alice.

“Thứ lỗi, ta vẫn quen đề phòng xung quanh nên đã tạo lớp kết giới ngăn cách mọi thứ. Thế, cô có tin tức gì sao? Cũng được 1 tuần rồi đấy nhì.” Phi Linh nói, Eriserine và Illyasviel lần này không tham gia, ba người tuy là được Alice cho ở tại dinh thự của mình nhưng hai người kia lại đi chơi ở bên ngoài rồi.

“Ừm, không sao. Thế này tôi cũng tiện nói chuyện hơn.” Alice gật đầu.

“VẬY...” Cả hai người cùng nói, nhận ra đối phương muốn nói gì đó nên hai người đều nhường nhau.

“Anh cứ nói đi.”

“Không, cô cứ nói đi. Lady First.” Phi Linh nhường lại quyền nói trước cho Alice. Cô gật đầu và nói.

“Vừa nãy tôi đã sử dụng tiên đoán tương lai để tìm hành tung của Tà Thần. Có vẻ Tà Thần Athena đang muốn tìm lại Gorgoneion của bà ta để khôi phục sức mạnh của mình. Tôi nói nhiều đó thôi. Tới lượt anh.” Alice nhắm hờ đôi mắt và nói.

“Ừ, vậy cô bé có thể đưa ta đến phòng cô được chứ?”

“HẾ? Anh đang nói cái vậy?! Tại sao lại muốn đến phòng của tôi? Tôi nói chuyện với anh ở đây là được rồi.” Alice liền đáp lại và không nhún nhường.

“Không đến được phòng cô thế làm sao chữa bệnh cho cô đây?” Phi Linh cười, Alice lông mày mỏng chau lại. Thấy vậy, Phi Linh nói tiếp.

“Cô bé nghĩ có thể qua mắt được ta sao? Thế thân tạo ra nhờ ma lực không phải chuyện khó. Cơ thể cô bé đã yếu đuối như lời của cô khiến ta nghĩ ngại lâu rồi. Bấm sinh yếu ớt làm sao có thể di chuyển dễ dàng mà ra được khu vườn này, dinh thự của cô cũng khá rộng đấy cô biết chứ?”

Phi Linh mỉm cười nhẹ. Dường như cậu nói đúng, Alice im lặng một chút, sau đó cô nói.

“Quả thật không qua mắt được anh, có lẽ hai người kia cũng biết rồi nhỉ, vì thế mới để cuộc nói chuyện này chỉ riêng tôi và anh.” Alice mỉm cười

nói thay vì tức giận hay buồn bã.

“Không, vợ con ta tuy biết được nhưng không hề có ý định đó, chỉ đơn họ muốn đi chơi thôi, tính khí khá thất thường mà.” Phi Linh nói.

“Là công chúa, cô bé nên thể hiện một chút việc tôn trọng đối tác chứ.” Phi Linh nhẹ cười một cái cho thấy cậu đang nói đùa, Alice nhận ra đó là trò đùa nên cười nhẹ theo.

“Không ngờ tính cách của anh khá khác so với anh ta nhưng lại có cái nhìn quan tâm đến tôi như nhau vậy đấy.” Alice nói.

“Ai cơ?” Phi Linh tò mò.

“Một người bạn thân thiết đồng thời cũng là đối thủ của tôi. Sau này anh sẽ gặp được anh ta thôi.” Alice nâng tách trà và nhìn vào làn sóng lay động liên tục khi cô tác dụng nhẹ một lực lên tách trà khiến nước bên trong bị tác dụng lực.

“Nào, đưa ta đến phòng cô đi. Ta sẽ giúp đi ra ngoài căn phòng của mình bằng chính đôi chân vốn có của mình...” Phi Linh nói.

-- haizz dc vài ngày cmt nhiệt lại hết cmt

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 318: Kẻ Ngốc

Trong căn phòng ngủ trên tầng 4 của tòa nhà, nơi giới hạn nghiêm ngặt với tất cả người hầu trừ vài trường hợp đặc biệt, Alice đang mặc một cái áo ngủ dài quý phái và nằm trên chiếc giường ngủ xa hoa.

“Hừm...liệu ta có nên nhắm mắt lại không nhỉ?” Phi Linh trong khi theo Alice và phòng mà nói.

“Anh đúng lịch sự thật đấy, khác xa người bạn ngốc của tôi. Anh ta thậm chí hết lần này đến lần khác vào của tôi một cách tùy tiện. Khiến tôi không nói nổi mà.” Alice nói. Alice thực sự đang nằm trên chiếc giường mà ngủ say và chỉ có thể thân của cô nói chuyện với Phi Linh.

“Tùy cô nghĩ sao cũng được, ta tôn trọng phụ nữ, có lẽ vậy....” Phi Linh chợt cảm thấy tội lỗi khi nói điều này.

“Để tôi dùng cơ thể thật để nói chuyện với anh vậy, mặc dù hơi khó khăn...” Alice giọng có phần tấm ngút dần.

“Không cần, đợi một lát nữa cô cũng không cần dùng thể thân nữa đâu.” Phi Linh dịu cười một cái sau đó đến kế bên giường, nơi Alice thật đang say ngủ với chiếc chăn đắp trên người. Làn da tái nhợt cả cơ thể mảnh khảnh nhìn mà phát đau thay.

“Cô bé cứ việc nghỉ ngơi nếu muốn trong lúc chữa trị. Mà chẳng mất bao lâu đâu. Haha...” Phi Linh gãi đầu cười. Sau đó Phi Linh đưa tay đặt lên vầng trán trắng mút mịn màng của Alice. Bàn tay cậu bắt đầu phát ra ánh hào quang ấm áp, tuy hào quang không phát tán quá rộng, nhưng vẫn

bao bọc hết cả chiếc giường. Thế thân của Alice liền mau chóng bị kéo về lại thể xác một cách cưỡng chế.

Alice cảm thấy cơ thể mình dần được khá hơn, cảm giác mệt mỏi và thiếu sức cùng với đau đớn của bệnh tật dần dần tan biến khỏi cảm giác của cô. Từ lâu việc mở mắt ra để nhìn thấy phòng ngủ của mình cũng đã là rất khó khăn rồi. Giờ đây, việc đó đối với cô lại không hề khó nữa. Cô nhìn và không cảm thấy mệt mỏi khi mình làm việc này. Và cô nhìn về phía Phi Linh đang ở ngay kế bên mình, hòa quang tỏa ra bao bọc lấy chiếc giường, cô cảm thấy ấm áp như mình tận hưởng một ngày nắng xuân vậy, cảm giác rất tươi mới và tràn đầy sức sống.

“Kami-sama...” Alice không thẹn mà thốt lên, lúc này trong mắt cô, Phi Linh như một vị Thần Linh đang ngay tại đây chữa trị cho cô vậy, cô chưa hề nghĩ mình sẽ thốt lên được từ này trong thế giới chỉ còn Dị Thần mà thôi.

Thực tế, Dị Thần là chính các vị Thần Linh đó, nhưng do tín ngưỡng của họ không còn, hay nói đúng hơn là Nhân Loại phản bội họ. Có thể nói như thế này, Dị Thần được sinh ra do sự đi ngược lại của tín ngưỡng của họ, bởi vì dục vọng của Nhân Loại không được đáp ứng.

Mà Phi Linh ở đây mang cho cô cảm giác mình đang tận mắt nhìn thấy một vị Thần không hề có dính chút nào dục vọng của Nhân Loại tại nơi này.

“Thần sao...” Phi Linh lăm bắm với vẻ mặt khá buồn khi nghe Alice nhìn mình với một cặp mắt đầy suy nghĩ kia.

Chỉ khoảng một phút sau.

Phi Linh dừng việc chữa trị cho Alice. Phi Linh rời khỏi phòng mà không nói câu gì nữa. Alice một lúc nghỉ ngơi lại tỉnh dậy, cô mở mắt ra và cảm thấy cơ thể mình không còn như xưa, 24 năm cuộc đời cô chỉ có thể lớn lên trên giường.

Alice thực sự đã có thể ngồi dậy và không cần phải cố gắng gượng dậy. Nước mắt cô bắt đầu ứa ra và chảy dài trên làn da đã đổi thay, hồng nhuận hơn và có sức sống hơn.

Alice tuy mưu mẹo và thông minh, bên ngoài thì tỏ ra thánh khiết nhưng cô vẫn là một cô gái, đặc biệt là cơ thể như vậy thì đây là điều tuyệt vời hơn bao giờ hết đối với cô.

Cô lật chiếc chăn của mình ra và để lộ ra cơ thể mảnh khảnh của mình trong bộ đồ ngủ dài quý phái. Cô đặt chân xuống đất, sự mừng rỡ và hào hứng ẩn chứa trong từng giọt nước mắt rơi xuống khỏi cằm cô khiến cô không thể không lâm bầm.

“Mình đi được rồi...mình không cần khó nhọc gượng dậy nữa...ừ..ừ...”

....

Phi Linh đứng bên ngoài cánh cửa phòng ngủ của Alice trong lúc tiếng khóc đang vang ra ngoài kể cả cậu cũng nghe, cậu tựa lưng vào cánh cửa và nhìn lên trần nhà. Ánh mắt trông buồn bã.

“Thần....cô bé à, ta chỉ là một tên ngốc kiêu ngạo mất đi thân thể và danh phận thôi...” Phi Linh lầm bầm.

Sau đó cậu rời đi, mở ra cánh cổng dịch chuyển và tiến thẳng đến Nhất Bản theo thông tin mà Alice đã cung cấp cho cậu.

Phi Linh thậm chí không dẫn theo Eriserine và Illyasviel theo cùng, đây là công việc của mình cậu mà thôi, hơn nữa cậu cần là sát Dị Thần thu thập Linh Hồn và tín ngưỡng của họ để bổ tu cơ thể, vì vậy không cần dẫn hai người ấy theo làm gì.

Tại Nhật Bản. Vì đã có vị trí chính xác do Alice cung cấp, Phi Linh cũng nhanh chóng đến mà không phải mò mẫm. Địa điểm là nơi ở của Kusanagi Godou, Campione thứ bảy. Phi Linh nghĩ thầm thực ra đi chuyến này có lẽ chỉ đến để xem thôi. Phi Linh có cảm hứng với Godou cho nên sẽ cho cậu ta một chút thời gian phát triển.

Vì nước Anh bây giờ là buổi sáng khoảng tầm hơn 8h sáng và đối với Nhật Bản đã gần 6h chiều rồi.

“Ồ! Tên nhóc đó đây rồi!... thông tin của cô bé đúng thật!” Phi Linh đang di chuyển trên không trung quan sát, cậu cảm nhận tà khí đang dần chiếm lấy thành phố ngay trước mắt mình. Nhưng nó cũng không đáng nói lắm vì cậu đã nhìn thấy Godou và cô bạn gái Erica trong tầm nhìn của mình.

Phi Linh thả người rơi xuống cây cột đèn gần đó. Phi Linh gọi.

“Này nhóc con, có vẻ nhóc đang gặp rắc rối nhỉ?”

“...” Vì nghe được giọng nói lạ, Godou và Erica nhìn về phía Phi Linh.

“Là anh!!!” Erica thốt lên, tuy một tuần nhưng Illyasviel khiến cô nhớ rất nhiều cho nên hình ảnh Phi Linh cũng có trong trí nhớ cô.

“Cô gái, còn nhớ ta sao? Thôi, chuyện cũ bàn sau đi. Ta có thông tin là Dị Thần Athena Iezpbin đang hoành hành tại nơi này phải không?”

Phi Linh nói.

“Anh làm cái quái gì ở đây? Và tại sao anh lại biết được điều đó?” Erica nghiêm túc nhìn chăm chăm Phi Linh mà hỏi. Godou im lặng lắng nghe.

“Tsk...thay vì hỏi những thứ không đáng nói thì phía kia thành phố đang cần nhóc con kia cứu đấy.” Phi Linh chặc lưỡi và hất cằm về phía thành phố trong khi đang khoanh tay.

Erica bình tĩnh nhìn lại Godou, cậu ta cũng gật đầu đồng ý với Phi Linh, sau đó cả ba người nhanh chóng ra xe của Erica với tài xế là Arianna. Arianna vẫn với tốc độ bàn thờ lái xe thẳng về phía thành phố đang bị bao trùm trong luồng hắc khí mà Athena tỏa ra.

“Trông hai người hí hửng với nhau lúc này quá nhỉ.” Phi Linh ngồi ở ghế trước, Godou và Erica ngồi ghế sau. Phi Linh cười nói.

“C..cái đó là do miễn cưỡng thôi, anh đừng hiểu lầm!” Godou chối cãi.

“Tại sao lại miễn cưỡng? Nụ hôn của em nồng nàn như vậy mà anh nở lòng nào lại nói nó chỉ miễn cưỡng, hơn nữa anh cũng đáp trả lại mà.” Erica ôm lấy tay của Godou, bộ ngực của ép vào tay cậu ta. Phi Linh ha hả cười thấy phản ứng của hai cô cậu làm mình khoay khoả hơn một chút.

Bên ngoài chiếc xe hơi lại xuất hiện vài con cú đêm bay theo chiếc xe, theo Erica thì đó là thuộc hạ của Athena.

“Không phải Athena là Nữ Thần Trí Tuệ sao?” Godou nhìn Erica mà hỏi. Trong lúc đó Erica nâng tay lên và bắt đầu tiến gần lại Godou, hai mặt khá gần nhau rồi.

“Câu chuyện về Thần Thánh rất sâu xa và phức tạp thế nên để em tiếp tục công việc còn dang dở nhé. Biết về Athena càng nhiều càng tốt.”

“Ngay lúc này sao?” Godou nhìn Erica và nói rồi liếc mắt về phía Phi Linh ở ngay phía trên. Ý bảo rằng có Phi Linh ở đây nên không tiện cho

việc hôn hít.

“Đừng để ý đến ta, nếu thấy phiền thì ta có thể đi nơi khác để cho hai người thuận tiện tình tình ý ý với nhau.” Phi Linh quan sát phía sau thông qua kính chiếu hậu đặt trên trần xe và nói.

“Nơi khác?” Godou khó hiểu hỏi. Và cậu cũng không có thời gian nghĩ ngợi thì Phi Linh đã mở cửa xe hơi ra, gió từ bên ngoài thổi vào vì tốc độ quá nhanh.

“Khoan đã!! Không cần phải làm vậy đâu!” Godou giật mình khi tưởng rằng Phi Linh có ý định nhảy ra khỏi xe để hai người có thể thỏa sức thực hiện công việc của mình.

Dou----

Phi Linh nắm lấy cạnh của trần xe và tung người lộn một cái lên phía trên nóc của chiếc xe hơi, cánh cửa cũng bị đóng lại ngay sau đó.

“Trên này quả là mát hơn đây!!!” Phi Linh mặc sức hô hoán một cách tự do.

Nhận ra Phi Linh chỉ nhảy lên trần xe nên Godou bớt hoảng hồn, Erica tạm dừng thời gian và truyền thông tin cho Godou thông qua “hôn” thì điện thoại reo lên hoãn việc sắp làm lại-----

“Oi~ hai người còn chưa xong nữa hả?” Phi Linh đợi một chút, tưởng rằng hôn sẽ không quá lâu, dù sao hôn cũng phải lấy hơi nữa mà. Cậu cúi đầu xuống nhìn ngược Godou và Erica trong khi đang ở trên trần xe. Cậu thấy Godou đang cầm điện thoại và nói chuyện với ai đó.

Kon kon-----

Vì có vẻ Godou không nghe thấy nên Phi Linh gõ cửa kính của cánh cửa. Godou nhận ra và mở cửa kính và hỏi.

“Chuyện gì vậy?”

“À, hai người tình tứ lâu quá nên ta tự hỏi không biết hai người xong chưa thôi.”

“Thậm chí còn chưa làm gì nữa đấy!!!” Erica nói. Vì cuộc điện thoại mà hai người không thể làm được.

“Ờ vậy à. Thế thì cứ tiếp tục đi. Cô tài xế “xe đưa” ời, mau mau lái xe nhanh thêm tí nữa đi, trên này gió phê đấy.” Phi Linh cười và hướng lời mình về Arianna đang lấy xe.

“Hai hai~ có ngay.” Tự tin về khả năng lái xe thần thánh của mình, và được người khác ca ngợi nữa thì cô nàng hầu gái chuyển sang chế độ “Ma tốc độ” và tăng tốc hơn nữa.

“Như vậy đi!!” Phi Linh đột nhiên lại lên cơn hưng phấn như đang hút cần vậy. Chắc là tại stress lâu ngày nên cậu mới có dịp xả một chút ấy mà.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 319: Hội Ngộ Cùng Hắc Hoàng Tử

Vì lái xe kinh hồn quá nên chiếc xe của Erica sau vụ này phải đi tu sửa rồi, đến quảng đường bị chặn lại bởi xe ở phía trước nên Godou và Erica phải chạy đến địa điểm họ cần đến.

Phi Linh chọn đi trước xem xét tình hình, cậu lướt đi nhanh hơn một cơn gió và có mặt tại ngôi đền của Hime-Miko Yuri Mariya.

Nhưng lúc này đã trễ vài giây, Athena có vẻ đã phá được kết giới phòng ngự của ngôi đền và tấn công Yuri để đoạt lại mề đay Gorgoneion.

Yuri Mariya là một cô vu nữ của ngôi đền này, mái tóc màu đen nâu nhẹ và đôi mắt màu nâu.

Ngoài cô gái Yuri là vu nữ mặc trang phục của vu nữ Phi Linh nhìn là biết còn cô một cô gái khác với mái tóc đuôi ngựa màu bạc cũng ở đó và cô ta có lẽ vừa cứu Yuri.

“Ồ, không ngờ cô gái kia lại là Athena. Eri có vẻ không thích cô nàng này may mà không mang cô ấy theo.” Phi Linh nhận ra Athena chính là vị Thần đầu tiên mình gặp tại nơi này. Athena chính là cô gái tóc ngắn màu trắng xám kia.

Sau khi Athena khởi động Gorgoneion thì cả người cô ta được bao phủ bởi luồng hắc khí khiến người khác khó chịu. Một luồng hơi khí dần trải rộng bao phủ cả ngôi đền. Yuri không kịp tránh đã bị vướng vào trong và cô gái tóc bạc kia thì cơ thể nhanh nhẹn đã tránh được.

“Khí độc?” Phi Linh trông thấy Yuri có vấn đề ngay khi tiếp xúc với đám khói liền biết là khói độc.

Athena có được ngoại hình mới sau khi biến hình hoành tráng kia. Với dáng người cao mảnh khảnh của thiếu nữ, giọng nói cũng trưởng thành hơn và mái tóc trắng xám dài hơn. Trang phục cũng đổi thành một bộ váy dài hở một vai màu trắng.

Mĩ nhân mang danh Dị Thần Athena.

Yuri tuy có trung khói độc nhưng vẫn gượng dậy một lúc thì không trụ vững mà ngã xuống, Godou dùng hiện thân của ‘Gió’ để đến kịp thời đỡ lấy cô.

“Hừm...xem ra vẫn phải cho tên nhóc này thể hiện rồi...” Phi Linh lăm băm và ngồi trên một cành cây được che khá kín đáo nên không ai thấy cậu cả.

Và trận chiến của Godou và Athena không kéo dài lâu lắm, phần lợi thế ngay từ đầu đã nghiêng về Godou với [Hoàng Kim Giới] và kiến thức của Erica.

Athena tuy không chết nhưng bị đoạt lại mẽ đay Gorgoneion cũng coi như mất đi khá lớn sức mạnh và cô ta bây giờ không còn có thể đánh lại Godou nữa.

Thay vì giết Athena, Godou đã tha cho cô và bắt cô rời khỏi Nhật Bản.

Phi Linh cũng không còn việc, Athena không phải đối tượng cậu nên giết, có vẻ cô ta không nguy hiểm lắm. Hơn nữa, Phi Linh nhận thấy Athena có chút hứng thú với Godou nên sẽ để Godou nhận trách nhiệm kiểm chế Athena cũng được.

Phi Linh quay trở lại Anh Quốc và điều cậu đoán trước cũng xảy ra---- bị Eriserine quở trách vì không mang cô theo, dĩ nhiên cô chỉ nói thôi chứ không hề làm gì cả, bởi vì cô thừa biết vì sao cậu làm vậy.

“Vậy là anh không hề giết Athena...” Alice vẫn ngồi tại khu vườn khi nói chuyện với Phi Linh, cô cảm thấy vô cùng biết ơn Phi Linh nhưng chuyện này không liên quan đến chuyện đó nên cô không thể không nói được.

Alice đã có thể làm mọi thứ bằng chính cơ thể của mình, khi thấy được Alice không dùng thể thân, Illyasviel cảm thấy mừng vì điều này. Bởi vì hầu hết người hầu,...trong dinh thự của Alice chưa hề biết cô sử dụng thể thân thay cho cơ thể mình mà tương tác với mọi người, nên không thấy có gì lạ.

“Cô đừng nói với anh ta cái này, cái tính như nhược của anh ta chả đổi được đâu.” Eriserine ngồi kế bên Phi Linh nâng tách trà lên và xỏ xiên cậu.

“Ma ma~ không sao. Alice cô thử tìm giúp ta một vài thông tin khác được chứ, lần này tránh không đụng chạm đến các Campione khác đi, lần trước có tên nhóc Godou nên ta cũng không muốn can thiệp.” Phi Linh gãi đầu.

Tuy rằng Alice tin tưởng Phi Linh hơn nhiều nhưng cô không hề hỏi cậu về thân phận, mà Phi Linh cũng không hề muốn trả lời. Nếu nói ra chắc chắn sẽ khiến cậu được tôn sùng, chưa kể đến thế giới này vận hành chính là khi được tôn thờ sẽ trở thành Thần Linh và sau đó sẽ hóa thành Dị Thần mà thôi. Đó là cơ cấu của nơi này rồi, hiểu được bản chất của nó, cậu không hề có ý định đi theo con đường này.

Đơn thuần giết Dị Thần và chiếm lấy Linh Hồn lẫn tín ngưỡng họ từng có sau đó xóa Thần Thoại của họ để họ không thể phục sinh nữa. Cứ như vậy sẽ an toàn mà không hề có chuyện cậu hóa thân thành Dị Thần.

“Anh nghĩ Dị Thần là kéo bánh muốn có là có được hay sao? Ít ra phải kéo dài một thời gian mới có thể tìm ra chứ.” Alice phồng má lên.

“Thế thì đành chịu vậy.” Phi Linh nhún vai.

“...” Vì không có chuyện để nói nên không ai nói gì và tiếp tục dùng trà.

“Oiya~ tôi đến không đúng lúc nhỉ.” Một giọng nói khá lạ của đàn ông phương Tây vang lên. Nghe được giọng nói lạ trừu đối với Alice thì không, mọi người nhìn về phía con đường dẫn đến khu vườn. Một người thanh niên khoảng chừng 27-28 tuổi đi vào khu vườn một cách thản nhiên.

Ngoại hình của người này là một người Anh với mái tóc đen và đôi mắt khá bất cần đời, nước da nhợt nhạt đáng người cao và vững vàng. Anh ta mặc một bộ vest xám thắt cravet và mang giày da rất là lịch sử của một doanh nhân. Cảm xúc trên mặt chỉ một biểu hiện, vô cảm xúc. Anh ta không hề cười khi nói chuyện với Alice mặc dù cách nói chuyện cho thấy hai người đã quen biết lâu rồi.

“Alexander! Sao anh lại đến đây?” Alice ngạc nhiên khi thấy người đàn ông này ở đây. Cô đứng dậy và nói.

“Cô bé quen tên nhóc này sao?” Phi Linh tò mò hỏi, Phi Linh cảm giác được thanh niên tên Alexander này không tầm thường.

Đồng thời Eriserine chặc lưỡi và nói.

“Tên nhóc này...” Ngay cả Illyasviel cũng tương tự thái độ nhìn Illyasviel, nhìn liền biết rằng hai cô gái không thích anh chàng kia.

“....anh ta Alexander hay còn gọi là ‘Hắc hoàng tử Alec’, là đối thủ chính trị của công chúa.”

Ericson nói thay cho Alice. ‘Hắc hoàng tử’ và ‘Bạch công chúa’ hai người đã được gọi như vậy kể từ lâu rồi. Người bạn tri kỷ cô quen 10 năm trước.

“Ồ, thế ra tên nhóc này là Campione của Anh Quốc sao?” Phi Linh ồ lên một cái và nói.

Trong lúc đó thì Alexander đã đến trước bàn của mọi người và đảo mắt lên hết mọi người đánh giá và đưa ánh mắt về phía Alice.

“Trông cô tràn đầy sức sống hơn rồi...Làm sao cô có thể dùng cơ thể thật...” Alexander là một trong số những trường hợp đặc biệt biết được Alice luôn dùng thể thân để tương tác với bên ngoài. Và anh ta cũng là người Alice đã kể với Phi Linh rằng thường xuyên vào phòng ngủ của cô tùy tiện. Ngay khi Alexander nhận ra rằng Alice liền khác với những lần mình nói chuyện trước, anh ta tròn to con mắt ngạc nhiên.

“Anh quên trả lời tôi câu hỏi đấy, Alexander.” Alice nói.

“Ờ...tại tôi vô tình nhìn urGxyzz thấy hai con nhó...” Alexander nhắm một mắt lại và mắt còn lại liếc Eriserine và Illyasviel đang ngồi trên ghế nhưng khi thấy Eriserine liếc mắt hằm hằm nhìn anh ta thì tay khựng lại. Phi Linh tinh ý nhìn là biết Eriserine sáng nay ra ngoài lại gây chuyện rồi, dù sao cậu cũng mới đi được chưa hết một buổi sáng nữa mà, hiện giờ đã là buổi chiều rồi.

“E hừm...hai cô gái này đi vào trong dinh thự của cô nên tôi tò mò thôi. Giờ đến câu hỏi của tôi.” Ngắn gọn anh ta sửa lại cho đúng ý của Eriserine mặc dù cô không hề nói nhưng anh ta không manh động lắm, nói không nhưng thực chất là không dám.

“Anh dự định gọi người ta là nhóc sao? Người ta lớn tuổi hơn anh nhiều đấy!” Alice không nghi ngờ gì đã nhận định không chính thức Phi Linh là Thần rồi, và Thần không ai sống ít hơn trăm năm cả. Vậy thì không phải vợ

con theo lời của Phi Linh cũng phải mấy chục đến mấy trăm, tuy vậy nhưng cô cũng không vô ý tứ khi nói về điều này nên nhanh chóng xin lỗi Eriserine và Illyasviel.

“...” Chứng ra khuôn mặt poker face dù là có chú ý lắng nghe Alice nói nhưng nó cũng khiến người khác nghĩ rằng anh ta đang suy nghĩ “ừ, cứ nói đi ta không quan tâm” vậy đấy.

“Vậy ai trong số những vị khách này là người đã chữa cô được vậy? Không biết là thần thánh phương nào giá lâm?” Lời lẽ của Alexander có phần tọc mạch khiến người ta khó mà ưa được.

“Này, Alexander. Anh biết cách lịch sự với khách của tôi được chứ. Hơn nữa, cơ thể tôi khỏi bệnh là do may mắn thôi.” Alice nói.

“May mắn? Hừm...tôi thì không thấy vậy. Mà thôi, cô có vẻ như đã thay đổi một chút so với những lần trước rồi nhỉ. Được sống lại đúng là có khác!” Alexander nói. Sau đó anh ta quay lưng rời đi.

Để lại cho khu vườn không khí yên lặng mất hứng. Alice nhìn bóng lưng Alexander bước đi rồi ngồi xuống.

“Xin lỗi mọi người. Anh ta vốn không phải như vậy đâu. Đột nhiên lại...”

“Ai da~ ta thấy trông hai người thân thiết quá đấy chứ.” Phi Linh ưỡn người lên và nói với giọng thoải mái vì vừa mới được giãn cơ.

“Ế?! Làm gì có chuyện đó! Chắc vậy....” Alice phản bác ngay nhưng lại thắc mắc bởi vì mình cũng không chắc lắm.

“Không phải hai người quen biết lâu rồi sao? Với lại ta cũng thấy cô bé và nhóc kia khá là hợp nhau mà.” Phi Linh nói. Illyasviel cũng gật đầu đồng ý, Eriserine tiếp tục dùng trà và nghe mọi chuyện.

“Xin đừng gán ghép chúng tôi như vậy. Anh cũng quá trẻ con rồi! *ha*”
Mặc dù là một người phụ nữ của Anh Quốc, cô không cho phép mình thể hiện sự chán nản hay bất kỳ điều gì thông qua cái thở dài nhưng giờ cô lại thở dài một tiếng. Đây cũng là đặc trưng của quý tộc Anh Quốc rồi.

“Vậy cô bé kể chuyện của cô với tên nhóc đó chứ? Bọn ta đang lắng tai mà nghe đây. Haha...” Phi Linh bắt đầu trêu chọc.

“Và điều kiện cho việc đó là anh sẽ kể cho tôi vài thứ bên ngoài chứ?”
Alice cho Phi Linh một cú phản dame. Phi Linh đành không tiếp chiêu của Alice.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 320: Tiến Hành Sát Thần

Buổi tiệc trà kéo dài đến gần tối thì đến bữa tối của hoàng tộc. Alice đã ăn chung với ba người trong buổi tối này, bởi vì cơ thể đã khỏe rồi nên cô muốn có một bữa ăn bình thường mà mình có thể cùng mọi người ăn cùng nhau rồi.

“Dùng bữa cùng nhau đúng là vui thật!” Alice cười uống ly nước khi mình đã dùng xong bữa ăn.

“Nếu muốn, ta có thể làm cho bữa tối.” Phi Linh nói.

“A! Đúng đấy, lâu rồi Illya không được ăn đồ ăn do Phi Linh làm.” Illyasviel nhảy vào mà làm nũng.

“Rồi rồi...” Phi Linh đáp. Eriserine có vẻ bị phai nhạt. Alice cười rất vui vẻ.

Mau chóng trôi qua ngày hôm đó.

Khả năng tình báo của Alice vô cùng lớn và bao quát trên cả thế giới. Với năng lực linh giác của mình, cô có thể quan sát được hết tình hình xung quanh mà không cần nhích ra khỏi giường một bước nữa. Cái đó là quá khứ, còn lúc này thì cô đã có thể đi lại và nhiều điều khác rồi.

Và thông tin mà cô đưa tới là Campione người Hungary, Sasha Dejanstahl Voban đã khiêu chiến với Campione Kusanagi Godou và đã thua trận vì điều kiện Quyền Năng của mình không cho phép.

Và chuyện đó không đáng nhắc đến lắm, bởi vì dù sao nếu hai bên có xảy ra tranh chấp và dẫn đến chiến tranh thì Anh Quốc cũng nằm bên ngoài

hưởng lợi mà thôi.

Tại thế giới này, thậm chí Nhân Loại không chỉ đối mặt với Dị Thần siêu nhiên và còn phải đối mặt với ham muốn quyền lực của chính họ nữa.

Kể ra cũng đã được vài tháng tính từ mùa xuân Phi Linh và hai vợ con mình đến thế giới này. Quá trình tìm kiếm thông tin rất là thuận lợi, chỉ là chưa có ra tay.

Dự định rằng nếu đã trở thành Campione thứ 8 thì phải làm hoành tráng vào, dù sao cũng sẽ được biết đến mà. Cho nên ngay khi Alice dự đoán sẽ có Perseus xuất hiện tại Italy và sự có mặt của Campione Kusunagi Godou tại đó, Phi Linh quyết định sẽ tham gia vụ này đồng thời chơi lớn một trận, theo cách của Godou, Perseus tuy không phải một Dị Thần ác ôn gì vậy nên Godou sẽ không giết hẳn là xác suất rất cao. Tại đó mà ra tay cướp cơ hội thì chắc sẽ nổi lắm đây.

Ngày xuân lúc Phi Linh đi quan sát tình hình của Athena tại Nhật Bản. Như đã nói, Eriserine và Illyasviel đi ra ngoài và chơi một chút trong khi Phi Linh đang ở ngoài “ngắm cảnh”.

Ngay lúc mà Phi Linh mở cổng dịch chuyển và rời đi Anh Quốc thì Eriserine chặc lưỡi rồi.

“Tsk...Dám bỏ em đi mà không nói sao? Để xem em sẽ cho anh hối hận về điều này.”

Và đây cũng là động lực cho Eriserine quở trách Phi Linh lúc cậu quay về.

Illyasviel thì thắc mắc rằng không biết hiệp hội pháp sư ở Anh Quốc có phải dùng Tháp Đồng Hồ để làm trụ sở hay không bởi vì trong quá khứ tại

thế giới cũ dường như cũng là cùng London này có một học viện dành cho pháp sư.

Và trong lúc đi chơi được một lúc thì cả hai quay về dinh thự của Alice tại phố Hamstead. Nhưng khi sắp bước vào một thanh niên đã đứng trước dinh thự và hai người gặp mặt người này.

Vị này là Alexander như đã nói về mặt vẫn luôn giữ một vẻ poker face kia và ngó nghiêng ngó dọc sau đó thở dài và chỉnh trang lại trang phục một chút rồi lẩm bẩm.

“Cô ta không dùng linh giác để quan sát, đúng là lạ đây.”

Alexander có vẻ cũng phần nào đó quan tâm tới Alice, dù sao đã lâu hai người đã là đồng đội của nhau mà, và còn thêm một người nữa.

Một nửa ngốc nửa bạo lực, một cô nàng chuyên đi gạ gẫm người, nói đến đây chắc có thể đoán được là ai. Đúng là công chúa Alice, Alexander và Diavolo Rosso hay còn có tên là Erica Blandelli đã từng là đồng đội của nhau.

Tuy rằng Alexander và Alice là đối thủ với nhau, họ vẫn giữ cho mình biết đối phương không có mệnh hệ gì nhưng đồng thời cũng tránh không động đến một cọng tóc của đối phương. Quả là một quan hệ phức tạp.

Eriserine và Illyasviel không quan tâm lắm anh chàng này nên tiếp tục đi vào dinh thự.

“Này!”

Alexander vang giọng lên khi thấy nghi ngờ hai người đi vào trong, vì anh ta nhận thấy cả hai vô cùng lạ lẫm nên anh phải làm vậy, tính cách khá kỳ hoặc nhĩ. Vừa không muốn tiếp xúc nhiều nhưng vẫn để ý cho Alice, theo một hướng nào đó thì coi như có chút cái gì đó lạ lạ ở đây.

Và đó là cảnh anh chàng Alexander bị Eriserine “nặn” chỉ trong một đòn thôi anh ta đã khiếp sợ rồi, may là buổi chiều vẫn có thể lết thân lên mà hỏi han Alice được trong khi có mặt của Eriserine ở đó. Tính ra anh chàng cũng can đảm lắm.

Quay lại với hiện tại. Phi Linh lại lừa và bỏ Eriserine ở lại Anh Quốc với Illyasviel và đi đến Italy để đánh với Perseus.

Khi đến Italy, đảo Naples thì mọi thứ đang diễn ra theo dự đoán của Alice rồi. Và còn thêm một việc nữa là trong lần tiên đoán này Alice cũng cho thấy Campione người Ý, Salvatore Doni sẽ giải phóng sức mạnh tích tụ bên trong Heraion của Hera được phong ấn phía dưới đường ngầm Napoli. Thực ra là ‘Bronze Black Cross’ là người nhờ sự giúp của anh ta giải quyết vấn đề tích tụ này nhưng có vẻ như anh ta đã gây chuyện rồi.

Sử dụng Quyền Năng [Silver Arm The Ripper] của mình và phá tan phong ấn của Heraion giải phóng luồng năng lượng tích tụ của cả hòn đảo này. Nguồn năng lượng hóa thân thành một con rồng lôi kéo sự xuất hiện của Perseus.

Ngay khi Phi Linh đến nơi thì Godou vừa mới được Lilianna của ‘Bronze Black Cross’, người mà có mặt trong sự kiện Athena mùa xuân trước là cô gái tóc bạc tại ngôi đền của Hime-Miko Yuri Mariya đã mang cậu ta đi. Athena vừa mới thu hồi năng lượng hình thần nên con rồng, bởi lẽ đây là lãnh địa của cô nên việc thu lại nó là thường tình.

Perseus dường như muốn đấu với Godou một trận, Athena cũng đã theo Godou, cô ta hình như có chút hứng thú về tình cảm với Godou nên quyết định huấn luyện cậu ta và mặc cho Perseus muốn chiến đấu với Godou.

Khi Godou được dẫn đi chỉ còn lại Athena và Perseus. Phi Linh chọn thời điểm này ra tay----

Ngoại hình của Perseus là một anh chàng điển trai tóc màu vàng bộ đồ trắng từ đầu đến chân và thêm một chiếc áo choàng phía sau lưng khiến anh như một vị Anh Hùng. Trên tay còn trang bị một thanh kiếm một lưỡi.

“Tên kia còn chưa ra mặt nữa sao?” Perseus sau khi nhìn phía Godou được đi rồi liếc mắt về phía góc khuất nơi mà Phi Linh đang đứng.

“...” Athena có vẻ cũng phát hiện ra Phi Linh rồi nên cô im lặng nhìn theo hướng mà Perseus đang liếc.

Poku poku----- Một vài âm thanh bước đi từ đôi giày Phi Linh mang vang lên, Phi Linh chậm rãi bước ra khỏi bóng tối.

“Là người?!” Athena bất ngờ thốt lên. Có lẽ cô không ấn tượng mấy về Phi Linh nhưng Eriserine cô lại nhớ rất kỹ, lần trước cũng làm cô kinh hoàng một chập mà.

“Bà biết hắn ta sao?” Perseus nhìn Athena tại phía sau mình và hỏi.

“Làm sao hai người nhận ra ta thế?” Phi Linh hỏi.

“...Sát khí của người phát ra đậm đặc như vậy. Không lẽ ta cảm giác sai sao?” Perseus nhú mày nói. Hắn ta cảm nhận được sát khí vô cùng vô tận phát ra từ vị trí của Phi Linh từ nãy rồi. Athena cũng gật đầu khi Phi Linh nhìn cô.

“Aiya~ tât xấu khó bỏ rồi. Ngại quá!” Phi Linh cười và gãi đầu.

“Người là ai? Tại sao một cái Nhân Loại bình thường có thể phát ra sát khí khiến ta cảm thấy ớn lạnh như vậy?” Perseus liên tiếp cau mày hướng câu một cách khó chịu về phía Phi Linh đang gãi đầu cười kia.

“Đúng thật ta là một cái Nhân Loại thông thường...” Phi Linh nói trong lúc cười.

“Người dám nói láo với ta sao? Có tin ta...” Perseus híp mắt lại đe dọa nhưng lại bị Phi Linh nói tiếp khiến câu nói chưa được hoàn thành của mình cũng không nói được.

“Và cái Nhân Loại tầm thường này sẽ giết người ngay tại đây.” Phi Linh cười một cách tàn độc đến khó tả mà nói. Cậu lấy tay vuốt mái tóc che gần đến mắt của mình lên và lộ ra vầng trán của mình.

Nghe được điều này từ Phi Linh là một cái Nhân Loại theo hăn nhận định nhưng lại không hề làm hăn cảm thấy dễ chịu tí nào với sự khinh thường mà một cảm giác sợ hãi lại thay thế cho điều đó.

“Tên này rốt cuộc là ai?” Perseus lăm bắm nhưng cũng đang hướng câu hỏi về Athena.

“...Ta không biết...” Athena im lặng có phần nhún nhường trước Phi Linh. Bản thân cô đã là hiện thân của cái chết nhưng vẫn không thể chịu đựng cảm giác áp bách của Phi Linh mang lại cho mình, cô chỉ có thể đồ mồ hôi mà quan sát nhất cử nhất động của Phi Linh.

Lúc này tật xấu của Phi Linh lại hiện rõ hơn bao giờ hết, cái vẻ mặt thô bỉ với nụ cười đáng sợ muốn ăn tươi nuốt sống người khác thế kia chứng tỏ Phi Linh đang để bản năng kiểm chế mình.

Za-----

Phi Linh ngay lập tức biến mất trước mặt Athena và Perseus khiến cả hai không theo kịp được tốc độ của cậu. Perseus trừng to con mắt mà nhìn ngay khi Phi Linh vừa xuất hiện ngay trước mặt hăn ta và tung ra một đấm.

Dan-----

Cú đấm này vung ra rung chuyển một vùng đất, oanh bay Perseus đi thẳng một đường với tốc còn nhanh hơn cả gió, dù sao cũng một vị Anh

Hùng được xem là Thần, Perseus sở hữu sức mạnh không kém cạnh gì nhưng người mang danh mạnh mẽ về sức mạnh thể chất, nếu không có sức mạnh thì hẳn không được mệnh danh là Anh Hùng người chuyên giết rồng.

Tốc độ quá nhanh khiến Athena chỉ vừa nhận ra rằng mình đang đối mặt với một Tu La Sát Thần chứ không phải một cái Nhân Loại như vẻ bề ngoài.

“Ta không có ý định gì với cô cả, Athena. Cô nên ở bên tên nhóc kia đi, thế giới này sẽ do ta thay đổi.” Phi Linh liếc mắt nói với Athena sau đó lướt đi trong cơn gió đuổi Perseus đã bị mình đánh bay đi một khá xa rồi.

“...tên này...thật sự là một Đại Ma Vương chứ không phải tương lai sẽ trở thành Ma Vương thông thường như những tên kia nữa rồi....” Athena lăm bằm và nhìn theo hướng mà Perseus bị đánh bay đi.

Phi Linh sắp có được thu hoạch đầu tiên của mình trong quá trình lấy lại thân thể----

:v AE thông cảm. Dạo này ta sinh tật lười toàn ngồi đọc truyện với gaming suốt và cũng đang trong kỳ thi cuối kỳ năm nhất nên ra chương chậm lắm

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 321: Thánh Tổ. Mờ Ám

Perseus bị Phi Linh đánh bay một quãng dài, hắn ta lướt trên mặt nước đến lực tác động thì dừng lại và chìm xuống nước, nhưng hắn nhanh chóng bơi lên khỏi mặt biển.

“*Cough cough*---tên khốn đó là cái thứ gì? It....!” Perseus liên tiếp ho sù sụ và ôm lấy cánh tay bị đánh gãy của hắn và cắn răng chịu đau, thậm chí với tốc độ hồi phục của Thần cũng không hề lành lại sau sự tấn công của Phi Linh.

“...” Yên lặng quan sát vì vẫn cảm thấy sự nguy hiểm đang quanh quẩn xung quanh hắn, Perseus ngay lập tức triệu hồi Pegasus. Một chú ngựa với đôi cánh trắng và hào quang sáng trưng toát ra, bởi là Thánh Thú nên nó tỏa ra một cảm giác mà khó mà nói được.

Phế mất cánh tay khiến Perseus không thể sử dụng được cung của mình mà chỉ có thể cưỡi Pegasus và dùng thanh kiếm một lưỡi của mình.

“Vẫn còn đủ sức triệu hồi Thánh Thú sao?”

Giọng nói của Phi Linh vang vẳng trong khu vực như một con ma đang ám Perseus khiến hắn quay tới quay lui tìm kiếm đồng thời cảnh giác.

“Người rốt cuộc là ai? Giả thần giả quỷ như vậy đáng là anh hùng sao?” Perseus quát lớn.

“Giả thần giả quỷ....nói năng thật buồn cười đấy. Người là Thần đấy. À nên nói là dị bản mới đúng nhỉ. Dị bản do thế giới tạo ra.” Giọng nói vẫn u ám vang lên nhưng không hề thấy chủ nhân đâu cả.

“Cái gì...người tốt cuộc đang ăn nói hàm hồ gì thế hả?”

“Chuyện đó người không cần biết, người sẽ là tên đầu tiên mà Thần Thoại sẽ đi vào lăng quên ngay sau đây thôi.”

“Cái...?!”

Giọng nói âm u của Phi Linh kết thúc thì Perseus quay lại nhìn về một hướng, ngay lập tức đã thấy Phi Linh trước mặt mình và nắm đấm sẵn sàng.

“Thế giới này sẽ tốt hơn nếu ta thay đổi nó...” Phi Linh nói sau đó vung nắm đấm ra và Perseus không còn có thể trở tay ngay tại thời khắc này-----

Sau ngày sự kiện đó. Bát Vương của Nhân Loại, tân Campione lại được trao cho nhân vật lạ lùng không hề có ai biết đến, Phi Linh đưa mình vào danh sách được nhiều người biết đến, Anh Quốc hiệp hội Witengamot đã tuyên bố Bát Vương Phi Linh trực thuộc, và Anh Quốc đã có thêm một Campione nữa làm cho sức mạnh của họ tăng thêm một phần và cả danh tiếng cũng vậy.

Nhanh chóng việc giết Dị Thần đã trở thành công việc của Phi Linh sau khi đã có thông tin mà tích trữ khá là lâu rồi cũng đến lúc “xả hàng”. Phi Linh liên tiếp giết Metis tại Nhật Bản trong sự kiện chỉ sau Perseus thôi.

Tuy vậy cũng không có quá nhiều Dị Thần, không phải Thần Linh nào cũng rời khỏi Thần Thoại của mình và xuất hiện mà phá hoại Nhân Loại cả. Hơn nữa cũng đã có bảy Campione và có không ít Dị Thần bị họ chém giết rồi.

Dĩ nhiên khi Phi Linh chém giết một Dị Thần thì cậu cũng không quên sử dụng [Ninety-nine Heaven Type] và chép chồng Giới Quan của cậu thực

hiện [Thao Túng Thực Tại] xóa bỏ Thần Thoại của Dị Thần khiến không ai biết về họ và thuận lợi thu lấy Linh Hồn và tín ngưỡng của họ.

-o0o.-

Anh Quốc phố Hamstead. Tại dinh thự của Alice khu vườn thường ngày cô vẫn ngồi ngắm cảnh không biết chán.

Dù cho Phi Linh đã là Campione đại diện cho Witegamot chẳng nữa, Alexander vẫn không quá tin tưởng Phi Linh. Bản thân Nhân Loại không hề có sức mạnh áp đảo Dị Thần mà chỉ xác suất may mắn sống sót giết được Dị Thần trên thế giới tính đến hiện tại là bảy người, toàn bộ đều được cho là ưu tú nhất của Nhân Loại. Phi Linh chỉ đơn giản oanh sát Dị Thần, nhưng thậm chí mọi người đều không thể biết được những Dị Thần mà Phi Linh đã giết. Cái tên của Phi Linh được mọi người biết đến mơ hồ, liên tiếp những câu hỏi của người trong cuộc đặt ra, “tại sao hắn có thể trở thành Campione?”, “hắn đã giết Dị Thần gì?”,...Chỉ có cái tên là Alice công nhân, bởi được công nhận bởi ‘Bạch công chúa’ nên mọi người cũng không quá ngờ vực, kể cả Alice cũng không hề nhớ được Phi Linh đã giết những ai, chỉ sau khi Eriserine sử dụng một sức mạnh cho cô biết về sự thật Phi Linh làm gì thì cô thậm chí xém nữa ngất đi rồi.

Xóa bỏ sự tồn tại của Thần Thoại, việc mà Phi Linh đã làm không kém gì một Đấng Tạo Hóa cả. Phải biết là khi không tồn tại một vật cũng có thể gây ảnh hưởng lớn đến Thực Tại. Nhưng Thần Thoại tại đây bị xóa bỏ và không có tác động gì đến thế giới cả là điều làm Alice không ngừng suy ngẫm.

Phi Linh cùng hai người hiện không có tham gia tiệc trà lần này mà để cho Alice thông thả nói chuyện với Alexander. Vì Alexander đang có chuyện muốn nói với Alice nên anh ta mới đến chứ thật thì anh ta cũng không muốn đến làm gì.

Diện mạo không đổi, Alexander chứng bộ mặt đáng chán nản của anh ta ra với Alice.

“Nhờ cô pha thêm trà cho tôi nhé.” Alice hướng câu nói cho cô hầu gái của mình.

“V-vâng, công chúa.”

Cô hầu gái gạt đầu đã rõ và đi vào đi sang xe khay cạnh cô và bắt đầu loay hoay với bộ trà cụ, cô hầu gái này dường như là rất lạ ở đây, có lẽ là người mới đến nên giọng điệu của cô vài phần lúng túng hiện rõ.

“Quả thật hôm nay lại có cơn gió FOt7UzY1 nào mang anh đến đây sao, Alexander?” Alice nhìn về hướng Alexander đang bước đến. Alexander thì liếc mắt đảo điêng để quan sát mọi việc, sau đó anh ta nhìn Alice và nói.

“Tên kia không có ở đây sao?”

“Phi Linh và hai người khác đã đi đâu đó rồi, họ cho chúng ta không gian riêng để nói chuyện, quả là chu đáo!” Alice cười.

“Cơ thể cô sao rồi?” Alexander hỏi.

“Ara~ hiếm khi anh lại đi hỏi tôi điều này nhỉ? Thường thì sẽ không nói ra...đợi một chút, trà của anh sắp xong rồi.” Alice nhìn cô hầu gái đã pha gần xong trà rồi và nói.

“Không, không cần thiết. Điều đó quá thừa thãi với lạo tôi không khát chút nào.” Alexander lạnh lùng nói.

“Vậy anh đến đây có việc gì quan trọng?” Alice vào đề.

“Thánh Tổ đã rời đi, chuyện này đã được xác nhận.” Alexander không muốn làm thêm việc thừa thãi nên cũng theo ý của Alice mà nói.

“Guineverse? Lý do?” Alice nhú mày.

Guineverse là Thánh Tổ, đơn giản để miêu tả thì Guineverse từ xưa là một Nữ Thần, tên là Gwenthwyfar nhưng hiện tại lại không phải, lúc này cô chỉ có sức mạnh xưng danh ‘Phù thủy xứ Anh’ hay ‘Nữ hoàng phù thủy’. Cô ấy là con cháu của một Thần rắn, là phù thủy siêu việt kiến thức loài người, và cũng là đối thủ chung của cả Witengamot và tổ chức được Alexander lãnh đạo, ‘Royal Arsenal’.

Và lý do vì sao Alexander biết hành tung của Guineverse, bởi vì cô có thứ mà Alexander theo đuổi cho nên Alexander không ngại việc theo dõi cô ta.

“Ai biết được. Nhưng gần đây có vẻ cô ta bắt đầu tiếp xúc với ‘Cô Nàng Trung Quốc Mạnh Kỳ Cục’ kia. Hay đơn giản là hợp mặt với ‘Kẻ Chủ Trương Sức Mạnh Là Trên Hết’ đó, và họ đồng thời mưu đồ gì đó với nhau.”

“Guineverse tiếp cận Luo Hao? Rốt cuộc là chuyện gì đây...” Alice thật nhú mày và suy nghĩ càng sâu khi nghe được Alexander nói về người tên Luo Hao.

Bản thân Luo Hao, một Campione xuất thân từ Trung Quốc, cô ta sở hữu 5 đức tính của Nho Gia bao gồm nhân, nghĩa, lễ, trí, tín. Cô ta là một nhân vật vĩ đại, người đã tự mình đạt tới vương đạo huy hoàng. Tuy nhiên, Luo Hao tin dũng khí của mình mới là cao quý nhất trên thế giới, và so sánh với sự sống của 5 tỷ con người, cô ta càng coi trọng Trái Đất hơn. Đơn giản là, cô ảo tưởng như một học sinh cấp 2.

“Không có gì bất hạnh hơn việc họ sẽ gây ra. 2 người đó tuyệt đối là cặp đôi tồi tệ nhất.” Alexander nhú mày hai tay chấp lại và để chúng che trước miệng mình trong khi hai tay chống lên bàn thể hiện anh đang rất lo về điều này.

“Đúng rồi, tại sao anh đến thông báo chuyện này với tôi?”

Alexander cười hô hô và lờ đi không trả lời. Cả hai biết chính xác người kia đang nghĩ gì.

Một Thánh Tổ mất tích và Giáo Chủ ma giáo – Campione hung hãn nhất. Việc này cần có cơ quan tình báo rộng rãi nhất của Alice và cả sự giúp đỡ của tên Campione đại diện cho Witegamot gần đây của Alice nữa. Alexander chưa thể xác định được thực lực của Phi Linh sâu đến cỡ nào nhưng với Eriserine, người được xưng là vợ của Phi Linh, hoàn toàn áp chế anh không có một đường đánh trả được, thậm chí là anh đặt chân vào lĩnh vực thần tốc của mình, thứ Quyền Năng mà anh đạt được từ Dị Thần.

Trong quá khứ, có lẽ Witegamot chỉ là một túi khôn mà thôi, nhưng lúc này thì đã khác, Campione họ cũng có, hơn nữa nếu hiện tại mời đến hai Campione khác trong 3 người còn lại ở Châu Âu là Salvatore Doni và Sasha Dejanstahl Vonban thì chỉ tổ gây thêm phiền phức mà thôi.

Vì thế, Phi Linh và Alexander cùng hợp tác, hai Campione của Anh Quốc cùng nhau tham gia vụ này sẽ đáng tin cậy và xác suất hiệu quả sẽ càng cao. Alexander không nói, nhưng Alice rất tin tưởng phong cách làm việc của Phi Linh.

“Tôi đã nói những gì cần phải nói, hãy tha thứ cho sự xâm nhập này.”

“Thứ lỗi vì không thể đích thân đưa tiễn, hắc hoàng tử.”

Đã xác nhận mục đích của nhau, không cần thiết phải thảo luận thêm. Alexander biến thành tia lửa điện và tiến vào lĩnh vực thần tốc một lần nữa.

Nhận ra Alexander đã biến mất, Alice liền chuyển suy nghĩ của mình sang nơi khác và bắt đầu liên lạc với Phi Linh thông qua thần giao cách cảm.

----Phi Linh đang nghiên cứu một chút những gì mình đã thu thập, Linh Hồn của các Dị Thần mà cậu đã giết hiện đã làm công việc mình cần làm, tuy vậy, cơ thể cậu vẫn chưa thể khôi phục, Phi Linh cảm nhận được điều đó.

“...Vẫn còn chặng đường dài nhĩ...” Phi Linh lẩm bẩm và thất vọng rằng Dị Thần không phải kẹo bánh mà có nhiều để cậu có thể ngay lập tức đạt được thân thể mới.

“...Hửm?!” Đang trong dòng suy nghĩ, một giọng nói vang lên trong đầu cậu khiến cậu bỏ đi ý nghĩ vừa rồi và lắng nghe.

“...Vậy sao. Được rồi lần này ta sẽ đến đó một chuyến...nhưng có lẽ tên nhóc kia không tham gia với ta đâu.”

Phi Linh thầm nói với chủ nhân của giọng nói đang vang trong đầu cậu là Alice.

“Anh đang nói gì thế? Tại sao Alexander không tham gia?” Dù đã suy nghĩ nhưng cô cũng khó hiểu với lời nói của Phi Linh, Alexander là người đưa ra đề xuất này mà.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 322: Một Sát Thần Giả Chết? Đến Gặp Giáo Chủ

Quần đảo Batanes nằm ở vùng cực bắc Philippines.

Nằm giữa Thái Bình Dương và Nam Hải Trung Quốc, nó thực ra gần với Đài Loan hơn cả lãnh thổ Philippines. Batanes là một nhóm những hòn đảo mà phần lớn thu nhập đến từ xuất khẩu nông sản và FRZwe9jK ngư nghiệp.

Trong số chúng, đảo cực bắc Yami là một hoang đảo.

Nhưng ngay lúc này, có một đứa trẻ đứng trên bãi biển của hòn đảo.

Đương nhiên cô bé không phải người Nhật, mà là một thiếu nữ da trắng xinh đẹp khoảng 12-13 tuổi.

Những lọn tóc vàng kim của cô được uốn cong một cách quý phái, tô điểm cho khuôn mặt thanh tú xuất trần.

Cô gái cứ như một tuyệt tác búp bê cổ điển được một nghệ nhân tối cao dành cả đời tự tay làm ra.

Nếu như hình dung như thế đủ để làm người ta hiểu được vẻ đẹp của cô gái bé nhỏ này, thì nét quyến rũ tạo nên từ bộ lễ phục màu đen cô đang mặc trên người lại cũng mang đến một cảm giác phù hợp kỳ lạ.

“Chào mừng ngài, Giáo chủ. Tôi, Guinevere, thành khẩn bày tỏ lòng kính trọng của mình.”

Thiếu nữ xinh đẹp bất ngờ quỳ xuống bãi biển, thì thầm một mình.

Không có bất cứ ai trong hướng mà cô cúi đầu, chỉ có sóng cả mênh mông nổi liền với Thái Bình Dương.

Thế mà, một giọng nói vang lên đáp lại cô.

“Thánh Tổ, bỏ qua lễ nghi đi. Để mọi quy củ sang một bên và vào đề luôn nào.”

Một giọng nói dễ nghe gợi nhớ đến âm thanh của nguyệt cầm, nó đến từ giữa những con sóng.

Nước biển gần đó tụ lại dần dần tạo nên hình dáng của một người phụ nữ.

“Chuyện người báo cáo đến tu viện Lư Sơn đủ để gọi ra trí tò mò của ta. Vì thế, ta lệnh cho người, nếu muốn giao lại ‘Dị Xà’ đang hấp hối cho ta, tốt nhất nên nhanh lên, bắt đầu luôn tại đây đi.”

Như sự gầm hổ rống. Thanh âm hấp dẫn lại mang theo vẻ uy nghi mà vua muôn thú cũng không sánh kịp.

Nước biển giờ đã tự tạo hình thành một cô gái xinh đẹp siêu phàm.

Khuôn mặt thanh lệ như ngọc bích, dáng đứng thướt tha như loài cây trinh nữ, mái tóc đen mượt mà như lụa, cô ấy trông như 17-18 tuổi.

Trong bộ Hán phục Trung Quốc, cô gái điềm tĩnh đứng giữa những con sóng.

“Tôi hiểu, thưa Giáo chủ -- đến đây nào, Asherah.”

Thiếu nữ tên là Guinevere nhẹ nhàng nói với mặt biển.

Từ phía xa của cô gái được gọi là “Giáo chủ”, biển cả đã đáp lại.

Từng đợt sóng nhấp nhô lên xuống.

Vài phút sau, cô gái thứ 3 xuất hiện.

Sóng nâng cô và mang lên bãi biển đảo Yami. Như đã nói ngay từ trước, Asherah đã có một trận đánh sinh tử với John Pluto Smith và đã gần như chết khi cho mình tự bạo cùng Smith.

Hoàn toàn kiệt sức và thoát lực bởi nước biển lạnh băng, mặt cô trông như của người chết.

“... Hóa ra là thế, đây nhất định là dòng dõi của thánh tổ. Hơn nữa, thánh lực trong người cô ta ... dấu ấn của long xà đã bị phá hủy.”

“Vâng, do đã chiến đấu với người ngang hàng với Giáo chủ -- John Pluto Smith-sama, điều này không thể tránh được.”

Guinevere kính cẩn trả lời vị mỹ nhân đang nhìn xuống Asherah trong cơn hấp hối.

“Tên của một trong những kẻ chia sẻ danh tiếng của một vị vua như ta?”

“Đúng vậy, đó là vị vua sinh ra trong Tân Châu Lục, thừa giáo chủ Luo Hao.”

“Những dấu hiệu này là do bị thiêu đốt bởi ngọn lửa địa ngục. Qua đó có thể thấy, tên John gì đó có lẽ đã không mắc phải một sai lầm ngớ ngẩn như không kết liễu cô ta đâu. Thật sự là kỳ tích khi cô ta còn sống đến bây giờ. Là nhờ người cứu giúp hả?”

Cẩn thận kiểm tra thân thể Asherah, Luo Hao hỏi Guinevere.

Thân thể quý xà bị bỏng nặng và cháy xém, khắc đầy những vết đen, đỏ và những thương tích hỗn độn, mừng mủ. Có thể dễ dàng đoán ra chuyện gì

đã xảy ra trong cuộc chiến đó chỉ qua những manh mối này – khả năng quan sát của Luo Hao đúng là đáng kinh ngạc.

“Chính xác là như thế, cô ấy lẽ ra đã trở thành 1 cái xác lâu rồi, trở lại vòng tay ôm ấp của mẹ biển vĩ đại, và bắt đầu một hành trình mới khi luân hồi chuyển thế... Nhưng tôi đã chia sẻ cho cô ấy một chút sinh mệnh của mình.”

Guinevere vẫn duy trì tư thế quỳ lạy khi trả lời.

Không bao giờ để ánh mắt mình tiếp xúc trực tiếp với Luo Hao, đây là nghi lễ bắt buộc khi được vị nữ hoàng tối cao tiếp kiến.

“Chỉ cần Asherah vẫn còn sống, thì vị anh hùng đó, đối thủ dành riêng cho ngài, chắc chắn sẽ thức tỉnh.”

“Người sẵn lòng giao ra người cùng dòng máu với mình cho ta? Rất tốt, nói ra ước nguyện của người đi.”

Đôi mắt uy nghiêm mà xinh đẹp ấy nhìn sang chỗ thiếu nữ.

“Ta, Luo Hao, không giống những kẻ tồi tệ không biết đến liêm sỉ. Ta chưa bao giờ keo kiệt khi thưởng cho những người cống hiến hay trả giá cho mình. Chọn lấy phần thưởng người muốn được ban cho đi!”

Chẳng bao giờ hoài nghi những bề tôi đang nỗ lực, và càng không đề phòng những tham vọng hay động cơ có thể có trong tương lai, bởi hành động đó không xứng đáng với vị thế của bậc vương giả.

Nếu có bão rập, dùng năm đấm đập tan. Nếu có âm mưu, chém đứt bằng lưỡi kiếm. Nếu là phản loạn, hãy để vương uy nghiền nát nó.

Đó là vương đạo của người nắm giữ sức mạnh võ thuật đứng tại đỉnh phong. Chính vì sự tự tin tuyệt đối đó, loại mệnh lệnh như trên được nói ra

một cách rất tự nhiên.

“---Không, tôi không muốn bất cứ thứ gì của ngài.”

Đối với câu trả lời của Guinevere, Luo Hao không hài lòng cau mày.

Nhưng khi nghe câu nói tiếp theo, khóe môi vị Đông phương Quý vương hơi nhếch lên.

“Nếu vị anh hùng của [Thép] tỉnh lại, rồi ngài ấy tìm Giáo Chủ để quyết đấu và giành được thắng lợi, một sự kiện tôi mong muốn sẽ xảy ra.”

Nhìn thiếu nữ, khóe môi Luo Hao lại nhếch lên lần nữa, đó là cách vị mỹ nhân siêu phàm này cười.

“Nếu kết quả là Giáo chủ chiến thắng, chứng tỏ anh hùng đó không phải người tôi chờ đợi. Cho dù kết quả là gì, đối với tôi đều không có hại.”

“Trong cuộc chiến giữa ta và kẻ đó, người có thể từ giữa kiếm lợi – người muốn nói thế hả.” Giáo chủ Luo Hao yêu kiều cười.

“Tốt, người không cần phần thưởng trực tiếp từ ta, nhưng lại lập kế hoạch muốn lợi dụng ta... Dũng khí đáng khen. Ta, Luo Hao, đánh giá cao đáp án này.”

“Giáo chủ khoan hồng.”

Guinevere kính cẩn phủ phục trên đất mà không có chút cảm giác hèn mọn nào. Luo Hao băng quơ nhìn và cao giọng nói:

“Thánh tổ Guinevere. Ngay lập tức chuyển Asherah đến Nhật Bản và chờ thuộc hạ của ta đến đó. Hãy đảm bảo rằng họ đã chuẩn bị sẵn sàng trước khi ta đến.”

“Thuộc hạ của ngài... Nói cách khác, ai đó trong Thần giáo sẽ hộ tống Asherah sao?”

Ngũ Nhạc Thần Giáo – những người tôn sùng thủ lĩnh của mình Luo Hao như thần minh, bị những giới pháp thuật Châu Âu gọi là ma giáo. Khoảng chừng 30% những hiệp khách luyện tập võ nghệ Trung Hoa và Đạo thuật là thành viên của môn phái này, và họ thề trung thành tuyệt đối với Giáo chủ.

“Đúng thế, vấn đề còn lại là cô gái này có tác dụng hay không... Đó vẫn còn là một dấu hỏi đấy.”

“Bị phá long xà ấn, người sẽ không có nhiều thời gian. Ước chừng từ giờ -- khoảng 1 tháng chẳng... Asherah, người sẽ chấp nhận chứ?”

Asherah từ từ ngồi dậy để trả lời câu hỏi của Luo Hao.

Cổ nâng nửa người trên lên, cô ta nở một nụ cười vui vẻ. Nụ cười tà ác gợi nhớ đến biểu hiện xấu xa của cô tại Los Angeles.

“Nếu thế thì, đưa cô nàng thánh tổ này đến Nhật, và dùng cô ta làm vật tế đi. Đối thủ định mệnh của ta phải được thức tỉnh.”

Dòng hải lưu California đã mang Asherah đi từ Los Angeles. Sau khi rời khỏi đó và đi vào Nam Hải Trung Quốc(?), dòng Kuroshio sẽ đưa cô ta đến bán đảo Bousou của Nhật Bản.

Lúc Guinevere tiếp nhận vương lệnh, thân hình Luo Hao tan rã thành nước biển.

Nơi ở thật sự của vị Giáo chủ xinh đẹp này nằm ở Lư Sơn tỉnh Giang Tây Trung Quốc.

Phi Linh, Eriserine đã đến khu vườn trong dinh thự của Alice, Illyasviel thì ở lại trong phòng trong dinh thự.

Và mỗi buổi nói chuyện của Eriserine thì không thể thiếu trà rồi.

“Dạo gần đây anh có vẻ không có ghé qua dùng trà.” Alice tò mò.

“Ừ. Tất nhiên ta không có thời gian để ngồi rảnh rồi tâm sự với cô bé rồi. Hơn nữa không phải tên nhóc kia vừa ghé qua sao? Sao nó không rước cô bé về luôn đi nhỉ? Giới trẻ hiện nay suy nghĩ phiền phức quá!” Phi Linh nhúng vai sau khi đặt tách trà xuống bàn. Eriserine nghe Phi Linh nói mà trên trán gân xanh nổi lên, cô đập vào chân của cậu khiến cậu giật nảy mình lên và nói.

“Anh có khác gì “giới trẻ hiện nay”?”

“Cái này...” Phi Linh thành thật chỉ muốn hai cô cậu Alice và Alexander tiến thêm một bước nữa thôi. Dù sao cũng quan hệ mật thiết như vậy, hiểu ý nhau và tin tưởng nhau đến độ còn tin tưởng hơn cả người hầu thì tại sao lại không đến với nhau.

Alice nghe thì cười.

“Anh không thể thôi không bàn về chuyện này nữa được sao? Tôi biết anh đang cố gắng ghép tôi với Alexander, nhưng mà chuyện gì đến sẽ đến...” Alice nói.

Phi Linh chỉ nhúng vai thay vào cho câu nói tiếp theo.

“Còn một chuyện tôi muốn nói với anh trước khi bàn về vấn đề đến Trung Quốc gặp Luo Hao.” Alice vào vấn đề.

“Hửm? Còn chuyện nữa sao?” Phi Linh tập trung và Eriserine uống trà rất tự nhiên trong bầu không khí dần căng thẳng.

“Anh còn nhớ John Pluto Smith chứ?” Alice mở đầu bằng việc hỏi danh xưng của người này.

“Ồ! Tên khủng vẫn thích thể hiện thái quá đó sao?!” Phi Linh nhớ lại cái tên này trong một lần đi giết một Dị Thần đã chạm mặt với John Pluto Smith, một Campione của Châu Âu người Mỹ. Người đàn ông với chiếc mặt nạ luôn đeo trên mặt nạ đen và chiếc áo choàng đen, hành động thì cứ hào nhoáng, khiến người ta cảm thấy tên này không bình thường về thần kinh vậy. Nhưng quả thật rất làm Phi Linh hứng thú.

“Chuyện gì xảy ra với hắn sao?” Phi Linh hỏi tiếp.

“Một tuần trước, Thánh Tổ Asherah đã giao tranh với John Pluto Smith và đã sử dụng tự bạo làm đòn cuối cùng để kéo cả một khu phố vào chỗ chết nhưng John Pluto đã kéo Thánh Tổ dưới hình dạng con rắn bạc của cô ta xuống đáy biển và...” Alice nói.

“Tên đó chưa chết đâu.” Phi Linh nói.

“?!” Alice ngờ vực không nói nhưng khuôn hiện rõ ý muốn Phi Linh giải thích.

“Tuy chỉ gặp một lần, nhưng Smith không phải hạng khủng điên thật, dù hành động có gây rắc rối khá là phiền nhưng suy nghĩ cũng không phải là có mục đích. Ta chắc chắn hắn ta còn sống, còn bị thương nặng nhẹ ta không biết. Và Thánh Tổ kia ta nghi ngờ không dễ dàng chết đâu. Thế giới này tuy bên bờ vực hủy diệt nhưng những người có danh tiếng không phải thứ nói chết là có thể chết được, huống hồ chỉ là Thánh Tổ Asherah.”

Phi Linh đưa ra luận điểm của mình.

Thánh Tổ Asherah hay còn được gọi là Leviathan. Trước kia là một vị Dị Thần nhưng lúc này không còn và sức mạnh cũng ở mức phù thủy. Tuy

nhiên với hình dạng con rồng kiểu dáng Châu Á với thân thể dài màu bạc trắng. Khi ở hình dạng ấy, cô ta có sánh ngang với một Dị Thần.

“Được rồi, lúc này hẳn có lẽ không sao. Nếu không có gì ta sẽ đến Trung Quốc ngay.”

Dạo này chán thật. Tâm trạng ngày càng sa sút -_- . thằng sp có vẻ như bận 1 tháng rồi nên ra chương và ý tưởng logic có khi phải ngồi mò hơi lâu.

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 323: Cùng Luo Hao Đụng Mặt

Với thông tin mà Alice cung cấp, Phi Linh một mình đến Lư Sơn, Giang Tây, Trung Quốc.

Mặc dù Luo Hao hiện tại đang sống trong một tu viện sâu trong những ngọn núi, không bao giờ rời khỏi trừ khi có những vấn đề quan trọng phải đích thân xử lý nhưng việc Phi Linh tìm được nơi đó không hề khó khăn.

Hiện tại Phi Linh đã đứng trước một khuôn viên của một tu viện với cây và núi bao quanh, dù là vậy, nó vẫn là một mỹ cảnh có một không hai ở Trung Quốc.

“Cô nàng này chọn địa điểm để sống ẩn dật cũng khá tốt nhỉ.” Phi Linh lẩm bẩm, ngắm nhìn cảnh đẹp làm cậu không thấy chán chút nào.

Tu viện phía trước là cả một khuôn viên để tập luyện, xem ra Luo Hao luôn rèn luyện kỹ năng của mình để nó không hề thuyên giảm đi.

Phi Linh chưa từng gặp qua Luo Hao vị Giáo chủ Ngũ Nhạc Thần Giáo, nhưng thông tin chung nhất mà Alice đưa vẫn có thể hình dung. Luo Hao là một người đề cao sức mạnh lên đỉnh điểm hơn nữa còn có tư tưởng như hoàng đế anh minh, suy nghĩ chính nghĩa bảo vệ hòa bình Trái Đất.

“...Đi đâu cũng phải gặp một nhân vật như thế này...” Phi Linh lục lại thông tin trong đầu mình và chùn vai chán nản. Những thứ tư tưởng như thế đúng như Alexander đã từng miêu tả, suy nghĩ của học sinh cấp 2.

Sau đó không chần chừ nữa, Phi Linh bước vào bên trong lối vào của tu viện, tiến vào khuôn viên bên trong.

Tại khuôn viên, có rất nhiều chỗ là nơi nghỉ ngơi và tập luyện cho các kỹ năng nâng cao nhằm thúc tiến trình độ của mỗi võ sư, làm Phi Linh không khỏi nhớ đến quá khứ của bản thân, dù sao cũng là người từng trải, nhìn thấy những thứ này cũng nên hoài niệm một chút.

Dù là Giáo chủ của Ngũ Nhạc Thần Giáo nhưng có vẻ nơi này chỉ có cùng lắm hai người sống mà thôi, chỉ cần cảm nhận thôi Phi Linh cũng nói ra được điều này.

Phi Linh dừng chân trước tu viện khi đi thẳng một đường mà không quan tâm nhiều xung quanh mà nhìn vào tu viện và cảm nhận sự hiện diện.

“Hừm.... Không có chủ ở nhà sao...” Phi Linh dường như giả vờ liếc nhìn xung quanh mà bỏ qua sự hiện diện của một người đang quan sát cậu từ phía trên đỉnh của tu viện.

(Người này rốt cuộc là ai? Ta không cảm nhận được gì từ người này...)

Người phía trên là cô gái mặc hán phục với gương mặt thanh tú và mái tóc màu đen với một đóa hoa cài trên mái tóc. Cô ngồi trên đây khá bình thường vì nó là thói quen. Từ trên này có thể quan sát mọi thứ và cho cô cảm giác thoải mái hơn. Và Luo Hao là tên của cô.

Khi nhìn Phi Linh đang quanh quẩn phía trước tu viện, Luo Hao nhú mày và nghĩ.

Thật ra Phi Linh không hề nổi danh lắm bởi vì thành tựu sát Di thần của cậu vô cùng mơ hồ, Alice đã dùng lý do che giấu thực lực của Bát Vương để thay thế cho việc này, nhưng lý do này ngày càng không ổn khi không ai nghĩ đến Di Thần đã bị giết cả, thực tế là tồn tại đã không còn thì ai có thể nhớ được?

Tóm lại, thông tin về Campione thứ 8 là rất mơ hồ và hầu hết mọi người đều không tin là thật cả. Vì thế Luo Hao là Campione sống trong núi đã

200 năm và không phải chuyện thế sự nào cũng quan tâm và biết nên không biết cũng là lẽ thường.

(Nếu tên này đã đến đây chắc hẳn phải có gì đó liên quan đến pháp sư rồi...)

Luo Hao suy nghĩ sau đó nhếch mép lên.

“...Người có mệnh không nhỉ, nhìn các cơ và ‘khí’ trong người cũng quá bình thường nhưng lại cho ta cảm giác hào hứng...”

“Nhìn tôi với ánh mắt như vậy. Cô bé muốn chiến đấu lắm sao, Luo Hao?” Phi Linh không hề nhìn bằng mắt của mình nhưng cậu vẫn biết chiến ý của Luo Hao, cô gái này quả nhiên rất quan tâm đến sức mạnh.

Luo Hao điềm nhiên nhảy xuống từ trên tu viện và đáp xuống trước tu viện và trước mặt Phi Linh một cách nhẹ nhàng.

“Người, người là ai? Làm sao người biết được tu viện của ta mà tới đây? Mục đích là gì?” Luo Hao nhận ra rằng Phi Linh cũng có bản lĩnh để phát hiện sự hiện diện của cô và bắt đầu nhíu mày hỏi vô số câu hỏi.

“Thứ lỗi vì đã xâm nhập bất hợp pháp như thế này, Giáo chủ Luo Hao. Tôi tên Phi Linh, là Campione thứ hai của Anh Quốc, hôm nay đến đây lĩnh giáo Campione tự xưng mạnh nhất ở đây.” Phi Linh bắt đầu khích tướng, cậu không định nói ý định của mình ban đầu là gì, và cậu cảm thấy khi đi theo hướng đi của Alice sẽ giúp cậu tiến gần với mục đích chính của cậu hơn nên cậu mới đến đây.

“Campione thứ hai của Anh Quốc? Sao ta không biết điều này nhỉ?” Luo Hao nhếch miệng cười như đang nói rằng “nói dối không biết ngượng”.

“Cô bé thật ngỗ tôi nói giỡn à?” Phi Linh gãi đầu.

“Ngừng gọi ta là cô bé đi. Đã xâm nhập vào nơi ở của ta lại còn bất kính như vậy nữa. Luo Hao ta tuyệt đối sẽ giáo huấn ngươi, không, phải trừng trị ngươi mới đúng.”

“Uwa, có cần phản ứng đến thế không? Không phải hậu bối đến chào hỏi một chút các tiền bối sao?” Phi Linh cười, cậu có vẻ khá trêu chọc những người như thế này.

“Ngươi thật không nói dối sao?” Luo Hao nhú mày, sau đó cô lại nói.

“...được, vậy nếu đã là một thân hậu bối, ngươi chắc phải có chút bản lĩnh. Nghe đây, nếu ngươi tiếp được của ta một chiêu, vậy coi như chuyện lần này ta sẽ bỏ qua và tên của ngươi ta sẽ nhớ nó, như vậy là được rồi phải không nào?”

(Oiya... cô nàng đúng cao không thấy đỉnh rồi...nên dạy dỗ cô nàng này một chút mới được)

Phi Linh trong lòng cười thầm, sắp được 1 trò vui lâu ngày không có rồi.

“Cái này có chút không đúng rồi, Giáo chủ đại nhân. Thân là hậu bối như tôi làm sao có khả năng đánh lại ngài đây?” Phi Linh mặt dày biện hộ.

“Không phải ngươi tự xưng là tiểu bối của ta và muốn lĩnh giáo sao? Giờ lại mặt dày muốn công bằng? Rốt cuộc ngươi là ai?” Luo Hao chau đôi mày thanh tú của mình xuống một cái sâu.

“Ta chưa có nói muốn đánh nhau. Cô quá hiếu chiến rồi cô bé ạ.” Phi Linh không giả vờ nữa.

“Hừ, cuối cùng cũng lộ bộ mặt thật ra. Nói! Ngươi rốt cuộc là ai, dám cả gan đến quấy rầy ta.” Luo Hao hăng giọng nói, cô chỉ tay về phía Phi

Linh. Nhận thấy Phi Linh thay đổi ngay thái độ và xưng hô đã làm cô biết Phi Linh để lộ rồi.

“Như ta đã nói, ta đến đây làm quen với cô thôi. Còn nữa, không biết âm mưu của cô với Thánh Tổ Guineverse là gì tôi cũng tò mò nhưng tốt nhất đừng chơi với lửa kéo lửa bén đấy.” Phi Linh nhúng vai.

“Ý của người là gì?” Luo Hao hằm hằm vẽ mặt nói với giọng khá bình thường.

“Thôi, ta không có ý định đấu với cô lần đầu gặp mặt này. Sau này sẽ nhờ cô nhiều đấy. Nhớ lời ta, đừng bất cần...” Sau khi nói thì thân ảnh của Phi Linh dần biến mất cứ như khả năng thể thân ngoại khí của Alice hay thể thân của Luo Hao.

“Rốt cuộc hần là ai? Không lẽ là Vương thứ 8 thật sao...” Luo Hao vẽ mặt đăm chiêu và lời nói của Phi Linh về mình-----

Phi Linh quay về và không có thông tin gì từ Luo Hao về cuộc gặp mặt của Guineverse và cô khiến cho Alice vài phần thất vọng nhưng cô không nói đến chỉ biểu hiện trên mặt thôi, còn Eriserine thì mắng mỏ Phi Linh một chập. Chuyện này làm sao khác được, Phi Linh vốn không có ý định giao chiến với Quý Vương khác và tổn hao lực lượng của Nhân Loại cả.

“Xem ta lần này phải nhờ anh đến Nhật Bản một chuyến và theo dõi hành tung của Luo Hao và Thánh Tổ rồi.” Eriserine mắng một chập, Alice chỉ có thể cười và đưa ra đề xuất mới.

Hiện tại đã là mùa thu và gió thì thổi khá mát nhưng có chút gì đó khô hoạc....

“Có lẽ mọi chuyện vẫn chưa đến mức phải lo lắng, nên xem tình hình đã...” Dù rằng lúc này không có chuyện gì ngoài việc hai người kia mờ mờ

ám ám với kế hoạch của họ nhưng cũng không thể phán xét Luo Hao và Guineverse có ý đồ xấu được.

Vốn dĩ Luo Hao không hề sống một mình mà còn có một người đệ tử của cô nữa, nhưng mà lúc này người đó đã theo lệnh của Luo Hao đã dẫn Thánh Tổ Asherah đến Nhật Bản để tiến hành kế hoạch mà Guineverse đề ra, triệu hồi một vị Dị Thần để Luo Hao có thể thỏa sức thực hiện mong muốn của mình là đánh với những kẻ mạnh và lấy được sức mạnh.

Nhưng không thể không nói Thánh Tổ Guineverse tìm đến Luo Hao với âm mưu mơ hồ khác nữa.

Và đồng thời việc Campione thứ bảy Kusanagi Godou có mặt ở thánh địa, nơi là Luo Hao và Guineverse sẽ thực hiện kế hoạch ở đó.

Chỉ sau vài ngày tại Nhật Bản, nhóm người hầu và Vương Godou đã có một chuyến đi đến núi Nikkou thuộc tỉnh Tochigi, có vẻ như bọn họ đang thực hiện việc nào đó tại đền Saitenguu để hỗ trợ Hikari Mariya, em gái Yuri Mariya trở thành Hime-Miko của ngôi đền này.

Saitenguu là nơi thờ phụng của một vị Thần của nơi này, một thánh địa độc lập, trung hợp thay đặc biệt. Nó là nơi dẫn đến Trung Giới (Netherworld), nơi mà các Dị Thần nghỉ ngơi, một nơi vô cùng nguy hiểm đối với con người bởi việc nơi này liên tục hút lấy sức lực và ma lực khiến không ai có thể chịu đựng được đứng trong nơi này quá lâu.

Và vì Hikari phải đi vào nơi này để thực hiện nghi thức nhậm chức Hime-Miko ở nơi này nên Godou mới ở đây để đảm nhận sự an toàn cho mọi người đề phòng Dị Thần bị phong ấn dhlGAPMb phía dưới Saitenguu thoát ra và gây náo loạn.

Dị Thần này có vẻ đã bị phong ấn rất nhiều lần trong quá khứ, Luo Hao đã từng giao chiến với Dị Thần rất nhiều lần và vẫn chưa đánh thắng được Dị Thần này.

Và xuất thân của Dị Thần này thuộc về Trung Quốc nhưng lại bị phong ấn ở đây có thể là do Luo Hao làm hoặc ai đó nhưng lúc này đã không còn quan trọng, điều cần biết là Godou sắp đối đầu với cả Dị Thần này và Luo Hao đang sắp sửa đến nơi----

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 324: Từ Từ Giải Quyết

Mọi việc đều được bàn bạc rất kỹ, Alice quan sát tình hình nơi Saitenguu khá rõ ràng, nhóm của Godou đã đến và tiến vào Trung Giới. Cho đến khi mọi người đi vào trong ranh giới của sinh mệnh và sự vĩnh hằng, thủ phủ hư không giữa thế giới loài người và lĩnh vực của thần thánh. Thế giới trong khe hở được gọi là Yomotsu Hirasaka.

“Lạ thật...” Alice đổ mồ hôi và thốt lên câu này trong khi đang quan sát, đã trải qua vài ngày ngày kể từ lúc Phi Linh quay về từ tu viện trong núi Lữ Sơn của Luo Hao.

“Chuyện gì nữa sao?” Phi Linh nhíu mày, chỉ mới một ngày mà đã lại có chuyện rồi, quả là khó mà yên bình được, nhưng mà miễn là có chuyện phiền phức là lại có thêm chút tiến triển cho Phi Linh.

“Linh thị của tôi không thể quan sát được mọi chuyện nữa. Có lẽ do ai đó lập kết giới ngay tại đường hầm dẫn đến Trung Giới rồi.”

“Eri, em ở lại đây nhé. Anh đi đến Tochigi một chuyến đây.” Phi Linh đứng dậy và nhìn Eriserine nói.

“Không thích.” Eriserine thẳng thừng nói, khiến Phi Linh đứng hình. Và cô nói tiếp:

“Mọi lần anh đi đều bỏ em như vậy liên tục vui lắm hả! Anh sợ em phá nát thế giới này sao? Anh càng lo em lại càng muốn phá đấy!” Eriserine tức tối nói.

“Cái này...Làm gì có chuyện đấy. Em không nhớ rằng bất kỳ ai gặp em dù có hay không hiểu biết thì họ cũng muốn tránh xa em ra sao? Như vậy làm sao có chuyện hay cho em xem được đây.” Phi Linh nhanh nhanh nghĩ cách kiềm chế cô nàng này lại, tuy là Phi Linh không mang Eriserine theo nhưng trận nào Phi Linh chiến đấu mà cô không quan sát.

Nghe vậy, Eriserine vẫn tức tối nhưng cô lại khoanh tay phỗng má lên với vẻ mặt không hề chấp nhận Phi Linh đúng tí nào.

“Alice, nhờ cô bé nghĩ chuyện vui nói với cô ấy.”

Phi Linh cảm thấy Eriserine đã chấp nhận điều Phi Linh nói rồi nên quay sang nói Alice, hơn nữa Illyasviel có lẽ lại đang đọc sách nghiên cứu rồi nên không có ở đây.

Alice gật đầu, sau đó Phi Linh biến mất. Eriserine nhìn Phi Linh mà chán chường. Alice cũng nghĩ chuyện để tán dóc với Eriserine theo lời dặn của Phi Linh.

“Eriserine-san,----

Sau đó, Phi Linh từ Anh Quốc dịch chuyển thẳng đến đền Saitenguu, Tochigi, Nhật Bản.

Tại Saitenguu, ngay khi Phi Linh mở ra cổng dịch chuyển đã thấy tại một góc thiên không, phía trên bên phải núi Nikkou hiện ra một con rắn khổng lồ.

Trông xa từ mặt đất, thân rắn phải dài cỡ vài chục mét. Thân hình khác thường đó được bao phủ trong lớp vảy trắng bạc. Tuy nhiên, nó không gây ra cảm giác kinh tởm giống như lúc người ta thấy một con rắn bình thường, trái ngược là, có một sự cuốn hút từ vẻ uy nghi lộng lẫy tỏa ra.

Chưa kể đến là tại bên trong Saitenguu còn có sự góp mặt của Erica và Lilianna, hai người hầu cận của Campione Kusanagi Godou. Vì Phi Linh xuất hiện không phải nơi mà hai người họ có thể nhìn thấy nên cậu không hề bị phát hiện.

Thân phận của con rắn khổng lồ với lớp vảy trắng bạc trên thân của nó là Leviathan, và còn là Thánh Tổ Asherah của Los Angeles nữa.

“Vậy là Smith là do chiến đấu với Levi-chan này và chơi ôm bom à...” Phi Linh nghe Lilianna và Erica nhắc lại trận chiến giữa John Pluto Smith và Leviathan mà suy nghĩ. Dĩ nhiên cậu không hề tin John Pluto Smith đã ngủ, dù sao thì Phi Linh từng thấy anh ta hóa thân thành thể vô vật chất một lần bằng Quyền Năng rồi.

“Yo~ hai cô gái lâu rồi không gặp nhĩ.” Phi Linh xuất đầu lộ diện và lên tiếng chào hỏi, Erica và Lilianna nghe được giọng nói không mấy quen thuộc và quay lạ nhìn.

“...Phi Linh!” Trải qua vài lần giao thiệp thì ít nhất là Erica vẫn nhớ được tên của cậu còn về có phải Campione hay không thì cô không thể chắc chắn, dù sao cũng thuộc tổ chức nằm ở Châu Âu nên cô chỉ nghe ‘Copper Black Cross’ nói rằng Phi Linh thần bí không thể xác định nhưng với sự chứng nhận của Witengamot rằng cậu là một Campione, cả ‘Hắc hoàng tử Alec’ cũng đã nhận định là vậy.

“Phi Linh?! Là cái người thần bí mang danh Campione thứ 8 mà Anh Quốc khẳng định sao?” Lilianna nhú mày khi Erica nói tên của Phi Linh lên.

“Aiya, cái danh hiệu đấy các cô thích nghĩ sao cũng được. Ta thực sự chả quan tâm đến nó mấy cả. Hơn nữa, có lẽ ta sẽ xử lý cô nàng này cho các cô một phen được chứ?” Phi Linh gầy đầu, sau đó nhìn về phía con rắn

khổng lồ Leviathan không biết từ lúc nào, toàn thân Leviathan phủ đầy đủ loại vết thương, có lớn có nhỏ.

Máu chảy ra không ngừng từ chúng, và vì thần rắn đang trôi nổi trên bầu trời, nó tất nhiên là đang chảy xuống mặt đất.

Máu màu đỏ tươi rơi xuống như mưa bụi và nhuộm hồng cả núi Nikkou.

Erica nghe được vậy cũng cùng Lilianna xoay đầu lại nhìn về phía trên không trung.

“Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra vậy?”

Erica phiền muộn nhìn vào bóng tối thâm trầm sâu bên trong song cửa ngôi đền nhỏ.

Và lúc này tại cung điện nằm đâu đó gần với nơi mà Phi Linh đang quan sát Leviathan, Dị Thần mang tên Thánh Hầu Vương đã sắp hồi phục lại cơ thể của mình trong bức thạch hầu mà bản thân hắn đang ở bên trong, bây giờ chỉ cần tìm lấy hai Hime-Miko Yuri và Hikari đã được Godou mang đi để tránh sự khống chế của Thánh Hầu Vương lên Hikari, người đang thực hiện nghi thức của mình trong vô thức được điều khiển bởi thanh ‘Đồ Long Kiếm’ vật rất cần thiết để gặp Thánh Hầu Vương.

“Anh nói là mình sẽ ngăn cản Thánh Tổ sao? Anh có biết hiện giờ cô ta đang có sức mạnh của Dị Thần dù là đang bị thương thể kia không?” Lilianna mặc dù bán tin bán nghi cái danh hiệu vĩ đại của Nhân Loại trên người Phi Linh nhưng cô vẫn nghĩ rằng Phi Linh không thể nào đánh bại Leviathan đang kia được.

“Lily...” Erica lẩm bẩm trong lo lắng và có ý muốn khuyên can Lilianna. Phi Linh nhìn Lilianna và nói.

“Cô tin hay không tin cũng không sao? Ta giải quyết xong rồi hẳn nói. Không biết Smith biết ta đánh nát móng đối thủ của anh ta thì ra sao nhỉ.” Phi Linh tự hỏi.

“Này---“ Chỉ vừa mới có ý định gọi Phi Linh, thì cậu đã biến mất làm Lilianna cứng họng. Erica con đồ mồ hôi vì khả năng di chuyển nhanh đến không thể nhìn thấy được, cô ấy tò mò không biết tốc độ ấy sánh với ‘Tia chớp đen’ của ‘Hắc hoàng tử Alec’, người đồng đội cũ của cô sẽ như thế nào.

Trong lúc Erica nghĩ những điều đó, Phi Linh đã xuất hiện ngay phía trước mặt Leviathan đang lăm đầy vết thương trên cơ thể.

“Cơ thể mình chưa đủ để vượt qua giới hạn và trở thành “thật” được... đành vậy, không dùng năm đấm được thì ta dùng phép.” Phi Linh lẩm bẩm. Mỗi lần giết Di Thần, cậu lại có được một phần nào đó cảm nhận sức mạnh của mình lại gần hơn một chút nhưng cái gì cũng có bất lợi của nó. Năng lượng mà cậu thu thập được luôn có thất thoát, sở dĩ cậu cần phải giết nhiều hơn nữa là do điều này. Giới hạn mà Phi Linh nói đến chính là việc cơ thể mình tiếp nhận năng lượng đến mức vượt quá giới hạn để hình được cơ thể thật, còn không thì cố đồ đầy lại có một phần bị mất đi một cách vô ích.

Hiện tại là thế, cơ thể không có sức mạnh vô biên từ xưng hiệu Thần Linh của cậu, chỉ có thể sử dụng Phép Thuật và những thứ như Bảo Khí tái tạo từ [Khởi Nguyên] thay vào đó.

Phi Linh lấy ra lá bài pactio từ trong túi áo mình.

“Adeat.” Phi Linh chỉ nói xưng chú ngữ kích hoạt khế ước pactio của mình. Cuốn sách Ability xuất hiện trên tay cậu thay cho lá bài.

Cậu nhắm mắt lại và suy nghĩ đến năng lực mình muốn sao chép. Trên thực tế, Leviathan trên người đầy vết thương cũng không còn đầu óc để ý

đến Phi Linh đang làm gì mà chỉ nghĩ đến việc mau chóng hi sinh và “trở về” Đất Mẹ.

Khi đã nghĩ được cách ngăn cản Leviathan ngưng việc đang diễn ra và Phi Linh cũng không hề có ý định đánh chết Leviathan, cậu còn muốn giữ cô nàng này lại cho John Pluto Smith xử lý nữa kìa. Cuốn sách trên tay phát sáng và hóa thành một vòng hào quang tiến nhập vào cơ thể Phi Linh khiến cả người cậu cũng phát sáng lên.

Hyoo----

Phi Linh hít một hơi thật sâu trước khi bắt đầu đọc chú ngữ.

“Nơi này chính là vị trí tối trọng của chiến lược gia vĩ đại. Stone Sentinel Maze!”

Phi Linh nhớ cuộc thi triển năng lực của Zhuge Liang (Gia Cát Lượng), một Bảo Khí tạo ra một [Kết Giới] giam cầm kẻ thù và hiệu ứng phụ như khiến suy nhược. Bản thân Gia Cát Lượng không có tính sát thương Anh Linh, sử dụng mưu lược cao minh, đầu óc siêu thần của ông để giải quyết mọi vấn đề. Stone Sentinel Maze như là con át chủ bài để đối thủ không còn chống cự được nữa.

Và theo tiếng chú ngữ vang lên trong thiên không. Liên tiếp những tiếng động lạ phát ra từ trên trời.

Dan-----

Dan dan-----

Dan dan dan-----

Ngay từ xa xa của vùng đất này lại xuất hiện tám chiếc cột đá khổng lồ từ trên không rơi xuống thẳng trên mặt đất tạo ra âm thanh rất lớn.

Bán kính của những cột đá này lấy Phi Linh làm trung tâm kéo dài và bao phủ toàn bộ vùng đất này, cả cung điện nơi phong ấn ‘Bật Mã Ôn’ giam bên dưới Saitenguu cũng nằm trong phạm vi của Stone Sentinel Maze.

Và phần cuối cùng của Bảo Khí này, một tấm bảng lục giác ở trung tâm có một hình Thái Cực Đồ rơi xuống được 8 cột đá khổng lồ chống lấy tạo thành một cái trần ngay phía trên khiến bầu trời hoàn toàn bị phiến đá với Thái Cực Đồ này che khuất, quả là đúng với câu một tay che trời nhưng không phải là tay mà là đá khổng lồ.

Ngay khi phiến đá lớn làm trần che lấp đi thiên không, ánh sáng từ cả khu vực đột nhiên lóe lên khiến toàn bộ khu vực bị bao phủ trong hào quang màu tím.

Leviathan trong tình trạng đầy vết thương cũng nhanh chóng phát sáng, không những thế nó còn rộng lớn mặc dù không có quá nhiều sức để làm việc đó, sau đó cả thân hình đang phát sáng của nó dần thu nhỏ lại----

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 325: Nói Xấu A~

“Chuy....Chuyện gì thế này?!” Lilianna và Erica đồng thanh thốt lên và đứng không vững vàng khi mặt đất bị chấn động do những cột đá khổng lồ xuất hiện từ trên bầu trời và rơi xuống mặt đất khiến cho hai cô hoảng hồn. Và rồi còn có cả một tấm phiến đá lớn mà trung tâm lại là hình Thái Cực Đồ.

“Anh ta không phải đã triệu hồi ra cái thứ đó chứ.” Erica đổ mồ hôi nhìn lên bóng lưng Phi Linh xa xa tại trước mặt Leviathan.

“Chuyện này không có khả năng! Quyền Năng khủng bố như thế này còn hơn cả [Lợn Rừng] của Godou nữa sao?” Nhìn lấy [Kết Giới] khủng bố này đúng là Quyền Năng của Kusanagi Godou không thể so sánh được.

Chưa kịp suy nghĩ nhiều về nó thì từ phiến đá với hình Thái Cực Đồ trên không đã sáng trưng lên lan tỏa khắp nơi làm cho cả một vùng rộng lớn không thể thấy được gì.

Tại bên trong cung điện bên trong thành rộng trải dài không biết bao xa, Thánh Hâu Vương đang dần được hồi phục nhờ việc hiến tế dần dần của Leviathan, với lại hẳn ta đã sai khiến đám khỉ con hẳn tạo ra từ lòng của mình để tìm lấy Hime-Miko, có vẻ hẳn đang dự tính làm điều gì đó với các cô gái đi chung với Godou.

“Rốt cuộc là chuyện gì? Tại sao nguồn năng lượng từ Dị Xà lại cắt đứt?!” Thánh Hâu Vương đã sắp phá được lớp đá trên người, nửa thân trên của hẳn đã cử động bình thường nhưng ngay sau đó, lớp đá đang dần đi xuống và phân rã lại dần hồi phục khiến hẳn nhúu mày. Cơ khát máu muốn

quậy phá và tìm kiếm những cuộc chiến làm hấn thống khoái vẫn đang bùng bùng trên người vì đã được đốt cháy lên.

Vậy mà lúc này lại xảy ra chuyện bất ổn. Cả người hấn dần đi vào suy yếu, cứ như có thứ gì đó đang hút lấy sức mạnh ít ỏi mà hấn có được.

Dần dần không muốn quay trở lại cái hình dáng yếu đuối bị phong ấn ‘Bật Mã Ôn’ giữ lại. Hấn cứ vùng vẫy trong tuyệt vọng mà dần dần bị hóa đá trở lại----

Trên núi Nikkou, Lu Yinghua là đệ tử của Luo Hao không có mặt tại tu viện Lư Sơn lần trước cũng là đi hộ tống Leviathan đến đây để thực hiện ý muốn của sư phụ mình, cậu ta nhìn thấy một cảnh tượng vô cùng chấn động.

Vừa rồi Lu Yinghua còn gặp Erica và Lilianna trong khi đến nơi này với Asherah. Hơn nữa hấn còn là người cản đuôi Erica và Lilianna để Asherah có thể hóa thành Leviathan thực hiện việc hiến tế của mình.

“Tỷ bị gì thế?! Ừ!!!...”

Thứ mà cậu thấy khi tới không phải là lúc cậu thấy dưới chân núi là cảnh Leviathan với thân hình con rắn khổng lồ đầy vết thương, máu F0laJ2KK chảy nhúm đậm ngọn núi. Ngay khi cậu ta nhận ra mặt đất rung chuyển và phía trên bầu trời lại bị che khuất bởi một thứ gì đó và có hình Thái Cực Đồ ở giữa, bầu trời và tầm nhìn của Lu Yinghua hoàn toàn bị nguồn ánh sáng từ Thái Cực Đồ kia lấy đi.

Và trước khi tầm nhìn bị lấy đi, cậu ta đã thấy toàn thân của Leviathan chìm trong hào quang màu tím và Leviathan đang rống lên một cách khó khăn----

Tại hào quang bao trùm lấy Leviathan, cô ta rống lên giận dữ. Việc cô nhanh chóng hiến tế vừa có thể giúp Guinverse triệu hồi một Di Thần mạnh

mẽ có xác suất đánh bại các Quỷ Vương khác mà vừa có thể giúp cô đưa sức mạnh của mình quay trở về với “Đất Mẹ”. Vậy mà lại có cái thứ gì đó đang kiềm chế và rút cạn sức lực và ma lực của cô khiến cô không còn có thể duy trì trạng thái Dị Xà nữa mà quay về với dáng hình Nhân Loại của cô.

“Khốn kiếp!!! Mi rốt cuộc là ai...” Asherah gắng gượng nằm trên mặt đất ngưỡng đầu lên nghiêng hàm răng lẫn máu của mình trên đó nhìn Phi Linh đang lơ lửng trên thiên không mà thầm nguyện rửa, giọng dần dần tắt ngúm và Asherah bất tỉnh vì Stone Sentinel Maze liên tiếp làm cô suy nhược.

“Xử lý cô nàng này là ổn rồi. Giờ thì sao đây?” Phi Linh thắc mắc không biết vì sao Thánh Tổ lại hóa thành Dị Xà mà còn mình đầy vết thương như vậy, mà bởi vì biết đây là đối thủ của John Pluto Smith nên Phi Linh mới không để Asherah chết thôi.

“Này!! Tên kia, anh là ai?” Một cậu trai khoảng độ 14-15 tuổi, nghe ngôn ngữ liền đoán được là tiếng Trung Quốc rồi.

“Hửm?! Nhóc là tên nào thế?” Phi Linh nhìn về phía chủ nhân của giọng nói này, cậu trai trẻ với dáng người hơi gầy, mặc chiếc áo không tay màu đen và vẻ mặt khó khăn vì Bảo Khí của Phi Linh đang dùng cũng đang kéo đi sức lực của cậu.

Lu Yinghua nhăn nhó, tay phải ôm ngực liên tiếp thả ra những hơi dài vì sức lực không có để đứng nữa, mồ đầm đìa.

Cậu trai trẻ vừa xuất hiện này đúng là Lu Yinghua vừa nãy ở dưới núi. Chỉ mới chưa tới 30 giây sau khi đã có mặt ở đây đúng là có tài năng trong khả năng di chuyển. Hơn nữa, đã bị khống chế bởi [Kết Giới] của Phi Linh vẫn có thể di chuyển nhanh nhẹn đến đây được.

“Nhóc là người quen của Luo Hao à?” Phi Linh thầm nghĩ rằng nếu đây là một người Trung Quốc, thì chắc rằng sẽ liên quan đến Luo Hao. Người Trung Quốc thì chưa đủ chứng minh cậu trai trẻ này liên quan nhưng nếu thêm câu hỏi tại sao tên nhóc này lại ở đây, lại có mặt trùng hợp đến vậy thì câu trả lời đã rõ ràng rồi.

“Anh biết sư phụ ta?” Lu Yinghua cau mày.

“Ồ, vậy là đúng rồi sao. Thánh Tổ đằng kia không có sức để tiếp tục kế hoạch của Luo Hao nữa, nhóc hết việc ở đây rồi.”

“Cái gì mà hết việc? Nay, tôi không biết đang làm cái quái gì, nhưng tôi khuyên anh nên sửa lại cách xưng hô với sư phụ tôi thì hơn. Sư phụ mà nghe được tôi đảm bảo rằng anh khó có đường sống đấy.” Lu Yinghua chân thành nói.

“Ta cũng nói thật là kế hoạch gì đó của cô nhóc ấy mặc dù ta không biết nó là gì nhưng có vẻ như Thánh Tổ ở đây rất cần thiết đã không giúp gì được nữa rồi.” Vừa nói, Phi Linh chỉ tay về phía Asherah không một mảnh vải che thân nằm rạp trên vũng máu trên mặt đất, mặc dù là máu của cô ta nhưng Phi Linh đã sử dụng [Kết Giới] theo ý mình và cầm máu cho Asherah nên tạm thời không có nguy hiểm gì đến mạng sống cả.

“...” Lu Yinghua im lặng không thể nói thêm lời nào nữa, cậu chẳng có cách giải quyết nào cả, với cậu hiện tại mà nói, nếu dùng hết sức mang Asherah đi có lẽ vẫn được nhưng cậu không thể thăm dò được Phi Linh rốt cuộc thực lực là như thế nào.

Nhưng cậu có niềm kiêu hãnh của một thiên tài Võ thuật và Đạo thuật, cậu không cho phép mình làm sư phụ cậu thất vọng dù là kế hoạch của sư phụ cậu.

“Này, cậu nhóc. Nếu nhóc đang có ý định muốn mang Thánh Tổ này đi thì hãy dẹp cái ý nghĩ đó đi. Vốn dĩ ta chưa làm gì cậu nhóc là vì nhóc

không làm ra cái gì hành động, nhưng nếu....”

Phi Linh hăm hăm nhìn Lu Yinghua và cảnh cáo cậu ta bằng cách lườm một cái làm cho Lu Yinghua tự tin với năng lực của mình cũng phải lạnh gáy.

Dường bị đoán trúng, Lu Yinghua đã run người và lui về sau một bước. Mồ hôi đổ trên người vì áp lực của Phi Linh khiến cậu ta khuyên bản thân không nên tiếp tục.

Nhưng cậu ta nhanh chóng lấy lại tinh thần, mục đích vẫn như cũ. Quyết tâm kiên định trong tình trạng như thế này khiến cho Phi Linh quan sát biểu hiện của Lu Yinghua trên khuôn mặt.

“Có vẻ như cậu quyết định không nghe lời ta nhỉ.” Tưởng chừng Lu Yinghua sẽ dừng lại và rời đi nhưng có lẽ lòng tự trọng của thiên tài chắc là quá cao. Phi Linh bắt đầu vận hành [Kết Giới] Stone Sentinel Maze.

Lu Yinghua vẫn chưa kịp làm ra động thái gì thì cảnh tượng trước mặt đã mờ nhạt.

Cảm thấy đầu mình nhức nhối, Lu Yinghua mau chóng vận chuyển ma lực trong người điều chỉnh lại sự cân bằng của cơ thể.

Lúc sau khi ổn định cậu ta mở mắt ra đã thấy khung cảnh đã đổi khác. Thay vì khung cảnh núi Nikkou đã thấm đẫm màu máu của Asherah mà lại là một nơi lạ lẫm-----

Trở lại đỉnh núi Nikkou, Phi Linh đã sử dụng [Kết Giới] để tạo ra ảo cảnh khiến cho Lu Yinghua phải mất một chút thời gian bên trong đó.

Trong khi đó, cậu lại nhìn ngó xung quanh để xem còn việc gì cậu cần giải quyết hay không. Nhưng khó mà thấy được chuyện gì ngoài hai cô gái Erica và Lilianna đang ở Saitenguu.

Có lẽ cậu nên đi hỏi xem liệu có Dị Thần nào quanh đây để cậu ra tay luôn không.

“Kể ra thì mình nên tham dò một chút kế hoạch của Luo Hao qua ký ức của tên nhóc kia một chút chứ...” Liếc nhìn Asherah nằm trên mặt đất, thân thể loli khoảng 12-13 tuổi với mái tóc màu tím dài. Phi Linh bắt đầu nghĩ lại chuyện mình vừa làm.

Phi Linh gãi đầu.

“Ài...nhiều lúc làm người tốt không biết có đúng chỗ không nữa.” Phi Linh bước về phía Asherah, nhìn cô ta một chút rồi mau chóng đảo mắt đi nơi khác vì không tiện nhìn bởi thân thể không hề có vải che thân.

Sau đó Phi Linh tạo ra một chiếc khăn để che thân thể của Asherah lại với chiếc khăn ấy. Sau đó cậu bế Asherah lên và biến mất.

Erica và Lilianna cũng bị ảnh hưởng bởi suy nhược của Stone Sentinel Maze nhưng không quá nhiều bởi vì Phi Linh còn nhận thức hai người này. Nếu không cả hai cũng chịu chung số phận với Lu Yinghua là bị hút cạn sức lực đấy. Hơn nữa những người bên ngoài [Kết Giới] cũng không thể tiến nhập bên trong.

Nhận ra rằng Leviathan đã không còn nữa khiến cho hai người kinh ngạc đến khó mà diễn tả được. Ít nhất là dù rằng vết thương có nặng thế nào thì đây cũng một sinh vật có sức mạnh có thể so sánh với Dị Thần. Thế mà Phi Linh chỉ rời đi chưa được năm phút nữa.

“Rốt cuộc tên đó thật sự là Vương thứ tám...” Chứng kiến sức mạnh như thế dù không biết là Quyền Năng hay gì đi nữa nhưng nó đã đủ không chế Leviathan đấy.

Lilianna đổ mồ và lấm bầm vẫn chống chọi với sức mạnh từ [Kết Giới] xung quanh không quá lo lắng nói.

Và lúc này thì giọng nói của Phi Linh vang lên bên trong Saitenguu.

“Các cô nói xấu ta như thật là đau lòng đấy...”

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 326: Nghịch Thời?!

“Rốt cuộc kế hoạch của Luo Hao là cái gì thế?”

Phi Linh đã xuất hiện bên trong Saitenguu và tò mò hỏi Erica và Lilianna. Trên vai cậu còn một cô gái tóc tím với một chiếc khăn che thân quần quanh người. Phi Linh cũng thu hồi Bảo Khí của mình và tay còn lại còn vác thêm tên nhóc mặc áo đen không tay, trên người đầy vết thương nhưng không có cái nào là nghiêm trọng cả, toàn bộ là ngoài da.

“Đó...đó không phải Lu Yinghua sao? Và cô gái kia...Thánh Tổ!!!”

Erica tròn xoe đôi mắt lấy làm kinh ngạc mà miệng thì lắp ba lắp bắp.

“Ồ, tên của thằng nhóc này là Lu Yinghua à?! Ừ, có lẽ là nó đấy.” Phi Linh nắm cổ áo sau của Lu Yinghua đang bất tỉnh lên và nói rồi cậu nhìn về phía Erica.

“Có thể nói cho ta nghe một chút về sự việc gì đang diễn ra chứ?” Đến đây dẹp loạn, Phi Linh chả biết được kế hoạch của Luo Hao đã bị cậu phá hoại gần như hết rồi.

“Chúng tôi cũng không biết chuyện gì đang diễn ra nữa...” Erica do dự nói. Phi Linh nghe xong lại tiếp tục cho qua chuyện đó và muốn hỏi về thông lộ của Trung Giới có hay không Dị Thần để cậu không phí công đi một chuyến này.

Nhưng lúc nhìn Erica có chút lo lắng, trong đầu cậu lại đổi câu hỏi khác, mở miệng ra thì----

“Hóa ra đây là vị Vua thứ hai của Anh Quốc vô cùng thần bí đây sao?!”

Một giọng nói khá trầm của một người đàn ông phát ra phía lối vào của Saitenguu. Mọi người nhìn lại phía đó thì thấy một người thanh niên đã ở đó và chắc cũng vừa mới đến mà thôi, trên trán anh ta còn đổ mồ hôi vì vất vả đến đây nữa.

“...Là anh sao?! Anh đến đây rõ ràng là có tin xấu gì sao?” Erica khoanh tay đứng nghiêng hông sang một bên nói.

“Người này là ai?” Phi Linh liếc sang Lilianna và Erica hỏi.

“Xin được ra mắt ngài, Đệ Nhị Vương Anh Quốc. Tôi là Amakasu Touma, là thành viên của ‘History Compilation Committee’.”

Người thanh niên đặt tay phải trên ngực trái của mình và trân trọng giới thiệu.

“Bỏ qua phần lễ nghĩa đi. Người đến đây để thông báo cho hai người này tình hình phải không? Nếu phải thì hãy cho ta biết đi.” Phi Linh nói.

“Không giấu gì ngài. Thiếu niên ngài đang giữ trong tay là đệ tử của Vương của Trung Quốc Luo Hao đang cố ý muốn gỡ bỏ phong ấn của vị Chiến Thần của “Thép” đang ở tại nội điện Okusha của Tousehouguu, chỗ đó cũng là thứ thường gọi là cửa của Trung Giới.”

“Chuyện này...” Erica thật khó mà nói được nữa, chuyện này quá mức nghiêm trọng.

“Nhưng mà chuyện đó có vẻ đã bị Vương này đây ngăn chặn rồi.”

“Hử?!” Phi Linh không biết chuyện đang diễn ra. Cậu chưng vẻ mặt khó hiểu ra cho Amakasu. Anh ta thấy vậy liền cười.

“Haha...xem ra ngài còn không biết mình đã làm gì.”

“Không, ta chỉ thắc mắc vì sao lại nói ta biết Dị Thần trong Tousehouguu thôi. Ta cũng là một Sát Thần Giả đấy.” Phi Linh nói.

“Cái này có lẽ ngài đúng, nhưng mà nếu vị Chiến Thần ấy thoát ra được có lẽ sẽ gây hại đến cho cả khu vực mất. Tôi chỉ muốn ngài giúp đỡ hạn chế thiệt hại.”

“Ô, vậy ta xin cảm ơn vì đã tin tưởng.”

Phi Linh nhắm mắt và nói. Sau đó, cậu quay sang nhìn Erica.

“Cô quen tên nhóc này phải không? Hơn nữa ta cũng định nhờ cô mang Thánh Tổ về Los Angeles đây.”

“Hả?! Sao lại là tôi?”

Phi Linh cười nói trong lúc Erica tự chỉ tay về mình một cách ngạc nhiên.

“Không có lý do để ta giữ hai cái “của nợ” này. Như Amakasu không phải đã nói là muốn nhờ ta giảm thiệt hại sao? Ta đã giúp còn muốn ta đem cả hai tên này đi nữa thì đúng là ăn hiếp ta rồi.”

Phi Linh cười khỗ, sau đó cậu đưa Asherah và Lu Yinghua cho Erica và Lilianna.

“Vậy đi. Ta sẽ đi xử lý phần còn lại. Nếu đó là khơi nguồn của sự việc lần này thì các người sẽ quên nó nhanh thôi.” Phi Linh biến mất và để lại những lời mờ lung cho cả ba người còn lại có mặt tại đây.

Đã đứng tại thông đạo dẫn đến Trung Giới cách Saitenguu không xa. Nội điện Okusha phía trong có một lán ngựa. Thạch hầu lúc này đã vỡ ra và trả lại hình dáng cũ của Thánh Hầu Vương là một khối nhỏ, ngoại hình nó trông không giống như khối Nhật Bản, vì mặt nó không đỏ đỏ và màu lông

rất sáng. Thân thể chú khi bao phủ bởi một lớp lông màu vàng kim hơi cam, và cao khoảng 80cm.

Và nó đang nằm ưỡn oải nhưng trên mặt thì không tránh khỏi vẻ mặt uất hận.

“Xin chào, có Dị Thần nào ở đây không?”

Một câu hỏi cực kỳ lại được vang lên rõ to khiến cho Thánh Hầu Vương phải để ý, hần lười biếng quay sang nhìn về phía nơi câu nói được phát ra.

“Ồ, khi con người là Dị Thần ở à? Khi....” Phi Linh bước đến đồng cỏ khô nơi Thánh Hầu Vương nằm trên đó và tò mò.

“Sát Thần Giả?! Không người không phải Sát Thần Giả! Rốt người là ai và tại sao ta không muốn người ở đây chút nào.” Thánh Hầu Vương dù lười biếng nhưng vẫn đề phòng nhìn lấy Phi Linh bước đến gần mình.

“Sun Wukong (Tôn Ngộ Không)?! Người là Sun Wukong phải không nhỉ hay là Bàn Cổ?” Phi Linh búng tay vì đã nghĩ ra. Dáng hình của khi này thật ra làm Phi Linh băn khoăn giữa Sun Wukong và Bàn Cổ, cả hai nhân vật này trong Thần Thoại của Trung Quốc đều có dáng hình là khi cả. Bỏ qua phần đó, Phi Linh lại tiếp tục nói.

“Ma~ không cần quá để tâm. Người dù sao cũng đi vào lãng quên nhanh thôi.” Phi Linh cười ẩn ý trong khi hướng bàn tay mình về phía, nhưng Thánh Hầu Vương dường như run rẩy vì ý đồ mà Phi Linh đang định nhắm vào mình là rất nguy hiểm.

“Sẽ nhanh thôi...” Phi Linh dần dần đưa bàn tay mình phía Thánh Hầu Vương.

“Không, dừng lại gần ta. Biến ngay!!!!” Thánh Hầu Vương run run đôi mắt liên tiếp lui về sau-----

Tại lán ngựa bên trong phát ra tiếng la hét thảm thiết của loài khỉ.

Koki-----

“Hử?!” Phi Linh nhận ra một thứ gì đó. Một âm thanh gì đó vừa vang lên từ trong không gian.

Một vết nứt.

Cậu chỉ vừa xóa sổ đi Thần Thoại về Sun Wukong. Nhưng cái làm cậu quan tâm sau chuyện này chính là cái âm thanh vừa rồi. Tại sao lại có âm thanh kỳ lạ như thế? “Có thứ gì đó không ổn đang đến” hiện ngay trong đầu cậu lúc này.

Koki-----

Tại Anh Quốc. Dinh thự của Alice.

Eraserine vẫn đang dùng trà với Alice và Illyasviel cũng có mặt lúc này rồi. Cũng như thời điểm này tại nội điện Okusha Phi Linh nghe được tiếng động kỳ quái.

Koki-----

“Âm...âm thanh vừa rồi là gì?!” Illyasviel và Alice cảm nhận sự bất thường mà hốt hoảng đứng dậy.

“Vậ à...đến rồi sao...” Eraserine tự dừng thì thầm to nhỏ một mình nhưng lại để cho Illyasviel và Alice nghe được.

“Eri! Rốt cuộc là chuyện gì đang diễn ra? Nó khiến Illya bất an lắm!” Illyasviel quay sang Eraserine và hỏi.

“Illya chả sao cả. Nhưng thế giới này có sao.” Eriserine nói không rõ ràng làm Illyasviel nghiêng đầu khó hiểu, Alice lại bước đến và nói với tâm trạng lo lắng.

“Eri-san, chuyện gì đang diễn ra vậy?” Alice thực chất với linh giác có thể cảm nhận được thế giới đang có vấn đề rồi.

“...” Eriserine dự định mở miệng thì

“Alice! Có chuyện không hay rồi!” Giọng của thanh niên từ phía lối đi đến khu vườn vang lên. Nhìn lại chính là Alexander đã từ lĩnh vực thần tốc của mình bước ra và vẫn còn vài tia sét màu đen lượn lờ.

“Thằng nhóc kia, mi có thể chọn thời điểm nào hợp lý không ngắt lời ta không? Chắc là không rồi nhỉ, Linh về ta phải bảo hấn F04z5SoJ dạy người một chút rồi.” Eriserine liếc mắt nhìn Alexander gấp rút đến.

“Bà tính làm gì? Chuyện có phải do tên kia và bà gây ra không?” Alexander hung hăng ánh mắt liếc nhìn Eriserine, bỏ qua việc Eriserine có mạnh đến mức nào hay anh ta có bị “hành” đến mức nào, Alexander nói.

Koki-----

Koki koki-----

Lại thêm những âm thanh vỡ nứt bắt đầu phát ra ngày càng dữ dội hơn nữa.

“Nhìn kìa!!!” Alice tròn to con mắt nhìn lên bầu trời. Mọi người tại đó đều ngược lên theo hướng tay Alice chỉ đến.

“Cái quái gì đang diễn ra thế này?!” Alexander nhú mày căn răng với vẻ mặt poker vô cùng khó chịu.

“Ne~ hai đứa. Các người có điều gì muốn nói trước khi xa cách không?” Eriserine nhìn lên vết nứt phía trên bầu trời đang dần lan rộng ra và nói.

Đúng vậy. Chính là những vết nứt đang liên tiếp phá tan bầu trời xanh phía trên đầu bọn họ. Toàn bộ không gian đang có dấu hiệu sụp đổ.

“Bà nói như thế là có ý gì?” Bình tĩnh mà hỏi, Alexander nhìn Eriserine nhưng trong đầu đang suy nghĩ một thứ gì đó. Alice lo lắng nhìn Eriserine chờ đợi giải thích và Illyasviel cũng vậy.

“Bỏ ngay việc gọi ta như thế đi. Hơn nữa, có lẽ thằng nhóc nhà mi được Thần Lực bảo vệ sẽ tan qua nạn khỏi nhưng con bé này thì sẽ bị cuốn vào thảm họa lần này.”

***Tại Trung Giới, mọi nơi bắt đầu rung chấn liên hồi mà không Phi Linh lại cảm giác phía bên trên Nhân Giới đang diễn thứ gì đó rồi. Phi Linh liên nhanh chóng trở về mặt đất bỏ mặt nội điện Okusha ở Tousehouguu đang bình thường đột nhiên dần biến mất.

“Rốt cuộc chuyện gì lại diễn ra nữa đây?” Phi Linh liên tiếp di chuyển với tốc độ thần thánh dù là Alexander cũng không theo kịp. Chả mấy chốc đã quay về mặt đất.

“Không gian tan vỡ sao?!” Phi Linh nhú mày nhìn lên phía trên bầu trời khi đã quay lại Nhân Giới. Bầu trời lúc này đã nứt vỡ gần như vô tận, có một số khoảng không đã rơi xuống và lộ ra bầu trời nơi đó là một khoảng mơ hồ màu đen vô cùng mông lung.

Phi Linh nhanh chóng dịch chuyển bản thân quay trở về Anh Quốc. Thân ảnh cậu biến mất ngay trong thời khắc cả khu vực đang sụp đổ.

Quay lại với cuộc nói chuyện đầy gấp rút tại Anh Quốc.

“Thế các người không có gì để nói phải không? Thôi kệ, ta chả quan tâm.” Eriserine nhúng vai bình thản nâng tách trà lên.

“Này! Bà nói chuyện cho đàn hoàng xem nào! Alice xảy ra chuyện gì? Thảm họa gì đó là thế nào?!” Alexander thay đổi ngay bộ mặt luôn giữ, vẻ bốc đồng và dễ nóng giận thể hiện rõ ra.

“Các người biết việc thay đổi đường lối của lịch sử dẫn đến gì không?”

Eriserine mở miệng. Không ai nói được cả. Và Eriserine cũng trả lời nốt, cô đặt tách trà xuống và tiếc nuối nhìn tách trà như là nó sẽ không quay lại vậy.

“Nó là hiện tượng Nghịch Thời-----

THẦN TIÊN ĐẠO HỆ THỐNG

Tiến Đạt
www.dtv-ebook.com

Chương 327: Thí Nghiệm

“Nghịch Thời”-----

Đúng là Nghịch Thời chính là hiện tượng mà Eriserine đang nói đến. Một khi Thần Thoại hay những đường lối Lịch Sử bị xóa bỏ, hướng phát triển và [Tương Lai] của thế giới này cũng bị thay đổi. Có những Thần Thoại xây dựng nền tảng cho thế giới phát triển đi lên. Và thiếu đi những Thần Thoại ấy, đấy chính là đem cốt rể của Lịch Sử đốn ngã.

Nghịch Thời đang tác động lên thế giới này, những lúc Phi Linh xóa đi sự tồn tại của một Thần Thoại chúng lại chen chúc một số những lỗ hổng nhỏ. Đến một giới hạn nào đó chúng sẽ sụp đổ.

Thời điểm ấy cũng đến.

“Thế không lẽ Nhân Loại sẽ diệt vong sao?” Alice lo sợ, cô suy ra từ những lời Eriserine nói.

“Chưa đến mức ấy. Có lẽ chỉ đến mức khởi điểm của sự phát hiện về cái gọi là Sát Thần Giả là cùng. Nhưng tại lúc ấy thì con bé này không tồn tại được.”

Eriserine lời nói chắc như đinh đóng cột. Như đã nói từ trước, Alexander được Thần lực bảo vệ nên không sao, nhưng Alice dù sao cũng là Nhân Loại với sức mạnh hơn người thôi chứ không hề bằng được một Sát Thần Giả.

“Không thể nào.....” Alexander cứng người. Alice tối sầm khuôn mặt và cuối xuống nhìn lấy thảm cỏ đang ố vàng đi.

Tiện thể, Nghịch Thời sẽ đem người khiến nó xảy ra quay về thời điểm quan trọng nhất được xác định là mốc của [Lịch Sử] hay nói cách khác là thời điểm Nhân Loại tại thế giới này có được Campione đầu tiên.

Phi Linh quay về đến Anh Quốc và đã thấy Alexander bước vào lĩnh vực thần tốc tấn công mình làm cho cậu hết sức kinh ngạc. Cậu thậm chí còn không biết được chuyện gì đang diễn ra và hơn nữa là cậu cũng không biết chuyện đang diễn ra là do mình làm.

“Khoan đã, Alexander!!” Alice vội vàng dừng Alexander lại nhưng dường như đã muộn, Eriserine thậm chí còn trơ mắt ra nhìn, Illyasviel lại càng không có khả năng vượt qua tốc độ thần tốc của Alexander để dừng anh ta lại.

Dan-----

Phi Linh bị một đòn của Alexander đơn giản đánh bay đi. Dù là bản thân có cường đại, có mạnh đến mức nào cũng là nhờ vào [Khởi Nguyên] tạo ra chứ không phải nhờ cơ thể. Hơn nữa Phi Linh dùng Võ thuật của mình cũng không thể theo kịp tốc độ của thần tốc lĩnh vực ‘Tia chớp đen’ được. Vì thế mà cậu bị đánh văng đi như đạn rời súng.

Gashan-----

Phi Linh thân thể đâm vào trong cánh rừng bao quanh khu vườn và dinh thự của Alice khiến cho một dãy các hàng cây xếp chồng nhau mà đổ gãy.

“Đau đấy! Chuyện gì đang diễn ra?! Tại sao lại quay sang đánh ta thế thằng nhóc kia?” Phi Linh bật dậy khỏi đồng hoang tàn mà cậu gián tiếp tạo ra, Phi Linh giữ cánh tay đã gãy của mình và bắt đầu dùng [Khởi Nguyên] để khôi phục.

Cơ thể cậu vẫn chưa thể nào được coi là cơ thể thông thường được cho nên mạnh cũng không nói là mạnh mà yếu lại không thể nào như vậy cũng

gánh chịu cái gọi là sức mạnh của Quỷ Vương tại nơi này.

Hyun hyun-----

Những tia chớp màu đen xẹt qua xẹt lại không ngừng di chuyển. Phi Linh linh động đôi mắt cứ quan sát hết chỗ này lại đến chỗ kia để đề phòng Alexander.

“Ông nên thấy có lỗi về những gì mình làm dù cố ý hay vô ý.”
Alexander bất ngờ xuất hiện và giơ hăm một cú đá tới phía Phi Linh.

“Thần Thông chi Pháp, [Đạo Thành Kính]!” Những lúc cấp bách như này thì Thần Thông là không thể thiếu được. Một trong những Thần Thông cứu mạng kịp thời mà Phi Linh có được đã từ lâu lúc này cậu thi triển ra.

[Đạo Thành Kính] có thể giúp người thi triển tăng khả năng phòng ngự thể hiện qua những chiếc khiên phát sáng nhỏ luôn quanh quẩn lấy xung quanh Phi Linh nhằm hấp thu sức sát thương khi đối phương tấn công bất ngờ từ 1 hướng nào đó không phải trực diện.

Dan-----

Dan dan-----

Những lớp khiên lơ lửng xung quanh Phi Linh liên tiếp bị Alexander công phá, chả mấy chốc liền mất sạch.

“Được lắm, nhóc. Khiến ta phải giở vài món nghề ta không dùng lâu rồi.”

Phi Linh đổ vài giọt mồ hôi vì nếu chỉ dùng năng lực thông thường của người để chiến đấu thì khó mà bắt kịp tốc độ của Alexander.

Koki-----

Ngay khi lớp lá chắn cuối cùng bị phá tan. Thân ảnh Alexander hiện ra trước mặt Phi Linh và cả năm đấm của anh ta cũng thế. Phi Linh mỉm cười khiến Alexander nhú mày nhưng anh ta không hề dừng lại.

Nhưng ngay khi năm đấm dừng ngay trước sát khuôn mặt khá tuấn anh của Phi Linh thì Alexander hoàn toàn dừng lại.

Và Alexander cũng nhận ra điều bất thường. Tuy khoảng cách giữa năm đấm của anh ta và mặt Phi Linh rất nhỏ nhưng lại có một lớp màng màu vàng kim chặn lại khiến cho anh ta không thể nào bước vào thần tốc lĩnh vực được nữa.

Mà không phải chỉ một màng chắn mà là một khối lập phương nhốt anh ta bên trong khiến anh ta không thể phá vỡ không gian mà di chuyển với tốc độ như trước. Thứ năng lực này ắt hẳn không quá xa lạ. Nó là [Thiên Tỏa] của Illyasviel từ việc sử dụng Thuyên Thiên Tiến để khóa không gian.

“Ông chỉ biết nhờ sự giúp đỡ của người khác thôi sao?” Alexander tỉnh mắt có vẻ đã biết thứ này là từ đâu ra, anh ta liếc mắt về phía Illyasviel và Alice đang lo lắng.

“Haizz...Cái này không phải là nhờ vả. Mà thằng nhóc nhà mi cũng nóng tính y chang cô bé kể thật.” Phi Linh xoa bóp trán của mình. Sau đó, Phi Linh với tay vào trong [Thiên Tỏa] nắm lấy cổ áo của Alexander, cậu đưa mặt mình ngay trước mặt anh ta và cười nguy hiểm nói.

“Và ta cũng là dạng có thù tất báo đấy.”

Gochi

Phi Linh nhanh chóng dùng năm đấm của mình mà cho một cú trời giáng vào đầu của Alexander (kí đầu ấỵ). Dù là vậy, Alexander vẫn là bất ngờ hơn là việc bị đau. Ngạc nhiên là Phi Linh có phần nào đó vô cùng trưởng thành hơn bản thân anh nhiều, nghĩ lại thì dù sao cũng đã nghe

Alice nói rằng người này đã lớn tuổi, nhưng Alexander vẫn không biết là bao nhiêu. Phi Linh rất bình tĩnh, khi trong một trận chiến với người cậu không cho là đối thủ. Lạ vậy đấy, lúc cần nghiêm túc thì cậu lại chỉ biết dùng nắm đấm, lúc không cần thì cậu lại bình tĩnh.

“Tạm thời thằng nhóc nhà người làm ơn bình tĩnh lại đi. Ta còn có chuyện phải hỏi bà...vợ ta nữa...” Phi Linh vừa nói vừa liếc mắt về phía Eriserine. May mà cậu đã chỉnh lại từ “bà nội” thành “bà vợ”, không thì chắc cậu sẽ có món hành xào xả ớt với cô vợ mình rồi.

Phi Linh rời khỏi cánh rừng và chậm rãi bước về phía Eriserine.

“Linh~....ufuhu...” Eriserine hiện lên với một nụ cười tỏa ra 1 loại cảm giác khiến Phi Linh hay bất kể là Illyasviel hay Alexander và Alice đều sởn gai ốc.

“Eri....” Phi Linh nghiêm túc vẻ mặt nhìn Eriserine trong khi cô vẫn giữ vẻ mặt đó mà trả lời cậu.

“Vâng~?!”

Nghe được Eriserine vâng dạ lễ phép kiểu này thì chắc chắn lại là cô đã đoán được cái sai lầm của cậu lúc nãy, mà không phải đoán được mà là biết được luôn ấy chứ.

“Anh....” Vẻ mặt nghiêm túc nhìn Eriserine, đáp lại cậu lại không hề đáp lại và vẫn tiếp tục điệu cười đó.

“ANH XIN LỖI!!!!” Phi Linh cúi đầu với Eriserine theo kiểu seiza sát xuống mặt đất. Làm cho Illyasviel, Alice và Alexander cứng đờ mọi hoạt động mà há hốc mồm ra nhìn với đôi mắt không tròn luôn.

“Ara ara~” Eriserine ngừng tỏa ra hương vị chết người và lấy bàn tay ôm má và và cười dịu hiền như là rất vừa lòng ấy, cô bước đến trước Phi

Linh và cô ngồi xuống.

“Linh~ anh còn biết mình vừa làm gì không?” Eriserine cười nhẹ hỏi.

“Anh làm gì?” Phi Linh hỏi một cách ngu ngơ ngây thơ vô số tội. Eriserine nghe được liền mỉm cười và đưa tay ra.

“A!!! Eri, đau!!!!” Phi Linh thất thanh mà la hét, Eriserine đang nhéo lấy tai cậu và xoắn nó như cô vợ đang rất tức giận vậy.

“Anh còn không biết cái thứ kiến thức phổ thông ấy nữa sao?!”

“Kiến thức phổ thông?! Aaaa!!! Đau!!!! Em nhẹ tay chút!!”

Eriserine mắng Phi Linh và vẫn cứ xoắn tai cậu đỏ lên. Đây là vị từng là Thần, sợ vợ liên tục bị hành đủ thứ kiểu của chúng ta. Và khán giả là 3 người có mặt ở đây cũng im lặng và không hề phát ra một câu nào.

“Thật tình! Anh không thể lòi nào đọc những thứ liên quan đến việc này hay sao?” Eriserine nóng nảy bắt chéo chân mà ngồi ngay trên lưng Phi Linh đang quỳ cúi đầu chạm đất kiểu seiza kia và nói.

“Vậy mọi chuyện là do anh à?!” Phi Linh ngớ ngàng.

“Còn ai khác được nữa sao? Mà dù sao cũng còn một chút thời gian để việc này hoàn toàn xảy ra.”

“Khoan đã nào! Tại sao em biết anh là như vậy là nghiêm trọng lại vẫn để anh làm?” Phi Linh truy cứu lại.

“Ara~ em chưa nói sao?!” Eriserine đưa ngón trỏ lên môi mình và làm bộ dạng nhớ lại chuyện mình có làm hay không.

“Rõ ràng là không có.”

“Vậ à. *Teehee*” Eriserine chữa cháy bằng điệu cười này. Trông khá là dễ thương đấy, nhưng mà với Phi Linh lúc này thì không.

“Arghhhh...em đúng thật là!!!” Phi Linh ngồi bật dậy khiến Eriserine bị nhắc bổng lên không trung một khoảng không cao lắm nhưng ngay khi cậu ngồi dậy thì Eriserine rơi ngay vào vòng tay cậu.

“*Ha*----đúng là tính cách của em. Anh chả thể nào truy cứu được mà.” Phi Linh nhìn Eriserine mà thở dài.

“Vậ mọi chuyện thế sao...” Một F0b3FR4j lúc sau Eriserine đã giảng thuật lại cái mớ lý thuyết mà cô đã nói là kiến thức phổ thông ấy cho Phi Linh. Sau đó cậu nhìn sang Alice và Alexander.

“Cả hai người, ta thành thật xin lỗi về việc này. Thậm chí lúc này dù có Thần lực bảo trợ đi chăng nữa cũng khó mà đảm bảo rằng nhóc Alec có thể toàn mạng mà qua khỏi, huống hồ chi là cô bé Alice. Nhưng vì đây là lỗi của ta nên...” Phi Linh liên tiếp nói một mạch và sau đó nhìn sang Illyasviel, rồi cậu lại nói tiếp.

“Tà sẽ giúp cô bé an toàn ở chung với nhóc Alec, nhưng nhóc thì hãy làm một cuộc thí nghiệm đi.”

“Thí nghiệm?” Alexander nghe được Phi Linh có cách cứu lấy Alice cũng nhẹ lòng một chút nhưng khi nghe việc kế tiếp, cậu lại híp đôi mắt lại và hỏi.

“Phải, nếu Thần lực có thể bảo vệ nhóc thì có lẽ 6 người khác cũng được. Như vậy sẽ khiến cho việc chiến đấu sau này sẽ có lợi đấy.” Phi Linh nhếch mép lên.

“Ý anh là để Alexander một mình sao?!” Alice lo lắng nhận ra điều này trong lời của Phi Linh, và Phi Linh miệng cười đã biến mất, để lại là một khuôn mặt nghiêm chính nhiều-----